

Giới thiệu Vô Cực Chí Tôn Convert

Thiên nguyên rửa, cửu đại mà chết!

Thiếu niên Trần Phạm, mang theo không sợ chi tâm, ngang nhiên bước trên nghịch thiên hành trình!

Cùng thiên tranh phong, ta vì chí tôn!

✉️Foli»Thanh±Tâm

Nhớ ghi rõ nguồn khi lấy truyện: truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Hạo Thiên Kính

Chương 1: Hạo Thiên kính

Liệt Nhật giống như bốc cháy, thiêu đốt mãnh liệt hào quang, từ bầu trời phía trên rơi, làm cho toàn bộ thiên không, đều bày biện ra một loại nhàn nhạt vận vẹo cảm giác, đại địa phiếm vàng, bởi vì nóng rực, mà xuất hiện rạn nứt xu thế!

Không lồ sơn cốc, lưỡng bên cạnh trên vách đá dựng đứng, có rất nhiều người lẳng lẳng đứng thẳng, tại ánh mặt trời chiếu xuống, có đỡ một ít người, đều là không chịu nổi như thế độc ác hào quang, nhưng mà, hết thấy mọi người, lúc này, mục quang đều là gắt gao nhìn chăm chăm sơn cốc ở giữa, nháy cũng không dám nháy động một chút!

Tại trong sơn cốc này, có một đạo thân ảnh đồng dạng lẳng lẳng ngồi xếp bằng, hai tay của hắn thường thường đặt ở song trên gối, con mắt đóng chặt, đã là tiến nhập đến trạng thái tu luyện.

Đó là một người thiếu niên, ước chừng mười lăm mười sáu tuổi, có một khuôn mặt thanh tú, mặc dù không thua kém tuấn tú, có thể thiếu niên này cho dù là đang tu luyện, nó trên mặt, như trước còn treo móm ấm áp nhàn nhạt mỉm cười đường cong, điều này làm cho người vừa thấy, chính là sẽ sản sinh thật lớn thân cận cảm giác.

Tại người thiếu niên đỉnh đầu mấy chục thước giữa không trung, rõ ràng, lơ lửng một mặt cổ xưa, hiện ra nhật nhật từ sắc quang mang gương đồng.

Bàn tay cỡ tám gương, nhìn như cũng không cái gì kỳ lạ chỗ, nhưng mà, nếu là có người cũng ở trong sơn cốc này, cũng bị gương đồng từ sắc quang mang bao phủ, sẽ cảm giác được, kia độc ác dương quang, hoàn toàn bị từ sắc quang mang loại bỏ mất, mây mây nóng rực, đều là không cảm giác được.

Hiển nhiên, này tám gương, chính là là phi thường bất phàm chi vật!

Vào lúc này, người thiếu niên quanh thân, đang có lấy từng đạo tới từ hư không bên trong linh khí, tại từ sắc quang mang bao phủ xuống, đối diện lấy trong cơ thể của hắn rất nhanh dừng mãnh lao tới.

Thiếu niên trong cơ thể con người, đại lượng thiên địa linh khí bị luyện hóa, hóa thành tinh thuần linh lực, chợt lấy mau lẹ tốc độ, không ngừng tràn vào trong cơ thể thần bí nhất, cũng là một cái vô giả là tối trọng yếu nhất địa phương —— khí hải!

Theo tân sinh linh lực cuộn cuộn không dứt xông tràn vào đi, khí hải, kia nguyên bản như chia rẽ linh lực đoàn, bắt đầu hướng vị trí trung tâm rất nhanh co rút lại lên.

Trong một co rút lại, người thiếu niên có thể rõ ràng cảm ứng được, bản thân linh lực, trở nên càng thêm cô đọng, đồng thời, ngày càng thêm cường đại!

Thời gian đang trôi qua, khí hải bên trong linh lực co rút lại cũng tại đang tiếp tục, người thiếu niên có thể mười phần rõ ràng bị bắt được, bản thân khí hải, kia không ngừng co rút lại lấy linh lực, hiện giờ, đã là hòa làm một thể.

Tuy cái gọi là tương dung, còn hiển lộ cũng không mười phần hoàn mỹ, có thể chúng giữa lẫn nhau, đã vô pháp bị chia cắt.

Đem làm cái gì linh lực đoàn đạt tới loại tình trạng này thời điểm, sơn cốc lưỡng bên cạnh trên vách đá, một ít tu vi cao thâm hạng người, đã là cảm ứng được thiếu niên bản thân đã phát sinh thật nhỏ biến hóa.

"Ông!"

Không lâu sau, một đạo khổng lồ khí tức, từ nhỏ nằm trong cơ thể bạo tuôn ra, một thân, ah như là thức tỉnh sư tử mạnh mẽ, đem này mạnh mẽ xu thế, thỏa thích thổ lộ xuất ra.

Khí tức lan tràn ra ngoài, trên vách đá những thiếu niên kia nam nữ, bọn họ nhìn về phía trước thiếu niên, từng người trong ánh mắt, chưa phát giác ra, có thâm phục ý tứ.

"Trần Phàm Ca thật sự là lợi hại, niên kỷ ah lớn hơn chúng ta không có bao nhiêu, đã vọt vào tới nguyên cảnh, đáng thương chúng ta, vẫn còn ở khí cảm giác ứng cảnh giới bên trong bồi hồi."

"Đúng vậy a, nếu như ta có Trần Phàm Ca như vậy tu luyện thiên phú là tốt rồi..."

Từng trận nói nhỏ thanh âm, tại trên vách đá nhẹ nhàng vang vọng, nhưng mà, tên là Trần Phàm thiếu niên, có xuất sắc như thế tu luyện thiên phú, này vốn nên là một tin tức tốt, thế nhưng là, tại những đại nhân kia đám người trong mắt, lúc này, không khỏi là toát ra không rõ ràng lấy đau buồn thương cảm cùng thờ dài.

Bọn họ nhìn về phía Trần Phàm trong ánh mắt, càng thêm là có thêm thật sâu thương tiếc... cùng chờ đợi!

Tới nguyên cảnh đã tới, thiếu niên Trần Phàm, lập tức mở ra con mắt, bất quá bây giờ hắn, cũng không có như vậy hoàn toàn rời khỏi tu luyện, đến khi hai mắt, tại quét mắt đỉnh đầu hắn giữa không trung trên kia mặt gương đồng thời điểm, đồng tử chỗ sâu trong, có một vòng cực hạn khát vọng, lặng yên hiện ra!

"Hôm nay, nhất định phải thành công a!"

Trần Phàm thấp giọng thì thầm, chột trong mắt của hắn khát vọng, hóa thành vô cùng kiên nghị, hai tay vung lên, một đạo huyền ảo ẩn quyết, rất nhanh bị múa bút xuất ra.

Này ẩn quyết, thi triển ra vô cùng phức tạp, nhưng ở thiếu niên trong tay, nhưng là như thế dễ như trở bàn tay xuất hiện, điều này làm cho mọi người càng thêm kinh hãi cùng kính nể, đồng thời ah gọi bọn hắn biết được, thiếu niên ngày thường tu luyện, là bức nào khắc khổ.

"Đại La Trần Thiên ấn!"

Ẩn quyết thành hình, thiếu niên không chút nghỉ ngơi, nhắc tay huy động, kia hiện lên tới tám sắc, như tự trong địa ngục xuất hiện ẩn quyết, hiện ra dày đặc lãnh ý, hướng giữa không trung phía trên gương đồng, mãnh liệt bắn mà ra!

Một cỗ cực đoan bá đạo chi uy, nhất thời tại này thiên địa, điên cuồng nhộn nhạo xuất ra, làm cho vách đá lưỡng bên cạnh những thiếu niên kia nam nữ, đều là biến sắc, sau đó nhện không được hướng hướng phía sau rút lui.

"Điện chủ, Tiểu Phàm tuy thiên tư dị thường đáng sợ, có thể hắn còn chưa không chân chính phát triển, dựa theo tới nguyên cảnh thực lực, hắn thật có thể đủ luyện hóa mất Hạo Thiên kính sao?"

Vách đá bên trái, có hơn mười người treo trên bầu trời mà đứng, bọn họ đều là phi phạm cao thủ, nhưng bây giờ, lại là vô cùng khẩn trương, nói chuyện vị lão giả kia, thanh âm càng đang run rẩy lấy.

Nhất là trước mọi người, vị kia thân mặc bạch sắc váy dài, có dịu dàng nụ cười mỹ lệ trung niên nữ tử, đang nhìn đến thiếu niên Trần Phàm cử động, bởi vì quá quan tâm, trong cơ thể khí tức nhện không được tán phát ra, đúng là tạo thành không gian bày biện ra một chút vận vẹo, phảng phất không chịu nổi phụ trọng.

Bất quá, này bạch y nữ tử, cuối cùng không phải là người bình thường, tại một lát sau, chính là khôi phục bình tĩnh, nàng sòng mắt lưu chuyển, nhìn nhìn trong son cốt thiếu niên, trong đôi mắt đẹp dịu dàng toát ra vô tận nhu hòa cùng tín nhiệm.

"Luyện hóa Hạo Thiên kính, cũng không cần thực lực cường đại làm phụ. . . ta tin tưởng, Tiểu Phàm hắn nhất định có thể thành công."

"Điểm này lão phu biết, thế nhưng là điện chủ, cần gấp gấp như vậy sao? Tiểu Phàm rốt cuộc còn có mấy năm thời gian a!" lúc trước lên tiếng lão già, sốt ruột nói.

Nghe vậy, bạch y nữ tử ánh mắt run rẩy, nói: "Hứa lão, ba ngày sau, chính là Lăng Thiên Phong cho ra kỳ hạn cuối cùng, này của hắn cái yêu cầu, chúng ta vô pháp không đáp ứng a!"

"Cho nên!"

Bạch y nữ tử tại lúc này, thanh âm kiên định cực kỳ: "Đây là Tiểu Phàm cùng ta Trần gia, cùng với toàn bộ Thái Nhạc nhất mạch cuối cùng cơ hội, bất kể như thế nào, đều muốn liều trên một bãi!"

"Thiên nguyên rủa, cửu đại mà chết! ta cũng không tin, mấy trăm năm nỗ lực cùng tín niệm truyền thừa, chúng ta sẽ liền mây may cơ hội cũng không có."

Lúc này, tất cả mọi người là trầm mặc, từng cái một trong nội tâm, đều tại cầu nguyện, thiếu niên có thể thành công luyện hóa, kia cái gọi là Hạo Thiên kính!

Nhưng mà, chẳng quản tại cầu nguyện, trong lòng của bọn hần, không có bạch y nữ tử như vậy, đối với Trần Phàm có đầy đủ lòng tin. không phải là Trần Phàm không ưu tú, mà là, thiếu niên phải đổi mặt, chính là —— phương này trời xanh!

Tin đồn, thiên có Cửu Trọng, xưng là Cửu Trọng Thiên, cuối cùng nhất trọng thiên, là vì thiên cực kỳ gây nên, thế nhân xưng là —— Hạo Thiên!

Vô thượng Hạo Thiên, quan sát thiên hạ muôn dân trăm họ, bên cạnh thiên hạ muôn dân trăm họ vận mệnh, một mặt nhỏ nhỏ tấm gương, được mệnh danh là Hạo Thiên kính, có thể nghĩ, tấm gương địa vị không để cho nghi vấn.

Tuy này kính, vì người khác Thái Nhạc nhất mạch vốn có, cho đến ngày nay, đã có mấy trăm năm lâu, nhưng ở này dài đằng đặc trong thời gian, Thái Nhạc điện, còn không người có thể đem luyện hóa, chỉ có thể bị động, nhờ vào hạo uy lực của Thiên Kính, cho Thái Nhạc nhất mạch một ít chỗ tốt.

Ngày nay, thiếu niên Trần Phàm lại muốn đi luyện hóa Hạo Thiên kính?

Nhưng thiếu niên lại không thể không như vậy đi làm!

Trăm năm trước, trời giáng thần khí, tên là Hạo Thiên kính, này kính, cuối cùng bị Trần Thiên hữu thu hoạch, tiếp theo, sáng lập Thái Nhạc điện, trở thành Ngũ Nhạc đại địa năm Đại chúa tể một trong!

Do đó, Trần Thiên hữu cũng bị hậu bối từ tôn tôn xưng là Trần gia Thủy Tổ!

Thái Nhạc điện lên, uy chấn Ngũ Nhạc đại địa, có thần khí Hạo Thiên kính, nhờ vào tự Hạo Thiên trong kính sở được đến Đại La Trần Thiên ấn, Thái Nhạc điện mặc dù là năm Đại chúa tể một trong, nhưng trên thực tế, đã bao trùm tại cái khác bốn nhạc phía trên, ẩn nấp ở âm địa bên trong bá chủ.

Thế nhưng, ai cũng không nghĩ tới, liên Thủy Tổ Trần Thiên hữu đều là không nghĩ tới, Hạo Thiên kính, không phải là bản thân không thể luyện hóa, ngược lại, bởi vì kiện thần khí này, bị trời xanh trừng phạt!

Này trừng phạt, cũng không có trực tiếp uy hiếp được Thủy Tổ Trần Thiên hữu sinh mệnh, cũng không có đối với hậu bối từ tôn thân thể, tạo thành bất kỳ ảnh hưởng, thế nhưng, từ lúc bắt đầu tổ bắt đầu, Trần gia hậu đại, không thể tránh né, bởi vì vậy trừng phạt, mà lấy được cực kỳ tàn nhẫn kết cục.

tàn nhẫn kết cục chính là, bao gồm Thủy Tổ Trần Thiên hữu ở trong, mỗi một thời đại người Trần gia, tuổi thọ đồng đều là phi thường ngắn ngủi!

Mặc kệ Trần gia hậu đại là như thế nào ưu tú, cũng không thể tránh được trừng phạt.

Thủy Tổ Trần Thiên hữu, 60 đại thọ, đại nạn đột nhiên hàng lâm, thân vong!

Lấy Trần Thiên hữu năm đó thực lực tu vi, 60 niên kỷ, chính trực Liệt Nhật trên không linh, cư nhiên . . .

Kế tiếp, Trần gia hai tổ Trần Vô sợ, thọ 55, vong!

Một đời tiếp một đời, Trần gia đại đại con một mấy đời, mỗi một thời đại nam tử, nó tuổi thọ, đồng đều có thể so với trên một đời ngắn năm năm.

Trần Phàm phụ Trần Chiến Thiên, hai mươi lăm tuổi, vong!

Đây là trừng phạt, lại càng là một cái nguyên rửa, là trời cao nguyên rửa, thiên nguyên rửa!

Trần Phàm . . . trời xanh trừng phạt sẽ tiếp tục, Trần Phàm tuổi thọ của hần, cho tới bây giờ, đã còn lại không được năm năm.

Từ Thủy Tổ Trần Thiên hữu bắt đầu, đem làm cái gì phát hiện nguyên rửa, Trần gia các thời kỳ, không khỏi là tại cùng trời tranh mệnh, thế phải hóa giải nguyên rửa, để cho Trần gia hậu đại, có thể thoát khỏi đáng sợ mà tàn nhẫn kết cục.

Mà duy nhất có thể lấy hóa giải nguyên rửa phương pháp, cũng chỉ có Hạo Thiên kính!

Hết thấy đều bởi vì Hạo Thiên kính lên, tại Trần gia mỗi một thời đại trong lòng người, Thái Nhạc điện mỗi một trong lòng người, đều muốn, nếu như có thể đem Hạo Thiên kính luyện hóa, biết Hạo Thiên kính toàn bộ bí mật, nói không chừng, là có thể hóa giải đến từ trời xanh nguyên rửa.

Chỉ là, mấy trăm năm qua, bao gồm Thủy Tổ Trần Thiên hữu ở trong, đều là không thể đủ đem Hạo Thiên kính cho luyện hóa.

Thiên nguyên rửa, cửu đại mà chết!

vong chữ, không phải là một người tử vong, mà là, Trần gia diệt vong!

Từ lúc bắt đầu tổ Trần Thiên hữu tính lên, Trần Phàm đã là đời thứ chín!

Nếu như vô pháp hóa giải thiên nguyên rửa, Trần Phàm hai mươi sẽ chết, mặc dù hần tại đây đoạn thời gian bên trong lấy vợ sinh con, con của hần, cũng sẽ cùng hần, trong cùng một lúc, chịu kia nguyên rửa, hồn về địa ngục!

Trần gia vong, Hạo Thiên kính quy về hư vô, đến lúc đó, toàn bộ Thái Nhạc nhất mạch, đều đem trong thiên địa đang lúc tiêu thất, đây là một hồi tai họa

thật lớn, cho nên lần này, không có khả năng thất bại!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: thiếu niên tâm tính

Chương 2: thiếu niên tâm tính

Tối tăm vô cùng ẩn quyết, phảng phất một đạo minh văn, hóa thành hắc sắc thiểm điện, như kia rời bên Nộ Long đồng dạng, đối với giữa không trung trên cổ xưa gương đồng, nhanh chóng quần quanh mà đi.

Đối mặt với bá đạo uy thế, cổ xưa gương đồng vẫn là vẫn không nhúc nhích, nó phát tán ra tới từ sắc quang mang, cũng không có bất kỳ tăng phúc, nhưng từ nào đó tối tăm ẩn quyết, đem bao trùm hạ xuống.

Một màn này, cũng không làm cho người ta có chỗ ngoài ý muốn!

Hạo Thiên kính chính là thần khí, bằng không, Thái Nhạc nhất mạch cũng sẽ không dựa theo nó, nghị lực tại Ngũ Nhạc đại địa nhiều năm như vậy, cũng đã trở thành Ngũ Nhạc đại địa năm Đại chúa tể một trong!

Mặc dù nhiều năm qua, Hạo Thiên kính cũng không bị luyện hóa, nhưng đối với Thái Nhạc nhất mạch người, nó có tới thiên nhiên thân cận, vô luận những người này muốn nó làm cái gì, nó cũng sẽ không có nửa điểm phản kháng.

Đương nhiên, người nghĩ làm, nó cho người làm, nhưng người có thể hay không làm được, lại là một chuyện khác.

Đến lúc đem gương đồng bao trùm hạ xuống, tối tăm hào quang, trước tiên hướng gương đồng thâm thấu, sát thời gian này, mọi người đã có thể thấy đến, Hạo Thiên kính từ sắc quang mang, đã là hoàn toàn bị áp chế xuống, ước chừng mấy phút sau, hào quang của nó, mọi người liền rút cuộc nhìn không thấy.

Phía dưới trong sơn cốc thiếu niên, thấy như vậy một màn, hai tay mãnh liệt biến đổi, từng đạo linh lực, không hề có giữ lại từ trong cơ thể nộ bạo tuôn ra, sau đó, toàn bộ tràn vào kia tối tăm sắc ẩn quyết bên trong.

"Ông!"

Tối tăm ẩn quyết, mãnh liệt run lên, kia bá đạo chi uy, lại không cái gì dừng lại, hét giận dữ, hướng cổ xưa gương đồng trấn áp mà đi!

Hạo Thiên kính vẫn là không có nửa điểm phản ứng, nhưng từ nào đó người thiếu niên luyện hóa cử động, nhưng mà, chỉ có thiếu niên bản thân mới rõ ràng, lúc Đại La Trần Thiên ấn bắt đầu thể hiện ra uy lực thời điểm, có một cỗ cuồng bạo cảm giác, tự tâm gương, không chút khách khí bạo phát, lập tức, lấy quang điện tốc độ bạo vọt xuống, từ lòng bàn tay của hắn bên trong xông tuôn trong thân thể.

Phương này thần khí, mấy trăm năm trong thời gian, bao gồm Trần Phàm ở trong, cũng chỉ có chín người luyện hóa qua, còn lại tám người, chính là phụ thân của Trần Phàm, gia gia, cùng với khác sáu vị tổ tiên!

Bởi vì luyện hóa Hạo Thiên kính, cần phải có Đại La Trần Thiên ấn làm dẫn từ, mà muốn muốn tu luyện thành Đại La Trần Thiên ấn, nhất định phải có Trần gia huyết mạch!

Cho đến lúc này đợi, thiếu niên Trần Phàm mới hiểu được, vì cái gì mấy trăm năm hạ xuống, cái kia xuất sắc cực kỳ phụ thân, gia gia, đồng dạng có một không hai Ngũ Nhạc đại địa sáu vị tiên bối, vì cái gì, cũng không thể đem Hạo Thiên kính cho luyện hóa.

Cổ này đáng sợ cuồng bạo cảm giác, tại tràn vào thân thể đem làm cái gì về sau, sẽ bộc phát ra một cỗ cuồng đại cực kỳ lực lượng, lực lượng này, cường đại đến, để cho Trần Phàm đều có muốn buông tha cho hiện tại cử động ý nghĩ.

"Oanh oanh!"

Cường đại lực xung kích, ở trong cơ thể Trần Phàm, như là thoát cương Mustang, cho dù là Trần Phàm vận khởi toàn thân linh lực tại ngăn cản, đều là vô pháp chế trụ cỗ lực lượng này, chỉ có thể trợ mắt khiến nó, điên cuồng tại thân thể bên trong tàn sát bừa bãi lấy.

Chỉ là trong chớp mắt, nơi này tất cả mọi người nhìn thấy, thiếu niên một thân bởi vì vừa rồi đột phá mà khí tức cường hoành, tại lúc này trong chớp mắt

uể oải hạ xuống, nó khuôn mặt một mảnh đỏ lên, càng thêm là vì đau nhức kịch liệt mà bóp méo hạ xuống.

Bất quá, cho dù là thiếu niên tại áp chế không nổi, miệng phun máu tươi thời điểm, bạch y nữ tử đợi hơn mười người, vẫn là cảm ứng đến, phí trước khí tức, còn bảo trì vừa bắt đầu ổn định, cũng không vì uể oải cùng bị đả kích mà hỗn loạn.

Điều này hiển nhiên, mặc kệ tình huống là như thế nào không xong, hắn thủy chung còn bảo trì một tia thanh minh, không để cho hắn bản thân thần trí như vậy tiêu tán.

Bạch y nữ tử đám người hơi hơi nhẹ nhàng thở ra, tuy những người này đều là chưa từng từng có luyện hóa Hạo Thiên kính cử động, nhưng là tại dĩ vãng nghe nói qua cử động như vậy nguy hiểm, cùng với ứng đối thì cần có một ít phương pháp.

Chỉ cần thiếu niên thần trí một mực thanh tỉnh, như vậy, cho dù đến cuối cùng, hắn vẫn là vô pháp luyện hóa Hạo Thiên kính, đối với hắn bản thân, cũng sẽ không có bất kỳ tổn thương.

Nhưng mà, mọi người càng thêm rõ ràng, thiếu niên tại sao phải luyện hóa Hạo Thiên kính, nếu như hắn thất bại, hắn đem vô pháp cải biến bản thân vận mệnh. . . đây là một hồi, chỉ có thể thắng, không thể thất bại, liền ngang tay đều không được độ sức, bởi vậy, mọi người tâm, như cũ là lo lắng.

Mà ở đông đảo Đạo ánh mắt lo lắng nhìn chăm chú, thiếu niên chẳng quản đã bị thương, có thể sắc mặt của hắn, ngược lại càng thêm bình tĩnh, tựa như, hắn có thể luyện hóa Hạo Thiên kính tuyệt đối lòng tin!

Tự nhiên, Trần Phàm cũng không có tuyệt đối nắm chắc có thể đem Hạo Thiên kính luyện hóa, lòng tin của hắn cùng bình tĩnh, đến từ chính bản thân kiên trì!

Hạo Thiên kính là có thể bị luyện hóa mất, điểm này, Trần Phàm từ trước đến nay tin tưởng, cho nên, Trần Phàm tin tưởng mình, nhất định có thể làm được.

Như vậy kiên trì, không phải là Trần Phàm rất dự đoán được Hạo Thiên kính, mà là, hắn biết, luyện hóa Hạo Thiên kính, không chỉ có hắn cơ hội cuối cùng, đồng dạng, cũng là Trần gia cơ hội cuối cùng.

Nếu như hôm nay thất bại, Trần gia, và hắn Trần Phàm, đem không tại có tương lai!

Chỉ có đạt được Hạo Thiên kính, hắn có thể trọng sinh, Trần gia, mới không còn chôn vùi tại Hồng Trần này.

Cho nên, mặc kệ như thế nào, vô luận xông vào trong cơ thể cuồng bạo lực lượng, sẽ đối với hắn tạo thành như thế nào tổn thương, Trần Phàm đều sẽ không buông tha cho, cho dù là chết, hắn đều sẽ không buông tha cho!

Thời gian một chút đi qua, giữa không trung phía trên, đạo kia tối tăm sắc hào quang, đối với Hạo Thiên kính áp chế, tựa hồ càng ngày càng yếu, thiếu niên bản thân trạng thái, ah càng ngày càng chênh lệch.

Tất cả mọi người nhìn đến, lúc này thiếu niên, đã như là mưa to gió lớn trong biển rộng một Diệp nhẹ thuyền, tùy thời cũng có thể bị lật úp, hắn toàn thân, máu tươi không ngừng chảy ra, đem hắn hóa thành một cái huyết nhân, kia khí tức, gần như nhỏ rất khó nghe thấy, nó hai mắt, cũng là vô lực khép lại.

Năm đó, hắn đắm tiền bối, chính là tại loại trạng thái này, thân thể đạt đến cực hạn, lại cũng không cách nào kiên trì.

Nhưng, thiếu niên như trước còn có cuối cùng kiên trì!

Tại bộ dạng như vậy kiên trì, Trần Phàm cuối cùng một tia thanh minh, vẫn như cũ là chiếm cứ lấy nội tâm của hắn, tại nói cho hắn biết, chỉ cần kiên trì, cuối cùng có một cái thời khắc, Hạo Thiên kính tất nhiên sẽ bị luyện hóa.

Đang là như vậy tín niệm thủy chung xuyên qua tại trong đầu của hắn, một đoạn thời khắc, cùng ngày trên nắng gắt, ah trở nên không tại nóng rực thời điểm, Hạo Thiên kính quang mang, rồi đột nhiên đại thịnh!

Óng ánh cực kỳ từ mang, trong chớp mắt chính là thay thế nắng gắt ánh sáng tàn, lập lòe tại này trong trời đất, lúc này, hết thảy mọi người, đều là từ nơi này từ mang, cảm ứng được một cỗ chưa từng có qua khí tức, kia khí tức, rõ ràng, là thuộc về thiếu niên Trần Phàm.

Nhất thời, trong thiên địa, có vô số vẻ mừng như điên hiện lên!

"Tiểu Phàm hắn, luyện hóa Hạo Thiên kính!"

Trên vách đá, bạch y nữ tử nhìn không được có lưỡng đi thanh roi lệ hạ: "Quả nhiên, chỉ có kiên trì, chỉ có kiên trì, tài năng chạm đến Hạo Thiên kính chỉ linh, khiến nó, thành tâm quy phục!"

"Hạo Thiên kính!"

Hai mắt nhắm chặt hồi lâu thiếu niên, nhẹ nhàng vừa quát, giữa không trung phía trên, tối tăm ẩn quyết tàn đi, kia mặt gương đồng, cũng là thu liễm tất cả hào quang, hóa thành lưu quang, trực tiếp xuất hiện ở thiếu niên trong lòng bàn tay.

Thiếu niên này mới chậm rãi mở mắt nhìn lại, kia tấm gương, cổ xưa cực kỳ, phát ra già nua khí tức, gọi người rõ ràng biết được, chính là từ viễn cổ lưu

truyền xuống đồ vật!

Lưỡng bên cạnh mặt kính, đều là trong suốt, chiếu xạ quá độ từ sắc quang mang, phẳng phát là có thể câu thông trời và đất!

Như ần như hiện, mặt kính trên phản chiếu quá độ từng đạo kỳ lạ mà phức tạp đường vân, từng đạo đường vân tương liên, nhìn kỹ lại, những cái này đường vân liên tiếp, lại cũng không hoàn mỹ, làm cho người ta cảm giác, giống như là thiếu đi chút gì đó này nọ.

"Hạo Thiên kính, ta rốt cục lấy được, sáu vị tiền bối, gia gia, phụ thân, ta làm được, các người trên trời có linh thiêng, nhìn thấy không?"

Tay nắm lấy Hạo Thiên kính, thiếu niên thấp giọng lầm bầm, một đạo thanh lưu, phẳng phát từ tấm gương bên trong chảy ra, trong chớp mắt nước vọt khắp thiếu niên toàn thân, cái kia toàn thân thương thế, vậy mà tại gần gần trong chớp mắt, đánh tan vô ảnh vô tung.

Hắn bây giờ trạng thái, vậy mà, nếu so với vừa mới đột phá đến tới nguyên cảnh thời điểm, muốn càng thêm hoàn mỹ!

"Hạo Thiên kính, vào đi!"

Tiểu gương đồng nhỏ, hóa thành từ sắc quang hoa, chợt từ hắn lông mày trong nội tâm rất nhanh tràn vào, đem làm cái gì vàng sáng biến mất thời điểm, mi tâm của hắn, trong lúc mơ hồ, có nho nhỏ ẩn ký, cuối cùng, này ẩn ký, cũng là chậm rãi tiêu tán.

Nhưng vào lúc này, người thiếu niên sắc mặt nhất thời đại biến, buông xuống trong hai mắt, để lộ ra một đạo tượng tượng không được chấn kinh.

"Sao, sao có thể như vậy?"

Đột nhiên xuất hiện biến cố, để cho thiếu niên này xưa nay cứng cỏi tâm tính, giờ này khắc này, đều lộ ra hoảng hốt cùng không biết nên thế nào kinh khủng.

Hạo Thiên này kính, dĩ nhiên là không hoàn chỉnh. . . . tại cảm ứng, để cho thiếu niên biết, ở trên đời này, ít nhất còn có mặt khác một mặt Hạo Thiên kính tồn tại.

Hợp hai làm một, hoặc là hợp ba vì một, mới có thể là chân chính Hạo Thiên kính!

Đối với những người khác mà nói, đây là một tin tức tốt.

Hạo Thiên kính chính là thần khí, này không hoàn chỉnh thần khí, đã thành vì Thái Nhạc nhất mạch trấn diện chí vật, nếu là tập hợp đủ hoàn chỉnh Hạo Thiên kính, khó có thể tượng tượng, thần khí này sẽ có như thế nào uy lực!

Vì hoàn chỉnh Hạo Thiên kính, cho dù là trả giá cả đời nỗ lực, kia đều là đáng, bởi vì có lẽ lấy được hoàn chỉnh Hạo Thiên kính, này cả đời, đem có có thể trở thành này vô đạo đỉnh phong trên nhân vật, đến lúc đó, mặc dù vẫn không thể có được này thiên địa, có thể tại này ở giữa thiên địa, lại có bao nhiêu người, có thể đối với chính mình cấu thành uy hiếp đâu này?

Loại kia vô thượng vinh quang, đối với từng cái võ giả mà nói, đều có được vô pháp chống cự hấp dẫn!

Nhưng mà, đối với Trần Phàm mà nói, đây tuyệt đối không phải là một cái tin tức tốt.

Một mặt không trọn vẹn Hạo Thiên kính, làm sao có thể đủ tương trợ chính mình đi cải biến bản thân vận mệnh cùng Trần gia vận mệnh?

"Tiểu Phàm, con của ta, người rốt cục làm được."

Son cóc trên vách đá, bạch y nữ tử phi thân hạ xuống, chính là đem Trần Phàm chặt chẽ ôm vào trong ngực, vui sướng nước mắt, kim lòng không được lưu lại xuất ra.

Nàng cả đời này, đầu tiên là kinh lịch công công mất sớm, về sau lại là trượng phu, ngày nay, sẽ bị bức bách bất đắc dĩ nhìn nhìn nhi tử, đi thừa nhận cái chết tiết thiên nguyên rửa!

Nó trong nội tâm dày vò, người khác có thể nào minh bạch?

May mà, tại hôm nay, nhi tử rốt cục luyện hóa Hạo Thiên kính, Trần gia, nhi tử, cuối cùng là có thể đi thoát khỏi vận mạng gông cùm xiềng xích.

"Mẹ!"

Thiếu niên tại mẫu thân trong lòng, trầm thấp tiếng gọi.

"Tiểu Phàm, làm sao vậy?"

Thân là mẫu thân, ngay cả là tại hưng phấn cực độ, bạch y nữ tử hay là trước tiên đã nhận ra nhi tử khác thường, luyện hóa Hạo Thiên kính, hắn là kiện thiên đại hi sự, Khả Nhi tử biểu hiện ra ngoài, dường như có chút không đồng nhất.

"Hô!"

Thiếu niên trùng điệp thở hắt ra, ngẩng đầu lên, sáng lạn mà ảm áp nụ cười, nhẹ nhàng hiện ra.

"Không có việc gì a, thật là vui, cho nên, còn có chút không dám tin tưởng."

Nhẹ trong tiếng cười, có một đạo người khác, cho dù là thân là mẫu thân bạch y nữ tử cũng không thể phát giác được kiên nghị.

Tuy bây giờ có được Hạo Thiên kính là không hoàn chỉnh, nhưng nếu như mình đã luyện hóa nó, như vậy, liền nhất định có thể nhờ vào nó, tìm đến tán ở thế gian bên trong Hạo Thiên kính, để cho chân chính hoàn chỉnh lên.

Tuy thời gian đã không nhiều lắm, có thể này cũng không thể trở thành thiếu niên buông tha lý do!

Toàn bộ Trần gia, trước sau bát đại tiền bối, vì thoát khỏi thiên nguyên rửa, bỏ ra thường nhân khó có thể tưởng tượng tâm huyết cùng nỗ lực, ngày nay, mình đã có được hi vọng, có thể nào buông tha cho?

Thiếu niên càng sâu biết mẫu thân lòng chua xót cùng bất lực, cho nên, có thể không vì mình, cũng phải vì mẫu thân, nhất định phải sống sót.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: thiếu niên mưu tính

Chương 3: thiếu niên mưu tính

"Thật sự, đây là thật được!"

Bạch y nữ tử lại một lần nữa vui đến phát khóc, nàng cũng không biết, mình đã có bao nhiêu năm, chưa từng như thế vui vẻ qua.

Son cốc lưỡng bên cạnh, lúc này tĩnh im ắng, bọn họ nhìn nhìn trong son cốc ôm nhau mẫu tử hai người, hốc mắt đồng đều là có chút đỏ lên, ngày hôm nay, đối với bọn họ mà nói, cũng là đợi quá lâu. . . .

Sau một hồi, đem làm cái gì bạch y nữ tử tâm tình bình phục lại, Trần Phàm mới nhẹ giọng nói ra: "Mẹ, Hạo Thiên kính ta đã luyện hóa, hiện tại, có thể cho ta tiến nhập phần mộ tổ tiên sao?"

"Đương nhiên có thể!"

Một câu, lại là để cho bạch y nữ tử tâm tình có chỗ kích động lên: "Đã bao nhiêu năm, rốt cục có tin tức tốt, tự nhiên là muốn cho chư vị đấng tiên bối biết, bọn họ trên trời có linh, cũng sẽ nghỉ ngơi."

"Đi, mẹ hiện tại liền dẫn người đi!"

"Ha ha!"

Một đạo tiếng cười to, đột nhiên từ cách xa bầu trời vị trí vang vọng, chợt, có mấy đạo thân ảnh, mãnh liệt bắn mà đến, mấy hơi thở, liền là xuất hiện ở tầm mắt của mọi người bên trong.

Cầm đầu, thân hình khôi ngô cực kỳ, hấn mảy rậm mắt to, Thiên Phương đất rộng, tự nhiên mà vậy mang theo một loại nhàn nhạt lạnh lùng nghiêm nghị cùng sát phạt khí tức. nhất là đó của hấn ánh mắt, giống như chim ưng lợi hại vô cùng, lóe ra quả cảm *dũng cảm quả quyết cùng kiên quyết!

"Phượng tuyết điện chủ, mấy năm không thấy, quả nhiên phong thái như trước a!"

Trung niên nhân vừa mới hiện thân, mục quang chính là quảng hướng trong son cốc mẫu tử hai người, càng nhiều, hay là đặt ở bạch y nữ tử trên người, hấn ánh mắt kia, trong lúc vô tình, vọt lên tí tí lửa nóng.

Như vậy mục quang, làm cho Trần Phàm mi tâm không khỏi xiết chặt, có rét lạnh ý tứ lặng yên hiển hiện.

Bất quá, tại trung niên nhân này mới vừa xuất hiện, Trần Phàm rõ ràng cảm ứng được, trong cơ thể Hạo Thiên kính, lại phát ra khác thường ba động, phảng phất Hạo Thiên kính cùng trung niên nhân này trong đó, có loại nào đó liên hệ tựa như.

Bạch y nữ tử nhàn nhạt quét mắt nhìn hần một cái, nói: "Lăng Thiên Phong, đây là ta Thái Nhạc nhất mạch, ngươi ngay cả là Lăng Nhạc điện chủ, không lên tiếng kêu gọi sẽ tới, không quá lễ phép à?"

Nghe vậy, người kia vì Lăng Thiên Phong trung niên nhân lại là không thể bố trí bằng không cười, nói: "Như tại ngày xưa, bản tọa tự là sẽ không như thế vô lễ, chỉ là hiện tại, bản tọa tâm, đã có chút đợi không được, cho nên, không thể không có chỗ mạo phạm, kính xin Phượng tuyết điện chủ chớ trách. "

"Lăng Thiên Phong, thời gian còn chưa tới. . ."

Lời ở đây, bạch y nữ tử không khỏi nở nụ cười, mặc dù kỳ hạn đến, vậy thì như thế nào, Hạo Thiên kính đã bị luyện hóa, kia từng là ước định, liền đã hết hiệu lực, không cần muốn đi tuân thủ.

Kia Lăng Thiên Phong tất nhiên là không rõ ràng lắm điểm này, hần nhạt cười nhạt nói: "Phượng tuyết điện chủ, tuy nói cách thời gian ước định còn có ba ngày, bất quá này chút thời gian, cũng không có cái gì đại tác dụng, hiện tại trao cùng ba ngày sau trao, là giống nhau."

"Đồng dạng sao?"

Bạch y nữ tử cười lắc đầu, nói: "Lăng Thiên Phong, chỉ sợ ngươi phải thất vọng, Hạo Thiên kính, ta Thái Nhạc một mạch là sẽ không giao ra đây, các ngươi mời trở về đi!"

"Phượng tuyết, ngươi?"

Lăng Thiên Phong hiển nhiên là không nghĩ tới, này bạch y nữ tử lại sẽ lật lọng, càng thêm sẽ đi bỏ qua lưỡng điện ở giữa ước định, sát ý ngập trời, nhìn không được bạo bùng lên.

Linh lực từ trong cơ thể nổ phát ra, sau một lát, nó trên đỉnh đầu, một cái to lớn đầu sư tử ngưng hình xuất ra, bá đạo chi uy, giống như như gió thu quét lá rừng điên cuồng cuốn tới.

"Hắc hắc, thiên nguyên rửa, cửu đại mà chết! ngươi Trần gia và Thái Nhạc nhất mạch đã đến không còn lối thoát, bản tọa hảo tâm, tới thu nhận Hạo Thiên kính, cho các ngươi Thái Nhạc điện một con đường sống, cư nhiên, các ngươi muốn tìm cái chết!"

Tiếng nói truyền ra, trong sơn cốc này, đều là vô cùng chấn kinh!

Trần gia chịu thiên nguyên rửa, đây là thật lớn cơ mật, đừng nói ngoại nhân, chính là tại Thái Nhạc nhất mạch, cũng chỉ có tất cả đại trưởng lão cùng Đường chủ nhóm mới biết hiểu, những người khác, một mực không biết.

Tuy, tại Lăng Thiên Phong trên tay, có Trần gia tổ tiên Trần Thiên hữu lưu lại thư, có thể kia trong tín thư nội dung, chỉ là đề cập Hạo Thiên kính, cũng không nói thiên nguyên rửa một chuyện, Lăng Thiên Phong này sao sẽ biết?

Bạch y nữ tử nếu như không phải là mười phần tin tưởng thủ hạ chính là những người này, chỉ sợ thật muốn hoài nghi, Thái Nhạc điện, đã xuất hiện phản đồ!

"Lăng Thiên Phong, ngươi biết mấy thứ gì đó?"

"Bản tọa cái gì cũng biết, bản tọa càng thêm biết, nếu như hôm nay, các ngươi không giao ra hạo lời của Thiên Kính, Thái Nhạc nhất mạch trên dưới, đem không một người còn sống!"

Sát cơ ngập trời lên, kia lượn vòng tại Lăng Thiên Phong trên đỉnh đầu to lớn đầu sư tử, lúc này, càng ngưng thực, hung tàn chi uy, thỏa thích phóng xuất ra.

"Diệt ta Thái Nhạc nhất mạch? chỉ bằng ngươi Lăng Nhạc điện cùng ngươi Lăng Thiên Phong thực lực, còn vô pháp làm được!"

Bạch y nữ tử chỉ là một bước đi đến Trần Phàm trước người, cũng không có bất kỳ cái khác cử động, này ở giữa thiên địa nhiệt độ, rồi đột nhiên hạ thấp rất nhiều, phẳng phát trời đông giá rét hàng lâm, hết sức lạnh..

Theo hai người khí tức bắn ra, xung quanh đám người, đều là phi phàm cao thủ, lúc này, cũng là rất nhanh hướng xa xa thối lui.

Nhưng có một người, không chỉ đã lui, ngược lại cường ép cắm vào lưỡng Đại Cao Thủ khí thế bên trong, chính là Trần Phàm.

Vào lúc này, Lăng Thiên Phong thần sắc đại biến!

Thái Nhạc Trần Phàm, được xưng là mấy trăm năm qua, Ngũ Nhạc đại địa xuất sắc nhất hậu bối, tự tiếp xúc tu luyện bắt đầu, đã để cho Ngũ Nhạc cả vùng đất tất cả mọi người cảm thấy chấn kinh!

Lấy thiên phú của hần, ngày khác chứa tể Ngũ Nhạc đại địa, nhất định sẽ là Trần Phàm, may mà có thiên nguyên rửa tại ước thúc...

Nhưng Lăng Thiên Phong ah tuyệt đối không nghĩ tới, hần chẳng quản xuất sắc, nhưng dù sao niên kỷ còn nhỏ, cũng không chân chính phát triển, cư nhiên, có thể tại lưỡng Đại Cao Thủ toàn lực ứng phó khí thế mùa bút, làm được như vậy bỏ qua.

Chẳng quản đã biết, thiếu niên này đã định trước không sẽ trở thành uy hiếp, chỉ là tận mắt chứng kiến biểu hiện của Trần Phàm, chẳng biết tại sao, Lăng Thiên Phong trong nội tâm vẫn là không thoải mái, thậm chí có nhàn nhạt bất an!

Không để ý tới Lăng Thiên Phong quăng tới lành lạnh mục quang, Trần Phàm nhỏ giọng nói: "Mẹ, đem Hạo Thiên kính giao cho lăng điện chủ được rồi "

"Tiểu Phàm, ngươi đang nói cái gì?" Phượng tuyết bỗng nhiên trở lại, dường như không biết mình con trai.

Thái Nhạc điện mọi người cũng là kinh ngạc vô cùng, trước đó, có Thủy Tổ Trần Thiên hữu tự tay viết thư chỉ rõ, lúc Trần gia truyền tới đời thứ chín thời điểm, nếu như còn không có hóa giải được thiên nguyên rửa, như vậy, tự muốn đem Hạo Thiên kính giao cho Lăng Nhạc nhất mạch!

Thủy Tổ di ngôn, hậu bối tử tôn không thể không tuân theo, Thủy Tổ Trần Thiên hữu tại sao lại lưu lại như vậy một phong thư, kia đã không cách nào khảo chứng, nhưng trong lúc này cho, lại là chân thật.

Cho nên, dù cho còn có mấy năm thời gian, Trần Phàm cũng không thể không lựa chọn tại hôm nay đi luyện hóa Hạo Thiên kính!

Nhưng hiện giờ, tuy nói Trần Phàm như trước còn không từng hóa giải thiên nguyên rửa, nhưng dù sao là luyện hóa Hạo Thiên kính, hi vọng đã ở, ah không tính vi phạm Thủy Tổ di ngôn, thiếu niên hần, tại sao phải làm như vậy?

"Tiểu Phàm, ngươi không nên làm như vậy!"

"Mẹ, lần này, nghe ta a!"

Thiếu niên nhìn về phía Lăng Thiên Phong, đem làm cái gì bốn mắt ở giữa không trung tương đối, Trần Phàm trong cơ thể Hạo Thiên kính, cổ này ba động, lúc này càng rõ ràng, điều này làm cho hần vững tin, Lăng Thiên Phong cùng Lăng Nhạc nhất mạch, cùng Hạo Thiên kính trong đó, có không giống tầm thường liên hệ, mà cái gọi là liên hệ, rất có thể chính là?

Nếu là như vậy, Hạo Thiên kính giao cho Lăng Thiên Phong, có lẽ, là hần Trần Phàm càng lớn một cái cơ hội.

Không đợi mẫu thân đáp ứng, Trần Phàm tiếp tục nói: "Hạo Thiên kính, có thể giao cho ngươi, bất quá, còn là dựa theo ước định, ba ngày sau đó, ngươi tới ta Thái Nhạc đại điện đi lấy. hiện tại, mời các ngươi rời đi ta Thái Nhạc nhất mạch."

"Ba ngày sau đó?"

Đối mặt thời điểm, Lăng Thiên Phong trong nội tâm bất an, càng thêm nồng đậm lên, hần thật sâu cười: "Ngươi chính là Trần Phàm a? quả nhiên giống như trong truyền thuyết xuất sắc, tuổi còn nhỏ, đã đạt đến tội nguyên chi cảnh, như ngươi không bị thiên nguyên rửa, mười mấy năm sau, chắc hần Ngũ Nhạc này đại địa ah trời buộc không được ngươi."

Lăng điện chủ quá khen, không có chuyện gì, kính xin rời đi a! trong lòng ngươi hần là rõ ràng, Thái Nhạc nhất mạch, cũng không chào đón các ngươi." Trần Phàm thần nhiên nói.

"Ha ha!"

Lăng Thiên Phong lơ đãng cười, nói: "Bất kể thế nào nói, còn phải cảm ơn các ngươi, nếu không phải Trần Thiên hữu năm đó cường thế đạt được Hạo Thiên kính, giờ này ngày này, chịu hôm nay nguyên rửa, có lẽ sẽ là ta Lăng gia."

"Năm đó Thái Nhạc nhất mạch quật khởi, hạng gì uy phong, nhưng còn bây giờ thì sao? không thể không nói, cái gọi là vui quá hóa buồn, chính là cái này ý tứ a?"

"Lăng Thiên Phong!"

Phượng tuyết trừng điệp quát lạnh, quyết định của con trai, để cho nàng đã là phi thường không hiểu, bất quá, nếu như nhi tử đều đã nói như vậy, nhất định có dụng ý của hần, ah tất sẽ cho mình một lời giải thích, cho nên, Phượng tuyết không thể không đè xuống trong lòng nghi hoặc.

Thế nhưng là, mất đi Hạo Thiên kính, vô luận nhi tử có như thế nào lý do, đối với Trần gia, đối với Trần Phàm, đều là trực tiếp sáng tỏ to lớn tổn thương, giờ này khắc này, hần Lăng Thiên Phong, cư nhiên còn ở nơi này châm chọc khiêu khích.

Phượng tuyết tính nhẫn nại, nhanh nếu không có...

"Mẹ, không cần phải cùng vô vị người tức giận, dẫn ta tiến phần mộ tổ tiên a!" Trần Phàm lời kéo mẫu thân bàn tay trắng nõn, nhẹ nhàng lắc đầu.

Như vậy bình tĩnh, phảng phất theo như lời Lăng Thiên Phong, cùng hần không có nửa xu quan hệ.

Lăng Thiên Phong trong nội tâm bất an, chưa phát giác ra, lại lần nữa vô hạn mở rộng, hần thậm chí đều có một loại xúc động, nếu muốn ở lúc này, đem phí trước trực tiếp đánh chết.

"Bồn tọa ah lên niên kỷ, là dài dòng chút, chur vị chớ trách a!"

Lăng Thiên Phong nhe răng cười cười, nói: "Hiện tại cũng không nói nhiều, Trần Phàm cháu trai, bồn tọa cuối cùng dặn dò ngươi một câu, ngàn vạn muốn hảo hảo bảo trọng chính mình, sớm đi làm một ít ý định, để cho Thái Nhạc nhất mạch có người kế tục, nói cách khác, Trần Phàm cháu trai, ngươi nhưng chỉ có Tội Nhân Thiên Cổ."

"Bất quá, thiên nguyên rửa, cửu đại mà chết! mặc dù ngươi có con nối dõi truyền xuống, ah chạy không thoát vận mạng bài bố, thật là đáng tiếc a! nhưng thỉnh cháu trai ngươi yên tâm, tại ngươi đại nạn đến nơi thời điểm, bồn tọa nhất định hôn vào Thái Nhạc, đưa ngươi cuối cùng đoạn đường, lấy bày ra bồn tọa đối với ngươi Thái Nhạc nhất mạch tình cảm."

"Lăng điện chủ, nói xong chưa?"

Nhìn Lăng Thiên Phong liếc một cái, Trần Phàm nói khẽ: "Mẹ, chúng ta đi thôi!"

Phượng tuyết lạnh lùng nhìn Lăng Thiên Phong mấy mắt, tại Trần Phàm ra sức, mới mọi cách không muốn xoay người, nắm thiếu niên, rời đi sơn cốc.

Mà trông lấy mẫu tử hai người bóng lưng, Lăng Thiên Phong kia tầm mắt nhất là đều chăm chú vào Trần Phàm bóng lưng, một cổ hàn khí, áp chế không nổi nổi lên trong lòng.

Chớ nói người thiếu niên, cho dù là người trưởng thành, trước mắt bao người, đối mặt như thế khiêu khích cùng khi nhục, cũng sẽ không nhịn hạ xuống, thiếu niên này, chẳng những nhịn được, cũng biểu hiện như thế bình tĩnh.

Như vậy tâm tính, Lăng Thiên Phong tuyệt không tin, thiếu niên là vạn niệm đều thành tro, cho nên hết thảy đều đã thấy ra!

Cho nên, Lăng Thiên Phong trong lòng bất an, lúc này, đã là đạt đến đỉnh.

"Đến nghĩ cách, để cho tiểu tử này tại trong thời gian ngắn nhất, chân chính biến thành phế vật, bằng không thì, thật sự không cách nào làm cho người an tâm. mấy năm thời gian, lấy hắn xuất sắc thiên phú, có thể làm sự tình, thật sự quá nhiều."

Lăng Thiên Phong tự nhủ, bỏ qua xung quanh từng đạo dục vọng muốn ăn thịt người mục quang, mang theo hắn Lăng Nhạc nhất mạch người, rất nhanh rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: phần mộ tổ tiên

Chương 4: phần mộ tổ tiên

Phía sau núi bên vách núi, mây mù lượn quanh, gió lạnh thấu xương!

Phượng tuyết đối mặt với vách đá lẳng lặng đứng, sau một hồi, mới nhẹ giọng hỏi: "Tiểu Phàm, tại sao phải đáp ứng Lăng Thiên Phong yêu cầu, chẳng lẽ ngươi không biết, Hạo Thiên kính đối với ngươi, đối với Thái Nhạc nhất mạch mà nói, có như thế nào tầm quan trọng sao?"

"Mẹ?"

Phượng tuyết phát phát tay, ngăn lại ở nơi từ nói chuyện, nàng tiếp tục nói: "Mẹ biết, ngươi không muốn làm cho mẹ lưng đeo bất hiếu tổ tông tội danh, cùng vì vậy mà mang đến tâm ma, nhưng ngươi có phải hay không minh bạch, ngươi bây giờ, là mẹ duy nhất trụ cột, nếu ngươi không có ở đây, gọi mẹ như thế nào sống hạ xuống?"

"Nhưng mẹ như bởi vậy gặp chuyện không may, hài nhi ah vĩnh viễn cũng sẽ không tha thứ chính mình!"

Nhìn nhìn mẫu thân bóng lưng, thiếu niên trong ánh mắt, có không cách nào hình dung kiên nghị, mà, không đợi Phượng tuyết nói cái gì, hắn lại nói: "Mẹ, kỳ thật, đem Hạo Thiên kính giao cho Lăng Thiên Phong, đối với hài nhi mà nói, thực sự không phải là chuyện xấu."

Phượng tuyết lông mày khẽ đen nhẹ chau lại, hiển nhiên, vẫn là vô pháp lý giải ý tứ của những lời này.

Trần Phàm tâm thần nhẹ nhàng khẽ động, trong cơ thể Hạo Thiên kính, hóa thành từ mang, từ hắn mi tâm bên trong phù lút, lơ lửng ở trước người hắn, nhìn nhìn Hạo Thiên kính, Trần Phàm nói khẽ: "Mẹ, Hạo Thiên này kính, không phải là hoàn chỉnh."

"Người nói cái gì?"

Phượng tuyết bỗng nhiên trở lại, nhìn về phía nhi tử cùng gia Hạo Thiên kính, ánh mắt, chấn kinh vô cùng!

"Luyện hóa Hạo Thiên kính, ta mới biết được Hạo Thiên kính là không hoàn chỉnh."

Trần Phàm có chút bất đắc dĩ cười, nói: "Mà lúc Lăng Thiên Phong xuất hiện thời điểm, gia hỏa này, vậy mà để ta có chút vô pháp nắm trong tay."

Phượng tuyết lại lần nữa cả kinh: "Tiểu Phàm, người đến cùng là có ý gì?"

"Mẹ, ngài không biết là, Lăng Thiên Phong biết, có chút rất nhiều sao?"

Trần Phàm trầm giọng nói: "Coi như là có Thủy Tổ lưu lại thư, có thể chắc hẳn phải vậy, Thủy Tổ như thế nào đem ta Trần gia người bị thiên nguyên rửa sự tình bảo cho Lăng Nhạc nhất mạch? năm đó, nếu không phải Thủy Tổ khai sáng Thái Nhạc nhất mạch, nhanh chóng quật khởi, hôm nay Ngũ Nhạc đại địa, đã ở Lăng Nhạc điện chương không, đối với tại chúng ta, Lăng Nhạc điện có cực hạn hạn! loại tình huống này, Thủy Tổ quả quyết là sẽ không nói lung tung."

"Thế nhưng, Thủy Tổ đã lưu lại hạ tín, rõ ràng nói muốn đem Hạo Thiên kính giao cho bọn họ." Phượng tuyết ngưng giọng nói, điểm này, quá khó lý giải.

"Cho nên!"

Trần Phàm mỉm cười, nói: "Ta cảm thấy đến, Thủy Tổ làm như vậy, có càng sâu hàm nghĩa. ta hiện tại đã có thể xác định, Lăng Nhạc nhất mạch cùng Hạo Thiên kính trong đó, một nhất định có vô cùng sâu quan hệ, nói không chừng, Lăng Nhạc nhất mạch, liền có được lấy mặt khác một mặt Hạo Thiên kính."

"Thậm chí..."

Trần Phàm sắc mặt mãnh liệt, nói: "Ta cũng hoài nghi, ta người Trần gia người bị thiên nguyên rửa, cùng Lăng Nhạc nhất mạch thoát không được quan hệ."

"Ta đáp ứng Lăng Thiên Phong, cho hẳn Hạo Thiên kính, vì chính là, nếu như Lăng Nhạc điện, thật sự có mặt khác một mặt Hạo Thiên kính, như vậy, để cho nó hợp hai làm một, kể từ đó, tài năng tự Hạo Thiên trong kính, đạt được càng nhiều bí mật, tới để ta đi hóa giải thiên nguyên rửa!"

"Vậy nếu như Lăng Nhạc điện, không có mặt khác một mặt Hạo Thiên kính đâu này?" Phượng tuyết truy vấn.

Trần Phàm cười cười, nói: "Lấy Hạo Thiên kính phản ứng đến xem, tại Lăng Nhạc điện, tất nhiên sẽ có hấp dẫn đến đồ đặc của nó, vật kia, mặc dù không phải là mặt khác một mặt Hạo Thiên kính, kia cũng sẽ là vô cùng quý trọng chi vật, là Hạo Thiên kính vô cùng dự đoán được, nói như vậy, tất cũng sẽ để cho Hạo Thiên kính đạt được đủ nhiều chỗ tốt."

Phượng tuyết trầm ngâm, một lát sau nói: "Tạm thời tán thành suy đoán của người, Tiểu Phàm, mẹ hỏi người, Hạo Thiên kính đến Lăng Thiên Phong trong tay, chính là Lăng Nhạc nhất mạch thần khí, mặc kệ tại Lăng Nhạc điện, Hạo Thiên kính phát sinh như thế nào biến hóa, kia đều không có quan hệ gì với chúng ta, điểm này, người có từng nghĩ hay không?"

Nghe vậy, Trần Phàm tự tin cười cười, nói: "Cho nên, hài nhi để cho Lăng Thiên Phong bảy ngày sau đó tới lấy Hạo Thiên kính!"

Phượng tuyết chột không tại nói thêm cái gì, nhiều năm qua, Trần gia các thời kỳ người, chẳng quản đều chịu thiên nguyên rửa đau khổ, thế nhưng là, mỗi người, trừ lại vô pháp hóa giải thiên nguyên rửa, còn lại sự tình, chỉ cần bọn họ muốn làm, tại thọ hạn ở trong, bọn họ cũng có thể làm đến.

Phượng tuyết tin tưởng con của mình, ngay cả là Hạo Thiên kính bị Lăng Thiên Phong lấy đi, còn lần nữa luyện hóa, ngày khác, Trần Phàm nếu muốn thu hồi, tất ah có thể làm được.

Vách núi vách đá trước, im lặng một lát sau Phượng tuyết, chậm rãi nâng lên bàn tay trắng nõn, mà, tại kia trên vách đá dựng đứng, nhẹ nhàng xẹt qua...

"Ông .ong!"

Từng đạo linh lực, từ cái này trong lòng bàn tay hiện lên, chợt, phương này vách đá, như cùng là nhân loại trái tim, run rẩy không ngừng, nháy mắt qua đi, vách đá ngoại không gian, dần dần bắt đầu vận vẹo hạ xuống.

Ước chừng phút đồng hồ thời gian qua đi, vận vẹo vách đá ngoại không gian, phảng phất là bị mở ra một cái đại môn, không gian kia, lại từ từ kéo ra, hình thành một cái, thâm thúy cực kỳ môn hộ.

"Tiểu Phàm, vào đi thôi!"

Phượng tuyết dẫn đầu đi đến, lướt qua cửa kia hộ, một thân, chính là trực tiếp xuyên qua vách đá, phảng phất tiến nhập vách núi bên trong.

Trần Phàm nhất thời có chỗ giật mình, hẳn không nghĩ tới, Trần gia phần mộ tổ tiên, dĩ nhiên là xây dựng trong này, lại còn, có cường đại như thế phong ấn thủ hộ.

Khó trách qua nhiều năm như vậy, hấn muốn bái tế chư vị tiền bối cùng gia gia, phụ thân, tìm khắp toàn bộ Thái Nhạc sơn mạch, đều là tìm không được địa phương.

Lúc Trần Phàm ah tiêu thất tại vách núi bên trong thời điểm, cánh cửa kia hộ, tự hành khép lại đóng, lúc này nhìn lại, vách đá vẫn là vách đá, cũng tìm không được nữa mây may kỳ lạ vị trí.

Vách núi, lại là để cho Trần Phàm ăn một kinh hãi!

Nơi này là một mảnh vô cùng khổng lồ không gian, cực kỳ hư ảo, thả mắt nhìn đi, dường như không chân thực tồn tại, làm cho người ta cảm giác, như cùng là hư vô.

Trông trái hư ảo chi địa, có tám ngôi mộ, phân biệt xây dựng tại tám cái phương hướng!

Chính đông phương, Thủy Tổ Trần Thiên hữu mộ!

Phía nam, hai tổ Trần Vô sợ mộ!

Cuối cùng hướng tây bắc hướng, chính là phụ thân Trần Chiến Thiên mộ!

Trần Phàm theo thứ tự quỳ lạy đi qua, đem làm cái gì đi đến phụ thân trước mộ phần, Trần Phàm kia cường ép khắc chế tâm tình, lại cũng không cách nào ngăn chặn.

"Phụ thân!"

Trần Phàm nhẹ giọng ní non, tại trí nhớ của hấn, tựa hồ, chưa bao giờ thấy qua phụ thân bộ dáng, cũng chưa từng cảm thụ qua như núi tình thương của cha, nhưng, tại nửa đêm tỉnh mộng, hấn nhưng là có thể bị bắt được một đạo to lớn cao ngạo thân ảnh, tại yên lặng nhìn chăm chú vào hấn.

Trần Phàm biết, đây là phụ thân!

Phụ thân chẳng quản đã ở một cái thế giới khác, có thể cắt không ngừng phụ tử thân tình, như trước vẫn tồn tại tại trong lòng của mình!

Nhưng mà, lúc Trần Phàm tầm mắt đảo qua phụ thân mộ thời điểm, tâm thần hấn đại rung động.

Phụ thân trên bia mộ, cư nhiên trống không, liền danh tự, đều là không có khắc lên.

"Mẹ!"

Trần Phàm mãnh liệt xoay người nhìn về phía mẫu thân!

Phượng tuyết lại tại lúc này đã nhắm hai mắt lại, lưỡng đi thanh nước mắt chậm rãi chảy ra, nàng nói khẽ: "Bởi vì ta không biết, phụ thân ngươi là không phải là đã qua thế, cho nên này phần mộ, chỉ là biểu tượng, là phụ thân ngươi mộ chôn quần áo và di vật!"

"Sao có thể như vậy?"

Trần Phàm kinh hô, người Trần gia vận mệnh, tới một mức độ nào đó mà nói, đã là thiên nhất định, đã nhiều năm như vậy, mặc dù Trần Phàm rất không nguyện ý phụ thân tráng niên mất sớm, có thể phụ thân mất sự tình, Trần Phàm không có hoài nghi qua, bởi vì đó là một cái không thể thay đổi tuần hoàn!

Có thể mẫu thân nhưng bây giờ nói như vậy...

Trần Phàm thân thể nhện không được run lên, hấn không muốn chạm đến mẫu thân trong nội tâm niềm thương nhớ, có thể cũng không có nghĩa là hấn không muốn niệm phụ thân, bao nhiêu năm rồi, Trần Phàm rất muốn đến phụ thân linh vị trước, phần mộ tiến đến bái tế, sau đó, cùng phụ thân hảo hảo trò chuyện.

Trần Phàm từ trước đến nay đều rất kiên cường, mặc dù đối mặt con đường cuối cùng khốn cảnh, ah từ chưa từng nghĩ qua buông tha cho, nhưng mà, trong nội tâm, thủy chung là cô độc, rất nhiều, vô pháp cùng người nhắc tới, hấn liền nghĩ tìm phụ thân thổ lộ hết.

Có thể chưa từng nghĩ qua?

"Mẹ, ngài có thể xác định sao?" Trần Phàm run rẩy thanh âm hỏi.

Phượng tuyết lắc đầu, nói: "Có hay không xác định, Tiểu Phàm, ngươi nên so với mẹ rõ ràng hơn! chỉ bất quá, phụ thân ngươi trước khi đi, cùng chư vị tiền bối đều không đồng nhất, hơn nữa, hấn biến mất vô ảnh vô tung, liền một chút có thể bắt dấu hiệu cũng không có, cho nên..."

"Cho nên, mẹ cảm thấy phụ thân hấn có lẽ khả năng không chết, đúng không?"

"Vâng!"

Phượng tuyết trong thanh âm, nhất thời tràn ngập hiềm thấy kiên định, nàng nói: "Phụ thân ngươi giống như ngươi, từ nhỏ chính là trong vận người không

có một thiên tài, tại vận mạng trời buộc, hấn bất khuất, chẳng quản chưa từng từng có tin tức tốt, có thể mẹ có thể cảm nhận được, khi đó phụ thân của ngươi, lòng của hấn, hấn là tràn ngập hi vọng!"

"Bời vậy, cho dù là đại nạn buông xuống, phụ thân ngươi vẫn là vui vẻ, ta cũng có thể cảm thụ xuất ra, hấn vui vẻ, cũng không phải biểu hiện cho mẹ nhìn, mà là, có thu hoạch vui vẻ. vì vậy qua nhiều năm như vậy, mẹ cũng không muốn tin tưởng, phụ thân ngươi đã qua thế."

"Phụ thân, ngài thật sự vẫn còn ở trong cuộc sống sao?"

Trần Phàm lại lần nữa đối mặt với phụ thân mộ chôn quần áo và di vật, mặc kệ ngày bình thường đến cỡ nào kiên cường, hấn hiện tại, đều là nhìn không được nước mắt chảy xuống, vô số ngày đêm, hấn đều tưởng tượng qua, phụ thân hào hào ở trước mặt hấn, vì mẹ con bọn hấn, khởi động một mảnh bầu trời!

"Tiểu Phàm, vô luận phụ thân ngươi là bằng không mất, ngươi bây giờ, đã là Trần gia hy vọng duy nhất, ngày nay, ngươi đã có được hi vọng, cho nên, ngươi nhất định không thể để cho chư vị đám tiền bối thất vọng!"

Phượng tuyết chậm rãi nói: "Phần mộ tổ tiên bên trong, có chư vị đám tiền bối lưu lại một kiện thần bí chi vật, đó là cùng với Hạo Thiên kính cùng nhau xuất hiện thần vật, bất quá, nếu ngươi nghĩ phải lấy được này thần vật, nhất định phải thông qua đám tiền bối một khảo nghiệm."

"Là cái gì khảo nghiệm?" Trần Phàm hỏi.

"Bao gồm cha ngươi ở trong, chư vị đám tiền bối tại khi còn sống, đều là chưa từng buông tha cho qua đối kháng, tuy, bọn họ đều đã thất bại, nhưng loại này tinh thần lại đại đại đối với truyền thừa."

"Loại này tinh thần, vô kiên bất tồi!"

Phượng tuyết nhìn nhìn nhi tử bóng lưng, nói: "Ngươi muốn thừa nhận ở đám tiền bối loại này tinh thần công kích, cho đến đạt được kia thần vật tán thành, mà tự hành xuất hiện!"

"Tiểu Phàm, mẹ đi ra, mẹ chờ tin tức tốt của ngươi!"

"Thỉnh mẹ yên tâm, hài nhi nhất định có thể làm được!"

Trần Phàm ngẩng đầu lên, có nụ cười sáng lạn, lần này tiến nhập phần mộ tổ tiên, bái tế chư vị tiền bối chỉ là hình thức, hấn đi vào, chỉ là muốn nói cho chư vị tiền bối, hấn đã có tư cách, đi hóa giải làm phức tạp Trần gia mấy trăm năm thiên nguyên rủa, để cho bọn họ trên trời có linh, có thể nghỉ ngơi!

Nếu là liền chư vị đám tiền bối bất khuất tinh thần, đều thừa nhận không xuống, vậy hấn còn có tư cách gì, đi chèo chống Trần gia cùng Thái Nhạc nhất mạch ngày mai?

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: muôn đời Bất Hủ lục

Chương 5: muôn đời Bất Hủ lục

Nhi tử hiểu chuyện cùng kiên trì, vẫn là Phượng tuyết vui mừng nhất được!

Thấy được nhi tử trở lại qua, chỗ tràn đầy nụ cười tự tin, Phượng tuyết nhìn không được nở nụ cười, có thể chợt, nàng kia mỹ lệ bình tĩnh trong con ngươi, hay là nổi lên tí ti rung động, có vẻ khẩn trương hiện ra.

"Tiểu Phàm, nếu như cha ngươi vẫn còn ở, có thể nhiều năm như vậy, hấn đối với ngươi chẳng quan tâm, trong lòng ngươi, trách hấn sao?"

"Kỳ quái a!"

Phượng tuyết tâm thần chưa phát giác ra đau xót, không đợi nàng nói cái gì, thiếu niên kia si ngốc tưởng niệm thanh âm, lại một lần nữa quanh quẩn lên.

"Ta kỳ quái phụ thân hấn, tại sao phải đem tất cả đau khổ cùng trách nhiệm đều lưng đeo tại tự thân hấn ta trên người! ta kỳ quái phụ thân, vì ta, hấn tình nguyện cô độc một người phiêu bạt bên ngoài, ta kỳ quái..."

Thiếu niên thanh âm, nhất thời trở nên cực kỳ lạnh lẽo: "Ta kỳ quái cái kia đưa cho ta Trần gia hiện giờ hết thầy đầu sỏ gây nên, nếu không phải là hắn, nơi này bây giờ tiền bối, bao gồm phụ thân ở trong, sao có thể có thể cả đời, đều sống như thế đau khổ?"

Thiếu niên khuôn mặt, dữ tợn cực kỳ, nhìn thân là mẫu thân Phụng tuyết tuyệt không khỏi một hồi đau lòng, nàng nhẹ khẽ vuốt vuốt nhì từ khuôn mặt, nói: "Đã chuyện đã xảy ra, chúng ta vô pháp cải biến, hiện tại ngươi muốn làm, chính là, chỉ mình cố gắng lớn nhất, đi cải biến chúng ta Trần gia tương lai!"

Phụng tuyết yêu thương đem nhì từ ôm vào lòng, nàng biết mình nói như vậy, sẽ mang lại cho nhì từ càng lớn áp lực, nhưng cũng không thể không nói, con của mình, hiện giờ đang cần này vô biên áp lực, trở thành hắn vô thượng động lực.

"Mẹ, ngài yên tâm, hài nhi nhất định sẽ không để cho ngài thất vọng," thiếu niên cười nhẹ, trong thần sắc có một vòng nói không ra kiên định.

Nghe lời của con, Phụng tuyết chưa xót gật gắt đầu, chẳng quản đã biết, đây là nhì từ số mệnh, là hắn nhất định phải đi việc làm, vừa vặn là mẫu thân, nàng một chút cũng không giúp được khốn cảnh bên trong hài tử, nàng vô pháp đi mặt đối với chính mình.

Cảm nhận được mẫu thân trong nội tâm chỗ niệm, Trần Phàm nhẹ nhàng vỗ mẫu thân phía sau lưng, nói: "Mẹ, những năm nay, ngài đều tại bên ngoài chạy, chắc là đang tìm phụ thân a? về sau, ngài không hoàn thành sự tình, đều giao cho hài nhi a!"

Phụng Tuyết Hoan tâm nở nụ cười, vỗ vỗ nhì từ hậu bối, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Đưa mắt nhìn mẫu thân thân ảnh sau khi rời đi, phụng này hư vô không gian, phảng phất là cảm ứng được thiếu niên đã chuẩn bị kỹ càng, giây, tất cả hào quang đánh tan, để cho nơi này, hóa thành vô tận Hắc Ám khu vực!

Đem làm cái gì Hắc Ám tiến đến nháy mắt, hư không, liền truyền ra 'Ông..ông' tiếng vang, một cỗ mệnh mông áp lực, chính là tự hư vô này trống trải, vô biên phiêu tán qua.

Trần Phàm đứng yên, từ những cái áp lực này, hắn có thể cảm nhận được bây giờ đám tiền bối chỗ lưu lại khí tức...

Tuy, từ lúc mới sinh ra, Liên Gia Gia đều chưa thấy qua, càng thêm không có khả năng gặp qua cái khác tiền bối, có thể loại kia huyết mạch ở giữa đặc thù quan hệ, để cho Trần Phàm trước tiên liền bị bắt được các vị đám tiền bối khí tức.

Chẳng quản những cái này mệnh mông áp lực là đến từ chư vị tiền bối, giờ này khắc này, cũng sẽ không đối với Trần Phàm hạ thủ lưu tình.

Người Trần gia vận mệnh, sớm đã bị khống chế, nếu muốn đánh phá vận mạng gông cùm xiềng xích, cho Trần gia một cái tương lai, vậy nhất định phải đầu tiên tiếp nhận được cỗ này mệnh mông áp lực!

Cỗ này áp lực, đại biểu cho bất tử bất khuất tinh thần, đó là, mặc dù đến bên bờ sinh tử ah sẽ không buông tha cho tinh thần, đại biểu cho kiên trì!

Trần gia các thời kỳ tiền bối, tại đối mặt vô pháp thoát khỏi vận mệnh, đồng đều đang dùng vô thượng nghị lực kiên trì, chẳng quản đến cuối cùng, vẫn như cũ là vô pháp phá lung, vẫn như trước tại đây phụng lòng giam, để lại không thể tản ra mất ấn ký.

Những cái này ấn ký, tên là kiên trì!

Trần Phàm muốn đem những cái này kiên trì, toàn bộ nhét vào trong nội tâm, dung nhập thân thể mỗi một chỗ, một khi là tiếp nhận được, tương lai hắn, đem không phải là một người tác chiến, mà là, mang theo Trần gia các thời kỳ đám tiền bối kiên trì, cùng nhau, đi đánh vỡ hiện hữu gông cùm xiềng xích, còn Trần gia một cái trong sáng tương lai!

Loại này đối mặt, không để cho thất bại!

Trần Phàm hít một hơi thật dài, giống như bầu trời đêm thâm thúy mục quang nhìn hướng tiền phụng, thấp giọng thì thào: "Trần gia cửu đại tử tôn Trần Phàm, kính thỉnh chư vị tiền bối!"

"Oanh!"

Lúc Trần Phàm tiếng nói hạ xuống, bình tĩnh này hư không, dường như kinh lôi oanh rơi xuống, mệnh mông áp lực, chợt hóa thành vô cùng bão lốc, phô thiên cái địa từ bốn phương tám hướng cuốn tới.

Thân ở trong gió lốc, Trần Phàm có thể cảm thụ được, trong này có ẩn hàm lấy lực lượng đáng sợ!

Đối diện với mấy cái này lực lượng, Trần Phàm trong cơ thể, tối nguyên cảnh giới linh lực gào thét, cuối cùng hóa thành vạn trượng sóng biển, liên miên không dứt trùng kích ra ngoài.

Phụng này không có người nào khác có thể quan sát Hắc Ám không gian, nhất thời biến thành sóng to gió lớn mãnh liệt không ngừng mặt biển, bão lốc cuốn, sóng biển hóa trụ bay thẳng đến chân trời phía trên, đáng sợ uy thế, đã làm cho hư không tại rất nhỏ run rẩy.

Những cái này đến từ đám tiền bối áp lực, như muốn dung cho mình dùng, vậy nhất định phải chân chính đem chiến thắng!

Loại này thừa nhận, không có chút nào đường tắt có thể đi!

Bởi vậy, này giờ mới bắt đầu, Trần Phàm liền không có chút nào che giấu chính mình, tại hai tay của hắn huy động, ngày thường sở học, một thân thực lực, lập tức bị hắn múa bút đến cực hạn.

Nhưng mà, đến từ đám tiền bối áp lực, thực sự quá khổng lồ, cũng quá mức cường đại, Trần Phàm đã lấy hết toàn lực, tuy nhiên không đối với kia mệnh môn áp lực tạo thành bất kỳ ảnh hưởng, thậm chí tại tiếp xúc trong chớp mắt, chính là bị vô hình tiêu trừ mà đi, sau đó, áp lực tới người, đem Trần Phàm toàn thân cao thấp đều là bao vào.

Mặc dù là như vậy, Trần Phàm như cũ là sắc mặt bình tĩnh, bởi vì hắn rõ ràng, nếu như dễ dàng như vậy liền thừa nhận hạ xuống, như vậy, đám tiền bối cần gì phải muốn đem tinh thần của bọn hắn lưu lại giao cho hậu nhân?

Từng đạo linh lực, không ngừng từ trong cơ thể nội xông phun ra, tại thân thể của hắn mặt ngoài, hóa thành hung mãnh sóng biển, đánh thẳng vào bốn phía mà đến cường đại áp lực.

Chạm nhau, linh lực rất nhanh bị tiêu trừ không thấy, thật giống như bị bốc hơi đồng dạng!

Tại hư vô này không gian, nếu không phải là Hắc Ám nguyên nhân, mắt thường cũng là có thể nhìn thấy, bởi vì áp lực cùng linh lực va chạm nguyên nhân, đem nơi này, hiển lộ có chút mờ hồ búp méo hạ xuống.

Cùng với áp lực cùng Trần Phàm thân thể ngày càng tới gần, hắn bản thân linh lực bị bốc hơi tốc độ càng nhanh, đến cuối cùng, mệnh môn áp lực, dĩ nhiên lấy dần tại thân thể của hắn mặt ngoài.

Như thế biến hóa, Trần Phàm dĩ nhiên là cảm ứng được, một tia suy yếu cảm giác, lập tức tới!

Cùng lúc đó, hắn thần trí, tại bắt đầu một chút trở nên mờ hồ, những cái áp lực này, sẽ không đối với thân thể hắn tạo thành nửa điểm thương tổn, ăn mòn, là hắn bản thân tinh thần.

Một khi Trần Phàm vô pháp kiên trì, thần trí ý thức hoàn toàn hãm vào bên trong, tuy đến thời gian, hắn nhưng sẽ tỉnh táo lại, thế nhưng là, không còn sẽ khôi phục lại nguyên lai bộ dáng.

Bởi vì, khi đó Trần Phàm, sẽ bởi vì hắn chính mình hôm nay vô pháp kiên trì, mà đối với chính mình có vô pháp nói rõ tự trách, loại này tự trách, đem một mực cùng với hắn, cho đến sinh mệnh chung kết cái ngày đó, có lẽ Trần Phàm cũng không thể tha thứ chính mình.

Thử hỏi, trong một tâm tình, Trần Phàm sao có thể làm được, toàn tâm toàn ý đi xong thành một sự kiện? liền đám tiền bối áp lực đều không chịu nổi, lại lấy cái gì, đi đối mặt vận mệnh đối với hắn bài bố?

Cho nên, chẳng quản bây giờ Trần Phàm, đã chỉ còn cuối cùng một tia thanh minh, như cùng là cuồng bạo trong biển rộng một Diệp nhẹ thuyền, cùng với làn sóng lớn pháp phòng, sắp lật úp, lại thủy chung là chưa từng bị nước biển chỗ ngầm chiếm, hắn như cũ còn có lúc ban đầu kiên trì!

Này cùng luyện hóa Hạo Thiên kính bất đồng!

Luyện hóa Hạo Thiên kính, Hạo Thiên kính truyền đến lực lượng, là có thể phá hủy một người thân thể, mà hiện giờ áp lực, lại là trực tiếp nhắm vào tinh thần cùng hồn phách mà đi, luận mức độ nguy hiểm, người sau càng hơn mấy trù.

Thời gian ở chỗ này, đã trở nên không quan trọng gì, lúc đó chút áp lực, dễ như trở bàn tay nghiền nát hắn tất cả linh lực, Trần Phàm đã là bắt đầu có chỗ quên lãng..

Cái kia cuối cùng một tia thanh minh, cũng không biết từ chừng nào thì bắt đầu, dần dần mê mang hạ xuống, nó cả người trạng thái, cũng phảng phất là ngủ rồi.

Loại trạng thái này, làm Trần Phàm rất hưởng thụ, trong ký ức của hắn, không có gì ngoài tu luyện, sẽ không từng có cái khác niềm vui thú, thậm chí ngay cả hảo hảo ngủ một giấc, đều là một loại hy vọng xa vời.

Cho nên hắn hiện tại, dường như cứ như vậy nằm ngủ...

"Tiểu Phàm, tới, để cho cha ôm rồi ôm!"

"Cha, ngài râu mép quá dài, quần quýt ta đây đau quá." nho nhỏ hài đồng, tại to lớn cao ngạo ôm ấp hoài bão, thỏa thích làm nũng, trên mặt, tràn đầy, toàn bộ đều trong sáng sáng lạn nụ cười.

"Tiểu Phàm, cha hỏi ngươi một vấn đề a! ngươi cũng đã biết, hạo ngày sau, là cái gì không?"

"Cha, cái gì là Hạo Thiên?"

.....

"Hạo ngày sau, là cái gì?"

Hắc Ám mà hư vô không gian, kia đã cực độ mê mang thần trí, giống như vang lên từ viễn cổ thanh âm, để cho thiếu niên kia tia sắp hãm vào đi vào thanh minh, tại bên bờ vực, mãnh liệt đình trệ hạ xuống.

"Nguyên lai, trong trí nhớ của ta, là có phụ thân tồn tại! nguyên lai, phụ thân nụ cười, ah như mẹ thân như vậy, như thế ấm áp!"

"Thế nhưng, hạo ngày sau, là cái gì đâu này?"

"Oanh oanh!"

Hắc Ám trong không gian, rồi đột nhiên có từng đạo Lôi Đình đáp xuống thanh âm, liền tại âm thanh này vang vọng, óng ánh từ mang, từ nhỏ nằm trong cơ thể bộc phát ra, kia phảng phất đóng vô số tuế nguyệt hai mắt, rốt cục chậm rãi mở ra.

"Ong!"

Từ mang bên trong, Hạo Thiên kính rất nhanh xoay tròn, từ sắc quang mang, đem này Hắc Ám thiên địa, chiếu rọi như ban ngày.

Tại hắc mở mắt nháy mắt, này đầy trời áp lực, giống như xuất hiện thì đồng dạng, vô thanh vô tức từ từ tiêu tán.

Chỉ có Trần Phàm biết, đám tiên bối chỗ lưu lại, cũng không phải tiêu tán, mà là, đã cùng thân thể của hắc hoàn toàn tương dung, tuy vô ảnh vô tung, không là chân thật tồn tại, nhưng đích đích xác xác, đã bị Trần Phàm sở hấp thu.

Đem làm cái gì từ mang nhất óng ánh, hư không một chỗ, đột nhiên vỡ vụn ra, mà, một đạo kim mang, giống như kia phá thiên búa, dễ như trở bàn tay xé rách phía trước không gian, xuất hiện ở thiếu niên cái trán lúc trước.

Kim mang bao phủ xuống, trong cơ thể linh lực tuần động tốc độ, so sánh với dĩ vãng, vậy mà nhanh lên ít nhất gấp đôi có thừa.

Điều này làm cho thiếu niên biết, thứ này, quả nhiên không giống tầm thường!

Trần Phàm vươn tay, vô cùng có linh tính kim mang, không nên luyện hóa, chính là từ hắc trong lòng bàn tay chui vào mà vào, sau đó, tại hắc khí trên biển, ngừng lưu lại.

"Muôn đời Bất Hủ lực!"

Kim mang bên trong, tự có một đạo tin tức, truyền đến thiếu niên trong đầu...

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Lại Luyện Hạo Thiên kính

Chương 6: lại luyện Hạo Thiên kính

"Vạn Cổ Bất Hủ lực. . . nghe thấy danh tự, chính là bá đạo cực kỳ!"

Tại thế gian này, vật gì có thể muôn đời Bất Hủ tồn tại? e rằng, cũng chỉ có thiên địa cùng kia nhật nguyệt tinh thần, nhưng mà, coi như là những cái này, tại thời gian chuyển dời, như trước sẽ phát sinh thương hải tang điền biến hóa, tại sao chân chính Vạn Cổ Bất Hủ mà nói?

Thế gian, ai có thể từ cổ chí kim trường tồn?

đem làm cái gì kim mang tản đi, kia cái gọi là Vạn Cổ Bất Hủ lực chân thân, cũng là rõ ràng xuất hiện ở tâm thần của Trần Phàm.

Đây là một trương giấy vàng, thoát nhìn lại pho không thông qua, nếu nói là nó có cái gì kỳ lạ chỗ, cũng chỉ có kim trên giấy, khắc lấy một đạo kỳ dị đường vân.

Đạo này đường vân, nhìn qua huyền diệu khó giải thích, kì ảo vô cùng, như là một phương hoàn chỉnh pháp ấn! nghĩ đến, nếu là có thể đem này pháp ấn lĩnh ngộ ra, kia tất nhiên sẽ trở thành chính mình một cái cường đại át chủ bài.

Chỉ bất quá, bây giờ Trần Phàm, có lẽ là vừa mới đạt được nó, hay hoặc là hắc bản thân thực lực không đủ, dù cho này pháp ấn hoàn chỉnh hiện ra,

Trần Phàm cũng không cách nào tự mình đem phúc họa ra.

Nhưng chỉ cần nó một mực tồn tại ở trong cơ thể, Trần Phàm liền có nắm chắc, cuối cùng có một ngày, hắn có thể làm được.

"Vạn Cổ Bất Hủ lực. . . tuy không rõ ràng lắm, người đến cùng có làm được cái gì, nhưng vẫn là hi vọng người cùng ta, có thể làm cho ta Trần gia, chân chính Vạn Cổ Bất Hủ, tồn tại thế gian này bên trong!"

nhẹ thở dài một hơi, Trần Phàm liền ý định tâm thần rời khỏi, hiện giờ thân vật đã được, đám tiền bối khảo nghiệm ah là thông qua, kế tiếp, Liền có càng thêm chuyện trọng yếu muốn đi làm.

Nhưng ngay lúc này, có lẽ là kia Vạn Cổ Bất Hủ lực đã là có chỗ thích ứng thân thể của Trần Phàm, khác có một đạo tín tức, tự nhiên mà vậy xuất hiện ở Trần Phàm trong đầu.

"Hạo Thiên chi cảnh, chính là thiên cực kỳ gây nên! như vậy, cực hạn về sau vậy là cái gì? suy nghĩ nhiều, ta một mực có chút nhớ nhưng không thông những cái này. nhưng mà, ta đã danh Chiến Thiên, liền muốn cùng thiên đánh một trận!"

"Như thế, sinh tử lại có gì tiếc?"

dĩ nhiên là phụ thân tại muôn đời Bất Hủ lực trên chỗ lưu lại lời nói!

Trần Phàm lẳng lặng đứng vững, Đạo này tín tức, trong đầu không ngừng vòng qua vòng lại, thật lâu chưa từng tản đi, hắn tại trở về chỗ phụ thân, đã không biết có bao nhiêu năm, chưa từng nghe qua phụ thân thanh âm.

Âm thanh này, mặc dù là mơ hồ cực kỳ, có thể đích đích xác xác là phụ thân thanh âm a!

Hạo Thiên chi cảnh, chính là thiên cực kỳ gây nên! như vậy, cực hạn về sau vậy là cái gì? Trần Phàm cũng ở tự hỏi, đến cùng, cực hạn, có hay không vẫn tồn tại một phương khác thiên địa?

Đây là hắn chưa bao giờ nghĩ tới vấn đề, phụ thân hắn, cư nhiên đã cảm ngộ như thế sâu!

Mà cuối cùng hai câu, lại càng là gọi Trần Phàm giống như thân lâm kỳ cảnh, cảm thụ được, ngày đó, phụ thân tại lưu lại những lời này, kia bề ngẽ thiên địa muôn dân trăm họ vô tận hào khí!

Giờ này khắc này, Trần Phàm đã có chỗ tin tưởng, phụ thân nói không chừng, thật không có để, hắn chỉ là trên thế gian một loại, đang nghĩ biện pháp, đi hóa giải vận mệnh gia tăng tại người Trần gia trên người thiên nguyên rửa.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Lăng Dương

Chương 7: Lăng Dương

Rời đi phần mộ tổ tiên, đã là mấy ngày sau!

Đứng thẳng ở bên bờ vực, dương quang cùng thấu xương gió lạnh đồng thời vọt tới, làm cho người ta cảm giác được lưỡng loại hoàn toàn bất đồng cảm thụ.

Thiếu niên kim lòng không được ngửa đầu nhìn bầu trời, nắng gắt hào quang, để cho hắn nheo lại con mắt, đồng thời, hắn ah đem đối với phụ thân phần này tương tư cùng đau nhức thật sâu vùi vào trong nội tâm.

Mẫu thân tưởng niệm cùng khát vọng chưa bao giờ có yếu bớt qua, tại mẫu thân trong nội tâm, càng có người một nhà đoàn tụ cực hạn khát vọng, cho nên, phụ thân sự tình, liền không có khả năng để cho mẫu thân từ chính mình đây nhìn ra cái gì đầu mối.

Mà thiếu niên chính mình, cũng ở bất buộc lấy chính mình, không đi tin tưởng phụ thân đã qua thế!

Thiên nguyên rửa, có lẽ phụ thân ah cũng không có hóa giải được, thế nhưng, phụ thân không đồng dạng như vậy rồi đi, đã, hắn lưu lại cảm ngộ, đều là để cho thiếu niên đối với phụ thân có không thể thay thế lòng tin.

Hắn tin tưởng, nếu như phụ thân đối với mình thân cảm ngộ, đạt đến một cái đỉnh, như vậy, phụ thân hẳn liền nhất định, có thể tại vận mạng lòng giam, khó khăn còn sống sót, điểm này, thiếu niên tin tưởng không nghi ngờ!

Thế gian lấy Hạo Thiên vì tôn!

Phụ thân nếu là linh hội tới Hạo Thiên cực hạn về sau bí mật, vậy nhất định có thể nghịch thiên mà tồn!

Đi xuống phía sau núi, Trần Phàm hướng về Thái Nhạc đại điện mà đi.

Tại lòng núi chỗ, đỉnh đài lầu các chính tề, tại đây chính giữa, một tòa nguy nga cung điện dựa vào núi mà xây dựng, khổng lồ xu thế, có thể so với núi này hùng vĩ!

Cung điện lúc trước, có dùng bạch ngọc thạch vì tài liệu làm quảng trường khổng lồ, lúc này quảng trường, không có ai đi đi lại lại, hiển phải vô cùng an tĩnh!

"Trần Phàm!"

Vừa tới quảng trường, Trần Phàm đang muốn tìm cá nhân hỏi một chút mẫu thân ở chỗ nào, lại là nhìn thấy, một đạo thân ảnh, như thiểm điện bay vút mà đến, một cổ nhân nhạ sát khí, cũng là cùng nhau cuốn qua.

Trần Phàm lòng mày chưa phát giác ra nhẹ nhàng nhú một cái!

Nơi này là Thái Nhạc điện!

Tại Ngũ Nhạc đại địa, Thái Nhạc điện chính là chúa tể, chẳng quản là một cái trong số đó, có lẽ, tại Ngũ Nhạc cả vùng đất, những cái kia thích qua nhân văn dã hạc ẩn cư cao thủ còn có rất nhiều, Thái Nhạc điện thực lực, cũng không phải là có thể chân chính cường hoành Ngũ Nhạc đại địa, nhưng mà, dám cùng Thái Nhạc điện là địch người, không có quá nhiều!

Dám ở chỗ này, đối mặt hắn này vì Thái Nhạc điện Thiếu chủ, còn không kiêng nể gì như thế phóng thích ra mãnh liệt địch ý, là gan thật sự là không nhỏ a!

Bay vút mà đến thân ảnh, mấy hơi thở, liền là xuất hiện trước mặt Trần Phàm cách đó không xa.

Đây là một cái cùng Trần Phàm niên kỷ tương tự thiếu niên, hắn có rất anh tuấn khuôn mặt, trên mặt ah treo nhân nhạ nụ cười, chỉ bất quá, nhìn về phía Trần Phàm, khóe miệng hơi hơi gợn lên, lộ ra người bình thường không sở hữu kiệt ngạo cùng ngạo khí, trong ánh mắt kia, ah không che dấu chút nào, đối với Trần Phàm lạnh lùng!

"Lăng Dương?"

Hào một lát sau, Trần Phàm mới nhớ tới người kia là ai.

"Nguyên lai ngươi còn nhớ rõ ta à, còn tưởng rằng, ba năm thời gian trôi qua, ngươi đều đem ta quên mất."

Được xưng là Lăng Dương thiếu niên nhẹ giọng mà cười cười, bất quá, lời đến cuối cùng thời điểm, thanh âm kia, trở nên có vài phần dữ tợn, rõ ràng trong lòng hắn, đối với Trần Phàm có khó có thể phai mờ mất hận ý!

Nghe lời này, Trần Phàm tùy ý cười cười, Lăng Dương là Lăng Nhạc nhất mạch Thiếu chủ, Ngũ Nhạc đại địa, sở dĩ được gọi là Ngũ Nhạc, cũng là bởi vì, tại đây mảnh cả vùng đất, có ngũ đại lấy nhạc mệnh danh chúa tể.

Thái Nhạc điện, Lăng Nhạc điện, đều là này mảnh đại địa chúa tể!

Lăng Dương chính là con trai của Lăng Thiên Phong.

Mấy trăm năm trước, Thủy Tổ Trần Thiên hữu hoành không xuất thế, đoạt được Hạo Thiên kính, do đó sáng lập Thái Nhạc điện quật khởi, khiến cho Lăng Nhạc điện mất đi Duy Ngã Độc Tôn bá chủ chi vị, này dẫn đến lưỡng điện trong đó, xưa nay tranh đấu gay gắt rất nhiều, hai vị Thiếu chủ, tự nhiên cũng sẽ không ở chung hòa thuận.

Chỉ bất quá, cùng Trần Phàm so sánh, Lăng Dương thủy chung là kém một chút, ba năm trước đây một lần rèn luyện, hai người ngẫu nhiên gặp nhau, ở phía sau người khiêu khích, Trần Phàm cho hắn lưu lại một cái, vĩnh sinh cũng khó có khả năng quên mất sỉ nhục.

Ba năm đi qua, Trần Phàm đều cho rằng, năm đó sỉ nhục, sẽ để cho Lăng Dương cả đời này, cũng không dám ra ngoài hiện ở trước mặt hắn, cũng không nghĩ tới, gia hỏa này chẳng những tới, còn một lần nữa lại trở nên ngạo khí rất nhiều.

Chẳng lẽ lại, hắn cho rằng, bản thân bây giờ loại trạng thái này, hẳn liền nhất định có tư cách, có thể giẫm tại trên đầu mình, lại còn cảm lại đã từng mất đi tự tôn sao?

Thấy được Trần Phàm trong mắt, kia nhân nhạ Xùy~~ ý, một cổ lửa giận, nhin không được tự Lăng Dương trong lòng xông tuôn ra, hắn lạnh lùng nói:

"Trần Phàm, ta trước kia nói qua, nhất định sẽ tìm ngươi báo thù, hôm nay chính là ta báo thù, đến đây đi, làm một cái đoạn!"

"Cùng ta làm một cái đoạn?"

Trần Phàm trong mắt, có nhàn nhạt lãnh ý, chịu thiên nguyên rửa, đem làm cái gì thọ hạn ngày càng tới gần thời điểm, người thân thể, sẽ xuất hiện một loại biến hóa, chiến đấu kịch liệt, là không thể tiến hành.

Bằng không mà nói, sẽ hao tổn mất quá nhiều tinh khí thần, để cho Trần Phàm trở nên càng thêm suy yếu, nói không chừng, cũng không thể chống được nguyên bản liền ngăn ngừa thọ hạn.

Lăng Dương lựa chọn hiện tại tới khiêu chiến, mục đích là cái gì, không cần nói cũng biết.

Này đối với phụ tử, tại đã kích thích nhân thủ đoạn, quả nhiên đều là không có sai biệt, đều độc ác như vậy.

"Trần Phàm, ngươi dám không?"

Đón Trần Phàm mục quang, Lăng Dương hai chân một khai mở, mà giống như cười mà không phải cười nói: "Nếu ngươi không dám, ah đại cũng không tất đánh một trận, từ ta dưới háng chui qua đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ đi. Trần Phàm, lưỡng con đường, lựa chọn một mảnh a!"

"Ta không phải là ngươi, loại chuyện này, ta sao làm được?" Trần Phàm cười, nói, tuyệt không khách khí.

"Ngươi?"

Lăng Dương giận dữ, nhưng phần nộ qua, ánh mắt của hắn, lại là thần kỳ trong chớp mắt bình tĩnh lại, nhìn nhìn Trần Phàm, hắn từng chữ một, nói: "Cùng ngày, vì có thể sống hạ xuống, tại kia vạn chúng nhìn trừng trừng, ta bất đắc dĩ, làm ra làm ta cả đời này, cũng không thể quên mất khuất nhục cử động. . ."

"Ba năm qua, một màn kia, không có lúc nào không xuất hiện tại trong đầu ta. Trần Phàm, ta còn phải cảm ơn ngươi a, đang là như thế này, mới khích lệ lấy ta, không biết ngày đêm, chỉ cần thân thể cho phép, liền một mực tu luyện, rốt cục có thực lực bây giờ. vì đời hôm nay, ta bỏ ra quá nhiều."

"Cho nên, chiến hoặc không chiến, đều đã không phải do ngươi, cùng ngày khuất nhục, ta cũng sẽ ở trước mặt mọi người, đường đường chính chính phụng trả lại cho ngươi!"

"Lăng Dương, ta thừa nhận, ngươi bây giờ, so với ba năm trước đây ngươi mạnh mẽ lớn hơn rất nhiều, bất quá, ta sợ kết quả cuối cùng, sẽ để cho ngươi rất thất vọng, trước kia ngươi, không phải là đối thủ của ta, hiện tại, như cũ là!"

Trần Phàm nhẹ nhàng cười cười, mà tiến lên mấy bước, đem đó không thấm tháy trong con ngươi, như sao quang hân ý, một chút hiện lên xuất ra.

"Nơi này là Thái Nhạc điện, nếu ngươi tại thua, kết cục, tất nhiên muốn so với lần trước càng thêm khủng bố, Lăng Dương, ngươi nghĩ kỹ?"

Nhìn về phía trước thân ảnh, Lăng Dương mục quang, dần dần trở nên tinh đỏ lên, hắn cả đời này, vô cùng tự ngạo, thân là Lăng Nhạc điện Thiếu chủ, xuất sắc tu luyện thiên phú, để cho hắn từ trước đến nay tại bạn cùng lứa tuổi trước mặt, đều có được một phần đầy đủ tự tin.

Nhưng mà, lại có một cái càng thêm ưu tú bạn cùng lứa tuổi, hoành không xuất hiện, chẳng những cướp đi thuộc về vinh quang của hắn, càng đem tự ái của hắn, cũng là hung hăng dẫm nát dưới chân!

Hắn từng cho rằng, cả đời này, cũng khó có khả năng tìm trước mặt người này, cảm lại tự ái của mình, lại không nghĩ rằng, trời xanh hay là đời hắn không tệ, kiểu loại yêu nghiệt thiếu niên, cư nhiên, người bị thiên nguyên rửa.

"Trần Phàm, ngươi cho rằng, bây giờ còn là tại ba năm trước đây sao?"

Lăng Dương gắt gao nhìn chăm chăm Trần Phàm, một chút nụ cười dữ tợn chậm rãi hiển hiện: "Ngươi bây giờ, còn có tư cách gì ở trước mặt ta điều võ dương oai, ta cũng rất muốn biết, hiện giờ ngươi, năm đó như vậy chiến đấu, ngươi có phải hay không còn có thể hôm nay tiếp tục nữa?"

Trần Phàm cười cười, nói: "Ngươi tới thử trên thử một lần, không thể cái gì đều rõ ràng sao?"

Lăng Dương thần sắc mãnh liệt xiết chặt, hắn nhìn lấy nét cười của Trần Phàm, suy nghĩ trong chớp mắt trở lại ba năm trước đây cái ngày đó, cùng ngày, hắn cũng là cho là mình mặc dù không phải là người sau đối thủ, có thể ít nhất, có thể tại nó thủ hạ toàn thân trở ra, có thể chưa từng nghĩ. . .

Một cổ không nói gì sợ hãi, lạnh yên xông lên đầu!

"Lúc này đã không giống ngày xưa!"

Lăng Dương phần nộ quát một tiếng, thân hóa tàn ảnh, mãnh liệt bắn mà ra.

Kia một cổ sợ hãi, bị Lăng Dương cưỡng ép đặt ở sâu trong đáy lòng, hắn biết rõ, muốn chỉ muốn thoát khỏi mắt trong nội tâm bóng mờ, vậy tất sẽ phải đem Trần Phàm đánh bại, bằng không, cuộc đời này, tại bóng ma này bao phủ xuống, hắn đem vô pháp tại võ đạo trên đường đi, đạt được đầy đủ cao thành tựu.

Ba năm thời gian đã qua, trước mặt thiếu niên này chẳng quản còn như sao thần chói mắt, nhưng mà, tia sáng này sẽ như pháo hoa đồng dạng, mặc kệ có nhiều óng ánh, tồn tại ở thế gian thời gian đã là không nhiều lắm.

Trời xanh cho hấn tốt nhất báo thù thời cơ, lần này, tuyệt không thể bỏ qua!

"Trần Phàm, mấy năm thời gian, ta đã truy cản kịp ngươi rồi, cho nên, hôm nay, nên ngươi trả giá thật lớn."

Kia tiếng gầm, như dã thú rít gào, một loáng sau, lúc Lăng Dương thân thể tiếp cận Trần Phàm thời điểm, tôi nguyên trung kỳ mạnh mẽ linh lực, không hề có giữ lại phóng xuất ra.

Thẳng đến lúc này, Lăng Dương trong nội tâm đối với Trần Phàm sợ hãi, mới là bị chân chính ngăn chặn, mặc kệ người sau là như thế nào ưu tú, hấn hiện tại, tại trên tu vi, so với chính mình thấp một tầng thứ.

"Bá!"

Linh lực bạo tuôn, Lăng Dương trong lòng bàn tay, một chuôi thanh sắc trường thương, múa bút lấy cực đoan lăng lệ xu thế, phá vỡ không gian trời buộc, vô cùng tàn nhẫn đâm về Trần Phàm nơi cổ họng.

Lão luyện mà tàn nhẫn công kích, phong bế có thể không gian loại khí thể kia, ba năm thời gian, Lăng Dương quả nhiên là phát triển hơn nhiều.

Bất quá, này còn chưa đủ nhìn được!

Trần Phàm lạnh lùng cười cười, bước chân nhẹ nhàng vừa lui, vô kiên bất tồi nhất thương, chính là ở trước người hấn chưa dứt không, chợt, một cái tay của hấn, bay bỗng, phảng phất không có bất kỳ lực đạo thờ ra. . .

"Xùy~!"

Này không có bất kỳ lực đạo một chương, lại là dễ như trở bàn tay xuyên thấu phía trước hỗn loạn, mà như điện đồng dạng vỗ vào chuôi này thanh sắc trường thương.

"Bồng!"

Tiếp xúc chốc lát, một chương kia phía trên, có một cổ cực đoan lực lượng bá đạo, như gió bão cuốn ra, cuối cùng trùng điệp oanh kích tại trường thương phía trên.

Lực lượng đáng sợ lôi kéo, Lăng Dương thậm chí đều có chút vô pháp cầm chặt trong tay trường thương, quán tính cho phép, để cho cả người hấn, đều là theo cổ lực lượng này, kim lòng không được thân thể về phía trước nghiêng.

Lăng Dương trong mắt, nhất thời có dâng lên vẻ kinh hãi, đây là một cái không có chút nào sức tưởng tượng công kích, Trần Phàm tu vi so với chính mình thấp trên một tầng thứ, lực lượng của hấn, như thế nào so với chính mình tới cường đại nhiều như thế?

Lăng Dương như thế nào lại biết, những năm nay, bởi vì vận mệnh trời buộc nguyên nhân, Trần Phàm chẳng quản vô pháp đem tu luyện mà đến linh lực, toàn bộ đi để thăng chính mình tu vi, lại đem những linh lực này, cực trên phạm vi lớn đi cường hóa thân thể.

Cho nên, trên tu vi tiến độ tuy không phải là quá rõ ràng, có thể thân thể hấn chỉ lực, đã đủ để cùng tôi nguyên hậu kỳ cao thủ so sánh, thậm chí đã vượt qua cảnh giới này cao thủ.

Vô đạo một đường, bác đại tinh thâm, cảnh giới tu vi cố nhiên là chủ đề, nhưng lực lượng khác, đồng dạng không thể bỏ qua!

Một chương hóa đi công kích của đối thủ, Trần Phàm không có dừng chút nào trệ, thân ảnh như điện, mãnh liệt bắn về phía trước, thân thể của hấn hấn tự mình biết, hôm nay Lăng Dương dám tới khiêu chiến, không có gì ngoài là người sau tự nhận tu vi tinh tiến vô cùng ra, càng nhiều, vẫn là đối với hấn tình huống lý giải.

Cho nên, nếu như Lăng Dương khiêu khích không thể lui bước, Trần Phàm liền phải nhanh một chút chấm dứt trận chiến đấu này, còn muốn vào hôm nay, đem Lăng Dương triệt để dẫm nát dưới chân, để cho hấn vĩnh sinh đều thoát thân không được.

So với tàn nhẫn, hấn Lăng Dương còn kém xa!

Buổi tối có việc muốn đi ra ngoài, sớm phát một chương này, cầu cất chứa, Tiên hoa, khách quý, chương chương, hắc hắc!

Chương 8: Ngập trời chi nô

Chương 8: ngập trời chi nô

"Oanh!"

Lăng Dương lúc trước, Trần Phàm một quyền đánh ra, nhìn như thật thà một quyền, cũng không có bất kỳ kỳ lạ, nhưng ở quyền phong nhộn nhạo thời điểm, trong lúc mơ hồ, có tử sắc quang mang, hóa thành huyền diệu quang ấn, cùng nhau gào thét ra ngoài.

Gào thét lên quyền phong, mang theo màu tím kia quang ấn, không lưu tình chút nào đánh hướng Lăng Dương, chỗ lướt qua nhỏ hẹp không gian, tất cả đều là nổ tung ra, hình thành một mảnh vụn vụn dầu hiệu.

Lăng Dương ánh mắt ngưng trọng nhìn về phía trước, hắn có thể từ bên trong cảm ứng được cỗ này cất dấu lực lượng đáng sợ, không kịp nghĩ nhiều, nó trong tay trường thương chấn động, trên thân thương, phảng phất hồ quang điện lượn lờ, liền cả thiên không, đều là tại lúc này biến ảo nhan sắc, dường như một phát này, đã là cùng thiên địa tương liên.

Đây là Lăng Dương cường đại nhất thể công!

Nháy mắt, kia giống như kia thanh sắc như lời đình thương mang, xé rách phía trước không gian, cùng màu tím kia quang ấn bao phủ xuống quyền phong, ầm ầm chạm vào nhau!

Lực lượng đáng sợ, tại va chạm trong chớp mắt, điên cuồng cuốn ra, tử sắc quang ấn, kia thanh sắc thương mang tại kịch liệt run rẩy, năng lượng rung động bắn ra thời điểm, thương mang đúng là bị cứng rắn chấn vỡ.

Tại thanh sắc thương mang tan vỡ thời điểm, Lăng Dương lại cũng không cách nào cầm chặt trong tay trường thương, thân thể của hắn, cũng là như gặp phải trọng kích ngược lại bắn ra, lau mặt đất, trợn vụn bay ra ngoài hơn 10m xa, yết hầu ngòn ngọt, một ngụm máu tươi chính là phun tới.

"Sao có thể như vậy, ta sao sẽ thua bởi hắn?"

Lăng Dương trong nội tâm tràn đầy không cam lòng, hắn cho rằng, mặc dù mình bây giờ, có lẽ còn vô pháp chân chính đi chiến thắng Trần Phàm, có thể ít nhất, cũng có thể đem người sau kéo dài tới tình trạng kiệt sức tình trạng.

Cho đến lúc đó, hắn mong muốn, liền cũng đạt tới.

Có thể chưa từng nghĩ, cư nhiên tại gần như vậy trong thời gian, tại chính mình thi triển cường đại nhất thể công, như cũ dễ dàng như thế bị đánh bại.

Chẳng lẽ, chính mình cuộc đời này, thật sự vô pháp rửa sạch từng là khuất nhục sao?

"Không!"

Lăng Dương ngửa mặt gào thét, chột mãnh liệt đứng dậy, còn muốn lại lần nữa động thủ.

Bất quá, ngay tại hắn vừa mới đứng dậy thời điểm, nó trước người phương, đã là người thiếu niên thân ảnh xuất hiện, thân thể của hắn mãnh liệt cứng ngắc hạ xuống, bởi vì, tại mạnh mẽ linh lực lôi kéo, cổ của hắn, bị một cái tựa như thiết chương trong lòng bàn tay, cho cưỡng ép bóp chặt.

Linh lực lặng yên trút xuống xuất ra, để cho Lăng Dương cảm nhận được tử vong khí tức.

"Sao có thể như vậy?" Lăng Dương khó khăn thở phì phò, nhìn nhìn gần ngay trước mắt thân ảnh, hắn khuôn mặt không thể tin.

"Ta đã sớm nói, trước kia ngươi, không phải là đối thủ của ta, hiện tại, như cũ là!"

Kia lạnh lùng, không chứa mấy may nhân loại tình cảm thanh âm, làm cho Lăng Dương, cảm giác chính mình dường như đã rơi vào khăng khít địa ngục đồng dạng, lúc này, hắn rốt cục minh bạch, vô luận hắn như thế nào nỗ lực, trước mặt thiếu niên này người, cũng như cùng kia không thể leo lên núi cao, cần hắn vĩnh viễn nhìn lên.

Mà loại này nhìn lên cao độ, sẽ theo thời gian trôi qua, càng để cho hắn cảm thấy đáng sợ!

"Thời gian?"

Lăng Dương đột nhiên nghĩ đến cái gì, thanh âm khàn giọng phá lên cười: "Trần Phàm, ngươi rất mạnh, mạnh mẽ đến để ta hiện tại, trong nội tâm đều đã sinh không nổi tiếp tục đánh với ngươi một trận ý tứ. nhưng, ngươi không có có bao nhiêu thời gian, ha ha!"

"Đích xác, ở trong mắt các ngươi, ta là không có bao nhiêu thời gian có thể sống, cho nên, các ngươi sớm đã coi ta là trở thành một người chết, đúng không?"

Không đợi Lăng Dương muốn theo bản năng gật gật đầu, Trần Phàm mỉm cười, nói: "Có thể ngươi đã quên, chẳng quản thời gian của ta không nhiều lắm, ít nhất, tại ta trước khi chết, ta có thể làm rất nhiều, chuyện ta muốn làm."

Lăng Dương thân thể mãnh liệt run rẩy, hắn nghe ra tiếng bên ngoài ý tứ, trong ánh mắt, nhìn không được toát ra kinh khủng nhan sắc, phần nộ quát: "Ngươi muốn làm cái gì? tuy nơi này là Thái Nhạc điện, đối với ngươi thủy chung là Lăng Nhạc điện Thiếu chủ, nếu ngươi dám đối với ta thế nào, ta Lăng Nhạc điện, sẽ không bỏ qua cho các ngươi."

"Ngươi tại dùng uy hiếp ta?"

Trần Phàm lắc đầu cười cười, nói: "Nếu như ngươi đối với ta đủ rồi rõ ràng, ngươi liền phải biết, ta nếu như quyết định, cũng sẽ không chịu bất cứ chuyện gì quái nhiều. . ."

"Lăng Nhạc điện, đáng ta hơi bị kiêng kị sao?"

Cuối cùng một chữ rơi xuống, Lăng Dương trước người, có vô biên sát ý bạo tuôn ra mà đến, đầu hắn da tê rần, trong nội tâm ngạc nhiên tuôn động, Lăng Dương tuyệt đối cũng không nghĩ tới, đối với mình, Trần Phàm thật sự dám hạ sát thủ.

"Trần Phàm, thả ta. . ."

Lăng Dương không muốn chết, Lăng Nhạc điện Thiếu chủ, vừa có xuất sắc ưu tú thiên phú, tương lai hắn, tuyệt đối là Ngũ Nhạc đại địa Chúa Tể Giả một trong, khi đó hắn, sẽ có thương nhân vĩnh viễn cũng khó có khả năng đạt được quyền thế, hắn không nỡ bỏ hiện tại chết đi.

Nhưng mà, hắn tiếng nói còn không ra khỏi miệng, nó cả người, đã bị này vô biên sát ý chợt bao phủ, thanh âm của hắn, cũng là bị vùi lấp hạ xuống, như cục đá quăng vào biển rộng, ầm đi vô ảnh vô tung. . .

Sát ý bao bọc ở dưới Lăng Dương, giờ này khắc này, đã là giống như cỏ cây khô, toàn thân, đã là đã không còn nữa thêm chút khí lực, nếu không phải cái cổ bị người bóp chặt, hắn hiện tại đã mềm nhũn ghé vào trên mặt đất.

Không phải là mỗi người, tại đối mặt tử vong thời điểm, cũng có thể dũng cảm đi đối mặt!

"Hồn trưởng tiêu tử, dừng tay!"

Trên không trung, đột nhiên truyền đến một tiếng hét to, thả mắt nhìn đi, chỉ thấy được, một cái to lớn sư tử mãnh mẽ, giương nanh múa vuốt cứ thế mà hiện, này thiên địa, đều là bởi vậy trở nên âm trầm xuống, một cỗ không cách nào hình dung áp bách bao phủ hạ xuống, trực tiếp làm cho Trần Phàm thân thể không thể động đậy.

"Lăng Thiên Phong, ta hài nhi, ah há lại ngươi có thể hô quát."

Trong chớp mắt, trong thiên địa, một đạo băng hàn cực kỳ khí tức, cường thế mà đến, trực tiếp là đem loại kia áp bách xua tán mà đi.

"Tiểu súc sinh, nếu ngươi cảm thương ta ái tử, bốn tọa thể, đời này kiếp này, nhất định phải đem ngươi Thái Nhạc nhất mạch nhỏ tận gốc!"

Trong không gian, Lăng Thiên Phong loé sáng mà ra.

Cùng lúc đó, một mặt khác, Phượng tuyết thân ảnh, cũng là như mộng huyễn lướt đi.

Trần Phàm thả mắt nhìn đi, bất luận là mẫu thân, hay là Lăng Thiên Phong, khí tức đồng đều là có chút hỗn loạn, hiển nhiên, trước đó, hai người đã là đại chiến qua một hồi.

"Tiểu Phàm, giết đi Lăng Dương, ta ngược lại muốn nhìn, ngươi Lăng Nhạc nhất mạch, đến cùng có gì năng lực, có thể đem ta Thái Nhạc điện trừ tận gốc trừ!"

Nhìn nhìn đối diện vị trí Lăng Thiên Phong, Phượng tuyết sắc mặt vô cùng xanh mét, mặc dù nhi tử hiện tại không có việc gì, trong nội tâm nàng chỉ nộ, cũng là vô pháp áp chế hạ xuống.

Tại vô số người trong mắt, Trần Phàm chỉ mệnh, đã là thiên nhất định, có thể hay không nhiều sống một ngày, cũng không phải ông trời rủ xuống thương mà là dựa vào bản thân nỗ lực, có thể dù vậy, Phượng tuyết ah không dám cam đoan, tại đây nỗ lực qua đi, có thể có quá nhiều cái biến.

Như thế dưới tình hình, Lăng Thiên Phong cư nhiên đối với con trai mình như thế thiết kế, trận này đại chiến, sẽ tiêu hao hết Trần Phàm ít nhiều tâm thần, đây là Phượng tuyết cũng không thể lường được.

Trong thiên địa, băng tuyết như mưa to gió lớn cuốn ra, chỉ ngăn ngui nháy mắt, thế giới này đã là ngân trang tố khóa, toàn bộ quảng trường, khắp nơi có tầng băng kết xuất, phương đó trên cao, đã hình thành đáng sợ dòng nước lạnh.

Nhìn về phía trước, về mặt Lăng Thiên Phong, chưa phát giác ra cũng là ngưng trọng lên, kia sau lưng hắn nằm rạp xuống lấy trăm trượng lớn nhỏ sư tử

mạnh mẽ, lúc này phảng phất tỉnh lại, ngáp trời chỉ uy, trần ngập mảnh không gian này mỗi một cái góc nhỏ.

"Lăng điện chủ, người thật đúng không muốn người mạng của con trai sao?"

Phía dưới chi địa, thiếu niên cười nhẹ, kia bóp chặt tay của Lăng Dương chừng, trong lúc lơ đãng, dùng tới thêm vài phần khí lực.

"Tiểu súc sinh, người dám?" Lăng Thiên Phong vong hồn đều bốc lên, Lăng Dương là hấn ưu tú nhất nhi tử, cũng là Lăng Nhạc điện tương lai tốt nhất người thừa kế, nếu là bị giết đi, đối với Lăng Nhạc điện mà nói, chính là vô pháp bù đắp tổn thất.

"Nếu người tiếp tục mạnh mẽ như vậy thế, không thể nói trước, ta sẽ thật sự giết đi tiểu súc sinh!"

Trần Phàm nhẹ cười nhẹ, không sợ hãi nhìn nhìn trên không.

Lăng Thiên Phong sắc mặt âm tình bất định biến ảo, cuối cùng, chỉ có thể bắt đắc dĩ thu hồi Hạo Thiên kính, kia chạy lướt qua mà ra sư tử mạnh mẽ, cũng ở ý niệm dưới sự khống chế, chậm rãi tiêu tán.

Sau đó, hấn lạnh lùng nhìn Trần Phàm, dày đặc nói: "Tiểu súc sinh, mau thả con ta!"

"Người là đang cầu xin người, cho nên, thỉnh người nói chuyện khách khí một ít. còn có, ta không quen cùng người nói như vậy." Trần Phàm thần nhiên nói.

"Người?"

Lăng Thiên Phong giận dữ, nhưng cũng là chỉ có thể thà thấp đáng đáp, tự trời giáng roi, đứng ở Trần Phàm đối diện, lạnh lẽo mục quang lấp lánh, nói: "Hiện tại, có thể thả Lăng Dương a?"

Nghe vậy, Trần Phàm mới cười nói: "Đúng rồi, như vậy mới là cầu người thái độ. bắt quá, muốn con của người mạng sống, liền lấy ra đổi hấn một mạng đồ vật a!"

"Tuy thả Lăng Dương không có bất cứ vấn đề gì, bắt quá, ta có thể không bảo đảm, có thể hay không cho hấn lại lưu lại một vĩnh viễn cũng không thể phai mờ ấn ký."

Sự tình đã làm, lại muốn cái gì cũng không trả giá toàn thân rút đi, thế gian này, nào có chuyện tốt như vậy?

Lăng Thiên Phong giận quá mà cười: "Hào, hảo! Trần Phàm, người không hổ là ngàn năm qua, ta Ngũ Nhạc khắp mặt đất xuất sắc nhất hậu bối."

Cười qua đi, Lăng Thiên Phong tiện tay hất lên, một vòng hào quang, bao vây lấy một cái nhẫn rất nhanh lướt hướng Trần Phàm, mà rồi nói ra: "Đồ vật trong này, sẽ để cho người hài lòng, hiện tại, thả con ta."

Tiếp nhận giới chỉ, Trần Phàm nhìn cũng chưa từng nhìn, chính là thả Lăng Dương, cùng lúc đó, Phượng tuyết đuổi lướt mà đến, một bả cầm lấy nhi tử tay, ân cần hỏi han: "Tiểu Phàm, người như thế nào đây?"

"Hài nhi không có việc gì."

Trần Phàm cười cười, nhìn nhìn đối diện một đôi phụ tử, nói: "Chớ nói một cái Lăng Dương, chính là lại đến mấy cái, cũng sẽ không khiến nhi tử có bất kỳ hao tổn."

"Vậy hảo!"

Phượng tuyết nhẹ nhàng thở dài một hơi, nàng biết, tại đây kiện đại sự, nhi tử sẽ không dấu điểm.

Đối diện, Lăng Thiên Phong phần nộ, đã tới cực điểm, may mà hấn bây giờ còn có thể khắc chế chính mình, hấn cũng không đủ nắm chắc có thể chiến thắng Phượng tuyết, nếu như tiếp tục phát động đại chiến, con của mình, không thể tránh khỏi đem rơi vào Trần Phàm trong tay, đến lúc đó, mặc dù còn có thể chuộc đồ Lăng Dương, chỗ tiêu phí giá lớn, chính là hấn, đều rất khó thừa nhận xuống.

Nghĩ đến đây, hấn không khỏi hung hăng trừng Lăng Dương liếc một cái, nguyên lai tưởng rằng, ba năm tra tấn, đủ để cho Lăng Dương đi chiến thắng Trần Phàm, nếu không được, ah là có thể trùng điệp đá kích một chút người sau.

Lại là chưa từng nghĩ đến, hao phí đồng dao tâm tư cùng tài lực, thật vất vả thiết kế ra tới một màn, cư nhiên, trở thành ăn trộm gà không thành còn mất năm gạo cử động, thật sự là thật là tức cười!

"Lăng Thiên Phong, sự tình đã kết thúc, Thái Nhạc điện ah không chào đón các người, thỉnh rời đi a! bằng không. . ."

"Hắc hắc!"

Lăng Thiên Phong dữ tợn tiếng cười khê: "Hạo Thiên kính còn không có giao cho hấn làm bốn tọa, sao sẽ rời đi? còn có, Phượng tuyết, người bây giờ, ah không cần bày ra người thắng khoan dung a? bốn tọa cũng không tin, đã không còn Trần Phàm, người Thái Nhạc nhất mạch, tại người, còn là ai, có thể chống đỡ nổi tới?"

Trần Phàm hai con người phát lạnh, này là mẫu thân trong nội tâm lớn nhất đau nhức, thân là mẫu thân, muốn tro mắt nhìn nhìn nhi tử đi vào Cửu U Hoàng Tuyền, bản thân lại bất lực, một chút nỗ lực đều làm không được, mẫu thân tâm, là bức nào dày vò.

Lăng Thiên Phong này, cư nhiên một mà tiếp, lại mà ba cầm việc này nói chuyện. . . . nếu như Lăng Thiên Phong không phải mình trong kế hoạch tương đối trọng yếu một cái khâu, liên quan chính mình và toàn bộ Trần gia, cùng với mẫu thân tương lai, liền vào hôm nay, Trần Phàm thật sự nghĩ!

"Lăng Thiên Phong, sự chịu đựng của ta đã không nhiều lắm." Phượng tuyết lạnh lùng nói.

Lăng Thiên Phong cười to: "Ha ha, bốn tọa tính nhẫn nại, lại làm sao còn có rất nhiều?"

"Phượng tuyết, người là nhân vật, lấy một kẻ nữ tử chi thân, tại Trần Chiến Thiên sau khi rời đi, sống sờ sờ đem Thái Nhạc điện chống đỡ nổi, bốn tọa long trản đầy bội phục, chỉ tiếc, người gả sai rồi người!"

Lăng Thiên Phong tựa hồ tìm được tốt nhất phản kích thủ đoạn, lúc này càng nói càng vui vẻ: "Nếu như người năm đó gả cho bốn tọa, lấy người xuất sắc, hiện tại ta Lăng Nhạc nhất mạch, đã có thể vượt qua cái khác bốn mạch, chân chính nắm trong tay Ngũ Nhạc đại địa, thật sự thật là đáng tiếc."

"Trần gia đại đại tương truyền, cho tới bây giờ, đã đến cửu đại cuối cùng, Trần Phàm sau khi rời đi, người nên như thế nào tự xử? đáng tiếc người là nữ tử, bốn tọa cho dù cưới người, sanh ra hài tử, hửn ah họ Lăng, vẫn là vô pháp nhập chủ Thái Nhạc nhất mạch, không thể giúp người chọn lựa lên bây giờ gánh nặng."

"Đáng tiếc, thật sự đáng tiếc, thật là đáng tiếc! ha ha!"

"Bất quá, nếu người thì nguyện ý hiện tại gả cho bốn tọa làm thiếp, bốn tọa ngược lại là có thể đáp ứng người, trong tương lai, cho Thái Nhạc nhất mạch lưu lại con đường sống, như thế nào?"

"Chắc hẳn, lấy người tư sắc, cùng bản lãnh của người, nhất định là có thể cho bốn tọa khoái hoạt đến, đủ để quên ta Lăng Nhạc nhất mạch đối với người Thái Nhạc điện hận. . . . ha ha!"

Này thiên địa đang lúc nhiệt độ, tại Lăng Thiên Phong tiếng cười to không ngừng vang vọng thời điểm, đã bắt đầu không ngừng hạ nhiệt độ, trước mắt người cuối cùng một chữ hạ xuống xong, phương này hư không, đã như cùng là bị vô số hàn băng bao vây, lạnh lẽo cực kỳ!

Như vậy biến hóa, không là đến từ Phượng tuyết, mà là bên người nàng thiếu niên kia người!

Hiện giờ thiếu niên, kia hai mắt con mắt, đã giống như dã thú, nhìn không đến nửa điểm thuộc về nhân loại tình cảm, kia tuân động lấy lửa giận, để cho hửn phảng phất là một cái tức đem núi lửa bộc phát. . . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: đại Chiến Lăng Thiên phong

Chương 9: đại Chiến Lăng Thiên phong

Trên quảng trường, một bộ thanh sam thiếu niên, ánh mắt của hắn, lúc này, đã là cuồng bạo đến cực hạn!

Thân là con của người, đời này kiếp này, Trần Phàm cũng không biết, có thể hay không tại mẫu thân dưới gối quá vui mừng quá hiếu, kia đã là nghiệp chương nặng nề, hiện giờ, mẫu thân như vậy bị nhục, Trần Phàm tâm, lại cũng không cách nào khác chế.

Như ở thời điểm này, vẫn là kiên trì chính mình cái gọi là kế hoạch, như vậy, cho dù ở tương lai, có thể dùng bây giờ ẩn nhẫn, đổi lấy trong sáng ngày mai, càng dễ mình bước trên vô đạo đỉnh phong, Trần Phàm cũng sẽ không tha thứ chính mình, vĩnh viễn không có khả năng tha thứ chính mình!

Cho dù tìm được phương này thiên địa chương khống quyền, lại là lấy mẫu thân chịu nhục làm đại giá đổi lấy, Trần Phàm làm không được, này càng không phải là một người tử nên làm.

Cho nên. . .

Mặc dù đã không còn tương lai, hôm nay, ah tuyệt không dễ dàng tha thứ vũ nhục mẫu thân nhân, bình yên vô sự rời đi Thái Nhạc nhất mạch, nếu như

hắn Lăng Thiên Phong muốn một cái thống thống khoái khoái, cũng tốt, hôm nay liền cho hắn một cái thống thống khoái khoái!

Nhìn người thiếu niên thần sắc biến hóa, Lăng Thiên Phong đầu tiên là cả kinh, ngược lại đại hi, hắn biết, theo như lời tự mình một phen, rốt cục nổi lên tác dụng, phí trước tâm thần đã thất thủ, mặc dù hiện tại cái gì cũng không làm, thần trí mơ hồ dưới tình huống, hắn còn có thể sống trên bao lâu?

"Phượng diện chủ, bồn tọa cáo từ trước! đúng rồi, vừa rồi cuối cùng một câu, cũng không phải bồn tọa tùy ý bật thốt lên ra, mà là tại trong nội tâm nghĩ hơn nhiều lượt, bồn tọa đối với ngươi, đã hâm mộ đã lâu, ngươi có thể hảo hảo cân nhắc một chút, ha ha, cáo từ!"

"Lăng Thiên Phong, tiện nghi đều chiếm đã đủ rồi, cứ như vậy muốn rời đi, ngươi cảm thấy, khả năng sao?"

Rét lạnh thanh âm vang vọng, để cho này thiên địa, càng thêm băng hàn thấu xương.

"Tiểu Phàm!"

Ngay tại thiếu niên bên người Phượng tuyết, giờ này khắc này, ah mới vừa vặn phát hiện thiếu niên biến hóa, không phải là Phượng tuyết chậm chạp, mà là tại lúc trước, Lăng Thiên Phong một phen, đồng dạng để cho nàng, cũng là giận dữ vô cùng, thế cho nên, không phát hiện được bên cạnh nhi tử lạng yên đang lúc biến hóa.

Trần Phàm trực tiếp tiến lên trước mấy bước, nói: "Lăng Thiên Phong, hôm nay, ngươi cùng con của ngươi, thì không muốn nghĩ đến rời đi nơi này, không quản các ngươi đã tới bao nhiêu người, đều cứu không đi phụ tử các ngươi."

"Chỉ bằng ngươi?"

Thiếu niên đột nhiên cử động, làm Lăng Thiên Phong hơi hơi lấy làm kinh hãi, nhưng này, hắn càng thêm chán kinh, ngay tại rồi mới, người thiếu niên còn như là đã thủ dữ tợn, một bức muốn ăn thịt người bộ dáng, cũng tại trong khoảng thời gian ngắn, nếu không phải thiếu niên trong đôi mắt, còn ẩn chứa một tia vô pháp tan ra lửa giận, Lăng Thiên Phong thật sự sẽ cho rằng, thiếu niên đã hoàn toàn bình tĩnh lại.

Có thể cho dù là như vậy, đã đầy đủ gọi người giật mình, bởi vì bởi vậy đó có thể thấy được, thiếu niên tâm tính, là bức nào cứng cỏi.

Trần Phàm không để ý đến Lăng Thiên Phong, cũng không quay đầu lại, nói: "Mẹ, ngài ở bên nhìn, phòng ngừa lấy những người khác tiến nhập nơi này. . ."

"Tiểu Phàm, ngươi muốn làm gì?"

Phượng tuyết bước nhanh tiến lên, kéo lấy nhi tử cánh tay, nói: "Lăng Thiên Phong đáng chết, đem hắn giao cho mẹ, ngươi không nên như vậy. . ."

Phượng tuyết lời không nói chuyện, rõ ràng phát hiện, kia nguyên bản ở trước người nàng, cũng bị nàng bắt lấy nhi tử, lại như kiểu quý mị hư vô không thấy, lần nữa xuất hiện, đã trước mặt Lăng Thiên Phong.

Mà lúc này Trần Phàm, tóc đen hóa tử, hắn song quyền nắm chặt, tử sắc linh lực, như là từng đạo Lôi Đình đồng dạng, tự nó trong cơ thể cuốn tới, một cỗ cực đoan kinh người linh lực uy áp, cũng là vào lúc này, tràn ngập toàn bộ trên không quảng trường.

Cảm thụ được như thế uy áp, liền ngay cả Phượng tuyết cùng Lăng Thiên Phong này nhóm cao thủ, đều là nhin không được thay đổi sắc mặt, bởi vì loại này linh lực uy áp trình độ, đã là không kém gì Lăng Thiên Phong, thậm chí còn hơn.

Về phần Lăng Dương, sớm đã cảm như hén, đến giờ này khắc này, hắn phương mới biết được, mình cùng Trần Phàm trong đó, đến cùng có bao nhiêu chênh lệch, thật sự là buồn cười, tại trước đó không lâu, chính mình lại mưu toan. . .

"Tiểu Phàm, không muốn!"

Phượng tuyết như thiểm điện lướt đi, nàng muốn ngăn cản nhi tử cử động.

Thế gian này, có quá nhiều mật pháp có thể tại cực trong thời gian ngắn, đề thăng bản thân tu vi, nhưng mà, vô luận loại nào mật pháp, đối với người thân thể, đều có mạnh yếu không đợi tổn thương.

Mà nhi tử tu vi chỉ ở tới nguyên cảnh, nhưng hôm nay lại đạt đến cùng mình tương tự, thậm chí qua thực lực, này mật pháp cường hãn, đã gọi Phượng tuyết giật mình.

Thái Nhạc nhất mạch mặc dù là Ngũ Nhạc đại địa chúa tể một trong, có thể phóng tầm mắt toàn bộ thế giới, Ngũ Nhạc đại địa bất quá muối bỏ biển, cao như thế sâu mật pháp, Phượng tuyết mới nghe lần đầu.

Nàng chỉ biết, nếu như không ngăn cản nhi tử hôm nay cử động, hậu quả đem khó có thể tưởng tượng!

Nhưng mà, nàng nhanh, Trần Phàm tốc độ nhanh hơn!

Chói mắt vô cùng tử sắc linh lực, tại Trần Phàm hai tay trong đó, hóa thành một đạo huyền ảo ẩn quyết, đem làm cái gì ẩn quyết thành hình, cái kia tất cả tử sắc linh lực, tại thời khắc này, phảng phất lột xác đồng dạng, tối tăm cực kỳ!

Bá đạo mà lạnh lẽo khí tức, mãnh liệt tự Trần Phàm giữa lòng bàn tay bộc phát ra, lúc này tại hán trên bàn tay, tối tăm minh văn, phảng phất một vòng hắc nhật, làm lòng người kinh sợ!

"Đại La Trấn Thiên ấn!"

Tối tăm minh văn như núi, trấn áp xuống, không gian kia, đều là đều vỡ vụn ra tới!

Giờ này ngày này, chính là đối địch, thực sự không phải là luyện hóa Hạo Thiên kính, Đại La Trấn Thiên ấn uy lực, liền không hề có giữ lại phóng xuất ra, Trần Phàm thực lực bây giờ, cũng không phải tới nguyên chỉ cảnh.

Như hắc nhật tối tăm minh văn bao phủ, từng đạo hắc sắc ánh sáng khuếch tán xuất ra, tại cái đó trong phạm vi, không khí hiện ra một loại vận vẹo trạng thái, từ xa nhìn lại, như một cái lỗ đen, thần bí khó lường.

Lăng Thiên Phong còn có thể bảo trì nguyên lai trạng thái, về phần Lăng Dương, lúc này, đã là cuộn tròn con mèo nhỏ, tại không ngừng run rẩy, loại lực lượng này, mạnh mẽ hán rất nhiều!

Ngửa đầu nhìn nhìn rất nhanh rơi xuống lỗ đen, Lăng Thiên Phong trong thần sắc, không những không sợ hãi, ngược lại có một loại nóng rực nhan sắc, hán đối với Hạo Thiên kính cũng không xa lạ gì, vì vậy, đối với Trần Phàm một thức này công kích, đồng dạng cũng là có vài phần quen thuộc.

Đại La Trấn Thiên ấn uy lực càng lớn, Lăng Thiên Phong nghĩ phải lấy được Hạo Thiên kính tâm, lại càng tăng cấp thiết!

"Rống!"

Trăm trọng lớn nhỏ sư tử mãnh mẽ, lại một lần nữa ngưng hình xuất ra, Lăng Thiên Phong không hề sợ hãi, mặc kệ người thiếu niên là dùng như thế nào phương pháp lấy được bây giờ lực lượng, dưới cái nhìn của hán, cỗ lực lượng này, cũng không thuộc về người sau, hiện giờ thoát nhìn cực kỳ đáng sợ, nhưng có thời gian hạn chế.

Một khi lực lượng này mất đi, Lăng Thiên Phong tin tưởng, thân thể của Trần Phàm tình huống, đem đến một cái vận kiếp bất phục trình độ, lúc đó, hán hôm nay mạo hiểm hành động, liền đem hoàn mỹ vạch lên dấu chấm tròn.

Đương nhiên, trước đó, hán đầu tiên nếu ứng nghiệm giao ở Trần Phàm công kích, lại còn cầm đến Hạo Thiên kính toàn thân trở ra, nếu là bản thân hán tại nơi này, như vậy, vô luận hành động có nhiều hoàn mỹ, cũng sẽ là thất bại.

Trăm trọng sư tử mãnh mẽ, lập tức mà động, toàn bộ trong thiên địa, phảng phất cũng có lấy giống như như sấm thanh âm tại quanh quẩn!

Mà một lát, kia sư tử mãnh mẽ, di chuyển lấy cường đại thân hình, đúng là trực tiếp đối với màu đen kia minh văn va chạm đi qua.

"Oanh oanh!"

Cả hai chạm vào nhau, loại kia kinh người linh lực sóng xung kích cuốn ra, tại này thiên địa, mang theo cuồng mãnh bão lốc, cho dù là Phượng tuyết, tại lúc này, đều rất khó gần chiến đấu khu vực.

Giữa không trung phía trên, lưỡng đạo thân ảnh từng người tụt hậu hơn mười mét, Lăng Thiên Phong nhìn về phía Trần Phàm trong hai mắt, cỗ này lửa nóng, trở nên càng hung hiểm hơn, rồi mới một kích kia, đã làm cho hán lãnh hội đến đối phương công kích bá đạo.

Loại này bá đạo, cho dù là hán, đều có chút không chịu nổi, kể từ đó, Lăng Thiên Phong có thể tưởng tượng đến, có được Hạo Thiên kính, đối với thực lực bản thân, sẽ có một loại như thế nào đề thăng.

Trần Phàm có lẽ biết ý tứ của Lăng Thiên Phong, có lẽ cũng không biết, những cái này, hiện tại cũng không trọng yếu, Trần Phàm trong nội tâm, đã chỉ còn lại một chữ —— Sát!

Cận thân ảnh ổn định, Trần Phàm hai tay lại lần nữa vẽ một cái, trong cơ thể linh lực, không hề có giữ lại trào ra, kia tại giữa không trung, đã hư ảo rất nhiều tối tăm minh văn, lại một lần nữa ngưng tụ thành thực chất.

"Hạo Thiên kính!"

Phía trên Trần Phàm, bàn tay cỡ tấm gương, tản ra óng ánh cực kỳ từ sắc quang mang, mà giờ khắc này, này vô số từ mang, tại Trần Phàm tâm thần lôi kéo, như thiểm điện lướt đi, cuối cùng, toàn bộ dung tiến vào phương đó tối tăm minh văn bên trong.

Trên không trung, phương đó lỗ đen, trở nên càng thâm thúy hơn, giờ này khắc này, chẳng những có đáng sợ bá đạo khí tức chen chúc, tự trong hắc động, càng là có thêm một cỗ cường đại lực kéo, phương viên chi địa, vô số thiên địa linh khí, đều là bị cường ép hút vào mà vào.

"Ngưng!"

Trần Phàm một ngón tay đưa ra, chỉ thấy đến, khổng lồ tối tăm minh văn, tại chớp mắt, lại hóa thành, cùng kia Hạo Thiên kính một cỗ hắc sắc quang ấn.
...

Nho nhỏ quang ấn mới vừa xuất hiện, chính là gọi chung quanh nó không gian, như là tan vỡ đồng dạng mơ hồ hạ xuống, kia đại uy lực còn chưa tán

phát, lại đã tại này khắc, thể hiện ra không cách nào hình dung dữ tợn tới!

Nháy mắt, Trần Phàm tay cầm màu đen kia quang án, một quyền trùng điệp vung ra!

Trong không gian, nhất thời có tiếng nổ vang vang lên, đạo kia hắc sắc quang án, liền ah lúc này, gào thét một tiếng, mang theo một đạo đáng sợ ánh sáng, hăng hái xuyên qua hư không, một cái chớp mắt qua đi, liền là xuất hiện ở trước mặt Lăng Thiên Phong.

Đáng sợ chi lực, chẳng những là bao trùm lấy Lăng Thiên Phong, phía dưới Lăng Dương, cũng là cùng nhau bị bao bọc mà vào, lần này, Trần Phàm muốn chém giết, tuyệt không chỉ là Lăng Thiên Phong một người!

"Tiểu tử, ngươi làm càn!"

Nhìn ra Trần Phàm dụng ý, Lăng Thiên Phong nhe răng cười không chỉ, hần thừa nhận, chỉ bằng vào thực lực, hoặc có lẽ bây giờ thiếu niên đã ở hần phía trên, nhưng mà, lấy Hạo Thiên kính với tư cách là phụ trợ công kích, liền muốn đánh bại hần, thậm chí đem hần phụ tử đánh chết, đó là si tâm vọng tưởng!

"Cuồng Sur thần quyết, Sur vũ Trần Thiên hạ!"

Lăng Thiên Phong ấn pháp biến đổi, chợt một chương đánh ra, kia như giao long cùng chờ đợi trăm trượng sư tử mạnh mẽ, mang theo cực đoan áp bách tính, vạch phá không trung, một cỗ để cho đại địa cùng không gian vỡ toang ba động, điên cuồng cuốn ra, thiên địa nhất thời hơi bị biến sắc.

Theo sư tử mạnh mẽ lướt đi, này đầy trời phía trên, rõ ràng, có vô số đạo, đồng dạng thân hình khổng lồ Sur ảnh, như kiêu quý mị hư vô biến hóa xuất ra, mỗi một đầu Sur ảnh, phát tán ra tới khí tức, vậy mà đều có được vừa bắt đầu đầu kia sư tử mạnh mẽ đồng dạng lực lượng cường đại.

Vô số đạo Sur ảnh, đem bầu trời này, đều bao phủ xuống, toàn bộ trên không quảng trường, đã phảng phất là thú triều hội tụ, phát ra đáng sợ ba động, mây may ah không thua gì kia tối tăm ánh sáng màu ẩn!

Đầy trời Sur ảnh, ngang nhiên vô cùng đè xuống, hắc sắc quang án, giống như cục đá kia tiến vào biển rộng, trong chớp mắt liền bao phủ, hoàn toàn mất đi bóng dáng. . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: huyết đột

Chương 10: huyết đột

Không gian này, bị vô số Sur ảnh che khuất bầu trời bao phủ xuống, ngập trời hung lệ khí tức tỏ khắp xuất ra, thẳng làm cho phương viên chi địa, như đây đặc địa ngục.

Nhìn hướng tiền phương, Phượng tuyết tâm, thần kỳ bình tĩnh lại!

Nhi tử làm như vậy, tất nhiên sẽ cho thân thể của hần mang đến không thể đoán chừng hậu quả, nhưng nếu như nhi tử cũng đã làm như vậy, như vậy một trận chiến này, hần liền nhất định có thể chiến thắng!

Nhưng chiến thắng cùng đánh chết, lại là khái niệm bất đồng!

Nhi tử muốn vĩnh viễn đem này hai cha con người lưu ở Thái Nhạc nhất mạch, vậy nhất định không thể để cho bọn họ còn sống rồi đi!

Ở giữa thiên địa, vô tận gió lạnh, giống như ngập trời sóng biển tại Phượng tuyết quanh thân hội tụ, không bao lâu, trên không trung, phảng phất có được bông tuyết chậm rãi bay xuống, này nhiệt độ chẳng những rất nhanh giảm xuống, liền ngay cả trong tâm mắt nhan sắc, cũng thành trắng xoá một mảnh...

"Oanh!"

Phô thiên cái địa hạ xuống vô số Sur ảnh, làm cho quảng trường mặt đất, đều hăm sập, mạnh mẽ chấn động lớn, một mực lan tràn ra ngoài hơn trăm mét xa, đem này tất cả mặt đất, đều là cứng rắn lật ngược.

Cuồng bạo chi lực, ở trong hư không, mang theo vô số kinh lôi rơi xuống thanh âm, hung hãn sóng khí, tựa như hóa thành một đạo cột sáng, bay thẳng

đến chân trời phía trên.

Liên tại đây va chạm thời điểm, kia đã bị vô số Sur ảnh chổ che dấu tối tăm mang, như là mới sinh nắng gắt hào quang, lúc đầu chỉ là mây may, nhưng nháy mắt, tia sáng kia, trong chớp mắt vạn trượng lên, sau đó, bạo phát ra nhất lực lượng kinh khủng!

"Xùy~~!"

U mang phản hướng bao phủ xuống, chỉ thấy đến, kia vô số đầu dữ tợn Sur ảnh, tựa như kia băng tuyết tại nắng gắt hạ bạo chiếu đồng dạng, nhanh chóng tan rã mà đi, thời kỳ tốc độ, vô cùng cực nhanh, cũng không lâu lắm, này trấn áp xuống Sur ảnh, toàn bộ không thấy!

Cuối cùng, u mang như điện, như xuyên qua thiên địa giờ cao cột chống trời, tại triệt tiêu công kích của địch nhân, hóa thành trăm trượng chùm sáng, hướng Lăng Thiên Phong phụ tử, bắn mạnh tới!

Một màn kia, gọi người vô cùng chấn kinh!

Lăng Thiên Phong sắc mặt ah tùy theo biến đổi, hẳn biết bây giờ thiếu niên rất mạnh, có thể mạnh mẽ đến loại tình trạng này, hiển nhiên, cũng là hẳn chỗ vô pháp dự liệu được.

"Cuồng Sur thần quyết, Sur thần hàng lâm!"

Một giọt bốn mạng tinh huyết, từ đầu lưỡi bên trong lướt đi, Lăng Thiên Phong hai tay mãnh liệt vung lên, ngập trời linh lực, sóng đồng dạng cuốn ra, mà, dung hợp với kia tích (giọt) tinh huyết, một đầu toàn thân, hiện ra màu đỏ tươi hào quang huyết Sur, hư ảo bày biện ra.

Huyết Sur xuất hiện, như máu đồng dạng hào quang bao phủ hạ xuống, tại kia trăm trượng hắc sắc chùm sáng đến lúc trước, đem Lăng Thiên Phong phụ tử bao phủ hạ xuống!

Lúc này, Trần Phàm nghiêm nghị cười cười, ngón tay điểm nhẹ hư không, kia lẫn quần Hạo Thiên kính, lập tức khẽ động, óng ánh từ sắc quang mang, từ trong gương lướt đi, bước đầu tiên, liền là xuất hiện ở kia huyết Sur hào quang bên ngoài.

Một cỗ kỳ lạ ba động chợt vọt xuống, Lăng Thiên Phong lập tức cảm ứng được, tại tia sáng này, hẳn thuyên chuyển thiên địa linh khí tốc độ, cùng với bản thân linh lực tuôn động tốc độ, đều là chậm hơn một chút.

Cùng địch đại chiến, nếu là từ trong thân thể linh lực vô pháp tùy tâm sử dụng, kia chính là tai họa ngập đầu, nỗ lực nó thật lực của đối thủ, e rằng còn cao hơn mình.

Nhưng đối với Lăng Thiên Phong mà nói, hẳn lại không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, đối thành nó công kích của hẳn, Lăng Thiên Phong có lẽ sẽ sợ hãi không thôi, nhưng này là Hạo Thiên kính!

Nhìn qua phía trước xa xa nổi lơ lửng cổ xưa gương đồng, Lăng Thiên Phong thật sâu cười, tâm niệm khinh động, có một cỗ khí cơ lặng yên tàn mát ra.

"Ong..ong!"

Lăng Thiên Phong quanh thân không gian, đột nhiên khẽ run lên, kia bao bọc mà đến từ sắc quang mang, ah tùy theo run rẩy một chút, trong chớp mắt, Hạo Thiên kính kia kỳ dị chi lực, chính là bởi vậy tan thành mây khói.

Lúc này từ sắc quang mang tuy còn bao phủ khi bọn hắn phụ tử, có thể cỗ này trời buộc cảm giác, dĩ nhiên biến mất!

Xa xa, Trần Phàm đồng tử ngưng tụ, Lăng Thiên Phong này, hoặc là nói, Lăng Nhạc nhất mạch, quả nhiên cùng Hạo Thiên kính trong đó, có loại nào đó đặc thù liên quan.

Nhưng những cái này, hiện tại cũng không trọng yếu!

Không lẽ hắc sắc chùm sáng, như là hắc sắc như gió bão xông tuôn ra đi, mang theo một cỗ mùi vị của tử vong, đụng vào huyết Sur hào quang ngoài!

Kính người ba động, khuynh tiết hạ xuống, toàn bộ thiên địa phẳng phát đều là vào lúc này run rẩy một cái, sau đó liền gặp được, kia huyết Sur hào quang, có vết rạn hiện ra.

Bất quá đồng thời, đáng sợ tối tăm chùm sáng, cũng là đang tiêu tán lấy nhan sắc, từ từ quy về hư vô mà đi.

Này một đạo công kích, dù sao cũng là lúc trước trải qua kia vô số Sur ảnh oanh kích, còn có thể làm được trình độ như vậy, đã là thù không dễ.

Nhưng mà, liền lúc Lăng Thiên Phong cho rằng, đây là Trần Phàm cường đại nhất công kích, như thế một kích, thiếu niên mặc dù còn có dư lực, cũng chỉ có thể nhưng từ nào đó hẳn đi lấy giữa không trung Hạo Thiên kính!

Có thể Lăng Thiên Phong vạn không nghĩ tới, đem làm cái gì tối tăm hào quang hoàn toàn biến mất nháy mắt, này thiên địa, một đạo vô cùng thô bạo khí tức, điên cuồng tại cuốn lấy.

Tại kia thô bạo trong hơi thở, người thiếu niên bước trên mây mà đến, cái kia hai con ngươi, như một khối thấu xương hàn băng, tuôn động lấy cực hạn

lạnh thấu xương, mà hấn trường thương trong tay, lại càng là trực tiếp xuyên qua này hư không!

Tiếp theo sát, dài thương đâm ra, ở trên trời địa, phảng phất mang ra một đạo ngập trời Hắc Viêm, đem trọn cái không gian, đều là tràn ngập hạ xuống.

Liên đồng thời ở nơi này đang lúc, tự xa hơn, tốt lắm giống như hội tụ trong trời đất tất cả cuồng phong biến thành Phong Long, mang theo không cách nào hình dung băng hàn cuộn cuộn mà đến!

Giờ khắc này, Lăng Thiên Phong rất cực sắc mặt đại biến, hấn không e ngại Trần Phàm, như vậy một màn, cũng chính là hấn muốn, như thế kịch liệt đại chiến qua đi, tin tưởng, thiếu niên Trần Phàm, vô luận có được như thế nào thiên phú, thiên nguyên rửa, còn dư lại mấy năm thời gian, người sau chắc chắn giống như phế vật kia đồng dạng.

Lăng Thiên Phong tự tin, mặc kệ Trần Phàm công kích như thế nào cường đại, hấn đều có nắm chắc, mang theo nhi tử, còn sống rời đi Thái Nhạc nhất mạch!

Nhưng bây giờ, Phượng tuyết cư nhiên nhúng tay.

"Tiền nhân, ngươi còn thật không biết xấu hổ!"

Mặc kệ tại trong lòng đối với Phượng tuyết có nhiều âm mưu, lúc này liên quan đến bản thân cùng nhi tử tánh mạng, Lăng Thiên Phong cũng là chửi ầm lên!

Đáp lại Lăng Thiên Phong, là kia Hắc Viêm càng thêm thô bạo, Phong Long càng thêm hung tàn. . . . hấn Lăng Thiên Phong đều muốn hại mình nhi tử tánh mạng, Phượng tuyết lại há có thể cho phép bọn họ còn sống rời đi?

Này là cuộc chiến sinh tử, cũng không phải lời đài tỷ thí luận bàn!

Nhìn qua trường thương ở dưới Hắc Viêm, cùng kia băng hàn Phong Long một trước một sau đầu đuôi mà đến, Lăng Thiên Phong ánh mắt âm trầm vô cùng khảm ái, như hấn một người, ngược lại còn có mấy phần nắm chắc, có thể liều mạng bị thương, sau đó rời đi, Khả Nhi tử còn ở nơi này?

Lăng Thiên Phong tâm, chợt hung ác, toàn thân, ngàn vạn huyết đạo, vô số tinh huyết bạo vậy ra, này hư không, bỗng bị này vô tận mùi máu tươi chợt bao phủ!

Đầy trời tinh huyết, liền ở trước người Lăng Thiên Phong, hóa thành đầu càng thêm dữ tợn huyết Sur, mà, Lăng Thiên Phong nhìn phía xa vậy đối với mẫu tử, nhẹ giọng nhẹ răng cười: "Hôm nay một màn, ngày sau, ta Lăng Thiên Phong nhất định gấp trăm lần hoàn trả!"

"Cuồng Sur thần quyết, huyết độn, bạo!"

Cuối cùng một chữ phun ra, khổng lồ huyết Sur, ầm ầm muốn nổ tung lên, đầy trời, bị một đoàn nồng đậm huyết vụ chợt bao phủ!

Huyết vụ bao phủ xuống, Lăng Thiên Phong phụ tử thân ảnh bắt đầu chậm rãi tiêu tán, mà kia bộc phát ra lực lượng cường đại, trong cùng một lúc, đồng thời đánh tan thô bạo Hắc Viêm, cùng kia hung tàn Phong Long.

Lại càng là theo gió phiêu tán ra ngoài, huyết vụ đầy trời, đánh úp về phía Phượng tuyết cùng Trần Phàm mẫu tử!

Trong huyết vụ lực lượng, đã là đã cường đại đến một cái đỉnh, lấy Phượng tuyết cùng Trần Phàm thực lực bây giờ, tại lực lượng này trước mặt, cũng như kiến hôi nhỏ bé, cuối cùng lại càng là tránh không kịp, song song bị hung hăng đánh trúng.

Tại mẫu tử hai người bị đánh trúng thời điểm, kia huyết vụ cũng không tản đi, mà là phiêu hướng kia giữa không trung, đem kia Hạo Thiên kính xoáy lên, sau đó, mới hóa thành một đạo huyết quang, bao lấy kia chậm rãi tiêu tán Lăng Thiên Phong phụ tử, nhanh như sao băng, hướng về Thái Nhạc sơn, điện đồng dạng rất nhanh lao đi. . . .

"Đáng giận!"

Phượng tuyết hung hăng mắng, nàng không có ngờ tới, như thế dưới tình hình, Lăng Thiên Phong lại còn có thể đào tẩu, cũng mang theo Hạo Thiên kính một chỗ rời đi, lại càng không có ngờ tới, Lăng Thiên Phong này ngoan độc, cư nhiên sử dụng ra vô số người nghe mà biến sắc huyết độn phương pháp tới!

"Mẹ, không sao, huyết độn đại pháp, Lăng Thiên Phong đã nỗ lực hết đà, về sau hấn, mặc dù còn có thể tu luyện, hấn cả đời này, đều đừng hòng tại Võ Đạo cảnh giới trên có chỗ thành tựu."

Trần Phàm ho ra máu, sắc mặt tái nhợt nói.

Tuy là bị thương, bởi vì kịch liệt đại chiến, sử dụng mật pháp qua đi, thân thể của hấn cực độ suy yếu, nhưng trong ánh mắt tinh mang, lại là không có giảm bớt chút nào.

Cho dù ở chạy thoát thân, Lăng Thiên Phong cũng không quên mang đi Hạo Thiên kính, Trần Phàm đến lúc này rốt cục có thể chân chính xác định, Lăng Nhạc này nhất mạch, mặc dù không có cất dấu mặt khác một mặt Hạo Thiên kính, tất cả cất giấu đối với Hạo Thiên kính mà nói, vô pháp chống cự hấp dẫn.

Rồi mới dưới tình hình, Trần Phàm đã biết vô pháp ngăn cản Lăng Thiên Phong phụ tử rời đi, cho nên cũng là có tâm hơi bị, để cho người sau mang đi Hạo Thiên kính, cũng không thể phủ nhận, trong khoảnh khắc đó, Trần Phàm ah rõ ràng cảm ứng được, Hạo Thiên kính muốn theo một chỗ rời đi ý nguyện.

Nếu như không lưu lại, Trần Phàm liền không thể không vì về sau ý định, liền cũng chỉ làm cho Hạo Thiên kính theo Lăng Thiên Phong phụ tử cùng nhau rời đi!

"Tiểu Phàm, ngươi ra sao?"

Nhìn nhìn nhi tử bây giờ bộ dáng, Phượng tuyết ở sâu trong nội tâm, kia một cổ băng hàn cực hạn sát ý, nhìn không được bạo phát đi ra.

Trần Phàm lúc đầu cười nói: "Mẹ, ta không sao, ngài yên tâm, lớn như vậy chiến đối với ta mà nói, mặc dù có không thể tránh khỏi hậu họa, nhưng ta có nắm chắc, cũng không phải Lăng Thiên Phong nghĩ loại nào, sẽ bởi vì như thế cử động, để ta trở thành tàn phế."

"Tiểu Phàm!"

Áp chế không nổi sát ý, tại Phượng tuyết quanh thân ngoại diên cuồng cuốn, nàng nhìn hướng xa xa, lạnh lùng quát: "Hứa lão, giết đi tất cả Lăng Nhạc điện người, sau đó, đem thi thể của bọn hắn, tặng cho Ngũ Nhạc trên đài, để cho Lăng Thiên Phong và toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa người cũng biết, từ đó khắc bắt đầu, ta Thái Nhạc điện cùng Lăng Nhạc điện trong đó, không chết không thôi!"

"Vâng!"

Ngoài quảng trường, lúc này, cũng là có lạnh thấu xương sát phạt khí tức đang không ngừng truyền đến.

Nơi này dù sao cũng là Thái Nhạc nhất mạch, Lăng Thiên Phong muốn thiết kế Trần Phàm, chỉ bằng cha hắn tử, còn không thể nào làm được, mấy ngày thời gian, Lăng Thiên Phong khiến hơn nhiều người qua, chỉ là hắn không nghĩ tới, lấy thực lực của hắn, cư nhiên, vô pháp đem những cao thủ này mang về Lăng Nhạc điện.

Trần Phàm lẳng lặng nhìn Lăng Thiên Phong phụ tử phương hướng ly khai, một lát sau, nói khẽ: "Hạo Thiên kính, ngươi đã có lựa chọn như vậy, vậy ngàn vạn đừng để cho ta thất vọng mới đúng, nói cách khác. . . ta Trần Phàm mặc dù sẽ chết, ngươi cũng sẽ đồng dạng tiêu tại ở giữa thiên địa!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: tôi nguyên trung kỳ

Chương 11: tôi nguyên trung kỳ

Thái Nhạc sơn ngoài trăm dặm, một đạo huyết quang phá không mà hiện, nhất thời, này thiên địa, lan tràn vô tận huyết tinh vị, làm cho phía dưới đại địa những cái kia loại thú sinh linh, tất cả đều giống như chim sợ cành cong.

Ước chừng mấy phút sau, huyết quang bắt đầu tản đi, lưỡng đạo thân ảnh, có phần có vài phần chật vật giữa không trung rớt xuống hạ xuống!

"Cha, ngài có nặng lắm không?"

Roi xuống đất, thiếu niên kia chẳng quan tâm chính mình đã chịu đến tổn thương, vội vàng nâng đứng dậy biên trung niên nhân, gấp giọng hỏi.

"Không có việc gì, còn chưa chết!"

Qua một hồi lâu, trung niên nhân kia mới trì hoãn qua thở ra một hơi, toàn thân âm thanh, toàn bộ đều máu tươi che kín hắn, thoạt nhìn, hết sức dữ tợn cùng đáng sợ.

Bọn họ, dĩ nhiên là là thoát đi Thái Nhạc nhất mạch Lăng Thiên Phong phụ tử.

"Cha, thật xin lỗi, đều là hài nhi vô năng!"

Lăng Dương cũng không phải người ngu, hắn biết rõ, phụ thân Lăng Thiên Phong đang thi triển huyết độn đại pháp, đối với thân thể, đến cùng sẽ lưu lại

như thế nào vĩnh cửu cũng không thể khôi phục tổn thương.

"Không trách người, đều là ta quá coi thường kia tiểu súc sinh!"

Lăng Thiên Phong nghiêng răng nghiêng lợi nói, dưới cái nhìn của hắn, vô luận Trần Phàm như thế nào ưu tú, cũng chỉ là người thiếu niên người, một phen thiết kế, tất nhiên là có thể làm cho hắn vạn kiếp bất phục.

Hiện giờ, tuy thiết kế thành công, thế nhưng là, hắn bản thân lại cũng bởi vậy, còn gặp phải khủng bố cực kỳ nguy cơ, hắn cả đời này, nếu như không có đặc thù gặp gỡ, vô đạo chi lộ, đã đi đến cuối.

giả lớn, không thể bảo là không nhỏ!

Sớm biết là như thế này, làm cái gì thiết kế, thuận thuận lợi lợi cầm đến Hạo Thiên kính thật tốt?

Nhưng mà, Lăng Thiên Phong trong ánh mắt, cũng không có quá nhiều hối hận ý tứ, cho dù không có hôm nay một màn này, cùng Thái Nhạc nhất mạch trong đó, đó cũng là không có cùng tồn tại khả năng.

Lấy người thiếu niên hôm nay chỗ bày ra thực lực, tương lai, tại hắn đại nạn tiến đến thời điểm, vì Thái Nhạc nhất mạch tương lai, người thiếu niên chắc chắn khởi xướng thảm thiết cực kỳ đại chiến.

Bây giờ Trần Phàm đã đáng sợ như thế, lại cho hắn mấy năm thời gian vững vàng tu luyện, Lăng Thiên Phong cũng không dám cam đoan, lớn như vậy Lăng Nhạc điện, đến cùng còn có ai, sẽ trở thành đối thủ của hắn.

Cho nên, hôm nay chẳng quản chính mình chịu trọng thương, có thể đổi lấy Trần Phàm tàn phế, cũng là đáng.

Nhìn nhìn nhi tử, nhìn nhìn trong tay nắm chặt Hạo Thiên kính, Lăng Thiên Phong thật sâu nói: "Đương nhi, Lăng Nhạc nhất mạch, tương lai liền nhờ vào ngươi, ngươi ngàn vạn không thể để cho là cha thất vọng a!"

"Cha ngài yên tâm, hài nhi nhất định sẽ nỗ lực."

Lăng Dương lời thề son sắt, có thể nhìn ra được, hắn lực lượng, không có lớn như vậy, Trần Phàm hôm nay biểu hiện, đã làm cho hắn có không thể hình dung sợ hãi.

Lăng Thiên Phong tất nhiên là xem tới được nhi tử nội tâm trong thế giới gọn sóng, hắn trùng điệp vỗ xuống Lăng Dương bờ vai, nói: "Đương nhi, không cần có quá nhiều băn khoăn, ngươi muốn biết rõ, cho dù là tại vì phụ trong nội tâm, Trần Phàm đều là cái ngoài ý muốn, mà hắn hiện tại, đã là phế vật."

"Còn có, chúng ta bây giờ đã có Hạo Thiên này kính trên tay. . . cùng với, gia gia của ngươi!"

"Gia gia?"

Lăng Dương lặng rồi ngẩn người, nói: "Cha, gia gia tại nhiều năm trước, không phải là đã qua thế sao?"

Lăng Thiên Phong cười lạnh lạnh nói: "Đứa nhỏ ngốc, gia gia của ngươi đại nạn cũng không đến, lại chưa từng bị thương nặng, như thế nào để? lão nhân gia ông ta, năm đó chỉ là bởi vì lo lắng Trần Chiến Thiên trước khi chết điên cuồng, cho nên lựa chọn ở ẩn. nhiều năm thời gian trôi qua, nhất là Trần Chiến Thiên sau khi chết, gia gia của ngươi cũng có thể toàn tâm không chỗ cố kỵ tu luyện, lão nhân gia ông ta thành tựu hiện tại, hiện tại đã không phải chúng ta có khả năng suy đoán."

"Bất quá là cha tin tưởng, chỉ chờ gia gia của ngươi xuất quan, này toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa, đều sẽ trở thành ta Lăng Nhạc điện phạm vi thế lực!"

Lăng Dương đại hỉ: "Cha, kia đến cùng gia gia lúc nào có thể xuất quan?"

"Hắn là nhanh, một năm, chính là Ngũ Nhạc đại hội, tin tưởng lúc đó, gia gia của ngươi hắn, liền có thể hoàn thành ta Lăng Nhạc nhất mạch các thời kỳ đám tiên bối đều không có hoàn thành sự tình."

Trở lại ngóng về nơi xa xăm, tựa hồ còn có thể trông thấy kia nguy nga Thái Nhạc sơn.

Lăng Thiên Phong hai mắt, lúc này lạnh lẽo cực kỳ: "Phượng tuyết, một năm sau, bốn tọa nhất định sẽ làm cho ngươi sống không bằng chết, đến lúc đó, mặc dù ngươi tại bốn tọa dưới háng uyển chuyển cầu xin tha thứ, bốn tọa cũng sẽ không bỏ qua các ngươi, bốn tọa sẽ để cho ngươi hối hận!"

"Chỉ tiếc, tiện nghi Trần Phàm ngươi tiểu súc sinh. . ."

Bây giờ Thái Nhạc sơn, lại một lần nữa bình tĩnh lại, trên không trung nổi lơ lửng mùi máu tươi, cũng là theo thời gian trôi qua mà dần dần tiêu tán tại không gian bên trong.

Rất nhiều người, lúc này, đều tụ tập tại một chỗ an tĩnh bên ngoài viện, bọn họ nhìn nhìn trong sân này tòa gian phòng, từng cái một trong ánh mắt, có áp chế không nổi lo lắng cùng lạnh lùng ý tứ.

"Điện chủ, thân thể của Tiểu Phàm, thật sự không sẽ chịu ảnh hưởng sao?"

Trước mọi người, Phượng tuyết nháy mắt một cái không nháy mắt, nghe vậy, nàng im lặng một lát sau, nói: "Tiểu Phàm nói hán không có việc gì, vậy nhất định không có việc gì. Hứa lão, các người hạ đi nghỉ ngơi a!"

Mọi người đều là lác đầu, kia nói chuyện lão già, lại là càng thêm chi nộ: "Điện chủ, đánh một trận a, thừa dịp hiện tại Lăng Thiên Phong trọng thương, chúng ta nhất định có thể lật ngược hán Lăng Nhạc nhất mạch!"

Phượng tuyết nhẹ nhàng phát tay, nói: "Bây giờ Lăng Nhạc điện, đối với chúng ta còn hữu dụng, chúng ta có thể tuyên chiến, có thể giết Lăng Nhạc điện người, nhưng, Lăng Thiên Phong phụ tử, bây giờ còn không thể chết được."

"Vi cái gì?" mọi người không hiểu!

Phượng tuyết không có nói cái gì nữa, kỳ thật trong nội tâm nàng cũng là không hiểu nhiều, chẳng quản Trần Phàm từng có một phen giải thích, có thể nàng cũng không phải quá tin tưởng, nhưng mà, đây là Trần Phàm quyết định, nàng chỉ có thể dựa theo nhi tử ý tứ đi làm.

Mấy trăm năm hạ xuống, từ lúc bắt đầu tổ Trần Thiên hữu bắt đầu, thiên nguyên rửa liên một mực gia tăng tại trên thân thể, bắt quá, Trần gia những người này, tại đối mặt bất cứ chuyện gì thời điểm, đều có được vô cùng tinh thuần phán đoán.

Có lẽ đây là trời cao cho Trần gia bồi thường a!

Nhưng nếu như có thể, Phượng Tuyết Ninh nguyện không muốn này bồi thường, người đều không tại, bất kỳ bồi thường đều là trống không.

Gian phòng, Trần Phàm lẳng lẳng ngồi xếp bằng, đánh với Lăng Thiên Phong một trận, hán nhận được tổn thương không tính quá nghiêm trọng, có thể như vậy kịch liệt hậu quả, nhưng lại như là Lăng Thiên Phong sở liệu, mang cho Trần Phàm lớn lao phiền toái!

Quá nhiều tinh khí thần tiêu hao, sẽ để cho một người trở nên cực độ suy yếu, đổi thành người khác, nhờ vào thiên tài địa bảo hoặc là Linh đan cùng thời gian, ngược lại cũng có thể khôi phục lại, có thể tại Trần Phàm nơi này, bởi vì thiên nguyên rửa quan hệ, những vật này tiêu hao hết, chính là vĩnh viễn mất đi.

Như có người ngoài trong phòng, hán là có thể cảm giác được, thiếu niên một thân khí tức, tuy còn có tội nguyên cảnh mạnh mẽ, có thể cả người hán thoát nhìn, bệnh trạng mười phần!

Đây là vô pháp bù đắp tổn thương, cho nên Trần Phàm nói hán có nắm chắc có thể khôi phục, Phượng tuyết cũng không mười phần tin tưởng nguyên nhân.

Trần Phàm ah đích xác có nắm chắc có thể khôi phục, bắt quá, này phải cần một khoảng thời gian, hơn nữa, cũng không phải tại Thái Nhạc nhất mạch bên trong đủ khả năng làm được.

Cho nên hán hiện tại, cũng không có giao trái tim tư thả đang khôi phục tinh khí thần phía trên!

Trần gia cửu đại, không có chỗ nào mà không phải là thiên phú xuất chúng hạng người, đến đời thứ chín Trần Phàm nơi này, xuất sắc thiên phú, lại càng là đạt đến một ngoại nhân khó có thể tưởng tượng tình trạng.

Mặc dù hán tại vài ngày trước, mới vừa vận xông vào tội nguyên cảnh, đi qua Hạo Thiên kính luyện hóa, phần mộ tổ tiên bên trong hấp thu chư vị đấng tiên bối lực lượng tinh thần, cùng với bác mệnh đánh với Lăng Thiên Phong một trận, hán hiện tại, đã là có đầy đủ tư cách, đi trùng kích tội nguyên cảnh trung kỳ.

Tại tội nguyên lúc trước, chính là khí cảm giác ứng cảnh giới!

Cảnh giới này bên trong võ giả, lấy bản thân làm dẫn tử, đứng thẳng ở thiên địa, cảm ứng đến thiên địa linh khí tồn tại, chỉ có cảm ứng được, mới có thể hấp nạp thiên địa linh khí nhập bản thân, tiến tới luyện hóa thành linh lực nạp trong khí hải.

Võ đạo mấy đại cảnh giới, tội nguyên cảnh là cơ sở cảnh giới, chỉ có đạt đến cảnh giới này, mới xem như chân chính tiến nhập võ đạo đại môn!

Đừng nhìn chỉ là cơ sở cảnh giới, tại vô số trong mắt cao thủ, cảnh giới này yếu đáng thương, thế nhưng là, thế gian vô số võ giả, cuối cùng cả đời, có lẽ cũng khó khăn lấy xông tiến vào.

Tội nguyên cảnh, danh như ý nghĩa, ý vì rèn luyện!

Đạt tới cảnh giới này, liền có thể đem khí hải, giống như một đoàn vận cát linh lực, tiến hành không ngừng tương dung, khiến cho bản thân đối với linh lực vận dụng, càng thêm thuận buồm xuôi gió, đồng thời, tương dung linh lực, cũng sẽ càng mạnh mẽ.

Nhưng đây chỉ là bước đầu tiên, đây chỉ là dung, mà thực sự không phải là rèn luyện!

Đem làm cái gì khí hải bên trong linh lực, bị tương dung, muốn đang không ngừng trong khi tu luyện, đối với những linh lực này, tiến hành lại một lần nữa rèn luyện, khiến cho trở nên càng thêm tinh thuần, uy lực ah càng thêm lớn!

Thiếu niên trong cơ thể, kia khí hải, lúc này, rất nhiều bị luyện hóa linh lực, liên tục không ngừng xông tràn vào, đem làm cái gì khí hải bị linh lực tắt cả

đều lấp đầy, trong khi tu luyện thiếu niên, hai tay ấn quyết đột nhiên biến đổi.

"Oanh!"

Khí hải thể giới, tựa như ba đào mãnh liệt, tại thể giới này trên không, phảng phất thiếu niên ý niệm đến, lại tại hư vô, hóa thành một phương hăng hái vận hành vòng xoáy.

Tất cả linh lực, tại trước tiên, đã bị kia vòng xoáy hấp thu mà đi, hơn mười giây mà thôi, toàn bộ khí hải, trống rỗng, chỉ có phương đó vòng xoáy, phảng phất từ cổ chí kim tồn tại, một mực vận hành.

Thiếu niên chỗ gian phòng, lúc này thật giống như bị cấm cố, thuộc về khí tức của hắn, đúng là may mắn cũng không có tán ra đi, dù cho thân ở bên ngoài Phụng tuyền mọi người, mỗi cái đều là không kém cao thủ, ah khó hơn nữa cảm ứng được, trong phòng thiếu niên khí tức, hắn như hư không tiêu thất.

Tình huống như vậy, cũng không biết giằng co bao lâu, cuối cùng tại nào đó thời khắc này, khí hải trên kia xoay tròn lấy vòng xoáy, có một giọt, phảng phất chất lỏng đồ vật, bị nhẹ nhàng quăng ra.

"Ong!"

Lúc này đồ vật rơi vào khí hải, nhất thời hóa thành vô hình khí lưu, nhưng cùng lúc, thiếu niên trong cơ thể, có một đạo, so sánh với lúc trước, muốn càng thêm khí tức cường hoành, bắt đầu từ từ tán phát ra rồi.

"Tội nguyên cảnh trung kỳ!"

Trong sân, tất cả cảm giác nghe thấy được này khí tức người, đều là thần sắc có chỗ biến đổi, cho dù là đối với nhi tử thiên phú chưa từng có hoài nghi tới Phụng tuyền, ah tránh không được lấy làm kinh hãi, rốt cuộc, nhi tử đạt tới tội nguyên cảnh thời gian, còn quá ngắn, không nghĩ tới, mấy ngày thời gian mà thôi, nhi tử cư nhiên lại tăng lên một tầng thứ.

Thiếu niên thân thể khí hải, hiện tại bắt đầu, có bị rèn luyện qua linh lực, không ngừng từ cái này vòng xoáy bên trong nhỏ xuống xuất ra, sau đó từ từ, đi bỏ khuyết, kia nhìn như đã khô kiệt khí hải.

Lúc đó vòng xoáy đình chỉ vận hành, không tại có tinh thuần linh lực hiện lên, phương này khí hải, cũng chỉ là bị bỏ thêm vào không được một phần ba, cùng mới vừa gia nhập tội nguyên cảnh giới thì cái loại kia tràn đầy tình huống, có quá lớn chênh lệch.

Bất quá, linh lực số lượng giảm bớt, có thể kia đợi uy lực, lại là không thể đồng nhất mà dụ.

Mà đợi đến một ngày nào đó, khí hải lại lần nữa bị linh lực lấp đầy, phương đó vòng xoáy biến mất thời điểm, chính là tội nguyên hậu kỳ thời điểm!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: võ ma đảo

Chương 12: võ ma đảo

"Mẹ!"

"Tiểu Phàm, ngươi thật sự không sao sao?"

Lại lần nữa nhìn thấy nhi tử, kia đã là ba ngày sau, đem tất cả linh lực đều một lần nữa rèn luyện một lần, phải cần một khoảng thời gian.

Nhưng dù cho mấy ngày thời gian đi qua, bây giờ nhi tử, tại Phụng tuyền trong mắt, sắc mặt như cũ là như vậy trắng xám, khí tức tán phát, bởi vì tầng thứ mới mà mạnh mẽ lớn thêm không ít, thể nhưng ốm đau bệnh tật bộ dáng, nhìn gọi người hảo không đau lòng.

"Mẹ đừng lo lắng, đây chỉ là tạm thời."

Trần Phàm vừa cười vừa nói, tuy tiêu hao hết tinh khí thần bây giờ còn không có bổ trở về, thể cho nên trong cơ thể sẽ như có như không truyền đến nhàn nhạt suy yếu cảm giác, nhưng những cái này, còn ảnh hưởng không được tương lai của hắn chi lộ.

"Hay là nhiều hơn chú ý một ít."

Nói qua, Phượng tuyết đưa qua một mai tinh xảo giới chỉ, nói: "Trong này có thật nhiều kỳ trân chi vật, nghĩ đến sẽ giúp đến ngươi."

Phượng tuyết hiển nhiên hay là không tin tưởng lắm lời của con, nàng mặc dù chưa từng nhận thức hôm khác nguyên rủa mang đến trực tiếp tổn thương, có thể đã trước sau gặp qua lường lẩn, nguyên rủa thật đáng sợ, kia đã không phải sức người đủ khả năng ngăn cản.

Nhi tử chẳng quản có được rất nhiều liên năng thân là mẫu thân đều chưa từng hiểu rõ át chủ bài, loại chuyện này, nàng vẫn là không yên lòng.

Trần Phàm không có nhận lấy giới chỉ, như không làm như vậy, mẫu thân e rằng càng thêm không yên lòng. . . .

"Tiểu Phàm, kế tiếp, ngươi có tính toán gì không?"

Hạo Thiên kính bị Lăng Thiên Phong mang đi, mặc dù nói, đây là Trần Phàm kế hoạch bên trong một bước, có thể bất kể như thế nào, Hạo Thiên kính thủy chung là hóa giải thiên nguyên rủa biện pháp duy nhất.

Vô luận Trần Phàm có hay không có đầy đủ nắm chắc, có thể lại lần nữa đem Hạo Thiên kính mang về, hẳn vốn có thời gian đã là không nhiều lắm, những chuyện này, nên hảo hảo có chỗ ý định, nói cách khác, hậu quả đem sẽ cho người khó có thể thừa nhận.

"Mẹ!"

Trần Phàm trầm mặc một chút, theo rồi nói ra: "Mẹ, ta nghĩ đi võ ma đảo!"

"Cái gì, Tiểu Phàm ngươi nói cái gì?"

Phượng tuyết chưa phát giác ra lại lấy làm kinh hãi: "Tiểu Phàm, tại sao phải đi võ ma đảo?"

"Có một sự tình, ta cũng cần tại võ ma trên đảo, tài năng hiểu rõ ràng, còn có, tinh khí thần khôi phục, cũng chỉ có thể tại võ ma trên đảo!" Trần Phàm nói khẽ.

Phượng tuyết ánh mắt chăm chú nhìn chằm chằm nhi tử, nàng không tin nhi tử nói.

Mà trên thực tế, này cùng có tin hay không đã không có bao nhiêu quan hệ, thân là Thái Nhạc chi chủ, Phượng tuyết nếu so với nhi tử càng thêm rõ ràng, cái gọi là võ ma đảo, đến cùng là như thế nào tồn tại.

Cái địa phương kia, đừng nói là Ngũ Nhạc này đại địa, mặc dù phóng tầm mắt toàn bộ thế gian, có lẽ, cũng có thể tính thành Thế giới loài người một phương tuyệt địa, mặc dù trong đó, tồn tại quá nhiều đối với võ giả mà nói, cũng không có so với trong mắt đồ vật, có thể dễ dàng, không người dám bước vào tiến vào.

Nàng Phượng tuyết ah không dám!

Nhưng bây giờ, nhi tử cư nhiên đưa ra, muốn đi trước võ ma đảo!

Đón mẫu thân lo lắng cùng ánh mắt hoài nghi, Trần Phàm nói: "Mẹ, kỳ thật, không có Lăng Thiên Phong quấy rối, ta ah ý định tại luyện hóa Hạo Thiên kính, sẽ đi võ ma đảo một chuyến. . . ."

"Không đi không được sao?"

Phượng tuyết ân cần hỏi han, từ nhi tử mục quang, nàng nhìn thấy kiên trì, vì vậy cũng biết, võ ma đảo, nhi tử đi định rồi, vừa vặn là mẫu thân, nàng thật sự không yên lòng.

Trần Phàm khẽ gật đầu một cái!

"Vây, mẹ cùng ngươi đi!"

Nếu như vô pháp ngăn cản nhi tử đi đến, Phượng tuyết muốn cùng nhi tử cùng nhau đi mạo hiểm, thiên nguyên rủa sự tình, nàng thân là mẫu thân bất lực, không giúp được nhi tử nửa phần, nó đã vô cùng áy náy, hiện tại có cơ hội có thể đến giúp nhi tử, Phượng tuyết sẽ không bỏ qua.

"Không cần a mẹ!"

Trần Phàm vừa cười vừa nói: "Chúng ta cùng Lăng Nhạc điện trong đó, đã là không chết không thôi, ngại như không ở nhà tọa trấn, khó tránh khỏi, sẽ phát sinh ý không ngờ được đại biến cố, nói như vậy, mẹ con chúng ta, há không được Thái Nhạc điện tội nhân?"

"Mẹ, ngại yên tâm đi, võ ma đảo, hải nhi hiện trước khi đến, cũng không phải là lần đầu tiên."

"Ngươi đã đi qua võ ma đảo sao?" Phượng tuyết lại một lần nữa kinh hãi, nàng lúc này mới phát hiện, hoài thai tháng mười sinh xuống nhi tử, cũng bất tri bất giác, đã cho nàng một loại, cảm giác thần bí.

"Ừ!"

Trần Phàm đáp: "Ba năm trước đây hài nhi xuống núi rèn luyện, đi trạm thứ nhất, chính là võ ma đảo. như không như thế, hài nhi không có thành tựu của ngày hôm nay. cho nên thỉnh mẹ yên tâm, nhi tử không có việc gì."

"Như vậy, người ý định bao lâu khởi hành?"

Trầm mặc sau một hồi, Phụng tuyết thấp giọng hỏi.

Lời của con, có lẽ Phụng tuyết trong nội tâm còn có nghi vấn, nhưng tỉ mỉ hồi tưởng lại, không phải không thừa nhận, ba năm trước đây trăng kia rèn luyện nhi tử sau khi trở về, đã phát sinh biến hóa, là cực kỳ rõ ràng.

Không đề cập tới cái khác, riêng là nhi tử đối mặt Lăng Thiên Phong thời điểm, chỗ thi triển ra mật pháp, Phụng tuyết tưởng tượng không được, không có gì ngoài tại võ ma trên đảo đạt được, toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa, còn có người nào chỗ nào, có thể cho nhi tử lợi hại như vậy mật pháp.

Nhi tử hôm nay, đã phát triển rất nhiều nhiều nữa..., chính mình đã không cần đi từng giây từng phút lo lắng lấy hấn.

Phụng tuyết càng thêm rõ ràng, thiên nguyên rửa hóa giải, trên thế giới này, mặc dù thực có thần linh tồn tại, có lẽ cũng không thể đến giúp nhi tử, đây hết thảy, đều chỉ có thể khiến hấn một mình đi đối mặt.

Phụng tuyết chẳng quản ở sâu trong nội tâm vô cùng lo lắng, ah vô cùng không nguyện ý nhi tử độc thân đi đến, lại cũng không thể không đồng ý nhi tử yêu cầu.

Thiên nguyên rửa, tại chưa từng hóa giải lúc trước, đó chính là Thiên Sát Cô Tinh, không có bất luận kẻ nào có thể trở thành đồng bạn của hấn, bao gồm Phụng tuyết chính nàng ở trong.

"Ba ngày sau đó, ta còn muốn chuẩn bị một ít đồ vật." Trần Phàm đáp.

"Ba ngày sao?"

Phụng tuyết trầm thấp đây này lẩm bẩm thanh âm, mà nhìn về phía nhi tử, nói: "Mẹ không ngăn cản người, mẹ tại trong lòng, ah không khẩn cầu đây trời Thần Linh Phù Hộ người, bởi vì bọn họ cũng không xứng. ở chỗ này, mẹ muốn hướng người muốn một cái hứa hẹn, lúc người lại lần nữa trở lại Thái Nhạc thời điểm, người, nhất định sẽ là một cái khác người, được không?"

...

Thái Nhạc phía sau núi, cao cao trên bệ đá, Trần Phàm ngồi xếp bằng, ở trước người hấn, để đó nhất tôn, so với người khác cao hơn trên một lưỡng phân ra to lớn đồ phẩm đỉnh!

Đại đỉnh, nóng rực nhiệt độ cao không ngừng phát ra, đem trước mặt thổi tuôn ra mà đến cuồng phong, đều là sóng sờ sờ đốt trở thành hư vô!

Lúc này Trần Phàm, nhắm chặt hai mắt, từng đạo linh lực, không ngừng đưa vào đồ phẩm trong đỉnh, làm cho trong đỉnh nhiệt độ, càng bức người lên.

Bất quá, cùng lúc đó, có từng trận thuốc kỳ dị ba động, tại trong đỉnh lặng yên phát ra.

Như thế ba động, ngưng mà không tiêu tan, ngay tại nắp đỉnh phía trên lượn vòng, mà trong mơ hồ, ở nơi này, tựa như ngưng tụ thành một cái động vật bộ dáng.

Cùng với thời gian một chút đi qua, lúc đó đồ phẩm trong đỉnh, phảng phất đều đang run rẩy thời điểm, giữa không trung kia động vật bộ dáng, dần dần có chỗ rõ ràng xuất ra, làm cho người ta có thể mơ hồ đem nó bộ dáng phân biệt ra được.

Đây là một đầu, dường như thu nhỏ lại rất nhiều lần loài rắn động vật, nhưng cùng phổ thông xà có chỗ không đồng nhất, đỉnh đầu của nó phía trên, sinh ra được một chi Độc Giác, mặc dù là ngưng hình ra, cũng là tản ra một cỗ, cùng phổ thông sinh linh chỗ bất đồng hung hãn khí tức.

Lúc đó chi Độc Giác, rõ ràng hiện ra, hư ảo sinh linh, vậy mà giữa mắt phát ra một tiếng thâm thiết gào thét, chợt, đúng là thoát ly đại đỉnh, đánh tan bao phủ nó kỳ dị ba động, hướng Trần Phàm hung ác tê cần qua.

Nồng nặc gió tanh, nhất thời đại tác!

Chặt chẽ nhắm mắt Trần Phàm như trước bất động như núi, chỉ ở kia hư ảo sinh linh răng nanh, sắp sửa chạm đến đến đầu hấn thời điểm, hấn lòng mi, một đạo vô hình thần hồn lực lượng, bạo tuôn ra mà ra.

"Tê. . ."

Thần hồn chi lực trời buộc, hư ảo sinh linh giống như tại thống khổ kêu to, thân thể của nó, cũng là tại thời khắc này, có kịch liệt run rẩy, mắt thường có thể thấy, nó vốn cũng không đại thân thể, mãnh liệt bắt đầu co rút lại, tới cuối cùng, đã chưa đủ bàn tay cỡ.

Có thể cho dù là như vậy, nó cỗ này hung ác lực, cũng không từng có chút yếu bớt, ngược lại, tựa hồ dự liệu được kế tiếp hậu quả sẽ là như thế này, gây dựa càng đại lực lên.

Cùng lúc đó, đại đình chấn động tàn suất gia tăng lên rất nhiều, từ kia trong đình, lúc này, đã không đơn giản chỉ có kỳ dị ba động tán phát, còn có một cỗ... cùng Trần Phàm trên trán hư ảo sinh linh, không có sai biệt hung hãn khí tức, điên cuồng bạo phun ra.

Dù cho Trần Phàm vẫn còn ở liên tục không ngừng đưa vào linh lực đi duy trì, hay để cho này to lớn đỏ thẫm đình, tại một lát sau, xuất hiện từng đạo khe nứt.

Khe nứt lan tràn ra ngoài, không lớn một hồi, đem trọn cái đỏ thẫm đình đều là bao trùm hạ xuống, làm cho cỗ này hung hãn khí tức, trực tiếp cùng Trần Phàm mặt đối mặt tuôn động lấy.

"Xì, xì..."

Thần hồn lực lượng trôi buộc ở dưới hư ảo sinh linh, đồng dạng trước tiên cảm ứng được hung hãn khí tức, nó kia hư ảo trong con mắt, cư nhiên, nhân tính hóa hiển lộ ra một vòng mừng rỡ.

"Phanh!"

Đỏ thẫm đình, rốt cuộc không chịu nổi, nhẹ nhàng vỡ vụn ra, lưỡng Đạo bóng dáng, liền tại phá toái bên trong, như thiểm điện mãnh liệt bắn mà ra.

Gần như đồng thời, xuất hiện ở Trần Phàm cái trán lúc trước.

Chỗ bất đồng chính là, trong đó một cái bóng, hấp thu kia tại thần hồn lực lượng trôi buộc ở dưới hư ảo sinh linh, chợt biến hóa, cùng kia hư ảo sinh linh, giống như đúc, thế nhưng linh tính càng chân, đồng thời, ah càng thêm hung lệ!

Mặt khác một cái bóng, là mai rất tròn cực kỳ hạt châu, hiện ra nhân nhạ thanh sắc hào quang, kia một đạo nồng nặc kỳ dị ba động, chính là theo hân nơi này phát ra.

Này hồn viên hạt châu, lơ lửng tại Trần Phàm trên trán, giống như là muốn thủ hộ hân tựa như, cùng kia Độc Giác sinh linh giằng co lấy!

Trần Phàm lúc này mới chậm rãi mở mắt, nhìn về phía trước Độc Giác sinh linh, cười nhạ một tiếng, nói: "Không hồ là thượng cổ dị xà, đều bộ đáng như vậy, cư nhiên, còn có như thế chỉ lực tới phản kháng!"

Cái gọi là thượng cổ dị xà tựa hồ nghe đã hiểu lời của Trần Phàm, âm lãnh trong ánh mắt, hiện lên một vòng cực hạn băng hàn, tiếp theo sát, thẳng tắp mãnh liệt bắn, miệng rắn, lưỡi rắn (giống tim đèn) phun ra nuốt vào, ắn chứa nóng rực khí tức bão lộc, nhất thời cuốn ra.

"Thượng cổ dị xà, đích xác cường hãn, bất quá, ngươi đã bị trấn áp hơn một ngàn... nhiều năm, chỉ còn thần hình, không có thân thể, mà trong tay của ta, lại có phệ linh châu, ngươi cho rằng hôm nay, ngươi có thể chạy trốn rồi chứ?"

Trần Phàm thủ chương chợt khẽ động, đem màu tím kia hồn viên hạt châu nắm trong tay, tại linh lực thúc dục, trong hạt châu, thanh sắc quang mang đại tác, tựa như hóa thành một trượng, che trời lưới lớn, chẳng những là đem kia thượng cổ dị xà đều giam ở trong đó, tính cả xung quanh hư không, cùng nhau cấm cố hạ xuống.

"Phệ linh châu, luyện hóa cho ta nó!"

Trần Phàm nhẹ giọng quát, kia cái gọi là phệ linh châu, nồng nặc kỳ dị ba động, cùng với thanh sắc hào quang co rút lại, hướng thượng cổ dị xà từ từ xông tuôn ra đi qua, này thiên địa, tại lúc này, đều là trở nên yên tĩnh rất nhiều...

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: thần bí phệ linh châu

Chương 13: thần bí phệ linh châu

Nồng đậm kỳ dị ba động, cùng với thanh sắc hào quang, tại kia thượng cổ dị thân rắn trên càng thu càng chặt, tới cuối cùng, trực tiếp là hiện ra tại thân thể của nó mặt ngoài.

Chỉ thấy đến, tại kia thanh sắc hào quang, phảng phất tuôn động lấy một cổ kỳ lạ lực hấp dẫn, lúc nó như thể co rút lại thời điểm, thượng cổ dị xà trong cơ thể bùng bùng sinh cơ, bắt đầu từ lúc này bắt đầu, lại bị thanh sắc hào quang, dễ như trở bàn tay cho hấp thu đi!

Đổi mặt như thế hấp thu, vô luận thượng cổ dị xà như thế nào phản kháng, đều chút nào không một chút ngăn cản lực!

Cũng không lâu lắm thời gian, xuất hiện thì dị thường hung hãn thượng cổ dị xà, lúc này, tại sinh cơ bị mang đi đồng thời, phảng phất trở thành một cổ thầy khô, hung hãn khí tức, biến mất vô ảnh vô tung.

"Xi, xì . . ."

Đã vô thần hai mắt, gât gao nhìn chăm chăm Trần Phàm, toát ra cầu xin tha thứ ý vị.

Trần Phàm cười nhạt một tiếng, thượng cổ dị xà đã tại hân nơi này ba... nhiều năm, đối với cái này sinh linh tính nết, hân đã hiểu rõ vô cùng, nó chính là một đầu động vật máu lạnh.

Hiện tại gặp nạn, nó đang cầu xin làm cho, có thể chỉ cần đợi nó khôi phục trạng thái, Trần Phàm dám cam đoan, nó sẽ trước tiên, muốn thôn phệ máu tươi của hân, sau đó thần hồn chiếm giữ thần hồn của mình, lấy kỳ dị phương thức, đi một lần nữa có được thân thể.

Nếu như không phải là thượng cổ dị xà bị trấn áp ngàn... nhiều năm, còn có phệ linh châu bọc này kì vật trên tay, ba năm trước đây, bất kể như thế nào, Trần Phàm đều sẽ không đáp ứng, tương trợ tên kia, tìm kiếm thích hợp nhất thời cơ, đi luyện hóa này thượng cổ dị xà thân hình!

Nhìn thấy Trần Phàm cũng không đáp ứng, đã biết cuối cùng chạy không thoát vừa chết, thượng cổ dị xà trong ánh mắt, hiện lên một vòng hung ác, bị phệ linh châu áp chế hung hãn khí tức, tại nó cường lực gãy dựa, lại một lần nữa vùng dâng xuất.

Cùng lúc đó, nó thân thể kia, cũng là ầm ầm một tiếng nổ tung.

Gia hỏa này, đúng là muốn cùng Trần Phàm đồng quy vu tận!

Bất quá, phệ linh châu đối với lần loại sinh linh, có thật lớn khác chế, cộng thêm thượng cổ dị xà trạng thái, đã mười bên trong chưa đủ thứ nhất, cho nên, nhìn như hung hãn bạo tạc, chẳng những không có đối với Trần Phàm tạo thành bất kỳ ảnh hưởng, thượng cổ dị xà hết thầy, cũng là tại kia thanh sắc chút nào dưới ánh sáng, bị phệ linh châu hấp thu sạch sẽ, một chút bột phấn đều không còn!

Thanh sắc quang mang cùng kỳ dị ba động đồng thời ảm đi, Trần Phàm trong lòng bàn tay, phệ linh châu lẳng lẳng nằm, không còn chút nào nữa rồi mới uy thế!

Trần Phàm đồng tử, chợt khản xiết chặt!

Hấp thu thượng cổ dị xà toàn bộ tinh hoa cùng sinh cơ, mai này bởi bạn Trần Phàm ba năm hạt châu, thời kỳ chưa từng có bất kỳ biến hóa nó, hiện tại, rốt cục phát sinh không thể tưởng tượng chuyển hóa.

Thả mắt nhìn đi, phệ linh châu, có bốn đạo hào quang, như sóng nước tại hạt châu mặt ngoài lưu chuyển lên.

Lúc này chút hào quang từ từ xuất hiện thời điểm, cũng có được khí tức, lạng yên bắn ra. . . .

Khí tức, cũng không thuộc về phệ linh châu vốn có, ít nhất, trước đó, Trần Phàm chưa bao giờ tự phệ linh châu bên trong cảm ứng qua những cái này khí tức.

Tổng cộng bốn đạo khí tức, lúc chúng luân chuyển hiện ra thời điểm, Trần Phàm rõ ràng phát giác được, cuối cùng kia một đạo khí tức, là thuộc về thượng cổ dị xà vốn có.

Lúc này nhìn chăm chú nhìn lại, chẳng những là bốn đạo khí tức luân chuyển bắn ra, tại chúng bắn ra trong quá trình, cũng là có một cái bóng, chạm rai tại hạt châu mặt ngoài hiện ra.

Đệ một cái bóng, toàn thân thuần trắng vô cùng, có một cổ bá đạo chi uy, tại nó trên ót, thấp thoáng có thể thấy, có một cái 'Vương' chữ, này dĩ nhiên là, một đầu Bạch Hổ!

Đạo thứ hai bóng dáng, toàn thân, bị đồ thâm hỏa điểm bao vây, xuyên thấu qua Xích Viêm, Trần Phàm vẫn có thể đủ thấy rõ ràng, bên trong tồn tại, là một con chim loại bộ đáng sinh linh.

Đạo thứ ba bóng dáng, là một cái to lớn thanh sắc con rùa đen. . . cuối cùng bày biện ra tới, dĩ nhiên là là vừa vặn bị hấp thu toàn thân tinh hoa cùng sinh cơ, thượng cổ dị xà!

Bốn đạo bóng dáng luân chuyển xuất hiện, cổ này bức người chi uy, chính là Trần Phàm tay cầm phệ linh châu, cũng bị chấn thân thể có chỗ run rẩy.

Trần Phàm khiếp sợ không thôi, là đích thân hân hỗ trợ luyện hóa thượng cổ dị xà, như vậy, như không có đoán sai, Top 3 Đạo bóng dáng, tự cũng là đã từng bị luyện hóa ba con loại thú sinh linh.

Này phê linh châu, rốt cuộc là dùng làm gì?

Tại luyện hóa sinh linh, chẳng những có thể lấy đem luyện hóa qua sinh linh, như thể diễn hóa xuất, Trần Phàm thậm chí đều không chút nghi ngờ, nếu là có đầy đủ thủ đoạn, đem chúng lại một lần nữa ngưng hình, cũng không phải là không thể nào.

Mà có thể tương tượng đến, trở lên cổ dị xà làm thí dụ, kia ba con loại thú sinh linh, tất không phải là phổ thông sinh linh.

Nếu là có thể chương không phê linh châu, sau đó đem luyện hóa qua sinh linh ngưng hình xuất ra, dù cho những cái này sinh linh uy lực, cùng khi còn sống so sánh đã chênh lệch quá lớn, thế nhưng đồng dạng sẽ gọi người chấn động.

Có như vậy một mai hạt châu trên tay, há không phải là, tùy thân mang theo rất nhiều thực lực phi phạm trợ thủ?

Đáng tiếc, này phê linh châu là của người khác.

Nghĩ tới này phê linh châu chủ nhân, cái kia vậy ở võ ma đảo chỗ sâu Lão Quái Vật, dù cho cách nghìn vạn dặm cự ly, Trần Phàm trong lòng, đều là nhìn không được lộp bộp một chút, kia Lão Quái Vật, thực quá đáng sợ.

Trần Phàm vĩnh viễn đều sẽ không quên, năm đó ở võ ma trên đảo rèn luyện, trong lúc vô tình, xâm nhập một phương không biết chi địa, nguyên lai tưởng rằng, đó là một mảnh chưa từng bị người khác đặt chân qua địa phương, sẽ để cho hắn có một đoạn thời gian bình tĩnh, đi suy nghĩ tương lai đường.

Có thể chưa từng nghĩ đến, lúc hắn tâm thần đều còn không có vững vàng hạ xuống, này thiên địa đang lúc, một cổ không thể kháng cự lực lượng tự chỗ sâu trong bạo tuôn ra mà đến, đem Trần Phàm mang đi.

Cuối cùng nhìn thấy, chính là Lão Quái Vật đó!

Tên kia, dù cho bị nhốt võ ma đảo mà vô pháp rời đi, có thể bày ra thần thông, lại là để cho Trần Phàm vô cùng chấn kinh, lúc ấy tuổi nhỏ hắn, căn bản vô pháp tương tượng, đến cùng cần muốn thực lực như thế nào, mới có thể thi triển ra thần thông như vậy.

Có thể mặc dù như thế cường đại, Lão Quái Vật cũng không thể tránh được bị nhốt tại võ ma trong đảo!

Gặp mặt, hai người trong đó không có quá nhiều nói nhảm, liền trực tiếp tiến hành một cái giao dịch, Trần Phàm sở được đến, chính là hắn đang cùng Lăng Thiên Phong đại chiến, chỗ thi triển ra thần kỳ mật pháp, mà hắn nên vì Lão Quái Vật việc làm, chính là, mang phê linh châu rời đi võ ma đảo, lúc nào luyện hóa thượng cổ dị xà, trở về nữa, đem phê linh châu trả cho Lão Quái Vật.

Trần Phàm thu hồi lửa nóng mục quang, ngược lại cười cười, nói khẽ: "Lão Quái Vật, ngươi để ta việc làm, ta cũng đã làm được, hi vọng ngươi năm đó đáp ứng ta, cũng sẽ không nói lời, bằng không thì, bổn thiếu gia cho ngươi vĩnh viễn, đều tại võ ma trong đảo bị phong ấn lấy!"

"Hiện tại, có thể đi đến võ ma đảo."

Trần Phàm chợt đứng dậy, hướng lòng núi vị trí rất nhanh lao đi.

Hắn vốn định yên tĩnh rời đi Thái Nhạc sơn, chỉ là bởi như vậy, sẽ để cho mẫu thân càng thêm lo lắng.

Nhiều năm qua, mẫu tử hai người sống nương tựa lẫn nhau, bởi vì thiên nguyên rửa, đã định trước bọn họ không thể như cái khác mẫu tử đồng dạng, có thể vô lo vô nghĩ sinh hoạt.

Lần này rời đi, đến trở lên Lăng Nhạc điện, từ Lăng Thiên Phong trong tay cầm lại Hạo Thiên kính trong khoảng thời gian này, là Trần Phàm cuộc đời này có thể hay không thoát khỏi vận mệnh gông cùm xiềng xích tới thời khắc trọng yếu.

Trần Phàm từ trước đến nay tự tin, có thường người không thể sánh vai cùng cội, nhưng lúc này đây, hắn ah không dám cam đoan, chính mình có hay không có thể thành công, cho nên, trước khi rời đi, nhất định phải thấy mẫu thân một mặt.

Lòng núi, kia nguy nga trước cung điện trên quảng trường, đã có thật nhiều người tại chờ.

Nhìn thấy Trần Phàm đi tới, những cái kia các thiếu nam thiếu nữ lập tức vây qua, mặc dù mọi người đều không nói chuyện, khả năng đủ cảm nhận được, bọn họ áp chế tại trong lòng lo lắng cùng ân cần, cùng với, đối với Trần Phàm chúc phúc.

Nhìn bọn họ, Trần Phàm âm áp cười, trong tươi cười có cảm kích.

Cũng nói thế gian quá vô tình, trần ngập lực đực với nhau người lửa ta gạt, có thể tại Thái Nhạc này điện, Trần Phàm cảm nhận được, từ trước đến nay là quan tâm cùng bảo vệ, vô luận ở trên người hắn chuyện gì xảy ra, hết thảy mọi người, bao gồm những cái này như lúc ban đầu thẳng năng gắt các thiếu nam thiếu nữ, thái độ đối với tự mình, đều là chưa từng biến hóa qua, một tia ủy khuất, cũng không có để mình chịu qua.

Phần này ôn nhu, Trần Phàm rất cảm động, càng quý trọng!

"Trần Phàm Ca, điện chủ cùng Trưởng Lão Đường chủ môn đều đang đợi ngươi, mau đi đi!"

"Hảo!"

Trần Phàm không chần chờ cái gì, tại đông đảo người nhìn chăm chú, hướng quảng trường phần cuối, này tòa nguy nga cung điện giẫm chân tại chỗ bước đi.

Có nhiều người như vậy quan tâm cùng chờ, nhân sinh đã không uổng, kế tiếp, là nên luận đến chính mình, đi vì người khác làm vài chuyện. . . . Trần Phàm mỉm cười, một vòng tự tin, cùng với kiên quyết, tại nó hắc bạch phân minh đồng tử, chậm rãi mà hiện!

"Mẹ!"

Trước cung điện, hơn mười người dương thân đứng thẳng, trung tâm Phụng tuyết, nàng nhu hòa trong ánh mắt, ngoại trừ trước mặt thiếu niên này ra, ở giữa thiên địa, lại không cái gì đồ vật tồn tại!

"Tiểu Phàm!"

Phụng tuyết tiến lên, dặt nỉ từ tay, nói: "Ngươi đã trưởng thành, đã biết trên người của ngươi chỗ gánh vác lên trách nhiệm, mà ngươi cũng có thể phụ trách lên trách nhiệm này, điều này làm cho mẹ rất vui mừng, mẹ lấy ngươi về vang!"

"Tại ngươi trước khi rời đi, mẹ không muốn dặn dò ngươi cái gì, chỉ muốn nói một câu, bình an trở về!"

"Tại đây Thái Nhạc điện, không chỉ mẹ đang chờ ngươi, hết thầy mọi người, đều đang đợi ngươi!"

"Tiểu Phàm, nhất định phải bình an trở về!"

Hơn mười người, đi xuống cung điện, đứng ở trước mặt Trần Phàm.

Bọn họ nhìn nhìn thiếu niên, từng người trong đầu, chưa phát giác ra hiện ra mặt khác một đạo thân ảnh.

Nhiều năm trước, cũng là ở chỗ này, ah là như vậy một cái ánh nắng tươi sáng, có một người, giống như hôm nay Trần Phàm, bái biệt thế tử, rời đi Thái Nhạc sơn.

Thế nhưng là từ đó về sau, người kia, liền lại ah còn chưa trở về!

Cùng ngày, mọi người là muốn cho vợ chồng bọn họ nhiều một ít thời gian ở chung, cho nên không có đến đây đưa tiễn, thế cho nên, từ đó chỉ có thể ở từng người trong mộng gặp nhau.

Giờ này ngày này, bọn họ không muốn cùng Trần Phàm ngày sau gặp nhau tình cảnh, cũng là tại kia hư ảo bên trong xuất hiện, cho nên, bọn họ muốn ở thời điểm này, nhìn nhìn một cái Trần Phàm.

"Mẹ, Hứa lão, các vị thúc thúc, mời các ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ trở về, sẽ hảo hảo trở về!"

Trần Phàm cố nén trong mắt nước mắt, ôm quyền, không còn qua dừng lại thêm, quay người hướng Thái Nhạc dưới núi, nhanh như như thiểm điện chạy lướt qua mà đi. hắc biết, hắc tất cả kiên cường, tại một ít tối đáng quý ôn nhu trước mặt, sẽ trở nên không chịu nổi một kích.

Trần Phàm dần dần từng bước đi đến, đem làm cái gì muốn hoàn toàn rời đi lòng núi vị trí, hắc mới quay người nhìn trở về.

Mẫu thân thân ảnh, lơ mơ còn ở phía xa nhìn chăm chú vào chính mình rời đi. . . . Trần Phàm tâm, không khỏi đau xót, chính mình dạng vừa đi, cái nhà này, đem chỉ có mẫu thân một người!

"Mẹ, ngài khỏe hảo bảo trọng chính mình, hài nhi, nhất định sẽ nhanh chóng trở về."

Trần Phàm thủ chương nhẹ nắm, nhưng từ nào đó áp chế không nổi nước mắt, đón cuồng phong, chảy ra hốc mắt!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 14: ngàn vạn thế giới

Chương 14: ngàn vạn thế giới

Đen kịt trên bầu trời đêm, một vòng loan nguyệt, tản ra trong trẻo nhưng lạnh lùng hào quang, chiếu sáng đại địa.

Cũ nát trong cổ miếu, hùng hực đồng lửa, giống như như tinh linh chấp chòn, đem trong miếu Hắc Ám, đều khu đuổi ra ngoài.

Bên cạnh đồng lửa biên, một thiếu niên lẳng lặng tựa ở trên vách tường, thần sắc bình tĩnh hẩn, làm cho người ta nhìn không thấu, hẩn đến cùng suy nghĩ cái gì.

Tính cả hôm nay, đã là Trần Phàm rời đi Thái Nhạc sơn ngày thứ ba.

Ba ngày thời gian, Trần Phàm một mực ở chạy đi, thời kỳ không có quá nhiều dừng lại, thật sự là đối với hẩn mà nói, thời gian hiển lộ quá mức trân quý, hẩn trì hoãn không nổi.

Như vậy đem hết toàn lực chạy đi, ba ngày qua, đã là mấy trăm dặm xa, có thể cách võ ma đảo địa phương, còn có rất dài một đoạn đường, không có biện pháp, Thái Nhạc điện cùng võ ma đảo ở giữa cự ly, khó có thể so sánh!

Cho nên, dù cho Trần Phàm nóng vội, nghĩ sớm đi đến võ ma đảo, cũng không thể không tại đêm nay, nghỉ ngơi trước một đêm.

"Ba ngày qua, ta mặc dù không có quá nhiều ngừng, có thể này một đường đi tới, hay là gặp được không ít sự tình, Thái Nhạc cùng Lăng Nhạc trong đó, tới cuối cùng, e rằng chỉ có thể một nhà còn sống ở thế gian này trủng."

Nghĩ tới đây, Trần Phàm không khỏi nắm chặt thủ chương, hẩn tuyệt không nguyện ý thấy được, thất bại sẽ là hẩn Thái Nhạc nhất mạch!

Ngũ Nhạc đại địa, Ngũ Nhạc vi tôn!

Ngũ Nhạc, tức là Trần Phàm chỗ Thái Nhạc, Lăng Thiên Phong Lăng Nhạc, cùng với trong núi lớn, hoa nhạc cùng đồng nhạc!

Năm thế lực lớn, như là Optimus Prime đồng dạng, đứng sừng sững tại Ngũ Nhạc đại địa đông tây nam bắc cùng ở giữa khu vực, có chương khổng này khắp đại địa tuyệt đối tư cách.

Mấy trăm năm trước, tự Thái Nhạc tại Thủy Tổ Trần Thiên hữu sáng lập hạ quật khỏi, Ngũ Nhạc chính thức thành hình.

Đoạn này thời gian, tất cả cái thế lực, lẫn nhau tranh đấu tuy không ít, có thể thủy chung là tiểu đả tiểu nháo, đối với từng người chân chính căn cơ mà nói, cũng không có ảnh hưởng quá lớn.

Nhưng bây giờ đã có chỗ bất đồng!

Lăng Thiên Phong tại Thái Nhạc làm dễ dàng sự tình, chân chính chọc giận Thái Nhạc điện chủ Phượng tuyết, từ khi đem Lăng Nhạc điện những người kia thi thể, mang đến Ngũ Nhạc đài, lưỡng thế lực lớn ở giữa kịch liệt chém giết, liền không ngừng bắt đầu rồi.

Chỉ cần là lưỡng thế lực lớn người gặp, đều là không chết không thôi cục diện.

Đoạn đường này chạy tới, Trần Phàm đều gặp vài sóng, bên ngoài rèn luyện Thái Nhạc người, cùng Lăng Nhạc điện ở giữa đại chiến.

Bởi vì lưỡng thế lực lớn chút nào không khắc chế sát lục, làm cho toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa, bầu không khí đều là trở nên khẩn trương lên, còn lại ba nhạc, ah không thể tránh né bị dính líu vào.

Trần Phàm cũng không phải lo lắng Thái Nhạc điện thực lực, nhiều năm qua, Trần gia tất cả thay, tuy người bị thiên nguyên rửa, có thể tại thọ hạn chưa từng đến trước khi đến, các vị đám tiền bối tu vi, đều là không thể nghi ngờ.

Đại đại tương truyền, Trần gia mọi người, mặc dù là không thể thoát khỏi thiên nguyên rửa, có thể Thái Nhạc điện thực lực, càng ngày càng tăng.

Mẫu thân Phượng tuyết thực lực, quyết đoán cùng thủ đoạn, cũng không so với bất luận kẻ nào chênh lệch, nếu chỉ là đối mặt Lăng Nhạc nhất mạch, Trần Phàm tin tưởng mẫu thân cùng Thái Nhạc điện thực lực.

Đương nhiên, Ngũ Nhạc từng người trong đó, không có cái gọi là minh hữu mà nói, hiện giờ chém giết, có lẽ bởi vì Lăng Thiên Phong trọng thương duyên cớ, Lăng Nhạc điện liên tiếp bại lui, có thể loại tình huống này, có lẽ không phải là cái khác ba nhạc suy nghĩ nhìn thấy.

Một khi Lăng Nhạc điện bị diệt vong, Thái Nhạc điện chắc chắn thực lực cùng ảnh hưởng lớn tăng, đến lúc sau, liền có khả năng uy hiếp được cái khác ba nhạc, bởi vậy, Trần Phàm kết luận, lúc khi tới hậu trọng yếu, trong núi lớn đối ba nhạc cao thủ, nhất định sẽ trung tâm, cho Thái Nhạc nhất mạch áp lực thật lớn.

Lấy mẫu thân tính tình, quả quyết sẽ không chịu uy hiếp. . . .

Bất quá Trần Phàm ah không có quá nhiều lo lắng, Hạo Thiên kính bị Lăng Thiên Phong mang đi dụng ý là cái gì, mẫu thân trong nội tâm minh bạch, lần này tranh đấu, không cần cái khác ba nhạc đi điều tiết, thời khắc mấu chốt, mẫu thân tự sẽ có giữ lại, cho nên liền sẽ không xuất hiện, còn lại ba nhạc liên hợp lại, cộng đồng tới đối với Thái Nhạc nhất mạch có hành động gì.

Cho nên, Trần Phàm hiện tại tối chuyện gấp gáp, chính là đi đến võ ma đảo, cùng kia Lão Quái Vật vừa thấy!

Năm đó giao dịch, giao dịch nội dung, không chỉ là tạm thời đề thăng tu vi mật pháp, đối với Trần Phàm mà nói, kia mật pháp tuy thần kỳ, có thể còn xa xa đánh không nhúc nhích được hắn.

Để cho Trần Phàm động tâm là, Lão Quái Vật nói ra một cái khác chỗ tốt, chỗ tốt kia, mới là Trần Phàm mạo hiểm đem phệ linh châu cùng thượng cổ dị xà mang theo trên người, cũng nghĩ biện pháp luyện hóa thượng cổ dị xà nguyên nhân chủ yếu.

Trần Phàm thủ chương hơi hơi nắm chặt, từ nhỏ, hắn chính là biết mình người bị thiên nguyên rủa, tên đáng chết Thiên Khiển, chẳng những là trói buộc hắn, ah trói buộc tất cả thay tiền bối!

Trần Phàm tin tưởng không nghi ngờ, lấy tất cả thay đám tiền bối xuất sắc, một cái Ngũ Nhạc đại địa, tuyệt đối trói buộc bọn họ không được, bọn họ có đầy đủ tư cách cùng thực lực, tới kiến thức thế giới bên ngoài.

Có thể cũng bởi vì thiên nguyên rủa!

Thế giới bên ngoài, từ đám tiền bối bắt khuất tinh thần, Trần Phàm có thể rõ ràng cảm nhận được bọn họ hướng tới, trên thực tế, Trần Phàm chính mình, cũng vô cùng khát vọng phía ngoài đặc sắc.

Đây là một cái mệnh mông vô cùng thế giới, vạn tộc mọc lên san sát như rừng, vô biên vô hạn, Trần Phàm chỗ Ngũ Nhạc đại địa, phóng tầm mắt toàn bộ thế giới, chỉ là muối bỏ biển.

Tại Ngũ Nhạc đại địa bên ngoài, có càng thêm rộng lớn thiên địa!

Từ đám tiền bối lưu lại đã hạ thủ trát, Trần Phàm đối với bên ngoài phấn khích, có một ít chút lý giải.

Tại kia càng thêm rộng lớn trong trời đất, tồn tại vô số cao thủ, những cao thủ kia, xa không phải là Ngũ Nhạc khắp mặt đất cao thủ có thể so sánh, không chút khách khí nói một câu, nếu là đem Thái Nhạc điện, thậm chí là Ngũ Nhạc liên hợp lại thế lực, thả tại thế giới bên ngoài, chớ nói có thể xưng bá một phương, có hay không có thể đặt chân, đều còn là một vấn đề.

Từng cái võ giả, đều khát vọng kiếp này, có thể đạt tới võ đạo đỉnh phong phía trên, mà nguyện vọng này, hiển nhiên, tại Ngũ Nhạc đại địa, là vô pháp hoàn thành.

Chỉ có tại cao thủ nhiều như mây bên ngoài thế giới, đi qua các loại xa không phải là Ngũ Nhạc cả vùng đất những cái này rèn luyện, mới có thể, đi đuổi theo càng thêm thực lực cường đại.

Tại lúc trước, Trần Phàm chỉ là đơn thuần khát vọng phía ngoài đặc sắc, đó là một thiếu niên người, đối với không biết thế giới hướng tới.

Thế nhưng hiện tại, Trần Phàm nghĩ muốn đi trước bên ngoài thế giới, tuyệt không phải là bởi vì bên ngoài thiên địa phấn khích, càng thêm không phải là bởi vì tại không biết trong thế giới, mới có thể đề thăng thực lực của mình, mà là. . . . .hắn muốn tìm được phụ thân của mình!

Mấy năm thời gian đến nay, mẫu thân tìm khắp toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa, không có gì ngoài tương tự cùng võ ma đảo vực này hung địa, địa phương khác, mẫu thân đều đã đi tìm, cũng không từng phát hiện phụ thân mây may bóng dáng.

Tại phần mộ tổ tiên bên trong kinh lịch, Trần Phàm hoài nghi tới phụ thân đã qua đời, có thể đây chẳng qua là hoài nghi!

Phụ thân khí tức, phụ thân lưu lại ý chí, đều tại phần mộ tổ tiên xuất hiện, này mặc dù là cái không tốt tin tức, nhưng mà, cũng không xác định.

Trần Phàm tin tưởng mẫu thân báo cho chuyện của hắn, cộng thêm phụ thân tại Vạn Cổ Bất Hủ lục bên trong chỗ lưu lại lời nói, để cho Trần Phàm tin tưởng, tại năm đó, phụ thân tất nhiên đã có thu hoạch.

Phụ thân rời đi, cũng không đơn giản chỉ là bởi vì đại nạn buông xuống, điểm này, Trần Phàm không có hoài nghi!

Nếu như, phụ thân thật sự linh ngộ được hạo ngày sau bí mật, kia liền có khả năng, phụ thân nhất định trên thế gian một loại, mà một loại, nhất định không phải là Ngũ Nhạc khắp mặt đất bất kỳ một nơi.

Tuy Trần Phàm vô pháp cam đoan, phụ thân là bằng không còn tại thế, nhưng này tóm lại là một hy vọng, chỉ cần hi vọng, hắn liền sẽ không buông tha cho!

"Thế giới bên ngoài. . ."

Thiếu niên nhẹ giọng ni non, theo không lâu sau, từ từ nhắm mắt lại, tiến nhập đến trong khi tu luyện.

Thiên địa linh khí, chợt chen chúc qua, tại thiếu niên vững vàng một hít một thở, tiến nhập thân thể của hắn, sau đó bị luyện hóa, biến thành linh lực, hướng khí hải bên trong mà đi.

Lúc này chút linh lực, đến khí hải nháy mắt, kia bất động lấy vòng xoáy, chính là hăng hái xoay tròn, đem những học sinh mới này linh lực, tất cả đều là

hấp nạp tiến vào, đi qua một cái mới rèn luyện, mới hóa thành linh lực, cùng khí hải bên trong linh lực dung hợp.

Tôi nguyên cảnh trung kỳ tu luyện, đã là như thế quá trình.

Nhìn qua, như vậy một cái quá trình, nếu so với dĩ vãng tu luyện, ít nhất tốc độ chậm hơn vài lần, bất quá, đây cũng là nhất định phải đi qua một cái chương trình.

Chẳng những là làm như vậy, làm cho linh lực càng thêm tinh thuần, cũng là tại vì sau cảnh giới, thậm chí càng sâu cảnh giới làm chuẩn bị.

Vỡ cảnh giới của Đạo, tôi nguyên cảnh là cơ sở cảnh giới!

cơ sở nếu không phải kiên cố, tựa như vạn trượng cao ốc, cuối cùng có sụp đổ thời khắc.

Vỡ đạo chi lộ, càng gần đến mức cuối lại càng tăng hung hiểm, thế gian vô số cao thủ, cái chết của bọn hắn, thường thường không phải là bị người giết chết, hay là đại nạn đến nơi, càng nhiều, là chết ở bản thân linh lực xuống.

Nguyên nhân ngay ở chỗ, có ít người vừa lúc mới bắt đầu, quá mức truy cầu tốc độ tu luyện, không để ý đến cơ sở hoàn mỹ!

Đem làm cái gì thực lực càng thêm tinh tiến, không hề nghi ngờ, linh lực hùng hậu độ, đều không phải là trước kia có thể so sánh, thời điểm này linh lực, đối với một người thân thể, có tương đối lớn yêu cầu.

Thử nghĩ một chút, đem người trở thành vật chứa, đem linh lực trở thành trong thùng vật chất, đem làm cái gì trong thùng, vốn có vật chất càng ngày càng nhiều, tất nhiên, sẽ cho vật chứa mang đến áp lực cực lớn.

Mà lúc này đây, vật chứa cứng rắn độ không đủ, vỡ vụn, như vậy kết cục sẽ là?

Cái gọi là tôi nguyên cảnh, chính là đem người vật chứa, tại rèn luyện linh lực đồng thời, cũng ở rèn luyện lấy người gốc rễ thân, khiến người thân thể có đầy đủ cường hãn độ.

Lấy Trần Phàm vô cùng xuất sắc tu luyện thiên phú, hắn như nguyên ý, hắn hiện tại, tuyệt không chỉ là tôi nguyên trung kỳ võ giả, hắn đem nhiều thời gian hơn, đặt ở thân thể rèn luyện phía trên.

Bằng không thì, thấp hơn Lăng Dương tu vi, lại có thể nào dễ như trở bàn tay đem đánh bại? kia cường đại mật pháp, đích thực là có thể cho người tu vi trong thời gian ngắn, có trên phạm vi lớn đề thăng, thế nhưng là, nếu như Trần Phàm thân thể cường hãn độ không đủ, lại có thể nào sẽ đề thăng thực lực, cho tan đến thân thể, cũng thỏa thích phát huy được?

Tại vừa mới bắt đầu tiếp xúc lúc tu luyện, Trần Phàm liền minh bạch đạo lý này.

Mà tuổi nhỏ thì Trần Phàm, biết thiên nguyên rửa tồn tại, chỉ bất quá khi đó hắn, không biết như thế nào đi hóa giải thiên nguyên rửa, tại là đơn thuần cho rằng, chỉ cần thân thể cường tráng, là có thể trốn thoát thống khổ.

Bởi vậy tu luyện của hắn, đại bộ phận là đặt ở rèn luyện thịt trên khuôn mặt, cái thói quen này, cũng là một mực nhiều năm như vậy giữ vững hạ xuống, mà cái thói quen này, cũng không có để cho hắn thất vọng, hiện giờ đã phát sinh đủ loại, chính là ví dụ tốt nhất.

Tu luyện đang tiếp tục, dần dần có càng ngày càng nhiều, lại lần nữa rèn luyện qua tinh thuần linh lực tiến nhập đến khí hải.

"Ông!"

Nào đó thời khắc này, khí hải ngoại phía trên, kia bất động bất động Vạn Cổ Bất Hủ lực, đứng là nhẹ nhàng run rẩy một chút, chợt lại là yên tĩnh trở lại.

Quá trình này rất nhanh, gần như trong nháy mắt thời gian cũng chưa tới, bởi vậy, chính là Trần Phàm chính mình, đều chưa từng phát giác được.

Tuy Vạn Cổ Bất Hủ lực run rẩy phi mau qua tới, tạo thành rất nhỏ động tĩnh, bất quá, tựa như ở trong cơ thể Trần Phàm, lưu lại một chút đồ vật. . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: tuyên Dương Thành, Mộ gia

Chương 15: tuyên Dương Thành, Mộ gia

Mặt trời lên mặt trăng lặn, một ngày mới đúng hẹn tới! .

Thiếu niên đứng dậy, dập tắt sắp sửa thành tro tàn đồng lửa, lập tức bước đi quá độ cổ miếu, hướng phía võ ma đảo chỗ phương hướng, tiếp tục rất nhanh bước tới lấy.

Mặt trời chói chang nóng bức, nóng bỏng hào quang, tự bầu trời trên vẩy rơi xuống, đem mặt đất xé rách ra, chân đạp tại cả vùng đất, cũng là có thể cảm nhận được một cỗ sóng nhiệt đánh úp lại, làm cho người ta thật không thoải mái.

Nơi này đi người đã không ít, Trần Phàm cũng chỉ hảo thả chậm tốc độ, trong đám người, lấy khá bộ pháp đi về phía trước.

"Giá, giá!"

Trong lúc bắt chợt, một hồi dồn dập tiếng vó ngựa, từ sau phương nhanh chóng truyền tới.

Tất cả người đi đường, đều là nhú nhú mây, con đường này cũng liền không rộng lắm, lui tới người cũng là khá nhiều, bản thân cũng đã là có chút chật chội, rõ ràng còn có người ở chỗ này giục ngựa rong ruổi.

Bất quá, lúc này chút người đi đường, thấy được người cưỡi ngựa những người kia, từng cái một trên mặt, không còn có không khoái thần sắc, chẳng những nhanh chóng lui qua một bên, ánh mắt ah trở nên có chỗ cung kính.

Hiển nhiên, bọn họ đều là nhận thức người cưỡi ngựa người, sau khi biết người những người này không dễ chọc.

Nhưng Trần Phàm lại là phát hiện, người đi đường trong ánh mắt cung kính, thực sự không phải là bởi vì đối phương thế lực cường đại, mà là, phát ra từ nội tâm cung kính, như vậy xem ra, người cưỡi ngựa những người kia, tại đây phụ cận, có phi thường tốt thanh danh.

Nói cách khác, lấy thế đề người, đối lấy, chỉ là sợ hãi, mà không phải là cung kính!

Trần Phàm cũng là lui qua bên cạnh, sau đó hướng tiếng vó ngựa truyền đến vị trí nhìn lại.

Sáu bảy con tuần mã, từ xa tới gần, chạy như bay đến, phía trước nhất, là một lớn hơn Trần Phàm không có bao nhiêu thiếu nữ, một bộ màu đỏ tươi y phục, càng áp đảo người mục quang.

Thiếu nữ bộ dáng rất là động lòng người, không giống với phổ thông nữ tử, nàng có một lượng dã lực, hiển lộ đánh đá tính tình.

Bất quá bây giờ nàng, thoát nhìn rất là sốt ruột, bởi vậy, tọa hạ tuần mã, tại nàng vung roi, tốc độ cực nhanh, đến chỗ gần, chỉ là một cái chớp mắt, chính là vượt qua mọi người, xuất hiện ở phía trước.

"Chư vị, sự tình hôm nay quyền từ gấp, ta Mộ gia có chuyện quan trọng hơn xử lý, cho nên xin lỗi, mộ Tân Nguyệt cùng mọi người nói xin lỗi, còn mời các người thứ lỗi!"

Tiếng nói truyền đến, trên đường người đi đường, không khỏi là vội vàng nói qua không dám!

Trần Phàm đuôi lông mày gầy nhẹ, đối với Mộ gia này cùng mộ Tân Nguyệt, Trần Phàm trong nội tâm ngược lại là có vài phần hảo cảm.

Rốt cuộc, thế gian này, lấy võ vi tôn, mạnh được yếu thua, kẻ yếu, liền được thương xót tư cách cũng không có, lúc nào, có thể đạt được xin lỗi?

Khó trách mọi người trong ánh mắt, đối với Mộ gia là phát ra từ nội tâm cung kính!

Đây chỉ là một tiểu sự việc xen giữa, lúc Mộ gia cả đám sau khi đi qua, trên đường lần nữa khôi phục lúc trước bình tĩnh, từng cái người đi đường, đều là mau chóng đuổi lấy con đường của bọn hắn, Trần Phàm cũng không ngoại lệ.

Ước chừng hơn nửa canh giờ, tại Trần Phàm giữa tầm mắt, xuất hiện một tòa quy mô không phải là quá nhỏ thành trì.

Thành danh tuyên dương, đại khái là phương viên mấy trăm dặm địa, duy nhất thành trì, bởi vậy nhân khí coi như hỏa bạo, Trần Phàm tại tiến nhập tuyên Dương Thành, cũng là tò mò không ngừng quét mắt xung quanh.

Những năm gần đây, bởi vì thiên nguyên rửa khốn cảnh, hần gần như liên an ổn một giấc đều chưa từng từng có. chính là ba năm trước đây xuống núi rèn luyện, cũng đều là đang không ngừng liều mạng.

Tới hiện giờ, Hạo Thiên kính bị Lăng Thiên Phong lấy đi, có lẽ có tân chuyển cơ, phệ linh châu luyện hóa thượng cổ dị xà thành công, lại là nhận được một tia cơ hội.

Mặc kệ Trần Phàm có như thế nào cùng niên kỷ không tương xứng trưởng thành tâm tính, tóm lại cũng là thiếu niên, có thiếu niên tâm tính!

Bất quá, Trần Phàm cũng không có bỏ mặc chính mình quá lâu, đem làm cái gì lãnh hội một chút cùng tại Thái Nhạc sơn, cùng với khác địa phương bắt đồng phong tình, chính là lập tức tiến nhập đến một nhà phổ thông tửu quán.

Hắn hiện tại, còn không có dư dả thời gian, để cho hắn đi tự nghiệm thấy bất đồng sinh hoạt.

Đã là vào lúc giữa trưa, tửu quán tuy phổ thông, có thể thành bên trong nhân khí rất vượng, cũng là để cho rượu này bất chấp mọi thứ, khách nhân nhiều vô số.

Trần Phàm tìm vị trí an tĩnh địa phương ngồi xuống, tùy ý điểm một chút ăn.

"Uy, các người nghe nói chưa, Mộ gia thiếu gia thương thế, đã chuyển biến xấu, cho dù xin phụ cận nổi danh nhất thần y, cũng không thể áp chế."

Trần Phàm trong tai, vang lên xung quanh thực khách nói chuyện phiếm thanh âm.

"Không phải chứ? cái kia thần y, thế nhưng là được xưng chỉ cần vẫn còn một hơi, liền có thể làm cho người sinh khí dồi dào sống Diêm La, hắn cư nhiên cũng không cứu được Mộ gia thiếu gia?"

"Là thực! hôm nay Mộ gia tiểu thư mới vừa vận nhận về thần y sống Diêm La, thế nhưng là nhìn thoáng qua, sống Diêm La liền chuẩn bị muốn rời đi, hắn nói, Mộ gia thiếu gia mệnh, Diêm La Vương đã thu định rồi."

"Tại sao có thể như vậy? giả a?"

Tửu quán, đông đảo thực khách đối với lời này rõ ràng đều có chút không tin, dưới cái nhìn của bọn họ, kia thần y sống Diêm La nếu so với chân chính Diêm Vương Gia lợi hại hơn.

"Lừa các người làm cái gì?"

Lúc trước nói chuyện người kia tiếp tục nói: "Các người chẳng lẽ không biết, lần này vì cứu Đại Thiếu Gia, Mộ gia đều lấy ra trân tàng nhiều năm Cửu U Âm Dương thảo, thần y sống Diêm La, đang là hướng về phía Cửu U Âm Dương thảo mà đến."

Nguyên bản những cái này nói chuyện phiếm, Trần Phàm nghe vào trong tai, cũng không để trong lòng, nhưng Cửu U Âm Dương thảo, để cho Trần Phàm động tâm!

Cái gọi là Cửu U Âm Dương thảo, tin đồn, sản tự nơi cực hàn, bẩm sinh, chỉ có lưỡng cái lá cây, nhưng mà, tuy từ rét lạnh khu vực, trong đó một cái lá cây, lại là dường như từ trong lò lửa nướng qua, vô cùng nóng rực.

Lưỡng cái lá cây, một lạnh một nóng, vì vậy được xưng là Âm Dương thảo!

Cửu U này Âm Dương thảo, trên thế gian cực kỳ hiếm thấy, không nghĩ tới, nho nhỏ tuyên Dương Thành bên trong Mộ gia, lại sẽ có một cây, để cho Trần Phàm, theo bản năng đều tại cho rằng, tin tức này, là có thật hay không!

Cửu U Âm Dương thảo lớn nhất công hiệu, chính là cô động thần hồn, bổ sung huyết khí!

Bổ sung huyết khí này công hiệu, có lẽ quá nhiều người cũng sẽ không vừa ý, rốt cuộc, có được đồng dạng công hiệu kỳ trân dị thảo cũng số lượng cũng không ít, nhưng mà, cô động thần hồn này một thần kỳ, liền không phải là cái khác thiên tài địa bảo vốn có rồi.

Thiên địa vạn vật bất kỳ sinh linh, không có gì ngoài thực vật loại sinh linh, cái khác, bao gồm nhân loại cùng loại thú sinh linh, từ nhỏ liền là có thêm bản thân thần hồn, võ đạo tu luyện, ah nhất định phải đi qua thần hồn cửa ải này.

Nếu như có thể tại còn chưa đạt tới phải đi qua thần hồn cửa ải này lúc trước, đem thần hồn rèn luyện, như cùng là rèn luyện thân thể đồng dạng, để cho thần hồn trở nên cường đại, đối với tương lai tu luyện, sẽ có lấy vô pháp ngôn ngữ chỗ tốt cực lớn.

Muốn biết rõ, thần hồn rốt cuộc không giống thân thể như vậy hiện ra bên ngoài, có các loại phương pháp có thể rèn luyện, trong thiên địa vô số thiên tài địa bảo, có thể rèn luyện thần hồn, ít lại càng ít, Cửu U Âm Dương thảo chính là trong đó lác đác không có mấy một trong.

Mà đối với Trần Phàm mà nói, rèn luyện thần hồn tuy quan trọng hơn, lại không phải là hàng đầu sự tình, cho dù không có Cửu U Âm Dương thảo, trong tương lai, hắn ah tự tin, có thể cho bản thân thần hồn cùng thân thể, cực kỳ hoàn mỹ.

Trần Phàm động tâm, là Cửu U Âm Dương thảo một cái khác công hiệu, bổ sung huyết khí!

Tuy trong thiên địa, có quá nhiều kỳ trân dị thảo có thể bổ sung huyết khí, nhưng thiên nguyên rửa, tiêu hao hết tinh khí thần, là những vật khác chỗ bổ sung không trở lại, bằng không, lấy Thái Nhạc nhất mạch tại Ngũ Nhạc đại địa thể lực, Trần Phàm cần gì phải, muốn chuyên môn chạy đến vô nê trên đảo, mới có thể để cho khôi phục?

Cửu U bóng mờ thảo, nó đặc biệt sinh trưởng hoàn cảnh, tạo thành một lạnh một nóng lưỡng cái lá cây, chính là Trần Phàm cần có.

"Vị đại ca kia, không biết, đi Mộ gia muốn đi như thế nào?"

Một đám thực khách đang nói chuyện vui mừng, lại thấy đến, một người sắc mặt có chút tái nhợt, thân thể đơn bạc người thiếu niên, xuất hiện ở trước mặt của bọn hắn.

Bị người cắt đứt nói chuyện phiếm, những người này trong nội tâm tự là có chút khó chịu, có thể nghe được là hỏi đi con đường của Mộ gia, liền không tại có người sinh lòng không khoái, vội vàng có người nói: "Tiểu huynh đệ, ra tửu quán, một mực hướng nam đi, sẽ nhìn thấy Mộ gia."

"Đa tạ!"

Thanh toán ăn cơm tiền, Trần Phàm lập tức rời đi tửu quán.

Vô ma đảo thật đáng sợ, dù cho Trần Phàm đã từng đi qua một lần, như trước cảm thấy chỗ đó cực kỳ đáng sợ, nếu là có thể tại tiền nhập vô ma đảo lúc trước, để cho bản thân tính khí thân bỏ tức trở về, đây không thể nghĩ ngờ là tốt sự tình.

Bởi vậy, có lẽ sẽ trì hoãn một đoạn thời gian, Trần Phàm ah nguyện ý.

Dọc theo đường cái hướng nam, sắp đến phần cuối, mới nhìn thấy kia Mộ gia phủ đệ.

Nếu như muốn vào Mộ gia, trước khi đến thời gian ngắn ngủi, Trần Phàm cũng là hướng người qua đường nghe ngóng vượt qua kiểm tra tại Mộ gia một sự tình.

Đây là một cái gia tộc thế lực, có lẽ phóng tầm mắt toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa, không coi là cái gì, có thể tại tuyên Dương Thành, còn là có thêm đầy đủ thực lực cường đại, ah đúng như là Trần Phàm sở liệu, tại phương viên chi địa, Mộ gia thanh danh vậy rất tốt.

gần như có thể chứa tể phương viên mấy trăm dặm thế lực, làm người xử sự, không có chút nào lớn lối ngang ngược, từ trước đến nay đều là khiêm tốn đối xử mọi người, thậm chí đôi khi, tình nguyện ăn một chút thiệt thòi, cũng không muốn làm cho người ta ý thế hiếp người ẩn tượng.

Hiện giờ thế đạo, có thể làm được trình độ như vậy, quả nhiên là khó được.

Mà lớn như vậy Mộ gia, này phủ đệ, ah cũng không có trong tưởng tượng như vậy hy vọng xa vời cùng đại khí, khắp nơi đều để lộ ra giản lược cảm giác, làm cho người ta hơi là vừa nhìn, liền không nhận được có một chút hảo cảm.

Ngoài cửa lớn, nhìn thấy Trần Phàm đi tới, liền người giữ cửa đi lên trước, không có bởi vì Trần Phàm niên kỷ, cùng hiện ra ở ngoại bệnh trạng, liền đối với hắn có chỗ khinh thường cùng không khách khí.

"Tiểu huynh đệ, không biết ngươi đến nơi đây, có chuyện gì không?"

Trần Phàm nói: "Nghe nói Mộ gia thiếu gia có phiền toái, ta tuổi nhỏ thời điểm, từng có một phen gặp gỡ, cho nên xung phong nhận việc, trước đến xem"

Nghe xong lời này, kia người giữ cửa chưa phát giác ra ngăn người, tuổi nhỏ thời điểm, có vẻ như ngươi bây giờ, niên kỷ cũng không phải rất lớn a?

Tự nhiên lời này, người giữ cửa đều áp tại trong lòng, một lát sau, hắn nói: "Tiểu huynh đệ, không có ý tứ, không phải không tin, mà là hiện trong phủ sự tình quá nhiều, chúng ta nhất thời. . ."

Nói rất mơ hồ, ý tứ rất rõ.

Trần Phàm thật không có bởi vậy tức giận, đây cũng chính là Mộ gia, đổi thành địa phương khác, e rằng trực tiếp đem Trần Phàm cho đuổi đi, mười lăm mười sáu tuổi niên kỷ, có thể có bao nhiêu bốn sự?

Trần Phàm cười cười, nói: "Vị đại ca kia, ngươi hay là thỉnh một cái có thể làm chủ người xuất ra, như vậy liền sẽ biết, ta được hay không được tiến nhập Mộ gia sao?"

Lời nói này, để cho người giữ cửa lại lặng rồi ngăn người, có lẽ là thiếu niên cực độ tự tin, để cho hắn không dám có chỗ lãnh đạm, trầm mặc một chút, cáo lỗi một tiếng, vội vàng chạy vào trong phủ đệ.

Cũng không lâu lắm, một đạo hỏa hồng giống như bốc cháy thân ảnh, xuất hiện ở ngoài cửa lớn, nàng xem thấy Trần Phàm, một lát sau, trầm tư hỏi: "Ta có phải hay không, gặp qua ngươi?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: mộ thiết dương

Chương 16: mộ thiết dương

Lửa này đỏ giống như bốc cháy thân ảnh, chính là lúc trước tại trên đường giục ngựa tung làm được mộ Tân Nguyệt!

Có lẽ là bởi vì trong nhà có đại phiền toái, đó của nàng cố đã lực, tại lúc này, ah biến thành có vài phần nhu nhược, bất quá, từ nơi này hỏi, có thể nghe ra, như trước mang theo đã cay tính tình.

Trần Phàm Tiểu Tiểu, nói: "Mộ cô nương quả nhiên dễ nhớ tính, tại trước đó không lâu, thật sự của chúng ta gặp qua một lần."

Hắn ah không nghĩ tới, rồi mới kia rất nhanh thoáng nhìn, đúng là để cho này mộ Tân Nguyệt trong đầu, còn giữ bóng dáng của mình, phần này đã gặp qua là không quên được trí nhớ, không giống bình thường.

"Nghe hắn nói, ngươi muốn trợ giúp đại ca của ta trốn thoát phiền toái?" mộ Tân Nguyệt chỉ chỉ kia người giữ cửa, nhú mày lấy hỏi.

Trong lời nói có hoài nghi ý tứ, rốt cuộc, tiếng tăm lưng lấy thần y sống Diêm La còn trong phủ, liền hắn cũng không có cách nào, trước mặt thiếu niên này, chẳng những niên kỷ so với chính mình hơi nhỏ hơn, lại càng là trực tiếp bày biện ra một loại bệnh trạng, gọi người thật sự khó có thể tin phục.

Trần Phàm gật đầu cười.

"Ngươi có nắm chắc?" mộ Tân Nguyệt truy vấn.

Trần Phàm nói: "Thần y sống Diêm La đều làm không được sự tình, tin tưởng phương viên chi địa, những người khác không dám nói có nắm chắc, ta có thể thử một lần, tóm lại là một cơ hội."

Mộ Tân Nguyệt khuôn mặt hơi hơi xiết chặt, cũng không nói thêm cái gì, lui qua hơi nghiêng, nói: "Tiểu huynh đệ, thỉnh!"

Mặc kệ thiếu niên này là bằng không thật sự có bốn sự, một câu nói của hắn nói không sai, có thể thử một lần, dù gì cũng là một cơ hội.

Trần Phàm chợt găm chặn tại chỗ đi đến bậc thang, hướng trong phủ đệ bước đi, trong nội tâm đối với cái này Mộ gia người, khác có một phen giác quan, những thứ không nói khác, quyết đoán khí phách lực, làm cho người ta có chút ghé mắt.

Không phải là tất cả mọi người, tại đối mặt người xa lạ tự đề cử mình thời điểm, cũng có thể nhanh như vậy liền làm một cái quyết đoán.

Không vội không chậm đi theo mộ Tân Nguyệt sau lưng, Trần Phàm mục quang từ chung quanh dò xét đi qua, Mộ gia nội bộ, ah giống như ở bên ngoài thấy, giản lược vô cùng, may mắn biểu hiện không ra một phương thế lực loại kia phi phạm khí phái.

Theo không ngừng xâm nhập Mộ gia, Trần Phàm đồng tử hơi hơi híp lại, này nhìn mặt ngoài, bình thân không có gì lạ phủ đệ, âm thầm, lúc này đang có từng đạo không rõ ràng thần hồn chi lực lặng yên vọt tới, đem cử động của hắn chú ý.

"Ngoài lồng trong chặt, hơn nữa này phòng ngự, đã đến cực kỳ nghiêm ngặt tình trạng, bằng không thì, sẽ không thời khắc ở vào nhanh nhạy trạng thái. xem ra, Mộ gia thiếu gia phiền toái, làm cho cả Mộ gia, đều đã có không nhỏ nguy cơ."

Trần Phàm trong nội tâm Đạo, đi theo mộ Tân Nguyệt, đi vào đại sảnh.

Trong đại sảnh, đã có hai người đang ngồi, trên thủ vị, là cái trung niên nam tử, mắt hỏ khép mở, tự có một cỗ bất phàm khí thế, nghĩ đến, chính là Mộ gia chủ, Mộ Dung tức!

Mặt khác hạ thủ tọa, là một lão già, tuy niên kỷ rất lớn, có thể sắc mặt, trả hết nợ tích tồn lấy một tia áp chế không nổi kiệt ngạo, hắn hẳn phải là chúng trong dân cư thần y sống Diêm La.

Lão nhân kia, mặc dù đối với tại Mộ gia thiếu gia phiền toái bất lực, tại trong thần sắc, như trước có một cỗ ngạo nghễ, hiển nhiên ngày bình thường làm người, có chút tự phụ!

"Đây là ta cha Mộ Dung tức, vị tiền bối này, chính là thần y sống Diêm La!"

Mộ Tân Nguyệt vì Trần Phàm giới thiệu, có thể chính là lắng, nàng còn không biết, người sau là ai.

"Tiểu tử Trần Phàm, gặp qua lưỡng vị tiền bối!"

Trần Phàm ôm quyền, có vài phần cung kính nói, Mộ gia giúp mọi người làm điều tốt, như thế khó được, Mộ Dung tức tự nhiên đem làm cái gì đến lên hắn tôn kính, mà kia thần y sống Diêm La, nếu như được xưng thần y, một thân bốn sự, cũng làm cho còn nhỏ dò xét không được.

"Trần Phàm, chính là ngươi, tự đề cử mình, nói là có thể trị liệu một chút Mộ gia thiếu gia tổn thương?" thân là chủ nhân Mộ Dung tức còn chưa mở miệng, vị thần y kia sống Diêm La, dẫn đầu mà hỏi.

Trần Phàm mi tâm không bị phát giác nhẹ nhặn một chút, sống Diêm La thân là tiên bối, lại là thần y, giọng khách át giọng chủ hỏi trước một chút, cũng không phải quá thất lễ, thế nhưng này hoài nghi cùng khinh thường khẩu khí, làm cho người ta có chút khó có thể tiếp nhận.

"Là ta!" Trần Phàm hay là ứng một chút, hấn là vì Cừu U Âm Dương thảo mà đến.

Sống Diêm La nhất thời nhàn nhạt nở nụ cười, nói: "Tiểu tử, không phải là lão phu xem thường ngươi, Mộ gia thiếu gia tôn trọng, liền lão phu đều làm không được, ngươi lại có thể làm được? sẽ không phải là ngươi Mộ gia thích hay làm việc thiện, ngươi nghĩ thừa cơ hội này, hỏi Mộ gia yêu cầu một ít tiền tài a?"

"Lão Tiên Sinh, tiểu tử ah cũng không có nói nhất định có thể làm được, chỉ nói là thử một lần!" Trần Phàm lông mày gầy nhẹ, trong nội tâm đối với này sống Diêm La giác quan trong chớp mắt hạ xuống thấp nhất, này người đã già, như thế nào càng cậy già lên mặt sao?

"Thử? ngươi còn không có tư cách này!"

Sống Diêm La lạnh lùng cười cười, ngược lại nhìn về phía Mộ Dung tức, nói: "Mộ gia chủ, loại này không rõ lai lịch tiểu tử, sớm đi đuổi ra a, miễn được không bù mất."

Dù là Trần Phàm tâm tính lãnh tĩnh, cũng không khỏi có nộ khí tại tuôn động, chính mình dường như cùng hấn không thù oán a?

"Này?"

Mộ Dung tức sắc mặt trên có vài phần xấu hổ, lấy cách làm người của hấn, mặc dù trong nội tâm đã cảm thấy người thiếu niên đến đây chỉ là muốn lừa gạt chút tài vật, đuổi người rồi đi sự tình, hấn lại làm không được.

Mà hấn lại không muốn đi đắc tội sống Diêm La, rốt cuộc, người sau mặc dù không có có thể chữa trị hảo con của hấn tổn thương, có thể một thân y thuật, ah đích xác cao thâm mạc trắc.

Thân là võ giả, chẳng quản có vượt qua thường nhân thân phận, nhưng võ giả, không nguyên ý nhất đắc tội, chính là những cái này thần y, bởi vì võ giả, bị thương cơ hội càng nhiều!

Nhìn thấy Mộ Dung tức làm khó biểu tình, Trần Phàm trong trẻo nhưng lạnh lùng cười cười, nói: "Lão Tiên Sinh, ngươi nên sẽ không cho là, liền ngươi đều làm không được sự tình, những người khác, ah nhất định làm không được a?"

"Ít nhất tại đây phương viên mấy trăm dặm bên trong, lão phu như thúc thủ vô sách sự tình, cũng không cần tìm những người khác." sống Diêm La ngạo nghễ nói.

"Đó là ngươi kiến thức nông cạn!"

"Ngươi. . ."

Sống Diêm La đang muốn tức giận, lại đồng tử đột nhiên co rút lại, kia cách hấn có một chút khoảng cách thiếu niên, đã đến trước người hấn.

"Tốc độ thật nhanh!"

Mộ Dung tức và mộ Tân Nguyệt thân sắc hơi bị khinh biến, ngay tại rồi mới, liền bọn họ cũng chỉ là mơ hồ thấy được một cái bóng lướt qua, như thế tốc độ. . .

"Nếu như Lão Tiên Sinh đối với chính mình một thân y thuật như thế nắm chắc, có thể giúp đỡ tiểu tử nhìn xem, tiểu tử trên người, đến cùng có như thế nào tật xấu?"

Tiếng nói vang vọng, sống Diêm La rõ ràng từ thiếu niên phát ra thần hồn lực lượng, cảm ứng được một cỗ huyền diệu khó giải thích tồn tại.

Cỗ này huyền ảo, không thể nghi ngờ là cường đại cực kỳ, kịch liệt cảm giác áp bách, để cho sống Diêm La cảm giác hô hấp khó có thể tiếp tục, nhưng mà, thân là y thuật cao minh thầy thuốc, hấn cũng là phát giác được, này huyền ảo, đối với người thiếu niên mà nói, chỉ có chỗ xấu không có lợi.

Thiên nguyên rửa, chịu trời xanh nguyên rửa!

Người Trần gia tại lúc mới sinh ra, nguyên rửa đã gia thân, nguyên rửa, Vô Ảnh vô hình không thể đoán, lại đã thâm nhập trong xương cùng sâu trong linh hồn, Trần gia từng cái thế hệ, đều là thiên phú vô cùng ưu tú, có lẽ cũng là chịu này nguyên rửa chi lực, để cho thần hồn của bọn hấn từ nhỏ cường đại, nhưng cũng là như vậy, đưa cho bọn họ cũng đủ lớn trời buộc.

Đổi thành những người khác, có lẽ cảm ứng không được thần hồn bên trong ẩn tàng lấy huyền ảo, nhưng sống Diêm La nhất định có thể cảm nhận được, càng thêm cao minh thầy thuốc, đối với thần hồn lực lượng yêu cầu lại càng cao.

"Tiểu tử. . . tiểu huynh đệ!"

Sống Diêm La kim lòng không được nuốt một chút nước miếng, một hồi lâu, mới khó khăn nói: "Xin thứ cho lão phu mất vụng về, rồi mới, đắc tội!"

Sống Diêm La vô pháp từ thần hồn của Trần Phàm trong sức mạnh, cảm ứng được thiên nguyên rủa tồn tại, hẳn chỉ là bằng trực giác cho rằng, có được như vậy huyền ảo khí tức tồn tại người, tất nhiên, có bất phẩm năng lực.

Hắn mặc dù quý vì thần y, người như vậy, hẳn cũng không muốn quá mức đi đắc tội, hưởng chi, Trần Phàm vừa rồi mau lẹ tốc độ, đã làm cho hắn đối với Trần Phàm có một chút cổ kị.

"Vậy bây giờ, tiểu tử có thể đi xem một cái Mộ gia thiếu gia sao?" Trần Phàm nhẹ cười hỏi.

"Đương nhiên, đương nhiên!"

Tại Trần Phàm thu hồi thần hồn lực lượng, sống Diêm La đặt mông ngồi trở lại trên mặt ghế, hẳn là thần y không sai, nhưng một thân võ đạo tu vi, lại không ra làm sao xuất sắc, rồi mới áp bách, không phải là hắn có khả năng ngăn cản được.

Trong lúc bất chợt phát sinh biến cố, để cho Mộ Dung tức hai cha con nàng cái cũng là ngây ra một lúc, khi thấy sống Diêm La bây giờ thần sắc, phụ nữ trong hai người trong lòng cũng là cười cười, này sống Diêm La xác thực danh xứng với thực, có thể thực hiện người xử sự, quá cao ngạo.

Hiện tại làm người chỗ nhiếp, ngược lại cũng không phải một chuyện xấu.

Mộ Dung tức vội vàng nói: "Tiểu huynh đệ, thỉnh!"

Mộ phủ, an tĩnh Thiên viện, Trần Phàm theo Mộ Dung tức phụ nữ dừng bước, ánh mắt của hắn, cũng là hơi bị khẩn xiết chặt.

Từ kia Thiên viện trong phòng, lúc này, đang có một đạo từ khí phiêu đăng xuất ra, viện này xung quanh, hiển nhiên là bị thủ đoạn nào đó tiến hành cấm cố qua, có thể dĩ nhiên, ngăn cản không được cái này chết tiệt tức giận lan tràn, cho thấy, cái này chết tiệt tức giận nồng đậm.

Như không đoán sai, như thế từ khí, chính là Mộ gia thiếu gia trong thân thể phiêu đăng xuất ra. . . này cũng khó trách, lấy sống Diêm La kia cùng thanh danh tương xứng thanh danh, đều là khẳng định, Mộ gia này thiếu gia mệnh không lâu dài.

"Tiểu huynh đệ, có biện pháp không?"

Mộ Dung tức nhỏ giọng mà khẩn trương hỏi, mộ Tân Nguyệt kia song đôi mắt đẹp, cũng là chăm chú nhìn chăm chăm Trần Phàm.

"Cần muốn gặp được người, tài năng kết luận."

Trần Phàm trầm giọng nói qua, tầm mắt quét về phía theo sát mà đến sống Diêm La, người sau vội vàng ngưng cười cười, nói: "Lão phu tự biết y thuật nông cạn, vô pháp cứu trợ Mộ gia thiếu gia, cho nên, muốn từ tiểu huynh đệ ngươi nơi này học tập một chút, nếu như tiểu huynh đệ ngươi trách móc, lão phu kia liền. . ."

Trần Phàm phát phát tay, hẳn rõ ràng sống ý tứ của Diêm La, lão gia hỏa này, rồi mới vì chính mình thần hồn lực lượng chỗ nhiếp, trung thực một chút, hiện tại hồi thần lại, lại lần nữa trở nên ngạo nghễ lại.

Cái gọi là học tập? lão gia hỏa này là muốn thấy mình đợi sẽ là như thế nào xấu mặt, nói cho cùng, sống Diêm La đối với y thuật của mình, mười phần tự tin!

"Nếu như Lão Tiên Sinh muốn học tập, kia liền theo tới được rồi, bất quá, tiểu tử nhắc nhở trước một câu, đợi tí nữa tiểu tử động thủ thời điểm, Lão Tiên Sinh quản tốt miệng của mình, bằng không có chỗ quấy rầy. . ."

Trần Phàm cất bước hướng Thiên viện bên trong đi đến, cũng không chịu kia sân nhỏ ngoại cấm cố thủ đoạn ngăn trở, trực tiếp tiến vào gian phòng.

Sân nhỏ, Mộ Dung tức phụ nữ cùng kia sống Diêm La thần sắc đều là ngẩn ngơ!

Gian phòng vị trí khá lớn, tại kia đang vị trí trung tâm, bày biện một cái giường lớn, trên giường, một người ước chừng 25~26 tuổi người trẻ tuổi lẳng lẳng nằm, nồng nặc từ khí, không ngừng phát ra.

"Đây là tiểu nhi mộ thiết dương, tiểu huynh đệ, thỉnh nhất định phải cứu cứu hắn!" Mộ Dung tức vội chào đến đây, kia run rẩy thanh âm, làm cho người ta động dung.

Đây là như núi tình thương của cha!

Trần Phàm trừng mắt gắt gát đầu, nhìn nhìn trên giường người, hẳn nghĩ tới chính mình, nghĩ đến chính mình các thời kỳ tiền bối, bao gồm phụ thân cùng nãi thân!

Chương 17: tử khí chi uy

Chương 17: tử khí chi uy

Đi vào giữa phòng, cổ này tử khí, Càng nồng nặc, cơ hồ là trong phòng, hình thành đáng sợ bão lốc, lúc Trần Phàm sau khi tiến vào, kia tử khí bão lốc, phảng phất vô cùng có linh tính trùng kích mà đến.

Tại tử khí bao bọc, Trần Phàm cất bước duy gian, liền ngay cả hô hấp cũng là không khoái!

Tới gần giường lớn, Trần Phàm mục quang quét tới, trên giường người kia vì mộ thiết dương người trẻ tuổi, ở phía sau người mi tâm ở giữa, để lộ ra một đạo rõ ràng màu xám, Cổ này tử khí, trực tiếp từ nơi này bạo tuôn ra lấy xuất ra.

"Quả nhiên nghiêm trọng đáng sợ!"

Bởi vì tử khí ăn mòn, mộ thiết dương trên mặt, đã không thấy được chút nào huyết sắc, như vậy trắng xám, đã là không cách nào hình dung, gương mặt này bằng, đã gây đến người tàn tật dạng.

"Mộ tiên bối, Mộ huynh làm thế nào bị thương?"

Trần Phàm cũng không quay đầu lại, nhẹ giọng hỏi.

Hắn Trần Phàm cũng không hiểu y thuật, dám đến đây trị liệu mộ thiết dương, cũng là bởi vì thần y sống Diêm La!

Được xưng chỉ cần có một hơi, liền có thể cứu về sống Diêm La, một thần y thuật tất nhiên là vô cùng cao minh, nhưng bất kể thế nào cao minh, hắn chỉ là một kẻ thầy thuốc, luận cái khác thủ đoạn, so với võ giả, khả năng muốn yếu hơn rất nhiều.

Điểm này, tại Trần Phàm cảm ứng được sống Diêm La võ đạo tu luyện, liền có thể thừa nhận.

Sống Diêm La làm không được sự tình, Trần Phàm liền chưa hắn không có thể làm được, bất quá, trước đây, đầu tiên phải hơn rõ ràng, mộ thiết dương đến tột cùng là tại sao lại nghiêm trọng như thế.

"Mấy tháng trước, tiểu nhi đi đến mộ thành, tham gia ta Mộ gia bốn gia một lần khảo thí thi đấu, tại đường trở về đồ, bị tập kích, tất cả tùy tùng đều chết mất, chỉ có tiểu nhi tìm được đường sống trong chỗ chết trở về, lại cũng trở thành cái dạng này."

"Mộ thành Mộ gia?"

Trần Phàm lông mày nhíu lại, này tuyên Dương Thành Mộ gia hắn trước kia chưa từng nghe qua, kia mộ thành, Trần Phàm lại có nghe thấy, tại Ngũ Nhạc cả vùng đất, mộ thành, cũng là khá lớn một phương thành trì.

Mộ Dung tức cười khở một tiếng, nói: "Sau đó, ta tự mình đi tiểu nhi chịu tập kích địa phương xem qua rất nhiều lần, đến bây giờ đều không rõ ràng lắm, đến cùng tiểu nhi là bị vật gì cho tập kích, mà tiểu nhi ah một mực hôn mê, cho nên, cần bản không biết, cùng ngày đến cùng chuyện gì xảy ra."

Trần Phàm hít một hơi thật sâu, nếu như tìm không được nguyên nhân, vậy cũng chỉ có thể dựa theo võ giả đích thói quen, từ bắt đầu bắt đầu với.

Chợt, Trần Phàm nhẹ nhàng nắm lên mộ thiết dương một tay.

Nhìn thấy Trần Phàm cử động, mộ Tân Nguyệt vội vàng nói: "Vị công tử này, cẩn thận chút, như bị cái này chết tiết khí nhiễm, người sẽ rất gây phiền toái."

Nghe vậy, Trần Phàm trở lại nhìn lại, mộ Tân Nguyệt là vẻ mặt lo lắng, Mộ Dung tức đồng dạng cũng có chút do dự, chỉ có kia sống Diêm La, một bức không sao cả bộ dáng.

"các người yên tâm, Ta không có việc gì!"

Trần Phàm nhẹ giọng cười cười, Mộ gia này giúp mọi người làm điều tốt thanh danh, quả nhiên không phải là ngày bình thường có ý bày ra cho những người bình thường kia nhìn.

Cười cười qua đi, Trần Phàm quay lại, một đạo linh lực, tự trong lòng bàn tay lướt đi, sau đó, cẩn thận từng li từng tí tiến nhập đến mộ thiết dương thân thể bên trong.

"Phanh!"

An tĩnh trong phòng, nhất thời có rất nhỏ tiếng vang xuất hiện, mộ thiết dương bây giờ tình huống, đã là không được phép bất cứ động tĩnh gì, chẳng quản Trần Phàm cực kỳ nhỏ tâm, có thể linh lực sau khi tiến vào, như cũ là để cho phí trước thân ảnh trọng run lên một cái, cổ này kinh đạo, đưa hần quần áo đánh rách tả tơi, lộ ra đã không thành xưng là thân thể khô héo thân thể.

Này là thân thể, khô gầy giống như củi, đứng là tất cả đều hiện ra rõ ràng màu xám, một ít nghiêm trọng địa phương, đều phát sinh thối rữa, Mà Thối rữa Vị trí lưu lại ra huyết dịch, ah hiện lên ám màu xám.

Nhìn nhìn mộ thiết dương, Trần Phàm tỉnh tỉnh, cũng có chỗ không đành lòng đi nhìn nhiều, một bên Mộ Dung tức cùng mộ Tân Nguyệt phụ nữ, nước mắt đã từ trong hốc mắt chảy ra, hiển lộ hết sức bất lực!

Một đạo linh lực, tại Trần Phàm điều khiển, Cực kỳ mau lẹ tại mộ thiết dương thân thể bên trong bước tới.

"Ông..ong!"

Mộ thiết dương trong cơ thể, tất cả đều bị kia nồng đậm tử khí chỗ xâm chiếm, đem làm cái gì Trần Phàm linh lực xông tuôn ra trong này thời điểm, vô số tử khí, chen chúc mà đến, rất có muốn đem Đạo này linh lực chỗ ngằm chiếm dấu hiệu.

"Hừ!"

Trần Phàm khê hừ nhẹ thanh âm, đạo kia linh lực mãnh liệt biến đổi, đột nhiên đánh tan lúc trước ôn hòa, ngược lại trở nên cực kỳ bá đạo, cường ép giải khai những cái này tử khí, dọc theo một đạo quỹ tích, như thiểm điện bước tới lấy.

Bất quá, linh lực chẳng quản vô cùng bá đạo, này rốt cuộc đây là tại mộ thiết dương trong cơ thể, mà Trần Phàm cũng không cách nào làm được, đem càng nhiều linh lực đưa vào phí trước trong thân thể, bởi vậy, bất quá một lát sau, đáng sợ tử khí lại một lần nữa hội tụ mà đến.

Lần này, bá đạo linh lực, cũng là trở nên lực bất tòng tâm, mấy giây thời gian mà thôi, tại kia nồng đậm tử khí, biến mất vô ảnh vô tung, mà lúc này cảm ứng đi qua, xâm chiếm tại mộ thiết dương trong cơ thể tử khí số lượng, tựa hồ, lại là nhiều một chút.

Đem làm cái gì bản thân linh lực bị ngằm chiếm, kia ngập trời tử khí, dĩ nhiên là dọc theo linh lực rồi mới mà đến quỹ tích, điên cuồng bạo tuôn ra mà đến, chỉ là một cái chớp mắt, liền là xuất hiện ở mộ thiết dương cổ tay phải, nơi này, là Trần Phàm giúp đỡ vị trí.

Những cái này tử khí, còn muốn trong cùng một lúc, xâm nhập đến thân thể của Trần Phàm.

Tử khí chỉ uy, tại thời khắc này thỏa thích bày ra, một cỗ nồng nặc tử vong hương vị, đã là bước đầu tiên, hiện ra tại Trần Phàm dưới sự cảm ứng, tại Trần Phàm tay cùng mộ thiết dương tay cổ tay trao khắp nơi nhỏ hẹp không gian, lúc này, đã bị tử khí hình thành không thể hình dung chân không.

Này mảnh chân không khu vực, Trần Phàm tin tưởng, bất kỳ sinh linh tiến nhập, cũng sẽ ở cực trong thời gian ngắn, trở thành một cỗ cây khô.

"Cút!"

Trần Phàm nhẹ nhàng vừa quát, ần nấp ở trên tay phải phệ linh châu, nhất thời một cỗ kỳ lạ ba động lặng yên phát ra.

"Ông..ong!"

Phệ linh châu kỳ lạ ba động, làm cho những cái kia tử khí, phảng phất là gặp khắc tinh đồng dạng, nhanh chóng ngược lại tuôn ra trở về, nhưng cuối cùng là vô pháp đột phá phệ linh châu đối với Trần Phàm tạo thành nguy hiểm, lại là như cũ, tại Trần Phàm nơi lòng bàn tay, để lại một đạo trong thời gian ngắn, chỗ vô pháp hóa đi màu xám ẩn ký.

Thật đáng sợ tử khí!

Trần Phàm nhướng mày, khó trách, mấy tháng thời gian qua, lấy Mộ gia tại tuyên Dương Thành thực lực, đều là vô pháp cho mộ thiết dương trực xuất mất những cái này tử khí.

Những cái này tử khí, lại có lấy thôn phệ người khác linh lực năng lực!

Kể từ đó, nếu muốn ở mộ thiết dương trong cơ thể, tìm đến tử khí đích căn nguyên, liền không phải chuyện dễ dàng tình.

"Tiểu huynh đệ, thế nào?"

Thấy được Trần Phàm buông xuống mộ thiết dương tay, quay người khi trở về, Mộ Dung tức trong thanh âm, áp chế không nổi có một tia mừng rỡ.

Đoạn này thời gian đến nay, hần từng không chỉ một lần đã làm rồi mới Trần Phàm làm dễ dàng qua sự tình, có thể mỗi một lần qua đi, đều là sẽ dễ cho hần nhiễm trên một tia tử khí, qua đi, cần rất nhiều ngày thời gian, mới có thể sẽ chết khí trực xuất.

Mà theo đồng dạng cử động càng nhiều, hậu quả lại càng tăng nghiêm trọng, tới hiện tại, đơn giản, Mộ Dung tức đã không dám làm như vậy.

Có thể Trần Phàm hần. . . Mộ Dung tức có thể rõ ràng cảm ứng được, phí trước làm như vậy, vậy mà không có nửa điểm tình huống phát sinh, hần

mừng rỡ, chẳng những là không có liên lụy đến Trần Phàm mà vui mừng, càng là vì không có liên lụy đến Trần Phàm, cho nên, người sau có thể trị liệu nhi tử nắm chắc, chắc hẳn, cực lớn trên thêm vài phần.

Trần Phàm hơi hơi thờ dốc một hơi, như vậy lẳng lặng đứng một hồi lâu, mới có như thường sắc mặt, hiển nhiên, vừa rồi cử động, hẳn thực sự không phải là hoàn toàn có thể bỏ qua, nhưng trong phòng ba người, đều là không có phát hiện, Trần Phàm tay phải trong lòng bàn tay, kia tử khí lưu lại ở dưới ấn ký, vẫn vẫn còn ở.

"Mộ tiền bối, Mộ cô nương!"

Đón Mộ Dung tức phụ nữ tha thiết mục quang, Trần Phàm trầm tư nói: "Thân thể của Mộ huynh, cũng không phải nhất định đã không còn biện pháp, nhưng quá trình này không chỉ rất phiền toái, hơi có sai lầm, Mộ huynh cái mạng này, sẽ lập tức không có. cho nên, thỉnh hai vị trước tiên nghỉ hảo."

"Tiểu huynh đệ, nếu để cho ngươi buông tay hơi bị, đại khái, ngươi nắm chắc được bao nhiêu phần?" nghe vậy, Mộ Dung tức thanh âm có chút chần chờ mà hỏi.

"Ta cái gì đều cam đoan không được."

Nhìn bọn họ phụ nữ, Trần Phàm trong nội tâm buông tiếng thở dài, hẳn ngược lại là rất muốn cho bọn hắn một cái chuẩn xác tin tức, nhưng mà, rồi mới một phen xem, đã làm cho hắn đối với kia tử khí uy lực hiểu rõ vô cùng.

Cho nên, nắm chắc vừa nói, hẳn quả thực cho không đi ra, nếu không phải có được phệ linh châu này đối với tử khí có nhất định khắc chế, cộng thêm bản thân linh lực bá đạo, cùng với thân hồn lực lượng trời sinh cường đại, mộ thiết dương, hẳn dụng cũng không dám dụng.

Những cái kia tử khí cường đại cùng đáng sợ, chỉ có tự mình nhận thức qua, tài năng rõ ràng biết.

"Nguyên lai tiểu huynh đệ, cũng là khoe khoang khoác lác người a!" một bên, sống Diêm La nhện không được mĩa mai cười nói.

Trần Phàm thân nhiên nhìn sống Diêm La liếc một cái, không nói thêm gì, loại người này, hẳn thật sự không muốn đi để ý tới, chỉ cần người sau không để cho hắn gây phiền toái gì, không cần phải tiến hành nói cái gì lời nói chỉ tranh.

Mộ Dung tức nhất thời trầm mặc lại, liên quan mạng của con trai, hẳn không thể không cẩn thận một chút.

Ngược lại là mộ Tân Nguyệt lông mày kẻ đen vừa nhắc, nói: "Công tử, ngươi cứ việc buông tay đi làm, bất kỳ hậu quả, chúng ta đều cảm tạ ngươi, mà sẽ không trách ngươi!"

Hảo một cái khí phách mười phần nữ tử, Trần Phàm không khỏi đi nhìn nhiều mộ Tân Nguyệt vài lần, hẳn tự nhận, đồng dạng tình huống, đổi thành bản thân hắn, đều chưa hẳn nhanh như vậy làm ra một cái quyết đoán.

Mộ gia có nữ như thế, rất may!

"Mộ tiểu thư, ngươi vừa vận nghị kỹ, nếu để cho lão phu xuất thủ, hoặc là kéo không trở về Mộ thiếu gia mệnh, nhưng ít ra có thể khiến hắn sống lâu cái vài năm, mà để cho tiểu huynh đệ này hành động, rất có thể. . ."

Sống Diêm La mục quang có chút bất thiện mắt nhìn Trần Phàm, Trần Phàm như cũ là bình tĩnh không nói gì, trong nội tâm tuy đối với phí trước không có hảo cảm gì, từ trong lời nói của hắn, đối với phí trước y thuật xác thực có vài phần bội phục.

Mộ thiết dương như thế bộ dáng, sống Diêm La lại có nắm chắc, để cho hắn sống lâu vài năm, người bình thường, lại làm không được.

Mộ Tân Nguyệt phát phát tay, trầm giọng nói: "Gia huynh loại tình huống này, sống lâu vài năm, đối với hắn mà nói, là thống khổ tra tấn mà không phải hạnh phúc, ta tình nguyện để cho công tử buông tay thử một lần, trở thành tuy mừng rỡ, đã thất bại, cũng coi như gia huynh vận mệnh đã như vậy, để cho hắn không cần thụ nhiều những thống khổ này."

"Hừ!"

Sống Diêm La hừ lạnh một tiếng, chợt nhìn về phía Mộ Dung tức, hỏi: "Mộ gia chủ, ý tứ của ngươi?"

Mộ Dung tức lúc này ah không đang do dự, hẳn vung tay lên, hai mắt có thần nhìn chăm chú Trần Phàm, ôm quyền nói: "Tiểu huynh đệ, tiểu nhi mệnh, liền giao cho ngươi rồi, đa tạ!"

"Không cần cảm ơn ta, ta là vì Cửu U Âm Dương thảo mà đến, cho nên, đây là của ta bản phận." Trần Phàm nói.

"Thỉnh tiểu huynh đệ yên tâm, mặc kệ ngươi có phải hay không có thể cứu trở về tiểu nhi mệnh, Cửu U Âm Dương thảo, ta đều hai tay dâng." Mộ Dung tức bình tĩnh nói.

"Mộ gia chủ. . ."

Mộ Dung tức phát tay nói: "Lão Tiên Sinh, lần này đa tạ ngươi vất vả đi một chuyến, ta Mộ gia cũng sẽ không bạc đãi ngươi."

"Hào!"

Sống Diêm La giống như giận quá mà cười: "Nếu như Mộ gia chủ đã có chỗ quyết định, lão phu cũng liền không mặt dày chờ lâu, kia cái gọi là báo thù, lão phu không cần, cáo từ!"

Nói xong, sống Diêm La phẩy tay áo bỏ đi.

Nhìn nhìn bóng lưng của hắn, Trần Phàm có chỗ tỉnh ngộ, đối với kia Cửu U Âm Dương thảo, sống Diêm La vô cùng khát vọng a!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: đến từ Vạn Cổ Bất Hủ lực ba động

Chương 18: đến từ Vạn Cổ Bất Hủ lực ba động

Tại Mộ gia chuẩn bị cho Trần Phàm an tĩnh trong phòng, Trần Phàm ngồi xếp bằng, hai tay đặt ngang cùng đầu gối trước, rõ ràng, tại hắn trong lòng bàn tay phải, màu xám ẩn ký, rõ ràng hiện ra lấy.

Tại đây ẩn ký, giống như như ngấm không tử khí, lặng yên lẫn quán!

Này nhát đến cực hạn tử khí, không có giống mộ thiết dương trong cơ thể những cái kia ngập trời tử khí đồng dạng, có lấy như thế nào đi nữa uy lực, thế nhưng là, tại Trần Phàm trong lòng bàn tay lượn vòng thời điểm, có thể rõ ràng thấy được, lòng bàn tay của hắn, không còn mây may huyết khí.

Cái này chết tiết khí, như thế đáng sợ!

Nếu như không có phệ linh châu ngăn cản, tại kiểm tra mộ thiết dương thân thể, bây giờ Trần Phàm, chỉ sợ, sẽ có thật lớn phiền toái.

Cho dù là như vậy, bây giờ Trần Phàm, đều muốn toàn tâm vận dụng lên bản thân linh lực, đi trực xuất những cái này quán quanh tại trong lòng bàn tay tử khí ẩn ký.

Vốn, Trần Phàm cũng có thể dùng phệ linh châu tới trực xuất, tốc độ nhanh hơn, hiệu suất cũng sẽ rõ ràng rất nhiều, bất quá, kế tiếp nên vì mộ thiết dương hóa giải trong cơ thể hắn tử khí, hiện tại vừa vận mượn một chút này tử khí, đi hảo hảo quan sát đo đạc một chút, bọn người kia, đến cùng uy lực có thể đạt tới loại tình trạng nào.

Tâm thần dưới sự khống chế, áp chế trong lòng bàn tay phương đó tử khí ẩn ký linh lực, rất nhanh tuôn ra hồi khí biển.

"Oanh!"

Đã không còn áp chế, màu xám ẩn ký mãnh liệt lượn vòng mà động, cũng không nồng đậm tử khí, lúc này điên cuồng mà động, từ Trần Phàm trong lòng bàn tay trực tiếp chui vào đến trong cơ thể của hắn.

Tử khí mới vừa vào, Trần Phàm thân thể chính là mãnh liệt cứng ngắc, đáng sợ lực phá hoại, hăng hái tại thể nội tiến hành, những nơi đi qua, thân thể kinh mạch, thậm chí cốt cách, đều là bị cưỡng ép ăn mòn mà trở nên có chỗ bắt đầu vận vẹo.

Nhất là đáng sợ thời điểm, bản thân huyết dịch, trong một tử khí ăn mòn, do đó tươi hóa thành u ám, bùng bùng sinh cơ, cũng là bị tử khí cho cưỡng ép thôn phệ. . .

Trần Phàm một mực chịu đựng không có động thủ, đây chẳng qua là một đạo mất đi căn nguyên tử khí, như nhục thể của mình, liền nó cũng ngăn cản không được, như vậy, dù cho có phệ linh châu cùng bản thân linh lực bá đạo phụ trợ, chỉ sợ, cũng khó có thể đi đối mặt mộ thiết dương trong cơ thể không lồ kia tử khí.

Tại vừa lúc mới bắt đầu, Trần Phàm chỉ là muốn đạt được Cửu U Âm Dương thảo đi tới Mộ gia.

Gặp được mộ thiết dương, cảm nhận được Mộ Dung tức phụ nữ cái loại kia bi ai cùng bất lực, hắn đã là quyết định, bất kể như thế nào, đều muốn nghĩ biện pháp để cho mộ thiết dương tốt.

Trần gia các thời kỳ, người bị thiên nguyên rửa thống khổ, mấy trăm năm qua, mỗi một thời đại tiền bối, đều có được vô cùng hi vọng, có thể đến cuối

cùng, vẫn như cũ là lấy thất vọng mà kết thúc.

Tại thời gian dài tuần hoàn trong quá trình, Trần gia mỗi người, đều là ôm chặt trong nội tâm kiên trì không tha, nếu là gặp được một tia hi vọng, bên trong hưng phấn trong lòng, không thể hình dung!

Cảm động lây, Trần Phàm có thể lý giải Mộ Dung tức phụ nữ trong nội tâm đau nhức cùng đau khổ, hẳn không cho là mình có nhiều vĩ đại, có thể ở thời điểm này, cũng muốn vì này người một nhà làm điểm sự tình gì.

Đối với hiện tại Trần Phàm mà nói, Cửu U Âm Dương thảo, đã chỉ là một cái mụm cỏ.

Từ khi trong thân thể không ngừng tàn sát bừa bãi, nếu có ngoại nhân tại đó, hẳn là có thể phát giác được, người thiếu niên một thân bùng bùng sinh cơ, đang đang nhanh chóng tan rã, vền vền mấy phút đồng hồ đi qua, hẳn đã giống như già trên 80 tuổi lão già đồng dạng, mất đi bản thân sức sống.

Mà trong cơ thể của hắn, thân thể cốt cách, đã là vỡ vụn đến một loại đáng sợ trình độ, cái bộ dáng này, thật giống như bị trọng kích qua đồng dạng, nặng nề suy yếu cảm giác, tại trong lòng trên không ngừng lan tràn, tại đánh thẳng vào tâm thần của Trần Phàm.

Bất quá, cùng thiên nguyên rửa mang đến kịch liệt so sánh, những cái này lại hiển lộ quá đồ chơi cho con nít, tuy thiên nguyên rửa cho đến hiện tại còn không có phát tác, có thể theo đại nạn tiếp cận, một ít tác dụng phụ đã là bắt đầu rồi.

Cùng ngày nguyên rửa tác dụng phụ, đôi khi tại bạo phát chỉ kịp, loại đau này, mới chân chính sống không bằng chết!

Cho nên, từ khi bây giờ tàn sát bừa bãi, Trần Phàm hoàn toàn thừa nhận được.

Bất tri bất giác, đã là một canh giờ lặng lẽ trôi qua. . . . kia hư nhược lâu như thế người thiếu niên, mi tâm rốt cục nhẹ nhàng giờ lên, một vòng nhàn nhạt lãnh ý, lặng yên tán phát ra.

Những cái này, đều nên kết thúc!

Mặc kệ cái này chết tiết khí như thế nào đáng sợ, cuối cùng là không có căn nguyên tồn tại, còn không cách nào làm cho Trần Phàm như vậy trầm luân hạ xuống, bất quá, từ khi đáng sợ trình độ, hay là gọi Trần Phàm có chỗ chuẩn bị không kịp, cư nhiên, trọn tại thể nội giằng co một canh giờ.

"Phệ linh châu, luyện cho ta nó!"

Tiếng nói tại trong lòng vang vọng, phệ linh châu chợt khẽ động.

Nhưng mà, phệ linh châu năng lực còn chưa bắt đầu bày ra, đột nhiên, tự sâu trong thân thể, khác có một đạo kỳ lạ ba động, từ từ tới!

"Này?"

Trần Phàm tâm thần chấn động, khi xác định cảm ứng được cổ ba động này, hẳn không chút nghi ngại, tâm thần vội vàng dọc theo ba động truyền lại tới quỹ tích thiểm lược đi qua, sau đó không lâu, chính là thấy được ba động tán phát chỗ đầu nguồn.

Vậy mà, là kia đạt được, liền một mực yên lặng Vạn Cổ Bất Hủ lực!

Càng làm cho Trần Phàm giật mình chính là, Vạn Cổ Bất Hủ lực phát tán ra tới ba động, một cái chớp mắt, liền bắt được tự trong thân thể làm loạn ngọn nguồn, cũng chính là kia sợi từ khí chỗ, sau đó. . .

Chỉ thấy, đạo kia ba động, tựa như một đầu vô cùng cường đại mãnh thú, ba động biên độ sóng, đem kia sợi từ khí bao bọc mà vào, sau đó mang đi, trở lại Vạn Cổ Bất Hủ lực.

Trần Phàm chấn động chấn động, bị mang đi từ khí, không có nửa điểm chống cự, kia để cho thân thể của hắn, như là do trong ra ngoài thanh tẩy một lần từ khí, tại tiến nhập đến Vạn Cổ Bất Hủ lực, phảng phất cục đá tiến vào biển rộng, một chút rung động đều là chưa từng xuất hiện.

Trần Phàm vạn không nghĩ tới, này cái gọi là Vạn Cổ Bất Hủ lực, lợi hại như vậy!

Theo nó rồi mới đối phó từ khí dễ như trở bàn tay đến xem, dùng nó đi đối phó mộ thiết dương trong cơ thể từ khí, có hay không ah sẽ như thế nhẹ nhõm?

Bất quá, Trần Phàm cũng chỉ là như vậy vừa nghĩ, sau đó chính là không đang tiếp tục ý nghĩ này, Vạn Cổ Bất Hủ lực đối với từ khí, đích xác có không thể nghi ngờ khắc chế cùng luyện hóa năng lực, nhưng Trần Phàm vô pháp cam đoan, này có phải là ... hay không tuyệt đối.

Muốn biết rõ, tại Vạn Cổ Bất Hủ lực có hành động lúc trước, kia sợi từ khí, từng tại thân thể của mình bên trong tàn sát bừa bãi một canh giờ lâu, nói khó nghe một chút, cái này chết tiết khí đối với thân thể của mình, đã tương đối quen thuộc.

Sẽ bằng không, là nguyên nhân này, mới khiến cho Vạn Cổ Bất Hủ lực như thế nhẹ nhõm làm được?

Nếu như là, Trần Phàm ah không có khả năng, để cho mộ thiết dương trong cơ thể tất cả từ khí tiến nhập đến thân thể của mình, sau đó nhờ vào Vạn Cổ Bất Hủ lực đi luyện hóa chúng.

Không nói trước, đại lượng tử khí, thân thể của mình có hay không thừa nhận được, cho dù là phương pháp có thể thực hiện, đây cũng chỉ là trị phần ngọn không trị vốn, muốn cho mộ thiết dương tốt, cần sẽ chết tức giận bốn nguyên cho tìm đến, cũng tiến hành trực xuất.

Có thể bất kể thế nào nói, Vạn Cổ Bất Hủ lực đột nhiên mà động, ah cho Trần Phàm một cái khác át chủ bài, về sau đối mặt không lồ số lượng tử khí, chung quy là nhiều một cái thủ đoạn.

Bây giờ nhìn đi, lơ lửng đang giãy trên biển phùng, nhàn nhạt kim mang thoáng hiện lấy Vạn Cổ Bất Hủ lực lại lần nữa yên tĩnh trở lại, chỉ có tại tâm thần cẩn thận dưới sự cảm ứng, Trần Phàm mới là phát hiện, hấp thu kia một tia tử khí Vạn Cổ Bất Hủ lực, tựa như phát sinh một chút biến hóa.

Bởi vì biến hóa này quá mức rất nhỏ, hơn nữa Trần Phàm cũng đứng Vạn Cổ Bất Hủ lực không có chút nào hiểu rõ, hần vô pháp phán đoán, đến cùng hôm nay những cái này, cuối cùng sẽ mang đến như thế nào biến hóa.

Bất quá có một chút, Trần Phàm đã sáng tỏ, đó chính là, này Vạn Cổ Bất Hủ lực, có lẽ cần muốn năng lượng cường đại hấp thu, tài năng ở trước mặt mình, thể hiện ra nó chân chính hình thái.

Lần này, mộ thiết dương trong cơ thể tử khí, có lẽ, là một không tề cơ hội!

Thật không biết, này Vạn Cổ Bất Hủ lực đến cùng là như thế nào tồn tại? Trần Phàm ah rất muốn làm rõ ràng, lúc nó thể hiện ra chân chính hình thái, lại sẽ phát sinh như thế nào biến hóa?

Mà những cái này, đều chống đỡ không hơn Trần Phàm đối với phụ thân tưởng niệm, Vạn Cổ Bất Hủ lực, là phụ thân lưu lại đó a!

Một lát sau, Trần Phàm tiến nhập đến trong khi tu luyện, khôi phục bị tử khí tàn sát bừa bãi qua nhỏ yếu thân thể.

Ba ngày sau, Trần Phàm xuất hiện ở Mộ gia đại sảnh!

Nhìn thấy người thiếu niên, Mộ Dung tức cùng mộ Tân Nguyệt phụ nữ hai người thần sắc nhẹ nhàng biến hóa một chút, nhất là mộ Tân Nguyệt, nàng mặc dù chưa từng tiếp xúc qua phí trước, nhưng dù sao là sớm nhất gặp người của Trần Phàm.

Thiếu niên này, thoát nhìn sắc mặt tái nhợt, ốm đau bệnh tật bộ dáng, có thể biểu hiện ra ngoài năng lực, lại là gọi người có chỗ giật mình.

Không đề cập tới hần tại sống trước mặt Diêm La chỗ bày ra tốc độ, riêng là hần nói, hần có thể làm được sống Diêm La chỗ vô pháp làm được sự tình, liền gọi Mộ Dung tức phụ nữ hơi bị ghé mắt, chẳng quản Trần Phàm cũng nói, hần không dám cho quá độ một chút nắm chắc, nhưng như vậy đã vô cùng giỏi.

Mộ thiết dương tình huống, bọn họ phụ nữ hiểu rõ nhất, nếu có người chém đinh chặt sắt mà nói, có thể có 100% nắm chắc, đó mới sẽ gọi người cảm thấy có chút khó tin.

"Công tử, ngươi không sao chứ?"

Nữ tử tâm tư nhất mẫn cùng nhảy bén, tuy ba ngày thời gian, để cho Trần Phàm khôi phục như xưa, kia tia tử khí ah đã bị luyện hóa, thể nhưng là, mộ Tân Nguyệt hay là cảm ứng được, thiếu niên trạng thái, tựa hồ so với ba ngày trước, càng thêm chênh lệch một chút.

"Bảo ta Trần Phàm là tốt rồi! yên tâm, ta rất khỏe." Trần Phàm cười cười, giật mình mộ Tân Nguyệt kia phản nhảy bén giác quan.

Sở dĩ trạng thái hơi kém, thực sự không phải là tử khí mang đến hậu quả, mà là tinh khí thần tiêu hao, còn không có bổ trở về, theo thời gian chuyển dời, chỗ bày biện ra tới một loại tác dụng phụ.

"Tiểu huynh đệ!"

Trên thủ vị Mộ Dung tức đã đứng dậy, hần ôm quyền nói: "Trị liệu tiểu nhi trong quá trình, không biết tiểu huynh đệ cần một ít gì, còn xin nói rõ, ta Mộ gia, nhất định đem hết toàn lực đi làm."

"Đích xác còn cần một ít chuẩn bị, bất quá những cái này, ta sẽ đích thân đi làm."

Trần Phàm vừa cười vừa nói: "Này tuyên Dương Thành quy mô cũng không nhỏ, chắc hần, thành trong có phòng đấu giá, cùng với dược liệu mua vị trí a?"

Mộ Tân Nguyệt lập tức đáp: "Những cái này đều có, hơn nữa này lưỡng cái địa phương, đều tại ta Mộ gia chương không, công tử ngươi cần gì, ta lập tức gọi người đi lấy."

"Hay là phiền tới Mộ cô nương tự mình theo giúp ta đi một chuyến a!"

Trần Phàm cần có, phải nói ra, tin tưởng mộ cha con nhất định sẽ tuyển tốt nhất mang tới, bất quá, có một ít đồ vật, mộ thiết dương cần không được, hần mới cần dùng đến, mà những vật này, tuyên Dương Thành không nhất định có, Trần Phàm cũng chỉ là ôm thử một lần tâm tư.

Những vật này tìm, Trần Phàm không muốn mượn tay người khác người khác. không phải là không tin được mộ cha con, mà là không muốn gây thêm

rắc rồi!

"Vậy hào, ta lĩnh công tử đi, công tử, thỉnh!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Vô Hoa Quả

Chương 19: Vô Hoa Quả

"Công tử, chúng ta trước tiên là đi phòng đấu giá, còn là được liệu mua quảng trường?"

Đi ra Mộ phủ, mộ Tân Nguyệt chợt hỏi.

"Bảo ta Trần Phàm a!"

Trần Phàm cười cười, chính là nói: "Đi trước được liệu mua quảng trường."

Hiện giai đoạn, mộ thiết dương sự tình muốn trọng yếu một ít, bản thân hắn cần có đồ vật, ngược lại không vội trong chốc lát.

"Bất quá Mộ cô nương, cùng loại với loại địa phương này, phần lớn thu lợi không ít, tin tưởng thành bên trong cũng có thể lực khác tham dự trong đó, giống như không cần thiết, tận lực đừng cho không quan hệ người cảm kích."

Thế giới này thủy chung lấy vô vi tôn, mặc kệ Mộ gia tại tuyên Dương Thành có thật tốt thanh danh, âm thầm ngấp nghé người nhất định số lượng cũng không ít, hiện giờ Mộ gia thiếu gia gặp nạn, nói không chừng, đã có thật nhiều người tại nhớ kỹ.

"Ta gọi người Trần Phàm, người ah hô tên của ta được rồi "

Mộ Tân Nguyệt cười cười, lông mày kẻ đen nhẹ nhàng lạnh lẽo, nói: "Người yên tâm, tại trước mắt, tuyên Dương Thành, vẫn chưa có người nào gan lớn đến, dám đến khiêu khích ta Mộ gia."

Trần Phàm chợt gật đầu, không tại nói thêm cái gì, Mộ gia giúp mọi người làm điều tốt không giả, nhưng là không hoàn toàn đúng người hiền lành, bằng không, lớn như vậy gia nghiệp, ah tránh bất quá tới.

Tại mộ Tân Nguyệt dưới sự dẫn dắt, chừng nửa canh giờ, Trần Phàm liền đi tới một chỗ rất có khí phái công trình kiến trúc phía trước, từng đợt tiếng huyền ảo, từ bên trong đó truyền ra.

Tuyên Dương Thành là phương viên duy nhất lên quy mô thành trì, phụ cận người, đào đến cái gì tốt bảo bối, tự nhiên là muốn bắt đến nơi đây bán, cộng thêm Mộ gia tại thành bên trong thanh danh vô cùng tốt, tới giao dịch những người này, cũng không sợ có vật gì tốt, tại thành bên trong liên tục tiếp bị người đoạt đi rồi.

"Tiểu thư hào!"

Vừa tới được liệu này mua ngoài quảng trường, liền có hộ vệ lập tức đến gần cung kính nói.

"Không cần đa lễ."

Mộ Tân Nguyệt hư tay vừa nhắc, lập tức nói: "Tăng lớn dò xét, còn có, để cho người ở bên trong chú ý một ít, thỏa thích đừng cho người chú ý tới ta hôm nay đến."

Trần Phàm âm thầm khen ngợi một tiếng, mộ Tân Nguyệt tuy đối với Mộ gia thực lực tự tin, lại cũng không mù quáng tự tin, chú ý cẩn thận, vĩnh viễn là sinh tồn tốt nhất pháp bảo một trong.

"Vâng!"

Hộ vệ kia vội vàng rời đi, chợt sau đó không lâu, từng đạo giống như rời khỏi hộ vệ đồng dạng thân ảnh, bắt đầu xuyên qua ở chung quanh, trong đó có một chút người, đã là bị khách khí mời ra này cái cự đại công trình kiến trúc.

Được liệu mua trong sân rộng, không có chút nào chịu Mộ gia hộ vệ hành động quấy rầy, các loại giao dịch, tại khi thể ngất trời tiến hành, mà xung quanh rờ rờ muôn màu được liệu, cùng những vật khác, cũng là nhìn Trần Phàm chắc chắn khen.

Trong này lửa nóng tình cảnh, đã là nằm ngoài dự đoán của Trần Phàm.

Thân là Thái Nhạc điện Thiếu chủ, Ngũ Nhạc này đại địa quyền thế nặng nhất người một trong, đối với cái này loại tình cảnh, Trần Phàm vẫn rất lạ lẫm, cao cao tại thượng người, lại đâu có thể chú ý khi đến mặt người sinh hoạt trạng thái, thứ mà bọn họ cần, chỉ cần phát một câu, liền có vô số người nghĩ hết biện pháp ah cũng tìm được đưa qua, cần gì chính mình tự mình động thủ?

Tiến nhập đến được liệu mua quảng trường, Trần Phàm trực tiếp cho mộ Tân Nguyệt một trang giấy, sau đó để cho nàng tìm người đi làm, phía trên có trị liệu mộ thiết dương cần có một ít đồ vật.

Trần Phàm chính mình, thì là hào hứng bùng bùng khắp nơi đi đi dạo, tuy không hy vọng xa vời ở chỗ này tìm đến chính mình mong muốn, nhưng kiến thức một phen cũng là hào, nói không chừng, sẽ có kinh hi ngoài ý muốn.

Toàn bộ quảng trường, phân thành nhiều cái khu vực, rất cuộc, quảng trường này, là cả tuyên Dương Thành, thậm chí phương viên mấy trăm dặm trong đất, không có gì ngoài phòng đấu giá, lớn nhất một cái giao dịch nơi, các loại đồ vật vô số, nếu như không có phân rõ sở lẫn lộn cùng một chỗ, không khỏi quá hỗn loạn.

Mà trong phòng đấu giá tồn tại đồ vật, đều là đi qua chuyên gia giám định, xác nhận không sai, mới có thể lấy ra đấu giá, thông thường mà nói, có thể tiến nhập phòng đấu giá đồ vật, đều là giá cả xa xỉ, không giống ở chỗ này, đạt được một vật, còn cần một ít vận khí.

Trần Phàm cần có, là một ít hiếm thấy, mà người khác không nhất định nhận thức thiên tài địa bảo, cũng không phải là nhất định là được liệu, cho nên, cũng không tại được liệu giao dịch quảng trường đi dạo, mà là tiến nhập đến phía đông một cái giao dịch trong vùng.

Piazza đông giao dịch này khu, nghe mộ Tân Nguyệt giới thiệu, bán ra giao dịch, đều là một ít hiếm có và kỳ lạ cổ quái biểu diễn, điều này cũng chính hợp ý tứ của Trần Phàm.

Phân lớn những cái này cổ quái đồ vật, cần nhất định nhãn lực, phương là có thể đủ đem nhận thức xuất ra, nói cách khác, coi như là kiện bảo, chỉ sợ cũng trở thành một kiện phế vật.

So sánh với cái khác mấy cái khu giao dịch náo nhiệt, nơi này liền hiển lộ quanh quẽ hơn nhiều, không phải là tất cả mọi người, đều đối với hiếm có và kỳ lạ cổ quái biểu diễn cảm thấy hứng thú, mà cho dù có hứng thú, tự nhận nhãn lực không đủ người, ah sẽ không tùy ý đi tới đây, tránh trở thành coi tiền như rác.

Cho nên, nơi này quầy hàng trước mặt, cũng chỉ có lác đác một số người tại đi dạo, mà những người này, ah đa số ôm nhìn một cái ý niệm trong đầu, hỏi ngược lại là có, chân chính mua lại, ít lại càng ít.

Bốn phía nhìn lướt qua, Trần Phàm liền ah tùy ý tại từng cái quầy hàng trước đi dạo, hẳn muốn đồ vật, không chỉ cực kỳ hiếm thấy, mà còn cực kỳ cổ quái.

Những năm gần đây, đem làm cái gì biết mình cần những vật này, cũng là nhờ vào Thái Nhạc điện thực lực hùng hậu, phái người tại Ngũ Nhạc đại địa các nơi tìm kiếm qua, đáng tiếc hiệu quả cực kỳ bé nhỏ, cần có đồ vật, mấy năm thời gian, mới lấy được đồng dạng.

Trần Phàm cũng biết, những chuyện này gấp không được, nhưng theo đại nạn thời gian dần dần đến nơi, tại không có biện pháp từ Hạo Thiên kính ở bên trong lấy được hóa giải thiên nguyên rửa phương pháp, lấy tính tình của hắn, ah không khỏi có chút nóng nảy.

So sánh với các vị đám tiền bối bất đồng, Trần Phàm tuổi thọ, chỉ có hai mươi năm!

Một cái quầy hàng một cái quầy hàng đi qua, toàn bộ khu giao dịch cũng bị hắn đi dạo hơn phân nửa, cũng là không có nhìn thấy hắn mong muốn đồ vật, tuy trước khi đến, liền đã có chuẩn bị tâm lý, tuy nhiên nhịn không được có một chút thất vọng.

"Được rồi!"

Trần Phàm lắc đầu bất đắc dĩ nở nụ cười thanh âm, tuyên Dương Thành tuy có một chút quy mô, có thể tại Ngũ Nhạc cả vùng đất mà nói, bất quá là nhỏ nhỏ thành trì mà thôi, may mắn sự tình, chưa chắc sẽ thời khắc luận đến trên đầu của hắn.

Lại là nhìn mấy cái quầy hàng, xem chừng, mộ Tân Nguyệt hẳn là dựa theo hắn cho đơn thuốc, tìm được những được liệu kia, Trần Phàm liền định xoay người, rồi đi này mảnh khu giao dịch.

"Hả?"

Trần Phàm tầm mắt mãnh liệt định dạng tại hắn vừa mới đến, vừa chuẩn chuẩn bị rồi đi quầy hàng.

Quầy hàng, là một cái gần đất xa trời lão già, mắt buồn ngủ lơ lơ không có nửa điểm tinh thần, dù cho thấy có người tại hắn quầy hàng trước đánh giá hắn chỗ thả một ít đồ vật, cũng là vô tình, tại hắn nghĩ đến, này có là một cái tùy ý dạo chơi người thiếu niên mà thôi.

"Lão Tiên Sinh, người chỗ bán đồ vật, không có gì ngoài những cái này, còn có nó ta sao của hấn?" một lát sau, Trần Phàm thu hồi ánh mắt, cười hỏi.

Nhìn thấy thiếu niên này mở miệng hỏi thăm, kia áo xám lão giả mới thân nhiên nói: "Nơi này mỗi một vật, đều là giá trị liên thành, có này một ít, đã đầy đủ lão giả ta dùng cả cuộc đời trước, còn chưa đủ sao?"

"Giá trị liên thành?"

Trần Phàm cười cười, chính là tùy ý từ quầy hàng trên cầm lấy một vật, nói: "Như vậy, vật này bán thế nào?"

"Lão phu những thứ kia, đều là hàng không bán, cần muốn mà nói, cầm đồ vật để đổi." áo xám lão giả cũng không ngẩng đầu lên, nói.

"Lão Tiên Sinh nghĩ đổi cái gì?"

Vuốt vuốt trong tay lấy không tầm thường ngọc bội, Trần Phàm hỏi.

Áo xám lão giả lúc này mới ngẩng đầu lên, nhìn thoáng qua Trần Phàm cùng trong tay hấn đồ vật, kia song đục ngẫu trong ánh mắt, rất nhanh lướt qua một tia kinh người hào quang, điều này làm cho người biết, lão giả này thâm tàng bất lộ.

"Linh cấp công pháp hay là vũ kỹ một bộ!"

Nghe vậy, Trần Phàm cười nhạt một tiếng, quả nhiên là giá trị liên thành.

Cái gọi là Linh cấp. . . thế gian này, công pháp cùng vũ kỹ, có nhiều cái tầng thứ chi phân, Linh cấp là một cái trong đó tầng thứ, tại Linh cấp, phàm là cấp, mà Linh cấp phía trên, chính là làm vô số người đều muốn thêm thường không thôi Thần cấp.

Về phần Thần cấp phía trên, kia liền không phải Trần Phàm đủ khả năng hiểu, nhưng nghĩ đến, kia đợi đồ vật xuất hiện, e rằng sẽ đưa tới ngập trời gió tanh mưa máu.

Mặc dù tại mấy đại tầng thứ, Linh cấp chỉ là đứng hàng hai vị, cũng không nên vì vậy mà coi thường Linh cấp công pháp cùng vũ kỹ, lớn như vậy Thái Nhạc điện, tối cao sâu công pháp cùng vũ kỹ, cũng chỉ là Linh cấp thượng phẩm mà thôi.

Cái khác thiên địa là như thế nào, Trần Phàm không rõ ràng lắm, tại Ngũ Nhạc này khắp mặt đất, bất kỳ một bộ Linh cấp tầng thứ bên trong công pháp cùng vũ kỹ, đích xác được xưng tụng là giá trị liên thành.

"Lão Tiên Sinh, này ngọc bội, dấu điểm huyền cơ, nắm trong tay, sẽ cảm ứng được thiên địa linh khí tuôn động tốc độ tăng nhanh, nếu là thời khắc thả ở bên người, dùng cho tu luyện, nhất định có thể làm ít công to. bất quá, ngọc bội bên trong huyền cơ, tại tiểu tử xem ra, lại là có thêm thời gian hạn chế, lấy tiểu tử suy đoán, nó loại này công hiệu, nhiều nhất một năm thời gian, sẽ triệt để đánh tan, đến lúc sau, nó liền sẽ biến thành một khối tương đối mà nói, tương đối tinh xảo đồ chơi nhỏ, nó còn đối không được một bộ Linh cấp công pháp hoặc vũ kỹ."

Trần Phàm vừa cười vừa nói.

"Tiểu tử, người là tới mua đồ, hay là tới hủy đi lão phu đài?" áo xám lão giả nhất thời giận dữ.

Nhưng có thể nhìn ra, đối với Trần Phàm lời này, hấn cũng không phủ nhận.

Trần Phàm mỉm cười nói: "Tiểu tử đích thực là muốn mua ít đồ, có thể cũng không muốn đem làm cái gì cái gì coi tiền như rác, cho nên thỉnh Lão Tiên Sinh giá cả vừa phải, không muốn rao giá trên trời."

Áo xám lão giả dựng râu trừng mắt, lại thân thể hướng về sau lại gần khẽ dựa, lập tức nói: "Nhìn trúng vật gì nói mau, lão phu không có thời gian cùng người lãng phí, không mua, liền đừng quấy rầy lão phu nghỉ ngơi."

Lão giả này cũng là người tinh, nhìn ra Trần Phàm là tại cầm ngọc bội kia, biểu hiện nhãn lực của hấn, tới cùng bản thân mặc cả.

"Lão Tiên Sinh quả nhiên nhãn lực phi phàm."

Trần Phàm không do dự nữa, buông xuống ngọc bội, sau đó từ quầy hàng trên đồng đảo vật phẩm, cầm lấy đồng dạng, tựa như thực vật trái cây đồng dạng đồ vật, hỏi: "Lão Tiên Sinh, cái này, người nghĩ đổi cái gì?"

"Hắc hắc!"

Áo xám lão giả trông mắt hơi híp, cười quái dị: "Tiểu tử, đây là Vô Hoa Quả, người nếu như lựa chọn nó, thì nên biết, Vô Hoa Quả trân quý hay không, là nhìn người đến ra giá a?"

Trần Phàm trung thực gật gật đầu, hỏi lại: "Không biết Lão Tiên Sinh nghĩ đổi cái gì?"

Áo xám lão giả ngậy ra một lúc, được phép không ngờ rằng, Trần Phàm cư nhiên thành thật như vậy, chẳng lẽ hấn không biết, ở loại địa phương này, càng trung thực người, liền sẽ bị làm thịt càng lợi hại sao?

Trầm mặc một hồi, áo xám lão giả nghiêm nét mặt nói: "Nhìn tiểu tử ngươi cũng coi như thành thật, lão phu sẽ không lung tung ra giá, Vô Hoa Quả này, hẳn là giá trị một bộ Linh cấp công pháp hay là vũ kỹ a?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 20: Lâm gia, Lâm Thiên sanh

Chương 20: Lâm gia, Lâm Thiên sanh

"Đương nhiên giá trị!"

Trần Phàm chút nào không phủ nhận, lúc này ah không cần phải phủ nhận cái gì, hai người đều đã mở ra cửa sổ ở mái nhà nói nói thẳng, chỉ cần có thể đạt được Vô Hoa Quả, chứ nói Linh cấp chi vật, cho dù là Thần cấp chi vật, Trần Phàm cũng sẽ nghĩ biện pháp làm đến tới trao đổi.

Vô Hoa Quả, tin đồn, ngàn năm thành thực, tại quả ngàn tuổi vừa mới sẽ kết quả!

Này quả cũng không phải là Vô Hoa, mà là tại hoa nở quá trình cực ngắn, so sánh với hoa quỳnh tồn tại thời gian, còn muốn ngắn trên gấp mấy lần, thường thường là hoa nở một lát sau, hoa sẽ héo rũ, sau đó trái cây chậm rãi kết xuất.

Thế gian, ít có Vô Hoa Quả, tự nhiên, gặp qua này hoa đua nở người, liền đã ít càng ít hơn, cho nên được xưng là Vô Hoa Quả!

Đối với những người khác mà nói, Vô Hoa Quả là một loại quý trọng chi vật, vật lấy hiếm là quý, khó gặp Vô Hoa Quả, có thể lấy ra trở thành cất chứa phẩm.

Tuy loại này cần thời gian dài tài năng thành thực hóa thành trái cây thực vật, phần lớn ah trần ngập bắt phạm linh tính, đối với võ giả nhóm ah có thể tạo được nhất định tác dụng, bất quá, có được loại tác dụng này thiên địa chi vật, thật sự quá nhiều, xen lẫn trong này, Vô Hoa Quả hiển lộ cũng không nổi bật.

Nhưng đối với Trần Phàm mà nói, Vô Hoa Quả liền di chân trần quý, chính như áo xám lão giả chính mình đã nói, Vô Hoa Quả trân quý hay không, là nhìn người đến ra giá, cần người, Vô Hoa Quả liền giá trị liên thành, không cần người, không đáng một đồng!

Áo xám lão giả tuy không rõ ràng lắm, Trần Phàm rốt cuộc muốn Vô Hoa Quả có làm được cái gì, già thành tinh hắn, lại có thể nhìn ra, Trần Phàm xác thực vô cùng cần.

Loại này khát vọng, cũng là Trần Phàm tự nhiên mà vậy chỗ toát ra, bởi vì thiên nguyên rửa, hắn từ nhỏ liền khác người, có tâm tính, cho dù là vô số người trưởng thành cũng khó khăn lấy so sánh.

Nhưng chính là bởi vì thiên nguyên rửa, đối mặt Vô Hoa Quả thời điểm, hắn liền vô pháp tiếp tục đi khắc chế khát vọng trong lòng!

Mấy trăm năm qua, Trần gia chư vị tiền bối, cũng không phải là chỉ là đang đợi đại nạn đến, bọn họ tại chịu đựng lấy cực hạn đau đớn đồng thời, cũng ở cùng thiên đối kháng lấy.

Tới cuối cùng, tuy còn không từng đem hóa giải thiên nguyên rửa phương pháp nghiên cứu ra, lại cũng cho Trần gia hậu nhân, để lại một đường hơi yếu sinh cơ!

Này đường sinh cơ, tuy cũng không thể hóa giải thiên nguyên rửa, nhưng có thể tại trước đại nạn, để cho bản thân tuổi thọ kéo dài một đoạn thời gian.

Đoạn này thời gian có lẽ không dài, lại là trân quý cực kỳ!

Cuộc đời này cơ, tên là Càn Khôn Luân Hồi Đan, Vô Hoa Quả, chính là luyện chế Càn Khôn Luân Hồi Đan một trong tài liệu trọng yếu!

"Tiểu tử, ngươi rất không tầm thường a!"

Áo xám lão giả dừng ở Trần Phàm, lão mắt, vài tinh mang rất nhanh lướt qua.

Thế gian này, nhận thức người của Vô Hoa Quả sẽ không quá nhiều, mà cần Vô Hoa Quả, nhất là giống như Trần Phàm như vậy, đối với Vô Hoa Quả cực độ khát vọng người, càng thêm không nhiều lắm.

Một cái tiểu tiểu thiếu niên, có thể không chút do dự lấy ra một bộ Linh cấp vũ kỹ cùng công pháp, cái này càng thêm không đơn giản.

"Lão Tiên Sinh quá khen!" Trần Phàm cười cười, không nói thêm gì, nơi này coi như là Mộ gia chủng khổng, cũng là nhiều người nhiều miệng chi địa, lấy một bộ Linh cấp chi vật, đổi tại cái khác mất người bên trong không có bao nhiêu tác dụng trái cây, việc này, tự nhiên càng ít người biết càng tốt.

Trần Phàm chợt thủ chủng một phen, một cuốn hơi có chút cổ xưa khí tức thanh sắc cuốn lụa chính là xuất hiện, Linh cấp chi vật, lấy Thái Nhạc điện thực lực, ngược lại cũng có thể cầm xuất ra, hơn nữa ba năm trước đây rèn luyện, nhất là võ ma đảo hành trình, Trần Phàm cũng coi như thu hoạch không nhỏ, còn không đến mức có chút thịt đau.

Chỉ có kia áo xám lão giả, thấy được Trần Phàm như vậy không chút do dự, cặp mắt của hắn chỗ sâu trong, lại một lần nữa tuôn động quá độ một chút giật mình, toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa, có thể làm như vậy người thiếu niên, thế nhưng là không thấy nhiều.

"Ha ha!"

Ngay tại Trần Phàm muốn đem vật trong tay giao cho hắn làm áo xám lão giả, chuẩn bị trao đổi kia Vô Hoa Quả thời điểm, đột nhiên một đạo cười khẽ âm thanh vang lên, một đạo bạch sắc hào quang, điện đồng dạng xuất hiện ở Trần Phàm phía trước, đem cử động của hắn cho ngăn trở trở về.

"Trái cây kia thực, bốn thiếu gia ah vừa ý, cho nên, nó là bốn thiếu gia rồi."

Tiếng cười, một người tuổi còn trẻ, tự cách đó không xa chậm rãi mà đến, trong tay hắn bạch phiến nhẹ nhàng đung đưa, còn có nhàn nhạt năng lượng khí tức tồn tại, rồi mới kia bạch sắc quang mang, hắn phải là từ nơi này bạch trong quạt phát ra.

Trần Phàm nụ cười trên mặt, dần dần thu liễm không thấy, trong mắt có hàn ý tại tuôn động, Vô Hoa Quả thế tại nhất định phải, bất luận kẻ nào dám ngăn trở, kia cũng đừng trách hắn khai sát giới.

Người tuổi trẻ kia hiển nhiên thân phận bất phàm, không đề cập tới bản thân hắn tới nguyên trung kỳ võ đạo tu vi, cùng sau lưng hắn ba cái trung niên tráng hán, dựa vào hai người, khí tức không lồ, đều có được tới nguyên hậu kỳ thực lực.

Mà cái kia theo sát người trẻ tuổi trung niên nhân, cảm ứng tăng thêm sự kinh khủng, vậy mà, đã là đột phá tới nguyên cảnh, đạt đến huyền động cảnh giới cao thủ!

Thân là Thái Nhạc điện Thiếu chủ, huyền động cảnh cao thủ, Trần Phàm tự nhiên là gặp qua rất nhiều, bất quá, tại nho nhỏ này tuyên Dương Thành, như thế cao thủ, chỉ sợ, cũng đã có thể xưng bá một chỗ.

Mộ gia chi chủ Mộ Dung tức, tại Trần Phàm cường đại thần hồn chi lực dưới sự cảm ứng, cũng chỉ là huyền động hậu kỳ cao thủ, đã để cho Mộ gia gần như chứa tể tuyên Dương Thành.

Người trung niên này, mặc dù chỉ là huyền động sơ kỳ chi cảnh, thực lực như vậy, đủ để cho hắn tiêu dao một phương, cư nhiên, cam nguyện làm cho người ta đem làm cái gì thị vệ, có thể nghĩ, thân phận của người trẻ tuổi, sợ là không có đơn giản như vậy.

"Lão đầu, trái cây kia thực, bốn thiếu gia ah vừa ý, mặc kệ ngươi cùng hắn giao dịch điều kiện là cái gì, bốn thiếu gia đều gấp đôi trả cho ngươi, đem trái cây giao cho bốn thiếu gia a!"

Đi đến phụ cận, người trẻ tuổi kia nhìn Trần Phàm liếc một cái, chính là hướng áo xám lão giả, nhàn nhạt nói, không có chút nào đem Trần Phàm để ở trong mắt, dưới cái nhìn của hắn, người sau chỉ là lại so với bình thường còn bình thường hơn người thiếu niên.

Trần Phàm đem vật trong tay thu vào, nếu như người trẻ tuổi kia vừa ý, vậy hãy để cho hắn cầm lấy được rồi, đến lúc sau tại thu hồi tới chính là, như vậy tốt hơn, còn để mình giảm đi một bộ Linh cấp công pháp.

"Gấp đôi?"

Áo xám lão giả khoe miệng cười cười, nhìn người trẻ tuổi liếc một cái, sau đó nói: "Này gấp đôi giá cả, để cho lão phu rất tâm động, có thể thật sự không có ý tứ, này khu giao dịch trong có khu giao dịch quy củ, kia vị tiểu huynh đệ trước tiến hành giao dịch, cho nên, thật sự là không thể cho ngươi, xin lỗi."

"Lão đầu, xem ra, ngươi cũng không biết bốn thiếu gia là ai?" bị người cự tuyệt, người trẻ tuổi trong nội tâm hiển nhiên khó chịu, âm thanh này, đã ẩn chứa lạnh lùng sát ý.

Áo xám lão giả phát phát tay, nói: "Không quản ngươi là ai, nơi này là Mộ gia danh nghĩa Giao Dịch Trường chỗ, lão phu còn thật không tin, ngươi dám ở chỗ này giương oai!"

"Mộ gia?"

Người trẻ tuổi tâm thần phát lạnh, cười nói: "Nếu không phải Mộ gia, bốn thiếu gia còn khinh thường tới làm càn! lão đầu, nhớ kỹ, bốn thiếu gia gọi Lâm Thiên sanh, là Lâm gia người, sau khi chết đến Diêm Vương Gia chỗ đó, nhớ rõ đừng hô sai rồi oan."

Lâm gia?

Trần Phàm lông mày nhẹ nhàng nhú một cái, hần hiện tại, đối với tuyên Dương Thành thế lực, ah có vài phần hiểu rõ.

Mộ gia mặc dù là tuyên Dương Thành thế lực lớn, lại chỉ là một cái trong số đó, Lâm gia, chính là có thể so với Mộ gia thế lực lớn, mặc dù tại thanh thế, không sánh bằng Mộ gia, có thể thực lực kia, lại không kém bao nhiêu.

Liền Lâm Thiên này sanh mang đến ba người nhìn, tựa hồ cùng Lâm gia ngày bình thường chỗ bày ra thực lực, rất có xuất nhập.

Ít nhất, ở trong Mộ gia, không có gì ngoài Mộ Dung tức ra, Trần Phàm cũng không có cảm ứng được cái khác huyền động cảnh cao thủ, Lâm Thiên này sanh, lại có huyền động cảnh cao thủ với tư cách là bảo tiêu.

"Dám ở ta Mộ gia địa phương làm càn, Lâm Thiên sanh, phé đi ngươi, chắc hẳn, ngươi ah sẽ không cảm thấy có chỗ oan khuất a?"

Không đợi Lâm Thiên sanh sau lưng kia hai tới nguyên hậu kỳ cao thủ xuất thủ, mộ Tân Nguyệt kia trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm, rất nhanh vang vọng, chợt mười mấy đạo thân ảnh, tại dưới sự dẫn dắt của nàng, thẳng đến mà đến.

"Mộ Tân Nguyệt!"

Lâm Thiên sanh trong hai mắt, nhất thời có một cỗ lửa nóng dục vọng bày biện ra, thậm chí ngay cả hô hấp đều có chỗ dồn dập.

"Trần Phàm, ngươi không sao chứ?"

Mộ Tân Nguyệt nhanh chóng đi đến Trần Phàm bên người, ân cần hỏi han, tuy trong nội tâm nàng rất rõ ràng, bề ngoài thoạt nhìn ốm đau bệnh tật thiếu niên, không thể theo lẽ thường tới so sánh, có thể hần hiện giờ liên quan ca ca sinh tử an nguy, tự nhiên vô cùng khẩn trương lấy.

"Ta rất khỏe, hần cũng không có trực tiếp hướng về phía ta."

Trần Phàm cười cười, con ngươi chỗ sâu hàn ý, cũng không có chút nào yếu ớt.

Vô Hoa Quả, người quen biết rất ít, cần người càng thêm ít, Lâm Thiên này sanh vừa qua, liền là xuất hiện ở bên mình, Trần Phàm cũng không nhận ra, hẳn thật là vì Vô Hoa Quả mà đến.

Nếu như không phải là vì Vô Hoa Quả, như vậy, Lâm Thiên sanh là tới tìm phiền toái, rất có thể, lúc trước, chính mình hai người tiến nhập được liệu này mua quảng trường thời điểm, bị người của hần phát hiện.

Hần là tại gây sự với Mộ gia, xem ra, mộ thiết dương bị thương một chuyện, đích thực là tác động quá nhiều thần kinh người.

"Vậy hào!"

Mộ Tân Nguyệt hơi hơi buông lỏng chút, chợt đối với Lâm Thiên sanh nhẹ giọng quát chói tai: "Lập tức rời đi nơi này, ta có thể trở thành sự tình gì cũng không có phát sinh, bằng không tự gánh lấy hậu quả!"

"Tân Nguyệt, ngươi uy phong thật to a!"

Mộ Tân Nguyệt lạnh lùng, để cho Lâm Thiên sanh có làm càn cười: "Bây giờ Mộ gia, đã không phải từ trước Mộ gia, tình huống này, ngươi trong lòng mình hẳn là vô cùng rõ ràng, cho nên Tân Nguyệt, ngươi biết trong nội tâm của ta vẫn luôn có ngươi, chỉ cần ngươi đáp ứng gả cho ta, ta có thể cam đoan, ngươi Mộ gia, mặc dù mất đi chúa tể tuyên Dương Thành địa vị, nhưng là như cũ có thể ở chỗ này tiêu điều tự tại, như thế nào?"

"Cút!"

Mộ Tân Nguyệt giận dữ, nhưng trong nội tâm có lẽ thực có điều cố kỵ, không dám thật sự đối với Lâm Thiên sanh động thủ, kéo Trần Phàm cánh tay, chính là hướng đi ra ngoài.

Nhìn thấy một màn này, Lâm Thiên sanh thần sắc cực độ dữ tợn hạ xuống, chân hần bước khẽ động, xuất hiện ở hai người trước mặt, cười gằn nói: "Mộ Tân Nguyệt, ngươi ngàn vạn không muốn cho ngươi mặt mũi không biết xấu hổ? chó trách ta không có cảnh cáo ngươi, đây là ngươi cùng Mộ gia cuối cùng cơ hội, bỏ qua lần này, ngươi hẳn là minh bạch, lúc bốn thiếu gia đem ngươi cướp đến tay thời điểm, ngươi sẽ có như thế nào kết cục?"

"Lâm Thiên sanh, ngươi tại tìm chết!"

"Hắc hắc, mộ Tân Nguyệt, ngươi có thể làm khó dễ được ta?" Lâm Thiên sanh tùy tiện cười to.

Nhưng mà, nụ cười của hần, còn chưa hoàn toàn buông ra, một đạo băng hàn cực kỳ khí tức, để cho thân thể của hần nhin không được cứng ngắc, hần vội vàng thả mắt nhìn đi, chỉ thấy, kia bị hần bỏ qua người thiếu niên, lúc này, theo khí tức bạo phát, kia hai mắt, như Thần Ma, làm cho lòng người thần rung động.

"Cận bã ta gặp qua không ít, có thể người như ngươi cận bã, ta còn thực lần đầu tiên nhìn thấy, ngươi đã muốn tìm cái chết, kia liền thành toàn ngươi rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Mộ gia nguy

Chương 21: Mộ gia nguy

Nhìn nhìn người thiếu niên chỗ bày ra biểu tình, nghe lời hắn nói, Lâm Thiên sanh chưa phát giác ra ngay ra một lúc.

Sau khi lấy lại tinh thần, Lâm Thiên sanh tuy giật mình tại người thiếu niên cho chính mình cảm giác nguy hiểm, có thể hấn đối với thực lực của mình, có đầy đủ tự tin, một cái ốm đau bệnh tật thiếu niên, lại có thể lợi hại đi nơi nào?

Huống chi, bên cạnh mình, còn có ba vị thực lực phi phàm cao thủ, chẳng lẽ còn sợ hắn hay sao?

Lâm Thiên sanh chợt cuồng tiếu không chi: "Tiểu tử, ngươi rất lớn lối a! bắt quá vì một nữ nhân, làm ra loại này ngu xuẩn cử động, bọn thiếu gia thật không biết là nên thương hại ngươi đâu, hay là. . ."

Này lời còn chưa nói hết, đầy trời băng hàn khí tức, đã là phô thiên cái địa cuốn qua, kia bất động bất động thân ảnh, loại quý mị xuất hiện ở Lâm Thiên sanh trước mặt, tiếp theo sát, giống như Bôn Lôi một quyền, mang theo một cỗ gió rít kinh khí, hung hăng đối với Lâm Thiên sanh trên mặt đập tới.

Mau lẹ tốc độ, để cho Lâm Thiên sanh tránh cũng không thể tránh, chỉ có thể hai tay giao nhau trước người, hung mãnh linh lực bạo tuôn ra, trước người phương, hình thành một đạo trong suốt vòng bảo hộ.

Tuy là hiển lộ có chút vội vàng, có thể Lâm Thiên sanh lại không cho rằng, thiếu niên này, có lực lượng đủ mức, đem phòng ngự của mình cho đánh tan, người sau tốc độ đích xác rất nhanh, để cho hắn ah lấy làm kinh hãi, nhưng tốc độ, cũng không có nghĩa là lực lượng.

"Bồng!"

Va chạm trong chớp mắt, kết quả kia vượt quá dự liệu của tất cả mọi người, kia như Bôn Lôi nắm tay, chẳng những cực kỳ nhẹ nhõm đánh tan Lâm Thiên sanh linh lực phòng ngự, lại càng là hung ác đập vào Lâm Thiên sanh trên cánh tay.

Nhất thời, Lâm Thiên sanh cánh tay, phát ra răng rắc tiếng vang, máu tươi điên cuồng phun thời điểm, thân thể cũng là bị chấn, giống như đoạn cánh chim chóc, hung hăng bị đạn bay ra ngoài, trọn vẹn hơn mười mét, thân thể mới cùng mặt đất tiếp xúc.

Nhìn đáng vẻ của hắn, không có bị một quyền này đánh chết, nhưng hắn một đôi cánh tay, lại là báo hồng.

Người ở chỗ này đều có chút sợ hãi người, mộ Tân Nguyệt mặc dù biết Trần Phàm che dấu vô cùng sâu, lại cũng không cho rằng, vừa đối mặt, hắn liền có thể đã thương Lâm Thiên sanh.

Tại tôi nguyên sơ kỳ thời điểm, Lăng Dương một kích toàn lực, đều là bị Trần Phàm cho đánh bại, Lâm Thiên này sanh tuy không kém, có thể vô luận là bối cảnh, hay là khác biệt, cũng không bằng Lăng Dương.

Lăng Dương còn chặt vật không thôi, hắn Lâm Thiên sanh, còn có thể tốt đi nơi nào, hơn nữa bây giờ Trần Phàm, đã là tôi nguyên trung kỳ chi cảnh!

"Tiểu tử!"

Kia hai chân quỳ xuống đất, thân thể không ngừng run rẩy Lâm Thiên sanh, lạnh lùng quát: "Cho bọn thiếu gia giết hắn đi! không, lưu lại người sống, bọn thiếu gia muốn cho hắn sống không bằng chết!"

"Ai dám?"

Mộ Tân Nguyệt mãnh liệt mà vẫy tay, Mộ gia hơn mười danh hộ vệ chính là dâng mà đến, đem Lâm Thiên sanh ba vị bảo tiêu bao vây ở trong.

Bất quá, này ba trung niên nhân, đều là thực lực phi phàm hạng người, nhất là cái kia theo sát Lâm Thiên sanh trung niên nhân, càng không phải là thường nhân đủ khả năng so sánh được.

Hơn mười hộ vệ, chẳng quản cũng là không kém, nhưng nếu muốn dựa theo nhân số, trấn áp ba người này, còn tuyệt đối làm không được.

Nhưng mà, còn không có đội cái kia huyền động cảnh cao thủ có chỗ cử động, một mực lười nhác tựa ở quầy hàng áo xám lão giả, không biết lúc nào, xuất hiện ở trước mặt của hắn, mà cười nói: "Vị bằng hữu kia, đều là trẻ con từ nhà hồ đồ, người liền không cần phải nhúng tay a?"

Trung niên nhân này đồng tử chặt chẽ co rút lại, lấy thực lực của hắn, tại đây tuyên Dương Thành, có tư cách để cho hắn kiêng kỵ người, không cao hơn hơn ba người, trước mặt lão giả này, tuy chưa từng có chút khí tức phát ra, nhưng lại tại rồi mới nháy mắt, hắn cảm thấy tử vong khí tức.

Thân là huyền động cảnh cao thủ, giác quan nhạy bén, xa không phải là thường nhân có thể so sánh, nếu như xuất hiện mùi vị của tử vong, kia đã nói lên, trước mặt này gần đất xa trời lão đầu tử, ít nhất, thực lực ở trên hắn.

Tuyên Dương Thành, để cho hắn kiêng kỵ mấy người kia, hắn đều sẽ là qua mặt, nhưng cùng trước mặt lão giả hóm hèm so với, mấy người kia, đều xa xa không bằng.

Trung niên nhân tâm thần bỗng rung động, tuyệt đối không nghĩ tới, nhỏ nhỏ tuyên Dương Thành, cư nhiên cất dấu như thế một vị cao thủ, hết lần này tới lần khác vẫn còn ở rồi mới, nhóm người mình, lại muốn, muốn đem lão giả này đưa đi thấy Diêm La Vương. . .

Huyền động cảnh trung niên nhân, bị áo xám lão giả chặn trụ, kia hai tội nguyên hậu kỳ cao thủ, lại bị hơn mười Mộ gia hộ vệ chỗ bao vây, Lâm Thiên sanh dựa vào, triệt để không có.

Trần Phàm bỏ qua xung quanh động tĩnh, tại đã thương Lâm Thiên sanh, cước bộ của hắn, liền bắt đầu hướng người sau đi đến, đối với hắn mà nói, Lâm Thiên sanh ba cái bảo tiêu chẳng quan rất tốt, có thể so ra mà vượt Lăng Thiên Phong sao?

Chính mình đã nổi lên sát tâm, Lâm Thiên này sanh có lẽ không cần đề, lại là phế định rồi.

Mất thấy ba cái bảo tiêu đều bị khốn trụ vô pháp qua, mắt nhìn phía trước kia từng bước đi tới người thiếu niên, Lâm Thiên sanh rốt cục cảm thấy sợ hãi.

"Người, người muốn thế nào? chẳng lẽ người không biết thân phận của ta sao? động ta, người nhất định chết không yên lành!"

Nghe vậy, Trần Phàm nhẹ nhẹ cười cười, nói: "Ta từ trước đến nay lại không có hảo hảo sống quá, cho nên, chết không yên lành, đối với ta mà nói, không có nửa điểm lực uy hiếp."

Lâm Thiên sanh nhất thời khê giết mình, những lời này có ý tứ gì, hắn hiển nhiên nghe không hiểu. mà lúc này đây, Trần Phàm đã đến trước người của hắn, nhìn cũng không nhìn trên mặt đất người, bàn chân nâng lên, sau đó, trùng điệp rơi xuống!

"A!"

Kêu thảm đầy thê lương, vang vọng tại đây rộng rãi trong không gian, tất cả khu giao dịch bên trong người, đều là nhìn không được nghiêng người nhìn qua, khi bọn hắn thấy được, kia Lâm gia thiếu gia, lúc này, như là một cái dê đội làm thịt, tại vô lực gãy dựa, một đôi mục quang, đều là trần ngập ngạc nhiên.

Tuy bọn họ ah rõ ràng, thiếu niên này là Mộ gia khách nhân, nhưng là bây giờ Mộ gia, cũng là bản thân có chỗ khó bảo toàn!

Đã không còn Mộ gia, Lâm gia sẽ là tuyên Dương Thành hoàn toàn xứng đáng bá chủ, thiếu niên này, cư nhiên đưa cho tương lai bá chủ người thừa kế Lâm Thiên sanh, như thế hung hăng một kích.

Nhìn kia lồng ngực miệng đã hăm sâu đi vào Lâm Thiên sanh, Trần Phàm cười khê: "Lâm Thiếu Gia, muốn không cần tiếp tục?"

"Vị bằng hữu kia, mọi thứ lưu lại một đường, ngày sau hảo gặp nhau, không cần đuổi tận giết tuyệt a?"

Tại áo xám lão giả khí thế dưới áp chế trung niên nhân, lên tiếng quát: "Mặc dù thiếu gia nhà ta có sai, hắn là còn tội không đáng chết, hơn nữa, bây giờ Mộ gia, còn không có thực lực cùng ta Lâm gia khai chiến. tiểu bằng hữu, người nếu là bằng hữu của Mộ gia, chắc hẳn, ah không muốn thấy được Mộ gia vì vậy mà hăm vào bị diệt nguy cơ a?"

"Người nói không sai, cho nên Lâm Thiên sanh hiện tại, còn chưa chết!"

Trần Phàm cười cười, cong ngón búng ra, một luồng kinh phong, như thiểm điện bắn về phía Lâm Thiên sanh mi tâm.

Này sợi kinh phong, tự Lâm Thiên sanh mi tâm bên trong chui vào, nhưng cũng không muốn mạng của hắn, Trần Phàm rồi mới lên tiếng: "Lâm Thiên sanh, nơi đây sự tình, cùng Mộ gia không có nửa điểm quan hệ, ngày sau nếu muốn trả thù, chẳng quản tới tìm ta. nếu là xuống tay với Mộ gia, ha ha, người sẽ biết, vừa rồi ta lưu lại ở trong cơ thể người đồ vật, sẽ mang lại cho người như thế nào thống khổ."

Hiện tại chẳng quản không phải là giết Lâm Thiên sanh thời cơ tốt nhất, Trần Phàm hiển nhiên cũng không muốn dễ dàng như vậy buông tha hắn, lưu lại một đạo cấm chế, để cho Lâm gia chậm rãi đau đầu.

"Chúng ta đi!"

Thấy Trần Phàm thả Lâm Thiên sanh, áo xám lão giả cùng Mộ gia hộ vệ, cũng là lui qua một bên, huyền động cảnh vị kia cao thủ ôm lấy Lâm Thiên sanh, cũng không quay đầu lại, rất nhanh rời đi khu giao dịch.

"Trần Phàm, cảm ơn ngươi!"

Mộ Tân Nguyệt nhìn nhìn rồi đi đám người bóng lưng, trong đôi mắt đẹp dịu dàng, lộ ra một tia bất đắc dĩ cùng phẫn nộ, nàng rõ ràng bây giờ Mộ gia, tình cảnh là bức nào khó khăn, có thể Lâm Thiên sanh như thế làm cản cứ động, hay để cho nàng bất ngờ.

"Muốn tạ, liền tạ vị lão tiên sinh này a!"

Trần Phàm nhìn nhìn áo xám lão giả, nói thật nhỏ, hẳn tuy sẽ không kiêng kị Lâm Thiên sanh tam đại bảo tiêu, có thể nếu như không có áo xám lão giả hiện thân, sự tình sẽ rất phiền toái, đại chiến qua đi, ah tất sẽ làm thân thể của hắn trạng thái, lại lần nữa biến chênh lệch.

Áo xám lão giả khoát tay, lấy ra kia mai Vô Hoa Quả hướng về Trần Phàm đưa tới, lập tức nói: "Mộ gia trước kia tại lão phu có ân, tiểu tử, ngươi nếu như có thể vì Mộ gia làm như vậy, này quả, tặng cho ngươi chính là."

Đổi mặt dễ như trở bàn tay chi vật, Trần Phàm lắc đầu, nói: "Vô công bất thụ lộc, còn là dựa theo lúc trước đã nói rồi đấy điều kiện trao đổi a!"

Thực sự không phải là Trần Phàm sĩ diện cái lão, lấy hắn hiện tại vì Mộ gia làm những chuyện như vậy, ngược lại có tư cách nhận lấy Vô Hoa Quả, để cho lão già tâm ý toàn bộ.

Nhưng lão già hiện tại rõ ràng cho thấy tại báo ân, Mộ gia hiện giờ có nguy cơ, Trần Phàm sẽ không nghĩ Mộ gia cùng áo xám lão giả ở giữa ân tình như vậy hiểu được, như vậy một vị cao thủ, há có thể bỏ lỡ.

Nhìn thấy Trần Phàm cử động, áo xám lão giả ha ha cười cười, nói: "Tiểu tử, ngươi ngược lại là rất giáo hoạt. bất quá, Mộ gia hiện giờ tình thế, chính là là nguyên nhân căn bản, mà lão phu còn không có ngăn con sóng dữ thực lực, cho nên, trái cây kia thực ngươi muốn liền, không muốn mà nói, lão phu liền để ở chỗ này, ngươi cứ tự nhiên."

Nói xong, buông xuống Vô Hoa Quả, áo xám lão giả dương thân mà đi.

"Trần Phàm, này?"

Nhìn nhìn áo xám lão giả bóng lưng, mộ Tân Nguyệt không hiểu hỏi.

"Lão Tiên Sinh là vị cao thủ, những năm gần đây, các ngươi đều nhìn lầm."

Trần Phàm thu hồi ánh mắt, ngược lại nói: "Tân Nguyệt, Mộ gia đến cùng gặp phải như thế nào nguy cơ?"

Người xung quanh, cũng đã tản đi, trống rỗng không có người nào, mộ Tân Nguyệt liền cũng không có giấu diếm, nàng thán nói nói: "Ta Mộ gia, thực sự không phải là độc lập gia tộc, mộ thành Mộ gia, là của chúng ta bốn gia."

"Hơn trăm năm trước, xuất hiện một ít tình huống, dẫn đến chúng ta nhất mạch này bị khu trục đến này tuyên Dương Thành, bây giờ nhìn lại có chút địa vị, nhưng những cái này, đều là đến từ bốn gia uy phong, nếu không phải như thế, Lâm gia những cái này bản thổ thế lực, sẽ không dễ dàng tha thứ chúng ta phát triển."

Mộ Tân Nguyệt nói: "Nhiều năm qua, chúng ta vẫn muốn trở về bốn gia, có thể đều chưa từng như nguyện, thẳng đến ca của ta xuất hiện. lấy ca của ta tu luyện thiên phú, nhất định có thể dẫn dắt Mộ gia trở về bốn gia, nhưng hiện tại. . ."

Trần Phàm nhướn mày, hỏi: "Cho dù Mộ huynh bị thương, vô pháp trở về bốn gia, có thể các ngươi như cũ là Mộ gia người, tuyên Dương Thành chừng không, các ngươi mộ thành bốn gia, há có thể nguyện ý rơi vào tay người khác?"

Mộ Tân Nguyệt đau khổ cười cười: "Đích xác, ta mộ thành bốn gia sẽ không buông tha cho tuyên Dương Thành, thế nhưng là Trần Phàm, đây là chúng ta một cơ hội cuối cùng, nếu như trở về không được, chúng ta đem hoàn toàn bị vứt bỏ, một khi bị từ bỏ. . ."

"Vứt bỏ? các ngươi đều là nhất mạch đối với nhận thân nhân a?"

Trần Phàm vô pháp lý giải, thân nhân cùng thân nhân, có thể nào vứt bỏ?

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: trực xuất tử khí

Chương 22: trực xuất tử khí

Trần Phàm nghi hoặc, để cho trong bí ai mộ Tân Nguyệt lảng.

Nàng nào biết, tại Trần Phàm trong thế giới, mặc dù ah là cường giả vi tôn, mặc dù ah phải đối mặt lấy đến từ ngoại giới vô số áp lực, nhưng từ trước đến nay, đều chưa từng tại thân nhân bằng hữu nơi này, chịu qua một tia ủy khuất, chớ nói chi là cái gọi là từ bỏ.

Trần Phàm cũng không đơn thuần, hắn đã chịu đến tào ngộ, để cho hắn căn bản không có khả năng đơn thuần, nhưng mà, hắn ah thật sự vô pháp tương tượng, này thân nhân trong đó, cư nhiên cũng sẽ?

Trần Phàm chưa từng oán trời trách đất qua, thiên nguyên rửa chẳng quản gọi người sống không bằng chết, nhưng cho tới bây giờ đều là cười đối mặt, nhưng đôi khi, tại ở sâu trong nội tâm, Trần Phàm ah không khỏi đối với những người khác có chỗ hâm mộ, bởi vì những người này, ít nhất có thể có một cái hoàn chỉnh sinh mệnh.

Cho tới bây giờ, hắn phương mới biết được, so với mộ Tân Nguyệt cùng tuyên Dương Thành Mộ gia, chính mình là may mắn được!

"Thân nhân a!"

Mộ Tân Nguyệt lắc đầu âm thanh lạnh lùng nói: "Tại tuyệt đối lợi ích trước mặt, lại có cái gì là không thể làm? nhất mạch đối với nhận? ha ha, e rằng tại mộ thành bốn gia những người kia trong nội tâm, chúng ta vốn là bị lợi dụng công cụ, ngày nay, đã không còn giá trị lợi dụng, bọn họ tự là sẽ không mềm lòng."

Trần Phàm im lặng, thật sự là hắn trải qua vô số sự tình, nhưng Mộ gia loại tình huống này, còn chưa từng thấy qua.

"Bốn gia? ha ha!"

Mộ Tân Nguyệt không tiếng động cười cười, thanh âm phát lạnh, nói: "Hôm nay ta lại càng là không nghĩ tới, Lâm gia này, cư nhiên đã như thế không thể chờ đợi được, chẳng lẽ bọn họ không biết, cho dù ta Mộ gia bị ném bỏ, tuyên Dương Thành, ah không phải là bọn họ có khả năng nhúng chàm, bọn họ thật to gan."

"Không phải là Lâm gia không thể chờ đợi được, ah không phải là bọn họ gan lớn, mà là, bọn họ có đủ thực lực."

Trần Phàm chợt điểm ra Lâm Thiên sanh ba vị bảo tiêu chân thật tu vi, nghe xong, mộ Tân Nguyệt không khỏi ngẩn ngơ, hơn nửa ngày, không thể tin được tự hỏi: "Lâm gia, lúc nào, thực lực mạnh như thế đứng?"

Toàn bộ Mộ gia, bắt quả một cái huyền động cảnh cao thủ, ca ca mộ thiết dương chẳng quản thiên tư phi phạm, hiện giờ, cũng mới tới nguyên hậu kỳ, cách...này huyền động chi cảnh, còn có một đoạn khoảng cách không nhỏ.

Lâm gia này cư nhiên? người trung niên kia, cũng không phải Lâm gia chi chủ Lâm Uy!

Mộ Tân Nguyệt thật sâu trầm mặc hạ xuống, bị mộ thành bốn gia vứt bỏ, nhiều nhất, không có tuyên Dương Thành địa vị, cử nhà rời đi, chưa hẵn không thể có tân thiên địa, có thể Lâm gia!

Nhiều năm qua, lương nhà tại tuyên Dương Thành, đã là thế như nước lửa, dĩ vãng có mộ thành bốn gia nâng đỡ, Lâm gia không dám làm càn, cũng không có bốn gia duy trì, mộ Tân Nguyệt tưởng tượng đến, đem làm cái gì ngày nào đó đến nơi thời điểm, Mộ gia chắc chắn gió tanh mưa máu.

Ấn nhẫn nhiều năm Lâm gia, một khi xuất thủ, phụ thân bằng sức một mình, có thể ngăn cản hạ xuống sao?

"Tân Nguyệt! ngươi yên tâm, ta nhất định đem hết toàn lực, để cho Mộ huynh tốt!"

Một lát sau, Trần Phàm hít một hơi thật sâu, nghiêm nghị nói, kỳ thật còn có một câu hắn cũng không nói, dù cho mộ thiết dương vô pháp trong tương lai chống đỡ nổi Mộ gia, người mộ Tân Nguyệt cũng có thể khơi mào trọng trách.

So với chính mình hơi lớn một chút thiếu nữ, dĩ nhiên thể hiện ra phi phạm tu luyện thiên phú, tới nguyên sơ kỳ tu vi, cho dù là đặt ở Thái Nhạc điện, cũng có thể xếp hạng danh hào.

Như vậy thiên tư, cho nàng thời gian, tương lai tuyên Dương Thành Mộ gia, sẽ có càng thêm đại với tư cách là.

Đương nhiên, Trần Phàm càng thêm rõ ràng, mộ Tân Nguyệt còn cần có thời gian, cho nên, trước đó, nhất định phải để cho mộ thiết dương tốt, ít nhất, cũng phải để cho Lâm gia, hay là mộ thành Mộ gia, thấy được tuyên Dương Thành Mộ gia, còn có đầy đủ đại phát triển cùng lợi dụng không gian.

"Cảm ơn ngươi!" lúc này thiếu nữ, không thể nghi ngờ là mềm yếu cực kỳ.

Trần Phàm cười cười, nói: "Cho ngươi chuẩn bị đồ vật, tất cả chuẩn bị xong chưa? quay về Mộ phủ a!"

"Không đi phòng đấu giá sao?"

"Không có cái kia tất yếu, đi thôi!"

"Đúng rồi Trần Phàm?"

Mộ Tân Nguyệt nhìn nhìn thiếu niên, nhẹ giọng hỏi: "Người vừa rồi đối với Lâm Thiên sanh nói, những năm gần đây, người chưa từng có hảo hảo sống quá, là có ý gì?"

Trần Phàm lần nữa xác định, người thiếu nữ này, huệ chất Lan Tâm, cùng nàng mặt ngoài chỗ bày biện ra tới cổ này đã tính tử, hoàn toàn không tương xứng.

Nhưng này cũng chưa chắc tuyệt đối, có lẽ, thiếu nữ dĩ vãng trên có phụ thân chiếu cố, dưới có ca ca sủng ái, bằng Mộ gia tại tuyên Dương Thành thế lực, nàng có thể thỏa thích phóng thích ra thiên tính, ngày nay, trong nhà biến cố, khiến cho người thiếu nữ này, trưởng thành!

"Thuận miệng vừa nói mà thôi, quay về a!"

Trần Phàm cũng không quay đầu lại, bước nhanh ra khu giao dịch.

Trở lại Mộ gia, Mộ Dung tức ở đại sảnh đã là lo lắng chờ đợi hồi lâu, nhìn thần sắc hẩn bên trong bất an, hiển nhiên, hẩn đã biết được liệu mua trong quảng trường chỗ chuyện đã xảy ra.

"Tiểu huynh đệ, người không sao chứ?" thấy được Trần Phàm đến gần, Mộ Dung tức vội hỏi.

"Đa tạ tiền bối quan tâm, ta rất tốt! bất quá Lâm gia này, các người đã không thể không đề phòng." Trần Phàm chẳng quản chém đinh chặt sắt, nhưng trong lòng, cũng không có tuyệt đối nắm chắc trị liệu hảo mộ thiết dương thân thể.

Cho nên, mọi thứ phải hơn làm hai bàn tay chuẩn bị.

Nghe vậy, Mộ Dung tức đồng tử phát lạnh, nói: "Đây là tự nhiên, hẩn Lâm gia như cho rằng, lần này thì có thể làm cho ta Mộ gia từ đó triệt để tiêu thất, đó là bọn họ sai rồi."

"Ngược lại là tiểu huynh đệ người, gần nhất tận lực không nên đi ra ngoài, người của Lâm gia, từ trước đến nay khóe mắt nhai tất báo. như nhất định phải ra ngoài, thỉnh thông báo ta một tiếng."

"Hảo!"

Trần Phàm ngược lại không có cự tuyệt Mộ Dung tức hảo ý, chợt nói: "Tân Nguyệt, đem những dược liệu kia cho ta."

Mộ Tân Nguyệt lập tức đem trong tay bao bọc đưa tới, sau đó có chút nghi ngờ hỏi: "Những dược liệu này mặc dù có điểm quý trọng, có thể tất cả đều là thiên lạnh chi vật, không quá nhiều dùng, người muốn tới làm chi?"

"Luyện chế Hộ Tâm Đan, dùng để thủ hộ tâm mạch của Mộ huynh!"

Trần Phàm cười cười, nói: "Mộ tiền bối, ta cái này đi chuẩn bị, ngày mai bắt đầu, vì Mộ huynh trực xuất tử khí."

Mộ Dung tức phụ nữ, thì là thần sắc có chỗ ngốc trệ, một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, Mộ Dung tức nghiêm nét mặt nói: "Tiểu huynh đệ chẳng quản an tâm luyện đan, tuyệt sẽ không có bất kỳ người sẽ tới quấy rầy."

"Cũng không phải dùng phiền toái như vậy, vẫn bồi trước cáo tử."

Hướng về phía Mộ Dung tức ôm quyền, Trần Phàm liền quay người hướng cư trú chỗ bước đi.

Bây giờ Mộ gia đích xác bấp bênh, bất quá, chỉ cần mộ thiết dương còn sống, tuyên Dương Thành bên trong thế lực khác cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, có lẽ Lâm gia tự kiềm chế thế lực không lộ, sẽ có cử động, nhưng bây giờ, bọn họ tuyệt đối không dám.

Dược liệu mua quảng trường khu giao dịch bên trong áo xám lão giả, lấy thực lực của hẩn, ngay cả là phải báo ừ, thật sự không cần phải đành phải tại cái đó nhàm chán khu giao dịch.

Có thể nếu như dừng lại ở chỗ đó, đã nói lên, áo xám lão giả báo ân, tuyệt không phải là một chuyện, hay là đồng dạng vật phẩm, là có thể để cho hẩn cảm thấy, ân tình đã lưỡng rõ ràng.

Nếu là như vậy, áo xám lão giả sớm liền rời đi.

Từ bên trong cũng là có thể nhìn ra, áo xám lão giả trọng tình trọng nghĩa, một người như vậy, tuyệt sẽ không bỏ xuống hiện tại nguy cơ từ phía Mộ gia.

Có hẩn, có lẽ kéo không cứu được Mộ gia này, áo xám lão giả nói không sai, Mộ gia họa, chính là là nguyên nhân căn bản, là đến từ mộ thành bốn gia vút bỏ, áo xám lão giả kháng cự không được toàn bộ mộ thành Mộ gia, thế nhưng là, tạm thời Chấn Nhiếp ở Lâm gia, hẩn còn có tư cách này.

Mà nhìn nhìn Trần Phàm rời đi, trong đại sảnh hai cha con nàng người, không tự chủ được lại một lần nữa có chỗ ngốc trệ hạ xuống, thật sự là rồi mới Trần Phàm chỗ để lộ ra tới tin tức, gọi người quá mức rung động.

"Nguyệt Nhi, người nói, Trần Phàm này, đến cùng có như thế nào lai lịch?"

Mộ Dung tức gần như thì thào âm thanh nói: "Tuổi còn nhỏ, một quyền liền đánh tan có được tôi nguyên trung kỳ tu vi Lâm Thiên sanh, bực này tu luyện thiên phú, đủ để tại toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa xếp hạng Top 3, mà hắn, rõ ràng còn là Luyện Đan Sư!"

Chính là này Luyện Đan Sư thân phận, để cho Mộ Dung tức cùng mộ Tân Nguyệt, có so với kiến thức Trần Phàm tu vi càng thêm chấn kinh.

Tại thế gian này, võ đạo chi lộ tuy nói là vĩnh hằng chủ đề, thế nhưng, tổng có một chút ngoại lệ xuất hiện, mà những cái này ngoại lệ, liền để cho đám võ giả, cho dù là tu vi tuyệt đỉnh những cao thủ, đều sẽ có kiêng kị.

Ví dụ như, lúc trước thần y sống Diêm La, lại ví dụ như, cái gọi là Luyện Đan Sư!

Này lưỡng đại chức nghiệp, có lẽ bản thân tu vi cũng không mười phần cao minh, có thể bởi vì chức nghiệp tính đặc thù, tại cái nào đó thời điểm, càng thêm dễ dàng đạt được người khác tôn kính, cùng với. . . kính nể!

Thầy thuốc tự là không cần qua giải thích thêm, cao minh thần y, tựa như kia sống Diêm La đồng dạng, già bảy tám mươi tuổi, tu vi mới khó khăn đạt tới tới nguyên cảnh, có thể kia xuất sắc y thuật, chính là Mộ Dung tức, cũng không dám đơn giản đi đắc tội.

So sánh với thầy thuốc, Luyện Đan Sư cái thân phận này, thì muốn càng thêm thần bí!

Muốn trở thành một cái thầy thuốc, chỉ cần có khác khổ nghiên cứu tâm, có tương đối khá thiên phú hòa hảo lão sư dạy bảo, những điều kiện này, phóng tầm mắt thế gian, cũng không phải rất khó khăn.

Nhưng trở thành Luyện Đan Sư điều kiện, tương đối mà nói, muốn hà khắc rất nhiều!

Nghiêm khắc nhất một chút, trở thành Luyện Đan Sư, nhất định phải có được hơn người thần hồn chi lực, bởi vì luyện đan thời điểm, bất kỳ thật nhỏ sai lầm, đều dẫn đến luyện đan thất bại.

Trừ ngoài ra, bản thân cái khác điều kiện ah phải tương xứng, bằng không mà nói, dù cho thần hồn lực lượng vượt qua kiểm tra, trong cơ thể thúc không sinh ra hỏa diễm, ah không có thể trở thành Luyện Đan Sư.

Luyện đan cần có hỏa diễm, cũng không phải là những cái kia do cùi vật phát lên hỏa!

Mà đan dược tác dụng, tin tưởng từng cái võ giả, đều cực kỳ rõ ràng.

So sánh, một ít thời điểm, Luyện Đan Sư thân phận, nếu so với thầy thuốc thân phận trọng yếu hơn, bởi vậy, tại biết Trần Phàm một thân phận khác, Mộ Dung tức phụ nữ mới như thế giật mình.

Một cái võ đạo thiên phú xuất sắc như thế, lại còn lại có Luyện Đan Sư cái thân phận này. . . hai cha con nàng cái vô pháp tưởng tượng, người thiếu niên sau lưng, đến cùng tồn tại như thế nào thế lực, mới có thể nuôi dưỡng được ưu tú như thế người đến, lại càng là kim lòng không được cảm thán, bọn họ Mộ gia, lần này, thật sự gặp gỡ quý nhân.

Hôm sau!

Sáng sớm thời điểm, Mộ Dung tức phụ nữ liền tại Trần Phàm bên ngoài gian phòng chờ, thấy hắn đi ra, phụ nữ hai người vội vàng nghênh đón tới, chưa từng nói thêm cái gì, có thể ánh mắt kia, lại là cực đoan khẩn trương.

Mấy tháng qua, coi như là thần y sống Diêm La, điều y trị không hết mộ thiết dương, mặc dù nói, Trần Phàm cũng không có cho ra đầy đủ cam đoan, dù cho mấy may cam đoan cũng không có cho ra, có thể hắn đến, cùng với hắn kế tiếp muốn làm, lại là Mộ gia hiện giờ hy vọng duy nhất.

Nghênh lấy ánh mắt của bọn hắn, Trần Phàm khẽ gật đầu một cái, lập tức sau đó không lâu, đi tới mộ thiết dương chỗ sân nhỏ, sau đó, một bước bước vào kia bị tử khí nơi bao bọc trong phòng.

Trục xuất tử khí, từ hôm nay trở đi!

Tuy Trần Phàm mình cũng không có nắm chắc được bao nhiêu phần, có thể hắn cho mình hạ xuống tử mệnh lệnh, bất kể như thế nào, cũng không thể để cho Mộ Dung tức phụ nữ thất vọng, bất đắc dĩ, kia cũng chỉ có thể. . .

Trần Phàm hít một hơi thật sâu, xuất hiện ở đại bên trên giường!

Chương 23: linh tính

Chương 23: linh tính

Giường bên cạnh, Trần Phàm lẳng lặng đứng vững, hần đang đợi bản thân hồ hấp như cùng là tại lúc thời điểm tu luyện như vậy hoàn mỹ.

Khu trừ tử khí, thực sự không phải là đơn giản một lần tu luyện, càng thêm không giống là ăn cơm ngủ dễ dàng như vậy, nếu như bản thân trạng thái vô pháp đạt đến đỉnh phong, hơi không cẩn thận, chẳng những mộ thiết dương xảy ra đại sự, liền ngay cả mình, cũng là chạy không thoát tử khí một kiếp này, không được phép Trần Phàm không cẩn thận.

Ước chừng phút đồng hồ thời gian qua đi, Trần Phàm tâm thần không hề bận tâm, bàn tay hần mới nhẹ nhàng khẽ động, có một mai hiện ra mùi thuốc màu đỏ sậm đan được, tại trên lòng bàn tay hiển hiện.

Đây chính là Trần Phàm ngày hôm qua luyện chế hạo Hộ Tâm Đan!

Tử khí quá mức đáng sợ, mà mộ thiết dương người bị tử khí, đã mấy tháng lâu, e rằng, những cái này tử khí, đã xâm nhập đến hần cốt tủy bên trong.

Bởi vậy, cho dù là tối ôn hòa trực xuất thủ đoạn, đều có khả năng cho mộ thiết dương thân thể, mang đến hủy diệt tính đả kích, một cái không tốt, dù cho tử khí trực xuất sạch sẽ, mạng của hần, ah đi tới phần cuối.

Hộ Tâm Đan này, có thể thủ hộ ở mộ thiết dương tâm mạch, khiến cho thân thể mặc kệ bị như thế nào giày vò, đều có đến hơi thở cuối cùng, tâm mạch không đến mức bị hao tổn!

Chỉ cần tâm mạch hoàn hảo, đợi tử khí trống rỗng, cho mộ thiết dương một ít thời gian, thân thể của hần liền sẽ từ từ khôi phục lại, sẽ không lưu lại mây di chứng.

Chậm rãi đem Hộ Tâm Đan đưa vào mộ thiết dương trong miệng, dùng linh lực để cho hòa tan, Trần Phàm lại lần nữa hít một hơi thật sâu, ánh mắt kiên định và có một chút ngưng trọng.

Những cái này tử khí uy lực, hần tự mình nhận thức qua, lời nói không dễ nghe, mặc dù hần ít ỏi át chủ bài lớn, đều là đối với cái này chết tiệt khí có chỗ khắc chế, có thể đơn giản, hần ah không dám tiếp tục đi thử tử khí uy lực, cái đồ vật này, nếu là bị nhiễm lên, một cái không tốt, kết cục sẽ cùng mộ thiết dương giống như đúc.

Nhưng lần này, vô luận là vì phải lấy được Cửu U Âm Dương thảo, lại muốn cho Mộ gia một hy vọng, hần đều không cho phép chính mình thất bại.

"Bắt đầu đi!"

Trần Phàm nhẹ nhàng nói thanh âm, chợt nắm lên mộ thiết dương kia khô héo giống như cùi cánh tay, một lát sau, ước chừng là cảm ứng được Hộ Tâm Đan được lực hoàn toàn phát huy tác dụng, một đạo linh lực, rồi mới từ cánh tay người sau, như thêm điện tiến vào trong thân thể của hần.

"Hừ!"

Cho dù là tại trong hôn mê, giờ này khắc này, mộ thiết dương đều là phát ra một tiếng thống khổ kêu to.

Lần này, Trần Phàm linh lực tiến nhập, là vì trực xuất tử khí, thực sự không phải là lần trước như vậy xem, cho nên, linh lực đã là mang theo bá đạo tính công kích, lấy mộ thiết dương hiện giờ trạng thái, tất nhiên là thống khổ không chịu nổi.

Từng có một lần kinh nghiệm, cũng là tự mình cảm giác gặp qua một lần, hiện tại lại lần nữa hơi bị, Trần Phàm đã có vài phần cười xệ nhẹ đi đường quen cảm giác, kia linh lực mới vừa tiến vào mộ thiết dương thân thể, chính là bộc phát ra bá đạo chi uy.

Sau đó, còn không đợi những cái này tử khí có bất kỳ cử động, linh lực dẫn đầu mà động, đem cách gần nhất một chút tử khí bao bọc mà vào, lập tức bắt đầu rồi cường lực trực xuất.

Linh lực bên trong, kia một chút tử khí, tại Trần Phàm tận lực luyện hóa, phát ra xuy xuy thanh âm.

Trần Phàm sắc mặt bình tĩnh không chế bản thân linh lực trong kia hóa, ở thời điểm này, hần không cho phép chính mình có chút sai lầm, linh lực tại hần thân thể người, bây giờ mộ thiết dương lại không có nửa điểm phản kháng lực, nếu như xuất hiện hơi hơi độ lệch, để cho bản thân linh lực cùng thân thể đối phương có chỗ trực tiếp tiếp xúc, kia đều không cần chờ chết khí tiêu hao hết mộ thiết dương hết thầy sinh cơ, độ lệch, sẽ để cho mộ thiết dương trong chớp mắt trọng thương, thậm chí tử vong!

Mà mộ thiết dương trong cơ thể tử khí số lượng quá mức khổng lồ, thế cho nên, Trần Phàm căn bản không có khả năng bỏ qua những cái này tử khí, trực tiếp thông qua đi tìm tìm kia tử khí bốn nguyên, cho nên, chỉ có thể dùng nguyên thủy nhất phương pháp, từng giọt từng giọt từng bước hành động.

Bởi vậy, tuy quá trình bị kéo dài rất nhiều, có thể chỉ ít có một chỗ tốt, đó chính là để cho mộ thiết dương chậm rãi đi thích ứng chính mình cử động, bất quá, Trần Phàm còn không biết, kia tử khí bốn nguyên, sẽ bằng không tiếp tục thúc đẩy sinh trưởng tân tử khí xuất ra.

Nếu như có thể mà nói, như vậy hành động này, sẽ trở thành vô dụng cử chỉ.

Trần Phàm mỗi ngày trực xuất mất một ít, sẽ diễn sinh ra tân tử khí, liền cũng cùng cái gì cũng không làm là giống nhau.

Nhưng bây giờ còn vô pháp tìm đến chết khí bốn nguyên, tạm thời, cũng chỉ có thể như vậy đi làm!

Tại bá đạo linh lực bao bọc, phụ trợ lấy phệ linh châu thần kỳ, ước chừng mấy phút sau, một chút này tử khí, cuối cùng tại linh lực luyện hóa, hóa thành một đạo khói bụi, tự mộ thiết nương mây trong nội tâm trời lên, mà tiêu thất hư không, cũng tìm không được nữa tung tích của bọn nó.

Cảm ứng được một màn này, Trần Phàm hơi hơi nhẹ nhàng thở ra, tuy rất mệt a, điểm này luyện hóa, đều ngưng tụ hẩn đại bộ phận tâm thần, có thể chỉ cần có hiệu quả là được.

Vén vén chỉ là lần này, Trần Phàm trên trán, liền che kín mồ hôi, tâm thần tiêu hao, muốn xa bị thân thể tiêu hao tới gọi người khó có thể thừa nhận, nếu như không phải là những năm gần đây, Trần Phàm kinh lịch quá nhiều, cũng không thể tiếp tục tiến hành.

Tuy nói còn có thể tiến hành hạ xuống, có thể tốc độ như vậy, thật sự ah quá chậm một ít, cứ như vậy tiến độ, chỉ sợ mấy năm thời gian, đều không nhất định có thể hoàn toàn sẽ chết khí đuổi ra mộ thiết dương thân thể.

Mà hiển nhiên, như thế thời gian, là Trần Phàm lãng phí không nổi.

Vì vậy, kế tiếp Trần Phàm gia tăng linh lực đưa vào, mọi thứ đều muốn làm hai bàn tay chuẩn bị, làm như vậy tuy có hiệu quả, có thể tại không biết có phải hay không sẽ có tân tử khí thúc đẩy sinh trưởng xuất ra, Trần Phàm muốn ở một bên trực xuất tử khí đồng thời, đi một bên cảm ứng đến tử khí bốn nguyên tồn tại.

Nhưng, còn là do ở thực lực có hạn chế, chẳng quản Trần Phàm thần hồn lực lượng vượt qua thường nhân tượng tượng cường đại, nhưng cũng không cách nào tiến nhập đến hẩn trong cơ thể con người, cho nên hẩn hiện tại, chỉ có thể thứ nhất nghĩ thứ hai là làm, phân hoá quá độ một tia linh lực, tại đem phía trước tử khí từng giọt từng giọt trực xuất thời điểm, kia một tia linh lực, mượn cơ hội rời rạc tiến nhập chỗ sâu trong, nhìn xem, có thể hay không phát hiện tử khí bốn nguyên địa phương.

Đây là duy nhất có thể làm được phương pháp, trừ đó ra, Trần Phàm không nghĩ được những biện pháp khác.

Bá đạo linh lực, chen chúc mà vào, trực tiếp tại nhỏ yếu trong thân thể, nhắc lên đáng sợ sóng gió, mà lúc này, ngập trời tử khí, đã là đã nhận ra những linh lực này dụng ý, lúc này, phô thiên cái địa cuốn tới.

Mặc kệ Trần Phàm bản thân linh lực là như thế nào kinh người, dù sao cũng là trong cơ thể của người khác, chiếm cứ mộ thiết dương thân thể mấy tháng lâu, cổ thân thể này, sớm đã bị tử khí trở thành sân nhà.

Tại chúng sân nhà, tử khí lại sao cho Trần Phàm linh lực làm xăng làm bậy? chúng càng thêm không có khả năng, dễ dàng tha thứ Đạo này lạ lẫm linh lực, tới đem chúng từng bước xua tán.

Nồng nặc tử khí, đem Trần Phàm tất cả xông tuôn ra tiến vào linh lực đều là bao vây mà vào, ở chỗ này, tựa hồ có tử khí bốn nguyên vì chỗ dựa, dù cho phệ linh châu đối với chúng có một chút khác chế, nhưng bây giờ cảm ứng đi qua, loại này khác chế, đã là rất có hạn.

Phệ linh châu phát tán ra tới khí tức, tại mộ thiết dương trong cơ thể, đã là vô pháp như ở bên ngoài, hay là ở trong cơ thể Trần Phàm như vậy, có thể thể hiện ra đáng sợ uy lực.

Tử khí bao bọc, thuộc về phệ linh châu uy lực, đang bị gắt gao áp chế. mặc dù nói, đối với tử khí, phệ linh châu lực lượng như cũ có chút tác dụng, thế nhưng là tử khí số lượng quá khổng lồ, thế cho nên, những cái này uy lực, hoàn toàn có thể bị tử khí chỗ triệt tiêu.

Cảm ứng được bản thân đối với những cái kia linh lực cường khổ độ, đã là cực kỳ hơi yếu thời điểm, Trần Phàm tâm thần mãnh liệt biến đổi, rõ ràng tại mộ thiết dương trong cơ thể, những cái kia bị vây khốn bá đạo linh lực, lúc này, bộc phát ra một hồi óng ánh tử mang.

Này tử mang, một đoàn nóng rực tử sắc hóa điểm, giống như như tinh linh chậm rãi dâng lên!

Trần Phàm có được Luyện Đan Sư thân phận, linh lực có thể hóa hỏa!

Đối với những thứ này tử khí mà nói, hỏa điểm chính là thiên nhiên tốt nhất khắc tinh, đương nhiên, cái gọi là hỏa, tự không phải là phổ thông hỏa, tuy nhận vào lực có hạn, linh lực biến thành Tử Hỏa, chưa hẳn cho tử khí đã kích trí mệnh, có thể Trần Phàm có lòng tin, tất nhiên là có thể thoát khỏi trước mắt khốn cảnh.

"Xùy~~!"

Quả nhiên, tại Từ Hòa đốt cháy, chẳng quản chỉ có tiểu một phần nhỏ tử khí bị hóa thành khói bụi rồi đi mộ thiết dương thân thể, đại bộ phận tử khí, như cũ là đem Từ Hòa gắt gao ngăn cản tại, thế nhưng là, những linh lực này biến thành Từ Hòa, lại lần nữa bị Trần Phàm một mực chường khống!

"Tiếp tục a!"

Trần Phàm nhẹ nhàng khê hừ, Từ Hòa ngưng hình, như mũi tên rời cung, như thiểm điện bắn mạnh tới.

Nếu như Từ Hòa làm ra hiệu quả, Trần Phàm tự không có chút nào khách khí, ven đường chỗ qua, bá đạo linh lực biến thành Từ Hòa, tại phệ linh châu phụ trợ, lại như vào chỗ không người, chỉ là một cái chớp mắt, đã tiến nhập đến mộ thiết dương thân thể chỗ sâu trong.

"Này?"

Trần Phàm tâm thần chưa phát giác ra có chỗ ngưng trọng lên.

Không thể phủ nhận, vô luận là linh lực biến thành Từ Hòa, hay là phệ linh châu, đối mặt tử khí, hoặc nhiều hoặc ít (*), đều có vài phần uy lực, nhưng mà Trần Phàm cũng là vô cùng rõ ràng, này lưỡng người chỗ sản sinh ra uy lực, có lẽ là có thể tương trợ lẫn, đi trực xuất mất một chút tử khí, thế nhưng, tuyệt đối không thể để cho hấn như thế thông suốt tại đây ngập trời tử khí.

Trần Phàm cũng không phải là cuồng vọng hạng người, sẽ không cho là thủ đoạn của mình, thật đúng có thể thông thiên!

Nếu là tử khí đơn giản như vậy liền có thể đối phó, Mộ Dung tức sao có thể có thể khiến nhi tử chịu đau nhức mấy tháng lâu? tại một luồng tử khí tiến nhập đến thân thể của mình bên trong thời điểm, đây chính là trọn vẹn tàn sát bữa bãi một canh giờ, như vậy uy lực, như thế nào lại tại hiện tại, trở nên như thế nhỏ yếu sao?

"Có cổ quái!"

Trần Phàm không kịp suy nghĩ nhiều, khống chế linh lực biến thành Từ Hòa, mang theo phệ linh châu ba động, như thiểm điện bắn ngược trở về.

"Ông..ong!"

Hết thấy, chung quy là có chút đã muộn, bắn ngược mà quay về tử sắc hòa diễm, mới vừa vận khê động, quanh thân, kia dừng lại một hồi tử khí, lại lần nữa ngập trời hội tụ qua.

Bốn phương tám hướng, lại không cái gì đường lui!

Vận vận là như thế, cùng lắm thì, Trần Phàm còn có thể dựa theo bản thân chi lực cùng chúng độ sức, nhưng, lúc đó chút tử khí, lại một lần nữa bao vây mà đến thời điểm, Trần Phàm vô cùng rõ ràng, từ nơi này chút tử khí, cảm ứng được một cổ kỳ lạ ba động.

Đạo này ba động, phảng phất là mệnh lệnh đồng dạng, tại ba động nhộn nhạo, những cái kia bắt đầu vốn cả chút rời rạc tử khí, vậy mà, rậm rạp chẳng chút chông chát, lẫn nhau trong đó, hình thành không có bất kỳ không gian che chắn.

Nói cách khác, đã bị chặn chết rồi, hơn nữa, liền chút nào khe hở đều là không có. những cái này tử khí, đúng là tại vừa rồi, lấy chúng bản thân làm môi như, dẫn tới Trần Phàm linh lực tiến nhập chỗ sâu trong, sau đó. . .

Những cái này tử khí, không khỏi ah quá thông minh một ghi a?

Lúc đó ba động càng thêm kịch liệt nhiều lần thời điểm, Trần Phàm rõ ràng cảm giác được, vô biên vô hạn tử khí, tràn ngập một cổ, làm cho lòng người kinh hãi vô cùng —— linh tính!

"Những cái này tử khí, cư nhiên đã có được linh tính?"

Giờ này khắc này, dù là Trần Phàm tâm tính cực kỳ bất phàm, cũng nhận không được tâm thần đại run lên.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 24: tử khí chi linh

Chương 24: từ khí chi linh

Những cái này từ khí, vậy mà tràn ngập linh tính, đây là Trần Phàm tuyệt đối đều không ngờ tới!

Trời sinh vạn vật, vạn vật đều có linh!

Có linh chi vật, phương là mới có tư cách được gọi là vật sống!

Thế gian, nhân loại, loại thú sinh linh, những cái này đều là bẩm sinh liền có được linh tính, khác nhau chỉ là linh tính mạnh yếu mà thôi, nhân loại vì vạn vật đứng đầu, linh tính chân, tất nhiên là cái khác sinh linh chỗ không thể so sánh được.

Không có gì ngoài nhân loại cùng loại thú sinh linh, trong thiên địa các loại thực vật, ah tràn ngập linh tính, đồng dạng, linh tính mạnh yếu, quyết định tương lai của bọn nó chỉ lộ có hay không lâu dài.

Những thiên địa này tự nhiên sinh trưởng vạn vật, còn khác có một ít đồ vật, có đủ tương đối bất phàm linh tính.

Võ đạo trong thế giới, không có gì ngoài võ đạo bản thân, thì sẽ diễn sinh ra rất nhiều cùng võ đạo cùng một nhịp thở đồ vật, ví dụ như, võ giả vốn có vũ khí, cùng với cao phẩm chất đan dược, còn có, cái gọi là Thần cấp công pháp vũ kỹ, cùng với vượt qua Thần cấp phía trên tồn tại.

Những vật này, cũng là có phi phàm linh tính, nhưng mà, chúng linh tính, đồng đều là tới từ ở chế tạo ra người của bọn nó, thực sự không phải là bẩm sinh!

Nhưng bất kể là trong thiên địa tất cả đám sinh linh, vẫn bị giao phó linh tính chi vật, đều là có chỗ thu lấy, rồi mới có được linh tính, những cái này từ khí, tồn tại ở mộ thiết dương trong cơ thể, vậy mà, cũng là diễn sinh ra linh tính, này thật bất khả tư nghị.

Đừng nhìn từ khí chỉ là có được linh tính, cái khác cũng không có thay đổi gì, nhưng đối với Trần Phàm cùng mộ thiết dương mà nói, chính là thật lớn uy hiếp!

Có được linh tính, từ loại trình độ nào đó mà nói, đó chính là vật sống!

Từ khí vốn là đáng sợ như thế, cộng thêm nó là vật sống, có khả năng phát huy được uy lực, Trần Phàm đã mất có thể nghĩ, điểm này, theo hấn nhóm dụ dỗ bản thân linh lực tiến nhập chỗ sâu trong, mà có thể phát giác được một ít.

Trần Phàm không nghĩ ra, những cái này từ khí, tại sao lại có được linh tính?

Chẳng lẽ là, là tại mộ thiết dương trong cơ thể, hấp thu hấn sinh cơ, dung hợp với hấn một thân linh lực, chỗ sinh ra một loại biến dị? hay hoặc là, để cho mộ thiết dương tổn thương đến loại tình trạng này, lưu lại từ khí đầu sỏ gây nên, vốn là này thiên địa đang lúc, khó gặp thần vật?

Có thể vô luận là loại tình huống đó, cũng không phải tin tức tốt gì!

Tại kia phổ thiên cái địa từ khí bao bọc, thuộc về Trần Phàm linh lực biến thành Từ Hòa, hấn hiện giờ đã là vô pháp chừng không cảm ứng không được, đây cũng không phải quá tổn thất lớn, linh lực tiêu hao mà thôi, ngày sau tu luyện trở về chính là.

Làm Trần Phàm cảm thấy đáng sợ chính là, tại trong tay mình phệ linh châu, lúc này, đều có chút đem cảm không được.

Tuy này phệ linh châu là đồ vật của người khác, những năm gần đây, chính mình bất quá là thay đảm bảo, dùng để luyện hóa thượng cổ dị xà, thế nhưng là, tự đắc đến, sẽ không từng xuất hiện qua loại tình huống này.

Tại kia từ khí trong bao, chẳng những có bản thân linh lực, càng có thuộc về phệ linh châu ba động, chẳng lẽ là bởi vì vậy, kiểm chế phệ linh châu?

Đột nhiên xuất hiện biến cố, để cho Trần Phàm hơi hơi ngốc trệ một chút, nhưng rất nhanh chính là phục hồi tinh thần lại, hấn cuối cùng không phải là thiếu niên bình thường, trước mắt tình thế tuy mang đến cực đại phiền toái, còn không cách nào làm cho Trần Phàm buông tha cho không để ý tới!

Ngược lại, từ nơi này từ khí có được linh tính sự kiện, cũng làm cho Trần Phàm có càng thêm người can đảm ý nghĩ cùng cử động!

Từ khí đã có linh, kia liền có nghĩa là, hấn là lấy loại nào đó hình thái, ẩn nấp ở mộ thiết dương thân thể, rất có thể, đó chính là từ khí bản nguyên!

Đang lo vô pháp tìm đến từ khí bản nguyên địa phương, hiện tại vừa vặn, ngược lại là có tuyệt hảo cơ hội tốt!

"Người đã nghĩ thôn phệ linh lực của ta, còn muốn liền phệ linh châu cùng nhau nuốt mất, kia thì tới đi!"

Trần Phàm lạnh lùng cười cười, quát khẽ, trong cơ thể linh lực không hề có giữ lại bạo tuôn ra, như sóng đồng dạng, cuộn cuộn tiến nhập đến mộ thiết dương trong cơ thể, mà, hóa thành một cỗ hồng lưu, hướng người sau sâu trong thân thể trùng kích đi qua.

Cùng lúc đó, tại đây linh lực, một Đạo thanh sắc quang mang, tản ra kỳ dị ba động, cùng với những linh lực này, cùng nhau nhảy vào tiến vào.

Này thanh sắc quang mang, chính là phệ linh châu!

Từ từ khí rồi mới cử động đến xem, Trần Phàm biết, đối với phệ linh châu, bọn người kia cũng là hết sức khát vọng, mặc dù không biết đến cùng là nguyên nhân gì, có thể từ khí muốn, Trần Phàm cũng liền không nhỏ khí.

Hắn cũng không lo lắng phệ linh châu sẽ được mà bị từ khí chân chính cắn nuốt sạch, phệ linh châu chủ nhân, là cường đại cỡ nào tồn tại, Trần Phàm rất rõ.

Không chút nào khoa trương nói lên một câu, nếu như nếu đổi lại là phệ linh châu chủ nhân đang giúp trợ mộ thiết dương, vậy mặc kệ những cái này từ khí có nhiều đáng sợ, phí trước tay cầm phệ linh châu, chỉ sợ những cái này từ khí, cùng với kia từ khí bốn nguyên, đem không tại có bất kỳ cơ hội chạy trốn.

Cái gọi là đáng sợ, đều là tương đối mà nói!

Tại mắt chuột trong, mèo rất đáng sợ, mèo trong mắt, Đại Lang chó không thể trêu chọc, mà đối mặt sư tử hổ Hắc hùng, những Lang này chó mức độ nguy hiểm, lại yếu đến đáng thương.

Những cái này từ khí cũng giống như thế, chúng có thể khiến mộ thiết dương sống không bằng chết, bức bách Trần Phàm hợp lực hơi bị, tại phệ linh châu mặt chủ nhân trước, từ khí có lẽ còn có thể phát huy ra vài phần uy lực, nhưng uy lực này, tại hắn phệ linh châu chủ nhân trong mắt, không tính là quá lớn nguy hiểm.

Cuộn cuộn linh khí thủy triều, bao vây lấy phệ linh châu, tại sau một lát, chính là cường ép xuyên thấu lúc trước từ khí thiết lập ở dưới đạo kia Thiên La Địa Võng.

"Linh lực hóa hóa!"

Trần Phàm hai tay chợt ấn quyết biến hóa, kia cuộn cuộn linh lực, qua trong giây lát, hóa thành vô cùng nóng rực Từ Hỏa, biến lửa cuốn, phô thiên cái địa phóng tới xung quanh từ khí.

Trong cùng một lúc, phệ linh châu bên trong, cũng là bộc phát ra một cỗ đáng sợ ba động, cùng với Từ Hỏa một chỗ hành động.

Trần Phàm chỉ cảm thấy có chút đáng tiếc, trong cơ thể hắn Vạn Cổ Bất Hủ lực, hiện giờ còn vô pháp khống chế, bằng không, có sự gia nhập của nó, tất nhiên là có thể làm ít công to!

Bất quá, liền hiện tại như vậy mà liều mệnh, nghĩ đến, ah là có thể làm cho những cái này từ khí cảm giác được một cỗ nguy hiểm, tiến tới, xuất hiện Trần Phàm mong muốn kết quả.

"Xuy xuy!"

Tại Từ Hỏa cùng phệ linh châu song trọng áp bách dưới, Thiên La Địa Võng đồng dạng từ khí, rốt cục tại một đầu khác, xuất hiện một đạo rất nhỏ khe nứt, mặc dù không rõ ràng, lại chân thật tồn tại!

"Xông!"

Trần Phàm nhẹ giọng vừa quát, hắn hiện tại muốn, cũng không phải đem này một đoàn từ khí cho luyện hóa, hiện giờ từ khí có được linh tính, vậy không thể không cải biến lúc trước chiến lược.

Đầy trời Từ Hỏa, mang theo phệ linh châu ba động, nháy mắt, đem phía trước đốt cháy trở thành hư vô, lấy vô cùng xu thế, cuộn cuộn đem đưa trùng kích ra ngoài.

"Oanh oanh!"

Mộ thiết dương thân thể, tại lúc này, rồi đột nhiên run rẩy lên, một cỗ phảng phất ngủ say nhiều năm linh lực, tại kia chỗ sâu nhất, từ từ phát ra.

"Mộ huynh!"

Trần Phàm lập tức thần thức truyền âm.

Một lát sau, vô cùng khàn khàn thanh âm, rất nhanh truyền đến Trần Phàm trong đầu: "Tiểu huynh đệ, ngươi là tại vì ta xua đuổi những cái này từ khí sao?"

Xem ra, lần này cử động, tuy còn không từng để cho mộ thiết dương thần trí tỉnh táo lại, có thể nội tâm của hắn bên trong một tia thanh minh, đã là dần dần đang khôi phục.

"Ta là Trần Phàm, chịu Mộ tiền bối cùng tân Nguyệt Cô Nương nhờ vả, tới trợ Mộ huynh ngươi giúp một tay."

"Ha ha, cảm ơn, giúp một tay, làm cho người ta quá hồ thẹn, nếu không phải tiểu huynh đệ ngươi chạm đến đến từ khí ngọn nguồn, ta căn bản vô pháp khôi phục thanh minh."

Mộ thiết dương thanh âm đứt quãng, hiển nhiên hắn hiện tại, còn rất yếu yếu.

Trần Phàm vội hỏi: "Mộ huynh, bây giờ không phải là nói chuyện thời cơ, ta nói, ngươi nghe!"

"Trong cơ thể ngươi tử khí, dĩ nhiên là có được linh tính, như muốn tiêu diệt sạch sẽ, đã không phải là chuyện dễ dàng, ta hiện tại, đang nghĩ biện pháp đang ép quá độ tử khí bốn nguyên, ngươi đã có chỗ thanh tỉnh, kia tất sẽ chịu sống không bằng chết đau nhức, Mộ huynh, tâm mạch của ngươi ta đã bảo vệ, cho nên, vô luận chuyện gì xảy ra, đều muốn chịu đựng."

"Ha ha, ta đã là chờ chết người, liền tử vong đường, ta đều đi qua một lần, đường khác, trời không được ta."

Thanh âm mặc dù yếu, như cũ vẫn là để lộ ra người trẻ tuổi vài phần tiêu sái cùng bay lên.

Trần Phàm chợt không tại nói thêm cái gì, tâm thần không chế Tử Hỏa cùng phệ linh châu, đánh tới phía trước.

Mộ thiết dương đã là tỉnh táo lại, như vậy hiển nhiên, tử khí đối với hắn áp chế, đã có chỗ buông lỏng, loại tình huống này, không phải là tử khí bốn nguyên bằng lòng gặp đến.

Chúng nếu muốn triệt để chiếm giữ cơ thể này, liền nhất định phải để cho mộ thiết dương lần nữa hôn mê hạ xuống, nếu muốn làm được bức này tình trạng, đầu tiên, muốn cho thân thể bên trong Tử Hỏa cùng phệ linh châu, vĩnh viễn biến mất không thấy.

Mà cái này, hiển nhiên cũng không phải tử khí nhóm có thể làm đến.

Kế tiếp, nên là phải đối mặt kia cuối cùng đáng sợ tồn tại!

Trần Phàm mi tâm hơi hơi nhíu một cái, thao túng Tử Hỏa cùng phệ linh châu, tiếp tục ngang nhiên vô cùng xông về trước đi, ven đường chỗ qua, những cái kia tử khí, Trần Phàm hoàn toàn không để ý tới, trong lòng của hắn minh bạch, tới hiện giờ, trực xuất tử khí, đã không phải là tương trợ mộ thiết dương phương pháp.

Nhưng, tuy Trần Phàm bản tâm không để ý tới sẽ, Tử Hỏa cùng phệ linh châu một đường chỗ qua, vẫn là tự nhiên mà vậy đốt cháy hoặc hấp thu ven đường trên tử khí.

Đây là Trần Phàm cuối cùng đánh cuộc, vô luận là linh lực biến thành Tử Hỏa, hay là phệ linh châu, đều đã tương uy lực thích bỏ vào cực hạn, mọi thứ cái gọi là đáng sợ, hay là câu nói kia, đều là tương đối mà nói.

Đối mặt Trần Phàm hiện tại gần như là không muốn sống cử động, những cái này tử khí, phảng phất là mất đi ngăn cản lực, nhưng từ nào đó Tử Hỏa cùng phệ linh châu uy lực phóng thích.

Bất quá, bức này cử động, cũng không tiếp tục bao lâu.

Nào đó thời khắc này, đem làm cái gì Tử Hỏa dần dần lan tràn đến mộ thiết dương khí hải phụ cận thời điểm, không hề có dấu hiệu, tại phía trước, đột nhiên, có một cỗ tinh thuần cực kỳ năng lượng, như thiểm điện bạo tuôn ra mà đến.

Điều này có thể lượng, chẳng những tinh thuần, càng cường đại hơn, chỗ mang theo khí tức, để cho Trần Phàm vô cùng quen thuộc, cho dù là lúc trước tất cả tử khí hợp lại, tựa hồ cũng so ra kém này năng lượng mây may, chính là kia tử khí bốn nguyên!

Nếu như không phải là cường đại như vậy, mộ thiết dương bản thân tôi nguyên hậu kỳ cảnh tu vi, khí hải bên trong linh lực, không có khả năng bị áp chế gắt gao, lấy Mộ Dung tức thực lực, ah không có khả năng vô pháp dùng bản thân tu vi đi trợ giúp phí trước.

Bạo tuôn ra mà đến tử khí bốn nguyên, tựa hồ phát ra như là dã thú gầm rú, ngay tại mộ thiết dương trong thân thể ngưng tụ, tựa như hóa thành, một cái dữ tợn vô cùng đầu rắn!

Đầu rắn thành hình, khủng bố khí tức rồi đột nhiên bộc phát ra, mặc dù chưa từng có nồng đậm gió tanh, đồng dạng để cho Trần Phàm thân thể nhanh nhẩy, kia là tử vong uy hiếp cận thân cảm giác.

"Oanh oanh!"

Đầu rắn ngưng hình nháy mắt, mộ thiết dương cả người, tất cả tử khí, từ bốn phương tám hướng rất nhanh xông tuôn đi qua, sau đó, tất cả đều chui vào đến con rắn kia đầu bên trong.

Trong chớp mắt, con rắn kia đầu, phảng phất thực chất. . .

Chương 25: chiến!

Chương 25: chiến!

Dữ tợn đầu rắn, như thương cô chỉ vật, từng trận nồng nặc cực kỳ tử vong khí tức, như như gió bão, xoáy lên ngập trời sóng biển, hướng hướng tiền phương Từ Hòa cùng phệ linh châu cuốn qua!

Ở trong quá trình này, Trần Phàm rõ ràng cảm ứng được, mộ thiết dương thân thể, như co rút run rẩy, tuy hấn cảm ứng không được người sau lúc này đã chịu kịch liệt đau khổ, nhưng có thể tưởng tượng đến.

"Mộ huynh, ngươi có thể hay không thoát khỏi cái này chết tiết tức giận tra tấn, liền nhìn hôm nay, mặc kệ kết quả thành hay bại, ta đều quá ta sở học, thề phải cùng nó chiến đấu tới cùng!"

Âm thanh này, chỉ ở Trần Phàm tâm thần bên trong từ từ truyền đi lại, có thể tựa hồ, mộ thiết dương cùng kia tử khí bốn nguyên đều là nghe được.

Lúc này, một đạo khăn khăn cực kỳ thanh âm, cùng với tử khí bốn nguyên càng thêm đáng sợ cử động, cùng nhau quanh quẩn xuất ra.

"Ha ha, tiểu huynh đệ, này của ta cái mạng, liền giao cho ngươi! có thể còn sống đương nhiên được, nhưng nếu như không thể không chết, đáp ứng ta, tại sau khi ta chết, nhất định không thể để cho bọn người kia đi nguy hại ta Mộ gia những người khác, ta ah nhờ cậy ngươi một sự kiện, như Mộ gia gặp nạn, kính xin tiểu huynh đệ to lớn tương trợ, mộ thiết dương không cho rằng báo, chỉ chờ kiếp sau, cho tiểu huynh đệ làm trâu làm ngựa!"

Khăn khăn thanh âm, rất nhanh liền bao phủ tại tử khí bốn nguyên đáng sợ kia bão lốc, thế nhưng là, như cũ vô cùng rõ ràng truyền vào Trần Phàm trong đầu, cho nên, Trần Phàm có thể cảm nhận được, lúc này mộ thiết dương, có được lấy như thế nào tâm tình.

"Hô!"

Đại bên trên giường, đứng thẳng hồi lâu Trần Phàm, nhẹ nhàng thở dài một hơi, chợt, đứng là ngồi xếp bằng, ah thả mộ thiết dương cánh tay, cách làm như vậy, tựa như chặt đứt hấn cùng với tại mộ thiết dương trong cơ thể bản thân linh lực cùng phệ linh châu đang lúc liên hệ.

Bất quá, ngay tại chớp mắt, vô hình mà cực kỳ lực áp bách thần hồn lực lượng, bạo tuôn ra mà ra!

Thần hồn lực lượng lượn vòng tại mộ thiết dương thân thể quanh thân, sau một lát, Trần Phàm hai tay nãy liệt khẽ động, một đạo kỳ dị pháp ấn, rồi đột nhiên kết thành!

"Ong .ong!"

Lúc này pháp ấn tại trong không gian ba động thời điểm, kia vô hình cường đại thần hồn lực lượng, vậy mà, từ mộ thiết nương mảy tâm, một tia một chút chui vào tiến vào.

Nếu là có ngoại nhân tại đó này, tất nhiên chấn động, nếu như mẫu thân Phượng tuyết cùng Thái Nhạc điện người ở chỗ này, như vậy, mặc kệ Trần Phàm có như thế nào lý do, đều ngăn cản hấn làm như vậy!

Thần hồn, Vô Ảnh vô hình, bẩm sinh, chính là là thần người trung khu chỗ!

Đem làm cái gì vô đạo tu vi đạt tới nhất định tình trạng, thân thể tiêu vong, chỉ cần thần hồn vẫn còn ở, như vậy, liền không coi là chân chính tử vong, thậm chí còn, cơ duyên thoả đáng, chưa hẳn không thể một lần nữa đáp nhận tân thân thể.

Thần hồn, không thể nghi ngờ là người cấu thành bộ phận, trọng yếu nhất một trong bộ phận.

Lấy Trần Phàm hiện giờ tu vi, nhờ vào thần hồn chỉ lực đi cảm giác một ít đồ vật, tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì, thế nhưng là, ly thể, tiến nhập hấn trong cơ thể con người loại này cử động, tuyệt đối không thể làm!

Thực lực chưa tới, tùy tiện làm như vậy, cho dù là một đường thuận lợi cực kỳ, đến cuối cùng, đều có khả năng, sẽ để cho thần hồn bị thương, dẫn đến đời này kiếp này, có lẽ cũng không thể khôi phục lại nguyên lai trạng thái.

Còn nếu là phát sinh một chút biến cố, kia đợi hậu quả, đem không thể tưởng tượng nổi!

Nhệ thì, kiếp này vô đạo chi lộ, sẽ dừng lại, khó hơn nữa có nhảy vọt tiến, nặng thì, trở thành một phế vật, hay là hồn phi phách tán, trọn đời không được siêu sinh!

Nếu có những phương pháp khác, Trần Phàm cũng không muốn làm như vậy, nhưng mà, trực tiếp đối mặt tử khí bốn nguyên, không có gì ngoài phương pháp này, Trần Phàm không có lựa chọn nào khác!

Duy có thần hồn chi lực, tài năng hoàn mỹ nhất thao túng bản thân linh lực cùng gia phệ linh châu.

Đương nhiên, Trần Phàm có thể làm như vậy, cũng là đối với mình thân có nhất định tự tin cùng nắm chắc, mấy năm qua rèn luyện, võ ma trên đảo sinh tử quanh quần một chỗ, cùng với cùng gia Lão Quái Vật ở chung, đều là để cho hắn đề thăng, vượt quá người khác tưởng tượng.

Loại gia đề thăng, cũng không phải thể hiện tại võ đạo trên tu vi!

Mà sau đó, còn có Cửu U Âm Dương thảo, chỉ cần khống chế được đem làm cái gì, không phát sinh cái gì ngoài ý muốn, một chút thương tích, đến cuối cùng, cũng không ảnh hưởng với bản thân tương lai phát triển.

Một tia thần hồn chi lực tiến nhập mộ thiết dương thân thể, nhất thời, phảng phất ở phía sau người trong cơ thể già bộ một cái kính lúp, bên trong hết thấy, lúc này, đều là rõ ràng xuất hiện ở Trần Phàm giác quan, không giống rồi mới, cho dù là đối với tứ khí bốn nguyên, đều là mơ hồ cảm ứng.

"Rống!"

Tứ khí bốn nguyên biến thành dữ tợn đầu rắn, giống như phát ra một tiếng tàn nhẫn gầm rú, từng đạo vô cùng tinh thuần tứ khí, hóa thành đáng sợ bão lốc, điện đồng dạng cuốn qua.

Một cái chớp mắt, Từ Hóa cùng phệ linh châu, liền tại tứ khí vây khốn, nhất là Từ Hòa, gần như sắp sửa bị dập tắt, linh lực trôi qua tốc độ, so với thời gian này, tựa hồ cũng muốn mau hơn rất nhiều.

Đem làm cái gì thần hồn lực lượng đến nơi này thời điểm, Từ Hóa chỉ uy, liền ngay cả tối thiểu nóng rực độ, đều đã tiêu tán vô ảnh vô tung!

"Quả nhiên đáng sợ! bất quá, cũng nên đến đây là kết thúc a?"

Thấp giọng thì thảo, thần hồn trong sức mạnh, bỗng có một cỗ khổng lồ năng lượng, điên cuồng cuốn tới.

Thần hồn chi lực, chỉ có đến nhất định cao độ, mới sẽ có được lấy kinh người lực công kích, trước đó, tác dụng của nó, giới hạn tại bản năng cảm ứng cùng cảm ngộ trong thiên địa chí lý.

Có thể hiển nhiên, thần hồn của Trần Phàm lực lượng, đã xa xa vượt ra khỏi giới hạn!

Cùng với thần hồn lực lượng phóng thích, kia hơi yếu Từ Hòa, lại một lần nữa sáng lên, cùng lúc đó, sớm liền nạp nhập khẩu bên trong đan dược, cũng là tại Trần Phàm trong thân thể, hóa thành tinh khiết nước bọt, sau đó, dung nhập vào khí hải.

Đây là bổ sung linh lực đan dược, như vậy khôi phục, tuy không thể để cho trạng thái đạt tới hoàn mỹ, ít nhất ah là có thể để cho tiêu hao không còn khí hải, lại lần nữa có được lấy linh lực.

Những linh lực này, lượn vòng một lát sau, đều xông tuôn ra đi, nháy mắt qua đi, xuất hiện ở mộ thiết dương trong cơ thể.

"Oanh oanh!"

Dung hợp với tân sinh linh lực, Từ Hòa uy lực lớn thịnh, có lẽ, là chịu thần hồn lực lượng chương khống, một mực bị gắt gao áp chế phệ linh châu, cũng tại lúc này, bạo phát ra, nguyên lai uy lực.

Ba đạo lực lượng, thần hồn chi lực, Từ Hòa chi lực, phệ linh châu chi lực, trong cùng một lúc, hóa thành không thể địch nổi thất luyện, hung ác bạo lướt đi.

Ba cỗ lực lượng, tuy tất cả không có cùng, cũng tại thần hồn lực lượng hoàn mỹ dưới sự khống chế, chẳng quản còn không từng hòa làm một thể, có thể ít nhất, đã có thể làm được cộng đồng tiến thối.

Bất quá, đối thủ nếu là tứ khí bốn nguyên, Trần Phàm mặc dù có không biết sợ mà liều đập tinh thần, lại cũng không thể không làm một ít chuẩn bị, tại gần như là tụ hợp cùng một chỗ ba đạo thất luyện, phía trước nhất, chính là cái kia thần bí khó lường phệ linh châu!

Tiếp theo là bản thân linh lực, cuối cùng, mới là thần hồn lực lượng!

"Oanh!"

Ba đạo thất luyện, nháy mắt, cùng kia tứ khí bốn nguyên, trùng điệp chạm vào nhau tại mộ thiết dương trong thân thể.

Tuy, bất kể là tứ khí bốn nguyên, hay là Trần Phàm, cũng không muốn tổn thương tới mộ thiết dương, nhưng này thắng bại tất phân ra, sinh tử tồn vong tiến công, hay là rung chuyển ra, để cho mộ thiết dương vốn là nhỏ yếu thân hình, lại lần nữa tăng thêm tựa như một kích trí mạng, để cho cái kia có chỗ khôi phục thanh minh, lại một lần nữa bất tỉnh trầm xuống.

Không qua bởi vậy, đối với mộ thiết dương ngược lại là chuyện tốt, thần trí không ở, ah cũng không cần dựa vào thân thể đi thừa nhận phần này cực hạn đau khổ!

Bên ngoài viện, Mộ Dung tức cùng mộ Tân Nguyệt phụ nữ tại sót ruột cùng đội, xung quanh các nơi, sớm đã là bị hoàn toàn hiệu trung với Mộ gia những

cao thủ, gắt gao vững chãi, phòng thủ nghiêm, coi như là một con ruồi, đều dừng hồng bay đi vào.

Thời gian một chút đi qua, đảo mắt, đã là nắng gắt treo cao vào hư không.

Mộ Tân Nguyệt rốt cục nhìn không được, nàng xem thấy phụ thân, khẩn trương hỏi: "Cha, ngài cảm thấy, Trần Phàm hấn, có thể tương trợ ca ca sao?"

Mộ Dung tức thần sắc, không hề so với mộ Tân Nguyệt hảo đi nơi nào, nghe được nữ nhi hỏi, hấn cũng chỉ có thể là hai tay dùng sức ở chung xoa xoa, kia một cổ tử vong khí tức đáng sợ, Mộ Dung tức tự mình nhận thức qua.

Thực lực của hấn, căn bản vô pháp đến giúp mộ thiết dương nửa phần, mà Trần Phàm, cư nhiên tiếp xúc tử khí mà bình an vô sự, , lại thể hiện ra cùng niên kỷ không tương xứng thực lực, cùng kia cao quý chính là Luyện Đan Sư thân phận.

Những yếu tố này, để cho Mộ Dung tức trong nội tâm, nhất thời phát lên thật lớn hi vọng, hấn tự nhiên khát cầu Trần Phàm có thể thành công.

Nhưng Mộ Dung tức thực sự không phải là mù quáng người, hấn càng thêm rõ ràng nhi tử mộ thiết dương tình huống, trước mắt, hấn cũng không hy vọng xa vời Trần Phàm có thể một kích thành công, đối với hấn Mộ Dung tức, thậm chí đối với toàn bộ Mộ gia mà nói, chỉ cần để cho mộ thiết dương hơi có chỗ chuyển biến tốt đẹp, kia đã là thiên đại hi sự.

Có thể dù vậy, nữ nhi hỏi, hấn vô pháp trả lời, thật sự là, mấy tháng qua, hấn thấy tận mắt chứng nhận tử khí ngày từng ngày có thể sợ lên, mà hấn, bao gồm phương viên mấy trăm dặm bên trong người tài ba, đều là bất lực.

Ngay tại phụ nữ hai người, cùng với âm thầm rất nhiều người sốt ruột trong khi chờ đợi, đột nhiên, từ cái này gian phòng, có một cổ không tầm thường ba động, cuộn cuộn truyền dâng xuất.

Chợt, tất cả mọi người là rõ ràng cảm ứng được, phảng phất có được một đạo khí trụ, tự trong phòng, thẳng tắp xuyên thấu nóc phòng, bắn về phía này vô biên vô hạn thiên không.

Khí này trụ, tràn đầy tinh thuần vô cùng tử khí!

Mộ Dung tức sắc mặt đại biến, hai tay mãnh liệt vung lên, có một đạo ám thanh sắc quang mang bạo lướt, đoạt tại kia khí trụ bắn trời cao tế thời điểm, xuất hiện ở phòng ốc giữa không trung.

"Ông!"

Bốn phía chỉ địa, thiên địa linh khí nhanh chóng bạo tuôn đi qua, sau đó tập kết tại chính giữa, hóa thành một đạo trận pháp, mới khó khăn đem đạo kia khí trụ ngăn cản ở giữa không trung, khiến nó không đến mức tản mát ra.

Bằng không mà nói, toàn bộ tuyến người của Dương Thành, tu vi hơi yếu một ít, chỉ sợ sẽ thân trúng tử khí mà chết, càng nhiều người, đem sẽ trực tiếp thân vong, này tuyến Dương Thành, liền sẽ biến thành một chỗ Tử Thành.

Cho dù là bị ngăn lại, tinh thuần tử khí, như trước giống như kia hung ác vô cùng dã thú, tại không gian này, hung hăng đi loạn, nho nhỏ trận pháp, trong khoảnh khắc, lại có tán loạn dấu hiệu.

"Chư vị, thỉnh giúp ta giúp một tay!"

Mộ Dung tức quát khê Đạo nó thân như thiểm điện lướt đi, cùng lúc đó, vô số đạo linh lực thất luyện tự trong thâm tâm lướt đi, tại Mộ Dung tức trong tay kia giống như là cờ vật thể lôi kéo, bị cưỡng ép dung hợp một chỗ, sau đó, chính là muốn đối với kia khí trụ trấn áp đi qua.

Về tới!"

Còn không đợi Mộ Dung tức đám người có tiến thêm một bước cử động, trong phòng, truyền đến một đạo trong trẻo nhưng lạnh lùng tiếng quát, chợt, có một đạo cường đại lực kéo, như lôi đình lao ra, đem đạo kia khí trụ, sống sờ sờ mang trở về phòng.

Này hư không, trong chớp mắt liền khôi phục bình tĩnh, Mộ Dung tức thần sắc, lại là càng thêm khẩn trương, không chút nghỉ ngơi, hướng kia gian phòng thiểm lược đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Cửu U Âm Dương thảo

Chương 26: Cửu U Âm Dương thảo

"Tiểu huynh đệ, như thế nào?"

Mộ Dung tức trước tiên xông tiến gian phòng, mộ Tân Nguyệt ah ở phía sau theo sát tới, nhìn trong phòng rất có vài phần bừa bãi, phí trước không khỏi khản trương hỏi.

"Rất phiền toái. . ."

Mộ Dung tức phụ nữ tâm, nhất thời trầm xuống!

Nhưng chợt, chính là vang dội Trần Phàm tiếng cười: "Cuối cùng là không phụ nhờ vả, nghĩ đến, có một đoạn thời gian nghỉ ngơi, Mộ huynh hân là sẽ khôi phục."

"Thật sự?"

Phụ nữ hai người cuồng hi không thôi, đối với Trần Phàm, đúng là muốn song song quỳ xuống tới biểu thị trong nội tâm cảm tạ.

Có thể liên vào lúc này, Mộ Dung tức thần sắc đại biến, hân cảm ứng được trong không gian, kia lưu lại lấy thần hồn lực lượng khí tức, thân là huyền động cảnh cao thủ, kiến thức nhiều rộng đích hân, một chút nghĩ, chính là minh bạch, vừa rồi đã phát sinh một sự tình.

"Nguyệt Nhi!"

Mộ Dung tức vội vàng ngưng âm thanh nói: "Nhanh đi đem Cửu U Âm Dương thảo lấy ra cho tiểu huynh đệ!"

Mộ Tân Nguyệt mặc dù không rõ ràng lắm, phụ thân hiện tại vì sao gấp gấp như vậy, thông minh nàng, cũng là đoán ra, ở trên người Trần Phàm, phát sinh đáng sợ biến cố, lúc này không chần chờ, nhanh chóng phá cửa mà đi.

"Tiểu huynh đệ. . ."

Mộ Dung tức nói không ra lời, hân thật sự không biết, nên dùng như thế nào, để diễn tả hân lúc này đối với Trần Phàm cảm kích cùng áy náy ý tứ, thần hồn lực lượng. . . liên hân thực lực hôm nay, đều là vô pháp đi vận dụng quá nhiều, thiếu niên vì nhi tử, vì hân Mộ gia, cư nhiên cam lòng trả giá lớn như vậy giá lớn.

Trần Phàm ngược lại là khoát tay, nhìn qua, thật sự là hân là hư nhược rất nhiều, kia bức ốm đau bệnh tật trạng thái, càng thêm rõ ràng, nhưng liên biểu hiện ra hiện ra, hân chỉ là có chỗ suy yếu, như là tiêu hao nhiều một chút, cũng không xuất hiện nghiêm trọng hậu quả.

"Mộ tiên bối, Cửu U Âm Dương thảo, để cho Tân Nguyệt đưa đến phòng ta là được, các người chiếu cố tốt Mộ huynh, ta đi ra ngoài trước."

"Tiểu huynh đệ!"

Mộ Dung tức ngăn lại Trần Phàm, nói: "Nơi này còn có đang lúc ám phòng, tiểu huynh đệ ngay tại ám trong phòng tĩnh dưỡng a? ta nghĩ, nếu là tiểu nhi sau khi tỉnh lại, hân tất nhiên nghĩ trước tiên nhìn thấy người, biết trạng huống của người."

Nghĩ nghĩ, Trần Phàm không có cự tuyệt, cũng không phải hân muốn cố ý đi nhận mộ thiết dương tình, mà là trong cơ thể hân kia một cỗ bạo loạn, dĩ nhiên là có chút áp chế không nổi.

Tiến nhập ám phòng không lâu sau, mộ Tân Nguyệt tay bùng một cái dùng ngọc thạch chỗ chế thành chậu hoa, chậu hoa, trang phục lộng lẫy lấy một cây kỳ dị thực vật.

Trong lúc thực vật xuất hiện ở tiểu ám trong phòng, kỳ lạ mùi thơm, chính là tràn ngập trong phòng bất kỳ một chỗ, kia mùi thơm, lại cũng xen lẫn lạnh nóng lưỡng trọng giác quan.

Trần Phàm tầm mắt, lập tức ngưng lưu ở kia gốc thực vật phía trên!

Cái gọi là Cửu U Âm Dương thảo, đích thực là là một cây thảo, đơn nhìn từ ngoài, gạt bỏ cái khác nhân tố, như vậy, cỏ này cùng phổ thông thảo, không có quá nhiều lưỡng dạng.

Hoa trong chậu, kia Diệp làm vô cùng thon dài, tại thân cành phần cuối, thì là kéo dài ra lưỡng cái lá cây.

Này lưỡng mùi lá cây, một lạnh một nóng, gần như hiện lên trong suốt hình dạng, tựa như dùng mỹ ngọc chỗ điêu khắc, tinh xảo vô cùng, mà từng người tuân động lấy không giống nhau khí tức, lại là gọi người biết, này thực vật không giống bình thường.

Càng làm cho Trần Phàm cảm thấy ngạc nhiên chính là, theo lưỡng mùi lá cây chậm rãi rung động, chúng chỗ tuân động lấy khí tức, vậy mà tại lẫn nhau chuyển đổi, quả nhiên là thần kỳ vô cùng!

Mình cũng tính may mắn, tại nho nhỏ này tuyên Dương Thành, cư nhiên có thể gặp Cửu U Âm Dương thảo!

Bất quá, so sánh với bây giờ thân thể trạng thái, Trần Phàm mình cũng không rõ ràng lắm, Cửu U Âm Dương thảo đạt được, đến cùng có đáng giá hay không?

Nhưng Trần Phàm tuyệt sẽ không hối hận!

Hắn Trần gia các thời kỳ người, chưa bao giờ có cái gọi là đoàn viên tụ hợp, có năng lực để cho Mộ gia người một nhà cùng một chỗ, Trần Phàm tuyệt sẽ không không làm, đương nhiên, điều này cũng cùng Mộ gia trong bình thường làm người có quan hệ.

Như Mộ gia chính là đại gian đại ác hạng người, Cửu U này Âm Dương thảo đạt được, có lẽ sẽ là mặt khác thủ đoạn.

"Trần Phàm, ngươi nghỉ ngơi thật tốt!"

Lúc này, mộ Tân Nguyệt ah mờ mờ ảo ảo đã nhận ra Trần Phàm trạng thái, buông xuống Cửu U Âm Dương thảo, không tại nhiều lưu lại, quay người chính là rời đi.

Theo ám phòng đại môn đóng lại, bởi vì không gian hẹp nhỏ rất nhiều, Cửu U Âm Dương thảo phát tán ra tới khí tức, trở nên càng thêm nồng đậm, để cho Trần Phàm cả người, đều là đưa thân vào trong đó.

Cảm giác nghe đặc thù hương vị, Trần Phàm tinh thần ah hơi khá hơn một chút, nhưng là vẹn vẹn là hơi tốt một chút mà thôi, một lát sau, hắn lại cũng không cách nào ngăn chặn trong cơ thể cuồng bạo.

Rõ ràng, nồng đậm từ khí tức, tự trong cơ thể hắn, bạo tuôn ra, sắc mặt của hắn, cũng là tại thời khắc này, biến thành đáng sợ màu xám!

"Tên đáng chết!"

Trần Phàm thâm trầm thanh âm, chợt không tại chần chờ cái gì, tự chậu hoa, đem trọn gốc Cửu U Âm Dương thảo cả gốc mang ra, mà, linh lực trực tiếp trong tay hóa hỏa, đối với Cửu U Âm Dương thảo thiêu cháy đi qua.

Loại này thực vật, tự là không thể trực tiếp phục dụng, cần luyện chế qua đi mới được, bây giờ Trần Phàm, không có quá nhiều thời gian, đem Cửu U Âm Dương thảo thả ở trong được đình chậm rãi luyện hóa, cho nên, chỉ có thể thủ đoạn như thế.

Từ Hỏa bao bọc, Cửu U Âm Dương thảo thân cảnh nhanh chóng khô sụp xuống, cùng lúc đó, một cỗ càng thêm hương thơm hương vị, bắt đầu phiêu đảng xuất ra, tràn ngập trong phòng, dần dần thay thế lúc trước mùi thơm.

Theo thân cảnh hoàn toàn héo rũ, kia lưỡng mùi lá cây, cũng là tại Từ Hỏa, bắt đầu rồi tan rã, bất quá, mặc dù là bị thiêu cháy, lưỡng mùi lá cây, lại tựa như tinh thiết đồng dạng, không nhúc nhích chút nào, ngược lại là, một lạnh một nóng khí tức, càng thêm có thể sợ lên.

Hai mắt hít lại, kia một lạnh một nóng khí tức, tại lẫn nhau luân chuyển, có thể tản mát ra một đạo quang mang chói mắt, mà, dường như hình thành một tầng che chắn, tại bảo hộ lấy bên trong lá cây, không bị Từ Hỏa nung khô.

Không hổ là trong thiên địa thừa thối mà kỳ lạ thực vật!

Trần Phàm khen buông tiếng thở dài, chợt gia tăng linh lực phát ra, lưỡng mùi lá cây biểu hiện càng thêm cứng cỏi, tương đối mà nói, chỗ sinh ra công hiệu lại càng lớn, hắn hôm nay, quả nhiên thành phần càng cao Cửu U Âm Dương thảo.

Chói mắt hào quang mặc dù có thể thủ hộ lưỡng mùi lá cây, có thể hiển nhiên, cũng là có thời gian hạn chế, tại Từ Hỏa mãnh liệt không ngừng thiêu cháy, hào quang dần dần tiêu tán, Từ Hỏa một loạt mà lên, đem lưỡng mùi lá cây triệt để nuốt vào.

Đem làm cái gì hào quang tiêu thất, lưỡng mùi lá cây hiển lộ không chịu nổi một kích, Từ Hỏa nung khô, cũng không tiếp tục quá lâu, Trần Phàm liền nhìn thấy, một giọt hạt châu, như giọt nước dạng Tiểu chút chút, từ cái này Từ Hỏa, chậm rãi trượt xuống xuất ra.

Vật nhỏ này, rất tròn cực kỳ, thể tích tuy cực kỳ nhỏ, lại chân chính là Cửu U Âm Dương thảo tinh hoa chỗ!

Trần Phàm nửa điểm do dự cũng không có, thủ chương một chiêu, này ản Cửu U Âm Dương thảo tinh hoa biến thành dịch tích(giọt), chính là mãnh liệt bắn mà đến, bị Trần Phàm một ngụm nuốt vào trong bụng.

Trong lúc dịch nhỏ vào thể, một cỗ vô hình năng lượng rung động, ở trong cơ thể Trần Phàm, ầm ầm bộc phát ra, cường đại cảm giác, đều là làm cho trong cơ thể hắn lúc này cuồng bạo, đều là bị ép cho yên tĩnh trở lại.

Sau đó, điều này có thể lượng rung động, hóa thành một đạo điện mang, đối với Trần Phàm trong cơ thể chỗ sâu trong, rất nhanh chạy lướt qua mà đi, chớp mắt qua đi, biến mất vô ảnh vô tung.

Qua một hồi lâu, đem làm cái gì rồi mới kia đạo năng lượng rung động khí tức, hoàn toàn không cảm giác được, che dấu ở trong cơ thể Trần Phàm cuồng bạo cảm giác, mới lại lần nữa lan tràn xuất ra.

Trong cơ thể một loại, giống như phát ra một đạo dữ tợn thanh âm, tại nơi này, như ẩn như hiện, có một đầu hư ảo đầu rắn, chậm rãi mà hiện!

Cái này chết tiệt khí bốn nguyên, vậy mà từ mộ thiết dương trong thân thể, chạy tới Trần Phàm trong cơ thể!

Thời gian nhanh chóng trôi qua, đảo mắt, đã là lưỡng thiên đi qua!

Trong phòng, Mộ Dung tức cùng mộ Tân Nguyệt phụ nữ một mực không có rời đi, hai người phải chờ đợi mộ thiết dương tỉnh táo lại, lại càng là muốn nhìn thấy ám trong phòng thiếu niên kia người, bình an vô sự đi ra.

Có thể lưỡng thiên thời gian trôi qua, ám trong phòng, không những chưa từng có tin tức tốt gì xuất hiện, kia một cổ, bọn họ phụ nữ đã từng vô cùng quen thuộc tử khí, ngược lại là càng thêm nồng nặc lên.

"Cha, Trần Phàm hửn, không có sao chứ?"

Mộ Tân Nguyệt trầm thấp hỏi, sợ quấy rầy ám trong phòng tĩnh dưỡng người kia.

"Như thế nào không có việc gì?"

Trên giường, suy yếu thanh âm, nhẹ nhàng truyền tới: "Trong cơ thể ta tử khí, bao gồm kia tử khí bốn nguyên, lúc này, tất cả đều tiến nhập đến tiểu huynh đệ thân thể bên trong. . . cha, Tân Nguyệt, lần này, là chúng ta hại người ta."

"Thiết dương!"

"Ca!"

Mộ thiết dương đột nhiên thanh tỉnh, để cho phụ nữ hai người cuối cùng là trên mặt, hiển lộ ra mừng rỡ cười, có thể phí trước, để cho bọn họ lập tức lại trầm mặc lại.

Mộ thiết dương vùng vẫy từ trên giường ngồi dậy, mà xuống giường giường, chậm rãi đi về hướng ám phòng, lưỡng thiên tĩnh dưỡng, để cho hửn khôi phục rất nhiều.

Mà bởi vì đã từng là tử khí bốn nguyên {Kí Chủ}, hửn đối với tử khí cảm ứng, muốn xa xa so với Mộ Dung tức cùng mộ Tân Nguyệt rõ ràng rất nhiều, cũng chỉ có hửn tối minh bạch, thứ này, đến cùng có nhiều đáng sợ.

Mặc dù tại trong hôn mê, cùng với kia thời gian ngắn thanh tỉnh trong thời gian, để cho mộ thiết dương phát giác được thiếu niên phi phạm, có thể tử khí, muốn tới đến tăng thêm sự kinh khủng.

"Cha, chúng ta không nên làm như vậy."

Nhìn qua ám phòng đại môn, mộ thiết dương lâm bảm nói.

Mộ Dung tức sắc mặt trì trệ, một lát sau nói: "Là cha ah không nghĩ tới, tiểu huynh đệ hửn, cư nhiên có thể làm quá độ hy sinh lớn như vậy. . ."

"Cha, ca ca, chẳng lẽ, liền không có chút nào biện pháp sao?"

Mộ Dung tức cùng mộ thiết dương lắng, bọn họ tự nhiên nghe quá độ mộ Tân Nguyệt trong lời nói mặt khác ý tứ.

Trần Phàm rốt cuộc không phải là mộ thiết dương, Trần Phàm vốn có, càng không phải là người sau có khả năng so sánh được, dĩ vãng dừng tại mộ thiết dương trên người biện pháp không dùng được, nói không chừng, dừng ở trên người Trần Phàm, liền chưa hửn không được!

Mộ Dung tức phụ tử hai mắt nhất thời sáng ngời. . .

"Oanh!"

Kia dừng lại lưỡng thiên ám trong phòng, đột nhiên bộc phát ra một cỗ kinh khủng cực kỳ năng lượng.

Năng lượng đó, lấy ám phòng làm trung tâm, hiện lên gọn sóng hình dạng, hướng bốn phương tám hướng, điên cuồng cuốn ra.

Ám bên ngoài Mộ Dung tức ba người sắc mặt đại biến, này cỗ kinh khủng năng lượng, một khi là lan tràn ra, không chỉ có hửn nhóm ba người, toàn bộ Mộ gia, e rằng cũng sẽ ở sớm tối trong đó bị hủy diệt.

Mà tốc độ kia cực nhanh, đã làm cho đến bao gồm Mộ Dung tức ở trong, cũng không có cách nào né tránh, hửn cũng chỉ có thể bị động, để cho bản thân linh lực nghiêng mấy tuôn ra, tại ba người trước mặt, hóa thành một Đạo bình chương vô hình, hi vọng, có thể trong một khoảnh khắc, may mắn đạt được một đường sinh cơ.

Nhưng mà, năng lượng cường đại, hay là dễ như trở bàn tay phá hủy Mộ Dung tức thiết lập ở dưới linh lực che chắn, tiếp theo sát, chính là muốn cùng bọn họ ba thân thể người chạm nhau.

Liên ở thời điểm này, một đạo vô cùng óng ánh kim mang, từ ám trong phòng không tiếng động lướt đến, như trời xanh chỉ lực, bao phủ tại cổ này đáng sợ năng lượng ra, khiến chúng nó trong chớp mắt trung thực hạ xuống. . . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: biến hóa

Chương 27: biến hóa

Kim mang bao bọc, cường đại mà khủng bố năng lượng, bất kể như thế nào giấy dựa, thủy chung là không có thể đột phá ra ngoài, ước chừng phút đồng hồ thời gian, tại kim mang cường ép dưới sự dẫn dắt, bắt đầu đi tháo chạy trở về ám trong phòng.

Này phút thời gian, lại là đề cho Mộ Dung tức ba người, giống nếu là ở hoàng tuyền địa ngục trước cửa bồi hồi, phụ tử nữ ba người phía sau lưng, đã bị mồ hôi chỗ thấm ướt!

Mộ Dung tức tốt xấu là huyền động cảnh hậu kỳ cao thủ, như thế chỉ lực, tại đáng sợ kia năng lượng trước mặt, gần như là không chịu nổi một kích, ba người không thể tưởng tượng, kia một cỗ năng lượng, nếu là toàn bộ bạo phát, nên có như thế nào uy lực, lấy trong phòng thiếu niên thực lực, thì như thế nào mới có thể chống cự hạ xuống?

Mà cỗ năng lượng này, như thế nào xuất hiện?

"Thiết dương, ngươi đi nghỉ trước đi!"

Hồi lâu sau, Mộ Dung tức mới hồi phục tinh thần lại, nhưng thần sắc, như trước có sống sót sau tai nạn rung động, rồi mới kia một cỗ năng lượng cường đại, đã vượt ra khỏi hần chỗ lý giải phạm trù.

"Không, ta phải chờ tới tiểu huynh đệ bình an xuất ra." mộ thiết dương lắc đầu nói. ân cứu mạng, há lại bình thường!

Mộ Dung tức nói: "Thiết dương, tiểu huynh đệ có lẽ sẽ có sự tình, nhưng ngươi rồi mới cũng nhìn được, kia một đạo kim mang chỗ đáng sợ, ta tin tưởng, tiểu huynh đệ nhất định có thể hóa hiểm vì an."

Nếu không có kia kim mang, phụ tử nữ ba người, đã thành thi thể.

Mộ thiết dương đang định nói cái gì, mộ Tân Nguyệt đoạt trước nói: "Ca, Trần Phàm không tiếc như thế giá lớn cứu ngươi, có thể nếu ngươi là thân thể để lại cái gì tật xấu, liền quá phụ lòng hần một mảnh tâm ý. ngươi nhanh đi nghỉ ngơi a, có bất cứ tin tức gì, ta cùng cha, lập tức thông báo ngươi."

Mộ thiết dương nghĩ nghĩ, liền ah không tại kiên trì, mộ Tân Nguyệt nói không sai, nếu như hần không đem thân thể dưỡng tốt, đây mới là tội Trần Phàm lớn nhất thật xin lỗi.

Ám trong phòng, hiện giờ đã là cực kỳ sòng tịch, không có gì ngoài Trần Phàm ngồi xếp bằng chỗ ngồi chỉ địa, rồi mới kia một cỗ năng lượng hoành hành, trực tiếp là làm cho nơi này, biến thành một mảnh hư vô hình dạng.

Giờ này khắc này, kim mang tại Trần Phàm hướng trên đỉnh đầu lần quần, kia một cỗ cực kỳ đáng sợ năng lượng, cũng là tại kim mang bao bọc, lơ lửng tại Trần Phàm thân thể phía trước.

Kim mang cũng không mang theo đáng sợ năng lượng trở lại Trần Phàm trong thân thể, không phải là nó không muốn, mà là, năng lượng đó mặc dù là bị áp chế ở, vẫn như trước hiển lộ quá mức cường đại, cứ như vậy mang về, chỉ sợ, sẽ cho thân thể của Trần Phàm, mang đến hủy diệt tính đã kích.

Mặc kệ Trần Phàm thân thể là như thế nào cường hần, thực lực của bản thân hần bày ở chỗ này, thật giống như, vô luận một cái vật chứa là như thế nào cứng rắn, thể nhưng là quá mức đo, đều đối với này vật chứa tạo thành khó có thể khép lại tổn thương.

Cho nên, kim mang đang đợi, Trần Phàm lại càng là đang đợi!

Thời gian một chút đi qua, kim mang cùng năng lượng đó liền bất động bất động lơ lửng, mà Trần Phàm, lúc này đã là đóng chặt lại hai mắt, tựa như tiến nhập đến trạng thái tu luyện.

Trần Phàm trong cơ thể, nếu là có người nhìn thấy, như vậy tất nhiên sẽ phát hiện, này một cỗ tại ngày bình thường, được xưng tụng là hoàn mỹ thân thể,

lúc này, cũng không so với gian phòng này trạng thái tốt hơn ít nhiều.

Trần Phàm tuyệt đối không nghĩ được, tử khí bốn nguyên sẽ ứng thế mà động, vậy mà, theo thần hồn của Trần Phàm chỉ lực, tiến nhập đến trong cơ thể của hắn. Kết quả như vậy, càng không phải là hắn suy nghĩ thấy.

Trần Phàm ý định xấu nhất, đơn giản là tại không thể ngăn cản tử khí bốn nguyên thời điểm, mượn phệ linh châu, sẽ chết khí bốn nguyên tất cả dây năng lượng xuất ra, cũng không bao gồm tử khí bốn nguyên.

Tuy đối với tử khí bốn nguyên hiểu rõ không sâu, lại cũng có thể suy đoán một ít, đã không còn những cái kia năng lượng, tử khí bốn nguyên mặc dù còn có thể đối với mộ thiết dương tạo thành tổn thương, nhưng là để lại cho Trần Phàm đem hoàn toàn trục xuất cơ hội.

Không ngờ được, cái này chết tiết khí bốn nguyên, cư nhiên giao hoát đến loại tình trạng này, càng làm cho Trần Phàm cảm thấy giạt mình chính là, gia hỏa này tại thân thể của mình bên trong thời điểm, chỗ phát huy được uy lực, so sánh với tại mộ thiết dương trong thân thể thời điểm, ít nhất mạnh gấp đôi có thừa.

Điều này làm cho Trần Phàm cảm thấy khủng bố, tử khí bốn nguyên có khả năng phát huy được uy lực, nguyên lai cũng không phải quyết định ở nó bản thân, mà là nhìn tại ai trong thân thể.

Cuồng bạo không thôi tử khí bốn nguyên, tại tiến nhập trong cơ thể ước chừng mấy chục giây thời gian, chính là lấy không thể ngăn cản lực lượng, đem thân thể này, đều phá hủy.

Thân thể tan vỡ, cốt cách vỡ vụn, kinh mạch vạn vụn, chính là khí hải bên trong linh lực, tại một đoạn thời khắc, vô luận Trần Phàm như thế nào vận hành, linh lực cũng bị gắt gao ngăn chặn, mây may đều ra không được.

Đối với những cái kia tử khí có nhất định khác chế phệ linh châu, thân tại chính mình sân nhà đối phó tử khí bốn nguyên, vậy mà, cũng là ngăn không được cường đại tử khí bốn nguyên.

Đem so sánh ra, thần hồn đã chịu đến một ít thương tích, ngược lại là có thể bỏ qua.

Mà giờ này khắc này, tại kim mang bao bọc ở dưới cổ này năng lượng, chính là tử khí bốn nguyên!

Ở trong cơ thể Trần Phàm một phen tàn sát bừa bãi, chẳng những đem thân thể phá hư phát huy tác dụng vô cùng, liền ngay cả khí hải bên trong linh lực, đến cuối cùng, Trần Phàm bản thân vô pháp cưỡng kháng, lại bị tử khí bốn nguyên, hoàn toàn đồng hóa.

Đúng là như thế nguyên nhân, mới đưa đến, phiêu đảng ra năng lượng, đánh tan tử khí vốn khí tức, mà xen lẫn Trần Phàm bản thân một ít khí tức.

Đem làm cái gì phát giác được, cổ thân thể này không còn ngăn cản lực, tử khí bốn nguyên càng thêm dữ tợn, rất có linh tính nó, hiển nhiên cũng là rõ ràng, đối với cái này thân thể, nó vô pháp làm được từ từ đi hao tổn, sau đó hoàn mỹ nhất đem chiếm giữ.

Cho nên, tử khí bốn nguyên cũng không như đối đãi mộ thiết dương như vậy, đi đối đãi Trần Phàm, mà là, muốn như vậy, triệt để đem thân thể này chiếm giữ, bất kể là bằng không hoàn mỹ!

Đối mặt khôn cảnh, Trần Phàm bình tĩnh vô cùng, ngược lại không phải của hắn tâm tính, đã có thể đem chỗ gặp nguy hiểm bỏ qua, mà là, hắn khác có dựa vào, dựa vào, chính là thần bí khó lường Vạn Cổ Bất Hủ lực.

Nếu không phải còn có Vạn Cổ Bất Hủ lực tồn tại, cho dù là bởi vì tử khí bốn nguyên áp chế, bản thân linh lực vô pháp vận dụng tự nhiên, Trần Phàm ah không có khả năng nhưng từ nào đó gia hỏa này trong thân thể mọi cách tàn sát bừa bãi lấy.

Cho dù đến cuối cùng vẫn không có cách nào ngăn cản tử khí bốn nguyên, có thể nó nếu muốn như thế nhẹ nhõm ở trong cơ thể mình nhấc lên ngấp trời sóng gió, vậy cũng là không thể nào.

Vạn Cổ Bất Hủ lực uy lực, quả nhiên không để cho Trần Phàm thất vọng, đem làm cái gì kim mang lặng yên hiển hiện, hơi mong một tờ giấy vàng, xuất hiện ở tử khí bốn nguyên trước mặt thời điểm, kim quang kia, hóa thành màn sáng, sẽ chết khí bốn nguyên bao phủ mà vào.

Nhìn như không có bất kỳ năng lượng ba động màn sáng, lại là đối mặt tử khí bốn nguyên mặc kệ như thế nào lực đạo trùng kích, đều là không chút sút mẻ, quét sạch màn bên trong, bộc phát ra vạn đạo kim quang, làm cho tử khí bốn nguyên, như gặp không thể địch đối thủ, chút nào chống cự cũng không có, thừa dịp kim quang kia tạo thành màn sáng còn không từng chân chính thành hình, cướp đường mà chạy!

Nhưng tử khí bốn nguyên hay là không để ý đến Vạn Cổ Bất Hủ lực uy lực, nó là trốn ra mong muốn chiếm cứ thân thể, có thể đến cuối cùng, vẫn bị người sau cường ép nhiếp.

Óng ánh kim mang, bất động lơ lửng, ở bên trong nó tử khí bốn nguyên, nó giãy dụa qua, hiện tại cũng chỉ có thể vô lực cùng đợi. . .

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, Trần Phàm ở chỗ này trọn vẹn tu luyện năm ngày lâu.

Tử khí bốn nguyên tuy bị Vạn Cổ Bất Hủ lực ngăn chặn, vô pháp tiếp tục đối với hắn có chỗ cử động, có thể lúc trước tất cả linh lực đều đã bị đồng hóa mất, tuy này ảnh hưởng không được Trần Phàm tu vi, nhưng nếu muốn đem linh lực lại lần nữa tu luyện ra, lại cũng không phải sự tình dễ dàng.

Cho dù là hiện tại, kia khí hải bên trong linh lực, còn xa xa không kịp dĩ vãng một nửa, nhưng đối với Trần Phàm mà nói, này đã đầy đủ.

Hai mắt chậm rãi mở ra, cảm thụ được kim mang bao bọc ở dưới khổng lồ năng lượng, Trần Phàm đồng tử chỗ sâu trong, lướt qua một tia đáng sợ hàn ý, lần này nếu không phải Vạn Cổ Bất Hủ lực, mặc dù hắn sẽ không giống mộ thiết dương đồng dạng, một chút tự bảo vệ mình chi lực cũng không có, có thể mang đến phiền toái cùng nguy hại, cũng là khó có thể tưởng tượng.

Hiện giờ bị Vạn Cổ Bất Hủ lực vây khốn, kia liền đem như vậy giải quyết xong a!

Trần Phàm thân thể chỗ bị thương, đã là khôi phục lại, linh lực tuy còn không tràn đầy, có Vạn Cổ Bất Hủ lực tương trợ, luyện hóa mất những năng lượng này, Trần Phàm tự tin, có khả năng làm được.

"Đến đây đi!"

Trần Phàm nhẹ nhàng vừa quát, hai tay nhanh chóng kết ấn, kim mang mang theo tử khí bốn nguyên năng lượng, như thiểm điện mãnh liệt bắn mà vào.

"Oanh!"

Phòng chế như lôi đình rơi xuống Cửu Thiên, Trần Phàm trong cơ thể, lại một lần nữa có ngạt trời gọn sóng hiện lên, tử khí bốn nguyên tuy cam chịu số phận, muốn nhẹ nhõm đem nó luyện hóa, vậy cũng đừng hòng!

Từng đoàn từng đoàn năng lượng rung động, tại kim mang bên trong bạo phát đi ra, chẳng quản bị ngăn trở, cũng là để cho Trần Phàm thân thể, chịu từng trận trùng kích, bất quá, đối với so với lúc trước đáng sợ uy thế, hiện tại một ít, ngược lại đã là có thể không đáng kể.

Nhưng tâm thần của Trần Phàm, càng thêm ngưng trọng!

Tử khí bốn nguyên vốn có năng lượng ah thực sự quá khổng lồ, thực lực của hắn bây giờ, căn bản không có khả năng dung nạp xuống nhiều như vậy năng lượng.

Y theo Trần Phàm đối với mình thân lý giải, hắn tối đa, chỉ có thể hấp thụ đến trong đó 1%, cái khác, cũng chỉ có thể giao cho Vạn Cổ Bất Hủ lực.

Mà luyện hóa tử khí bốn nguyên, thực sự không phải là chuyện dễ dàng tình.

Gia hỏa này, gần như đại biểu cho Tử Thần, như thể khí tức, tại luyện hóa trong quá trình, nếu là hơi không cẩn thận, khí tức sẽ dung nhập bản thân khí tức, hảo cùng xấu tạm đã lâu không đi nói thêm, có thể thử nghĩ một chút, một người trong hơi thở, xen lẫn tử khí, là tốt hay xấu, tự nhiên vừa nhìn liền rõ ràng!

Kế tiếp quá trình này, vẫn là chịu đựng người cử chỉ, cần phải để cho Trần Phàm buông tha cho mất tử khí bốn nguyên bên trong năng lượng, hắn cũng quá không nguyện ý, lấy này năng lượng khổng lồ, hấp thụ đến 1%, có lẽ, đều là có thể để cho Trần Phàm nhất cử đạt tới tối nguyên hậu kỳ cảnh.

gặp gỡ, có thể không phải là người nào cũng có thể gặp gỡ, huống chi, Vạn Cổ Bất Hủ lực cũng có thể từ ở bên trong lấy được lớn nhất chỗ tốt, tất nhiên là càng thêm không thể bỏ qua!

"Ong!"

Trần Phàm bắt đầu luyện hóa, Vạn Cổ Bất Hủ lực ah bắt đầu có hành động, một đạo kỳ lạ đến như Phạm Âm thanh âm, từ giấy vàng bên trong truyền ra, chợt, kỳ lạ ba động từ từ mà đến, quay quanh kim quang bên ngoài xoay tròn, tựa hồ, tại giả cổ lấy đối với tử khí bốn nguyên cấm cố.

Mà Trần Phàm cũng là lập tức cảm ứng được, như thế ba động vây quanh, tử khí bốn nguyên vốn khí tức, tựa hồ càng thêm nhỏ yếu, điều này làm hắn luyện hóa, dường như ah trở nên càng thêm dễ dàng một ít.

Có Vạn Cổ Bất Hủ lực hỗ trợ, Trần Phàm tâm thần lập tức lại một lần nữa tiến nhập đến cảnh giới vong ngã, toàn tâm đi luyện hóa tử khí bốn nguyên, sau đó không lâu, rốt cục có một tia luyện hóa tinh thuần năng lượng là, đầu tiên, đối với Vạn Cổ Bất Hủ lực dừng mãnh lao tới.

Theo thời gian chuyển dời, Vạn Cổ Bất Hủ lực sở hấp thu năng lượng càng ngày càng nhiều, dần dần, kia vây khốn tử khí bốn nguyên lấp lánh kim quang, lại cũng là tại một chút phát sinh biến hóa.

Thả mắt nhìn đi, kim mang bên trong, phảng phất xen lẫn khó có thể phân biệt ám tro vè. .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: vì tình vì nghĩa, chết cũng không tiếc

Chương 28: vì tình vì nghĩa, chết cũng không tiếc

Ám bên ngoài mặt, Mộ Dung tức cùng mộ Tân Nguyệt phụ nữ đã đợi bảy ngày thời gian, thời kỳ, mộ thiết dương ah thỉnh thoảng sang đây xem nhìn qua, chỉ là, ám trong phòng, thủy chung an an tĩnh tĩnh, liền Mộ Dung tức thực lực, đều từ bên trong cảm ứng không được chút nào ba động.

Như vậy chờ đợi, không thể nghỉ ngơi là cực kỳ dày vò, bất quá, không có bất cứ động tĩnh gì, có lẽ, chính là tin tức tốt nhất, bởi vậy, để cho Mộ Dung tức bọn họ, tuy trong nội tâm sốt ruột, cũng không có mất đi hi vọng.

"Ha ha!"

Chờ đợi, đột nhiên, tự Mộ phủ, một đạo vô cùng quen thuộc tiếng cười, tùy tiện quanh quẩn tại Mộ gia giữa không trung.

"Mộ Dung tức, lão bằng hữu tới, ngươi đều không đi ra gặp một lần sao?"

"Lâm Uy?"

Mộ Dung tức sắc mặt phải biến đổi, thanh âm chủ nhân, chính là Mộ gia tại tuyên Dương Thành lớn nhất đối thủ, Lâm gia chi chủ, Lâm Uy!

Lâm Uy tìm tới cửa, hiển nhiên có mưu đồ, mục tiêu của hắn, nói không chừng, chính là Trần Phàm!

Như tại thường ngày, Mộ Dung tức không có chút nào đem Lâm gia cùng Lâm Uy để trong lòng, có thể lúc này không giống ngày xưa, chẳng quản mộ thiết dương đã chuyển biến tốt đẹp, có thể Mộ gia như trước bấp bênh, nhất là lập tức, Trần Phàm còn chưa bình an vô sự.

Không chỉ như thế, cùng ngày tại được liệu mua quảng trường chỗ chuyện phát sinh, Mộ Dung tức đã hiểu rõ mười phần rõ ràng, Lâm gia bên trong, không có gì ngoài Lâm Uy, rõ ràng còn có một cái huyền động cảnh cao thủ.

"Cha?"

Mộ Dung tức ánh mắt bỗng hân, lạnh lùng nói: "Mặc kệ Lâm Uy mục đích là cái gì, không có khả năng để cho bọn họ quấy rầy đến tiểu huynh đệ tu luyện."

Lúc Mộ Dung tức đi ra gian phòng này, toàn bộ Mộ gia, đã toàn bộ mà thay đổi, âm thầm lực lượng, đều đã giống như kia sẽ phải sẵn mồi đã báo, từng đạo trong trẻo nhưng lạnh lùng khí tức, lúc này, không che dấu chút nào tự tất cả phát ra.

Mộ gia trong đại sảnh, mấy người lạnh nhạt đứng thẳng, như Trần Phàm ở chỗ này, liền sẽ nhận ra, cùng ngày thấy được vị kia huyền động cảnh cao thủ cũng ở trong đây, mà bên cạnh của hắn, đứng một cái dáng người càng thêm khô ngô trung niên nhân, thần sắc tùy tiện, không coi ai ra gì, trong ánh mắt, thời khắc lấp lánh âm lãnh hào quang.

Kia cầm đầu đứng lại vị trí, làm cho người ta không khó suy đoán, hân hân phải là Lâm Uy.

"Lâm Uy, ta Mộ gia, cũng không là rượu gì lâu khách sạn, trực tiếp xông tới, là đang cố ý đánh ta Mộ Dung tức mặt sao?"

Đi đến phòng khách, thấy được những người này, Mộ Dung tức lạnh lùng quát.

Kia Lâm Uy cười nhạt một tiếng, chợt nói: "Mộ Dung tức, người sáng mắt không nói tiếng lóng, ta tới ngươi Mộ gia, là vì muốn một người, tên kia là ai, trong lòng ngươi rất rõ ràng, lần này, ta không làm khó ngươi Mộ gia, đem người giao ra đây a!"

"Làm khó?"

Mộ Dung tức cười lạnh nói: "Lâm Uy, tuy ngươi Lâm gia nhiều một cái huyền động cảnh cao thủ, chẳng lẽ liền cho rằng, đã có đầy đủ thực lực, cùng ta Mộ gia khiêu chiến sao?"

Nghe vậy, Lâm Uy lại là nhìn bên người trung niên nhân liếc một cái, mới lên tiếng: "Mộ Dung tức, giới thiệu cho ngươi một chút, hắn gọi thẩm từ, là Lâm mỗ nhiều năm bạn tri kỷ, đi vắng một mực ở ngoại rèn luyện, đến gần nhất mới trở về."

"Mà ta muốn báo cho ngươi, không sai, Lâm mỗ chính là có thẩm từ huynh đệ hỗ trợ, đối với ngươi Mộ gia, mới không có bất kỳ kiêng kỵ."

"Thẩm từ?"

Mộ Dung tức nặng nề nhìn gọi thẩm từ trung niên nhân liếc một cái, một lát sau thu hồi ánh mắt, mà lạnh lùng nói: "Lâm Uy, ta Mộ gia, ngươi có lẽ có thể gây, nhưng tốt nhất đừng quấy nhiễu ta mộ thành bản gia, bằng không mà nói, dù cho ngươi có thẩm từ tương trợ, e rằng, tuyên Dương Thành, cũng sẽ không có ngươi Lâm gia chỗ dung thân."

Tại ngày xưa, mặc dù Lâm Uy có thâm từ nơi này huyền động cảnh cao thủ hỗ trợ, Mộ Dung tức ah không sợ chút nào, không đề cập tới mộ thành bốn gia, riêng là hấn Mộ Dung tức huyền động hậu kỳ thực lực, chống lại Lâm Uy cùng thâm từ, hấn đều có nhất định nắm chắc.

Nhưng hôm nay hiển nhiên không thể đánh một trận, kinh động đến Trần Phàm tu luyện, tuyệt đối không được!

"Mộ thành Mộ gia?"

Lâm Uy khinh thường cười cười, nói: "Mộ Dung tức, lúc này đã không giống ngày xưa. . ."

"Vậy có thể chưa hấn!"

Lâm Uy lời còn chưa dứt, một đạo lăng lệ thanh âm, tự đại sau phòng vang vọng, chợt, mộ thiết dương đạp trên trầm ổn bộ pháp, bước nhanh đi ra.

Mộ gia sợ, là bị mộ thành bốn gia vứt bỏ, đã không còn sau lưng núi dựa lớn, Mộ gia tại tuyên Dương Thành bá chủ địa vị, thật có chút khó có thể ngồi vững vàng, nhưng hiện tại mộ thiết dương bình yên vô sự, liền không tồn tại bị ném bỏ mà nói, hấn Mộ gia, liền không sợ bất kỳ khiêu chiến nào, ít nhất, tại tuyên Dương Thành, sừng sững không sợ!

Nhìn thấy mộ thiết dương, Lâm Uy đám người đều là thần sắc biến đổi, bọn họ vạn không có ngờ tới, bản thân bị trọng thương, liền sống Diêm La đều kết luận hấn phải chết hấn, cư nhiên, thật sự sống lại?

"Tiểu tử kia, thật sự có thần kỳ như thế thủ đoạn?"

Lâm Uy nhẹ giọng nỉ non câu, rất hiển nhiên, đối với Mộ gia động tĩnh, hấn như thắng chuông.

Bất quá, tại gạt mình qua đi, Lâm Uy trong ánh mắt, cũng không có đối với Mộ gia kiêng kỵ cùng bất kỳ sợ hãi, thần sắc hấn, lộ ra mấy phần mỉa mai ý tứ, cười nói: "Thiết dương cháu trai, thật muốn chúc mừng ngươi bình yên vô sự."

"Cùng ngươi không có như vậy quen thuộc, đừng kêu thân thiết như vậy."

Mấy bước đi đến Lâm Uy trước người, mộ thiết dương trong cơ thể, có nồng đậm địch ý phát ra, đoạn này thời gian, thành bên trong chỗ chuyện đã xảy ra, hấn cũng đã biết, Lâm Thiên sanh bị Trần Phàm phế bỏ sự tình, hấn cũng biết, cho nên minh bạch, Lâm Uy hôm nay tới, đến cùng có mục đích gì.

Trần Phàm là ân nhân cứu mạng của hấn, dù cho hôm nay là để, mộ thiết dương đều không cho phép Lâm Uy tổn thương tới hấn nửa phần, bởi vậy, mặc dù người sau chính là huyền động trung kỳ cao thủ, mộ thiết dương vẫn không biết sợ hãi chính diện chống lại.

Lâm Uy mảy mảy nhẹ nhàng nhảy lên, nói: "Thiết dương cháu trai, ngươi không hổ là phương này tròn chỉ địa, ưu tú nhất trẻ tuổi, riêng là ngươi phần này khí phách, đã để cho rất nhiều người không bằng, bất quá. . ."

Lâm Uy trên mặt, đột nhiên hiện vài phần dữ tợn, hấn quát: "Mộ Dung tức, mộ thiết dương, xem ra, các ngươi đối với chính mình đều quá tự tin, hoặc là nên nói như vậy, các ngươi đối với mộ thành Mộ gia, không khỏi cũng quá mức đã tin tưởng."

"Có ý tứ gì?" Mộ Dung tức đám người thần sắc hơi hơi trầm xuống.

Tới hiện giờ, Mộ Dung tức bọn họ tự là sẽ không quá tin tưởng mộ thành bốn gia, nhưng bọn hấn cho rằng, mộ thiết dương như không có việc gì, kia cũng sẽ không có vấn đề quá lớn.

"Hắc hắc!"

Lâm Uy cười quái dị nói: "Mộ Dung tức, mộ thiết dương, các ngươi sẽ không ngại thò cho rằng, chỉ cần mộ thiết dương bình yên vô sự, ngươi mộ thành bốn gia, sẽ một mực duy trì các ngươi Mộ gia a?"

Mộ Dung tức đám người sắc mặt lại lần nữa biến đổi, Mộ Dung tức phụ tử thậm chí đã từ trong lời nói, nghĩ tới mặt khác một loại khả năng. . .

"Hắc hắc, các ngươi đến cùng có nghĩ tới hay không, mộ thiết dương ngươi là như thế xuất sắc, liền phát sinh ở mộ thành chuyện bên ngoài, ngươi Mộ Dung tức tra không được, chẳng lẽ lấy mộ thành Mộ gia thực lực, liền một chút dấu vết để lại đều tra không được sao?"

Lâm Uy có chút đáng thương nhìn nhìn đối diện đám người, nói: "Mộ Dung tức, thần phục với ta Lâm gia, tuy bởi như vậy, có thể sẽ để cho mặt của các ngươi có chút khó coi, nhưng ít ra, có Lâm gia, các ngươi hết thảy mọi người, cũng sẽ không đề!"

Lời này, khẩu khí thật lớn, đã đang nói, hấn Lâm gia, căn bản không sợ mộ thành Mộ gia?

Nhìn ra mấy người ý nghĩ trong lòng, Lâm Uy thần nhiên nói: "Ta Lâm gia có thực lực như vậy, mà này, ah là các ngươi cơ hội duy nhất, Mộ Dung tức, giao ra cái kia tiểu hồn đản, miễn các ngươi Mộ gia trên dưới tất cả mọi người vừa chết!"

"Lâm Uy!"

Mộ Dung tức thần sắc, giống như trong lúc đó thương già đi rất nhiều, như bởi vì mộ thiết dương sự tình bị gia tộc vứt bỏ, tuy có phần nộ, lại cũng chỉ có thể thán một tiếng bất đắc dĩ, cũng không phải thế gian này bên trong tất cả mọi người, đều là có tình có nghĩa hạng người.

Nhưng bây giờ, rõ ràng không phải là!

Mặc kệ Mộ Dung tức có ra sao không nổi tâm tính, mặt đối với gia tộc bán đứng, giờ này khắc này, nhin không được thương già đi rất nhiều.

Bất quá, lúc hắn nghĩ đến Lâm Uy chỗ yêu cầu người kia, trong thần sắc, chưa phát giác ra có một tia vẻ mặt hưng phấn mà qua, thế gian, tóm lại vẫn có một số người, có thể cho người cảm giác được ấm áp.

Nếu là như vậy. . . . Mộ Dung tức ngẩng đầu cười cười, nói: "Lâm Uy, Mộ gia cũng không phải mặc người chém giết hạ người, càng thêm không phải là người bán đứng bằng hữu. nếu ngươi muốn chiến, hôm nay, ta Mộ gia phụng bồi đến cùng!"

"Mộ Dung tức, ngươi nghĩ liên lụy toàn bộ Mộ gia, đều bồi vì kia một người, mà toàn bộ chôn cùng sao?" Lâm Uy thần sắc lạnh lẽo, quát.

Nghe vậy, Mộ Dung tức không ngôn ngữ, mà là nhìn chung quanh liếc một cái, sau đó gần như là lẩm bẩm nói: "Các ngươi, sợ sao?"

"Vì tình nghĩa mà chết, chết cũng không tiếc!"

Mộ thiết dương huynh muội cùng kêu lên quát nhẹ.

"Vì tình nghĩa mà chết, chết cũng không tiếc!"

Chợt, từ cái này đại sảnh, từng đạo đồng dạng tiếng quát, nối liền không dứt vang dội, rung động toàn bộ Mộ gia, cũng là để cho bầu trời này, tựa hồ biến sắc.

Trong tiếng nói, chỗ để lộ ra tới kiên quyết, làm cho Lâm Uy đám người, không khỏi thần sắc đại rung động.

Mộ Dung tức nụ cười trên mặt, càng thêm sáng lạn, hắn nhìn lấy Lâm Uy, nói: "Huống chi, chỉ bằng ngươi Lâm gia thực lực bây giờ, dù cho cộng thêm trăm từ, cũng muốn để ta Mộ gia vong đây? nằm mơ!"

"Nằm mơ?"

Lâm Uy lạnh lùng cười cười: "Mộ Dung tức, rồi mới Lâm mỗ cũng đã nói, ngươi đối với chính các ngươi, quá có tự tin!"

Vừa dứt lời, Lâm Uy thủ chương mãnh liệt tại giữa không trung vung lên, một hồi chói tai thanh âm, nhất thời truyền đẳng xuất.

Nháy mắt, có từng đạo tiếng xé gió, hăng hái vang vọng, mà, cơ hồ là phô thiên cái địa thân ảnh, tự cách đó không xa thiểm lược mà đến, đem trọn cái Mộ gia, đều là bao vây mà vào.

Càng là có thêm mười mấy đạo thân ảnh, cường ép đột phá Mộ gia đang âm thầm phòng ngự, tiến nhập đến trong đại sảnh.

Mộ Dung tức đám người sắc mặt hơi bị xiết chặt, mười mấy người này, tu vi yếu nhất, cũng đã có tới nguyên trung kỳ thực lực, mà cường đại nhất hai người, rõ ràng, cũng có được huyền động cảnh thực lực!

Lâm gia này, lúc nào, thực lực như thế kinh khủng?

"Ha ha!"

Lâm Uy cười to: "Mộ Dung tức, ngươi thật sự là cho rằng, những năm gần đây ả nhần, là ta Lâm gia không bằng ngươi Mộ gia sao?"

Trong tiếng cười, kia cuối cùng một chữ vang lên, một cỗ cuồng bạo khí tức, tự Lâm Uy trong cơ thể, sóng đồng dạng cuốn ra, cường đại xu thế, lại càng là làm cho Mộ Dung tức bọn họ thần sắc đầy đặc run sợ lại.

Cỗ hơi thở này, cũng là đạt đến huyền động cảnh hậu kỳ, mới có uy thế.

Hắn Lâm Uy, lại cũng là một vị huyền động hậu kỳ cao thủ!

"Mộ Dung tức, cuối cùng cho ngươi một cái cơ hội, giao ra kia tiểu hỗn đản, thần phục ta Lâm gia, vậy mọi sự đều thôi, bằng không, hôm nay huyết tẩy rồi ngươi Mộ gia!"

"Ha ha!"

Mộ Dung tức cười nhẹ, từng chữ một, nói: "Vì tình nghĩa mà chết, chết cũng không tiếc!"

"Sát!"

Lâm Uy tại không do dự, thủ chương tại giữa không trung đập hết thủy, sát ý ngập trời, rồi đột nhiên, tràn ngập toàn bộ Mộ gia đại sảnh!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: thiếu niên chi lực

"Sát!"

Cùng với Lâm Uy một chữ rơi xuống, phương này đại sảnh, thậm chí toàn bộ Mộ gia, cũng bị lạnh thấu xương sát ý chỗ quanh quần, không qua một lát, liền là có thêm nhân nhật mùi máu tươi, tại trong không gian bắt đầu phát ra.

Sau đó, mùi máu tươi dần dần dày, không ít địa phương, đã là bạo phát ra đáng sợ năng lượng rung động, lưỡi dao sắc bén trao động tới thì chỗ mang ra ngoài thanh âm chói tai, ở thời điểm này, làm cho người ta nghe tới, sồn tóc gáy vô cùng!

Mộ Dung tức chỉ là hướng hướng ra phía ngoài nhìn thoáng qua, liền thu hồi ánh mắt!

Những năm gần đây, chiếm cứ tuyên Dương Thành, tuy một bộ phận đoạt được muốn nộ lên mộ thành bốn gia, nhưng lưu lại số lượng, vẫn rất khả quan.

Tại Mộ Dung tức phát triển, lấy Mộ gia đòi thứ ba làm người chỗ đánh xuống hải lòng thanh danh, Mộ gia, đã là tụ tập một đám tu vi không kém hảo thủ, tuy bây giờ nhìn lại, nhân số khả năng không có Lâm gia mang người tới nhiều, thế nhưng đoàn kết, cũng không phải Lâm gia có thể so sánh.

Cho nên, Mộ Dung tức không lo lắng phía ngoài đại chiến, chân chính đại chiến, tại đây trong phòng khách.

Lúc này Lâm Uy, mục quang ah khóa chặt lại Mộ Dung tức, trong lòng của hắn đồng dạng minh bạch, cái gọi là thắng bại, cùng bên ngoài không quan hệ, cuối cùng tự trong đại sảnh đi ra người là ai, người này, tài năng cuối cùng lãnh đạo tuyên Dương Thành.

Khí thế cường đại, tại lúc này, một mực tập trung vào Mộ Dung tức, Lâm Uy lạnh lùng quát: "Mộ Dung tức, ngươi ta gần nửa đòi người tranh đấu gay gắt, lại thủy chung đều chưa từng chân chính giao thủ qua, liền hôm nay, quyết một thắng bại a!"

"Chả lẽ lại sợ ngươi?"

Mộ Dung tức cười cười, hắn ngược lại là không ngờ rằng, cư nhiên Lâm Uy cho hắn một cái công bình đánh một trận cơ hội, này rất tốt!

Tuy tương đồng huyền động hậu kỳ, Mộ Dung tức cũng rất tự tin, chợt hắn bước đi quá độ, đang đi ra lúc trước, hắn nhìn nhi tử cùng nữ nhi liếc một cái, nhưng nói cái gì cũng không có nói, hắn tin tưởng, nhi tử cùng nữ nhi mình bạch ý của hắn.

Mà nhìn nhìn Mộ Dung tức bóng lưng, mộ thiết dương cùng mộ Tân Nguyệt âm thầm gật đầu, bọn họ minh bạch phụ thân trong nội tâm suy nghĩ, đó chính là, mặc kệ hôm nay Mộ gia có thể hay không thoát được một kiếp, có một người, nhất định phải bình yên vô sự, dù cho hôn phi phách tán, cũng phải bảo vệ người kia, cho đến hắn bình an đi ra âm phòng.

Tại Mộ Dung tức chống lại Lâm Uy thời điểm, trong đại sảnh, Mộ gia cái khác cao thủ, cũng là không chút do dự xuất hiện ở Lâm gia những cao thủ này đối diện.

Trong đại sảnh lực lượng, đã không thành so sánh, Lâm Uy ngoại trừ, Lâm gia còn có tam đại huyền động cao thủ, mà Mộ gia, Tồi cường giả, đã chỉ là những cái này tôi nguyên hậu kỳ cao thủ.

Có thể dù vậy, đối mặt kia biết rõ rất khó chiến thắng đối thủ, Mộ gia mỗi người, đều là trong thần sắc, không sợ hãi chút nào.

"Tân Nguyệt, tự cẩn thận!"

Mộ thiết dương nhẹ nhàng nói thanh âm, thân ảnh khẽ động, tại thẩm từ xuất hiện trước mặt.

"Mộ thiết dương, ngươi đáng tiếc!"

Nhìn nhìn người trẻ tuổi này, thẩm từ trong mắt, lướt qua một tia tiếc hận, nhưng là vền vền là tiếc hận mà thôi, hôm nay diệt Mộ gia, thế tại phải làm!

Nghe vậy, mộ thiết dương nhẹ giọng cười cười, không có nói nhiều, chỉ có kia bản thân khí tức, từng bước phát ra, trong chớp mắt, đã đạt đỉnh phong!

Thẩm từ đồng tử hơi đổi, kinh ngạc nói: "Xem ra, đoạn này thời gian trọng thương, thật ra khiến ngươi nhân họa đắc phúc. . . . . bất quá, đây mới chân chính đáng tiếc."

Mộ thiết dương khí tức, tại đỉnh phong thời điểm, xuất hiện trên dưới không ngừng pháp phòng ba động, điều này rất rõ ràng, là muốn trùng kích tăng tiếp theo lần đầu hiệu, mà hần hiện tại, đã là tội nguyên hậu kỳ, tăng tiếp theo lần, chính là huyền động cảnh!

Tại đây niên kỷ, liền có thể đột phá đến huyền động cảnh, không thể không nói, mộ thiết dương thiên phú, quả thực không kém!

Bất quá, tại thế gian này, chết non thiên tài thật sự rất nhiều nhiều nữa..., vô đạo chi lộ, thiên phú tuy trọng yếu, thế nhưng là vận khí, muốn trọng yếu hơn, rất hiển nhiên, này mộ thiết dương vận khí, cũng không tốt!

Không có hảo vận khí, vậy đi chết đi!

Thảm tử chợt lách mình mà động, hần chỉ là có chút đáng tiếc mộ thiết dương tu luyện thiên phú, mà cũng không phải đáng tiếc hần người này, nên hạ sát thủ thời điểm, ah không chút nào hàm hồ.

Tại hần vừa mới lao ra thời điểm, bỗng hần khí cuốn, làm cho không khí đều là dường như bị hàn băng chỗ ngưng kết, không gian thu hẹp, lấy thảm tử làm trung tâm, nhất thời trở nên mơ hồ rất nhiều.

Trong cùng một lúc, mộ thiết dương cũng là thân ảnh lướt động, có thể tại cái tuổi này liền có như vậy võ đạo thành tựu, mộ thiết dương hiển nhiên cũng là trải qua rất nhiều, tuy thảm tử là huyền động cảnh cao thủ, mộ thiết dương xuất thủ, cũng là vừa đúng.

"CHÍU...U...U!!"

Tại đây mơ hồ không gian, có một chút hàn mang rồi đột nhiên xuất hiện, thảm tử lòng bàn tay, kia băng hàn chi lực rồi đột nhiên tăng vọt lên, ở trước người hần, linh lực mãnh liệt cuồng bạo hơn nhiều, tràn ngập tại không gian bên trong hàn khí, cũng là trở nên càng lạnh lẽo.

Tại kiến thức mộ thiết dương xuất thủ, thảm tử hiển nhiên đã là không muốn lưu cho đối phương quá nhiều thời gian, bởi vì hần lúc trước người trên người, cảm nhận được một tia nguy hiểm.

Tội nguyên hậu kỳ cùng huyền động sơ kỳ, nhìn như chỉ có cách nhau một đường, có thể giữa lẫn nhau chênh lệch, vô pháp đi so sánh, như thế dưới tình hình, mộ thiết dương vậy mà cho hần cảm giác nguy hiểm, điều này làm cho thảm tử, vô pháp có bất kỳ khinh thường.

Hàn khí tuôn động, một cái phảng phất bị hàn băng chỗ bao quanh cự đại thủ chương, xuyên qua mơ hồ không gian, hướng mộ thiết dương hung hăng đánh ra.

Cự chương chụp được, chỗ qua không gian, đều tan vỡ vỡ vụn ra, hàn ý bao phủ không gian, để cho mộ thiết dương cảm giác được, tự trong thân thể linh lực vận chuyển tốc độ, phảng phất đều là chậm hơn nhiều.

Đối với cùng lúc, cái khác các nơi đại chiến, cũng là tại kịch liệt tiến hành bên trong.

Chỉ có Mộ Dung tức chỗ đại chiến, còn có thể bảo trì lực lượng tương đương tình thế, còn lại những người này, chút nào không ngoại lệ, đều đã rơi vào hạ phong, nhất là mộ Tân Nguyệt!

Thiếu nữ tuy thiên phú cũng không tệ, có tội nguyên sơ kỳ thực lực, nhưng đối với tay lại là tội nguyên hậu kỳ tu vi, lưỡng người trong đó, có quá lớn chênh lệch, tại cộng thêm, có lẽ là bình thường có cha và anh sủng ái, đảm đương, mộ Tân Nguyệt chiến đấu ý thức, xa xa so ra kém mộ thiết dương.

Bởi vậy, tại mấy chiêu, liền đã chỉ có chống đỡ công, không cần bao lâu, sẽ tại dưới tay địch nhân bị thương, hay là bị mất mạng!

Tự Mộ gia bên trong phát tán ra tới mùi máu tươi, dần dần hướng ra ngoài lan tràn mà đi, không bao lâu, phụ cận địa phương, thậm chí toàn bộ tuyên người của Dương Thành, cũng biết Mộ gia bên trong đã phát sinh đại chiến.

Càng ngày càng nhiều người hội tụ mà đến, khi bọn hần thấy được giữa không trung cùng Mộ Dung tức đại chiến, cư nhiên là Lâm Uy, những cái kia nguyên bản chịu qua Mộ gia ân huệ, muốn giúp đỡ một bà người, bỗng cũng là rút về thân thể.

Nhiều năm qua, Mộ gia chủ đạo lấy tuyên Dương Thành, tuy Lâm gia một mực bị áp chế, có lẽ chưa từng vì vậy mà mất đi qua quá nhiều tài nguyên cùng bị chèn ép không có sức hoàn thù.

Mộ gia tất cả mọi người, đều làm người hiền lành, lại không có nghĩa là bọn họ tại đối mặt đối thủ cạnh tranh thời điểm, còn có thể bảo trì lòng nhân từ.

Cho nên, Lâm gia cường đại, tuyên Dương Thành tất cả mọi người trong nội tâm đều là minh bạch, hiện giờ Lâm gia quy mô tới công, như cũng không đủ nắm chắc, sao có thể có thể có cử động lần này động.

Lúc này những người này cảm ứng được Lâm Uy cư nhiên cùng Mộ Dung tức đánh khó phân thắng bại, bọn họ minh bạch, Mộ gia hôm nay, rất có thể, đem khó có thể hóa giải này nguy hiểm cục diện.

Mà kia phần dục vọng muốn giúp đỡ ý tứ, cũng là triệt để dập tắt!

Bo bo giữ mình mà thôi, không phải là mỗi người, cũng có thể tại cường địch trước mặt, còn có thể tri ân đồ báo (*có ơn tất báo).

Chỉ có một người!

Ở phía xa, một cái lão già, tại trên nóc nhà, lẳng lặng quan sát đến Mộ gia phát sinh đại chiến, hần mi già, nhẹ nhàng nhú lại, cảm giác lấy mọi chỗ chiến trường, thần sắc của hần, nhất thời có một chút ngưng trọng cùng nghi hoặc.

"Tân Nguyệt, cẩn thận!"

"Ha ha, mộ thiết dương, hay là trước quân tốt chính mình a!"

Hàn khí, thâm từ thủ chương, như tia chớp đồng dạng chụp lại mà đến.

Lấy mộ thiết dương thực lực, ngay cả là vô pháp chiến thắng thâm từ, có thể hần phi phạm chiến đấu ý thức, ngược lại cũng có thể để cho hần chống đỡ qua đi người kia sóng sau cao hơn sóng trước tiến công, ít nhất, tại trong thời gian ngắn, còn sẽ không bị thua.

Nhưng bây giờ, bởi vì nhìn thấy mộ Tân Nguyệt nguy hiểm, mà đưa đến tâm thần bất ổn, thâm từ một chương kia, để cho hần tránh cũng không thể tránh, trực tiếp là phá hủy hần tất cả linh lực phòng ngự, sau đó đánh vào trên lồng ngực của hần.

Đã thương mộ thiết dương, thâm từ không có dừng chút nào trệ, thân ảnh như điện, lại lần nữa tạt bắn, hần đây là ý định muốn đem mộ thiết dương chém giết ở chỗ này.

Người trẻ tuổi này tu luyện thiên phú cùng với chiến đấu ý thức rất không phải phạm, Lâm gia cùng Mộ gia đã là không chết không thôi, nếu để cho mộ thiết dương chạy ra ngoài, không cần vài năm, lúc hần lại lần nữa lúc trở lại, chỉ sợ, toàn bộ Lâm gia, đều đem hóa thành tro tàn.

Loại này cục diện, hiển nhiên không phải là thâm từ muốn gặp đến.

Như điện đồng dạng thân ảnh, hô hấp, liền xuất hiện ở mộ thiết dương trước người, lập tức, kia bị hàn khí bao quanh thủ chương, không chút khách khí vỗ xuống.

Nhưng mà, đôi mắt này bị mất mạng một chương, thâm từ lại kinh ngạc thấy được, mộ thiết dương kia trương tuổi trẻ trên mặt, chẳng những không có tự mình nghĩ như bên trong kinh khủng cùng bối rối, ngược lại, tràn ngập một vòng dữ tợn hương vị.

"Hắc hắc!"

Mộ thiết dương giọng âm khàn khàn cười, thân thể bên ngoài, đột nhiên, có một cổ quỷ dị ba động chậm rãi xuất hiện, cùng lúc đó, mi tâm của hần, tựa hồ, có một đám Hắc Viêm tại như ẩn như hiện!

"Thần hồn tự bạo?"

Thâm từ cả kinh, trong cơ thể linh lực tại không may giữ lại, nhất thời phô thiên cái địa chỗ ngồi cuốn đi ra, xung quanh hàn khí càng thêm lạnh lùng, chụp về phía mộ thiết dương thủ chương, cũng là trở nên vô cùng trong suốt lên.

Đối mặt một chương này, mộ thiết dương không tránh không né, chỉ là đang không ngừng thúc dục lấy trong cơ thể linh lực, nó mi tâm bên trong Hắc Viêm, rốt cục hiện hình, một cổ vô hình lực lượng cường đại, liền tại Hắc Viêm bên trong hiện ra.

"Bạo!"

Mộ thiết dương mãnh liệt nắm chặt thủ chương!

Nhưng còn không có đợi hần trong lòng bàn tay linh lực đi dẫn bạo kia Hắc Viêm, một đạo toàn thân, bị tử sắc quang mang chột bao phủ thân ảnh, trực tiếp là từ đại sảnh phía sau phá vách tường, một cái chớp mắt, xuất hiện ở mộ thiết dương bên người.

Tử sắc quang mang, một tay tại lúc này cầm thật chặt mộ thiết dương tay, ngăn cản hần dẫn bạo, cái tay còn lại nắm chặt thành quyền, chột, Bôn Lôi một quyền, tựa hồ xen lẫn sét tiếng gầm rú, hung hăng đánh hướng thâm từ đánh tới một chương!

"Bồng!"

Quyền chương tương giao, có kinh người năng lượng ba động điên cuồng tứ tán ra, tại đây đáng sợ rung động, thâm từ đập trên tình trạng phi thân trở ra, tuy cũng không vì vậy mà bị thương, có thể đó của hần bàn tay, lại tại run rẩy không ngừng, cảm nhận sâu sắc cực kỳ kịch liệt.

Không những như thế, lại còn một đạo vô pháp lý giải khí tức, lặng yên truyền vào trong cơ thể của hần, làm thân thể của hần, như xoáy lên một trận gió bạo, lấy thực lực của hần, lúc này, đều phải cần toàn lực ứng phó vận dụng linh lực, phương là khó khăn đem này yếu ớt khí tức cho hóa giải.

Dù là như thế, kia khí tức mang đến hậu quả, để cho hần nhin không được nhổ ngụm máu tươi, huyết, xen lẫn nhàn nhạt ám màu xám.

"Người là ai?"

Thâm từ ngừng đầu nhìn lại, nhìn nhìn kia tại từ mang trung niên bao quanh thân ảnh, gạt mình hỏi, Mộ gia, lúc nào, xuất hiện một cái cường hần như thế cao thủ?

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: đại khai sát giới

Chương 30: đại khai sát giới

tại thâm từ bị bức lui đồng thời, từ mang trong bao thân ảnh, mang theo mộ thiết dương, hơi hơi tụt hậu ba bước bên cạnh!

Mà lúc này, từ mang Tại trùng điệp lóe ra, ước chừng là một lát sau, mới từ từ mang , truyền ra một đạo nhẹ nhàng bật hơi thanh âm, chợt, một đạo có chút tuổi trẻ thanh âm, từ từ truyền ra.

"Không hổ là huyền động cảnh cao thủ!"

Tôi nguyên, chính là huyền động!

Tôi nguyên cảnh, lấy rèn luyện thân thể cùng linh lực làm chủ, vì thân thể trong tương lai đạt được càng cao võ đạo thành tựu, đánh xuống tốt đẹp chính là cơ sở.

Tôi nguyên sơ kỳ, rèn luyện thân thể, tôi nguyên trung kỳ, rèn luyện linh lực, tôi nguyên hậu kỳ, đồng thời đề thăng linh lực cùng thân thể cường hãn độ.

Mà huyền động cảnh . . . huyền động được gọi là linh động ý tứ!

Cái gọi là linh động, liền để cho bản thân linh lực, có được lấy một ít linh tính, mà khi linh lực có được linh tính, chỗ tốt chính là, đang cùng người thời điểm đối địch, Dù cho chỗ thi triển ra linh lực đã bị người chặt đứt, thế nhưng là, có được linh tính linh lực, như trước sẽ tuần hoàn theo chủ ý nguyện của người, đối với địch nhân tiến hành công kích, cho đến hoàn toàn bị chôn vùi!

Điểm này, nhất là đáng sợ, đây cũng là huyền động cảnh cao thủ cùng tôi nguyên cảnh giữa các võ giả căn bản nhất khác nhau.

rồi mới một kích kia, từ mang bên trong thân ảnh, đã là đẩy lui thâm từ, có thể người sau tàn lưu lại linh lực, vẫn đang công kích lấy từ mang, nếu không có này một lực lượng ngăn trở, thừa dịp thâm từ sau lui, từ mang bên trong thân ảnh, tuyệt đối có thể thừa cơ về phía trước, tiếp tục cho thâm từ càng thêm to lớn tiến công.

mới vừa rồi là vì ngăn cản mộ thiết dương thần hồn tự bạo, từ mang bên trong thân ảnh phát ra công kích, cũng không thể toàn bộ tinh thần toàn tâm!

"Người đến tốt cùng là ai?"

Nghe từ từ mang bên trong truyền đến tuổi trẻ thanh âm, thâm từ tâm, càng thêm ngưng trọng, như thanh âm thay vì bản thân đồng dạng, cũng là còn trẻ như vậy, vậy người này đáng sợ, liền nhất là làm cho người ta khó có thể đối mặt.

"Ha ha, lúc này mới bao lâu, cư nhiên đã quên ta?"

Từ mang tán đi, bên trong đầu tiên bày biện ra tới, là một trương còn có chút non nớt khuôn mặt, lập tức một lát sau, cả người hấn, đều là xuất hiện ở thâm từ giữa tầm mắt, chính là Trần Phàm!

"Là người?"

Thâm từ kinh sợ, tốt đỉnh!

Cùng ngày tại được liệu mua quảng trường, thiếu niên này người cho hấn quá sâu ấn tượng, tương đồng tôi nguyên trung kỳ, Lâm Thiên sanh lại không có chút nào phản kháng lực, lúc này mới bao lâu a, cư nhiên, dưới sự gấp gáp, đã có thể đem chính mình cho đẩy lui?

Mà hấn, bắt quá là chỉ có tôi nguyên hậu kỳ tu vi a!

Trần Phàm không để ý đến thâm từ, mà là mục quang đảo qua bên ngoài, nghe kia từ bên ngoài truyền đến đông đảo sát phạt khí tức, một mảnh băng lãnh, tại hấn trong hai mắt, bạo tuôn ra mà ra.

"Mộ huynh, người không sao chứ?"

"Ta không sao, tiểu huynh đệ, ngươi toàn bộ xong chưa?"

Nghiêm chỉnh mà nói, đây là hai người lần đầu tiên mặt đối mặt, nhưng lẫn nhau trong đó, khả năng bởi vì tử khí bốn nguyên nguyên nhân, để cho bọn họ không có chút nào là lẫn cảm giác.

Trần Phàm khẽ gật đầu một cái, thủ chương hướng cách đó không xa mãnh liệt nắm chặt.

"Xùy~~!"

Không gian kia, nhất thời có một hồi chói tai thanh âm truyền đi lại, tiếp theo sát, chính là một đạo kêu thảm đầy thể lương thanh âm, từ mộ đối thủ của Tân Nguyệt trong miệng, vô cùng thể lương vang dội.

tu vi đã đạt đến tới nguyên hậu kỳ cao thủ, lồng ngực bị xuyên thủng, cuối cùng chặt vật té trên mặt đất, hân đồng tử không ngừng phóng đại, đây là sinh cơ tiêu tán dấu hiệu, lại càng là hân chết không nhắm mắt, bởi vì, hân ngay cả mình là chết như thế nào cũng không biết.

"Trần Phàm, ngươi đều xong chưa?"

Mộ Tân Nguyệt lúc này mới hồi phục tinh thần lại, nhìn thấy Trần Phàm, vội vàng hỏi, tuy ah rõ ràng, mới vừa rồi là hân ra tay, người của Mộ gia, e rằng bao gồm phụ thân ở trong, cũng không có như thế uy thế.

Có thể xuất thủ về xuất thủ, này cùng tử khí bốn nguyên có hay không bị khu trừ, có thể không có nửa điểm quan hệ.

"Ta hiện tại rất tốt, ngươi cùng Mộ huynh ở bên cạnh nghỉ ngơi, hôm nay, Mộ gia đã chết bao nhiêu người, để cho Lâm gia gấp đôi tới hoàn lại!"

Thiếu niên trong con ngươi băng lãnh, càng bức người!

Lâm gia cùng Mộ gia trong đó, đích xác có hóa không ra ân oán, không chết không thôi cũng là là chuyện phải làm, vào hôm nay, Lâm gia dẫn người tìm tới cửa, điều này cũng không kỳ quái.

Thế gian, cường giả vì tôn, Lâm gia như thế lớn, đã diệt Mộ gia, tại người khác xem ra, đây cũng là thuận theo thiên đạo thực hiện .

Nhưng, Trần Phàm biết, nếu như không phải mình, Mộ gia hôm nay tình thế, không có khả năng kém như vậy, mộ thiết dương tại vừa rồi, ah sẽ không thể nào lựa chọn thần hồn tự bạo!

Cái gọi là thần hồn tự bạo, chính là đem bản thân thần hồn lực lượng toàn bộ áp súc qua, sau đó lấy linh lực đi dẫn bạo, do đó bộc phát ra vượt qua bản thân tu vi gấp đôi, thậm chí gấp mấy lần lực lượng.

Loại thủ đoạn này rất tốt, nhưng mà, lại là lấy hồn phi phách tán làm đại giá!

Thế gian có luân hồi mà nói, người chi tử vong, như thần hồn vẫn còn ở, liền có thể vào Lục Đạo Luân Hồi, cùng chờ đợi tiếp theo thể sinh tồn cơ hội.

Cho dù là không có Lục Đạo Luân Hồi, thần hồn, như trước không coi là chân chính tử vong!

Mộ thiết dương đem cơ hội này đều bỏ qua, cũng phải cùng thâm tử đồng quy vu tận, tâm tư của hân là như thế nào, Trần Phàm có thể tưởng tượng đến.

Mặc dù mình đối với Mộ gia có ân, đối với mộ thiết dương có cứu mạng thiên đại ân tình, có thể Mộ gia mọi người đối với chính mình bảo vệ, để cho Trần Phàm rất cảm động, cho nên, kia sát ý càng thêm nồng nặc.

"Tiểu tử, ngươi khẩu khí thật lớn!"

Mộ Tân Nguyệt vị kia đối thủ, vô duyên vô cớ tử vong, cũng là đưa tới Lâm gia mặt khác hai huyền động cao thủ chú ý, lúc này bọn họ thoát khỏi từng người đối thủ, song song xuất hiện trước mặt Trần Phàm

Cộng thêm thâm tử, lúc này, chính là tam đại huyền động cao thủ!

Trần Phàm nhìn thâm tử liếc một cái, sau đó mục quang chính là đặt ở mặt khác lưỡng trên thân người, thần nhiên nói: "Cũng là huyền động sơ kỳ cao thủ, ha ha, tam đại huyền động cao thủ, cộng thêm Lâm Uy chính mình. . . Lâm gia này, hảo thực lực cường đại a!"

"Cho nên tiểu tử, ngươi hôm nay không thể không chết!"

Từ thâm tử nơi này, này hai người cũng là biết Trần Phàm, chính là phé đi Lâm Thiên sanh đầu sỏ gây nên, hôm nay tới Mộ gia, cố nhiên là muốn tiêu diệt Mộ gia, nhưng, càng trọng yếu hơn mục tiêu, lại là thiếu niên này người.

"Muốn cho ta chết, vậy thì phải lấy ra một ít thực lực tới a, trò chuyện, có thể là sẽ không làm cho người ta để."

Trần Phàm nhẹ nhàng cười cười, thân ảnh kia, rồi đột nhiên biến mất!

Thầm từ ba người đồng tử chặt chẽ co rụt lại, mà thiếu niên thân ảnh, loại quý mị xuất hiện ở trong ba người.

"Oanh!"

Một cỗ cường đại linh lực thất luyện, như như gió bão cuốn tới.

"Từ khí?"

Cách đó không xa, mộ thiết dương huynh muội thân sắc kinh hãi, tự Trần Phàm trong cơ thể bạo phun ra linh lực, cư nhiên, ẩn chứa một cỗ, huynh muội bọn họ hết sức quen thuộc khí tức.

Khí tức này, những người khác có lẽ không phát hiện được, nhưng không lừa gạt được mộ thiết dương!

"Trần Phàm!"

Mộ Tân Nguyệt nhin không được thấp giọng la lên, nguyên lai, Trần Phàm cũng chưa hoàn toàn tốt.

Xen lẫn từ khí linh lực thất luyện, hóa thành Giao Long, hướng bên trái một người bạo tuôn ra, thầm từ đã có tổn thương trên người, vốn hẳn là tốt nhất người hạ thủ tuyên, bất quá tương đối mà nói, cái khác hai người muốn yếu một ít.

Cuốn cuộn linh lực, trong khoảnh khắc chính là che mắt bên trái người này, đôi mắt huyền động cảnh cao thủ, hơn nữa lại là ba người, Trần Phàm đã xuất thủ, tất nhiên là Lôi Đình Vạn Quân chi lực.

"Đáng giận!"

Nhìn thấy Trần Phàm xuất thủ tốc độ, cùng với linh lực múa bút tốc độ đều là như thế nhanh, để cho ba người liền cơ bản phản ứng cũng không có, thầm từ cùng một người khác phần nộ quát to một tiếng, giữa không trung phía trên, tương dung linh lực, hung mãnh tới!

"Phanh, phanh!"

Không gian này, liên tiếp lưỡng Đạo tiếng nổ vang vang lên, trong chớp mắt, mộ thiết dương huynh muội chính là nhìn thấy, Lâm gia một cái trong đó huyền động cao thủ, giống như kia đã đoạn cánh chim chóc, tự trong hỗn loạn sụt mà ra.

Khí tức của hắn như trước vẫn còn ở, cũng không có bị đánh gục, nhưng mà, nó trên mặt, nhất là mi tâm, tuôn động lấy làm cho người vừa thấy, liền cảm thấy tim đập nhanh âm màu xám màu.

"Trần Phàm huynh đệ hẳn, cư nhiên có thể sử dụng kia từ khí bốn nguyên sao?"

Mộ thiết dương kinh hãi một chút, bộ dáng như vậy, hẳn quen thuộc nhất bất quá, tại từ khí bốn nguyên tàn sát bừa bãi lợi hại nhất, mình cũng là như vậy trạng thái, mà bây giờ nhìn lại, kia huyền động cảnh cao thủ, muốn so với chính mình lúc ấy càng thêm thâm, bởi vì, từ khí bốn nguyên dường như đã bị khống chế được.

So sánh với mộ thiết dương giật mình thủ đoạn của Trần Phàm, mộ Tân Nguyệt một đôi mắt đẹp, lại là một mực ở nhìn chăm chú vào Trần Phàm.

Đáng tiếc, lấy nhãn lực của nàng, tại vừa rồi linh lực thất luyện oanh roi xuống, nàng đã nhìn không thấy Trần Phàm thân ảnh.

"Lão đại, người như thế nào đây? tiểu hỗn đản, lăn ra đây!"

Nhìn thấy đồng bạn thể thảm trạng thái, Lâm gia một cái khác huyền động cao thủ, hai mắt đỏ bừng dữ tợn quát.

"Giống như người mong muốn!"

Tuổi trẻ thanh âm lại lần nữa vang lên, giống như u linh dạng thân ảnh, vụt sáng, xuất hiện ở huyền động cao thủ trước người.

Bây giờ Trần Phàm, khí tức có chút bất ổn, bên khóe miệng, treo nhàn nhạt vết máu, rồi mới một kích kia, xem ra, vẫn là để cho hắn chịu một chút tổn thương.

Bất quá những cái này tổn thương, hiển nhiên phòng ngại không được Trần Phàm hành động bây giờ.

"Đại La Trấn Thiên ấn!"

Thân ảnh mới xuất hiện, liền có một đạo tối tăm sắc minh văn, như thiểm điện hướng người kia trấn áp đi qua, cường đại bá đạo chi uy, như mãnh liệt ba đào, cuồng ép đem này hư không biến thành một mảnh chân không.

Hắc sắc minh văn, kia huyền động cảnh cao thủ cảm giác được liền hô hấp cũng có chút không thông, từ minh văn bên trong truyền lại tới bá đạo, nhất là kia một cỗ khó có thể bắt khí tức, để cho hắn toàn thân cao thấp, đều nhanh nhảy lại.

Hắn như thế nào cũng nghĩ đến, chính mình như thế nào mất đi đánh một trận ý niệm trong đầu?

Tôi tìm mình vẫn cuối cùng trấn áp xuống, này huyền động cao thủ thể ngoại hùng hậu linh lực che chắn, tại một lát sau, dễ như trở bàn tay bị đánh tan, mà, nó cả người, tại đây mình vẫn, dường như đã không còn xương cốt, hóa thành một quán đồng bùn nhão. . . .

"Kế tiếp, tới phiên ngươi!"

Thầm từ đó khắc sắc mặt, đã là trắng xám cực kỳ, thấy được thiếu niên này nhanh như vậy liền đánh chết cùng hắn ngang nhau tầng thứ cao thủ, không chút nghĩ ngợi, thân ảnh bắn mạnh tới, đào tẩu!

Trần Phàm ngậy cả người, không có đi để ý tới đào tẩu thẳm từ, hắn một bước bước ra, đi tới một người đang cùng Mộ gia cao thủ đại chiến mặt người trước.

Lúc hắn đến thời điểm, người này, không hề có dấu hiệu, toàn thân run lên, mà, toàn thân, bị ám tro nhan sắc bao vây, cả người, chính là triệt để đánh mất sinh cơ, lưu lại một cỗ, bị từ khí chỗ lượn lờ thi thể.

Giết đi một người, Trần Phàm chút nào không ngừng lại, tiếp tục bơi đi ra ngoài, chớp mắt, lại lần nữa có một cái Lâm gia nhân, cũng là như thế quý dị chết đi.

Liên huyền động cảnh cao thủ thẳm từ, một luồng hơi không thể tra từ khí, đều làm hắn bị thương, những người khác, tu là còn ở dưới Trần Phàm, lại sao có thể ngăn cản hắn tiến công?

"Bồng, bồng!"

Kế tiếp, bắt đầu không ngừng có người ở quý dị bên trong chết đi, đáng sợ như vậy thủ pháp giết người, chớ nói người của Lâm gia, chính là người của Mộ gia, bao gồm mộ thiết dương huynh muội ở trong, đều là cảm thấy trong lòng, bị một cỗ âm hàn bao vây lấy. . . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: đánh tan

Chương 31: đánh tan

Không lẽ Mộ gia trang vườn, không ngừng có người ngã xuống đất thân vong, mà từng cái đánh mất sinh cơ thi thể, kia khuôn mặt, tuôn động lấy nồng đậm ám tro về, bọn họ về mặt dữ tợn, phảng phất, trước khi chết, nhận lấy cực kỳ tàn nhẫn tra tấn tựa như.

Nhưng mà những người này đề, lại là vô cùng mau lẹ, như thế nào lại trong thời gian ngắn ngủi như thế, dụng phải tàn nhẫn tra tấn?

Tất cả đại chiến đã dừng, bọn họ nhìn nhìn kia giống như nhàn nhã dạo chơi tại nhẹ nhàng chạy người thiếu niên, mỗi người thần sắc, đều trở nên cực đoan sợ hãi, hắn phảng phất liền là từ thần hóa thân.

Mà biết rõ người thiếu niên tương trợ chính là Mộ gia, mà khi hắn đi qua Mộ gia thân thể biến thời điểm, những Mộ gia này cao thủ thân thể, cũng nhận không được nhanh nhậy, thật sự là kia không tiếng động sát lục, để cho bọn họ cảm giác quá mức đáng sợ.

Người thiếu niên hơi ngừng đầu, nhìn nhìn lui tại xa nơi xa Lâm gia mọi người liếc một cái, mà, tầm mắt tiếp tục trên ngưỡng, nhìn về phía chỗ cao đại chiến!

Ngay vào lúc này, đang cùng Mộ Dung tức đại chiến Lâm Uy, cũng là liếc một cái quét qua!

Kia hai mắt đồng tử, lúc này, có phảng phất dã thú dữ tợn, đây là muốn ăn ánh mắt của người, thân là huyền động hậu kỳ cao thủ, toàn bộ Mộ gia hết thấy động tĩnh, Lâm Uy cũng có thể cảm giác rõ ràng.

Lưỡng đại huyền động cảnh cao thủ đề, cùng với Lâm gia đông đảo người quý dị đề, đều tại Lâm Uy cảm giác phía dưới.

Hắn vạn lần không ngờ, tại Mộ gia này, cư nhiên cất dấu một cái như thế cao thủ đáng sợ, mà khi hắn nhìn thấy này cao thủ chân thật về mặt, trong nội tâm kia cỗ lửa giận, vô pháp áp chế ở!

Lại sẽ là một thiếu niên người, mà thiếu niên này người chân thật tu vi, cư nhiên, chỉ có tôi nguyên hậu kỳ!

Thực lực như vậy, đúng là làm được liền hấn cũng khó khăn lắm làm được sự tình, phần này chấn kinh cùng sợ hãi, gọi Lâm Uy trong nội tâm sát ý, như kia hùng hực liệt hỏa thiêu đốt lên.

Thiếu niên này nếu không để, có hấn giúp đỡ, Lâm gia, làm sao có thể tại tuyên Dương Thành đặt chân?

"Lâm Uy, đại trong chiến đấu phân thân, Đây cũng không hấn là a!"

Mộ Dung tức lúc này cười to lướt đi, Lâm Uy có thể cảm giác đến, hấn đồng dạng ah mười phần rõ ràng, cũng giống như vậy, hấn không nghĩ tới, Trần Phàm làm ra biểu hiện tới thực lực, đúng là như thế khủng bố.

Có thể trở thành Mộ gia chi chủ, Mộ Dung tức tâm trí, tự ah không hỏi hột hạng người, Lâm Uy nhìn về phía Trần Phàm cái nhìn kia, có ẩn hàm lấy tâm tình, hấn tuy không có nhìn thấy, lại cũng minh bạch, tại Lâm Uy trong nội tâm, đối với Trần Phàm, sợ là đã có lấy ngập trời mối hận.

Trần Phàm chẳng quản phi phạm, Mộ Dung tức lại không cho rằng, hấn có sánh ngang huyền động hậu kỳ cao thủ thực lực cường đại, phí trước có thể đánh chết lưỡng đại huyền động sơ kỳ cao thủ, này đã làm cho người ta cảm giác phải vô cùng bất khả tư nghị.

Trong lúc này, Mộ Dung tức tuyệt sẽ không để cho Trần Phàm chịu Lâm Uy nửa điểm thương tổn!

"Mộ Dung tức, ngươi tự tìm chết!"

Lâm Uy vô cùng dữ tợn gầm lên, vậy đối với Trần Phàm giết cùng hận, tất cả đều chuyển tới Mộ Dung tức trên người, tại hai tay của hấn huy động thời điểm, trong thiên địa, phảng phất phong lôi chi lực hàng lâm, âm âm thanh âm, đình tại nhức óc!

Mộ Dung tức mặt sắc mặt ngưng trọng hạ xuống, nhiều năm tranh đấu, chẳng quản giữa lẫn nhau chưa từng chân chính giao thủ qua, đối với Lâm Uy lý giải, từ trước đến nay dốc hết sức, trước mắt, gia hỏa này muốn bắt đầu liều mạng.

Nhìn xa trên không, Trần Phàm nhàn nhạt cười, Lâm Uy trong mắt tâm tình, hấn như thế nào đọc không hiểu? muốn giết chính mình?

Trần Phàm hai cái đồng tử chợt phát lạnh, trong hai tay, một chuỗi sắc bén vô cùng trường thương ngưng tụ mà hiện.

Cùng với trường thương xuất hiện, này thiên địa, một cỗ không cách nào hình dung thô bạo khí tức, điên cuồng cuốn ra!

Con mắt chăm chú tập trung vào Lâm Uy, tiếp theo sát, Trần Phàm nhấc tay hóa cung, trường thương hóa tiễn, mà, kia lôi kéo dây cung ngón tay mãnh liệt buông ra.

Sắc bén trường thương, mang theo thô bạo lực lượng, tại vô số đạo mục quang nhìn chăm chú, hướng kia Lâm Uy bắn mạnh tới.

Trường thương mũi thương, tại lúc này, tuôn động lấy một đám quỷ dị Hắc Viêm, kia Hắc Viêm, chưa từng có mấy may nhiệt độ, nhưng mà, chỗ lướt qua không gian, đều là bị động lại đông lạnh kết lại, đem làm cái gì trường thương sau khi đi qua, ngưng kết không gian, lạnh yên vỡ vụn ra, như hàn băng tan vỡ. . . .

Hắc sắc hồng quang, tự bầu trời phía trên thêm lược đi qua, trong chớp lát chỗ bày ra vàng sáng, làm cho tất cả mọi người thân thể, đều là cảm giác được, thấu xương băng lãnh, phảng phất đã xâm lấn thần hồn của bọn hấn, làm cho mỗi người, cũng nhịn không được nhanh lùi lại.

Chỗ cao, Lâm Uy cùng Mộ Dung tức đại chiến, đã đến kịch liệt nhất thời điểm, hai người thực lực tương tự, vốn có thủ đoạn, cũng là không phân cao thấp, bởi vậy, chẳng quản Lâm Uy đang liều mạng, cũng là vô pháp dễ dàng bắt lại Mộ Dung tức.

Mà Mộ Dung tức càng thêm rõ ràng Lâm Uy liều mạng lý do là cái gì, bởi vậy, hấn đồng dạng biểu hiện vô cùng điên cuồng, thậm chí càng thịnh một bậc!

Đáng sợ linh lực thất luyện cuốn không gian, từng vòng mất thương có thể thấy năng lượng rung động liên tục không ngừng khuếch tán xuất ra, cuối cùng bao trùm tại toàn bộ Mộ gia trang vườn phía trên, huyền động hậu kỳ cao thủ chỗ thi triển ra uy lực, xa không phải là những người khác đủ khả năng tưởng tượng đến.

"Xùy~!"

Chính là tại chỗ cao đại chiến kịch liệt nhất thời điểm, hắc sắc hồng quang, vô thanh vô tức tới gần!

Lâm Uy sắc mặt đại biến, hấn dĩ nhiên là cảm ứng được, sau lưng mà đến cường đại công kích, kia một cỗ thấu xương băng lãnh, để cho Lâm Uy rõ ràng cảm ứng được, trong cơ thể mình linh lực lưu động tốc độ, phảng phất đều là bị chậm lại.

"Đáng giận tiểu tử!"

Lâm Uy không cần nghĩ, ah đã biết Đạo này hắc sắc hồng quang từ gì nhân thủ, hấn đã rất cao nhìn thiếu niên kia, thế nhưng là, cũng không cho rằng, người sau có thể cho mình tạo thành quá lớn nguy hiểm, rốt cuộc, mặc kệ thiếu niên kia là như thế nào xuất sắc, hấn hôm nay, bất quá là tôi nguyên hậu kỳ chi cảnh, này cùng mình trong đó, trọn vẹn chênh lệch một cái cảnh giới!

Nhưng bây giờ hắc sắc hồng quang đến, để cho Lâm Uy triệt để thanh tỉnh, dù cho hiện tại, hắn không có Mộ Dung tức tên địch nhân này, một mình đi đối mặt màu đen kia hồng quang, cũng không dám nói, có nắm chắc mười phần, tại đánh tan hắc sắc hồng quang, mình có thể lông tóc ít bị tổn thương!

Thiếu niên này người chỗ bày ra lực lượng, vượt xa Lâm Uy tưởng tượng.

"Lâm Uy!"

Mộ Dung tức hét to, trước người hắn không gian, ah tại lúc này rồi đột nhiên nổ vang, một đạo linh lực thất luyện ngưng hình, hóa thành một chuỗi tâm hơn mười trượng lớn nhỏ lưỡi đao, lăng lệ đao mang, đối với Lâm Uy nổi giận chém hạ xuống.

Ở thời điểm này, Mộ Dung tức hiển nhiên không muốn cho Lâm Uy bất kỳ thời cơ hội, đạo kia hắc sắc hồng quang ah mang đến cảm giác áp bách, Mộ Dung tức vô cùng rõ ràng.

Trước sau giáp công, cho dù hôm nay giết không được Lâm Uy, cũng phải để cho Lâm gia, từ nay về sau, tại đây tuyên Dương Thành, lại không có sức mạnh, tới đối với hắn Mộ gia cấu thành bất cứ uy hiếp gì!

"Hỗn trướng!"

Lâm Uy không khỏi âm thầm tức giận mắng, có thể mắng thì mắng, kia xuất thủ tốc độ không chút nào chậm, cho tới bây giờ, hắn như thế nào không biết, hôm nay Lâm gia hành động, đã hoàn toàn thất bại.

Có thể chỉ cần mình còn sống rời đi nơi này, cộng thêm thâm thù đã thoát đi, như vậy, mặc dù hôm nay thất bại, về sau, Lâm gia như cũ còn có lật bàn cơ hội.

Nghiến răng nghiến lợi, trong cơ thể linh lực cuộn tới, cuồng bạo lực lượng, ngang nhiên vô cùng đón nhận vào đầu mà đến đao mang.

Đồng thời, hắn cánh tay kia như thiểm điện thò ra, bao vây lấy mạnh mẽ linh lực, chụp vào kia phóng tới hắc sắc hồng quang, vào lúc này, Lâm Uy mong muốn lấy một địch hai!

Hắn cũng không muốn làm như vậy, chỉ là hắn hiểu được, vô luận kia một đạo công kích, nếu như bị chính diện đánh trúng, hôm nay hắn, quyết định là vô pháp còn sống rời đi Mộ gia.

Cho nên, tình nguyện trọng thương! mà tương đối mà nói, đạo kia hắc sắc hồng quang lực uy hiếp, xa không bằng ngay phía trước đạo kia đao mang!

"Bồng bồng!"

Lưỡng đạo năng lượng nổ vang, gần như đồng thời vang dội.

Chốc lát sau, tất cả mọi người chính là tận mắt thấy, Lâm Uy ở chính diện chống lại đao mang thời điểm, đạo kia hắc sắc hồng quang, mang theo băng hàn Hắc Viêm, tại chạm đến Lâm Uy cánh tay thời điểm, rồi đột nhiên muốn nổ tung lên.

Lực lượng kinh khủng, trực tiếp phá hủy Lâm Uy trên cánh tay tất cả linh lực, sau đó, sắc bén trường thương, tại kia vô số đạo ánh mắt khiếp sợ, ngang ngược xuyên thấu Lâm Uy thủ chương, đón lấy một đường thể như chẻ tre mà lên, xuyên thấu thủ chương, từ hắn vai trái xuyên qua mà ra!

"CHỈU...U...U!!"

Trường thương xuyên thấu bờ vai, bắn thẳng bầu trời phía trên, nửa ngày qua đi, mới bởi vì linh lực mất đi, trường thương chậm rãi tiêu tán.

Nhưng thân thể của Lâm Uy, như cũ là bởi vì lực lượng quán tính, mang theo từ trong lòng bàn tay phun mạnh ra ngoài máu tươi, đập trên hư không, nhanh lui lại chừng vài trăm mét xa.

Bởi vì thủ chương cùng bờ vai bị sống sờ sờ xuyên qua, bây giờ Lâm Uy, đã là kia trọng thương Mạnh Hổ!

Bùn lấy không ngừng chảy máu bờ vai, Lâm Uy mục quang dữ tợn nhìn về phía phía dưới thiếu niên, nếu như không có hắn, hôm nay thế cục, không có thể như vậy không chịu nổi.

Mà sau khi bị thương, Lâm Uy mới rõ ràng cảm ứng được, trong cơ thể mình, lúc này, có một đạo quái dị khí tức tại toán loạn, tuy không phải là thập phần cường đại, muốn đem hoàn toàn khu trừ, cũng cần tiêu phí không nhỏ tinh lực.

Càng khủng bố chính là, nếu như nhưng từ nào đó khí tức này mặc kệ, thân thể của mình, e rằng hội. . .

Lâm Uy dữ tợn mục quang, trong chớp mắt thu hồi, sau đó tình cảnh lời đều là không để lại một câu, kéo lấy thân thể trọng thương, hướng xa xa bạo lướt mà đi, đúng là trực tiếp đào tẩu.

Đã là địch, Trần Phàm sao cho hắn bỏ chạy?

"Tiểu huynh đệ!"

Chỗ cao, Mộ Dung tức đập xuống hạ xuống, đi đến Trần Phàm bên người, nói: "Lâm Uy đã trọng thương, hôm nay Lâm gia cũng là nguyên khí đại thương, cho dù để cho hắn khôi phục, tạm thời cũng sẽ không cấu thành uy hiếp. Mộ gia hôm nay ah tổn thất không nhỏ, thật sự không phải là trăm thảo trừ căn thời cơ tốt nhất. đối đãi ta Mộ gia nghỉ ngơi và hồi phục, lại đi đối phó Lâm gia a!"

Lo nghĩ, Trần Phàm liền cũng không có cự tuyệt, bây giờ Lâm gia, đích xác đã không thành được uy hiếp, chẳng quản còn có lương đại huyền động cảnh cao thủ, lại cũng cũng như chim sợ cành cong, mà Trần Phàm càng có thể nghe ra, Mộ Dung tức không truy kích, chính là là bởi vì chính mình.

Đạo kia từ khí bốn nguyên, Trần Phàm chính mình rõ ràng, còn chưa không triệt để quy về chính mình dùng, rồi mới xuất quan, chính là bất đắc dĩ, còn cần phí một ít tinh lực, khiến nó chân chính an phận hạ xuống.

"Thiết dương, mang tiểu huynh đệ đi nghỉ ngơi, những người khác, lập tức thu thập một chút."

Thấy Trần Phàm đồng ý, Mộ Dung tức cười cười, chợt sai bước đi ra, nhìn quanh lấy trang viên ngoại những cái kia đám người xem náo nhiệt, mắt của hắn đồng từ chỗ sâu trong, chưa phát giác ra toát ra một vòng người khác chỗ vô pháp phát giác được bí ai.

Giúp mọi người làm điều tốt, chưa hẳn có thể đối lấy người khác thiện tâm cùng viện trợ chi thủ, bất quá, vừa nghĩ tới Trần Phàm, Mộ Dung tức tâm tình chính là tốt, tại thế gian này, hay là đừng yêu cầu quá nhiều, có một cái bằng hữu chân chính, hẳn là thỏa mãn!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: hung ác, độc

Chương 32: hung ác, độc

"Cha, ngươi làm sao vậy?"

Lâm gia kia rộng lớn trong trang viên, nhìn nhìn kia tự giữa không trung trên rớt xuống hạ xuống, toàn thân là huyết Lâm Uy, Lâm Thiên sanh khăn trương thét lên, nâng dậy phụ thân thời điểm, hắn tuy đã bị phê, có thể vô giả cảm giác lực vẫn còn ở, này khiến cho Lâm Thiên sanh rõ ràng cảm ứng được, bây giờ phụ thân, trạng thái vô cùng chênh lệch.

"Không nhiều lắm sự tình, còn chưa chết."

Lâm Uy hung hăng nói, sau đó hỏi: "Ngươi Trần Thúc Thúc người đâu?"

Lâm Thiên sanh vội hỏi: "Vừa trở về không bao lâu, cha yên tâm, Trần Thúc Thúc tổn thương không nặng, hiện tại đã không còn đáng ngại."

Lâm Uy gắt gât đầu, cưỡng ép áp chế trong cơ thể cỗ này khó có thể áp chế rung động, hắn đang muốn để cho Lâm Thiên sanh vịn hắn tiến nhập nội thất đi chữa thương thời điểm, trong lúc bất chợt, không biết nghĩ tới điều gì, sắc mặt trắng bệch, tuôn động lấy lạnh lẽo dữ tợn.

"Thiên sanh, mang là cha đi gặp ngươi Trần Thúc Thúc!"

"Vâng, cha!"

Chẳng quản không rõ ràng lắm phụ thân vì cái gì gấp gáp như vậy, Lâm Thiên sanh hay là đã đáp ứng.

Một chỗ thiên trong phòng, Lâm Uy gặp được thương thế còn không từng phục hồi như cũ thâm từ, lúc này bỏ qua Lâm Thiên sanh, kéo lấy lão đảo bộ pháp đi đến thâm từ trước mặt, tự trách nói: "Trần huynh đệ, thật xin lỗi, lần này là Lâm mỗ quá chủ quan, ah hiểu rõ không đủ toàn diện, mới đưa đến. . ."

Thâm từ vội vàng đỡ Lâm Uy, lập tức nói: "Lâm huynh, ngươi ta ở giữa giao tình, còn cần nói loại lời này sao? như muốn nói xin lỗi, cũng nên là ta thâm từ a, tiểu tử kia, ta đã gặp một mặt, lại là không có ngờ tới, hắn cư nhiên đáng sợ như vậy."

Sự tình đã qua, thâm từ trốn về đến ah có một chút thời gian, có thể vừa nghĩ tới Mộ gia bên trong đại chiến, phía sau lưng của hắn liền lạnh lẽo, lấy một địch ba, mà lại tu vi bất quá tôi nguyên hậu kỳ, cư nhiên, đánh bại ba người bọn họ, lại còn giết đi hai người.

Phần này cùng tu vi không thành có quan hệ trực tiếp thực lực, gọi thâm từ nghĩ đến liền kinh hãi.

"Là ta liên lụy tới hai vị huynh đệ chi tử!"

Lâm Uy mặt mũi tràn đầy áy náy, thanh âm lại càng là trầm thấp hơn nhiều: "Nhưng thỉnh Trầm huynh đệ yên tâm, đợi Lâm mỗ sau khi thương thế lành, vô luận muốn ta Lâm gia trả giá như thế nào giá lớn, thế tất, đều muốn ngưỡng mộ nhà đòi lại hôm nay nợ máu!"

"Không cần!"

Thảm tử sắc mặt, cũng là dâng lên một vòng dữ tợn, hôm nay, có thể nói là hấn tới chật vật một ngày, bị một ít bồi phẫn, nhất là tu là còn dưới mình tiểu bối, đánh chạy trốn chết, tuyệt đối vô pháp dễ dàng tha thứ.

"Lâm huynh thỉnh rộng chút tâm, chi đợi ta sau khi thương thế lành, lập tức quay về tông, mặc dù hấn Mộ gia sau lưng có mộ thành Mộ gia duy trì, tuyên Dương Thành, ah sẽ không còn có hấn Mộ gia đứng thẳng chỗ!"

Lâm Uy trong ánh mắt, lướt qua một tia hàn quang, đây chính là mà hấn cần, nhưng mà, vèn vèn là như thế này, còn xa xa không đủ a!

Lúc này, Lâm Uy hai tay trùng điệp cầm lấy thảm tử bờ vai, trầm giọng nói: "Trầm huynh đệ, đa tạ! ta Lâm gia còn hay không có thể chứa tể tuyên Dương Thành, liền đều xem ngươi rồi. xin ngươi yên tâm, đợi cho ngày hôm nay đến nơi, Lâm mỗ tuyệt đối sẽ làm ra làm các ngươi hài lòng sự tình."

"Lâm huynh, ngươi không cần khách khí như thế, ngươi ta. . ."

Thảm tử lời còn chưa dứt, đột nhiên đồng tử xiết chặt, hấn mặt như dã thú, trong thần sắc, hiện lên quá độ thật lớn sợ hãi cùng không thể tin được: "Lâm huynh, ngươi vì sao?"

Lâm Uy tàn nhẫn cười to: "Trầm huynh đệ, Lâm mỗ từ trước đến nay đều tin tưởng, chi cần ngươi trở về, tất nhiên có thể nói động sau lưng ngươi những cao thủ kia đến đây vì ta Lâm gia trợ trận, giao tình của chúng ta, ngươi có thể làm đến."

"Nhưng mà. . ."

Lâm Uy lạnh lùng nói: "Lâm mỗ rốt cuộc không phải là ngươi thảm tử, ngươi người sau lưng, có thể tương trợ Lâm gia một lần, lại là không thể giúp đỡ triệt để, mà bọn họ, chi sợ cũng phải dễ dàng lựa chọn đi cùng mộ thành Mộ gia đối nghịch, cho nên!"

"muốn ngươi chết, chết ở Mộ Dung túc đám người trên tay, như vậy, tin tưởng sau lưng ngươi cao thủ, tất nhiên là có thể làm mười phần triệt để, bởi vậy, Lâm mỗ chỉ có thể ủy khuất ngươi rồi."

Một ngụm máu tươi, trực tiếp từ thảm tử trong miệng phun ra, hấn nhìn lấy gần trong gang tấc Lâm Uy, hung ác âm thanh nói: "Lâm Uy, mạng của ngươi, là ta cứu, những năm gần đây, nếu không phải ta cùng võ Hoa Tông duy trì, ngươi Lâm gia, có thể có địa vị hôm nay sao? cư nhiên, ngươi lấy oán trả ơn?"

"Hắc hắc!"

Lâm Uy cười nói: "Nếu như Trầm huynh đệ ngươi giúp ta Lâm Uy cùng Lâm gia nhiều như vậy, vậy không ngại, dùng mạng của ngươi, sẽ giúp ta một lần! Trầm huynh đệ yên tâm, Lâm mỗ nhất định sẽ vì ngươi thiết lập trường sinh bài, về sau, cả ngày lẫn đêm thờ phụng ngươi, mà Lâm mỗ ah hướng ngươi thề, nhất định sẽ huyết tẩy rồi Mộ gia, tới báo thù cho ngươi."

"Ngươi, ngươi tên súc sinh này. . ."

"Ha ha!"

Trong tiếng cười lớn, Lâm Uy hai tay đột nhiên đè xuống, kia một cổ linh lực, trực tiếp là tại thảm tử trong cơ thể mây mưa thất thường, phá hủy hấn tất cả sinh cơ.

Đối với Lâm Uy, thảm chưa từng so với yên tâm, phía trước người tận lực tính kế, chẳng quản Lâm Uy thân mạng trọng thương, người sau lại có thể nào chạy trốn qua một kiếp này?

"Cha?"

Phụ cận một bên, nhìn nhìn thảm tử bị phụ thân giết chết Lâm Thiên sanh, lúc này đã sợ ngây người. hấn vạn lần không ngờ, phụ thân cư nhiên, sẽ giết thảm tử.

"Thiên sanh, ngươi thấy cái gì sao?" Lâm Uy chậm rãi xoay người, nhìn về phía Lâm Thiên sanh.

"Cha, ta? ta không rõ!"

Lâm Thiên sanh khó khăn nuốt khẩu khí, hấn mặc dù biết, hồ dữ không ăn thịt con, mặc kệ phụ thân biến được bao nhiêu tà ác, chính mình thủy chung là hấn con trai độc nhất, quả quyết là sẽ không hướng chính mình hạ thủ, nhưng mà, Lâm Uy rồi mới tàn nhẫn và không lưu tình chút nào, để cho Lâm Thiên sanh trong nội tâm giết mình, vượt xa xa cùng ngày bị người thiếu niên phế bỏ bản thân căn cơ, còn mãnh liệt hơn rất nhiều.

Một câu này không rõ, Lâm Thiên sanh thật cũng không muốn nói ra, có thể chẳng biết tại sao, hắn còn là nói ra, có lẽ tại ở sâu trong nội tâm, hắn cảm thấy, nếu không phải hỏi, về sau sợ là không có bất kỳ cơ hội.

Thấy Lâm Thiên sanh biểu tình, nghe được nghi ngờ của hắn, Lâm Uy đi đến Lâm Thiên sanh trước người, vươn tay, vỗ nhẹ hướng nhi từ bờ vai. . . . Lâm Thiên sanh giống như chim sợ cành cong, thân thể nhịn không được tụt hậu.

Thấy vậy một màn, Lâm Uy bất đắc dĩ cười cười, bất quá trong tươi cười, cũng không có đáng chất, ngược lại có một loại vui mừng.

Lâm gia không là cái gì danh môn đại tộc, cũng không có thâm hậu nội tình, sở dĩ có thể tại tuyên Dương Thành, có đối kháng Mộ gia thực lực, toàn bộ là vì, Lâm gia đời thứ ba đến nay, đặc biệt thủ đoạn!

Lâm gia tổ huấn, từng cái Lâm gia người thừa kế, không nhất định cần quá thực lực cường đại, nhưng nhất định, phải có lấy vô cùng tàn nhẫn chí tâm, thời khắc mấu chốt, có thể làm được bất luận kẻ nào cũng có thể buông tha cho.

Nơi này bất luận kẻ nào, bao gồm thân bằng hảo hữu, thậm chí còn bao gồm. . . cho nên, chẳng quản Lâm Thiên sanh biết phụ thân tối chính mình vô cùng yêu thương, khả năng không lớn làm ra hồ độc : hừm dữ ăn từ sự tình, vẫn trong nội tâm sợ hãi.

Mà Lâm Uy thấy được Lâm Thiên sanh tối chính mình cảnh giới, cho nên mới có vui mừng cười cười, có thể đối với phụ thân đều có được thật sâu cảnh giới, như vậy, đối với những người khác đâu?

Điểm này, nhi tử cuối cùng là quá quan rồi, về phần nhi tử vô đạo căn cơ bị phế?

Nhìn nhìn nhi tử, Lâm Uy nói: "Thiên sanh, ngươi có biết hay không, Lâm gia hôm nay thất bại, không phải là bởi vì Mộ gia thực lực cường đại, mà là, đơn giản là một người, một thiếu niên người!"

"Một thiếu niên người?"

Lâm Thiên sanh thần sắc run lên, đột nhiên nghĩ tới một người, cái kia sắc mặt, nhất thời vô cùng kinh khủng nhìn về phía Lâm Uy.

Lâm Uy ngưng trọng gật gật đầu, nói: "Thiếu niên kia người, chỗ bày ra thủ đoạn, nói thật, cho dù là cha một mình chống lại, thủ thắng nắm chắc, có lẽ cũng không đại, là cha hiện giờ thương thế, cũng đều bại hán ban tặng."

Một vòng khó có thể miêu tả phức tạp, bỗng tại Lâm Uy sắc mặt bên trong tuôn động, một lát sau, hắn tiếp tục nói: "Có hán, ta Lâm gia, vĩnh viễn cũng đừng nghĩ thay thế Mộ gia, xưng bá tuyên Dương Thành!"

"Mặc dù có vô Hoa Tông duy trì, là cha ah tin tưởng thâm từ sau khi trở về, có thể nói động vô Hoa Tông cao thủ đến đây, nhưng mà, vô Hoa Tông cũng không phải thâm từ, sao có thể sẽ hộ ta Lâm gia một đời?"

"Mà thôi người thiếu niên kia xuất sắc, tình thế không đúng, hán như quả quyết rồi đi, đem làm cái gì ngày nào đó sau lại độ trở về, thiên sanh, ngươi cho rằng, tuyên Dương Thành, thậm chí vô Hoa Tông, còn có thể ngăn trở thế công của hán sao?"

Lâm Uy vô cùng dữ tợn cười nói: "Lần này, là cha phải nhỏ cò tận gốc, muốn đánh một trận định càn khôn! chỉ có thâm từ chết rồi, mới có thể để cho vô Hoa Tông sẽ không tiếc tất cả mọi giá, đi bình định Mộ gia, bao gồm người thiếu niên kia ở trong."

"Ah chỉ có vô Hoa Tông. . ." Lâm Uy thật sâu cười, nhìn nhìn nhi tử, nói: "Chúng ta nhận thức tài nguyên, chỉ có vô Hoa Tông, mới có thể, cho ngươi vô đạo căn cơ phục hồi như cũ!"

"Đây hết thấy điều kiện tiên quyết, chính là thâm từ phải chết! thiên sanh, ngươi rõ chưa?"

Mộ gia, một chỗ trong mật thất, Trần Phàm khoanh chân mà ngồi!

Phía ngoài phân loạn cùng bừa bãi, sớm đã là bị thu thập vô cùng sạch sẽ, chỗ này mật thất xung quanh trầm đậm chi địa, lại càng là vô cùng an tĩnh, trong thâm tâm, gần như là tất cả Mộ gia cao thủ, tại Mộ Dung tức tự mình dưới sự suất lĩnh, thủ hộ ở chỗ này!

Trong mật thất Trần Phàm, sắc mặt cũng không bình tĩnh, một đạo ám tro về, tại hán trên mặt, không ngừng chạy lấy.

Giờ này khắc này, có lẽ là tại Trần Phàm cường lực dưới áp chế, chưa từng có bất kỳ khí tức phát ra, thế nhưng ám màu xám, phảng phất một mảnh độc xà, làm cho Trần Phàm khuôn mặt, có cực độ dữ tợn bày ra.

Trần Phàm tuyệt đối đều không ngờ rằng, có Vạn Cổ Bất Hủ lực hỗ trợ trấn áp cùng luyện hóa, từ khí bốn nguyên, tại cuối cùng bước ngoặt, vẫn là để lại cho hán một cái cự đại tai hoạ ngầm.

Cái này chết tiết khí bốn nguyên, cũng không có chân chính bị luyện hóa!

Hoặc là nói, tất cả từ khí đã đích xác bị luyện hóa, đại bộ phận năng lượng, bị Vạn Cổ Bất Hủ lực sở hấp thu, để cho sự thần bí khó lường này một tờ giấy vàng, tại Trần Phàm cảm giác, phát sinh một ít biến hóa.

Một điểm nữa từ khí năng lượng, dung nhập vào khí hải, hóa thành bản thân linh lực, để cho Trần Phàm tu vi nhất cử đột phá, đạt đến tối nguyên hậu kỳ

cảnh giới!

Vạn Cổ Bất Hủ lực mặt ngoài, kia một đạo kỳ dị đường vân, tại Trần Phàm trong đầu, trở nên càng thêm rõ ràng, phảng phất là linh hồn ẩn ký đồng dạng, để cho hắn cũng không có khả năng đem quên mất.

Chẳng quản, Trần Phàm như cũ là không thể dựa theo đường vân chỗ bày ra kiểu dáng, đem phác họa ra, có thể cỗ này phảng phất bẩm sinh cảm giác, lại là làm Trần Phàm minh bạch, bây giờ Vạn Cổ Bất Hủ lực, đã biến hóa rất nhiều, đợi một thời gian, như có đầy đủ điều kiện, hẳn tất nhiên là có thể lĩnh ngộ đến này huyền ảo vô cùng ẩn quyết.

Đương nhiên, Trần Phàm cũng không rõ ràng lắm, cái gọi là điều kiện đầy đủ, rốt cuộc là cần muốn như thế nào điều kiện, có thể bất kể thế nào nói, hi vọng đã tồn tại, ngày sau luôn là sẽ có cơ hội.

Nhưng, lưu lại ở trong cơ thể Trần Phàm, là tử khí bốn nguyên kia vô pháp phục chế linh tính, so sánh với thu hoạch lấy được những cái này, cỗ này linh tính, nhất là đáng sợ!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 33: tử khí bốn nguyên chi linh

Chương 33: tử khí bốn nguyên chi linh

Vậy mà, tử khí bốn nguyên đem linh tính của nó, cho lưu lại . . .

Vô luận là tử khí, hay là kia tử khí bốn nguyên, đối với đại đa số người đến giảng, cũng không có so với đáng sợ, này tử mộ thiết dương tạo ngộ bên trong là có thể nhìn ra, nếu là đổi thành những người khác, chưa hẳn có thể kiên trì quá lâu thời gian.

Nhưng mà, những cái này đáng sợ, chỉ là một bộ phận, chân chính đáng sợ, còn là tới từ ở tử khí bốn nguyên vốn có linh tính!

Đạo này linh tính, mới là khủng bố cực kỳ!

Mộ gia đại nạn, Trần Phàm phá giam, lấy tội nguyên hậu kỳ tu vi, trước ngành kháng tam đại huyền động sơ kỳ cao thủ, giết Lâm gia đồng đạo người, càng tại Mộ Dung tức yểm hộ, làm Lâm Uy bị thương nặng.

Những cái này, tuy cùng Trần Phàm vốn có thù đoạn có thật lớn quan hệ, nhưng, tử khí bốn nguyên linh tính, cũng là không thể bỏ qua công lao!

Hấp thu tử khí bốn nguyên một chút năng lượng, tại Trần Phàm linh lực, liền cũng là xen lẫn tử khí một ít đặc tính, ví dụ như, cực đoạn quỷ dị, giết người ở vô hình, xâm nhập hẳn trong cơ thể con người, tu vi không đủ thâm hậu người, sẽ lúc này tử vong.

Cho dù là Lâm Uy, thậm từ nơi này nhóm cao thủ, đều cần toàn lực áp chế cùng khu trừ, phương là có thể đủ cam đoan bản thân không bị ảnh hưởng.

Nhưng những cái này, cũng không phải là tử khí bản thân công lao, mà là, tử khí bốn nguyên lưu lại ở dưới cỗ này linh tính làm ra tác dụng. này linh tính, tựa hồ có thể án chiếu lấy Trần Phàm ý nguyện, từ một nơi bí mật gần đó đối với địch nhân tiến hành tàn nhẫn tiến công.

Đạo này linh tính, quả nhiên là cực kỳ đáng sợ!

Thế nhưng là, chẳng quản mang đến cho Trần Phàm để cho người khác cảm giác rất đáng sợ thù đoạn, nhưng đồng thời, đây cũng là cái cự đại tai hoạ ngầm.

Lấy Trần Phàm tu vi hiện tại, coi như là cộng thêm Vạn Cổ Bất Hủ lực, cũng không thể đem Đạo này linh tính cho luyện hóa.

Này Đạo linh tính lưu ở trong thân thể của hắn, cùng người thời điểm đối địch, không thể nghi ngờ, sẽ để cho Trần Phàm phát huy ra người khác chỗ không thể đoán được uy lực, nhưng đối với Trần Phàm bản thân phản phệ, ah cực kỳ tàn khốc.

Này linh tính, giống như là một mai hạt giống, nhìn như hiện tại không chút nào thu hút, nhưng mà hạt giống này sinh mệnh lực vô cùng ương ngạnh, ngay cả là đang ở sa mạc, không cái gì hơi nước, hạt giống này cũng có thể lặng yên nảy mầm, lại còn tăng cường.

Đối mặt linh tính loại này uy hiếp, Trần Phàm bản thân, chẳng những không có bất kỳ phản kháng lực lượng, cho dù là thần bí khó lường Vạn Cổ Bất Hủ

lực, tựa hồ cũng vô pháp đem áp chế, kia linh tính, lại càng là tại không có lúc nào, lặng lẽ hấp thu, thuộc về Trần Phàm sinh cơ.

Hạt giống tại nảy mầm, tại tăng cường, như vậy, một ngày nào đó, nó sẽ biến thành đại thụ che trời!

Trần Phàm vô cùng rõ ràng, một khi để cho này linh tính, thôn phệ chính mình đầy đủ linh tính, như vậy, một cái tân tử khí bốn nguyên liền đem đản sinh, lại còn, nếu so với lúc đầu tử khí bốn nguyên càng thêm đáng sợ.

Đây là bởi vì tử khí bốn nguyên trọng sinh, càng thêm là vì thân thể của Trần Phàm, cũng phải so với mộ thiết dương tốt hơn quá nhiều!

Đem làm cái gì tử khí bốn nguyên trọng mới xuất hiện, Trần Phàm không cần nghĩ, đến lúc đó, chính mình muốn đổi mặt khôn cảnh, nhất định phải so với trước mộ thiết dương xấu trên rất nhiều lần.

Rất có thể, tử khí bốn nguyên trọng mới xuất hiện thời điểm, đều không cần thiên nguyên rửa chân chính bạo phát, Trần Phàm sẽ tại một khắc này, vùi đầu vào tử thần trong lồng ngực, chút nào may mắn cũng sẽ không có.

Mà như vậy có thể cùng tương lai, Trần Phàm hiển nhiên không muốn đi kinh lịch, càng không muốn đi thử, cho nên, nhất định phải nghĩ biện pháp, đem vĩnh viễn giải quyết.

Trần Phàm khuôn mặt, bởi vì kia giống như như độc xà tử khí bốn nguyên linh tính mà vô cùng dữ tợn, tinh thần của hắn, lại là phi thường lãnh tĩnh, cũng không chịu này linh tính quá nhiều ảnh hưởng.

Trần Phàm biết, lúc này, không có khả năng sót ruột, bằng không mà nói, nguy cơ đem càng thêm lớn!

Từng đạo tinh thuần linh lực, tử khí hải bên trong không ngừng thiểm lược xuất ra, mà, hướng kia không cần cảm giác, liền có thể biết địa điểm, nhanh như như thiểm điện xông tuôn ra đi qua.

Tử khí đã bị luyện hóa, nhờ vào tử khí cùng kia linh tính ở giữa nhất mạch đối với nhận, Trần Phàm tất nhiên là rất dễ dàng liền có thể tìm được tử khí bốn nguyên linh tính địa phương.

Thân thể một loại, treo trên bầu trời nổi lơ lửng, một chút vô hình chi vật, tại thể nội, điểm này vô hình chi vật, gần như cũng có thể không đáng kể, có thể nó lại chân thật tồn tại.

Lại còn, này vô hình chi vật, phảng phất Nhuyễn Trung đồng dạng, tại rất nhỏ run rẩy, mỗi một lần run rẩy, cũng có thể làm Trần Phàm cảm ứng được, thân thể của mình, tựa như ít nhất một điểm đồ vật.

Ít nhất, chính là Trần Phàm thân thể sinh cơ, mà kia vô hình chi vật, dĩ nhiên là là tử khí bốn nguyên lưu lại ở dưới kia một chút linh tính.

Mạnh mẽ linh lực, như thiểm điện xông tuôn ra mà đến, để cho tử khí bốn nguyên chi linh, không có chút nào trốn tránh không gian, chính là bị linh lực bao vào, sau đó, tại Trần Phàm tâm thần dưới sự khống chế, cường ép tiến hành luyện hóa lấy.

Này nhìn như là chạy trốn tránh không được, đây càng làm cho người ta cảm thấy, nó đối với Trần Phàm cử động, không thêm để ý chút nào.

Thời gian một chút đi qua, linh lực, tử khí bốn nguyên chi linh lẳng lặng vẫn không nhúc nhích, nhưng từ nào đó linh lực luyện hóa, bất quá nhìn qua, một chút hiệu quả cũng không có.

Mặc kệ Trần Phàm là như thế nào thúc dục lấy bản thân linh lực, đều là không thể để cho kia một chút linh tính, phát sinh mảy may biến hóa, nó như cũ tại nhẹ nhàng run rẩy, vẫn là mỗi một lần run rẩy, Trần Phàm bản thân sinh cơ, đều lặng lẽ ít hơn một chút.

"Ta cũng không tin, này ra bất động người một chút? phệ linh châu, đi ra cho ta!"

Không thể phủ nhận, Trần Phàm chính mình lại càng là rõ ràng, này linh tính nếu như mình có thể luyện hóa, đối với thực lực bản thân, sẽ mang đến chỗ tốt rất lớn, nhưng hiện tại, chính mình dốc hết thủ đoạn, đều là vô pháp rung chuyển nó, như vậy, cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp, đem nó hủy diệt.

Cũng không thể trở mặt nhìn nó tăng cường, cuối cùng, tới phản phệ chính mình a?

Đối mặt toàn thịnh thời kỳ tử khí bốn nguyên, phệ linh châu chỗ đưa đến tác dụng, cũng không phải rất lớn, nhưng bây giờ. . . tử khí bốn nguyên chi linh cố nhiên là càng thêm quý giá, có thể luận lực phá hoại, hiển nhiên đã là giảm bớt rất nhiều.

Một chút hào quang nhanh chóng xuất hiện ở linh lực bao bọc, chợt, kỳ dị ba động phô thiên cái địa cuốn ra, đem kia tử khí bốn nguyên chi linh, đoàn đoàn bao vây hạ xuống.

"Xùy~~, Xùy~~!"

Ngay vào lúc này, vẫn đối với từ bên ngoài đến cử động không chút nào vấn tử khí bốn nguyên chi linh, phảng phất thật sự là cảm thấy nguy hiểm đến nơi, trong giây lát đại lực run rẩy một chút, sau đó vùng vẫy, xem bộ dáng là muốn rời đi nơi này.

Nhìn thấy phệ linh châu đối với cái này chết tiệt khí bốn nguyên chi linh có lớn như thể lực sát thương, Trần Phàm lại há có thể cho phép nó đào tẩu, tuy, gia hỏa này mang cho mình chỗ tốt khó có thể đi rõ ràng nói ra, nhưng Trần Phàm chưa bao giờ là không quả quyết hạng người, hắn biết rõ biết, đến

cùng như thế nào lắm, mới là mình lựa chọn tốt nhất!

Trần Phàm tâm thần mãnh liệt lạnh lẽo hạ xuống, trong cơ thể linh lực liên tục không ngừng tuôn ra, ngay tại tứ khí bốn nguyên chi linh bên ngoài, hóa thành một đạo khó có thể xuyên thấu che chắn.

Nhưng này còn xa xa không đủ, căn bản không có thể ngăn cản lấy tứ khí bốn nguyên chi linh. những linh lực này, thủy chung là xen lẫn tứ khí năng lượng, đối với tứ khí bốn nguyên chi linh, có tới thiên nhiên thân cận cảm giác, bằng không, lấy bản thân linh lực, cũng là vô pháp đi luyện hóa Đạo này linh tính.

Linh lực vô pháp đem nó luyện hóa, không có gì ngoài bản thân tu vi không đủ ra, đây cũng là cái nguyên nhân rất lớn!

Bởi vậy, đem làm cái gì toàn bộ linh lực tự vi, không lẽ thần hồn lực lượng, tự hư vô khu vực, bạo tuôn ra, gia cố hạ xuống.

Nếu như đều như vậy, vẫn không thể ngăn cản tứ khí bốn nguyên chi linh rời đi, Trần Phàm cũng chỉ có thể không thể làm gì.

Kia một chút linh tính, như là xảo trá như độc xà, tại linh lực cùng thần hồn lực lượng che chắn, nhanh chóng tránh né lấy phệ linh châu kỳ dị ba động.

Tuy, nó cũng không thể hoàn toàn tránh chột hiện, rốt cuộc không gian chỉ có một chút chút như vậy đại, nhưng mà, ah khiến cho phệ linh châu muốn hoàn toàn đem hấp thu đi, cũng không phải dễ dàng như vậy.

Lại còn, Trần Phàm có thể rõ ràng cảm ứng được, đem làm cái gì phệ linh châu tại tác dụng thời điểm, từ điểm này linh tính, cũng là diễn sinh ra một cỗ, cực đoan đáng sợ năng lượng.

Đây là tứ khí bốn nguyên chi linh đối với mình thân bảo hộ, mà điều này có thể lượng, Trần Phàm tuyệt không lạ lẫm, chính là cường đại tứ khí, cùng dĩ vãng có chỗ bất đồng chính là, hiện tại cái này chết tiết khí, đối với hần bản thân, sẽ không có bất kỳ tổn thương.

Thế nhưng là đối với phệ linh châu mà nói. . .

Tại đây đạo năng lượng kháng cự, phệ linh châu tạo thành lực uy hiếp, quả nhiên giảm bớt rất nhiều, mặc dù không đến mức lại cùng dĩ vãng đồng dạng, hiệu quả cực kỳ bé nhỏ, cần phải nghĩ triệt để giải quyết xong tứ khí bốn nguyên chi linh, cũng không phải là là một sớm một chiều thời gian.

Trần Phàm chưa phát giác ra nhú mảy, điểm này linh tính ở trong cơ thể mình tồn tại thời gian càng lâu, tạo thành hậu quả lại càng tăng đáng sợ, trừ phi là có thể kiên trì đến chính mình tu vi tiến nhanh, đủ để bằng vào bản thân chi lực đi luyện hóa nó.

Nhưng Trần Phàm vô pháp cam đoan chính mình, có hay không có thể kiên trì cho đến lúc đó, tứ khí bốn nguyên chi linh tốc độ phát triển, xa không phải là hần thấy được suy nghĩ đến cái dạng kia.

"Lần này, phiền toái thật sự lớn rồi!"

Cảm ứng đến phệ linh châu, phí nửa ngày lực, mới đưa mây may tứ khí bốn nguyên chi linh cho hấp thu đi, Trần Phàm cười khổ một cái, loại này hấp thu tốc độ, không nói quá chậm, rốt cuộc, chỉ cần có thể hấp thu, kia chung quy có hấp thu cho tới khi nào xong thời.

Vấn đề là, nửa ngày thời gian mới hấp thu một chút như vậy, mà đoạn này thời gian, tứ khí bốn nguyên chi linh sở hấp thu đi sinh cơ, xa không chỉ điểm này.

Trong lúc này, quá kém xa.

Theo tứ khí bốn nguyên chi linh như vậy hấp thu tốc độ, e rằng, lúc tự mình tiến vào huyền động cảnh thời điểm, điểm này linh tính, sẽ lộ xác, tiến tới một lần nữa hóa thành tứ khí bốn nguyên xuất hiện.

Cho đến lúc đó, tứ khí bốn nguyên sẽ bạo phát, chính mình. . .

Trần Phàm đồng tử mãnh liệt co rút lại, quát nhẹ: "Huyền động cảnh!"

Trần Phàm hần là nghĩ tới điều gì biện pháp, tại lúc này, hần trùng điệp cắn hạ hàm răng, cảm ứng đến trong cơ thể trạng thái, một lát sau, quyết đoán lui ra ngoài, nhưng từ nào đó phệ linh châu cùng tứ khí bốn nguyên chi linh, tại thân thể của mình, chơi lấy người truy đuổi ta trực trò chơi.

"Như là đã quyết định, kia liền để cho tâm yên tĩnh a! tuy, đây là trận cực độ mạo hiểm đánh bạc, mà tiền đánh cuộc là mạng của mình, nhưng mình, như thế nào dễ dàng thua?"

"Nếu là ta thắng, có hay không, tại đối kháng Thiên Mệnh trên đường, ta lại so với chư vị tiền bối nhiều đi tới một bước?"

Trần Phàm đứng dậy, lạnh nhạt cười, nụ cười, có một đạo nói không ra tự tin cùng kiên định, có lẽ, này của mình cả đời, từ hôm nay trở đi, mới chân chính mở ra, cùng thiên tranh phong lộ trình!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: rời đi

Chương 34: rời đi

Lưỡng ngày sau sáng sớm, âm áp dương quang nghiêng vẩy hạ xuống, chiếu sáng đại địa, ah chiếu sáng tinh xảo mà hiển lộ vài phần trầm trọng Mộ gia trang vườn!

Ngoài mặt thất mật, như trước có rất nhiều Mộ gia cao thủ âm thầm thủ hộ, Mộ Dung tức vẫn là vẫn không nhúc nhích, như lâm đại địch đứng.

Tuy tạm thời mà nói, Mộ gia nguy đã giải trừ, Lâm gia mặc dù còn có lưỡng đại huyền động cánh cao thủ, có thể tưởng tượng, bọn họ đã giống như chim sợ cành cong, rất khó tại có đối phó Mộ gia dũng khí, thế nhưng là, chỉ cần người thiếu niên kia một ngày không có xuất hiện, Mộ Dung tức tâm, chính là không bỏ xuống được.

Mộ Dung tức không phải là mộ thiết dương, đối với tứ khí lý giải xa xa không đủ, nhưng thân là huyền động hậu kỳ cao thủ, hẳn từ Trần Phàm xuất thủ, cùng với đồng đạo Lâm gia cao thủ thân trên thi thệ, đồng dạng có thể nhìn ra, kia một cỗ tứ khí, còn quanh quẩn tại thân thể của Trần Phàm, cũng không chân chính hóa giải được.

Như vậy thủ hộ, không có bất kỳ chân thực ý nghĩa, chỉ đại biểu lấy Mộ gia, đối với Trần Phàm rất nhiều lòng cảm kích!

"Cột kẹtzz!"

Mặt thất đại môn từ từ mở ra, thiếu niên thân ảnh, cũng là rất nhanh xuất hiện ở chỗ cửa lớn.

"Tiểu huynh đệ!"

Mộ Dung tức bước nhanh tiến lên, hẳn rất muốn hỏi một chút, Trần Phàm bây giờ thân thể tình huống, có thể lại sợ không chiếm được tin tức tốt gì, do đó tăng thêm người sau bản thân tâm tình.

"Ta không sao, rất tốt, Mộ tiền bối không cần lo lắng."

Trần Phàm âm áp mà cười cười, hẳn tất nhiên là có thể đoán ra Mộ Dung tức tâm tình bây giờ, mà đối với bản thân hắn mà nói, hiện giờ tuy tứ khí bốn nguyên chi linh còn tại thể nội tàn sát bừa bãi, bất quá, dĩ nhiên hạ xuống một cuộc đánh cá, như vậy, liền sẽ không dễ dàng buông tha cho, hẳn ah tin tưởng mình, nhất định có thể thắng được lần đánh cuộc này!

Mộ Dung tức đương nhiên không yên lòng, hẳn dùng ánh mắt của mình cùng thực lực, tỉ mỉ đánh giá Trần Phàm sau một hồi, mới vừa nói nói: "Tiểu huynh đệ, bây giờ Mộ gia, đều bởi vì ngươi mà đứng tại thể gian này, Mộ mỗ tự biết Mộ gia thực lực nông cạn, vô pháp đến giúp ngươi quá nhiều, nhưng chỉ cần ngươi có phân phó, Mộ gia trên hạ bất cứ người nào, tất cả đều nguyện ý xông pha khói lửa, muôn lần chết không chối từ!"

"Cảm ơn Mộ tiền bối, nhưng không cần, chúng ta là bằng hữu, vì bằng hữu làm một sự tình, điều nên làm."

Trần Phàm vừa cười vừa nói, hẳn không coi trọng Mộ gia thực lực, coi trọng, là Mộ gia mỗi người đối với tình nghĩa quý trọng.

"Ha ha, là, chúng ta là bằng hữu!"

Mộ Dung tức chợt nói: "Tiểu huynh đệ, đi đến ta Mộ gia, ngươi tựa hồ còn chưa chân chính cùng chúng ta ăn một bữa cơm, hiện tại, thỉnh!"

"Mộ tiền bối, này ta không có hứng thú, hiện nay Mộ gia nguy cơ đã trừ, ta còn có chuyện quan trọng bên người, không tiện ở lâu."

Trần Phàm bây giờ thật có chút sốt ruột, hẳn đã cùng tứ khí bốn nguyên chi linh thiết lập một cái thiên đại văn bài, trận này hào đánh bạc, hẳn thua không nổi, không thể thua!

Hắn hôm nay, đã là tội nguyên hậu kỳ chi cảnh, mặc dù tại thường nhân trong mắt, cách huyền động cảnh giới còn có rất quãng đường dài, thế nhưng là Trần Phàm chính mình rõ ràng, đoạn này cự ly, kỳ thật đã cũng không xa xôi!

Lấy tu luyện của hắn thiên phú, cộng thêm tứ khí bốn nguyên chi linh tồn tại, tạo thành như núi áp lực, tiến độ tu luyện, tất nhiên tại phía xa lấy trên lên, không cần bao lâu thời gian, người khác trong mắt xa không thể chạm huyền động chi cảnh, sẽ đứng hện tới!

Cho nên, Trần Phàm phải nhanh một chút đi đến vô ma đảo!

Đảo này tự, bị Ngũ Nhạc cả vùng đất tất cả mọi người, đều coi là cấm địa, Từ Vong Chi Địa, có thể trong lòng Trần Phàm, hẳn tìm không được bất kỳ một cái nào địa phương, còn có thể so với dừng lại ở võ ma đảo càng thêm an toàn.

Thái Nhạc điện có lẽ là chỗ an toàn, có thể quá nhiều chuyện, hẳn không muốn làm cho mẫu thân cùng những cái kia người thân lo lắng cho mình.

Về phần Mộ gia. . . Trần Phàm tin tưởng, bằng vào Mộ Dung túc thực lực, cùng mộ thiết dương nhân họa đắc phúc cảm ngộ, tất nhiên là có thể ứng đối còn có lưỡng đại huyền động cao thủ Lâm gia.

Nghe được Trần Phàm muốn lập tức rời đi, Mộ Dung túc có tâm muốn giữ lại một chút, bực này thiếu niên thiên tài, như thế xuất sắc, có thể cùng hẳn nhiều ở chung một đoạn thời gian, chắc hẳn có thể đạt được rất nhiều vô hình chỗ tốt.

Bất quá Mộ Dung túc cũng là rõ ràng, thiếu niên này nhìn như đối với người hiền lành, thời khắc có cười ôn hòa cho, có thể quyết định sự tình, những người khác là vô pháp sửa đổi, bởi vậy, giữ lại, chính là bị đặt ở trong nội tâm.

"Tiểu huynh đệ, mặc dù gấp rời đi, cũng không kém nhất thời bán hội, để cho thiết dương hảo hảo cảm ơn người một phen, tốt chứ?"

Trần Phàm cười khoát tay, nói: "Thật sự không cần, lần này, chúng ta là có duyên nhận thức, ta cũng đã được Cửu U Âm Dương thảo, cái gọi là đại ân, thật sự không cần tưởng nhớ tại trong lòng."

"Hảo, kia Mộ mỗ sẽ không sĩ diện cái lão, tiểu huynh đệ tạm biệt, ngày sau có rảnh, còn mời người tới một chuyến tuyên Dương Thành, Mộ Dung túc, mộ thiết dương, mộ Tân Nguyệt, muốn cùng tiểu huynh đệ người không say không nghỉ!"

Mộ Dung túc ôm quyền nói, thanh âm có tí ti run rẩy.

Mộ Dung túc trong nội tâm rất rõ ràng, thiếu niên là ao ở bên trong long, ngày sau chắc chắn khiêu ngạo tại ở giữa thiên địa, đến lúc đó, bọn họ phụ tử nữ ba người cùng hẳn trong đó, sẽ là người không cùng một thế giới.

Bất quá Mộ Dung túc tin tưởng, mặc kệ thiếu niên tương lai như thế nào cao cao tại thượng, hẳn cũng sẽ là Mộ gia bạn tốt, điểm này, Mộ Dung túc từ không nghi ngờ.

"Có rảnh, Trần Phàm tất tới cùng mọi người một lời! hiện tại, cáo từ!"

Trần Phàm cũng là liền ôm quyền, trong thần sắc, có cùng Mộ gia mọi người lần nữa gấp gờ chờ mong.

Mộ gia mỗi người, đều là như thế trọng tình trọng nghĩa, lẫn nhau yêu mến, điều này làm cho Trần Phàm rất hưởng thụ loại hoàn cảnh này, bởi vì, Thái Nhạc điện bên trong mỗi người, ah là như thế này!

Mộ Dung túc vẫn nhìn Trần Phàm, thẳng đến người sau thân ảnh tiêu thất tại giữa tầm mắt, hẳn mới chậm rãi thu hồi ánh mắt, mà, đồng tử bốn quét ra ngoài, trầm giọng nói: "Chư vị, kế tiếp, chúng ta đem không tại có bất kỳ viện thủ, đối mặt ta mộ thành bốn gia, mọi người nội tâm, có thể có sợ hãi?"

Cùng ngày đánh với Lâm gia một trận, lời của Lâm Uy, thật sâu kích thích Mộ Dung túc, tiến tới để cho hẳn hiểu được, Mộ gia nguy hiểm, không là đến từ những người khác ngấp nghé, hoàn toàn là từ bốn gia!

Đây là Mộ Dung túc từ không nghĩ tới, dù cho sau khi biết, hẳn ah không dám suy nghĩ nhiều, bởi vì hẳn không nghĩ ra, có tương đồng huyết mạch, chẳng quản này huyết mạch đã cực kỳ mỏng manh, nhưng vẫn là người một nhà a, mộ thành bốn gia, tại sao lại bỏ qua nhóm người mình?

Hoặc là nói, bọn họ tại sao phải đối với chính mình một nho nhỏ Mộ gia động thủ?

Nhưng mặc kệ Mộ Dung túc có nguyện ý hay không tin tưởng, này tựa hồ cũng đã là sự thật.

Lớn như vậy mộ thành, lấy mộ chữ mệnh danh thành trì, có thể nghĩ, Mộ gia thực lực mạnh bao nhiêu hùng hãn, hết lần này tới lần khác như thế một cái cường hãn gia tộc, cư nhiên là không tra được mộ thiết dương lúc trước, đến tột cùng là như thế nào tổn thương, lại là bị ai gây thương tích?

Muốn biết rõ, mộ thiết dương bị tập kích địa phương, cách mộ thành cũng không xa!

Trước kia, Mộ Dung túc chưa bao giờ nghĩ tới những cái này, trong lòng hẳn, nghĩ toàn bộ đều, phải làm như thế nào, mới có thể để cho tuyên Dương Thành Mộ gia, trở về đến mộ thành bốn gia.

Hiện tại vừa nghĩ, Mộ Dung túc mồ hôi đầm đìa, mộ thành Mộ gia, cũng không phải là Lâm gia đủ khả năng so với.

Trước đó, Mộ Dung túc ah từng nghĩ tới, có hay không có thể cho Trần Phàm lần nữa ra tay giúp đỡ, mộ thành Mộ gia chẳng quản phi thường cường đại, có thể biểu hiện của Trần Phàm đến xem, nó sau lưng, ah nhất định là có cực kỳ hùng hậu thế lực, chỉ cần Trần Phàm nguyện ý giúp bận rộn, nguy cơ, nhất định sẽ hóa giải được.

Nhưng đến cuối cùng, Mộ Dung túc còn không có đưa ra yêu cầu này tới!

Không phải là hấn sợ Trần Phàm cự tuyệt, cùng thiếu niên này ở chung thời gian tuy không dài, Mộ Dung túc lại cũng rõ ràng, Trần Phàm cũng là trọng

tình trọng nghĩa hạng người, nếu như biết, liền tuyệt đối sẽ không ngồi im mà nhìn Mộ gia gặp nạn.

Là Mộ Dung tức tại cuối cùng bước ngoặt đột nhiên nghĩ đến, như mọi chuyện đều muốn dựa vào người khác, như vậy, chính mình những người này, sống trên thế giới này, lại có ý nghĩa gì?

Mộ Dung tức lò mò còn nhớ rõ, tại năm nào ấu thời điểm, chính mình nhất mạch bị cưỡng ép trục xuất ra bốn gia, lúc ấy, gia gia mộ đình thiên, đối với một đám hậu bối, ngữ khí thành khẩn nói: "Người, muốn dựa vào chính mình!"

Những lời này, Mộ Dung tức thiếu chút nữa quên, may mà, tại cuối cùng bước ngoặt hần ký lại.

Chỉ có bản thân cường đại, tại có thể hộ vệ ở các tộc nhân an toàn, bằng không, dù cho lần này, có Trần Phàm hỗ trợ, để cho Mộ gia tiếp tục sinh tồn tại tuyên Dương Thành, thế nhưng là, Trần Phàm tổng sẽ rời đi.

Lúc Trần Phàm rời đi, đến từ mộ thành bốn gia cử động, nhóm người mình thế nào?

Đem mộ thành bốn gia nhỏ tận gốc?

Mộ Dung tức chỉ là cười cười, cũng không suy nghĩ nhiều vấn đề này, hần biết Trần Phàm không đơn giản, sau lưng cũng có không đơn giản thế lực, có thể mộ thành Mộ gia đồng dạng cường đại cực kỳ.

Triệt để bị diệt mộ thành Mộ gia, chỗ muốn trả giá cao, Mộ Dung tức không dám nghĩ như. mặc dù Trần Phàm nguyện ý làm như vậy, đó cũng là làm liên lụy tới Trần Phàm cùng hần thế lực sau lưng.

Mộ Dung tức có thể nào để cho ân nhân trả giá lớn như vậy giá lớn!

"Tiểu huynh đệ, ngươi khá bảo trọng, ngày khác, ngươi đến tuyên Dương Thành, nếu ta Mộ gia vẫn còn ở, Mộ mỗ, cùng với một đôi trai gái, nhất định cùng ngươi thông khoái chè chén!"

Rời đi Mộ phủ, Trần Phàm ra tuyên Dương Thành, sau đó hướng võ ma đảo chỗ phương hướng rất nhanh mà đi.

Bởi vì trong lòng có gấp, hần chính là thả tốc độ, không để ý trên đường ánh mắt của người đi đường mà toàn lực chạy đi, cũng không lâu lắm, hơi có vài phần khí phải tuyên Dương Thành, tại hần quay đầu nhìn lại thời điểm, đã là hóa thành một cái chấm đen, cuối cùng hoàn toàn nhìn không đến.

Gần tới một ngày một đêm thời gian, Trần Phàm tất cả chạy đi, trong lúc này, tới từ trong cơ thể nội lực run rẩy, tựa hồ là càng thêm rõ ràng.

Không hổ là từ khí bốn nguyên chi linh, dù cho có phệ linh châu toàn lực áp chế, gia hỏa này, còn đang chút bất tri bất giác tăng cường lấy.

Mặc dù nói, điểm này linh tính, bởi vì phệ linh châu tồn tại, cũng ở chậm rãi yếu bớt lấy uy lực của nó, có thể lường người ở giữa tốc độ, cũng không thành có quan hệ trực tiếp, cho nên, loại kia đáng sợ uy hiếp, hay để cho Trần Phàm rõ ràng bắt được.

May mắn, tại Trần Phàm phỏng đoán, hần tự nhận, còn có thể kiên trì đến, lúc đó điểm linh tính lại lần nữa hóa thành từ khí bốn nguyên lúc trước, chính mình có thể đủ đột phá đến huyền động chi cảnh.

Chỉ cần đạt đến huyền động chi cảnh, đến từ từ khí bốn nguyên chi linh uy hiếp, hần có thể đủ có biện pháp, đem cho hóa giải được.

Nhìn xa phía trước bình nguyên đại địa, Trần Phàm nhẹ nhàng thở dài một hơi, một ngày một đêm hăng hái chạy đi, dù là hần kiên trì được, vừa vận thể cũng là phụ tải quá nặng, nhất định phải nghỉ ngơi một chút.

Tìm vị trí tương đối bí mật địa phương, Trần Phàm lập tức đã uống một mai khôi phục nguyên khí đan dược, sau đó khoanh chân ngồi xuống, cùng chờ đợi được lực tán phát, khôi phục thân thể mệt mỏi.

Ước chừng mấy phút sau, đang lấy lực dẫn dắt đan dược chi lực khôi phục Trần Phàm, trong lúc bất chợt mở ra hai mắt, đi ra bí mật chi địa, nhìn hướng tiền phương.

Loáng thoáng, có hơn mười đạo thân ảnh đang bay nhanh chạy lướt qua qua, tại nhiều người trên người, hần cảm ứng được nồng nặc sát khí.

"Bọn họ muốn đi tuyên Dương Thành?"

Một lát sau, Trần Phàm đồng từ mảnh liệt co rút lại, trong nhóm người này, hần gặp được một cái người quen. . .

Chương 35: chặn đường

Chương 35: chặn đường

Một đám hơn mười người, phía trước nhất người cầm đầu, là vị Bạch Phát Lão Giả, trên người tuôn động lấy khí tức, rất là cường đại, so với Mộ Dung tức, còn phải mạnh hơn một phần, ngay cả là còn không có đột phá huyền động cảnh, lại cũng cách không xa.

Bạch Phát Lão Giả này, Trần Phàm không biết, hẳn nhận thức, là giữa đám người, một cái khác lão già!

Lão già kia, một thân áo bào xanh, nhìn niên kỷ của hắn, so với cầm đầu Bạch Phát Lão Giả, còn muốn lớn hơn một ít, nhưng như thể già trên 80 tuổi lão nhân, trong thân sắc, có một vòng áp chế không nổi kiệt ngạo, cái kia song lão trong mắt, tựa hồ bởi vì nào đó một sự kiện, mà chớp động lạnh lẽo sát ý cùng dữ tợn.

áo bào xanh lão già, Trần Phàm nhận thức, chính là ở trong Mộ gia, từng có gặp mặt một lần, thần y sống Diêm La!

Sống Diêm La y thuật, đích xác rất tốt, mộ thiết dương như vậy tình huống, người bình thường, cho dù là tu vi bất phàm võ giả, có lẽ cũng không thể làm hắn khởi từ hồi sinh, Trần Phàm cũng chỉ là đánh bậy đánh bạ mà thôi, vốn có đồ vật, vừa vận đều đối với những cái kia tử khí có một chút khắc chế.

Cho dù là như vậy, bây giờ Trần Phàm, ah gặp phải đến từ từ khí bốn nguyên chi linh đáng sợ uy hiếp.

Có thể tại sống Diêm La nơi này, hẳn lại có nắm chắc, đem mộ thiết dương sống lâu vài năm, bực này y thuật, đã là phi phàm.

Bất quá lão nhân kia phẩm tính, tựa hồ, cùng thầy thuốc tẩm lòng cha mẹ rất có trái ngược!

"Đám người bọn họ, hẳn là đi tuyên Dương Thành được! chỉ là, bọn họ đi tuyên Dương Thành làm cái gì?"

Trần Phàm lòng này chặt chẽ nhủ lại, hẳn trả hết nợ tích nhớ rõ, đối với Cửu U Âm Dương thảo, sống Diêm La cũng là vô cùng khát vọng đạt được, mà khi ngày sau người lúc rồi đi đợi kia giận quá mà cười, cũng để cho Trần Phàm ký ức hãy còn mới mẻ.

Chẳng lẽ, những người này sống Diêm La tìm đến, sau đó đi tuyên Dương Thành đoạt Cửu U Âm Dương thảo?

Lấy sống Diêm La thần y thân phận, đích thực là có thể thịnh động rất nhiều cao thủ tới vì hắn làm việc, lấy y thuật của hắn, tin tưởng, sẽ có rất nhiều cao thủ, nguyện ý để cho hắn thiếu một món nợ ân tình của tự mình!

Trần Phàm tâm thần nhất thời phát lạnh, mặc kệ chính mình suy đoán đối với không đúng, đều muốn cùng cái kia gọi là thần y trò chuyện một chút, tốt nhất là chính mình đã đoán sai, bằng không thì, dù cho đám người kia đội hình cường đại, cũng muốn pháp, để cho bọn họ từ nơi ấy tới, quay về đi nơi nào.

"Thần y tiên bối, hảo mấy ngày này không thấy, ngài lão thân thể có khỏe không?"

Nhìn qua đột nhiên xuất hiện ở phía trước người thiếu niên, một đám người thân sắc đều là lạnh rồi ngẩn người, thật sự là xuất hiện quá mức kỳ hoặc, như thể cự ly, trước đó, lấy kia cầm đầu Bạch Phát Lão Giả tu vi, cư nhiên cũng không có cảm ứng được phụ cận có người.

"Là người?" một lát sau, sống Diêm La phục hồi tinh thần lại, thanh âm nhất thời có chút dữ tợn quát.

Trần Phàm cười cười, nói: "Đang là tiểu tử, thần y tiên bối trí nhớ rất tốt a!"

"Lưu tiên sinh, hẳn là ai?"

Bạch Phát Lão Giả nghiêng đầu nhìn về phía sống Diêm La, hỏi.

Chỉ kém một đường, liền có thể đột phá huyền động chi cảnh, tiến vào tân cảnh giới cao thủ, đối mặt sống Diêm La cũng là như thể khách khí, thần y thân phận, gọi người hâm mộ lấy.

Mà Bạch Phát Lão Giả địa vị hiển nhiên cũng là bất phàm, sống Diêm La đối với hắn không có nửa phần lãnh đạm, chợt nói: "Mộ tiên sinh, tiểu tử này, chính là lão phu cùng người nhắc tới qua thiếu niên kia người."

"Mộ tiên sinh?"

Trần Phàm đồng tử co rút lại, có người họ Mộ cũng không kỳ quái, trên đời này, cùng họ nhiều người đi, thậm chí trùng tên trùng họ người đều không tại số ít, nhưng mà, tại đây phương viên khu vực, một cái 'Mộ' họ, liền tuyệt sẽ không đơn giản.

"Là hắn?"

Kia họ Mộ Bạch Phát Lão Giả lập tức chuyển nhìn lại, ánh mắt kia, từ vừa mới bắt đầu nghi hoặc, chuyển trở thành hiếu kỳ, cuối cùng, vừa có vài phần nghiêm nghị ý vị.

"Tiểu tử, lão phu Mộ Vân, mộ thành Mộ gia người . . ."

Quả nhiên!

Trần Phàm đồng tử chỗ sâu trong, hàn ý lặng yên tuân động, chợt không đợi kia Mộ Vân đem nói hết lời, trực tiếp nói: "Xem ra, chư vị tiên bối là muốn đi trước tuyên Dương Thành, vừa vặn, tiểu tử vừa từ nơi ấy rời đi, chư vị như muốn biết cái gì, có thể hỏi ta, liền không cần đặc biệt đi đi một chuyến."

Nghe vậy, kia Mộ Vân cười nhạt một tiếng, nói: "Ngươi hẳn là không biết, lão phu lần này đặc biệt đi một chuyến, một cái trong đó nguyên nhân, chính là vì gặp ngươi."

"Thấy ta?"

Trần Phàm giả bộ khó hiểu, nếu là chỉ có Mộ Vân đám người muốn tìm chính mình, Trần Phàm khả năng liền thật sự không hiểu nổi, có sống Diêm La, đây là kiện vô cùng rõ ràng sự tình.

Mộ Vân nói: "Nghe nói, ngươi tương trợ mộ thiết dương hóa giải trong cơ thể hắc tử khí, ha ha, vì vậy liền được Cửu U Âm Dương thảo, đúng không?"

"Mộ lão tiên sinh quả nhiên tin tức linh thông, không sai!"

Trần Phàm không có phủ nhận, trên thực tế, điều này cũng phủ nhận không được, mộ thiết dương được rồi, Cửu U Âm Dương thảo tự nhiên về chính mình rồi, điểm này, sống Diêm La vô cùng rõ ràng.

"Tuổi còn nhỏ, lại có lấy thủ đoạn như thế, gọi lão phu bội phục."

Mộ Vân khen buông tiếng thở dài, đây là phát ra từ nội tâm, cùng ngày, Mộ Dung tức từng mang mộ thiết dương đã đến mộ thành cầu cứu, nhưng Mộ gia trên hạ bất cứ người nào, cũng không thể tương trợ mộ thiết dương.

Trần Phàm có thể làm được, tay này đoạn, vô pháp gọi người không bội phục!

Nhưng chợt, Mộ Vân chuyển giọng, có tí ti nghiêm nghị: "Hiện tại, đem Cửu U Âm Dương thảo giao cho lão phu a, ngươi tuổi trẻ tài cao, lão phu lấy Mộ gia thân phận đại trưởng lão, cho phép ngươi tiến nhập Mộ gia, vì ta Mộ gia cống hiến sức lực."

Không đợi Trần Phàm nói cái gì, Mộ Vân tiếp tục nói: "Đừng tưởng rằng cảm thấy ủy khuất, có thể tiến nhập Mộ gia, chính là vô số suốt đời mộng tưởng, điểm này, Lưu tiên sinh có thể làm chứng."

"Phải không?"

Trần Phàm nhẹ nhàng cười cười, nói: "Tiểu tử kỳ thật có cái nghi hoặc, ngươi mộ thành Mộ gia, cùng tuyên Dương Thành Mộ gia nhất mạch đối với nhau, các ngươi đã rất dự đoán được Cửu U Âm Dương thảo, vì sao sớm đi thời điểm không đi yêu cầu? lấy tiểu tử đối với Mộ Dung tức tiên bối lý giải, chỉ cần các ngươi đã mở miệng, hẳn chắc có lẽ không cự tuyệt."

Mộ thành Mộ gia cùng tuyên Dương Thành Mộ gia ở giữa ân oán, Trần Phàm không rõ ràng, cũng không hỏi qua, Lâm Uy cùng ngày kia lời nói, hẳn ah không nghe được, bởi vậy, mới có hiện tại này vừa hỏi.

Chẳng những là tại hỏi vấn đề, Trần Phàm cũng ở kéo dài thời gian, đối phương đội hình quả thực không kém, mà hẳn hiện tại, trạng thái còn chưa khôi phục lại đỉnh phong tình trạng.

"Cái này ngươi không cần biết, giao ra Cửu U Âm Dương thảo là được."

Mộ Vân có chút không kiên nhẫn nói, mà Trần Phàm lúc trước người đồng tử, rõ ràng bị bắt được, đối với Cửu U Âm Dương thảo, phí trước cực kỳ khát vọng, so với sống Diêm La cùng ngày biểu hiện, còn muốn tới nồng nặc vài phần.

Đương nhiên, một cây Cửu U Âm Dương thảo, đáng Mộ Vân như vậy đi chờ mong, nhưng Trần Phàm vẫn là không hiểu, vì sao dĩ vãng, mộ thành Mộ gia chưa từng ngưỡng mộ cho tức nhắc tới qua yêu cầu này?

Từ mộ Tân Nguyệt chỗ đó biết được, bọn họ lớn nhất tâm nguyện, muốn chính là trở về bản gia, Cửu U Âm Dương thảo chẳng quản vô cùng trân quý, nhưng nếu như có thể đổi đến trở về bản gia tư cách, tin tưởng, Mộ Dung tức tuyệt sẽ không phản đối.

Nghe Mộ Vân kia mang có vài phần uy hiếp khẩu khí, Trần Phàm nghĩ nghĩ, cười nói: "Mộ lão tiên sinh, nếu như tiểu tử nói, kia Cửu U Âm Dương thảo, kỳ thật sớm đã không còn tiểu tử trên người, ngươi tin tưởng sao?"

Cửu U Âm Dương thảo đã bị luyện hóa, sớm tiến nhập đến thần hồn, Trần Phàm lời này, ngược lại không tính nói dối.

Mộ Vân hai mắt hơi bị phát lạnh, nói: "Tiểu tử, lão phu thấy ngươi là nhân tài, cho nên mới hảo ý nói chuyện cùng ngươi, muốn cho ngươi một cái càng

thêm Quang Minh tương lai, người cũng không nên rượu mới không uống chỉ thích uống rượu phạt."

"Mộ lão tiên sinh yên tâm, tiểu tử tuyệt đối là cái người thông minh, Mộ tiền bối hào ý, tiểu tử sao có thể không lĩnh tình đầu này? bất quá. . ."

Trần Phàm trầm mặc xuống, trong cơ thể linh lực vận hành tốc độ, tại đây trong lúc bất tri bất giác, càng lúc càng nhanh!

"Bất quá cái gì?" Mộ Vân mi giả nhíu một cái, trầm giọng quát hỏi.

Hắn ngược lại là nghĩ ngay lập tức đem Trần Phàm đánh gục sau đó đạt được Cửu U Âm Dương thảo, có thể Mộ Vân ah minh bạch, người sau nếu như có thể làm cho mộ thiết dương tốt, tất nhiên thì có cái khác thù đoạn, một cái không tốt, người sau trước một bước đem Cửu U Âm Dương thảo làm hỏng, vậy cái được không bù đắp đủ cái mất.

Một lát sau, Trần Phàm nứt ra răng cười nói: "Tiểu tử thật sự rất muốn biết, vì cái gì lúc trước, các người không đi cố gắng? mà thần y tiền bối, như thế nào lại cùng các người một đạo? xem ra, thần y tiền bối cùng các người quan hệ trong đó, vậy rất tốt, đúng không?"

"Lão phu là Mộ gia Khách Khanh Trưởng Lão!"

Sống Diêm La ngạo nghễ nói, hiển nhiên, cái thân phận này, hắn vô cùng coi trọng, ah vô cùng tự hào.

"Còn gì nữa không?" Trần Phàm ánh mắt hơi hơi nhíu lại, lạnh lùng nhìn nhìn sống Diêm La.

"Tiểu tử, nói nhảm thiếu một ít, chạy nhanh giao ra Cửu U Âm Dương thảo a! bằng không thì hôm nay, người thôi muốn sống rồi đi."

Cùng ngày tại Mộ gia, sống Diêm La đích xác rất kiêng kỵ Trần Phàm, nhưng nơi này đã không phải là tuyên Dương Thành, mà bên cạnh hắn, cũng có được Mộ Vân này nhóm cao thủ, đã không sợ Trần Phàm, đối với người sau, sống Diêm La chỉ có hận!

Nếu không phải là hắn, sống Diêm La sớm liền được Cửu U Âm Dương thảo, lại không cần đợi đến hôm nay?

Tuy hắn là Mộ gia Khách Khanh Trưởng Lão, có thể thực hiện muốn cho Mộ Vân theo chính mình cùng nhau xuất thủ, tiêu phí giá lớn, quả thực không nhỏ, thế gian này, lại không có miễn phí lao động.

May mà, Cửu U Âm Dương thảo, còn đáng như thế giá lớn tiêu phí!

Nghe vậy, Trần Phàm ha ha cười cười, không tại để ý tới sống Diêm La, nhìn về phía Mộ Vân, nói: "Mộ lão tiên sinh, nếu như tiểu tử không đoán sai, như là hôm nay người ta trong đó không có ngẫu nhiên gặp nhau, các người sẽ trực tiếp đi tuyên Dương Thành, sau đó, muốn cưỡng bức Mộ tiền bối giao ra Cửu U Âm Dương thảo?"

"Mà Cửu U Âm Dương thảo đã ở chỗ này của ta, Mộ tiền bối bọn họ không giao ra được, đến lúc sau, các người muốn. . . phải không?"

"Tiểu tử, người rất thông minh, nhưng, thường thường người thông minh, luôn là bị chết mau một chút."

Mộ Vân lạnh lùng nói: "Giao ra Cửu U Âm Dương thảo, thế thuận phục ta Mộ gia, bằng không thì, ngày mai hôm nay, sẽ là ngày giỗ của người!"

"Ha ha!"

Trần Phàm không khỏi cất tiếng cười to, tiếng cười, có bất đắc dĩ, càng có nghiêm nghị sát ý.

Mộ gia nguy, hắn từ mộ Tân Nguyệt nơi này chính tai nghe được, lúc ấy chân kinh vạn phần, có chút khó có thể tin, đều là thân nhân người nhà, có thể nào buông tha cho?

Bất quá, Trần Phàm cho rằng, chỉ cần mộ thiết dương được rồi, lấy hắn và mộ thiên phú của Tân Nguyệt, Mộ gia nguy, có thể lập tức hóa giải được, cho nên, Trần Phàm mới yên tâm rồi đi tuyên Dương Thành.

Nhưng bây giờ Trần Phàm mới hiểu được, Mộ gia nguy, căn bản không phải tại mộ thiết dương trên người, nguyên lai kia áo xám lão giả nói, Mộ gia nguy cơ, từ căn bản là ý nói, Mộ gia nguy cơ, là mộ thành Mộ gia, đối với tuyên Dương Thành Mộ gia, đã sớm có bị diệt chi tâm!

Đều là thân nhân, đây là vì cái gì?

"Tiểu tử, cười đủ chưa?"

"Ha ha!"

Trần Phàm tiếng cười tiếp tục, kia sát ý, cũng là càng thêm nghiêm nghị lên.

Chương 36: phần nô chiến

Chương 36: phần nô chiến

Giữa không trung, quanh quần trong sáng cười to, tại kia trong tiếng cười, ẩn chứa sát ý ngập trời!

"Mộ Vân, ngươi cũng là người thông minh, sống Diêm La cùng các ngươi một đạo, làm như vậy là vì cái gì, ta hẳn là rất rõ ràng, đối với ngươi vì cái gì còn muốn tự động hiện thân xuất ra đâu này?"

Mộ Vân ánh mắt hơi bị nhẹ nhàng biến đổi, chớp mắt, kinh thường cười khê: "Tiểu tử, ngươi rất có dũng khí, nhưng ngươi này dũng khí, lại là ngu muội vô tri, lão phu sống hơn nửa đời người, còn chưa bao giờ thấy qua, chủ động tìm người chết!"

"Ha ha!"

Trần Phàm lên tiếng tiếp tục cười to: "Mộ Vân, ngươi cũng đã nói, chưa bao giờ thấy qua chủ động tìm người chết, vì sao nhận định, ta chính là tìm đến đề?"

Mộ Vân thần sắc không khỏi lại lần nữa biến đổi, hẳn lúc này dường như mới hiểu được, một cái có thể đem mộ thiết dương y trị tốt người thiếu niên, như thế nào lại là một cái muốn chủ động tới tìm người chết?

Mộ Vân chợt không dám suy nghĩ nhiều, thủ chương tại không gian trùng điệp vung lên, phía sau hẳn kia cả đám, không có gì ngoài sống Diêm La, còn lại người, mỗi cái như kia mảnh hồ xuống núi, hướng hướng tiền phương bắn mạnh tới.

Mộ Vân này cũng là người thông minh, lại càng là cái chú ý cẩn thận người, đã biết thiếu niên này sẽ không dễ chọc, chẳng quản phát tán ra tới khí tức, chỉ ở tới nguyên hậu kỳ, hẳn hiện tại, vẫn là muốn lấy toàn bộ lực lượng, tại trong thời gian ngắn nhất, làm cho đối phương phế bỏ.

"Mộ tiên sinh, bắt sống được!"

Phía sau, sống Diêm La la lớn, hẳn tuy không phải là tu vi cao minh võ giả, nhưng cũng biết võ giả một ít thủ đoạn, nếu là thiếu niên kia liệu lĩnh, biết rõ muốn sống vô vọng, trước một bước phá hủy Cửu U Âm Dương thảo, kia việc này sợ là muốn vô công mà trở về.

"Ha ha, thần y tiền bối, đến lúc nào rồi, ngươi rõ ràng còn có tâm tư nghĩ?"

Kia tiếng cười to ở giữa không trung lan tràn, nghe, trước sau như một thanh tịnh, thế nhưng là đề cho bao gồm Mộ Vân ở trong tất cả mọi người, đều là sắc mặt đại biến.

Trong con mắt của bọn họ thiếu niên, nó thân ảnh dĩ nhiên biến mất không thấy, mà tiếng cười to tại quanh quần thời điểm, bọn họ cư nhiên vô pháp bị bắt được thiếu niên tung tích.

Tĩnh như vậy hình, chỉ có tại tu vi xa tại cao thủ của mình trên người, phương là có thể đủ xuất hiện, thiếu niên này người, một thân tu vi, vèn vèn tại tới nguyên hậu kỳ a!

"Lưu tiên sinh, cẩn thận!"

Mộ Vân đột nhiên quát, một thân càng tựa như tia chớp, lướt hướng sống Diêm La.

So với Mộ Vân, sống Diêm La phản ứng hiển nhiên muốn càng thêm nhanh, hẳn ở trong Mộ gia, kiến thức qua thiếu niên tốc độ của con người, cho nên, đem làm cái gì người sau thân ảnh biến mất thời điểm, hẳn liền có điều phòng bị.

Chỉ là. . .

Sống Diêm La thân ảnh vừa động, hẳn chính là cảm ứng được, có một cổ hẳn chỗ vô pháp chống cự lực lượng, tự giữa không trung trên nghiêng vẩy hạ xuống, đưa hẳn như một con ruồi, cắm cổ tại đương trường.

Chợt, người thiếu niên thân ảnh, chậm rãi quá độ hiện ở trước người hẳn, lấy tay như điện, nhìn như không có bất kỳ uy lực, lại là đặt ở sống Diêm La trên cổ thời điểm, để cho hô hấp của hẳn, lập tức không trôi chảy hạ xuống.

Cho đến lúc này, Mộ Vân mới đi đến.

"Nhỏ, tiểu huynh đệ?"

Trần Phàm nhẹ nhàng cười cười, nói: "Thần y tiên bối, người ta trong đó không có tốt như vậy quan hệ, gọi cái gì tiểu huynh đệ, trực tiếp tiểu tử, ta nghe càng thêm thoải mái."

Sống Diêm La cười lớn, đang còn muốn nói chuyện, lại phát hiện, trên cổ bàn tay kia, lực đạo càng lúc càng lớn, để cho hắn ngay cả nói chuyện cũng khó khăn.

"Tiểu tử, thả Lưu tiên sinh, lão phu tha cho ngươi một cái mạng!"

Mộ Vân trầm giọng quát, đồng tử bên trong kinh sợ ý cùng sát ý, trong lúc vô tình luân chuyển bạo tuôn ra lấy.

Tôi nguyên hậu kỳ thực lực, cư nhiên ở trước mặt mình, đem sống Diêm La cho ép buộc, đổi lại những người khác, Mộ Vân lý cũng sẽ không lý, nhưng sống Diêm La bất đồng, người này, tuyệt đối đừng không được.

Trần Phàm gật gật đầu, cười nói: "Mộ lão tiên sinh, mới vừa rồi là để ta giao ra Cửu U Âm Dương thảo, thuận phục ngươi Mộ gia mới có đường sống, hiện tại liền lập tức thay đổi, ha ha, ngươi Mộ gia lập trường, trở nên thật sự là nhanh a? chỉ tiếc, ta hiện tại muốn tìm cái chết!"

Đối với cái này mộ thành người của Mộ gia, Trần Phàm đã không muốn dễ dàng tha thứ, nếu thực lực đầy đủ, hắn sẽ lập tức đi đến Mộ gia, đem gia tộc này thế lực trừ tận gốc trừ.

Trong cuộc sống ân ân oán oán, quả thật, Trần Phàm thấy không nhiều lắm, hắn năm nay cũng mới mười sáu tuổi mà thôi.

Nhưng mà, lấy bản thân kinh lịch, mấy năm rèn luyện, Trần Phàm tự nhận, hắn tao ngộ qua, ah không tính quá ít, tương tự mộ thành Mộ gia trực tiếp như vậy vô tình vô nghĩa, hắn thật sự chính là lần đầu tiên nhìn thấy.

Nhất mạch đối với nhận đồng căn đồng tộc, không đề cập tới mang theo không giúp đỡ còn chưa tính, cư nhiên, vì một ít nguyên nhân, lại muốn hạ sát thủ, người như vậy, như vậy gia tộc, thực tại không cần phải, tồn tại ở thế gian này bên trong.

"Ngươi?"

Mộ Vân giận dữ, nhìn chằm chằm Trần Phàm trong ánh mắt, có nòng nặc hàn ý, không ngừng bạo phun ra.

"Hảo, ngươi đã muốn tìm cái chết, lão phu sẽ thanh toán ngươi rồi! lão phu ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi tôi nguyên hậu kỳ thực lực, chỉ bằng vào tốc độ, làm sao có thể tránh được tay của lão phu lòng bàn tay!"

Vừa dứt lời, Mộ Vân thủ chương tại trong không gian mãnh liệt nắm chặt, phương này hư không, rồi đột nhiên run lên!

"Ông.ong!"

Chấn động không gian, lấy Mộ Vân làm trung tâm, có một đạo năng lượng cường đại rung động, điên cuồng tứ tán mở đi ra, nháy mắt, bao trùm xung quanh ngàn mét chi địa.

Tại đây ngàn mét phạm vi, chẳng những là thiên địa linh khí tuôn động tốc độ, chính là gió thổi, đều giảm bớt rất nhiều.

Trần Phàm tâm thần hơi hơi xiết chặt, riêng là chiêu thức ấy, liền cho hắn biết, Mộ Vân thực lực, so với Mộ Dung túc cùng Lâm Uy, mạnh đã không phải là nhỏ tí tẹo.

Bây giờ Mộ Vân, dĩ nhiên là có thể đủ dẫn động thiên địa lực lượng, tuy cực kỳ yếu ớt, lại cũng chân thật hiện ra, gia hỏa này, đã một chân, vượt qua huyền động chi cảnh.

Nếu để cho hắn mặt khác một chân ah bước ra, như vậy, mặc kệ Trần Phàm tốc độ có nhiều kinh người, cũng khó có khả năng tránh được hắn truy kích.

Mặc dù Mộ Vân bây giờ còn không có đạt tới loại trình độ đó, nhưng này ngàn mét phạm vi không gian, bởi vì phí trước thi triển, đã là giống như cái không lồ lồng giam.

Thân trong này, Trần Phàm có thể cảm thụ được, tự hư vô, có từng đạo năng lượng cường đại, bốn phương tám hướng cuốn qua.

Vừa rồi, là Mộ Vân đối với Trần Phàm tuyệt không hiểu rõ, cho nên, mới có thể bị hắn chui cái chỗ trống bất cóc ở sống Diêm La, ngày nay, kiến thức tốc độ của hắn, toàn lực ứng phó Mộ Vân, hiển nhiên là cực kỳ cường đại.

"Mộ lão tiên sinh, ngươi tựa hồ, nghĩ buông tha cho thần y tiên bối sao?"

Tới từ bốn phương tám hướng áp lực, cũng không để cho Trần Phàm có nửa điểm kinh hoảng xuất hiện, bàn tay hắn nhẹ nhàng vừa nhấc, thần y sống thân thể của Diêm La, chính là bị hắn chụp vào trước người, đối với ngưỡng mộ vân.

Mộ Vân thần sắc trì trệ, hư không bên trong năng lượng, cũng là bởi vì này trệ ở giữa không trung.

Nhưng chợt, Mộ Vân âm thanh hung dữ cười nói: "Lưu tiên sinh, lão phu thực sự không phải là muốn bỏ rơi ngươi, mà là tiểu tử này bức bách, lão phu không được không làm như vậy, ngươi yên tâm, lão phu nhất định sẽ giết đi tiểu tử này, để tể diện ngươi vong hồn!"

Sống Diêm La chết rồi, đối với Mộ gia mà nói, tất nhiên sẽ là cái rất tổn thất lớn, nhưng Mộ Vân càng thêm rõ ràng, nếu như hôm nay thiếu niên này thoát đi nơi này, ngày sau, chắc chắn mang cho Mộ gia vô pháp hóa giải tai nạn, thiếu niên kia sát ý ngập trời, đã nói rõ hết thấy.

"Mộ tiên sinh. . ."

Sống Diêm La bờ môi nhúc nhích, đứng là nhớ lại mấy chữ, đáng tiếc, cũng chỉ có này mấy cái, nhiều hơn nữa, hửn ah cũng không nói ra được.

"Thần y tiên bối!"

Trần Phàm giống như thương cảm cười cười, nói: "Ông ngươi tự nhận là là thần y, thân phận cao quý, tới đó đều có người bùng lấy, nhưng ngươi hửn là còn không biết, Cửu U Âm Dương thảo, hửn Mộ Vân cùng Mộ gia, càng thêm khát vọng đạt được a? ngươi ở nơi này mặt, chỉ là quân cờ, hiểu không?"

Sống Diêm La hai mắt đột nhiên phóng đại, hửn khó khăn quay đầu nhìn trở về, muốn từ Mộ Vân nơi này, thấy được không đồng dạng như vậy đáp án, nhưng mà, người sau sắc mặt không có chút nào biến hóa, dĩ nhiên là chấp nhận lời của Trần Phàm.

Sống Diêm La nhất thời mặt xám như tro, có nói không ra giả nua, mà cái này, không để cho Trần Phàm có nửa phần đồng tình tâm dâng lên, hửn nói như vậy, muốn chính là để cho sống Diêm La chết không nhắm mắt!

Mỗi người trong nội tâm, đều hửn có một cái điểm máu chột, sống Diêm La đã không có làm người điểm máu chột, vì Cửu U Âm Dương thảo, hửn đã không từ thủ đoạn.

Nếu như hôm nay mình không phải là trùng hợp gặp được, khó có thể tưởng tượng, tuyên Dương Thành Mộ gia, sẽ có như thế nào kết cục.

Tuy, này sống Diêm La chỉ là vẽ vờ cho thêm chuyện ra, có thể hửn đồng dạng đáng chết!

Bốn phương tám hướng cuốn tới mạnh mẽ đại năng lượng, vừa mới chạm đến đến sống Diêm La, thân thể của hửn, chính là bị cứng rắn cho lách vào phát nổ.

"Oanh!"

Trần Phàm thân ảnh chợt bắt đi, mạnh mẽ linh lực tuôn động bên ngoài, đem kia từng đạo năng lượng, cho cường ép ngăn trở ở bên ngoài.

"Tiểu tử, đừng quên, tu vi của ngươi, tại phía xa lão phu phía dưới!"

Cách đó không xa, Mộ Vân lạnh lùng khế hử, chính là vỗ tay mà ra.

Này đầy trời năng lượng, ngay tại Mộ Vân dưới bàn tay, hóa thành một cái hơn mười trượng lớn nhỏ cự chưởng, mang theo cuộn cuộn linh lực, tự thiên mà hàng, trùng điệp chụp về phía Trần Phàm.

Cự chưởng chỗ qua, hư không phảng phất đều không chịu nổi do đó có chỗ tan vỡ, từng trận chói tai, nối liền không dứt vang lên, Trần Phàm chỗ phạm vi, tất cả cự chưởng bóng mờ bao phủ xuống, hửn hiện tại, đã tránh cũng không thể tránh.

"Tiểu tử, ngươi tốt nhất phù hộ chính mình đừng còn sống rơi vào lão phu trong tay, bằng không thì, lão phu sẽ để cho ngươi sống không bằng chết!"

Từng đạo linh lực, không ngừng từ Trần Phàm trong cơ thể xông tuôn ra, nghe lời của Mộ Vân, hửn nhàn nhạt cười, chỉ là tại nụ cười kia, có không cách nào hình dung lãnh ý.

Chỉ kém một đường, là được vượt qua huyền động cảnh cao thủ xác thực rất cường đại, đã cường đại đến, Trần Phàm đều không cho là mình có thể ngăn cản tình trạng.

Bất quá, Mộ Vân nếu là cho rằng, hửn có thể làm được lông tóc ít bị tổn thương liền trọng thương chính mình, thậm chí chém giết, vậy mười phần sai.

Hôm nay, mặc kệ phải trả như thế nào giá lớn, đều muốn cho hửn Mộ Vân lưu lại một, vĩnh viễn cũng không thể phai mờ mất ký ức.

Trần Phàm ngẩng đầu, hửn nhìn qua kia trùng điệp đè xuống cự chưởng, chậm rãi hít sâu một hơi, hửn áo bào vào lúc này không gió cô động, bay phát phối, thân sắc của hửn, tại lúc này rồi đột nhiên trở nên lạnh lùng nghiêm nghị.

Một loáng sau, một cỗ kinh người hung sát khí, tràn ngập thiên địa!

Hung thần khí tức lan tràn, có một đóa Hắc Viêm, lặng yên hiển hiện, nháy mắt, Hắc Viêm đón gió tăng vọt, hóa thành một chuỗi, hơn mười trượng lớn nhỏ trường thương.

Trường thương đứng sừng sững ở giữa thiên địa, như nhất tôn tới từ viễn cổ hung vật.

Trần Phàm hai tay mở ra, trực tiếp là vùng mạnh động chuôi này trường thương, không chút do dự đối với kia cự chưởng hung hăng tiếu, lực lượng đáng sợ, liền không gian đều là bị chấn nát ra từng đạo rất nhỏ vết rạn.

Cùng lúc đó, Trần Phàm trong cơ thể, đều tốt như có một cỗ, vô pháp ngăn chặn thô bạo khí tức, phô thiên cái địa xông phun ra, làm cả người hắn, nhìn qua, tựa như Ma Thần!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: không tiếc hết thảy

Chương 37: không tiếc hết thảy

Lúc này Trần Phàm, tuy còn giống như trước đây, thân hình hiển phải vô cùng đơn bạc, nhưng mà, thô bạo khí tức, cùng với nó toàn thân, phảng phất đều có hắc sắc hóa điểm tại tuôn động, này làm cho hắn, như là từ viên cô phục sinh mà đến Ma Thần.

Bộ dáng như vậy, chính là rơi ở trong mắt Mộ Vân, đều làm hắn cảm thấy có một cỗ không hiểu mà đến cảm giác sợ hãi.

Nhưng cỗ này cảm giác sợ hãi, ngược lại tăng thêm Mộ Vân trong nội tâm đối với Trần Phàm sát ý, hắn dĩ nhiên biết, hôm nay không ít người sau, để cho người sau lớn lên, tuyệt đối sẽ là Mộ gia một cái ác mộng!

Thô bạo khí tức lan ra, cuối cùng cơ hội trần ngập toàn bộ thiên địa, cỗ này nồng đậm sát khí, quấy lầy thiên địa linh khí, cũng phảng phất gấp khắc tinh, điên cuồng tứ tán chạy ra.

Ở phía xa cảnh giới Mộ gia cái khác cao thủ thấy ở đây, đều là thần sắc chấn động, bọn họ tưởng tượng không được, một cái tội nguyên hậu kỳ thiếu niên, có thể nào thi triển ra cường đại như thế thủ đoạn tới?

Mộ Vân ánh mắt, càng là có thêm cực hạn băng lãnh, mắt nhìn phía trước thiếu niên, trong cơ thể từng đạo hùng hậu cực kỳ linh lực, không ngừng bạo tuôn ra, sau đó tiến vào phương cự chưởng, khiến cho một chưởng này, cơ hồ là che khuất bầu trời chụp về phía ra ngoài.

Đối mặt như thế thế công, Trần Phàm sắc mặt không thay đổi chút nào, kia một chuôi hơn mười trượng lớn nhỏ trường thương, cường ép xuyên thấu phía trước hư không, mà, lấy vô kiên bất tòng xu thế, đâm về kia cự chưởng.

"Keng!"

Này giữa không trung phía trên, nhất thời, kim loại thanh âm giống như tiếng sấm bỗng nhiên vang lên, sóng âm phảng phất như gió bão khuếch tán, tại này thiên địa đang lúc nhấc lên bạo loạn cuồng phong.

Hiện giờ Trần Phàm, tuyệt đối có thể cùng huyền động sơ kỳ cao thủ đánh một trận thực lực, thậm chí là, nếu như không có mạnh mẽ át chủ bài lớn trên tay, huyền động sơ kỳ cao thủ, chưa chắc sẽ là đối thủ của Trần Phàm.

Chỉ bất quá, hắn bây giờ địch nhân, lại là một đường chênh lệch, liền vượt qua huyền động cảnh cao thủ đứng đầu, bất luận Trần Phàm thủ đoạn như thế nào cường đại, thực lực ở giữa chênh lệch, hay để cho đến Trần Phàm, vô pháp tại đây chính diện oanh kích, lấy được bất kỳ thành tích.

Bảo lốc cuốn ra, Trần Phàm thân thể bị đánh bay ra ngoài, bàn chân mỗi một lần rơi xuống, đều trên mặt đất, lưu lại một vài tác sâu dấu chân.

Thế nhưng Mộ Vân ah cũng không có quá tốt qua, lấy thực lực của hắn, đối mặt tội nguyên hậu kỳ võ giả, không cần suy nghĩ, có thể trực tiếp nghiền ép người sau, lại chưa từng nghĩ đến, một kích này, vền vẹn là đẩy lui Trần Phàm, mà giữa không trung trên kia lơ lửng cự chưởng, lúc này, vậy mà trở nên trong suốt một chút.

"Hảo tiểu tử. . ."

Mộ Vân cũng nhận không được sợ hãi than một tiếng, hắn hiển nhiên là không nghĩ tới, tại chính mình gần như là toàn lực xuất thủ, cư nhiên không có cho đối phương tạo thành bao nhiêu tổn thương, như vậy năng lực, gọi người khó có thể tin!

"Khó trách, ngươi dám ra đây chặn đường!"

Nhìn chằm chằm bị đẩy lui thiếu niên, Mộ Vân thanh âm vô cùng lạnh lẽo: "Bất quá, nếu ngươi cho rằng, cứ như vậy, mà có thể ngăn lại lão phu đám

người, vậy người sẽ phi thường hối hận."

Thiếu niên càng xuất sắc, Mộ Vân đầy lòng kiêng kỵ cùng sát ý lại càng thịnh. . . .

Phương này không gian, lúc Mộ Vân lại một lần nữa lách mình lướt đi thời điểm, đột nhiên kịch liệt chấn động lên, tiếp theo sát, như là vạn quỹ thể lương thanh âm vang dội, chỉ thấy được, ở giữa không trung, kia trong suốt hơn nhiều cự chương, chính là hóa thành phô thiên cái địa chương ảnh.

Sau đó, mang theo cuộn cuộn linh lực, bao phủ hướng Trần Phàm, phương viên ngàn mét chỗ, đều là bị này chương ảnh bao trùm hạ xuống, một cỗ không cách nào hình dung uy thế, tại thời khắc này, lặng yên dâng lên.

Nhìn trời tể trên rơi xuống vô số chương ảnh, Trần Phàm mặt sắc ngưng trọng lên, bởi vì kia mỗi một đạo chương ảnh, tuy có ẩn hàm lấy lực lượng, vô pháp cùng lúc trước cự chương so sánh, có thể ít nhất, có cự chương một phần mười lực lượng.

Nhiều như vậy chương ảnh hội tụ, có khả năng phát huy được uy lực, đã là không thể tưởng tượng!

Mặt sắc mặt ngưng trọng đồng thời, Trần Phàm hai tay cũng là đang bay nhanh kết ấn.

"Oanh!"

Giống như tiếng sấm tiếng nổ vang vang vọng ở phía chân trời, mà, một đạo khổng lồ, như Optimus Prime tối tăm quang trụ, tại lúc này phóng lên trời, tản ra mãnh liệt cực kỳ bá đạo khí tức.

Cùng lúc đó, Trần Phàm hai mắt chậm rãi nhắm lại, hắc một đầu tóc đen, bắt đầu dần dần hóa từ. . . .

Đây là một tay vô cùng cường đại mật pháp, thi triển, Trần Phàm sẽ thể hiện ra cực kỳ thực lực cường đại, cùng ngày đánh với Lăng Thiên Phong một trận, đã là như thế mật pháp công.

Lấy Lăng Thiên Phong thực lực, cũng không phải Trần Phàm tại loại kia trạng thái ở dưới đối thủ, Mộ Vân này, cách Lăng Thiên Phong còn kém quá xa!

Nhưng mà, mật pháp về sau nguy hại, đồng dạng là không cách nào hình dung.

Tinh khí thần tiêu hao, này thiên địa, ít có đồ vật gì có thể bổ túc trở về, tại tuyên Dương Thành, ah là vận khí tốt, đạt được Cửu U Âm Dương thảo, mới hóa đi đánh với Lăng Thiên Phong một trận hậu quả.

Lúc này lại lần nữa thi triển, cũng không có Cửu U Âm Dương thảo.

Hơn nữa, người bị thiên nguyên rửa, thi triển nhiều hơn một lần như vậy mật pháp, tạo thành hậu quả, đem so với lúc trước sẽ càng thêm nghiêm trọng.

Cũng chính là, lần này qua đi, dù cho Trần Phàm lại lần nữa đạt được một cây cùng loại với Cửu U Âm Dương thảo bực này kỳ trân, đều chưa hẳn có thể phục hồi như cũ tiêu hao tinh khí thần.

Nhưng, Mộ Vân, bao gồm nơi này tất cả Mộ gia người, đều phải chết!

Vì cái này, Trần Phàm nguyện không tiếc hết thảy!

Tại tuyên Dương Thành, Mộ gia cùng Lâm gia chi tranh, là vì từng người gia tộc lợi ích, Lâm gia xâm chiếm Mộ gia, có đủ loại nói cửa ra vào lý do.

Trần Phàm mặc dù đối với Lâm gia mọi người đánh khai sát giới, lại cũng không cho rằng Lâm gia là làm sai, thế gian, hết thảy đều mạnh được yếu thua!

Nhưng này mộ thành Mộ gia, bọn họ thế nhưng là cùng tuyên Dương Thành Mộ gia nhất mạch tương truyền, cha truyền con nối đồng căn cùng cảnh, không những không cùng nhau trông coi, ngược lại bởi vì nguyên nhân nào đó lại đau nhức hạ sát thủ.

Trần Phàm vô pháp tưởng tượng, nhân tâm, vì sao có thể làm được như thế ti tiện tình trạng!

Nếu như nghĩ không đau, kia liền đem tất cả mọi người giết đi a!

Tóc đen dần dần hóa từ, tại kia đây trời chương ảnh, người thiếu niên song quyền nắm chặt, một cỗ cực đoan kinh người khí tức, liền ah bắt đầu, tự trong cơ thể hắc chậm rãi bạo tuôn ra hiện.

Kinh người khí tức, tại trong chớp mắt, chính là hình thành đáng sợ linh lực uy áp, tại loại này uy áp, Mộ Vân và tất cả mọi người rõ ràng cảm ứng được, đây trời chương ảnh, dĩ nhiên là có chút không chịu nổi cỗ này uy áp, bắt đầu Như Băng khối, vỡ vụn ra.

"Đây, làm sao có thể?"

Đột nhiên xuất hiện biến hóa, làm Mộ Vân trọn mắt há hốc mồm, lấy thực lực của hắn, đều cảm giác mình là nhìn lầm rồi, cảm ứng sai rồi, lại nhin không được xoa xoa chính mình hai mắt.

Tại phát hiện, đây đã là sự thật, Mộ Vân không chút nghĩ ngợi, bàn chân trùng điệp đạp lên mặt đất, một thân như mũi tên, mãnh liệt bắn về phía trước,

một chuỗi to lớn trường đao, tự trong không gian biến hóa, chợt, tại mạnh mẽ linh lực dưới sự dẫn dắt, hướng thiếu niên kia trọng chém hạ xuống.

Không thể không nói, Mộ Vân cũng là vô cùng có quyết đoán cùng nhãn lực độc ác người!

Hắn có thể nhìn ra, người thiếu niên bây giờ biến hóa, chính là thi triển loại nào đó mật pháp, cho nên, hắn lựa chọn nhất chuẩn xác biện pháp.

Mọi người đều biết, mỗi một chủng mật pháp thi triển, đều cần nhất định thời gian, đồng thời, ah có thời gian hạn chế, thực sự không phải là có thể một mực kéo dài nữa.

Hiện giờ, thiếu niên mật pháp mới vừa vận thi triển, cũng không phải như vậy hoàn mỹ, duy nhất sinh cơ, chính là thừa dịp mật pháp còn không từng hoàn toàn thi triển ra, liền đem cắt đứt.

Nếu là quay đầu bỏ chạy, ngược lại mới là chỉ còn đường chết!

Nhưng mà, Mộ Vân nghĩ đến đích xác không ít, nhưng vẫn là không để ý đến một chút, này mật pháp, nếu như có thể làm cho Trần Phàm thực lực, đề thăng nhiều cái tầng thứ thậm chí cảnh giới, như thế nào hắn bức này tu vi đủ khả năng cắt đứt?

Lúc đó to lớn trường đao, sắp chém rơi xuống thời điểm, Trần Phàm đóng chặt lại hai mắt bỗng nhiên mở ra, đối mặt kia to lớn trường đao, hắn vèn vèn là vuron lưỡn ngón tay.

Giữa hai ngón tay, to lớn trường đao rơi xuống lực lượng hoàn toàn bị hóa giải được, ở trên mạnh mẽ linh lực, tại Trần Phàm ngón giữa, phảng phất không khí, chút nào uy lực đều bày ra không đi ra.

So với Lăng Thiên Phong, Mộ Vân kém quá xa.

"Răng rắc!"

Thanh thúy âm thanh tại một lát sau vang lên, chỉ thấy, chuỗi này do tinh thiết tạo thành trường đao, chính là hóa thành vô số đoạn, từ kia hai ngón bên trong rơi xuống mặt đất.

Mộ Vân nhất thời mặt xám như tro, giờ này khắc này, trong nội tâm không còn có một tia chiến ý, kia vọt tới trước thân thể, bị cường ép phanh lại, mà hậu thân từ vừa chuyển, hướng một phương khác hướng, nhanh như như thiểm điện lao đi.

Hắn đã biết, không trốn nữa, cũng chỉ có chờ chết, có thể càng thêm rõ ràng, cho dù là chạy trốn, đều chưa hắn có thể chạy trốn ra ngoài.

Nhìn thấy Mộ Vân cử động, Mộ gia cái khác cao thủ, từng cái một đều là sợ ngây người, chợt, cũng là như trước người, nhanh chóng tháo chạy chạy đi.

"Ong..ong!"

Những cái này tốc độ của con người, đúng là vẫn còn chậm một chút, bao gồm Mộ Vân ở trong, mới vừa vận loé sáng, không gian này, vậy mà, bị một cỗ lực lượng cường đại, cho sống sờ sờ cầm giữ hạ xuống.

"Hà?"

Trần Phàm chưa phát giác ra nhú mảy một cái, bởi vì cỗ này để cho Mộ Vân đợi người không thể đào tẩu lực lượng, cũng không phải thuộc về hắn.

Giữa không trung phía trên, đột nhiên một hồi vận vẹo, chợt, có một đạo già nua thân ảnh, tự trong đó, bước trên mây mà đến, vô hình cường đại áp lực, để cho Mộ Vân đám người, liền hô hấp đều là cảm nhận được khó khăn.

Thân ảnh già nua mới vừa xuất hiện, chính là nhìn về phía Trần Phàm, cau mày nói: "Tiểu huynh đệ, này của ngươi loại trạng thái, nhanh tiêu mất a!"

"Nếu là tiền bối ngươi sớm một chút xuất hiện, ta có không cần như thế liều mạng?"

Nhìn thấy này thân ảnh già nua, Trần Phàm cười cười ôn hòa, quây quanh tại quanh người hắn kinh người khí tức dần dần đánh tan, tóc tím biến thành đen, biến thành vốn bộ dáng.

Này thân ảnh già nua, Trần Phàm tất nhiên là ký ức hãy còn mới mẽ, chính là tại tuyên Dương Thành được liệu mua trong quảng trường, cho hắn Vô Hoa Quả, thiếu nợ Mộ gia một cái đại nhân tình, vị áo xám lão giả kia!

Cũng là bởi vì áo xám lão giả đi đến, Trần Phàm cũng không nhờ vào này mật pháp làm quá nhiều sự tình, cho nên, lần này tiêu hao, ngược lại không coi là cái gì.

Nghe được Trần Phàm kia hơi có vài phần chế nhạo tiếng cười, áo xám lão giả có chút ngượng ngùng cười cười, lập tức nói: "Lão phu lớn tuổi, đôi khi làm việc, chung quy sẽ chậm trễ một cái, may mà còn kịp."

Tự trên người Trần Phàm, áo xám lão giả cũng không nhận thấy được có cái gì không ổn, liền ah yên tâm, nhưng chợt thanh âm ngưng tụ, nói: "Tiểu huynh đệ, ngươi cứ như vậy rời đi tuyên Dương Thành, tựa hồ, có chút không chịu trách nhiệm a!"

"Tiền bối, lời này của ngươi, là có ý gì?"

Trần Phàm ngẩn ra, chợt hạo như nghĩ tới điều gì, thần sắc không khỏi biến đổi, liền vội vàng hỏi: "Chẳng lẽ, Mộ gia đã xảy ra chuyện?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Thông Huyền

Chương 38: Thông Huyền

Áo xám lão giả bước trên mây hạ xuống, nhìn nhìn Trần Phàm, hần ngưng trọng gật gật đầu. . . .

Biết được bị chính mình đoán đúng, Trần Phàm thần sắc trong chớp mắt lạnh lẽo hạ xuống, có thể hần nhưng là có chút không nghĩ ra, mộ thành người của Mộ gia, bây giờ đang ở nơi này, cũng không đến tuyên Dương Thành, như vậy, lấy Mộ gia chính thể thực lực, tại tuyên Dương Thành, còn có thể là ai có thể uy hiếp được bọn họ?

Lâm gia, đã không có thực lực này!

Áo xám lão giả trầm giọng nói: "Tiểu huynh đệ, Mộ gia cùng Lâm gia đại chiến, ngươi có phải hay không còn nhớ rõ, ngươi tự tay giết đi lưỡng đại huyền động sơ kỳ cao thủ?"

Cái này, Trần Phàm tất nhiên là không có quên.

Áo xám lão giả không khỏi thở dài, nói: "Đây hai huyền động cao thủ, bọn họ là võ người của Hoa Tông!"

"Võ Hoa Tông?"

Trần Phàm ánh mắt hơi đổi, Thái Nhạc điện thân là Ngũ Nhạc đại địa năm Đại chúa tể một trong, hần Trần Phàm chính là Thái Nhạc điện Thiếu chủ, đối với Ngũ Nhạc cả vùng đất, có một chút nổi tiếng cùng thực lực thế lực, tự là sẽ không lạ lẫm.

So sánh với Thái Nhạc điện, võ Hoa Tông không tính là có nhiều rất giỏi, lại cũng không thể phủ nhận, đây cũng là cái thực lực không tệ tông môn. ít nhất, tuyên Dương Thành Mộ gia, tại võ trước mặt Hoa Tông, không có quá nhiều phản kháng lực.

"Như chi là võ người của Hoa Tông, vậy cũng không coi vào đâu, rốt cuộc, báo thù sự tình quá nhiều, lớn như vậy võ Hoa Tông, ah không có khả năng chiếu cố đến từng cái môn nhân, tuy bọn họ là huyền động cảnh cao thủ, nhưng?"

Áo xám lão giả thanh âm càng thêm thâm trầm, hần nói: "Tiểu huynh đệ, ngươi còn nhớ rõ được liệu mưa trong quảng trường, cùng tại Lâm Thiên sanh bên người người trung niên kia sao?"

Trần Phàm đương nhiên nhớ rõ, cùng ngày, nếu như không phải là áo xám lão giả, Lâm Thiên sanh khiêu khích, cũng sẽ không dễ dàng như vậy bị hóa giải được.

Sau đó, chính mình tu vi tinh tiến đến tới nguyên hậu kỳ, nhờ vào từ khí bốn nguyên chỉ linh uy lực, tại mộ lâm lưỡng nhà đại chiến, chính mình làm hần bị thương nặng, để cho hần chạy trốn mà đi.

Áo xám lão giả nói: "Cái kia người, gọi thăm từ, là võ Hoa Tông Tông chủ duy nhất nhi tử, mà hần, chết ở trong tay của ngươi. hiện giờ, Lâm Uy đem tin tức này truyền đến võ Hoa Tông, võ Hoa Tông chủ thăm hùng đau nhức mất ái tử, dưới sự tức giận, tự mình dẫn võ Hoa Tông đồng đạo cao thủ, đã là nhốt Mộ gia tất cả mọi người."

"Mộ tiền bối bọn họ thế nào?" Trần Phàm vội vàng truy vấn, trong thần sắc, băng hần vô cùng sát ý, đã là cuồng bạo cực kỳ.

Nếu là Mộ gia người gặp chuyện không may, này võ Hoa Tông, ah đừng hòng tại Ngũ Nhạc cả vùng đất tồn tại.

"Ngươi yên tâm, bọn họ cũng chỉ là bị cầm tù, cũng không gặp chuyện không may, hiện tại, võ Hoa Tông đang đợi ngươi." áo xám lão giả nói.

"Đợi ta?"

Trần Phàm mi tâm ngưng tụ, nói: "Cùng ngày, ta đích thực là đã thương thâm tử, lại không có giết hấn. lấy thực lực của hấn, trốn về Lâm gia, còn không đến mức bởi vì tổn thương quá nặng mà không trị thân vong. . . ."

"Thâm tử đích thực là chết rồi, Lâm Uy nói, để ở trong tay ngươi. cho nên, Mộ gia mọi người bây giờ còn hoàn hảo không tổn hao gì!"

Nhìn nhìn Trần Phàm, áo xám lão giả lạnh lùng nói.

"Bọn họ đây là tại bức ta tự động hiện thân."

Trần Phàm nhàn nhạt cười, lại là thần sắc càng thêm lạnh lẽo: "Cùng ngày, ta đích xác không có giết thâm tử, mà hấn lại chết rồi, ha ha, nếu như không phải là bình thường tử vong, như vậy, việc này liên quá kỳ hoặc. hoặc là nói, người của Lâm gia, lá gan khá lớn!"

"Không phải là bọn họ gan lớn, mà là bất đắc dĩ!"

Áo xám lão giả tự nhiên tin tưởng lời của Trần Phàm, hấn cũng không cho là, trước mặt thiếu niên này người là sợ võ Hoa Tông, mà cố ý tìm ra lý do.

Trần Phàm không có giết thâm tử, mà thâm tử lại chết rồi, tại sao lại như vậy, Trần Phàm cùng áo xám lão giả cũng không đồ đoán, rất dễ dàng là có thể tưởng tượng đến.

Chỉ tiếc, võ người của Hoa Tông, cùng với kia võ Hoa Tông chủ thâm hùng không sẽ tin tưởng, một trận chiến này, sợ là không thể tránh được.

Vừa nghĩ đến đây, Trần Phàm không có có do dự chút nào, chợt bước nhanh hướng về Mộ Vân đám người đi đến, kia một cổ sát ý lan tràn, làm cho chờ chết Mộ Vân đám người, nhất thời sắc mặt tái nhợt giống như giấy vàng.

"Này. . . vị tiểu huynh đệ này, lão phu là Mộ gia đại trưởng lão, giết đi lão phu, ngươi sẽ có thiên đại phiền toái."

"Không giết ngươi, chẳng lẽ ta lại không có phiền toái sao?" Trần Phàm lạnh lùng cười cười.

Mộ Vân vội vàng lại lần nữa nói: "Tiểu huynh đệ, chỉ cần ngươi không giết lão phu cùng Mộ gia những người này, lão phu có thể đáp ứng ngươi, đến từ võ Hoa Tông uy hiếp, ta mộ thành Mộ gia hết thầy tiếp được, cam đoan, sẽ không để cho ngươi cùng tuyên Dương Thành Mộ gia có nửa phần nguy hiểm."

"Mộ thành Mộ gia, cũng có thực lực này cùng võ Hoa Tông phân cao thấp." một bên, áo xám lão giả thần nhiên nói.

Nghe nói như thế, Mộ Vân cảm thấy muốn sống hi vọng có nhiều lên một phần, hấn nói tiếp: "Tiểu huynh đệ, nếu ngươi không tin, lão phu cái này tùy ngươi đi đến tuyên Dương Thành, tất nhiên là có thể đề cho Mộ Dung tộc bọn họ biến nguy thành an, có vị tiền bối này, lão phu tuyệt sẽ không quá độ cái gì hết thiếu thân, lão phu ah thế, từ đó về sau, cũng sẽ không tìm Mộ Dung tộc đám người phiền toái."

Nghe vậy, Trần Phàm lại là cười lắc đầu: "Đối với các ngươi những cái này người vô tình vô nghĩa, ta thật sự không yên lòng, ta tình nguyện cùng võ Hoa Tông giao tiếp, ah không nguyện ý cùng các ngươi có bất kỳ quan hệ gì, cho nên. . . ."

Sát cơ rồi đột nhiên ngập trời lên, Trần Phàm hay là cái kia tín niệm, võ Hoa Tông quy mô xâm phạm, hấn tuy muốn cùng võ Hoa Tông là địch, nhưng người sau, lại là vì thâm tử báo thù mà đến.

So với Mộ Vân đám người vô sỉ, Trần Phàm tình nguyện đối mặt võ Hoa Tông!

"Ngươi?"

Mộ Vân thần sắc kịch biến, mà ở sắc mặt biến hóa, trong ánh mắt, không khỏi có dữ tợn toát ra, hấn dĩ nhiên là cảm nhận được thiếu niên cổ này sẽ không dao động sát tâm.

"Tiểu tử, giết đi lão phu đám người, Mộ gia nhất định sẽ không bỏ qua cho các ngươi, ngay cả là có lão gia hỏa này hỗ trợ, ngươi ah bản thân bắt phạm, nhưng là đừng hòng tránh được ta Mộ gia cùng võ Hoa Tông liên thủ."

"Vậy sao, ta cũng muốn thử một lần, các ngươi liên thủ, đến cùng có thể làm được hạng gì trình độ?"

Mộ Vân lúc trước, Trần Phàm đứng thẳng, hấn dày đặc cười lạnh: "Kỳ thật, đều không cần ngươi nói thêm tình, mộ thành Mộ gia, ta ah không có ý định, cho các ngươi gia tộc này, tiếp tục tồn tại ở Ngũ Nhạc cả vùng đất."

"Chỉ bằng ngươi?"

Mộ Vân khinh thường cười nhạo, hấn biết Trần Phàm có vô cùng cường đại át chủ bài, có thể Mộ gia thực lực, cũng tuyệt không phải người sau lấy sức một mình có khả năng ngăn cản được, cho dù là cộng thêm áo xám lão giả này đều làm không được.

Trần Phàm cười nói: "Hi vọng ngươi tại trên đường hoàng tuyền đi chậm một chút, đến lúc sau, hấn là sẽ đợi đến ngươi cái gọi là những người kia."

"Yên tâm, lão phu nhất định sẽ chờ, chờ tại trên đường hoàng tuyền, cùng ngươi lại lần nữa tụ lại." bên cạnh bất quá vừa chết, Mộ Vân ngược lại không cái gì sợ hãi, tức lạnh quất.

"Vậy sẽ để cho ngươi rất thất vọng."

Trần Phàm trong lòng bàn tay vừa nhấc, tại áo xám lão già cầm cổ, không có chút nào phản kháng lực Mộ Vân, chính là tại trong lòng bàn tay bạo nhả mà ra từ sắc lĩnh lực trong bao, sinh cơ nhanh chóng tản đi, kia thân thể, cuối cùng biến thành thi thể, mềm nhũn ngã xuống trên mặt đất.

Người khác, cũng là tại vài giây sau, bị Trần Phàm cho gạt bỏ.

Giết những người này, Trần Phàm trong nội tâm, không tồn tại bất kỳ gánh nặng, hắn còn cảm giác mình làm không đủ tàn nhẫn, nếu không phải thời gian không đúng, thật muốn khiến những người này hảo hảo cảm thụ một phen, cái gì gọi là sống không bằng chết!

"Tiểu huynh đệ, hiện tại, mau theo lão phu đi tuyên Dương Thành a!" áo xám lão già lên tiếng.

"Không nóng nảy!" Trần Phàm cười cười, nói.

Áo xám lão già nhất thời giật mình, cùng Trần Phàm tiếp xúc thời gian tuy cực nhỏ, có thể già thành tình hắn, có thể nhìn ra, người sau là một trọng tình trọng nghĩa người, hiện tại Mộ gia gặp nạn, thiếu niên này như thế nào tuyệt không sót ruột sao?

Nhìn nhìn áo xám lão già, Trần Phàm thanh âm hơi hơi trầm xuống, nói: "Mộ gia này đại trưởng lão, một đường chênh lệch, là được vượt qua huyền động cảnh, nhưng ở tiền bối thủ hạ, không có bất kỳ phản kháng, này đủ để chứng minh, tiền bối ít nhất là Thông Huyền cảnh cao thủ, đúng không?"

Võ người Hoa Tông muốn tìm là mình, tại lập tức, còn sẽ không làm thương tổn Mộ Dung tức đám người, cho nên, Trần Phàm không vội, hắn muốn làm rõ ràng áo xám lão già chân chính dụng ý.

"Không sai!"

Áo xám lão già cũng không phủ nhận, trên thực tế, ah phủ nhận không được.

Trần Phàm đồng tử co rút lại, Thông Huyền cảnh!

Người chi thân thể, có lưỡng đại huyền giam, tên là thiên địa song kiều!

Cái gọi là Thông Huyền cảnh, chính là đem này lưỡng đại huyền giam đều đã thông, thiên địa song kiều một khi bị đã thông, người cùng ở giữa thiên địa, sẽ có lấy một loại không thể bị bắt được liên hệ.

Mượn từ cổ này huyền diệu khó giải thích liên hệ, Thông Huyền cảnh cao thủ, đang tu luyện đồng thời, ah thời khắc đi cảm ngộ thiên địa lực lượng, cho dù là cũng không đủ thiên phú cùng cơ duyên, tán ở trong không gian thiên địa lực lượng, ah sẽ tự nhiên bị Thông Huyền cao thủ sở hấp thu.

Đương nhiên, thiên phú cùng cơ duyên không đủ người, chỉ có thể bị động hấp thu, đối với mình thân mang tới tốt lắm, xa không bằng những cái kia chủ động hấp thu cao thủ, đến thật tốt vị trí nhiều.

Có thể bất kể như thế nào, vô luận chỗ tốt nhiều hay là ít, rốt cuộc hấp thu đến chính là thiên địa lực lượng, này chính là thiên địa bên trong thần kỳ nhất lực lượng, có khả năng phát huy được uy lực, xa không phải là huyền động, thậm chí tới nguyên cảnh võ giả có thể đi tương đối.

Tại thế gian này, chỉ có bước vào đến Thông Huyền cảnh, mới chân chính cũng coi là mở ra võ đạo đại môn!

Trần Phàm tất nhiên là gặp qua Thông Huyền cảnh cao thủ, thế nhưng là, mặc dù hắn Thái Nhạc điện chính là Ngũ Nhạc đại địa năm Đại chúa tể một trong, Thái Nhạc điện bên trong Thông Huyền cảnh trở lên cao thủ, cũng liền như vậy mấy người.

Từng cái Thông Huyền cao thủ, tại Ngũ Nhạc đại địa bất kỳ một chỗ, cũng có thể được gọi là Nhất Đại Tông Sư, có thể khai tông lập phái, hưởng thụ vô số người kính ngưỡng mục quang.

Áo xám lão già này cư nhiên cũng là Thông Huyền cảnh cao thủ!

"Tiểu huynh đệ, ngươi tại hoài nghi cái gì?" nhìn nhìn Trần Phàm, áo xám lão già hỏi.

"Lấy thực lực của ta, còn vô pháp cảm giác đến tiền bối ngươi chân chính tu vi tầng thứ, cho nên!"

Trần Phàm nói: "Mới gặp gỡ tiền bối, chỉ cảm thấy tiền bối thâm tàng bất lộ, nhưng không nghĩ qua tiền bối là Thông Huyền cảnh trở lên cao thủ. nếu như tiền bối thực lực bất phàm như thế, ngươi nói phải trả Mộ gia nhân tình, tựa hồ, vô luận là mộ thành Mộ gia, hay là võ Hoa Tông, hoặc nhiều hoặc ít (*), đều muốn cho ngươi một chút mặt mũi a?"

"Mặc dù tiền bối ngươi không có thể bảo chứng có thể cho Mộ gia thực lực có nhảy vọt tiến, nhưng muốn thủ hộ ở Mộ gia, tin tưởng, ah không nhiều lắm vấn đề, cũng không phải là?"

Đừng nói là mộ thành Mộ gia cùng võ Hoa Tông, chính là Thái Nhạc điện, đơn giản, cũng không muốn cùng Thông Huyền cảnh cao thủ là địch.

Điểm này, áo xám lão già ah không có phủ nhận, hắn cười khổ thanh âm, nói: "Mặt mũi tự nhiên là có, bất quá, thâm hùng là vì nhi tử báo thù mà đến,

khó có thể điều hòa, mộ thành Mộ gia. . . "

"Mộ thành Mộ gia thì như thế nào?"

Áo xám lão già ngưng trọng nói: "Mộ thành Mộ gia, cùng tuyên Dương Thành Mộ gia, tiểu huynh đệ, cũng không phải người nghĩ như đơn giản như vậy, càng không phải là Mộ Dung tức bọn họ cùng người nói như vậy hời hợt!"

"Tiền bối có thể từ từ nói, thời gian còn rất rộng dẫu."

Trần Phàm thân nhiên nói, mục quang lạnh lẽo nhìn lấy áo xám lão già.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: võ Hoa Tông

Chương 39: võ Hoa Tông

Nhìn nhìn Trần Phàm kia con người băng lãnh, áo xám lão già chưa phát giác ra lại lần nữa cười khổ thanh âm, bất quá trong nội tâm còn là có thêm nồng đậm an ủi.

Hắn vì báo ân, cho nên mới nhiều năm ẩn cư tại tuyên Dương Thành, thiếu niên này, có thể có lần này biểu hiện, cũng nói, người sau đối với Mộ Dung tức đám người, thật sự là coi bọn họ là trở thành bằng hữu.

Trầm mặc một lát sau, áo xám lão già nói: "Mộ Dung tức nhất mạch này, sở dĩ bị mộ thành Mộ gia trục xuất ra đi, thực sự không phải là chính bọn họ nói, tổ tiên phạm vào sai lầm lớn. đây chỉ là cái mượn cớ, mộ thành người của Mộ gia, nhìn trúng Mộ Dung tức tổ, mộ đình thiên năm đó ngẫu nhiên thu được một kiện chí bảo. . . "

"Là Cửu U Âm Dương thảo?" Trần Phàm hỏi.

Áo xám lão già gật gật đầu, nói: "Tại lúc ấy, bọn họ bốn gia người, không có ý tứ chính miệng đi cố gắng, rốt cuộc, bức này chí bảo, ai không muốn có? mộ đình thiên tại Mộ gia, cũng là có nhất định danh vọng, như cưỡng ép cố gắng, tất nhiên sẽ khiến toàn bộ Mộ gia chấn động."

"Cho nên, bọn họ lúc ấy nghĩ ra một cái kế sách, đặc biệt an bài một hồi âm mưu, để cho mộ đình thiên làm nhiệm vụ thời điểm phạm sai lầm, sau đó, muốn đem mộ đình thiên nhất mạch đuổi ra Mộ gia, dụng ý của bọn hắn, là muốn tại lúc ấy, để cho mộ đình Thiên Chủ động giao ra Cửu U Âm Dương thảo, đối lấy không bị khu trục."

"Đáng tiếc, mộ đình trời đã xuyên qua suy nghĩ của bọn họ, cũng là nản lòng thoái chí, vì vậy mang theo hắn nhất mạch này tộc nhân, xa phó tuyên Dương Thành một lần nữa bắt đầu."

"Những người này, quả nhiên là đáng giận cực kỳ!" Trần Phàm lạnh giọng nói.

"Còn có càng thêm đáng giận được!"

Áo xám lão già lạnh lùng nói: "Nhiều năm qua, vì bức mộ đình thiên đám người giao ra Cửu U Âm Dương thảo, ngoài sáng ngầm, mộ thành Mộ gia làm quá nhiều Chuyện Xấu Xa, trong đó, liền bao gồm mộ thiết dương bị thương."

Trần Phàm đồng tử đại hân: "Những cái này, ah là bọn hắn làm?"

Áo xám lão già lạnh thấu xương nói: "Lúc ấy lão phu vừa lúc ở bế quan trùng kích Thông Huyền cảnh, đợi lão phu sau khi xuất quan, đại họa đã nhường thành."

Nói đến đây, áo xám lão già bắt đầu dĩ cực kỳ: "Thiết dương trong cơ thể tử khí, lão phu vậy mà vô pháp giúp hắn đuổi ra, mà sau đó, đem làm cái gì lão phu trả ra nguyên nhân, lão phu từng đi qua mộ thành Mộ gia, nhưng đáng tiếc!"

"Lão phu tuy đạt đến Thông Huyền chi cảnh, lại như cũ không phải là Mộ gia chi chủ, mộ không hiện đối thủ, cho nên mấy tháng qua, lão phu liền tại Mộ gia phụ cận ở lại, để ngừa mộ thành Mộ gia có nó cử động của hắn."

"Mà kia võ Hoa Tông chính thể thực lực, tuyệt không tại mộ thành dưới Mộ gia, chỉ bằng vào lão phu một người, không phải là đối thủ của bọn họ."

"Liên tiền bối người đều làm không được sự tình, ta thì như thế nào làm đến?" nhìn nhìn áo xám lão già, Trần Phàm thần nhiên nói, trong ánh mắt lãnh ý, hay là chưa từng yếu bớt quá nhiều.

Lời của áo xám lão già, Trần Phàm có thể tin tưởng, nhưng có một chút, hẳn nhất định phải vô cùng rõ ràng mới được.

Đến cùng, tuyên Dương Thành Mộ gia, cho áo xám lão già như thế nào ân tình, có thể khiến hắn hơn mười năm giống như một ngày, ẩn cư tại tuyên Dương Thành!

Không phải là Trần Phàm quá đa tâm, mà là quan hệ lấy Mộ Dung tức đám người sinh từ tồn vong!

Một cái Thông Huyền cảnh cao thủ, mang đến chuyện xấu thật sự quá lớn.

Giống như áo xám lão già theo như lời tự mình, mộ thành Mộ gia cường đại, không phải là hắn một người đủ khả năng ứng phó, võ Hoa Tông thực lực, ah không kém Mộ gia, lưỡng thể lực lớn, nếu là bởi vì cùng một mục tiêu mà liên thủ, áo xám lão già càng thêm khó hạng nó lưng (vác).

Loại tình huống này, áo xám lão già vẫn lựa chọn ân tình, Trần Phàm không phải không tin phí trước báo ân chi tâm, mà là tại hoài nghi, này ân tình đến cùng lớn đến bao nhiêu.

Nếu như cứ như vậy trở lại tuyên Dương Thành, có thể đến cuối cùng, áo xám lão già biết khó mà lui, này không thể nghi ngờ sẽ cho nghĩ cách cứu viện Mộ gia, thậm chí là bản thân rời đi, đều mang đến không thể hoặc biết chuyện xấu.

Tại phương diện này, Trần Phàm không thể không cẩn thận một chút.

Nghe vậy, áo xám lão già thật sâu cười, nói: "Người tại tuyên Dương Thành đoạn này thời gian, không có gì ngoài bề quan, vẫn luôn tại lão phu chú ý, bao gồm người mấy trận đại chiến cùng mới vừa cùng Mộ Vân ở giữa quyết đấu."

"Điều này làm cho lão phu có lý do tin tưởng, sau lưng của người, tất nhiên có rất thể lực cường đại, mà này của người cái thể lực, đủ để hóa giải được đến từ Mộ gia cùng võ Hoa Tông uy hiếp."

"Bởi vì vậy, tiền bối mới một mực có thủ hộ Mộ gia tâm, phải không?" Trần Phàm nhàn nhạt đặt câu hỏi.

Áo xám lão già ánh mắt chưa phát giác ra phát lạnh, tựa hồ là bởi vì Trần Phàm không tin mà tức giận, một lát sau, lần chậm rãi khôi phục nguyên trạng, hắn nói: "Thủ hộ Mộ gia, có thể thủ hộ bao lâu, kia đều là lão phu sự tình, không cần tiểu huynh đệ quan tâm."

"Ở chỗ này, lão phu có thể cam đoan với người, lấy thần hồn kiếp thế, lần này Mộ gia nguy cơ khó hiểu, lão phu tuyệt sẽ không rời đi!"

"Lấy thần hồn kiếp thế?"

Trần Phàm như có điều suy nghĩ gât gât đầu, lập tức ôm quyền cười nói: "Kính xin tiền bối thứ cho tiểu tử mạo phạm tội, liên quan đến Mộ gia mọi người an nguy, ta không thể không cẩn thận một chút."

"Tiểu tử người, ngược lại là rất giáo hoạt."

Áo xám lão già khẽ giật mình, chợt bất đắc dĩ mà cười cười.

Hôm nay tuyên Dương Thành, trong không gian, tràn ngập một cỗ làm cho người ta áp lực mà nặng nề khí tức, tất cả mọi người biết, đây là bởi vì võ Hoa Tông một các cao thủ đến nơi tạo thành hậu quả.

Võ Hoa Tông, mặc dù tại toàn bộ Ngũ Nhạc cả vùng đất dãy không hơn danh hào, thế nhưng là, tại đây mảnh cả vùng đất, cùng với mộ thành Mộ gia đồng dạng, là tuyệt đối vương giả.

Lấy thực lực của bọn hắn, nếu như muốn đối với tuyên Dương Thành bên trong bất luận kẻ nào làm những chuyện gì, chỉ sợ, vẫn chưa có người nào có thể ngăn cản.

Bởi vậy, chẳng quản hiện tại tất cả mọi người biết, bọn họ là chuyên môn vì Mộ gia mà đến, vẫn là để cho thành bên trong những người này, nhất là thể lực trên tay người, có chỗ khẩn trương lên.

Bất quá, lo lắng của bọn hắn cũng không có trở thành sự thật, võ Hoa Tông không có đối với trong thành những người khác hoặc thể lực làm cái gì, đi đến tuyên Dương Thành, chính là trực tiếp phong tỏa toàn bộ Mộ phủ.

Mộ gia tất cả mọi người, đều bị giam cầm ở trong trang viên, không được xuất nhập!

Mộ gia tại tuyên Dương Thành, quả thật có lấy bá chủ địa vị, có thể tại võ trước mặt Hoa Tông, chút nào phản kháng lực cũng không có, đem làm cái gì võ Hoa Tông kia cầm đầu lão già, tàn sát ra kinh thiên khí tức, Mộ Dung tức cũng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài.

Hắn tuy là huyền động hậu kỳ cao thủ, có thể cùng lão già kia ở giữa chênh lệch, thật sự quá lớn.

May mà, võ Hoa Tông bây giờ còn có một ít tính nhẫn nại, bởi vậy, không có đối với Mộ gia trên dưới người tiến hành cái gì tàn nhẫn thủ đoạn, bọn họ cũng chỉ là bị hạn chế tự do, như thế mà thôi.

Mộ gia trang viên ngoại, cũng không có võ Hoa Tông quá nhiều cao thủ tại gác, chỉ có lác đác mấy người mà thôi, có thể mấy người này, mỗi người, đều là có được lấy không kém gì Mộ Dung tức thực lực.

Chỉ bằng vào điểm này, cũng là có thể nhìn ra võ Hoa Tông cường đại.

"Cha!"

Kia nhỏ nhỏ trong hậu viện, Mộ Dung tức phụ từ nữ ba người, từng người mi tâm, cũng có lấy thật sâu lo lắng, bọn họ hiện tại, đã là rõ ràng, võ Hoa Tông tại sao lại đi đến tuyên Dương Thành.

Nhìn nhìn phụ thân, mộ Tân Nguyệt nói khẽ: "Cha, kia thâm từ, không phải chúng ta giết, cũng không phải Trần Phàm giết, ngại vì cái gì không đi cùng võ Hoa Tông chủ nói sao?"

"Nói?"

Mộ Dung tức lạnh lùng nói: "Nói vậy chút không có bất cứ ý nghĩa gì, võ Hoa Tông đã đã cho rằng, chúng ta liền là hung thủ, cho dù là có hoài nghi, ai có thể lấy ra chân chính chứng có tội? Lâm Uy gia hỏa này, hảo một cái kẻ mượn đao giết người!"

"Ngược lại là không nghĩ tới, kia thâm từ lại có thể là võ người của Hoa Tông, hay là Tông chủ chi từ!" Mộ Dung tức lắc đầu cười khổ, chợt mảy rậm giãn ra, nói: "May mắn Trần Phàm tiểu huynh đệ đã rời đi một ngày một đêm, nói cách khác, chúng ta liền làm liên lụy tới hắn."

"Hi vọng hắn về sau, có thể bình an, gặp chuyện thuận buồm xuôi gió!"

Mộ thiết dương cùng mộ Tân Nguyệt huynh muội liếc nhau một cái, sau đó lẫn nhau cười cười, trong thần sắc, không có chút nào bởi vì sau đó không lâu đại nạn, mà có chút sợ hãi.

Tuyên Dương Thành, một già một trẻ lưỡng đạo thân ảnh, thong dong đứng vững!

Nhìn nhìn kia cao vút tường thành cùng với thành đại môn, Trần Phàm ánh mắt hơi hơi phát lạnh, bây giờ tuyên Dương Thành, đã là bị võ Hoa Tông toàn diện tiếp nhận, ra vào người, đều là nhận lấy nghiêm khắc kiểm tra, hơi có không đúng, đã bị mang đi.

Mà ở thành tường kia, càng là có thêm tu vi bắt phạm cao thủ, hai mắt như chim ưng, quét mắt lui tới mỗi người.

Trừ đó ra, tại thành bên trong một loại, càng là có thêm một cỗ khí tức cường đại, chút nào chưa từng che dấu, tán phát tại đây toàn bộ tuyên Dương Thành trên không, khiến cho thành trì, tuôn động lấy một cỗ lạnh tức áp lực.

Lúc này dưới áp lực, tựa hồ trong không gian thiên địa linh khí, lưu động tốc độ đều chậm lại rất nhiều, mà đang ở áp lực này hạ thời điểm, Trần Phàm lại càng là rõ ràng cảm ứng được, không gian đã có chỗ hỗn loạn.

Đây là Thông Huyền cao thủ, mang đến rung động hiệu quả!

"Khí tức này, hẳn phải là võ Hoa Tông Tông chủ thâm hùng phát tán ra tới a?"

So với bên người áo xám lão giả, khí tức này, hiển nhiên là mạnh hơn một ít.

Áo xám lão giả gật gật đầu, nói: "Cái này phương vị, là Lâm gia địa phương, thâm hùng hẳn là tại Lâm gia. không có gì ngoài thâm hùng, võ Hoa Tông tất cả cao thủ, đã nghiêng đếm ra động."

"Trong đó, bao gồm ngũ đại huyền động hậu kỳ cao thủ, mỗi người thực lực, đều không kém Mộ Vân, huyền động trung kỳ cao thủ, hơn mười vị, chính thể nhân số, đã không dưới hơn trăm vị!"

Nghe vậy, Trần Phàm lông mày chặt chẽ nhú một cái, nói: "Dùng võ Hoa Tông thực lực, vô luận là đối phó Mộ tiên bối bọn họ, vẫn là đối với giao ta, tựa hồ, đều không cần xuất động như thế đội hình a?"

"Chẳng lẽ bọn họ, còn có cái khác mưu đồ?"

Áo xám lão giả nghĩ nghĩ, nói: "Bất kể là này tuyên Dương Thành, hay là phương viên trăm dặm chi địa, gần nhất trong thời gian, cũng không có phát sinh đặc biệt sự tình. . ."

"Cho dù là Lâm Uy đối với võ Hoa Tông thoỉ phồng, khuyếch đại Mộ gia thực lực cùng thực lực của ta, đều không đến mức để cho võ Hoa Tông có đội hình như vậy xuất hiện?"

Nói đến đây, Trần Phàm hảo như nghĩ tới điều gì, nói: "Chẳng lẽ lại, thâm hùng là đập vào báo thù nguy trang, hẳn chân thật mục đích, là Cửu U Âm Dương thảo?"

"Nếu là như vậy?"

Áo xám lão già nhìn về phía Trần Phàm, ngưng âm thanh nói: "Tiểu huynh đệ, phiền phức của ngươi liền càng gia tăng."

"Phiền toái?"

Trần Phàm lúc này ngược lại là cười nhạt một tiếng: "Chỉ cần Mộ gia mọi người bình an vô sự, cái khác, cũng không phải phiền toái."

"Tiền bối!"

Trần Phàm chợt nhìn về phía áo xám lão già, nói: "Vào thành, ngươi chỉ cần bảo vệ tốt người của Mộ gia, phải tất yếu để cho Mộ gia tất cả mọi người bình an, những chuyện khác, đều giao cho ta!"

"Tiểu huynh đệ, ngươi?"

Trần Phàm vẫy vẫy tay, không tại nhiều nói một chữ, thân ảnh thiểm lược như điện, tiếp theo sát, đã là xuất hiện ở trên tường thành.

Nhất thời, phương này thiên địa, lẳng lẽ ý tứ phóng lên trời. . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: thâm hùng

Chương 40: thâm hùng

"Tự ý nhập tuyên Dương Thành người, đề!"

Hơn mười đạo thân ảnh, tự tường thành trong chỗ tối, nhanh chóng thiểm lược xuất ra, một đạo trầm thấp quát lạnh thanh âm, cũng là theo sát vang vọng, chợt, liền đối mặt đều là không có đánh, hơn mười Đạo hung ác linh lực thất luyện, lóe ra cực đoan lẳng lẽ khí tức, phô thiên cái địa bạo bắn ra.

"Ha ha, võ Hoa Tông quả nhiên bá đạo, chỉ tiếc, này tuyên Dương Thành, thực sự không phải là các ngươi tư gia đây, mà coi như là tư gia địa phương, các ngươi ah đừng hòng ngăn chặn người khác ra vào."

Trong tiếng cười lớn, một đạo thiếu niên thân ảnh, giống như quỷ mị, xuyên qua tại từng đạo linh lực thất luyện, chỉ là một cái chớp mắt, liền là xuất hiện ở thành trì ở trong, mà từ sắc quang mang lấp lánh, thiếu niên thân ảnh, như điện mạng, hướng thành trì bên trong một chỗ, rất nhanh lao đi.

Nhanh như vậy nhanh tốc độ, làm cho kia chặn đường hơn mười người thân sắc đều là chấn động chấn động, bọn họ tuy không phải là võ Hoa Tông cao thủ đứng đầu, khả năng đủ phải tới ở chỗ này, tu vi tự nhiên bất phàm, lại chưa từng nghĩ đến, hơn mười người đồng loạt ra tay, thậm chí ngay cả đối phương diện mạo cũng không có nhìn thấy.

Ngoài thành, nhìn nhìn thiếu niên thân ảnh tiêu thất, áo xám lão già hai mắt nhẹ nhàng chớp động một chút, hần biết, thiếu niên không có khả năng buông tha cho Mộ gia mặc kệ, có thể vẫn là không nghĩ tới, người sau lại có thể lấy trực tiếp nhất phương pháp, đi đối mặt võ Hoa Tông.

Thiếu niên làm như vậy, không thể nghi ngờ là đem tất cả khốn cảnh, đều lưng đeo ở trên người mình, do đó, cho Mộ gia lớn nhất sinh tồn cơ hội.

Áo xám lão già sống nhiều năm như vậy, vẫn là lần đầu tiên, gặp người như vậy. mà loại người này, rất dễ dàng là có thể đạt được người khác chấp nhận, dù cho áo xám lão già như vậy tâm tính, tại lúc này, đối với Trần Phàm, cũng có được khác giác quan.

"Mộ gia, các ngươi lần này, xem như gặp quý nhân, tiểu huynh đệ, ngươi yên tâm, mặc kệ phát sinh như thế nào biến cố, có lão phu, liền tuyệt sẽ không để cho bất luận kẻ nào, làm bị thương Mộ gia bất kỳ người nào."

Áo xám lão già nhẹ giọng thấp trầm trầm, thân ảnh cũng là tại giây, xuất hiện ở tuyên Dương Thành bên trong, lập tức, lướt ngưỡng mộ nhà chỗ.

Thâm hùng khí tức, vẫn luôn chưa từng che dấu, khiến cho Trần Phàm rất nhanh, chính là tìm được Lâm gia xa hoa trang viên.

Bất quá, Trần Phàm mới vừa vặn tới gần Lâm gia trang vườn, hơn mười đạo thân ảnh, loé sáng, mặc dù không có ngăn trở Trần Phàm tiến nhập, đường

lui của hắn, cũng là bị ngăn chặn.

Quét mắt mọi người liếc một cái, Trần Phàm chợt bước nhanh đi tới trang viên kia từ.

Trang viên kia ở giữa, có một vị lão giả chính đoan ngồi lên, tựa hồ đã sớm biết Trần Phàm sẽ đến, cho nên, thấy người sau, lão giả không có chút nào kinh ngạc, có, là hắn đạo kia kinh thiên khí tức khóa chặt.

Lão giả này, tuy niên kỷ rất lớn, có thể liếc một cái nhìn sang, ai cũng sẽ không đưa hắn trở thành một vị lão giả đến xem.

Khôì ngô chừng gần tới lưỡng thước thân cao, để cho lão giả như nhất tôn cự nhân, cái kia hai mắt như điện, lóe ra lẫm lẫm hào quang, lưng hùm vai gấu, toàn thân tản ra lực lượng cảm giác.

Nhất là đó của hắn đối với lông mi, cư nhiên hiện lên nhàn nhạt ngân sắc, cũng rủ xuống hạ xuống, trọn vẹn cùng hắn hai tay cân bằng, thanh gió thổi tới, ngân sắc lông mày dài từ từ theo gió mà động, đúng là thấp thoáng trong đó, mang theo một tia tiếng sấm âm.

"Thẩm Tông chủ, tiểu tử này chính là Trần Phàm, cũng là hắn, giết đi ta Thẩm huynh đệ!"

Lão nhân kia, quả nhiên chính là võ Hoa Tông chủ thẩm hùng!

Nhìn nhìn Trần Phàm, thẩm hùng còn không cái gì biểu thị, tại cách đó không xa Lâm Uy, đã dẫn đầu nói, hắn nhìn lấy Trần Phàm, mục quang bên trong dữ tợn cùng bị thống, ngược lại chân tướng như vậy một chuyện.

"Ngươi là Trần Phàm? cũng chính là ngươi, giết đi con ta thẩm từ?"

Lúc này, thẩm hùng mới chậm rãi ngẩng đầu, trong hai mắt lẫm lẫm hào quang, đúng là nhiều hứng thú đánh giá Trần Phàm, tựa hồ, hắn nghĩ xem thật kỹ vừa nhìn, giết con trai mình hung thủ, đến cùng có gì đặc biệt hơn người địa phương.

Trần Phàm cười cười, nói: "Trầm tiền bối, nếu như ta nói, thẩm từ cũng không phải ta giết, ngươi tin tưởng sao?"

Dùng võ Hoa Tông chủ bày ra đội hình, Trần Phàm biết, vô luận thẩm từ có phải là hắn hay không giết, một hồi đại phiền toái, hắn là đều rất khó tránh, Trần Phàm ah không nghĩ qua lùi bước.

Bất quá, thế hệ chịu tội sự tình, hắn Trần Phàm còn không muốn đi thừa nhận.

Vượt qua Trần Phàm cùng Lâm Uy đám người dự kiến, nghe được lời của Trần Phàm, thẩm hùng cư nhiên gật gật đầu, nói: "Lời của ngươi, bản tông tin tưởng!"

"Thẩm Tông chủ?"

Lâm Uy không khỏi khẽ giật mình, đang còn muốn nói điều gì, bị thẩm hùng sừng sừng ngăn chặn, mà, thẩm hùng thân nhiên nói: "Bất kể là không phải là ngươi giết, con ta thẩm từ, đều có thể nói là bởi vì ngươi mà chết, cho nên, bản tông tìm ngươi báo thù, hắn cũng không có sai a?"

"Đích xác không sai, chỉ là, Trầm tiền bối sẽ không muốn tìm đến chân chính giết thẩm từ hung thủ sao?" Trần Phàm nhàn cười hỏi.

"Thẩm Tông chủ, chính là hắn giết đi thẩm từ huynh đệ, ngài mau giết hắn, vì thẩm từ huynh đệ báo thù a! hoặc là, ngài lão vì ta tọa trấn, để ta tự tay đi kết thúc hắn."

Lâm Uy vội vàng nói, thậm chí cũng không có đi qua thẩm hùng cho phép, mong muốn bán sấp xuất hiện.

"Bản tông cũng không có gấp gáp, ngươi gấp cái gì?"

Thẩm hùng lạnh lùng nhìn Lâm Uy liếc một cái, tại cái nhìn này, người sau gần như đều muốn đứng không yên.

Một lát sau, thẩm hùng mới chậm rãi dời qua tầm mắt, một lần nữa đặt ở trên người thiếu niên, nói: "Ai giết ta đây nhi, tại bản tông thấy được con ta thì thế, bản tông trong nội tâm đã nắm chắc, cho nên, hay là câu nói kia, có phải hay không ngươi giết, con ta đề, ah cùng ngươi có liên quan hệ."

Được nghe chuyện đó, Trần Phàm hơi kinh hãi, xem ra, chính mình một chuyện trở về, đem làm cái gì thật là có chút dư thừa, thẩm hùng biểu tình, để cho Trần Phàm nhìn ra người sau cũng không nói dối.

Nếu như không có nói sai, đây cũng là có nghĩa là, cầm tù Mộ gia, này thẩm hùng, cũng không hề ra tay với Mộ gia.

"Xem ra, Trầm tiền bối là đặc biệt muốn bức ta xuất hiện?"

Thẩm hùng cười cười, nói: "Đích thực là như vậy, bất quá bản tông đối với sự xuất hiện của ngươi, trong lòng cũng không có ít nhiều nắm chắc, nhưng hiện giờ xem ra, bản tông hiển nhiên là đúng đấy."

"Như vậy, không biết Trầm tiền bối bức ta xuất hiện, đến cùng là vì cái gì?"

Thảm hùng có lẽ là vì Cửu U Âm Dương thảo, nhưng là có khả năng không phải.

Mặc dù biết Cửu U Âm Dương thảo tại người của Mộ gia rất nhiều, nhưng như vậy, cũng không phải là thảm hùng muốn tỉ lệ nhiều cao thủ như vậy đến đây tuyên Dương Thành nguyên nhân, bởi vì, thảm hùng hẳn là không biết, mộ thành Mộ gia cũng ở mơ ước Cửu U Âm Dương thảo.

"Cái này sự tình, đợi lát nữa nói, hiện tại, bốn tông trước giúp người rửa sạch hạ đối với người vu hãm."

Thảm hùng tiếng cười quanh quẩn, kia Lâm Uy biết vậy nên không ổn, không kịp suy nghĩ nhiều, nắm lên bên người Lâm Thiên sanh, chính là hướng trang viên ngoại như thiểm điện vọt tới.

"Hừ!"

Thảm hùng lạnh lùng khê hừ, phương này không gian, bỗng nếu có lấy không thể phá vỡ lồng giam xuất hiện, kia hăng hái lao đi phụ tử hai người, thân bất do kỷ ngừng đặt chân bước, mà bị cứng rắn bức cho trở về.

Thông Huyền cảnh cao thủ quả nhiên cường đại!

"Lâm Uy!"

Thảm hùng ngẩng đầu tại trong không gian nắm chặt, Lâm Uy phụ tử cái cổ, liền phảng phất bị lưỡng song bàn tay vô hình chỗ khống chế, hai người hô hấp, nhất thời trở nên cực kỳ khó khăn.

"Lâm Uy, người Lâm gia có hôm nay thế lực, bất quá mấy trăm năm thời gian a?"

Không đợi Lâm Uy trả lời, thảm hùng tiếp tục nói: "Bất quá trăm năm, người Lâm gia có thể có bao nhiêu nội tình, đối với võ đạo thần thông, phụ tử các người lại có thể hiểu rõ ít nhiều? các người thật sự là cho rằng, con ta đã chết, các người thực có thể làm được thần không biết quỷ không hay sao?"

"Thảm Tông chủ, tha mạng a!"

"Tha mạng?"

Thảm hùng lạnh lạnh cười to: "Lâm Uy a Lâm Uy, mạng của người, là con ta cứu, người Lâm gia có thể tại tuyên Dương Thành đặt chân, ah con của ta ở bên trong giúp đỡ người, cư nhiên, người lấy oán trả ơn, giết đi con ta! người nói, người để cho bốn tông như thế nào làm cho phụ tử các người tánh mạng?"

"Bất quá các người yên tâm, bốn tông sẽ không giết các người."

Nghe được chuyện đó, Lâm Uy cùng Lâm Thiên sanh phụ tử, trùng điệp thở dốc một hơi, chỉ cần có thể bắt tử, dù cho bị giam giữ, tổng vẫn là có hướng tới tương lai cơ hội.

Trần Phàm không khỏi nhẹ khê lắc đầu, giết chết mối hận, nhất là Lâm Uy như vậy vô tình vô nghĩa, thảm hùng há lại sẽ để cho bọn họ phụ tử sống khá giả? lưu lại bọn họ phụ tử tánh mạng, chỉ sợ là tương lai, sẽ để cho bọn họ sống không bằng chết.

Thân là một nhà tộc, Lâm Uy cũng coi như kiêu hùng một cái, thậm chí ngay cả cũng nghĩ không ra, thật không biết, Lâm gia những năm gần đây, trong tay hắn, là như thế nào phát triển.

"Hắc hắc!"

Thảm hùng lúc này tàn nhẫn cười: "Lâm Uy, Lâm Thiên sanh, bốn tông không giết các người, thế nhưng, mạng sống cơ hội liền chỉ có một, các người cân nhắc một chút, đến cùng, để cho ai có thể sống hạ xuống, đến tột cùng là phụ thân, hay là nhi tử?"

"Nếu như các người quyết định không dưới, bốn tông có thể cho các người một cái hảo đề nghị, chỉ cần giết để đối phương, như vậy, còn sống xuống người, liền có thể tiếp tục sinh tồn hạ xuống."

Nghe đến đó, Trần Phàm mặc dù đối với kia Lâm Uy cũng có được ý quyết giết, lại cũng nhịn không được nữa phát lên đồng tình ý niệm trong đầu, vô luận là phụ giết chết, hay là giết chết phụ, đều là trong cuộc sống, tàn nhẫn nhất sự tình, mà không làm ra lựa chọn, bọn họ phụ tử, như cũ không có khả năng cùng sống.

Này thảm hùng trả thù, đúng là như thế tàn khốc!

Bất quá, Trần Phàm cũng không đi lý biết cái gì, này hai cha con cái, đều đáng chết!

"Này?"

Hai cha con người đồng thời lạng rồi ngẩn ngơ, một hồi lâu, mới miễn cưỡng hồi thần lại.

"Cha, hài nhi đã là cho phế nhân, để cho hài nhi để được rồi, hài nhi chỉ có một thỉnh cầu, tại sau khi ta chết, giết đi kia tiểu hổn đản, vì hài nhi một rõ ràng mối hận trong lòng."

Lâm Thiên này sanh, đến cùng còn có mấy phần hiếu tâm, không muốn đi cùng phụ thân tranh đoạt duy nhất sinh tồn cơ hội.

"Không!"

Lâm Uy trừng điệp ôm nhi tử: "Thiên sanh, ngươi còn trẻ, còn có rất dài nhân sinh đường có thể đi, là cha không thể như vậy ích kỷ tước đoạt ngươi sinh tồn quyền lợi, để cho là cha đi tìm chết, dù sao, là cha cũng là đáng chết!"

"Cha, này không thể, tuyệt đối không thể!"

Lâm Uy dài âm thanh cười to: "Thế gian này, không có việc gì là không thể, mạnh được yếu thua, từ xưa đến nay định luật, cho nên thiên sanh, ngươi phải nhớ kỹ, sau này tuế nguyệt, ngàn vạn, không thể làm sai một sự kiện, có hiểu không?"

"Không, cha, không muốn!"

Mắt thấy Lâm Uy giọng chửi thủ lên, muốn hướng bản thân hấn lồng ngực cắn tới, Lâm Thiên sanh mãnh liệt bắt lấy kia chửi thủ.

Nhưng mà, Lâm Thiên sanh cũng không có muốn cướp đoạt được chửi thủ ý tứ, ngược lại, dọc theo Lâm Uy lực đạo, phụ giúp chửi thủ, lấy tốc độ nhanh hơn, đâm về người sau lồng ngực.

"Cha, hài nhi cảm tạ ngài, cho hài nhi lần thứ hai sinh tồn cơ hội!"

Lâm Thiên sanh bỗng nhiên nhe răng cười không chỉ: "Cha, ngài ngàn vạn đừng trách hài nhi, những cái này, đều là ngài dạy bảo hài nhi, nói, vì còn sống, có thể không từ thủ đoạn. . . . hài nhi đều là học ngài mỗi tiếng nói cử động, cho nên cha, ngài an tâm đi a!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: dòi chỉ

Chương 41: dòi chỉ

"Thiên sanh, ngươi cứ như vậy muốn cho là cha nhanh chút chết đi sao?"

Lâm Thiên sanh nụ cười đột nhiên ngừng lại, sau đó rõ ràng thấy được, nguyên lai không biết lúc nào, chuôi này đâm về Lâm Uy chửi thủ, dao nhọn, đã là hướng hấn.

Lâm Thiên sanh này mới thanh tỉnh lại, hấn quên, hấn đã là cái phế vật, mà phụ thân của hấn, là huyền động hậu kỳ cao thủ, một cái phế vật, dù cho có tâm áp vô tâm, lại có thể nào giết chết huyền động cảnh cao thủ?

"Cha, không phải, không phải, hài nhi cũng không có nghĩ như vậy a!" Lâm Thiên sanh kinh khủng kêu to.

"Nếu như ngươi muốn giết cha, như vậy, ngươi ah cũng đừng trách là cha giết ngươi."

Chửi thủ trực tiếp không ai vào rừng thiên sanh lồng ngực, chọt trong miệng hấn phát ra một tiếng kêu thảm đầy thê lương, cuồng bắn ra máu tươi, tung tóe Lâm Uy về mặt, để cho người sau thoát nhìn, vô cùng khủng bố, mà nồng nặc mùi máu tươi, cũng là để lộ ra, tàn nhẫn bi thương ý tứ. . . .

"Cha. . . ."

Lâm Thiên sanh vô lực ngã xuống đất, đến chết, cặp mắt của hấn, đều là chưa từng khép lại, tựa hồ là chết không nhắm mắt.

Chỉ có đứng ngoài quan sát người, mới thấy rõ, phụ tử trong đó, cái gọi là tranh nhau chịu chết, bất quá là muốn sống một loại thủ đoạn âm mưu mà thôi, cũng vì cầu một cái tâm không thẹn day dứt mà thôi.

"Đây là nhân tính, ngươi xem có hiểu không?" nhìn qua Trần Phàm, thẩm hùng thân nhiên nói.

Trần Phàm im lặng một hồi, theo rồi nói ra: "Ti tiện người, tổng sẽ làm ra ti tiện sự tình, hấn yêu cầu một cái yên tâm thoải mái, e rằng, ah không dễ dàng như vậy."

Vô luận Lâm Uy phụ tử trong lòng hai người suy nghĩ rốt cuộc là như thế nào, bây giờ kết quả, là nhi tử bị phụ thân giết chết, mặc dù Lâm Uy lòng dạ ác độc như sắt, ah thôi chỉ muốn thoát khỏi mất bóng mờ.

Cách đó không xa, Lâm Uy gắt gao áp chế đầu của mình, hắn không dám nhìn tới thẩm hùng, liền Trần Phàm cũng không dám nhìn, hắn sợ trong lòng mình ngập trời hận ý, sẽ áp chế không nổi.

"Đích thực là sẽ không quá dễ dàng."

Thẩm hùng cười cười, quay người nghiêng người, tầm mắt đặt ở trên người Lâm Uy, cái nhìn này, gọi người sau thân thể lập tức nhanh nhảy lại.

"Người yên tâm, bốn tông nói qua không giết ngươi, vậy tuyệt đối sẽ không giết ngươi."

Lâm Uy nhất thời nhẹ nhàng thở ra, lấy nhi tử để, đổi lấy sinh tồn giá lớn, nếu là đúng phương đối ý, đây chẳng phải là không duyên cớ lưng đeo một cái thiên đại tội nghiệt?

Đáng tiếc Lâm Uy, thân là một phương kiêu hùng, vốn là sát phạt quyết đoán, thông minh người, đừng nói là thẩm hùng, bất luận kẻ nào đối mặt mối thù giết con, lại sao có thể làm được dễ dàng buông xuống?

Cư nhiên, tại mãnh liệt muốn sống ý niệm trong đầu, Lâm Uy liền làm người cơ bản nhất đạo lý đều là quên mất.

"Lâm Uy, bốn tông không giết ngươi, nhưng, giết chết mối hận, bốn tông lại có thể nào đơn giản tha thứ ngươi rồi?"

Cuối cùng một chữ rơi xuống, Lâm Uy chỗ không gian, rồi đột nhiên muốn nổ tung lên, cuồng bạo năng lượng, để cho Lâm Uy chút nào ngăn cản cũng không có, toàn bộ xâm nhập đến trong thân thể của hắn, tiếp theo trong nháy mắt, Lâm Uy phát ra một tiếng khóc thét, cả người, vô lực ngã xuống trên mặt đất.

Thẩm hùng quả nhiên không có giết Lâm Uy, chỉ bắt quá, là phé đi hắn một thân tu vị!

"Người tới!"

Thẩm hùng thủ chương trùng điệp vung lên.

"Tông chủ!"

Mấy đạo thân ảnh nhanh chóng tự trang viên chạy lướt qua mà vào.

Chỉ vào Lâm Uy, thẩm hùng âm thanh hung dữ nói: "Từ hôm nay trở đi, mỗi ngày ở trên người hắn cắt lấy một miếng thịt cho chó ăn. cho chó ăn thời điểm, muốn cho hắn từng nhìn lấy."

"Nhớ kỹ, ngàn vạn đừng làm cho hắn đã chết, cho dù là toàn thân hắn, chỉ còn một bức dày đặc xương trắng, vậy cũng phải để cho hắn còn sống, bốn tông đề cho hắn ném quá dưới gầm trời này, tàn nhẫn nhất trừng phạt, dùng cái này, tới cảm thấy an ủi con ta có mất không tròn!"

"Thẩm Tông chủ, không muốn, không muốn a! lưu lại Lâm mỗ một mảnh ti tiện mệnh, Lâm mỗ thề, nguyện vì võ Hoa Tông xông pha khói lửa, không chối từ!"

"Đẫn đi!" thẩm hùng lạnh lùng quát.

Nhìn nhìn Lâm Uy như chó đồng dạng bị kéo đi, Trần Phàm trong mắt, không khỏi lướt qua một tia không đành lòng, mà sau đó không lâu truyền lại tới đau nhức tiếng kêu, hắn có chút không đành lòng đi nghe được.

"Như thế nào, tiểu hữu trong nội tâm, lên lòng nhân từ sao?" thẩm hùng lạnh nhạt hỏi.

Trần Phàm nhẹ nhàng thở dài, nói: "Trầm tiền bối vì người báo tin thù, tất cả thủ đoạn, đều không gì đáng trách, chỉ bắt quá, đối với Lâm Uy mà nói, đích thực là tàn nhẫn một ít."

Giết đi nhi tử mới đổi lấy sinh tồn cơ hội, lại là cực kỳ tàn khốc sống không bằng chết, chắc hẳn bây giờ Lâm Uy, nhất định là hối hận.

Bất quá Trần Phàm rõ ràng, tương tự Lâm Uy những cái này không từ thủ đoạn người, hắn hối hận nhất định không phải là cùng ngày giết đi thẩm tử, mà là tại rồi mới, vì cái gì không xong hết mọi chuyện đi tìm chết.

"Tàn nhẫn? này còn xa xa không đủ a!"

Thẩm hùng dữ tợn mà cười cười.

Trần Phàm khẽ ngẩng đầu, nhìn về phía thẩm hùng, nói: "Nghe Trầm tiền bối ý tứ, phàm là cùng thẩm tử chi tử có một chút điểm quan hệ người, Trầm tiền bối đều sẽ không bỏ qua?"

"Đương nhiên sẽ không bỏ qua!"

Thẩm hùng lạnh lẽo cười to, có thể chớp mắt, nó thần sắc lại khôi phục bình tĩnh, nói: "Ngươi là người thông tuệ, hiện giờ cũng có thể nghĩ đến, bốn tông ti lệ võ Hoa Tông tất cả cao thủ đi đến tuyên Dương Thành, mục đích, không chỉ là vì ta nhi báo thù?"

"Cho nên, thỉnh Trảm tiên bối chỉ rõ." Trần Phàm nói.

"Rất đơn giản!"

Thẩm hùng dựng thẳng lên lưỡng ngón tay, nói: "Bốn tông đến đây, không có gì ngoài báo thù, còn có lưỡng kiện đại sự. thứ nhất, yêu cầu Cửu U Âm Dương thảo. . . ."

Cửu U Âm Dương thảo, có thể rèn luyện thần hồn, thẩm hùng đã là Thông Huyền cảnh giới cao thủ, nếu để cho hắn tiến thêm một cái cảnh giới, sẽ chạm đến với bản thân thần hồn tu luyện, lúc này, một cây Cửu U Âm Dương thảo, liền có thể đủ tương trợ thẩm hùng quá nhiều.

"Thứ hai, bốn tông muốn đòi chi!"

"Cái gì?"

Dù là Trần Phàm tâm tính vô cùng cứng cỏi, nghe được thẩm hùng lời này, cũng nhịn không được bị chấn kinh rồi, hồi lâu đều quay về thần thò!

Đòi chi? thẩm hùng cư nhiên là muốn đem võ Hoa Tông căn cơ di chuyển quá độ chỗ cũ, đây có phải hay không, quá thiên phượng dạ đàm chứ?

Vô luận là gia tộc thế lực, hay là tông phái thế lực, chỉ cần có thể danh chấn một phương, kia không khỏi là tồn tại rất nhiều năm, mà cho dù là những cái kia vừa mới quật khởi thế lực, lựa chọn định địa phương, đều là đi qua chọn kỹ lựa khéo, mới quyết định một phương chi địa, với tư cách là vốn thế lực tông môn chi địa.

Một chỗ như vậy, có lẽ không phải là tốt nhất Động Thiên Phúc Địa, nhưng là một nhất định có địa phương khác chỗ vô pháp so sánh hoàn cảnh nhân tố.

Võ Hoa Tông tại Ngũ Nhạc đại địa, cũng là tồn tại mấy trăm năm, võ Hoa Tông tông môn, ít nhất tại Ngũ Nhạc này cả vùng đất, cũng coi là một chỗ phong thủy bảo địa, cư nhiên ở thời điểm này, thẩm hùng nói muốn đòi chi?

Chẳng lẽ thẩm hùng không biết, làm như vậy, ngay cả là không có tổn thương đến võ Hoa Tông thực lực, lại cũng sẽ để cho võ Hoa Tông nguyên khí đại thương?

"Rất kinh ngạc, phải không?"

"Đích xác!"

Nghe vậy, thẩm hùng ha ha cười cười, nụ cười kia, lại ẩn chứa không hiểu hương vị: "Đừng nói ngươi rất giết mình, liền ngay cả bốn tông mình cũng rất giết mình, bất quá, này đã thành sự thật. . . được rồi, đây không phải ngươi nên biết sự tình, hiện tại, đem Cửu U Âm Dương thảo giao cho bốn tông a, như thế, bốn tông có thể thả ngươi một con đường sống."

"Cửu U Âm Dương thảo tuy trân quý, nhưng cùng tánh mạng so với, lại không coi là cái gì. chi là ta muốn biết, cho Trảm tiên bối ngươi Cửu U Âm Dương thảo, người của Mộ gia, có hay không cũng có thể cùng nhau thả?"

Thẩm hùng, gọi Trần Phàm có chút không rõ, bất quá trong lúc này, Mộ gia mọi người mệnh, mới là hàng đầu đi bảo toàn.

"Người của Mộ gia, bốn tông lưu lại của bọn hắn còn có trọng dụng, thả không được!" thẩm hùng thần nhiên nói.

"Chỉ là như vậy, Trảm tiên bối liền mơ tưởng được Cửu U Âm Dương thảo."

Trần Phàm ánh mắt phát lạnh, lạnh lùng nói.

Một câu nói kia, để cho thẩm hùng thần sắc rồi đột nhiên ngưng kết xuống, hắn gắt gao nhìn nhìn Trần Phàm, ra ngoài ý định, lại trùng điệp buông tiếng thở dài, mà rồi nói ra: "Hảo một cái trọng tình nghĩa ngươi, thẩm từ ah giống như ngươi, nhưng đáng thương con ta, hắn gặp, lại là Lâm Uy bực này lang tử hạng người. như hắn gặp chính là ngươi, hay là người của Mộ gia, hắn hiện tại, tất nhiên sẽ rất vui vẻ."

"Thẩm từ tuy không có ở đây, có thể nhất định ah rất vui vẻ!" Trần Phàm đáp, thẩm hùng tâm tình, hắn có thể hiểu được, trong cuộc sống, bị thảm nhất, chớ quá là người đầu bạc tiền người đầu xanh.

Nếu như một ngày kia, chính mình vô pháp phá giải thiên nguyên rủa, mẫu thân nàng. . .

Thẩm hùng ngăn người, chợt cười to: "Đúng vậy, trước khi chết, thẩm từ nhìn xin Lâm Uy tướng mạo sẵn có, hắn tuy có mắt không trông, cuối cùng cũng chết cái mình bạch."

"Nếu như Trảm tiên bối ah thương thức Mộ gia mọi người, vì sao không buông tha bọn họ?" Trần Phàm chợt hỏi, như có khả năng không cùng thẩm

hùng là địch, tự nhiên là kết quả tốt nhất.

Thẩm hùng tuy so ra kém Lăng Thiên Phong, cần phải muốn từ trên tay hấn cứu người, Trần Phàm thế tất, phải trả giá lớn.

"Người không hiểu!"

Thẩm hùng vẫy vẫy tay, nói: "Phượng viên chi địa, chỉ có tuyền Dương Thành, thích hợp nhất võ Hoa Tông một lần nữa khai tông lập phái, mà này phụ gần trăm dặm chỗ, chính là mộ thành Mộ gia phạm vi thế lực, bốn tông đem Mộ gia mọi người giam lỏng, vì chính là có đầy đủ thẻ đánh bạc, cùng mộ thành Mộ gia phân cao thấp."

"Thì ra là thế này!"

Trần Phàm trên mặt, dần dần có nụ cười hiện ra, thẩm hùng nguyên lai thực sự không phải là tận lực muốn nhằm vào Mộ gia.

"Trầm tiền bối, người giam lỏng Mộ gia mọi người, là vì đạt được tuyền Dương Thành, trở thành võ Hoa Tông cư trú chỗ, mà muốn Cửu U Âm Dương thảo, là vì ngày sau đạt tới cảnh giới làm chuẩn bị, mà người tối mục đích, kỳ thật, là muốn mau sớm đột phá công cùm xiềng xích, sau đó có được lấy đủ thực lực, đi lấy quay về nguyên lai võ Hoa Tông, đúng không?"

Trần Phàm mặc dù không có để ý võ Hoa Tông dời chỉ, nhưng theo thẩm hùng trong lời nói, đã nghe được bắt đầu dĩ, cái này cho thấy, hấn thực sự không phải là cam tâm tình nguyện làm như vậy.

"Không sai!"

Thẩm hùng chưa từng phủ nhận.

Nghe vậy, Trần Phàm lại nói: "Trầm tiền bối ý nghĩ là tốt, chỉ tiếc, người trù tính này lưỡng chủ yếu sự tình, cũng khó có khả năng sẽ thực hiện, hoặc là nói, người căn bản không chiếm được đầy đủ thẻ đánh bạc."

"Tiểu hữu!"

Thẩm hùng sắc mặt nhất thời trầm xuống, hấn run sợ âm thanh nói: "Bốn tông tuy thường thức người cùng Mộ gia mọi người trọng tình trọng nghĩa, nhưng vì võ Hoa Tông tương lai, bốn tông muốn giết các người, cũng sẽ không có bất kỳ hạ thủ lưu tình."

Trần Phàm cười nói: "Trầm tiền bối trước hết nghe ta đem nói hết lời! thứ nhất, Cửu U Âm Dương thảo tuy ở chỗ này của ta, nhưng sớm đã bị ta luyện hóa, trên người của ta, không có khả năng có mặt khác một cây Cửu U Âm Dương thảo. còn có, người cầm Mộ gia mọi người, căn bản không có khả năng uy hiếp được mộ thành Mộ gia, bởi vì bọn họ tuy đều họ Mộ, có thể đã là thế như nước lửa kết quả!"

"Cái gì?"

Thẩm hùng sắc mặt đại biến, hấn bản năng không muốn đi tin tưởng thiếu niên, có thể hấn hiểu được, thiếu niên theo như lời, cũng có thể tra đến, nhất là Mộ gia cùng Mộ gia quan hệ trong đó.

Nếu như tra đến, thiếu niên kia cũng không cần phải ở chỗ này nói dối, bởi vì thiếu niên là người thông minh, sẽ rất rõ ràng, một khi nói dối bị vạch trần, gặp phải lấy như thế nào hậu quả!

Trong nháy mắt, thẩm hùng phảng phất rồi đột nhiên thương già đi rất nhiều. . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: hợp tác

Chương 42: hợp tác

"Trầm tiền bối. . ."

Nhìn nhìn đột nhiên thương già đi rất nhiều thẩm hùng, Trần Phàm nói: "Không có Cửu U Âm Dương thảo, lấy tiền bối tâm tính, đồng dạng có thể đạt được tiền bối người dự đoán được thành tựu. tuyền Dương Thành, chẳng quản vô pháp trở thành người thẻ đánh bạc, có thể võ Hoa Tông thực lực,

cũng có thể kháng cự mộ thành Mộ gia. . . "

"Người không hiểu!"

Thẩm hùng gần như là tự nhủ: "Mộ thành Mộ gia, lấy ta võ Hoa Tông chinh thể thực lực, đích thực là không sợ hãi, nhưng có một cái điều kiện tiên quyết, đó chính là công bình đánh một trận! người biết không, hiện giờ ta võ Hoa Tông, đã mất đi công bình tư cách!"

"Không có Cửu U Âm Dương thảo, bốn tông tuy ngày sau cũng có thể bước vào càn cao cảnh giới, nhưng mà, không có Cửu U Âm Dương thảo phụ trợ, bốn tông cảnh giới này, liền vô pháp đạt đến cực hạn, vẫn, vô pháp bằng vào bản thân thực lực, đi khôi phục võ Hoa Tông a!"

"Hả?"

Trần Phàm lông mày nhẹ nhàng nhướn một cái, xem ra, võ Hoa Tông cũng gặp phải phiền toái, mà cái phiền toái này, còn lớn vô cùng.

"Trầm tiền bối, kỳ thật còn có một cái địa phương, nếu so với tuyên Dương Thành càng thêm hảo, đồng thời, cái gọi là công bình, chắc hẳn, cũng sẽ thể hiện tại võ trên người Hoa Tông."

"Chỗ nào?"

Thẩm hùng đúng là vẫn còn nhất tông chi chủ, không có khả năng thất thần quá lâu.

"Mộ thành!" Trần Phàm nghiêm nghị nói.

"Mộ thành?"

Thẩm hùng trầm thấp một tiếng, sau một lát, cười to: "Ha ha, tiểu hữu, người ngược lại là hiến một cái kế sách hay!"

Tiếng cười kia, lại là tràn ngập cực đoan lạnh thấu xương sát ý.

"Cuớp đoạt mộ thành? hắc hắc, tiểu hữu, người là muốn cho ta võ Hoa Tông cùng mộ thành Mộ gia lưỡng bại câu thương, người là được ở bên trong ngôi thu ngư ông đắc lợi, cũng không phải là?"

"Không phải là ngôi thu ngư ông đắc lợi, mà là song song thu lợi!" bỏ qua kia sát ý, Trần Phàm thản nhiên nói.

"Hừ!"

Thẩm hùng lạnh lùng khế hừ: "Thật sự là song song thu lợi sao? người, cùng với tuyên Dương Thành Mộ gia, tại ta võ Hoa Tông đối kháng mộ thành Mộ gia thời điểm, bằng thực lực của các người, có thể làm mấy thứ gì đó?"

"Tuyên Dương Thành Mộ gia có thể việc làm đích xác không nhiều lắm, nhưng ta có thể làm sự tình, cũng sẽ không quá ít."

Thiếu niên khuôn mặt, giờ lên nụ cười sáng lạn: "Nói thí dụ như, ta có thể cho người võ Hoa Tông một cái công bình đại hoàn cảnh, cũng có thể giúp đỡ giúp đỡ các người, suy yếu mộ thành Mộ gia chinh thể thực lực, đợi đã nào..."

"Vậy sao, người khẩu khí thật lớn."

Thẩm hùng cười lạnh lạnh nói: "Cho ta võ Hoa Tông công bình, bốn tông muốn biết, người như thế nào cho?"

"Cái này đầu tiên, Trầm tiền bối đến nói cho ta biết, gia tăng tại võ trên người Hoa Tông không công bình, rốt cuộc là thần thánh phương nào? ta xem một chút, mình rốt cuộc gây không chọc được nổi."

Võ Hoa Tông không phải là Ngũ Nhạc cả vùng đất cường đại nhất, lại cũng không phải yếu nhất, có thể làm cho võ Hoa Tông dòi chỉ, cái thể lực này nhất định rất cường đại.

Nhưng mặc kệ như thế nào cường đại, tại Ngũ Nhạc cả vùng đất, đều càng bất quá Thái Nhạc điện!

Cho dù là cái khác bốn nhạc người ở sau lưng cho võ Hoa Tông gây áp lực, Trần Phàm ah sẽ không chút nào đi để ý tới, Thái Nhạc điện tại Ngũ Nhạc cả vùng đất, không cần đi kiêng kỵ bất luận kẻ nào.

Hiện giờ Ngũ Nhạc đại địa, bởi vì Thái Nhạc Lăng Nhạc lưỡng mạch tranh đấu, đã là có chỗ hỗn loạn, một ngày kia, tất nhiên sẽ bạo phát không thể tính ra thảm thiết đại chiến.

Đến lúc đó, đại chiến sóng dư, sẽ không khoảng chừng Ngũ Nhạc trong đó tiến hành, tất sẽ liên quan đến đến toàn bộ Ngũ Nhạc cả vùng đất tất cả có mặt mũi thể lực.

Nếu có thể ở thời điểm này, đem võ Hoa Tông lôi kéo qua, đó cũng là một đại trợ lực.

Về phần mộ thành Mộ gia. . . Trần Phàm trong nội tâm tràn ngập sát ý.

Nhìn nhìn Trần Phàm, thẩm hùng trong đầu, chưa phát giác ra xuất hiện mặt khác một đạo thân ảnh.

Đạo thân ảnh kia, bởi vì nhiều năm thời gian trôi qua, ah bởi vì chỉ là mơ hồ gặp mặt một lần, để cho hắn đã không nhớ nổi, đạo thân ảnh kia đến cùng có như thế nào dung mạo.

Thế nhưng là, mặc kệ thời gian như thế nào biến thiên, thẩm hùng thủy chung đều nhớ rõ, đạo thân ảnh kia trên người, phát tán ra tới, cùng bất luận kẻ nào đều không đồng dạng như vậy tự tin.

Loại kia tự tin, là bất kể đối mặt như thế nào khốn cảnh, cũng không thể phai mờ mất tín niệm, cho dù là đối mặt Từ Thần, đều ngang nhiên không sợ khí thế.

Giờ này ngày này, loại này cường đại mà vô pháp bắt chước tự tin, cư nhiên, tại thiếu niên này trên thân người tán phát ra rồi.

Thẩm hùng trong lúc nhất thời, thần sắc lại hơi bị lảng.

Sau một hồi, thẩm hùng tài từ từ thần trí trở về thân thể, hắn nhìn lấy người thiếu niên kia biến đổi không thay đổi nụ cười, buông tiếng thở dài, nói: "Tiểu hữu, những chuyện này, ngươi hay là không nên biết hảo, bốn tông đáp ứng ngươi, vô luận là ngươi, hay là Mộ gia mọi người, bốn tông một mực sẽ không làm khó, chỉ bất quá này tuyên Dương Thành. . ."

"Trầm tiền bối!"

Trần Phàm phát tay cắt đứt thẩm hùng, hắn nói: "Chỉ cần mộ thành Mộ gia, tuyên Dương Thành Mộ gia, liền không được an bình, cho nên, mộ thành nên đối một người chủ nhân. việc này, đã cùng ta có quan hệ rất lớn, Trầm tiền bối có thể không ngại nói thẳng."

Hơi là một lát trầm mặc, thẩm hùng không tiếng động cười nói: "Lã Lăng Nhạc điện!"

Nụ cười kia, có quá nhiều bi thương ý tứ, nghĩ đến, bị ép đòi chỉ sự kiện, hắn thẩm hùng thừa nhận quá nhiều, lại tăng thêm con trai độc nhất thân vong, để cho lão nhân này, không dù có được nhất tông chi chủ bá khí.

"Lăng Nhạc điện! quả nhiên không phải là oan gia không tụ hợp đầu a!"

Trần Phàm lạnh nhạt cười khế, lần này từ, có thể buông tay đi làm một ít chuyện.

Thẩm hùng bi thương cười to: "Lão phu như thế nào ah không nghĩ tới, Lăng Nhạc điện, cư nhiên nhìn trúng ta vợ Hoa Tông sơn môn, lão phu tuy giận dữ, lại cũng không thể không thừa nhận hạ xuống, ta vợ Hoa Tông trên dưới mấy trăm đầu tánh mạng, không thể bởi vì lão phu giận dữ, mà thể thẩm chết đi."

"Kể từ đó, mộ thành này khối phong thủy bảo địa, Trầm tiền bối lại càng hắn là đem đến tới tay, nói cách khác, về sau, Trầm tiền bối lấy cái gì chém giết quay về vợ Hoa Tông sơn môn?" Trần Phàm cười nói.

Bất kỳ một cái nào thế lực, nếu muốn lâu dài sinh sôi nảy nở hạ xuống, không có gì ngoài thế lực bên trong nhân tài xuất hiện lớp lớp, càng cũng cần không lồ tài nguyên tới cheo chống.

Vô đạo tu luyện, vốn là nghịch thiên mà đi, tại con đường này chạy về thủ đô đi, cần có thật sự là quá nhiều, vô luận một người như thế nào thiên phú tuyệt đỉnh, chỉ bằng vào bản thân khắc khổ, là rất khó đạt tới đỉnh phong trên.

Lớn như vậy vợ Hoa Tông, như dựa vào tuyên Dương Thành phụ cận những cái này tài nguyên, này giống như là, mấy trăm người, dựa vào là một chút lương thực, này là sinh tồn không được.

Thời gian dài, vợ người của Hoa Tông, tất sẽ sĩ khí tàn, đến cuối cùng, nói không chừng, sẽ có rất nhiều người rời đi tông môn này.

Từng cái thế lực lớn, không khỏi là có được lấy phong phú tài nguyên, như thế, mới có thể hấp dẫn đến rất nhiều cao thủ đến đây thuần phục.

Nghe vậy, thẩm hùng cười khổ nói: "Tiểu hữu, ngươi cho rằng bốn tông không muốn sao? chỉ là ngươi không rõ ràng lắm, mộ thành Mộ gia sau lưng, có bốn tông chỗ không chọc nổi tồn tại a!"

"Bằng không mà nói, bốn tông như thế nào làm kia bất cóc tuyên Dương Thành Mộ gia làm con tin, uy hiếp mộ thành Mộ gia hạ lưu thủ đoạn tới?"

"Không thể trâu vào? chẳng lẽ còn có thể mạnh hơn Lăng Nhạc điện hay sao?" Trần Phàm cười hỏi.

Thẩm hùng chưa phát giác ra khế giật mình, người thiếu niên trong tiếng cười, hắn đã nghe được một loại khinh thường ý vị, là đúng Lăng Nhạc điện khinh thường, vẫn là đối với thế lực khác khinh thường?

Một lát sau, thẩm hùng tài trả lời nói: "Đương nhiên sẽ không so với Lăng Nhạc điện càng mạnh, bởi vì, chính là Lăng Nhạc điện!"

"Mộ thành Mộ gia sau lưng, cư nhiên là Lăng Nhạc điện?"

Trần Phàm lấy làm kinh hãi, cũng không phải giật mình Mộ gia ôm vào Lăng Nhạc điện căn này Optimus Prime, mọi thứ đều có khả năng để cho hắn giật mình chính là, Lăng Nhạc điện tay, đuổi cũng chưa chắc quá dài a?

Thái Nhạc, Lăng Nhạc, trong núi lớn, hoa nhạc cùng đông nhạc hợp xưng Ngũ Nhạc, chúa tể này phiên thiên địa, khiến cho phương này đại địa, được mệnh danh là Ngũ Nhạc đại địa.

Tuy Ngũ Nhạc, cũng không có lấy từng người chỗ phương vị mà mệnh danh, nhưng bởi vì là ngũ đại nhạc, trong núi lớn lại là sớm nhất tồn tại thế lực, cho nên, về sau bốn nhạc thế lực, đều là không hẹn mà cùng, lấy trong núi lớn làm trung tâm, từng người tản ra.

Thái Nhạc chúa tể phương bắc, Lăng Nhạc thì là chính nam phương!

Võ Hoa Tông chỗ phạm vi thế lực, chính là Lăng Nhạc điện cai quản trong khu vực, bởi vậy, nghe tới là Lăng Nhạc điện mạnh hơn chiếm võ Hoa Tông tông môn, Trần Phàm cũng không phải như thế nào giật mình.

Võ Hoa Tông bắc, nghĩ đến cũng đúng có muốn tránh đi Lăng Nhạc điện ý tứ.

Nhưng này tuyên Dương Thành cùng mộ thành địa phương vực, lại là tại Thái Nhạc điện cai quản địa vực bên trong.

Mặc dù nói, từng người cai quản ở dưới tất cả cái thế lực, thực sự không phải là nhất định thuần phục lấy chúa tể này mảnh đại địa bá chủ, nhưng cho tới bây giờ cũng đều có là một cái không có văn bản rõ ràng ước tục, cùng loại với Lăng Nhạc điện chạm đến đến mộ thành Mộ gia cử động, liền có thể bị cho rằng, bọn họ là đang gây hấn với Thái Nhạc điện!

Đương nhiên, hiện giờ đã là thời buổi rối loạn, chọn không khiêu khích đều là giống nhau.

Trần Phàm chỉ là không có nghĩ đến, Lăng Nhạc điện tay, đuổi xa như vậy, nhanh như vậy!

Rất hiển nhiên, Lăng Nhạc điện tất nhiên không phải là gần nhất đoạn này thời gian mới cùng mộ thành Mộ gia có giao tình, nói cách khác, giữa bọn họ, đã âm thầm cấu kết rất nhiều năm.

Lăng Nhạc này điện cử động rất nhanh a, xem ra, đối với Thái Nhạc điện tồn tại, Lăng Thiên Phong bọn họ, đã rất là không kiên nhẫn được nữa.

"Đã là như thế này, mộ thành Mộ gia, lại càng thêm không có tồn tại tất yếu. lần này, liền cùng bọn họ hào hào vui đùa một chút!"

Trần Phàm trong ánh mắt, lướt qua một tia lạnh lạnh cực kỳ sát cơ, chợt nói: "Trăm tiền bối, chúng ta có thể hợp tác một bà, đến từ bao gồm Lăng Nhạc điện áp lực, ta vì người ngăn cản, mộ thành Mộ gia, do tiền bối người ra mặt, như thế nào?"

"Tiểu hữu!"

Thảm hùng nhìn về phía Trần Phàm ánh mắt, không còn có lúc trước mây mây đối mặt hậu bối thì cái loại ánh mắt này, mặc kệ người sau bản thân như thế nào, đã nghe được Lăng Nhạc bộc hậu, còn có thể không là mây mây mà thay đổi, riêng là phần này khí phách, thảm hùng tự nhận, liền làm không được.

"Vô luận là mộ thành Mộ gia, hay là Lăng Nhạc điện, nếu là có thể đối phó bọn họ, lão phu rất vui lòng, nhưng lão phu đầu tiên muốn xem đến, tiểu hữu người có hay không cái kia năng lực, rốt cuộc, võ Hoa Tông trên dưới mấy trăm người, lão phu không thể để cho bọn họ vô tội mà chết!"

"Đây là đương nhiên!"

Trần Phàm cười nhạt một tiếng, cũng không vì thảm hùng hoài nghi mà có chỗ không khoái, bất cứ người nào, sẽ phải đối mặt Ngũ Nhạc đại địa chúa tể một trong, cũng sẽ cùng thảm hùng đồng dạng, muốn vô cùng cẩn thận.

Năm Đại chúa tể một trong địa vị, như thế nào bất luận kẻ nào, có thể tùy ý đi khiêu chiến?

Tại Trần Phàm tiếng cười, một mặt cỡ lòng bàn tay lệnh bài, nhẹ nhàng bắn ra, sau đó phiêu phù ở thảm hùng trước mặt.

Trên lệnh bài kia, một tòa nguy nga núi xanh đứng vững, núi xanh đồ ảnh phác họa mà ra, phẳng phất là một chữ to, cái chữ này, đọc làm 'Quá' chữ!

Chỉ là liếc một cái, thảm hùng thần sắc kinh hãi, lại lần nữa nhìn về phía người thiếu niên, ánh mắt kia, do rồi mới ngang hàng, biến thành bây giờ tôn kính!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: lập kế hoạch

Chương 43: lập kế hoạch

"Tiền bối, Trần Phàm như thế nào hiện tại còn chưa có trở lại, ngài nhanh đi Lâm gia xem một chút đi, cầu van xin ngài."

Mộ gia trang vườn, nhìn nhìn kia áo xám lão giả, Mộ Dung tức phụ tử nữ ba người, đang đợi sau một hồi, còn không có nhìn thấy thiếu niên xuất hiện, nhất thời đại nóng nảy.

"Đừng hoảng hốt trương, tiểu huynh đệ hấn, không có việc gì."

Áo xám lão giả nhìn nhìn Lâm gia chỗ phương hướng, nhẹ giọng nói, có lẽ là hấn kiến thức qua thiếu niên đủ loại thủ đoạn, để cho hấn đối với Trần Phàm, có cực kỳ cường đại lòng tin.

Nhưng qua lâu như vậy, Lâm gia như trước an an tĩnh tĩnh, này làm áo xám lão giả cũng không cách nào giữ vững bình tĩnh.

Chỉ là bởi vì đã đáp ứng Trần Phàm, muốn bảo toàn Mộ gia người bình an, hấn cũng không thể không ở chỗ này chờ đợi.

"Tiền bối!"

Mộ Dung tức ôm quyền nghiêm nét mặt nói: "Ta biết Trần Phàm huynh đệ ý tứ, cũng biết tiền bối ngài ở chỗ này ý tứ, thế nhưng là, chúng ta thật sự không cần, Trần Phàm huynh đệ đối với ta Mộ gia có đại ân, hấn như bởi vì ta Mộ gia liên lụy mà ra sự tình, chúng ta sống không bằng chết. cho nên, thỉnh tiền bối lập tức tiến đến Lâm gia, giúp chúng ta bình an mang về Trần Phàm huynh đệ!"

"Cái này?"

Áo xám lão giả trên mặt, hiện ra một vòng làm khó, không phải là hấn không muốn đi, mà là hấn rõ ràng, cho dù là hấn đi, chỉ cần thâm hùng làm khó dễ, hấn cũng chưa chắc có thể mang về Trần Phàm.

Làm như vậy, không những cái gì đều làm không được, còn có thể để cho Mộ gia hãm vào cuối cùng hiểm cảnh, đây không phải Trần Phàm nghĩ thấy, càng không phải là áo xám lão giả muốn phát sinh.

"Tiền bối, ngài liền đừng do dự."

Mộ Tân Nguyệt sốt ruột nói: "Nếu như ngài không đáp ứng, chúng ta bây giờ liền lao ra, dù sao nếu như Trần Phàm đã xảy ra chuyện, chúng ta ah không muốn sống nữa."

Nói xong, không đợi áo xám lão giả đáp ứng, mộ thiết dương huynh muội chính là dắt tay hướng trang viên ngoại mãnh liệt bắn mà ra.

"Công tử, cái gọi là nguơ tầm nguơ mã tầm mã, người lấy bầy phân ra! con ta thâm tử, chỗ kết giao, như thế nào là Lâm Uy người bậc này?"

Giữa không trung, một đạo thanh âm già nua đột nhiên vang vọng.

"Thâm hùng!"

Áo xám lão giả sắc mặt đại biến, tay áo mãnh liệt huy động, đem mộ thiết dương huynh muội bắt được phía sau mình, hấn tuy ah thân là Thông Huyền cảnh cao thủ, có thể cùng thâm hùng bức này sớm đã tiến nhập Thông Huyền cảnh giới cao thủ, giữa lẫn nhau cự ly, kém cũng không phải là nhỏ tí tẹo.

Đang nghe áo xám lão giả tiếng kinh hô, Mộ Dung tức cũng là lập tức tiến lên, cùng phí trước sóng vai mà chiến, Thông Huyền cao thủ chẳng quản đáng sợ, hấn hiện tại, lại cũng không cái gì sợ hãi.

Thâm hùng nếu như xuất hiện ở nơi này, kia chẳng lẽ không phải là nói rõ?

Trong lúc nhất thời, không chỉ là Mộ Dung tức, mộ thiết dương huynh muội, ah rồi đi áo xám lão giả che chở, từng người đứng ở phụ thân, nhìn xa trời cao, có cực đoạn lạnh thấu xương sát cơ.

Trên không trung, cuối cùng, lưỡng đạo thân ảnh loé sáng mà đến.

"Trần Phàm, là Trần Phàm, hấn không có việc gì!"

Mộ gia mọi người mừng rỡ như điên, vậy đối với thâm hùng thù hận, cũng ở chút bất tri bất giác giảm bớt rất nhiều, bất kể như thế nào, Trần Phàm bây giờ còn là bình an.

Thâm hùng, Trần Phàm hiển nhiên trả lời không được, thế gian này bên trong mỗi người, đều không có cùng gặp gỡ, là tốt hay xấu, chỉ nhìn cá nhân tạo hóa nữa.

"Chư vị chớ khản trương, lão phu đối với Trần Phàm công tử, không có nửa điểm ác ý."

Tự trên bầu trời đáp xuống, nhìn thấy mọi người ân cần cùng với mặt đối với chính mình ah không sợ chút nào thần sắc, thẩm hùng buông tiếng thở dài, nói.

"Tiểu huynh đệ?"

Áo xám lão giả, cùng với Mộ Dung tức đám người lập tức nhìn về phía Trần Phàm, người sau gật đầu cười, lúc này, mọi người tâm, mới yên tâm hạ xuống.

Tuy, tại đối mặt thẩm hùng thời điểm, không ai lùi bước, có thể Thông Huyền cảnh cao thủ cường đại, mang đến cỗ này áp lực, lại là vô pháp cho biến mất.

"Trăm tiền bối, nơi này võ Hoa Tông cao thủ, người có thể cho bọn họ triệt hồi."

Trần Phàm bên cạnh quét mắt, lên tiếng.

Thẩm hùng tự nhiên sẽ không cự tuyệt, một lát sau, vây khốn Mộ gia một đám võ Hoa Tông cao thủ, vô thanh vô tức rời đi.

Áo xám lão giả đồng tử chỗ sâu trong, chưa phát giác ra có chỗ cả kinh, hẳn so với Mộ Dung tức đám người nhìn càng thêm thấu triệt, đồng thời, thân là Thông Huyền cảnh cao thủ, ah so với Mộ Dung tức bọn họ càng thêm rõ ràng, một cái giống như hẳn như vậy tồn tại cao thủ, nếu muốn bị người khác bên cạnh ý chỉ, điều này cần lớn lao điều kiện cùng cơ duyên.

Nếu như không phải là Mộ gia từng đối với hắn có đại ân, áo xám lão giả như thế nào ẩn cư ở chỗ này?

Tuy, cũng không nhìn ra thẩm hùng bị Trần Phàm chỗ, thế nhưng là phí trước thái độ đối với Trần Phàm, là cung kính, mà không phải ngang hàng đối đãi, này từ thẩm hùng đối với Trần Phàm xưng hô bên trong liền là có thể biết được, như vậy biến hóa, chân để cho áo xám lão giả trong nội tâm chấn kinh vô cùng.

Thiếu niên này sau lưng, đến cùng có như thế nào kinh người bối cảnh?

"Trăm tiền bối, ta vì người giới thiệu một chút."

Trần Phàm cười đem Mộ Dung tức bọn họ giới thiệu cho thẩm hùng, vẫn rất kỹ càng giới thiệu.

Chẳng quản có Thái Nhạc điện duy trì, tại một đoạn thời gian rất dài, võ Hoa Tông cũng khó có thể đoạt lại nguyên bản sơn môn, Lăng Nhạc điện thực sự không phải là mặc người dẫn đo tiêu ma-cà-bông.

Đem làm cái gì cướp đoạt mộ thành, tòa thành trì này, đem sẽ thuộc về võ Hoa Tông, về sau Mộ gia cùng võ Hoa Tông trong đó sẽ có đại lượng cùng xuất hiện, Trần Phàm sau khi rời đi, cũng muốn để cho võ Hoa Tông hỗ trợ chăm sóc lấy Mộ gia.

Đem làm cái gì giới thiệu đến áo xám lão giả thời điểm, Trần Phàm ngăn ra, bởi vì cho đến hiện tại, hắn cũng không biết tên áo xám lão giả.

"Lão phu Ngô Thiên, gặp qua thẩm Tông chủ!"

Áo xám lão giả chủ động ôm quyền, nói.

"Ngô Lão Đệ hảo!"

Thẩm hùng cũng là khách khí đáp lại, trong ánh mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, hiển nhiên là không có ngờ tới, ở chỗ này, có một vị Thông Huyền cao thủ tồn tại.

"Hiện tại tất cả mọi người nhận thức, đều ngồi xuống đi, hảo hảo thương lượng một chút, sự tình từ nay về sau."

"Công tử thỉnh!"

Trần Phàm ah không khách khí, dẫn đầu ngồi ở trong viện trên mặt ghề đá.

Thân phận của hắn, đã nói cho thẩm hùng, làm như vậy, tuy có một chút mạo hiểm, rốt cuộc, Trần Phàm cũng không có đi chân chính tra một chút võ Hoa Tông ngọn nguồn.

Bất quá, Trần Phàm không quan tâm, mặc dù thẩm hùng là cố ý, hẳn ah sừng sững không sợ, cho dù không có thẩm hùng xuất hiện, tại biết mộ thành Mộ gia hành vi, Trần Phàm cũng coi như muốn đem tiêu diệt.

Hiện tại cho dù là nhiều một cái thẩm hùng, đồng dạng phương pháp, thẩm hùng ah không tạo thành cái uy hiếp gì.

Đồng thời, dùng người thì không nghi ngờ người, nghi người thì không dùng người! có lẽ chính là Trần Phàm thái độ như vậy, mới khiến cho đến thẩm

hùng quyết ý, không hề có giữ lại muốn hợp tác với Trần Phàm.

Thẩm hùng khách khí cùng cung kính, để cho Mộ Dung tức đám người có chỗ giết mình, nhưng cũng không có biểu hiện ra ngoài, tại sau khi ngồi xuống, Mộ Dung tức mới hỏi: "Tiểu huynh đệ, ngươi muốn làm cái gì?"

Từ lời của Trần Phàm, hắn đã nghe được khác ngưng trọng tới!

Trần Phàm chậm rãi thu liễm nụ cười, nói: "Mộ tiền bối, đối với ngươi Mộ gia cùng mộ thành Mộ gia ở giữa ân oán, các ngươi hiện tại, có hay không đều đã rõ ràng?"

Mộ Dung nghiêm trọng gật đầu, nói: "Ta chưa bao giờ nghĩ tới, cư nhiên nội tình là như thế phức tạp cùng tàn khốc, thiết thời ta nhóm qua nhiều năm như vậy, một mực trung thành và tận tâm thuần phục lấy bọn họ, lần này, nếu không phải tiểu huynh đệ xuất hiện, con ta thiết đương, liền không công chết rồi."

"Nếu như Mộ tiền bối đã biết, ta đây cũng không cần quá nhiều đi về phía Mộ tiền bối các ngươi giải thích cái gì, ah không cần lo lắng các ngươi sẽ hiểu lầm, ta hiện tại muốn làm, chính là liên hợp Trầm tiền bối, tiêu diệt mộ thành Mộ gia!"

Ngô Thiên cũng đã đoán được, Trần Phàm tất nhiên muốn tiêu diệt mộ thành Mộ gia, có thể nhanh như vậy, hay là hắn không ngờ tới, mà cư nhiên vô Hoa Tông ah tham dự đi vào, nhìn thẩm hùng vậy nhất định muốn tiêu diệt mộ thành Mộ gia kiên định, Ngô Thiên vô pháp đoán nghĩ ra được, đến cùng, người thiếu niên khai ra như thế nào điều kiện, mới có thể để cho thẩm hùng như thế dứt khoát!

Mộ Dung tức lại là liền ôm quyền, nói: "Tiểu huynh đệ, thỉnh không nên tùy tiện hành động!"

Mộ Dung tức trong nội tâm rõ ràng, Trần Phàm muốn làm, là vì bọn họ, nếu như mộ thành Mộ gia chưa trừ diệt, tuyên Dương Thành Mộ gia, đem không tại có một lát an bình thời gian.

Thế nhưng, tiêu diệt mộ thành Mộ gia, tin tức này thật là làm cho người ta rung động, sừng sững tại mộ thành mấy trăm năm đại gia tộc, cũng quá mạnh đại, dù cho có vô Hoa Tông giúp đỡ, muốn trả giá cao, cũng sẽ rất lớn.

Mộ Dung tức không muốn Trần Phàm vì bọn họ, chịu bất kỳ tổn thương.

"Mộ tiền bối yên tâm, mộ thành Mộ gia, không có các ngươi tưởng tượng cường đại như vậy, tại ta cùng Ngô lão tiền bối trở về trước, bao gồm Mộ gia đại trưởng lão Mộ Vân ở trong hơn mười vị cao thủ, đã bị chúng ta giết đi."

Mộ thành Mộ gia thực lực đương nhiên không thể coi thường, Trần Phàm ah không xác thực cất biệt bọn họ thực lực chân thật, nhưng ở chỗ này, những cái này lo âu, không cần phải báo cho Mộ Dung tức đám người.

Được nghe chuyện đó, Mộ Dung tức đám người lại lấy làm kinh hãi, bất quá, nghĩ đến Ngô Thiên thực lực, chợt liền ah bình thường trở lại.

Vì vậy Mộ Dung tức lại nói: "Nếu như tiểu huynh đệ quyết định, ta cũng liền không nói thêm cái gì, nhưng thỉnh tiểu huynh đệ phân phó, vô luận muốn chúng ta làm cái gì, Mộ gia trên dưới, tuyệt không hai lời!"

"Có rất nhiều sự tình cho các ngươi làm."

Trần Phàm vừa cười vừa nói, kế tiếp đại chiến, Mộ Dung tức đám người thực lực, không thể giúp quá nhiều bận rộn, nhưng Trần Phàm không muốn không để ý đến bọn họ, không muốn khiến những người này cho rằng, cuối cùng trái cây, là không duyên cớ có được.

Tuy thế gian này, có rất nhiều người khát vọng thiên hạ bánh trên trời rơi xuống không làm mà hưởng, nhưng những người này, không bao gồm tuyên Dương Thành Mộ gia.

"Các ngươi hiện tại muốn làm, chính là án binh bất động, duy trì hết thảy hiện trạng, tốt nhất, để cho tuyên Dương Thành loạn một ít, có ý phải người đến mộ thành, cho chỗ đó Mộ gia mọi người, truyền đạt quá độ một sai lầm tin tức, tạm thời, vẫn không thể để cho bọn họ biết, Mộ Vân đám người đã chết rồi."

Nếu là bị biết, Mộ Vân bọn họ chết rồi, tất sẽ để cho mộ thành Mộ gia nghiêm thêm cảnh giới, tuy dùng vô Hoa Tông thực lực, cũng không e ngại phí trước, có thể Trần Phàm còn không nghĩ, dùng tàn nhẫn nhất giá lớn đi tiêu diệt mộ thành Mộ gia.

"Tiểu huynh đệ yên tâm, cái này, chúng ta biết làm rất tốt." Mộ Dung tức trầm giọng nói.

Trần Phàm chợt nhìn về phía thẩm hùng, nói: "Trầm tiền bối, bao gồm ngươi tại bên trong, từ giờ trở đi, lập tức ẩn nấp hạ xuống, đừng cho người biết các ngươi ở chỗ này, phong tỏa toàn thành, không thể gọi ngoại giới người, biết các ngươi đã tới. tất cả đã biết, trước đưa bọn chúng giam lỏng hạ xuống."

Bình quý thần tốc, còn muốn vô thanh vô tức!

Nghe vậy, thẩm hùng ngăn người, vội hỏi: "Công tử, ngươi không cho lão phu tùy ngươi cùng nhau đi mộ thành?"

Trần Phàm gật đầu, lạnh lùng cười cười, nói: "Ta muốn đi trước mộ thành, xem thật kỹ một chút, kia Mộ gia sau lưng những cái này bọn đầu trâu mặt ngựa, đến cùng đem mộ thành kinh doanh đến loại tình trạng nào."

"Trong mười ngày, ta tất có tin tức truyền quay lại, đến lúc đó, các người trước khi đến mộ thành cũng không muộn, lần này, ta chẳng những muốn đem mộ thành Mộ gia nhỏ tận gốc, còn muốn để cho những người kia, toàn bộ lưu ở mộ thành làm Cô Hồn Dã Quỷ!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: mộ thành

Chương 44: mộ thành

Nguy nga thành trì, tầm hơn mười trượng chí cao, đứng vững trong thiên địa, phảng phất nhất tôn khổng lồ cự nhân, tản ra một cỗ làm vô số người hơi bị thân phục rộng lớn khí tức.

Thành trì Tứ đại cửa thành, đều là người ta tập nập, như nước chảy.

Thành, gần 10m rộng rãi hai bên đường phố, có nhiều loại cửa hàng, tiệm thuốc, tiệm vũ khí, khách sạn, quán rượu, thậm chí chuyên môn bán ra đan dược đan phòng đều là ở chỗ này có thể nhìn thấy.

Đây là một cái rỗng rần lẩn lộn thành trì, tại tòa thành trì này, có ngoại nhân khó có thể tưởng tượng cao thủ số lượng, bởi vì thành trì nhân khí hòa bạo trình độ, hấp dẫn đến vô số người từ nơi khác chạy đến.

Bọn họ đi tới đây, thực sự không phải là muốn cư trú, mà là, tới nơi này trao đổi, hay là bán ra một ít vật phẩm, bởi vậy, thành trì, có một cái, vô cùng nổi danh ah rất lớn phòng đấu giá.

Nhưng mặc kệ thành này trì, là như thế nào hỗn loạn, có các thức người đợi tồn tại, hiếm có người, dám ở thành trì bên trong quấy rối.

Bởi vì, chính là thành này trì, có nhất tôn, tuyệt đối bá chủ tồn tại!

Cái vị này bá chủ, họ Mộ, cho nên, này thành tên là mộ thành!

Lưỡng ngày thời gian, Trần Phàm liền chạy tới mộ thành, mà thành trì phồn hoa cùng lửa nóng trình độ, để cho hắn mở rộng tầm mắt!

Tuy Mộ gia thực lực, xa xa không bằng Thái Nhạc điện, có thể Thái Nhạc điện cao cao tại thượng, cũng không có dung nạp các sắc nhân đợi ở chỗ này cư trú, Thái Nhạc điện cũng không phải cái gì dùng để giao dịch thị trấn, tự nhiên không có thấy được hòa bạo tình cảnh.

Mà tuyên Dương Thành, đặt ở mộ thành trước mặt, cơ hồ là kiến hời cùng voi ở giữa khác nhau, chút nào có thể so sánh tính cũng không có.

Tại đây khổng lồ thành trì, Mộ gia kinh doanh mấy trăm năm lâu, bức này nội tình, ngay cả là Trần Phàm, cũng không thể tưởng tượng rõ.

Lần này tới mộ thành, Trần Phàm là muốn dò xét một chút Mộ gia đến cùng, cùng với, tại đây mộ thành, đến tột cùng là có phải có Lăng Nhạc điện cao thủ, hoặc là nói, đến cùng có bao nhiêu Lăng Nhạc điện cao thủ ở chỗ này.

Mộ gia không đủ gây sợ, chỉ cần thăm hừng toàn tâm hiệp trợ, dựa theo võ Hoa Tông thực lực, cộng thêm Trần Phàm mình và Ngô Thiên ở bên, đủ để cho này xưng bá mộ thành gần tới mấy trăm dặm thể lực cho nhỏ tận gốc.

Nhưng chân chính địch nhân, lại là Lăng Nhạc điện!

Nếu có Lăng Nhạc điện cao thủ, hoặc là cao thủ số lượng còn không ít, kia Trần Phàm cũng đành phải vận dụng Thái Nhạc điện cao thủ. bất quá đây là một bước cuối cùng, không đến vạn bất đắc dĩ dưới tình huống, Trần Phàm còn không nghĩ làm như vậy.

Hiện giờ Ngũ Nhạc đại địa, đã là chiến hỏa từ từ đang thiêu đốt, Thái Nhạc điện làm, chắc hẳn đã đầy đủ làm cho người ta hơi bị ghé mắt, nếu là có thể, Trần Phàm không muốn làm cho Thái Nhạc điện lại lần nữa trở thành vạn chúng chú mục tiêu điểm, này đối với Thái Nhạc điện mà nói, không phải là chuyện tốt.

Thăm hừng, Ngô Thiên, Mộ Dung tức đám người lo lắng Trần Phàm, vốn định để cho Ngô Thiên cùng nhau qua, một người Thông Huyền cao thủ ở bên, mặc dù Mộ gia cao thủ đề xuống, Ngô Thiên mặc dù có chỗ không địch lại, muốn dẫn Trần Phàm còn sống rời đi, ngược lại cũng không phải làm không được.

Chỉ là bởi vì Ngô Thiên đã từng đi qua Mộ gia, đối với cái này nhóm cao thủ, Mộ gia những đại nhân kia vật nhất định có chỗ lưu ý cũng chú ý, Ngô Thiên nếu tới, Trần Phàm liền khả năng không lớn lặng yên không phát ra hơi thở hành động.

Hành tẩu trên đường cái, Trần Phàm tùy ý khắp nơi đi dạo, còn có mấy ngày thời gian, Trần Phàm không vội, đồng thời, như vậy tùy ý, cũng là có thể làm cho hắn nhìn thấy Mộ gia một ít thực lực.

Có thể ở đây thành bên trong mở cửa tiệm, tất nhiên muốn cùng Mộ gia đánh hao quan hệ, nói không chừng, những cái này cửa hàng sau lưng, thì có Mộ gia cổ phần, chỉ cần điểm này, liền có thể nhìn ra, Mộ gia tại mộ thành, có không thể tranh luận vô thượng địa vị.

Mỗi một ngày náo nhiệt đường đi, thỉnh thoảng, sẽ có Mộ gia một đội thiết vệ, tay cầm thép thương, mang theo khinh người xu thế đi qua, bọn họ tại duy trì lấy trên đường phố trật tự.

Mà khi những cái này thiết vệ đi qua, đều là sẽ có từng đạo hâm mộ mục quang quăng hướng đi qua, tại mộ thành, nếu là có thể cùng Mộ gia gần hơn quan hệ, hoặc là có thể vì Mộ gia làm việc, đó là khó lường quang vinh.

Bất quá, trừ đó ra, Trần Phàm còn nhìn thấy, đối với Mộ gia thiết vệ, đối với người của Mộ gia, đại đa số người không rõ ràng trong ánh mắt, đều là để lộ ra không quá thân mật sắc thái.

Xem ra, Mộ gia mặc dù là mộ thành chúa tể, nhưng không ra làm sao đặc nhân tâm.

Điểm này, so với tuyên Dương Thành Mộ gia, mộ thành Mộ gia còn kém nhiều.

Nhân tâm không ở, sự tình liền dễ làm nhiều.

Thử nghĩ một chút, nếu như này mộ thành Mộ gia, cực đặc nhân tâm, lấy bọn họ bá chủ địa vị, nó thế lực của hắn muốn công chiếm nơi này, chỉ cần không phải những cái kia cường đại đến để cho Mộ gia vô pháp ứng đối thế lực, ví dụ như Thái Nhạc điện, Lăng Nhạc điện.

Chỉ cần không phải những thế lực này xâm phạm, như vậy, mộ thành bên trong người, đều khả năng xuất thủ giúp đỡ.

Nếu như là như vậy, sẽ đối với diệt trừ Mộ gia hành động, mang đến thật lớn khó khăn.

May mà, Mộ gia này có lẽ cũng là bởi vì trở thành bá chủ quá lâu, dần dần, đã là có duy ngã độc tôn chi tâm, như vậy cũng rất tốt!

Mộ thành không thể nghĩ ngờ là rất náo nhiệt, náo nhiệt đến, rộng rãi đường cái, đều hiển lộ còn có một chút chen chúc, có thể cho dù là trong một chen chúc trên đường phố, vậy mà không lâu sau, truyền đến một hồi đồn dập tiếng vó ngựa.

Mộ gia có thể trở thành mộ thành chi chủ, tuyệt không chỉ có dựa vào là thực lực của bản thân Mộ gia, còn có cái khác một ít thủ đoạn. thí dụ như, bọn họ thiết lập hơn nhiều quy củ, nếu như vi phạm với những quy củ này, bất kể là ai, mặc kệ ngày bình thường cùng Mộ gia có như thế nào quan hệ, vi phạm quy củ người, nhẹ thì bị phạt, nặng thì, có lẽ chết!

Trong một thiết huyết thủ đoạn, cộng thêm thực lực cường đại, mới khiến cho Mộ gia vững vàng tại mộ thành xưng vương xưng bá!

Đồng đảo quy củ, trong đó một mảnh chính là, bất luận kẻ nào, không được ở thành trung sách ngựa tung đi!

Hiện tại, thậm chí có người tại thành bên trong lấy như thế tốc độ không chế lấy tuần mã, vậy nghĩ cũng không cần nghĩ, ngựa ngựa người, tất nhiên là người của Mộ gia.

Quả nhiên, khi nhìn thấy kia trên lưng ngựa những người này, trên đường phố người, lập tức tán đến lưỡng bên cạnh, mỗi người trong thần sắc, đối với kia người cầm đầu, thiếu hụt quá độ một loại khác thường cung kính.

người cầm đầu, là một hai mươi vừa ra mặt người trẻ tuổi, có bẩm sinh bất phàm phong phạm, tuấn dật khuôn mặt, cộng thêm hắn không tầm thường xuất thân, hiển nhiên, là đồng đảo tuổi trẻ nữ tử trong nội tâm tốt nhất lập gia đình nhân tuyển.

Bất quá người trẻ tuổi hiện tại, có thể là có chuyện gì ở trong lòng, đoạn đường này chỗ qua, khuôn mặt có chút gấp, hơn nữa có lẽ là tâm tình như thế nào duyên cớ, người trẻ tuổi hiển lộ vài phần táo bạo.

Giục ngựa đi qua, có người không kịp tránh chột hiện, hắn roi ngựa trong tay tử, chính là hung hăng rút qua.

Mọi người thấy đạt được rõ ràng, roi, linh lực tuân động, người trẻ tuổi xuất thủ, đúng là không có chút nào hạ thủ lưu tình, nếu là bị rút trúng, thực lực không đủ, đương trường tử vong ah không phải là không có khả năng.

Nhưng đối diện với mấy cái này, không ai dám hừ nửa chữ không, ngược lại, đối với những cái kia bị xui xẻo người, còn lộ ra đáng đời, vui sướng trên nỗi đau của người khác nụ cười.

Đây cũng không phải những người này nhân tính quá kém không có đồng tình tâm, mà là rất hiển nhiên, người trẻ tuổi thân phận quá cao quý, thế cho nên bọn họ, không thể không đi làm như vậy.

Đem làm cái gì người trẻ tuổi đội kỳ mã lướt qua đến xa xa, tiếng bàn luận xôn xao mới chậm rãi từ đi trong dân cư vang lên.

"Nhìn thấy chưa, chính là Mộ gia Nhị Công Tử, mộ Lâm Phong! mới hai mươi ra mặt niên kỷ, đã là tôi nguyên hậu kỳ cao thủ, nghe nói, hẳn còn là Mộ gia tương lai gia chủ hữu lực nhân tuyển nha."

"Không phải chứ? nghe nói Mộ gia đại công tử mộ ứng huyền, cũng là cực kỳ xuất sắc, hơn nữa còn là trưởng tử, làm sao lại như vậy?"

"Các ngươi đây liền có chỗ không biết."

Một cái người biết chuyện có phần có vài phần đắc ý nói: "Vốn Mộ đại công tử là thí sinh tốt nhất, có thể nghe nói, người gần nhất khảo nghiệm, Mộ đại công tử hẳn, không chỉ không có thông qua, ngược lại làm hư hại kiện đại sự, lúc này mới làm Mộ gia gia chủ và các trưởng lão, chọn trúng Mộ gia Nhị Công Tử."

"Cát, không biết cũng đừng nói càn!"

Khác có một người giảm thấp xuống thanh âm, gần như là chỉ có bản thân hắn tài năng nghe thấy: "Cũng không phải đại công tử phạm vào cái gì không thể vãn hồi sai, kỳ thật là, đại công tử, không phải là Mộ gia gia chủ đương thời con ruột, các ngươi hiểu không?"

"Thiệt hay giả?"

Một hồi trầm thấp tiếng kinh hô nhất thời truyền ra, nghe đến mấy cái này đối thoại, Trần Phàm cũng là như có điều suy nghĩ nhìn về phía đi qua.

Mộ gia đại công tử, dĩ nhiên là Mộ gia con nuôi?

Lại không quản tin tức này có phải là thật hay không, kia mộ Lâm Phong Mộ nhị công tử, bây giờ là Mộ gia gia chủ không người tới tuyển, tin tức này hẳn là không có sai.

Mà tin tức này, đối với Trần Phàm mà nói, hiển nhiên rất có giá trị lợi dụng.

Nếu là có thể để cho người của Mộ gia tự giết lẫn nhau, vậy thật là tốt?

Kia Mộ gia đại công tử mộ ứng huyền, cho dù là con nuôi, có thể nhiều năm qua sinh hoạt tại Mộ gia, nếu như hẳn không phải là bình thường hạng người, như vậy, nhất định cũng là có thuộc về lòng trung thành của hắn người tại đi theo.

Hiện tại bị tước đoạt người thừa kế thân phận, chắc hẳn mộ ứng huyền nội tâm, hẳn là tràn ngập hận hoặc ý khác.

Điểm này, có thể lợi dụng!

"Đúng rồi, nhìn Mộ nhị công tử hiện tại gấp gáp như vậy, biết đến cùng đã xảy ra chuyện gì sao?"

"Nghe nói, là có khách quý muốn tới, mà khách quý địa vị rất không nhỏ, lại đã từng bị Mộ đại công tử đắc tội qua, vốn, khách quý là muốn hưng sư vãn tội (*), đến cuối cùng, dường như là bị Mộ nhị công tử giải quyết lừa gạt, cho nên Nhị Công Tử mới bị coi trọng như thế."

"Uy, ngươi cũng biết thật sự là nhiều!"

"Vậy là đương nhiên, các ngươi cũng không nhìn một chút, ta là người như thế nào, nói cho các ngươi biết, ta một cái biểu ca, chính là Mộ gia thiết vệ bên trong một thành viên." người kia dương dương đắc ý nói, như thế thân phận, để cho hẳn rất là tự hào, đồng thời hẳn cũng biết, này sẽ làm những người khác đều cao liếc hẳn một cái.

Quả nhiên, tại tiếng nói hạ xuống, người chung quanh, đối với người này lập tức có thêm vài phần kính trọng mục quang, Trần Phàm cũng là nhìn hẳn một cái, nếu như người này biết tương đối nhiều, về sau cũng có thể đi chú ý một chút hẳn.

"Vậy nếu là đi nghênh tiếp khách quý, hơn nữa cũng sẽ không hưng sư vãn tội (*), Nhị Công Tử như thế nào như thế một bức tâm thần có chút không tập trung bộ dáng?" một lát sau, có người lại lần nữa hỏi.

Thế gian này, vẫn có rất nhiều người thông minh.

Kia mộ Lâm Phong làm ra biểu hiện tới, chính là tâm thần có chút không tập trung, bộ dáng kia để cho Trần Phàm biết, một cái ứng đối không tốt, khách quý đem sẽ biến thành ác khách!

Chỉ bất quá, những cái này đến cùng là đúng hay không chính xác, còn phải chờ kỹ càng đi điều tra một phen, mà bây giờ, Trần Phàm càng thêm hiếu kỳ, cái gọi là khách quý đến tốt cùng là ai?

Có thể được Mộ gia đều coi là khách quý người, địa vị không thể nghi ngờ rất lớn, liên tưởng tới Mộ gia cùng Lăng Nhạc điện trong đó có liên hệ, nói không chừng, thật sự sẽ là Lăng Nhạc điện người.

Vậy càng hẳn là đi xem một chút, tới đến cùng là người nào!

Trần Phàm chợt ản vào đám người, chợt, hướng mộ Lâm Phong mọi người chỗ đi phương hướng, lặng lẽ rất nhanh chạy lướt qua mà đi . . . chỉ là đang cùng rồi mới cái kia biết rất nhiều chuyện tình người gặp thoáng qua thời điểm, Trần Phàm thoáng dừng một chút.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Lăng Công Tử

Chương 45: Lăng Công Tử

Rộng lớn ngoài cửa thành, lúc này, không có gì ngoài mộ Lâm Phong cả đám, không còn cái khác bất luận kẻ nào!

Nơi này yên tĩnh, cho nên muốn vào thành hay là muốn ra khỏi thành người, tất cả đều thành thành thật thật ở phía xa chờ, cho dù là cách vô cùng xa, ah như cũ nhìn thấy, Mộ nhị công tử sắc mặt, có chút gấp.

Như thế xem ra, cái gọi là sắp tới tới khách quý, đối với Mộ gia mà nói, mười phần trọng yếu, mà mộ biểu hiện của Lâm Phong, tựa hồ cũng ở báo cho Trần Phàm, khách quý sẽ hay không, vẫn không thể định đoạn, hơn nữa, cho dù tới, cũng chưa chắc, có thể toàn lực duy trì Mộ gia, hoặc là nói, cùng Mộ gia còn có thể bảo trì quan hệ tốt đẹp.

Bất quá, nếu là tới khách quý, thật sự là Lăng Nhạc điện người, như vậy, này là tuyệt đối vô pháp lợi dụng được!

Mặc dù nói, thế gian, đối với rất nhiều người mà nói, không có vĩnh viễn bằng hữu cùng địch nhân, chỉ có vĩnh hằng lợi ích, vì lợi ích, bằng hữu cũng có thể trở thành địch nhân, địch nhân cũng có thể biến thành bằng hữu, nhưng ở Trần Phàm nơi này, tuyệt không có khả năng này.

Cùng Lăng Nhạc điện trong đó, không còn mấy may hòa hoãn cơ hội!

Nghĩ tới cùng ngày tại Thái Nhạc đại điện trước, Lăng Thiên Phong kia một phen làm càn lời, Trần Phàm lúc này trong nội tâm, có, chính là vô tận sát ý.

Ước chừng chừng nửa canh giờ đi qua, xa xa con đường lớn kia, một hồi khói bụi, ngập trời lên . . .

"Đến rồi!"

Chỗ cửa thành, trên lưng ngựa, mộ Lâm Phong tinh thần hơi bị chấn động, chợt giục ngựa rất nhanh nghênh đón tới.

Xa xa khói bụi rất nhanh tiếp cận, phút đồng hồ thời gian mà thôi, một nhóm năm người, tự khói bụi bên trong xuất hiện, đem làm cái gì thấy rõ ràng năm người này, nhất là cầm đầu người trẻ tuổi kia, mộ Lâm Phong thần sắc, rốt cục từng (lóng) trì hoãn thêm vài phần.

"Vậy mà, là hán?"

Thấy được mới xuất hiện cái kia cầm đầu người trẻ tuổi, Trần Phàm lông mày không khỏi nhăn nhúm một cái, hiển nhiên, người trẻ tuổi này hán nhận thức.

Trần Phàm chẳng những nhận thức, đối với người trẻ tuổi này chi tiết còn rất rõ ràng.

Này năm cái, chính là Lăng Nhạc điện cao thủ!

Mà người trẻ tuổi kia. . . người trẻ tuổi ăn mặc một thân lam nhạt quần áo, mặt mày thanh tú, sắc mặt lại hơi có chút trắng xám, hán họ Lăng, danh lăng túc!

Trần Phàm đem làm cái gì thực không nghĩ tới, chẳng quản Mộ gia bất phàm, có thể được Lăng Nhạc điện để mắt, nguyện ý cùng Mộ gia hợp tác một bà, nhưng cái gọi là hợp tác, e rằng, cũng chỉ là Lăng Nhạc điện vì cho Thái Nhạc điện một cái khó chịu.

Giữa bọn họ hợp tác, càng nhiều còn có thể là lợi dụng.

Lấy Lăng Nhạc điện tại Ngũ Nhạc cả vùng đất địa vị, dù cho biết rõ là lợi dụng, cũng sẽ có vô số người, rất nhiều thế lực chen lấn qua, điểm này không thể nghi ngờ.

Nhưng, đi đến mộ thành, lại có thể là lắng tức, điều này làm cho Trần Phàm có chút giật mình!

Lăng túc, đương đại Lăng Nhạc điện, xuất sắc nhất trẻ tuổi, dù cho Lăng Thiên Phong chỉ từ Lăng Dương, tự kiểm chế thiên phú không tồi, xuất thân phi phàm, nhưng là tự nhận, tại vô đạo thành tựu, này cả đời, cũng khó có khả năng sẽ vượt qua lăng túc.

Như thế có thể nghĩ, lăng túc đối với Lăng Nhạc điện mà nói, là bức nào trọng yếu!

Có lẽ bởi vì xuất thân duyên cớ, lăng túc nhất định vô pháp trở thành Lăng Nhạc điện chi chủ, thế nhưng, tương lai hẳn, nhất định sẽ là Lăng Nhạc điện kháng đình người, dưới một người, tuyệt đối phía trên cao thượng địa vị, đã là lăng túc vật trong bàn tay.

Tại Lăng Nhạc điện, lăng túc sở được đến đãi ngộ, may mắn ah không thể so với Lăng Dương chênh lệch, vậy mà, Lăng Nhạc điện đem hán phái đến mộ thành, này chẳng lẽ không phải là nói, giữa bọn họ hợp tác, đã thực sự không phải là đơn thuần lợi dụng?

Có lăng túc phía trước, như vậy, Lăng Nhạc điện tất nhiên sẽ có càng cường đại hơn cao thủ, sau đó không lâu, nhất định sẽ đi đến mộ thành.

Lăng túc tuy ưu tú, nhưng dù sao còn không từng chân chính phát triển, hẳn như gặp chuyện không may, đối với Lăng Nhạc điện mà nói, chính là trọng đại đã kích, mà đối với cái khác bốn nhạc mà nói, chắc hẳn, là phi thường vui lòng nhìn thấy.

Người trẻ tuổi này, cho dù lấy Trần Phàm ánh mắt nhìn, cũng có thể cảm giác được một tia đáng sợ hàn ý.

Lớn như vậy Ngũ Nhạc cả vùng đất, nhân tài xuất hiện ló ló, tất cả lĩnh phong tao, đương kim một đời, đồng dạng cũng không ngoại lệ, vô số ưu tú người trẻ tuổi, hoành không xuất thế, hoặc kế thừa các bậc cha chú vinh quang, hay là băng vào bản thân nỗ lực, tại đây mảnh cả vùng đất, thỏa thích bày ra lấy thuộc về các bậc thiên kiêu chi từ hăng hái.

Nhưng, tại đông đảo ưu tú trẻ tuổi, công nhận xuất sắc nhất, kẻ ưu tú nhất, là bị nhiều chuyện người, xưng là Tứ Công Tử bốn người trẻ tuổi.

Này bốn người trẻ tuổi, đều có được hơn người tu luyện thiên phú, thủ đoạn của bọn hắn, mưu lược, cùng với từng người tại từng người tông môn trong thế lực, đều là có được lấy nó hán trẻ tuổi, thậm chí một đời trước cũng không có địa vị cùng quyền lực.

Lăng túc chính là Tứ đại công tử bên trong một cái trong đó, bị tôn xưng là, Lăng Công Tử!

Cái khác ba đại công tử, là trong núi lớn, hoa nhạc, đông nhạc bên trong ưu tú người trẻ tuổi.

Ngũ Nhạc đại địa năm Đại chúa tể thế lực, cũng chỉ có Trần Phàm Thái Nhạc này nhất mạch, không có ai nổi tiếng ở trên!

Bởi vì vậy nguyên nhân, rất nhiều người đều cho rằng, Thái Nhạc điện tương lai, nhất định sẽ đánh phải Tứ đại nhạc, thậm chí dần dần, này năm Đại chúa tể một trong địa vị, cũng sẽ danh không phò nó không thật, cuối cùng sẽ bị thay thế, hay là diệt vong!

Mà đối với Tứ Công Tử bên trong cái khác ba đại công tử, tại Trần Phàm trong nội tâm, kiêng kỵ nhất, chính là Lăng Công Tử này lăng túc!

Ngược lại không phải là bởi vì Thái Nhạc điện cùng Lăng Nhạc điện hiện giờ thế như nước lửa, mà là, lăng túc bản thân mang đến tính nguy hiểm.

Trong núi lớn, hoa nhạc, đông nhạc bên trong ba đại công tử, xuất thân của bọn họ, đều giống như Trần Phàm Lăng Dương như vậy, chỉ cần có lấy nhất định vô đạo tu luyện thiên phú, tương lai bọn họ, chỉ cần không phát sinh vấn đề, hoặc là làm không thể được tha thứ sự tình, một ngày kia, cũng có thể kế thừa từng người chỗ thế lực chi chủ vị trí.

Cho nên, bọn họ phát triển chi lộ, tương đối mà nói, muốn vững vàng rất nhiều, vô đạo trong khi tu luyện, cũng sẽ có rất nhiều người to lớn tương trợ, lấy được công pháp vũ kỹ, tài nguyên. . . , đồng đều là muốn liên có thể có, sẽ không chút nào bởi vì vậy mà đi lao tâm lao lực.

Tại hoàn cảnh như vậy, bọn họ phát triển, so với những người khác, tự nhiên là muốn mau hơn rất nhiều, xuất sắc tu luyện thiên phú, khổng lồ tài nguyên cheo chống, tất nhiên là càng thêm dễ dàng tại vô đạo dọc đường hành tẩu.

Thế nhưng là, ở trong mắt Trần Phàm, hẳn lại cho rằng, quá mức bằng phẳng đường, tuy đi thư thái một chút, thế nhưng là, gặp được dốc đứng dốc núi, tâm tính của bọn hắn, không khỏi liền sẽ bị ảnh hưởng đến.

Đương nhiên, ba đại công tử trưởng bối, và bọn họ bản thân, cũng có thể nghĩ vậy một chút, bởi vậy, bọn họ rèn luyện, tuyệt không so với người khác ít, thậm chí, tại lúc còn rất nhỏ đã bị quán thâu, một khi thất bại, sẽ vạn kiếp bất phục lý niệm, này dẫn đến lấy ba đại công tử nếu so với thường nhân càng thêm khắc khổ.

Bất kể là ai cũng biết, chỉ có nỗ lực khắc khổ, mới có thể có thu hoạch đến!

Nhưng, Tiên Thiên chưa đủ, vẫn là để cho Trần Phàm, đối với kia ba đại công tử kiêng kỵ tâm, xa xa nhỏ hơn Lăng Công Tử lăng túc!

Cái gọi là vốn sinh ra đã kém cỏi, là lăng túc xuất thân, xa không bằng này ba đại công tử!

Không chỉ là không bằng bọn họ, liền quá nhiều người cũng không bằng.

Lăng túc, là một cái vứt bỏ nhi, sinh ra, cha mẹ đã không ở, hẳn một mình sinh hoạt tại Lăng Nhạc điện.

Không có cha mẹ trông nom, hẳn còn nhỏ sinh hoạt, có thể nghĩ khó khăn, dù cho có Lăng Nhạc điện chiếu cố, để cho hắn không đến mức khi còn nhỏ

liền rời đi nhân thế, nhưng này loại chiêu cố, hiển nhiên là không đủ lý tưởng.

Mà ở vừa mới bắt đầu tiếp xúc võ đạo chi lộ thời điểm, lăng túc cũng không có biểu hiện ra hơn người tu luyện thiên phú, tại đại đa số mắt người, hẳn chỉ là bình thường tư.

Tại võ đạo thịnh hành trong thế giới, một cái tư chất bình thường hạng người, nhất là đặt ở Lăng Nhạc điện này đợi trong thế lực, là vô pháp đạt được rất tốt chiêu cố, tại lăng túc ngày xưa trong sinh hoạt, không thiếu cười nhạo, vũ nhục, thậm chí bị ấu đả, khi đó hẳn, so với tên ăn mày còn muốn không bằng.

Nhưng tất cả mọi người nhìn sai rồi, lăng túc thực sự không phải là tư chất bình thường, mà là nét đẹp nội tâm tại tâm!

Lăng túc là một phạm nhân, là một cái sinh động phạm nhân, lúc hẳn một khi ngộ phong : gặp gió hóa rồng, thể hiện ra kinh người thiên phú, kia bị áp chế hơn mười năm tâm tính, rốt cục bạo phát.

So với cái khác ba đại công tử, lăng túc làm người càng thêm cực đoan, thủ đoạn càng thêm tàn nhẫn, động một tí giết người. tính tình biến ảo hi nộ vô thường, trên một giây còn vẻ mặt tươi cười, một giây sau, khả năng liền giết ý ngập trời.

Như vậy một cái hành sự từ không theo lẽ thường quá độ bài người, mới càng thêm đáng sợ!

Trần Phàm mặt sắc mặt ngưng trọng nhìn về phía nơi xa lăng túc, một lát sau, hơi hơi thở hắt ra.

Mộ Lâm Phong làm ra biểu hiện tới thần sắc, điều này làm cho Trần Phàm suy đoán, Mộ gia cùng Lăng Nhạc điện trong đó, cũng không phải mười phần hòa hợp, bằng không mà nói, tại gặp được lăng túc, mộ Lâm Phong ah không thể nào là một mảnh khăn trương.

"Lăng Công Tử, ngài rốt cuộc đã tới, một con ngựa bốn ba, ngài khổ cực, mau mời, mau mời!"

Mộ Lâm Phong mặc dù tại đây mộ thành, thậm chí phương viên chi địa có cao quý chính là thân phận, nhưng những... này, tại lăng túc trước mặt, đều không coi là cái gì, mà hẳn tựa hồ cũng đúng lăng túc từng có một phen rõ ràng, hiện nay hẳn, đối với lăng túc, gần như là một mảnh nhing nọt.

Lăng túc cười nhạt một tiếng, thanh âm bình tĩnh như thường, tuy nhiên, mang cho người một cỗ áp lực cường đại.

"Mộ Lâm Phong, Bốn công tử muốn người, các người chuẩn bị xong chưa?"

Mộ Lâm Phong thần sắc trì trệ, chợt là cười nói: "Lăng Công Tử yên tâm, người, ngay tại mộ thành, nàng không chạy thoát được đâu. sở dĩ không có lập tức mang tới đón tiếp công tử ngài, chúng ta cũng là sợ nàng phản kháng, nếu thất thủ đã thương nàng, vậy cũng không tốt."

"Rất tốt!"

Lăng túc nụ cười tựa hồ trở nên chân thành một chút, nhìn về phía mộ Lâm Phong, lăng túc nói: "Mộ Lâm Phong, người nên biết, lần này, Bốn công tử vốn sẽ không tới, có thể Bốn công tử vẫn phải tới, làm như vậy là vì cái gì, trong lòng người nên mười phần minh bạch."

"Cho nên, như Bốn công tử đến không được. . ."

Nụ cười như trước rất chân thành, thế nhưng là, từ thanh âm, lại tiết lộ cực đoan hàn ý.

Thân ở phía xa, Trần Phàm đều là nhìn không được như bóng mây, Lăng Công Tử này, quả nhiên giống như trong truyền thuyết như vậy, tính tình quá vô thường.

Lôi kéo Mộ gia, lợi dụng Mộ gia, rõ ràng cho thấy kiểm chế Thái Nhạc điện hảo thủ đoạn, có thể thực hiện một người, này lăng túc, lại không để ý Lăng Nhạc điện nghiệp lớn, hẳn hành sự thủ đoạn, quả nhiên là không thể theo lẽ thường đi độ .

Tuy lăng túc bây giờ cách làm, rất có thể để cho Lăng Nhạc điện mất đi một cái cơ hội, nhưng mà, đây chỉ là một cơ hội mà thôi, lăng túc bản thân đáng sợ, mới gọi người hơi bị cẩn thận.

"Lăng Công Tử xin yên tâm, ta Mộ gia, tuyệt đối sẽ không để cho Lăng Công Tử thất vọng." mộ Lâm Phong lập tức lời thề son sắt nói, bộ dáng như vậy, có lẽ là hẳn cuộc đời này, đều chưa từng từng có.

"Dẫn đường a!"

Lăng túc cười cười, lại là dẫn đầu vung lên roi ngựa, tuần mã bốn vô dương động, trước mộ Lâm Phong đám người, tiến nhập đến mộ thành bên trong!

Chương 46: hỏi ý

Chương 46: hỏi ý

Cả đám, rốt cục tại vô số đạo mục quang nhìn chăm chú, vào khối thành trì, mà, hướng thành bên trong phồn hoa nhất khu vực chạy lướt qua mà đi.

Trên tường thành, Trần Phàm thân ảnh chậm rãi hiện ra, nhìn nhìn cái hướng kia, mục quang hơi hơi lấp lánh, không biết suy nghĩ cái gì.

Rồi mới lẳng túc cùng mộ Lâm Phong ở giữa đối thoại tuy ngắn ngủi, như cũ là để cho Trần Phàm từ bên trong đã biết rất nhiều chuyện tình.

Lần này mộ thành hành trình, vốn không tới phiên lẳng túc mà đến, lại bởi vì một người, lẳng túc cuối cùng vẫn còn tới.

Cái này cho thấy, Mộ gia còn không đáng đến Lăng Nhạc điện quá coi trọng, lẳng túc đi tới đây, chỉ là bởi vì hắn muốn một người, cho nên mới!

Nếu như thấy không phải là quá nặng, cũng liền có nghĩa là, lẳng túc xong xuôi sau đó, có lẽ sẽ lập tức rời đi mộ thành.

Lấy lẳng túc tính tình, khả năng không lớn sẽ bị người bài bố, dù cho người này là Lăng Thiên Phong, thậm chí Lăng Nhạc điện một đám trưởng lão, có lẽ đều làm không được.

Chỉ cần lẳng túc rời đi, đối thành những người khác ở chỗ này, giải quyết Mộ gia liền dễ dàng nhiều.

Bất quá, nếu như lẳng túc tới, Mộ gia liền khả năng không lớn để cho hắn rất nhanh liền rời đi, đối với Mộ gia mọi người tới giảng, cho dù là Lăng Dương đích thân tới nơi này, này sức nặng, tựa hồ cũng so ra kém lẳng túc.

Cho nên, sự tình như cũ sẽ rất phiền toái!

Lẳng lặng đứng yên một lát, Trần Phàm đột nhiên tự nhủ: "Không biết lẳng túc muốn người, rốt cuộc là ai? nếu như lúc trước những người kia đàm luận là thực, như vậy, người này, có lẽ cùng Mộ gia đại công tử có quan hệ. từ phương diện này vào tay, hẳn là chính xác."

Mộ gia địa phương rất tốt tìm, không cần hỏi chính là rõ ràng, mà Trần Phàm tuy tự tin, lại cũng không cho rằng, mình có thể làm được vô thanh vô tức lên vào đến Mộ gia, đi dò xét bọn họ hư thật cũng dò xét nghe bọn hắn nói chuyện.

Lập tức, đầu tiên muốn biết rõ, đến cùng lẳng túc muốn là ai, nếu là đem người này chừng khống trên tay, nói không chừng, có thể làm cho lẳng túc sợ ném chuột vỡ bình.

Người trẻ tuổi này, tuy lãnh khốc làm cho người ta không thể phát giác được dòng suy nghĩ của hắn ba động, bất quá, vừa rời ở cửa thành ngoại thời điểm, khi nhắc tới người kia, Trần Phàm rất rõ ràng cảm giác đến, lẳng túc trong hai mắt, rất nhanh đã hiện lên một tia lửa nóng tình cảnh.

Như thế ý tứ, biểu lộ lẳng túc đối với đạt được người kia khát vọng!

Rộng rãi đường đi, sạch sẽ sáng ngời, lui tới người, phảng phất như làm trộm, hành tẩu tại đường phố này, không không cẩn thận từng li từng tí, tựa hồ là sợ kinh động đến cái gì.

Hai bên đường phố phòng xá, vô cùng chỉnh tề, ở chỗ này, không có cái gọi là đặc biệt cửa hàng, có, là một loại an tĩnh, cùng với ẩn nấp ở an tĩnh sau lưng lạnh lạnh.

Tiến lên đến đường đi một nửa thời điểm, liền sẽ phát hiện, nơi này đứng sừng sững lấy một tòa, vô cùng khổng lồ trang viên, phạm vi diện tích to lớn, cơ hồ là đem còn dư lại nửa cái phố, tất cả đều bao gồm đi vào.

Mà này trang viên, bị tu kiến dường như là một tòa thành lũy!

Tại đây cao vút trên vách tường, cách mỗi hơn 10m, chính là che dấu một tòa trạm gác ngầm, từ nơi này trạm gác ngầm, cảm ứng lực siêu cường người, liền có thể phát giác được, bên trong chỗ nhấp nhô mạnh mẽ đại năng lượng khí tức.

Như thế trạm gác ngầm, một mực kéo, đem trọn tòa thành lũy ngoại vi, đều là cho vòng đi vào, đừng nói là người, coi như là chim bay, ah đừng hòng từ nơi này giữa không trung trên phi vượt qua.

Nơi này chính là Mộ gia chỗ trang viên, như thế Tường Đồng Vách Sắt, tượng trưng cho Mộ gia tại mộ thành bá chủ địa vị, ah bảo đảm Mộ gia, ít có người dám trước tới quấy rối.

Mộ gia cửa lớn, lấy Mộ gia gia chủ cầm đầu, rất nhiều Mộ gia cao thủ xếp thành một hàng, đem lẳng túc cung kính nghênh tiến vào trang viên bên trong.

Mộ gia bất cứ người nào đều vô cùng rõ ràng minh bạch, tại mộ thành, tại đây phương viên gần như ngàn dặm chi địa, Mộ gia đích thực là không thể tranh luận bá chủ, thậm chí là chúa tể thế lực, nhưng mà, này nhóm thế lực, nếu là đặt ở toàn bộ Ngũ Nhạc cả vùng đất, có lẽ, chỉ có thể tính thành là trung đẳng thế lực.

Mà ở Lăng Nhạc điện trước mặt, liền một chút ưu thế đều không chuẩn bị!

Không nói Lăng Nhạc điện chính thể thực lực, riêng là lăng tước sau lưng ngũ đại hộ vệ, trong đó bốn người, cũng có lấy huyền động hậu kỳ thực lực, trong đó vị lão giả kia, lại càng là vượt qua huyền động cảnh, đạt đến Thông Huyền chi cảnh.

Tuy, còn so ra kém Mộ gia gia chủ, nhưng này đội thực lực, chỉ là lăng tước hộ vệ, như thế suy tính hạ xuống, toàn bộ Lăng Nhạc điện thực lực, nên là như thế nào cường đại?

Tại Mộ gia cả đám nghênh tiếp lăng tước đồng thời, Trần Phàm dạo chơi tại mặt khác trên đường phố đi tới, hẳn thực sự không phải là tại đi dạo, mà là tại tìm người.

Lớn như vậy mộ thành, nếu muốn tìm đến một người, không thể nghi ngờ là tại mò kim đáy biển, bất quá Trần Phàm sớm có chuẩn bị, dọc theo trong nội tâm cảm ứng được phương hướng, hẳn không vội không từ đi tới, ước chừng là hơn nửa canh giờ, tại một chỗ tửu quán phía trước ngừng.

Nơi này đã không phải là mộ thành náo nhiệt trung tâm phạm vi, cùng lúc trước thấy được xa hoa phồn thịnh so sánh, phiên địa phương này hiển lộ rút lại phía sau hồi lâu, xung quanh phòng xá, rõ ràng cũng là kém nhiều cấp bậc.

Mỗi một thành trì, có náo nhiệt chi địa, liền cũng có quanh què chỗ, vô luận ở chỗ nào, giàu nghèo thủy chung là cùng tồn tại mà ở.

Nhìn rượu này bất chấp mọi thứ liếc một cái, Trần Phàm liền giẫm chặn tại chỗ mà vào.

Tửu quán chỉ có một tầng, diện tích cũng không phải rất lớn, cho nên Trần Phàm chỉ là vài lần, liền gặp được hán chỗ người muốn tìm, người này, chính là tại trước đó không lâu, mộ Lâm Phong sau khi xuất hiện, chậm rãi mà nói người kia.

Trần Phàm trực tiếp đi đến hán chỗ bàn rượu trước, sau đó tại hán đối diện ngồi xuống.

"Người. . ."

Đối diện trung niên nhân, vốn muốn mắng to một chút không hiểu quy củ thiếu niên, muốn mượn này tới báo cho xung quanh người, hẳn ở chỗ này, là không người có thể gây.

Bất quá, tại hán ngừng đầu, thấy được Trần Phàm, sắp thốt ra tiếng mắng, cứng rắn nuốt trở vào.

Lúc này Trần Phàm, cũng không có bất kỳ khí tức phát ra, tựa như cùng là một cái nhà bên thiếu niên, nhưng mà, thiếu niên này, mục quang thanh tịnh, làm cho người ta liếc một cái, liền không nhịn được muốn hăm sâu tiến vào.

Trung niên nhân kia mặc dù không phải là võ đạo cao thủ, nhưng có thể tại mộ thành một góc chi địa, lẫn lộn quá độ điểm danh quan tòa, nhãn lực của hẳn, liền cảm giác không phải là người bình thường có khả năng so sánh được.

Thực giác nói cho hẳn biết, thiếu niên này, sẽ là hẳn không chọc nổi người.

Bởi vậy, tại kia tiếng mắng nuốt trở về, trung niên nhân lập tức cẩn thận nói: "Công Tử Gia, trẻ đã no đầy đủ, ngài chậm dùng, trẻ cáo từ."

Không hổ là địa đầu xà, quả nhiên là có được dân được!

Trần Phàm khoát tay, thân nhiên nói: "Ta là đặc biệt tới tìm ngươi, ngươi ăn trước xong, để cho đội chút nữa chúng ta hảo hảo trò chuyện."

"Này? đúng, đúng!"

Trung niên nhân chỗ đó dám cự tuyệt, vội vàng lại là lần nữa ngồi xuống, ăn đồ vật thời điểm, thỉnh thoảng trộm lượng lấy Trần Phàm, não đang tại rất nhanh chuyển động, lạ lắm thiếu niên, tại sao lại tìm tới hẳn?

Trần Phàm ah không vội, đợi đến trung niên nhân sau khi ăn xong, hẳn bên cạnh quét mắt liếc một cái, người sau ánh mắt vô cùng tốt, lập tức đứng dậy hướng xung quanh quát: "Đều đã ăn xong a? đã ăn xong nhanh chút rời đi, đừng tại đây nhao nhao lấy đại gia ta thanh tĩnh."

Nghe nói như thế, Trần Phàm ah âm thầm khen ngợi một tiếng.

Trung niên nhân tại đuổi mọi người trong lời nói, cũng không nhắc tới hẳn Trần Phàm, phần này tiểu thông minh, vô cùng khó được, có thể tại mộ thành bên trong lẫn lộn quá độ một chút trò người, đích xác có chút bản lĩnh, tuy hẳn lẫn lộn địa phương, không coi là có nhiều trọng yếu.

"Ngươi tên là gì?" đợi cho tửu quán, chỉ còn lại hai người, Trần Phàm hỏi.

Trung niên nhân bận rộn đáp: "Trẻ Trần ban đầu, ra mắt công tử gia!"

"Trần ban đầu?"

Trần Phàm cười cười, nguyên lai hay là bốn gia, cười qua đi, hần tiếp tục nói: "Có chút việc, ta muốn hỏi ngươi, hi vọng ngươi thành thật trả lời, đem ngươi cũng biết đều nói cho ta biết. yên tâm, nếu là hài lòng, sẽ có ngươi tốt vị trí."

"Đứng, đứng, Công Tử Gia xin hỏi, vô luận cái gì, chỉ cần tiểu nhân biết, tuyệt đối chỉ tiết bẩm báo!"

Trần Phàm gật gật đầu, hỏi: "Ngươi đối với chuyện của Mộ gia, biết tương đối nhiều, ta muốn biết chính là, Mộ gia đại công tử cùng Mộ gia chân thật quan hệ, cùng với, ngươi trước đó không lâu trên đường nói những sự tình kia, đến tốt cùng là ngươi đang khoác lác, hay là ngươi thật sự rõ ràng."

Trần ban đầu sắc mặt không khỏi khản trương lên!

Hắn mặc dù có một chút năng lực, tại phiên địa phương này, có như vậy một ít thanh danh, ngày bình thường có thể làm mưa làm gió, nhưng người như hắn, nhất là khôn khéo lanh lợi, từ trước đến nay cũng biết, người nào có thể gây, người nào, đừng nói gây, liền thấy cũng không thể thấy.

Trần ban đầu không khỏi thầm mắng mình miệng không ngăn cản, thiếu niên này tìm hắn hỏi chuyện của Mộ gia, hiển nhiên, người sau cùng Mộ gia trong đó, không phải là bằng hữu, bằng không thì, cần gì phải hỏi hắn?

Quả nhiên là họa là từ ở miệng mà ra!

Nhưng lại không thể không trả lời, thiếu niên này, đồng dạng cũng là hắn không chọc nổi.

Bất quá. . . nửa ngày, Trần ban đầu trong nội tâm liền có quyết đoán, lúc này thần sắc bất an, dần dần có chỗ khôi phục.

Có thể không đợi hắn mở miệng trả lời, Trần Phàm thanh âm lại một lần nữa nhàn nhạt vang lên: "Ngươi là người thông minh, cho nên ngươi hẳn là rõ ràng biết, tương tự người như ngươi, dù cho Mộ gia có thể hộ ngươi nhất thời, nhưng tuyệt sẽ không hộ ngươi quá lâu thời gian, cho dù là ngươi thực có một cái biểu ca là Mộ gia thiết vệ một trong. nếu như ta cứng rắn muốn giết ngươi, Mộ gia tuyệt sẽ không vì ngươi, mà lựa chọn đối địch với ta."

"Cho nên, tốt nhất vẫn là đem trong lòng ngươi điểm này tiểu thông minh thu lại, thành thành thật thật trả lời ta mà nói, cam đoan không thể thiếu chỗ tốt của ngươi. bằng không thì, đừng nói ta, Mộ gia đầu người trước liền muốn giết ngươi. mà ngươi ah yên tâm, chuyện ngày hôm nay, không có người thứ ba biết."

Trần ban đầu nhất thời mở hôi đầm đìa, ngay tại rồi mới, thật sự là hắn là làm hảo chuẩn bị, trước ứng phó rồi thiếu niên này, sau đó đi về phía Mộ gia mật báo, để đạt được Mộ gia hảo cảm, để mình tại phiên khu vực này bên trong địa vị càng thêm ổn định.

Không nghĩ tới, đều bị thiếu niên này khám phá.

Như thế uy hiếp, chỗ của hắn còn dám có tâm tư khác, lặng rồi một lát sau, Trần ban đầu cắn răng giam, như là làm quyết định gì đó, sau đó lập tức nói: "Công Tử Gia, tại trên đường cái ta nói những lời kia, không có khoác lác, xác thực."

"Hả?"

Trần Phàm mày kiếm khẽ nhẹ, nói: "Ngươi hảo hảo nói một chút!"

Như là đã mở đầu, Trần ban đầu lại không có cái khác giấu diếm, hần tiếp tục nói: "Mộ gia đại công tử, thật sự là con nuôi, là Mộ gia gia chủ lúc tuổi còn trẻ du lịch bên ngoài nhặt về cô nhi."

"Nói tiếp!"

"Vâng!"

Trần ban đầu lại nói: "Bởi vì là con nuôi, cho nên, Mộ gia đại công tử mặc kệ như thế nào xuất sắc, kỳ thật đều không chiếm được chân chính tán thành, điều này cũng đưa đến, tại đại công tử trong nội tâm, đối với Mộ gia không công bình, thủy chung có một phần hận ý. mà đại công tử cùng Nhị Công Tử trong đó, cũng là thủy hỏa bất phân dung, nghe nói trong thâm tâm, lưỡng vị công tử trao qua nhiều lần tay, đều bởi vì Mộ gia thiên đội, để cho đại công tử ăn không ít thiệt thòi."

"Hôm nay tới khách quý, cùng đại công tử trong đó, đến cùng từng có cái dạng gì ăn tết (quá tết)?"

Chuyện này, mới là Trần Phàm muốn biết nhất được!

Chương 47: thiên sương các

Chương 47: thiên sương các

"Công Tử Gia!"

Nghe được Trần Phàm lần nữa đặt câu hỏi, Trần ban đầu không khỏi cười khổ thanh âm, hần nói: "Trẻ chỉ là mộ thành bên trong một cái lưu manh, vận khí tốt, có cái biểu ca tại Mộ gia làm việc, đâu có thể biết quá nhiều a!"

"Đem ngươi cũng biết nói ra là được."

Trần Phàm cũng biết, đây là làm khó Trần ban đầu, là hần quá nóng lòng, lẳng túc đột nhiên đến nơi, mặc kệ là nguyên nhân gì, đều làm Trần Phàm cảm nhận được lớn lao áp lực.

"Đứng, đứng!"

Trần ban đầu vội vàng ứng lương thanh âm, chợt trầm mặc xuống, suy nghĩ kỹ một lát sau, mới lên tiếng: "Công Tử Gia, kế tiếp, ta là suy đoán, ngài tự tùy ý nghe một chút là tốt rồi."

Trần Phàm gật gật đầu.

Trần ban đầu liền tiếp tục nói: "Bởi vì đại công tử tại Mộ gia một mực không bị quá nặng xem, thậm chí đều có chút không được tín nhiệm, vì cái biến cục diện này, đại công tử cũng làm rất nhiều nỗ lực."

"Nghe nói tại trước đó không lâu, Mộ gia có một cái hành động lớn, vốn là giao cho Nhị Công Tử phụ trách, có thể bị đại công tử cố hết sức tranh thủ đến, đại công tử nghĩ bằng vào việc này, tới đến hần tại Mộ gia xứng đáng địa vị, có thể đến cuối cùng, không biết xảy ra chuyện gì biến cố, đại công tử cùng một đám thân tín của hần, chặt vật trở lại Mộ gia, chẳng những sự tình không có hoàn thành, còn đắc tội một ít đại nhân vật."

"Về phần đến cùng xảy ra chuyện gì, liền không phải trẻ chỗ có thể biết."

Trần Phàm như có điều suy nghĩ mà hỏi: "Như vậy, lấy ngươi thấy, ngươi cảm thấy, hần là xảy ra chuyện gì?"

Từ lẳng túc biểu hiện, cùng mộ Lâm Phong khẩn trương đến xem, Mộ gia đại công tử mộ ứng huyền đắc tội người chính là lẳng túc, mà nguyên nhân, rất có thể chính là lẳng túc trong miệng muốn người kia.

Người này, rốt cuộc là ai?

"Trẻ không thể nào phỏng đoán, bất quá khi Thiên đại công tử xuất phát thời điểm, còn dẫn theo một người khác, lúc ấy chúng ta sau khi thấy được, đều cảm thấy có chút kinh ngạc, đại công tử phải đi làm đại sự, như thế nào mang người?" Trần ban đầu đưa hần biết nói ra.

"Người nào?" Trần Phàm lập tức truy vấn, trực giác nói cho hần biết, chỗ máu chốt ngay ở chỗ này.

"Là đại công tử hồng nhan tri kỷ!"

"Nữ nhân!"

Trần Phàm mục quang hơi bị lấp lánh, hần nghĩ tới, lẳng túc lúc ấy trong mắt chỗ lướt qua kia tia lửa nóng. . . . loại ánh mắt đó, chỉ có tại gặp cực độ khát vọng chỗ có được đồ vật gì đó, mới sẽ xuất hiện.

"Như thế nào mới có thể để cho ta gặp một lần đại công tử?" trầm xuống tâm tới, Trần Phàm hỏi.

Trần ban đầu nói: "Từ khi chuyện kia, đại công tử dường như bị giam lỏng, bất quá Công Tử Gia có thể đi đến thiên sương các, tại nơi này, hần là có thể nhìn thấy đại công tử."

"Thiên sương các? hảo, đa tạ ngươi rồi!"

Trần Phàm chợt móc ra một lọ đan dược đưa cho Trần ban đầu, nói: "Đây là Tụ Khí Đan, có thể khiến cho linh lực ngưng kết tốc độ tăng mau một chút, có lợi cho tu luyện của ngươi, hôm nay, cảm ơn!"

"Cảm ơn, đa tạ công tử gia!"

Trần ban đầu trong nội tâm, nguyên bản còn có nấy phần thấp thòm, rốt cuộc, nói sự tình, liên quan Mộ gia, nếu là lan truyền ra ngoài, hần hần phải chết không thể nghi ngờ, bất quá, có Tụ Khí Đan này, rồi mới mạo hiểm, đều là đáng

Thế gian, mỗi người đều hướng tới võ đạo, tuy người bình thường như trước rất nhiều, có thể cũng không có nghĩa là bọn họ đối với võ đạo đã mất đi khát vọng, chỉ là bọn họ tự biết thiên phú quá kém, có hay không người khác dẫn dắt, bắt đầu đi theo ý nghĩ này áp tại trong lòng.

Trần ban đầu đang là như vậy người, hẳn mặc dù có một chút địa vị, đầy đủ hẳn có người bình thường không chiếm được sinh hoạt đến già đến chết, nhưng này cũng không phải hẳn cả đời truy cầu.

Như một ngày kia, có thể trận chiến vai võ phụ đi thế gian, là mỗi người nguyện vọng.

Tự Khi Đan cũng không phải cái gì cao giai đan dược, bằng không Trần Phàm ah cảm không ra một lọ đan đương nhân tình, nhưng đối với Trần ban đầu mà nói, đây là thiên đại chỗ tốt, có này một lọ đan dược, hẳn có thể cho chính mình tu vi đột phá đến tới nguyên cảnh.

Cho đến lúc đó, hẳn liền không phải này một ít khu vực bên trong lưu manh đầu, khi đó hẳn, tuyệt đối có thể chiếm lấy càng lớn một khu vực, thậm chí cũng có thể không cần tiếp tục dựa vào biểu ca của hẳn.

Có nhiên là thân anh em bà con, ah không hy vọng dựa vào hẳn, mới có thể có ngày tốt lành qua!

Trần Phàm đưa cho, là một mảnh tốt đẹp tương lai, chỉ cần Trần Phàm hảo hảo quý trọng lợi dụng, tương lai của hẳn, tất nhiên có thể tại hẳn nguyên bản trong đời, có thật lớn đề thăng.

Tốt như vậy, sao không làm Trần ban đầu mừng rỡ như điên.

"Công Tử Gia, ngài hẳn là đối với mộ thành không quá quen thuộc, không bằng, ta cùng ngài đi thiên sương các a?"

Mừng rỡ qua đi, Trần sơ hiển đến càng thêm nhiệt tình, hẳn biết mình bây giờ giá trị lợi dụng, hẳn càng thêm biết, hôm nay không hảo hảo dùng mình một chút giá trị lợi dụng, về sau nhân sinh, đem không có khả năng còn có hôm nay giới như vậy gấp gáp.

Trần Phàm phát phát tay, nói: "Đi theo ta, ngươi sẽ có sinh mạng nguy hiểm, làm người, ngàn vạn không thể quá tham lam. đem thiên sương các vị trí nói cho ta biết, về sau có chuyện gì, ta tự sẽ tìm đến ngươi."

"Đúng, đúng!" Trần ban đầu ngượng ngừng cười cười.

Phồn hoa chi địa, tọa lạc lấy một chỗ độc lập tầng ba lầu nhỏ!

So với xung quanh phòng xá tầng trệt, này lầu hiển lộ không tầm thường hơn nhiều, cũng không có quá nhiều xa hoa cùng đại khí, chỉ là tương đối tinh xảo, càng nhiều, hay là giản lược bên trong để lộ ra tới mộc mạc cảm giác.

Đã là như thế một tòa lầu nhỏ, chẳng những đứng sừng sững tại phồn hoa chỗ, còn hấp dẫn lấy vô số người đi đường, nhao nhao dậm chân quan sát, rất nhiều người, tại đi xa thật lâu, như trước vẫn là không ngừng quay đầu lại nhìn quanh lầu nhỏ, phảng phất trong này, có vô cùng đồ tốt, tại hấp dẫn lấy bọn họ.

Bầu trời tối đen thời gian, Trần Phàm ah đi tới đây.

Lầu nhỏ ra, hẳn cũng cùng người đi đường khác đồng dạng, lẳng lặng đứng ở ngoài cửa lớn!

Lầu nhỏ tên là thiên sương các, không có gì ngoài danh tự rất ưu nhã, ở chỗ này, Trần Phàm cũng giống như cảm ứng được một cỗ, cùng xung quanh phồn hoa không hợp nhau thanh tĩnh cảm giác, mà này cảm giác, đang là từ nhỏ trong lầu phát ra.

Trừ đó ra, Trần Phàm lại càng là rõ ràng cảm ứng được, có vài đạo khí tức cường đại, đem thiên sương các gắt gao tập trung vào.

Không để cho Trần Phàm chờ thêm quá lâu, mấy phút sau, thiên sương các đại môn tựa hồ đúng hẹn từ từ mở ra, từ bên trong, hai người thanh tú thiếu nữ dịu dàng đi ra.

Dung mạo của các nàng, vì này bóng đêm, nhất thời tăng thêm không ít sáng rực!

Hai người thiếu nữ, mộ tả một hữu đứng tại cửa, cũng không chủ động đi nghênh tiếp ai, trên đường đông đảo những người đi đường, ah cũng không có chen lấn tiến lên, chỉ có lác đác không nhiều lắm một số người, tại hai người thiếu nữ nhìn chăm chú, tiến nhập đến trong tiểu lầu.

Trần Phàm cũng là đứng yên một lát sau, hướng thiên sương trong các đi đến.

"Vị công tử này, ngươi thoạt nhìn rất lạ lẫm?" sắp vào cửa, bên trái thiếu nữ một bước bước ra, ngăn cản hạ Trần Phàm, nhẹ giọng mà hỏi.

Nghe vậy, Trần Phàm cười cười, nói: "Chẳng lẽ thiên sương các đại môn, chỉ vì người quen mở ra?"

"Đây cũng không phải, chỉ là bởi vì công tử lạ lẫm, cho nên hỏi một chút, đồng thời, báo cho một chút, ta thiên sương các quy củ."

Thiếu nữ nhẹ nhàng nói: "Thiên sương trong các, vùng tiền như rác, mà này 'Kim' chữ, thực sự không phải là người bình thường giữa dòng thông tiền tệ, mà là giữa các võ giả giao dịch dùng, linh tệ!"

Cái gọi là linh tề, là một loại đặc thù vật chất, dùng trần ngập linh khí chi vật chế tạo thành, bởi vậy linh tề, ẩn chứa dồi dào linh khí, những cái này linh khí, đã bị luyện hóa qua, có thể bị võ giả trực tiếp lấy ra hấp thu, cho nên, mới được vì võ giả đang lúc thông dụng tiền tề.

Linh tề tổng cộng chia làm tam đẳng, vì đồng linh tề, ngân linh tề cùng Kim Linh tề!

Kim người vì tôn, ngân lấy tiếp theo, đồng linh tề không đợi! phẩm chất càng cao linh tề, ẩn chứa linh khí càng thêm dồi dào, bất quá, tương tự kim tề bực này linh tề, có năng lực đem chế tạo ra, không khỏi là tu vi cường đại cao thủ.

Toàn bộ Thái Nhạc điện, ah chỉ có mẫu thân Phượng tuyết mới có năng lực làm được, mà cho dù lấy mẫu thân thực lực, dù cho tài liệu đầy đủ, một tháng trong thời gian, ah luyện không chế trụ nổi mấy mai Kim Linh tề.

Bực này vật phẩm, chính là đặt ở toàn bộ thế gian, đều là làm cho người ta trong mắt đồ vật.

Về phần đồng linh tề, lấy Trần Phàm thực lực bây giờ, cũng có thể miễn cưỡng luyện chế, bất quá, ah đừng nghĩ rất nhiều lượng chế tạo ra, tài liệu đầy đủ, hẳn cũng làm không được đủ chính mình hằng ngày tu luyện sử dụng.

Vốn lấy Thái Nhạc điện thực lực, Kim Linh tề có lẽ số lượng cực kỳ ít ỏi, ngân linh tề đồng linh tề các loại, Trần Phàm tự nhiên là không thiếu hụt.

Không nghĩ tới, thiên sương trong các tiêu phí, cư nhiên dùng chính là linh tề, khó trách tại mộ thành, thiên sương các tiếng tăm lừng lẫy!

"Cô nương giải sầu, ta nếu như sẽ đến, liền sẽ không đi kia Bá Vương sự tình." Trần Phàm nhạt cười nhạt nói.

Cái gọi là Bá Vương sự tình, chỉ chính là com chùa!

Nghe vậy, thiếu nữ hứa là vì Trần Phàm ẩn dấu, mà thể hiện ra một cái đẹp mắt nụ cười: "Nhu vậy, công tử ngài thỉnh!"

Liền tại hai vị thiếu nữ nhìn chăm chú, Trần Phàm chậm rãi đi vào thiên sương các!

Vừa vào trong các, mới biết được có khác Động Thiên.

Ở bên ngoài nhìn thấy tình cảnh bên trong, nguyên lai chỉ là trang trí, có phần có vài phần rộng rãi sảnh tử, vền vền là chỉ làm bài trí chi dụng, từ sảnh tử đại môn xuyên qua, phảng phất là đến lầu nhỏ hậu viện, nơi này, mới là thiên sương các hấp dẫn người địa phương.

Hậu viện này, bị bố trí cực kỳ tinh xảo, chẳng chịt hấp dẫn chỗ ngồi, xảo diệu hình thành một cái trước sau như một hình nửa vòng tròn thái, vô luận là tại cái chỗ ngồi kia, cũng có thể thấy rõ ràng phía trước, cái kia tựa như sân khấu địa phương.

Mỗi một cái bàn, lại là độc lập, cùng trái phải trước sau, cách xa nhau có một chút cự ly, không cần lo lắng sẽ bị người quấy rầy đến.

Có lẽ là lúc này sắc trời còn sớm, lại bởi vì nơi này tiêu phí quá mức kinh người, để cho nơi này không có náo nhiệt như vậy, tới đến hiện tại, nhiều hơn phân nửa cái bàn, cũng còn là trống không.

Trần Phàm tại tương đối mà nói, chẳng phải bị người nhìn chăm chú một cái bàn trước ngồi xuống, mục quang lập tức quét mất một vòng, hẳn mục đích tới nơi này, là vì thấy Mộ gia đại công tử mộ ứng huyền.

Tuy chưa bao giờ thấy qua mộ ứng huyền, Trần ban đầu miêu tả cũng không phải rất rõ ràng, nơi này trong mọi người, hiển nhiên là không có mộ ứng huyền, Trần Phàm cũng chỉ may mà một lát sau, thu hồi ánh mắt, giống như người khác, lẳng lặng cùng chờ đợi.

Thiên sương các sở dĩ quý, đó là bởi vì, có một đám tuổi trẻ thiếu nữ đảm nhiệm thị nữ, tận tâm vì những khách nhân phục vụ, mà vô luận là từ thủy, dưa leo, thức ăn. . ., không có chỗ nào mà không phải là tinh phẩm, tung xem như Trần Phàm mục quang, ah tại trong lòng nói một cái chữ tốt!

Mà lúc này, kia cái gọi là trên võ đài, một đạo màn che chậm rãi rơi xuống, sau đó không lâu, giống như có một đạo thân ảnh xuất hiện ở màn che, chợt, một đạo du dương đàn cổ thanh âm, từ từ truyền ra.

Êm tai tiếng đàn, phảng phất có được tình tâm hiệu quả, nghe vào trong tai, tựa như quên mất trong cuộc sống bên trong phiền não.

Quý, tự nhiên cũng là có quý đạo lý!

Nhưng xin nhớ kỹ, thiên sương các, cũng không phải kỳ —— viện!

Chương 48: Bạch Ngưng Sương

Chương 48: Bạch Ngưng Sương

Du dương tiếng đàn, phảng phất có thể kích thích người tiếng lòng, làm cho người ta bất tri bất giác, đắm chìm tại tiếng đàn bên trong. . .

Tiếng đàn du dương uyển chuyển, tựa như giống như nữ tử đang thấp giọng kể rõ, toàn bộ hậu viện, lúc này an an tĩnh tĩnh, đều vì kia tiếng đàn mê muội.

Nhưng tiếng đàn quanh quẩn, không biết từ chừng nào thì bắt đầu, đột nhiên xen lẫn một tia ai oán, mà này ai oán trong tiếng, tựa hồ lại xen lẫn một đạo boong boong sát ý!

Sát ý như đao như cuồng phong, kia ai oán trong tiếng, càng là có thêm vô cùng vô tận mối hận, nhưng trong một hận ý, lại là thật sâu không thể làm gì.

Từng đạo tiếng đàn, tại lúc này, phảng phất Đạo lấy hết đánh đàn trong lòng người tất cả tâm sự, lại tựa như, tại diễn lại trong thiên địa, tất cả thăng trầm cùng ai oán phiền muộn!

Dù cho Trần Phàm tâm tính, giờ này khắc này, đều là không khỏi từ tiếng đàn này, cảm giác được một tia chua xót!

Loại cảm giác này, không chỉ là đến từ đánh đàn người, càng có Trần Phàm đối với chính mình cả đời này cảm xúc, thiên nguyên rửa, cửu đại mà chết, so với sơn còn muốn không lồ áp lực, tại người Trần gia trên đỉnh đầu, đã trọn chân mấy trăm năm.

Trần gia mỗi một thời đại người, vì hóa giải đến từ trời xanh nguyên rửa, đã trải qua bao nhiêu gian khổ, có thể đến cuối cùng, mãi cho đến đời thứ chín Trần Phàm nơi này, thiên nguyên rửa như trước vẫn tồn tại!

Trong đó tư vị, ngoại nhân thật sự khó có thể sáng tỏ!

Nhưng mà, so với đang ở trong cục Trần gia các thời kỳ tiền bối, đám tiền bối bên người thân nhân, huynh đệ, các bằng hữu, đã chịu đến tra tấn, không thể nghi ngờ là càng thêm to lớn.

Mỗi một lần, nhìn thấy thân nhân mình bắt đắ dĩ rồi đi, mà bọn họ lại bất lực, loại đau khổ này, càng thêm làm cho người ta đau nhức triệt nội tâm!

Cho đến ngày nay, Trần Phàm đều còn rõ ràng nhớ rõ, đêm khuya vắng người, mẫu thân ngẩng đầu nhìn trăng sáng, chỗ toát ra tới cái loại kia đau thương, gọi người cũng không nhẫn đi nhìn thẳng.

Trần gia mỗi một thời đại, cùng thiên chống lại, cùng Thiên Chiến qua, mắng qua, phần nộ qua, cuối cùng rồi đi, có thể bên cạnh bọn họ người, lại muốn thừa nhận lấy vô tận cô độc cùng tương niệm.

Mỗi lần niệm đến tận đây, Trần Phàm tâm, liền có không gì sánh kịp đau khổ!

Nhân sinh trên đời, có quá nhiều bắt đắ dĩ, thế nhưng là, ai có thể minh bạch, kia bắt đắ dĩ sau lưng đau khổ?

"Ngâm!"

Tiếng đàn rốt cục biến đổi, chưa từng đến hết kể ra, một lần nữa biến thành vừa mới bắt đầu du dương cùng uyển chuyển, làm cho người ta tâm tình chậm rãi chuyển biến tốt đẹp, liền ah ở thời điểm này, tiếng đàn đột nhiên ngừng lại!

"Đa tạ chư vị đêm nay cổ động, đông lại sương, đa tạ mọi người!"

Tiếng đàn chấm dứt, màn che, tuổi trẻ nữ tử thanh âm, giống như chim hoàng oanh lan truyền xuất ra!

"Bạch mọi người quá khách khí, nếu không phải bạch mọi người tiếng đàn tinh xảo, chúng ta há lại sẽ thường tới?"

Kia tiếng đàn, đích xác tinh xảo!

Một khúc du dương, làm cho người ta phảng phất kinh lịch một đời một thế, càng là có thể dễ như trở bàn tay xúc động đến tiếng lòng, này cũng không phải phổ thông tiếng đàn mới có thể làm được.

Trần Phàm thậm chí đều mơ hồ cảm giác được, chính mình tâm tình, tựa như lại cô động hơn nhiều, giống như tiếng đàn này, lúc Chân Thiên địa Vô Song!

Cái gọi là tâm tình, chính là là thân người đối với mình thân một loại cảm ngộ, thân là vô giả, loại này cảm ngộ liền hiển lộ nhất là trọng yếu, chỉ bất quá, thế gian vô số người, còn không người nào có thể làm được, để cho tâm tình trở nên vô cùng hoàn mỹ!

"Đa tạ mọi người!"

Màn che chậm rãi dâng lên, một cái tay ôm đàn cổ tuổi trẻ nữ tử, từ trong mặt, xuất hiện ở mọi người giữa tầm mắt.

Tại trong chớp nhoáng này trong, toàn trường người, mục quang đều trở nên có vài phần nóng như lửa, cho dù là Trần Phàm, mặc dù không có những người khác trong nội tâm đạo kia ham muốn chiếm hữu nhìn qua, nhưng cô gái này, cũng làm cho hấn thán phục.

Đó là một ước chừng song thập phương hoa nữ tử, nàng không thi phần trang điểm, nhưng như cũ có tinh xảo vô cùng dung nhan, dùng khuynh quốc khuynh thành để hình dung, đều không cảm thấy có chút quá mức.

Mà tuy thân ở trong Hồng Trần, nữ trên người, lại chưa từng có nửa điểm phong trần hương vị, để lộ ra một cổ, tiểu thư khuê các điểm tinh khí tức.

Như vậy đứng vững, đen nhánh tóc dài tùy ý khoác trên vai rơi hạ xuống, thỉnh gió thổi tới, mướt váy lác nhẹ, để cho nàng như một cái sắp phi thăng Tiên Tử.

"Bạch mọi người khỏe!"

Sau một lát, mọi người mới cuống quýt đứng dậy, tuy từng người trong nội tâm, đối với cô gái này đều có được vô pháp ngôn ngữ ham muốn chiếm hữu, có thể cũng không có ở trong thần sắc biểu lộ ra.

Bọn họ lúc này hoảng hốt, tựa hồ cũng là không ngờ rằng, tại đêm nay, nữ tử lại sẽ từ màn che đi ra.

"Chư vị hảo!"

Nữ tử dịu dàng nhẹ bái, nói: "Ba năm qua, tự đông lại sương ngụ lại mộ thành, các người chính là một mực tới cổ động, tuy, mọi người gặp mặt lần số không nhiều, thế nhưng là đông lại sương trong nội tâm cũng biết, mọi người là đem đông lại sương trở thành bằng hữu, thậm chí là muội muội đối đãi. này phân ra tình, để cho đông lại sương cảm động vô cùng."

Một câu truyền ra, ở đây rất nhiều người, trong ánh mắt, đều là toát ra một chút mắt tự nhiên.

Không thể phủ nhận, Bạch Ngưng Sương này tiếng đàn, đã đến Đẳng Phong Tạo Cực, nghe nàng một khúc, gọi người dư vị vô cùng, nhưng mà, không phải là mỗi người, đều hiểu được đi thưởng thức, đi yêu thích!

Càng nhiều người, hay là nhìn trúng Bạch Ngưng Sương bản thân tinh xảo dung mạo! mà trên thực tế, lại có bao nhiêu người, có thể cự tuyệt Bạch Ngưng Sương mỹ mạo?

Bạch Ngưng Sương có lẽ biết, có lẽ không biết, nhưng mặc dù biết, những cái này, nàng cũng chỉ có thể để ở trong lòng.

Một đôi mắt đẹp, nhẹ nhàng lướt qua bốn phía, chợt tiếp tục nói: "Mọi người nhiều năm yêu mến, đông lại sương không cho rằng báo, vốn định, có thể đời này kiếp này tại mộ thành sinh hoạt, dùng suốt đời sở học, tới để cho mọi người tại lúc rỗi rảnh, có một loại trên tinh thần hưởng thụ."

"Nhưng đông lại sương không nghĩ tới, người tính thủy chung không bằng trời tính, đông lại sương cũng bị bức bách muốn ly khai mộ thành, từ đó về sau, đem không có cơ hội hỏi báo mọi người ba năm yêu mến, cho nên ở chỗ này, đông lại sương hướng mọi người bồi tội."

Bạch Ngưng Sương lần nữa hướng mọi người cúi đầu, trong thanh âm, có như vậy vài phần không muốn bỏ, càng nhiều, hay là bất đắc dĩ!

Mà đối mặt cảnh này, trong đám người, có vài đạo trầm thấp thán âm thanh.

Có thể xuất hiện ở thiên sương trong các, gia thế đều cực kỳ không kém, rốt cuộc, ở chỗ này tiêu phí, chính là linh tệ, mà không phải phổ thông tiền tệ, người bình thường, lại sao có thể có thể kia linh tệ tới như mặt nước tiêu hao?

Bởi vì gia thế không kém, cho nên, mới có như vậy một số người, biết Bạch Ngưng Sương hiện tại phải đối mặt lấy khó khăn, chỉ là, bọn họ mặc dù không phải là người bình thường có thể so sánh, có thể tại mộ thành, còn có càng cao tồn tại, như thần minh đồng dạng, là bọn họ chỗ đắc tội không nổi.

"Bạch mọi người, núi cao sông dài, hi vọng bạch mọi người từ đó sau này, có thể thoát ly lồng giam, chân chính tự do tự tại, như vậy cáo từ!"

Tiếng nói hạ xuống, có người thả tiếp theo chút linh tệ, lập tức quay người bước nhanh rời đi, thiên sương các đã thành nơi thị phi, mặc dù bọn họ có tâm nghĩ muốn giúp đỡ, lại cũng giúp đỡ không nổi.

Một lát sau, lần lượt có người rời đi, không bao lâu, hậu viện, liền hiển lộ trống rỗng, chỉ có hơi thiên, còn có một người thiếu niên ngồi yên lặng, giống như không nghĩ như thế rời đi.

"Vị này tiểu công tử, thiên sương các muốn đánh giá bộ. . ."

Trần Phàm tự chỗ ngồi trên đứng lên, cười nói: "Kẻ hèn này vẫn còn ở dư vị, thế cho nên quên thời gian, còn xin thứ tội! bạch mọi người, nhìn người mặc dù có chút sốt ruột, bất quá, tổng cũng không kém một chút thời gian, không bằng, một chỗ ngồi xuống uống một chén, như thế nào?"

Yêu cầu này có chút quá mức, bất quá, Trần Phàm ngược lại cũng không phải là cố ý làm như thế, càng không phải là muốn dùng phương pháp này, bức mộ ứng huyền xuất hiện.

Bạch Ngưng Sương tiếng đàn, thiên địa Vô Song, cuộc đời này nếu chỉ lắng nghe một lần, chưa phát giác ra gọi người có chút tiếc nuối, bất quá, nếu là nghĩ mỗi ngày lắng nghe giống như tiếng đàn này, rồi lại là một loại hy vọng xa vời.

Bạch Ngưng Sương thần sắc hơi chậm lại, hiển nhiên là không ngờ rằng, tiểu khách nhân lại sẽ có như vậy yêu cầu, đây cũng là thiên sương các thành lập, chưa bao giờ có.

Bất quá Bạch Ngưng Sương cũng không cự tuyệt, có lẽ là nàng từ Trần Phàm ánh mắt, thấy chỉ là thanh tịnh, rồi biến mất có mấy may ý tứ gì khác.

Đi đến Trần Phàm bàn thân, Bạch Ngưng Sương chủ động bụng lên rót đầy tửu chén, kính hướng Trần Phàm, nói: "Đồng lại sương cũng không người tiếp khách người uống rượu, tiểu công tử tuy là lạ lắm khách nhân, lại vào hôm nay tới cổ động, giữa chúng ta, cũng coi là có chút duyên phận, như thế, đồng lại sương kính tiểu công tử một ly, hi vọng tiểu công tử về sau, có thể bình an."

Trần Phàm không uống kính tới rượu ngon, mà là một lần nữa lại ngồi trở xuống, nhìn không chớp mắt nhìn nhìn Bạch Ngưng Sương, nói: "Không dối gạt bạch mọi người, hôm nay, hay là kẻ hèn này lần đầu tiên tới mộ thành, mà kẻ hèn này là đặc biệt ngày nữa sương các, thực sự không phải là mộ danh bạch mọi người tiếng đàn, là chuyên môn tới tìm người. cho nên bạch mọi người, đừng có gấp cự khách!"

Nghe vậy, Bạch Ngưng Sương sắc mặt chưa phát giác ra biến đổi, một lát sau mới khôi phục nguyên trạng, nàng cuối cùng là từng có một ít kiến thức, đề xuống trong nội tâm kinh nghi, ngược lại nói: "Không biết tiểu công tử có chuyện gì?"

"Sự tình đương nhiên là có, bất quá trước đây, có một chuyện, muốn mời bạch mọi người giải thích nghi hoặc." Trần Phàm thần nhiên nói.

"Chuyện gì?" Bạch Ngưng Sương cẩn thận mà hỏi.

Trần Phàm mục quang, nhất thời trở nên lợi hại rất nhiều, hỏi hần: "Những năm qua, kẻ hèn này tại Ngũ Nhạc cả vùng đất rèn luyện, đã từng đã đến, một cái tên là huyền thanh mộ địa phương, không biết bạch mọi người, đối với cái chỗ này, có từng nghe nói qua?"

Một câu truyền ra, Bạch Ngưng Sương thần sắc đại biến, lại cũng không cách nào bảo trì ưu nhã khuôn mặt, nhìn nhìn Trần Phàm, nàng kinh hô nói: "Người rốt cuộc là ai?"

"Xem ra, bạch mọi người đối với huyền thanh mộ không xa lạ gì."

Trần Phàm lên thanh âm, ngâm khê: "Trời xanh hữu tình Tắc Thiên lão, người nếu không tình thì trường tồn, thế gian giống như huyền giống như thực, như đến Thanh Liên, phương có thể đến tới trường sinh Bì Ngạn!"

"Tiểu công tử, ngài?"

Trong lúc bất tri bất giác, Bạch Ngưng Sương khẩu khí bên trong, đã dùng tới kính ngữ!

"Những lời này, bạch mọi người trong nội tâm, còn nhớ đến?" Trần Phàm nhàn nhạt hỏi.

"Cuộc đời này, thề không dám quên!"

Đối với Trần Phàm, Bạch Ngưng Sương tựa như không tại có bất kỳ hoài nghi, hai tay ôm cằm, cung kính quỳ rạp xuống đất.

Trần Phàm phát phát tay, đang muốn ngăn cản chủ Bạch Ngưng Sương như thế cử động, lông mày đột nhiên nhú một cái.

"Bồng!"

Tựa hồ là một hồi kịch liệt phá cửa thanh âm, từ phía trên sương các chỗ cửa lớn vang lên, chợt, vài đạo thiếu nữ tiếng kêu thảm thiết, ah là theo chân vang dội, trong này, còn kèm theo vài tiếng lẳng lẹ quát lớn.

"Tiểu công tử, ngài đi mau!" Bạch Ngưng Sương tựa hồ đã dự liệu được, người đến là ai.

Trần Phàm lông mày lại lần nữa nhú một cái, quay người, hướng lúc đến đường nhìn lại.

Chỉ là một lát bên cạnh thời gian trôi qua, hần liền rõ ràng đã nghe được vài đạo tiếng bước chân, sau đó, có mấy đạo thân ảnh sải bước đi tới, xuất hiện ở trong tầm mắt của hần.

Tới mấy người, mục quang nhanh chóng đảo qua xung quanh!

Lập tức, có một người, nhìn về phía Trần Phàm, lạnh lùng nói: "Tất cả mọi người đã ly khai, người như thế nào còn chưa rút? rút!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: tình

Chương 49: tình

Mộ Lâm Phong nhìn nhìn Trần Phàm, lạnh lùng nói: "Cút!"

Bạch Ngưng Sương sắc mặt lại lần nữa biến đổi, bất quá tâm lại là buông lỏng một ít, rốt cuộc, mộ Lâm Phong cũng không có muốn đi tổn thương Trần Phàm.

Thiếu niên này người, biết huyền thanh mộ đã là vô cùng giỏi, rõ ràng còn biết huyền thanh mộ đại đại tương truyền một câu, để cho Bạch Ngưng Sương vô cùng giật mình, cũng là gọi nàng mình bạch, phí trước không giống bình thường.

Cũng mặc kệ như thế nào, hắn chỉ là thiếu niên, còn không có năng lực đi đối mặt mộ Lâm Phong.

Trần Phàm lông mày nhíu lại, một lát sau, nhẹ nhàng cười cười, nói cái gì cũng không có nói, ngược lại rời đi.

Lúc này hậu viện, không có bất kỳ một ngoại nhân thời điểm, bao gồm mộ Lâm Phong ở trong, mấy người này mục quang, tại tập trung tại trên người Bạch Ngưng Sương.

Sau khi rời đi viện, chính là đến phòng trước, Trần Phàm ánh mắt, không khỏi chặt chẽ ngưng tụ, kia với tư cách là tiếp khách hai thiếu nữ, lúc này, mộ tả một hữu nằm, sinh mệnh khí tức, đã là cực độ yếu ớt, nếu không có người tiến hành viện thủ, các nàng hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Thiên sương các bị phá hư, thiếu nữ bị tổn thương, tại đây phồn hoa đấy, đã gọi vô số người biết, nhưng mà, bọn họ càng thêm biết cuối cùng là ai làm, cho nên, biết rõ hai thiếu nữ gặp nguy hiểm, cũng không có ai dám lên trước cứu trợ một bả.

Trần Phàm bước nhanh về phía trước, đem đan dược phân biệt đưa vào hai vị thiếu nữ trong miệng, mà, hắn nhẹ nhàng quay người lại đi, như lúc này có người ở phía sau hắn, hắn là có thể nhìn thấy, khuôn mặt của hắn, đã bịt kín một trương lụa đen, lại vừa có một kiện rộng lớn áo đen, đưa hắn hơi có thân thể đan bạc, cho che dấu hạ xuống.

Chợt, thân ảnh của hắn, tiêu thất tại trước hướng hậu viện trong cửa lớn!

"Bạch Cô Nương, xin theo chúng ta đi thôi!"

Nhìn nhìn Bạch Ngưng Sương, mộ Lâm Phong vô cùng khó khăn, mới đưa trong ánh mắt kia tia lửa nóng cho áp chế hạ xuống, trên thế giới này, hắn tin tưởng, còn không có bất kỳ một người nam nhân, có thể cự tuyệt được phí trước mỹ mạo.

Hắn mộ Lâm Phong đồng dạng cũng không ngoại lệ!

Nhưng mộ Lâm Phong đồng thời ah vui mừng, vui mừng chính mình cũng không có quá sớm nhận thức Bạch Ngưng Sương, ít nhất không có ở mộ ứng huyền nhận thức Bạch Ngưng Sương lúc trước, nhận thức nữ tử này.

Bằng không mà nói, nữ tử này, nên là nữ nhân của mình, mà bởi như vậy, lắng tức phần nộ, nên hướng chính mình!

Bởi vì lấy được nữ tử này, đều không có bất cứ người nào, nguyện ý buông tay tại nàng!

"Nhị Công Tử, lời giống vậy, ngươi trong đoạn thời gian này, đã nói qua rất nhiều lần, ta sẽ không đi với các ngươi." Bạch Ngưng Sương thản nhiên nói, vẻ đẹp của nàng trong mắt, lúc này, đã không còn bất kỳ sắc thái, như nếu như mà có, sẽ phát hiện, kia sắc thái, tên là màu xám!

Nghe vậy, mộ Lâm Phong lại là cười cười, nói: "Dĩ vãng, còn có thể nhớ ngươi bạch mọi người vài phần mặt mũi, hôm nay sẽ không, nếu ngươi không muốn, kia Bốn công tử cũng chỉ có thể dùng mạnh."

"Ai dám!"

Thiên sương lầu các, một hồi gầm lên rồi đột nhiên vang lên, tại đây tiếng quát, một đạo thân ảnh, như thiểm điện lướt xuống, xuất hiện ở Bạch Ngưng Sương trước người, mà, cảm tức nhìn mộ Lâm Phong đám người.

"Đại ca!"

Nhìn nhìn người này, mộ Lâm Phong trong mắt tiêu ý, tựa hồ càng thêm dạt dào: "Người rất lâu chưa có trở về nhà, cha bọn họ đều rất lo âu người, vừa vặn, theo ta một chỗ trở về a!"

Người đến một bộ trường bào màu xám, hấn dáng người cao ngất cao lớn, khuôn mặt anh tuấn, càng có vài phần kiên nghị cảm giác, bất quá lúc này, mặc kệ lòng hấn tính như thế nào kiên nghị, nhìn qua, như muốn tan vỡ tựa như.

Người này, chính là mộ ứng huyền!

Tầm mắt đảo qua mộ Lâm Phong đám người, mộ ứng huyền chợt lạnh lùng nói: "Cha không phải chân chính quan tâm ta, mà người, cũng không phải thật tâm muốn ta về nhà, cho nên các người đi thôi, ta cùng đông lại sương, sẽ không quay về Mộ gia."

"Đại ca, có trở về hay không, hiện giờ đã không phải do người làm chủ." mộ Lâm Phong nhẹ nhàng tiến lên trước một bước, nói.

Theo này của hấn một bước, hậu viện bầu không khí, rồi đột nhiên trở nên vô cùng nặng nề, tựa như bão tố tiến đến điềm báo, mà mộ Lâm Phong sau lưng những người kia, lúc này thân thể, cũng là nhanh nhảy lại.

"Người?"

Mộ ứng huyền thần sắc giãn dữ, có thể trong chớp mắt liền mềm hoá hạ xuống, hấn nhìn lấy mộ Lâm Phong, trầm giọng nói: "Lâm Phong, người ta tuy không phải thân sinh huynh đệ, nhưng dù sao là huynh đệ một hồi. nhiều năm qua, hai ta tranh đấu gay gắt, mặc kệ kết quả đối với ta mà nói, là bức nào tàn nhẫn, làm đại ca, ta chưa từng có câu qua người, hôm nay, đại ca câu người một chuyện. . ."

"Đại ca!"

Mộ Lâm Phong thần sắc hình như có mà thay đổi cho, phát tay dùng sức nói: "Đại ca, người có thể không theo ta trở về, ta ah hết sức giúp người, bất kể như thế nào, ngoại nhân trước mặt, người thủy chung sẽ là Mộ gia đại công tử!"

"Thế nhưng bạch mọi người, người liền buông tay a!"

"Thả? ta làm sao có thể thả?"

Mộ ứng huyền lộ vẻ sầu thảm hét lớn, mộ Lâm Phong có lẽ không phải chân chính vô tình hạng người, nhưng mà, chờ đợi này lấy kết cục, đã là vô pháp sửa lại.

Mộ Lâm Phong than nhẹ một tiếng, nói: "Đại ca, đại trượng phu gì hoạn không vợ, Bạch Ngưng Sương, chỉ là ca kỹ, người cần gì phải như thế lưu niệm? vì như thế một nữ nhân, người từ bỏ người tất cả tiền đồ, đáng giá không?"

"Tiền đồ? ha ha!"

Mộ ứng huyền cười to: "Lâm Phong a Lâm Phong, người ta nhiều năm huynh đệ, người trong lòng tự hỏi, người sao dung nạp được ta có tốt tiền đồ?"

"Cho không dung nạp được, đó là chuyện của ta, có muốn hay không tiền đồ, lại là của người sự tình, đại ca, đừng tại chấp mê bất ngộ, người bây giờ, đã không có thời gian, càng thêm không có tư cách."

Mộ Lâm Phong thần nhiên nói, này một cái chớp mắt đi qua, rồi mới bởi vì mộ ứng huyền, mà có chỗ xúc động tiếng lòng, đã là khôi phục đến lúc đến lãnh khốc.

"Mộ Lâm Phong, Bạch Ngưng Sương là người yêu của ta, kiếp này duy nhất hồng nhan, người hiểu không?" mộ ứng huyền lạnh lùng quát.

"Vậy thì như thế nào?"

Mộ Lâm Phong nhìn về phía đi qua, nói: "Nếu như người chết, liền xong hết mọi chuyện, cái gọi là người yêu, hồng nhan, thậm chí hết thảy, đều đem chôn ở đất vàng xuống, nhân sinh trên đời, có thật nhiều sự tình, rất nhiều đặc sắc đang chờ chúng ta, người lại chọn lựa như vậy, xem ra, người bắt từ, ah là không thể nào."

"Ha ha, có đông lại sương cùng, mặc dù để gì tiếc!"

"Mộ lang, đông lại sương cùng người, vô luận tới đó, đông lại sương đều bên người người."

Mộ ứng huyền tiếng hoan hô cười, hiện tại đã không biết là trong nội tâm còn có phần nộ, kết cục dĩ nhiên không thể sửa đổi, nhưng có thừa nhân sinh tử tướng theo, đã là cuộc đời này thoả mãn.

Nhìn qua hai người chặt chẽ nắm tay nhau, mộ Lâm Phong tâm thần chẳng biết tại sao, đột nhiên lạnh lẽo hạ xuống, hấn lãnh đạm nói: "Bạch mọi người, Bồn công tử ở chỗ này, người muốn chết, ah là không thể nào."

Bạch Ngưng Sương lạnh lùng nhìn mộ Lâm Phong liếc một cái, cũng không nói chữ mảnh lời nói, sau đó sẽ thu hồi tầm mắt, nàng thâm tình ngăm nhìn trước người người, trong đôi mắt đẹp dịu dàng, có rất nhiều không muốn bỏ.

Nhân sinh trên đời, có thể gặp một cái đấng trước cùng mình có thể cùng cuộc đời này người, thật sự rất khó khăn đến, Bạch Ngưng Sương như thế nào không muốn, để cho hai người vĩnh viễn đều vui vẻ hạnh phúc sống sót?

Chỉ là tạo hóa trêu người, hạnh phúc quá mức ngăn ngòi!

Bất quá, tóm lại là hạnh phúc qua, hơn nữa, còn có thể một chỗ rồi đi nhân thế, đây cũng là loại hạnh phúc!

Đôi mắt đẹp, không muốn bỏ dần dần đánh tan, thay đổi, là một cái hứa hẹn hòa ước định, mộ ứng huyền có thể đọc không hiểu, Bạch Ngưng Sương đây là tại nói cho hẳn biết, kiếp sau, hai người còn muốn gặp nhau, còn muốn cùng một chỗ!

"Hắc hắc, hảo một đối với sinh tử không rời số khổ duyên ương a!"

"Lăng túc!"

Mộ ứng huyền hai mắt chặt chẽ co rút lại, nhìn hướng tiền phương như u linh xuất hiện thân ảnh, vừa mới bình tĩnh trở lại tâm, nhện không được có ngập trời tức giận tại tuôn động.

Nếu không phải có hắn, tuy mình tại Mộ gia bên trong địa vị có chỗ khó khăn, có thể bất kể như thế nào, thủ được cùng người yêu ở giữa bình tĩnh, vẫn có thể đủ làm được.

Hắn mới xuất hiện, triệt để cải biến cuộc sống của mình!

Mộ ứng huyền hận cực, chẳng những rất lăng túc, càng hận chính mình, lúc trước tại sao phải mang giai nhân đi du lịch núi sông, không có lần đó cử động, tại sao hôm nay tại họa.

"Nghĩ hận thì hận, muốn chửi thì chửi!"

Lăng túc cười nhẹ, cất bước hướng mộ ứng huyền cùng Bạch Ngưng Sương đi đến, một cỗ như núi áp lực, phảng phất như thủy triều cuốn tới.

Mộ ứng huyền tự nhận tu vi không kém, ngày xưa đang cùng mộ Lâm Phong trong tranh đấu rơi xuống hạ phong, thực sự không phải là hắn không đủ ưu tú, mà là Mộ gia quá nhiều người thiên vị.

Thế nhưng là, tại lăng túc trước mặt, thực lực của hắn, phát huy không ra ngày thường bảy thành!

"Lăng túc!"

Mộ ứng huyền cười lạnh không chỉ, tay nắm Bạch Ngưng Sương, lăng lẽ đại lực thêm vài phần, người sau chợt nhìn nhìn hắn, hai người đang nhìn nhau trong đó, rõ ràng biểu lộ từng người tâm ý.

Bọn họ nguyện, sinh tử bất phân cách!

"Lăng túc, mặc dù ngươi là Tử Công Tử một trong, hôm nay, ngươi ah đừng hòng có bất kỳ thu hoạch!"

Một đạo hỗn loạn khí tức, nhất thời tự mộ ứng huyền trong cơ thể bạo tuôn ra, chợt có thể thấy, tại hắn chỗ mi tâm, giống như có một đạo Hắc Viêm, bắt đầu như ẩn như hiện, toàn bộ hậu viện không gian, trở nên cuồng bạo lại.

"Hắc hắc, ngay tại Bồn công tử trước mặt, nếu là vẫn còn ở để cho tốt người đã chết, Bồn công tử chẳng phải là biến thành trò cười?"

Cuối cùng một chữ rơi xuống, lăng túc thân ảnh, loại quý mị xuất hiện ở hai người trước mặt, lấy tay như điện, mang theo kinh người linh lực, trên không đem Bạch Ngưng Sương bao phủ đi vào.

Đạo này linh lực, cường đại cực kỳ, dù cho mộ ứng huyền toàn lực chống đỡ, đến cuối cùng, đều chỉ có thể nhìn thấy, tại linh lực lôi kéo, Bạch Ngưng Sương thân bất do kỷ hướng lăng túc giẫm chặn tại chỗ mà đi.

"Đông lại sương!" mộ ứng huyền đau buồn uống.

"Mộ lang, chúng ta tới sinh hẹn gặp lại!"

Mộ ứng huyền còn không ngăn cản được lăng túc, Bạch Ngưng Sương càng thêm làm không được, nhưng mà, tại Bạch Ngưng Sương trong lồng ngực đàn cô, lại tại lúc này, phát ra tiếng cả đời giống như khóc tiếng đàn.

Tiếng đàn này, không ra làm sao cường đại, nhưng dường như đối với linh lực có thật lớn áp chế, lại làm cho Bạch Ngưng Sương, thoát ly lăng túc trời buộc, chợt, giai nhân cười khê, một cây chùy thủ trên tay, hướng bộ ngực mình, không chút khách khí đâm tới.

"Đừng hòng!"

Lăng túc sâm lạnh mà cười, hắn tuy ngạc nhiên rồi mới biến cố, nhưng lại không chịu kia tiếng đàn ảnh hưởng, thân giống như tia chớp, hô hấp trong đó, chính là lần đến gần Bạch Ngưng Sương, đâm về người sau ngực chùy thủ, sòng sò sò ở giữa không trung dừng lại.

"Bạch Cô Nương, người liền chết còn không sợ, đi theo Bồn công tử, người lại sợ cái gì?"

Lăng túc âm hiểm cười cười, trực tiếp chụp vào Bạch Ngưng Sương đầu vai.

"Bồng!"

Ngay tại lăng túc đem phải bắt được Bạch Ngưng Sương, một đạo hắc sắc thân ảnh đột nhiên xuất hiện, bá đạo linh lực, như sóng cuốn ra, làm cho lăng túc, không thể không người nhẹ nhàng lui về phía sau.

"Hắc hắc, đã sớm nghe nói, mộ thành Mộ gia bá đạo, hôm nay vừa thấy, thậm chí ngay cả huynh trưởng nữ tử đều đoạt, quả nhiên là danh xứng với thực a!"

Bạch Ngưng Sương trước người, một đạo toàn thân tại áo đen bao phủ xuống thân ảnh xuất hiện, tiếng cười kia, càng giống như Dạ Kiều đồng dạng, chói tai cực kỳ.

Giờ khắc này, lăng túc hai mắt, vô cùng lạnh lẽo!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Dạ Hoàng

Chương 50: Dạ Hoàng

Này một bộ áo đen, tại trong gió đêm phiêu đảng, tựa như hư ảo bóng mờ!

Đột nhiên xuất hiện Hắc bào nhân, dáng người không ra làm sao cao lớn, lại toàn thân, tản mát ra một cỗ cực đoan bạo ngược cùng lạnh lẽo khí tức, làm cho xung quanh không gian, đều tại nhẹ nhàng run rẩy, hắc đường như một cái từ địa ngục Hoàng Tuyền bên trong xuất hiện Minh Thần!

Lăng túc từ trước đến nay không sợ trời không sợ đất, còn nhỏ tao ngộ, sai khiến tại Lăng Nhạc điện, cũng không phục bất cứ người nào, bao gồm điện chủ Lăng Thiên Phong ở trong.

Hắc bào nhân thực lực, làm hắn có chỗ kinh hãi, nhưng cũng không quá mức để trong lòng, tại vừa rồi, phí trước đột nhiên mà hiện, để cho hắn có chút vội vàng không kịp chuẩn bị, lại cũng không hơn!

Nhưng mà, Hắc bào nhân này phát ra khí tức, khiến cho lòng của hắn, có chỗ bất an, thậm chí còn, hắn cảm thấy, không biết lúc nào, tựa như cảm ứng từng như vậy khí tức.

"Người là ai?"

Lăng túc thanh âm có chút khàn giọng hỏi, hắn đã là có chút ngưng trọng!

Hắc bào nhân cũng không để ý tới lăng túc đám người, hắn nghiêng người nhìn về phía mộ ứng huyền cùng Bạch Ngưng Sương, nói: "Các người đi thôi, nơi này có ta!"

"Tiền bối?"

Mộ ứng huyền thần sắc có chỗ khẩn trương, rồi mới nháy mắt, lấy thực lực của hắn, vô pháp thấy rõ ràng Hắc bào nhân là như thế nào xuất hiện, ah thừa nhận người sau thực lực bất phàm, cần phải lấy lực lượng một người, ngăn lại bao gồm lăng túc ở trong đồng đạo người?

"Đi thôi!"

Hắc bào nhân quơ quơ tay áo, càng thêm bạo ngược cùng lạnh lẽo khí tức, xoay mình như như cuồng phong cuốn ra, nho nhỏ này hậu viện không gian, nhất thời tại đại lực run rẩy lên.

"Hắc hắc, Bồn công tử ở chỗ này, ai cũng mang không đi Bạch Ngưng Sương!"

Lăng túc mặc dù đối với Hắc bào nhân kiêng kỵ, thậm chí cảm thấy bất an, nhưng chỉ cần Hắc bào nhân cũng không thể hiện ra không thể địch nổi thực lực, liền dừng hồng niệp phục hẳn luôn rồi.

Cuối cùng một chữ rơi xuống, lăng túc thân giống như tia chớp, xuất hiện ở Hắc bào nhân trước người, đại thủ một trào, liền là có thêm trăm thấp Sur rống tại dưới lòng bàn tay vang vọng, mà không gian bạo tạc, lực lượng đáng sợ, nghiêng tiết ra.

"Mộ Lâm Phong, mang đi Bạch Ngưng Sương, hôm nay nếu để cho nàng trốn thoát, ngươi Mộ gia, ah không cần phải tồn tại Ngũ Nhạc này cả vùng đất."

Trước mọi người, mộ Lâm Phong đồng tử chỗ sâu trong, có không đồng dạng như vậy lạnh túc, hẳn có thể tại lăng túc trước mặt thả thấp tư thái của mình, lại không có nghĩa là, hẳn liền có thể bị trở thành chó đồng dạng bị sai sử.

Lăng túc đích xác ưu tú, Lăng Nhạc điện càng không phải là Mộ gia có khả năng ngăn cản, nhưng mà, mộ Lâm Phong trong nội tâm, đồng dạng có thuộc về hẳn sự kiêu ngạo của tự mình!

Chỉ là, mộ Lâm Phong đồng thời ah minh bạch, niềm kiêu ngạo của hẳn, trừ phi là chính bản thân hẳn có được lấy vượt qua lăng túc, thậm chí vượt qua Lăng Nhạc điện bất kỳ người nào thực lực, mới có thể trước mặt bọn họ phóng xuất ra, bằng không mà nói, kia chỉ có thể là đề!

"Đại ca!"

Một tiếng này, mộ Lâm Phong thần sắc trở nên cực kỳ lạnh lẽo, phảng phất, là đem từ lăng túc nơi này chịu khí, tất cả đều chuyển lên đến mộ ứng huyền trên người.

"Giao ra bạch mọi người, ta còn có thể cho ngươi lẳng lặng sống cả cuộc đời trước, bằng không thì, đề!"

"Mộ Lâm Phong, ngươi khẩu khí thật lớn!"

Khàn khàn thanh âm, làm mộ Lâm Phong toàn thân sồn tóc gáy, tại phía trước, kia nguyên bản bị lăng túc chặn đường xuống Hắc bào nhân, đúng là xuất hiện, mà lăng túc?

Mấy mét ra, lăng túc bình yên vô sự, cũng không có chỗ bị thương, có thể hô hấp của hẳn, lại là trở nên dồn dập rất nhiều, hẳn nhìn lấy Hắc bào nhân trong đồng tử, lúc này, vậy mà tuôn động lấy một cổ kinh người khó có thể tin!

Vô cùng bá đạo sát ý, sóng đồng dạng cuốn qua, mộ Lâm Phong đứng mũi chịu sào, tránh cũng không thể tránh, cho dù là phía sau hẳn bốn người, cộng thêm mộ Lâm Phong chính mình, cũng không tính kẻ yếu, nhưng này một đạo sát ý, lại là làm cho bọn họ hô hấp đều cảm thấy có chút khó khăn lên.

"Oanh!"

Tại sát ý lan tràn đến cực hạn thời điểm, một đạo tử sắc linh lực chính là bạo tuôn ra, trực tiếp là hóa thành một đạo hơn mười trượng khổng lồ cự chưởng, xé rách không khí, đối với phía trước mộ Lâm Phong đám người, trùng điệp đánh ra.

Cự chưởng oanh, uyển như núi rơi đập, chói tai thanh âm, bang bang vang không ngừng, này mặt đất, đều là tại trong chớp mắt qua đi, xuất hiện từng đạo khe nứt.

Nhìn thấy Hắc bào nhân trực tiếp động thủ, mộ Lâm Phong đám người tâm thần cũng là cực độ ngưng trọng hạ xuống, thân là Mộ gia thế hệ này ưu tú nhất người trẻ tuổi, mộ Lâm Phong tuy so ra kém lăng túc đại Tử Công Tử, bản thân cũng không cũng không yếu.

Mấy người kia, có thể đi theo mộ Lâm Phong bên người, tự nhiên cũng không phải tên xoàng xĩnh!

Đối mặt Hắc bào nhân đáng sợ một chưởng, mộ Lâm Phong đám người đồng thời xuất thủ.

Từng đạo hùng hậu linh lực, hóa thành kia gầm thét linh lực thất luyện, tựa như trường xà đồng dạng, bắn phá quá độ lực lượng kinh khủng, đối với kia cự chưởng, không chút khách khí trùng kích đi qua.

"Bồng!"

Đại địa không chịu nổi phụ trọng rạn nứt ra, trong sân tất cả cái bàn, tại cuồng bạo năng lượng trùng kích, trong khoảnh khắc, liền hóa thành bột phấn.

Nhìn qua bị chính mình mọi người liên thủ đánh lui Hắc bào nhân, mộ Lâm Phong tâm tình buông lỏng rất nhiều, gia hỏa này đích xác rất lợi hại, nhưng còn không có cường đại đến không thể đánh một trận tình trạng.

Bất quá, Hắc bào nhân tại bị đẩy lui đồng thời, lại là có thêm một đạo tựa như ma khí, ngập trời cuốn tới.

Nhất thời, Hắc Dạ này trở nên tăng thêm sự kinh khủng, tại kia ma khí chính là bao phủ xuống, mọi người rõ ràng cảm ứng được, trong trời đất linh khí, tựa hồ cũng bị phân giải, mà, bị kia ma khí cho trắng trợn hấp thu tiến vào.

Cùng lúc đó, Hắc bào nhân khí tức, cũng ở trong lúc đó trở nên cực đoan lẳng lẽ bá đạo, hẳn hiện tại, càng giống là địa ngục bên trong nhất tôn Minh Thần.

"Ngươi, ngươi rốt cuộc là ai?"

Mấy mét bên ngoài lảng túc, lúc này nhin không được kinh hô lên, hấn nhìn lấy Hắc bào nhân, kia trong ánh mắt, có sợ hãi, nhưng đồng thời, cũng có được một vòng người khác chỗ đọc không hiểu khác thường thần thái.

Hắc bào nhân nghiêng đi thân thể, mục quang từ áo đen hạ nhàn nhạt truyền ra, nhìn về phía lảng túc.

Vén vén là cái nhìn này, để cho lảng túc trong chớp mắt bên trong liền xác nhận Hắc bào nhân thân phận thật sự, hấn chỉ vào người sau, vạn phần chấn kinh quát: "Ngươi, ngươi là Dạ Hoàng?"

"Dạ Hoàng?"

Vô luận là mộ Lâm Phong đám người, hay là mộ ứng huyền cùng Bạch Ngưng Surong, ánh mắt đều có điểm mờ mịt, rất hiển nhiên, bọn họ đối với Dạ Hoàng này hai chữ, không biết chút nào!

"Nguyên lai, ngươi cũng đi qua võ ma đảo!"

Hắc bào nhân có chút giật mình nhìn về phía lảng túc, võ ma đảo cái loại địa phương đó, tuyệt sẽ không có người muốn đi, này lảng túc, cư nhiên cũng là đi qua.

Lời này truyền ra, mọi người tại đây, càng thêm chấn kinh, bọn họ đối với võ ma đảo, tất nhiên là không xa lạ chút nào!

Cái loại địa phương đó, có thể nào là người ngu địa phương?

Vừa vào võ ma đảo, sinh tử đều do thiên định!

Lảng túc cư nhiên từ võ ma trong đảo còn sống trở về, mà nghe ý của hấn, Hắc bào nhân, hiển nhiên cũng là tại võ ma đảo đợi qua một đoạn thời gian, lại còn, người sau khẳng định phải so với lảng túc tại võ ma đảo lăn lộn tốt hơn, nói cách khác, tuyệt sẽ không để cho lảng túc như thế giật mình.

Một cái có thể tại võ ma trong đảo lăn lộn vô cùng tốt người. . . mộ Lâm Phong đám người nhất thời không rét mà run, lần này, bọn họ tựa hồ trên chọc phải một cái vô cùng người đáng sợ.

So với mộ Lâm Phong đám người kinh khủng, lảng túc trong nội tâm chấn kinh không thể nghi ngờ càng lớn, chỉ có đi qua võ ma đảo, cũng rèn luyện qua người, mới biết được, Dạ Hoàng hai chữ, đến cùng ý vị như thế nào, lảng túc cũng là tuyệt đối không nghĩ tới, Dạ Hoàng, cư nhiên xuất hiện ở mộ thành, cũng đã đối địch với tự mình.

Bất quá. . .

"Hắc hắc!"

Một lát sau, lảng túc cười quái dị một tiếng, nói: "Rất may mắn, ta sống rồi đi võ ma đảo!"

Hắc bào nhân thân nhiên nói: "Tại võ ma trong đảo, không tồn tại cái gọi là may mắn mà nói, ngươi có khả năng khai mở, đã chứng minh ngươi xuất sắc."

Lời ở đây, Hắc bào nhân chuyển giọng, lảng lệ cực kỳ: "Ngươi đã tại võ ma đảo đợi qua, ah nhận ra bản hoàng, còn chưa cut?"

"Cut?"

Lảng túc cười to: "Từ nhỏ đến lớn, rất nhiều người để cho Bản công tử lăn qua, chỉ là về sau, những người này, đều không ngoại lệ, toàn bộ đều chết mất, đến nay ngày, ngươi là một người duy nhất để cho Bản công tử lăn người."

"Dạ Hoàng đại nhân, ngươi đã khỏe không nổi a!"

"Thế nhưng, nơi này là mộ thành, là Ngũ Nhạc đại địa phía trên, cũng không phải võ ma đảo!"

Lảng túc sâm cười lạnh: "Dạ Hoàng đại nhân tại võ ma đảo có thể độc bá nhất phương, chế định lấy quy củ của mình, nhưng ở chỗ này, ngươi cái gì cũng không phải!"

Hắc bào nhân mục quang, chưa phát giác ra lại lần nữa tự áo đen bên trong bắn ra!

Không hổ là Lăng Công Tử!

Chỉ cần đi qua võ ma đảo người, cũng biết, tại cái này trên hòn đảo, Dạ Hoàng có địa vị như thế nào cùng lực lượng.

Loại kia địa vị cùng lực lượng, không phải là bất luận kẻ nào chỗ có thể so sánh cùng có, Dạ Hoàng hai chữ, tại võ ma trên đảo, chính là chúa tể tồn tại!

Cho dù là võ ma đảo cùng bình thường địa phương bất đồng, rồi đi võ ma đảo, loại kia địa vị cùng lực lượng sẽ không còn tồn tại, nhưng mà, chỉ cần tại

võ ma trên đảo đợi qua, chỉ cần nghe nói qua Dạ Hoàng, như vậy, cái tên này, đem giống như chân chính hoàng giả đồng dạng, khiến cho người không thể làm cản.

Này lăng túc, cư nhiên có thể thoát khỏi loại này đáy lòng bóng mờ, đích xác rất giỏi!

"Xem ra, ngươi là nghĩ lĩnh giáo một chút bản hoàng thủ đoạn."

"Hắc hắc!"

Lăng túc cười lạnh liên tục: "Dạ Hoàng đại nhân danh chấn võ ma đảo, nếu là ở nơi này, Bản công tử đem ngươi cho làm thịt, ngươi nói, Bản công tử sẽ đạt được bao nhiêu chỗ tốt?"

Hắc bào nhân chính là Dạ Hoàng, điểm này, không thể phục chế, tại võ ma đảo rèn luyện qua lăng túc vô cùng rõ ràng, nhưng mà, nơi này đích xác đã không phải là võ ma đảo, Dạ Hoàng sẽ không tại đáng sợ như vậy, mà lăng túc càng cảm ứng đến, này Dạ Hoàng chân chính tu vi, không bằng chính mình!

Vì vậy, chém giết lòng Dạ Hoàng, không gì sánh kịp!

Lăng túc chợt lạnh lùng quát: "Mộ Lâm Phong, mang Bạch Ngưng Sương quay về Mộ gia!"

Này giữa không trung phía trên, rồi đột nhiên trong đó, có cực kỳ khổng lồ sư tử mạnh mẽ ngưng hình hóa ra, cường đại lực áp bách lượng, phảng phất là thiên không đều không chịu nổi, vỡ vụn ra từng đạo hắc sắc khe hở.

"Cuồng Sư thần quyết sao?"

Áo đen, hình như có lấy một trương thuộc về thiếu niên khuôn mặt thấp thoáng hiển hiện, mà, kia ngập trời ma khí, ở bên cạnh hần hăng hái hội tụ, đến cuối cùng, hóa thành một vòng, lóe ra hắc sắc hỏa điểm Liệt Nhật!

Liệt Nhật như lửa, mang theo cực đoan bá đạo gào thét mà ra!

Này một vòng Liệt Nhật chỗ qua, không gian bị cường ép phá vỡ, mang theo từng đạo khủng bố hắc sắc ba động, hóa thành hơn mười trượng mãnh liệt gọn sóng, hướng kia lăng túc, hung hăng bao phủ xuống.

"Hắc!"

Lăng túc nhẹ nhàng cười không chỉ, hần đơn chương Kinh Thiên, một tay nâng lên lơ lửng tại đỉnh đầu hần trên to lớn Sư ảnh, nó cả người, vào lúc này, trở nên điên cuồng cực kỳ, kia khuôn mặt, lại càng là không cách nào hình dung dữ tợn!

"Cuồng Sư thần quyết, Sư thần Diệt Thiên!"

Hư ảo Sư ảnh, trong chớp mắt bên trong ngưng thực mà hiện, tựa như một đầu chân chính sư tử mạnh mẽ, bị lăng túc nắm nâng tại trên bàn tay, cùng với một giọt tinh huyết rót vào, khổng lồ Sư ảnh, toàn thân huyết hồng!

Nồng nặc mùi vị huyết tinh, tràn ngập toàn bộ bầu trời!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: huyền thanh âm

Chương 51: huyền thanh âm

Hắc sắc Liệt Nhật Chi, Hắc bào nhân mục quang có chỗ thay đổi!

Đối với Cuồng Sư thần quyết, hần vô cùng quen thuộc, mặc dù chưa từng tổn tâm tư nghiên cứu qua, lại đối với cái này thần quyết công kích phương thức, gần như cũng như tại ngực!

Nhưng lăng túc chợt thi triển Cuồng Sư thần quyết, cùng Lăng Dương, thậm chí cùng Lăng Thiên Phong so sánh, đều không hề cùng dạng!

Không phải nói lăng tước thì triển ra uy lực, so với Lăng Thiên Phong còn cường đại hơn, có thể đây là một loại cải biến, lăng tước đã đem Cuồng Sur thần quyết, tại vốn có trên cơ sở, tiến hành cải biến.

Loại này cải biến, có lẽ sẽ không làm Cuồng Sur thần quyết uy lực càng lớn, nhưng ít ra, là thích hợp nhất lăng tước.

Đĩ vãng, đối với Ngũ Nhạc cả vùng đất Tứ Công Tử, mặc dù cảm thấy bọn họ ưu tú, nhưng cũng không cho rằng bọn họ quá mức xuất sắc, mỗi người gặp gỡ bất động, nếu là những người khác, ở vào Tứ đại công tử địa vị, tất nhiên cũng làm đồng dạng ưu tú.

Hiện tại nhìn thấy lăng tước thủ đoạn, mới biết được, dĩ vãng chính mình, không khỏi là có chút khinh thường này cả vùng đất trẻ tuổi.

Huyết hồng Sur ảnh, tản ra vô cùng nồng nặc mùi vị huyết tinh, miệng lớn dính máu mỡ ra, hướng màu đen kia Liệt Nhật, chính là điên cuồng xông mạnh vọt qua.

"Oanh!"

Nháy mắt, giữa không trung phía trên, kia một vòng hắc sắc Liệt Nhật, cùng kia tàn bạo huyết sắc Sur ảnh, như là lưỡng khỏa thiên thạch, điên cuồng đụng vào một chỗ.

Điếc tai cự thanh âm, cơ hồ là đem trọn cái thiên sương các đều là đánh xơ xác mà đi, như sóng năng lượng rung động, sóng sờ sờ đem xung quanh hết thảy chấn thành bụi phấn, mộ Lâm Phong đám người đối với mộ ứng huyền cùng Bạch Ngưng Sương công kích, cũng là tại một kích này uy thế, bị cường ép ngăn chặn hạ xuống.

Lúc này giữa không trung phía trên, kia một vòng hắc sắc Liệt Nhật, cùng huyết sắc Sur ảnh, như lưỡng đại quái vật khổng lồ, còn chặt chẽ dây dưa tại lên, màu đỏ tươi huyết sắc quang mang, phảng phất là có thôn phệ chi lực, đem hắc sắc Liệt Nhật gắt gao bao bọc ở bên trong.

Mà huyết sắc quang mang, không ngừng thẩm thấu tiến vào, như muốn đem trọn cái hắc sắc Liệt Nhật cho hòa tan.

"Bồng, bồng!"

Đối mặt huyết sắc quang mang thôn phệ, hắc sắc Liệt Nhật tại một lát sau, hình như có chỗ chống đỡ không nổi, dĩ nhiên là nổ tung ra.

Xa xa, lăng tước sắc mặt phải biến đổi, cuộn cuộn linh lực, điên cuồng hướng huyết sắc Sur ảnh quán chú tiến vào, nhưng mà, hắc sắc Liệt Nhật bạo tạc, uy lực cực kỳ đáng sợ.

Vền vền trong nháy mắt, huyết sắc Sur ảnh liền tại đây trời nổ vang, dần dần hư ảo hạ xuống, cho đến hoàn toàn biến mất.

"Hừ!"

Lăng tước kim lòng không được khó chịu hừ một tiếng, bước chân lui về phía sau đồng thời, một đạo máu tươi cũng là điên cuồng phun ra tới!

Đối diện, trong miệng hắc Dạ Hoàng tuy cũng là bị bức lui, thế nhưng là lăng tước rõ ràng thấy được, lúc đó Dạ Hoàng thủ chương ở giữa không trung chặt chẽ nắm chặt, dĩ nhiên bạo tạc hắc sắc Liệt Nhật, lại một lần nữa ngưng tụ ra hiện.

So sánh với rồi mới, tựa hồ muốn càng thêm đáng sợ!

"Mộ Lâm Phong, cùng tiến lên!"

Giờ khắc này, ngay cả là lấy lăng tước tự phụ, đều không phải không thừa nhận, tiếp tục đại chiến hạ xuống, dựa theo bản thân vượt qua tu vi của đối phương, đích thực là có thể đến cuối cùng, để cho người sau không có quả ngon để ăn, có thể kia đồng dạng, lá bài tẩy của đối phương, cũng là hắc không có khả năng bình yên vô sự rời khỏi đại chiến.

Mà nơi này là mộ thành, thực sự không phải là tại Lăng Nhạc điện, cho dù là tại Lăng Nhạc điện, lăng tước ah từ sẽ không để cho chính mình trạng thái, đạt tới loại kia bị người dẫn đo tình trạng.

Mộ Lâm Phong có lẽ không muốn cùng lăng tước cùng nhau đi đối mặt cái kia gọi là Dạ Hoàng, có thể hẳn hiểu được, đối với mình, Dạ Hoàng này sát tâm tựa hồ càng thêm trọng, mà nếu như lăng tước tại mộ thành gặp chuyện không may, Mộ gia sẽ vạn kiếp bất phục!

"Động thủ!"

Mộ Lâm Phong không chút do dự, đem làm cái gì lăng tước lại ra tay nữa, hắc ah không chút nào chậm, trong tay sáng loáng trường đao xuất hiện, hạ trong tích tắc, lăng lệ đao mang, lướt qua không gian, hướng Hắc bảo nhân nổi giận chém đi qua.

Cùng lúc đó, đi theo tại mộ Lâm Phong sau lưng kia bốn cao thủ, từng người múa bút lấy cường đại nhất thế công, hóa thành từng đạo đáng sợ linh lực thất luyện, không chút khách khí xông tuôn ra.

"Đồng lại sương, người cẩn thận một chút, ta đi trợ giúp tiền bối!"

Mộ ứng huyền quát lạnh một tiếng, thủ chương một trào, một chuỗi kim sắc trường thương liền là xuất hiện ở trong tay hắn, mà kim mang lấp lánh, mấy giống như kia ban ngày nắng gắt hào quang, xông thẳng lên trời phía trên.

Kim sắc quang mang, hóa thành vô kiên bất tồi thương mang, mộ ứng huyền liền người đeo thương, như kia rời bến giao long, hướng mộ Lâm Phong đám người hung hăng va chạm đi qua.

"Mộ ứng huyền, chỉ bằng ngươi một người, cũng muốn ngăn lại chúng ta?"

Giờ này khắc này, mộ Lâm Phong liền đại ca đều lùi đi hô, trong ánh mắt chớp động lạnh lẽo hào quang, thân đao chấn động, phần mộ vỡ xuống, nó chu trong phạm vi thiên địa linh khí, tại lúc này bị đều dẫn bạo, từng đợt sóng khí, không ngừng xông tuôn ra ra.

"Mộ lâm, các ngươi đi giúp đỡ Lăng Công Tử!"

Huỳnh đệ hai người tu vi tại sán sán nhau trong đó, dù cho hiện tại mộ ứng huyền liều mạng, mộ Lâm Phong ah tự tin, có đầy đủ nắm chắc, đem phí trước cho chặn đường tại đương trường.

Kia mộ lâm bốn người tự nhiên sẽ hiểu những cái này, trong tay linh lực thất luyện phương hướng không thay đổi, tiếp tục đánh hướng Hắc bào nhân.

"Ngâm!"

Lấy một địch năm, nhất là còn có lăng túc này nhóm cao thủ, dù là Hắc bào nhân thủ đoạn bất phàm, kia một vòng khủng bố hắc sắc Liệt Nhật, tại bốn người dưới áp chế, trong khoảnh khắc, liền mất đi nguyên lai hào quang, phát ra bá đạo ba động, cũng là trở nên cực kỳ nhỏ yếu.

Mất thấy, kia Hắc bào nhân muốn tại bốn Đại Cao Thủ linh lực phía dưới bị bao phủ, trong lúc bất chợt, một đạo tiếng đàn, tại lúc này từ từ truyền đầy ra.

Xa xa, Bạch Ngưng Sương khoanh chân mà ngồi, đàn cổ liền đặt ở hai đầu gối, mà bàn tay trắng nõn kích thích, du dương tiếng đàn, nhẹ nhàng vang vọng!

Tiếng đàn này, trước sau như một du dương êm tai, lắng nghe người, không khỏi là sẽ bởi vì tiếng đàn này, mà đi bội phục đánh đàn người tài nghệ cao thâm, phóng tầm mắt trong thiên địa, có thể khảy đàn quá độ giống như tiếng đàn này người, tuyệt đối sẽ không quá nhiều.

Nhưng giờ này khắc này tiếng đàn, giống như xen lẫn mặt khác một cổ hương vị.

Đây không phải là bất đắc dĩ bị thương, càng thêm không phải là sát ý ngập trời, tựa hồ là làm cho người ta sau khi nghe, trong nội tâm lệ khí tại trong chớp mắt sẽ đánh tan.

Ngay cả là đại địch phía trước, Hắc bào nhân cũng nhin không được trở lại nhìn Bạch Ngưng Sương liếc một cái, lúc này người sau, không thi phần trang điểm tinh xảo trên dung nhan, đột nhiên hiện ra một tia dò ừng, phảng phất bệnh nặng mới khỏi!

Theo tiếng đàn không ngừng, Bạch Ngưng Sương trên mặt đẹp đỏ ửng càng thêm rõ ràng, đến cuối cùng, tựa như sắc mặt cũng giống như này.

Mà ở tiếng đàn này, Hắc bào nhân có thể rõ ràng cảm ứng được, vô luận là lăng túc, hay là Mộ gia kia bốn cao thủ, đều bởi vì tiếng đàn, trong hai mắt, tràn ngập nhàn nhạt mờ mịt.

Tuy cũng không phải hết sức rõ ràng, có thể Hắc bào nhân biết, bọn họ năm người, đã là tại tiếng đàn phía dưới bị ảnh hưởng đến.

"Huyền thanh âm! huyền thanh mộ, hiện giờ cuối cùng là có người kẻ nghiệp!"

Hắc bào nhân nhẹ nhàng ni non một tiếng, nhìn qua mảnh liệt vọt tới, nhưng bởi vì lăng túc năm người bị tiếng đàn làm ảnh hưởng, này đã trở nên không bằng phương mới đáng sợ linh lực thất luyện, hấn ngửa mặt thét dài!

Lăng lệ tiếng kêu gào, tựa hồ tại đáp lại Bạch Ngưng Sương tiếng đàn, vậy mà lưỡng người trong đó, có hỗ trợ lẫn nhau dấu hiệu!

Đang tại khảy đàn Bạch Ngưng Sương, trước tiên liền cảm ứng được loại biến hóa này, nàng kia một đôi mắt đẹp nhìn về phía Hắc bào nhân, có bất khả tư nghị chấn kinh.

Như thế một lát sau, Bạch Ngưng Sương thân ảnh khẽ run lên, kia Hắc bào nhân thân thể rơi vào nàng trong hai mắt, tựa hồ, quá giống như đã từng quen biết, hai người trong đó, hấn là gặp qua.

"Tiểu công tử, là ngươi sao?"

Bạch Ngưng Sương nhẹ lẩm bầm, đánh đàn tốc độ, lại là càng thêm dồn dập!

Từng đợt tiếng đàn, cùng Hắc bào nhân thét dài, nháy mắt, tựa hồ vô cùng hoàn mỹ dung hợp tại một chỗ, chợt, ngập trời ma khí, phủ thiên cái địa tự giữa không trung trên đề xuống, từng đạo thiên địa linh khí, vô cùng mau lẹ bị hòa tan tại ma khí bên trong.

"Ong!"

Ngập trời ma khí, là kia tự trong bóng tối xuất hiện Thần Long, tuôn động lấy cực hạn tà ác khí tức, mà mang theo một cỗ cực đoan cuồng bạo cùng lăng lệ ba động, lướt qua giữa không trung, cuối cùng, cùng kia năm đạo đến từ địch nhân linh lực thất luyện, ầm ầm chạm vào nhau!

Này một sát na, thiên địa giống như chấn động, toàn bộ hậu viện, phảng phất bị lật ngược.

Đáng sợ linh lực bão lộc, hắc sắc Thần Long cùng kia năm đạo linh lực thất luyện va chạm thời điểm, lấy một loại bài sơn đảo hải xu thế, điên cuồng cuốn ra, quanh mình chi địa, trong khoảnh khắc đều hóa thành hư vô, khiến cho nơi này, hiển lộ vô cùng trống trải lại.

Tại kia ma khí chính là bao trùm, cũng không lâu lắm, liền là có thêm mấy đạo thân ảnh, tự trong đó bay ngược ra ngoài.

"Tiểu . . . tiên bối!"

Nhìn qua bay ngược Hắc bào nhân, Bạch Ngưng Sương một hồi kinh hô, đều không để ý thực lực bản thân, lại muốn bay trước người hướng!

Mặc kệ Hắc bào nhân thủ đoạn như thế nào, ah mặc kệ Bạch Ngưng Sương tiếng đàn đối với lăng tức đám người tạo thành như thế nào quấy nhiễu, dù sao cũng là lấy một địch năm, hẳn không có khả năng có chiến thắng may mắn khả năng.

Nếu không phải là Bạch Ngưng Sương tiếng đàn cố, hẳn hiện tại, không có khả năng chính là bị đánh bay!

"Bồng bồng!"

Ở giữa không trung hăng hái bị đẩy lui Hắc bào nhân, trong tay một đạo linh lực thất luyện trùng điệp oanh kích hạ xuống, nhờ vào lực phản chấn, mới cường ép đem thân thể cho ổn định, vẫn như trước là từ cái này áo đen, máu tươi phun ra.

"Đi!"

Không kịp nhiều làm cái gì, Hắc bào nhân một nắm chặt chạy tới Bạch Ngưng Sương, nó thân như điện, trong nháy mắt lướt đến mộ ứng huyền bên người, chọt mang theo hai người, tại cuộn cuộn ma khí yểm hộ, hóa thành gọn sóng, hướng xa xa tạt bắn đi.

"Hảo một cái Dạ Hoàng!"

Lăng tức trên mặt, có một tia xanh mét, mặc kệ rồi mới đại chiến bên trong phát sinh như thế nào biến cố, bọn họ là thủy chung là lấy năm đánh một, tại kia Hắc bào nhân tu là còn tại chính mình năm người phía dưới trên cơ sở, cư nhiên, không thể đủ đưa hẳn cho đánh gục, ngược lại để cho hẳn mạng đi Bạch Ngưng Sương cùng mộ ứng huyền hai người.

Hắn làm người hi nộ vô thường, tính tình thay đổi liên tục, tự học vì thành công, còn chưa bao giờ gặp qua như thế tình hình. . .

"Lăng Công Tử yên tâm, toàn bộ mộ thành, chúng ta sớm liền phong tỏa hạ xuống, ba người kia, mặc kệ có như thế nào thủ đoạn, đều trốn không thoát mộ thành."

Nhìn thấy lăng tức biểu tình, mộ Lâm Phong vội vàng nói, hẳn ah thực tại không nghĩ tới, cái kia Hắc bào nhân đúng là như thế khó làm.

"Phong tỏa?"

Lăng tức lạnh lùng cười cười: "So với võ ma đảo, người mộ thành lại được coi là cái gì, hẳn tại võ ma đảo cũng có thể Tung Hoàn Ngang Dọc, người mộ thành lại có thể phong tỏa lại hẳn?"

Không lưu lại Hắc bào nhân, lăng tức chính là biết, trừ phi phí trước tự động hiện thân, bằng không, đừng nghĩ bắt được hắn!

Trở mình lướt trong đầu, lăng tức rốt cục tìm ra, đóng Dạ Hoàng một chút tin tức!

Lúc Thiên Vũ ma đảo vô tình gặp được, đồng dạng một bộ áo đen Dạ Hoàng, tại hơn mười đầu hung ác yêu thú vây khốn, đều là bình an thối lui, tuy nói nơi này là mộ thành, mà nhân loại linh trí, xa không phải là phổ thông yêu thú có thể so sánh, thế nhưng là, lăng tức như cũ tin tưởng, chỉ cần Dạ Hoàng muốn đi, mộ thành, không có ai có thể giữ được hạ hắn!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Hàn Sơn

Chương 52: Hàn Sơn

"Vây, Lăng Công Tử, chúng ta bây giờ muốn làm như thế nào?"

Hôm nay ngoài ý muốn, toàn bộ bởi vì đêm đó hoàng lên, mộ Lâm Phong tuy vô pháp phỏng đoán, đến cùng đêm đó hoàng là như thế nào làm cho người cảm thấy đáng sợ, nhưng nghĩ đến, đêm nay thất thủ, lăng tước chắc có lẽ không trách tội Mộ gia.

"Thế nào?"

Lăng tước mục quang lấp lánh, một lát sau, có đáng sợ lăng lệ vẻ hiện ra.

"Dạ Hoàng!"

"Hảo, nếu như ngươi muốn đối địch với Bốn công tử, Bốn công tử hãy theo ngươi hảo hảo chơi một chút!"

Lăng tước vô cùng dữ tợn cười cười, nói: "Mộ Lâm Phong, không cần phong tỏa mộ thành, Dạ Hoàng xuất hiện, chỉ vì mang đi mộ ứng huyền cùng Bạch Ngưng Sương, nếu như đó hai người bọn họ người gặp chuyện không may, Dạ Hoàng sẽ độc tự rời đi sao?"

Mộ Lâm Phong lặng rồi ngăn người, hỏi: "Lăng Công Tử, mộ ứng huyền cùng Bạch Ngưng Sương đều theo Dạ Hoàng rời đi, bọn họ sao sẽ xảy ra chuyện?"

Lăng tước lạnh lùng mắt nhìn mộ Lâm Phong, quát: "Mộ ứng huyền tại mộ thành, lại không có những bằng hữu khác sao? kia Bạch Ngưng Sương là một thân một mình, khối động này lớn như vậy thiên sương các?"

Mộ Lâm Phong nhất thời bừng tỉnh đại ngộ!

"Bất quá, vừa điều tra, lại muốn điều tra, nếu không phải vận dụng lấy hạ ba nát thủ đoạn, kia tự nhiên là tốt nhất."

Dưới bóng đêm, ma khí cuộn cuộn như sóng bắn về phía xa xa bầu trời!

Chẳng quản đêm đã khuya, có thể phồn hoa mộ thành, như cũ là đèn đuốc sáng trưng, có dừng tại ban ngày náo nhiệt, tại thành trì bên trong phát sinh.

Kia một đạo ma khí, chính là không có bất kỳ che lấp, tự bầu trời trên không rất nhanh lướt qua, kinh động lấy phía dưới vô số người, hơi bị kinh khủng bất an.

"Tiền bối, xin mời đi theo ta!"

Ma khí, mộ ứng huyền vội vàng nói, ma khí tuy cường đại, có thể di động tinh quá rõ ràng, này không thể gạt được Mộ gia cao thủ.

Hắc bào nhân cũng không cự tuyệt, lúc này thu liễm ma khí, mang theo mộ ứng huyền cùng Bạch Ngưng Sương, tự giữa không trung trên rất nhanh rơi xuống, sau đó, tại mộ ứng huyền dưới sự dẫn dắt, xuyên qua tại mộ thành.

Mộ gia phản ứng cực nhanh, trong khoảng thời gian ngắn, lớn như vậy mộ thành, khắp nơi đều xuất hiện Mộ gia thiết vệ thân ảnh, từng cái một Mộ gia cao thủ, hai mắt như kia chim ưng, dẫn theo Mộ gia thiết vệ, tìm kiếm thành bên trong mỗi một tấc chỉ địa.

Nếu như không phải là có mộ ứng huyền từ nhỏ ở mộ thành nên người dẫn đường, mặc kệ Hắc bào nhân tự tin bọn họ Ân Nặc Thuật của mình có bao nhiêu cao minh, chỉ sợ, đều chạy không thoát Mộ gia toàn thành lung bắt.

Quanh đi quẩn lại, ước chừng là một đêm đã lâu thán, ba người xuất hiện ở một chỗ yên lặng trong ngõ nhỏ.

Nhìn về phía trước, Hắc bào nhân hai mắt hơi hơi lóe lên, phía trước kia một tòa lầu nhỏ, chính là thiên sương các, chẳng lẽ thật sự là cang địa phương nguy hiểm, liền cang an toàn?

Ba người ở chỗ này lại đợi một hồi lâu, xác nhận thiên sương trong các, cùng thiên sương các, không có Mộ gia người, ba người mới vượt qua tường cao, rơi vào trong hậu viện.

"Tiền bối, xin mời đi theo ta!"

Không đợi Hắc bào nhân hỏi cái gì, mộ ứng huyền nắm tay của Bạch Ngưng Sương, hướng hướng hậu viện, nhất góc hẻo lánh một chỗ bước nhanh mà đi.

Tại một chỗ dưới vách tường, mộ ứng huyền mở ra phía trên dày đặc thổ nhưỡng, cuối cùng, vậy mà ở chỗ này hiện ra một cái có thể dung một người đi vào hố.

"Tiền bối, tự sau khi trở về, ta cùng đông lại sương liền dự liệu được sẽ có hôm nay, cho nên, chúng ta ngày đêm kẻ đêm đào một mảnh mà nói, nói

thăng ngoài thành, đến hôm nay, cuối cùng là hoàn thành."

Hồ vô cùng sâu, tối thiểu có cách mặt đất có hơn mười mét, phía trên gia cố dày đặc thổ nhưỡng, lấy tám ván gỗ tại thổ nhưỡng hạ che dấu cửa động, bởi vậy, coi như là lấy Hắc bào nhân thần hồn cảm giác lực, tại hậu viện này hồi lâu, đều là không có phát giác được chỗ này địa phương.

"Tiền bối, mau mời!"

Mộ ứng huyền lúc này thần sắc buông lỏng một chút, hiển nhiên là tại hẩn nghĩ đến, chỉ cần ra khỏi thành, từ đó về sau liền trời cao còn rộng rãi, có thể tự do tự tại.

Hắc bào nhân ah không có do dự, thả người nhảy hạ hồ, sau đó chờ mộ ứng huyền cùng Bạch Ngưng Sương hạ xuống, đem cửa động lại một lần nữa hoàn mỹ phong bế trên, ba người mới dọc theo Hắc Âm rất nhanh tiến lên.

Từ thành bên trong đến ngoài thành, lấy mộ thành phạm vi, chừng vài dặm chỉ địa, tuy điểm này cự ly, đối với võ giả mà nói không coi vào đâu, thả trên mặt đất, e rằng đều cực trong thời gian ngắn đến, nhưng mà, đây là đại dưới mặt đất.

Cho dù mộ ứng huyền có huyền động sơ kỳ thực lực, muốn vô thanh vô tức đã thông điều này mà nói, thù vi bất dịch (rất là khác nhau), bất quá, ah từ nơi này đó có thể thấy được, hẩn đối với Bạch Ngưng Sương, là chân chính thích cùng bảo vệ!

Có chí người, sự tình lại thành!

Xuyên qua trong bóng đêm, trọn vẹn chạy lướt qua gần một canh giờ, mới đi đến được mà nói phần cuối, búng mấy tầng dày thổ nhưỡng, một tia Tinh quang, trong tâm mắt lạng yên hiển hiện.

Đi ra mà nói, Hắc bào nhân phát hiện, nơi này là sơn mạch chỗ sâu trong, mộ ứng huyền đủ cẩn thận, chẳng những đào mà nói, còn nghĩ mà nói một chỗ khác xuất khẩu đặt ở giữa núi non, vì cái này, hẩn trả giá tâm huyết quả nhiên là không ít.

Cẩn thận từng li từng tí quét mắt xung quanh một lát sau, mộ ứng huyền mới khởi hành mang theo Bạch Ngưng Sương cùng Hắc bào nhân hướng trong núi chỗ càng sâu nhanh lướt mà đi.

Theo không lâu sau, trong núi chỗ sâu nhất, xuất hiện một tòa cổ miếu!

"Hàn Sơn Tự!"

"Tiền bối, đây là ta rất sớm lúc trước vì chính mình phổ ở dưới một mảnh đường lui, cái chỗ này, tuyệt đối an toàn!"

Mộ ứng huyền lúc này rốt cục buông xuống tất cả lo lắng, mà Hắc bào nhân cũng là có thể cảm ứng được, kia cổ miếu, cất dấu rất nhiều thực lực không tệ khí tức.

"Người nào?"

Đem làm cái gì ba người vừa tới gần chùa miếu, từng đạo lẳng lẽ kinh phong chói tai xuất hiện, cùng lúc, có phô thiên cái địa ám khí, như mưa rào, bạo vậy ra.

"Là ta!"

Mộ ứng huyền cử vung tay lên, chợt trăm giọng quát.

"Đại công tử!"

Tự trong miếu, truyền đến quát khê một tiếng, đầy trời mà đến công kích, thật giống như phía trước xuất hiện một cái lưới lớn, khiến cho những cái này ám khí mau chóng ngược lại quay về mà đi.

Lấy Hắc bào nhân ánh mắt, đều âm thầm trầm trồ khen ngợi, chùa miếu bên trong cất dấu những người kia, dưới cái nhìn của hẩn, một thân thực lực, không tính là cao bao nhiêu sâu, nhưng tại phương diện khác, hiển nhiên tạo nghệ đều là không thấp, khó trách mộ ứng huyền đem nơi này trở thành là tuyệt đối chỗ an toàn, này đã không chỉ là đầy đủ bí mật đơn giản như vậy.

"Tiền bối, mau vào đi nghỉ ngơi một chút a!"

Đối với Hắc bào nhân, mộ ứng huyền đầy đủ tôn kính, đêm nay muốn không phải của hẩn xuất hiện, hai người có thể nào chạy ra tìm đường sống!

Hắc bào nhân phát phát tay, cũng không tiến nhập chùa miếu, ngay tại miếu trước cửa đứng đấy, nhìn về phía phía trước từng mảnh từng mảnh rừng nhiệt đới.

"Tiểu công tử, ngài đang suy nghĩ gì?"

Một lát sau, Bạch Ngưng Sương nhẹ nhàng hỏi, mà nàng đối với Hắc bào nhân gọi xưng, để cho mộ ứng huyền lấy làm kinh hãi, tiểu công tử?

Hắc bào nhân cười cười, nói: "Bạch mọi người đã sớm nhận ra ta, đúng không?"

Hắc sắc mặt nạ bảo hộ kéo xuống, bên trong lộ ra một trương còn hiển lộ có vài phần non nớt khuôn mặt, chính là Trần Phàm!

Nhìn thấy trẻ tuổi như vậy mặt, mộ úng Huyền Tâm bên trong càng thêm chấn kinh, để cho lảng túc đều kiêng kỵ không thôi, tại vô ma trên đảo, được gọi là Dạ Hoàng đáng sợ tồn tại, cư nhiên, là một người thiếu niên!

"Tại tiểu công tử tiếng kêu gào, cùng ta tiếng đàn có tương dung thời điểm, mới khiến cho ta phát hiện nguyên lai áo đen ở dưới, chính là tiểu công tử."

Đương thời người, đã không có mấy người sẽ biết huyền thanh mộ, mà huyền thanh âm, có thể ảnh hưởng hết thấy mọi người, nhưng không bao gồm bằng hữu, Bạch Ngưng Sương vốn là người thông tuệ, đoán ra Hắc bào nhân chính là Trần Phàm ah chẳng có gì lạ.

"Tiểu công tử, cảm ơn ngài!"

Bạch Ngưng Sương chợt dịu dàng hạ bái, thân là nữ tử, nàng nếu so với bất kỳ nam nhân đều rõ ràng, nếu như thân bất do kỷ bị lảng túc mang đi, nàng cả đời này, sẽ là hạng gì thê thảm.

Trần Phàm vẫy vẫy tay, cười nói: "Bạch mọi người không nên cảm ơn ta, ta có mục đích mà đến, hưởng chi, huyền thanh âm, thiên địa Vô Song, có thể cùng vô đạo hỗ trợ lẫn nhau, người nào biết, ta không phải vì người này huyền thanh âm tới?"

"Tiểu công tử là tốt người, lần đầu tiên nhìn thấy ngài, ta liền biết được!"

Bạch Ngưng Sương chợt cười nói: "Nếu như tiểu công tử không phải là huyền thanh mộ bằng hữu, liền sẽ không biết huyền thanh mộ bí mật."

"Đây cũng không nhất định, muốn biết rõ người khác bí mật, không nhất định có bằng hữu cái thân phận này mới được."

Trần Phàm cười cười, mở ra tay, có một đạo lục quang đột nhiên lấp lánh, sau đó hóa thành một phượng ngọc bội, bắn về phía Bạch Ngưng Sương.

"Đây là huyền thanh mộ hoàn chỉnh tâm pháp, có nó, người về sau sẽ có tự bảo vệ mình chi lực, về phần đang tương lai, có thể hay không để cho huyền thanh mộ phát dương quang đại, nhìn người bản thân nỗ lực."

Ngọc bội kia vô cùng có linh tính, khẽ dựa gần Bạch Ngưng Sương, chính là tự động chọn chủ, hào quang lấp lánh, ẩn vào đến mi tâm nàng bên trong.

"Tiểu công tử, đa tạ!"

Giờ khắc này, Bạch Ngưng Sương lại lần nữa quỳ xuống, kích động tình cảnh, không lời nào có thể diễn tả được, huyền thanh mộ hoàn chỉnh tâm pháp, mấy trăm năm qua, nàng đắm tiền bối, cũng không biết tìm này tâm pháp, bỏ ra ít nhiều tâm huyết.

Hiện giờ mất mà được lại. . .

"Người cũng không phải dùng cảm ơn ta, nếu như này tâm pháp không phải là chỉ có nữ tử tài năng tu luyện, ta cũng sẽ không cho người."

Trần Phàm cười khê thanh âm, huyền thanh tâm pháp, coi như là hẩn, đều không phải không thừa nhận, chính là trong thiên địa vô cùng kỳ lạ một loại phượng thức tu luyện, phụ trợ tại âm luật, có thể phát huy ra cái khác tâm pháp cùng vũ kỹ chỗ không thể đạt tới hiệu quả.

Nghe vậy, Bạch Ngưng Sương đôi mắt đẹp nhẹ nhàng nháy mắt, cười nói: "Tiểu công tử, kỳ thật ngài có thể phục chế một phần, ngày sau, cho ngài người yêu đầu nhất tu luyện a!"

"Người yêu đầu nhất?"

Bạch Ngưng Sương chỉ là một câu đùa lời nói với người xa lạ, huyền thanh tâm pháp, ngược lại ah không là không thể phục chế, nhưng những lời này, lại làm cho Trần Phàm thần sắc, đột nhiên cô đọng lại, suy nghĩ của hẩn, cũng là tại trong chớp nhoáng này, trở lại từng là chỗ trải qua mặt khác một mảnh cảnh tượng bên trong.

Chỗ đó, cũng là một mảnh xanh um rừng rậm, tại đây mảnh cánh rừng, có một mảnh thủy lưu gấp triệt rộng lớn thác nước!

Dưới thác nước, thiếu niên đỉnh nước đứng thẳng, nhưng từ nào đó kia mang theo thiên quân chi lực nước chảy, từ giữa không trung trên rơi thẳng hạ xuống, cuối cùng oanh kích tại hẩn đơn bạc trên thân thể.

Không lồ thủy lưu, một lần lại một lần đem thiếu niên trùng kích ra, như thế lần số nhiều, thiếu niên cũng là không khỏi bản thân bị trọng thương, nằm ở thác nước biên trên tảng đá lớn nghỉ ngơi.

Mỗi khi lúc này, sẽ có một cái thiếu nữ, tự cánh rừng chỗ sâu trong rất nhanh lướt đi, xuất hiện ở bên cạnh hẩn, nàng dùng thiếu nữ đặc biệt ôn nhu, cùng với kia song mảnh khảnh bàn tay nhỏ bé, chậm rãi dừng lại trên ngực hẩn. . .

Sau đó, tại cái này không thể sử dụng linh lực địa phương, thiếu nữ dùng loại nào đó đặc thù thủ đoạn, thi triển ra bản thân linh lực, tới vì thiếu niên chữa thương.

Mà thiếu niên biết, đây là thiếu nữ bảo vệ tánh mạng thủ đoạn, mỗi khi như thế một lần thi triển, đối với thiếu nữ mà nói, đều là thật lớn tổn thương, sẽ ảnh hưởng đến tu luyện của nàng.

Cũng mặc kệ thiếu niên như thế nào cự tuyệt, thiếu nữ đều có thể như vậy đi làm, không để cho hấn cơ hội cự tuyệt.

Khi thấy thiếu niên trong mắt, có áy náy thậm chí bất an ánh mắt sau khi xuất hiện, thiếu nữ thân nhiên cười cười, nói khẽ: "Chẳng lẽ ngươi đã quên, bao nhiêu lần, đều là ngươi ở trước mặt ta, vì ta ngăn lại rất nhiều công kích, khiến cho ta miễn bị thương tổn?"

"Ngươi có thể vì ta không để ý tánh mạng, ta không thể vì ngươi làm chút sự tình sao?"

Bóng đêm cô tịch, Trần Phàm trong lòng, lại nhìn không được hiện lên quá độ khó có thể nói nên lời tưởng niệm.

"Lường năm không thấy, ngươi bây giờ, qua tốt chứ?"

Trầm thấp nhẹ lắm bấm thanh âm, phảng phất xen kẽ mê muội lực, tại không gian phiêu đảng, không ngừng về phía trước lan tràn mà đi. . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: mộ ứng huyền

Chương 53: mộ ứng huyền

"Tiểu công tử, ngài làm sao vậy?"

Nhìn thấy Trần Phàm đột nhiên trầm mặc xuống, Bạch Ngưng Sương nhẹ giọng hỏi.

"Không có gì, nghĩ tới một cái cô nhân mà thôi."

Trần Phàm không tiếng động cười, trong nội tâm tưởng niệm, nhưng không có nửa điểm yếu ớt, nhưng mà, hấn nhưng cũng không dám đi suy nghĩ nhiều.

Cùng ngày, hấn không để ý nàng giữ lại mà kiên trì rời đi, hiện giờ, lại có tư cách gì suy nghĩ nàng đâu này? tuy loại kia rời đi chính là bất đắc dĩ, là vì nàng hảo, nhưng dù sao là rời đi.

"Tiểu công tử, ngài có tổn thương trên người, nơi này gió lớn, đi vào trước nghỉ ngơi một chút a!" mộ ứng huyền lại Đạo cũng là theo Bạch Ngưng Sương xưng hô.

Trần Phàm không chỉ có thương tích, mà còn tổn thương không nhẹ, lẳng túc, cùng với Mộ gia bốn Đại Cao Thủ, năm người liên thủ, chẳng quản có Bạch Ngưng Sương huyền thanh âm giúp đỡ, hấn ah không có khả năng lông tóc ít bị tổn thương kế tiếp.

Bất quá bây giờ, còn không phải lúc nghỉ ngơi!

Trần Phàm nhìn về phía mộ ứng huyền, nói: "Mộ đại công tử có hay không cảm thấy, hiện tại đã đầy đủ an toàn?"

"Thỉnh tiểu công tử gọi tên của ta là tốt rồi."

Mộ ứng huyền vội vàng cũng là nhìn về phía Trần Phàm, trong ánh mắt lược qua một tia khó hiểu, một lát sau, nói: "Ta tại Mộ gia sinh sống hơn hai mươi năm, đối với Mộ gia chính thể thực lực, xem như hiểu rõ rất thấu triệt, thật sự của bọn hấn rất cường đại, thế nhưng là, chúng ta bây giờ rời đi, bọn họ đem không thể làm gì."

"Hiện tại ly khai?"

Trần Phàm lắc đầu cười cười, nói: "Mộ công tử, ngươi có phải hay không đem sự tình nhìn rất đơn giản một ít? hoặc là nói, ngươi thật không thể giải thích lẳng túc."

Đối với lẳng túc, Trần Phàm cũng không phải hiểu rất rõ, bất quá, Ngũ Nhạc này cả vùng đất Tứ Công Tử, Trần Phàm đối với bọn họ, đều xuống nhất định công phu, rốt cuộc, tính ra, bốn người bọn họ, xem như Thái Nhạc điện tương lai đối thủ.

Liên Trần Phàm biết, lãng túc là một cái vì đạt được mục đích, không từ thủ đoạn người!

Đối với Bạch Ngưng Sương, lãng túc vô cùng khát vọng, điểm này, Trần Phàm nhìn rõ ràng, mà trên thực tế, lấy Bạch Ngưng Sương dung mạo, đương thời người, e rằng còn không có bao nhiêu người có thể hoàn toàn mang nàng bỏ qua.

Cho dù Trần Phàm chính mình, đều làm không được điểm này!

Lãng túc đối với Bạch Ngưng Sương tình thế bắt buộc, như thế nào cho nàng như vậy liền rời đi sao?

Im lặng một hồi lâu, mộ ứng huyền mới vừa nói nói: "Có thể bất kể như thế nào, chúng ta bây giờ, cũng đã rời đi mộ thành."

Lãng túc tính tình cùng lãng người, mộ ứng huyền hiểu rõ không nhiều lắm, hần chẳng quản ah đoán được, lãng túc bao gồm Mộ gia ở trong, nhất định còn có cái khác cử động, có thể hần cũng không cho rằng, bây giờ dưới điều kiện, bọn họ còn có thể lấy chính mình cùng Bạch Ngưng Sương thế nào.

Ngũ Nhạc đại địa rất lớn, mặc dù Lãng Nhạc điện là Ngũ Nhạc bá chủ một trong, ah không có khả năng trở mình lượt toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa, chung quy có địa phương, là hần cùng Bạch Ngưng Sương dung thân chỗ.

"Ứng huyền, nghe tiểu công tử nói, sự tình không có đơn giản như vậy." Bạch Ngưng Sương tựa hồ nghĩ tới điều gì, sắc mặt chưa phát giác ra biến đổi.

Trần Phàm âm thầm khen ngợi thanh âm, so với mộ ứng huyền, Bạch Ngưng Sương hiển nhiên là muốn lãnh tính rất nhiều, bất quá, ngược lại cũng không phải là nói là mộ ứng huyền tính tình không đủ trầm ổn, hôm nay có thể trốn ra, có lẽ, để cho lòng của hần, vẫn là rất kích động a!

"Mộ công tử, có một chuyện, ta muốn hỏi người."

Mộ ứng huyền bận rộn đáp: "Tiểu công tử xin hỏi!"

Trần Phàm nói: "Hiện giờ người, xem như đã cùng Mộ gia triệt để tan vỡ, như vậy về sau, người cùng Mộ gia quan hệ trong đó, như thế nào đi xử lý?"

"Như là đã tan vỡ, ta cùng với Mộ gia, liền đã không còn nửa phần quan hệ, từ đó tất nhiên là người đứng!"

Mộ ứng huyền lãng lãng nói, ánh mắt, lại càng là tự nhiên hiển lộ ra một tia hận ý.

Trần Phàm gật gật đầu, lại nói: "Lấy Mộ gia đối với những chuyện người làm, coi như là người đứng, ngược lại không coi vào đâu, bất quá, người có từng nghĩ hay không, Mộ gia đối với ân tình của người?"

"Ân tình?"

Nghe vậy, mộ ứng huyền buồn bã cười, nói: "Tiểu công tử, nếu ta hiện tại tuổi nhỏ, sẽ đối với Mộ gia người mang ơn, nhưng hiện tại sẽ không, bọn họ sợ đi cứu ta, cho ta một phần sinh hoạt, không phải là bởi vì đáng thương ta, bọn họ nhìn trúng, là giá trị của ta."

"Nếu như ta cũng không đủ thiên phú, năm đó, bọn họ sao có thể có thể thu lưu lại ta?"

"Lời là không sai, nhưng bất kể như thế nào, thủy chung là bọn họ chưa chấp người, cho người hôm nay bốn sự, không có bọn họ, người bây giờ, có lẽ đã sớm chết."

Trần Phàm thần nhiên nói.

Tối gặp mộ ứng huyền, Trần Phàm vì cái gì tự nhiên là muốn đối phó Mộ gia, cứu mộ ứng huyền cùng Bạch Ngưng Sương, không có gì ngoài là Bạch Ngưng Sương đáng cứu, cũng là có muốn nhờ mộ ứng huyền tâm tư.

Mộ ứng huyền có lẽ đối với Bạch Ngưng Sương có rất thâm hậu cảm tình, nhưng là tuyệt đối không thể bỏ qua, Mộ gia đã từng đối với ân tình của hần.

Mặc kệ Mộ gia ước nguyện ban đầu là lợi dụng, hay là khác biệt, tóm lại là bọn hần cứu được mộ ứng huyền, cho người sau một phần áo cơm không lo cực kỳ sống, điểm này, không thể quên lại.

Ừ cùng thù, đích xác không thể đánh đồng, nhưng, thù phải báo, ừ, đồng dạng không thể quên!

Nếu là mộ ứng huyền như vậy hủy bỏ Mộ gia tất cả, vậy người này, đến tốt cùng là bằng không là Bạch Ngưng Sương cuộc đời này tốt nhất bầu bạn, kia muốn đánh cái dấu chấm hỏi (???).

Đương nhiên, Bạch Ngưng Sương muốn lựa chọn như thế nào, đó là chuyện của nàng, hai người bọn họ người ở giữa cảm tình, cũng cùng hần Trần Phàm không có nửa điểm quan hệ, nhưng Trần Phàm tuyệt đối không muốn, chính mình cứu một người, chính là vô tình vô nghĩa hại người!

Mọi thứ đều có nguyên nhân gây ra, mới có kết quả!

"Tiểu công tử, người muốn cho ta như thế nào làm?" mộ ứng huyền thần sắc mờ mịt rất nhiều, hần hiểu ý tứ của Trần Phàm, thế nhưng là, muốn cho hần đối với Mộ gia, còn có một phần cảm ơn chi tâm, hần làm không được!

Mà nếu không phải Trần Phàm là ân nhân cứu mạng, mộ ứng huyền cũng sẽ không ở trước mặt hắn, có như vậy thần sắc bày biện ra.

Hắn từng cho rằng, Mộ gia là hắn trúng mục tiêu quý nhân, là hắn cả đời này, cho dù là bỏ ra tánh mạng, cũng phải đi bảo vệ một cái nhà, có thể sự thật quá tàn nhẫn, Mộ gia cho hắn mà nói, không phải là nhà, Mộ gia đại bộ phận người, trong mắt hắn, so với ma quỷ càng thêm đáng sợ!

Trần Phàm cười cười, nói: "Không phải là ta nghĩ cho người làm như thế nào, mà là chính người nên nghĩ kỹ, về sau muốn làm như thế nào!"

Thế gian, có quá nhiều không công bình, có thật nhiều không thể làm gì, ai cũng không dám cam đoan, tận thiên địa, liền nhất định là tự do tự tại.

Hôm nay, mộ ứng huyền cùng Bạch Ngưng Suong có thể chạy ra Mộ gia, thậm chí Lăng Nhạc điện chuông không, ngày sau, chẳng lẽ lại không có cái khác kiếp nạn sao?

Nếu như mộ ứng huyền tâm, một mực là như vậy, như vậy, hắn tương lai, sẽ mười phần nguy hiểm!

"Tiểu công tử, có thể hay không để cho ứng huyền suy nghĩ thật kỹ?" nhìn thấy ái lang phảng phất trúng tâm ma, Bạch Ngưng Suong rất là không đành lòng, liền vội vàng hỏi.

Trần Phàm thân nhiên nói: "Tự nhiên là muốn hảo hảo suy nghĩ một chút, bất quá, ta lo lắng, Mộ công tử cùng người, căn bản cũng không có thời gian cho các người suy nghĩ."

"Tiểu công tử?"

Bạch Ngưng Suong sắc mặt rồi đột nhiên đại biến, mà mộ ứng huyền, vẫn còn ở trong trầm mặc, như cũ là vừa rồi bộ dáng.

Thấy ở đây, Trần Phàm nhẹ khề thờ dài thanh âm, hỏi lại: "Mộ công tử, Mộ gia bên trong, cao thủ số lượng là như thế nào?"

Mộ ứng huyền hơi giật mình có chỗ tỉnh táo lại, hỏi đáp: "Mộ gia chi chủ, cũng chính là nghĩa phụ ta mộ thiên đức, có Thông Huyền trung kỳ tu vi, phía dưới, ngũ đại trưởng lão, đều tại huyền động hậu kỳ đỉnh phong các loại, ta nghe nói, Mộ gia Ngũ Trưởng Lão, đang tại trùng kích Thông Huyền chi cảnh, không biết thành công không có."

"Không có gì ngoài Lục Đại này cao thủ đứng đầu, huyền động trung kỳ cùng sơ kỳ cao thủ, tổng cộng hơn mười người nhiều, về phần tôi nguyên cảnh cao thủ, thì là càng nhiều."

"Không hổ là Mộ gia, bức này đội hình, cùng võ Hoa Tông so sánh, đã là không kém chút nào."

Trần Phàm nhìn về phía mộ ứng huyền, chuyển giọng, hỏi: "Như vậy, tại đây đông đảo cao thủ, người tự nhận, có bao nhiêu người, là có thể vì người sử dụng?"

Nghe vậy, mộ ứng Huyền Khổ đầu khổ cười cười, đáp: "Vụ ngũ đại trưởng lão không có khả năng duy trì ta, những người khác, nếu là ở ngày bình thường, ngược lại tại ta, vì ta cùng mộ Lâm Phong chi tranh, giúp ta giúp một tay, nhưng bây giờ, sẽ không."

"Nói cách khác, người tại mộ thành, lại không có cái khác người ủng hộ cùng bằng hữu, đúng không?" Trần Phàm hỏi.

Mộ ứng huyền gật gật đầu, mục quang có chút ảm đạm, hơn hai mươi năm thời gian, lăn lộn đến cuối cùng, cư nhiên bên người liền một cái có thể đối với theo bằng hữu cũng không có, đích thực là có chút bi ai.

Mà bi ai, ah cũng không có để cho Trần Phàm đối với mộ ứng huyền có bao nhiêu đồng tình, đương thời người, mặc dù có quá nhiều lợi ích chi tranh, cũng không phải mỗi người, cũng có thể không oán không hối trả giá, có thể đó cũng không phải toàn bộ, chỉ cần đối xử mọi người đầy đủ chân tâm, đổi lấy sinh tử chi giao, cũng không phải là không có khả năng.

Mộ ứng huyền không có, không thể nói những người khác đều sợ đít nịnh bợ, hắn bản thân lại làm sao không có chưa đủ địa phương?

"Mộ công tử, người tại mộ thành đã vô khiên vô quái, như vậy, bạch mọi người có hay không ah là như thế này đâu này?"

Lời của Trần Phàm, lúc này mới để cho mộ ứng huyền có chỗ hiểu được, lúc này sắc mặt đại biến.

Trần Phàm lại nói: "Nếu như bạch mọi người những cái kia bằng hữu, đã rơi vào lăng tước cùng Mộ gia trong tay, người sẽ làm thế nào?"

"Không có khả năng!"

Mộ ứng huyền quát to: "Mộ gia chính là mộ thành chi chủ, lăng tước lại càng là Lăng Nhạc điện người, lấy thân phận của bọn hắn, sao sẽ làm ra đám côn đồ mới biết làm chuyện xấu ra?"

"Cho nên nói, người không rõ ràng lăng tước!"

Trần Phàm lạnh lùng nói, mục quang tự mộ ứng huyền trên người thu hồi, mà nhìn về phía Bạch Ngưng Suong, nói: "Bạch mọi người, nếu quả thật giống như theo như lời ta, đó của người những người này, tạm thời còn không có việc gì, cho nên chúng ta còn có chút thời gian, huyền thanh tâm pháp, người

hảo hảo tu luyện một phen, làm một chút chuẩn bị đi!"

Nói xong, Trần Phàm lướt lên cách đó không xa trên tảng đá, lập tức khoanh chân ngồi xuống!

Nhìn nhìn mộ ứng huyền thế khó xử bộ dáng, Bạch Ngưng Sương không nói một câu, từ từ đi tới Trần Phàm bên người, nói khẽ: "Tiểu công tử, đừng cho ứng huyền áp lực, những năm gần đây, hẳn qua vô cùng đau khổ, mặc dù không có Mộ gia đại công tử thân phận, có thể hẳn càng giống là một cái cá chậu chim lồng, không có tự do, càng thêm không có mục tiêu."

"Trước kia ta đây, cùng hẳn đồng bệnh tương liên, cho nên, ta so với bất luận kẻ nào đều phải hiểu lòng của hẳn, là như thế nào cô tịch."

Trần Phàm từ từ nhắm hai mắt, thân nhiên nói: "Mỗi người, đều có lựa chọn tương lai tự do cùng quyền lợi, hẳn muốn lựa chọn như thế nào ta không xen vào, cũng sẽ không đi quản, bạch mọi người người cũng có thể không ngại, ta tất nhiên là không sao cả."

Nghe ra Trần Phàm trong lời nói tí ti lãnh ý, Bạch Ngưng Sương đau khổ cười cười, phí trước chẳng những là nàng ân nhân cứu mạng, lại càng là huyền thanh mộ Đại Ân Nhân, Bạch Ngưng Sương tuyệt không muốn nhìn thấy, thiếu niên này, cùng ái lang trong đó có bất kỳ hiểu lầm.

Chỉ là hiện tại tình hình. . .

Sau một hồi, Bạch Ngưng Sương hít một hơi thật dài, nói: "Tiểu công tử, ta tin tưởng ứng huyền hẳn, nhất định sẽ không làm ta thất vọng."

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: mộ thành biến

Chương 54: mộ thành biến

Thời gian rất nhanh sẽ trôi qua đi qua, trong núi này chỗ sâu trong chùa miếu trước, Trần Phàm đã yên lặng đã ngồi gần tới lưỡng ngày thời gian, lại là một cái đang lúc hoàng hôn tiến đến, hẳn mới từ trạng thái tu luyện bên trong tỉnh táo lại.

Cùng lặng tức đám người thời gian ngắn giao chiến, tuy nhận được tổn thương, không phải là đặc biệt nghiêm trọng, có thể kia một phen gặp gỡ, lại là để cho Trần Phàm cảm xúc rất nhiều.

Vì để tránh cho quá sớm bị mộ Lâm Phong đám người thấy được chính mình chân thật khuôn mặt, để tránh mấy ngày nay tại mộ thành bên trong hành tẩu khó khăn, Trần Phàm đổi lại rất lâu đều không sử dụng trang phục.

Chưa từng nghĩ, lặng tức cư nhiên nhận ra!

Dạ Hoàng!

Trần Phàm bên khóe miệng, lộ ra một vòng đẹp mắt độ cong, cái tên này, chính là nàng vì chính mình lấy, nàng nói, lúc tự mình trắng trợn hoành hành trong rừng thời điểm, giống như là một cái trong đêm tối hoàng giả, cho nên, được xưng là Dạ Hoàng!

Lặng tức biết, khơi gọi lên Trần Phàm ở sâu trong nội tâm, kia không có gì ngoài mẫu thân bên ngoài lớn nhất tưởng niệm, bởi vậy tại một lát sau, tốt lắm nhìn độ cong, hóa thành một tia đắng chát!

Nàng hiện tại qua được không, khai mở không vui, cũng đã không liên quan đến mình, nàng đã không tại cuộc sống của mình trúng, ít nhất, ở trên trời nguyên rủa chưa từng hóa giải trước, chính mình không có khả năng lại lần nữa bước vào cuộc sống của nàng.

"Mạt Nhi, ngươi bây giờ, được không nào?"

Thấp lóm bầm thanh âm, xen lẫn vô tận tưởng niệm, cùng với gió mát, từ từ phiêu đảng ra, cho đến chôn vùi tại trong không gian. . .

"Tiểu công tử, vết thương của ngài, đều xong chưa?"

Không biết lúc nào, Bạch Ngưng Sương cùng mộ ứng huyền song song đi đến đá xanh, nhìn chăm chú vào người thiếu niên, nhẹ giọng mà hỏi.

Trước đó, hai người bọn họ người tuyệt đối không nghĩ được, như vậy một thiếu niên người, cư nhiên dùng cho lấy thực lực đáng sợ, mặc dù tại trên tu

vì, mộ ứng huyền tự nhận, vẫn còn ở thiếu niên phía trên, có thể hẳn biết, nếu như mình là người sau đối thủ, không cần mấy chiêu, chính mình liền sẽ bị thua, thậm chí có tánh mạng nguy hiểm.

"Đều tốt!"

Trần Phàm tự trên tảng đá lướt xuống, đưa cái lưng mệt mỏi, cảm thụ được trong cơ thể sức sôi lấy linh lực, hẳn thoả mãn cười cười, tuy hiện tại, cách đột phá tới nguyên cảnh đạt tới huyền động cảnh còn có nhất định cự ly, có thể tại đến võ ma đảo thời điểm, nhất định có thể đột phá.

Cho đến lúc đó, hẳn cùng thiên tranh phong đồ, liền đem chân chính kéo ra mờ mịt.

Đối với có một ngày, Trần Phàm rất chờ mong!

"Tiểu công tử!"

Mộ ứng huyền nhẹ nhàng tiến lên trước một bước, kêu.

Nhìn nhìn hắn, Trần Phàm ánh mắt, có chỗ hơi hơi biến hóa, không phải là trở nên có chỗ rét lạnh, mà là, có chút nhìn về phía người xa lạ ý vị.

Trần Phàm không ngại chính mình người quen biết, có các sắc nhân đợi tồn tại, nhưng hắn cũng không muốn, cùng một cái chỉ biết chuốc khổ, cũng không rõ ràng người khác vui mừng lo người có bất kỳ quan hệ.

Mộ ứng huyền nói tiếp: "Tiểu công tử, mộ thành, thời tiết thay đổi!"

"Hả?"

Trần Phàm lông mày nhẹ nhàng nhảy lên, mộ thành sẽ phát sinh một ít biến cố, tại hắn trong dự liệu, nếu là lãng tức đám người cái gì cũng không làm, lúc này mới làm hắn cảm thấy kỳ quái, bất quá, mộ ứng huyền cái gọi là thời tiết thay đổi, tựa hồ có chỗ nghiêm trọng.

"Từ hôm qua chàng vạng tối bắt đầu, mộ thành bên trong liền phát sinh một ít hỗn loạn, chế tạo những cái này hỗn loạn, không phải là Mộ gia cùng lãng tức người, chính là kẻ thứ ba cao thủ." mộ ứng huyền nói.

Trần Phàm nhất thời mi tâm xiết chặt: "Biết là người nào sao?"

Kẻ thứ ba, chẳng lẽ lại là thâm hùng cùng Ngô Thiên mang theo võ người của Hoa Tông tới? mình đã đã thông báo, đón đến chính mình tin tức, mới để cho bọn họ chạy tới.

Mộ ứng huyền lắc đầu, nói: "Không rõ ràng lắm, những người này xuất quỷ nhập thần, đối với mộ thành địa lý tình huống hẳn là mười phần hiểu rõ, mỗi một lần xuất thủ, đều cực nhanh rồi đi, chưa từng lưu lại hạ bất kỳ manh mối. . ."

Cái này nhất định không phải là võ người của Hoa Tông, bao gồm Ngô Thiên cùng Mộ Dung tức đợi tuyên Dương Thành mộ gia nhân ở bên trong, đối với này mộ thành, cũng sẽ không có hiểu rất rõ vừa nói.

Không phải là bọn họ, sẽ là ai?

"Còn có một chuyện!"

Mộ ứng huyền ngưng trọng nói: "Đồng lại sương thiên sương trong các tất cả tỷ muội, chính như tiểu công tử nói như vậy, bị lãng tức dẫn người cho giam lỏng hạ xuống, bọn họ đã thả lời đi ra, nếu như ta cùng đồng lại sương tại năm ngày không xuất hiện, bọn họ sẽ giết người."

"Năm ngày? xem ra, lãng tức lần này, còn cấp các ngươi đầy đủ đầy đủ thời gian."

Trần Phàm thần nhiên nói thanh âm, mục quang nhìn thẳng mộ ứng huyền!

Lần này, mộ ứng huyền mục quang không có trốn tránh, đón Trần Phàm tầm mắt, hắn nghiêm nghị nói: "Ta sẽ cùng đồng lại sương quay về mộ thành! tuy cùng Mộ gia trong đó, lại không cái gì quan hệ, có thể tại mộ nội thành, tổng còn có ta vài bằng hữu, ta không thể mặc kệ bọn hắn."

Trần Phàm vẫy vẫy tay, nói: "Bọn họ cho năm ngày, hiện tại mới đi qua lưỡng thiên, còn có ba ngày thời gian, không cần quá mức sốt ruột."

Nói xong, Trần Phàm mặt hướng xa xa, tâm thần nhẹ nhàng khẽ động, tự mi tâm, một đạo vô hình thần hồn chỉ lực bạo tuôn ra, chợt, thần hồn chỉ lực ngưng tụ, dẫn động này thiên địa đang lúc linh khí rất nhanh hội tụ mà đến.

"Ngưng!"

Vô số linh khí, tại Trần Phàm hai tay trong đó, bị thần hồn lực lượng cưỡng ép hóa thành một đạo vô hình mũi tên nhọn!

"Đi thôi!"

Trần Phàm hai tay huy động, vô hình mũi tên nhọn, nhất thời phá không, như xẹt qua bầu trời lưu tinh, chớp mắt, biến mất vô ảnh vô tung.

"Thần hồn truyền tấn?"

Mộ ứng huyền chấn động, hần vô pháp tướng tượng, tu vi vền vẹn tại tột nguyên hậu kỳ thiếu niên, có thể nào thi triển ra như thế thủ đoạn.

Thần hồn truyền tấn, chính là lấy bản thân thần hồn làm môi giới, mang theo bản thân muốn nói, nhờ vào thiên địa linh khí, thậm chí thiên địa lực lượng, truyền đạt cho mặt khác người.

Loại thủ đoạn này, tuy nói không cần quá cao sâu tu vi, lại cũng không phải tột nguyên cảnh võ giả đủ khả năng làm được, hơn nữa, đối với thần hồn yêu cầu càng thêm hà khắc.

Mộ ứng huyền tự nhận, như là chính bản thân hần muốn làm đến loại tình trạng này, cho dù hần vượt qua Thông Huyền chi cảnh, cũng không thể xử lý đến.

Nghe mộ ứng huyền tiếng kinh hô, Trần Phàm thần nhiên nói: "Võ đạo bên trong rất nhiều thần thông, đôi khi, có thể nhờ vào một ít thủ đoạn thi triển ra."

Mặc kệ Trần Phàm thần hồn có nhiều vượt qua thường nhân lý giải phạm vi, thần hồn truyền tấn thủ đoạn, dựa vào bản thân chi lực, hần làm không được!

Cảm giác lực, lúc đó đạo vô hình mũi tên nhọn sau khi biến mất, Trần Phàm lại nói: "Bách mọi người, người cùng Mộ công tử từ trong địa đạo về trước đi, không muốn lộ diện, chỉ cần lặng lẽ đứng ở thiên sương các là tốt rồi, đợi đến ba ngày sau, mộ thành chân chính đại loạn thời điểm, các người xuất hiện ở hiện là được."

"Tiểu công tử, vậy ngài đâu này?" Bạch Ngưng Sương vội hỏi.

Trần Phàm cười nói: "Mộ thành, không có ai nhận thức ta, lặng túc cùng mộ Lâm Phong đám người càng thêm không nhận ra ta, ta tại mộ thành, như cũ là tự do."

Hiện giờ mộ thành, có một phương người lai lịch không rõ tại quấy rối, tuy loại này quấy rối, đối với Trần Phàm mà nói là chuyện tốt, bất quá, ah phải nghĩ biện pháp tra ra những người này thân phận chân thật, làm rõ ràng bọn họ mục đích đến tột cùng là cái gì.

Này thủy chung cũng là một cô bất an định nhân tố, vạn nhất bọn họ mưu đồ quá lớn, thừa dịp toàn thân mình tâm mang theo võ người của Hoa Tông đối phó Mộ gia thời điểm, bọn họ ở sau lưng tới trên một cái, vậy quá đáng sợ.

"Vậy tiểu công tử, ngài cẩn thận một chút."

Mộ thành, đích xác không có người nào nhận thức Trần Phàm, Bạch Ngưng Sương ngược lại ah không cần lo lắng Trần Phàm an toàn, mà trên thực tế, Bạch Ngưng Sương ah tin tưởng thực lực của hần, chỉ cần không phải Thông Huyền cảnh cao thủ xuất hiện, nghĩ đến, cũng là không lưu lại Trần Phàm.

"Các người mới chịu cẩn thận nhiều."

Trần Phàm nghiêm mặt nói: "Bách mọi người, mặc kệ người tại thiên sương trong các, đã nghe được đóng người bọn tỷ muội cái gì không tốt tin tức, đều muốn nhìn không được đừng xuất hiện. nếu như làm không được này một chút, vậy người cùng Mộ công tử vẫn là ở lại nơi này được rồi."

Trần Phàm bắt đầu cũng không muốn hai người này lập tức trở về đến mộ thành, chỉ bất quá, nơi này cách mộ thành có một chút khoảng cách, ba ngày sau tất sẽ có giao phong, lớn như vậy chiến, cần mộ ứng huyền ở đây.

Mộ gia bên trong, mộ ứng huyền cố nhiên là con nuôi, nhưng dù sao lấy Mộ gia đại công tử thân phận sinh sống nhiều năm, mặc kệ đã từng là có phải có người duy trì hần, có hần ở đây, đem làm cái gì tình thế bất lợi với Mộ gia, sẽ hóa giải được rất nhiều không tất yếu một chút phiền toái.

Trần Phàm tuyệt không phải là muốn thu phục Mộ gia, nhưng mộ ứng huyền có thể giúp hần, tan rã mất Mộ gia một ít thế công.

"Tiểu công tử yên tâm, ta tuyệt sẽ không xằng bậy." Bạch Ngưng Sương gật đầu nói.

"Người ah yên tâm, ta sẽ không để cho đó của người chút tỷ muội gặp chuyện không may."

Trần Phàm nở nụ cười thanh âm, chợt thân hóa lưu tinh, điện đồng dạng tạt bắn đi, cũng không lâu lắm, thân ảnh tại mênh mông trong rừng không thấy.

Hơn mười phút đồng hồ sau, Trần Phàm lại một lần nữa xuất hiện ở mộ ngoài thành, mà hiện giờ. . .

Trần Phàm khẽ cau mày một cái, mộ thành tựa hồ mất đi ngày xưa phồn hoa, cửa thành, có một chút quanh quẩn, ít nhất không thấy được người đến người đi như nước chảy!

Mỗi người ra vào, tựa hồ cũng chút vội vã, phảng phất sợ chọc phải cái gì.

Chẳng những là như vậy, Trần Phàm càng thêm là thấy được, này khí phái cửa thành cùng tường thành, còn có bị phá hư qua dấu hiệu, mặc dù không phải là hết sức rõ ràng, nhưng như vậy, đã gọi người đầy đủ giật mình.

Nơi này là mộ thành, Mộ gia đại bản doanh địa phương, lại có người quấy rối, còn đảo thành như thế bộ dáng.

Thật không biết, kia kẻ thứ ba người, rốt cuộc là thuộc về phương đó thế lực, lại là có thêm như vậy thực lực cường đại.

Tiến vào trong thành, đã gần như tùy ý có thể thấy, Mộ gia thiết vệ, tại Mộ gia cao thủ dưới sự dẫn dắt, thần sắc mặt ngưng trọng mà nghiêm nghị xuyên qua tại trên đường cái, đi ngang qua một số người, chỉ cần bọn họ hơi cảm thấy có chút không đúng, liền lập tức bị mang đi tiến hành đề ra nghi vấn.

Chuyện như vậy, không phải là một lần lưỡng lự, đoạn đường này chỗ qua, Trần Phàm đã thấy nhiều lần lắm.

Điều này làm cho Trần Phàm trong lòng có chút buồn cười, lớn như vậy Mộ gia, cứ như vậy bị quấy rối lưỡng thiên, cư nhiên trở nên có chút chím sợ cảnh công sao?

Chẳng lẽ lại, là nhiều năm qua chứa tể mộ thành, để cho người của Mộ gia, đều dưỡng thành không ai bì nổi cao cao tại thượng, do đó tại đối mặt đột phát tình huống, mới biểu hiện như vậy không chịu nổi?

Đương nhiên, Mộ gia biểu hiện càng chênh lệch, Trần Phàm lại càng thoải mái, như vậy Mộ gia, uy hiếp thật sự rất có hạn!

Bất quá hần cũng không có như vậy thấp thỏm Mộ gia tại trong lòng địa vị, ai cũng không dám cam đoan, đây không phải Mộ gia cố ý như vậy hơi bị, mục đích chỉ là vì phải buông lỏng âm thầm quấy rối những người kia lòng cảnh giác?

Tại từng đạo giống như chim ưng nhìn chăm chú dưới ánh mắt, Trần Phàm dạo chơi đi ở tất cả mảnh trên đường cái, mà hần chỗ đi phương hướng, không phải là thành bên trong phần hoa đây, mà là tại trong thành này, cơ hồ bị những cái kia có quyền thế hạng người, sắp quên đi một chỗ.

Cái chỗ này, được gọi là xóm nghèo!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: lưu manh chi lực

Chương 55: lưu manh chi lực

"Công Tử Gia?"

Không tầm thường phòng xá, Trần ban đầu đang cùng thủ hạ chính là một đám huynh đệ uống rượu pha trò, nhìn thấy Trần Phàm đột nhiên xuất hiện, hần có chút không dám tin tưởng xoa xoa chính mình bởi vì say rượu mà có chút sưng đỏ con mắt.

Chợt, Trần ban đầu liền ngay lập tức đem chính mình ngồi cái ghế lau nhiều lần, mới đầu đến Trần Phàm trước mặt, cung kính thỉnh hần ngồi xuống.

Tại Trần ban đầu nội tâm, Trần Phàm là hần quý nhân, hay là lớn nhất kia một loại, một lọ Tụ Khí Đan, Trần ban đầu mới vừa mới bắt đầu phục dùng tu luyện, có thể đã được chỗ tốt rất lớn, hần biết, chính mình sẽ không lâu sau, có thể bước vào tột nguyên cảnh.

Đừng nhìn chỉ là võ đạo thấp nhất một cái cảnh giới, nhưng đối với Trần ban đầu mà nói, đây là vô cùng giới, trước đây, Trần ban đầu chỉ có thể ở trong mộng, nghĩ đến chính mình một ngày kia, có thể đạt được thành tựu như thế.

Trúng mục tiêu đại quý người đến nơi này, Trần ban đầu hận chính mình cảm không ra tốt hơn đãi ngộ tới chiều đãi Trần Phàm!

Bất quá, Trần Phàm hay là thoải mái cười cười, hần không phải là quan tâm Trần ban đầu cung kính, mà là tại ý lấy người sau thái độ, một cái hiểu được tri ân đồ báo (*có ơn tất báo) người, cho dù lại xấu, cũng là có thể lấy chỗ.

"Công Tử Gia, ngài như thế nào tới nơi này?"

Trần ban đầu hỏi, có thể chợt nghĩ tới điều gì, tại ngậm miệng lại đồng thời, đối với bên người những người kia vẫy tay, lạnh lùng quát: "Chuyện ngày hôm nay, nếu ai dám nói ra nửa chữ, cũng đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt!"

"Trần ban đầu, không cần khẩn trương như vậy, ta tới hỏi ít chuyện tình, nhiều người tốt hơn!" Trần Phàm vừa cười vừa nói, Trần ban đầu người này, dùng để làm việc, nghĩ đến là có thể đầy đủ yên tâm.

"Tất cả mọi người nghe cho kỹ, đây là ta Trần ban đầu Công Tử Gia, ah chính là của các người Công Tử Gia! Công Tử Gia hỏi, mọi người đem biết, toàn bộ nói hết ra, đừng cho ta che giấu, bằng không thì, có các người đẹp mắt."

Lại lần nữa quát âm thanh, Trần ban đầu chuyển hướng Trần Phàm, cung kính nói: "Công Tử Gia, ngài chẳng quản hỏi đi, bọn họ đều là hảo huynh đệ của ta, ngài có thể yên tâm"

"Cảm ơn!"

Trần Phàm vỗ vỗ Trần ban đầu bờ vai, mà trực tiếp tiến nhập chính đề, hỏi: "Ngày lưỡng ngày qua, mộ thành có một nhóm người tại quấy rối, các người đối với chuyện này, biết ít nhiều, hiểu rõ vài phần?"

Mộ thành hỗn loạn, không phải chuyện đùa, đây bằng với là tại trực tiếp đối với Mộ gia tuyên chiến, lớn như thế động tĩnh, cư nhiên, lưỡng thiên thời gian trôi qua, Mộ gia đều còn không có tìm được dấu vết nào, có thể nghĩ, đám người này ẩn nấp đầy đủ sâu.

Bất quá, tuy Mộ gia bất kỳ phát hiện cũng không có, không có nghĩa là, những người khác ah đồng dạng không có phát hiện.

Trần ban đầu những người này, quanh năm sinh hoạt tại tầng dưới chót nhất, có thể tiếp xúc đến mặt, là Mộ gia những người này vĩnh viễn cũng không thể thất và.

Cao xử bất thắng hàn (ở chỗ cao không khỏi rét vì lạnh, ở càng cao thì đài càng xa), đồng dạng, tại chỗ thấp nhất, cũng không phải tất cả mọi người có thể lẫn lộn nổi danh nhà.

Trần sơ đẳng người sinh hoạt tại tầng thấp nhất, cũng liền biểu thị, bọn họ có thể thấy được, rất nhiều người thường thường sẽ xem nhẹ một ít, ví dụ như, trên đường cái đột nhiên xuất hiện một người tên ăn mày, này tên ăn mày, liền sẽ không khiến cho Mộ gia người chú ý, nhưng nhất định tại Trần sơ đẳng tầm mắt của người chú ý.

Cho nên, Trần Phàm đến nơi này!

Trần Phàm vừa mới nói xong, Trần ban đầu liền lập tức trả lời nói: "Công Tử Gia, việc này có chút kỳ quái, đám người này trôi qua vô tung, không có đặc biệt thời gian cùng mục tiêu, xem bọn hắn thủ đoạn hành sự, gọi người phát hiện, đám người này tựa hồ chỉ là thuần túy quấy rối, cũng không có muốn nhằm vào ý tứ của Mộ gia."

"Nói tiếp!"

Trần Phàm ngồi ở trên mặt ghế, chậm rãi nhắm mắt con người.

Trần ban đầu lại nói: "Bọn họ quấy rối, không có bất kỳ mục tiêu, chỉ là tùy ý hơi bị, mộ thành bên trong bất kỳ một nơi, đều là bọn hắn hạ thủ mục tiêu, bất kể là tường thành, hay là thành bên trong bất kỳ một cửa hàng, bọn họ một khi xuất hiện, sẽ tiến hành phá hư, bất quá hơi có bất đồng chính là, có lẽ những người này trong tiềm thức, cũng là có đem Mộ gia trở thành đối thủ ý tứ, cho nên, phổ thông cửa hàng, bọn họ chỉ là tới một lưỡng hạ liền chấm dứt, mà thuộc về Mộ gia, sẽ cử động lớn hơn rất nhiều, đối với người của Mộ gia, ah cũng không hạ thủ lưu tình."

"Như vậy xem ra, làm cho người ta cảm thấy bọn họ là nhằm vào Mộ gia, kỳ thật bằng không thì!"

"Công Tử Gia, ta còn phát hiện, đám người này tựa hồ đối với Mộ gia khách quý, càng thêm cảm thấy hứng thú." Trần ban đầu trầm tư nói.

Trần Phàm không khỏi tâm thần hơi bị chấn động, nếu như Trần ban đầu suy đoán chính là chính xác, như vậy, có hay không có thể suy đoán ra, âm thầm đám người này, lai lịch của bọn hắn, sẽ phi thường kinh người?

Như thế, có thể giải thích, vì cái gì đứng đầu một thành Mộ gia, trở mình lượt toàn bộ thành trì, đều tìm không được bất kỳ dấu vết để lại!

Mà ở Ngũ Nhạc này cả vùng đất, có thể có dũng khí, cũng có thực lực đối với Lăng Nhạc điện người xuất thủ, không có gì ngoài tương đồng chúa tể thế lực bốn nhạc ra, không có thể lực khác, dám có lá gan lớn như vậy.

"Chẳng lẽ lại, là ta Thái Nhạc điện người?"

Trần Phàm suy nghĩ sâu xa, này mộ thành, là Thái Nhạc điện cai quản trong phạm vi, mộ thành lại là một phương đại thành trì, ngày bình thường, có lẽ Thái Nhạc điện cao tầng sẽ không đặc biệt đi chú ý nơi này, nhưng tất nhiên âm thầm có người sinh hoạt tại mộ thành.

Hiện giờ Mộ gia cùng Lăng Nhạc điện âm thầm tương thông, này đã chạm đến đến Thái Nhạc điện điểm mấu chốt, vừa vận lãng tức đám người đến nơi, liền cho Thái Nhạc điện cơ hội xuất thủ.

Nếu thật là Thái Nhạc điện người, như vậy ba ngày sau động thủ, lại càng thêm bảo hiểm.

"Còn có phát hiện gì lạ khác sao?" trầm ngâm một lát sau, Trần Phàm hỏi lại.

"Có!"

Trần ban đầu khẳng định đáp: "Những người này tuy xuất quỷ nhập thần, nhưng thành, nhất định có bọn họ điểm dừng chân, tuy ta còn không rõ ràng

lắm đến cùng ở chỗ nào, đại khái vị trí, là không sai được."

"Tại chỗ nào?" Trần Phàm liền vội vàng hỏi, nếu là ở ba ngày sau động thủ trước tìm đến những người này, đó là không còn gì tốt hơn.

Trần ban đầu nói: "Công Tử Gia có thể tại Mộ gia chỗ phạm vi phụ cận tìm, tất sẽ có lấy được, bất quá Công Tử Gia đến cẩn thận một chút, hiện giờ Mộ gia, trông gà hoá cuốc, một cái không tốt, Công Tử Gia khả năng liền sẽ bị Mộ gia người trở thành địch nhân, bây giờ Mộ gia, không dễ chọc!"

Tuy đến bây giờ Trần ban đầu cũng còn không rõ ràng lắm Trần Phàm tại mộ thành đến cùng có mục đích gì, nhưng không ngại Trần ban đầu trong nội tâm phán đoán, hẳn biết, vị Công Tử Gia này, muốn biết hết thấy cùng Mộ gia có quan hệ sự tình.

"Người yên tâm, ta sẽ cẩn thận, các người tiếp tục uống quán bar, đoạn này thời gian, tận lực ít đi ra ngoài."

Nói qua, Trần Phàm liền đứng dậy muốn đi ra ngoài. về sau, thật sự là không thể nhìn những người này, Mộ gia tìm khắp toàn bộ mộ thành, đều không phát hiện được quầy rồi người tung tích, Trần ban đầu bọn họ lại là đại khái biết những người này giấu ở chỗ nào.

Phản này thủ đoạn, quả thực rất giỏi!

"Công Tử Gia, ngài chờ một chút."

Trần ban đầu sau lưng, một trung niên nhân tựa hồ là khua lên dừng khí nói: "Công Tử Gia, ta có một cái biện pháp, có thể cho ngài rất an toàn đi Mộ gia phụ cận điều tra những người kia. . . ."

"Luu Dững, biện pháp này biện pháp tốt, sao không nói sớm" Trần ban đầu quát lớn.

Tên là Luu Dững trung niên nhân ngược ngừng cười cười, nói: "Nhưng làm như vậy, sẽ ủy khuất Công Tử Gia."

"Ta dĩ vãng tại thành giữa dòng sông thời điểm, mỗi lần đi qua Mộ gia trang vườn, hâm mộ người ở bên trong có ngày tốt lành qua, ta liền mỗi ngày còn ăn không đủ no, càng nghĩ càng cảm giác mình khó khăn, cho nên, ngay tại Mộ gia cách đó không xa một chỗ, đào một chỗ động, mình tại trong động đất, nhìn nhìn Mộ gia xa hoa, liền chính mình cho mình động viên, nhất định phải nỗ lực, về sau phải lấy được đồng dạng sinh hoạt."

Kia Luu Dững có chút xin lỗi cười nói: "Công Tử Gia, cái kia động đất rất dở."

"Tạng (bản), không sao, có phản này tâm, mới là trọng yếu nhất."

Trần Phàm trở lại nhìn nhìn này cả đám, không thể phủ nhận, bao gồm Trần ban đầu ở trong, bọn họ đều cũng không đủ hảo thiên phú, dù cho cho bọn họ cửa hàng một mảnh tiền đồ tươi sáng, tại con đường này, bọn họ đều rất khó sẽ có rất tốt thành tựu.

Nhưng, vô đạo trên đường, bản thân điều kiện đích xác rất trọng yếu, nếu như không có một khóa hăng hái hướng lên, kiên trì tâm, đồng dạng là vô pháp đi đến chỗ cao nhất.

Thế gian, cũng không thiếu kinh tài tuyệt điểm thiên tài hạng người, thiếu chính là, trở thành cường giả nóng bỏng chỉ tâm!

Đám người kia, xuất thân cũng không tốt, không có hảo tài nguyên đi phương pháp tu luyện, có thể chính là bởi vì như vậy, bọn họ mới càng thêm khát vọng, để mình trở thành một cường giả!

"Trần ban đầu, Luu Dững, các vị huynh đệ, ba ngày sau, ta Trần Phàm, tất sẽ cho chư vị mặt khác một đoạn đặc sắc nhân sinh, cáo từ!"

Từ đó khoảnh khắc, Trần Phàm trong nội tâm, không còn có đem Trần sơ đẳng người trở thành là có thể mượn tên côn đồ, những người này, về sau sẽ trở thành hán Trần Phàm huynh đệ.

"Công Tử Gia, ngài đi thông thả!"

Không sạch sẽ trong phòng, Trần sơ đẳng người yên lặng nhìn nhìn Trần Phàm đi xa, sau một hồi, mỗi người mới hồi phục tinh thần lại, đối mắt nhìn nhau, cũng có thể thấy được đối phương trong mắt kia phần nóng rực khát vọng.

Không có ai hoài nghi Trần Phàm cuối cùng một câu nói kia tính là chân thật, bởi vậy, bọn họ nghe được Trần Phàm đang nói những lời này, chỗ bày ra chân thành cùng chân thật đáng tin.

Này một sát, bọn họ vô cùng kích động!

Tại đây mộ thành, mặc dù hẳn nhóm đều có một chút điểm địa vị, có thể tại vô số người trong mắt, bọn họ chỉ là bất nhập lưu tên côn đồ, bọn họ thừa nhận quá nhiều người bạch nhãn, thậm chí là những cái kia dân nghèo, đều xem thường bọn họ, bởi vì bọn họ chơi bởi lêu lổng, không có việc gì, chỉ biết nhẹ nhõm sống qua ngày.

Lại là vô số người đều không nhìn thấy, kỳ thật lòng của bọn họ, đồng dạng có đối với tương lai khát vọng, thậm chí, so với những người khác, bọn họ khát vọng càng thêm nồng nặc, bởi vì, bọn họ chịu qua quá nhiều khuất nhục!

Mỗi người, từ nhỏ đều là bất bình đẳng, thế nhưng là, mỗi người đều có được truy đuổi con đường cường giả quyền lợi cùng tư cách!

Trần ban đầu bọn họ vận khí đầy đủ hảo, bọn họ gặp Trần Phàm, có thể cái này cũng không là trọng yếu nhất, Trần Phàm gặp qua người rất nhiều, thế nhưng cũng không phải mỗi người, được nhận được Trần Phàm hứa hẹn!

Vận khí gia thân đồng thời, còn cần có lực lượng đủ mức, đem vận khí vĩnh viễn lưu lại bên người tự mình. mà cỗ lực lượng này, Trần Phàm từ Trần ban đầu bọn người trên thân thấy được.

"Các người đều nghe cho kỹ!"

Trần ban đầu lúc này, ngưng âm thanh quát: "Phát động các người hết thảy mọi người, mật thiết chú ý Mộ gia nhất cử nhất động, bọn họ có bất kỳ rất nhỏ cử động, đều muốn lập tức quay lại bẩm báo cho ta."

"Bảo cho các huynh đệ, có thể, trực tiếp tiến nhập Mộ gia đi dò xét cử động của bọn hắn. tất cả mọi người không phải sợ cái gì, chúng ta lần này là vì Công Tử Gia làm việc, chỉ cần có thể mang đến cho Công Tử Gia đầy đủ hữu dụng tin tức, cho dù là đề, đều đáng!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: toàn thành hỗn loạn

Chương 56: toàn thành hỗn loạn

Đi ra xóm nghèo, Trần Phàm sẽ tin bước hướng Mộ gia chỗ vị trí mà đi!

Chuyến này cùng Trần sơ đẳng người gặp mặt, lấy được đủ nhiều tin tức, liền ngay cả Trần Phàm mình cũng không nghĩ tới, Trần ban đầu năng lượng của bọn hắn cư to lớn như thế, thế gian bên trong người tài ba, quả nhiên không cũng chỉ có vô đạo Tu Luyện Giả!

Hiện giờ chẳng quản đã là bóng đêm hàng lâm, toàn bộ mộ thành, ngược lại trở nên càng thêm bị đè nén hạ xuống, Mộ gia người không phải là đồ đàn, bọn họ biết, Hắc Dạ này, là quấy rối người động thủ tốt nhất điều kiện.

Bởi vậy, người của Mộ gia tại trên đường cái xuất hiện càng nhiều.

Đối với bọn họ mà nói, một mặt phòng ngự, không phải là tốt nhất thủ đoạn, Mộ gia mặc dù là mộ thành Chúa Tể Giả, có thể mộ thành quá lớn, Mộ gia nếu muốn làm được chu đáo, vậy cũng không có khả năng.

Nhưng không có biện pháp, Mộ gia chỉ có thể làm như vậy!

Mộ gia chỉ chủ mộ thiên đức, có Thông Huyền trung kỳ thực lực, cho dù là này nhóm cao thủ, Linh Giác cùng thần hồn cảm giác lực, cũng không thể bao phủ toàn bộ mộ thành, cho nên lần này, Mộ gia gặp phải phiền toái rất lớn.

Trần Phàm bỏ qua xung quanh hết thảy, phối hợp mình hướng hướng mục tiêu địa phương đi đến, một đường chỗ qua, chẳng những là người của Mộ gia hiển lộ vô cùng khẩn trương, những cái kia chủ nhân của cửa hàng nhóm, cũng giống như vậy khẩn trương.

Nếu là ở thường ngày, bọn họ còn có thể phát vài câu bức tức, nhưng bây giờ, Mộ gia đều óc còn không mang nổi mình óc, lại sao lo lắng người khác, cái gọi là bức tức, sợ là sẽ phải trực tiếp chọc giận Mộ gia.

"Hả?"

Hành tẩu, Trần Phàm mi tâm đột nhiên nhẹ nhàng ngưng tụ, một đạo kịch liệt động tĩnh, tựa hồ còn kèm theo có người kêu thảm thiết, từ đằng xa mơ hồ truyền tới.

Hướng động tĩnh vị trí nhìn lại, chỗ đó, có ngập trời ánh lửa lan tràn xuất ra, lại còn thân ảnh, tại như thiểm điện tạt bắn đi xa, chính như Trần ban đầu đám người nói, những người này, một kích, mặc kệ có hữu hiệu hay không quả, liền lập tức chạy xa mà đi, không chút nào lưu luyến.

Chính là như vậy trời qua như gió, mới khiến cho Mộ gia cực kỳ đau đầu.

Bất quá, trải qua lưỡng thiên quấy rối, Mộ gia cao thủ tựa hồ cũng là trở nên thông minh một ít, tại kia hỗn loạn mới ra, đã có Mộ gia cao thủ đứng đầu xuất hiện, cũng đuổi theo những người kia mà đi.

Chỉ là một lát sau, Trần Phàm nhàn nhạt nở nụ cười thanh âm, Mộ gia cao thủ còn đánh giá thấp những người này năng lực, hoặc là nói, Mộ gia cao thủ đến bây giờ đều còn không biết, những người này đến cùng có bao nhiêu số lượng.

Ở bên kia hỗn loạn còn chưa kết thúc, mặt khác một chỗ khu vực, đồng dạng là có một hồi kịch liệt ba động, điên cuồng truyền đầy ra.

Tại cái này ban đêm, những cái này quấy rối người, tựa hồ đã chưa đủ dĩ vãng tiêu đã tiêu nháo, lưỡng vị trí hỗn loạn, ngay sau đó, nơi thứ 3, đệ tứ vị trí. . . thậm chí Trần Phàm chỗ con đường này, cũng là phát sinh thật lớn động tĩnh.

Tại hân phía trước cách đó không xa, mấy đạo thân ảnh tựa là u linh xuất hiện, chợt không chút do dự, từng đạo linh lực thất luyện, như là âm lãnh như độc xà, oanh kích tại đường phố này, lớn nhất quy mô một cửa hàng.

Mộ gia chiếm giữ toàn bộ mộ thành, tự nhiên, có giá trị nhất địa phương, đều thuộc về Mộ gia!

Tiệm này, tại đã gặp phải khủng bố tập kích, chợt cũng là một hồi ngập trời hỏa điểm, tự trong tiệm phóng lên trời. . . nháy mắt, mấy đạo thân ảnh, như như lưu tinh, hướng xa xa hăng hái lao đi.

Toàn bộ mộ thành, tại ngắn ngủn hơn mười giây, trước sau không ngừng, đã có chừng chân hơn mười vị trí địa phương, phát sinh đáng sợ hỗn loạn, trong lúc nhất thời, ánh lửa nổi lên bốn phía, sát phạt thanh âm không ngừng, dẫn đến thành bên trong tất cả mọi người, đều ở đây thì sợ ngây người.

Đã bao nhiêu năm, tự mộ thành vì Mộ gia sở chiếm cứ, liền chưa từng có phát sinh qua chuyện như vậy, có lẽ tại dĩ vãng, cũng là có người đến khiêu khích qua Mộ gia bá chủ địa vị, nhưng như vậy đại quy mô quấy rối, mà để cho Mộ gia cao thủ liền thủ phạm cũng không có phát hiện sự tình, tuyệt đối không có phát sinh qua.

Thành bên trong không hề chỉ chỉ có Mộ gia một cái thế lực, cái khác tất cả thế lực lớn, lăng lăng quan sát lấy các nơi hỗn loạn, bọn họ trong nội tâm đều minh bạch, này mộ thành, e rằng muốn thời tiết thay đổi.

Đương nhiên, thời tiết thay đổi tốt hơn, Mộ gia gặp chuyện không may, bọn họ mới có cơ hội xuất đầu, hoặc là lấy mà đợi.

Có thể có thể trở thành một phương thế lực chi chủ, những người này đồng dạng cũng là biết, lần này hỗn loạn như thế kịch liệt, lớn mật như thế, để cho Mộ gia cũng như chim sợ cành cong, có thể nghĩ, xuất thủ đám người này, địa vị nhất định không nhỏ.

Muốn biết rõ, hiện giờ Mộ gia, còn có Lăng Nhạc điện khách quý, như vậy khiêu khích, đồng dạng cũng là đang gây hấn với lấy Lăng Nhạc điện!

Một đám đám ở Lăng Nhạc điện trên đầu làm cản người, không phải là Mộ gia bất kỳ một cái nào thế lực đủ khả năng đối mặt, cho nên, ngay cả là Mộ gia bước, có lẽ, đều không tới phiên bọn họ tới chương không mộ thành.

Nói không chừng, bởi vì những người này càng cường đại hơn, về sau bọn họ, sinh tồn không gian sẽ càng thêm tiêu.

Mà Trần Phàm hiện tại tâm tình tốt, những người này xuất hiện, hân ngược lại là tránh khỏi đi đến Mộ gia chỗ vị trí có thể sẽ phát sinh nguy hiểm, trực tiếp ở chỗ này, là có thể tìm đến những người này.

Một lát sau, Trần Phàm lách mình lướt động, đuổi theo vừa vừa rồi đi mấy người phương hướng, như thiểm điện lao đi.

Phía trước những người này tu vi xác thực bất phàm, mỗi người, đều có được huyền động cảnh thực lực, trong đó cái kia tựa như cầm đầu người, đều chỉ thiếu chút nữa xa, liền có thể xông vào Thông Huyền cảnh.

Bực này tu vi, tại mộ thành mà nói, đã là phi thường cường đại, bằng không mà nói, ah không có khả năng ngay tại Mộ gia cao thủ mí mắt phía dưới, tự do tiến hành phá hư.

Những người này ngoại trừ thực lực không kém, tốc độ, Linh Giác cùng thần hồn cảm giác lực, thậm chí bản thân nhạy bén, đều không người bình thường có thể so sánh.

Trần Phàm vừa mới truy đuổi qua, phía trước những người kia liền đã phát hiện, bọn họ mặc dù không có đi làm cái gì, có thể kia chạy lướt qua mà đi lộ tuyến, đã có chỗ cải biến, hiển nhiên, bọn họ đầy đủ cẩn thận, cũng không muốn để cho Trần Phàm phát hiện càng nhiều.

Loại này truy đuổi, nghĩ đến tại đây lưỡng trong ba ngày thường xuyên phát sinh, nhưng những người này vẫn luôn không có bị phát hiện, kia đã nói lên, đám người kia chẳng những đối với mộ thành hoàn cảnh rất quen thuộc, đồng thời, cũng có được nhất định phương pháp, có thể thoát khỏi sau lưng truy tra người.

Nhưng lúc này đây, phía trước những người này có điều mất được rồi, bọn họ cho rằng, sẽ rất nhanh đến thoát khỏi Trần Phàm, lại không nghĩ, người sau giống như dính da thuốc dán, vậy mà thủy chung không thể vứt bỏ Trần Phàm.

Nơi này là mộ thành, bọn họ hiển nhiên còn không nghĩ bại lộ thân phận, bởi vậy, tại không bỏ rơi được Trần Phàm, mấy người cũng là quyết đoán cải biến hào phóng hướng, thân ảnh thiểm lược, hướng thành trì bên ngoài rất nhanh mà đi.

Này chánh hợp tâm ý của Trần Phàm, hân cũng không muốn cùng đám người này là địch, nếu như tại thành trung hoà những người này phát sinh xung đột, cuối cùng chỉ sợ tiện nghi người của Mộ gia.

Một trước một sau, mây đạo thân ảnh nhanh như như lưu tinh rời đi mộ thành.

Đem làm cái gì đến nơi yên tĩnh, Trần Phàm mới cao giọng quát: "Chư vị, tại hạ Trần Phàm, không phải là người của Mộ gia, các người đại cũng không tất khản trương, ta chỉ muốn cùng chư vị sẽ cái mặt, nói vài câu lời là được!"

"Trần Phàm?"

Mộ thành hỗn loạn, vậy mà vẫn còn tiếp tục, mặc kệ Mộ gia phái ra ít nhiều cao thủ, đều vẫn là theo không kịp quấy rối những cái này tốc độ của con người, đến cuối cùng vẫn là bị bọn họ dễ như trở bàn tay cho thông dong rời đi.

Mộ gia cao thủ đông đảo, thế nhưng là, cũng không thể đem tất cả cao thủ đều phái ra, bọn họ cũng sợ, vạn nhất này là địch nhân kẻ điều hổ ly sơn, những người này chân chính mục đích, là Mộ gia đại bản doanh, thậm chí là lăng tước đám người?

Nếu thật là như vậy, hậu quả đem càng thêm nghiêm trọng, cho nên, chẳng quản Mộ gia những cái kia cao thủ đứng đầu lòng nóng như lửa đốt, lại cũng không thể không tại trong trang viên, cùng cái kia sắc mặt hơi có chút trắng xám người trẻ tuổi.

"Mộ gia chủ!"

Nghiêng dựa vào trên mặt ghế, lăng tước mắt nhìn lửa giận tại trong mắt rõ ràng hiện ra mộ thiên đức, hần thân nhiên nói: "Những cái này tiểu đồ tiểu nháo mà thôi, ngay cả là phá hủy một ít, Mộ gia chủ cần gì phải bởi vì vậy mà tâm thần có chút không tập trung đâu này?"

Thân là nhất gia chi chủ, lại càng là mộ thành trên thực tế Chúa Tể Giả, mộ thiên đức tự là có thêm người khác chỗ vô pháp so sánh uy nghiêm, nhưng bây giờ, cũng là thân sắc có chút tiêu tụy, lăng tước, để cho hần lại càng là cười khổ một tiếng, phá hư chính là mộ thành, không phải là người Lăng Nhạc điện a!

Những lời này, mộ thiên đức đương nhiên sẽ không nói ra miệng, cười khổ âm thanh rơi xuống, hần trầm giọng đáp: "Lăng Công Tử, đến hôm nay thôi, toàn bộ mộ thành tất cả địa phương, đều bị phá hư qua, mà ta Mộ gia, rõ ràng còn tìm không được thủ phạm, liền những người kia mặt đều chưa từng chạm qua, truyền ra ngoài, ta Mộ gia uy danh, sẽ rớt xuống ngàn trượng a!"

"Uy danh?"

Lăng tước khinh thường cười cười: "Mộ gia chủ, ánh mắt buông dài xa một ít, những người này mục đích vì sao, người ta liếc một cái liền có thể thấy rõ ràng, để cho bọn họ ồn ào, bọn họ lại có thể ồn ào đến đâu trông trọt bước? có Bốn công tử, còn có thể xóc người Mộ gia hay sao?"

Lật tung Mộ gia, tự nhiên là có chút không có khả năng, bất quá mộ thiên đức khó xử, lại không phải chỉ có những cái này, hần hiện tại thật sự có chút hối hận, quyết định ban đầu, chẳng lẽ thật sự là chính xác?

Lại lần nữa nhìn mộ thiên đức liếc một cái, lăng tước tựa hồ là đoán được phí trước trong nội tâm suy nghĩ, thanh âm hơi là lạnh lẽo, nói: "Mộ gia trong tương lai, còn sẽ có càng lớn khiêu chiến, lưỡng ngày qua những cái này, bất quá chỉ là bắt đầu, Mộ gia chủ, nếu ngay cả đều làm người cảm thấy đáp ứng không xuê, kia Bốn công tử thật đúng phải thi cho thật giỏi lo một chút."

"Lăng Công Tử?" mộ thiên đức sắc mặt nhất thời đại biến.

Lăng tước lạnh lùng nói: "Mộ gia chủ, hai chúng ta nhà mặc dù là hợp tác, nhưng người ah phải hiểu, mọi thứ đều có chủ yếu và thứ yếu chi phân, càng có cao thấp có khác, một ít ý nghĩ, ngàn vạn không thể có!"

"Đúng, đúng!"

Dù là mộ thiên đức chính là Thông Huyền trung kỳ cao thủ, giờ này khắc này, đều không thể không ăn nói khép nép, Lăng Nhạc điện, là hần không chọc nổi tồn tại, lăng tước, khiến cho hần tại đối mặt người sau thời điểm, đều cảm thấy trong lòng có chút phát lạnh.

"Bất quá, chỉ cần ba ngày sau sự tình để cho Bốn công tử hài lòng, chớ nói Mộ gia mất đi điểm này uy danh, liền để cho người Mộ gia khuếch trương lớn gấp đôi địa bàn, lại làm sao không thể?"

Lăng tước ngược lại thân nhiên nói, Mộ gia hần có lẽ sẽ không để trong lòng, nhưng muốn dự đoán được Bạch Ngưng Sương, còn cần Mộ gia hỗ trợ, về phần Mộ gia cùng Lăng Nhạc điện ở giữa hợp tác, từ trước đến nay cũng không phải lăng tước đi đến mộ thành mục đích chủ yếu.

"Hết thấy, đều muốn dựa vào Lăng Công Tử!"

Nghe vậy, lăng tước phát phát tay, quát: "Mộ gia chủ, sự tình đều chuẩn bị thỏa đáng a?"

"Lăng Công Tử yên tâm, Mộ mỗ cam đoan, sẽ không xuất hiện bất kỳ ngoài ý muốn." mộ thiên đức lập tức đáp.

"Vậy Bốn công tử liền chậm đợi ba ngày sau đó, lần này. . ."

Lăng tước sâm lạnh cười: "Bốn công tử chẳng những phải lấy được Bạch Ngưng Sương, những người muốn bố trí Bốn công tử vào chỗ chết người, liền vĩnh viễn ở lại đây mộ thành làm Cô Hồn Dã Quỷ a!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: quảng trường

Chương 57: quảng trường

Sáng rực Liệt Nhật hào quang, tự bầu trời phía trên bạo vậy hạ xuống, làm cho toàn bộ mộ thành, đều bao phủ tại nhiệt độ cao bên trong!

Hôm nay mộ thành, tựa hồ trở nên an tĩnh rất nhiều, ít nhất như mấy ngày hôm trước như vậy hỗn loạn, không biết từ chừng nào thì bắt đầu, đã không có, để cho này mộ thành, tựa như khôi phục từng là phồn hoa cùng náo nhiệt.

Bất quá, vào hôm nay náo nhiệt, lại là lộ ra dày đặc sát ý cùng lạnh thấu xương!

Mộ thành bên trong, có một phương to lớn quảng trường, này mảnh quảng trường, bình thường là Mộ gia vì biểu hiện bản thân thực lực, cũng là Mộ gia hậu bối đệ tử, mở ra thân thủ địa phương.

Hiện giờ quảng trường này, vây quanh vô số người, mỗi người, mục quang đều là chăm chú nhìn quảng trường chính giữa.

Mộ gia đông đảo cao thủ, lấy mộ thiên đức cầm đầu, mấy đại trưởng lão, bao gồm kia trong truyền thuyết, đang tại trùng kích Thông Huyền chi cảnh Ngũ Trưởng Lão, cũng là hiếm thấy hiện thân.

Vậy mà, Mộ gia tất cả cao thủ đều xuất hiện, đây là nhiều năm qua, sinh hoạt tại mộ thành bên trong người, đều chưa từng thấy qua một bức cảnh tượng.

Trong đám người, tất cả thế lực lớn người, đều nhìn nhìn Mộ gia mọi người, lớn như vậy cử động, nhất định sẽ có càng thêm động tác phát sinh, bọn họ mặc dù tại mộ thành có một chút địa vị, có thể vẫn là biết quá ít, thế cho nên để cho bọn họ hiện tại tâm thần có chút không tập trung.

Này mộ thành, không thể nghi ngờ là muốn thời tiết thay đổi, nhưng không có cách nào suy đoán, thiên biến, đối với bọn họ những thế lực này mà nói, rốt cuộc là chuyện tốt, hay là chuyện xấu.

Đông đảo Mộ gia cao thủ, giống như trường xà gạt ra phía trước, còn có hơn mười người, bị trói gô cột vào các đạo cây cột đá.

Này hàng chục cá nhân, đối với mộ thành người đến giảng, cũng sẽ không cảm thấy lạ lẫm!

Trong đó một số người, tại mộ thành, còn xem như có một chút địa vị, ngày bình thường đi ra ngoài, có lẽ làm không được giống như Mộ gia cao thủ như vậy uy phong, lại cũng tự có một cỗ khí tràng. . .

Mà đối thành ngoại những người kia, tất cả đều là nững nịu con gái yếu ớt, đối với mộ thành hơi có một chút địa vị người đến giảng, những cô gái này, bọn họ lại quen thuộc bất quá, bởi vì các nàng, là thiên sương các người.

Những người này sở dĩ bị trói ở chỗ này, tự nhiên là chỉ có một nguyên nhân, đối với nguyên nhân này, tất cả mọi người trong lòng biết rõ ràng!

Chẳng quản trong đám người, có thật nhiều người đáng thương lấy những người này, nhất là những cô gái kia, bản thân cũng không ít nhiều thực lực, như thế bị trói, ở dưới Liệt Nhật bạo chiếu, chưa phát giác ra quá lạt thủ tồi hoa.

Thế nhưng là, không một người đứng ra lời nói công lời của Đạo, bọn họ không dám!

Mộ gia tại sao phải làm như vậy, tất cả mọi người rõ ràng, vào lúc ban đêm, phát sinh ở thiên sương các một hồi đại chiến, chẳng quản quá trình cực ngắn, có thể vẫn là bị mọi người biết rõ.

Cho nên hiện tại, không người dám đi chạm đến Mộ gia, nhất là vài ngày trước, Mộ gia đã đã gặp phải thật lớn vũ nhục, hiện tại, ai còn dám đi đụng rui rọ?

Liệt Nhật dần dần trên không chiếu rọi, nóng rực hào quang, liền ngay cả Bảng đại nhân này bày, đều có người sắp chịu không được, huống chi là những cái kia bị trói, vốn là có tổn thương trên người hơn mười người?

"Mộ gia chủ, thời gian không sai biệt lắm a?"

Lăng túc thanh âm không lớn, lại gần như truyền khắp toàn bộ quảng trường, tất cả mọi người mục quang, tất cả đều đặt ở trên người của hắn, cùng ngày, mộ Lâm Phong đem đón vào thành trì tình cảnh, tất cả mọi người còn không có quên.

"Lăng Công Tử, không tại nhiều chờ một chút sao?"

Lăng túc không vội, mộ thiên đức nóng nảy, hắn biết phí trước mục đích cuối cùng nhất là cái gì, nếu là ở hôm nay, không đạt được lăng túc trong nội tâm mong muốn, Mộ gia sau này, sợ là không có tốt như vậy qua.

Nghe vậy, lăng túc cười cười: "Mộ gia chủ, đừng lo lắng quá nhiều, Bốn công tử không phải là vô tình vô nghĩa hạng người, yên tâm đi, có một số việc, Bốn công tử sẽ không trách đến người Mộ gia trên đầu."

"Đúng, đúng, đa tạ Lăng Công Tử!"

Nhìn thấy mộ thiên đức, đều đối với lăng túc vô cùng cung kính, mọi người giờ mới hiểu được, người sau đến cùng có như thế nào nặng sức nặng!

Lăng túc vỗ vỗ mộ thiên đức bờ vai, trong ánh mắt, xoay mình hiện cực độ dữ tợn: "Bọn họ nếu như nhìn ở, vậy ép buộc hắn nhóm xuất ra được rồi, không giết một số người, bọn họ thật sự là cho rằng, Bốn công tử chỉ là diễn kịch cho bọn hắn nhìn sao?"

"Vậy liền giết một số người được rồi "

Mộ thiên đức cũng là dữ tợn cười một tiếng, thân là Mộ gia chi chủ, hắn vốn cũng không phải là nhân từ nương tay hạng người, đối mặt lăng túc, hắn nhất định phải có chỗ cung kính, có thể những người khác trong mắt hắn, cùng kiến hôi hoàn toàn giống nhau!

Theo mộ thiên đức thủ chương tại không gian trùng điệp rơi xuống, Mộ gia bên trong, lúc này có một người, nhanh như thiểm điện lướt đến một chỗ cột đá trước, đáng sợ linh lực, phảng phất hóa thành một chuỗi lăng lệ lưỡi đao, đối với một cái trong đó nữ tử, nổi giận chém hạ xuống!

Không có gì ngoài người của Mộ gia, xung quanh hết thấy mọi người, tất cả đều nhắm mắt lại, bọn họ thật sự không nghĩ tận mắt thấy, như thế tuổi trẻ nữ tử bị giết.

"Xùy~~!"

Linh lực lưỡi đao lướt qua không gian, mang theo cực kỳ âm thanh chói tai, chọt tại sau một lát, một đạo thê lương tiếng kêu, vang vọng tại trong không gian.

Này không lộ đám người, tại lúc này đột nhiên cau lại lông mày, bởi vì bọn họ nghe được, không phải là nữ tử trước khi chết kêu thảm thiết, mà là một nam tử từ gào to.

Mọi người vội vàng tròn mắt nhìn đi, chỉ thấy, kia cột đá trước, đang tại lật thủ tòi hoa Mộ gia cao thủ, ánh mắt kinh ngạc nhìn hướng tiền phương, mi tâm của hắn, rõ ràng, có một cái ngón cái cửa động xuất hiện, máu tươi, như nước đồng dạng chảy ra!

"Rốt cuộc đã tới sao?"

Đối mặt này biến cố, lăng túc không giận phản vui mừng, mặc kệ người tới là ai, là mộ ứng huyền cùng Bạch Ngưng Surong cũng tốt, là lúc trước trong vài ngày quấy rối mộ thành người cũng tốt, hay là thần bí kia khó lường Dạ Hoàng cũng tốt, chỉ cần có địch nhân xuất hiện, với hắn mà nói, đều là một chuyện tốt.

Địch nhân như vậy, chỉ cần xuất hiện, chỉ cần có thể đem đánh chết hoặc bắt, đều là thật lớn hi sự.

"Lăn ra đây!"

Lăng túc bên người, mộ Lâm Phong như điện bắn ra.

Ở chỗ này, có Mộ gia đông đảo cao thủ, cũng có Lăng Nhạc điện cao thủ, mặc dù hắn ah cho rằng, nếu như tới không phải là mộ ứng huyền cùng Bạch Ngưng Surong, địch nhân khác, hắn hẳn không phải là đối thủ, thế nhưng là, hắn có nắm chắc, làm như vậy hậu quả, sẽ để cho hắn đạt được lăng túc càng nhiều tín nhiệm.

Bởi vậy ở chỗ này, ít có người có thể làm bị thương hắn!

Nhưng sự thật là, tại mộ Lâm Phong lách mình lướt đi, một đạo thân ảnh, loại quỷ mị xuất hiện, xuất hiện chi địa, đúng lúc là hắn hiện thân địa phương.

"Mộ nhị công tử, người khẩu khí thật lớn a!"

Này tựa là u linh thân ảnh vừa hiện, liền giống như Lôi Đình đồng dạng, hung hăng oanh kích tại mộ trên lồng ngực của Lâm Phong, chọt, đáng sợ linh lực, hóa thành vô kiên bất tòng trường thương, hướng người sau mi tâm, mãnh liệt đâm đi qua.

"Làm càn!"

Mộ thiên đức cũng nhìn không được nữa, thân hình khẽ động, xuất hiện ở mộ Lâm Phong trước người, kia linh lực biến thành trường thương, tại bàn tay

hắn, trong chớp mắt hóa thành khói xanh từ từ tiêu tán.

"Con chuột nhắt, xuất ra!"

"Ha ha!"

Giữa không trung phía trên, người thiếu niên thân ảnh đáp xuống trên quảng trường, nhìn hướng tiền phương, trong ánh mắt, tràn đầy xem thường vẻ:
"Đường đường Lăng Nhạc điện cùng, Mộ gia, vì đạt thành mục đích, lại có thể như thế không từ thủ đoạn, để cho người chê cười a!"

Mộ thiên đức, cùng với đông đảo Mộ gia cao thủ, chính là lắng tức đám người, đều là mục quang run rẩy, bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới, này xuất hiện, cư nhiên là một thiếu niên người.

"Người rốt cuộc là ai?"

Tại mộ thiên đức bên người, mộ Lâm Phong lạnh lùng quát, trí nhớ của hắn tuyệt đối không kém, thiếu niên này, đã từng thấy qua, ở trên trời sương trong các gặp qua, cùng ngày, chính mình chỉ là tùy ý vừa quát, hắn liền ngoan ngoãn rời đi, có thể chưa từng nghĩ đến, vào hôm nay, hắn cư nhiên dễ như trở bàn tay đã thương chính mình.

"Mộ nhị công tử, người tốt nhất nên biết ta là ai, nói cách khác, người sẽ vì chính mình làm những chuyện như vậy hối hận." cột đá trước, Trần Phàm nhạt cười nói.

"Hắc!"

Mộ thiên đức lại là nhe răng cười phẫn nộ cười: "Người dám lượng không nhỏ, độc thân một người, dám xông ta Mộ gia trận địa, Mộ mỗ thật đúng bội phục rất! tiểu nhi có lẽ không đủ tư cách biết người là ai, Mộ mỗ hắn có tư cách a?"

Nhìn nhìn mộ thiên đức, Trần Phàm rất nghiêm túc nói: "Lời nói thật nói cho người, người đừng nóng giận a, liền người mộ thiên đức, đồng dạng không có tư cách này!"

"Làm càn!"

Mộ thiên đức tức giận quát, Ngũ Nhạc này cả vùng đất, đích thực là có rất nhiều người, hắn mộ thiên đức không thể trâu vào, nhưng, để cho hắn không chọc nổi người, hắn là không bao gồm thiếu niên này người.

"Hắc hắc, mộ thiên đức, dám quát lớn công tử nhà ta, người ah thật đủ lớn mật được!"

Quảng trường ra, từng đạo thân ảnh, phô thiên cái địa thiểm lược mà đến, khí tức quá lớn, so sánh với Mộ gia đông đảo cao thủ, đã là không kém chút nào, mà xuất hiện số lượng, đồng dạng không cao bằng Mộ gia tay ít, cầm đầu vị nào lão già, tại mộ thành đông đảo cao thủ dưới sự cảm ứng, so với mộ thiên đức, càng mạnh hơn một phần.

"Những cao thủ này, đến tột cùng là lai lịch gì?"

Trong lúc nhất thời, mộ thành tất cả thế lực lớn cùng những người khác, nhao nhao đang suy đoán đám người này lai lịch, hắn là, những người này, chính là mấy ngày qua, tại mộ thành trắng trợn quấy rối những người kia?

"Các người là ai?" mộ thiên đức thần sắc ngưng trọng lên, thân là Thông Huyền trung kỳ cao thủ, hắn tự nhiên là có thể đem đột nhiên xuất hiện những người này, bao gồm tu vi còn mạnh hơn hắn một phần vị lão già kia cụ thể thực lực, cảm ứng rõ ràng ràng.

"Lão phu thẩm hùng!" cầm đầu lão già thân nhiên nói.

"Võ Hoa Tông Tông chủ, thẩm hùng?"

Mộ thiên đức kinh hô, hắn tuyệt đối không nghĩ được, này một đám người, cư nhiên là võ người của Hoa Tông.

Tuy, mộ thiên đức không cho rằng một cái võ Hoa Tông, có thể đối với Mộ gia tạo thành thập uy hiếp, hai bên đại chiến, sẽ là lưỡng bại câu thương, hậu quả như vậy, võ Hoa Tông tuyệt đối không muốn nhìn thấy, nhưng hôm nay, bọn họ đến nơi này, hiển nhiên, đã là đem hậu quả đều dự liệu được rồi

Nhưng hắn Mộ gia, còn không có chuẩn bị cho tốt tiếp nhận lưỡng bại câu thương hậu quả!

Nhất là, thẩm hùng xuất hiện thì nói câu nói kia, càng làm cho mộ thiên đức kinh hãi.

Hắn gia công tử? thiếu niên này người, bị thẩm hùng đều tôn xưng là công tử, nó địa vị, tất nhiên không khỏi tôn quý, kia liền không phải hắn mộ thiên đức có khả năng trâu chọc được!

"Thẩm hùng, người thật to gan tử a!"

Biết mộ thiên đức hiện giờ trong nội tâm lo lắng, lắng tức tự trên chỗ ngồi đứng lên, thân nhiên nói.

Lăng Nhạc điện thế lực, để cho lăng tước có như vậy lực lượng, mặc dù thâm hùng biết, đối phương, có một cái, so với lăng tước, địa vị càng cao người tồn tại, có thể trải qua thời gian dài đánh phải Lăng Nhạc dưới điện, để cho thâm hùng ở thời điểm này, khó có thể có đối mặt mộ thiên đức thì kia phần hào tâm chí khí!

"Lăng tước!"

Trần Phàm chậm rãi đi lên trước, cười nói: "Hôm nay bộ dạng như vậy hiện ra, là ngươi muốn, cho nên, cũng đừng che giấu, ngươi Lăng Nhạc điện, đến cùng chuẩn bị ít nhiều, chẳng quản lấy ra đi, không muốn quá không phóng khoáng."

Đối diện, lăng tước đồng tử chặt chẽ co rút lại, về phần mộ thiên đức, lại càng là dị thường ngưng trọng lên!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: quyết đấu

Chương 58: quyết đấu

Người thiếu niên nhận nhậ một câu, không thể nghi ngờ là tại báo cho lăng tước, hẳn hôm nay xuất hiện, chính là vì Lăng Nhạc điện mà đến!

Một cái có thể trực diện Lăng Nhạc điện người, sau lưng có như thế nào thế lực, đây cơ hồ gọi người không cần nghĩ chính là mình bạch đến rõ rõ ràng ràng, đối phương không quan tâm Lăng Nhạc điện, như vậy, hẳn Mộ gia, trong này, lại được coi là cái gì?

Trong lúc nhất thời, mộ thiên đức tâm thần, vô cùng khẩn trương lên!

Chúa tể mộ thành nhiều năm, thân là nhất gia chi chủ, mộ thiên đức thực sự không phải là không có có dũng khí hạng người, hiện giờ có Lăng Nhạc điện vì chỗ dựa, hẳn có dĩ vãng chưa từng có qua hùng tâm tráng chí.

Nhưng mà, tại thiếu niên này xuất hiện, cũng nói như vậy một phen lời, mộ thiên đức cảm thấy, mình và Mộ gia, đã sa vào đến đáng sợ khôn cảnh trúng.

Chung quanh quảng trường này vô số người, lúc này đồng dạng là sợ ngây người, Lăng Nhạc điện trong lòng bọn họ, chính là vô thượng tồn tại, không nghĩ tới vào hôm nay, chẳng những có Lăng Nhạc điện người xuất hiện, còn có một cái, có thể không sợ Lăng Nhạc điện người thiếu niên xuất hiện.

Hôm nay thật sự là mở rộng tầm mắt, cả đời có thể nhìn thấy như vậy một bức tình cảnh, nên không uống!

"Ngươi là ai?"

Lăng tước nặng nề hỏi, hẳn cũng không cho là, đối diện thiếu niên là nô diên, cho nên mới phải khiêu khích hẳn Lăng Nhạc điện!

Mặc dù thiếu niên này điên rồi, chẳng lẽ, vô Hoa Tông thâm hùng những người này, ah sẽ cùng theo phí trước một chỗ nô diên sao?

Trần Phàm cười nhậ một tiếng, nói: "Lăng tước, mục đích của ngươi đã đạt đến, đem những này người đều thả a!"

"Hắc hắc!"

Lăng tước sâm lạnh lẽo cười, không tại đi xoắn xuýt tại thân phận Trần Phàm, tại Ngũ Nhạc cả vùng đất, dám đối với Lăng Nhạc điện làm càn người, vốn cũng không nhiều, cố nhiên là đoán không được thiếu niên này là ai, lại cũng gọi lăng tước trong lòng hiểu rõ.

"Bốn công tử muốn là Bạch Ngưng Sương, nàng nếu là không có xuất hiện, không quản người là cái gì người, có như thế nào thế lực, hôm nay, đều đừng hồng cứu được những người này tánh mạng!"

Đây là lăng tước đi đến mộ thành duy nhất nguyên nhân, Bạch Ngưng Sương còn chưa tới tay, liền đừng hòng để cho hẳn buông tha cho!

Nhiều năm qua, chính là dựa vào cổ này gần như là cực đoan tính tình, hẳn lăng tước mới tại Lăng Nhạc điện từng bước một đi đến hôm nay vị trí, Ngũ Nhạc Tứ Công Tử một trong, Lăng Nhạc điện tương lai dưới một người, tuyệt đối phía trên!

Mà ngay cả là dưới một người, kia một người, cũng chưa từng đặt ở lăng tước trong mắt, hẳn có đầy đủ tự tin, tương lai người kia, ah đem duy mạng của hẳn là từ, hẳn đem thực sự trở thành Lăng Nhạc điện không miện vương giả!

"Quả nhiên là lãng túc!"

Trần Phàm đồng tử co rụt lại, trong truyền thuyết lãng túc, đã là như thế kiên trì, có không đạt mục đích thì không bỏ qua tính cách, địch nhân như vậy, không thể nghi ngờ là rất đáng sợ.

"Hắc hắc, xem ra ngươi đối với ta lãng túc từng có một phen rõ ràng, nhưng hiểu rõ còn chưa đủ toàn diện, hôm nay, liền cho ngươi xem thật kỹ nhìn, ta lãng túc, đến cùng là như thế nào người!"

Dứt lời thời điểm, lãng túc thủ chương trùng điệp vung qua không gian, chỉ thấy này giữa không trung, đột nhiên có một hồi vận vẹo xu thế, chợt, mười mấy đạo thân ảnh, từ bên trong sai bước đi ra.

Trần Phàm, thẩm hùng cùng Ngô Thiên hai mắt mãnh liệt xiết chặt, này hơn mười người, cư nhiên đều là Thông Huyền cảnh cao thủ, không hổ là Lãng Nhạc điện, có thể duy nhất một lần xuất động nhiều như thế cao thủ.

Muốn biết rõ, tại Ngũ Nhạc này cả vùng đất, chỉ cần có một cái Thông Huyền cảnh cao thủ tọa trấn, cái thế lực này, liền có thể trở thành chúa tể một phương, để cho vô số người nhìn lên.

Vô Hoa Tông là như thế này, Mộ gia cũng giống như thế!

Trần Phàm cũng là thần sắc thoáng biến đổi, không phải là giật mình tại Lãng Nhạc điện xuất hiện cao thủ số lượng nhiều, mà là, bọn họ quả nhiên mưu đồ rất lớn, hơn mười Thông Huyền cao thủ cùng nhau ở chỗ này, hẳn Lãng Nhạc điện đối với này mộ thành, xem ra là thế tại tất được không?

"Chư vị, động thủ đi! ngoại trừ tiểu tử này, những người khác, đều giết đi a!" lãng túc phát tay nói, trong ánh mắt, tuôn động lấy một tia màu đỏ tươi vẻ.

Chung quanh quảng trường tất cả mọi người, nhanh chóng hướng xa xa chạy tới, náo nhiệt đã nhìn quá nhiều, kế tiếp náo nhiệt, là bọn hắn vô pháp tham dự tiến vào, bằng không kết cục sẽ rất tàn nhẫn.

Bất quá, cũng không phải tất cả mọi người rút lui, nhưng là có thêm hơn mười người, đứng cách Trần Phàm rất gần địa phương, bọn họ tuy sợ hãi, có thể ánh mắt rất kiên định.

Những người này, chính là Trần sơ đẳng người!

Cảm thụ được phô thiên cái địa mà đến sát ý, Trần Phàm thần nhiên nói: "Lãng túc, nếu như ta là ngươi, sẽ lập tức rời đi nơi này, sau đó tìm một chỗ, yên lặng trải qua, tránh khỏi vút bỏ tánh mạng."

Nghe lời của Trần Phàm, lãng túc vậy mà cũng là gật gật đầu, hắn cười gằn nói: "Bổn công tử rất bội phục dũng khí của ngươi, càng thương thức ngươi xử sự không thay đổi lãnh tĩnh, nhưng đáng tiếc, ngươi không phải là bằng hữu của Bổn công tử!"

"Không phải của ngươi bằng hữu, chúng ta cũng chưa chắc muốn trở thành địch nhân, quan trọng nhất là, tại đương kim Ngũ Nhạc này cả vùng đất, chỉ có ta, tài năng bảo vệ tánh mạng của ngươi." Trần Phàm bình tĩnh mà nói.

"Ha ha!"

Lãng túc tùy tiện cười to: "Tiểu tử, đây là trong cả đời, đã nghe qua tối dễ nghe chê cười, vì ngươi này chuyện cười, Bổn công tử sẽ không giết ngươi, mộ Lâm Phong, cho Bổn công tử hảo hảo nhìn nhìn hắn, ngàn vạn đừng làm cho tiểu tử này trốn thoát."

"Lãng Công Tử yên tâm, hắn không chạy thoát được đâu."

Mộ Lâm Phong cười lạnh thanh âm, có lạnh lạnh cực kỳ sát ý tại tuôn động, đối với thiếu niên này, chẳng biết tại sao, hắn đánh đáy lòng liền có một loại sợ hãi, có lẽ là bởi vì Trần Phàm tuổi còn rất trẻ, lại đã có như thế uy thế.

Hoặc là, là vì Trần Phàm mang đến cho hắn nguy hiểm, mộ Lâm Phong trực giác cho rằng, thiếu niên này nhất định cùng mộ ứng huyền nhận thức, nếu có hỗ trợ của hắn, mặc dù sau lưng mình có lãng túc nâng đỡ, về sau cũng chưa chắc có thể đem mộ ứng huyền áp đến sít sao.

Cho nên, thiếu niên này, nhất định phải chết, ít nhất, đến làm cho hắn mất đi sừng sừng trong trời đất chỗ có điều kiện.

"Tiểu tử, ngoan ngoãn đợi ở chỗ này, nói cách khác, Lãng Công Tử mặc dù lớn độ không giết ngươi, Bổn công tử cũng sẽ cho ngươi sống không bằng chết!"

Mộ lời của Lâm Phong, tại Trần Phàm nơi này, phảng phất là không khí đồng dạng, hắn lý cũng không có lý, như cũ là nhìn nhìn lãng túc, lạnh nhạt nói: "Lãng túc, ngươi đã không chừng mực, kia Bổn Thiếu Chủ cũng chỉ làm cho ngươi đừng có hy vọng."

"Chỉ bằng ngươi?"

Mộ Lâm Phong càng thêm phẫn nộ, cư nhiên, như thế bỏ qua hắn!

Lãng túc lại là trong lòng bất an nhảy lên, Bổn Thiếu Chủ ba chữ kia, để cho hắn cảm thấy nguy hiểm.

Trần Phàm lại không ngôn ngữ, chấp tay ở phía sau hần, chỉ là nhẹ nhàng tiến lên trước một bước, toàn bộ không gian, phảng phất bởi vì hần một bước này, đều có được kịch liệt chấn động lên.

Liên tại chấn động bên trong, từng đạo thân ảnh, tự thành bên trong một chỗ, nhanh như như thiểm điện chạy lướt qua mà đến, phát tán ra tới cường đại khí tức, tại trong chớp mắt, đem Lăng Nhạc điện một các cao thủ khí thế, triệt để cho áp chế hạ xuống.

"Tham kiến ít điện chủ!"

Lăng tức sắc mặt, rốt cục đại biến!

Ít điện chủ?

Ngũ Nhạc cả vùng đất, chỉ có năm thế lực lớn, có tư cách xưng điện, này năm thế lực lớn, chính là bao gồm Lăng Nhạc điện ở trong, năm Đại chúa tể thế lực.

Thiếu niên này, cư nhiên được xưng là ít điện chủ?

"Người đến tốt cùng là ai?" giờ khắc này, lăng tức lại cũng không cách nào bảo trì tâm thần bình tĩnh.

"Thái Nhạc điện, Trần Phàm!"

"Xoạt!"

Phương này quảng trường, như là dẫn nổ một cái tạc đạn, không có gì ngoài Thái Nhạc điện cao thủ cùng thẩm hùng, những người khác, cho dù là Ngô Thiên, Mộ Dung tức, mộ thiết dương huynh muội những cái này cùng Trần Phàm người quen, lúc này đều là tâm thần chấn kinh!

Lăng tức địa vị đã rất cao, có thể sao bị kịp được Thái Nhạc điện tương lai điện chủ cái thân phận này?

"Trần Phàm hần, dĩ nhiên là Thái Nhạc điện Thiếu chủ?"

Ngô Thiên, Mộ Dung tức cùng mộ thiết dương huynh muội nhện không được nhẹ giọng lầm bầm, bọn họ biết thiếu niên rất không phàm trần, có thể như thế nào ah không nghĩ tới, cư nhiên là Thái Nhạc điện Thiếu chủ.

Cách đó không xa, Trần sơ đẳng người càng thêm giật mình, thế giới của bọn hần, cách Thái Nhạc điện quá xa, bất quá, chân kinh qua đi, gọi bọn hần bùng tỉnh đại ngộ, khó trách đôi mắt là Mộ gia, Công Tử Gia đều có được đầy đủ lực lượng, thì ra là thế này!

So sánh với bọn họ giật mình, mộ thiên đức đại Mộ gia mọi người, đã là thần sắc cực độ lộ vẻ sầu thảm thất sắc, Thái Nhạc điện cao thủ đã đến, ý vị này là như thế nào, tựa hồ, đều không cần đi nghĩ sâu.

Mộ Lâm Phong càng thêm không chịu nổi, nhìn nhìn Trần Phàm, cả người gần như đều đứng không yên, ngay tại rồi mới, chính mình cư nhiên đối với Thái Nhạc điện Thiếu chủ nói, muốn cho hần sống không bằng chết. . .

"Trần Phàm!"

Lăng tức thật sâu hít và một hơi, không hổ là Ngũ Nhạc cả vùng đất xuất sắc nhất người trẻ tuổi một trong, trong khoảng thời gian ngắn, đã làm cho hần có chỗ bình tĩnh lại.

"Hiện tại chúng ta hai bên, mới có lực lượng tương đương ý tứ, kế tiếp, liền tất cả bằng bốn sự, nhìn xem, đến cùng ai có thể người cười cuối cùng!"

Thái Nhạc điện xuất hiện cao thủ rất nhiều, nhưng chân chính có thể lớn như vậy trong chiến đấu, quyết định thắng bại người, cùng Lăng Nhạc điện cao thủ số lượng tương tự, mà tuy lăng tức nghe nói qua, phát sinh ở Thái Nhạc điện, Trần Phàm cùng Lăng Thiên Phong đại chiến, có thể hần cũng không cho rằng, thực lực như vậy, Trần Phàm có thể trắng trợn thi triển ra.

Chỉ cần Trần Phàm chỉ có chân thật thực lực có thể thi triển, hôm nay Lăng Nhạc điện, vẫn không thể tính thua!

Lăng tức chợt lạnh lùng quát: "Mộ thiên đức! cho Bốn công tử giữ vững tinh thần, sự tình cứ thế này, người Mộ gia đã không có đường lui, cho dù hiện tại đầu hàng, các người cho rằng, Thái Nhạc điện sẽ bỏ qua các người sao? chỉ có thắng, mới có thể sống hạ xuống."

Lời ở đây, không biết là nghĩ tới điều gì, lăng tức lạnh lùng, có tí ti tiểu ý xuất hiện: "Thái Nhạc điện Trần Phàm, là Ngũ Nhạc đại địa xuất sắc nhất đồng lứa nhỏ tuổi, không có một trong! bất quá mọi người không cần sợ hãi cái gì, thiên nguyên rửa, cứu đại mà chết, Trần Phàm, người bây giờ, còn có bao nhiêu năm có thể sống?"

"Như vậy một hồi đại chiến, Trần Phàm, chắc là sẽ để cho người tuổi thọ trở nên ngắn hơn, đúng không?"

"Lăng tức, người tự tìm chết!"

Trần Phàm sau lưng, Thái Nhạc điện cao thủ phần nộ quát, chẳng những có đối với lăng tức sát ý, lại còn đối với toàn bộ Lăng Nhạc điện hận ý.

Người khác, từng cái một chấn kinh mà lo lắng nhìn nhìn Trần Phàm, bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới, cho bọn hắn quá hi vọng nhiều thiếu niên, cư nhiên, lưng đeo như thể trăm thống công xiềng.

Thiên nguyên rửa là cái gì, cửu đại mà chết vậy là cái gì, thâm hùng, Mộ Dung tức, Ngô Thiên đám người không rõ ràng, có thể bọn họ cũng nghe được lảng túc trong lời nói ý tứ, Trần Phàm hẳn, đã không có bao nhiêu năm có thể sống.

Mà một hồi đại chiến, sẽ làm cho Trần Phàm . . .

Trong nháy mắt, hết thấy mọi người, đều là vây qua, đem Trần Phàm đặt ở ở trung tâm, mộ thiết dương huynh muội lại càng là trực tiếp đứng ở Trần Phàm một trái một phải, ánh mắt kiên định tại báo cho mọi người, trừ phi bọn họ để, bằng không, bất luận kẻ nào cũng đừng nghĩ nhích tới gần Trần Phàm.

"Hắc hắc!"

Lảng túc một tiếng nhe răng cười, thủ chương huy động, Lãng Nhạc điện tất cả cao thủ, lại lần nữa bạo phát ra sát ý ngập trời!

Một hồi tự mộ xây thành lập tức, sẽ không từng có qua đại chiến, sắp kéo ra mở màn. . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: phá địch

Chương 59: phá địch

Cảm thụ được đến từ bên người đông đảo người ân cần, Trần Phàm thật sâu cười cười, thần sắc của hắn, lại lần nữa khôi phục đến rồi mới bình tĩnh, lảng túc, chỗ sinh ra áp lực, phảng phất tại lúc này, đã đều biến mất không thấy.

"Lảng túc, ngươi tựa hồ trí nhớ thật không tốt!"

"Ngươi có ý tứ gì?"

Lảng túc lạnh lùng mày gầy nhẹ, hắn mặc dù tại trắng trợn đã kích lấy Trần Phàm, lại không có nghĩa là, tại trong lòng, đối với thiếu niên này không có quá nhiều kiêng kỵ.

Tương phản, kiêng kỵ ý tứ vô cùng nồng nặc!

Thân là Lãng Nhạc điện hạch tâm người, lảng túc nếu so với những người khác, càng thêm rõ ràng Trần Phàm đáng sợ!

Thiếu niên này, tại bước trên võ đạo đường xá, biểu hiện ra ngoài phi phàm thiên phú, gọi vô số người hơi bị kinh diễm, lảng túc không chút nghi ngờ, phi trước sáng tạo ra được kỷ lục cùng kỳ tích, trong tương lai vô số giữa năm, không sẽ có bao nhiêu người có thể đem đánh vỡ, bởi vì những cái này kỷ lục cùng kỳ tích, là mỗi người đều cho rằng không thể nào làm được.

Cùng tất cả mọi người đồng dạng, năm tuổi thời điểm, Trần Phàm bắt đầu tiếp xúc võ đạo tu luyện, sau đó vẹn vẹn là dùng ba năm thời gian, cư nhiên liền đạt đến khí cảm giác ứng cảnh đỉnh phong, có đầy đủ năng lực, đi trùng kích tới nguyên cảnh.

Phía sau trong thời gian, không biết chuyện gì xảy ra, hắn võ đạo tu vi một mực ngừng bước, điều này làm cho đông đảo những người khác nhẹ nhàng thờ ơ, như vậy một cái thiên phú như kiểu loại yêu nghiệt thiếu niên, nếu là một mực tiếp tục như vậy, e rằng muốn không có bao nhiêu năm, là hắn có thể nhất thống toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa a?

Tại Trần Phàm lúc mười hai tuổi, thiếu niên một mình xuống núi rèn luyện, đi qua chỗ nào, không người biết được, có như thế nào gặp gỡ, lại càng là gọi người không rõ ràng lắm.

Cái khác bốn nhạc người chỉ biết, tại Trần Phàm ba năm sau trở về, chính là nhất cử đột phá đạt đến tột nguyên chi cảnh!

Chẳng quản quá trình này trước sau bỏ ra bảy năm thời gian, nhìn như rất dài, cũng là gọi người giật mình, rất nhiều bạn cùng lứa tuổi, thậm chí lớn hơn Trần Phàm một chút, đều chưa hẳn có thể tại cái tuổi này, có được tột nguyên cảnh tu vi.

Lăng túc một mực chưa từng gặp qua Trần Phàm, hôm nay cũng là mới gặp gỡ, nhưng người sau, lại có tội nguyên hậu kỳ tu vi.

Đây cũng chính là nói, từ Trần Phàm đạt tới cảnh giới này đến bây giờ, còn chưa tới nửa năm thời gian, tu vi của hắn, liền tăng lên lưỡng tầng thứ, như thế tốc độ, để cho lăng túc cảm thấy kinh hãi.

Hắn phảng phất thấy được, thiếu niên này từng là xuất sắc, lại lần nữa quay về đến rồi!

Như thế, đối với Trần Phàm, lăng túc như thế nào không là kiêng kị?

Trần Phàm thân nhiên nói: "Ta mới vừa nói, toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa, chỉ có ta, tài năng bảo vệ tính mệnh của ngươi, ngươi thật giống như hoàn toàn không có đề trong lòng."

Lăng túc đồng tử xiết chặt, lúc trước không biết Trần Phàm thân phận, những lời này tại hắn nghe tới, chính là một cái thiên đại chê cười, mà bây giờ. . .

Không để ý tới lăng túc khẩn trương, Trần Phàm tiếp tục nói: "Lăng túc, tại Lăng Nhạc điện, thậm chí toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa, ngươi đều là ưu tú người, bất phàm tu luyện thiên phú, cộng thêm rất nhiều tao ngộ mà mài luyện ra được tính tình, những cái này, cũng có thể cho ngươi trong tương lai thành vì người khác sợ hãi cao thủ."

"Thế nhưng ngươi có từng nghĩ hay không, sẽ có người nguyện ý cho ngươi một mực phát triển hạ xuống sao? mà những người này, chẳng những có địch nhân của ngươi, càng có ngươi cái gọi là chính mình người."

"Trần Phàm, im ngay!"

Lăng túc sau lưng, một người Lăng Nhạc điện cao thủ lạnh lùng quát.

Lăng túc lại là lo lắng cười cười: "Trần Phàm, đều lúc này, ngươi rõ ràng còn nghĩ đến châm ngòi ta cùng Lăng Nhạc điện quan hệ, nhìn không ra, tâm kế của ngươi, cũng là như thế tàn nhẫn."

"Là châm ngòi sao?"

Trần Phàm phản hồi một câu, chợt lại nói: "Có một số việc, ngươi có thể suy nghĩ thật kỹ!"

"Lấy ngươi năng lực, tương lai, tất nhiên sẽ trở thành Lăng Nhạc điện cường đại nhất người kia, ngươi có thể trở thành dưới một người, vạn trên vạn người, thế nhưng, thực lực của ngươi bây giờ ở chỗ này, Lăng Dương không bằng ngươi, vô luận hắn như thế nào nỗ lực, cũng khó có khả năng vượt qua ngươi."

Trần Phàm cười nói: "Ta đang suy nghĩ, đến đó một ngày, ngươi cùng Lăng Dương đồng thời trèo lên đỉnh, ngươi cảm thấy, ngươi sẽ nghe lệnh bởi Lăng Dương sao? mà Lăng Dương, lại cam nguyện ở trên hắn, vẫn tồn tại một cái vô pháp cưỡng ép không cao thủ đứng đầu sao?"

Trần Phàm khoát khoát tay đầu ngón tay, nói: "Ta cam đoan, đến đó một ngày, ngươi có lẽ sẽ không giết Lăng Dương, nhưng Lăng Dương nhất định sẽ ý nghĩ nghĩ cách giết chết ngươi."

"Hai người các ngươi ở giữa tranh đấu, liền nhất định sẽ cho Lăng Nhạc điện mang đến không thể vãn hồi tổn thất, thậm chí có thể sẽ, để cho Lăng Nhạc điện mất đi chúa tể địa vị."

"Cho nên!"

Trần Phàm âm thanh lạnh lùng nói: "Ngươi đợi không đến ngày đó, tại thích hợp thời điểm, Lăng Thiên Phong, cùng với ngươi Lăng Nhạc điện bên trong mấy cái lão gia hỏa, tất nhiên sẽ trước một bước, đem ngươi từ bỏ, khiến cho Lăng Dương tương lai địa vị có thể càng thêm củng cố."

"Lăng túc, ngươi là Lăng Nhạc điện người, cùng Lăng Thiên Phong bọn họ tiếp xúc nếu so với ta nhiều, ngươi có cảm giác hay không đến, lời nói của ta, không có chút nào thổi phồng đâu này?"

Lăng túc sắc mặt, tại Trần Phàm nói lời nói này, đã là mấy bận biến ảo.

Trần Phàm nói không sai, Lăng Thiên Phong đám người tác phong làm việc, lăng túc vô cùng rõ ràng, nếu như không có Lăng Dương, vì Lăng Nhạc điện tương lai, bọn họ sẽ đại lực tài bồi chính mình, nhưng đây là tại không có Lăng Dương dưới tình huống.

Có Lăng Dương tại. . . lăng túc mãnh liệt ngừng đầu nhìn hướng Trần Phàm, hắn cho là mình đầy đủ ưu tú, tương lai nhất định có thể vượt qua Lăng Thiên Phong đám người, nhưng đó là tương lai, hắn hiện tại, còn cũng không đủ năng lực, đi đối mặt Lăng Thiên Phong đám người.

Trần Phàm thân nhiên nói: "Ngươi rất nguy hiểm, chỉ có ta, mới có thể giúp ngươi đi ra khốn cục! ta sẽ giết bao gồm Lăng Thiên Phong ở trong tất cả Lăng Nhạc điện người, sẽ đem Lăng Nhạc điện nhỏ tận gốc, cho ngươi không tại có nỗi lo về sau!"

Ngay trước lăng túc cùng Lăng Nhạc điện các cao thủ mặt, Trần Phàm không có chút nào che dấu sát ý trong lòng của mình, điều này cũng không cần giấu diếm, hiện giờ, phàm là Ngũ Nhạc cả vùng đất người cũng biết, Thái Nhạc cùng Lăng Nhạc trong đó, sớm đã thế như nước lửa không chết không thôi!

"Đã không còn Lãng Nhạc điện, có lẽ người cảm thấy, tương lai của người sẽ thiếu đi một cỗ lực lượng cường đại, bất quá ta nghĩ, lấy bản lĩnh của người, một lần nữa xây dựng lên chân chính thuộc về thể lực của mình, hẳn không phải là rất khó khăn, mà ta ah cam đoan, thể lực của người, ta tương lai sẽ không tiêu diệt."

"Người, tại sao phải giúp ta?" lãng tức thanh âm đã là vô cùng khàn giọng, mặc dù hẳn không thừa nhận, lại cũng minh bạch, chính mình đã bị Trần Phàm thuyết phục.

Nghe vậy, Trần Phàm cười nói: "Bởi vì ta muốn đối phó Lãng Nhạc điện, phàm trần là có thể đối với Lãng Nhạc điện tạo thành tổn thương cử động, ta đều làm!"

"Hắc hắc!"

Lãng tức không khỏi nhe răng cười: "Trần Phàm a Trần Phàm, ta tự nhận, đã là đầy đủ hung ác, không nghĩ tới, người so với ta ác hơn, dùng người của địch nhân, đi đối phó địch nhân, cho dù là không thể thành công, cũng sẽ đối với địch nhân tạo thành đả kích khổng lồ, người đủ thông minh a!"

"Không phải là ta thông minh, mà là ta hiểu được tình thế!"

Trần Phàm lạnh nhạt nói, hẳn nhìn lấy lãng tức, cũng không có đi thúc giục người sau, chỉ cần là người thông minh, liền sẽ làm ra lựa chọn chính xác, lãng tức chẳng những là người thông minh, lại càng là cái hạng người lòng dạ độc ác.

"Tình thế? hắc hắc, quả nhiên là tình thế a!"

"Công Tử Gia?"

Nghe được lãng tức tiếng nói bên trong ý động, phía sau hẳn, rồi mới lên tiếng Lãng Nhạc đó điện cao thủ, nhin không được lại lần nữa lên tiếng kêu.

Nếu như lãng tức phản bội Lãng Nhạc điện, này đối với Lãng Nhạc điện mà nói, chính là cái thiên tổn thất lớn.

"Hò lão yên tâm, ta là Lãng Nhạc điện người, Lãng Nhạc điện đối với ta có đại ân, sáng tạo ra ta thành tựu của ngày hôm nay, ta lại sao có thể có thể làm kia bất trung sự tình? hướng chỉ, vạn chúng nhìn trừng trừng, ta càng thêm không thể nào."

Lãng tức hướng về phía Trần Phàm nứt ra răng cười cười, chợt xoay người, nhìn về phía nhắc nhở Lãng Nhạc của hẳn điện cao thủ, vừa cười vừa nói.

Người Lãng Nhạc này điện cao thủ liền vội vàng khom người nói: "Thuộc hạ cũng không có hoài nghi công tử, thỉnh công tử không muốn trong lòng có chỗ kỳ kỳ quái."

"Hò lão đang nhắc nhở Bồn công tử không cần đi sai đường, Bồn công tử như thế nào lại kỳ kỳ quái tại Hò lão đầu này?"

Lãng tức lại lần nữa cười cười, mục quang rất nhanh lướt qua vị lão giả này, phiêu hướng phía sau mấy trên thân người, chợt, thủ chương trùng điệp vỡ bị hẳn xưng là Hò lão cao thủ trên bờ vai, nói: "Hò lão, Bồn công tử còn trẻ, khó tránh khỏi sẽ có hò đồ thời điểm, về sau, người nên còn nhiều đề điểm lấy Bồn công tử a!"

"Đề điểm không dám, thuộc hạ sẽ một mực thuần phục công tử."

"Hảo, rất tốt!"

Lãng tức một tiếng nhe răng cười, kia họ Hò lão già, lại tại lúc này, hai mắt như cá vàng phồng đi ra, ngum lớn máu tươi, cũng là theo sát lấy phun ra.

"Lãng tức, người lại thật muốn phản bội Lãng Nhạc điện?"

Hắn nhìn lấy lãng tức, lạnh lùng hét lớn, mà sau lưng hẳn, có mấy người, thủ chương đã kề sát tại trên lưng của hẳn, cuộn cuộn linh lực, như lưỡi hái tử thần, tại thu gặt lấy hẳn sinh cơ.

"Bồn công tử chưa bao giờ nghĩ tới muốn phản bội Lãng Nhạc điện, hôm nay làm như vậy, cũng chỉ là muốn vì chính mình mưu một cái tương lai mà thôi."

Lãng tức khẽ cười nói: "Hò lão, người có thể rõ ràng báo cho Bồn công tử một tiếng, vừa rồi Trần Phàm nói, về sau tuyệt sẽ không phát sinh, được không?"

"Ta. . . người. . ."

Họ Hò lão già rốt cục vẫn phải không nói thêm gì, đem làm cái gì sinh cơ toàn bộ tiêu tán một khắc này, hẳn cũng là vô lực ngã ngã xuống trên mặt đất.

Lần này biến cố, thấy tất cả mọi người có chút không dám tưởng tượng, này lãng tức, cư nhiên thật sự bị Trần Phàm thuyết phục.

Chỉ có Trần Phàm tự mình biết, không phải là lãng tức bị mình nói động, mà là người sau, bản thân liền có một khóa không an phận đã tâm.

Trần Phàm nói những cái này, lắng tức trong nội tâm nhất định sớm liền nghĩ đến, chỉ bất quá, tại dĩ vãng, không có ai có thể giúp hắn, lắng tức chỉ cần nhẫn tại trong lòng, ngày nay thấy được cơ hội, hắn sẽ không buông tha cho!

Lắng tức lúc này mới quay lại, nhìn nhìn Trần Phàm, tàn nhẫn cười: "Trần Phàm, ngươi để ta làm sự tình, ta nhất định sẽ làm, nhưng ngươi ah ngàn vạn đừng nhân từ nương tay, hại tánh mạng của ta."

"Ta là tại cứu ngươi, như thế nào lại hại ngươi? yên tâm, hôm nay ngươi ở chỗ này, người chết sẽ không nói chuyện, mà những người khác, đồng dạng sẽ không tiết lộ nửa chữ." Trần Phàm mỉm cười, nói.

"Ta tin tưởng ngươi, cho nên, cáo từ!"

Lắng tức cực kỳ quyết đoán, nói đi là đi, về phần hắn đi đến mộ thành ước nguyện ban đầu, hiện tại nói đều chưa từng nói một chút.

"Lăng Công Tử, ngài không thể đi a!"

Mộ thiên đức đám người thật vất vả mới có chiến ý, lúc này liền một chút căn bản đều không còn, đã không còn Lăng Nhạc điện cao thủ, bọn họ Mộ gia, đừng nói đi ngăn cản Thái Nhạc điện cao thủ, chính là một cái võ Hoa Tông, bọn họ cũng không có đem nắm đem cuộc chiến thắng.

"Hắc hắc!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: hôm nào đổi ngày

Chương 60: hôm nào đổi ngày

Đại chiến, rốt cục kéo ra mở màn!

Nhưng mà, cái gọi là đại chiến, đã là làm cho những cái kia còn dám tại tại chỗ rất xa người quan sát cũng biết, kỳ thật, đây đã là tru diệt.

Tại một ít người quan sát trong mắt, bọn họ đột nhiên phát giác được, Mộ gia kỳ thật cũng không có trong tưởng tượng cường đại như vậy, đã không còn Lăng Nhạc điện cao thủ trợ trận, chớ nói ứng phó Thái Nhạc điện cao thủ, cho dù là võ Hoa Tông những người này, Mộ gia cao thủ, tất cả đều tiếp không xuống.

Mộ gia người chiến ý đã tiêu, quân tâm đã không ở, mà thâm hùng đợi người khí thế giống như cầu vồng, lưỡng hạ tương đối, Mộ gia sao không lộ vẻ sâu thâm thất bại?

Khi phía chân trời, tại thâm hùng giống như kiểu tiếng sấm rền công kích đến, mộ thiên đức chặt vật rút xuống mặt đất, tất cả mọi người đã biết, mộ thành Mộ gia, từ đó đem trở thành quá khứ.

"Tiểu công tử!"

Mất thấy mộ thiên đức sắp sửa bị thâm hùng đánh chết thời điểm, chỗ bí mật, mộ ứng huyền mang theo Bạch Ngưng Sương nhanh lướt mà đến, đối với Trần Phàm, vô cùng cung kính nói: "Tiểu công tử, có thể hay không, cho nghĩa phụ ta một con đường sống?"

Tại ba ngày trước, đối với Trần Phàm, mộ ứng huyền là một loại tôn kính, bởi vì phí trước cứu hắn cùng Bạch Ngưng Sương, mà bây giờ, phí trước thân phận chân chính, để cho hắn nhất định phải nhìn lên!

Thân là Mộ gia đại công tử, mộ ứng huyền chỉ là nếu so với người bình thường càng thêm rõ ràng, Thái Nhạc điện ít điện chủ chỗ đại biểu cho hàm nghĩa.

Một cái lắng tức, liền là có thể gọi toàn bộ Mộ gia bỏ qua hắn mộ ứng huyền, làm sao hướng tất nhiên vị vẫn còn ở lắng tức phía trên Trần Phàm?

Trần Phàm nghiêng người nhìn về phía mộ ứng huyền, trong đôi mắt, có tia tia tiểu ý hiện lên, mặc kệ mộ ứng huyền hiện tại có phải là thật hay không tâm phải cứu mộ thiên đức, có thể nói ra lời như vậy, ngược lại tính có thể lấy chỗ.

Bất quá, cũng là không hơn!

Một người tính nết cùng phong cách hành sự, trừ phi gặp được thật lớn biến cố, bằng không, là sẽ không có cái khác thay đổi. bất quá, Bạch Ngưng Sương có thể cùng mộ ứng Huyền Sanh từ tướng bạn, ah là nói rõ, hẳn tất nhiên có ưu điểm tồn tại, chỉ cần hai người bọn họ người có thể gần nhau đầu bạc, hạnh phúc cả đời, còn lại, ngược lại không quá quan trọng.

"Lâm Trường Lão, đem mộ thiên đức mang sẽ Thái Nhạc điện, lưu lại hẳn một cái mạng, dùng hẳn còn sống, tới báo cho những người khác, muốn phản bội Thái Nhạc điện, có thể, nhưng là để cho bọn họ suy nghĩ thật kỹ, có hay không có thể tiếp nhận được ta Thái Nhạc điện lửa giận!"

Trần Phàm cũng không phải là nhân từ nương tay người, sự việc liên quan Thái Nhạc cùng Lăng Nhạc chi tranh, hẳn càng thêm không có khả năng hạ thủ lưu tình.

Lưu lại mộ thiên đức một cái mạng, chính là vì cảnh cáo những cái kia đang cùng Lăng Nhạc điện âm thầm cấu kết người.

Hắn để cho mộ ứng huyền làm như thế nào là một chuyện, Trần Phàm bản thân hẳn muốn làm như thế nào, lại là một chuyện khác.

"Tiểu công tử, đa tạ!" mộ ứng huyền vội vàng ôm quyền nói.

Trần Phàm vẫy vẫy tay, chột nghiêng nhìn xa xa, trong tiếng nói, bao vây lấy linh lực, tại mộ thành trên không, kéo dài không thôi quanh quẩn.

"Chuyện đã xảy ra hôm nay, mọi người tốt nhất đều đem nó quên mất, nếu như thật sự quên không hết, vậy cũng chết cho ta để thủ tại trong lòng, nếu như dám thổ lộ một chữ xuất ra, cũng đừng trách Bồn Thiểu Chủ tâm ngoan thủ lạt."

Lăng tức vào hôm nay làm những chuyện như vậy, tuyệt đối không thể gọi Lăng Nhạc điện biết, một cái lăng tức để ah tự chết rồi, nhưng bởi vậy, để cho Lăng Nhạc điện có chỗ cảnh giác, không khỏi lại không tốt lắm.

Tại người khác trong mắt, Trần Phàm hay là quá nhân từ, nếu như là lăng tức cùng hắn đổi vị trí, lăng tức tuyệt đối sẽ, làm cho cả mộ thành, biến thành một bên chết địa phương.

Nhưng loại này tàn sát sự tình, Trần Phàm thật sự làm không được!

"Ít điện chủ, lăng tức người này, dựa vào ở sao?"

Mộ gia đã bại, võ người của Hoa Tông đang đang thu thập tàn cuộc, thành trì, từ đó về sau, cũng sẽ là võ Hoa Tông tân tông môn địa phương, Thái Nhạc điện cao thủ, cũng không có đi đúc kết lấy cái gì.

Đại bộ phận Thái Nhạc điện cao thủ tán tại bốn phía, mặc dù lớn địch đã qua, cũng khó bảo vệ không sẽ phát sinh cái gì ngoài ý muốn.

Trần Phàm mắt nhìn bên cạnh Bạch Phát Lão Giả, cười nói: "Lăng tức đích xác không đáng tin cậy, bất quá, vì tiền đồ, lần này, hẳn nhất định phải cùng ta hợp tác một bà. Lâm Trường Lão, sau khi trở về, đem việc này nói cho ta biết mẹ, thích hợp thời điểm, chúng ta có thể làm một ít nhượng bộ, khiến cho lăng tức tại Lăng Nhạc điện địa vị càng thêm củng cố một ít."

Chỉ cần lăng tức tại Lăng Nhạc điện bên trong leo càng cao, hẳn nguy cơ lại càng lớn, nhu cầu đến Trần Phàm cùng Thái Nhạc trên người điện hạ sự tình thì càng nhiều, đến lúc sau, cũng không cần sợ hắn lật lọng.

"Cái này lão phu minh bạch, nhưng ít điện chủ, ngài không cùng chúng ta một chỗ trở về sao?" Bạch Phát Lão Giả hỏi, mi già, có hóa không ra lo lắng, nghĩ đến, đang lo lắng thân thể của Trần Phàm.

"Ta bây giờ còn không có thể trở về a!"

Trần Phàm nhìn về phía xa xa, cái phương hướng này, là võ ma đảo chỗ phương hướng, một lát sau, hắn mới thu hồi ánh mắt, hỏi: "Lâm Trường Lão, đối với Mộ gia tình huống, chúng ta có bao nhiêu hiểu rõ?"

Bạch Phát Lão Giả trầm mặc một lúc lâu sau, rồi mới trầm giọng đáp: "Cái này Mộ gia, trải qua thời gian dài, cũng không quá cao điều, đối với ta Thái Nhạc điện, cũng là một mực có liên hệ, cho nên cung phụng, không chỉ không chút nào ít, ngược lại nếu so với thể lực khác nhiều, chính là nguyên nhân này, chúng ta Thái Nhạc điện bên trong không ít người, đối với Mộ gia giác quan không sai, lại không nghĩ rằng?"

Này mảnh đại địa, lấy Ngũ Nhạc vi tôn, vô số thể lực đều cần dựa vào lấy Ngũ Nhạc mới có thể đủ sống sót, bởi vậy, hàng năm đều phải nộp lên trên cung phụng, đối được bình an, cùng với gặp được cường đại địch nhân, có thể cầu trợ Ngũ Nhạc!

"Mộ gia cùng Lăng Nhạc điện âm thầm cấu kết, có đã bao lâu?"

Trần Phàm tổng cho rằng trong này có không tầm thường bí mật, Lăng Nhạc điện lại phái hơn mười vị Thông Huyền cảnh cao thủ đi tới đây, nếu như chỉ là bởi vậy bảo hộ lăng tức, hiển lộ có chút chuyện bé xé ra to.

Lăng tức chẳng quản vẫn không thể chân chính chiếm giữ một phương, lại cũng không phải bất luận kẻ nào, có thể muốn giết cứ giết.

Nếu là bởi vì đoạn này thời gian, Lâm Trường Lão đám người âm thầm quấy rối, dẫn tới Lăng Nhạc điện tăng số người cao thủ qua, này cũng có thể nói đi qua, có thể ngăn ngừa mấy ngày thời gian, hiển nhiên, Lăng Nhạc điện cao thủ tới còn không có như vậy kịp thời.

Đây cũng chính là nói, sớm này lúc trước, Lăng Nhạc điện hảo một số cao thủ ngay tại mộ thành.

Cho dù là cướp đoạt đến một cái mộ thành, đối với Lăng Nhạc điện mà nói, ah không coi là đối với Thái Nhạc điện chỉ làm trở thành bao nhiêu đả kích, như chuyện như vậy, gần nhất một năm nay, cũng không có ít phát sinh.

"Không phải là quá lâu, ước chừng hơn một năm thời gian." Bạch Phát Lão Giả trầm ngâm nói: "Chúng ta âm thầm ah tra xét thật lâu, thế nhưng là một chút mặt mày cũng không có. lần này điện chủ phái lão phu đám người qua, cũng là bởi vì Mộ gia cùng Lăng Nhạc điện ồn ào quá hung một chút nguyên nhân."

Mộ thành chính là Thái Nhạc điện phạm vi quản hạt, vô luận thành trì có giá trị hay không, Thái Nhạc điện cũng sẽ không cho phép cái khác bốn Đại chúa tể thế lực những tay đi vào, này liên quan chính là một cái thể diện.

Bởi vậy, tại có phát hiện, Thái Nhạc điện cao thủ lập tức cũng là âm thầm đến đây dò xét.

Bất quá đáng tiếc, chỉ là tra được Mộ gia cùng Lăng Nhạc điện âm thầm tương thông, về phần nguyên nhân là cái gì, không tra được.

Nhưng ah đáng được ăn mừng, thua lỗ có Thái Nhạc điện một các cao thủ xuất hiện ở này mộ thành, nói cách khác, tiến nhập có thể hay không nói động lẫm tức, còn là một vấn đề rất lớn.

Người này tính tình, cũng không phải là như vậy mà đơn giản sẽ bị nói động, không nhìn thấy đủ thực lực, cùng có đầy đủ thực lực người, lẫm tức tuyệt sẽ không làm cùng Lăng Nhạc điện phản bội sự tình.

Nếu nói như vậy, vì vô Hoa Tông, Mộ gia đám người an toàn, hôm nay, không thiếu được vừa muốn để cho hấn Trần Phàm trả giá rất lớn giá cao.

Trần Phàm lông mày nhẹ nhàng nhú một cái, kêu: "Mộ công tử!"

Mộ ứng huyền vội vàng qua, cung kính nói: "Tiểu công tử gọi tên của ta là tốt rồi, không biết tiểu công tử có chuyện gì?"

"Lăng Nhạc điện tựa hồ đối với Mộ gia rất coi trọng, đây là vì cái gì?" Trần Phàm hỏi.

Mộ ứng Huyền Đạo: "Tiểu công tử, việc này, cho dù ngài không hỏi, ta cũng sẽ báo cho ngài. tiểu công tử, xin ngài cùng chư vị đại nhân đi theo ta!"

Mộ ứng huyền chợt tại phía trước dẫn đường, chỗ đi chỗ, chính là Mộ gia trang vườn chỗ phương hướng.

Rộng rãi đường cái như trước như trước, chỉ bất quá, tất cả mọi người đều minh bạch, từ nay về sau, thành trì, sắp sửa đổi chủ nhân, tuy, khả năng không lớn là Thái Nhạc điện trực tiếp bị người tới chiếm lấy, có thể chủ nhân mới, nhất định sẽ vô cùng thuận phục Thái Nhạc điện!

Nhìn nhìn Trần Phàm đám người đi về hướng Mộ gia trang vườn, hết thấy mọi người, đều đem hô hấp áp đến thấp nhất, sợ quấy rầy đến thiếu niên này người, mặc dù tại vừa rồi, cũng không có nhìn thấy thiếu niên này người thể hiện ra thuộc về hấn cao chói vọt, nhưng, nhưng không ai hoài nghi thiếu niên này người vốn có lấy lực lượng đáng sợ.

Có thể chừng không Thái Nhạc điện, này bản thân liền là một loại lực lượng cường đại!

Dễ như trở bàn tay để cho Ngũ Nhạc Tứ Công Tử một trong lẫm tức, bỏ qua nguyên bản lập trường, này càng không phải là những người khác đủ khả năng làm được, mà khi nhớ tới cái này thời điểm, tất cả mọi người kim lòng không được che che miệng của mình. . .

Trước mắt, người thiếu niên còn không từng biểu hiện ra hấn tàn nhẫn, thế nhưng là, một khi hôm nay chỗ chuyện đã xảy ra có chỗ tiết ra ngoài, toàn bộ mộ thành, sẽ nghiêng đổ một hồi ngấp trời sát lục, điểm này, mọi người tin tưởng không nghi ngờ!

"Mộ gia?"

Mộ gia trang vườn trước, nhìn nhìn rồng bay phượng múa lưỡng chữ to, Trần Phàm lạnh lùng cười cười, tay áo huy động, mạnh mẽ linh lực bạo tuôn ra, đem bảng này gạch hóa thành tro tàn.

Một cái tính cả tộc người, cũng có thể vì lợi ích mà không cần nghĩ ngợi hãm hại cũng tiến hành tàn nhẫn đối đãi gia tộc, thực tại không cần phải tồn tại tại này thiên địa.

Hôm nay qua đi, Mộ gia sẽ vĩnh viễn xa trở thành lịch sử, mà tân Mộ gia xuất hiện, ah chính là một cái trọng tình trọng nghĩa Mộ gia!

Từ Trần Phàm bước vào Mộ gia trang vườn giờ khắc này bắt đầu, mộ thành chân chính hôm nào đổi ngày!

Mộ gia bên trong xa hoa, cho dù là lấy Trần Phàm ánh mắt, cũng nhìn không được có chỗ thần phục, đó này trong là một gia tộc, quả thật chính là một chỗ hoàng cung địa phương.

Đình đài lầu các, hòn non bộ nước chảy, không có chỗ nào mà không phải là tinh phẩm, mà trong mơ hồ, tất cả bài trí tương liên, tựa hồ trở thành một trận pháp, để cho Mộ gia trang vườn bên trong thiên địa linh khí hội tụ tốc độ, vượt xa địa phương khác.

Nhiều năm sừng sững này mộ thành, Mộ gia quả nhiên cũng có được chỗ độc đáo.

Đương nhiên, Trần Phàm cũng không có quá nhiều đi thưởng thức những cái này, vô luận Mộ gia bên trong tình cảnh là như thế nào kinh người, không có gì ngoài những cái kia xa hoa, còn lại, cũng còn không tha trong mắt hắn, Thái Nhạc điện hết thảy, không phải là Mộ gia đủ khả năng so sánh được.

Một đoàn người tại mộ ứng huyền dưới sự dẫn dắt, nhanh chóng tiến lên, xuyên qua Tiền viện, sau đó không lâu, xuất hiện ở một cái điện tích không nhỏ hoa viên bên trong.

Khi đi đến nơi này, Trần Phàm và Thái Nhạc điện một các cao thủ, nhin không được mí mắt nhảy lên, chợt Đạo tia ánh mắt quảng hướng hoa viên chính giữa một phương hồ nhân tạo.

Nhân công này hồ, để cho Trần Phàm đám người hơi bị cả kinh

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Tự Linh chi vật

Chương 61: Tự Linh chi vật

Phương này hồ nhân tạo không tính quá nhỏ, ít nhất trời nóng thời điểm, có thể lấy ra bơi lội trên đùa. . . .

Hồ nước trong veo vô cùng, gần như liếc một cái có thể nhìn thấy ngọn nguồn, hồ bản thân, từ nhìn mặt ngoài, không có chút nào kỳ lạ, hơi gió thổi tới, như cũ sẽ ở trên mặt hồ tạo nên tầng tầng rung động.

Nhưng, nhân công này hồ tuyệt đối không tầm thường!

Càng là tới gần hồ nhân tạo, thiên địa linh khí nồng đậm trình độ, lại càng tăng gọi người giật mình.

Thậm chí, cách xa xa nhìn về phía lấy hồ nhân tạo, cũng có thể phát hiện, mặt hồ giữa không trung, do tại thiên địa linh khí quá mức nồng đậm, gần như ở giữa không trung, tập kết nổi lên như sương tồn tại!

Thiên địa linh khí vốn như không khí đồng dạng, Vô Ảnh vô hình, mắt thường căn bản vô pháp bắt đến, mà ở chỗ này, cư nhiên hóa thành thực chất hình thái, có thể nghĩ, nơi này thiên địa linh khí, nên là bậc nào nồng đậm.

Như thế nồng đậm thiên địa linh khí tồn tại, gọi người tu luyện, có thể làm được làm ít công to!

Lăng Nhạc điện đối với Mộ gia coi trọng, chẳng lẽ cũng là bởi vì nhân công này hồ?

Lấy Trần Phàm thực lực cùng tầm mắt, cùng với cường đại Linh Giác cùng thần hồn cảm giác lực, tất nhiên là có thể cảm ứng được, phương này ngoài hoa viên, có bất phẩm cấm chế tồn tại, bằng không, nồng đậm thiên địa linh khí tụ tập ở chỗ này, thời gian dài, nhất định sẽ bị người phát giác được.

Bất quá bây giờ, có lẽ là bởi vì mộ thiên đức đám người chết thì chết, tổn thương tổn thương, mà thực lực của bọn hắn, thực sự không phải là quá mức cường đại, bởi vậy, tồn tại Đạo này cấm chế, cũng không có đối với Trần Phàm đám người tạo thành cái gì làm phức tạp.

"Mộ công tử, nhân công này hồ, làm thế nào tới?" đi ở bên hồ, Trần Phàm hỏi.

Như thế nồng đậm thiên địa linh khí, Trần Phàm đều không cần đi qua tu luyện, chỉ là đơn thuần hô hấp, cũng có thể để cho thiên địa linh khí chậm rãi tiến nhập trong thân thể.

Có này hồ nhân tạo, đợi một thời gian, chỉ cần Mộ gia trong có lấy một cái thiên phú không tới thiếu niên xuất hiện, như vậy, tương lai nhất định sẽ để cho Mộ gia xuất hiện một vị, đủ để cùng Ngũ Nhạc bên trong, cao cấp nhất cao thủ đánh một trận cường đại nhân vật.

Mộ ứng huyền hiểu ý tứ của Trần Phàm, lúc này đáp: "Hồ nhân tạo đã tồn tại đã lâu rồi, hiện giờ lần này hiện ra, lại là tại ba năm trước đây, nghĩa phụ ta ra ngoài, ngẫu nhiên, lấy được đồng dạng thần kỳ chi vật, mang về đem nuôi dưỡng tại đây trong hồ, sau đó không lâu, chính là xuất hiện trạng huống như vậy."

"Chính là nguyên nhân này, Lăng Nhạc điện đối với Mộ gia mới vô cùng coi trọng, bọn họ cũng muốn thần kỳ như vậy chi vật!"

Trần Phàm âm thầm ngưng trọng, may mắn lần này mình và Thái Nhạc điện cao thủ tới kịp, bằng không mà nói, nếu để cho Lăng Nhạc điện lấy được kia cái gọi là thần kỳ chi vật, không cần mấy năm thời gian, Lăng Nhạc điện chính thể thực lực, nhất định có thể vượt qua Thái Nhạc điện.

Cho đến lúc đó, mặc dù chính mình lại một lần nữa thi triển không muốn sống mật pháp, có lẽ, đều rất khó ngăn cản hạ Lăng Nhạc điện đối với Thái Nhạc điện tiến công bộ pháp.

Bất quá bây giờ xem ra, là hấn Thái Nhạc điện rầm rộ thời gian đến!

"Mộ công tử, có thể tìm ra thần kỳ như vậy chi vật sao?"

Này đồ tốt, nhất định phải đưa đến Thái Nhạc điện, thực sự không phải là Trần Phàm quá mức ngập ngừng, thật sự là thứ này có chút nghịch thiên, để ở chỗ này, thậm chí hòng võ Hoa Tông, chưa hẳn có thể bảo vệ ở.

Nghe vậy, mộ ứng huyền cười khổ nói: "Đây cũng không phải là ta đủ khả năng làm được. đoạn thời gian gần nhất này, chịu lắng tức cùng Mộ gia bức bách, từng cũng nghĩ qua, đem này thần kỳ chi vật cho trộm đi, có thể thủy chung cũng không có có thể làm được, vật kia, quá giáo hoạt! lúc trước nghĩa phụ ta có thể đem mang về, cũng là bỏ ra giá lớn."

Trần Phàm gật gật đầu, hấn này tin tưởng, này thần kỳ chi vật tại Mộ gia ba năm, mộ thiên đức tu vi, vẫn còn ở trong Thông Huyền kỳ, hiển nhiên là lúc trước đạt được thần kỳ chi vật, lưu lại ở dưới một ít tai họa ngầm.

Có thể trở thành nhất gia chi chủ, mộ thiên đức tu luyện thiên phú, tuyệt đối không thể xưng là chênh lệch!

"Lâm Trường Lão, các người mọi người liên bảo vệ tốt xung quanh, ta đi xem một chút, rốt cuộc là cái gì thần kỳ chi vật, cư nhiên có thể kiến tạo quá độ như thế kỳ lạ một màn."

Trần Phàm cười cười, bước chân khẽ động, bỗng tựa như tia chớp lướt hướng kia hồ nhân tạo giữa không trung.

Lúc này, thấy được Trần Phàm cử động, Bạch Phát Lão Giả đợi một đám Thái Nhạc điện cao thủ, trong con mắt của bọn họ, cũng là tuôn động lấy một tia lửa nóng, những người này đều là tu vi bất phàm hạng người, tất nhiên là có thể rõ ràng biết, nếu như lấy được thần kỳ như vậy chi vật, mang trở lại Thái Nhạc điện, như vậy, trong tương lai trong cuộc sống, cho Thái Nhạc điện mang tới tốt lắm, chính là dùng ngôn ngữ chỗ không cách nào hình dung ra.

Về phần Trần Phàm có thể thành công hay không, Bạch Phát Lão Giả đợi trong lòng người ngược lại là không có quá nhiều hoài nghi, thiếu niên này, tại Thái Nhạc điện, thậm chí tại toàn bộ Ngũ Nhạc cả vùng đất, đều đã sáng tạo ra hấn người không thể so sánh kỳ tích.

Tuổi còn nhỏ, đạt tới tới nguyên chi cảnh, luyện hóa mấy trăm năm qua, còn không người nào có thể luyện hóa Hạo Thiên kính, lấy tới nguyên cảnh thực lực, cư nhiên làm cho Lăng Thiên Phong sử dụng ra huyết động phương pháp tài năng chạy trốn. . .

Bực này tất cả các loại, đều là làm cho người ta đối với hiện giờ còn chưa không chân chính lớn lên người thiếu niên, có đầy đủ lòng tin!

Hồ nhân tạo giữa không trung, Trần Phàm chỉ là dừng lại một lát, chợt, giống như giống như cá bơi bắn vào trong hồ, lấy thực lực của hấn, còn không có biện pháp trên không trung không dựa vào ngoại vật dừng lại quá lâu thời gian.

Tuy không thể ở bên ngoài liên cảm ứng được kia thần kỳ chi vật tồn tại, có thể vào đến trong nước, thủy lưu chi lực cùng ba động, như cũ ngăn cản không được linh giác của hấn cùng thần hồn cảm giác lực.

"Bịch!"

Trần Phàm vào nước hạ xuống, rõ ràng, bên ngoài mọi người kinh dị nhìn thấy, lúc Trần Phàm sau khi tiến vào, này thanh tịnh hồ nước, đột nhiên trở nên vô cùng đục ngầu, dường như là có đại lượng mực nước đổ vào tiến nhập đồng dạng, nhường cho hồ nước, trở nên một mảnh đen kịt!

Những người khác chỉ là thấy đến nơi này một màn, đang ở trong hồ nước Trần Phàm, lại là cảm ứng được một cỗ áp lực thực lớn, từ bốn phương tám hướng xông tuôn đi qua.

Hiển nhiên, đây là kia thần kỳ chi vật cảm ứng được chính mình xuất hiện, tiến tới một loại bảo vệ tánh mạng thủ đoạn.

Đen kịt hồ nước, trực tiếp che đầy Trần Phàm tầm mắt, mà bởi vì những cái áp lực này xuất hiện, dẫn đến thần hồn cảm giác lực cùng Linh Giác, đều vì vậy mà nhận lấy một ít cản trở, không có rồi mới như vậy linh hoạt tự nhiên.

"Quả nhiên là bất phàm đồ vật!"

Bình ở hồ hấp Trần Phàm, đáy lòng khen thưởng tiếng thở dài, chợt hướng một cái phương hướng rất nhanh bơi đi, tuy thần hồn cảm giác lực cùng Linh Giác đều nhận lấy cản trở, nhưng còn vô pháp đem những cái này cho ngăn cách.

Hồ nhân tạo cũng không lớn, chỉ cần Trần Phàm hơi có cảm ứng, thần kỳ như vậy đồ vật, sẽ không có khả năng tiêu thất tại thần hồn của hấn cảm giác lực xuống. bởi vậy, cũng không lâu lắm, Trần Phàm Linh Giác, liền là tập trung ở một vật!

Kia đến cùng là như thế nào một kiện thần vật, tạm thời Trần Phàm còn không có biện pháp thấy được, bởi vì tầm mắt đích xác mơ hồ không rõ, bất

quá, hẳn lại là có thể cảm ứng được, đem làm cái gì kia một vật ở trong Linh Giác bị khóa chặt lại thời điểm, một cỗ vô cùng huyền ảo cảm giác, chính là xuất hiện.

Cỗ này cảm giác, kỳ thật cũng không có đại kỳ lạ chỗ, sở dĩ nói huyền ảo, đây là bởi vì, kia một vật, dường như là thai nghén thiên địa linh khí bốn nguyên. . . .

Thiên địa linh khí, bình thiên địa mà sinh, chỉ cần thương thiên đại địa vẫn còn ở, chỉ cần sinh linh vạn vật tồn hậu thế, như vậy, linh khí liền liên tục không ngừng, sẽ không khô kiệt, càng sẽ không triệt để biến mất.

Linh khí là thuộc ở thiên địa, không thuộc về bất cứ người nào, bất kỳ một kiện vật phẩm!

Nhưng mà, Linh Giác tập trung vào kia một vật, để cho Trần Phàm cảm thấy, thiên địa linh khí, giống như là thân thể hần bên trong dần sanh ra, cỗ này cảm giác, đầu rất đúng kỳ diệu vô cùng.

Trước mắt tầm mắt, tại Trần Phàm rất nhanh tiến gần thời điểm, bỗng nhiên khai lãng!

Trần Phàm mục quang chính là mãnh liệt bắt đầu lấp lánh, xuất hiện ở trong mắt, cũng không phải quá mức kỳ lạ chỗ, mà là một mảnh, bàn tay cỡ con cá.

Con cá nhỏ này, nó thân như mực, tản ra sâu kín hắc sắc quang mang, không vây, không vây cá, thậm chí ngay cả con mắt cũng không có, chỉ có một trương cái miệng nhỏ nhắn, đang không ngừng đóng mở lấy.

Đang là như vậy đóng mở, có từng đạo thiên địa linh khí, phảng phất từ thân thể của nó bên trong phun mạnh ra ngoài!

Đương nhiên, này cá con tự nhiên là không thể sinh thành linh khí, mà là nó có được lấy bẩm sinh thân thông, tại nó một hít một thở, phụ cận, thậm chí càng nơi xa thiên địa linh khí, rất nhanh hội tụ qua, như thế làm cho người ta tạo thành một loại ảo giác, tưởng rằng bản thân nó tại chế tạo ra thiên địa linh khí.

Đây là một cái, thần kỳ vô cùng Tự Linh chi vật!

Nhìn thấy con cá này nhi, Trần Phàm chẳng những không có vui vẻ, ngược lại khẩn trương hạ xuống.

Mộ ứng huyền đã từng nhiều lần tới trộm cắp, mặc dù là bởi vì thân ở trong Mộ gia, mộ ứng huyền không có khả năng giống như mình bây giờ như vậy, có thể trắng trợn làm việc, lại cũng suy đoán ra, nếu muốn đem con cá này nhi cho bắt được tay, sợ là không dễ dàng như vậy.

Bất quá, hồ nhân tạo chỗ hoa viên, đã bị Thái Nhạc điện cao thủ phong tỏa, chỉ cần con cá này nhi không có có đủ thực lực, đột phá mọi người phong tỏa, như vậy hôm nay, nó đã trở thành chính mình vật trong bàn tay!

Tĩnh nhìn con cá một lát sau, Trần Phàm mãnh liệt mà động, có thể tại nháy mắt, hần hai mắt chặt chẽ ngưng lại, cái kia cá con, cư nhiên vô thanh vô tức, ngay tại hần mí mắt phía dưới đào tẩu.

May mà, chỉ là tại mí mắt phía dưới không thấy, cũng không từ Linh Giác bên trong mất đi, bằng không mà nói, phải bắt được nó, chẳng lẽ lại, còn muốn đem cả người công nhân hồ hồ nước đều tháo nước hay sao?

Nếu là nói như vậy, sợ cũng không chiếm được Tiểu Ngư Nhi này a?

Trương tự như thế đồ vật, thiên chiếc phi phạm linh tính, có cực kỳ cường thịnh tự bảo vệ mình chi tâm, nếu như đã nhận ra nhóm người mình cường đại địch ý, mà lại cảm thấy, vô pháp đào thoát thời điểm, rất có thể, Tiểu Ngư Nhi này chọn là cực đoan nhất cử động, kia liền không phải Trần Phàm chỗ khát vọng lấy được.

"Người đã tốc độ như thế nhanh, ta đây hãy theo người hảo hảo vui đùa một chút, bất quá, người phải đáp ứng ta, lúc người chạy bất quá thời điểm của ta, phải ngoan ngoãn theo ta rời đi nơi này a!"

Trần Phàm nhẹ giọng đây này lẩm bẩm, thanh âm như thẳng tắp, tại đây đầy nước chỗ sâu trong truyền đăng xuất đi, hần tin tưởng, này Tiểu Ngư Nhi cho dù là nghe không hiểu lời của mình, ah có khả năng rõ ràng ý tứ của mình.

Đem làm cái gì thanh âm truyền ra nháy mắt, Trần Phàm thân thể, cũng là như một mảnh Thần Long, tại hồ ở dưới đáy, bộc phát ra vô cùng mau lẹ tốc độ, sau đó, hướng Linh Giác khóa chặt ở dưới hắc sắc cá con rất nhanh truy đuổi mà đi.

Trần Phàm tốc độ đã rất nhanh, cái kia hắc sắc cá con cũng là không chút nào chậm, mà bởi vì bản thể duyên có, nơi đây lại là ở trong nước, người sau càng thêm hành động tự nhiên.

Thường thường, tại Trần Phàm vừa mới nhích người thời điểm, hắc sắc cá con đã xuất hiện ở một phương hướng khác!

Phương này đầy hồ, là được một người một ngư, lẫn nhau truy đuổi chi địa, mà đến cuối cùng, bởi vì hắc sắc cá con tốc độ quá nhanh, nhìn qua, giống như là nó, tại đuổi theo Trần Phàm!

Lúc này dạng tình hình sau khi xuất hiện, Trần Phàm trong đôi mắt, lờ ra một tia giao hoạt ý tứ, tại thông minh ngư, nó cũng chỉ là con cá, linh trí không

khai mở lúc trước, làm sao có thể cùng nhân loại so sánh?

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: an bài

Chương 62: an bài

Một người một ngư, tại đáy hồ chỗ sâu trong, như là lưỡng Đạo mũi tên nhọn đồng dạng rất nhanh xuyên qua, có lẽ đều là chơi ra hào hứng, vậy mà cũng không có ý muốn dừng lại.

Bất quá, tại đây dạng không ngừng truy đuổi, nào đó thời khắc này, một đạo thân ảnh đột nhiên dừng lại, có lẽ là quán tính cho phép, đã sớm thay đổi tình hình, tại đây đạo thân ảnh đằng sau đuổi theo một đạo nho nhỏ thân ảnh, chính là trực tiếp đụng phải đi lên.

"Tiểu gia hỏa, ngươi không khỏi cũng quá nhanh một chút a?"

Trần Phàm nhẹ nhàng cười cười, thủ chương vạch vòng, mạnh mẽ linh lực, tại trong chớp mắt, liền đem xung quanh chi địa, cho cường ép cảm giữ hạ xuống, kia nho nhỏ thân ảnh, trong này, ah là không thể làm gì bị giam cầm.

"Xùy~~, Xùy~~!"

Nhỏ hẹp trong không gian, hắc sắc cá con không ngừng lắc đầu vẩy đuôi, lại có chói tai thanh âm phát ra, nghĩ đến, là đang lắng Trần Phàm nói chuyện không tính toán gì hết!

Thấy vậy, Trần Phàm không khỏi bật cười thanh âm, nói: "Tiểu gia hỏa, đi với ta một chỗ, tuyệt đối nếu so với ngươi ngậy ngốc ở chỗ này thoải mái rất nhiều, hơn nữa, ngươi tiếp tục ở trong đây, sẽ gặp nguy hiểm."

Trần Phàm tự nhiên không nỡ bỏ tổn thương nó, Lăng Nhạc điện người cũng sẽ không tổn thương nó, nhưng nếu như Lăng Nhạc điện cao thủ quy mô xâm phạm, thẩm hùng đám người thủ không được thời điểm, lại là sẽ đem nó làm hồng.

Tốt như thế đồ vật, làm sao có thể lưu cho địch nhân?

Trong khi nói chuyện, Trần Phàm hai tay một sao, một phương Ngọc Tĩnh Bình xuất hiện, sau đó ah mặc kệ hắc sắc cá con có nguyện ý hay không, liền đem nó cho đặt đi vào, lập tức phong hào nắp bình.

Hôm nay hay là mưu lợi một chút, bằng không mà nói, lấy này hắc sắc cá con tốc độ, nếu muốn đem nó cho bắt lại, đến phí không nhỏ công phu.

"Ít điện chủ, đắc thủ a!"

Nhìn thấy Trần Phàm từ đáy hồ xuất ra, Bạch Phát Lão Giả đám người cũng không có hỏi có hay không đắc thủ, có thể thấy, bọn họ đối với niềm tin của Trần Phàm, đã đạt đến một cái đuôi mù chỗ mục đích bước.

Trần Phàm gật đầu cười, cầm trong tay Ngọc Tĩnh Bình đưa cho Bạch Phát Lão Giả, lập tức nói: "Lâm Trường Lão, sau khi trở về, liền truyền tin ra ngoài, nói đồ của Mộ gia, ta Thái Nhạc điện đã được."

Bạch Phát Lão Giả mi tâm nhú một cái, nói: "Làm như vậy, đích thực là hóa giải Lăng Nhạc điện xâm phạm mộ thành nguy cơ, nhưng mà, như Lăng Thiên Phong dưới sự tức giận, đem tin tức này truyền ra ngoài, ta Thái Nhạc điện chỉ sợ tội phạm quan trọng nhiều người tức giận."

Nghe vậy, Trần Phàm lạnh lùng cười cười, nói: "Phạm nhiều người tức giận, này thì như thế nào? chỉ cần tiểu gia hỏa này tại Thái Nhạc điện, không cần bao lâu thời gian, các vị trưởng lão, bao gồm mẹ ta, Hứa lão thực lực của bọn hắn, đều có một bước dài tiến, chẳng lẽ còn sợ bọn họ hay sao?"

"Thiên nguyên rửa, cửu đại mà chết! hiện giờ đối với ta Thái Nhạc điện, cái khác bốn nhạc, không phải là không nhìn chăm chăm lấy? đã như vậy, vậy tới quang minh chánh đại một ít, ta ah muốn nhìn rõ sở, đến cùng Ngũ Nhạc này, không có gì ngoài Lăng Nhạc ngoài điện, còn có ai, là ta Thái Nhạc điện chân chính địch nhân!"

"Vâng, ghi nhớ ít điện chủ chỉ lệnh!"

Bạch Phát Lão Giả đám người nhất thời khom người nói, Trần Phàm tuy tuổi nhỏ, có thể trong lòng bọn họ, sớm đã trở thành vương giả, Trần gia các thời kỳ, chẳng quản người bị thiên nguyên rửa thống khổ, có thể đều không ngoại lệ, tại đối mặt cường địch thời điểm, đều là như thế bá đạo, mà phần này bá bên ngoài Đạo, bọn họ càng có được lấy cùng bá đạo thành có quan hệ trực tiếp thực lực.

Mấy trăm năm qua, Thái Nhạc điện nhìn như bấp bênh, nhưng cho tới bây giờ, đều không ai có thể chân chính tiến động Thái Nhạc điện căn cơ.

Từng tràng đại chiến, chẳng những chưa từng tổn hại và Thái Nhạc điện quá nhiều, ngược lại, để cho Thái Nhạc điện càng thêm mạnh mẽ lên.

Trong này, không có gì ngoài Thái Nhạc điện mọi người trên dưới một lòng, càng nhiều, chính là Trần gia các thời kỳ, không sợ bất kỳ khó khăn nguy hiểm, thế phải cùng thiên tranh phong quyết tâm!

"Chúng ta đi thôi, thành trì, về sau liền giao cho võ Hoa Tông."

Thu hồi lãnh ý, Trần Phàm cười hướng Mộ gia trang vườn đi ra ngoài, chuyến này đi đến võ ma đảo trên đường, thu hoạch xác thực không nhỏ, chẳng những nhận được võ Hoa Tông thuần phục, càng lấy được hắc sắc cá con bực này thần kỳ chi vật, để cho người vui vẻ chính là, kết giao cho một đám hảo hữu, đây mới là thu hoạch lớn nhất.

Mộ gia, rất nhiều người từ lúc chờ, đều là người quen!

Thảm hùng, Ngô Thiên, Mộ Dung tức phụ tử nữ ba người, còn có Trần sơ đẳng người.

"Công tử. . ."

Trần Phàm liền vội vàng tiến lên ngừng lại mọi người hành lễ, hần cười nói: "Tất cả mọi người là bằng hữu, không cần bởi vì thân phận của ta, mà cải biến giữa chúng ta phân nhân tình này nghị."

Cùng thảm hùng trong đó khả năng có lẫn nhau lợi dụng, Ngô Thiên ah chỉ là bởi vì Mộ gia, nhưng mộ thiết dương huynh muội, đã từng lại là cùng mình, có một phần giao tình tốt, phần này giao tình, nếu là bởi vì hai bên địa vị mà phát sinh biến hóa, kia liền không phải Trần Phàm muốn gặp đến một màn.

"Trần Phàm, ngươi không có việc gì, đúng không?"

Cần rằng, mộ Tân Nguyệt nhỏ giọng hỏi, lảng lác, cho tới bây giờ, còn phảng phất kiểu tiếng sấm rền, đang lúc mọi người trong đầu tiêu tán không đi.

"Yên tâm, ta không có việc gì, cũng sẽ không cho phép chính mình có việc."

Trần Phàm chỉ vào Trần sơ đẳng người, quay đầu, nói: "Lâm Trường Lão, mấy vị này đều là ta tại mộ thành nhận thức bạn tốt, đem bọn họ đều mang về Thái Nhạc điện a!"

"Vâng, ít điện chủ!"

Đối với Trần Phàm mệnh lệnh, Thái Nhạc trên điện, không người sẽ nghi vấn phản đối. mà có thể trở thành bằng hữu của Trần Phàm, Bạch Phát Lão Giả đám người không cần nghĩ, Trần sơ đẳng người, có lẽ thiên phú không đủ xuất sắc, nhưng nhất định có đặc biệt ưu điểm, bằng không, không chiếm được Trần Phàm chấp nhận.

Trần Phàm ngược lại lại nói: "Trầm tiền bối, mộ thành về sau liền giao cho ngươi rồi, tuyên Dương Thành Mộ gia, về sau ah nhờ cậy ngươi chiếu cố tốt, về phần Lăng Nhạc điện người, ngươi không cần quá lo lắng, Lâm Trường Lão sau khi trở về, nói rõ tình huống, mẹ ta sẽ phái Thái Nhạc cao thủ đến đây hỗ trợ trấn thủ nơi này."

Thảm hùng ôm quyền nói: "Công tử, không cần phiền toái như vậy, Lăng Nhạc điện thật là đáng sợ, nhưng ta võ Hoa Tông không sợ bọn họ. bọn họ nếu muốn chiến, võ Hoa Tông trên dưới, cùng tử chiến với hần, tuyệt sẽ không để cho công tử ngươi thất vọng."

"Võ Hoa Tông huynh đệ đều là vậy mới tốt chứ, đương nhiên không sợ bất luận kẻ nào, bất quá, ta cũng không muốn các huynh đệ phát sinh vấn đề."

Trần Phàm cười cười, nhìn về phía Mộ Dung tức bọn họ, nói: "Ngô tiền bối, Mộ tiền bối, Mộ huynh, Tân Nguyệt, nếu như các ngươi cảm thấy tuyên Dương Thành đợi thời gian quá lâu, có thể theo Lâm Trường Lão đi Thái Nhạc điện sinh hoạt, chỗ đó, cũng sẽ là nhà của các ngươi."

Ngô Thiên khoát tay, cười nói: "Lão phu nhân văn dã hạc dã quen, còn là ưa thích độc lai độc vãng, công tử hảo ý, lão phu tâm lĩnh, bất quá, về sau chỉ cần dùng lấy lão phu, để cho Mộ Dung tức phái người tới nói một tiếng, lão phu nghĩa bất dung từ."

"Đa tạ tiền bối!"

"Trần Phàm, ngươi muốn rời đi sao?"

Mọi người đồng thời nhìn nhìn Trần Phàm, Trần Phàm tại an bài lấy hết thấy, đây cũng là nói rõ, hần muốn ly khai mộ thành, tuy cũng biết, người sau sẽ không cùng bọn họ tụ họp trên quá lâu, hai bên trong đó, cố nhiên là bằng hữu, thế nhưng là, con đường của Trần Phàm, về sau đem cùng giữa bọn họ, càng ngày càng xa!

Nhưng Trần Phàm nhanh như vậy liền muốn ly khai, hay để cho đến mọi người có chút không muốn bỏ!

"Ta đã dừng lại thời gian quá lâu, ha ha, các người cũng biết, thời gian với ta mà nói, quá quý giá, cho nên, chỉ có thể cùng mọi người nói tái kiến."

Trần Phàm đi đến Trần sơ đằng mặt người trước, nghiêm nét mặt nói: "So với những người khác, các người nội tình đều muốn mỏng trên rất nhiều, nhưng ngàn vạn không muốn nhụt chí, lại càng không muốn tự ti, thế gian này, đích thực là có vô số thiên phú tuyệt đỉnh hạng người, nhưng chân chính sừng sững trên thế gian chỉ đỉnh những người kia, bọn họ chỗ dựa vào, cũng không phải bản thân thiên phú, biết không?"

Nhìn qua so với nhóm người mình cái đầu còn muốn nhỏ trên một chút người thiếu niên, Trần ban đầu bọn họ, đã là không biết nên nói cái gì cho phải, bọn họ biết mình đám người gặp quý nhân, có lẽ không suy nghĩ qua, cư nhiên là như thế kinh người.

"Công tử yên tâm, đi Thái Nhạc điện, chúng ta nhất định sẽ không cho ngài mất mặt." Trần sơ đẳng người quát lớn, bọn họ làm sao không rõ ràng lắm, đối với bọn hắn mà nói, đây là như thế nào một cái thiên đại gặp gỡ!

Có lẽ, cho dù là bọn họ không có thành tựu, Thái Nhạc điện người cũng sẽ không nói bọn họ, có thể bởi như vậy, bọn họ liền có lỗi với Trần Phàm dẫn dắt chỉ an.

Loại này thật xin lỗi, tuyệt đối không cho phép xuất hiện! Trần sơ đẳng người âm thầm thề!

"Hảo!"

Trần Phàm nhìn chung quanh xung quanh một vòng, lập tức ôm quyền nói: "Chư vị, như vậy cáo từ, ngày sau có thời gian hữu duyên, mọi người chúng ta lại tụ họp, các vị bảo trọng!"

"Trần Phàm, người cẩn thận chính mình a!"

Chỉ có mộ Tân Nguyệt lớn tiếng hô, những người khác, đều đem muốn nói đặt ở nội tâm, bọn họ có lẽ minh bạch, từ sau này, nếu muốn một chỗ lại tụ họp, có lẽ cơ hội đem thật rất ít.

Trần Phàm hát đầu, chợt điện đồng dạng hướng ngoài thành rất nhanh chạy lướt qua mà đi.

Đi đến vô ma đảo, là trước hảo lộ tuyến, này một trì hoãn, bất tri bất giác, đã mấy tháng lâu, nhưng hắn bây giờ lập tức rời đi, không phải là bởi vì trong nội tâm sốt ruột, mà là, loại này ly biệt về u sầu, làm cho người ta quá bị đè nén.

Trần Phàm là có tình người, cho nên, hắn vô cùng không thích loại này bầu không khí, nguyên bản, hắn cũng là muốn vụng trộm rời đi được!

Ra mộ thành, Trần Phàm chọn xong phương hướng, sai bước tiến đến, nhưng vào lúc này, lông mày lại đột nhiên nhăn nhúm một cái, bất quá, cũng không nói thêm cái gì, như cũ là thả tốc độ bước tới.

Hơn nửa canh giờ, mộ thành ở hậu phương, đã là hóa thành một cái chấm đen, bằng hữu của hắn, cùng với ly biệt thì chỗ sinh ra phiền muộn, liền tại đây chút thời gian, càng ngày càng xa, cuối cùng, rốt cục nhẹ nhàng từ từ tiêu tán.

Lúc này, Trần Phàm nhìn lên trời xanh, thật sâu thở dài một hơi, trên mặt, hiện ra một cái cười ôn hòa cho.

Hắn năm nay mới mười sáu tuổi, tuy đã làm qua lễ thành nhân, tại đây phiên thiên địa, xem như một cái đại nhân, có thể ở trong mắt người khác, vẫn như cũ là người thiếu niên người.

Cho nên, thiếu niên nên có thiếu niên tâm tính, đừng cho quá nhiều chuyện, mãi đi mất chỉ có tuổi trẻ mới có thiên tính.

Cười ôn hòa cho, vẫn còn tiếp tục bày biện ra, bất quá, thiếu niên thanh âm, lại trở nên có vài phản bình thản, thậm chí là xen lẫn dày đặc lãnh ý.

"Đều theo ta đã lâu như vậy, nơi này đã là không người khu vực, cho dù phát sinh một ít gì sự tình, ah không cần lo lắng bị người phát giác được, cho nên, chư vị cũng nên hiện thân a?"

"Hắc hắc, ít điện chủ Linh Giác cùng cảm giác lực, quả nhiên nhạy bén vô cùng a! ta còn tưởng rằng, ít nhất phải chờ thêm cái ba lưỡng thiên thời gian, ít điện chủ mới sẽ rời đi mộ thành, không nghĩ tới ít điện chủ lại có thể như thế sốt ruột, quấy rầy đến ít điện chủ chạy đi, thực không có ý tứ a!"

Bầu trời phía trên, đột nhiên một hồi vận vận, mà, tự trong đó, mười mấy đạo thân ảnh ập không mà hiện!

Chương 63: phê hồn

Chương 63: phê hồn

"Lăng túc, ngươi quả nhiên còn chưa chết tâm à!"

Đạp không hạ xuống hơn mười người, bao gồm lăng túc ở trong, đều là bị thiếu niên những lời này cho lạnh rồi ngẩn người, này chẳng phải là tại nói cho bọn hắn biết, thiếu niên đã sớm biết bọn họ những người này, sẽ ở hẳn lúc rồi đi xuất hiện chặn đường?

Kể từ đó, chẳng lẽ không phải đây là nhằm vào bọn họ mà cố ý thiết lập một cái bẫy?

Bất quá, ngay cả là cam bẫy, lăng túc như cũ là nguyên lai biểu tình, chưa từng có chút sợ hãi hoặc lo lắng, mộ thành bên trong đến cùng có bao nhiêu Thái Nhạc điện cao thủ, hẳn vô cùng rõ ràng, luận nhân số, có lẽ đối phương ít một chút, nhưng nếu chân chính đại chiến, thắng bại cũng còn chưa biết.

Thế nhưng, Trần Phàm vẫn là theo lăng túc đồng tử chỗ sâu trong, đã nhận ra một tia mất tự nhiên, lúc này khẽ cười nói: "Ngươi cứ việc yên tâm, hôm nay, ta chỉ có một người."

Lăng túc đồng tử rồi đột nhiên chặt chẽ co rút lại, Trần Phàm biểu hiện ra cái gì tâm tình, hẳn đều không cảm thấy ngoài ý muốn, đúng là như thế bình tĩnh. . . . . lăng túc tự nhận, nếu đối lại là hắn, tuyệt làm không được như vậy!

Trần Phàm đây rốt cuộc là không sợ hãi, hay là có đầy đủ tự tin?

Vô luận là cái gì, đối với hắn lăng túc mà nói, cũng không phải chuyện tốt, đồng thời, cũng là cho hắn biết, hôm nay chặn đường, cũng không có làm sai.

Lăng túc thật sâu hít và một hơi, trầm giọng nói: "Ít điện chủ, không thể không nói, ngươi trời sinh liền có được lấy phi phạm quyết đoán, cùng vương giả khí độ!"

"Vậy ta cũng không biết, ngươi cử động như vậy, đến cùng là có ý gì sao?" Trần Phàm cười hỏi.

Lăng túc nói: "Ít điện chủ mới vừa rồi còn nói, ta lăng túc quả nhiên không có chết tâm! đích xác, ta vô pháp hết hy vọng!"

"Cùng ngươi hợp tác, đích thực là có thể làm cho ta thoát khỏi một ít xấu hổ, do đó có thể tiếp tục tại tương lai vô đạo trên đường đi hành tẩu, bất quá ít điện chủ!"

Nhìn nhìn Trần Phàm, lăng túc trong mắt, xoay mình hiện mấy phần dữ tợn: "Ngươi người này, quá đáng sợ, vô luận là tu luyện thiên phú, vẫn là đối với tình thế nắm chắc, cũng không phải cái khác bạn cùng lứa tuổi có thể so sánh, bỏ mặc lấy ngươi phát triển, chẳng quản ngươi cho ta một cái cam đoan, thế nhưng là ta biết, cuối cùng có một ngày, ta nếu không thần phục với ngươi, kia cũng chỉ có một con đường chết."

"Thay vì đến lúc sau để trong tay ngươi, còn không bằng, ngươi bây giờ sẽ chết trong tay ta!"

"Ngươi bây giờ giết đi ta, ta có thể cam đoan, ngươi đều sống cũng không đến phiên ngươi muốn sống lúc kia." Trần Phàm nhàn nhạt cười nói.

Này lăng túc đích xác rất có dã tâm, chí tiết, dã tâm quá lớn, cho nên không bỏ xuống được hiện tại vốn có, bằng không mà nói, hắn căn bản không cần cùng hợp tác với mình, thiên địa to lớn, có rất nhiều địa phương, để cho hắn biến rộng ngư được!

"Ha ha!"

Nghe vậy, lăng túc cười to: "Trần Phàm, Bồn công tử có thể làm như vậy, như thế nào lại không nghĩ tới hậu quả? ngươi chết, là chết ở Lăng Nhạc điện trong tay, lấy ngươi tại Thái Nhạc điện địa vị cùng mẫu chốt, Bồn công tử tin tưởng, Thái Nhạc trên điện, bao gồm mẫu thân của ngươi ở trong, tất nhiên sẽ lập tức đối với Lăng Nhạc điện phát động lên không chết không thôi tiến công, đến lúc đó, Bồn công tử nguy cơ, tự nhiên hóa giải!"

"Nói cách khác, Bồn công tử há lại sẽ đợi đến hiện ở thời điểm này?"

Mộ thành bên trong sở dĩ không có động thủ, lăng túc là không nắm chắc, hiện giờ bốn phía không người, không có Thái Nhạc điện cao thủ ở bên, chỉ bằng vào một cái Trần Phàm, hơn mười cao thủ, không sợ bất không được hắn!

Trần Phàm lắc đầu, nói: "Lăng túc, ngươi đối với chính ngươi, hoặc là nói, đối với bên cạnh ngươi những người này, thật là có tự tin!"

Lăng túc sắc mặt liền biến đổi, chợt khôi phục bình thường, lạnh lùng nói: "Ngươi thủ đoạn đối phó với Lăng Thiên Phong, xác thực gọi người khiếp sợ, có thể Bồn công tử không tin, ngươi có thể trắng trợn sử đi ra, hơn nữa, loại kia trạng thái, ngươi có thể kiên trì bao lâu?"

Trần Phàm lại cười nói: "Ta cũng không phải là ý tứ này! ta nếu như đã sớm biết ngươi sẽ không chết tâm, lăng túc, ngươi cho rằng, ta sẽ không có bất kỳ chuẩn bị? lăng túc, không sợ nói thật với ngươi, nếu ta ở chỗ này phát sinh bất kỳ ngoài ý muốn, ngươi tuyệt đối vô pháp còn sống trở lại Lăng Nhạc điện, ngươi tin tưởng sao?"

"Người?" lảng túc nhất thời trầm mặc xuống.

Trần Phàm lại lần nữa cười nhạt một tiếng, đã tâm càng lớn người, sẽ càng nhiều nghi, bởi vì người như vậy, không cho phép phát sinh bất kỳ ngoài ý muốn, mà chỉ cần có một chút biến hóa, thì có thể làm cho bọn họ tâm thần có chỗ biến hóa, đây là nhân tính!

"Nếu là như vậy!"

Im lặng sau một hồi, lảng túc rồi mới lên tiếng: "Bồn công tử cũng chỉ thật là tàn nhẫn một chút! Trần Phàm, đây là người bức ta, đợi cho người thân bất do kỷ thời điểm, ngàn vạn đừng trách Bồn công tử như thế tâm ngoan thủ lạt."

Lảng túc trước người, đột nhiên có một đạo nồng đậm cực kỳ hắc sắc chi khí chậm rãi tuôn động xuất ra, hai tay của hắn, một khóa hắc sắc hạt châu, tản ra chói mắt tới tận hạo quang, màu đen kia chi khí, chính là từ nơi này trong hạt châu phát ra.

Tại đây khí lưu tuôn động tại trong không gian thời điểm, Trần Phàm rõ ràng cảm ứng được, có một cỗ cực kỳ mãnh liệt, lại gọi người mười phần áp lực khí tức bức người mà đến.

Lúc này khí tức lan tràn, Trần Phàm rõ ràng phát giác được, bản thân thần hồn, tựa hồ rục rịch, rất có không bị bản thân khống chế đồng dạng muốn phá thể mà ra.

Này hắc sắc hạt châu, dĩ nhiên là trực tiếp nhằm vào thần hồn mà đến!

"Lảng túc!"

Trần Phàm hai mắt, vô cùng rét lạnh hạ xuống: "Ta còn tưởng rằng, người có thể trở thành Ngũ Nhạc Tứ Công Tử một trong, tại Lăng Nhạc điện, cũng có được một đám trung thành và tận tâm thuộc hạ đi theo, toàn bộ đều dựa theo người thiên phú hơn người, cùng với bản thân nhân cách mị lực cùng thủ đoạn, lại không ngờ tới, người đúng là như thế bi ôi! nếu ta không có đoán sai, phía sau người những người này, toàn bộ đều bị người khống chế được a?"

"Hắc hắc!"

Lảng túc tàn nhẫn cười nói: "Ta sinh ra hèn mọn, chính là một vút bỏ nhi, mặc dù dựa theo tu luyện thiên phú, có được một phiên thiên địa, thế nhưng là, thì như thế nào có thể cùng Lăng Dương so sánh, lại có thể nào từ Lăng Thiên Phong thủ hạ, lôi ra một đám thuộc về mình, suốt đời cũng sẽ không phản bội thủ hạ đâu này?"

"Người nói không sai, hết thấy, đều bởi vì Bồn công tử trong tay này khóa phệ hồn châu!"

Trần Phàm không rõ ràng lắm phệ hồn châu đến cùng có như thế nào diệu dụng, có thể đơn nghe danh tự, liền cũng biết, cùng mình vốn có phệ linh châu, là đồng dạng ta ác!

Nhưng tà ác hay không, từ trước đến nay đều bởi vì người mà khác!

"Phệ hồn châu, thôn phệ người khác thần hồn, hắc hắc, Trần Phàm, đem làm cái gì thần hồn của người, tồn tại ở phệ hồn châu về sau, đến lúc đó, ngàn vạn chớ có nghĩ lấy phản kháng, bằng không thì, kia đợi hậu quả, sẽ là người chỗ chịu không nổi."

Lảng túc cười to, đây cũng là hắn có chút bất đắc dĩ, Trần Phàm thân phận quá trọng yếu, hắn cũng không muốn cảm phệ hồn châu tới đem chương không, như có chút phạm sai lầm, hắn lảng túc đem vạn kiếp bất phục!

Nhưng hôm nay, tại vô pháp đem Trần Phàm giết chết dưới tình huống, hắn liền cũng chỉ có thể dùng thủ đoạn như thế.

"Lảng túc, ta sợ người đến cuối cùng sẽ thất vọng!"

"Người ngược lại là rất mạnh miệng, lúc người bị Bồn công tử chương không, Bồn công tử ngược lại muốn nhìn, người có phải hay không còn có như vậy tự tin cùng ngông nghênh!"

Dứt lời thời điểm, lảng túc hai tay, không lồ linh lực, không ngừng bạo tuôn ra, chợt, cùng với thần hồn của hắn chi lực, cùng nhau rót vào đến đó khóa hắc sắc trong hạt châu.

"Ông, ông!"

Từng đợt kỳ dị thanh âm, tự trong hạt châu truyền đẩy ra, này thiên địa đang lúc hắc sắc khí lưu, càng nồng đậm, đến cuối cùng, gần như che khuất bầu trời, trên không trung nắng gắt, đều là bị cưỡng ép che đẩy hạ xuống.

"Rống!"

Nháy mắt, hình như có một tiếng dữ dội rống lên một tiếng vang vọng, kia đầy trời hắc sắc khí lưu, vậy mà như thiểm điện ngưng tụ, tới cuối cùng, hóa thành một mảnh, chân đến vài chục trượng lớn nhỏ không lồ Hắc Xà!

Kia Hắc Xà, giương miệng lớn dính máu, hô hấp trong đó, trong trời đất vô số linh khí bị thôn phệ mà vào, từng đạo đáng sợ hắc sắc khí lưu, tại trong

miệng nó, giống như lưu tinh tiễn, hướng Trần Phàm mãnh liệt bắn mà đến.

Kia phảng phát vạn đạo mũi tên nhọn phá không phóng tới, vừa mới xuất hiện nháy mắt, liền để cho Trần Phàm cảm ứng được, bản thân thần hồn, vô cùng rung động, đang run động thời điểm, phá thể mà ra cảm giác, càng thêm lớn lên.

"Hắc hắc!"

Lăng tức tiếng cười quái dị không chỉ, đổi thành những người khác, hắn nếu muốn nghĩ chừng không người khác thần hồn, sẽ rất khó khăn, có thể tại Trần Phàm nơi này sẽ không, người sau mặc kệ có nhiều xuất sắc, hắn bản thân tu vi, thủy chung không bằng chính mình.

Từng đạo hắc sắc mũi tên nhọn, nháy mắt liền đem Trần Phàm quấn quanh mà lên, chợt, mũi tên nhọn biến trở về khí lưu, lấy chỗ nào cũng có xu thế, cường ép tiến nhập đến Trần Phàm trong cơ thể.

Rõ ràng, những cái này hắc sắc khí lưu, phảng phát cười xe nhẹ đi đường quen, đối với cổ thân thể này cực kỳ quen thuộc, một khi tiến nhập, chính là bay thẳng đến hướng thần hồn chỗ chỗ sâu trong bạo tuôn ra mà ra.

Thế quá lớn, chính là Trần Phàm muốn ngăn cản đều là vô pháp làm được!

Phệ hồn này châu như thế quý dị, khó trách lăng tức có thể không chế mạnh mẽ hơn hắn rất nhiều Thông Huyền cảnh cao thủ.

Bất quá, lăng tức nếu là cho rằng, như vậy liền có thể không chế ở hãn lộ của Trần Phàm, phí trước sẽ thất vọng.

Cảm ứng đến những cái này hắc sắc khí lưu chỗ qua, một lát sau, Trần Phàm tâm thần nhẹ nhàng khẽ động, tại từng đạo hắc sắc khí lưu trước, một khóa hiện ra thanh sắc hào quang hỗn viên hạt châu cứ thế mà hiện, chính là phệ linh châu!

Phệ linh châu cũng không có phệ hồn châu như vậy, có thể thu người khác thần hồn, nhưng phệ linh châu diệu dụng, đồng dạng cũng không phải phệ hồn châu có khả năng có.

Phệ hồn châu phát tán ra tới hắc sắc khí lưu, bản thân linh lực khó có thể đem ngăn cản, chỉ có dựa vào thần hồn chi lực cường đại, có lẽ mới có thể đem mạnh đi trực xuất ra.

Thế nhưng phệ hồn châu bản thân chính là vì thôn phệ người khác thần hồn, tại đây dạng trực xuất trong quá trình, thế tất cũng có thể để cho bản thân thần hồn gặp được phi thường lớn phiền toái.

Chính là nguyên nhân này, lăng tức trước kia tại đối mặt tu vi tại phía xa hãn phía trên những cao thủ kia, còn có thể thành công không chế.

Phệ linh châu có thể thu thiên hạ bất kỳ có linh tính chi vật, từ khí bốn nguyên chi linh như vậy cường đại, đem phệ linh châu khắc chế gắt gao, vẫn như trước, phệ linh châu có thể chậm rãi theo hãn bên trong, hấp thu đi linh tính của nó.

Phệ hồn châu đích xác rất đáng sợ, nhưng nó đáng sợ, cùng từ khí bốn nguyên chi linh đáng sợ, hoàn toàn là hai bất đồng lĩnh vực, phệ linh châu khó mà đối phó từ khí bốn nguyên chi linh, đối phó phệ hồn này châu. . . .

Thanh sắc hào quang biên độ sóng ra, liền như là một đạo không thể phá vỡ che chắn, chẳng những là nhưng từ nào đó từng đạo hắc sắc khí lưu va chạm mà thủy chung không chút sút mẻ, càng tại đây không ngừng va chạm, phệ linh châu lấy tốc độ cực nhanh, hấp thu những cái này hắc sắc khí lưu!

Nhìn nhìn Trần Phàm, lăng tức tựa hồ đã thấy được phí trước, giống như phía sau hãn những người kia đồng dạng, về sau sẽ đối với hãn nói là làm, hãn liền nhịn không được vui vẻ cười ha ha.

Không chế Thái Nhạc điện Thiếu chủ, chẳng lẽ không phải chính là không chế được Thái Nhạc điện?

Có Thái Nhạc điện thế lực cường đại, Lăng Thiên Phong cùng Lăng Dương, cùng với Lăng Nhạc điện đông đảo cao thủ, cũng sẽ không mang đến cho hãn bất kỳ uy hiếp.

Nghĩ đến đây, lăng tức càng đắc ý!

Nhưng mà, thời gian một chút đi qua, hãn cũng không có nhìn thấy trong dự liệu hiệu quả, một cổ bất an ý niệm trong đầu, nhất thời tại trong lòng chậm rãi hiện ra. . . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: sát tâm

Chương 64: sát tâm

Thiếu niên khuôn mặt, bày biện ra vẻ thống khổ, cho nên nhìn qua, có một chút chút vụn vặt cùng dữ tợn!

Nhưng mà, đây không phải lãng túc muốn kết quả!

Tại phế hồn châu dưới tác dụng, đều hiện ở thời điểm này, thiếu niên biểu hiện ra ngoài, không phải là thống khổ, mà là sắc mặt có chỗ mờ mịt, mất đi một nửa thần hồn, vừa mới bắt đầu có chỗ không quen biểu hiện.

Lại còn, đến lúc này, phế hồn châu năng lượng, cũng có thể trở về.

"Ong, ong!"

Liên tại lãng túc càng thêm bất an thời khắc, trong tay hắc phế hồn châu, đột nhiên nhẹ nhàng run rẩy lên, chợt, kia đầy trời hắc sắc khí lưu biến thành Hắc Xà, cũng tại lúc này, tựa hồ là nhân tính hóa lướt qua một tia kinh khủng . . .

Lãng túc sắc mặt đại biến, không chút nghĩ ngợi, muốn đem phế hồn châu cho thu hồi.

Phế hồn châu là hắc tồn tại căn bản, so với bản thân hắc tu vi, đều muốn tới tin cậy, nếu là phế hồn châu gặp chuyện không may, lãng túc dám cam đoan, không đề cập tới những người khác, riêng là phía sau hắc những người này, sẽ ngay lập tức đem hắc cho bằm thây vạn đoạn!

Bất quá, tại thu hồi phế hồn châu chỉ kịp, lãng túc hay là thoáng nhìn, đối diện cách đó không xa, thiếu niên thần sắc thay đổi một lần, tựa hồ là đem muốn không chịu nổi bộ dáng.

Lãng túc không khỏi cắn răng giậm, đồng tử, phù lướt đi một vòng lạnh lẽo dữ tợn.

Đi đến hôm nay một bước này, thực không trong lòng của hắc mong muốn, có thể như là đã làm, nếu như không có cánh nào thu phục Trần Phàm, Lãng Nhạc điện có lẽ sẽ hộ hắc nhất thời, nhưng tuyệt đối sẽ không thủ hộ quá lâu, mặc kệ ngoại nhân có biết hay không, hắc đã phản bội Lãng Nhạc điện!

"Sinh tử, tiền đồ, tương lai! tất cả này nhất cử, ngay cả là để, cũng phải tâm không tiếc nuôi! phế hồn châu, Ra!"

Lãng túc hét lớn, lại lần nữa có linh lực cùng thần hồn chi lực không ngừng rót vào đến phế hồn châu bên trong!

"Rống!"

Giữa không trung phía trên, lằn quẩn Hắc Xà, trong ánh mắt, cũng là lần nữa tuôn động quá độ đáng sợ dữ tợn ý, tiếp theo sát, nó thân giống như giao, như thiểm điện bắn mạnh tới.

Không lẽ Hắc Xà, tại Trần Phàm hướng trên đỉnh đầu, ầm ầm muốn nổ tung lên, hóa thành một đoàn vô cùng nồng đậm khói đen, đem Trần Phàm chặt chẻ bao bọc mà vào.

Khói đen bao phủ xuống, chỉ có lãng túc có thể rõ ràng cảm ứng được, thiếu niên khí tức cùng thần sắc, tất cả đều tại lúc này phát sinh kịch liệt biến hóa, thậm chí là, có một tia hắc chỗ muốn gặp được biến hóa, tại chậm rãi xuất hiện.

Lãng túc lúc này đại hỉ, rốt cục, thiếu niên này người có chỗ ngăn cản không nổi.

Chỉ bất quá, lãng túc vui sướng tình cảnh, tại trên mặt cũng không tồn tại quá lâu, hắc liền rõ ràng nhìn thấy, một đạo thanh sắc hào quang, tự Trần Phàm trong cơ thể cứ thế mà hiện.

Thanh mang lấp lánh, bao trùm lấy thân thể của Trần Phàm, này không lẽ khói đen, cư nhiên bị sống sờ sờ ngăn cản tại ngoại.

Không chỉ là như vậy, ngăn trở khói đen xâm lấn đồng thời, thanh sắc hào quang tựa như ah có được lấy cường đại thôn phế lực, đang tại cắn nuốt những cái này khói đen.

"Tự tìm chết!"

Lãng túc thần tâm đều hàn, những cái này khói đen, chính là phế hồn châu năng lượng biến thành, nếu là bị hấp thu đi, tất sẽ cho phế hồn châu mang đến tương tượng không được tồn tại.

Lãng túc nghĩ cũng không nhiều nghĩ, thả người khế động, xuất hiện ở trước mặt Trần Phàm, lòng bàn tay như điện, phần nộ đập hạ xuống!

Giết đi Trần Phàm, có lẽ sẽ không lâu sau lọt vào Thái Nhạc điện truy sát, nhưng nếu như ở thời điểm này phế hồn châu mất đi nguyên lai thần thông, vậy hắc sẽ lập tức bị người đánh chết.

Lưỡng hạ so sánh, tuy hậu quả ah rất nghiêm trọng, hấn cũng không thể không đi đem Trần Phàm đánh chết.

Nhưng mà tại thanh mang bao bọc, thiếu niên Trần Phàm đột nhiên ngẩng đầu, hấn nứt ra răng cười, nắm chuông thành quyền, mang theo bá đạo chi lực, hung hăng vỗ ra.

Quyền chuông trao sò, kia một đạo thanh âm trầm thấp, nhất thời bạo phát lên, mắt thường có thể thấy sóng xung kích điên cuồng tàn sát bừa bãi ra, linh lực trùng kích điên cuồng tàn sát bừa bãi chỗ, hai đạo thân ảnh mãnh liệt bắn ngược mà ra.

Tại đây đồng thời, Trần Phàm ngoài thân, đầy trời khói đen, loại quỷ mị biến mất, mà lẳng túc rõ ràng cảm ứng được, trong tay mình phệ hồn châu, vậy mà, xuất hiện một tia khe nứt.

Lẳng túc can đảm đều hàn, lạnh lùng quát: "Cho Bồn công tử giết hấn đi!"

Lẳng túc sau lưng kia hơn mười người, có lẽ tại lúc này không muốn nghe từ mệnh lệnh của hấn, có thể thần hồn bị chuông khống, không thuận theo hấn làm như vậy.

Nhìn qua mãnh liệt bắn mà đến mọi người, Trần Phàm lên tiếng cười nói: "Lẳng túc, nếu ngươi còn dám dị động, tin hay không, ta hiện tại sẽ phá hủy phệ hồn của ngươi châu!"

"Nếu ngươi làm đến, cần gì phải như thế tới uy hiếp ta?" lẳng túc có thể có hôm nay địa vị, tuy phệ hồn châu có thật lớn công lao, có thể bản thân hấn nếu là cái đồ dẫn, cũng làm không được những cái này, lời của Trần Phàm, hấn há sẽ tin tưởng?

Trần Phàm cười to: "Ha ha! ngươi ngược lại rất thông minh, bất quá, nếu ngươi tiếp tục sẽ cùng ta dây dưa, ta cam đoan, phệ hồn của ngươi châu, sẽ vĩnh viễn xa ah khôi phục không được đi vắng thời điểm, đến lúc đó, lẳng túc, ngươi lấy cái gì tới đặt chân Lăng Nhạc điện?"

"Đều trở về!"

Lẳng túc mãnh liệt mà vẫy tay quát, hấn không tin Trần Phàm có thể phá hủy phệ hồn châu, lại tin tưởng người sau lời nói này, phệ hồn châu đã xuất hiện một đạo giống như giống như mạng nhện khe nứt, như không kịp chữa trị, thực sẽ xuất hiện đại phiền toái.

Kia hơn mười người, lại là cực kỳ không cam lòng.

Giết Trần Phàm, không phải là bọn họ mong muốn ý, nhưng mà, tại đánh chết Trần Phàm trong quá trình, nếu như có thể để cho phệ hồn châu vĩnh viễn còn lâu mới có thể khôi phục, kia đối với bọn họ mà nói, chính là thật lớn hi sự.

Chỉ tiếc, bọn họ thân bất do kỷ! hơn mười cao thủ tán ở bốn phía đi, khiến cho Trần Phàm có thể thấy rõ ràng phía trước nơi xa lẳng túc.

Mà giờ khắc này, lẳng túc mục quang, cũng là xa xa xem ra, lại là làm hấn, tâm thần chỗ sâu trong, nổi lên một cỗ không hiểu hàn ý, người thiếu niên lúc này mục quang, vô cùng băng lãnh, có ẩn hàm lấy sát ý, gọi người có đầu điên người!

"Lẳng túc, hôm nay ta có lẽ giết không được ngươi, bất quá, ngươi cũng phải vì ngươi hôm nay làm cử động, trả giá nhất định giá lớn!"

Dứt lời, thiếu niên thân ảnh, trực tiếp vượt qua trăm mét chi địa, xuất hiện ở lẳng túc trước người, một đạo linh lực, như bảo lốc, tại tử sắc quang mang bao phủ, điên cuồng cuốn ra ngoài.

"Dùng bản thân ngươi chi lực, ngươi còn tưởng là ta sợ ngươi sao?"

Nếu như không phải là Trần Phàm đã từng biểu hiện ra cùng Lăng Thiên Phong đại chiến thực lực, vốn là kiệt ngạo lẳng túc, căn bản sẽ không sợ hấn, mắt thấy Trần Phàm chỉ dùng bản thân thực lực, lẳng túc tự nhiên chút nào không cái gì sợ hãi.

Một đạo đỏ thẫm linh lực, tuôn động lấy nóng rực ba động, ngập trời hỏa diễm tại dưới lòng bàn tay ngưng tụ, nháy mắt, Hỏa Long Rít Gào mà hiện, sau đó hung hăng cùng màu tím kia linh lực thất luyện cứng rắn tiếp lại với nhau.

"Oanh!"

Tiếng nổ lớn, nhất thời đại địa run rẩy, từng mảnh từng mảnh to lớn khe nứt lan tràn mà khai mở, mảnh đất trồng này đều là vào lúc này sụp đổ hạ xuống, lưỡng đạo thân ảnh, ở thời điểm này, lại lần nữa bạo lui về.

"Trần Phàm, chỉ bằng ngươi một người, bây giờ còn giết không được ta!"

Ổn định thân hình, nhìn về phía so với chính mình lui xa hơn thiếu niên, lẳng túc một tiếng cười lạnh, chợt thần sắc xiết chặt, quát: "Chuyện hôm nay, đích xác là lỗi của ta, nhưng bất kể như thế nào, ngươi ta đều có cùng chung địch nhân. ít điện chủ, quên chỗ chuyện đã xảy ra, ta có thể cam đoan với ngươi, từ nay về sau, tận tâm tận lực cùng ngươi hợp tác, như thế nào?"

Lẳng túc không hồ là Ngũ Nhạc này cả vùng đất, xuất sắc nhất người trẻ tuổi một trong, đã biết không làm gì được Trần Phàm, liền lập tức buông xuống tất cả dáng dấp, phần này rất nhanh quyết đoán, có thể không phải là người nào đều có.

"Còn muốn cùng ta hợp tác? ngược lại ah không phải là không thể được!"

Lăng tức nghe vậy cười cười, nhưng mà, không đợi hắn nụ cười kia rơi xuống, xa xa thiếu niên, lại một lần nữa như lời đình chạy lướt qua mà đến.

"Hợp tác cũng có thể, nhưng vẫn là câu nói kia, ngươi đến vì ngươi hôm nay làm, trả giá lớn!"

Một đạo tại từ mang bao bọc ở dưới thân ảnh, chỗ xa hơn như thiểm điện lướt đến, cuồng bạo mà bá đạo linh lực, xen lẫn một tia làm người không cách nào phân biệt quỷ dị khí tức, hướng hướng tiền phương mãnh liệt bắn mà ra.

"Ít điện chủ, ngươi chó đẻ khinh người quá đáng!"

"Khinh người quá đáng? ha ha!"

Thiếu niên cười to, trong tiếng cười, kia một cổ sát ý, như thấu xương hàn băng!

Nguyên bản, hắn cũng là không thích lăng tức, người này không chỉ dã tâm quá lớn, làm người càng thêm âm hận không từ thủ đoạn, nhưng vô luận có thích hay không, đối với người sau, thiếu niên ah cũng không có quá nhiều ác cảm.

Rốt cuộc, lăng tức sinh ra là như thế này, nếu như hắn không hung ác một chút, độc một chút, có lẽ cũng không thể sống đến bây giờ, vì sinh tồn, chỉ cần không phải quá ác liệt thủ đoạn, những người khác liền không có tư cách đi xen vào cái gì.

Có thể thiếu niên hiện tại mới biết được, lăng tức thủ đoạn, quá tàn nhẫn quá tà ác!

Mỗi người thần hồn, đều là bẩm sinh, người khác phục chế không được, ah đừng không được!

Lấy phế hồn châu hấp thu người khác thần hồn, do đó đem chương khống, không nói trước thủ đoạn như thế nào, bị chương khống người này, dùng sống không bằng chết đều không đủ lấy để hình dung.

Thần hồn chính là người căn bản a!

Lăng tức muốn, đã không chỉ là người khác sống không bằng chết, lại càng là cầm đi những người khác kiếp này cùng kiếp sau!

Loại thủ đoạn này, sao có thể khoan dung?

Mất thấy Trần Phàm không lưu tình chút nào, lăng tức cũng là giận dữ, quyền chương nắm chặt, không gian nhất thời vỡ vụn ra, không lồ linh lực, chính là tại lúc này, mang theo một cổ dũng cảm tiến tới xu thế, cùng phía trước lướt đến chỉ lực, hung hăng va chạm với nhau.

Mất thường có thể thấy linh lực bão lộc, tại lưỡng người va chạm thời điểm điên cuồng tàn sát bừa bãi ra, xung quanh đại địa, nhất thời bị quét sạch vô cùng sạch sẽ, chỉ có đầy trời bụi bặm, tại trong không gian bị chấn trở thành hư vô, chậm rãi tiêu tán ra.

"Ít điện chủ, ngươi bây giờ, còn không có có đủ thực lực để ta trả giá lớn, cho nên, chúng ta hay là nói một chút hợp tác a!"

Nhìn nhìn lại một lần nữa bị đẩy lui thiếu niên, lăng tức cười lạnh lạnh, loại cảm giác này, hắn cảm thấy có chút thích ứng, nếu là hợp tác, chẳng quản đã biết tương lai hợp tác vô pháp ngang hàng, nhưng nếu như mình có thể thể hiện ra đầy đủ giá trị lợi dụng, đây cũng là một cái đại thế đánh bạc.

"Phải không?"

Trần Phàm không tiếng động cười, chấp tay lại, không tại có đem muốn dấu hiệu động thủ.

"Chẳng lẽ không đúng sao?"

Lăng tức trong tiếng cười có nhàn nhạt khinh thường ý tứ, mặc kệ thiếu niên này giống như xuất sắc gì, hay là câu nói kia, hiện tại cũng không chân chính lớn lên, có thể tại đây dứt lời sau đó, trong lòng của hắn, mãnh liệt đau đớn đau xót.

Mà, lăng tức chính là cảm ứng được, trong cơ thể của hắn, có một đạo quái dị khí tức tại toán loạn, có lẽ cũng không thập phần cường đại, có thể lăng tức lại là minh bạch, nếu muốn đem khí tức này đuổi ra, tất nhiên sẽ rất phiền toái!

Nếu như xua đuổi không đi ra, lăng tức không cần nghĩ, chính mình sẽ có như thế nào kết cục.

Đây chính là hắn, muốn để mình trả giá cao sao?

Lăng tức chính mình không có trông thấy, những người khác lại nhìn rõ ràng, phí trước lúc này mi tâm, đang có lấy một chút màu xám, đang từ từ mở rộng, tựa như muốn đem toàn thân hắn đều bao trùm hạ xuống. . .

Chương 65: ai chọc bằng cái gì thì đâm lại bằng cái ấy

Chương 65: ai chọc bằng cái gì thì đâm lại bằng cái ấy

Nhìn nhìn lẳng túc mi tâm chỗ, kia một chút màu xám, tại dần dần khuếch tán, thiếu niên bên khóe miệng trên nụ cười, liền ah đi theo chậm rãi mở rộng. . . cái này chết tiệt khí bốn nguyên chi linh, dùng để đối địch, quả nhiên diệu dụng vô cùng!

Đương nhiên, đây là lẳng túc tu vi không đủ duyên cớ!

Cùng ngày tại tuyên Dương Thành, đối mặt Lâm Uy thời điểm, cần đưa hấn kích thương, một chút tử khí, mới có thể xâm nhập đến trong cơ thể của hấn, lẳng túc tuy linh chạy tại trẻ tuổi, nhưng một thân thực lực bất quá là huyền động trung kỳ, cùng Lâm Uy còn kém một chút cự ly.

Mà bây giờ Trần Phàm, cũng không phải tại tuyên Dương Thành thời điểm Trần Phàm.

Đoạn này thời gian chẳng quản một thân tu vi chưa từng tiến đến kế tiếp cảnh, đối với tử khí bốn nguyên chi linh, lại là hiểu rõ càng thêm thấu triệt, dùng để đối phó lẳng túc, xem như dư xài, tự nhiên, nếu muốn bằng này đánh chết lẳng túc, vậy tạm được rất nhiều.

Nhưng chỉ có Trần Phàm tự mình biết, loại tình hình này, đối với hấn mà nói, cũng không phải một chuyện tốt, tử khí bốn nguyên chi linh, cần phải nhanh một chút giải quyết, đây cũng là hấn phải nhanh chút đến vô ma đảo nguyên nhân chủ yếu một trong.

"Trần Phàm!"

Tại một lát sau, lẳng túc tựa hồ cảm ứng được lưu lại tại thể nội tử khí đáng sợ, đem làm cái gì cho dù là lạnh lùng quát: "Người đến cùng đối với ta làm cái gì?"

Một luồng tử khí, nhìn như bởi vì số lượng nguyên nhân mà cực kỳ nhỏ yếu, nhưng mà, chẳng những đối với mình thân linh lực tại cần nuốt, liền bản thân sinh cơ, đều trong lúc vô tình bị thôn phệ.

Điểm này thời gian, ah đầy đủ để cho lẳng túc biết, lấy thực lực của hấn, ngược lại cũng có thể đem này đối với hấn mà nói, đáng sợ khí tức cho đuổi ra thân thể, nhưng mà. . .

Trần Phàm nếu như có thể làm được một lần, liền cũng có thể lần thứ hai, thậm chí nhiều lần hơn đếm được làm được, đây mới là lẳng túc chân chính lạnh tâm nguyên nhân.

"Ai chọc bằng cái gì thì đâm lại bằng cái ấy! những lời này, người nghe nói qua sao?" Trần Phàm thản nhiên nói.

Lẳng túc đồng tử mãnh liệt xiết chặt, mà chợt, kia thần sắc lại mà chết tro lộ vẻ sâu thâm hạ xuống, nhìn nhìn Trần Phàm, liền tiếng nói đều run rẩy lên.

"Trần Phàm, người dám. . . người dám đối với ta hạ cấm chế?"

"Có gì không thể, ta thì tại sao không dám?"

Trần Phàm lạnh nhạt cười nhẹ, trung thực, lẳng túc chỉ là bên trong một chút tử khí, ngày sau đem bức ra ah sẽ không sao rồi, nhiều nhất, tại xua đuổi quá trình này, lẳng túc chịu lấy một ít tàn nhẫn đau khổ mà thôi.

Tử khí tuy đáng sợ, nhưng còn vô pháp giống như phệ hồn châu như vậy, có thể khống chế được người khác sinh tử, tại tử khí nơi này, chỉ có luồng con đường, không sinh chết ngay lập tức!

Bất quá, điều này cũng cũng không ngại Trần Phàm ở chỗ này nói lần trước đối!

"Người?"

Lẳng túc nhịn không được tức giận uống vào, hấn cho rất nhiều người, đều dùng phệ hồn châu xuống cấm chế, gọi vô số người sống không bằng chết, ngoan ngoãn duy mạng của hấn là từ.

Chính là bởi vì đã làm rất nhiều chuyện như vậy, lẳng túc mới hiểu thêm, bị những người khác khống chế được, sẽ là như thế nào một loại tư vị.

"Người nghĩ rằng ta, nội tâm cũng ở hận ta, hận không thể giết chết ta, đúng hay không?"

"Là thì như thế nào?"

Nhìn qua gần trong gang tấc, còn hiển lộ có một lưỡng phân ra non nớt gương mặt, lẳng túc lạnh lùng quát, hấn thật sự rất muốn giết phí trước, thế nhưng là, hấn không dám!

"Nên hận, có thể hận! người cả đời này, lại có ai nguyện ý bị người khác cưỡng không lấy tánh mạng cùng tự do đâu này?"

Lời của Trần Phàm, thật ra khiến lẳng túc lặng rồi ngẩn người, hấn không nghĩ tới, phí trước cư nhiên có thể nói như vậy.

"Nhưng mà!"

Trần Phàm chuyển giọng, thanh âm có cực đoan rét lạnh: "Nếu như những người này cũng biết, người lại tại sao phải nhường người khác sống không bằng chết? muốn biết rõ, người nắm trong tay, là người khác thần hồn!"

"Ta là ta, người khác là người khác, những người khác sinh để cùng sống không bằng chết, lại cùng ta có quan hệ gì đâu?"

Có lẽ là đã biết vô pháp thoát khỏi bị cưỡng không vận mệnh, lẳng quát sạch bọn phản động mà thể hiện ra nguyên lai hung ác, hấn lạnh lùng quát: "Trần Phàm, người không phải là ta, người có thể nào cảm nhận được ta chỗ kinh lịch hết thảy?"

"Người Trần Phàm, từ nhỏ chính là Thái Nhạc điện Thiếu chủ, tuy người bị thiên nguyên rửa, có thể ít nhất, tại người có hạn tuổi thọ, người tiếp xúc không được lục đục với nhau, càng nhìn không đến trong cuộc sống lòng người dễ thay đổi."

"Người nhận thức đếm rõ số lượng thiên không có cơm ăn, bị trở thành chó hoang đồng dạng ném trong rừng thống khổ tư vị sao? người lại trải qua, bị vô số người chế nhạo, mà, bị vô số người, lấy cực kỳ tàn nhẫn phương pháp mà tra tấn qua tào ngộ sao?"

"Ta cô độc, bị phản, ủy khuất, thậm chí muốn sống đục vọng, những cái này, người căn bản không hiểu!"

Nhìn nhìn Trần Phàm, lẳng túc cười to, hấn chỉ vào kia một đám bị hấn cưỡng không người, quát: "Trần Phàm, người đại khái có thể hỏi một chút, bọn họ những người này, tại ta tuổi nhỏ bơ vơ bất lực thời điểm, bọn họ đối với ta đã làm cái gì?"

Lẳng túc mãnh liệt xé mở trên mình thân y phục, kia đồng đảo vết sẹo, gọi người nhìn mà giật mình, không dám nhìn thẳng.

Lẳng túc quái thanh cười nói: "Trần Phàm, người có biết hay không, những cái này tổn thương, cũng không phải những năm gần đây, địch nhân của ta lưu đứng lại cho ta, tất cả đều là Lăng Nhạc điện người, là bọn hấn lưu lại ở dưới."

"Lúc ta hèn mọn thời điểm, những người này có thể trắng trợn chà đạp lấy tự ái của ta, thậm chí tánh mạng của ta, ngày nay, ta lại vì sao không thể để cho bọn họ sống không bằng chết!"

Đối mặt với lẳng túc kia gần như lên án gào thét, quá độ người bất ngờ, sắc mặt của Trần Phàm, một mực rất bình tĩnh, thẳng đến phí trước sau khi nói xong, hấn mới mở miệng thần nhiên nói: "Không thể phủ nhận, quá khứ của người là rất thống khổ hồi ức, nếu như nếu đổi lại là ta, một khi có thực lực, ta cũng sẽ nghĩ hết biện pháp, đi trả thù những cái kia đã từng tổn thương qua người của ta, nhưng, người không nên tàn nhẫn như vậy."

"Tàn nhẫn sao?" lẳng túc lạnh lùng cười cười.

"Chẳng lẽ người không biết là tàn nhẫn?"

Trần Phàm phản hồi một câu, chợt tiếp tục nói: "Mỗi người thần hồn, chẳng những ngụ ý kiếp này tồn tại, càng đại biểu cho đi vãng lai sinh con đường, người có thể cho bọn họ kiếp này sống không bằng chết, lại không có tư cách, nắm giữ bọn họ kiếp sau. bởi vì bọn họ đối với thương thể của người hại, cũng chỉ có đời này kiếp này!"

"Đừng nói kiếp sau, ta muốn để cho bọn họ những người này, đời đời kiếp kiếp, đều muốn vì người khác từng làm qua sự tình mà hối hận!"

Lẳng túc cười lạnh nói: "Hắc hắc! Trần Phàm, ta liền là làm như vậy, người có thể làm khó dễ được ta?"

"Này của người loại cưỡng không thủ đoạn, ta thực sự không phải là phá giải không hết." im lặng một hồi, Trần Phàm tự tin nói.

Hấn hiện tại làm không được, không có nghĩa là về sau làm không được, giết đi lẳng túc, là một lần vát và suốt đời nhàn nhã phương pháp, đồng dạng, phê hồn châu cũng không phải là không có gì có thể phá.

Lẳng túc sắc mặt đại biến, kia mười mấy người sắc mặt, đồng dạng biến đổi thất thường!

Nhưng ngay tại một lát sau, lẳng túc thần sắc lập tức khôi phục như thường, hấn dày đặc nói: "Trần Phàm, ta tạm thời tin tưởng người có thể làm được, bất quá, những người này, tất cả đều là Lăng Nhạc điện cao thủ, không có gì ngoài bên ngoài bọn họ, còn có thật nhiều người đồng dạng vậy thì, người cảm thấy, người còn muốn vì bọn họ, mà phá vỡ ta cấm chế sao?"

"Ha ha, Lăng Công Tử, người quả nhiên không phải là thường nhân có thể so sánh."

Trần Phàm cười cười, nói: "Đúng vậy, bọn họ đều là địch nhân, ta chẳng quản thương hại hấn đám người tào ngộ, lại sẽ không bởi vì vậy, mà đi cứu địch

nhân của ta, cho nên người có thể yên tâm, bọn họ những người này, ta sẽ không cứu. nhưng người có phải hay không minh bạch, ta nói lời này, đến cùng là có ý gì?"

Lăng tức hai mắt bỗng hằn, chớp mắt, bắt đầu đi đem này hàn ý cho áp chế hạ xuống, lập tức đáp: "Người có thể yên tâm, không có gì ngoài Lăng Nhạc điện người, người khác, ta sẽ không vận dụng loại thủ đoạn này."

"Chính là Lăng Nhạc điện người, người tốt nhất ah thu tay lại."

Trần Phàm lạnh lùng nói: "Trong lòng không muốn dừng đây cho người! hôm nay ta không giết người, cũng không phải người còn có giá trị lợi dụng, mà là ta muốn cho người biết, làm người có thể không từ thủ đoạn, nhưng tốt nhất, hay là bảo lưu lấy làm người điểm mấu chốt."

"Nói cách khác, ta có thể cam đoan với người, kết quả của người, sẽ cực kỳ bi thảm!"

"Hắc hắc, người thắng làm vua thua làm giặc, ngày hôm nay là ta thắng, nên là mặt khác thuyết pháp." Lăng tức khinh thường nói.

Hắn cũng sẽ không tin tưởng, Trần Phàm là người tốt, nếu thật có hảo tâm, hà tất không đi cứu người mà cùng hắn dài dòng.

"Cái này chính là ta và người ở giữa khác nhau."

Trần Phàm cũng không nói thêm cái gì, cải biến một người không phải là dễ dàng như vậy, nhất là Lăng tức người như vậy, càng thêm là không thể nào bị cải biến, mà hắn ah không nghĩ đi qua cảm hóa Lăng tức, nếu như hôm nay có thể giết được hắn, Trần Phàm tuyệt không ngại giết hắn đi.

Nhưng nếu như làm không được, liền lưu lại một thủ đoạn, cảnh cáo Lăng tức, để tránh gia hỏa này lại lần nữa lật lọng, lo lắng hơn hắn về sau nhờ vào phe hỗn châu, trắng trợn đi tổn thương người vô tội.

Về phần những cái kia bị Lăng tức khống chế được người. . . Trần Phàm mặc dù không thích giết chóc, lại cũng sẽ không cò hủ đến, đi trợ giúp địch nhân phá giải tai nạn.

Trần Phàm càng sẽ không cho rằng, cứu được những người này, là có thể đổi lấy bọn họ đối với mình thân cùng Thái Nhạc điện thuận phục!

Ngũ Nhạc năm điện, tồn tại ở phương này đại địa mấy trăm năm trở lên thời gian, đối với môn hạ người quản lý, đều có độc đáo pháp môn, không nói vô cùng trung tâm, dễ dàng phản bội, lại cũng không có khả năng.

Tất cả điện trong đó, đều nghĩ qua tại đối phương vị trí nhét một ít thám tử, nhưng cho tới bây giờ đều là thu hoạch cực kỳ bé nhỏ.

Lăng tức chỉ là ngoài ý muốn, mà phe hỗn châu lại càng là ngoài ý muốn bên trong ngoài ý muốn!

"Lăng tức, lời ngày hôm nay, hi vọng người ký tại trong lòng, bằng không, lần sau gặp lại, chính là ta động thủ giết người thời điểm, người tự giải quyết cho tốt!"

Nhìn qua thiếu niên bồng bềnh đi xa, Lăng tức kia ngập trời chi nộ, tại lúc này, mới thỏa thích cho phóng thích ra ngoài.

Hắn tuyệt đối không có nghĩ qua, hôm nay một hồi hành động, chẳng những hào vô sở hoạch (*không có tí thu hoạch nào), còn nghĩ chính mình cho mất đi, đem làm cái gì cảm ứng được trong cơ thể kia một cỗ quái dị khí tức, tại linh lực dưới áp chế, cũng còn tại rục rịch, một cỗ hận ý, nhin không được bạo bùng lên.

Nhưng hắn hiện tại, đối với cái này không có biện pháp!

"Trần Phàm!"

Nhìn về phía xa xa, Lăng tức lạnh lùng quát, có thể trong lúc vô tình, liền bản thân hắn cũng không có phát giác, âm thanh này, có tí ti run rẩy, đối với thiếu niên này, mặc dù Lăng tức không thừa nhận, cũng đã bản thân minh bạch, trong đầu, đã sinh ra sợ hãi ý tứ!

Bởi vì nhiều năm qua, từ tu vi thành công, nhất là đạt được phe hỗn châu, Lăng tức làm việc, gần như không chỗ cố kỵ, chưa từng thất bại mà nói, chỉ có tại thiếu niên này trước mặt, dốc hết tất cả thủ đoạn, ngược lại rơi vào cái bị chuồng không kết cục.

Đến thời khắc này, Lăng tức có lẽ mới rốt cục minh bạch, vì cái Lăng Nhạc gì điện, những cái này lão gia hỏa, bao gồm Lăng Thiên Phong ở trong, đối với thiếu niên kia, đều là vô cùng kiêng kỵ.

Thật sự là, thiếu niên kia có làm cho người ta kiêng kỵ tư cách cùng thủ đoạn!

Chương 66: chạy đi

Chương 66: chạy đi

Cùng lắng tức đám người sau khi tách ra, Trần Phàm háng hái hướng trước phương hướng nhanh lướt mà đi, trọn vẹn hơn nửa canh giờ, tại một chỗ núi rừng bí mật chi địa, mới dừng lại thân thể.

Hắn giờ phút này, sắc mặt một hồi trắng xám, bên khóe miệng, ah treo nhàn nhạt vết máu.

Trần Phàm thực lực hôm nay, còn vô pháp cùng huyền động trung kỳ cao thủ lắng tức chính diện chống lại, có thể bình yên vô sự toàn thân trở ra, nhất là tại hắn muốn cố ý thiết kế lắng tức thời điểm, càng thêm không có khả năng làm được.

Nếu không phải vừa mới bắt đầu bày ra địch lấy yếu, để cho lắng tức ảo giác cho rằng, bản thân thực lực cùng thủ đoạn đều đã ra hết, kia một luồng từ khí, ah không dễ dàng như vậy là có thể đưa vào người sau trong thân thể.

Mà khi lấy lắng tức đám người mặt, Trần Phàm cũng không thể lộ ra cái gì bị thương dấu hiệu tới!

Lắng tức giáo hoạt vô cùng, tâm tính lại càng là ngoan độc, nếu là cho hắn biết chính mình bị thương, có lẽ, gia hỏa này sẽ liều mạng cho rằng bị quản chế, cũng phải cùng mình tới một hồi sinh tử đại chiến.

Không người nào nguyện ý bị quản chế cho người khác, lắng tức loại người này, càng thêm không muốn như vậy bị người bài bố.

Có lẽ sinh tử đại chiến, không cần Trần Phàm mệnh, thế nhưng đợi đáng sợ tiêu hao, lại là Trần Phàm hiện tại khó có thể tiếp nhận được, muốn biết rõ, một khi tiêu hao quá lớn, đem vô pháp ngăn chặn trong cơ thể từ khí bốn nguyên chi linh tác dụng, cho đến lúc đó, sẽ càng thêm nguy hiểm.

Cho nên thương thế kia, cũng chỉ có thể thụ lấy!

Tại chỗ bí mật, hơi là tĩnh tọa chỉ chốc lát, Trần Phàm mới chậm rãi tiến nhập đến tu luyện bên trong.

Trăng tròn dần dần treo trên cao tại trên bầu trời, nhu hòa ngân sắc quang mang, từ rừng cây đang lúc rơi, chiếu rọi tại người thiếu niên trên người, để cho khuôn mặt của hắn, hiển lộ ra một tia hồng nhuận.

Cùng với tu luyện tiếp tục, chỗ bị thương, đều đã khôi phục, bất quá, có lẽ là nên vì cho lắng tức lưu lại một cảnh cáo, hoặc là cũng là theo thời gian trôi qua, đối với từ khí bốn nguyên chi linh áp chế, Trần Phàm chính mình càng ngày càng lực bất tòng tâm duyên có, thứ này đối với hắn tác dụng, tại lắng yên biến lớn lấy.

Bởi vậy, bức bách tại bất đắc dĩ, tại sau khi thương thế lành, Trần Phàm không thể không buông tha cho lập tức chạy đi ý tứ, mà tiếp tục tu luyện lấy!

Một đêm thời gian, cứ như vậy yên tĩnh đi qua, càng ngày càng nhiều linh lực hội tụ đang giận biển về sau, Trần Phàm rốt cục, lại một lần nữa nhờ vào phệ linh châu năng lượng, để cho từ khí bốn nguyên chi linh trung thực hạ xuống.

Ít nhất, chỉ cần Trần Phàm bản thân không phát sinh đại biến cố, trong thời gian ngắn, gia hỏa này là sẽ không quá độ tới quấy rối.

Tự rời đi tuyên Dương Thành, đi đến mộ thành đoạn này thời gian, Trần Phàm tu luyện số lần cũng không phải quá nhiều, ngược lại không phải là bởi vì quá nhiều sự tình làm trễ nãi tu luyện tiến trình, mà là ở thời điểm này, hắn nhất định phải khống chế tu vi tính tiến tốc độ.

Tu vi tiến thêm một bước, chính là huyền động chi cảnh!

Đến huyền động cảnh giới, muốn bắt đầu đi giải quyết từ khí bốn nguyên chi linh, có thể hiển nhiên, vô luận là tuyên Dương Thành hay là mộ thành, cũng không phải chỗ tốt nhất.

Không phải nói này lưỡng cái địa phương không đủ an toàn, hoàn toàn bởi vì này lưỡng, đều có quá nhiều hơn mình người, Trần Phàm ngược lại không thể toàn tâm đi đối phó từ khí bốn nguyên chi linh, chỉ có đến vô ma đảo, hắn mới có thể không chỗ cõ kỵ đi thi triển.

Bởi vậy, đoạn này thời gian cũng không có quá nhiều tu luyện, khí hải bên trong linh lực, ah thủy chung duy trì tại lúc trước giai đoạn, mặc dù có tăng nhiều, số lượng cũng không phải rất khả quan.

Nhưng một ngày một đêm qua tu luyện, lại dường như là lâu gấp trời hạn gấp mưa rào, hay hoặc là như là đại ê xuất hiện lỗ hồng, linh lực tuôn động xu thế, dĩ nhiên là để cho Trần Phàm bản thân, đều cảm thấy có chút vô pháp nắm trong tay.

Trần Phàm tự mình biết, đây là tu vi của hắn, đã đạt tới tới nguyên cảnh đỉnh phong có!

Giống như là một cái chén lớn, đem làm cái gì rót vào nước càng ngày càng nhiều, cuối cùng đầy thời điểm, liền sẽ tự động lưu tràn ra tới, trừ phi xuất hiện một cái càng lớn vật chứa, bằng không mà nói, chén bản thân, là vô pháp ngăn cản những cái kia nước chảy ra.

Bây giờ Trần Phàm, cùng với chén đồng dạng, mà cái gọi là càng thêm vật chứa, đó chính là đề thăng bản thân Vô Đạo cảnh giới.

Đương nhiên, Trần Phàm cũng không phải chén, hẳn còn có biện pháp, có thể đem những cái này muốn khắp tràn ra tới linh lực, cho cưỡng ép áp chế trở về, chỉ bất quá, loại phương pháp này không thể một mà tiếp, lại mà ba sử dụng, bằng không mà nói, sẽ cho thân thể mang đến không thể đo lường tổn thương.

"Ong!"

Tại Trần Phàm toàn tâm đi áp chế bản thân linh lực thời điểm, một đoạn thời khắc, lơ lửng đang giạt trên biển, bất động bất động Vạn Cổ Bất Hủ lực, lại đang nhẹ nhàng run rẩy một chút, tốc độ cùng lần trước đồng dạng, hết sức nhanh, chớp mắt liền khôi phục lại bình tĩnh, tự nhiên, cũng là chưa từng để cho Trần Phàm có bất kỳ phát giác.

Nhưng là đồng dạng, tựa như tại Trần Phàm trong cơ thể, để lại một điểm gì đó đồ vật. . .

Đến ngày hôm sau vào lúc giữa trưa, Trần Phàm cuối cùng là đem bạo loạn linh lực cho cưỡng ép đề xuống, theo không lâu sau, liền từ trong khi tu luyện lui bước xuất ra.

Nhắm mắt xem xét nhìn một chút thân thể của mình, Trần Phàm không khỏi cười khổ âm thanh.

Thế gian này bên trong vô số người, đều hi vọng bản thân tu vi, có bất khả tư nghị tốc độ hướng chỗ cao tinh tiến, e rằng, cũng chỉ có chính mình, vội vã tại bất đắc dĩ, đi áp chế tu vi tinh tiến a?

Hơn nữa, này còn không là lần đầu tiên!

Tám tuổi thời điểm, đạt tới khí cảm giác ứng đỉnh phong, một năm, chín tuổi năm đó, hẳn liền có thể trùng kích tới nguyên chi cảnh, nhưng bởi vì thiên nguyên rửa, bất đắc dĩ đem tu vi sống sờ sờ áp chế hạ xuống.

Sau đó ba năm thời gian, những người khác không khỏi là đang nghĩ biện pháp đi đề thăng tu vi, chỉ có hán Trần Phàm, nghĩ hết sức biện pháp, để cho tu vi dừng tại tinh tiến.

Mười hai tuổi năm đó, Trần Phàm xuống núi du lịch, đi đến vô ma đảo!

kỳ lạ hòn đảo, cuối cùng là để cho Trần Phàm có chỗ dễ dàng hơn, tuy, như cũ là tìm không ra, có thể hóa giải thiên nguyên rửa phương pháp, cùng với, hoàn toàn ngăn lại ở tu vi tinh tiến biện pháp, thế nhưng là tại vô ma đảo, xem như để cho hán đi lên vô đạo một con đường khác.

Dùng con đường kia, thay thế thiên nguyên bản tu luyện, cái này mới khiến Trần Phàm có thu hoạch đến, cuối cùng, có thể không cần đi áp chế tu vi tinh tiến cái này tại người khác trong mắt, xem ra mười phần chuyện không thể nào.

Chưa từng nghĩ, lúc này mới đi qua bao lâu thời gian, cư nhiên, lại một lần nữa để mình gặp đồng dạng sự tình.

Trần Phàm bất đắc dĩ lắc đầu, lập tức ngẩng đầu nhìn trời xanh, chói mắt hào quang, để cho hán hai mắt nhắm lại, nhưng từ trong đồng tử chỗ để lộ ra tới, như cũ hay là kia phần không sợ bất khuất.

"Nếu như đây là ngươi cho khảo nghiệm của ta, hoặc là nói là trắc trở, như vậy, ta sẽ gọi ngươi minh bạch, những cái này, đều ngăn cản không được ta tiến lên bước chân, cuối cùng có một ngày, ta sẽ coi bỏ thiên nguyên rửa bí mật, ta cũng đã biết, vì ta Trần gia các thời kỳ tiền bối, hướng ngươi đòi lại một cái công đạo!"

Thanh âm phiêu đảng tại giữa cánh rừng, thiếu niên thân ảnh, sớm đã xuất hiện ở xa xa!

Những ngày tiếp theo, Trần Phàm tốc độ cao nhất chạy đi, thời kỳ, chỉ cần không phải phát sinh khó lường đại sự, cũng không từng ngừng qua.

Như thế không dừng ngủ đêm chạy đi, rốt cục, tại hai tháng, Trần Phàm giữa tầm mắt, xuất hiện một phương, không lồ hải vực, mà kia hải vực chính giữa, tựa hồ, tồn tại một cái cự đại điểm đen.

Cái điểm đen này, chính là Ngũ Nhạc cả vùng đất, mỗi người có tật giật mình, vô ma đảo!

Vạn trượng vách núi, như kiếm đồng dạng, đứng vững tại trong đám mây!

Mây mù mờ mịt, khiến cho này vách núi nhiều hơn phân nửa, bị mây mù chột bao phủ, gió lạnh tàn sát bừa bãi mà đến, nơi này, phảng phất trở thành nhân gian một chỗ tuyệt địa.

Chỉ có đem làm cái gì Liệt Dương đang đậm đặc, kia tia sáng chói mắt tán rơi xuống, mới khiến cho đến này sương mù đậm đặc chi địa, làm cho người ta miễn cưỡng có thể thấy được bên trong cảnh sắc.

Ở chỗ này, có một trung niên nhân, khoanh chân ngồi trên trên đá lớn, hán đỡ đòn thấu xương gió lạnh, tại lấy chỗ cao, cố hết sức hấp thu trong trời đất

linh khí.

Tại trung niên nhân trước người, một mặt cổ xưa, hiện ra nhạt nhạt từ sắc quang mang gương đồng, đang lẳng lặng lơ lửng.

Có thể tại đây đang trong hoàn cảnh tu luyện, trung niên nhân tu vi không thể nghỉ ngơi rất mạnh thịnh, chỉ bất quá, xuyên thấu sương mù dày đặc nhìn lại, trung niên nhân hồng nhuận trên mặt, tồn tại một tia, tựa hồ vĩnh viễn cũng không thể tan ra ảm đạm.

Đang là vì này ảm đạm tồn tại, dẫn đến trung niên nhân không cách nào làm cho hấn bản thân khí tức, bảo trì tại đỉnh phong thời điểm, đây coi như là một cái tiếc nuối, hay hoặc là nói, là một vô pháp bỏ qua khuyết điểm.

Cái nào đó thời khắc, sương mù dày đặc bị cưỡng ép tách ra, có một đạo thân ảnh phá sương mù rất nhanh mà đến.

"Điện Chủ Đại Nhân!"

"Chuyện gì?"

Trung niên nhân chậm rãi mở ra hai mắt, để lộ ra một tia tinh mang, cùng với, đáng sợ dữ tợn.

Về lời của Điện Chủ Đại Nhân, mộ thành bên kia truyền đến tin tức, Thái Nhạc điện cao thủ, cùng với Trần Phàm kịp thời đi đến, chúng ta, đã thất bại!"

"Bồng!"

Người này lời mới vừa vụn rơi xuống, trung niên nhân tọa hạ phương đó cự thạch, liền là bởi vì hấn lửa giận, hóa thành đầy trời mảnh vỡ theo gió phiêu lãng lấy.

"Trần Phàm? lại là Trần Phàm, đáng giận!"

"Điện Chủ Đại Nhân xin bớt giận!"

Báo tin người vội vàng quỳ rạp xuống đất, hấn cũng biết, tin tức này sẽ để cho nhà mình điện chủ có như thế nào căm giận ngút trời, một cái không tốt, rất có thể mình cũng muốn chôn vùi tại đây lửa giận, vừa vặn vì truyền tin người, hấn không thể không đến.

"Bớt giận? ngươi để cho bọn tọa như thế nào bớt giận?"

Trung niên nhân giận dữ, đồng thời ah hận cực, giống như vụn vụn là đã thất bại, tung phần nộ cũng sẽ không như thế, thế nhưng là, hết lần này tới lần khác, lại là thất bại tại cái đó gọi Trần Phàm người thiếu niên trên tay.

Người này, chẳng lẽ, trời sinh chính là Lăng Nhạc nhất mạch khắc tinh sao?

Đột nhiên, dưới con thịnh nộ trung niên nhân trên mặt tuôn động lấy sắc mặt vui mừng, vội vàng khua tay nói: "Ngươi đi xuống trước, việc này cho dù đi qua, về sau không cần nhắc lại."

"Vâng! thuộc hạ cáo lui!"

Truyền tin người trùng điệp thờ hất ra, vội vàng hướng vách núi phía dưới rất nhanh lao đi, sợ trung niên nhân kia sẽ đổi ý.

Nhìn qua đạo thân ảnh kia hoàn toàn biến mất không thấy, trung niên nhân vội vàng hướng lấy vách núi một chỗ vách đá, khom người nói: "Phụ thân, lão nhân ngài nhà rốt cực công thành!"

"Công thành? không dễ dàng như vậy, bất quá, ngược lại nhanh!"

Vách đá bên trong, cũng không thân ảnh xuất hiện, không ngờ, truyền ra một đạo già nua cực kỳ thanh âm. âm thanh này xuất hiện, vậy mà, khiến cho vách núi xung quanh, giống như bị quét sạch qua đồng dạng, tất cả sương mù dày đặc, bao gồm kia Liệt Dương hào quang, đều là ảm đạm mà đi.

"Lão phu dạy bảo ngươi ít nhiều quay về, gặp chuyện muốn vị trí loạn không hoảng hốt, dù cho tình thế đã chênh lệch tới cực điểm, đều muốn bảo trì bình tĩnh chí tâm, này là trở thành cao thủ chân chánh nhất định phải có điều kiện. ngươi sao đều không nhớ rõ?"

"Đúng, đúng!"

Trung niên hiện tại cười nói: "Điều này cũng thật sự là gần nhất sự tình quá nhiều! hiện tại được rồi, có phụ thân, hết thảy đều đem giải quyết dễ dàng!"

"Thiên Phong, những người khác muốn ồn ào, liền để cho bọn họ ồn ào đi, chỉ cần lão phu xuất quan, bọn họ liền sẽ phát hiện, những cái này cũng chỉ là trò khôi hài. đi thôi, đoạn này thời gian, đừng tới quấy rầy lão phu."

Thanh âm già nua đánh tan, này mảnh vách núi, lại lần nữa khôi phục thường ngày bộ dáng.

Trung niên nhân đứng thẳng ở trong mây mù, cái kia hai mắt, nhất thời có vô tận dữ tợn loé sáng mà ra.

"Phượng tuyết, Trần Phàm, nắm chặt thời gian hảo hảo hưởng thụ một chút còn sống thời gian a, bởi vì Ngũ Nhạc đại hội, bốn tọa sẽ cho các người mình bạch, cái gì gọi là sống không bằng chết!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: vô ma đảo

Chương 67: vô ma đảo

Biển rộng, vô biên vô hạn biển rộng!

Ngập trời sóng biển, cuốn quá độ trăm trượng chí cao, tại này thiên địa, như từng đạo Optimus Prime từ, thỏa thích tàn sát bừa bãi tại không gian, gầm thét trên mặt biển, gió đã bắt đầu thổi vùn vụt, để cho từng đợt thủy triều, không ngừng đánh thẳng vào bên bờ biển.

Kia đội tự nhiên lực lượng, đủ để cho vô số vô gia ở chỗ này sợ!

Bất quá, mặc kệ sóng biển là như thế nào ngập trời, ah mặc kệ lực xung kích lượng là bức nào cường đại, nơi này dường như tồn tại một cổ thiên địa pháp tắc, không mấy trăm trượng thủy triều, thủy chung cũng chỉ là tại trên mặt biển gào thét, chưa từng thấm ướt bờ biển đại địa mây may.

Mà kia trùng kích tới lực lượng, lại càng không có để cho bờ biển chịu bất kỳ phá hư. . . như vậy một màn, cũng thực để cho thấy người, có vô cùng giết mình!

Trần Phàm liền đứng ở bên bờ biển, hắn có thể cảm nhận được đập vào mặt thủy triều, ẩn chứa như thế nào kinh người chi lực, hắn không hoài nghi chút nào, nếu là mình bị cuốn vào trong đó, tuyệt đối sẽ không có bất kỳ còn sống khả năng.

Nhưng những cái này thủy triều, đến trước người hắn thời điểm, liền sẽ tự động hóa thành đầy trời màn nước, trở về trong biển rộng, mà mỗi một giọt nước biển, đều chưa từng rơi vào cả vùng đất.

Trần Phàm cũng không rõ ràng lắm này là chuyện gì xảy ra, còn nhớ rõ năm đó lần đầu tiên tới nơi này thời điểm, nhìn thấy này đầy trời hỗn loạn, lấy tính tình của hắn, cũng không dám vượt biển đi đến trong lúc này hòn đảo.

Đến hiện giờ, trong lúc này hòn đảo đã tồn tại không biết bao lâu thời gian, vẫn là không người nào có thể tra ra, vì sao đang ở trong nước, cũng không chịu biển rộng chi lực mây may lan đến, mà này thủy triều, lại vì sao cuốn không được bên cạnh bờ.

Nhưng mà, phàm là đã tới người, đều là rõ ràng, thần kỳ như vậy một màn, tất nhiên là cùng trong nước vị trí hòn đảo có quan hệ!

Cái kia hòn đảo, tên là vô ma đảo!

Trần Phàm ngóng về nơi xa xăm, sau một hồi, mới thật sâu thở hắt ra: "Vô ma đảo, ta rốt cục lần nữa đến rồi! Lão Quái Vật, chúng ta thời gian ước định cũng là đến, người để ta làm, đều đã làm được, hi vọng, người đừng để ta thất vọng mới tốt!"

Vô ma đảo liền trong tầm mắt, Trần Phàm ngược lại tại bên cạnh bờ ngừng lại.

Không phải là hắn không nóng nảy, mà là hiện tại, còn không phải đi đến vô ma đảo thời cơ tốt nhất!

Biển rộng có thủy triều lên xuống, nhất định phải đợi đến triều rơi thời điểm, tài năng qua sông biển rộng, đến vô ma đảo.

Mặc dù nói, bởi vì vô ma đảo tồn tại, để cho này mảnh biển rộng cũng có chút cổ quái, khiến cho nó không có lực lượng cường đại, lại vô pháp đối với xung quanh hư không tiến hành phá hư, cần phải là đang ở trong biển, nguy hiểm như trước tồn tại.

Đây là đi đến vô ma đảo phải qua, tự nhiên không có cái gọi là độ thuyền ở chỗ này nghênh hướng đưa tới!

Ước chừng đã chờ đợi lưỡng cái chừng canh giờ, này ngập trời sóng trụ, mới dần dần tiêu tán, hiện giờ thả mắt nhìn đi, toàn bộ mặt biển, phẳng phất là trở về đến nguyên thủy mới bắt đầu, có dị thường yên tĩnh. . .

Trần Phàm này mới đứng dậy, thả người một lướt, tại giữa không trung xẹt qua một đạo thật dài đường cung, chợt, chính là hướng về kia bình tĩnh biển rộng.

Tại hán khởi hành thời điểm, một thân rộng lớn áo đen, đem cả người hán đều là bao phủ tiến vào, một bộ trang phục, cùng ngày đó tại mộ thành, từ lăng túc trong tay cứu Bạch Ngưng Surong cùng mộ ứng huyền thi hoàn toàn giống nhau!

Đây là Dạ Hoàng!

Võ ma trong đảo, không có Trần Phàm, chỉ có uy chấn toàn bộ hòn đảo Dạ Hoàng!

Lúc Trần Phàm cả người hóa thân Dạ Hoàng, từng đạo tựa như ma khí ngập trời khí lưu, tự trong lúc vô hình bạo tuôn ra, tại dưới chân hán, hóa thành một cái hư ảo toà sen, mà, toà sen đã điện đồng dạng tốc độ, nâng Trần Phàm, nhanh như lưu tinh hướng võ ma đảo mà đi!

Trong biển rộng, vô số sinh linh thỉnh thoảng nhảy ra mặt biển, thể hiện ra chúng thân ảnh khổng lồ, mỗi một lần đuổi nhà hô hấp, đều tốt giống như dẫn động ngập trời sóng biển.

Những cái này sinh linh, không khỏi hung tàn cực kỳ, có lẽ trong đó rất nhiều sinh linh, cũng không mở ra linh trí, không có quá lực lượng cường đại có thể đối với võ giả tạo thành quá lớn nguy hiểm, nhưng mà, khổng lồ số lượng ở chỗ này, cho dù là huyền động cảnh, thậm chí Thông Huyền cảnh cao thủ đụng phải, đều cảm thấy vô cùng phiền toái.

Lần đầu tiên đi đến võ ma đảo thời điểm, những cái này hung tàn trong biển sinh linh, để cho Trần Phàm chịu nhiều đau khổ, thật vất vả mới lên tới hòn đảo.

Nhưng lần này!

Đem làm cái gì vô số sinh linh phát hiện trên mặt biển bắn tới mà qua thân ảnh, vô số miệng lớn dính máu mớ ra, lộ ra bén nhọn hàm răng, đối với áo đen ở dưới thân ảnh, hung hăng tê cắn qua.

Đối với chúng mà nói, còn không có cái gì đồ ăn, có thể so sánh nhân loại thân thể càng thêm mỹ vị.

Nhưng mà, lúc chúng dần dần tới gần, cảm ứng được Trần Phàm dưới chân, kia nhất tôn do phảng phất ma khí khí lưu biến thành toà sen phát ra khí tức, hung tàn chúng, to lớn trong ánh mắt, nhân tính hóa lướt đi một vòng cực hạn kinh hãi, sau đó, một lát dừng lại cũng không có, quay người rất nhanh chạy tứ tán mà đi.

Dạ Hoàng chi uy, đã là như thế đáng sợ, mặc kệ Trần Phàm bản thân tu vi như thế nào, tại đây phương địa vực, hán liền là không thể tranh luận hoàng giả!

Hắc sắc toà sen tốc độ cực nhanh, ngoài mấy trăm dặm võ ma đảo, cư nhiên nửa canh giờ qua đi, chính là gần ngay trước mắt.

Lúc này nhìn về phía trước hòn đảo, Trần Phàm tâm trạng, trong chớp mắt trở lại đi qua, cũng bất tri bất giác, đã là thời gian lâu như vậy không có nhìn thấy nàng!

Nửa đêm tĩnh mịch, mỗi lần nghĩ đến nàng, nghĩ đến chính mình khi đó trước mặt nàng, giả bộ tuyệt tình rồi đi, Trần Phàm đau lòng như đao xoắn!

Đời này kiếp này, còn có cơ hội, lại lần nữa nhìn thấy nàng sao?

"Không, nhất định có!"

Nhìn nhìn trong mắt hòn đảo, Trần Phàm ánh mắt có chưa bao giờ có kiên định: "Mặt Nhi, mặc dù ngươi đến bây giờ còn không có tha thứ ta, ta ah không dám yêu cầu xa với sự tha thứ của ngươi, thế nhưng là, ta nhất định phải gặp lại ngươi, ta muốn biết, ngươi đến cùng qua được không?"

Vừa mới nói xong, dưới chân toà sen hóa thành đầy trời ma khí quý dị tiêu tán không thấy, mà Trần Phàm thân ảnh, liền ah ở thời điểm này, một bước bước lên này võ ma đảo!

Đem làm cái gì bước chân vừa bước trên hòn đảo thổ địa, một cỗ vô cùng cảm giác quen thuộc, giống như sóng đồng dạng quanh quẩn tại tinh thần của hán.

Giờ này khắc này, Trần Phàm cả người, dường như bị loại nào đó cường đại cực kỳ thiên địa pháp tắc chỗ cấm cố, trong cơ thể hán khí hải bên trong linh lực, chẳng quản còn có thể tự do tụ tại du tẩu cùng trong cơ thể bất kỳ một chỗ, nhưng mà, lại vô pháp ly thể mà ra!

Nói cách khác, tại võ ma trên đảo, linh lực, là vô pháp vận dụng. . . mà cái này, là võ ma đảo bị Ngũ Nhạc cả vùng đất người, coi là cấm địa, tuyệt địa một cái trong đó nhân tố!

Phương này hòn đảo, tựa như chịu thiên địa tiết chế, bất kể là ai, bước vào trong đó, liền vô pháp vận dụng bản thân tu vi, ở chỗ này thật giống đã trở thành một người bình thường.

Trong đảo sinh hoạt ngàn vạn sinh linh, đều là vô cùng hung tàn, không có nửa phần tu vi bên người, gặp được những cái này sinh linh, cũng chỉ có bị giết chóc mà cắn nuốt phần.

Bởi vậy, chẳng quản võ ma trong đảo thiên địa linh khí vô cùng dồi dào, trong đảo có vô số kỳ trân dị bảo, cũng là ít có người dám đặt chân đi vào.

những cái kia dám vào đảo rèn luyện người, không khỏi là có người khác chỗ vô pháp lý giải át chủ bài.

Đang là như thế này, đem làm cái gì có trời mới biết lảng túc cũng đã tới võ ma đảo, Trần Phàm mới cảm thấy rất giật mình, phí trước chẳng quản ưu tú, có thể tựa hồ còn không có kia đợi có thể cho hắn có nắm chắc tại trong đảo sinh hoạt, mà không bị ăn tươi át chủ bài, điểm này, coi như là Lăng Nhạc điện cũng không có.

Về phần, Trần Phàm sở dĩ sẽ đi vào, cũng là bức bách tại bất đắc dĩ!

Ngũ Nhạc đại địa đối với võ ma đảo có đủ loại tin đồn, tuy những cái này tin đồn cũng không có được chứng thực, nhưng lúc trước, vì đối kháng thiên nguyên rửa mang đến mặt trái ảnh hưởng, Trần Phàm bất đắc dĩ tới.

Chính là tại võ ma trong đảo, để cho Trần Phàm cầu vào tay một đường sinh cơ.

Cái kia thi tu vi, đã không thể tinh tiến, thế nhưng là, bất kể như thế nào áp chế, đem làm cái gì linh lực càng ngày càng mệnh mông thời điểm, đến vô pháp áp chế tình trạng, không còn đề thăng tu vi, bản thân liền sẽ bị linh lực chỗ chống đỡ bạo!

Võ ma trong đảo, có thể hấp thu đến thiên địa linh khí, nhưng thiên địa linh khí hóa làm linh lực, sẽ bị giam cầm, Trần Phàm liền không cần lo lắng vô pháp ngăn chặn tu vi, mà đối với mình thân mang đến nguy hiểm.

Trên đảo sinh linh hung tàn đông đảo, vô pháp vận dụng linh lực, liền có nghĩa là sa vào đến tuyệt cảnh, vì vậy Trần Phàm vận dụng toàn bộ linh lực, không ngừng đi cường hóa lấy thân thể, đề đối phó trong đảo sinh linh.

Hắn ah không nghĩ tới, kể từ đó, chẳng những để cho thân thể trở nên càng cường hãn, khiến cho hắn dần dần, tại võ ma trên đảo đứng vững vàng gót chân, từ lúc trước bị đuổi giết, đến cuối cùng, thành tựu Dạ Hoàng tôn sư!

Dạ Hoàng của hắn danh tiếng, không là đến từ bản thân tu vi cường đại, mà là, Trần Phàm có được lấy một cỗ, so với vô số sinh linh đều muốn thân thể cường hãn.

Thân thể của hắn bất kỳ một chỗ, đều là cực đoan sắc bén binh khí, tốc độ của hắn, tại thân thể cường hãn, trở nên như một cái hăng hái bắn ra mũi tên nhọn.

Có này lưỡng dạng bên người, mới cho phép Trần Phàm Tung Hoành Ngang Dọc tại võ ma trong đảo, bằng không, Dạ Hoàng danh tiếng, như thế nào lại gọi nơi này vô số sinh linh, thậm chí tiến đến rèn luyện người, tất cả đều thân bất do kỷ có một loại sợ hãi?

Mà Trần Phàm thu hoạch lớn nhất, lại là tại đây dạng mặt khác một con đường dưới việc tu luyện, hắn phát hiện, lúc hắn đem toàn thân linh lực tất cả đều tản đi, có lẽ là không bàn mà hợp ý nhau phá rồi lại lập điều kiện, cư nhiên, thiên nguyên rửa áp chế, đúng là biến mất vô ảnh vô tung.

Rời đảo, bắt đầu lại từ đầu tu luyện, mặc dù là chậm trễ rất dài một đoạn thời gian, nhưng mà, bởi vì thiên nguyên rửa, mà không thể tinh tiến tu vi, từ đó về sau, không có cố kỵ nào nữa.

Đây là đối với Trần Phàm mà nói, võ ma đảo ba năm rèn luyện, thu hoạch đến lớn nhất chỗ tốt!

Mà thường thường đang ở trong mộng xuất hiện thiếu nữ, là hắn võ ma đảo rèn luyện, gặp lớn nhất kinh hi, về phần phệ linh châu người sở hữu, Lão Quái Vật đó, thì là một cái vô pháp tưởng tượng đến ngoài ý muốn!

Im lặng đứng ở chỗ cũ một hồi lâu, Trần Phàm mới thu hồi suy nghĩ, mặc kệ trong lòng có bao nhiêu ý nghĩ, bao nhiêu khát vọng, tại lập tức, đến đầu tiên muốn đem từ khí bốn nguyên chi linh giải quyết.

Nếu muốn vĩnh viễn giải quyết xong uy hiếp, một thân tu vi, liền nhất định phải đạt tới huyền động chi cảnh!

Hiện tại Thiên Thời, Địa Lợi bất kỳ ba loại điều kiện toàn bộ đã đạt tới, liền không muốn chần chờ a!

Trần Phàm nhẹ nhàng nỉ non thanh âm, thân ảnh khẽ động, vô pháp vận dụng linh lực dưới tình huống, tốc độ của hắn, như cũ là vô cùng kinh người, hô hấp trong đó, liền đã biến mất tại bờ biển.

Võ ma đảo diện tích rất lớn, có thể ở chỗ này, Trần Phàm sinh hoạt qua ba năm thời gian, gần như mỗi một chỗ khu vực, đều lưu lại qua hắn dấu chân, cho nên, muốn tìm được một chỗ để cho hắn tĩnh tâm tu luyện, lại không bị quấy rầy địa phương, thật sự quá nhẹ Dị bất quá.

Cũng không lâu lắm, tại trong đảo một chỗ sơn mạch, Trần Phàm ngừng lại bước chân, nhìn chăm chú một lát sau, hướng kia trong núi rộng rãi chỗ, hóa thành hắc sắc thiểm điện, bạo lướt mà vào. . .

Chương 68: huyền động chi cảnh

Chương 68: huyền động chi cảnh

Son mạch bên trong, xuất hiện một mảnh cũng không phải quá sâu hạp cốc khu vực, tại kia hạp cốc phần cuối, xuất hiện một phương diện tích có phần rộng đích đất trống, đất trống, cất dấu một son động!

Hắc sắc thiểm điện xuất hiện, chính là bay thẳng đến hướng kia son động chạy lướt qua mà vào!

"Rống!"

Còn chưa chờ hắc sắc thiểm điện tới gần, trong son động, bạo vang một hồi ngập trời gào thét, chột, một đạo đáng sợ áp bách khí tức, từ cái này trong động, như như gió lốc chỗ ngồi cuốn đi ra.

"Oanh, oanh!"

Giữa không trung phía trên, nhất thời vang dội từng đợt bạo loạn thanh âm.

Một đạo thân ảnh khổng lồ, tại nó bản thân khí tức tán phát thời điểm, đã xuất hiện ở son động bên ngoài.

Đây là một đầu chân có vài thước chỉ cao to lớn đen vượn, cường hãn thân thể, bén nhọn móng vuốt, cùng với nó tại đạp địa thì nhiều truyền đến chấn động, không khỏi là hiển lộ sự cường đại của nó.

Nhưng mà, này đen vượn còn chưa bắt đầu có bất kỳ cử động, nó vậy đối với chuông đồng hai con ngươi, mới vừa vận nhìn quét đến hăng hái mà đến hắc sắc thiểm điện, liền là có thêm một đạo không thể hình dung về sợ hãi tuôn động mà hiện.

Chột, đen vượn không chút nghĩ ngợi, thân thể khổng lồ, tại lúc này, lại có lấy như hồ ly linh mẫn, hướng hơi nghiêng vị trí rất nhanh lao đi, tránh ra vào son động đường, sau đó, trực tiếp hướng về ngoài son cốc chạy tới, để cho kia hắc sắc thiểm điện, không bị bất kỳ ngăn trở nào, lướt tiến vào trong son động.

"Đại gia hòa, ta muốn cho ngươi mượn son động dùng một lát, ngươi ngoan ngoãn tại ngoài son cốc đợi mấy ngày vì ta hộ pháp, nhớ rõ đừng chạy xa."

Đen vượn đi xa bước chân, rồi đột nhiên một hồi, nó hiển nhiên là đã nghe được Đạo này hơi có chút khàn khàn thanh âm, mà, có chỗ kinh khủng trở lại nhìn về phía sào huyệt của mình.

Bây giờ nó, rất muốn mau một chút rời đi cuộc sống mình địa phương, có thể câu nói kia, lại là khiến nó nửa bước cũng không dám di động.

"Chỉ là vì ta hộ pháp, không cần khẩn trương! đối đãi ta sau khi xuất quan, yên tâm, sẽ có chỗ tốt của ngươi!"

Thanh âm xuất ra, đen vượn trong mắt kinh khủng, rồi mới dần dần đánh tan, đã hơi có linh tính cùng linh trí nó, chẳng những có thể nghe hiểu trong lời nói ý tứ, ah càng thêm biết, Đạo này thanh âm chủ nhân, từ trước đến nay cũng không phải thích giết chóc hạng người, hơn nữa, một mực giữ lời nói.

Hắn nói có lợi, vậy nhất định sẽ có lợi!

Nghĩ đến đây, đen vượn ngoan ngoãn tại miệng son cốc ngừng lại, trong ánh mắt, cũng là lướt qua một tia nhân tính hóa mừng rỡ, một lát sau, nó trở lại hướng ngoài son cốc, trong mắt mừng rỡ xä, rồi đột nhiên hóa thành hung ác cùng dữ tợn, gắt gao quét mắt cái phạm vi này.

Nếu như ở thời điểm này, có ai dám không biết sống chết xông, tất nhiên sẽ phải chịu nó cường lực đánh chết!

Trong son động, hắc sắc thiểm điện hóa thành một đạo thân ảnh, áo đen phía dưới, chính là Trần Phàm!

Bên cạnh quét mắt liếc một cái, Trần Phàm nhẹ nhàng cười cười, tự nhủ: "Không hổ là linh trí có chỗ mở ra gia hòa, vậy mà đem son động đại quét dọn sạch sẽ, không có lưu lại quá nhiều hương vị."

Thế gian loại thú sinh linh, đại khái không thành lưỡng loại, một loại phải không từng mở ra linh trí, chính là mọi người trong miệng đã thú mãnh thú. . . , mặt khác một loại, chính là linh trí đã mở ra!

Linh trí mở ra, loại thú sinh linh liền có thể đủ như người loại như vậy, hấp thu linh khí trong thiên địa, cái này sinh linh, liền muốn thêm một cái đẳng trước yêu chữ, được gọi là, yêu thú!

Phàm là yêu thú, tuy tu vi không được, vô pháp miệng phun tiếng người, nhưng nghe hiểu được tiếng người, lại là dư xài!

Này đầu đen vượn, trên Trần Phàm lần lúc rồi đi, còn không có mở ra linh trí, hiển nhiên, nó chỉ là vừa vừa mở ra, có thể sinh hoạt tập quán, đã là cùng phổ thông đã thủ có chỗ khác nhau, ít nhất, ngũ huyết động, sạch sẽ hơn nhiều.

Như vậy khoan chân ngồi xuống, Trần Phàm hơi chút nghỉ ngơi, đem làm cái gì bản thân khí tức, khôi phục đến thường ngày đình phong, hai mắt mới chậm rãi nhắm lại, tiến nhập đến trong khi tu luyện.

Sau một lát, này trong trời đất, có đại lượng thiên địa linh khí, tự bên ngoài sơn động, rất nhanh chen chúc mà vào, không lớn một hồi, liền đem cả sơn động đều là cho điền tràn ngập.

Cùng lúc đó, khí hải bên trong linh lực, cũng là giống như vừa mới thức tỉnh sự tử mạnh mẽ, vô cùng đầu cuồng mãnh xu thế, lao ra khí hải, thậm chí đều không cần Trần Phàm tận lực, những linh lực này, chính là tự hành đi luyện hóa lấy tiến nhập đến thân thể của hắn bên trong linh khí.

Như vậy một màn, tự nhiên là Trần Phàm đã sớm có đầy đủ thực lực đi trùng kích huyền động chỉ cảnh nguyên nhân.

Có thể trùng kích, nhưng vẫn bị Trần Phàm gắt gao áp chế, khiến cho những linh lực này, cũng giống như là nghẹn khuất hồi lâu, ngày nay, chủ nhân toàn bộ buông ra, thật ra khiến những cái này tinh thuần linh lực, như là tiết Hồng hồng thủy.

Tại gần như vậy còn là điên cuồng luyện hóa, từng đạo linh lực tràn vào khí hải, sau đó, lại là bị tức trên biển không cái kia linh lực vòng xoáy lại lần nữa luyện hóa, hóa thành là tinh thuần nhất linh lực, quán chú tại khí hải.

Như thế tốc độ xuống, cũng không lâu lắm, này vốn là hiển lộ chen chúc khí hải, thoáng cái có bị rách ra xu thế.

"Thời điểm đến!"

Trần Phàm tâm thần nhẹ nhàng xiết chặt, chột hai tay biến ảo pháp quyết, khí hải bên trong linh lực, tại lúc này, chính là trở nên càng thêm cuồng bạo!

"Ngưng!"

Một tiếng rơi xuống, khí hải trên không linh lực vòng xoáy, tại lúc này rồi đột nhiên muốn nổ tung lên, tựa như hóa thành một trương bình chương vô hình, đem tất cả linh lực, đều là cho bao vào.

Muốn muốn tiến nhập huyền động chỉ cảnh, mấu chốt một bước, chính là đem nguyên bản linh lực không ngừng áp súc, quá trình này tuy không phức tạp, lấy Trần Phàm hiện giờ cảnh giới, áp súc trong quá trình, cũng sẽ không xảy ra hiện bất kỳ nguy hiểm nào, thế nhưng, lại cần một đoạn không ngắn ngủi thời gian.

Cả sơn động, tại Trần Phàm tiến hành trùng kích huyền động cảnh thời điểm, biến thành vô cùng yên tĩnh, loại này yên tĩnh, làm cho người ta cảm giác được có một tia áp lực ý tứ, đó là bởi vì, có quá nhiều số lượng thiên địa linh khí, hội tụ tại sơn động, khiến cho nơi này trong không gian, rốt cuộc không tha cho cái khác bất kỳ vật chất.

Thời gian tiếp tục trôi qua đi qua, lưỡng thiên đảo mắt biến mất!

Miệng sơn cốc, kia hình thể khổng lồ đen vượn, như nhất trung tâm vệ sĩ, gắt gao đem thủ tại chỗ này, thời kỳ, phàm là có bất kỳ sinh linh, bất kể là có ý tới là vô ý nhích tới gần nơi này, cũng bị nó cường lực đánh chết.

Vì vậy, một cỗ nồng đậm mùi vị huyết tinh, cũng là ở chỗ này bắt đầu lan tràn ra ngoài. . .

Đen vượn có thể chiếm giữ lớn như vậy địa phương, tự nhiên là thực lực không kém, bất quá, võ ma đảo quá lớn, lớn đến địa phương khác, có càng nhiều cường đại tồn tại.

Nếu là mùi vị huyết tinh tiếp tục lan tràn, khó bảo toàn sẽ không đưa tới một ít mạnh mẽ Đại yêu thú qua, cho đến lúc đó, nó liền chưa hẳn có thể thủ ở nơi này.

Tại đen vượn thỉnh thoảng lo lắng quay đầu nhìn lại thời điểm, linh trí sơ khai nó, cũng là cảm ứng được trong không gian một cỗ bất đồng biến hóa!

Đây là trong khi tu luyện mới có động tĩnh, nhưng mà, tại đen vượn dưới sự cảm ứng, linh khí tuôn động tốc độ chẳng những quá nhanh, thậm chí, liền linh khí bản thân, tựa hồ, đều phát sinh một tia bạo loạn ý tứ.

Đen vượn không hiểu nổi, cường chiếm nó ngũ sơn động kia tên sát tinh, đến tột cùng là đang tiến hành như thế nào tu luyện, cư nhiên, liền thiên địa linh khí bản thân, đều xuất hiện bạo loạn?

Kể từ đó, đen vượn càng khẩn trương hơn!

So sánh với nhân loại mà nói, loại thú sinh linh giác quan, muốn càng thêm nhạy bén, bầu trời này bên trong phát sinh khác thường biến hóa, nếu như kéo dài nữa, tất nhiên sẽ tạo thành càng lớn động tĩnh.

Đen vượn suy đoán không sai, đem làm cái gì ngày thứ ba thời điểm, nó vậy mà dùng mắt thường nhìn thấy, trên không trung những cái kia thiên địa linh khí, vậy mà tại trong hư không, tạo nên từng đạo rung động gợn sóng.

Tại những rung động này, không khỏi là ẩn chứa một cỗ không kém phá hư năng lượng. . . mà những năng lượng này, xen lẫn tại thiên địa linh khí, hướng phương đó son động, rất nhanh xông tuôn ra đi qua.

Lúc này trong động, Trần Phàm thân thể có tí ti run rẩy, tựa hồ là bởi vì linh khí biến hóa, mà để cho hắn có chỗ không chịu nổi.

Nhưng mà, Trần Phàm bản thân lại không biết, như vậy biến hóa, cũng không phải hắn bản thân tu luyện trùng kích huyền động cảnh chỗ tạo thành, lại là trong cơ thể hắn, khí hải phía trên, lẳng lặng lơ lửng Vạn Cổ Bất Hủ lực chỗ làm ra động tĩnh.

Tại Trần Phàm khí hải bên trong linh lực vòng xoáy bạo tạc thời điểm, này một tờ giấy vàng liền nhẹ run lên một cái, chợt, những cái kia bị luyện hóa qua linh lực, cũng bị giấy vàng cản trở lại.

Vạn Cổ Bất Hủ lực cũng không phải muốn ngăn cản linh lực tiến nhập, mà là, linh lực nhất định phải trước đi qua nó trôi buộc, mới có thể tiến nhập khí hải, đây không thể nghi ngờ là để cho Trần Phàm tốc độ tu luyện biến chậm.

Bất quá, như Trần Phàm có thể cảm ứng được những điều này, liền sẽ phát hiện, kia một tờ giấy vàng, hiện giờ chỗ phát huy được công hiệu, lại tựa như lúc trước linh lực vòng xoáy đồng dạng, có loại bỏ chỉ dụng.

Vạn Cổ Bất Hủ lực đem luyện hóa qua linh lực, đi qua nó bản thân, lại lần nữa luyện hóa một lần, biến thành càng thêm tinh thuần linh lực, cung cấp Trần Phàm khí hải hấp thu tiến vào.

Không chỉ như thế, đi qua Vạn Cổ Bất Hủ lực luyện hóa linh lực, còn kèm theo một chút kim sắc quang mang, nếu như không tỉ mỉ xem, tuyệt đối là không phát hiện được.

Những cái này, đều là Trần Phàm hiện tại chỗ không biết, hắn duy nhất biết, ba ngày thời gian đã qua, khí hải bên trong linh lực, rốt cục bị áp súc đến cực hạn, không còn có thể áp súc khả năng.

Trần Phàm không do dự nữa, phóng khai tâm thần, từ nào đó Đạo này nhìn như số lượng đã vô cùng ít linh lực, lấy chậm rãi tốc độ, du động tại thân thể bên trong.

Tốc độ tuy rất chậm, có thể mỗi tiến lên một phần, Trần Phàm bản thân khí tức, sẽ dâng lên một chút, như thế tiếp tục nữa, khí tức của hắn, liền tại dần dần tăng tiến lấy.

Từ từ, đạt đến đã từng tới nguyên hậu kỳ đỉnh phong, nhưng cũng không đỉnh chỉ, vẫn còn tiếp tục lấy!

Một đoạn thời khắc, đem làm cái gì linh lực một cái Đại Chu Thiên qua đi, sắp sửa trở lại khí hải thời điểm, phảng phất có được một đạo tiếng nổ vang nổ vang ra, chợt, kia lượn vòng tại tới nguyên hậu kỳ khí tức, như là rốt cuộc tìm được miệng cống, âm âm bạo tuôn ra mà ra.

"Huyền động sơ kỳ!"

Trần Phàm lập tức từ trong khi tu luyện tỉnh táo lại, toàn thân truyền lại tới cực đoan tràn đầy cảm giác, để cho hắn nhìn không được thét dài!

Nguyên bản, lấy tu luyện của hắn thiên phú, cảnh giới này, ít nhất từ lúc lưỡng năm trước liền có thể đến, lại bởi vì thiên nguyên rửa, sống sờ sờ kéo lâu như vậy.

Lần này tấn cấp, để cho hắn cảm thấy sướng khoái không thôi!

Bất quá, Trần Phàm cuối cùng không phải là phổ thông thiếu niên, tại đại hi sướng khoái thời điểm, nhưng chưa quên ký, đạt tới huyền động chỉ cảnh, cần gấp nhất một việc.

Chuyện này, chính là giải quyết từ khí bốn nguyên chi linh, này không đơn thuần là muốn cho bản thân không bị gia hỏa này về sau tiếp tục uy hiếp, lại càng là hắn mở ra cùng thiên tranh phong bước đầu tiên!

Cho nên, dù cho trên mặt có sướng khoái nụ cười, tâm thần, ah bắt đầu trở nên ngưng trọng lên!

Kế tiếp đánh một trận, chỉ có thể thắng không cho phép bại!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Dung Linh

Chương 69: Dung Linh

Huyền động chi cảnh, là vì linh động ý tứ!

Mà linh động, là chỉ bản thân linh lực, có được lấy linh tính!

Linh lực bên trong tồn tại linh tính, sẽ sử dụng đến linh lực công kích càng thêm trời chảy, cho dù là linh lực thoát ly chủ nhân chương không, bị địch nhân sống sờ sờ chặt đứt, cũng là sẽ như trước án chiếu lấy chủ nhân ý chí, đối với địch nhân tiến hành công kích, cho đến linh lực hoàn toàn tiêu hao không còn!

Cái này chính là huyền động cảnh cường đại!

Cùng huyền động cảnh trở lên cao thủ đại chiến, đều muốn cẩn thận lấy đối phương linh lực, nếu như tầng thứ cảnh giới tương đồng, lẫn nhau hai bên linh lực, sẽ lẫn nhau va chạm, mà chôn vùi mất linh lực bên trong linh tính, chỉ khi nào hai tay thực lực có chênh lệch, linh lực linh tính, sẽ hiển lộ ra uy lực chân chính.

Mà ở ngang nhau cảnh giới cùng tầng thứ hai đối thủ, thủ thắng chi đạo, không có gì ngoài từng người vốn có át chủ bài, chiến thắng một cái khác thật lớn nhân tố, chính là hai bên linh lực bên trong linh tính cường đại.

Linh tính tự nhiên cũng có sự phân chia mạnh yếu!

Từng cái đạt đến huyền động cảnh cao thủ, đều nghĩ hết biện pháp để cho linh lực của mình, có được lấy càng cường đại hơn, hay là quý dị linh tính, bởi vì, đây là một góc độ khác, tăng lên linh lực tính công kích.

Ở thời điểm này, linh lực vốn có linh tính bất đồng, ah sẽ cho người thực lực cao thấp có chỗ bất đồng.

Một số người linh lực cuồng bạo như lửa, ah có một chút người linh lực âm hàn Như Băng, càng có một chút người linh lực, giống như lời đình bá đạo, những cái này, kỳ thật đều là linh lực bên trong bất đồng linh tính, chỗ bày biện ra tới trạng thái.

Ngày nay, Trần Phàm đạt đến huyền động cảnh, tự nhiên cũng là muốn vì linh lực của mình, có được lấy cường đại linh tính!

Từng cái võ giả trong cả đời, đều có thật nhiều lần cơ hội, có thể vì bản thân linh lực, đi sáng tạo ra tân linh tính, nhưng đừng tưởng rằng, như vậy liền có thể tại lần đầu tiên lựa chọn linh tính thì có thể tùy tiện!

Lần đầu tiên lựa chọn linh tính, rất trọng yếu, tuy tại về sau còn có thể lựa chọn, nhưng mà, cái này rất giống là đi đường đồng dạng, lúc người đã đi làm đường, muốn trở lại nguyên điểm, cần thiết trả giá cao, quyết định là những người khác vô pháp tưởng tượng.

Bởi vậy, tất cả võ giả, tại lần đầu tiên lựa chọn linh lực linh tính thời điểm, cũng không có so với cẩn thận, đôi khi, gặp được không thích hợp, tình nguyện trước không cho bản thân linh lực có được linh tính.

Bởi vì từng cái võ giả đều rất rõ ràng, tương lai mặc dù còn có cơ hội, thế nhưng cơ hội, sẽ không so với mù mịt cùng nguy hiểm!

Như thế nào để cho linh lực có được linh tính? kỳ thật rất đơn giản, chính là tại linh lực, dung hợp vào đi trong trời đất cái khác có linh chi vật linh tính, do đó khiến cho linh lực phát sinh lột xác, trở nên càng cường đại hơn.

Cái gọi là có linh chi vật, có thể là đã mở ra linh trí yêu thú, cũng có thể là những cái kia ẩn chứa linh tính thiên tài địa bảo, mà trong thiên địa nước chảy, liệt hỏa, Lôi Đình, . . . , đều là ẩn chứa linh tính. . . .

Trước đó, Trần Phàm ah vì chính mình đạt tới huyền động cảnh, vì linh lực gia tăng linh tính sự tinh nghịch tới rất nhiều, để cho hấn hài lòng, không gì qua được Hạo Thiên kính!

Hạo Thiên kính chính là vô thượng thần khí, nó vốn có linh tính, tự cũng là trong thiên địa bên trong vô cùng cường hãn tồn tại, mà Trần Phàm bản thân lại là Hạo Thiên kính người thừa kế, tự Hạo Thiên trong kính, tu luyện Đại La Trần Thiên ấn, dung hợp Hạo Thiên kính linh tính, đối với hấn mà nói, cũng không phải kiện quá chuyện phiền phức.

Bất quá Hạo Thiên kính hiện tại đã bị Lăng Thiên Phong mang đi, mà Hạo Thiên kính bản thân cũng không phải hoàn chỉnh, Trần Phàm liền ah bỏ đi ý nghĩ này.

Rời đi Thái Nhạc điện, lại lần nữa tới đây vô ma đảo, một phương diện, Trần Phàm là muốn hoàn thành một cái ước định, cùng với để cho bản thân cùng Lăng Thiên Phong đại chiến thì làm tiêu hao mất tinh khí thần khôi phục, một mặt khác, cũng là rất trọng yếu một sự kiện, hấn phải ở vô ma trên đảo, tìm đến, có thể thay thế Hạo Thiên kính chi linh, thành tựu bản thân linh lực linh tính vật chất.

Để cho Trần Phàm không nghĩ tới chính là, còn ở nửa đường, để cho hấn lấy được, có thể thành tựu bản thân linh lực linh tính vật chất!

Như vậy vật chất, chính là tứ khí bốn nguyên chi linh!

Từ khí bốn nguyên chi linh đáng sợ, thể gian, không còn người có thể so sánh Trần Phàm hiểu rõ hơn, dùng để thành tựu bản thân linh lực linh tính, không thể nghi ngờ, cũng là tốt nhất vật chất.

Nhưng mà, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, Trần Phàm tuyệt đối không muốn dùng cái này chết tiết khí bốn nguyên chi linh, quá nguy hiểm!

Gia hỏa này, giống như là một khóa tạc đạn, tùy thời đều có thể bạo tạc.

Mặc dù nói, tại cô đọng linh lực linh tính thời điểm, ah sẽ phát sinh một ít không xác định nhân tố, cũng không phải mỗi người đang tiến hành mỗi một lần thời điểm đều sẽ thành công, nhưng so sánh với từ khí bốn nguyên chi linh, dung hợp vật khác chất không xác định nhân tố, ngược lại hiển lộ không có ý nghĩa.

Từ khí bốn nguyên chi linh trong thân thể, vô pháp đem khu trừ, ah không có cách nào đem nó cho luyện hóa, cho nên, Trần Phàm tại lúc ấy mới nghĩ đến, đạt tới huyền động chi cảnh, nhờ vào cảnh giới này vốn có thần thông, để cho gia hỏa này trở thành bản thân linh lực linh tính.

Đây là một cái vô cùng nguy hiểm cử động, phàm là còn có một chút những biện pháp khác, Trần Phàm cũng không có thể làm như vậy!

Nhưng hôm nay, lại là không thể không làm.

Theo thời gian chuyển dời trôi qua mà qua, từ khí bốn nguyên chi linh tăng cường, càng thêm dễ cho Trần Phàm khó có thể đi kháng cự, theo cái tốc độ này kéo dài nữa, nhiều nhất hơn tháng thời gian, gia hỏa này liền trọng sinh làm tân từ khí bốn nguyên.

Đến lúc đó, Trần Phàm đem sống không bằng chết!

Cho nên, lấy huyền động chi cảnh thần thông, tới dung hợp từ khí bốn nguyên chi linh, là mảnh nhất định phải đi đường!

Tại lúc ấy quyết định, muốn đi trực tiếp đối mặt từ khí bốn nguyên chi linh thời điểm, Trần Phàm không những đã không sợ hãi, ngược lại tràn ngập chờ mong.

Không thể phủ nhận, gia hỏa này đích thực là nguy hiểm cực kỳ, nhưng đồng dạng, cũng là cường đại đến đáng sợ tình trạng, nếu như có thể thành công đem nó đã trở thành bản thân linh lực linh tính, Trần Phàm đều không chút nghi ngờ, lấy hấn huyền động sơ kỳ thực lực, đại chiến huyền động hậu kỳ cao thủ, cũng sẽ không có quá lớn hết sức cảm giác.

Tại đây dạng trạng thái, một khi thi triển loại kia đáng sợ mật pháp, Trần Phàm đều có nắm chắc, để cho Lăng Thiên Phong dù cho thi triển huyết động phương pháp, cũng không thể chạy trốn.

Đương nhiên này điều kiện tiên quyết là, trong đoạn thời gian này, Lăng Thiên Phong thực lực không có chút nào tinh tiến, càng lớn điều kiện tiên quyết là, Trần Phàm nếu có thể thành công sẽ chết khí bốn nguyên chi linh cho thu phục.

Khoanh chân trên mặt đất, Trần Phàm để mình tâm tình hoàn toàn bình tĩnh trở lại, tâm thần lại lần nữa khẽ động. . . .

"Ong..ong!"

Lúc Trần Phàm chuẩn bị bắt đầu hành động thời điểm, trong cơ thể chỗ sâu trong, kia tại phệ linh châu cùng bản thân thần hồn lực lượng trói buộc ở dưới từ khí bốn nguyên chi linh, phảng phất là cảm ứng được Trần Phàm hành động kế tiếp, nó tựa như cũng có chỗ sợ hãi, bất động bất động, cùng chờ đợi trọng sinh nó, trong giây lát chấn động lên.

Từng vòng vô hình rung động, như như gợn sóng, lại có được lấy cực kỳ quý dị lực lượng, tại xuyên thấu phệ linh châu cùng thần hồn lực lượng trói buộc, hướng Trần Phàm trong thân thể thần bí nhất một chỗ, nhanh như như thêm điện xâm tới!

Cái gọi là thần bí nhất một chỗ, chính là Trần Phàm thần hồn địa phương.

Đoạn này thời gian, thần hồn chi lực, vẫn là giữ nghiêm lấy từ khí bốn nguyên chi linh khắp nơi tán loạn, tuy ngăn cản nó, ah khiến cho gia hỏa này, đối với thần hồn chi lực vô cùng quen thuộc, tiến tới, có thể lợi dụng này quen thuộc, tìm đến thần hồn chỗ.

Một khi để cho năng lượng của nó xâm nhập đến thần hồn, Trần Phàm cuộc đời này, kết quả tốt nhất, ah chính là biến thành một cái khối lỗi!

Đối mặt hành động này, Trần Phàm lạnh lùng khế hừ, hấn hôm nay, đã không phải là khắp nơi hấn, đối mặt từ khí bốn nguyên chi linh thời điểm, đã chút nào không một chút ngăn cản lực.

Tâm thần phát lạnh đồng thời, Trần Phàm khí hải bên trong linh lực, nhất thời gào thét, tốt nhất dường như hóa thành vạn trọng làn sóng lớn, liên miên không ngừng đối với hướng thần hồn chỗ vị trí từ khí bốn nguyên chi linh năng lượng, rất nhanh cuốn mà đi.

"Xùy~~, Xùy~~!"

Không lồ thể công, tại tiếp xúc đến từ khí bốn nguyên chi linh năng lượng, lại là lập tức bị người sau có chỗ tiêu tan sạch, từ khí bốn nguyên, vốn là có lấy thôn phệ chi năng.

Mất thường có thể thấy, từng đạo linh lực, hư không tiêu thất tại tử khí bốn nguyên chi linh năng lượng bên trong.

Bất quá, này từng vòng vô hình năng lượng rung động, vẫn bị cưỡng ép ngăn cản hạ xuống, cuối cùng, tại linh lực áp bách dưới, mười phần không tình nguyện hướng lúc đến địa lướt quay về.

Nhưng Trần Phàm cũng không có bởi vậy mà có chút đắc ý cùng buông lỏng, rồi mới năng lượng rung động, chỉ là tử khí bốn nguyên chi linh phát tán ra, thực sự không phải là bản thể của nó.

Hiện giờ Trần Phàm muốn làm, là muốn sẽ chết khí bốn nguyên chi linh cho nhét vào đến linh lực bên trong sung vì linh tính, để cho đợi chút nữa phải đối mặt, nguy hiểm tuyệt đối là bây giờ gấp trăm lần trở lên.

Mà Trần Phàm hiện tại, đã không có đường rút lui!

Đã kinh động đến tử khí bốn nguyên chi linh, ngay cả là chính mình chịu buông tay, gia hỏa này ah sẽ không bỏ qua cho tự mình.

Hơi chút dừng lại, không lẽ linh lực số lượng, tại tâm thần lôi kéo, trùng trùng điệp điệp hướng về tử khí bốn nguyên chi linh chỗ, bạo tuôn ra mà đi!

Một màn này, nếu là hiện ra tại bên ngoài, tuyệt đối được xưng tụng tráng lệ!

"Oanh!"

Đem làm cái gì linh lực đều đến nơi này, phệ linh châu cùng thần hồn chi lực cũng bắt đầu ảm đạm đi thời điểm, kia nhìn như không chút nào thu hút tử khí bốn nguyên chi linh, ở thời điểm này, cũng là kéo dài kỳ hạn ra tất cả hung uy.

Chỉ thấy đến, tử khí bốn nguyên chi linh đột nhiên khê động, chợt, ngập trời năng lượng rung động tại nó quanh thân ngưng tụ, chớp mắt, tựa như hóa thành từng đạo tử vong chi khí, nhìn qua, như là kia một trương không có chút nào khe hở tử khí lưới lớn.

"Bồng!"

Này một trương tử khí lưới lớn, trực tiếp là đem Trần Phàm tất cả bạo tuôn ra mà đến linh lực, đều cho bao phủ tiến vào.

"Xùy~~, Xùy~~!"

Cùng với linh lực bị tử khí lưới lớn chợt bao phủ, tất cả linh lực, đều là ở thời điểm này bắt đầu như sôi thủy bàn sôi trào lên, tại tình như vậy hình, Trần Phàm có thể cảm ứng đến, bản thân linh lực, chính là tại lúc này, dần dần bắt đầu tan rã mà đi.

Cho tới bây giờ thời khắc, tử khí bốn nguyên chi linh, hiển nhiên là không có nửa phần thu liễm, nghĩ đến nó ah rõ ràng, nếu như vào hôm nay, không đem cỗ thân thể này chủ nhân chân chính đánh bại, như vậy, nó cũng sẽ mất đi tự mình.

Trần Phàm càng thêm không có lui lại chỗ trống, nếu muốn để cho bản thân linh lực cùng tử khí bốn nguyên chi linh tương dung, vậy tất sẽ phải tiếp nhận được gia hỏa này công kích, sau đó, tại nó công kích thời điểm, từ từ đem luyện hóa dung nhập vào bản thân linh lực.

Vô luận là thừa nhận, hay là luyện hóa, cùng với cuối cùng tương dung, đều không có bất kỳ đường tất có thể đi, dựa vào, chỉ có bản thân kiên trì, còn có, tại kiên trì sau lưng nỗ lực.

"Hiện ở thời điểm này, mới là ta bước trên cùng thiên tranh phong bắt đầu, vì mình, vì Trần gia các thời kỳ tiền bối, vì mẫu thân, càng thêm kia sống chết không rõ phụ thân, ta tuyệt không cho phép chính mình thất bại!"

"Liên đề cho chúng ta đến xem, đến cùng ai có thể kiên trì đến cuối cùng!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Hóa Linh (thượng)

Chương 70: Hóa Linh (thượng)

Tử khí bốn nguyên chi linh rất cường đại, rất đáng sợ, đang là vì nó loại này đặc tính, Trần Phàm đối với nó, mới tràn ngập khát vọng cùng chờ mong!

dùng hợp với gia hòa này, khiến nó trở thành bản thân linh lực linh tính, đối với Trần Phàm mà nói, cũng không phải bản thân thực lực tăng vọt đơn giản như vậy.

Thiên nguyên rửa, cứu đại mà chết!

Tại cái này nguyên rửa, Trần gia các thời kỳ đám tiền bối, cũng không có thoát khỏi vận mệnh gia tăng hạ xuống gông cùm xiềng xích.

Trần Phàm biết, đám tiền bối cũng đã tận lực, không phải là bọn họ không đủ ưu tú, đôi khi, có thể là bọn họ khí vận, còn kém một chút chút như vậy.

Cũng tỷ như nói phụ thân, hắn có được lấy Vạn Cổ Bất Hủ lực bức này thần kỳ chỉ vật, lại càng là linh ngộ cùng thiên tranh phong hào hùng, nhưng mà, đem làm cái gì đại nạn tiền đến thời điểm, cũng không thể không âm thầm ló ra.

Đây là khí vận!

Trần Phàm vui mừng chính mình khí vận còn đầy đủ hảo, từ nhỏ liền có được lấy không gì sánh kịp tu luyện thiên phú, tại mấu chốt, lại luyện hóa qua Hạo Thiên kính, đã biết giấu ở Hạo Thiên trong kính một chút bí mật.

Những cái này đều là Trần Phàm át chủ bài!

Từ khí bốn nguyên xuất hiện vào lúc này, cũng bị Trần Phàm trở thành một lần gặp gỡ cùng khí vận!

Muốn là có thể luyện hóa từ khí bốn nguyên chi linh, đây cũng là có nghĩa là, thân thể của hắn, đã có được lấy, cùng sinh tương phản một loại lực lượng!

Loại lực lượng này, tên là tử vong chi lực!

Thiên địa vạn vật, đều có sống hay chết, Trần Phàm đã đem để chi lực nhét vào đến trong thân thể, như vậy, sinh chi lực chẳng quản càng thêm thần bí khó lường, khó có thể bắt, nhưng đối với Trần Phàm mà nói, có phải hay không đã nhiều một đường sinh cơ?

Vô luận để chi lực, hay là sinh chi lực, đều là trong thiên nhiên rộng lớn một loại lực lượng, hư vô mờ mịt, không thể chạm đến, có thể đôi khi, loại này biểu tượng ý nghĩa, vượt xa sự thật ý nghĩa!

Giống như có thể luyện hóa từ khí bốn nguyên chi linh, tại Trần Phàm nơi này, lại càng là một cái biểu tượng, để cho bản thân hắn, lãnh nghề đi tương lai đường, cũng có được càng lớn lòng tin cùng nắm chắc.

Hắn đem tương lai đường, trở thành là cùng thiên tranh phong quá trình, mà bây giờ, liền đem quá trình này mở ra thời khắc, bởi vậy, không có khả năng thất bại a!

Lúc Trần Phàm tâm thần đều lạnh lùng xuống thời điểm, không hề linh lực, lại một lần nữa, từ khí hải bên trong liên tục không ngừng xông tuôn đi qua, sau đó, vọt vào từ khí lưới lớn.

Ở thời điểm này, không cần đau lòng linh lực, muốn thừa nhận đi qua, kia hết thảy đều là đáng.

Lưỡng loại lực lượng, ngang nhiên chạm vào nhau, tại tiếp xúc trong chớp mắt, cũng không có bộc phát ra cuồng bạo trùng kích, chỉ có linh lực đang không ngừng bị từ khí cho tiêu tan sạch, phát ra tiếng tiếng xèo xèo âm.

Cho dù là như vậy, Trần Phàm sắc mặt thủy chung bình tĩnh, chỉ là thao túng linh lực, không ngừng tới bổ sung lấy đã xuất hiện ghé trống!

Này gần như là cái tuần hoàn quá trình, linh lực không ngừng bị tan rã không thấy, sau đó vừa có tân linh lực bổ sung đi vào, lập tức lại là tiêu tan sạch . . .

Tại đây dạng tuần hoàn, chẳng những Trần Phàm khí hải bên trong linh lực, tại rất nhanh giảm bớt, hắn này là, đủ để xưng bá vô ma đảo hoàn mỹ thân thể, cũng có chỗ không chịu nổi.

Thân thể cốt cách, đều là tại lúc này bày biện ra một loại vận vẹo thức mơ hồ, mơ hồ, có vỡ vụn cảm giác.

Tại thế giới chân thật bên trong Trần Phàm, thân thể của hắn mặt ngoài, đều là hiện ra một cổ nhàn nhạt tử vong khí tức, cùng với trong cơ thể từ khí bốn nguyên chi linh tàn sát bừa bãi, cổ này tử vong khí tức hiển nhiên vẫn còn ở tăng thêm lấy.

Mà vị trí phương này son động, cũng là bởi vì từ khí lan tràn, trong son động hết thảy sinh cơ, cũng đã biến mất, chẳng những là trong hư không sinh cơ chịu thôn phệ, ngồi xếp bằng đại địa sinh cơ, cũng là bị từ khí cho cắn nuốt.

Vì vậy có thể trông thấy, đại địa như lá rụng khô héo, lại còn còn lấy kinh người xu thế, rất nhanh hướng bốn phương tám hướng lan tràn ra ngoài, không lớn một hồi, bên ngoài son động, cũng là có nhàn nhạt tử khí tại hội tụ lấy.

Son động lưỡng bên cạnh nham thạch bị ăn mòn, vì vậy, nơi này thực vật, tại chớp mắt, liền phẳng phất mùa đông tiến đến, mất đi tất cả tức giận.

Như tiếp tục lan tràn hạ xuống, không chút nghi ngờ, toàn bộ hạp cốc đem biến thành một bên chết chóc, thậm chí, từ khí bốn nguyên chi linh nếu như đầy đủ cường đại, toàn bộ vô ma đảo, có lẽ, đều là sẽ bị lan đến gần.

Nếu thật là nói như vậy, này không thể nghi ngờ sẽ là một hồi đại tai nạn!

Này bị Ngũ Nhạc cả vùng đất tất cả mọi người coi là cấm địa hòn đảo, cho đến lúc đó, có lẽ sẽ có tân một cái xưng hô, mà xưng hô thế này, hẳn phải là tử vong đảo!

Nếu là đây trời đều là nồng đậm không tiêu tan tử khí, tin tưởng, cho dù là Thông Huyền cảnh giới cao thủ đến nơi, cũng sẽ ở cực trong thời gian ngắn, bởi vì những cái này tử khí mà hãm vào nguy hiểm lớn nhất bên trong.

Trần Phàm thân thể kia một chỗ chi địa, phảng phất đã bị tử khí bốn nguyên chi linh chỗ khổng chế, từng đạo tử khí lan tràn xuất ra, khiến cho nơi này, đã biến thành một chỗ tử địa.

Thời gian ở thời điểm này dường như trở nên mười phần chậm chạp, khổng lồ linh lực không ngừng bị tiêu tan sạch, thân thể cốt cách không ngừng vận vẹo hạ xuống, một tia suy yếu cảm giác, cũng là rốt cục tại Trần Phàm trong lòng trên hiện ra.

Đến hiện tại, Trần Phàm rốt cục cảm thấy, có chút lực bất tòng tâm.

Những cái này quý dị tử khí, chẳng những tại cắn nuốt linh lực của hắn cùng sinh cơ, liền ngay cả thần trí, cũng tốt như muốn bị cắn nuốt hết, bởi vì thân thể suy yếu cảm giác tăng thêm, thần trí ah dần dần mơ hồ hạ xuống.

Một khi thần trí hoàn toàn chôn vùi, thân thể của hắn, đem đối với tử khí bốn nguyên chi linh không có nửa điểm ngăn cản, đến lúc sau kết cục sẽ là như thế nào, Trần Phàm mình cũng tưởng tượng không được, có lẽ, khi đó hắn, sắp sửa so với sông không bằng chết càng thêm thống khổ a?

Dung hợp tử khí bốn nguyên chi linh, tự nhiên là muốn vì vậy mà thừa nhận thường nhân chỗ vô pháp tưởng tượng đến nguy hiểm, cũng muốn đi hơi bị thừa nhận đáng sợ hậu quả!

May mà, Trần Phàm cũng có được thường nhân tưởng tượng không được cứng cỏi, tâm tính của hắn, lại càng là thiên chuy bách luyện qua, mặc dù bây giờ thần trí càng ngày càng mơ hồ, có thể thủy chung giống như kia trong gió ngọn nến, chưa từng bị cuồng phong chỗ dập tắt!

Bởi vậy Trần Phàm chính mình rất rõ ràng, cước bộ của hắn, không có khả năng ở thời điểm này vĩnh viễn dừng lại, trên thế giới này, có quá nhiều người cùng sự, là hắn chỗ vô pháp buông xuống.

Cùng với thời gian chậm rãi trôi qua, Trần Phàm khí hải bên trong linh lực càng ngày càng ít, đến cuối cùng, cho dù treo như tơ nhện tồn tại, mà khi cuối cùng này một luồng linh lực lao ra khí hải, nhét vào đến chết khí lưới lớn bên trong thời điểm, Trần Phàm thân thể, tựa như tất cả sinh cơ bị tháo nước đồng dạng, cả người, có dừng khí hư thoát cảm giác.

Tại loại cảm giác này dưới ảnh hưởng, tử khí bốn nguyên chi linh tựa hồ cũng là chuẩn xác bắt được Trần Phàm bây giờ trạng thái, lúc này, nó không chút do dự, toàn thân nó, đều là hóa thành tinh thuần tử khí, mà, phổ thiên cái địa trào ra.

Lần này, nó chẳng những muốn đem cỗ thân thể này tất cả linh lực đều cho cắn nuốt sạch, còn có nuốt mất tất cả sinh cơ!

Tử khí bốn nguyên chi linh bản năng tại nói cho nó biết, thế gian bên trong bất kỳ một cái nào cường đại tồn tại, nếu không có sinh cơ, như vậy, đều sẽ trở thành nạn người chém giết vô dụng chi vật.

Liền tại tử khí bốn nguyên chi linh toàn bộ lúc bộc phát, Trần Phàm tất cả linh lực, cũng bị toàn bộ thôn phệ, không có gì ngoài thân thể bản năng, hắn không còn có may mắn đi chống cự phí trước năng lực.

Nhưng mà vào thời khắc này, kia tất cả tiêu thất mất thần trí, tại lúc này rồi đột nhiên toàn bộ trở về, sau đó chiếm cứ toàn bộ nội tâm.

Cho nên lúc này, Trần Phàm có thể rõ ràng cảm ứng được bản thân tất cả tình huống, bao gồm tử khí bốn nguyên chi linh sắp việc cần phải làm, nếu để cho người sau thành công, Trần Phàm biết, kết quả của hắn, muốn so với lúc trước mộ thiết dương tới càng thêm đau khổ.

Một cỗ mãnh liệt cực kỳ tử vong khí tức, tại trong khoảnh khắc, chính là bao phủ tại trong lòng Trần Phàm, từ sinh ra đến bây giờ, đây là hắn lần thứ hai, khoảng cách gần như vậy đi tiếp xúc đến tử thần tồn tại!

Hắn còn nhớ rõ, lần đầu tiên trực tiếp đi đối mặt Tử Thần, là tại hắn chín tuổi năm đó!

Lúc đó hắn, đã có lấy đầy đủ chuẩn bị, đi trùng kích tới nguyên chi cảnh, vừa ý ngoại phát sinh, tại hắn sắp tiến nhập đến tới nguyên chi cảnh thời điểm, thiên nguyên rửa ảnh hưởng xuất hiện, gọi hắn hiểu được, một khi tu vi đạt tới tới nguyên cảnh, hắn đem hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Trần Phàm cũng không rõ ràng lắm, các thời kỳ đám tiền bối tại lúc tu luyện, bởi vì thiên phú xuất sắc, mà bị loại này khắc chế, hẳn là cảm thụ vô cùng rõ ràng.

Khi đó hắn, cách cái chết thần vô cùng gần, bởi vì cho rằng khí hải đã hình thành, linh lực đang tại tụ tập.

Chẳng quản đến cuối cùng, Trần Phàm dựa theo vô thượng nghị lực, tản đi khí hải bên trong đã xuất hiện linh lực, thế nhưng là, tử thần hương vị, hay là rõ ràng ẩn ký tại buồng tim của hắn bên trong, khiến cho hắn đời này kiếp này, cũng khó khăn lấy quên mất sạch.

Không nghĩ tới, đã cách nhiều năm, hần lại một lần nữa cùng Tử Thần, là như thế gần!

Trần Phàm cũng có thể rõ ràng cảm ứng được, tử thần khí tức, là như thế không thể ngăn cản, kia một cỗ vô hình cảm giác, gọi người cơ hồ là sinh không nổi bất kỳ lòng phản kháng.

"Bất quá. . ."

Cảm ứng đến tử khí bốn nguyên chi linh biến thành tử khí, phô thiên cái địa cuốn tới, mặt mũi của hần, lại hiện lên quá độ một vòng dị thường kiên định, cùng với, thường nhân chỗ vô pháp lý giải tự tin!

"Năm đó, ta cũng có thể cùng Tử Thần gặp thoáng qua, giờ này ngày này, ngươi cho rằng, chỉ bằng ngươi, liền có thể để ta đi gặp chân chính Tử Thần?"

Tiếng nói hạ xuống, tử khí bốn nguyên chi linh phảng phất đã nghe được câu này đến từ ở sâu trong nội tâm một câu, nó hung uy, tại giờ này khắc này, trở nên càng thêm quá lớn, chỗ lướt qua, Trần Phàm trong thân thể hết thấy, đều là bị nòng nặc tử khí sở chiếm cứ, không còn mảy may sinh cơ.

Nhưng, Trần Phàm liền lông mày đều chưa từng nhăn một chút, hần nhưng từ nào đó tử khí bốn nguyên chi linh tàn sát bừa bãi trong thân thể.

Chỉ có lúc đó gia hòa, sắp sửa xâm nhập đến thần hồn địa phương thời điểm, hần mới nhẹ nhàng nói âm thanh: "Ngươi, có thể dừng bước lại a?"

"Oanh!"

Những lời này, phảng phất là đến từ trên chín tầng trời cuộn cuộn kinh lôi, làm cho kia tử khí bốn nguyên chi linh, trong giây lát ngừng tiến lên bộ pháp, mà, tràn ngập linh tính nó, cũng là rõ ràng cảm ứng được, có một cỗ cảm giác nguy hiểm xuất hiện!

Tất cả tử khí, nhất thời bị nó chỗ thu hồi, một lần nữa ngưng tụ thành tử khí bốn nguyên chi linh, nhưng làm như vậy kết quả, lại là cỗ này cảm giác nguy hiểm càng ngày càng thịnh. . .

Nếu như tử khí bốn nguyên chi linh có thể nói chuyện, nó tất nhiên sẽ kinh khủng gọi hỏi: "Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?"

Nó không rõ, Trần Phàm lại vô cùng rõ ràng!

Tại hần và tử khí bốn nguyên chi linh đối kháng, chỉ cần hần tiếp nhận được người sau xâm nhập, lại còn còn bảo lưu lấy nguyên lai thần trí, như vậy, dung hợp tử khí bốn nguyên chi linh, hần đã thành công một nửa!

Về phần một nửa khác. . . cảm ứng đến lúc này, tại lạnh run lấy tử khí bốn nguyên chi linh, Trần Phàm tâm thần rồi đột nhiên dữ tợn lên!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Hóa Linh (hạ)

Chương 71: Hóa Linh (hạ)

Nếu muốn để cho linh lực có được linh tính, liền phải đi dung hợp cái khác có linh chi vật linh tính!

Quá trình này, đầu tiên là muốn thừa nhận ở những cái này có linh chi vật trùng kích, đây là bước đầu tiên.

Tại loại này thừa nhận, chẳng những là có linh chi vật sẽ thích ứng bản thân linh lực, đồng dạng, bản thân linh lực, cũng sẽ thích ứng có linh chi vật!

Tử khí bốn nguyên chi linh cho rằng, nó cần nuốt hết Trần Phàm linh lực, liền xem như thành công, thù chưa từng nghĩ đến, lúc nó cần nuốt sạch Trần Phàm tất cả linh lực đồng thời, nó liền tự nhiên mà vậy, xen lẫn thuộc về Trần Phàm khí tức.

Bởi vì, tất cả linh lực, đều là Trần Phàm tu luyện qua tới được!

Trần Phàm có thể thừa nhận được qua, đây cũng là biểu thị, hần trên cơ bản, đã thích ứng tử khí bốn nguyên chi linh, trong một tình hình, người sau phải trả nghĩ đạt tới nó nguyên lai mục đích, lại há có thể làm được?

Trần Phàm lúc trước chờ đợi, bất quá là vì càng thêm làm quen một chút cái này chết tiết khí bốn nguyên chi linh mà thôi!

Tại Trần Phàm tâm thần bao bọc, tử khí bốn nguyên chi linh phảng phất cũng là đã nhận ra cái gì, nho nhỏ nó, lúc này có nhân tính hóa sợ hãi, tựa như đang cầu xin làm cho. . .

Đối với những thứ này, Trần Phàm tất nhiên là không có nửa phần thương tiếc, Di địa tương, gia hỏa này, tuyệt sẽ không đối với dưới tay mình lưu tình!

Tâm thần nắm trong tay tử khí bốn nguyên chi linh, Trần Phàm bản thân, thì là rất nhanh tiến nhập đến trong khi tu luyện, hần hiện tại, khí hải bên trong không còn nửa phần linh lực, nếu muốn dung hợp phí trước, đầu tiên cần phải có linh lực.

Hiện giờ tử khí bốn nguyên chi linh, Trần Phàm đã không sợ nó lại cho mình quấy rối, cho nên, cũng yên lòng tiến nhập đến trong khi tu luyện.

Một ngày một đêm thời gian, ngay tại Trần Phàm an tĩnh dưới việc tu luyện, rất nhanh trôi qua đi qua.

Lúc hần lại một lần nữa từ tu luyện lui sau khi đi ra, vô cùng rõ ràng cảm ứng được, tâm thần ở dưới tử khí bốn nguyên chi linh, có cực độ kinh khủng hình dạng, hiển nhiên, người sau cũng là biết, vận mệnh của nó, từ lúc này bắt đầu, sẽ bị đông cứng.

Tự nhiên, Trần Phàm sẽ không đi để ý tới gia hỏa này tâm tình, tâm niệm khinh động, khí hải, khôi phục lại khổng lồ linh lực, chính là như sư tử mạnh mẽ gào thét xông ra ngoài.

Đem làm cái gì linh lực trong thân thể tuôn ra lay động, kia ở vào sắp tới đem tiến nhập thần hồn địa phương trước tử khí bốn nguyên chi linh, thân bắt do kỷ bị dẫn theo trở về, xuất hiện ở linh lực trước mặt.

Hiện giờ tình hình, cùng vừa mới bắt đầu Trần Phàm mong muốn dung hợp tử khí bốn nguyên chi linh, tựa hồ giống như đúc, chỉ bất quá, thợ săn cùng con mồi thân phận, đã đổi trở về.

Cảm ứng đến tử khí bốn nguyên chi linh, Trần Phàm mặc kệ phí trước có nghe hay không hiểu, hần nhẹ giọng lầm bầm nói: "Người có lẽ sẽ phát triển, đến cuối cùng, sẽ trở thành này thiên địa, độc nhất vô nhị tồn tại, quá trình này không thể nghi ngờ rất là đặc sắc, thế nhưng, người chỉ có đi theo ta, tài năng hưởng thụ đến càng lớn phần khích, bởi vì, ta là tại cùng trời tranh mệnh!"

"Nếu như có một ngày, nếu như ta thành công, người không biết là, này sẽ là người nhất tự hào một sự kiện sao?"

Thanh âm từ từ trong thân thể phiêu đảng, không biết tử khí bốn nguyên chi linh có hay không đã nghe hiểu, bây giờ nó, như là cam chịu số phận, tại khổng lồ linh lực trước mặt, thuận theo giống như con mèo nhỏ!

Trần Phàm ah mặc kệ nó là bằng không nghe hiểu, cho tới bây giờ thôi, kết cục cũng đã nhất định, người sau mặc dù muốn phản kháng, chẳng qua là sẽ mang đến cho hần một chút phiền toái, cái gọi là nguy cơ cùng không thành công nhân tố, đều đã không tồn tại.

"Đi theo ta!"

Trần Phàm nhẹ nhàng vừa quát, khổng lồ linh lực liền đem tử khí bốn nguyên chi linh bao bọc mà vào, chợt, mang theo gia hỏa này, như thiểm điện tuôn ra trở lại khí hải.

Dung hợp có linh chi vật, một bước cuối cùng, chỉ bằng đang giặt biển bên trong hoàn thành, mới xem như chân chính hoàn mỹ!

Vừa vào khí hải, vô luận là Trần Phàm bản thân linh lực, hay là kia tử khí bốn nguyên chi linh, đều tại vô cùng gây nên tốc độ xoay tròn, càng lúc càng nhanh, tới cuối cùng, liền ngay cả Trần Phàm bản thân, đều là vô pháp bị bắt được hai người dấu vết.

Tại đây xoay tròn, Trần Phàm bản thân linh lực, như là kia chỗ nào cũng có không khí, đối mặt cho dù là tử khí bốn nguyên chi linh, có thể bởi vì người sau đã có thuộc về Trần Phàm khí tức, nó thôn phệ qua Trần Phàm linh lực, bởi vậy, ở thời điểm này, linh lực thâm thấu tiến trong cơ thể của nó, không cần tốn nhiều sức!

Thời gian một chút đi qua, có càng ngày càng nhiều linh lực, tiến nhập đến tử khí bốn nguyên chi linh, tại Trần Phàm Linh Giác cảm giác, lường người trong đó, tựa hồ đã tuy hai mà một!

Đương nhiên, bây giờ loại tình huống này, ah chỉ là tuy hai mà một mà thôi!

Tử khí bốn nguyên chi linh, như trước vẫn tồn tại bản thân linh thức!

Nếu là cái khác có linh chi vật, đại có thể không tất yếu đem này linh thức cho xóa đi, có linh thức, có lẽ sẽ phát sinh kinh hỉ ngoài ý muốn, có thể gia hỏa này linh thức, lại là muốn nhất định biến mất, Trần Phàm cũng sợ, lúc nào, nó sẽ cho mình tới trên lo lắng một kích, nếu nói như vậy, Trần Phàm khóc cũng không có nước mắt.

Hơi chút một lát dừng lại, Trần Phàm tâm thần ngưng tụ, khổng lồ thần hồn chi lực, tự hư vô bên trong bắn ra mà đến, sau đó xuất hiện ở khí hải, bao vây lấy kia linh thức vẫn còn ở tử khí bốn nguyên chi linh.

"Rống!"

Phảng phất là có một đạo tiếng rống giận dữ vang vọng, đó là tử khí bốn nguyên chi linh cuối cùng không cam lòng.

Trần Phàm cười nhạt thanh âm, đều cho tới bây giờ, đã không được phép gia hỏa này làm ầu, ah không chút nào dùng cố kỵ nó nửa phần.

Thần hồn chi lực bao bọc, bản thân linh lực cùng tử khí bốn nguyên chi linh tương dung, tốc độ càng thêm tăng nhanh, bởi vì thuộc về người sau linh thức, đang tại bị thần hồn chi lực rất nhanh gạt bỏ.

Đây là một hảo kết quả, nhưng Trần Phàm cũng không có buông lỏng cảnh giác, hấn tin tưởng, tử khí bốn nguyên chi linh sẽ không như vậy buông tha cho, trừ phi hấn nhận đồng chính mình rồi mới kia một phen.

Nhưng mà, nó nếu là nhận đồng, bản thân linh thức liền sẽ tự động tản đi, càng sẽ không tại chính mình thần hồn chi lực xuất hiện, có không cam lòng rít gào.

Thời gian trôi qua đi qua, kia một chút linh thức, cũng là tại thần hồn chi lực dưới tác dụng rất nhanh tiêu thất.

Nào đó thời khắc này, Trần Phàm tâm thần nhẹ nhàng khẽ động, đem thần hồn chi lực cho thu trở về, mà giờ khắc này, tử khí bốn nguyên chi linh linh thức, còn có một tia lưu lại.

Đây cũng không phải Trần Phàm vô pháp chân chính đem xóa đi, mà là còn lại này một tia linh thức, tử khí bốn nguyên chi linh ah sẽ bị chính mình linh lực chân chính dung hợp, nó về sau ah trở mình không ra sóng gió gì.

Lưu lại này một tia linh thức, Trần Phàm ah thật mong chờ, tại linh lực có được linh tính, cũng có thể phát sinh để mình kinh hi ngoài ý muốn.

Nếu như có thể phát sinh, kia tất nhiên, sẽ để cho linh lực trở nên càng thêm hoàn mỹ!

Đem làm cái gì thần hồn chi lực rồi đi, khí hải bên trong, cao tốc xoay tròn lấy, lúc này, đã chỉ còn lại linh lực, về phần tử khí bốn nguyên chi linh, thì là bị linh lực dung hợp, hóa làm linh lực một bộ phận.

Cho đến hiện tại, toàn bộ quá trình, đã xem như kết thúc!

Tâm thần dưới sự khống chế, có được linh tính linh lực, tử khí hải bên trong bạo tuôn ra, hóa thành cuộn cuộn chi lực, vận hành tại thân thể, Trần Phàm bên khóe miệng, cũng tại lúc này, câu dẫn ra một vòng mỉm cười độ cong.

Hấn có thể cảm ứng được, tuy linh lực số lượng không có phát sinh bất kỳ biến hóa, cũng chính là, hấn bản thân tu vi không có cái gọi là tăng vọt, có thể linh lực đủ khả năng phát huy được uy lực, hiển nhiên, xa xa không phải là vừa đạt tới huyền động chi cảnh, đủ khả năng so sánh được.

Không có gì ngoài uy lực này, loại kia cất dấu quý dị tính, mới là đáng sợ nhất được!

"Đây mới thực sự là huyền động chi cảnh!"

Trần Phàm nhẹ nhàng cười cười, nụ cười kia, nhảy mắt đột nhiên ngưng kết xuống.

"Ong..ong!"

Trong cơ thể, ở thời điểm này, vậy mà bộc phát ra một cỗ vô pháp chừng không ba động, bởi vì đột nhiên xuất hiện, tới cực kỳ quý dị, Trần Phàm lại cũng làm không được kịp thời ngăn cản, chỉ có thể trở mặt cảm ứng đến kia ba động, thể hiện ra không hề uy lực, tại đánh thẳng vào thân thể của hấn.

Tuy vội vàng không kịp chuẩn bị, nhưng còn không cách nào làm cho Trần Phàm thất kinh, tâm tính của hấn, không cho phép hấn có biểu hiện như vậy.

"Tử khí bốn nguyên chi linh, ngươi quả nhiên còn chưa chết tâm, thật cho là, ta không nỡ bỏ lau đi ngươi cuối cùng một tia linh thức sao?"

Chớp mắt, Trần Phàm liền phát hiện ba động khởi nguồn, lúc này tâm thần cũng là rét lạnh hạ xuống, trong cơ thể tất cả linh lực lập tức lướt quay về đan điền, mà. . .

Có lưu linh thức, sẽ có thu hoạch ngoài ý liệu, có thể không đúng sự thật, Trần Phàm ah không tiếc nuối, có thể dung hợp tử khí bốn nguyên chi linh, này bản thân cũng đã là thiên đại chỗ tốt.

"Xem ra, ngươi, thật sự không thể quá tham lam!"

Linh lực tuôn ra lay động đang giận trong biển, lần này, đều không cần nhờ vào thần hồn chi lực, Trần Phàm cũng có thể đem kia một tia linh thức cho mặt sát!

Như vậy quyết tâm, để cho kia lưu lại linh thức trước tiên bị bắt được, gia hỏa này ah không hổ là tử khí bốn nguyên chi linh cuối cùng một tia linh thức, đáng sợ quý dị, để cho Trần Phàm đều có chút trở tay không kịp, tại hấn tới không có bắt đầu gạt bỏ này linh thức, kia linh thức, đã là hóa thành một đạo quang điện, phi rồi đi khí hải.

Chợt, như một đạo cột sáng, từ Trần Phàm Thiên Linh Cái vị trí mãnh liệt bắn, ngay sau đó, xuyên thấu sơn động, bắn thẳng bầu trời phía trên, bộ dáng kia, là muốn càng nhanh rồi đi nơi này càng tốt!

"Nếu để cho ngươi chạy, ta chẳng phải là cảm thấy có chút tiếc nuối?"

Trong sơn động, Trần Phàm lạnh lùng cười cười, bản thân khí tức, chợt cũng là hóa thành một đạo tia chớp, một cái chớp mắt, quá độ hiện ở giữa không trung, đem kia linh thức, chính là bao bọc mà vào, một lần nữa lướt trở về sơn động.

Một màn này, phát sinh cực nhanh, nhiều nhất lưỡng ba cái thời gian hô hấp, nhưng mà, cho phương này thiên địa tạo thành động tĩnh, lại là Trần Phàm mình cũng không ngờ tới.

Kia một chút linh thức ngăn ngại dừng lại, đúng là gọi không gian này đều phát sinh dị động, thời gian cực ngắn, phảng phất hư không bị xuyên thủng, tuy đây chỉ là tạm thời, nhưng lan tràn mà khai mở tử khí, làm cho phụ cận hội tụ mà đến đông đảo sinh linh, đều cảm nhận được thật sâu bất an!

Mà sau đó xuất hiện, kia thuộc về Trần Phàm bản thân khí tức. . .

Võ ma đảo rất lớn, có vô số hiểm địa, nhưng ở Trần Phàm trong nội tâm, có lẽ chỉ có lưỡng, tại hấn mà nói, mới xem như chân chính địa phương nguy hiểm.

Trong đó một loại, phảng phất là tại võ ma đảo chỗ sâu nhất, chỗ đó, làm cho người ta cảm ứng, càng dường như là một cái dị không gian tồn tại, gần như không có gì có thể tồn!

Ở chỗ này, có một đạo thân ảnh cô độc!

Kia nhìn qua, như cùng là từ thi thân ảnh, tại lúc này, rồi đột nhiên ngừng đầu lên nhìn về phía trời xanh, một lát sau, phát ra một tiếng khàn giọng tiếng cười.

Tiếng cười kia giống như Dạ Kiều cuồng kêu, nghe vào người trong lỗ tai, không nói ra được khó chịu.

"Tiểu tử, ngươi rốt cục trở lại võ ma đảo, xem ra lão tổ ta lần này là không có nhìn lầm người! nhưng tiểu tử ngươi vận khí không tốt lắm, lần này trở về, thực không phải lúc."

"Bất quá lão tổ tin tưởng, tiểu tử ngươi nhất định không thành vấn đề. kiệt kiệt, nhanh chút đến đây đi, lão tổ ở chỗ này, đã chờ đợi quá lâu thời gian. . ."

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: mạo hiểm giả

Chương 72: mạo hiểm giả

Ngoài sơn cốc thiên địa đã khôi phục lại bình tĩnh, Trần Phàm chỗ sơn động, lúc này, cũng là yên tĩnh trở lại!

Kia một luồng bị cưỡng ép mang về linh thức, đang giạt trong biển, đã hiển lộ vô cùng trung thực, xem ra, cho dù Trần Phàm không đem nó cho lau đi, về sau nó, ah không dám ở có hành động gì.

Rồi mới kia một chút, đã làm cho này linh thức cảm giác được, nó đã bắt lực!

Mà đối mặt tình hình như vậy, Trần Phàm còn không có buông lỏng, hấn không cho phép tại chính mình khí hải, sẽ xuất hiện bất kỳ mây may vô pháp khống chế, bởi vậy, dù cho lưu lại điểm này linh thức, có lẽ sẽ sản sinh vấn đề biến hóa, Trần Phàm cũng không muốn có được sự biến hóa này.

Tâm thần khẽ động, linh lực bạo tuôn ra mà đi, liền đem kia một chút linh thức cầm giữ khóa mà vào. . .

Này một sát, Trần Phàm lại lần nữa giật mình!

Từ khi bốn nguyên chi linh thần kỳ, hay là vượt ra Trần Phàm dự kiến, còn sót lại điểm này linh thức, tại đối mặt bị cưỡng ép lau đi thời điểm, nó vậy mà vô thanh vô tức biến mất.

Trần Phàm rõ ràng cảm ứng được, không phải là biến mất, là điểm này linh thức, chủ động dung nhập vào linh lực, hóa thành linh lực một phần tử.

ngoài ý muốn, để cho Trần Phàm kinh hãi!

Linh thức tự động dung nhập, mang đến chỗ tốt, so với cường ép luyện hóa dung hợp, muốn lớn hơn rất nhiều.

Khác nhau chính là, cường ép luyện hóa dung hợp chỗ sinh ra linh lực linh tính, như là một cỗ khôi lỗi, công kích địch nhân, không chết không thôi, mà tự động dung nhập, ở trên trình độ rất lớn, này là khôi lỗi có được tự chủ tư tưởng, thủ đoạn công kích, sẽ càng thêm linh hoạt vạn biến.

Mà cái gọi là tự chủ tư tưởng, cũng là tại Trần Phàm dưới sự khống chế, kể từ đó, chỗ tốt có thể nghĩ!

Trần Phàm ah không nghĩ tới, cuối cùng bước ngoặt, điểm này linh thức sẽ làm ra lựa chọn như vậy, chẳng lẽ lại, thực chính là mình tại luyện hóa tử khí bốn nguyên chi linh, theo như lời kia lời nói nổi lên tác dụng?

Bình thường mà nói, luyện hóa có linh chi vật, hóa thành linh lực linh tính, sản sinh vấn đề tính khả năng phi thường nhỏ, rốt cuộc, đã có linh, lại sao nguyện ý cả đời bị người khác chưởng khống?

cho nên sẽ có như vậy biến hóa, lấy Trần Phàm phỏng đoán, tử khí bốn nguyên chi linh, chẳng quản cực kỳ quý dị, có thể nói cho cùng, nó là không dễ chi vật.

Cái khác có linh chi vật, ví dụ như thủy linh, hỏa chi linh, đại địa chi linh, Lôi Đình chi linh. . ., đều là tại trong thiên địa tự nhiên dần sinh ra hiện, tự mộ thiết dương trong cơ thể tuôn đi qua tử khí bốn nguyên, lại là người!

Nếu như không dễ, như điểm này linh thức chạy ra ngoài, cũng chưa chắc có thể dung nhập vào trong trời đất tìm đến bốn nguyên, đều đã bị dẫn theo trở về, đứt khoát nó cũng liên công hiến quá độ cuối cùng sức mạnh.

Mở mắt, Trần Phàm cười cười, mặc kệ phỏng đoán đúng hay không, hiện giờ đều đã được việc thực, chỗ tốt quá đến, về sau cũng không cần đi lo lắng cái này, chuyện này, đã là có một cái viên mãn kết quả.

Như vậy kế tiếp, nên đi làm đi đến võ ma đảo mặt khác một kiện chuyện quan trọng!

Đi ra son động, nhìn đến hôm nay thời tiết vô cùng hảo, vạn dặm trời quang, không thấy nửa điểm vân thái, gió biển thổi vào, làm cho người ta cảm thấy có vài phần nhẹ nhàng khoan khoái, tâm tình của Trần Phàm cũng là tốt hơn!

"Rống!"

Bất quá lúc này, đen vượn tiếng kêu gào tái khởi, nghe được Trần Phàm lông mày nhẹ nhàng nhíu một cái, kia trong tiếng huyết gió, có tức giận, càng là có thêm sát ý!

"Xem ra, ta những ngày này bế quan, đã khiến cho một ít yêu thú chú ý."

Phàm là loại thú sinh linh, nhạy bén cảm giác đều phải vượt qua nhân loại, chúng tại linh trí chưa từng mở ra lúc trước, sinh tồn điều kiện, không có gì ngoài bản thân lực lượng, dựa vào chính là bản năng đối với này thiên địa bên trong hết thảy tự nhiên cảm giác.

Lúc Trần Phàm đi đến miệng sơn cốc, tình hình nơi này, để cho hắn lại ngây ra một lúc!

Đen vượn ngăn tại cốc khẩu, dựa theo bản thân thân thể cao lớn cùng lực lượng, ngăn cản lấy cái khác sinh linh, mà cái khác sinh linh số lượng, dĩ nhiên là vô số kẻ!

Thả mắt nhìn đi, này rậm rạp chằng chịt, chỉ sợ đã hội tụ ít nhất hơn một ngàn trở lên loại thú sinh linh.

Trong này, quá mức cường đại yêu thú không có, nói cách khác, đen vượn ah thú không được Trần Phàm xuất quan, có thể như thế số lượng?

Tại võ ma đảo lưỡng ba năm thời gian, Trần Phàm mặc dù đã gặp không ít loại thú sinh linh, có thể duy nhất một lần nhìn thấy nhiều như vậy, đây còn là đầu một lần!

Lúc đó một bộ áo đen, tại đông đảo sinh linh trong ánh mắt xuất hiện, một hồi rối loạn, nhất thời bắt đầu lan tràn xuất ra.

Chẳng quản cũng không phải võ ma trên đảo tất cả sinh linh đều gặp Dạ Hoàng, nhưng loại thú sinh linh trong đó, tự cũng có chúng truyền tảo phương thức, toàn bộ hòn đảo, tuyệt đối không thể trừ chọc tồn tại, chỉ cần là có được một chút trí tuệ sinh linh đều là biết.

Những cái kia rục rịch, nghĩ đánh bại đen vượn, từ mà tiến vào đến sơn cốc đám yêu thú, lập tức trung thực hạ xuống, ánh mắt hung ác, nhất thời toát ra sợ hãi sắc thái.

Tại cái này trên hòn đảo, Dạ Hoàng tuyệt đối là Chúa Tể Giả!

Nhưng có một chút Trần Phàm không nghĩ ra, tại dĩ vãng, lúc hắn Dạ Hoàng chỉ uy, chân chân chính chính truyền khắp toàn bộ hòn đảo thời điểm, tất cả biết hắn sinh linh, nhìn thấy hắn, liền lập tức chạy thực mạng mà đi, do dự chút nào cũng sẽ không.

Hiện tại, loại kia sợ hãi hay là tồn tại, có thể chúng cũng không có đào tẩu, chẳng quản cũng không có muốn đối với chính mình khởi xướng trừng kích bộ dáng, lại là không muốn rời đi, phảng phất sau lưng sơn cốc, chính là thế ngoại đào nguyên!

Theo hần nhóm trong ánh mắt chỗ để lộ ra tới tâm tình, cùng với lâu dài thời gian tới cùng loại thú sinh linh giao tiếp kinh nghiệm, Trần Phàm cảm thụ được, tất nhiên là phát sinh một sự tình.

Có lẽ vừa mới bắt đầu, chúng đến, là vì bản thân bề quan dẫn phát động tĩnh, đưa tới đông đảo sinh linh vây xem, nhưng bây giờ tuyệt đối không phải.

Nhìn thấy Trần Phàm cũng không có nó cử động của hần, sau đó không lâu, cầm đầu đám yêu thú, vậy mà tứ chi quỳ rạp xuống đất, hướng Trần Phàm bái hạ xuống, chợt, kia rậm rạp chằng chịt đông đảo sinh linh, cũng là có thêm như thế nhân tính hóa cử động.

Tới cuối cùng, liền ngay cả đen vượn, lại cũng làm như vậy!

"Đến cùng làm sao vậy?" Trần Phàm nhướng mày, này vô ma đảo, tất nhiên phát sinh thật lớn biến cố.

Chỉ tiếc, những cái này yêu thú bao gồm đen vượn, có lẽ nghe hiểu được lời của Trần Phàm, lại vô pháp chuẩn bị thuyết minh xuất ra.

"Ta nói, các ngươi nghe, như nói cũng đúng, gật đầu chính là, nói sai rồi, lắc đầu là tốt rồi!"

Trần Phàm chợt trầm giọng hỏi: "Có phải hay không các người rất muốn tiến nhập này mảnh sơn cốc?"

Chỉ có đen vượn có chỗ lắng, còn lại sinh linh, đều là đồng thời gật đầu!

"Như vậy, có phải hay không phát sinh cho các ngươi cảm thấy vô cùng sợ hãi sự tình, muốn trốn vào trong sơn cốc tự nạn?" Trần Phàm hỏi lại.

Lần này, liền đen vượn đều gật đầu!

Trần Phàm tâm thần ngưng tụ, tiếp tục hỏi: "Trong sơn cốc, chẳng lẽ tồn tại vật gì, cho các ngươi cảm thấy, sau khi tiến vào, sẽ cho các ngươi Khả Khả dựa vào cảm giác an toàn?"

Chúng thú lập tức gật đầu!

Trần Phàm lúc này lặng rồi ngăn người, vô ma đảo chẳng quản giam cầm vô giả linh lực không thể sử dụng, nhưng không khỏi cố Linh Giác cùng thần hồn cảm giác lực, sơn cốc tuy diện tích không nhỏ, nhưng nếu như thực tồn tại cái gì thiên tài địa bảo cùng khó lường đồ vật, còn vô pháp dấu điểm qua hần.

"Đại gia hóa, rốt cuộc là cái gì, mang ta đi nhìn xem!" Trần Phàm lập tức nói.

Đen vượn cũng không có đứng dậy mang Trần Phàm vào cốc, mà là mục quang sáng rực nhìn về phía Trần Phàm, kia đông đảo loại thú sinh linh, cũng ở một lát sau tất cả đều như thế ánh mắt nhìn Trần Phàm.

Mặc dù không có miệng phun tiếng người nói ra cái gì, biểu hiện ra ngoài ý tứ, lại là làm cho Trần Phàm vô cùng rõ ràng.

"Nguyên lai, chúng chỗ cho rằng cảm giác an toàn, lại là mình?"

Trần Phàm vạn phần giật mình, loại thú sinh linh cùng nhân loại, cũng không phải không thể trở thành bằng hữu, thế nhưng loại tình hình cực kỳ hiếm thấy.

Liền giống nhân loại đều thích lập sát yêu thú, kỳ vọng đạt được yêu thú nội đan. . . , đám yêu thú ah thích lập sát nhân loại, do đó thôn phệ nhân loại tinh huyết, đây là chúng trên con đường tu luyện mặt khác một mảnh đường tắt.

Tại hoàn cảnh như vậy nhân tố, nhân loại muốn cùng loại thú sinh linh trở thành bằng hữu, điều kiện gần như hà khắc!

Trần Phàm cũng không nhận ra, những cái này sinh linh là đã đồng ý chính mình, đây tuyệt đối không có khả năng, coi như là đen vượn, hiện tại ah không có khả năng tán thành chính mình. . . tất nhiên là bởi vì chính mình Dạ Hoàng thân phận!

Có thể cho dù là Dạ Hoàng, hần vẫn là nhân loại, như thế nào để cho những cái này loại thú sinh linh, cảm giác mình là tin cậy tồn tại?

Chỉ là, bao gồm đen vượn ở trong tất cả loại thú sinh linh, chúng làm ra biểu hiện tới tâm tình không phải là giả, cái này sinh linh tuy hung tàn, trời sinh lệ khí, có thể luận giao hoạt, xa không bằng người loại!

Trần Phàm hít một hơi thật sâu, nói: "Nếu như như vậy, các ngươi vào cốc a!"

"Rống, rống!"

Đen vượn đột nhiên hướng về phía Trần Phàm gầm rú vài thanh âm, ánh mắt, tuôn động lấy cự tuyệt cùng lo lắng ý vị.

"Đại gia hóa, yên tâm!"

Trần Phàm cười vỗ vỗ đen vượn thân thể, hần đã hiểu người sau ý tứ, sơn cốc chẳng quản có thể dung nạp nhiều như vậy sinh linh, nhưng hiện giờ phát sinh đại sự, Dạ Hoàng chỉ uy, có lẽ vô pháp hộ đến đông đảo sinh linh, nói không chừng, còn sẽ liên lụy hần bản thân.

Đương nhiên, chính yếu nhất chính là, nếu như Dạ Hoàng thủ hạ, chỉ có nó đen vượn một cái, nó sẽ vô cùng an toàn!

Trần Phàm ngược lại cũng không muốn ôm hạ cái gì đại phiền toái, hắn hiện tại không có bao nhiêu đầy đủ thời gian, gần tới hơn nửa năm đi qua, Lăng Thiên Phong chắc hẳn đã là dung hợp với Hạo Thiên kính, hẳn đã rất muốn đem tân Hạo Thiên kính cho mang về.

Bất quá, hắn bây giờ còn đang võ ma trong đảo, nếu như võ ma đảo phát sinh đại biến cố, hắn cũng sẽ bị liên quan đến ở trong, nếu như như vậy, chẳng dễ cho những cái này sinh linh thừa tự mình một cái tình, dù sao biến cố, đều muốn làm rõ ràng.

"Các ngươi đều vào đi thôi, ta đi xem một chút, đến cùng chuyện gì xảy ra! các ngươi yên tâm, nếu là có ai tới gây bất lợi cho các ngươi, trên báo bốn hoàng danh tiếng là được!"

Nói xong, Trần Phàm giẫm chặn tại chỗ đi ra, chợt thân giống như mũi tên nhọn, hương sơn mạch ngoại chạy gấp mà đi!

Đồng đảo sinh linh, dặm chân thật lâu, cuối cùng mới tại đen vượn cực không tình nguyện dưới sự dẫn dắt, tiến nhập đến sơn cốc chỗ sâu trong.

Ra khỏi núi mạch, Trần Phàm cũng không tận lực đi tìm kiếm cái gì, bay thẳng đến hướng tâm bên trong chỗ mục đích tiến đến.

Đồng đảo sinh linh tụ tập mà đến nói cho hắn biết Trần Phàm nơi này phát sinh đại sự, kia chuyện này liền không giống tầm thường, có lẽ đều không cần hắn đi tìm, sự tình đều sẽ tự động xuất hiện ở chung quanh hắn.

Như thế nhanh chóng tiến lên, ước chừng là hơn nửa canh giờ, phía trước cách đó không xa, đột nhiên có kịch liệt chấn động truyền tới.

Tại kia chấn động, xen lẫn cực kỳ hung tàn ý tứ, đây là thuộc về mạnh mẽ Đại yêu thú khí tức.

Chỉ là qua hơn mười giây, chấn động càng tới gần, tại nơi này, cũng là có một đạo thân ảnh, có chút chật vật từ cái này một chỗ chi địa tụt bắn ra, sau đó hoảng hốt chạy bừa chạy trốn, chỗ đối phương hướng, chính là Trần Phàm chỗ vị trí!

Nhìn nhìn đạo thân ảnh kia, Trần Phàm nhẹ giọng kinh ngạc nói: "Dĩ nhiên là vị mạo hiểm giả. . ."

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: thiếu nữ hồ linh

Chương 73: thiếu nữ hồ linh

Nhìn nhìn đạo thân ảnh kia xuất hiện, Trần Phàm tại kinh ngạc ngoài, cũng là nở nụ cười!

Cái gọi là mạo hiểm giả, kỳ thật chính là giống như Trần Phàm, đến đây võ ma đảo rèn luyện những người này, sở dĩ xưng là mạo hiểm giả, là bởi vì vậy hòn đảo quá mức đáng sợ, tới chỗ này, gần như cừu tử nhất sinh.

Bởi vậy, tiến nhập võ ma đảo người, được xưng là mạo hiểm giả!

Đương nhiên, này tại Ngũ Nhạc cả vùng đất, được xưng là tuyệt địa cấm địa võ ma đảo, có người dám vào, như vậy, tất nhiên là có được lấy nhất định át chủ bài, hoặc là, gặp được một ít bình cảnh, muốn tới võ ma đảo đến rèn luyện sinh tử, khiến cho mình tiến bộ.

Năm đó Trần Phàm đi tới đây, là có mục đích khác, lãng túc cũng đã tới, chắc hẳn, hẳn là muốn nhờ lấy võ ma đảo hoàn cảnh tới để cho bản thân hắn phát triển.

Trần Phàm không nghĩ tới, cư nhiên ở chỗ này liền gặp được một cái mạo hiểm giả!

Mặc kệ nhiều địa phương nguy hiểm, chỉ cần tồn tại ở thế gian này, như vậy, chắc chắn sẽ có người muốn đến đây tìm tòi, hơn nữa, Ngũ Nhạc cả vùng đất người, xem võ ma đảo vì cấm địa, cái này cũng không đại biểu, võ ma đảo tại trên toàn thế giới, cũng có thể tính thành một phương cấm địa.

Muốn biết rõ, Ngũ Nhạc đại địa, thả trên thế gian, chỉ là muối bỏ biển!

Hay là câu nói kia, cái gọi là nguy hiểm địa phương, cũng chỉ là bởi vì người mà khác, võ ma đảo đích xác rất đáng sợ, nhưng nếu như là võ đạo đỉnh

phong cao thủ đến nơi này, sẽ bằng không, cũng là đem võ ma đảo coi là đáng sợ địa đầu này?

Bởi vậy, còn là có thêm không ít người, đi tới đây rèn luyện, chỉ bất quá tại dĩ vãng, Trần Phàm gặp mạo hiểm giả cũng không nhiều mà thôi!

Võ ma đảo vị trí vị trí có đặc thù, chỗ này mảnh biển rộng vị trí cũng rất đặc thù!

Ngũ Nhạc đại địa, diện tích lãnh thổ bao la, nhưng cũng không phải vô biên vô hạn, nó phần cuối, chính là lấy này mảnh biển rộng làm giới hạn!

Trần Phàm chỗ tiến nhập phương vị, vẫn là tại Ngũ Nhạc đại địa, nhưng, đối diện mặt, lại là một phương khác đại địa, mà hần chỗ tiến nhập phương vị biển rộng bên trái, lại là bất đồng một phương đại địa.

Đi đến võ ma trên đảo rèn luyện người, mạo hiểm giả, mười bên trong cửu, là đến từ kia lưỡng phương đại địa người, Ngũ Nhạc đại địa người tới nơi này, lác đác không có mấy, cho tới bây giờ thôi, Trần Phàm ah vén vén biết, chính mình ngoại trừ, có lảng túc đã tới.

"Không biết, mạo hiểm giả, là đến từ phương nào đại địa người?"

Bất quá, bất kể là đến từ đâu, mạo hiểm giả, hiển nhiên đã gặp nguy hiểm.

Đây là một cái người mặc màu sáng quần áo thiếu nữ, niên kỷ cùng Trần Phàm tương tự, dài thật là tinh xảo, có một đôi đôi mắt to sáng ngời, coi như là tại nguy hiểm bao phủ xuống, đôi mắt này, đều không có bao nhiêu kinh hoảng, hiện ra này tâm của thiếu nữ tính bất phàm.

Cùng tâm tính thành đôi so với chính là, thiếu nữ này một thân thực lực ah rất không yếu, mặc dù tại nơi này, võ đạo khí tức khó có thể phát ra, lấy Trần Phàm Linh Giác cùng thần hồn cảm giác lực, hay là bắt được phỉ trước chân thật tu vi!

Huyền động sơ kỳ!

Như thế một cái thiếu nữ, lại cũng có được lấy cùng mình tương đồng võ đạo tu vi, này làm Trần Phàm tại thần phục ngoài, ah là có thể xác định, nàng không phải là cũng giống như mình, đến từ Ngũ Nhạc đại địa mạo hiểm giả!

Ngũ Nhạc đại địa tóm lại hay là quá vắng vẻ, võ đạo hưng thịnh cùng nội tình hay là chênh lệch một chút, nếu như người thiếu nữ này là Ngũ Nhạc cả vùng đất người, đã sớm danh chấn một phương, như thế tuổi trẻ tài cao, Trần Phàm không có thể không biết không nhận ra.

Phàm là Ngũ Nhạc cả vùng đất mạnh mẽ Đại Cao Thủ, cùng thiên phú hơn người trẻ tuổi, Thái Nhạc điện, đều có được nhất định kỷ lục.

Nhìn nhìn cô gái kia chạy lướt qua mà đến, Trần Phàm khẽ thở dài một cái, mình tại Ngũ Nhạc đại địa, đã tính thành là trong vạn người không có một thiên phú thiếu niên, có thể tại địa phương khác, chưa hẳn là được.

Trước mắt người thiếu nữ này, cùng với, dĩ vãng chỗ gặp phải qua một ít mạo hiểm giả, luận thiên phú, cũng sẽ không so với chính mình yếu hơn ít nhiều, về phần trong mộng thường xuyên xuất hiện cô bé kia, so với chính mình còn muốn tới khủng bố!

Tuy nói, trong chuyện này có rất lớn một bộ phận nguyên nhân, là vì Trần Phàm ở trên trời nguyên rửa nhân tố, nhưng là hiển lộ, Ngũ Nhạc cả vùng đất cao thủ cùng hơn người hạng người, rất khó cùng với khác cả vùng đất võ giả so sánh.

Cho dù là có kinh tài tuyệt diệu hạng người xuất hiện, đến cuối cùng, đều sẽ rời đi Ngũ Nhạc đại địa, đi đến càng thêm rộng lớn trong trời đất rèn luyện, đến cuối cùng, sẽ từ từ quên lãng bọn họ nguyên lai chỗ sinh hoạt qua thiên địa.

Tại cô gái kia sau khi xuất hiện trong chớp mắt, có một đạo hồng mang chợt thoáng hiện, không lồ thân thể, mang đến một cỗ thật lớn áp bách tính!

Đây là một đầu, toàn thân, thật giống như bị hỏa diễm bao quanh Mãnh Hổ, tên là Xích Viêm hổ!

Trước mắt này đầu Xích Viêm hổ, hiển nhiên đã là trưởng thành trạng thái, luận thực lực, tại phía xa kia đen vượn phía trên.

Có lẽ luận chân thật tu vi, cô gái kia có thể đem Xích Viêm hổ chém giết, nhưng mà tại đây võ ma trên đảo, nàng cũng không thể vận dụng linh lực, mà nhục thể của nàng lực lượng, ah so ra kém người sau.

Bởi vậy, này võ đạo tu vi, vén vén tới nguyên hậu kỳ Xích Viêm hổ, là được thợ săn, cô gái kia ngược lại đã trở thành con mồi.

Tại Xích Viêm hổ trong mắt, như vậy con mồi, thôn phệ, không thể nghi ngờ sẽ mang lại cho nó chỗ tốt rất lớn, nhân loại tinh huyết, từ trước đến nay đều là loại thú sinh linh đại bổ thuốc, huống chi, thiếu nữ này tu là còn ở trên nó?

Từ trong rừng cây lướt đi, khổng lồ Xích Viêm hổ, chính là mang theo một cỗ ngập trời gió tanh, đối với thiếu nữ hung hăng đánh tới, kia bén nhọn răng nanh tại lúc này, hiển lộ hết sức bức người!

Cảm nhận được kia to lớn bóng mờ tại sau lưng xuất hiện, thiếu nữ cường đại tâm tính tại lúc này phát huy thật lớn tác dụng, nàng cũng không kinh hoảng, bước chân sai động, tại ý đồ né tránh Xích Viêm hổ này ký tuyệt sát đồng thời, hai tay khẽ động, hình như có một phương án quyết tại lặng yên xuất hiện.

Cách đó không xa trên đại thụ, Trần Phàm đồng tử mãnh liệt co rút lại!

Tại kia tựa hồ là ẩn quyết xuất hiện nhảy mắt, hần rõ ràng cảm ứng được, có linh lực khí tức tại tuôn động, đây cũng chính là nói, thiếu nữ có thể vận dụng lấy trong cơ thể linh lực. . . . tuy tuôn động lấy linh lực khí tức cũng không thập phần cường đại cùng rõ ràng, có thể vẫn chân thật tồn tại!

Võ ma trên đảo, dường như có thiên địa pháp tắc cấm cố, ở chỗ này, võ giả linh lực là vô pháp phá thể mà ra là chủ nhân sử dụng, nhưng trí tuệ của nhân loại cùng thủ đoạn thủy chung là vô tận.

Trần Phàm liền đã từng thấy qua, đi đến võ ma trên đảo rèn luyện mạo hiểm giả, vốn có bảo vệ tánh mạng át chủ bài, chính là nhờ vào thủ đoạn nào đó, có thể tạm thời đem trong cơ thể linh lực vận dùng đến, tiến tới hóa giải được nguy cơ.

Hơn nữa Trần Phàm còn không chỉ một lần gặp qua!

Bởi vậy, Trần Phàm cũng không phải đối với thiếu nữ này chột thi triển thủ đoạn cảm thấy vô cùng chán kinh, tuy có kinh ngạc, lại cũng thấy nhiều, cũng không biết là như thế nào bất khả tư nghị!

cho nên sẽ có như vậy biểu hiện, đó là bởi vì, thiếu nữ chột thi triển thủ đoạn, dường như giống như đã từng quen biết!

Trần Phàm nhắm mắt lại, tìm kiếm trong đầu ký ức, một lát sau, hần bỗng nhiên mở ra con mắt, hần đã nhớ lại, loại thủ đoạn này, rốt cuộc là tại ai trên người thấy.

Chột, Trần Phàm không chút nghĩ ngợi, thân hình như Liệt Ưng tạt xông ra ngoài, lướt hướng Xích Viêm hồ!

Loại thủ đoạn này là dùng để bảo vệ tánh mạng chi dụng, hiện ra thủ đoạn bắt phạm cùng trí tuệ của nhân loại, có thể tóm lại là vô pháp làm được hoàn mỹ, mỗi một lần thi triển qua, tựu sẽ khiến tay này đoạn uy lực giảm yếu rất nhiều, cuối cùng hoàn toàn mất đi uy lực.

Lại còn Trần Phàm rõ ràng hơn, như vậy thi triển, đối với thiếu nữ bản thân mà nói, sẽ là một loại tổn thương, tuy vô pháp làm bị thương bốn nguyên, nhưng nơi này là võ ma đảo, bất kỳ xuất hiện tổn thương, nói không chừng sẽ là trí mạng.

Trần Phàm cũng không muốn ra tay, hần tuy không phải là tàn nhẫn hạng người, lại cũng không phải đồng tình tâm tràn lan người, nếu như lựa chọn tại võ ma trên đảo rèn luyện, vậy muốn làm hao hết thầy kết cục chuẩn bị.

Chỉ là đối với người thiếu nữ này, hần không thể làm đến bỏ qua!

Đang muốn thi triển cuối cùng bảo vệ tánh mạng thủ đoạn cứu mình, thiếu nữ đột nhiên nhìn thấy, một đạo hắc sắc bóng dáng, phảng phất là hắc sắc thiểm điện phá không mà đến, trong chớp mắt, kia hắc sắc thiểm điện hung hăng oanh kích tại Xích Viêm hồ hơi nghiêng.

Lực lượng khổng lồ, để cho Xích Viêm hồ lau mặt đất, trọn vẹn lui gần trăm mét, máu của nó bồn trong miệng, có máu tươi phun bùng lên.

"Rống!"

Đối với cái kia tổn thương nó người, Xích Viêm hồ tức giận hét lớn, có thể chột, kia ngập trời tức giận, chính là hóa thành tí ti sợ hãi tại trong ánh mắt tuôn động lấy.

Trần Phàm chậm rãi hướng Xích Viêm hồ đi đến, nếu là dĩ vãng, đối mặt này đầu Xích Viêm hồ, muốn giải quyết, có lẽ sẽ có một chút phiền toái, nhưng hôm nay, hần tu vi tiến nhanh, chẳng quản vô pháp vận dụng linh lực, thân thể chi lực, đồng dạng là tại tu vi tiến đồng thời, trở nên càng thêm cường đại.

Kỳ thật những cái này đều không trọng yếu, khi thấy kia một thân trang phục, cùng với áo đen, phát tán ra tới quen thuộc khí tức, mặc dù Trần Phàm hiện tại cũng không có bao nhiêu lực lượng, Xích Viêm hồ ah không dám làm ra cái gì công kích cử động.

Dạ Hoàng danh tiếng, như thế nào bị lãng xê ra?

"Rống!"

Xích Viêm hồ lại lần nữa gào thét thanh âm, này âm thanh gào to, cùng vừa rồi, đã hoàn toàn bất đồng, đã là xen lẫn khóc thét cầu xin tha thứ ý tứ, chột, kéo lấy nó kia đã bị thương thân hình, rất nhanh lui về phía sau, hô hấp trong đó, tiêu thất tại cách đó không xa trong rừng.

Nhìn một màn này, kia được cứu thiếu nữ có chút trợn mắt há hốc mồm, mà khi nàng nhìn hướng kia áo đen ở dưới thân ảnh, một lát sau, dường như đã minh bạch cái gì, liền ah bình thường trở lại hạ xuống.

"Người không sao chứ?"

Trần Phàm quay người lại, đi về hướng cô gái kia, khoảng cách gần, Trần Phàm mới phát hiện, người thiếu nữ này, không chỉ dung mạo cực kỳ tinh xảo, nàng toàn thân, vậy mà, có một cỗ cực kỳ không rõ ràng linh tính tại dao động.

Đạo này linh tính, không phải là thuộc về linh lực linh tính, mà phảng phất là thiếu nữ bẩm sinh chỗ mang theo linh tính.

Khó trách thiếu nữ bằng chừng ấy tuổi, liền có được lấy cùng mình không phân cao thấp tu vi, mà phần này tu vi, e rằng nếu so với Trần Phàm càng thêm

tình thuần một ít, rốt cuộc, Trần Phàm mới tại trước đó không lâu vừa mới đột phá, thiếu nữ hiển nhiên không phải là!

Chắc hẳn đang là như vậy linh tính, mới cho thiếu nữ như thế hơn người tu luyện thiên phú, quả nhiên là gặp may mắn!

Mà bộ dạng như vậy linh tính, cuộc đời này, Trần Phàm chỉ ở hai người trên người cảm ứng được qua, một người trong đó, chính là thiếu nữ trước mặt, một cái khác, chính là hần ngày nhớ đêm mong cô bé kia!

"Ta không sao, bất quá ngươi muốn là muốn xuất hiện trong chốc lát, ta liền có chuyện. ta là hồ linh, cảm ơn ngươi a!"

Thiếu nữ hiển lộ rất dí dỏm, ah không có chút nào vừa mới miệng hồ thoát sanh cái loại kia nổi khiếp sợ vẫn còn!

"Vậy hảo! nếu không còn chuyện gì, ta liền cáo từ, này võ ma đảo nguy hiểm vô cùng, chính ngươi cẩn thận một chút."

Trần Phàm nói xong cũng đi, tuy hần rất muốn hỏi một sự tình, nhưng đồng thời ah minh bạch, mặc dù hỏi, hần hiện tại, lại có thể thế nào?

Hồ linh cười nói: "Uy, nếu như nguy hiểm, ngươi ta sao không cùng nhau, lang bạt này võ ma đảo?"

"Cùng nhau?"

Trần Phàm trong đầu, chưa phát giác ra xuất hiện mặt khác một đạo thân ảnh, trong cuộc đời này, không có gì ngoài tại bên người mẫu thân, cũng chỉ có cùng với nàng, mới xem như chân chính vui vẻ.

Nhưng đây hết thảy. . . Trần Phàm chợt im lặng rồi đi!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: võ ma đảo rung chuyển

Chương 74: võ ma đảo rung chuyển

Giữa đất trống, đồng lửa bốc lên, đồng lửa phía trên, Trần Phàm lẫn lộn trong tay thịt nướng, một thói quen tâm thần vô cùng lãnh tĩnh hần, cư nhiên ở thời điểm này, tại trong mắt xuất hiện vài phần mờ mịt!

"Người nào, xuất ra?"

Trần Phàm đột nhiên bừng tỉnh, nghiêng nhìn một chỗ chỉ địa, lạnh lùng quát.

"Uy, ngươi đừng như vậy hung đi!"

Xa xa trong rừng, một cô thiếu nữ, tự đại thụ đang lúc chạy lướt qua mà đến, xuất hiện ở đồng lửa bên cạnh, chính là ban ngày thấy được qua thiếu nữ hồ linh.

Không đợi Trần Phàm nói cái gì, hồ linh hoạt nói gấp: "Ngươi có thể chờ hoài nghi cái gì a, ta cũng không có theo dõi ngươi, chỉ là đói bụng rồi, nghe thấy được mùi thơm liền đã tới."

Trần Phàm nhìn hồ linh liếc một cái, không nói thêm gì.

Có lẽ là cảm thấy cái nhìn này trong có lấy không khoái ý tứ, hồ linh lại nói: "Đâu có gì lạ đâu, ai bảo ngươi thịt nướng sấy [nướng] thơm như vậy? ngươi ah thật sự là kẻ tài cao gan cũng lớn, nơi này chính là võ ma đảo a, ngươi vậy mà cứ như vậy nhà mà hoảng sợ."

"Kẻ tài cao gan cũng lớn!"

Trần Phàm Tiểu Tiểu, còn không có nói chuyện, chỉ có hần tự mình biết, đâu là cái gì kẻ tài cao gan cũng lớn, tuy Dạ Hoàng chỉ uy chấn triệt võ ma đảo, tuy nhiên có quá nhiều nguy hiểm, không phải là Dạ Hoàng hai chữ có khả năng hóa giải.

Làm như vậy, chỉ vì một rõ ràng trong nội tâm tưởng niệm!

Cùng nàng nhận thức, chỉ là ngẫu nhiên, không có cái gọi là anh hùng cứu mỹ nhân, chỉ là rất ngẫu nhiên gặp nhau!

Cũng là tại đây đang một cái ban đêm, có như vậy đồng lửa bốc lên, sau đó, có thịt nướng mùi thơm, theo ánh lửa, tán phát tại bốn phía chi địa.

Chỗ bắt đồng chính là, tại cái đó buổi tối, thịt nướng người không phải là hán Trần Phàm, mà là trong nội tâm nàng đó!

Khi đó Trần Phàm, tiến nhập võ ma đảo không được một năm thời gian, hóa đi tất cả linh lực, trở về tự nhiên bản nguyên, dùng võ ma đảo đặc thù hoàn cảnh làm phụ trợ, đi đến mặt khác một mảnh con đường tu luyện quá trình này, đừng nói đạt tới hoàn mỹ, miễn cưỡng được cho vừa mới bắt đầu.

Có thể nghĩ, thực lực như vậy, làm sao có thể đủ để cho Trần Phàm tại đây võ ma đảo sống yên phận?

Trộn hơn một năm trong thời gian, Trần Phàm đều tại bị đuổi giết, đuổi giết hán, có dã thú mãnh thú, ah gặp được yêu thú, càng nhiều thời điểm, hay là những cái kia mạo hiểm giả truy sát.

So với những cái này loại thú sinh linh, mạo hiểm giả truy sát, không thể nghi ngờ là càng thêm đáng sợ!

Tại cái đó buổi tối, bị đuổi giết Trần Phàm, xông vào một chỗ an tĩnh cánh rừng, sau đó gọi vào nàng!

Hai người, đã là như thế gặp nhau!

Hai người chỉ là lẫn nhau nhìn thoáng qua, cũng không có cái gọi là nói chuyện với nhau, Trần Phàm là đang chạy trốn chết, không có khả năng có nhân hạ thoái mái cùng người nói chuyện với nhau, mà nàng, dường như trời sinh liền đối với người lãnh đạm vô cùng, càng sẽ không cùng người xa lạ nói chuyện với nhau.

Bởi vì là người xa lạ, lại là một người tại trong đêm, cũng đốt lên đồng lửa, còn là một cái thiếu nữ, lớn như vậy gan cử động, để cho Trần Phàm giật mình đồng thời, trong nội tâm ah bảo trì tương đối lớn cẩn thận.

May mà, thiếu nữ cũng không có đối với mọi một không chịu nổi Trần Phàm động thủ, nhưng đồng dạng, ah không để ý đến sau đó không lâu, truy sát Trần Phàm mà đến nguy cơ, nàng thật giống như một cái thể ngoại người, tĩnh nhìn nhìn trong thế giới này hết thảy.

Tại lúc đó, Trần Phàm cũng không có đi trách tội thiếu nữ thấy chết mà không cứu được, giữa bọn họ, là người xa lạ!

Nguyên lai tưởng rằng, cùng nàng trong đó, tại chính mình nỗ lực thoát khỏi truy sát, rồi đi kia mảnh cánh rừng, liền sẽ không còn có bất kỳ cùng xuất hiện, Trần Phàm tuyệt đối không nghĩ tới, cô gái kia lại sẽ theo vĩ mà đến, một mực theo dõi lấy hán, thẳng đến thương thế của hán phục hồi như cũ mới xuất hiện.

Nhìn thấy thiếu nữ xuất hiện, Trần Phàm có chỗ giật mình, có thể thấy mặt câu nói đầu tiên, khiến cho Trần Phàm không hiểu không thôi!

"Người rất yếu, nhưng cư nhiên người có thể một lần lại một lần thoát khỏi cường địch truy sát, lại còn, còn có thể lợi dụng xung quanh hoàn cảnh, giết chết một ít kẻ đuổi giết, phần này năng lực rất giỏi. cho nên. . ."

Thiếu nữ trong tay, thanh sắc vô kiếm, nhẹ nhàng chỉ hướng Trần Phàm, lợi kiếm dù chưa xuất hiện, tuy nhiên, có kinh thiên kiếm ý phiêu đảng tại trong không gian.

Kia một sát na, tựa như toàn bộ không gian cũng bị kiếm ý này chỗ ngưng kết.

Mà thanh âm của thiếu nữ, giống như kia Không Cốc U Lan, thanh tịnh quanh quẩn lên!

"Từ giờ trở đi, ta sẽ truy sát ngươi, cho đến giết ngươi, hoặc là, ngươi có thể triệt để thoát khỏi ta truy sát!"

Trần Phàm vạn không nghĩ tới, này lạ lắm thiếu nữ tìm đến hán, cư nhiên là muốn giết nàng, càng thêm không nghĩ tới chính là, nàng nói động thủ liền đều động thủ, không chút nào cho Trần Phàm hỏi rõ ràng thời gian.

Từ đó, võ ma trên đảo, liền là có thể thường xuyên có thể thấy, một thiếu niên, tại thiếu nữ tay cầm thanh sắc vô kiếm truy sát, chặt vật xuyên qua tại bất đồng rừng nhiệt đới cùng giữa núi non.

Thiếu nữ truy sát, vượt xa dĩ vãng bất kỳ một lần truy sát, tại thiếu nữ dưới vô kiếm, Trần Phàm gần như không có bất kỳ đánh trả cơ hội, hán chỉ có thể dựa theo bản thân tốc độ, một lần lại một lần đi tránh né chạy thực mạng lạy.

Mà thiếu nữ nhảy bén cùng kinh nghiệm chiến đấu, ah là xa xa vượt ra Trần Phàm ngoài ý liệu, mỗi lần lúc hán thiết lập cạm bẫy, muốn phục kích thiếu nữ thời điểm, đều bị phí trước chuẩn xác bị bắt được, tiến tới mất đi hiệu quả.

Tại kia dài đến hơn nửa năm trong cuộc sống, Trần Phàm phảng phất tại trong địa ngục hành tẩu, thiếu nữ kiên nhẫn cùng cố chấp, gọi Trần Phàm hơi bị giật mình, hán cho rằng, thiếu nữ đuổi giết hán, chỉ là tạm thời này lòng tham, không ngờ được, thiếu nữ là thực muốn giết hán.

Này dài đằng đặc trong cuộc sống, Trần Phàm cùng cô gái kia, đều cơ hồ không có ngủ qua an ổn một giấc, bọn họ lẫn nhau, đều là bảo trì lớn nhất tinh lực, đi ứng phó đối phương các loại thủ đoạn.

Cuộc sống như vậy, không thể nghi ngờ là tại khảo nghiệm lấy người sức chịu đựng, nhưng hai người, chẳng những đều kiên trì được, lại còn tại đoạn thời gian kia, tất cả từ thực lực, tại loại này truy đuổi, không ngừng tiến lấy.

Đến cuối cùng, Trần Phàm rốt cục nhìn ra, thiếu nữ đuổi giết hắn, thực sự không phải là muốn giết hắn, mà là nhìn trúng hắn năng lực, sau đó, nhờ vào loại phương thức này, đi kích thích năng bản thân tiềm năng, do đó để cho chính nàng tại võ ma đảo rèn luyện, đạt được đến lớn nhất chỗ tốt.

Chẳng quản Trần Phàm biết, mà thiếu nữ cũng biết Trần Phàm biết được hết thảy, trận này truy sát, như cũ là chưa từng dừng lại, bởi vì hai bên đều đã minh bạch, đây là thuộc tại giữa bọn họ, đặc biệt phương thức tu luyện.

Mà từ bắt đầu đến minh bạch, hai người trong đó, không có ai nói một câu, bọn họ phảng phất hai tâm ý tương thông người, tại lẫn nhau tương trợ, chẳng quản trợ giúp này phương pháp, khiến người khác không thể tiếp nhận.

Loại tình huống này giằng co thật lâu, thẳng đến có một ngày, gặp được một cái địch nhân đáng sợ, truy sát tu luyện mới tuyên cáo chấm dứt!

Từ đó về sau, cô độc Trần Phàm bên người, nhiều một đồng bạn, một cái có thể vì lẫn nhau, có thể giao ra cái gì giá lớn đồng bạn!

Hai người trong đó, không cần có bất kỳ ngôn ngữ, liền có thể minh bạch tâm ý của đối phương cùng muốn biểu đạt ra tới ý tứ.

Phần này ẩn ý, là hai người đã trải qua gần một năm thời gian mới bồi dưỡng ra.

"Uy, người tại sao không nói chuyện a?"

Không khí trầm mặc, tựa hồ để cho hồ linh rất không quen, nàng chủ động mở miệng nói nói.

Từ trong suy nghĩ thu hồi tâm thần, Trần Phàm hay là chỉ nhìn hồ linh liếc một cái, cũng không nói thêm cái gì, hắn nghĩ đến nàng, nơi này còn có hào hứng cùng những người khác nói chuyện.

Thấy Trần Phàm như vậy biểu tình, hồ linh giống như nhẹ khẽ thờ dài thanh âm, chợt gắt giọng: "Người dù gì cũng là người đàn ông, ta đều cùng người nói, ta đói bụng, người liền không có ý định phân ra ta một chút ăn?"

Trần Phàm hay là im lặng, bất quá như trước phân ra một nửa thịt nướng cho hồ linh, người thiếu nữ này, chẳng quản có thể cùng trong nội tâm nàng có một chút quan hệ, có thể Trần Phàm không có tính toán, muốn từ thiếu nữ trong miệng nghe được tin tức liên quan tới nàng.

Lúc trước rời đi, bất kể là như thế nào bất đắc dĩ, ah thủy chung tôn trọng tới nàng, cho đến ngày nay, chính mình như trước không thể đi tìm nàng, cho nên, hắn ah không dám đi đạt được tin tức của nàng.

Đã ăn xong thịt nướng, hồ linh ưu nhã lau sạch sẽ miệng, lập tức nói: "Ta trong cuộc đời này, gặp qua rất nhiều người, có thể chưa từng có kia một người, giống như người vậy kỳ quái. uy, người nói vài lời được không?"

"Người ăn no rồi a? đã no đầy đủ, xin mời rời đi a, ta không thích bị người quấy rầy." Trần Phàm nhìn chăm chú vào đồng lửa, thản nhiên nói.

Hồ linh lông mày khẽ đen nhảy lên, có nho nhỏ lửa giận trong lòng đang lúc xuất hiện, tuy hắn đã cứu chính mình, nhưng này thái độ, không khỏi ah quá kém một ít a?

Có thể còn không đợi nàng nói cái gì đó thời điểm, hai người tọa hạ đại địa, đột nhiên chấn động một chút.

"Động đất sao?" hồ linh kinh ngạc kinh sợ.

"Đây là hòn đảo, có biển động cùng địa chấn tuyệt không kỳ quái!"

Trần Phàm lại lần nữa ứng thanh âm, có thể chau mày, rồi mới chấn động, cũng không phải cái gọi là biển động cùng địa chấn đưa tới, vừa rồi nháy mắt, hắn rõ ràng đã nhận ra một cỗ đáng sợ ba động.

"Hừ, Bồn cô nương đương nhiên biết không phải là địa chấn!"

Có lẽ là Trần Phàm xa cách thái độ, để cho hồ linh có chỗ không khoái, nàng hiện tại không có vừa rồi hào tâm tình, thanh âm trở nên ngưng trọng lên: "Này võ ma đảo, hiện tại đang phát sinh một hồi đáng sợ chấn động, trong khoảng thời gian này, đã có thật nhiều mạo hiểm giả cùng yêu thú mãnh thú, chết tại đây trận chấn động trùng."

"Cái gì chấn động?" Trần Phàm rốt cục có một chút hứng thú, có thể làm cho đồng đảo yêu thú mãnh thú, tình nguyện tin tưởng một nhân loại đi đổi lấy an toàn sự tình, tuyệt không phải bình thường sự tình.

"Hắn là thú triều!" hồ linh ngưng trọng nói.

"Thú triều?"

Trần Phàm thanh âm phải biến đổi, ánh lửa chiếu rọi xuống, kia áo đen hạ thoáng qua xuất hiện khuôn mặt, cũng là trần ngập cực đoan ngưng trọng.

Nghe được này khản trương thanh âm, hồ linh khanh khách nở nụ cười.

Trần Phàm nhướn mày, hỏi: "Ngươi cười cái gì?"

Hồ linh cười nói: "Tôi võ ma đảo lúc trước, đã nghe nói qua Dạ Hoàng tên tuổi. trong truyền thuyết, Dạ Hoàng tâm tính cứng cỏi, xưa nay lãnh tĩnh, coi như là trời sập xuống, cũng sẽ không để cho hắn có nửa điểm khản trương. không nghĩ tới, ta lại gặp được Dạ Hoàng đại nhân mặt khác, tiểu nữ tử thật sự là tam sinh hữu hạnh!"

"Ngươi nhận ra ta?" Trần Phàm hỏi là có chút kinh ngạc.

Võ ma trên đảo, Dạ Hoàng tuy thanh danh hiển hách, nhưng nói cho cùng, chỉ là tại võ ma trong đảo, rồi đi đảo này tự, Dạ Hoàng danh tiếng, chẳng quản gọi người giết mình, lại sẽ không gọi người kiêng kỵ, điểm này, từ lâu tức lúc ấy biểu hiện trên cũng có thể thấy được.

Cho nên, rồi đi võ ma đảo, Dạ Hoàng này hai chữ, sẽ không bị người nhắc tới!

Hồ Linh Thần sắc hơi hơi nghiêm, nói: "Ta chẳng những đã sớm nhận ra ngươi là Dạ Hoàng, ta cũng biết, ngươi chính là Trần Phàm!"

"Ngươi là ai?" Trần Phàm không khỏi trầm giọng hỏi.

Mặc dù biết, hồ linh cùng nàng có chút quan hệ, có thể hồ linh biết, không khỏi cũng quá nhiều một chút.

"Trần Phàm, ngươi chớ khản trương, ta biết ngươi, là vì trước khi đến, Mạt Nhi nói với ta lên qua ngươi."

Hồ linh nhìn về phía Trần Phàm, nói: "Trần Phàm, ngươi còn nhớ rõ Mạt Nhi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: thú triều

Chương 75: thú triều

"Mạt Nhi!"

Áo đen ở dưới thanh âm, càng thêm khản giọng, trong hai mắt, có vô cùng tưởng niệm, như thế nào quên nàng?

Hai người làm bạn, gần như hơn phân nửa võ ma đảo đều để lại chân của bọn hắn, kia đoạn trong năm tháng, cũng chẳng có quá nhiều tri tâm, hai bên đều chỉ biết lẫn nhau danh tự, đến từ chỗ nào, cũng không có nói.

Thế nhưng, bọn họ đều là phát hiện, lẫn nhau trên mặt nụ cười, càng ngày càng nhiều, càng ngày càng chân thành!

Trong lòng của hắn có đau khổ, nhưng đồng dạng nhìn ra, trong lòng của nàng, cũng có không thể kể ra áp lực, vì vậy, tại không có cái gì giằng dụa tình huống, hai người tại rèn luyện, tận khả năng tương trợ lấy đối phương, đi tăng lên từng người thực lực.

Lần lượt nguy hiểm, lần lượt phục vụ quên mình gần nhau, đây hết thấy hết thấy, đều như cùng là linh hồn ẩn ký, khắc vào thần hồn của Trần Phàm, chớ nói đời này kiếp này, chính là vĩnh viễn, Trần Phàm đều không cho phép chính mình đi quên mất kia đoạn tuế nguyệt, người thiếu nữ kia!

Chỉ là cuối cùng, Trần Phàm hay là lựa chọn rồi đi!

Thiên nguyên rửa bên người, Trần Phàm cũng không biết mình còn có thể sống bao lâu, tuy, Trần Phàm chưa bao giờ buông tha cho qua, cũng chưa từng nhìn trời mệnh thấp quá mức, nhưng mà, dù sao cũng là một nhọc Trần gia cứu đại lâu!

Mặc kệ Trần Phàm đối với chính mình có bao nhiêu lòng tin, tương lai đối với hắn mà nói, thủy chung là thấy không rõ, cho nên hắn rồi đi, hắn không muốn làm cho chính mình tiếp tục trở thành thiếu nữ ràng buộc, bởi vì Trần Phàm biết, thiếu nữ có nàng trách nhiệm của mình cùng sứ mạng.

Cho nên, cho dù là thiếu nữ đã cũng giống như mình, vô pháp quên mất, có thể Trần Phàm như cũ hi vọng, thời gian trôi qua, có thể làm cho thiếu nữ đã quên chính mình.

Hồ Linh Tĩnh tĩnh nhìn nhìn Trần Phàm, nhìn thấy thân thể của hắn đang run rẩy, ánh mắt của nàng bên trong một vòng lãnh ý, dần dần tiêu tán, người sau cũng không quên Mạt Nhi, vẫn còn ở thật sâu tưởng niệm lấy Mạt Nhi.

"Trần Phàm, ngươi biết không? sau khi trở về, Mạt Nhi lại khôi phục trước kia bộ dáng. . ."

"Trước kia bộ dáng?"

Trần Phàm tâm thần rung động, mới gặp gỡ Mạt Nhi, nàng là một cái nhọt nhèo tình nhả nữ hài nhi, phảng phất chuyện thế gian, cũng không thể để cho nàng tâm trạng có bất kỳ biến hóa.

Tiếp xúc qua, Trần Phàm mới biết được, thiếu nữ nguyên lai là hồ hững thế gian hết thấy, tại thế giới của nàng, không có gì ngoài tu luyện, cũng chỉ có tu luyện, trách nhiệm của nàng cùng sứ mạng, không cho phép nàng có bất kỳ tình cảm riêng tư.

Cho đến sự xuất hiện của mình. . . Trần Phàm không tiếng động cười khổ!

Trần Phàm cũng không biết, sự xuất hiện của mình, đối với nàng mà nói đến tốt cùng là bằng không là tốt sự tình, tuy để cho nàng lòng có ràng buộc, có lẽ có càng lớn động lực, thế nhưng là loại này ràng buộc, thật sự được không nào?

Hồ linh nhẹ nhàng thở dài, nói: "Ta mặc dù là nàng từ nhỏ chơi đại đồng bọn, nhưng cũng không cách nào để cho nàng bắt đầu vui vẻ, cho đến lần này, nàng biết ta muốn tới vũ ma đảo, mới tới tìm ta, cùng ta nói đến ngươi!"

"Ta biết, Mạt Nhi cũng không phải muốn cho ngươi biết nàng tưởng niệm, nàng chỉ là muốn, nếu như ta có thể tại vũ ma trên đảo gặp ngươi, liền đem tin tức của ngươi mang cho nàng, làm cho nàng biết, ngươi khá tốt hảo."

Hồ linh đôi mắt đẹp có đau lòng: "Nhận thức Mạt Nhi nhiều năm như vậy, ta từ trước đến nay đều chưa từng gặp qua, nàng như thế lo lắng qua một người!"

Lời ở đây, hồ linh nhìn về phía Trần Phàm, thanh âm chưa phát giác ra lạnh lẽo: "Ta không biết, ngươi đến cùng có cái gì tốt? cái gọi là Dạ Hoàng, rồi đi vũ ma đảo, nên cái gì cũng không phải, vì cái gì, có thể cho Mạt Nhi như thế lo lắng, mà ngươi, không phụ lòng Mạt Nhi lo lắng sao?"

Trần Phàm im lặng!

"Từ nhỏ đến lớn, ta lần đầu tiên nhìn thấy Mạt Nhi chân tâm nụ cười, chính là nàng tại nhắc tới ngươi thời điểm, thế nhưng là đang cười cho sau lưng, là nàng không nói gì nổi khổ. Trần Phàm, Mạt Nhi là ngàn vạn Tinh thần bên trong Kiều Nguyệt, ngươi sao cam lòng, để cho nàng bởi vì ngươi mà như thế đau? ngươi sao nhẫn tâm, cam lòng rời đi nàng?"

"Mạt Nhi nàng, được không nào?" Trần Phàm kim lòng không được hỏi.

Hồ linh lạnh lùng nói: "Có thể ăn có thể uống, rất tốt!"

"Chỉ cần nàng hảo, ta liền có thể an tâm"

Trần Phàm không tại ngôn ngữ, dập tắt đồng lửa rồi đi, hồ linh lời mặc dù là nói nhảm, nhưng cũng là lời nói thật.

Trong bóng tối, một chút hàn mang rồi đột nhiên xuất hiện, giống như Cửu Thiên Tinh quang, bắn ra, trong chớp mắt, xuất hiện ở Trần Phàm sau lưng.

"Ngươi để cho Mạt Nhi như thế thương tâm, chẳng lẽ, cứ như vậy muốn rời đi sao?"

Hồ linh khí cực, cũng là hận cực, người thiếu nữ kia, là như thế ưu tú, thiên thượng Tinh thần, đều so ra kém nàng về tươi cười, không biết có bao nhiêu người tại yên lặng thù hận nàng, nhưng gia hỏa này lại. . .

Hàn mang bùng nổ trong phạm vi, biến mất Trần Phàm thân ảnh, khi xuất hiện lại, đã ở phía xa, Trần Phàm không quay đầu lại, hắn thân nhiên nói: "Có lỗi với Mạt Nhi, ta này biết, ngươi nếu là Mạt Nhi hảo hữu, xin mời ngươi về sau, hảo hảo chiếu cố Mạt Nhi, có thể, chia sẻ hạ áp lực của nàng a!"

Hồ Linh Thần sắc nhất thời phát lạnh, có thể chính là tiêu tán cổ này tâm tình, nàng ah minh bạch, Trần Phàm rời đi, chính là bất đắc dĩ, bằng không, không có đau như vậy đích tưởng niệm. . .

"Trần Phàm, có cái gì không, muốn ta mang cho Mạt Nhi?"

"Bảo cho Mạt Nhi, hảo hảo sống sót!"

Hồ linh lại lần nữa ngậy người, trước khi đến, nàng đã từng hỏi qua, nếu như gặp được Trần Phàm, muốn dẫn câu nói cái gì cho hắn, thiếu nữ lặng yên nhưng chỉ chốc lát sau theo như lời nói, cũng là một câu này!

Tạo hóa vì sao như vậy trên người, để cho như thế hai người, chỉ có thể ở chân trời xa xăm lưỡng đầu, tưởng niệm mà không thể gần nhau?

"Đồng!"

Dưới lòng bàn chân, phương này đại địa đột nhiên lại lần nữa chấn động, ba động xu thế, so với lúc trước chút cảm ứng đến, càng thêm kịch liệt, trước mắt xu thế, đã dường như toàn bộ vô ma đảo đều đang run rẩy tựa như.

"Thật sự là thú triều sao?" Trần Phàm nhẹ giọng nỉ non lấy.

"Đích thực là thú triều!"

Trần Phàm thanh âm tuy thấp, như trước bị hồ linh nghe thấy, nàng từ từ đi đến phí trước bên người, trầm giọng nói: "Chúng ta lần này, gặp đại phiền toái."

Vô ma trên đảo, có rất nhiều nguy hiểm!

Làm cho người ta có tật giật mình, đầu tiên tự nhiên là vô ma đảo cấm cố linh lực.

Mà linh lực bị giam cầm, nhiều nhất, cũng chỉ là hạn chế vô già một ít năng lực, nếu là thân thể lực lượng đầy đủ cường đại, như cũ có thể tại vô ma đảo sinh tồn được, lại còn còn có thể sinh tồn rất tốt, ví dụ như, Dạ Hoàng!

Mà thú triều, mới thật sự là đáng sợ!

Cái gọi là thú triều, chính là vô ma trên đảo, vô số loại thú sinh linh xuất hiện, cùng nhau hành động, xa xa nhìn lại, giống như sóng biển đồng dạng, được gọi là thú triều!

Nhưng mà, cũng không phải trên hòn đảo tất cả loại thú sinh linh đều có tư cách trở thành thú triều bên trong một thành viên, chỉ có thực lực đạt đến yêu thú cấp bậc sinh linh, mới có thể gia nhập vào thú triều.

Thú triều một khi bắt đầu, liền như cùng là châu chấu tràn lan, chỗ lướt qua, không có một ngọn cỏ, vạn vật không còn, mà thú triều sẽ cuốn toàn bộ vô ma đảo, bất kỳ một chỗ chi địa cũng sẽ không ngoại lệ!

Thử nghĩ một chút, đem làm cái gì vô số yêu thú đồng thời hành động, mặc dù những cái này yêu thú thực lực đều không cường đại, có thể kia đội số lượng, như cũ sẽ có diệt thế chi lực!

Thú triều sao sẽ xuất hiện, Trần Phàm không được biết, chỉ ở trong truyền thuyết nghe qua, mỗi một lần thú triều qua đi, này vô ma đảo đều rực rỡ hẳn lên.

Cái gọi là rực rỡ hẳn lên, chính là triệt để đại thanh tẩy, vô số sinh linh, sẽ ở thú triều hạ tuyệt diệt, đem làm cái gì thú triều qua đi, toàn bộ vô ma trên đảo không, sẽ nổi lên một tầng, mấy tháng lâu cũng không thể tan ra nồng nặc mùi máu tươi!

Khó trách, đen vượn đám sinh linh sẽ như thế sợ hãi, đem cảm giác an toàn đặt ở trên người mình. . . . Trần Phàm thần sắc ngưng ngưng, như thế thú triều, bằng hẳn Dạ Hoàng chi uy, còn không có năng lực đi hóa giải.

Bất quá Trần Phàm có tự tin, hẳn chẳng quản vô pháp hóa giải thú triều chi uy, nhưng tránh né đi, chú ý cẩn thận một ít, không khó lắm làm được.

Cảm ứng được Trần Phàm buông lỏng một ít, hồ linh nói tiếp: "Trần Phàm, ngươi đừng quá chủ quan, ngươi cũng đã biết, lần này khởi xướng thú triều, là ai chăng?"

"Hả?" Trần Phàm quay đầu sang, áo đen ở dưới mục quang dừng ở hồ linh, người sau biết, hiển nhiên so với chính mình nhiều hơn nhiều.

Điểm này ngược lại không kỳ quái, Ngũ Nhạc đại địa, tại toàn bộ thế gian quá không tầm thường, ít nhất Ngũ Nhạc cả vùng đất cao thủ, còn không có năng lực chế tạo ra, có thể tại vô ma trên đảo, tạm thời vận dụng linh lực thủ đoạn.

Hồ linh ngưng âm thanh nói: "Nếu ta không đoán sai, lần này thú triều chủ đạo người, chính là vô ma đảo bá chủ!"

"Cái gì?"

Hiện nay, cho dù là Trần Phàm, đều kinh hãi!

Cái gọi là vô ma đảo bá chủ. . . . yêu thú trong đó, không chỉ có thực lực cao thấp chi phân, lại còn huyết mạch chi phân.

Cái gọi là huyết mạch, là chỉ loại thú sinh linh xuất thân!

Thông thường mà nói, thực lực cường đại yêu thú, con của nó, vừa ra sinh, có lẽ đã linh trí mở ra, trở thành yêu thú, không cần đi qua những dã thú khác nhóm thời gian dài cần hấp thu vô số Nhật Nguyệt tinh hoa tài năng lột xác một lần!

Thực lực càng cường đại yêu thú, sanh ra hải từ, linh trí càng thêm bất phàm, đồng thời, cũng là tiềm lực phi phàm!

Đây là Huyết mạch chi lực, mà như thế Huyết mạch chi lực, đối với cái khác xuất thân không tốt yêu thú, sẽ có một cổ thiên nhiên khắc chế lực.

Đương nhiên, loại này khắc chế, sẽ theo thực lực tăng tiến mà trở nên bạc nhược, mà khi những cái kia xuất thân không tốt yêu thú, tu luyện tới cực hạn

thời điểm, lấy được thiên địa pháp tắc, liền sẽ cải biến bản thân huyết mạch, thành tựu vô thượng tồn tại!

Loại thú sinh linh cùng nhân loại đồng dạng, cũng có thể dựa theo bản thân nỗ lực, cải biến mình và quanh thân thân nhân vận mệnh!

Những cái kia lấy được thiên địa pháp tắc yêu thú, sẽ có mặt khác một loại xưng hô, chúng được xưng là, Thần Thú!

Chỉ bất quá, Thần Thú số lượng cực kỳ ít ỏi, Thần Thú chủng tộc cũng là không nhiều lắm, rốt cuộc, muốn đạt được thiên địa pháp tắc, là kiện cực kỳ chuyện khó khăn.

Mà những Thần Thú này, không khỏi là có được lấy thông thiên triệt địa chi năng, tu luyện tới đỉnh phong Thần Thú, một thân thực lực, so với nhân loại đỉnh phong cao thủ so sánh, đều không chút nào yếu hạ phong.

Liền Trần Phàm biết, thế gian này Thần Thú chủng tộc, chỉ sợ sẽ không vượt qua hai tay số lượng!

Kia võ ma đảo bá chủ, cũng là loại thú sinh linh, tuy không phải là Thần Thú hậu đại, nhưng là xuất thân bất phàm!

Thế gian loại thú sinh linh, tổng cộng phân ra tam đẳng, đề đẳng nhất người, chính là phổ thông sinh linh, vừa mới mở ra linh trí, thành tựu yêu thú chi thân cái này sinh linh, chúng được gọi là phàm trần thú!

Cấp bậc cao nhất yêu thú, chính là Thần Thú, tại Thần Thú cùng phàm trần thú trong đó, còn có một cái tầng thứ, được gọi là, Huyền thú!

Võ ma đảo bá chủ, chứa tể ngàn vạn loại thú sinh linh người, chính là một đầu Huyền thú!

Huyền thú cấp yêu thú khác, thực lực của nó, ít nhất vượt qua Thông Huyền cảnh giới đáng sợ tồn tại, hơn nữa còn là ít nhất!

Tu luyện tới cực hạn Huyền thú, cho dù là một chân vô pháp phóng ra, đạt tới Thần Thú cấp bậc, thế nhưng là thả trên thế gian bất kỳ một chỗ chi địa, đều đủ để được xưng tụng cao thủ hai chữ, kia đợi cường đại, riêng là một cái Huyền thú, cũng đủ để diệt tuyệt toàn bộ Ngũ Nhạc!

Mặc dù tại này võ ma đảo, Huyền thú đồng dạng vô pháp vận dụng linh lực, khả năng đủ tu luyện tới kia đợi cấp bậc tồn tại, này võ ma đảo bá chủ thực lực, không cần hoài nghi!

Không nghĩ tới, bực này tồn tại, cư nhiên phát động thú triều!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: hai người đi

Chương 76: hai người đi

"Trần Phàm, kế tiếp, ngươi muốn làm như thế nào?"

Sau một hồi, hồ linh hỏi.

Trần Phàm hít một hơi thật sâu, trong bóng tối mục quang, càng kiên định lên: "Hồ cô nương, thú triều tuy đã bắt đầu, nhưng thoát nhìn, còn không có chân chính thành hình, còn có thời gian, ngươi rời đi trước a!"

Nếu là thú triều đã xuất hiện, như vậy, toàn bộ hòn đảo, hiện giờ đều hãm vào một mảnh hỗn loạn, bọn họ hiện tại, không có khả năng còn sẽ có lúc này an bình.

"Ngươi sao?"

"Ta còn có chuyện quan trọng đi làm, tạm thời không thể rời đi!"

Đi đến võ ma đảo sự tình còn không có xong xuôi, chớ nói chỉ là thú triều, dù cho toàn bộ võ ma đảo lập tức muốn chìm xuống, Trần Phàm cũng sẽ không rời đi.

"Ngươi đã không đi, ta để lại cùng ngươi đã khỏe."

Nhìn nhìn Trần Phàm, hồ linh cười nói: "Đây là Mạt Nhi đã thông báo sự tình, bằng không thì, ta sẽ không cùng ngươi mạo hiểm."

"Cảm ơn!"

"Ngươi là tại cảm ơn ta, vẫn là tại tạ Mạt Nhi?" hồ linh cười hỏi.

Trần Phàm không tiếng động cười cười, cùng Mạt Nhi trong đó, đã không cần nói một cái tạ chữ, chính mình vì nàng, nàng vì chính mình. . .

"Hồ cô nương, ngươi hay là sớm đi rồi đi a!"

Mặc kệ hồ linh có hay không bởi vì Mạt Nhi nói rõ mà lưu lại, phần nhân tình này đều rất trầm trọng, thú triều đáng sợ, mặc dù không có trải qua, lại như cũ tưởng tượng đến.

Còn có chính là, một ít sự tình, Trần Phàm cũng không nghĩ hồ linh biết, bởi vì nàng biết, cũng liền có nghĩa là Mạt Nhi biết.

Rời đi là bất đắc dĩ, Trần Phàm không muốn Mạt Nhi vì hắn lo lắng, thậm chí vì hắn, sẽ bỏ xuống trách nhiệm của nàng cùng sứ mạng, tiến tới lãng phí thời gian.

"Như thế nào, lo lắng ta sẽ trở thành ngươi vương vãi?"

Hồ linh không cao hứng nói: "Ngươi chớ coi thường Bồn cô nương, tuy Bồn cô nương so ra kém Mạt Nhi, ở chỗ này, cũng không bằng ngươi, thế nhưng, thú đoạn của Bồn cô nương có thể lợi hại lắm, hơn nữa, Bồn cô nương mới đến, đợi Bồn cô nương thích ứng nơi này, hừ hừ, có ngươi đẹp mắt."

Trần Phàm nhin không được cười lên, nói: "Hồ cô nương như muốn cùng, đầu tiên đáp ứng ta một cái yêu cầu."

"Ngươi nói!"

Trần Phàm chăm chú nói: "Lúc ta cảm thấy, ngươi hẳn là muốn lúc rời đi, ngươi liền phải rời đi!"

"Vậy xin hỏi, lúc nào, nên là ta muốn lúc rời đi đâu này?" hồ linh chớp động đôi mắt đẹp, giảo hoạt nói.

Trần Phàm cười cười, nói: "Không ngại nói thật với ngươi, có một số việc, ta không muốn làm cho ngươi biết, cho nên, cho đến lúc đó, chính là ngươi rời đi thời khắc."

"Ngươi này yên tâm, Bồn cô nương cũng không phải là một cái yêu thám thính người khác bí mật người, yên tâm đi."

Hồ linh vỗ ngực một cái, có chút hào khí đích nói.

Chỉ bất quá, hành động này, lại là gọi người con mắt có chút đăm đăm!

"Uy, nhìn cái gì vậy, cẩn thận Bồn cô nương trước mặt Mạt Nhi cáo ngươi hình dáng!" hồ linh khuôn mặt đỏ lên, tức giận quát.

Trần Phàm ngượng ngừng cười, chợt trong bóng đêm rất nhanh đi tới, hồ linh theo sát tới.

Thú triều đã xuất hiện, cho nên muốn lấy tốc độ nhanh nhất đi đến chỗ mục đích, bằng không thì, bị thú triều chỗ ngăn cản, thời gian Trần Phàm lãng phí không nổi, ai cũng không biết, đến cùng thú triều sẽ tồn tại bao lâu thời gian.

Hắc Ám qua rất nhanh đi, đem làm cái gì sáng sớm tiến đến thời điểm, lấy hai tốc độ của con người, chạy lướt qua tương đối dài một đoạn đường trình, mà ở đoạn đường này, có lẽ là bởi vì thú triều nguyên nhân, cũng không để cho bọn họ đụng với cái gì ngăn trở.

Bất quá, cũng là bởi vì thú triều xuất hiện, dọc theo con đường này, liền ngay cả trong không gian, đều là tuôn động lấy cường đại áp lực cảm giác, phảng phất không khí đều tùy thời có thể bạo tạc.

Mà đại địa rung động tần suất, cũng là đang không ngừng gia tăng, mỗi một lần gia tăng, đều có nghĩa là thú triều quy mô tăng lên một phần, vừa tới vào lúc giữa trưa, loại kia tần suất, đã gần như là nhân loại tim đập đồng dạng.

"Nhanh như vậy!"

Một chỗ chỗ bí mật, Trần Phàm chau mày, như thế tần suất, đã là có nghĩa là, thú triều tập kết, đến tương đối đáng sợ tình trạng, e rằng không cần bao lâu, thú triều sẽ chân chính bắt đầu.

"Trần Phàm, chúng ta rút cuộc muốn đi chỗ nào?" hồ linh hỏi.

Đã không còn loại thú sinh linh ngăn cản, cố nhiên là đã không còn cản đường người, nhưng này loại áp lực cảm giác, gọi người rất không thoải mái, hồ linh mặc dù là tự nguyện theo tới, lại cũng trong lòng có bất an.

Nhìn về phía trước, Trần Phàm nói: "Còn rất xa!"

Hiện giờ muốn đi, là võ ma đảo chỗ sâu nhất, mà cái gọi là chỗ sâu nhất, cũng không phải võ ma đảo phần cuối, đảo này tự, khắp nơi đều là phần cuối, bởi vì nơi cuối cùng, chính là nhích tới gần biển rộng, là rời đi võ ma đảo phải qua đường!

Chỗ sâu nhất, là võ ma đảo nội địa, cái địa phương kia, có lẽ, mới cũng coi là chân chính Cẩm khu, nếu như không phải là không đi không được, mặc dù Trần Phàm đã đi qua một lần, hiện tại cũng không muốn.

"Ta làm sao bây giờ? chẳng lẽ lại, là muốn cùng thú triều so với tốc độ sao?" hồ linh khuôn mặt có một tia trắng xám, tốc độ cao nhất chạy đi lâu như vậy, tại vô pháp vận dụng bản thân linh lực dưới tình huống, đối với thân thể nàng tiêu hao, không thể nghỉ ngơi là khảo nghiệm.

Bất quá, đây cũng là rèn luyện một loại pháp môn, tại võ ma trên đảo, bất kỳ cử động, kỳ thật cũng có thể nhìn thành là một loại rèn luyện.

"Trước mắt cũng chỉ có thể như vậy."

Trần Phàm trầm giọng nói thanh âm, mục quang đang lóe lên, thú triều sẽ cuốn toàn bộ võ ma đảo, đến lúc đó, trên đảo bất kỳ sinh linh, hoặc là bị thú triều bao phủ, hoặc là tìm được đường sống trong chỗ chết!

Có thể chẳng biết tại sao, Trần Phàm chung quy cảm giác đến, lần này thú triều, tới quá mức quý dị cùng kỳ quặc!

Nửa ngày cả đêm chạy đi, tuy còn chưa cùng thú triều đụng với mặt, thế nhưng là, tại cảm giác lực cùng Linh Giác hạ cái loại kia ba động, để cho Trần Phàm rõ ràng phát hiện, lần này thú triều, tựa hồ, cùng tin đồn bên trong có chỗ xuất nhập.

Bởi vì, Trần Phàm phát giác được, thú triều chỗ đối mặt phương hướng, cũng không phải lấy hình quạt dần dần cuốn toàn bộ võ ma đảo, mà là, bay thẳng đến hướng một cái trong đó phương hướng chạy lướt qua đi qua, mà cái phương hướng này, cùng Trần Phàm chỗ đi phương hướng, kinh người nhất trí!

Nếu như cuối cùng lộ tuyến là giống nhau, như vậy đến cuối cùng, Trần Phàm đem phải đối mặt toàn bộ thú triều, hơn nữa, là không thể tránh né, chỉ có thể tiến lên, liền chút nào lui về phía sau đều không thể.

Trần Phàm ánh mắt chợt phát lạnh, mắt nhìn hồ linh, mà nói: "Hồ cô nương, không biết ngươi có hay không đảm lược, cùng ta một chỗ làm một chuyện?"

"Cái gì?"

"Đánh lén (*súng ngắm) thú triều!"

Trần Phàm lạnh lùng nói, nếu là đến cuối cùng, phải đối mặt quả thật là khổng lồ thú triều, kia Trần Phàm cũng không đề cập trước có chỗ chuẩn bị, mà tốt nhất chuẩn bị, liền đem thú triều uy lực yếu bớt đến thấp nhất.

Như thế nào yếu bớt? biện pháp chỉ có một, để cho gia nhập vào thú triều yêu thú số lượng giảm bớt, tự nhiên uy lực sẽ yếu bớt!

Trần Phàm vốn không muốn làm như vậy, nhưng này là biện pháp tốt nhất, mà hắn vốn cũng không nguyện ý mang theo hồ linh một chỗ hành động, này quá nguy hiểm, có thể cũng biết, hồ linh khả năng không lớn bị chính mình khuyên bảo rời đi.

Nếu là như vậy, liền mang theo nàng được rồi, lấy hồ linh vốn có át chủ bài, cùng với thiên phú của nàng, Trần Phàm tin tưởng, người sau có thể rất nhanh thích ứng, vậy cũng là một loại rèn luyện.

Mà tôi được khó có thể ứng đối thời điểm, cũng có thể để cho hồ linh biết khó mà lui! nếu là hiện tại để cho nàng rời đi, hồ linh nhất định sẽ không đồng ý.

"Chúng ta muốn làm như thế nào?"

Hồ linh mi tâm, xuất hiện kích động thần sắc, đánh lén (*súng ngắm) thú triều, từ xưa đến nay, sợ là không có ai đã làm, thậm chí, cũng sẽ không có người nghĩ tới.

"Rất đơn giản, đánh chết chỗ có chúng ta thấy được yêu thú, cùng với, ẩn vào thú triều, đánh chết thú triều bên trong yêu thú."

Trần Phàm lạnh lùng nói, trong ánh mắt, lướt qua một tia lãnh khốc.

Nghe vậy, hồ linh lấy làm kinh hãi, liền vội vàng hỏi: "Chúng ta dù sao cũng là nhân loại, tới gần thú triều đều rất khó làm được, như thế nào tài năng ẩn vào thú triều bên trong?"

Nhân loại khí tức, cùng loại thú sinh linh khí tức hoàn toàn bất đồng, khó có thể bắt chước, đồng thời, khí tức thật lớn bất đồng, cũng là làm cho lưỡng người trong đó, rất dễ dàng liền có thể phân biệt ra được thân phận của đối phương.

Trừ phi, có loại kia có thể cải biến bản thân khí tức thần vật, bất quá loại này thần vật, hồ linh cũng không nhận ra Trần Phàm nơi này có.

"Hồ linh cô nương, chẳng lẽ ngươi đã quên, ta tại võ ma trên đảo thân phận?" Trần Phàm cười nhạt một tiếng, nói.

"Thân phận của ngươi, Dạ Hoàng sao?"

Hồ linh lông mày kẻ đen nhẹ nhặn, có chút không rõ, thân phận Dạ Hoàng, cùng trà trộn vào thú triều có quan hệ gì, dù cho khí tức có thể bắt chước thậm chí phục chế, nhưng nhân loại hình thái cùng loại thú sinh linh hình thái cũng là khác nhau rất lớn.

Thú triều bên trong xuất hiện, đều là mờ ra linh trí yêu thú, lấy trí tuệ của bọn nó, nhận ra một người, dư xài vô cùng!

"Đến lúc sau ngươi liền sẽ biết, bắt quá trước đó, ta phải trước báo cho ngươi, đem làm cái gì bắt đầu hành động thời điểm, ngươi liền phải hết thảy đều nghe ta, nói cách khác, chúng ta không có đường sống."

Trần Phàm nghiêm nghị nói, hấn chẳng quản có tự tin, có thể tránh đi toàn bộ thú triều, lại không cho là mình có năng lực, tại thú triều bên trong bị phát hiện rồi thân phận chân thật, còn có thể toàn thân trở ra.

Hồ linh gật đầu đáp: "Cái này ngươi yên tâm, Bỏ cô nương ah rất yêu quý này của mình cái mạng!"

"Đi theo ta!"

Trần Phàm chợt lách mình lướt đi, cùng lúc, một mai thành thực trái cây, bắn về phía hồ linh.

"Đem làm cái gì tới gần thú triều thời điểm, đem trái cây kia thực ăn, sau đó cải biến một chút trang phục của ngươi."

Hồ Linh Thân sắc hơi bị xiết chặt, tại trái cây vào tay nháy mắt, nàng rõ ràng cảm ứng được, có một cỗ cuồng bạo cảm giác, tự trái cây bên trong chạy phun ra, mà này cuồng bạo, xen lẫn một cỗ hung tàn lệ khí, phảng phất Hồng Hoang mãnh thú đồng dạng.

Trái cây kia thực thật là quý dị, nếu như cho nàng trái cây không phải là Trần Phàm, hồ linh tuyệt không dám nhận chịu, càng thêm không dám phục dụng.

Hai người, như tựa là u linh, xuyên qua tại rừng nhiệt đới, mỗi khi gặp gỡ là muốn hội tụ tiến thú triều yêu thú, hai người liền không có hạ thủ lưu tình, lấy tốc độ nhanh nhất đem cho giải quyết hết.

Đương nhiên, xuất thủ thường thường đều là hồ linh, tuy Trần Phàm tự mình động thủ còn phải nhanh hơn một ít, nhưng nói như vậy, hồ linh liền ít đi rèn luyện cơ hội.

Hơn nữa hồ linh tiến bộ, cũng là vượt ra Trần Phàm dự kiến, người thiếu nữ này, cũng là có được lấy phi phạm tu luyện thiên phú, cùng với cứng cỏi tâm tính, cho nàng một cái cơ hội, nàng sẽ rất nhanh liền thích ứng võ ma đảo tiết tấu.

Nếu như không phải như thế, Trần Phàm ah không có khả năng yên tâm để cho hồ linh một thân một mình xuất thủ, lãng phí thời gian không nói, nếu để cho hồ linh phát sinh cái gì ngoài ý muốn, vậy càng có lỗi với Mạt Nhi.

Kế tiếp trong thời gian, Trần Phàm mang theo hồ linh một bên rất nhanh tiến lên, một bên để cho người sau đang không ngừng rèn luyện, ngăn ngừa mấy ngày mà thôi, hồ linh tự tựa hồ đã thích ứng loại này tiết tấu.

Đồng thời, thú triều dấu hiệu càng thêm rõ ràng, tại Trần Phàm bọn họ cảm ứng, cự ly thú triều nhiều binh sĩ, đã là không xa lắm!

"Trần Phàm!" hồ linh đột nhiên có chút khẩn trương, rốt cuộc phải đối mặt, chính là khổng lồ đàn yêu thú thể.

Trần Phàm gật gù đầu, tại hồ linh trước mặt, lần đầu bắt lại bao phủ tại trên mặt hắc sắc khăn che mặt, dưới khăn che mặt, là một trương kiên nghị khuôn mặt, lúc này, này trên mặt, có nụ cười tự tin. . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: to gan lớn mật

Chương 77: to gan lớn mật

Nồng đậm trong rừng rậm, yên tĩnh sáng sớm, đột nhiên bị một hồi đáng sợ tiếng gầm gừ chỗ cắt đứt, sau đó, có một đạo thân ảnh khổng lồ, như cùng là

mũi tên rời cung, tự rừng rậm bên trong bạo vọt ra.

Tốc độ này tuy rất nhanh, lại là như trước có thể nhìn thấy, khổng lồ thân ảnh bước chân, đã là có một chút phù phiếm cảm giác, trên thân thể nào đó mấy chỗ làn da đã rạn nứt, có màu đỏ tươi máu tươi tại chảy.

"Đại gia hỏa, chúng ta còn không có đánh xong, ngươi cũng không thể chạy."

Cánh rừng, lại có một đạo thanh thúy cười khanh khách âm thanh truyền ra, chợt, một đạo nhỏ nhắn xinh xắn thân hình, liền giống như kia Bôn Lôi giống như tia chớp vọt ra, một cái chớp mắt qua đi, xuất hiện ở không lồ thân ảnh trước mặt, nàng kia thon dài bàn tay trắng nõn, nhìn qua cũng không có bao nhiêu lực lượng, nhưng mà, tại đầu đi thời điểm, lại là làm không lồ thân ảnh đồng tử, để lộ ra một vòng kinh khủng, liền ngăn cản đều chưa từng có, hết sức là tự nhiên thân tốc độ muốn đi hóa giải.

Có thể hiển nhiên, nhỏ nhắn xinh xắn thân hình tốc độ càng thêm cực nhanh, không đợi khổng lồ kia thân ảnh rời khỏi vài mét, kia bàn tay trắng nõn, chính là bay bổng khác ở người sau trên lồng ngực.

"Bồng!"

Chịu một chương này chi lực, khổng lồ thân ảnh rốt cuộc không vững vàng thân thể, trực tiếp là hướng hướng phía sau thối lui, tại nện dứt vài khóa đại thụ, mới miễn cưỡng đem thân thể cho ngừng lại, bất quá bây giờ, này một thân khí tức, tựa hồ càng thêm hỗn loạn.

Đây là một cái hình thể khổng lồ Hắc hùng, mà theo hấn trong ánh mắt lóe ra tới mục quang, cùng toàn thân chỗ tuôn động lấy khí tức, cũng là có thể phân biệt ra được, nó có linh trí, đã là yêu thú chi thân.

Loại thú sinh linh ngàn vạn chủng loại, không có gì ngoài những cái kia số lượng thừa thớt chủng tộc, trong rừng, tuy lấy sư tử mạnh mẽ hổ vi tôn, có thể luận lực lượng, luận phòng ngự, cũng còn so ra kém Hắc hùng!

Mà như thế hình thể khổng lồ Hắc hùng, cộng thêm yêu thú chi thân, Hắc hùng thực lực, đã mất tu đi hoài nghi.

Có thể hết lần này tới lần khác cường đại như vậy tồn tại, tại cái mới nhìn qua kia ước chừng mới mười lăm mười sáu tuổi tiểu cô nương thủ hạ, không có chút nào phản kháng lực.

"Hi hi, Trần Phàm, đi theo ngươi, quả nhiên rất nhiều chỗ tốt!"

Tiếng cười, thiếu nữ lướt đến trên đại thụ, nhìn phía dưới bị thương Hắc hùng, bên khóe miệng, cong lên một vòng đẹp mắt độ cong.

Tại cô gái kia cách đó không xa, có một đạo hắc sắc thân ảnh, chính là Trần Phàm!

Đoạn này thời gian, tại Trần Phàm dưới sự dẫn dắt, hai người nhanh chóng chạy đi, bất quá, theo dần dần tới gần chỗ mục đích, cũng là để cho Trần Phàm phát hiện, tốc độ của bọn hắn mặc dù nhanh, có thể thú triều tốc độ càng thêm nhanh.

Cũng chính là, mặc kệ bọn hắn như thế nào đi chạy đi, cũng sẽ không đuổi tại thú triều phía trước, đến chỗ mục đích.

Thú triều số lượng thật sự quá khổng lồ, cực lớn đến, phía trước cùng phía sau, trọn vẹn kéo ra hơn mười dặm đất, như thế số lượng, cộng thêm mỗi một con yêu thú, đều là tâm không nhiều loạn chạy đi, không có bất kỳ ngăn cản, lại sao là Trần Phàm cùng hồ linh có khả năng vượt qua.

Có như vậy nguyên nhân tồn tại, Trần Phàm cũng chỉ hảo bỏ qua cùng thú triều tranh tiên ý nghĩ, lui mà cầu tiếp theo, nếu như sớm muộn phải đối mặt toàn bộ thú triều, như vậy, cứ dựa theo lúc trước suy nghĩ hảo, tận khả năng để cho thú triều uy lực giảm yếu một ít.

Bởi vậy, đoạn đường này chỗ qua, đều đã không biết có bao nhiêu yêu thú bị chết tại thủ hạ của bọn hắn, đương nhiên, tuyệt đại bộ phận yêu thú, đều là để cho hồ linh động thủ trước, chỉ có tại năng không phải là đối thủ thời điểm, Trần Phàm mới có thể hiệp trợ.

Làm như vậy, có nhiên là để cho tiến lên tốc độ, cùng suy yếu thú triều uy lực thời gian đều kéo dài, nhưng cũng là chuyện không có cách nào khác.

Hồ linh theo tới, phần nhân tình này nghị, bất kể là bằng không bởi vì Mạt Nhi, Trần Phàm đều được đi linh, phí trước nếu là đến rèn luyện, như vậy, cơ hội này cũng không thể để cho nàng bỏ qua.

Hơn nữa, hồ linh chỉ có lớn mạnh, đối mặt toàn bộ thú triều thời điểm, mới có tự bảo vệ mình chi lực, mới có thể giúp được hắn.

Trước đó, nếu muốn để cho hồ linh rời đi, tuyệt không có khả năng này được!

Võ ma đảo khác người, bởi vậy nơi này rèn luyện, cũng là cùng địa phương khác bất đồng, không có thể động dụng linh lực dưới tình huống, chính là có thể phát huy thân thể lực lượng, mà tu luyện tới linh lực, nếu như có thể nhịn xuống tu vi tăng trưởng hấp dẫn, mà đem tất cả linh lực đi cường hóa thân thể, loại này chỗ tốt, tại về sau sẽ mười phần rõ ràng bày biện ra.

Thân thể càng thêm cường hãn, có thể dung nạp cùng hấp thu thiên địa linh khí thì càng nhiều, này không thể nghi ngờ đối với mình thân tu vi tăng trưởng, có chỗ tốt rất lớn.

Mà này còn không phải toàn bộ, rất nhiều người sở dĩ muốn mạo hiểm đến này võ ma đảo rèn luyện, coi trọng nhất, hay là đi tự nghiệm thấy loại kia sinh

tử cảm giác, đi nhận thức, đột nhiên mất đi linh lực, thời gian dài tại không có linh lực chống đỡ dưới, đối mặt nguy hiểm loại cảm giác đó.

Võ đạo tu luyện, cũng không phải là một trừ mà xúc, càng thêm không phải là ở lại trong nhà, không biết ngày đêm tu luyện, là có thể tu vi càng ngày càng tăng được!

Võ đạo chi lộ quá thần kỳ, trong trời đất, cũng là có thêm vô số ảo diệu tồn tại, đem làm cái gì cái nào đó thời điểm, tu vi đạt đến bình cảnh vị trí, vô luận người khí hải bên trong tích súc ít nhiều linh lực, cũng khó có khả năng phá tan đến cảnh giới kế tiếp cùng tầng thứ.

Tại lúc này, liền cần đối với thiên địa lực lượng có chỗ linh ngộ!

Võ ma trên đảo, tự nhiên là không thể nào để cho võ giả đạt tới hiệu quả như vậy, bất quá, thường xuyên ở vào sinh tử nguy cơ, điều này cũng tại vô hình, để cho rèn luyện người đạt được đến vô hình chỗ tốt.

Chỗ tốt này chẳng quản Vô Ảnh vô hình, có thể chỉ cần có thể còn sống rồi đi võ ma đảo, chính là sẽ cảm giác được.

Đương nhiên, mỗi một linh ngộ của mỗi người lực đều bất đồng, thu hoạch đến chỗ tốt ít nhiều, tự nhiên cũng là vô cùng đồng dạng, hồ linh mới tới võ ma đảo, chẳng quản trước khi tới, có Mạt Nhi, hay là những người khác đã nói với nàng đồng võ ma đảo đủ loại, nhưng những... này, đều muốn do chính mình tự mình trải qua, tài năng biến thành đồ đạc của mình.

Mà tại phương diện này, Trần Phàm không thể nghi ngờ là tốt nhất mình sư!

Tại hắc chi đạo, từ lúc trước đối mặt Xích Viêm hồ, cũng bị bức bách muốn sử dụng cuối cùng át chủ bài tài năng chạy trốn hồ linh, đến bây giờ, đối mặt đồng nhất đẳng cấp yêu thú Hắc hùng, không chỉ có thể đem đánh bại, càng có dư lực, có thể đem người sau đánh chết.

Có lẽ là bản thân tiến bộ thần tốc quan hệ, đối với Trần Phàm, hồ linh tâm trên đầu, nhiều hơn một phần bất đồng cảm giác, cảm giác này, tự không phải là cái gọi là sinh ra tình cảm, mà là, chấp nhận cảm giác!

Không có tới võ ma đảo lúc trước, biết Trần Phàm cùng Dạ Hoàng, hồ linh liền từ rất nhiều đã tới võ ma đảo trong dân cư nghe ngóng qua, mỗi người, đều là đối với Dạ Hoàng có thật sâu sợ hãi, đồng thời cũng có kính nể cảm giác.

Rất cuộc, có thể tại võ ma đảo xưng hoàng giả, nhiều năm qua, liền hồ linh biết, chỉ có Trần Phàm một người!

Có thể cho dù là như vậy, hồ linh ah không cho rằng, Trần Phàm là Mạt Nhi lựa chọn tốt nhất, bởi vì hồ linh rõ ràng nhất, cái kia gọi Mạt Nhi thiếu nữ, là bức nào ưu tú, lại là bức nào cao quý!

Dạ Hoàng chẳng quản uy chấn võ ma đảo, có thể phóng tầm mắt thế gian, võ ma đảo chỉ là một chỗ rèn luyện chi địa, cũng không phải chủ lưu địa phương, rồi đi võ ma đảo, hồ linh tin tưởng, thế gian này, sẽ có vô số bạn cùng lứa tuổi, nếu so với Dạ Hoàng ưu tú!

Bởi vậy, hồ linh cũng không đem Trần Phàm để trong lòng, cho đến lần đầu tiên nhìn thấy hắc, không cần bất kỳ ngôn ngữ, liền dọa lùi đầu kia Xích Viêm hồ, mới thoát có chỗ đối mới, bạn cùng lứa tuổi, còn có một ít chỗ hơn người, nhưng, ah không hơn!

Cho đến ngày nay, hồ linh mới có vài phần hiểu rõ đến, xưa nay bình tĩnh thiếu niên, đến cùng có được lấy như thế nào thủ đoạn cùng át chủ bài, cũng là đến lúc này, hồ linh bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai, nàng cùng rất nhiều người đồng dạng, đều không để ý đến, thiếu niên này, nếu như có thể tại võ ma đảo xưng hoàng, như thế nào hơi hạ hạng người?

Những người khác đều làm không được sự tình, hắc hết lần này tới lần khác làm được, này bản thân chính là ưu tú một loại biểu hiện ra!

Nghiêng người nhìn về phía bên người cách đó không xa Trần Phàm, hồ linh tâm trong, không khỏi buông tiếng thở dài, nàng có thể thừa nhận, thiếu niên này người rất ưu tú, thế nhưng, nàng càng không nghi ngờ, như hắc kiên trì muốn lựa chọn Mạt Nhi, tương lai đường, sẽ vô cùng khó khăn.

Đồng thời, hồ linh tuy nhận đồng Trần Phàm, lại cũng không cho rằng, hắc cuối cùng có thể cùng với Mạt Nhi, muốn thủ hộ tại người thiếu nữ kia người bên cạnh, thật sự quá nhiều, mà mỗi người, đều là vô cùng ưu tú!

"Hồ cô nương khách khí, cô nương bản thân nếu như không xuất sắc, nhưng bằng ta như thế nào dạy bảo, người cũng sẽ không có thành tựu."

Đây là lời nói thật, tại Trần Phàm người quen biết, chỉ có hai người, so với hồ linh phải nhanh hơn một ít, cái thứ nhất, chính là trong nội tâm ngày nhớ đêm mong người kia nhi, một cái khác. . . Trần Phàm lòng mảy thật sâu phát lạnh!

"Đúng rồi Trần Phàm, người rốt cuộc muốn đi chỗ nào?"

Nơi này cách võ ma đảo biên giới, đã có hơn ngàn trong sâu, tại tiếp tục nữa, chỉ sợ là đi ngang qua toàn bộ hòn đảo, hồ linh làm không rõ ràng lắm, Trần Phàm đến cùng muốn.

"Trước tiên đem Hắc hùng giải quyết xong!"

Như tại ngày xưa, Trần Phàm không ngại buông tha gấu đen kia, nhưng bây giờ lại không thể, thú triều bên trong nhiều một con yêu thú, uy lực liền đáng sợ hơn một phần, tại này kiện sự tình, Trần Phàm không thể không cẩn thận một ít.

Hồ linh gật gật đầu, chợt giống như Yến Tử bay bổng rơi xuống, nhưng ngay tại muốn tiếp cận Hắc hùng thời điểm, kia nhỏ nhắn xinh xắn thân hình, bạo phát ra cực kỳ lực lượng đáng sợ, một cái bàn tay trắng nõn, tựa như sắc bén vô cùng lưỡi dao sắc bén, đem Hắc hùng mệnh, nhẹ nhàng lấy đi.

"Chúng ta đi!"

Trần Phàm không tại dừng lại, hướng trước mục tiêu, lần nữa nhanh chóng đuổi qua.

Bất tri bất giác, lại là nửa ngày thời gian đi qua, đem làm cái gì đang lúc hoàng hôn sắp đến nơi thời điểm, Trần Phàm cùng hồ linh, rốt cục truy cản kịp, kia cái gọi là thú triều!

Thả mắt nhìn đi, thú triều quả nhiên là lan tràn không dứt, hai người tầm mắt, căn bản nhìn không đến phía trước phần cuối. rậm rạp chằng chịt, hung hãn khí tức tràn ngập bầu trời, khiến cho toàn bộ thiên không, tựa như bao phủ ô áp áp mây đen, làm cho người ta có chút thấu không khâu khí.

Ah đúng như trong truyền thuyết như vậy, thú triều chỗ qua, không có một ngọn cỏ, không lồ thú triều, cơ hồ là lấy ngang ngược đáng sợ, phá hủy phía trước tất cả ngăn trở vật.

Hai người tại xa xa vị trí cẩn thận từng li từng tí đi theo, ước chừng vài dặm địa, Trần Phàm nhẹ nhàng thở dài một hơi, dùng bình tĩnh cực kỳ thanh âm hỏi: "Hồ linh cô nương, người có thể sẽ sợ?"

Lên vào thú triều, quả thật to gan lớn mật, trước đó, sau này trong năm tháng, tuyệt không dám có người làm như vậy!

"Sợ?"

Hồ linh cười nói: "Bỏ cô nương còn chưa bao giờ biết 'Sợ' chữ là như thế nào ghi, hơn nữa, Bỏ cô nương cuộc đời thích nhất làm sự tình, liền thì nguyện ý mạo hiểm, càng là kích thích, Bỏ cô nương lại càng có động lực, làm lên tới lại càng hăng hái! chớ nói nhảm, bắt đầu đi!"

Trần Phàm cười cười, nói: "Vậy hảo, lên vào thú triều, hết thầy hành động, ngươi đều nghe ta."

Nói đến đây, Trần Phàm trong tay, cũng là xuất hiện một mai, đã từng cho hồ linh đồng dạng trái cây, sau đó ném vào trong miệng.

Hồ linh bất chước làm theo, đem kia trái cây để vào đến trong miệng. . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: biến hóa quả

Chương 78: biến hóa quả

Trái cây nhập khẩu tức hóa, chợt, có này một cỗ cực kỳ tinh thuần năng lượng, tự yết hầu một đường hạ xuống, xông tuôn ra tại kinh mạch, tốc độ kia hết sức nhanh, nhanh đến, hồ linh liền bản thân linh lực vận dụng thời gian cũng không có, Đạo này năng lượng, cũng đã là xuất hiện ở khí trên bờ biển.

Nếu như không phải là đối với Trần Phàm có tuyệt đối tin tưởng cảm giác, nếu như không phải là Đạo này năng lượng, cũng không có xen lẫn cái khác phá hư tính thừa số, hồ linh chỉ sợ, muốn sử dụng toàn bộ thủ đoạn, đem điều này có thể lượng cho trực xuất ra đi.

Bởi vậy, điều này có thể lượng tuy không chuẩn bị đối với thân thể lực phá hoại, nhưng mà, một đường chỗ quá hạn, để cho hồ linh rõ ràng cảm ứng được, năng lượng phẳng phát cái biến bản thân.

Huyết nhục, cốt cách, thậm chí kinh mạch, đều trở nên hồ linh chính mình có chỗ không nhận ra, những cái này thân thể của mình các nơi, giống như là người khác, mà không phải mình.

"Oanh!"

Hồ linh thoáng chần chờ, tinh thuần năng lượng, chính là vọt vào khí hải ở trong.

"Ong, ong!"

Hồ linh nhất thời da đầu run lên, nằng nằng cảm ứng được, này trong thân thể chảy xuôi, còn không từng có bất kỳ khác thường năng lượng, tiến nhập

đến khí hải, cư nhiên, có cực kỳ cường đại thôn phệ dung hợp năng lực, nó lấy tốc độ cực nhanh, vậy mà đem bản thân linh lực, tất cả đều là thôn phệ dung hợp với.

Tuy linh lực chưa từng tiêu tán đi, hơn nữa tại loại thôn phệ này dung hợp, ngược lại có chỗ tăng cường, thế nhưng là, những linh lực này, còn là mình đau khổ tu luyện nhiều năm linh lực sao?

Hồ linh đã không dám xác định!

Linh lực không phải là của mình, liền có nghĩa là không thể chường khổng, như vậy, chính mình một người, có lẽ liền có khả năng biến thành một tên phế nhân.

Càng thêm đáng sợ sự tình còn ở đằng sau, lúc đó linh lực, hoàn toàn chuyển biến thành lạ lẫm, quả thật là không bị hồ linh khống chế, ầm ầm một tiếng, tự khí hải bên trong như thiểm điện xông ra ngoài.

Lúc này linh lực, dĩ thường bá đạo cùng cuồng bạo, nó nếu như đã không phải là hồ Linh tu luyện mà đến quen thuộc linh lực, như vậy tự nhiên, đối với thân thể này, liền sẽ không có bất kỳ thân cận cảm giác, ngược lại bởi vì to lớn lạ lẫm, phát động cực kỳ đáng sợ công kích!

Cuồng bạo linh lực chỗ qua, hồ trong linh thể bất kỳ một chỗ, đều tại trong chớp mắt, bị dễ như trở bàn tay cho trùng kích phá thành mảnh nhỏ, năng có thể rõ ràng cảm ứng được, thân thể, kinh mạch, thậm chí cứng rắn vô cùng cốt cách, đều trở nên không chịu nổi một kích.

Mà đối mặt tình cảnh như thế, hồ linh hết lần này tới lần khác cái gì ngăn cản thủ đoạn đều thi triển không đi ra, chỉ có thể cảm thụ được thân thể bị xung kích lấy.

Bất quá, hồ linh thủy chung là cái huyền động cảnh cao thủ, năng có thể tại bằng chừng ấy tuổi liền có thành tựu như vậy, vô luận là thiên phú, hay là tâm tính, cũng không phải thường nhân có thể so sánh.

Tại vô pháp ngăn cản dưới tình huống, hồ linh cũng là minh bạch, chỉ cần mình kiên trì hạ xuống, có thể chống đỡ qua từng đợt rồi lại từng đợt trùng kích, như vậy, tồn thương liền sẽ đi qua, rốt cuộc, những linh lực này bất kể thế nào lạ lẫm, chúng một bộ phận, thủy chung là chính mình đã từng tu luyện mà đến, hoặc nhiều hoặc ít (*), sẽ tồn tại bóng dáng của mình.

"Trần Phàm, cuối cùng là cái gì trái cây!"

Mở mắt, nhìn nhìn cái kia cũng giống như mình, phục dụng trái cây, nhưng không có bất cứ động tĩnh gì phát ra Trần Phàm, hồ linh kim lòng không được mà hỏi.

"Biến hóa quả!" Trần Phàm nhàn nhạt đáp.

"Biến hóa quả?"

Kịch liệt trong đau đớn hồ linh lặng rồi ngẩn người, chợt hung dữ quát: "Trần Phàm, ngươi tên hỗn đản này, nếu là biến hóa quả, sao không còn sớm cùng Bồn cô nương nói?"

"Nếu là sớm cùng ngươi nói, ngươi sẽ phục dụng sao?" Trần Phàm nghiêng thân, bình tĩnh nói.

"Ngươi?"

Hồ linh khí cực, lại cũng không thể nói gì hơn, nếu như sớm biết là biến hóa quả, đánh chết nàng cũng sẽ không dùng.

Khó trách gia hỏa này lúc trước sẽ có như vậy mạo hiểm đề nghị, nguyên lai là đã sớm có chuẩn bị, thế nhưng là, mặc dù biến hóa quả hữu hiệu, hai người bọn họ người dù sao cũng là nhân loại, hình thái, lại thì như thế nào đi giả mạo?

Chẳng qua là khi, hồ linh nơi này còn có suy nghĩ năng lực, kia một cổ cuồng bạo linh lực, thật thật gọi nàng sống không bằng chết!

Cái gọi là biến hóa quả, danh như ý nghĩa, chính là là có thêm biến hóa chi lực! tại yêu thú trong thế giới, biến hóa quả, chính là chí cao vô thượng thần vật!

Loại thú sinh linh cùng nhân loại bất đồng, chúng vô đạo trên đường đi, sẽ cùng với rất nhiều thiên kiếp ứng vận ứng thế mà sinh, nhân loại tu luyện kiếp nạn, chỉ có một!

Loại thú sinh linh từng cái thiên kiếp, đều là vô cùng khủng bố, độ không qua, liền chỉ có hôi phi yến diệt kết cục!

Mà ở này rất nhiều kiếp nạn, đáng sợ nhất, chính là biến hóa chi kiếp!

Ngươi, chính là vận vật linh trường, cho nên, chỉ có nhân loại hình thái, mới là thích hợp nhất tu luyện, dám yêu thú tu luyện tới nhất định trình độ thời điểm, sẽ đưa tới hóa hình kiếp!

Thành công vượt qua, lột xác đi yêu thân biến hóa trường thành!

Tuy rất nhiều người đều chưa từng gặp qua yêu thú biến hóa chi kiếp, lại cũng chưa từng mấy tin đồn, biết kiếp nạn đáng sợ, đối với yêu thú mà nói, chẳng quản khùng bố vô cùng, lại là chúng truy cầu vô thượng đỉnh phong phải qua đường.

Cho nên, bất kể như thế nào, chúng cũng phải đi đối mặt!

Biến hóa chi kiếp cùng với khác kiếp nạn chỗ bất đồng chính là, tại cái thiên kiếp này, nếu là thất bại, chẳng những thân thể hội phi yên diệt, ngay tiếp theo thân hồn, đều chôn vùi ở trên trời kiếp, là chân chính thân tử đạo tiêu!

Mà thay đổi hình quả, cố nhiên là không thể để cho yêu thú tại độ biến hóa chi kiếp thời điểm, miễn đi thiên kiếp uy lực, nhưng chỉ cần có được này quả, độ kiếp thời điểm xác xuất thành công, liền sẽ tăng lên rất nhiều.

Tại thế gian này, còn chưa từng nghe nói qua, con yêu thú kia có được biến hóa quả, còn có thể độ kiếp thất bại.

Như thế có thể nghĩ, biến hóa quả đối với yêu thú, là bức nào trọng yếu.

Hồ linh đều tuyệt đối không nghĩ tới, Trần Phàm trong tay, lại có lấy như thế thần vật, càng thêm không nghĩ tới, hần cư nhiên lừa gạt chính mình ăn vào này biến hóa quả!

Biến hóa quả là vì yêu thú chỗ chuẩn bị, có thể nào bị loài người chỗ phục dụng?

Nhìn hồ linh kia tức giận vô cùng khuôn mặt, Trần Phàm nhạt cười nhạt nói: "Hảo hảo đi thừa nhận biến hóa quả năng lượng, sau đó ngươi sẽ phát hiện, nó đối với ngươi vô đạo chi lộ, sẽ sản sinh như thế nào tương trợ."

"Những trợ giúp này, ta cũng không muốn. . ."

"Đây vốn là vì Mạt Nhi chỗ chuẩn bị. . ." hồ linh lời còn chưa dứt, chính là nghe được Trần Phàm trầm thấp thì thảo thanh âm, kia xen lẫn tại trong thanh âm vô tận tưởng niệm, để cho nàng lặng lẽ nuốt xuống chưa lời. . .

Thời gian một chút đi qua, ước chừng một lúc lâu sau, hồ linh thân thể mềm mại run lên bần bật, phảng phất một lần nữa có được đối với thân thể cường không quyền, một cỗ đáng sợ cuồng bạo khí tức, nhất thời phun mạnh ra ngoài.

Tại đây cuồng bạo, rõ ràng còn kèm theo, như cùng là dã thú hung tàn!

Hồ linh đã cảm thụ đã xong, tự cũng là minh bạch, biến hóa quả chi lực, mang nàng bản thân khí tức hoàn toàn cải biến, nhược quả có người ở nơi này, nhắm mắt lại không nhìn, sẽ từ khí tức này, cho là mình là con yêu thú.

Bất quá đồng thời, hồ linh cũng là đã nhận ra biến hóa quả mang đến chỗ tốt, nhục thể của nàng, càng cường đại hơn, cốt cách kinh mạch, cũng là cứng cỏi hơn nhiều, nhất là kinh mạch, càng thêm bị mở rộng hơn nhiều.

Kinh mạch bị mở rộng, ah cũng liền có nghĩa là, dung nạp thiên địa linh khí số lượng càng nhiều, này đối với tu luyện mà nói, không thể nghi ngờ là chỗ tốt rất lớn.

Thế nhưng là, rồi mới cái loại kia đau nhức, đích xác gọi người khó có thể thuyết minh xuất ra, bởi vậy, chẳng quản lấy được rất nhiều chỗ tốt, hồ linh vẫn là hung hãn nói: "Hỗn đản, ngươi về sau dám như thế lừa gạt Bồn cô nương, cũng đừng trách Bồn cô nương đối với ngươi không khách khí."

Nếu như không phải là thú triều ngay ở phía trước, chỉ sợ hồ linh đều muốn cùng Trần Phàm đại chiến một trận, hảo giải hết nàng tức giận trong lòng.

Biến hóa quả, như thế nào tùy tiện có thể phục dụng?

Cho dù là vô cùng tin tưởng Trần Phàm, thế nhưng là, ai cũng không dám cam đoan, phục dụng biến hóa quả, sẽ bằng không tồn tại cái gì di chứng!

Chỉ bất quá, hồ linh cũng không có đi hoài nghi Trần Phàm dụng tâm, chính mình chỗ phục dụng biến hóa quả, chính là chuẩn bị cho Mạt Nhi, hồ linh tin tưởng Trần Phàm, hần có thể hại quả thiên hạ tất cả mọi người, nhưng tuyệt đối không thể có thể gây tổn thương cho hại Mạt Nhi nửa phần.

"Lừa gạt ngươi?"

Trần Phàm nghiêng ngẫm nhìn nhìn hồ linh, để cho người sau khuôn mặt không khỏi đỏ lên, chợt cả giận nói: "Chúng ta tuy cải biến bản thân khí tức, có thể thú triều bên trong đều là yêu thú, chúng đã mở ra linh trí, chẳng lẽ nhận thức không ra chúng ta là nhân loại sao?"

"Thay đổi những cái này!"

Trần Phàm tiện tay đỡ cho hồ linh một kiện rộng lớn áo đen, cùng với một cái dũ tợn vô cùng mặt nạ.

"Đây, có thể thực hiện sao?" hồ linh nghi hoặc không nghi ngờ!

Áo đen cùng mặt nạ che thân, che dấu hạ nhân loại chi thân, nhưng mà, thật sự có dễ dàng như vậy liền lẫn vào thú triều bên trong hành động tự nhiên sao?

"Chúng ta là đi giết chó, cũng không phải muốn dò hỏi tình huống như thế nào, như vậy đã đủ rồi."

Nhìn kia đã tại rất nơi xa không lộ thú triều, Trần Phàm lại không nói thêm cái gì, hóa thành hắc sắc thiểm điện, cực nhanh mà ra.

Hồ linh lắc đầu, cũng chỉ hảo đã đổi mới trang phục, sau đó chặt chẽ đuổi kịp.

Cùng yêu thú không có sai biệt khí tức, cộng thêm đã che nhân loại chi thân, quả nhiên là để cho Trần Phàm cùng hồ linh dễ như trở bàn tay đi tới thú triều tối hậu phương.

"Rống!"

Lúc Trần Phàm tới gần, ngựa trên có một hồi thảm thiết tiếng gào thét chột vang vọng, kia cách Trần Phàm gần nhất một con yêu thú, liền nửa điểm phản kháng lực cũng không có, chính là đánh tan tất cả sinh cơ, mềm nhũn ghé vào trên mặt đất.

Như thế động tĩnh, tự nhiên làm phía trước yêu thú trở lại xem ra, bất quá, cũng chỉ là liếc một cái liền vòng vo trở về, chúng tuy mở ra linh trí, có thể linh trí cũng không quá mạnh mẽ, Trần Phàm cùng hồ linh trang phục tuy rất quái dị, có thể phát ra khí tức, cũng là yêu thú, làm chúng hoài nghi không lên.

Tuy đây là thú triều, đông đảo yêu thú lẫn lộn tụ họp tại hết thảy, lại cũng không đại biểu, lẫn nhau trong đó, lại không có cái gọi là chém giết.

Nếu như chúng thật sự đoàn kết nhất trí, hành động, Trần Phàm còn thật không dám làm!

May mà, yêu thú chính là yêu thú, tại còn không có linh trí hoàn toàn thành hình lúc trước, chúng trong cơ thể, như trước còn lưu chảy nguyên thủy nhất sát lục thừa số, đây là Trần Phàm cơ hội.

Cùng sau lưng Trần Phàm, hồ linh sau mặt nạ đồng tử rụt co rụt lại, đoạn này thời gian đến nay, Trần Phàm tuy xuất thủ qua, đều hiệp trợ lấy chính mình, cũng không chủ động từng có sát lục, hiện tại mới biết được, gia hỏa này sát lục thủ đoạn, nguyên lai là như thế lãng lệ!

Một nam một nữ, đi theo yêu thú đại quân, rất nhanh hướng hướng tiền phương chạy lướt qua, khi bọn hắn sau khi đi qua, thì là lưu lại, một cái lại một cái yêu thú thi thể.

Nồng nặc mùi máu tươi, bao phủ thiên không tản ra không đi, mặc dù là bởi vì cử động quá lớn, đưa tới một ít yêu thú chú ý, thế nhưng là, như thế huyết tinh, càng thêm kích thích chúng trong nội tâm hung tàn.

Vì vậy, đôi khi, đều không cần Trần Phàm cùng hồ linh động tay, thỉnh thoảng, yêu thú giữa lẫn nhau, đều bộc phát ra thảm thiết loại nhỏ chiến dịch.

Mà Trần Phàm cùng hồ linh, tại chúng sắp an tĩnh lại thời điểm, lặng lẽ đi thêm vào vài thanh củi, để cho này sát lục hóa, một lần nữa tràn đầy lại . . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: thảm thiết

Chương 79: thảm thiết

Thời gian chậm rãi trôi qua mà đi, nhìn qua phía trước, Trần Phàm áo đen ở dưới mục quang hơi hơi ngưng tụ, cách chỗ mục đích, càng ngày càng gần!

Nếu như không có thú triều ngăn cản, để cho Trần Phàm tốc độ cao nhất chạy đi, chừng nửa canh giờ, tuyệt đối có thể đến.

Vén vén là mấy ngày thời gian mà thôi, tại Trần Phàm cùng hồ linh tận lực, đoạn đường này chỗ qua, cũng không biết có bao nhiêu yêu thú mất đi sinh mệnh ngã trên mặt đất, nồng đậm mùi máu tươi, bốn phía phiêu đảng, bao phủ tại bầu trời bên trong, thủy chung là chưa từng có chút phát huy.

Tại dọc theo con đường này, chết đi yêu thú rất nhiều, nhưng mà, một lần nữa dung tiến vào yêu thú số lượng càng nhiều hơn, trùng trùng điệp điệp không lộ thú triều, dù cho Trần Phàm cùng hồ linh thân ở trong đó, cố nhiên là theo đuổi mà động, lại cũng chỉ có thể cảm nhận được thú triều khổng lồ.

Về phần thú triều số lượng, kia đã là vô số kể!

Thả mắt nhìn đi, trước sau cự ly, chỉ sợ đã đem gần có trăm dặm xa!

Này thú triều số lượng, thực sự quá khổng lồ. . . nhìn về phía trước, Trần Phàm thần sắc, cũng không khỏi vô cùng ngưng trọng lên!

Bọn họ hiện tại, nhờ vào biến hóa quả cải biến bản thân khí tức, cùng với những cái này yêu thú linh trí cũng không tính cao, bọn họ có thể ẩn nấp ở thú triều, thu gặt lấy đám yêu thú tánh mạng, nhưng đối với toàn bộ thú triều mà nói, vẫn là không có ý nghĩa.

Đã từng là nghĩ như vậy, giết chết một con yêu thú, sẽ cho thú triều uy lực yếu bớt trên một phần, nhưng hiện tại xem ra, này căn bản không thể thực hiện được, mỗi một ngày không có lúc nào, đều có được đại lượng yêu thú dũng mãnh vào đến thú triều, ngay cả là Trần Phàm không chỗ cố kỵ đại khai sát giới, cũng không thể ngăn cản thú triều dần dần không lồ lên.

"Thú triều, rốt cuộc là cái gì?"

Trần Phàm nhìn không được tự vấn lòng, nhìn trước mắt tình huống, chẳng lẽ lại, này thú triều, đã là đem trọn cái võ ma trên đảo tuyệt đại bộ phận yêu thú đều hội tụ đi vào?

Dựa theo trong truyền thuyết đối với thú triều giải thích, thú triều hình thành, phô thiên cái địa, chẳng có mục đích du đăng tại võ ma trên đảo, dù có tàn nhẫn sát lục, có thể đó cũng là không có bất kỳ mục tiêu hơi bị.

Nhưng hiện tại, chẳng những có mục đích, hơn nữa, thú triều số lượng càng ngày càng nhiều, gần như muốn đem toàn bộ võ ma trên đảo yêu thú tụ tập tại một chỗ, như thế thú triều, nếu nói là là dùng để tàn sát, tuyệt không có khả năng này!

Tất cả yêu thú đều ở nơi này, chỉ chứa một phần nhỏ không đủ tư cách yêu thú, cùng với những cái kia phổ thông dã thú, thú triều, chẳng lẽ là muốn tàn sát những cái này sao?

Tàn sát những cái này loại thú sinh linh, lại có ý nghĩa gì?

Trần Phàm mục quang lóe ra, có dừng khí cực độ an cảm giác tại trong lòng tuôn động. . .

"Trần Phàm!"

Đột nhiên, hồ linh nhẹ giọng kêu.

Nơi này là thú triều, tuy đám yêu thú bởi vì các loại nguyên nhân, nhận thức không ra hai người, thế nhưng là nói chuyện với nhau, lại là cực kỳ nguy hiểm.

Trần Phàm liền vội ngừng đầu, theo hồ linh chỉ thiên không nhìn lại, ở thời điểm này, hồ linh mạo hiểm lên tiếng, tất nhiên có đại sự kiện phát sinh.

Quả nhiên, tại kia nơi xa bầu trời. . . cái gọi là xa xa, kỳ thật cũng không xa xôi, bởi vì, thú triều phạm vi đã là trăm dặm xa, cũng chính là, Trần Phàm nhìn về phía bầu trời, chánh xử tại thú triều phía trước nhất vị trí.

Chỗ đó thiên không, tựa như sắp sửa bão tố tiến đến, một tầng lại một tầng mây đen, không ngừng chồng chất, tới cuối cùng, phảng phất hình thành một cái cự đại mây đen vòng xoáy!

Nhưng mà, tuy bầu trời phía trên mây đen áp đỉnh, thế nhưng, chẳng những không có để cho đại địa cảm giác có chút tối om om, ngược lại trong mơ hồ, để lộ ra một loại khác hương vị.

Này mây đen vòng xoáy hẳn là vừa mới xuất hiện, bởi vì, cũng không chân chính thành hình, lấy nó làm trung tâm, bốn phương tám hướng, không ngừng còn có tầng mây rất nhanh xông tuôn đi qua, điền vào đến này mây đen bên trong.

Như tại thường ngày, điều này cũng hứa chính là một lần kỳ lạ thì khí trời khí tượng, tuy làm cho người ta cảm thấy ngạc nhiên, lại sẽ không mang cho đám võ giả quá nhiều rung động, rốt cuộc, tại võ giả trong thế giới, tồn tại càng nhiều bất khả tư nghị.

Có thể ở chỗ này, không ngừng có mây tầng tuôn hướng kia mây đen vòng xoáy thời điểm, Trần Phàm rõ ràng hơn tích cảm ứng được, này trong trời đất, vô số thiên địa linh khí chen chúc mà vào.

Trừ đó ra, còn có càng thêm đáng sợ được!

Tự Trần Phàm cùng hồ linh lên vào thú triều, sát lục liền không ngừng xuất hiện, nồng nặc mùi huyết tinh, liền ah một mực bao phủ tại trong trời đất, mà bây giờ, những cái này huyết tinh hương vị, vậy mà, cũng nhận được loại nào đó lôi kéo, điên cuồng hướng kia mây đen vòng xoáy bên trong dâng mà đi.

Nguyên bản nhìn qua chỉ là một lần kỳ lạ thì khí trời khí tượng, có thể cho tới bây giờ, bởi vì thiên địa linh khí cùng những Huyết Tinh Khí này hơi thở rót vào, khiến cho mây đen vòng xoáy, sóng sờ sờ để lộ ra vài phần quái dị cùng đáng sợ tới!

Thú triều vẫn còn ở tiến lên, Trần Phàm cùng hồ linh cũng là tại theo tiến lên, nhưng hiện tại, có thể là bởi vì phía trước nhất đã đạt tới nơi muốn đến, bởi vậy, phía sau đám yêu thú, đã không phải là bảo trì thẳng tắp tiến lên phương vị, mà là tự động hiện lên hình quạt, hướng hướng tiền phương bao vây đi qua.

Cách càng gần, cũng có thể thấy rõ ràng bầu trời trên kỳ lạ biến hóa!

Phương đó vòng xoáy, tại hăng hái xoay tròn lấy, càng ngày càng nhiều thiên địa linh khí tiến nhập, phảng phất toàn bộ trên hòn đảo mùi máu tươi đều bị

hấp thu tiến vào, khiến trong thiên địa, tựa như nhẹ nhàng khoan khoái một chút.

Thế nhưng là, bởi vì phương này vòng xoáy tồn tại, nhất định không có khả năng an tĩnh hạ xuống!

Dần dần, rốt cục nhích tới gần, Trần Phàm tầm mắt, ah ở thời điểm này, trở nên rét lạnh hạ xuống, đồng thời, còn có một vòng nóng bỏng. . .

Rậm rạp chẳng chịt yêu thú, làm thành một cái cự đại nửa vòng tròn, bởi vì số lượng quá mức khổng lồ, bởi vậy, dù cho tản ra phạm vi không nhỏ, có thể vẫn như cũ là chiếm cứ vài dặm chi địa.

Tại kia tối hậu phương, Trần Phàm nhìn không thấy thú triều lúc trước bất kỳ tình huống, nhưng phía trước cái địa phương kia, coi như là nhắm mắt lại, Trần Phàm cũng có thể đi vào.

"Rống!"

Hỗn loạn thú triều bên trong, đột nhiên vang vọng một hồi vô cùng lảng lẽ tiếng gào thét, tại đây Đạo thanh âm, vô số yêu thú, trong khoảnh khắc chính là yên tĩnh trở lại, đứng là không có một con yêu thú, còn dám có phần chút nào hỗn loạn.

Trần Phàm và hồ linh đuôi lông mày vừa nhấc, tất cả có vẻ mặt ngưng trọng hiện ra, đạo kia trong thanh âm, cũng không có ẩn quá mức lực lượng cường đại, nhưng mà, lại diễn sinh ra một cỗ cực đoan đáng sợ áp lực.

Đạo này áp lực, tồn tại ở toàn bộ trong không gian, thế cho nên Trần Phàm cùng hồ linh trực tiếp hiện ra tại dưới áp lực, thân thể cũng nhịn không được uốn lượn hạ xuống.

Đạo này tiếng gào thét chủ nhân, luận thực lực, tuyệt đối phải ở cùng ngày Lăng Thiên Phong phía trên!

Chẳng lẽ, đây là kia cái gọi là võ ma đảo bá chủ chi uy?

Cũng mặc kệ có phải hay không, phiền toái đều lớn rồi!

Đối mặt Đạo này thanh âm chủ nhân, Trần Phàm cho dù là thi triển kia mật pháp, đều cũng không đủ nắm chắc có thể xông đi qua.

Khổng lồ thú triều, lúc này trở nên cực kỳ an tĩnh, trong thiên địa thanh âm, chỉ có bầu trời trên kia không ngừng xoay tròn lấy vòng xoáy mang đến chói tai thanh âm, gọi không gian này, dâng xuất một tầng lại một tầng rung động.

"Rống!"

Lại là đồng nhất Đạo gào to vang vọng, tất cả yêu thú, tại đây Đạo gần như là ra mệnh lệnh trong thanh âm, đồng thời ngẩng đầu nhìn qua hướng lên bầu trời. . . một lát sau, Trần Phàm cùng hồ Linh Mục quang rõ ràng cả kinh!

Bọn họ nhìn thấy, tại kia thú triều phía trước nhất, lúc này, lại là có thêm vô số con yêu thú, hướng về phía chân trời trên hăng hái chạy lướt qua mà đi, chỗ đối với mục tiêu, chính là phương đó mây đen vòng xoáy!

Như thế cử động, gọi người giật mình, bởi vì những cái này yêu thú thực lực, căn bản không có khả năng va chạm vào bầu trời phía trên, nhưng càng thêm giật mình chính là, lúc này chút yêu thú lướt đi thời điểm, thân thể của bọn nó, vậy mà không có bất kỳ báo hiệu, ầm ầm một tiếng, nổ tung ra!

Này bạo tạc, không là đơn thuần bị đánh trúng bạo tạc, mà là toàn thân cao thấp, tất cả đều hóa thành một mảnh huyết vụ. . . huyết vụ phiêu tán tại trong không gian, cũng không có rơi xuống mặt đất, mà là, bị kia mây đen vòng xoáy toàn bộ cho hấp thu đi.

Đây vẫn chỉ là luồng thứ nhất, lúc này đầy trời huyết vụ, tiêu thất tại vòng xoáy, chợt, lại là có thêm rất nhiều yêu thú, lại một lần nữa, có vừa rồi cử động.

"Bồng, bồng!"

Này thiên địa, nhất thời vang dội liên miên không ngừng tiếng nổ mạnh âm, cùng với những âm thanh này xuất hiện, là kia đầy trời huyết vụ!

Như thế huyết vụ xuất hiện trong trời đất, lại chưa từng có quá lâu thời gian dừng lại, tất cả đều là bị kia mây đen vòng xoáy cho hấp thu tiến vào.

Thời gian chuyển dời đi qua, đem làm cái gì càng ngày càng nhiều huyết vụ xông vào mây đen vòng xoáy, lại khiến cho này vòng xoáy trở nên như máu tươi đồng dạng màu đỏ tươi, thà mắt nhìn đi, dường như, là một mảnh khổng lồ Huyết Vân, ở trên trời nổi lơ lửng.

Cũng là ở thời điểm này, Trần Phàm rõ ràng cảm ứng được, có một cỗ cực kỳ kỳ lạ năng lượng, tự Huyết Vân bên trong xông ra.

Đạo này năng lượng, không ra làm sao cường đại, lại là, xen lẫn một đạo phong ấn khí tức. . .

Càng ngày càng nhiều yêu thú, đều là hung hãn không sợ chết ở giữa không trung tự bạo thân hình, vô số huyết vụ, lướt tiến Huyết Vân.

Tuy, tất cả huyết vụ, tính cả lấy mùi vị huyết tinh, cùng nhau bị Huyết Vân sở hấp thu, có thể tận mắt thấy như vậy một màn, nhưng là cho Trần Phàm cùng hồ linh rung động thật lớn.

Trong mắt bọn họ, từng giây từng phút, hiện giờ ánh vào đến trong tầm mắt, tất cả đều là huyết sắc mênh mông, tuy chưa từng có thảm thiết khí tức cảm ứng được, bởi vì đây là đám yêu thú tự nguyện, thế nhưng là, như củ để cho bọn họ cảm giác được tàn nhẫn vô cùng.

Đến bây giờ, Trần Phàm đã có chỗ mình bạch, này khổng lồ thú triều hội tụ đến nơi này, vì cái gì, chính là để cho bầu trời này trên Huyết Vân vòng xoáy ngưng tụ ra, lấy huyết nhục của bọn nó, đi đúc thành quả độ như vậy một phương Huyết Vân.

Mà muốn cho Huyết Vân chân chính hình thành, cũng phát huy ra nên có uy lực, hiển nhiên cần có số lượng quá khổng lồ, bởi vậy, mới có khổng lồ như thế thú triều số lượng.

Thế nhưng, tại sao phải dùng tánh mạng đi đúc thành quả độ như vậy Huyết Vân, Huyết Vân xuất hiện, lại là vì cái gì?

Loại thú sinh linh, thiên tính hung tàn, chúng so với nhân loại càng thêm hiểu được cái gì là luật rừng, như thế, như thế nào tự nguyện dâng ra tánh mạng? trước mắt một màn, lại là chân thật tồn tại.

Trần Phàm tâm thần đang run rẩy, không biết muốn như thế nào thủ đoạn, mới có thể để cho nhiều như thế yêu thú, ngoan ngoãn nghe lệnh hành sự? nghĩ đến chỗ này đi mục đích, Trần Phàm mục quang lại càng là khẩn trương lên, chẳng lẽ, là vì Lão Quái Vật đó!

Huyết Vân bên trong, đã xuất hiện phong ấn khí tức, Trần Phàm cũng cùng kia Lão Quái Vật ở chung qua một đoạn thời gian, sau khi biết người phải đối mặt lấy tình cảnh, nếu không phải tình cảnh quá kém, lấy kia Lão Quái Vật bản tính cùng năng lực, há có thể cầu đến trên người mình?

Vén vén mấy phút đồng hồ, khổng lồ thú triều số lượng, lại thiếu đi hơn một nửa, mà trên bầu trời Huyết Vân, phát tán ra tới khí tức càng thêm đáng sợ cùng quỷ dị.

Thế nhưng, đám yêu thú tự bạo hành động vẫn còn tiếp tục, điều này cũng làm cho có nghĩa là, Huyết Vân còn chưa chân chính thành hình!

Hiện giờ đang ở Huyết Vân bao phủ xuống, Trần Phàm đều đã cảm thấy hô hấp không khoái, thân thể các nơi, bởi vì Huyết Vân lan tràn ra khí tức, cực đoan khó chịu, thật không biết, một khi Huyết Vân hoàn mỹ, lại sẽ xuất hiện như thế nào tình huống?

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: thú hoàng

Chương 80: thú hoàng

"Huyết Vân chân chính hoàn mỹ lên?"

Trần Phàm đồng tử, nhất thời có giống như lạnh vọt bay hàn mang!

Tuy hết thấy sự tình phát sinh, đối với Trần Phàm mà nói, đều cực kỳ lạ lẫn cùng vô pháp lý giải, nhưng mà, cho tới bây giờ thôi, hắn như thế nào đoán không ra cái đại khái tới?

Lần này thú triều, gần như bao gồm toàn bộ võ ma trên đảo yêu thú hội tụ lúc này, vì chính là lấy mệnh đi đúc thành bầu trời trên Huyết Vân!

Mà Huyết Vân xuất hiện là vì cái gì?

Điểm này, Trần Phàm hiện tại không cần nghĩ, cũng là có thể đoán ra cái đại khái tới!

"Lão Quái Vật a!"

Trần Phàm nhẹ giọng nỉ non, chợt đối với người bên cạnh truyền thanh nói: "Hồ linh cô nương, hiện tại, ngươi có thể rời đi!"

Bất kể như thế nào, Trần Phàm đều không thể nhìn thấy Lão Quái Vật gặp chuyện không may, tuy gia hỏa này, cũng là vị cực kỳ nguy hiểm tồn tại, lại còn vô tình vô nghĩa, thủ đoạn tàn nhẫn, cho hắn còn sống, chính mình đã biết hắn một ít bí mật, nếu để cho hắn xuất ra, tất nhiên sẽ gây bất lợi cho tự mình, nhưng, gia hỏa này không thể chết được!

Đi đến võ ma đảo, lớn nhất một nguyên nhân chính là vì thấy hấn, sau đó chứng thực một sự kiện, hỏi một sự kiện, hấn như chết rồi, chính mình tìm ai hỏi đây?

Trần Phàm dám cam đoan, thiên địa rộng, trong trời đất, vô số cao thủ tồn tại, thế nhưng là, không có bất cứ người nào, có thể trả lời vấn đề của mình, cho nên, Lão Quái Vật quyết định không thể có việc, ít nhất, tại chính mình không có nhìn thấy lúc trước hấn, tuyệt không xảy ra chuyện gì!

"Trần Phàm, ngươi muốn làm cái gì?"

Hồ linh chưa phát giác ra khản trương lên, nàng từ Trần Phàm trong thanh âm, nghe được dứt khoát hương vị, ở chỗ này, có thể làm cho Trần Phàm muốn như thế đi đối đãi, không thể nghi ngờ, cũng chỉ có này mãnh thú triều, cùng với, điều khiển thú triều vị kia võ ma đảo bá chủ!

Tuy cho rằng Trần Phàm rất ưu tú, tại võ ma trên đảo, Trần Phàm vì hoàng, không người sẽ xen vào, nhưng mà, hồ linh ah không cho rằng, hấn có thể đi đối phó này thú triều cùng võ ma đảo bá chủ!

"Đừng hỏi nhiều, ngươi rời đi a!"

Trần Phàm thân nhiên nói, vô luận kế tiếp muốn, cũng không nên để cho hồ linh nhúng tay đi vào.

"Hừ, ta không đi! hiện lúc vừa đến đặc sắc nhất thời khắc liền muốn đuổi ta đi? không có khả năng!" hồ linh bĩu môi, có thật lớn chiến ý tại tuôn động lấy.

Trần Phàm khề chau mày, nói: "Ngươi đã biết ta sẽ xử lý muốn, ngươi lưu lại, quá nguy hiểm."

"Chính là nguy hiểm, ta mới chịu lưu lại." thiếu nữ lúc này, biểu hiện cực kỳ quật cường.

"Nếu ngươi gặp chuyện không may, ta vô pháp cùng Mạt Nhi nói rõ, còn có. . ."

Trần Phàm nghiêm nét mặt nói: "Ngươi liền không muốn làm cho Mạt Nhi biết, ta bây giờ tin tức sao?"

Hồ linh cười cười, nói: "Nếu như ngươi cảm thấy, ngươi đã xảy ra chuyện tin tức cho Mạt Nhi biết là hảo chuyện, ta đây không ngại mang tin tức này trở về."

"Mạt Nhi sẽ tin tưởng ta không có việc gì, ít nhất tại đây võ ma trên đảo, nàng sẽ không hoài nghi!" Trần Phàm hít một hơi thật sâu, nói: "Hồ linh cô nương, rời đi a, đừng làm cho ta phân tâm."

"Ngươi?"

Hồ linh chưa phát giác ra có nộ khí tuôn động, có thể chính là im lặng lại, một hồi lâu mới vừa nói nói: "Ta có thể hiện tại ly khai, nhưng ngươi phải đáp ứng ta một sự kiện."

"Ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho chính mình có việc." Trần Phàm nói.

"Không phải là!"

Hồ linh trầm giọng nói: "Còn có hai tháng, Mạt Nhi muốn cử hành trưởng thành lễ, sau đó, nàng muốn đi xong thành một kiện nhất định phải đi hoàn thành sự tình, tuy, trong này còn có thể có một đoạn thời gian đi hoà hoãn, nhưng nếu như đã quyết định, kia sẽ không có khả năng có sửa đổi khả năng."

"Trần Phàm, đáp ứng ta, nếu ngươi chân tâm thích lời của Mạt Nhi, đi tìm nàng, lấy sự ưu tú của ngươi, đi trợ giúp nàng ứng phó trách nhiệm của nàng, sứ mạng, cùng với. . . thống khổ!"

Trần Phàm im lặng, hấn rất muốn đi tìm Mạt Nhi, nhưng, nếu như không thể hóa giải thiên nguyên rủa, tìm đến Mạt Nhi, sẽ để cho nàng từ đó vui vẻ hạnh phúc sao?

Nhìn thấy Trần Phàm trầm mặc, hồ linh lại nói: "Ta không biết, ngươi đến cùng có như thế nào nỗi khổ tâm, nhưng ngươi cảm thấy, ngươi như vậy trốn tránh, thật sự là đối với nàng được không nào? tại thỉnh ngươi biết, nếu như ngươi tại không đi tìm Mạt Nhi, ta có thể cam đoan, từ đó về sau, đời này kiếp này, mặc dù ngươi có thể trở thành trong trời đất đệ nhất nhân, ngươi cũng sẽ không tại nhìn thấy Mạt Nhi!"

"Trần Phàm, Mạt Nhi lễ thành nhân, nàng sẽ đi linh hiền học viện tu luyện, đây là nàng cuối cùng thời gian, đồng thời, cũng là ngươi cơ hội cuối cùng, hi vọng ngươi đừng cho nàng thất vọng!"

Lời ở đây, hồ linh cũng không dừng lại, hướng lúc đến chỉ lộ, rất nhanh phiêu lướt rời đi.

"Trần Phàm, linh hiền học viện ở trên trời nam đại địa! muốn cho Mạt Nhi chân chính vui vẻ, ngươi liền sớm đi đến đây đi! nói đến thế thôi, cáo từ!"

Trần Phàm kinh ngạc nhìn nhìn hồ linh đi xa, cả người hấn, có dừng khí ngốc trệ cảm giác.

"Thiên Nam đại địa, linh hiền học viện!"

Sau một hồi, Trần Phàm mới chậm rãi hồi thần lại, trên khuôn mặt, chưa phát giác ra tuôn động lấy một cổ thê lãnh!

"Mặt Nhi!"

Trần Phàm nhẹ nhàng nỉ non, tầm mắt mãnh liệt khẽ động, lại một lần nữa chuyển đến bầu trời phía trên kia một mảnh Huyết Vân.

Vền vền là một chút như vậy thời gian trôi qua, kia mảnh Huyết Vân, phảng phất bản thân đã có được linh trí đồng dạng, vậy mà đã tan mát ra vô cùng vô tận mùi vị huyết tinh.

Mà toàn bộ thú triều, còn dư lại số lượng, đã chỉ có không được một phần ba!

Lúc này Huyết Vân, như một cái tràn ngập tà ác khí tức đồng tử, quan sát đại địa, làm cho phía dưới đại địa, phảng phất đưa thân vào địa ngục bên trong.

Nhàn nhạt màu đỏ tươi màu, bao phủ toàn bộ thiên địa, một mảnh khăng khít địa ngục tàn nhẫn hình dạng, từ từ từ kia Huyết Vân bên trong lan tràn xuất ra, tựa như tận thế tiến đến lúc trước dấu hiệu!

"Xùy~~!"

Trong trời đất, đột nhiên có một đạo bén nhọn tiếng xé gió vang vọng, chợt, còn dư lại đồng đảo yêu thú, đều là thấy rõ ràng, có một đạo hắc sắc thiểm điện, phá toái hư không, hướng hướng tiền phương chỗ sâu trong, nhanh như như thiểm điện lao đi.

"Rống!"

Từng đợt gầm rú thanh âm, nhất thời nổi lên không dứt vang lên, mà, liền là có thêm rất nhiều yêu thú bay lên không lướt trên, muốn đem kia hắc sắc thiểm điện cho ngăn đỡ được.

Chỉ bất quá, tại chúng vừa mới lướt trên, một đạo ngập trời ma khí, phô thiên cái địa cuốn ra, che khuất bầu trời, đúng là đem bầu trời trên Huyết Vân, đều là bao trùm hạ xuống.

Ma khí lan tràn, làm cho đồng đảo yêu thú nhất thời có vẻ hoảng sợ, chợt, những cái kia bay lên không chặn đường yêu thú, vội vàng là rơi xuống đại địa, hiển nhiên, chúng đã nhận ra, đạo kia hắc sắc thiểm điện bên trong thân ảnh rốt cuộc là ai.

"Dạ Hoàng!"

Phương này trong trời đất, một tiếng lạnh lùng thanh âm hét to vang lên, chỉ thấy, tại kia còn thừa thú triều phía trước nhất, có một đạo không lồ bóng dáng, trực tiếp là trời nổi ở giữa không trung phía trên, khí thế cường đại, đem hắc sắc thiểm điện sống sờ sờ chặn đường hạ xuống.

Đây là một đầu, toàn thân cao thấp cũng bị lân giáp nơi bao bọc lấy bằng Đại yêu thú, nó có bén nhọn răng nanh, trầm trọng thân thể, kéo lấy một mảnh, chân có vài thước dài thiết vĩ.

Kia lân giáp, hiện ra lạnh lẽo hào quang, mỗi một mảnh lân giáp, đều dường như là một chuỗi sắc bén chủy thủ!

"Ma ngạc Vương!"

Trần Phàm dậm chân mà đứng, dừng ở này không lồ yêu thú, trầm giọng quát nhẹ.

"Dạ Hoàng, đây là bốn hoàng lần đầu tiên cùng người gặp mặt a!"

Lạnh lùng thanh âm truyền ra, làm cho người ta làn da cũng có lấy một loại sống sờ sờ đau đớn, có thể miệng phun tiếng người, này ma ngạc Vương một thân tu vị, đã là xa xa vượt qua vượt qua Thông Huyền chi cảnh!

Mà hần đối với chính nó tự xưng, cũng là trong chớp mắt để cho Trần Phàm biết, gia hỏa này thân phận chân chính!

Cái gọi là vô ma đảo bá chủ, chính là này đầu ma ngạc Vương, mà tại cái khác người nơi này, cùng với tại vô số yêu thú nội tâm, ma ngạc Vương còn có một cái xưng hô, đó chính là, thú hoàng!

Vô ma trên đảo có Tam Hoàng, Dạ Hoàng, thú hoàng, cùng với, Vô Hoàng!

Không có gì ngoài thú triều, Dạ Hoàng cùng Vô Hoàng đều là nhân loại, mà trước đó, Trần Phàm chưa bao giờ cùng thú hoàng chạm qua mặt, rốt cuộc bức này cường đại tồn tại, mặc dù tương đồng hoàng giả, Trần Phàm trong nội tâm nhưng có hết sức kiêng kỵ, hôm nay nếu không phải tình thế bức người, hần cũng không muốn cùng thú hoàng này chạm mặt.

Về phần Vô Hoàng, chẳng những cùng hần gặp qua, hơn nữa, còn có rất thân cùng xuất hiện.

Trần Phàm tầm mắt hơi hơi lạnh lẽo, nói: "Thú hoàng, vì sao ngăn lại bốn hoàng đường!"

Kia thú hoàng trực tiếp phiêu phù ở giữa không trung, trên cao nhìn xuống nhìn nhìn Trần Phàm, nói: "Dạ Hoàng, bốn hoàng cũng không muốn làm khó

để ngơ, nhưng phía trước đã là cấm, không được đi vào, nếu ngơ như vậy rồi đi, bốn hoàng cam đoan, tuyệt không tổn thương ngơ mây may!"

"Phía trước chỉ địa, bốn hoàng nhất định phải đi!"

"Vậy ngơ là tại tìm chết!"

Nghe vậy, Trần Phàm cười to: "Tự tiến nhập võ ma đảo xưng hoàng đến nay, chúng ta Tam Hoàng, lẫn nhau đều chưa từng chân chính phân ra qua thắng bại cao thấp, tiến nhập đã có duyên gặp mặt, liền gọi bốn hoàng nhìn một cái, chân chính xưng bá võ ma đảo thú hoàng, đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu?"

Trần Phàm từ không phủ nhận thú hoàng cường đại, trên thực tế, nếu như không tại võ ma đảo, tại Ngũ Nhạc cả vùng đất, lấy thú hoàng thực lực, sức một mình, tuyệt đối có thể rung chuyển toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa.

Đây là thực lực thể hiện, đem làm cái gì thực lực đạt tới trình độ nhất định, liền không phải ngơ có thể bù đắp được!

Nhưng nơi này là võ ma đảo, nhân loại võ giả linh lực không có thể động dụng, thú hoàng không lồ linh lực, đồng dạng bị giam cầm ở khí hải bên trong.

Chỉ bằng vào thân thể cường hãn độ, ngay cả là so ra kém thú hoàng, Trần Phàm ah có lòng tin, có thể tới đánh một trận!

"Hảo, thật lớn khí phách cùng dũng khí, bốn hoàng sẽ cho ngơ biết, ngơ này cái gọi là hoàng giả, tại bốn hoàng trước mặt, kỳ thật chính là một cái chê cười!"

Tức giận tuôn động, thú hoàng thiết vĩ mãnh liệt hất lên, chỉ thấy, mấy mét chiều dài thiết vĩ, như là một cái Khai Thiên mũi tên nhọn tại trong không gian xẹt qua, bên nhọn ơng ơng tiếng vang triệt, phô thiên cái địa ma khí, cũng có lấy bị đánh tan dấu hiệu, một đạo bằng một khe lớn, tự ma khí bên trong trong chớp mắt xuất hiện, để cho kia bị che dấu Huyết Vân, chậm rãi lại một lần nữa xuất hiện ở giữa tầm mắt.

"Rống!"

Thú hoàng lại rống, phía dưới cả vùng đất, rất nhiều yêu thú, chính là lại lần nữa bay lên trời, tự bạo lấy thân hình!

Trần Phàm mục quang bỗng hàn, nó thân khẽ động, như tia chớp xuất hiện ở thú hoàng trước mặt, thạch phá kinh thiên một quyền, hướng thú hoàng đầu, hung hăng đập xuống.

Thú hoàng mục quang, tại lúc này cũng trở nên dữ tợn vô cùng, chợt tự giữa không trung, đem thiết vĩ thu hồi, mà, tựa như hóa thành một chuỗi trọng có ngàn cân thiết chùy, ngang nhiên cùng kia phá không mà đến một quyền đâm vào một chỗ.

"Oanh!"

Thiên địa, nhất thời vang dội một hồi nặng nề âm bạo, từng đạo khí lưu bị chấn thành hư vô tiêu thất, Trần Phàm thân ảnh, cũng là bị cưỡng ép đẩy lui.

"Cái gọi là Dạ Hoàng, bất quá chỉ như vậy!" thú hoàng dữ tợn dữ tợn quát, trong ánh mắt, tuôn động lấy tàn nhẫn ý tứ.

"Phải không? vậy ngơ tại thử một lần!"

Tiếng nói hạ xuống, trong trời đất còn chưa bị đuổi tán ra ma khí, vậy mà lại một lần nữa tụ tập, sau đó bị áp súc tới cực điểm, tràn vào tay của Trần Phàm tâm bên trong.

Trần Phàm chợt nắm chưởng thành quyền, hóa thành hắc sắc thiểm điện, mãnh liệt bắn mà ra!

Này một sát, phảng phất là dẫn động thiên địa đáp lại, tại Trần Phàm thân ảnh lao ra, phương này thiên địa, bắt đầu rồi kịch liệt run rẩy. . . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: song hoàng quyết đấu

Chương 81: song hoàng quyết đấu

Thiên địa kịch liệt run rẩy, phía dưới đại địa, tựa như địa chấn tiến đến, đang không ngừng khởi động sóng dậy, tất cả yêu thú đều là cảm ứng được, theo đêm đó hoàng một quyền đánh ra, trong trời đất hết thảy vật chất, dường như đều bị hấp thu đi như vậy.

Như thế một màn, làm cho đông đảo yêu thú tâm thần chấn động, chúng cũng biết Dạ Hoàng rất cường đại, bằng không thì, làm sao có thể tại yêu thú hoành hành chi địa xưng hoàng?

Nhưng bây giờ chúng mới hiểu được, Dạ Hoàng cường đại, nguyên lai đã đến loại tình trạng này, vậy mà đã có đầy đủ lực lượng, có thể uy hiếp được thú hoàng!

Bởi vì cỗ này rung động xuất hiện, làm cho rất nhiều yêu thú, ngừng chúng tự bạo thân hình cử động.

Giữa không trung phía trên, thú hoàng trong mắt vẻ vô cùng dữ tợn, thân là Vạn Thú hoàng, chúa tể vô ma đảo, từ trước đến nay, còn không cái gì một đầu sinh linh có thể vi phạm ý nguyện của nó, ngay cả là khiến chúng nó tự bạo thân hình, những cái này sinh linh, cũng không dám có chút oán hận.

Nhưng hiện tại Dạ Hoàng chi uy, cư nhiên là làm cho phía dưới sinh linh có một tia muốn sống chi niệm, này như thế nào phải nhịn xuống?

Này không đơn thuần là liên quan thú hoàng uy vọng, nó trong lòng mình hiểu thêm, lần này hành động, là nó bảm sinh sứ mạng cùng trách nhiệm, một khi thất bại, vứt bỏ chẳng những là tánh mạng của nó, nó này nhất tộc, cũng sẽ hoàn toàn bị gạt bỏ trên thế gian.

Như thế, sao không đứng Trần Phàm có sát ý ngập trời!

Nhìn qua kia xen lẫn ma khí, làm thiên địa đều hơi bị chấn động một quyền, thú hoàng trong mắt, kia một vòng dữ tợn, cũng là trong chớp mắt đạt đến tận cùng điểm.

"Rống!"

Một tiếng lệ hầu, như quấy toàn bộ thiên địa, theo thú hoàng thiết vĩ đông đưa, phương này không gian, nhất thời xuất hiện một đạo mây trắng lớn nhỏ khe nứt, mà, thiết vĩ giống như tiễn, mãnh liệt bắn, hô hấp, cùng một quyền kia, chính diện đối với lay!

"Đông!"

Va chạm chốc lát, lực lượng cường đại sóng xung kích mãnh liệt cuốn ra, phương này hư vô không gian, lại một lần nữa bị đánh rách tả tơi quá độ từng đạo rất nhỏ khe nứt.

Lưỡng đạo thân ảnh, một lớn một nhỏ, va chạm về sau lập tức lui về phía sau, Trần Phàm mỗi lui một bước, đều trên mặt đất lưu lại một dấu chân thật sâu, có thể nghĩ, hấn chỗ thừa nhận lực lượng, nên là như thế nào cường đại.

Nhưng lần này, thú hoàng cũng bị bức lui, tuy nếu so với Trần Phàm an ổn nhiều, có thể bị bức lui, cũng liền có nghĩa là, nó vô pháp dựa theo bản thân thân thể lực lượng cường đại, có thể toàn diện ngăn chặn người sau.

Giờ khắc này, đàn thú có một tiếng trầm trầm gầm rú!

Thú hoàng chúa tể vô ma đảo, Vạn Thú đều muốn nghe lệnh, cho dù là tự bạo thân hình, đều muốn không hề có phản kháng đi chấp hành, nhưng cũng không biểu thị, chúng trong nội tâm, chính là cực kỳ nguyện ý.

Tại thế gian này, còn không có ai, sẽ không thương tiếc tánh mạng của mình, chỉ cần có một chút hi vọng, lại không có ai nguyện ý đi chịu chết, những cái này yêu thú đồng dạng không ngoại lệ!

Trước đó, chúng vô lực đi phản kháng, cho nên chỉ có thể tiếp nhận thú hoàng bài bố, nhưng trước mắt, gặp được có người có thể đi cùng thú hoàng đánh một trận, chẳng phải là chúng sinh cơ xuất hiện?

Vì vậy, mặc kệ thú hoàng như thế nào tức giận, không còn có một con yêu thú tuyển chọn tự bạo thân hình.

Cho dù là đến cuối cùng, Trần Phàm thất bại, chúng cũng chỉ là phải đổi mất rồi mới những cái kia đồng loại dám người kết cục, hiện tại chống lại mệnh lệnh, lại có thể thế nào? vạn nhất Trần Phàm có thể bức thú hoàng đầu này?

"Dạ Hoàng, có chút ý tứ!"

Thú hoàng trầm giọng gào thét, rồi mới một kích kia, nó cố nhiên là chiếm thượng phong, lại cũng khiến nó cảm ứng được, cái nhân loại này thực lực chân thật, đã có thể uy hiếp được nó.

Bất quá, thú hoàng cũng không phải quá quan tâm, Dạ Hoàng xác thực lực bất phàm, thế nhưng, hấn là mượn thủ đoạn nào đó, mới có thể cùng mình phân cao thấp, loại thủ đoạn này, có thể chi chống bao lâu?

muốn đối phương vô lực thi triển bực này thủ đoạn, thú hoàng tin tưởng, Dạ Hoàng đem sẽ trở thành lịch sử!

Nhìn nhìn Trần Phàm, thú hoàng liếm liếm miệng mình, một loáng sau, nó đột nhiên khê động, phảng phất là có tiếng nổ tại nó dưới chân vang lên, mà nó

thân ảnh, thì là hóa thành một đạo thanh sắc ảnh bạo lướt mà ra.

Kia tốc độ đều đều, nhanh như kinh lôi, dẫn tới đông đảo yêu thú trong nội tâm, vì Trần Phàm có chỗ lo lắng!

Thế sự đã là như thế làm cho người không thể tin được, tại thường ngày, đám yêu thú kiêng kỵ lấy Dạ Hoàng, sợ cùng hắn gặp vứt bỏ tánh mạng, ở trong lòng chúng, thời khắc đều cầu nguyện, chính mình hoàng sẽ ra tay Tướng Dạ hoàng đánh chết, hoặc là Dạ Hoàng vĩnh viễn cũng sẽ không tới đây vỗ ma đảo.

Nhưng bây giờ, cư nhiên là lo lắng cho Dạ Hoàng!

Kia một đạo thanh sắc thân ảnh, cơ hồ là trong chớp mắt, ở con mắt nhìn trùng trùng của mọi người, xuất hiện ở Trần Phàm trước người, lập tức kia thiết vĩ, như một mảnh dây leo, hướng Trần Phàm quấn đi vòng qua.

Thú hoàng toàn thân cao thấp, bao gồm cái đuôi ở trong, đều là bị lân giáp nơi bao bọc, những cái này lân giáp, đều là sắc bén vô cùng, nếu là thân thể của Trần Phàm bị thiết vĩ quấn lên, mặc dù có thể không dễ, cũng sẽ trong chớp mắt bị thương nặng.

Bất quá, ở nơi này mảnh thiết vĩ sắp va chạm vào thân thể của Trần Phàm, thân ảnh của hắn nhẹ nhàng run lên, cả người như kiểu quý mị hư vô di động tại mấy mét bên ngoài.

Nếu bàn về tốc độ tốc độ, Trần Phàm có lẽ không bằng thú hoàng, nhưng luận bộ pháp tinh diệu, thú hoàng xa xa không bằng!

Công kích thất bại, thú hoàng ánh mắt lập tức rét lạnh hạ xuống, nó không chút do dự, thiết vĩ mãnh liệt hất lên, như thương đối với phía sau quét ngang mà đi, đem Trần Phàm cả người đều là bao phủ đi vào.

"Bồng!"

Tránh cũng không thể tránh, Trần Phàm hiển nhiên cũng là không có bao nhiêu hoảng hốt, xen lẫn ma khí chính là một quyền, cùng kia thiết vĩ lần thứ ba cứng rắn tiếp lại với nhau.

"Dạ Hoàng, bốn hoàng ngược lại muốn nhìn, người đến cùng có thể kiên trì bao lâu!"

Tiếng hét phẫn nộ, thú hoàng không hề kia thân thể, như một mai như đạn pháo, đối với Trần Phàm chỗ, chính là trùng điệp áp tới, bén nhọn răng nanh, tuôn động lấy rét lạnh cực kỳ hào quang, đối với Trần Phàm chỗ cổ, hung ác đâm hạ xuống.

Phương này không gian, cũng là bởi vì thú hoàng cử động, tựa như tê liệt đồng dạng!

Đối mặt với thú hoàng cực kỳ hung mãnh công kích xu thế, Trần Phàm bước chân khê động, lại như kiểu quý mị hư vô trong nháy mắt dời đi, mơ hồ trong đó, phảng phất liên không gian đều là mơ hồ hạ xuống.

Nhưng thú hoàng tựa hồ đã hiểu rõ Trần Phàm sáo lộ (*đường theo động tác võ thuật), ở phía sau người sắp trốn tránh qua công kích của nó, nó kia mau lẹ tốc độ, vậy mà lại lần nữa tăng vọt, nháy mắt, to lớn bóng mờ bao phủ Trần Phàm.

Bất quá, đang ở đó bóng mờ bao phủ xuống tới thời điểm, Trần Phàm lại là ánh mắt vô cùng dày đặc lạnh xuống, hắn hai ngón khép lại, ngập trời ma khí, lúc này tại hai ngón lượn lờ, như Ma Thần chi đồng dạng, tản mát ra một cỗ cực kỳ đáng sợ bá đạo.

Nháy mắt, thẳng tắp hai ngón, giống như kia trường thương, xé rách ra phía trước không gian, không chút khách khí đối với thú hoàng nơi cổ họng hung hăng vạch tới.

Thú hoàng đồng tử mãnh liệt co rút lại, nó cảm ứng được, kia ma khí lượn lờ ở dưới trong công kích, lại ẩn chứa một tia linh lực ba động, nói cách khác, Trần Phàm một kích này, không phải là đơn thuần thân thể chi lực, mà là, vận dụng linh lực!

Chúa tể vỗ ma đảo rất nhiều năm, âm thầm kiến thức qua vô số mạo hiểm giả thủ đoạn, trong đó, liền bao gồm nguy cơ thời điểm, có thể tạm thời vận dụng linh lực thủ đoạn.

Thế nhưng, trong mắt cái nhân loại này thi triển ra, cùng những thủ đoạn kia, đều có rất lớn bất đồng!

Thú hoàng dù sao cũng là vượt qua Thông Huyền cảnh giới tồn tại cao thủ, lấy nhãn lực của nó, tự nhiên là có thể phân biệt ra được, các loại thủ đoạn ở giữa mạnh yếu.

Bởi vì kiến thức qua, cho nên tại đối mặt Trần Phàm, thú hoàng trong nội tâm một mực bảo trì một phần cẩn thận, hiện tại nhìn thấy Trần Phàm vận dụng linh lực, nó chẳng gì giật mình, giật mình chính là, nó từ Trần Phàm lần này công kích phía trên, cảm giác nghe thấy được, một cỗ làm nó lại sợ lại sợ cảm giác quen thuộc cảm giác.

Cỗ này cảm giác đến từ chỗ nào, thú hoàng rõ ràng nhất, nếu nói là toàn bộ vỗ ma đảo, còn có chỗ nào là nó không dám đi, cũng chỉ có kia một chỗ địa phương.

Nó không nghĩ tới, Trần Phàm cư nhiên đã đến cái địa phương kia, lại còn, còn từ cái kia khiến nó vô pháp sợ hãi gia hỏa trên tay, lấy được một ít truyền thừa.

Bất quá bây giờ không phải là giết mình thời điểm, mắt nhìn lấy kia hai ngón như là một cây trường thương đâm tới, thú hoàng thiết vĩ hất lên, cũng giống như là hóa làm một chuỗi trường thương, ở trên, tuôn động lấy lực lượng cường đại.

Sau một khắc, thiết vĩ cùng như là một cây trường thương hai ngón, trùng điệp đụng vào nhau.

"Keng!"

Lưỡng hạ va chạm, lại dường như là kim loại ở giữa va chạm, bộc phát ra thanh thúy thanh âm, một hồi mắt thường có thể thấy tia lửa, từ cái này chính giữa vị trí bay lên ra, từng đạo rung động, nhanh chóng cuốn tới.

Ngăn lại Trần Phàm một kích, thú hoàng càng thêm tức giận, ngăn nhỏ một đôi chân trước đột nhiên mà động, mang theo từng đạo chưởng ấn, đối với về phía trước người hung hăng vỗ xuống.

Đối mặt với thú hoàng toàn lực thi triển, Trần Phàm cũng là một tiếng cười lạnh, ma khí tràn ngập tại trong lòng bàn tay, hóa thành từng đạo lăng lệ công kích, không nhượng bộ chút nào xông đánh ra ngoài.

Đạo đạo lực lượng rung động, lúc này quây quanh tại một người một thú xung quanh, bọn họ chỗ hư không, đã là hoàn toàn mơ hồ hạ xuống, xem cuộc chiến rất nhiều yêu thú, đã là chỉ có thể nhìn thấy một lớn một nhỏ lưỡng đạo thân ảnh đang không ngừng đối với oanh, chỗ sản sinh ra lực phá hoại, khiến chúng nó nhanh chóng lui về phía sau lấy.

Mà loại trình độ này, cũng là gọi những cái này yêu thú khiếp sợ không thôi, đây là chúng lần đầu, nhìn thấy một nhân loại, có thể cùng thú hoàng dây dưa lâu như vậy, lại còn, hay là lấy cứng chọi cứng!

Tại gần như vậy còn là không muốn sống đối với oanh, đại địa không ngừng rạn nứt từng đạo đáng sợ khe nứt, liền ngay cả không gian, đều dường như là bị chấn trở thành hư vô, kia lưỡng đạo thân ảnh tốc độ di động, phảng phất là càng thêm mau lẹ.

"Oanh!"

Lại là một lần mạnh mẽ mà hữu lực công kích lẫn nhau, lưỡng đạo thân ảnh mới lẫn nhau phân ra ra, chúng thú lúc này đều là rõ ràng nhìn thấy, chẳng những Trần Phàm bên khoe miệng, chảy ra máu tươi, chúng hoàng, trên người nào đó mấy chỗ, đã là lân giáp tróc ra, đem huyết nhục hiện ra.

"Dạ Hoàng!"

Thú hoàng hơi hơi thở phì phò, hiển nhiên rồi mới liên tục công kích, đối với nó mà nói, cũng là tiêu hao thật lớn, bây giờ nhìn hướng Trần Phàm trong con ngươi, kia sát ý, gần như ngưng tụ thành thực chất.

"Nhiều năm qua, đây là bốn hoàng lần thứ hai bị thương, ngươi rất tốt! cho nên, bốn hoàng liền không ngại, cho ngươi nhìn một cái, bốn hoàng chứa tể vô ma đảo chân chính át chủ bài là cái gì!"

Tiếng nói hạ xuống, thú hoàng chậm rãi đứng thẳng đứng người dậy, mà, lại có một cỗ càng thêm khí tức cường hoành, tự trong cơ thể nó, từ từ tuôn động xuất ra.

Cùng với khí tức tán phát, một luồng sóng uy áp nhộn nhạo ra, loại kia mạnh mẽ xu thế, để cho thiên địa cũng phảng phất là không chịu nổi!

"Đây là. . . linh lực khí tức?"

Trần Phàm đồng tử hơi bị đại biến, thú hoàng này, cư nhiên, cũng là có thể tại đây vô ma trên đảo, vận dụng lấy bản thân nó linh lực. . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: ma hiện

Chương 82: ma hiện

Giữa không trung phía trên, thú hoàng sừng sừng đứng thẳng, kia một cỗ mạnh mẽ linh lực uy áp, làm cho phía dưới, bao gồm Trần Phàm ở trong tất cả sinh linh, đều là vô lực đi thừa nhận.

Nhìn nhìn thú hoàng, Trần Phàm hai mắt, càng ngày càng ngưng trọng, hần vận lần không ngờ, thú hoàng cư nhiên cũng có thể vận dụng linh lực!

Mà hần này vận dụng linh lực phương pháp, cùng hồ linh các năng vốn có thú đoạn hiển nhiên là khác nhau rất lớn, đi tới đây những người kia, thú đoạn của bọn hần, là nhờ vào loại nào đó phi phạm chi vật, đem linh lực sớm dự trữ tại đây đồ tốt.

Thời khắc mấu chốt, lấy bản thân thần hồn chi lực đi thúc dục, đem những cái kia tồn trữ hảo linh lực động dùng đến.

Nhưng thú hoàng nó, phảng phất là mở ra trong cơ thể loại nào đó phong ấn tựa như, đem làm cái gì phong ấn bị mở ra, tự nhiên vô pháp ngăn chặn linh lực của nó. . . .

Lưỡng hạ so sánh, tự nhiên là thú hoàng loại thú đoạn này càng cao hơn rõ ràng, mở ra phong ấn vận dụng linh lực, nhiều nhất sẽ chỉ ở sau đó, để cho thân thể có chút suy yếu, dù cho cưỡng ép mở ra phong ấn, sẽ mang đến một chút phiền toái, nhưng tất nhiên là đang tiếp thụ trong phạm vi.

Tới chỗ này rèn luyện những người kia, bọn họ loại kia thú đoạn, lấy thần hồn chi lực tới thúc dục, sẽ đối với thần hồn tạo thành một ít tổn thương, nếu như không kịp đi tu bổ, rất có thể, để cho tổn hại thần hồn, vĩnh viễn cũng không thể phục hồi như cũ.

Kết quả này, cũng sẽ không là bất kỳ võ giả đủ khả năng thừa nhận.

Nhưng mặc kệ lưỡng loại phương pháp kia một loại dùng tốt, chỉ cần thú hoàng có thể vận dụng linh lực, đối với Trần Phàm mà nói, đều sẽ là tai họa ngập đầu!

Muốn biết rõ, thú hoàng chẳng những là một vị xa siêu việt hơn xa Thông Huyền chỉ cảnh cao thủ, nó thực lực chân thật, ah xa ở trên Lăng Thiên Phong, bộ dạng như vậy tồn tại, cho dù là Trần Phàm tu vi tiến nhanh, thi triển mật pháp, cũng khó có khả năng, đem nó đánh bại.

Có thể trở thành võ ma đảo chúa tể, thú hoàng này, quả nhiên là có cường đại cực kỳ át chủ bài!

Cảm ứng đến thú hoàng một thân khí tức ngày càng mạnh mẽ, Trần Phàm hai mắt, cũng là càng thêm ngưng trọng lên, này chỉ sợ là hần đi đến võ ma đảo, gặp được tối đại nguy cơ.

Bất quá, nhìn nhìn thú hoàng, Trần Phàm trong con ngươi, lại không có chút nào khủng hoảng cùng sợ hãi, thú hoàng bây giờ xác thực rất cường đại, có thể hần tại đi đường, chính là cùng thiên tranh phong!

Mấy ngày liền cũng không sợ, há lại sẽ đi sợ hãi thiên phía dưới một con yêu thú?

"Dạ Hoàng!"

Giữa không trung phía trên, thú hoàng quát, lúc này nó, trong mắt đúng là tàn đi lúc trước tất cả lệ khí, loại ánh mắt đó, cùng Trần Phàm trong đó, hảo như là một đôi bằng hữu.

Đương nhiên không phải là bằng hữu!

Bây giờ thú hoàng, có thể phát huy ra nó tất cả lực lượng, vì vậy, ở trong mắt nó, Trần Phàm giống như kiến hôi tồn tại, nó thật sự không cần phải, tại kiến hôi trước mặt, còn biểu hiện ra cổ này phần nộ.

Nói cách khác, chẳng phải là tại nói cho hần biết người, nó rất dễ ý? cao thủ, tự có cao thủ phong phạm cùng địa vị!

"Dạ Hoàng, bốn hoàng sẽ không giết ngươi, bốn hoàng sẽ đem ngươi vĩnh viễn giam cầm tại võ ma trên đảo, để cho ngươi biết, ngộ nghịch bốn hoàng kết cục, đến tốt cùng là cái gì!"

Tiếng nói truyền ra, đông đảo yêu thú tâm thần, mãnh liệt tàn sát ra một cổ dày đặc hàn ý, lời này nói là cho Trần Phàm nghe, nhưng làm sao, không là nói cho chúng nó nghe?

Tuy kết quả đều là chỉ còn đường chết, có thể tại kiến thức thú hoàng lúc này bày ra tu vi, đám yêu thú trong nội tâm nhất thời bất an, có lẽ dễ, cũng không phải chúng cuối cùng kết cục.

"Ha ha!"

Nghe vậy, Trần Phàm cười cười, thần nhiên nói: "Thú hoàng, ngươi đem làm cái gì bốn hoàng là bị dọa đại?"

"Có khí phách, bốn hoàng thương thức ngươi! chỉ tiếc, ngươi lại đã trở thành bốn hoàng địch nhân, như thế, ngươi liền tiếp nhận ngươi cả đời này kết cục a!"

Giữa không trung phía trên, thú hoàng bàn chân, nhẹ nhàng đạp mạnh hư không.

"Oanh!"

Đạp mạnh, thiên địa tựa như đang xoay tròn, kia phiền hư không nhất thời vỡ vụn ra, một đạo cự đại vô cùng năng lượng thất luyện, phảng phất Cửu

Thiên hạ xuống Lôi Đình, trùng trùng điệp điệp hướng Trần Phàm bạo bắn xuyên qua.

Chỗ lướt qua, không gian tan vỡ xé rách ra, cuồng bạo cực kỳ năng lượng, có hủy diệt hết thảy năng lực, để cho này hư không, tại thời gian cực ngắn, biến thành một phương chân không khu vực.

Vượt qua lực lượng Lăng Thiên Phong, cho dù là Trần Phàm thi triển mật pháp, đều chưa hẳn có thể ứng phó được, hiển hiện tại, tự nhiên là không thể nào, đem Đạo này cường đại công kích chống đỡ được.

Tại kia thanh âm điếc tai nhức óc, giống như lôi đình công kích, chính là không hề có giữ lại oanh kích hạ xuống!

Trần Phàm địa phương, trong khoảnh khắc tan vỡ, đầy trời bụi đất tung bay, phía trước thân ảnh, chính là tại đây trong bụi đất, hoàn toàn bị che dấu, dường như, đã là nhân tiêu diệt.

Đường đường Dạ Hoàng, mặc dù không thể chứa tể vô ma đảo, có thể tại đảo này, vẫn như cũ là một phương bá chủ, vô số yêu thú đều muốn nghe hỏi mà chạy, lại không nghĩ rằng, lại như vậy bị giết đi.

Đồng đảo yêu thú, trong lòng càng thêm rét lạnh, đồng thời, ah càng thêm an! chúng phảng phất đã dự liệu được chính mình tương lai kết cục.

Giữa không trung, thú hoàng đồng tử cũng là lóe lên một cái, nó cũng không có tính toán muốn đem Trần Phàm đánh chết, cho nên, rồi mới một kích tuy cường đại, có thể nó tin tưởng, cũng không thể giết Trần Phàm.

Nhưng hiển tại, trong trời đất yên tĩnh cực kỳ, bay lên bụi đất, cũng không có mang quá độ bất kỳ thanh âm gì, tựa như thời gian cùng không gian, toàn bộ tại thời khắc này bị động lại đồng dạng, loại này yên tĩnh, để cho thú hoàng có chút bất an.

Một loáng sau, thú hoàng dường như cảm ứng được cái gì, ánh mắt nó mãnh liệt biến đổi, nó thân như điện, hướng phía dưới bắn mạnh tới.

"Ong..ong!"

Thú hoàng tốc độ tuy rất nhanh, nhưng bây giờ, phía dưới đã phát sinh biến cố càng thêm nhanh.

Chỉ thấy, một hồi ngập trời hắc mang, từ cái này bụi đất ở trung tâm, giống như quang trụ, bắn thẳng bầu trời phía trên.

Hắc mang chỗ qua, tuy không chuẩn bị bất kỳ uy lực, thế nhưng là, bị hắc mang tiếp xúc vừa đến hết thảy vật chất, bao gồm thiên địa linh khí, cùng với những cái này bay lên bụi đất, tất cả trong chớp mắt, hóa thành hư vô!

Đột nhiên xuất hiện biến cố, làm cho thú hoàng, cùng với kia rất nhiều yêu thú, tất cả đều là hơi bị cả kinh, vội vàng thả mắt nhìn đi, chỉ thấy đến, tại kia hắc mang bao bọc, có một đạo thân ảnh, chậm rãi đi ra.

Chính là Trần Phàm!

Hắc mang bên trong thiếu niên, tuy vẫn như cũ là để cho đàn thú nhìn không thấy thân sắc của hắn, thế nhưng là, bao gồm thú hoàng ở trong, đều là cảm giác được, bây giờ Trần Phàm, đã không phải là lúc trước hắn.

Kia hắc mang, chính là do cực kỳ thuần túy ma khí chỗ hội tụ, bao phủ tại Trần Phàm quanh thân, có giống như trái tim nhảy lên tần suất, chính là tại đây run rẩy, khiến cho này hắc mang, tuy để cho thú hoàng chúng cảm ứng không được bất kỳ uy lực, thế nhưng là, lại thể hiện ra cực kỳ lực lượng đáng sợ.

"Dạ Hoàng!"

Thú hoàng hồn nhiên chưa phát giác ra, nó thanh âm của mình, đã có lấy âm thầm sợ hãi ý vị.

Đạo này hắc mang, nó dĩ vãng chưa từng gặp qua, thế nhưng là, hắc mang bên trong phát ra khí tức, cùng năm đó khiến nó liền nửa điểm phản kháng cũng không có liền trọng thương khí tức, không có sai biệt!

Năm đó, nếu không phải là người kia hạ thủ lưu tình, khinh thường giết lời của nó, hiện giờ vô ma trên đảo, không có cái gọi là thú hoàng.

Mặc dù tại hôm nay, thú hoàng còn dám lớn mật làm việc, có thể như mới ký ức, khiến nó cảm ứng được khí tức này, chính là kim lòng không được sợ hãi lên.

"Thú hoàng!"

Người thiếu niên bước chân ngừng lại, nhẹ nhàng quất lên, thanh âm kia, lại là cực độ khàn giọng, lại càng là tràn ngập một cỗ hung tàn ý tứ!

Tại thanh âm rơi xuống, kia hắc mang mãnh liệt kịch liệt run rẩy, sau một lát, thoát ly Trần Phàm thân thể, ở trước người hắn phương nổi lơ lửng.

Nhưng thực sự không phải là bất động bất động, mà là, vô cùng gây nên tốc độ xoay tròn lấy, vền vền sát thời gian này, chính là gọi nơi này tất cả yêu thú cùng thú hoàng thấy được, hắc mang tại ngưng tụ, có một đạo thân ảnh mờ mờ, tự trong đó, tại chậm rãi thành hình lấy.

Như vậy biến hóa, càng làm cho thú hoàng giật mình, nó mặc dù không có gặp qua bức này thủ đoạn, lại là minh bạch, một khi để cho Trần Phàm thành

công, có lẽ liên bây giờ nó, cũng sẽ không là đối thủ.

Bởi vậy, đem làm cái gì hắc mang hăng hái xoay tròn, thú hoàng như thiểm điện thân ảnh, kiểu thuận đi xuất hiện ở hắc mang lúc trước, cường đại linh lực thất luyện, giống như là gió bão hướng hắc mang oanh kích đi qua.

Đối mặt thú hoàng tiến công, Trần Phàm cũng không có bất kỳ cử động, chỉ là trơ mắt nhìn, lấy thực lực của hắn, ngay cả là có tâm nghĩ ngăn cản, cũng là làm không được.

Bất quá, kết cục thường thường ra ngoài ý định ra, cho rằng rồi mới định có thể làm Trần Phàm bị thương nặng, nhưng không có xuất hiện kết quả như vậy, hiện tại, thú hoàng tự nhận, ngay cả là phá không hết này hắc mang, nhưng ít ra, cũng có thể để cho hắc mang vận hành dừng lại.

Thật không nghĩ đến, lúc đó như gió bão linh lực thất luyện sắp đánh trúng hắc mang, lại có lấy một cái hắc ám hư ảo chi thủ, từ cái này xoay tròn lấy hắc mang, bay bổng dò xét xuất ra.

Không có bất kỳ lực lượng hư ảo hắc ám chi thủ, lại là dễ như trở bàn tay hóa giải được thú hoàng tiến công, sau đó, 'Phanh' nhưng một tiếng, tựa hồ hắc mang nổ tung.

"Ma Thần hiện!"

Trần Phàm tại lúc này nhẹ nhàng vừa quát, tại đây kinh thiên động địa, một cái cự nhân, từ cái này hắc mang bên trong chậm rãi mà hiện, chợt, tất cả hắc mang, đều là bị kia cự nhân cho hấp thu đi.

Này cự nhân, mấy chục thước chí cao, toàn thân, tuần động lấy không thể hình dung ma khí!

Một cỗ cường đại cực kỳ khí tức, tại cự trong cơ thể con người tuần động xuất hiện, cùng với ma khí chính là lan tràn, như cùng là kia che khuất bầu trời tấm màn đen, làm cho cả đại địa, đều tiến nhập đến loại nào đó trong hắc ám.

Liên tại cự nhân hiện thân thời điểm, ngập trời chi uy, rung động thiên địa, chợt, cự nhân chính là huy động to lớn nắm tay, mang theo vạn quân lực, đối với gần ngay trước mắt thú hoàng, hung ác đập xuống.

"Bồng!"

Thú hoàng phản ứng cũng là không chút nào chậm, thiết vĩ giống như cây roi, trùng điệp vung đánh ra ngoài.

Thiên địa kịch liệt chấn động, lưỡng đạo thân ảnh, đều là trọng run lên một cái, chợt song song ngược lại lui về.

Ngay vào lúc này, Trần Phàm trong miệng, một đạo máu tươi phun ra, hiển nhiên, rồi mới va chạm, mang cho hắn thương tổn không nhỏ.

Nhìn thấy một màn này, thú hoàng vô cùng dữ tợn cười, mặc kệ này nhân loại có bao nhiêu át chủ bài, bản thân hắn tu vi quá yếu, những thủ đoạn này, cố nhiên là có thể giúp hắn ứng phó chính mình, thế nhưng chút tổn thương, lại là thân thể của hắn chỗ thừa nhận không xuống.

Trước mắt, cái gọi là Ma Thần phi thường cường đại, thú hoàng đều không có bất kỳ nắm chắc đem cuộc chiến thắng, nhưng nếu như Trần Phàm bản thể vô pháp thừa nhận loại kia tổn thương, như vậy, chỉ cần kéo dài xuống, sớm muộn, hắn sẽ bởi vì thương thể quá nặng, mà vô pháp duy trì Ma Thần cần có năng lượng, đến lúc đó, hắn vẫn sẽ là mình tù nhân!

Nghĩ đến đây, thú hoàng trong mắt kia tràn ngập kinh khủng, trong chớp mắt biến mất, lấy mà đợi, chính là một mảnh băng lãnh rét lạnh.

"Dạ Hoàng, bốn hoàng ngược lại muốn nhìn, ngươi đến cùng có thể kiên trì bao lâu!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83: thảm thiết đại chiến

Chương 83: thảm thiết đại chiến

Phía dưới cả vùng đất, nghe thú hoàng kia sát ý nghiêm nghị thanh âm, Trần Phàm cũng chỉ có cười nhạt một tiếng.

"Thú hoàng, bốn hoàng đích xác vô pháp kiên trì quá lâu, nhưng, người lại có thể đứng tại Ma Thần công kích đến, kiên trì bao nhiêu thời gian?"

"Người?"

Thú hoàng ánh mắt trở nên âm lãnh cực kỳ, nó vậy mà quên, bản thân cũng là cần muốn thừa nhận mỗi một lần công kích, mang đến tổn thương.

Những cái này tổn thương, hấn Trần Phàm không chịu nổi, thú hoàng tuy mạnh mẽ lớn một chút, nhưng đồng dạng vô pháp đi bỏ qua!

Có thể tại vô ma đảo xưng hoàng, thú hoàng nếu so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng, điều này cần như thế nào trả giá mới có thể làm được, tại một ít trả giá, thường thường là cùng với tử thần xuất hiện.

Có thể tại tử thần hoàn tự, thành tựu hoàng giả chi vị, thú hoàng vô cùng minh bạch, Trần Phàm có được lấy như thế nào kiên trì!

Loại này kiên trì, để cho hấn sẽ không đi buông tha cho! không buông bỏ, liền có nghĩa là đánh một trận đến cùng!

Mà đánh một trận đến cùng kết quả, thú hoàng mục quang bỗng rung động, loại kia hậu quả, có lẽ, là nó chỗ không thể thừa nhận.

"Đồng!"

Trần Phàm hiển nhiên không có cho thú hoàng bất kỳ suy nghĩ thời gian, tâm thần hấn khẽ động, giống như Ma Thần cự nhân, chính là đột nhiên giẫm chân tại chỗ, mấy chục thước cự ly, nó chỉ là một bước qua đi, liền đã đến đạt.

Chợt, như núi một quyền, liền là đối với thú hoàng trấn ép xuống.

Tuy tâm thần có một chút điểm hoảng hốt, thú hoàng rốt cuộc chính là trong vạn người không có một cao thủ, đối mặt Ma Thần kinh người thế công, nó không chút nghĩ ngợi, thân thể mãnh liệt lui về phía sau, mà, một đạo khổng lồ thanh sắc quang trụ bạo tuôn ra, đối với Ma Thần xông đánh tới.

Lấn nhau va chạm chốc lát, không gian hơi bị yên tĩnh, có thể nhảy mắt, tựa như như lời đình tiếng nổ vang, tại đây bầu trời bên trong vang vọng, cuồng bạo năng lượng, vì vậy mà điên cuồng chỗ ngồi cuốn đi ra.

Công kích bị ngăn trở, nhưng Ma Thần không dừng lại chút nào, cự quyền lại một lần nữa oanh kích xuất ra, bất quá, cũng không phải không hề có sức tương đương, dựa vào thân thể chi lực, mà là một quyền kia, ngập trời ma khí, như bão lốc, phô thiên cái địa xông dùng ra.

Thú hoàng kia trong con mắt, rồi đột nhiên hiện ra cực kỳ quỷ dị thanh sắc quang mang, to lớn chưởng trảo, cũng là tại thời khắc này hung hăng vung ra ngoài, tại thanh sắc quang mang dưới tác dụng, nó chưởng trảo, có vô kiên bất tồi chi lực.

Một trảo, không gian trở nên mờ hồ hạ xuống, kia ngập trời ma khí, cũng bị thú hoàng một phân thành hai, chợt, lực lượng đáng sợ, cùng kia cự quyền lại một lần nữa đập đến một chỗ.

"Oanh!"

Kinh thiên thanh âm, cơ hồ là chấn hư không đều đang run rẩy, phía dưới đông đảo yêu thú, toàn bộ lấy tốc độ cực nhanh tứ tán ra, bộc phát tầng thứ đại chiến, bị bất kỳ sống dư đánh trúng, đối với chúng mà nói, cũng sẽ là trí mạng.

Đàn thú tán ra, khổng lồ một mảnh khu vực, tại kia điên cuồng cuốn ra năng lượng rung động, cho sống sờ sờ hóa thành một mảnh hư vô.

Đương nhiên, không phải là chân chính hư vô, đại địa vẫn còn ở cũng không có tiêu thất, chỉ bất quá, nguyên bản đại địa, bởi vì những năng lượng này rung động, đã là đại biến bộ dáng, ít nhất, cùng lúc trước lại không cái gì trùng hợp chỗ.

Một kích này, vẫn chưa từng vào tay hiệu quả gì, nhưng Ma Thần xuất thủ, lại tại lúc này cực kỳ mau lẹ, trực tiếp xuyên qua phía trước hỗn loạn, hô hấp trong đó, lại một lần nữa xuất hiện ở thú hoàng phía trước.

Ngập trời ma khí, lập tức tại Ma Thần hai tay đang lúc ngưng hình hóa thành, cuối cùng, đứng là một chuỗi sắc bén trường thương xuất hiện.

Thân thương chấn động, tàn nát ra cương mãnh mà bá đạo khí tức, phía trước không gian, tại lúc này bị cưỡng ép xé rách, kia một chuỗi trường thương, liền ah mạng theo cự đoạn lăng lệ, hướng thú hoàng hai mắt mãnh liệt đâm đi qua.

Vô luận là cái gì sinh linh, mặc kệ thân thể mạnh cỡ bao nhiêu, thể ngoại mặt, tối điểm yếu, chính là hai mắt!

Mà đối mặt Ma Thần này cực kỳ tàn nhẫn tiến công, thú hoàng trong mắt, lúc này không còn mảy may do dự, nó đã là rõ ràng, mình cùng phía dưới cái nhân loại kia, có căn bản bất đồng mục đích, cho nên, vô pháp đạt thành hiệp nghị, chỉ có chân chính một phản cao thấp.

Tuy Ma Thần xuất hiện, cùng với Ma Thần phát ra khí tức, gọi thú hoàng cực độ kiêng kỵ, thế nhưng là, thú hoàng hiểu thêm, như hôm nay nó đã thất bại, kết cục sẽ càng thêm tàn nhẫn.

Bởi vậy, một trận chiến này, nó nhất định phải thắng!

Có thể xưng hoàng, thú hoàng hiển nhiên cũng không phải tâm tính mềm yếu hạng người, cũng bị dồn đến phân thượng, nó như còn đang do dự đại chiến

về sau kết quả, như vậy, nó ah không xứng trở thành thú hoàng.

Nhìn qua trường thương tới gần, thú hoàng vô cùng dữ tợn cười cười, trong mắt thanh mang tuôn động, đúng là biến hóa bay ra, chọt thanh mang giống như bốc cháy, hướng về kia chuỗi trường thương bao vây đi qua.

Vô luận là trường thương, hay là kia ngọn lửa màu xanh, đều là bá đạo cực kỳ, chạm vào nhau thời điểm, lẫn nhau điên cuồng phóng thích ra khủng bố năng lượng, ở bên trong, không gian đều như là nước sôi sôi trào lên.

Giằng co chừng phút đồng hồ thời gian, trường thương cùng ngọn lửa màu xanh tại cứ thế chôn vùi mà đi, liền ở thời điểm này, thú hoàng cùng kia Ma Thần đồng thời mà động. . .

Lưỡng Đạo thân ảnh khổng lồ, tại giữa không trung phía trên, người tới ta đi, đều là lấy không sợ mà liều mệnh xu thế, hung hăng công kích tới đối phương, từng đạo năng lượng rung động tứ tán ra, ah đang không ngừng phá hủy lấy phía dưới đại địa.

Xa xa, tại đông đảo đám yêu thú trong ánh mắt, chúng thấy được, giữa không trung đại chiến, mặc dù là lực lượng tương đương, nhưng, Ma Thần lại là hư ảo tồn tại, mà thú hoàng chính là thật thể.

Như vậy chút nào không cái gì sức tưởng tượng va chạm, tự nhiên, thú hoàng hiển lộ muốn càng thêm chặt vật, nó toàn thân cao thấp lân giáp, đã có nhiều chỗ bị xé mở, bên trong thân thể, đang không ngừng chảy ra máu tươi.

Nếu là một mực như vậy kéo dài nữa, e rằng không cần bao lâu thời gian, nếu như thú hoàng không thể đem Ma Thần triệt để đánh tan, vậy nó sẽ bởi vì tiêu hao quá nhiều mà chảy huyết thân vong.

Chỉ là loại tình hình này, quả quyết là sẽ không xuất hiện!

Ma Thần tuy hư ảo, không có thừa nhận bất cứ thương tổn gì, mặc dù có, cũng chỉ là làm nó thân hình trở nên hư ảo một chút, nhưng đại bộ phận tổn thương, lại là do Ma Thần, chuyển lên đến, không chế nó thiếu niên kia trên thân người.

Áo đen, thiếu niên dĩ nhiên là tại ngồi xếp bằng, mà bây giờ, hần một thân áo đen, bởi vì tại máu tươi nhuộm dần, hóa thành giống như máu tươi nhan sắc.

Cho dù là nhìn không đến sắc mặt của hần như thế nào, nhưng là có thể tưởng tượng đến, Trần Phàm bây giờ trạng thái, tất nhiên là hết sức chênh lệch.

So với thú hoàng, Trần Phàm hiển nhiên tổn thương nặng hơn!

Trần Phàm thân thể chẳng quản vượt qua đồng dạng yêu thú, có thể bởi vì vì bản thân thực lực ở chỗ này, tự nhiên vô pháp cùng thân là Huyền thú thú hoàng so sánh, trên thực tế, nếu như không phải là thân thể hần bất phạm, Trần Phàm đã sớm chống đỡ không nổi đi.

Mà bây giờ còn có thể đủ kiên trì, không có gì ngoài là thân thể cường hần ngoài suy xét, càng nhiều, là Trần Phàm bản thân tín niệm, hần nhất định muốn gặp đến kia Lão Quái Vật, ít nhất tại thấy người sau thời điểm, Lão Quái Vật là bình yên vô sự.

Có thể mặc dù Trần Phàm có tâm còn có thể kiên trì ở, theo thân thể tổn thương càng ngày càng nghiêm trọng, loại này kiên trì, Trần Phàm cũng không biết, đến cùng còn có thể tiếp tục bao lâu!

Bởi vậy, đem làm cái gì lại một lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, Trần Phàm chậm rãi ngẩng đầu lên, từ áo đen, lộ ra cái khuôn mặt kia trắng xám giống như giấy vàng khuôn mặt.

Lúc này, gương mặt này bồng trên trong ánh mắt, đột nhiên lướt đi một vòng kiên quyết, thậm chí là điên cuồng, mà tay, hai tay chặt chẽ nắm chặt!

Tại giữa không trung, mà khí hóa thương, như mang ra một con thuồng luồng long, thẳng tắp mãnh liệt bắn ra ngoài.

Thú hoàng thì là thật sâu một tiếng nhe răng cười, nó có thể cảm ứng được, cái nhân loại kia trạng thái, bởi vậy, nó tin tưởng, chỉ cần lại đến mấy lần, trận này thắng lợi, trừ nó ra không còn có thể là ai khác!

Nhìn qua giống như giao long lướt đến trường thương, thú hoàng không tránh không né, chường trào bên trong, mang theo thanh sắc quang mang, tuôn động lấy vô kiên bất tồi chi lực, chọt nổi giận chém tới.

"Bồng!"

Có lẽ là Trần Phàm trạng thái nguyên nhân, lúc trước còn có thể bảo trì lực lượng tương đương Ma Thần, tại thời khắc này, thân hình kịch liệt run rẩy lên, sau đó liền nhìn thấy, sắc bén kia trường thương, bị kia chường trào cho cường ép một phân thành hai, kế tiếp, này ẩn chứa lực lượng cường đại chường trào, trực tiếp là oanh kích tại Ma Thần trên lồng ngực.

Bị như vậy hung ác công kích đánh trúng, Ma Thần thân hình, mắt thường có thể thấy hư ảo hạ xuống, mà đây là tuyệt cơ hội tốt, thú hoàng tự sẽ không bỏ qua, bởi vậy, lần thân mà gần, khác ở Ma Thần trên lồng ngực chường trào, có liên tục không ngừng năng lượng, bạo phun ra.

Có thể ở thời điểm này, kia Ma Thần hư ảo trong ánh mắt, vậy mà nhân tính hóa hiện ra một vòng nghiêm nghị tiểu ý.

"Không tốt!"

Thú hoàng hào như nghĩ tới điều gì, ánh mắt kinh hãi đồng thời, bứt ra muốn lui về phía sau.

Có thể hiển nhiên đã có chút đã muộn, tại thú hoàng vừa mới lui về phía sau, kia to lớn Ma Thần, ầm ầm một tiếng nổ tung ra, chợt, này phô thiên cái địa đem phí trước bao phủ mà vào!

Không lồ ma khí, cường ép bao phủ thú hoàng, từng đạo bá đạo lực lượng, ngay vào lúc này, từ bốn phương tám hướng đánh thẳng vào thú hoàng, mà cỗ này muốn nổ tung lên lực lượng, càng thêm cường đại, đúng là trực tiếp xuyên qua thú hoàng một loại vị trí thân thể.

"Rống!"

Thê lương thanh âm, tràn ngập cực kỳ cuồng bạo sát ý, trong nháy mắt, một đạo cực kỳ mãnh liệt thanh sắc quang mang, tự thú hoàng trong đồng tử bạo phát xuất hiện, hào quang quá lớn, cơ hồ là đem hôm nay tể đều bao trùm ở.

Đầy trời thanh mang, cuối cùng xông phun ra, tựa như một cuốn cuồng phong, trùng kích tại này ngập trời ma khí phía trên.

"Phanh, phanh!"

Từng đợt tiếng nổ mạnh âm nhất thời vang vọng, phương đó không gian, lập tức toàn bộ bóp méo hạ xuống, nếu không phải thanh mang đang lóe lên, chỉ sợ sẽ làm cho người ta cho rằng, thú hoàng đã bị chôn vùi.

Tại kia bạo tạc, thanh mang tựa hồ càng ngày càng thịnh, cuối cùng, tràn ngập toàn bộ bầu trời, khiến cho ngập trời ma khí, tại thanh mang xông vọt xuống, cũng là hóa thành hư vô.

Ma khí biến mất, đầy trời thanh mang cũng là rất nhanh liền trở về thú hoàng trong cơ thể.

Lúc này, tất cả nhìn về phía giữa không trung đại chiến đám yêu thú, đồng tử đều là ngưng ngưng tụ.

Bây giờ thú hoàng, toàn thân cao thấp, gần như không có một chỗ hoàn hảo đấy, tất cả lân giáp, đều như cùng là vỡ rạn lột da đồng dạng, rơi xuống sạch sẽ, từng đạo máu tươi không ngừng chảy ra, nhất là kia bị xuyên thủng chỗ, làm cho thú hoàng thân thể, cứ thế xuất hiện một cái động lớn.

Như vậy thương thế, không thể bảo là không nặng!

"Dạ Hoàng!"

Ẩn chứa sát ý dữ tợn rít gào, làm cho đồng đảo yêu thú mục quang lập tức chuyển dời đến tại áo đen ở dưới thân ảnh.

So với thú hoàng thảm trạng, thiếu niên tình huống, hiển nhiên là rất đi nơi nào, Ma Thần muốn nổ tung lên, hẳn chịu trùng kích, tuyệt đối sẽ không so với phí trước tiêu.

Nếu không phải Ma Thần vốn là từ thiếu niên chi thủ, chỉ sợ một cái này, đã làm cho hắn đi thấy Từ Thần.

Mặc dù như vậy, tại hắn đứng dậy thời điểm, bước chân đã là phù phiếm lầy, thân thể lung la lung lay, phảng phất sắp sửa bị gió thổi ngược lại.

Bất quá, thiếu niên bên khóe miệng, như trước có một vòng nụ cười, bất kể như thế nào, bây giờ thú hoàng, đã là thân thể bị trọng thương, nó như còn muốn làm mấy thứ gì đó, đã là vô pháp làm được.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: thú hoàng điên cuồng

Chương 84: thú hoàng điên cuồng

Nếu như mục quang có thể ăn thịt người, thú hoàng đã ăn Trần Phàm!

Nó từ trước đến nay đều không có nghĩ qua, tại đây võ ma trên đảo, cư nhiên, còn có thể có một người khác, có thể uy hiếp được nó, thậm chí khiến nó như thế trọng thương.

Nó sợ hãi cái thứ nhất đã thương người của nó, nhưng thú hoàng trong nội tâm cũng không biết là có cái gì, bởi vì người kia cường đại, vượt xa xa nó nhận thức, sợ hãi một cái tuyệt đỉnh cao thủ, này không mất mặt.

Thế nhưng là, trong mắt cái nhân loại này, rõ ràng ở trong mắt nó, tựa như cùng là kiến hôi đồng dạng, vì sao, sẽ xuất hiện kết quả như vậy?

"Thú hoàng, đại thế đã mất, ngươi rời đi a! sau khi rời đi, ngươi hay là thú hoàng, hay là chúa tể vô ma đảo bá chủ!"

Đón kia ân chứa ngập trời sát ý mục quang, Trần Phàm thần nhiên nói.

"Rời đi?"

Thú hoàng tiếng cười giống như Dạ Kiều, nó nghiêm nghị quát: "Ngươi cái gì cũng đều không hiểu, liền gọi bốn hoàng rời đi? ngươi thật lớn thiện ý a!"

Trần Phàm nhướng mày, có chút không rõ thú hoàng ý tứ.

Phát động thú triều, hình thành Huyết Vân, chỉ vì phong ấn, hoặc là diệt giết một người, nhưng người kia, cùng thú hoàng trong đó, có thể nói cũng không cái gì liên quan.

Nó có lẽ muốn giết, nhưng hiện tại giết không được, thu tay lại là xong, hà tất như thế?

"Nhiều năm trù tính, vậy mà hủy ở tay ngươi, bốn hoàng không cam lòng!"

Thú hoàng không khỏi lạnh lùng quát hỏi: "Dạ Hoàng, bốn hoàng cùng ngươi trong đó, cũng không ừ cùng oán, ngươi vì hoàng, bốn hoàng cũng vì hoàng, lẫn nhau trong đó, không có chút nào điểm lợi ích dây dưa, vì sao, hôm nay tới xấu bốn hoàng đại sự?"

"Bởi vì ta muốn vào đi, bên trong người kia, đối với ta mà nói, trọng yếu phi thường!"

Chỉ vào phía trước, Trần Phàm trầm giọng nói, thú hoàng nói không sai, hẳn và nó trong đó, ngày xưa không thù oán, vốn không cần xuất hiện như vậy một màn.

Theo Trần Phàm chỉ phương hướng nhìn lại, kia phía trước, rõ ràng là một cái trong đảo đảo!

Phương đó đảo nhỏ diện tích cũng không phải rất lớn, phương viên mấy cây số mà thôi, chỉ bất quá, đảo nhỏ phẳng phất là một bên chết đáy, không có bất kỳ sinh cơ từ bên trong đó truyền đăng xuất.

Từ trên đảo nhỏ có thể thấy, cũng chỉ có đá lờm chờm quái thạch, không có gì ngoài tảng đá, tại không mấy may những vật khác, đó là một kỳ quái cực kỳ đảo nhỏ!

"Đối với ngươi trọng yếu phi thường, vậy ngươi có biết hay không, đối với bốn hoàng mà nói, hẳn ah vô cùng trọng yếu!" thú hoàng tức giận quát.

Trần Phàm mặc dù không rõ, thú hoàng vì sao như thế phần nộ, lại cũng có thể nghe ra, thú hoàng trong lời nói khát vọng, bằng tâm mà nói, nếu như mình chuyện muốn làm, bị người sống sờ sờ phá hủy, mình cũng sẽ cùng thú hoàng đồng dạng, có như thế mới hận chi nộ.

Cho nên, Trần Phàm ôm quyền nói: "Thú hoàng, xin lỗi rồi, hôm nay, tính ta thiếu nợ ngươi một cái tình, ngày sau, mặc kệ ngươi có cái gì phản công, ta muốn lần chết không chối từ, chỉ bất quá bây giờ, thỉnh ngươi rời đi!"

Thú hoàng đã trọng thương, vô lực đang tiếp tục Huyết Vân hoàn mỹ, đã không còn thú hoàng chủ trận, Huyết Vân vòng xoáy liền sẽ từ từ tản đi, Trần Phàm mục đích ah liền đạt đến.

"Hắc hắc, ha ha!"

Thú hoàng đột nhiên phá lên cười: "Dạ Hoàng, bốn hoàng bội phục ngươi, có thể làm được đây hết thảy, thế nhưng, ngươi không rõ ràng bốn hoàng, càng thêm không biết, bốn hoàng sự tình muốn làm, liền chưa từng có lỡ tay quá, lần này, cũng không ngoại lệ!"

Trần Phàm đuôi lông mày nhẹ nhàng nhú một cái, thú hoàng này, không khỏi cũng quá mức cực đoan!

Mặc dù bản thân bây giờ không làm gì được nó, chẳng lẽ nó còn tưởng rằng, bằng nó thân thể bị trọng thương, còn có thể đỡ đội ngập trời sóng biển sao?

Nhưng giữa không trung, thú hoàng tiếng cười càng lúc càng lớn, càng ngày càng lăng lệ, đồng thời, một cổ điên cuồng ý vị, cũng là rõ ràng truyền ra.

"Dạ Hoàng, bốn hoàng vốn không muốn giết ngươi, chuyện nơi đây, cũng cùng ngươi không có biên điểm quan hệ, nhưng hiện giờ, bốn hoàng lấy thân hóa vạn huyết đại trận, để cho này vô ma đảo, từ đó tiêu thất trên thế gian bên trong a, ha ha!"

"Thú hoàng, ngươi điên rồi!"

Trần Phàm không khỏi quát, mặc dù sự tình không có làm được, gia hỏa này cần gì phải như thế điên cuồng, vạn huyết đại trận là cái Trần Phàm gì

không rõ ràng lắm, có thể đơn nghe danh tự, liền biết, không phải là cái gì dễ dàng hóa giải đồ vật.

Mà thú hoàng nó, cần gì phải lấy mạng đi điên?

"Điên rồi? ha ha!"

Thú hoàng cười to: "Bổn hoàng nếu không điên, như thế nào lại có tương lai? bổn hoàng hôm nay không điên, liền cũng chỉ có thể hồi phi yên diệt, Dạ Hoàng, ngươi không biết những cái này, cho nên, bổn hoàng muốn cho ngươi vĩnh viễn, bị trấn áp tại vạn huyết đại trận bên trong."

Như vậy trong tiếng cười, thú hoàng đột nhiên bay lên trời, thân thể trọng thương, tốc độ tuy không khoáng, lại là cực kỳ kiên định, hướng về phía chân trời trên kia mảnh Huyết Vân phiêu bấn xuyên qua.

Mà kia mảnh Huyết Vân, vừa vạn đem phía trước toàn bộ đảo nhỏ bao phủ tiến vào.

"Thú hoàng!"

Trần Phàm lên tiếng phẫn nộ quát, nếu như thú hoàng có thể làm như vậy, đây cũng là có nghĩa là, chỉ cần nó dung nhập Huyết Vân, như vậy, Huyết Vân này sẽ chân chính thành hình, biến thành kia cái gọi là vạn huyết đại trận!

Vạn huyết đại trận đến cùng có bao nhiêu uy lực, Trần Phàm không được biết, có thể hẳn biết rõ biết, một khi đại trận này hoàn mỹ hiện ra, rất lớn khả năng, sẽ hủy diệt cái kia trong đảo đảo, cùng với, giết chết tất trong đảo người.

Mặc kệ trong đảo người kia, có như thế nào cường đại!

"Đáng giận!"

Trần Phàm tức giận mắng, tới hiện giờ, hẳn tất cả át chủ bài đều ra hết, nếu không phải như vậy, căn bản không có khả năng để cho thú hoàng vô lực đi chủ trận, có thể bởi vậy, Trần Phàm chính là mất đi tái chiến chỉ lực, đối mặt với thú hoàng điên cuồng, hẳn có tâm, lại vô lực đi ngăn trở.

"Đáng giận!"

Trần Phàm mắng nửa một câu, chợt, kéo động lên giống như tưới chỉ đồng dạng hai chân, ra sức hướng phương đó đảo nhỏ chạy tới, hẳn chưa bao giờ là một hiểu được buông tha cho người, dù cho hiện tại tình hình vô cùng xấu, hẳn cũng không muốn buông tha cho, cũng muốn làm cuối cùng nỗ lực.

"Các ngươi ai, đưa ta tiến đảo!"

Ngần mét rộng hồ nước, hiện giờ lại giống như rãnh trời, ngăn trở Trần Phàm.

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, liền là có thêm một con yêu thú hăng hái chạy lướt qua mà đến, chợt kéo lấy Trần Phàm, hướng trên đảo nhỏ rất nhanh lao đi.

Tại yêu thú trên người, Trần Phàm có thể rõ ràng cảm ứng được, tọa hạ yêu thú đang run rẩy, nó đang khẩn trương cùng sợ hãi!

Mà hẳn khẩn trương cùng sợ hãi, tuyệt không phải là bởi vì tiến nhập đảo nhỏ bên trong sẽ có thật lớn nguy hiểm, mà là, yêu thú này hiển nhiên nếu so với Trần Phàm càng thêm rõ ràng, một khi kia cái gọi là vạn huyết đại trận xuất hiện, sẽ mang tới như thế nào đáng sợ hậu quả.

Bởi vậy, yêu thú tốc độ thi triển đến cực hạn!

Trần Phàm lúc này, ah muốn mau sớm tìm đến Lão Quái Vật đó, hẳn hôm nay, đã không có lực lượng đi ngăn cản thú hoàng điên cuồng, duy có hi vọng kia Lão Quái Vật có thể làm được.

"Bồng!"

Yêu thú tốc độ cũng không chậm, không được 10 giây thời gian, liền đã kéo dài qua ngàn mét rộng hồ nước, đi tới trong đảo trên đảo, nhưng mà, thú hoàng đã điên rồi, tốc độ tuy chậm hơn nhiều, tuy nhiên, ở thời điểm này, nhích tới gần Huyết Vân.

Chợt, nó kia thân thể khổng lồ, ầm ầm một tiếng nổ tung ra, hóa thành đầy trời huyết vụ!

"Ha ha, Dạ Hoàng, Lão Quái Vật, hôm nay, bổn hoàng tự mình dung nhập vạn huyết đại trận, tuy bổn hoàng đã vô pháp tận mắt thấy các ngươi sống không bằng chết, nhưng bổn hoàng biết, các ngươi nhất định sẽ sống không bằng chết được!"

Giống như Dạ Kiều thanh âm, ở phía chân trời trên thật lâu chưa từng tản đi.

Trần Phàm tọa hạ yêu thú, tại lúc này, dường như mất đi toàn thân cốt cách, mềm nhũn ghé vào trên mặt đất, không còn có khí lực đi di động nửa phần, chỉ có kia song chuông đồng con mắt, gắt gao nhìn chăm chăm bầu trời, tuân động lấy bất đắc dĩ bi ai.

Đảo nhỏ đối diện, đông đảo yêu thú, lúc này trong ánh mắt, đồng dạng cũng là hiện lên như vậy sắc thái, chúng xấu nhất kết quả, bất quá là để mà thôi.

Không nghĩ tới, đến cuối cùng, cư nhiên, sẽ xuất hiện càng thêm nghiêm trọng hậu quả!

Sớm biết là như thế này, tại lúc bắt đầu, tình nguyện bạo đi thân thể, dung nhập vào kia Huyết Vân, như vậy, còn có thể đổi lấy một cái đầu thai cơ hội, nhưng hiện tại, hối hận cũng không kịp.

Này đông đảo yêu thú, tuyệt đối cũng không nghĩ tới, thú hoàng lại sẽ như thế điên cuồng, cư nhiên làm ra cử động như vậy tới!

Thú hoàng thực lực còn ở đó, bởi vậy, tự bạo chỗ hóa thành huyết vụ, mặc dù Trần Phàm hiện tại cực kỳ suy yếu, đều ah rõ ràng cảm ứng được, nếu so với lúc trước vô số yêu thú tự bạo biến thành huyết vụ, tới tình thuận rất nhiều!

Này đây trời huyết vụ, đối với Huyết Vân mà nói, phảng phất là cực kỳ hiếm thấy thuốc bổ, vừa mới xuất hiện, liền lập tức bị hấp thu đi.

"Oanh oanh!"

Huyết Vân đang không ngừng xoay tròn lấy, từng đạo nồng nặc mùi vị huyết tinh, tại lúc này nhanh chóng phát ra, chỉ là một sát, liền đem toàn bộ đảo nhỏ đều là bao phủ tiến vào.

Lại còn, đem đảo nhỏ bao phủ, này mùi vị huyết tinh, còn đang không ngừng lan tràn ra ngoài, hướng bốn phương tám hướng, rất nhanh lan tràn ra, nhìn bộ dáng này, thật giống như là muốn đem trọn cái vũ ma đảo đều bao phủ tiến vào.

Tại đây mùi vị huyết tinh, một cỗ cực kỳ buồn nôn cảm giác ra hiện tại trong lòng, bắt đầu vốn cũng không có nữa thêm chút khí lực Trần Phàm, nhất thời trở nên càng thêm suy yếu, liền nửa bước đều đi không động.

Bầu trời trên không, phương đó Huyết Vân, xoay tròn tốc độ đã đạt đến cực hạn, mắt thường có thể thấy, tại kia Huyết Vân đích chính trung tâm, lúc này, đang có từng đạo màu đỏ tươi huyết quang, giống như lõi đình tự trong mây đen xuất hiện đồng dạng, lặng yên hiện ra.

Không lớn một hồi, lại có lấy vạn đạo huyết quang, ở trong Huyết Vân xuất hiện!

Đạo này Đạo huyết quang, cảm ứng không có bất kỳ uy lực, có thể Trần Phàm biết, nếu là rơi xuống, tất nhiên có thể hủy diệt phương này đại địa!

"Đây là cái gọi là vạn huyết đại trận sao?"

Trần Phàm nhẹ giọng ní non, con mắt gắt gao nhìn chăm chăm bầu trời, tại kia huyết quang tràn ngập, tựa hồ, tồn tại vô số viên giọt nước, chúng tại lẫn nhau không ngừng tương dung, sau đó phân hoá, như thế như vậy, sinh sôi không ngừng!

Huyết quang đã tại chiếu sáng phương này thiên địa, thân ở trong đó, phảng phất đã là đưa thân vào Huyết Hải, làm cho người khí tức, đều là tại thời khắc này, phát sinh bất khả tư nghị biến hóa.

Trần Phàm cảm thấy, bản thân sinh cơ, cũng phảng phất biến mất đồng dạng, trong cơ thể tất cả máu tươi, lại cũng là lấy một loại mau lẹ tốc độ, chảy xuôi tại tất cả đường kinh mạch, một cỗ vô pháp ngôn ngữ cảm giác nguy hiểm, nhất thời xuất hiện ở trong lòng.

Vừa lúc đó, không lồ kia Huyết Vân ở giữa, phảng phất xuất hiện một chút hào quang!

Điểm này hào quang, không giống cái khác huyết quang óng ánh, có huyết đồng dạng nhan sắc, thể nhưng là, chính là bởi vì điểm này hào quang xuất hiện, này toàn bộ Huyết Vân, phảng phất sống lại, ngay vào lúc này, như cùng là nồi sắt bên trong nước sôi, không ngừng sôi trào lên.

Vì vậy, một cỗ cực kỳ đáng sợ khí tức hủy diệt, tại kia sôi trào Huyết Vân, từ từ tán phát ra rồi, phương này thiên địa, đều tốt như không chịu nổi như thế khí tức. . . .

Thiên không nhất thời đang run rẩy, mà đại địa, thì là lặng lẽ bắt đầu vỡ vụn ra, một hồi tận thế tiến đến tình cảnh, tựa hồ sắp xảy ra!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: vạn huyết đại trận

Chương 85: vạn huyết đại trận

Bầu trời trên kia một mảnh sôi trào lấy Huyết Vân, tựa như một vòng vô cùng khổng lồ Huyết Nhật, lúc này, phảng phất ngẩng đầu lấy tay, liền có thể va chạm vào Huyết Vân tựa như.

Tại kia không ngừng sôi trào trong quá trình, có thể rõ ràng cảm ứng được, từng đạo cực kỳ đáng sợ năng lượng khí tức, tại lặng yên tuôn động, vạn đạo huyết quang, che khuất bầu trời, đêm này đại địa, chiếu rọi trở thành đỏ tươi về, khiến cho này đại địa thiên, dường như đang ở Huyết Hải bên trong!

Cùng với Huyết Vân ở giữa, kia một chút hào quang dần dần rõ ràng, từng đạo huyết quang, hiển lộ càng thêm óng ánh cùng đẹp đẽ, mà toàn bộ thiên không, đều tại Huyết Vân lôi kéo, có cuộn cuộn xu thế!

"Vạn huyết đại trận!"

Trần Phàm nhẹ giọng đây này lăm bầm, đã không biết dứt ít nhiều đan dược tiến nhập trong miệng, chờ chết từ trước đến nay không phải của hắn tác phong, tuy những đan dược này, căn bản không thể để cho hắn trong thời gian ngắn liền có thể khôi phục đỉnh phong trạng thái, nhưng nhiều hơn một phần chuẩn bị, liền ah có nghĩa là sinh cơ nhiều hơn một phần.

Này cái gọi là vạn huyết đại trận, hiển nhiên đã chân chính thành hình, tại nó không ngừng sôi trào trong quá trình, kia cỗ khí tức hủy diệt càng có thể sợ lên, lại còn, theo từng đạo huyết quang bắt đầu hàng lâm đại địa thời điểm, Trần Phàm rõ ràng cảm ứng được, tự trong thân thể máu tươi, lúc này, đều bạo bắt đầu chuyển động.

Loại kia bạo động, là bản thân khắc chế không được náo động, là một loại muốn phá vỡ mà ra diêm báo!

Này đại trận, vậy mà có thể trực tiếp dẫn bạo sinh trong linh thể máu tươi?

Trần Phàm thần sắc cực đoan ngưng trọng lên, có thể hắn hiện tại, không có bất kỳ năng lực đi ngăn cản Huyết Vân tuôn động, hắn chỉ có thể nhờ vào đan dược chi lực, một chút lấy bản thân thương thể, hi vọng, có thể tại đại trận bạo phát thời điểm, có thể có phản kháng lực lượng.

"Rống!"

Sau một lát, thể lương tiếng kêu đột nhiên vang vọng, chỉ thấy được, đảo nhỏ ngoại những cái kia yêu thú, đã là có thêm một ít yêu thú, vô pháp ngăn chặn trong cơ thể máu tươi bạo động, khiến một thân tinh huyết, không bị khống chế bạo thể, hóa thành máu tươi, xông vào Huyết Vân bên trong.

Kia đội bộ dáng, nếu so với lên đám yêu thú lúc trước tự bạo hành động, còn muốn tới thâm thiết.

Bởi vì Trần Phàm thấy được, những cái này yêu thú mất đi tinh huyết, cũng không như vậy chết đi, mà là, dường như biến thành một cỗ không có bất kỳ ý thức khôi lỗi, ngơ ngác ngác chạy, giống như u linh hoàn toàn giống nhau!

Thú hoàng trước khi chết theo như lời sống không bằng chết, đại khái ah chính là như vậy a?

Vô số yêu thú lúc trước tự bạo, tuy đánh tan thân thể, nhưng thần hồn còn tại, trong truyền thuyết, có Lục Đạo Luân Hồi đường, chỉ cần thần hồn tồn tại, liền có thể tiến nhập đến Lục Đạo Luân Hồi, này không coi là chân chính tử vong.

Có thể trước mắt, bị mang đi, chẳng những là một thân tinh huyết, còn có. . . hồn phách!

So sánh với đảo ngoại đám yêu thú thân bất do kỷ, trên đảo nhỏ, Trần Phàm cùng tọa hạ yêu thú, thì hiển lộ nhẹ lỏng một ít, dường như nguy cơ cũng không hề hàng lâm đến trên đầu của bọn hắn.

Đương nhiên Trần Phàm biết, cũng không phải nguy cơ sẽ không hàng lâm, mà là, thời cơ chưa tới!

Cái gọi là vạn huyết đại trận xuất hiện, vốn cũng không phải là vì đối phó võ ma trên đảo cái khác sinh linh, sở dĩ hiện giờ phát sinh này biến dị một màn, còn là đến từ thú hoàng oán niệm!

Thế nhưng, vạn huyết đại trận xuất hiện chân chính mục đích, nhất định sẽ phát sinh!

Bầu trời trên Huyết Vân, có lẽ là hấp thu càng ngày càng nhiều tinh huyết nguyên nhân, phát ra khí tức hủy diệt, càng thêm tăng lên, mà Trần Phàm lại càng là rõ ràng trông thấy, đạo kia đạo huyết quang, tại bao phủ lại phương này đảo nhỏ và phụ cận chi địa, vẫn còn ở rất nhanh hướng bốn phương tám hướng lan tràn ra ngoài, nhìn bộ dáng này, giống như là muốn đem trọn cái võ ma đảo đều bao phủ đi vào.

Huyết Vân như thế uy lực, một khi khiến nó bao phủ toàn bộ võ ma đảo, như vậy, nơi này thực sẽ sanh linh đồ tước!

Chỉ là cái này, Trần Phàm bất lực, hắn hiện tại, liền tự bảo vệ mình chi lực cũng không có, nơi nào đến lực lượng đi ngăn cản Huyết Vân lan tràn?

Tại huyết quang lan tràn đến bốn phương tám hướng đồng thời, Huyết Vân ở giữa, đột nhiên kịch liệt tuôn động, kia một chút hào quang, tựa hồ cũng là tụ tập đến cần có đầy đủ lực lượng, rõ ràng, một chút hào quang, hóa thành một đạo, chân có mấy ngàn trượng lớn nhỏ cột máu!

Lúc này cột máu xuất hiện, Trần Phàm và tọa hạ yêu thú, như gặp phải trọng kích, một ngụm máu tươi nhịn không được phun bùng lên, thậm chí còn, Trần Phàm đều cảm ứng được, tự thân tinh huyết trong cơ thể, tại lúc này, cực đoan bạo động lên. . .

"Đáng giận!"

Trần Phàm trầm giọng quát, tâm pháp nhanh chóng vận hành lên, khí hải bên trong tất cả linh lực, tất cả đều là xông phun ra, thần hồn chỉ lực ah trong cùng một lúc bạo tuôn ra, muốn bằng này thủ đoạn, ngăn chặn tinh huyết bạo động!

Trần Phàm minh bạch, nếu như áp chế không nổi, như vậy, thần hồn của hắn cùng tinh huyết, cũng sẽ giống như cái khác yêu thú, thân bất do kỷ phá thể, cho đến lúc đó, hắn ah đem giống như chiếc khô lồi, không biết sinh tử sinh tồn tại đây vô ma trên đảo!

Nhưng mà, vạn huyết đại trận xuất hiện, chính là là vì đối phó trên đảo nhỏ một người, người này đáng sợ trình độ, Trần Phàm vô cùng rõ ràng, người kia, chỉ cần một ánh mắt, như trong ánh mắt có chứa sát cơ, như vậy, bị ánh mắt chỗ quét trúng người, hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Đáng sợ như thế tồn tại, lại có thể dùng vạn huyết đại trận đi đối phó, có thể nghĩ, này cái gọi là đại trận, là kinh khủng cỡ nào, như thế nào Trần Phàm đủ khả năng ngăn chặn?

Thần hồn chỉ lực cùng bản thân linh lực song song vận hành, này tại ngày bình thường, Trần Phàm vẫn lấy làm ngạo lưỡng đại tồn tại, tại giờ này khắc này, như là con kiến lay thụ đồng dạng, chút nào bên cạnh cũng không có.

Trần Phàm đã chỉ có thể bất đắc dĩ cảm ứng đến, trong cơ thể tinh huyết bạo động xu thế, tại đạt đến cực hạn, bắt đầu muốn phá thể mà ra!

"Ong!"

Đang lúc Trần Phàm đối với cái này bất lực, kia gần như đến Trần Phàm nơi này, liền thường xuyên bất động bất động Vạn Cổ Bất Hủ lực, trong giây lát run lên, mà, kim quang tán ra.

Một luồng kim quang, như thiểm điện giống như Đạo thủ hộ trảo, ở trong cơ thể Trần Phàm, đem tất cả đều bao trùm hạ xuống. . .

Bạo loạn, đục vọng chuẩn bị ra bên ngoài cơ thể tinh huyết, trong lúc bất chợt yên tĩnh trở lại, tuy, cũng không phải chân chính an tĩnh, như trước vẫn còn ở rung động, thế nhưng là, có này kim quang ngăn cản, tinh huyết ra không được!

Trần Phàm không khỏi nhẹ thở hắt ra, đạt được Vạn Cổ Bất Hủ lực, nó đã là nhiều lần cứu được tánh mạng của mình, mà Vạn Cổ Bất Hủ lực là phụ thân lưu lại, tối tăm bên trong, phụ thân một mực ở thủ hộ chính mình!

Trần Phàm may mắn, có Vạn Cổ Bất Hủ lực thủ hộ, hắn tọa hạ yêu thú lại không có may mắn như thế, một thân tinh huyết lao ra bên ngoài cơ thể, cả chiếc thân thể không lồ, trong khoảnh khắc, mất đi tất cả sinh cơ.

Gần như vậy cự ly, Trần Phàm càng có thể cảm ứng rõ ràng, tại mất đi tinh huyết cùng hồn phách, rốt cuộc là một bức như thế nào trạng thái!

Như thế, dù là Trần Phàm tâm tính vô cùng cứng cỏi, lúc này đều âm thầm vui mừng, nếu không phải Vạn Cổ Bất Hủ lực, hắn hiện tại, chỉ sợ sẽ cùng tọa hạ yêu thú đồng dạng, trở thành một chiếc, mất đi thần trí, hồn phách, sinh cơ, phảng phất là rời rạc tại sáu bên ngoài Đạo khô lồi.

Bất quá, chẳng quản có Vạn Cổ Bất Hủ lực thủ hộ, nhưng, lúc đó Huyết Vân, kia một đạo chân có mấy ngàn trọng lớn nhỏ cột máu, tự bầu trời bên trong xuyên qua hạ xuống thời điểm, Trần Phàm tim đập đột nhiên tăng nhanh.

Kim quang tuôn động trong thân thể, bao phủ phía dưới tinh huyết, lại một lần nữa, kịch liệt bạo bắt đầu chuyển động, cổ này thế, nếu so với lúc trước, tới càng thêm lạnh thấu xương cùng đáng sợ.

Đang là vì đáng sợ như vậy, mới khiến cho đến Vạn Cổ Bất Hủ lực, đều cảm nhận được áp lực thực lớn, thế cho nên, có Đạo đạo kim quang, bắt đầu không ngừng tán ra, đến cuối cùng, kim quang phá thể xuất hiện, hóa thành che chắn, đem Trần Phàm bao bọc tiến vào.

Nhưng kim quang này, hiển nhiên vẫn không thể hoàn toàn ngăn cách cột máu mang đến lực ảnh hưởng, bởi vì trong cơ thể cổ này bạo động thủy chung chưa từng yếu bớt, ngược lại theo cột máu rơi xuống, trở nên càng thêm mãnh liệt lên.

Mấy ngàn trọng đại cột máu, chỉ là một cái chớp mắt, liền xuất hiện ở trên đảo nhỏ phương, giờ này khắc này, chỉ cần Trần Phàm ngẩng đầu, tựa hồ liền có thể va chạm vào kia tán ra ngập trời mùi máu tươi cột máu.

"Oanh!"

Đảo nhỏ chỗ tọa lạc lấy hồ nước, hồ nước cuộn cuộn như nước thủy triều, từng đạo sóng biển phóng lên trời, nhưng chợt, đã bị này cột máu tan rã mà không thấy, chớp mắt, toàn bộ hồ nước, đều muốn khô cạn.

Mà này đảo nhỏ, lại càng là giống như địa chấn biển động tiến đến đồng dạng, không ngừng run run, từng đạo to lớn khe nứt, tự trên đảo các nơi vỡ vụn xuất ra, trong nháy mắt, đảo nhỏ liền phảng phất tại hạ chìm, mà vô số đá vụn, giống như như đạn pháo bắn về phía chân trời, nhưng đồng dạng, cũng là tại cột máu, biến mất vô ảnh vô tung!

Đến từ Vạn Cổ Bất Hủ lực kim quang, mặc dù có thể bảo vệ Trần Phàm nhất thời, có thể Trần Phàm cũng không biết, đến cùng có thể bảo vệ chính mình bao lâu, càng làm cho Trần Phàm hơi bị rung động nhưng chính là, như bởi vậy, trên đảo Lão Quái Vật gặp chuyện không may, hắn hi vọng, cũng liền vì vậy mà tiêu tán hơn phân nửa.

Nhưng, Vạn Cổ Bất Hủ lực cũng không thể dựa theo Trần Phàm tâm ý, đi thủ hộ toàn bộ đảo nhỏ, cho dù có thể, đều cũng không cách nào thủ hộ ở,

đến từ cột máu bên trong hủy diệt lực lượng, quá mức cường đại, kia gần như có hủy thiên diệt địa chỉ năng!

"Chẳng lẽ, muốn như vậy chấm dứt cùng buông tha cho sao?"

Trần Phàm nhẹ giọng ní non, nhìn qua kia sẽ phải đem trọn cái đảo nhỏ đều xuyên qua cột máu, nháy mắt, trong hai mắt, bắn ra một đạo vô cùng lạnh lùng!

Những năm gần đây, hắn cũng đã quen rồi kiên trì cùng gần nhau, như thế liền buông tha, Trần Phàm không cam lòng, tuyệt sẽ không cam lòng!

"A!"

Một tiếng không cam lòng tiếng kêu gào vang triệt thiên địa, mà, kia bao phủ tại Trần Phàm quanh thân ngoại kim quang, như cùng là như thủy triều tuôn động, hướng về bốn phương tám hướng xông tuôn ra đi qua.

Ngay cả là Vạn Cổ Bất Hủ lực kim quang này vô pháp ngăn cản cột máu chi uy, cũng không cách nào đem trọn cái đảo nhỏ đều bao phủ đi vào, nhưng, đây là cơ hội duy nhất, Trần Phàm không muốn buông tha cho, hắn ah không thể buông tha!

Nhưng cột máu chi uy, không thể ngăn cản, mặc dù Vạn Cổ Bất Hủ lực cũng là vô thượng thần vật, có thể cuối cùng, bù không được này vạn huyết đại trận, chớ nói bao trùm toàn bộ đảo nhỏ, phương viên 10m, liền tại ah kéo dài không đi ra.

Thậm chí, ở thời điểm này, liền kim quang, đều có bị cột máu hào quang tan rã dấu hiệu xuất hiện. . .

"Oanh!"

Không lồ không thể hình dung cột máu, rốt cục mang theo ngập trời uy lực, hướng đảo nhỏ hung ác đánh xuống!

Này một sát, liền ngay cả Trần Phàm có cảm giác đến, tận thế sắp đến.

Đầy trời màu đỏ tươi vẻ, giống như đạo vô hình to lớn che chắn, bao trùm lấy toàn bộ đảo nhỏ, mãnh liệt khí tức hủy diệt, đã là không chỗ nào không có, phương này đảo nhỏ, bắt đầu hồng mất. . .

Nhưng, lúc đó cột máu, sắp xuyên qua này đảo nhỏ, Trần Phàm trong đồng tử, một vòng kinh hi rồi đột nhiên phù lút đi, lấy tâm tính của hắn, ở thời điểm này, đều là không khỏi làm cho người ta thấy được, này kinh hi bên trong, có sóng sót sau tai nạn ý vị!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: trong đảo người

Chương 86: trong đảo người

Không thể hình dung cột máu, đột nhiên, xuất hiện một đạo quý dị hắc khí!

Hắc khí xuất hiện không hề có dấu hiệu, phảng phất cứ thế mà hiện, nhưng mà, chính là này một đạo hắc khí, lại là làm cho có được vô tận hủy diệt lực lượng cột máu hạ thấp xu thế, sóng sờ sờ bị áp chế.

Lúc này cột máu, tự bầu trời trên xuống, cách đảo nhỏ chưa đủ nửa mét cự ly, cứ như vậy lơ lửng tại nơi này. . .

"Lão Quái Vật, xem ra, ngươi cũng không phải là không có nửa điểm sức hoàn thủ a!"

Trần Phàm bên khóe miệng, hiện ra một vòng nhàn nhạt tiếu ý, hắc khí chi uy, hắn vô cùng lý giải, hắn sờ dĩ có thể cùng phóng ra tất cả linh lực thú hoàng tranh chấp, dựa vào, chính là cùng lấy hắc khí giống như đúc ma khí!

Kia ma khí, đang là đến từ trong miệng Lão Quái Vật!

Có lẽ, xảy ra kim thiên một màn, Lão Quái Vật đã sớm dự liệu được, cho nên, sớm liền đem thuộc về hắn một đạo tinh thuần năng lượng, cưỡng ép đặt tại thân thể của mình.

Bất quá, vạn huyết đại trận xuất hiện, chính là vì triệt để phong ấn, hoặc là nói giết chết trên đảo Lão Quái Vật, hiện giờ lại càng là thú hoàng tự mình điền nhập vào đi, uy lực to lớn, đã không để cho tưởng tượng.

Một luồng ma khí, chẳng quản áp chế cột máu đáp xuống, nhưng hiển nhiên, này chỉ có thể là tạm thời nhất cử, không có thể chân chính hóa giải được đến từ cột máu uy hiếp.

"Oanh!"

Khoảng chừng trong không gian dừng lại giây thời gian, cột máu lại một lần nữa bạo phát ra uy lực cường đại, vạn đạo huyết quang tại trong không gian ngưng tụ, không ngừng hấp thu đến từ những cái kia yêu thú tinh huyết, sau đó lại xông tràn vào Huyết Vân bên trong, chợt, hóa thành tinh khiết chỉ lực, dung tiến cột máu.

"Oanh, oanh!"

Uy lực đại tăng cột máu, trong giây lát oanh rơi xuống, vô cùng lực lượng trùng kích, kia một luồng ma khí, bị nhẹ mà Di cho tách ra ra, nhưng mà, còn không từng đợi cột máu rơi xuống, từ cái này trong đảo chỗ sâu trong, một tiếng kêu to, bay thẳng đến chân trời phía trên!

Lệ trong tiếng huyết gió, phảng phát xen lẫn trùng trùng điệp điệp linh lực thất luyện, quanh quẩn vào hư không bên trong, chẳng những thiên không đại địa đang run rẩy, liền ngay cả kia một mảnh không lồ Huyết Vân, cũng phảng phát có chỗ bị động lại dấu hiệu.

Ngập trời ma khí, lại một lần nữa xuất hiện ở giữa không trung!

Nhưng hiện tại ma khí, đã không phải là chỉ có một luồng, mà là cuộn cuộn mà đến, trong chớp mắt, xuất hiện ở cột máu trước mặt, mà, kia cuộn cuộn ma khí ngưng hình, hóa thành một cái, quả đấm lớn!

Hắc sắc nắm tay, tuôn động lấy không thể bắt chước ngập trời ma khí, cực hạn bá đạo cảm giác, làm cho thiên địa đều đang run rẩy, thời gian tại thời khắc này, cũng phảng phát đình trệ ở.

Liền ngay cả cực kỳ đáng sợ cột máu, đều tốt giống như đóng băng ở, ở giữa thiên địa, giờ này khắc này, phảng phát chỉ còn lại có kia một cái do ma khí chỗ ngưng tụ thành hắc sắc nắm tay!

"Bồng!"

Hắc sắc cự quyền vừa hiện, chính là mang theo bá đạo cực kỳ lực lượng, như núi đồng dạng, đối với kia cột máu, hung hăng đập tới!

Đáng sợ một quyền, trực tiếp xuyên qua hư không oanh kích tại cột máu, lưỡng người vừa mới tiếp xúc, thiên địa đều tại lay động, phảng phát không chịu nổi phụ trọng, mà kia cột máu, thì là trong chớp mắt bị ngập trời ma khí nơi bao bọc, từng đạo huyết quang, cũng ở ma khí áp chế, trở nên ảm đạm vô quang!

"Răng rắc!"

Sau một lát, cột máu phía trên, thậm chí có một đường vết rách lặng yên phù lút đi hiện, chợt mắt thường có thể thấy, này lỗ hồng nhanh chóng lan tràn ra, đến cuối cùng, như là một đạo không lồ mạng nhện, che kín toàn bộ cột máu phía trên.

Tại ma khí chính là bao trùm, cột máu sắp tan vỡ, thế nhưng, cột máu bên trong có ẩn hàm lấy tinh thuần năng lượng, cũng không tản đi, cũng không bị Huyết Vân chỗ mang về, mà là, tại ma khí, tiêu trừ vô ảnh vô tung.

Ma khí, liền là bá đạo như vậy cùng đáng sợ!

Nếu không phải như thế, lấy Trần Phàm thực lực, thả ra này ma khí, có thể nào liều mạng lưỡng bại câu thương xu thế, để cho thú hoàng bất đắc dĩ, tự mình dung nhập vào Huyết Vân bên trong?

Cột máu kiên trì, không có tiếp tục quá lâu, cuối cùng, cũng là chạy không thoát ma khí chính là ăn mòn, tại Trần Phàm nhìn chăm chú, rốt cục sụp đổ lui ra, hóa thành đầy trời huyết quang, dần dần biến mất tại không gian bên trong.

Thấy một màn này, Trần Phàm có chút trợn mắt hốc mồm lên!

Hắn biết, ma khí chính là chân chính chủ nhân, một thân thực lực là kinh khủng cỡ nào cùng cường đại, thế nhưng, Lão Quái Vật này cũng là bị vây ở vô ma trong đảo, mà vạn huyết đại trận xuất hiện, là chuyên môn đối phó hắn mà đến, như thế nào, dễ dàng như thế liền phá vạn huyết đại trận?

Trần Phàm mục quang mãnh liệt mà nhìn về phía bầu trời, rõ ràng, bầu trời trên Huyết Vân, cũng không có bởi vì cột máu tản đi mà tiêu tán, vẫn là xoay tròn ở trên hư không bên trong.

Tuy uy lực đã giảm yếu rất nhiều, lại như cũ tồn tại!

Nhất là đáng sợ chính là, kia một chút hào quang, không những chưa từng có chút tổn thương ảm đạm xuống, ngược lại, càng tại cột máu bị đánh tan, tản mát ra một cỗ yêu dị cảm giác tới!

Điều này làm cho Trần Phàm biết, có lẽ, sự tình cũng không có chấm dứt, hoặc là nói, có lẽ là từ lúc này, mới cũng coi là chân chính bắt đầu.

Bất quá, lúc này cột máu đánh tan, ma khí như cũ tại trong trời đất lẫn lộn, ngược lại là đem Huyết Vân bên trong phát tán ra tới từng đạo huyết quang, cho ngăn trở ở giữa không trung phía trên, bởi vậy, huyết quang không có tiếp tục khuếch tán, cũng là thể hội ma khí chính là đáng sợ, cho nên, không lo Huyết Vân, lúc này, chỉ là đem trọn cái phía trên đảo nhỏ diện tích cho bao phủ đi vào.

Bởi vậy, thật ra khiến đến toàn bộ vô ma trên đảo cái khác sinh linh, nhặt về một cái mạng!

"Tiểu tử, qua!"

Đảo nhỏ chỗ sâu trong, một đạo già nua cực kỳ khàn giọng âm thanh từ từ truyền đến, chợt, phảng phất vọt tới một đạo cường đại hấp lực, dẫn dắt Trần Phàm, thân bất do kỷ hướng trong đảo chỗ sâu trong mà đi.

Tốc độ cực nhanh, cực thời gian ngắn, Trần Phàm liền đi tới hần mục đích của chuyến này địa phương.

Đảo nhỏ chỗ sâu trong, toàn bộ không gian, đều là tràn ngập một đạo cực kỳ đáng sợ ma khí, có lẽ chính là này ma khí tràn ngập nguyên nhân, mới khiến cho đến phụ cận chi địa, cũng không có bị lúc trước cột máu phá hư, còn bảo lưu lấy nguyên lai quen thuộc bộ dáng.

Nơi này, không có một ngọn cỏ, không có gì ngoài ma khí, không có nửa điểm sinh cơ tại tuôn động, cũng tồn tại vô số đá lởm chởm quái thạch, những cái này quái thạch, nhìn như là tự nhiên tồn tại ở nơi này, nhưng Trần Phàm biết, hoàn toàn là những cái này tảng đá, ở chỗ này cấu thành một cái phức tạp mà cường đại trận pháp.

"Tiểu tử, vào đi!"

Già nua khàn giọng thanh âm lại lần nữa truyền đến, mà Trần Phàm ah không chút do dự, di chuyển lấy giống như chì hai chân, từng bước một tiến nhập đến trận pháp bên trong.

Cái chỗ này, Trần Phàm đã tới qua một lần, tự nhiên là sẽ không bị trận pháp khó khăn ở, ước chừng hơn mười phút đồng hồ sau, chính là đi ngang qua đại trận, đi đến một mảnh trống trải khu vực.

Trống trải chi địa, đông tây nam bắc bốn phương tám hướng, tất cả có một đạo chân đến vài chục trượng lớn nhỏ cột đá đứng thẳng đứng tại trong trời đất, tại bốn cây cột đá đích chính trung tâm khu vực, dường như có một phương nhỏ nhỏ tế đàn.

Nhưng mà, nếu nói là là tế đàn, còn không bằng nói vậy tế đàn càng giống là một phương Huyết Trì!

Bởi vì, tại đây tế đàn lỗ khảm, đặc dính chất lỏng như sóng đang không ngừng tuôn động, mà kia chất lỏng, hiện lên đỏ tươi vẻ, tản ra nồng nặc mùi vị huyết tinh, phảng phất máu tươi.

P phía trên Huyết Trì trong không gian, có một đạo thân ảnh, treo trên bầu trời mà nổi lơ lửng!

Đó là một lão nhân, không biết có bao nhiêu niên kỷ lão nhân, Trần Phàm cũng không biết, lão nhân này ở chỗ này đến cùng chờ đợi bao nhiêu năm, tóm lại, lão nhân chòm râu, đều cơ hồ muốn chạm đến đến trên mặt đất, mà đó của hần một thân quần áo, ah bởi vì tuế nguyệt ăn mòn, hiển lộ cực kỳ cũ nát.

Lão nhân này, cũng không phải chính bản thân hần muốn lơ lửng tại trong không gian, mà là, có một cây cực lớn khóa sắt, từ hai người bọn họ bên cạnh trên bờ vai xuyên qua, tại xuyên qua hai tay của hần cánh tay, hai chân, sau đó theo thứ tự tại bốn cây cột đá trên bờ qua cho, đem lão nhân kia cường ép cho cố định tại nơi này.

Tuế nguyệt trôi qua mà qua, lão già thân thể đã không tại cường tráng, khóa sắt xuyên qua cánh tay, thoát nhìn đều giống như bị khóa sắt sống sờ sờ gây tay tựa như, thật sự là khóa sắt quá thô, mà hai cánh tay của hần, đã chỉ còn lại có dày đặc xương trắng.

Năm đó ngộ nhập đến nơi đây, nhìn thấy lão nhân này, Trần Phàm cũng không dám đi tin tưởng mắt của mình.

Không biết là người nào, cư nhiên, như thế tàn nhẫn, đem lão nhân phong ấn tại nơi này không nói, còn muốn cho hần chịu này Đại Khổ. . . . vậy khốn vô số người tuế nguyệt lâu, điều này chẳng lẽ còn chưa đủ sao?

Sau đó cùng lão nhân kia nhận thức, Trần Phàm mới biết được, nếu như không có này sợi xích sắt, chỉ sợ trói không được phí trước!

Này khóa sắt, chính là một thân vật biến thành, trời sinh liền có được lấy phong ấn chi lực, phối hợp trong huyết trì năng lượng, cùng với bốn cây cột đá, cùng xung quanh trận pháp, mới khiến cho lão nhân kia, muốn sống không thể, muốn chết không được, ở chỗ này, không biết vượt qua bao nhiêu năm tháng?

"Tiểu tử, người rốt cuộc đã tới!"

Lúc Trần Phàm bước vào đến nơi đây, giữa không trung, lão nhân kia chậm rãi mở ra hai mắt, hướng về phía Trần Phàm, nứt ra răng cười.

Nhất đạo tinh mang, rất nhanh từ lão nhân trong mắt lướt qua, lẳng lẽ cùng bá đạo cảm giác, nhất thời tràn ngập tại đây phương trong không gian, chỉ có như vậy, mới gọi người biết, lão già này chỗ cường đại!

"Ta đúng hẹn mà đến, chỉ là Lão Quái Vật, hiện tại phiền toái không nhỏ a!"

Trần Phàm chỉ chỉ bầu trời, thần nhiên nói.

Lần đầu tiên nhìn thấy lão nhân kia, Trần Phàm trong lòng có thương cảm cảm giác, bị người như thế phong ấn cầm tù, cổ này đau nhức cùng hận, cũng không phải những người khác đủ khả năng tưởng tượng đến.

Bất quá, đem làm cái gì kiến thức thủ đoạn của lão già này, Trần Phàm mới hiểu được, lão nhân kia, kỳ thật chính là một cái Lão Quái Vật, hắn sẽ rơi xuống tình trạng như thế, ngược lại cũng có chút là gieo gió gặt bão!

Đương nhiên, vô luận Lão Quái Vật này làm người như thế nào, tâm tính như thế nào, thủ đoạn thì sao, này đều không có quan hệ gì với Trần Phàm, Trần Phàm chỉ biết, phí trước có thể mang cho hắn hi vọng, này là được rồi.

"Gây phiền toái xác thực không nhỏ, bất quá, chỉ cần tiểu tử ngươi mang đến lão tổ vật của ta muốn, có tiểu tử ngươi giúp đỡ, lão tổ là có thể đánh tan cái đồ vật này, còn có thể phá phong, còn lão tổ tự do!"

Nhìn nhìn Trần Phàm, Lão Quái Vật kia ánh mắt sắc bén bên trong, cũng là tuôn động quá độ một phần khát vọng cùng chờ mong.

Trần Phàm nói: "Ngươi muốn, ta tự nhiên đều chuẩn bị xong, bất quá ta thực lực có hạn, chỉ sợ không giúp được ngươi."

"Hắc hắc!"

Nghe vậy, Lão Quái Vật kiệt kiệt cười nói: "Tiểu tử, ngươi ah đừng tự coi nhẹ mình, rồi mới ngươi có thể tại vạn huyết đại trận, còn có thể bảo vệ bản thân, kim quang kia lại lịch, để cho lão tổ đều cảm thấy chán kinh. ngươi yên tâm đi, chỉ cần ngươi có thể giúp đỡ lão tổ thoát khỏi, như vậy, ngươi muốn biết, lão tổ đều sẽ nói cho ngươi biết."

"Đừng nói nhảm, lão tổ thời gian không nhiều lắm, ngươi nhanh chút điều tức a! chờ ngươi trạng thái phục hồi như cũ, chúng ta liền có thể bắt đầu rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: phá trận

Chương 87: phá trận

Ý tứ của Lão Quái Vật, Trần Phàm không có cự tuyệt, mặc kệ đến cuối cùng là bằng không phải trợ giúp phí trước, bản thân trạng thái, cũng là muốn khôi phục, lúc này, hắn khoanh chân mà ngồi, tiến nhập đến trong khi tu luyện.

Mà trông lấy Trần Phàm dần dần tiến nhập đến tu luyện, Lão Quái Vật kia hai mắt đồng tử, dần dần, có lảng lệ cùng vẻ dữ tợn tại tuôn động, thần sắc biến ảo, gọi người không biết hắn đến cùng suy nghĩ cái gì.

Trần Phàm lần này tổn thương, quả thực không nhẹ.

Cùng thú hoàng đánh một trận, dù cho nhờ vào Lão Quái Vật cho ma khí, đều làm hắn vô pháp chiến thắng thú hoàng, bất đắc dĩ, chỉ có thể lựa chọn tự bạo ma khí, lấy đồng quy vu tận xu thế, mới đã thương nặng thú hoàng.

Nhưng làm như vậy hậu quả, lại là trong cơ thể hắn các nơi, cũng phẳng phát bị Lôi Đình thanh phốt qua một lần, loại kia thương thế, làm cho người ta nhìn mà giật mình!

May mà Trần Phàm thân thể cường hãn độ phi thường không tệ, lúc này mới có thể rất qua, bằng không, sớm đã biến thành không hề có linh thức một cỗ khối lỗi.

Trọn vẹn qua năm ngày thời gian, Trần Phàm mới từ trong khi tu luyện lui ra ngoài, trạng thái mới khôi phục đến đỉnh phong.

Mà vừa mới tỉnh lại, Trần Phàm mục quang lập tức nhìn về phía bầu trời.

Qua năm ngày, có trời mới biết kia chưa từng tàn đi Huyết Vân sẽ phát sinh như thế nào biến hóa, tuy, kia Lão Quái Vật nói có nắm chắc có thể phá trận, có thể Trần Phàm vẫn là có chút không yên lòng.

Tại kiến thức uy lực của Huyết Vân, tin tưởng, bất luận kẻ nào đều sẽ sanh ra một cỗ vô lực cảm giác, Lão Quái Vật đích xác rất khủng bố, có thể hấn hiện tại, cần phải trải qua là bị phong ấn, vô pháp phát huy ra toàn bộ thực lực.

Này vì hấn chỗ chuẩn bị vạn huyết đại trận, nếu là có thể bị dễ như trở bàn tay phá đi, thú hoàng cũng sẽ không đối với nó kỳ thác kỳ vọng.

"Như thế nào, không tin được lão tổ?"

Nhìn thấy Trần Phàm như thế cử động, kia Lão Quái Vật lạnh lùng nói.

Bầu trời, Huyết Vân còn đang xoay tròn không chỉ, mặc dù đã chưa từng tiếp tục hấp thụ lấy tinh thuần tới bỏ khuyết lấy uy lực, thế nhưng là, nó nếu như vẫn tồn tại, kia đã nói lên, Huyết Vân uy hiếp như cũ vẫn còn ở.

Thu hồi ánh mắt, Trần Phàm thân nhiên nói: "Có lẽ lúc trước có, hiện tại không có. nếu như ngươi một mực ở cảm ứng đến ngoại giới, thì nên biết, này vạn huyết đại trận, có thú hoàng gia nhập!"

"Thú hoàng?"

Lão Quái Vật Xùy~~ âm thanh cười nói: "Liên tiểu gia hòa kia, liên tam hồn chi cảnh đều còn không có đạt tới thú con, cũng có thể được gọi là hoàng? quả nhiên là trong núi không hổ, hầu tử xưng bá Vương."

"Tiểu gia hòa, thú con, tam hồn chi cảnh?"

Trần Phàm mục quang nhẹ nhàng nhanh, này ba cái từ ngữ hấn đều nghe hiểu được, đang là vì hiểu, cho nên mới giật mình, Lão Quái Vật khẩu khí rất khinh thường, vậy cũng có nghĩa là, tam hồn chi cảnh cao thủ, đều sẽ không đặt tại người sau trong mắt.

Mà tam hồn chi cảnh, chính là phóng tầm mắt toàn bộ thế gian, cũng có thể xưng là tông sư tuyệt đỉnh cao thủ, Ngũ Nhạc khắp mặt đất, cho đến tận này, đều vẫn chưa nghe nói qua, có này nhóm cao thủ xuất hiện, bao gồm chúa tể Ngũ Nhạc đại địa năm Đại chúa tể thế lực!

"Nếu như như vậy, xem ra liên không cần ta trợ giúp." Trần Phàm nở nụ cười thanh âm, đứng dậy, thối lui đến một bên vị trí.

Lão Quái Vật nụ cười nhất thời vừa thu lại, có tí ti rét lạnh vẻ tuôn động tại lông mi, nghĩ đến, Trần Phàm lớn mật, để cho hấn rất không thoải mái, có thể chọc, Lão Quái Vật tâm tình liên bình tĩnh lại, nói: "Tiểu tử, không có ngươi, lão tổ có thể không có biện pháp nào."

Có việc cầu người, cho dù là Lão Quái Vật mạnh mẽ như vậy đại, đều không thể không thấp một ít đáng đáp.

Trần Phàm Tiểu Tiểu, nghĩ tới một chuyện, vội hỏi: "Vậy thú hoàng, đến cùng là lai lịch gì, vì cái gì đến cuối cùng, nó sẽ như thế điên cuồng?"

"Vậy thú con a!"

Lão Quái Vật cười nói: "Nó chính là ma ngạc Vương nhất tộc, tộc đàn gia hòa, xem như có một chút thực lực, bất quá vận khí của bọn nó không tốt. nhiều năm trước, tại lão tổ ta bị vây ở chỗ này thời điểm, chúng nhất tộc, ah là bị người cưỡng ép nhiếp đến nơi này!"

"Đây là vì sao?"

"Rất đơn giản!"

Lão Quái Vật hai mắt nhất thời vô cùng rét lạnh: "Nếu như lão tổ là tù phạm, nó ma ngạc Vương nhất tộc, chính là trông coi tù phạm lính canh ngục!"

"Chỉ bất quá, thân là lính canh ngục chúng, lại đồng dạng không có tự do. trông coi lão tổ?"

Lão Quái Vật lạnh lùng cười cười, nói: "Chúng trông coi được không? sự hiện hữu của bọn nó, chỉ là vì hôm nay vạn huyết đại trận chuẩn bị. nhiều lần thú triều chỗ sinh ra sát lục, kỳ thật là vì thu thập vô số tinh huyết, đi khởi động vạn huyết đại trận!"

"Một khi đại trận khởi động thất bại, ma ngạc Vương nhất tộc sẽ vĩnh viễn kiếp không còn nữa, so với toàn bộ chúng tộc bị diệt, để nó một cái, đương nhiên là tốt nhất. hiện tại, ngươi còn có cái gì muốn biết rõ, chạy nhanh hỏi, thời gian không nhiều lắm."

"Không có khác, Lão Quái Vật, ta chỉ nghĩ báo cho ngươi, vô luận là phá trận, hay là ngươi phá phong, ta đều không giúp được ngươi."

Trần Phàm thân nhiên nói.

"Tiểu tử, nguyên lai ngươi còn là tin bất quá lão tổ!" Lão Quái Vật hai mắt hơi hơi xiết chặt, nói.

Trần Phàm trong nội tâm, đích xác có không tin được ý tứ của Lão Quái Vật, gia hòa này, tuy tiếp xúc thời gian không nhiều lắm, có thể hấn tàn nhẫn cùng vô tình, Trần Phàm đã sớm lĩnh giáo qua, không thể không đề phòng!

Nhìn nhìn Trần Phàm, một lát sau, Lão Quái Vật nở nụ cười thanh âm, nói: "Kỳ thật ngươi đại cũng không tất, thế gian này bất luận kẻ nào đối với lão tổ mà nói, cũng có thể lợi dụng, thậm chí đi vào tình đánh chết, nhưng mà, bất kể như thế nào, lão tổ cũng sẽ không ra tay với ngươi."

"Phải không?"

Lão Quái Vật nghiêm nét mặt nói: "Lão tổ sở dĩ muốn dạy ngươi hóa Thần Ma tâm đại pháp, là vì, ngươi trời sinh liền có được lấy Ma Thần thân thể, hắc hắc, đây là lão tổ nhiều năm qua, duy nhất gặp, lão tổ này một thân y bát, còn phải dựa vào ngươi truyền thừa hạ xuống, như thế nào phá hủy ngươi?"

"Ma Thần thân thể?"

Trần Phàm không thể bỏ trí bằng không cười, hắn có thể sẽ tin tưởng mình là này cái gọi là Ma Thần thân thể, nhưng hắn. . .

"Tiểu tử, ngươi đừng không tin! nếu như không có Ma Thần thân thể, ngươi không có khả năng hóa Thần Ma tâm đại pháp liền có thể nhẹ nhõm thượng thủ cũng tu luyện thành công, lại còn. . ."

Lão Quái Vật trầm giọng nói: "Ngươi nếu như thành công tu luyện hóa Thần Ma tâm đại pháp, thì nên biết, nếu là người bình thường, thì triển phương pháp này, tuy trong thời gian ngắn tu vi tiến nhanh, nhưng đồng thời, cũng sẽ hẳn phải chết không thể nghi ngờ, chỉ có Ma Thần thân thể, cùng với lão tổ loại này thể chất, mới có thể bình yên vô sự."

Điểm này, Trần Phàm tin tưởng!

Cùng Lăng Thiên Phong đại chiến, chính là hóa Thần Ma tâm đại pháp tác dụng, sau đó, cũng chỉ là tổn hao tinh khí thần, Trần Phàm sở dĩ nói, tại võ ma đảo tài năng hoàn toàn khôi phục tiêu hao hết tinh khí thần, cũng là bởi vì, muốn từ Lão Quái Vật nơi này, đạt được hoàn chỉnh hóa Thần Ma tâm đại pháp.

Có được hoàn chỉnh hóa Thần Ma tâm đại pháp, thì triển, tuy cũng sẽ có thân thể suy yếu. . . dĩ chứng, lại sẽ không ảnh hưởng đến thần hồn, cũng sẽ không khiến tiêu hao hết tinh khí thần, không thể dùng biện pháp khác phục hồi như cũ trở về!

"Mà này lưỡng loại thể chất, đều là cực kì thừa thót, nhất là Ma Thần thân thể, càng thêm khó được, cho nên lão tổ đối với ngươi, có lòng yêu tài, tuyệt sẽ không tổn thương ngươi." Lão Quái Vật thành âm thanh nói.

"Ái tài?"

Trần Phàm cười nhạt một tiếng, nói: "Thời gian không nhiều lắm, ngươi có thể bắt đầu phá trận."

Nếu như thật yêu tài, cũng sẽ không lưu lại một tay, để cho hắn Trần Phàm đặc biệt còn muốn tới một chuyến võ ma đảo, mặc dù là có sự tình muốn để mình hỗ trợ đi làm, nhưng cũng là lòng lợi dụng chiếm đa số.

Lão Quái Vật giả thành tỉnh, tự ah nhìn ra, Trần Phàm cũng không hoàn toàn tin tưởng hắn, không khỏi cười khỏ thanh âm, sau đó nói: "Tiểu tử, vạn huyết đại trận, đích xác có khắc chế lão tổ năng lực, bất quá những năm gần đây, lão tổ tuy bị nhốt, nhưng một thân thực lực lại đang không ngừng tiến, những người kia nhiều năm trước làm chuẩn bị, cho tới bây giờ, tự nhiên muốn uy lực giảm nhiều."

"Phá trận thời điểm, lão tổ chỉ cần ngươi làm một chuyện, mượn trong cơ thể ngươi thần bí kia chi vật, tới thủ hộ ở lão tổ thân thể, mặc kệ phát sinh chuyện gì, ngươi đều muốn làm được."

Nghe vậy, Trần Phàm trong nội tâm kinh ngạc kinh sợ, tuy, Vạn Cổ Bất Hủ lực ba động, bị Lão Quái Vật đã phát hiện, nhưng hắn có thể liếc thấy, trong cơ thể mình tồn tại đồ vật, phần này nhân lực đầy đủ kinh người, khó trách cũng có thể không đem tam hồn chi cảnh cao thủ để ở trong mắt.

"Nếu như ngươi chết, đại trận còn tiếp tục, ta ah sống không nổi, cho nên, ngươi yên tâm đi." Trần Phàm thần nhiên nói.

"Hảo!"

Lão Quái Vật cười lớn một tiếng, hú dài: "Hôm nay, chính là lão tổ phá vây khốn, ha ha ha, thống khoái a!"

Trong tiếng cười lớn, này trần ngập tại thạch trong trận ngập trời ma khí, rồi đột nhiên bắt đầu cuộn cuộn, tiếp theo sát, hóa thành trùng trùng điệp điệp Ma Vân, chậm rãi thẳng lên giữa không trung.

Ma Vân vừa hiện, bầu trời phía trên, kia tản ra nồng nặc mùi vị huyết tinh Huyết Vân, tại yên tĩnh năm ngày sau đó, rốt cục bắt đầu phóng thích thuộc về nó nguyên lai uy lực.

"Oanh, oanh!"

Bất động tại Huyết Vân ở giữa một chút hào quang, trong giây lát lập lòe ra vô tận tia máu tới!

Từng đạo tia máu, trong nháy mắt, lại lần nữa ngưng tụ thành một đạo ngàn trượng cột máu, mà, hướng kia Ma Vân, hung hăng đập tới, nhất thời kia phiến không gian vạn vạo, đầy trời không khí trực tiếp là muốn nổ tung lên.

Ma Vân tốc độ như trước vô cùng chậm rãi, giống như là bò sát lấy con rùa đen, đối mặt Huyết Vân tiến công, nó dường như tránh không kịp, ah không có bất kỳ phòng ngự thủ đoạn, nhưng dựa vào kia ngàn trượng cột máu, đem xuyên qua, sau đó, cột máu giống như cầu vồng, tiếp tục lấy nguyên lai uy lực, lướt hướng thạch trận bên trong Lão Quái Vật.

Lần này, Huyết Vân sắp sửa Lão Quái Vật triệt để giết chết!

Nhìn nhìn thẳng rơi xuống cột máu, Lão Quái Vật không tiếng động cười, nhẹ quát khẽ: "Ngưng!"

Đột nhiên, không gian phẳng phất bị giam cầm, rất nhanh rơi xuống cột máu, tại giữa không trung nhất thời bị định dạng ở, mà kia bị xuyên thủng Ma Vân, lúc này, nhanh chóng lan tràn ra, chỉ là một sát, phẳng phất thì có ngàn trọng lớn nhỏ, đem kia cột máu bao bọc mà vào.

"PHÁ...!"

Theo Lão Quái Vật hét lớn, ma khí tuôn động, lực lượng đáng sợ đổ xuống mà ra, không lồ kia cột máu, hào quang trong chớp mắt bị áp chế, lại một lần đang cùng Lão Quái Vật đối kháng, bắt đầu rồi tan vỡ.

Bất quá, Huyết Vân tựa hồ có chuẩn bị mà đến, đem làm cái gì cột máu sắp tán loạn ra, vạn đạo tia máu, như là nắng gắt hào quang, tự bầu trời trên rơi.

Những cái này tia máu, có được lấy cực kỳ đáng sợ hủy diệt lực lượng, vừa mới va chạm vào những ma khí kia, để cho người sau như là hàn băng gặp được liệt hỏa, có bị tan rã dấu hiệu.

Lão Quái Vật tu vi trong mấy năm nay tinh tiến rất nhiều, nhưng này vạn huyết đại trận dù sao cũng là vì hấn chỗ chuẩn bị, chẳng quản tuế nguyệt trôi qua, cái gọi là chuẩn bị, đã không có lúc trước như vậy hảo hiệu quả, cũng đã không phải là Lão Quái Vật nhẹ nhõm là có thể hóa giải.

Giờ khắc này, tại Lão Quái Vật già nua trên mặt, Trần Phàm ah là lần đầu tiên, nhìn thấy hấn có vẻ mặt ngưng trọng!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 88: hóa Thần Ma tâm đại pháp

Chương 88: hóa Thần Ma tâm đại pháp

Huyết Vân che khuất bầu trời, phát ra vạn đạo tia máu, lúc này, phẳng phất là lưỡi hái của tứ thần đồng dạng, tại dễ như trở bàn tay thu gặt lấy kia ngập trời ma khí!

Rồi mới Ma Vân, còn có thật lớn uy thế, nhưng bây giờ, lại là chờ bị xâu xé dẽ bò!

Trần Phàm mục quang lạnh lùng nhìn lên bầu trời trên Huyết Vân, nguyên lai giờ này khắc này, Huyết Vân mới bắt đầu thể hiện ra nó nhất uy lực cường đại, nguyên lai, chờ đợi lâu như vậy, là vì dẫn Lão Quái Vật xuất hiện, để thất bại trong gang tấc!

Nhiều năm qua, hấp thu vô số tinh huyết, làm cho Huyết Vân vào hôm nay xuất hiện, mặc dù còn không có cái gọi là linh tính, có thể hiển nhiên, đã có đủ tương đối công kích ý thức.

Bởi vậy, nguy hiểm liền càng thêm lớn.

Ngắm nhìn giữa không trung trên tia máu uy lực, Lão Quái Vật thần sắc mặt ngưng trọng đồng thời, trong hai mắt, cũng là nhất đạo tinh mang như thiểm điện mãnh liệt bắn, lúc này, thiên địa run rẩy, chỉ thấy đến vô cùng vô tận linh khí tại nó sau lưng điên cuồng ngưng tụ sôi trào, như cuộn cuộn biển rộng.

"Uống!"

Tại đây giống như giếng biển cả linh khí bên trong, đem làm cái gì có một chút ma khí thấm thấu đi vào thời điểm, rõ ràng, tất cả linh khí, cũng bị chuyển hóa thành ma khí, sau đó, sau lưng Lão Quái Vật hội tụ lấy.

"Tiểu tử, ngươi hảo hảo mở mang kiến thức một chút, hoàn chỉnh hóa Thần Ma tâm đại pháp, đến cùng có như thế nào uy lực! nó có thể không chỉ là để cho bản thân tu vi tạm thời tinh tiến đơn giản như vậy!"

"Rống!"

Ngập trời ma khí, sóng đồng dạng tuôn động tại trong không gian, chợt trùng trùng điệp điệp xông tuôn ra đi, kia cổ hơi thở, có hủy thiên diệt địa cảm giác.

Ma khí chính là trùng kích, trong thiên địa, phảng phất là nổi lên không khí Long Quyển Phong bạo, hư không đều là bắt đầu bị xé nát.

Đối mặt như vậy uy thế, tự Huyết Vân bên trong sinh ra vạn đạo tia máu, chưa từng có chút né tránh, tại run rẩy bên trong, hào quang lấp lánh, lực lượng kinh khủng, chợt là cuốn toàn bộ thiên địa.

Xa xa bầu trời bên trong, đỏ lên tới sầm uất đại lực lượng, giống như lời đình chạm vào nhau, làm cho không gian, không ngừng hồng mất ra.

Huyết Vân chỉ lực không thể nghi ngờ là rất đáng sợ, cùng ma khí đánh tới, liền là có thêm dễ như trở bàn tay lực lượng, nhanh chóng tan rã mê muội khí, chỉ là mấy giây thời gian mà thôi, bầu trời trên ma khí số lượng, đã tiêu tán hơn một nửa.

Nhưng mà, trong trời đất, tồn tại càng nhiều, hay là vô cùng vô tận linh khí, tại hóa Thần Ma tâm đại pháp, thiên địa linh khí liên tục không ngừng hội tụ mà đến, hóa thành tinh thuần ma khí, sau đó xông lên bầu trời.

Huyết Vân chẳng quản uy lực vô cùng khủng bố, có thể ma khí thao thao bất tuyệt, không có cuối cùng, này tiêu so sánh, dần dần, kia tất cả chiếm nửa cái thiên không lưỡng Đạo nhan sắc, lúc này, màu đỏ tươi vẻ, đã bị toàn lực áp chế.

Trần Phàm tâm thần run rẩy một chút, hóa Thần Ma tâm đại pháp đúng là như thế đáng sợ, nó hóa thiên địa linh khí vì ma khí, đều không cần luyện hóa, có thể trực tiếp lấy ra, hơn nữa tốc độ hay là như thế nhanh.

Tuy, này có Lão Quái Vật bản thân thực lực nhân tố ở bên trong, lại cũng thể hiện hóa Thần Ma tâm đại pháp uy lực!

Nếu như không có hóa Thần Ma tâm đại pháp chèo chống, mặc kệ Lão Quái Vật thực lực mạnh cỡ bao nhiêu, tại bị phong ấn ở dưới tình huống, bất kể như thế nào, cũng không thể đem Huyết Vân chỉ lực, chặn đường tại giữa không trung, lại còn còn có thể đem cho ngăn chặn.

Thời gian chậm rãi chuyển dời đi qua, bầu trời, hắc sắc giang sơn càng lúc càng rộng rộng rãi, mà ma khí chính là lan tràn, cũng là dần dần đang ép gần Huyết Vân, tuy kia vạn đạo tia máu còn đang, vẫn còn không ngừng tan rã mê muội khí, có thể ma khí xuất hiện tốc độ thật sự quá nhanh, nhanh đến tia máu tan rã tốc độ hoàn toàn đều theo không kịp.

Nếu như liên tiếp tục như vậy, Trần Phàm tin tưởng, vạn huyết đại trận cuối cùng nhất định sẽ bị phá, nhưng Trần Phàm càng thêm tin tưởng, phương này đại trận uy lực, tuyệt không đến mức này. . .

"Àm àm!"

Bầu trời, không ngừng có thảm thiết tiếng nổ vang lên triệt, từng đợt đáng sợ năng lượng rung động, vô cùng điên cuồng tàn sát bừa bãi lấy phương này không gian, tại ma khí cùng tia máu đối kháng, nơi này đã biến thành chân không khu vực.

"Phá cho ta!"

Nào đó thời khắc này, Lão Quái Vật bỗng nhiên lạnh lùng quát, chợt, cuốn cuộn ma khí, đem vạn đạo tia máu, đều là bức tại dưới Huyết Vân, chỉ thiếu chút nữa, liền có thể xông vào Huyết Vân bên trong.

Lúc này, Lão Quái Vật cũng là trùng điệp thở dốc một hơi, như thể thi triển, đối với hắn bây giờ trạng thái mà nói, hiển nhiên ah là phi thường cố sức, mà cho dù thấy được thắng lợi trong tầm mắt, hắn cũng chưa từng có chút buông lỏng, hiển nhiên, Lão Quái Vật trong nội tâm ah minh bạch, vạn huyết đại trận, còn như trước rất cường đại.

Đầy trời ma khí, che khuất bầu trời, như một phương không lồ mây đen, đem trọn cái bầu trời, tính cả kia Huyết Vân cùng nhau cho che dấu, đại địa, nhất thời trở nên đen kịt vô cùng.

Nhưng mà, tại ma khí vừa mới che lại Huyết Vân, liền là có thêm một đạo tia máu, từ cái này Ma Vân phía trên, xé rách không gian, như tia chớp đồng dạng, chui ra tầng mây, xuất hiện ở trong hư không.

"Ông!"

Ngay vào lúc này, một hồi quái dị ba động, đột nhiên tuôn ra dâng xuất, tại sau đó, Trần Phàm rõ ràng cảm ứng được. . .

"Tiểu tử, trợ lão tổ giúp một tay!"

Dưới Lão Quái Vật, phương đó như cùng là Huyết Trì trong tế đàn, lúc này, phảng phất máu tươi chất lỏng, mãnh liệt sôi trào lên, từng đạo nồng nặc cực kỳ mùi vị huyết tinh, cũng ở phiêu tán xuất ra, nhưng cũng không phải tứ tán mở đi ra, mà là, hướng phí trước bao vây đi qua.

Những cái kia giống như máu tươi chất lỏng, dường như là nhận lấy loại nào đó lôi kéo, nháy mắt, lại hóa thành một chuỗi chuỗi đỏ như máu tiễn, bắn về phía Lão Quái Vật!

Luận uy lực, trong tế đàn mới xuất hiện thế công, xa không kịp trời cao trên Huyết Vân, nhưng mà, cơ thể Lão Quái Vật liền gần trong gang tấc, hắn tuy thực lực cao thâm mặc trác, có thể bây giờ còn là tại bị trong phong ấn, có hóa Thần Ma tâm đại pháp, có thể Hóa Linh khí vì ma khí, thi triển ra ngập trời chỉ lực, lại là đối với gần trong gang tấc những công kích này, chút nào không một chút phản kháng lực.

Như tại ngày xưa, không có Huyết Văn chi lực, Lão Quái Vật tự cũng không sợ, nhưng bây giờ là bất đồng, bằng không mà nói, trong tế đàn cất dấu thể công, sớm đã đem Lão Quái Vật hóa thành máu tươi.

Trần Phàm không chút do dự, phi thân nhảy lên, xuất hiện ở trên tế đàn, chính là có cuộn cuộn ma khí, đi qua hóa Thân Ma tâm đại pháp bị đề luyện ra hiện, mà, hướng tế đàn trấn áp đi qua.

Hay là câu nói kia, Lão Quái Vật không xảy ra chuyện gì, bằng không, không nhưng chính hắn có nguy hiểm tánh mạng, hắn hi vọng, cũng sẽ theo Lão Quái Vật gặp chuyện không may mà tan thành mây khói!

"Tiểu tử, không có tác dụng đâu, nếu là những công kích này hữu hiệu, lão tử ta há bị bị nhốt mấy trăm năm?"

Quả nhiên, ma khí tại tiếp xúc đến những cái kia huyết hồng tiễn, như khói xanh, nhanh chóng từ từ tiêu tán, những cái này do màu đỏ tươi chất lỏng biến thành mũi tên nhọn, phảng phất có được một loại thôn phệ chi lực.

Trần Phàm khẽ cắn môi, vội vàng ngồi xếp bằng xuống, tâm thần tại thể nội đi thúc dục lấy Vạn Cổ Bất Hủ lực!

Trần Phàm cũng không biết, chính mình có thể không thể thúc dục Vạn Cổ Bất Hủ lực, có vẻ như gia hỏa này, thường thường đều là tại chính mình gặp muốn chết nguy hiểm, hoặc là, gặp được nó cần có năng lượng, nó mới có chỗ cử động.

Trước mắt tình huống tuy nguy hiểm, có thể nói tóm lại, cũng không phải trực tiếp nhằm vào Trần Phàm mà đến, Vạn Cổ Bất Hủ lực tại Trần Phàm trong nội tâm, mặc dù là vô thượng thần vật, có thể có một số việc, nó cũng không thể phán đoán.

Từng đạo máu tươi, như thiểm điện phá không mà đến, chỉ là một cái chớp mắt, chính là nhích tới gần Trần Phàm thân thể, cảm thụ được máu tươi trên truyền lại tới khiếp người khí tức, Trần Phàm cả người đều là nhanh nhảy lại.

Nếu như Vạn Cổ Bất Hủ lực không để ý tới lời của hắn, này máu tươi có thể hay không lên hắn vẫn chưa biết được, Lão Quái Vật lại nhất định sẽ bởi vậy trọng thương, đến lúc đó, Huyết Văn chi lực, sẽ trùng trùng điệp điệp trùng kích hạ xuống.

"Vạn Cổ Bất Hủ lực, lúc này, ngươi có thể ngàn vạn không thể để cho ta thất vọng a!"

Tâm thần đang không ngừng thúc dục lấy Vạn Cổ Bất Hủ lực, đồng thời, hắn cũng là hai tay như điện, đi oanh kích lấy những cái kia máu tươi, bất kỳ một cái nào thời điểm, mặc dù đến vạn bất đắc dĩ tình trạng, Trần Phàm cũng sẽ không đi thủ vững lấy một con đường, như vậy quá bị động.

Có thể nháy mắt, Trần Phàm ánh mắt liên ngưng đọng lại, những cái kia máu tươi, phảng phất hư ảo chi vật, vậy mà, trực tiếp từ bàn tay hắn bên trong xuyên qua. . . .

"Đáng chết!"

Trần Phàm thầm mắng thanh âm, hắn làm như vậy, chính là vì để mình đặt mình trong tại trong nguy hiểm, hảo mượn lần đi bức ra Vạn Cổ Bất Hủ lực, thật không nghĩ đến, bọn người kia, để ý cũng không thêm hắn.

Bởi vậy, cũng chỉ có thể đem hi vọng đặt ở Vạn Cổ Bất Hủ lực phía trên.

Tựa hồ là phát giác được Trần Phàm phải đối mặt lấy quần cảnh, giữa không trung bị khóa sắt cùng cột đá chỗ cố định lấy Lão Quái Vật, thân thể đột nhiên trầm xuống, mang theo một cỗ năng lượng cường đại, bạo vọt xuống tới.

"Ồ, ồ!"

Hur không vì vậy mà tại gào thét, Lão Quái Vật thực lực, đã là như thế đáng sợ!

Nhưng những năng lượng này, còn vô pháp ngăn cản máu tươi, bằng không, Lão Quái Vật sẽ không để cho Trần Phàm tới hỗ trợ, cỗ năng lượng này, đúng là trực tiếp từ Trần Phàm Thiên Linh Cái bên trong dũng mãnh vào, sau đó, phảng phất cười xe nhẹ đi đường quen chạy ở phía sau người trong cơ thể, một cái chớp mắt, xuất hiện ở Vạn Cổ Bất Hủ lực phía trước.

Trần Phàm trong cơ thể, đã từng có lưu Lão Quái Vật ma khí, bởi vậy, đối với người sau mà nói, Trần Phàm thân thể, hắn cũng không xa lạ gì.

Năng lượng đến, chính là điên cuồng xông đánh ra ngoài.

"Ông!"

Vạn Cổ Bất Hủ lực tại cảm ứng được nguy hiểm, rốt cục bắt đầu rung động, óng ánh kim mang, như không có gì, đem Lão Quái Vật năng lượng bao bọc mà vào, chợt hấp thu không còn.

Nếu như cũng đã động, Vạn Cổ Bất Hủ lực hiển nhiên không có theo này thu tay lại, kia một đạo kim mang, cũng ở tâm thần của Trần Phàm thúc dục, lập tức phá thể bên trong, tại Trần Phàm thể ngoại, hóa thành một đạo kim sắc che chắn.

"Xuy xuy!"

Đạo kia Đạo máu tươi, đang đến gần kim mang, liền lập tức bị tiêu trừ. . . không đúng, cũng không phải bị tan rã, mà là, bị kim mang cho hấp thu.

Trần Phàm rất rõ ràng cảm ứng được, những cái này kim mang, hấp thu máu tươi bên trong năng lượng, sau đó đều vọt vào Vạn Cổ Bất Hủ lực.

Ngược lại là không nghĩ tới, cư nhiên trong tế đàn năng lượng, ah sẽ trở thành Vạn Cổ Bất Hủ lực đồ ăn. . .

Đã không còn trí mạng nguy hiểm, Lão Quái Vật cũng là rốt cục có thể buông tay thi triển, chỉ thấy được, bầu trời, đầy trời ma khí, tại tâm thần hấn điều khiển, dần dần, có một đạo cự đại thân ảnh, tại chậm rãi ngưng hình hóa ra.

"Tiểu tử, thấy rõ ràng, hoàn chỉnh hóa Thần Ma tâm đại pháp, thực sự không phải là cần khâu quyết, mà là, muốn đem Ma Thần chi thân cho ngưng luyện ra, ngươi vốn chính là Ma Thần thân thể thể chất, này đối với ngươi mà nói, cũng không khó khăn lắm!"

"Hôm nay, lão tổ liền trả lại ngươi người đầu tiên tình, xem trọng!"

Tiếng quát, ở giữa thiên địa, nhất tôn mấy trăm trọng lớn nhỏ thân ảnh, đã là ngạo nghễ đứng sừng sững lấy. . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Tứ đại Thần Thú

Chương 89: Tứ đại Thần Thú

Thân ảnh khổng lồ, có cực đoan đáng sợ linh lực tại tuôn động lấy!

Võ ma đảo tuy giam cầm linh lực phát ra, có thể Trần Phàm lão đã sớm biết, trên thế giới bất kỳ một sự kiện, cũng có thể tuyệt đối mà nói, bọn họ những người này, thậm chí càng cường đại hơn cao thủ, tại võ ma đảo không thể thi triển linh lực, đó là bọn họ những người này, tu vi quá yếu, vô pháp chống lại ở võ ma đảo cường đại cấm cố lực lượng.

Một khi thực lực bản thân, vượt qua vượt qua Đạo này cấm cố lực lượng, như vậy, liền có thể tại võ ma trên đảo thông suốt, ví dụ như, hiện giờ xuất hiện Đạo này mấy trăm trọng lớn nhỏ thân ảnh.

Đạo này thân ảnh, toàn thân trên dưới đen xì như mực, ma khí phát ra, như là tới từ ở Cửu U khu vực bên trong Minh Thần đồng dạng, đáng sợ linh lực ba động, bản thân ảnh bên trong truyền ra, trực tiếp làm cho mảnh không gian này đều là tùy theo trở nên chấn động vặn vẹo.

Này một đạo thân ảnh, cùng Trần Phàm lúc trước mượn Lão Quái Vật chi lực, cùng thú hoàng đánh một trận, chỗ ngưng tụ ra tới cự Đại Ma Thần, có tương đồng khí tức, đương nhiên, tự nhiên là Đạo này thân ảnh càng thêm cường đại, thực lực của hai bên bày ở chỗ này.

"Tiểu tử, hóa Thần Ma tâm đại pháp tinh túy ngay ở chỗ, lấy bản thân thần hồn làm chủ, thành tựu Ma Thần chi thân! quá trình này, cần chính ngươi đi cảm ngộ, lúc ngươi đem hóa Thần Ma tâm đại pháp tu luyện tới cực hạn tình trạng, tin tưởng, ngươi nhất định có thể lĩnh ngộ đến trong đó huyền ảo, mà lão tổ ah rất chờ mong, ngươi này Ma Thần thân thể biến thành hình ra Ma Thần chi thân, đến cùng cường đại đến như thế nào một loại tình trạng!"

Lão Quái Vật tiếng hét dài, mấy trăm trọng lớn nhỏ Ma Thần, thực chất ánh mắt, nhất thời vô cùng rét lạnh hạ xuống, khổng lồ thân thể, sải bước ra, liền phẳng phát xuất hiện ở Huyết Vân lúc trước, mà, một quyền kia, hung ác đập phá ra ngoài.

"Oanh, oanh!"

Này đầy trời ma khí, sát thời gian này, đều dung nhập vào Ma Thần một quyền kia, mang theo ngập trời chi lực, trùng kích mà đi.

Đối mặt này tuyệt thể hung hãn một quyền, Huyết Vân ah đang kịch liệt run rẩy, huyết quang cuốn, chỉ thấy đến từng đạo to lớn đồ như máu quang trụ, rồi đột nhiên từ kia Huyết Vân ở trong dâng lên, kia sền sệt về, như máu tươi.

Tất cả quang trụ, trong khoảnh khắc liền tương dung tại một chỗ, hóa thành một đạo to lớn hơn cột máu, một loáng sau, cùng kia Ma Thần quyền, ngang nhiên va chạm với nhau.

Trầm thấp âm bạo thanh âm, cơ hồ là đem không có gì ngoài đảo nhỏ, phụ cận hơn mười dặm chi địa trên hết thảy, tất cả đều chấn trở thành hư vô, đáng sợ chi uy, như Mặt Nhật Hàng Lâm.

Nhưng, uy lực của Huyết Vân chẳng quản mạnh mẽ rất lớn, nhưng bây giờ, đã không có nỗi lo về sau, toàn lực thi triển Lão Quái Vật, không thể nghi ngờ muốn càng cường đại hơn, kia trùng trùng điệp điệp một quyền, tại tiếp xúc đến cột máu trong chớp mắt, cột máu liền phảng phất là tuyết động gấp được Liệt Nhật, bị dễ như trở bàn tay cho tan rã.

Một quyền này, thẳng tắp lướt đi, từ cột máu đỉnh, một mực xuyên qua đến Huyết Vân lúc trước, mà, như trước còn mang theo lực lượng cường đại, trực tiếp đánh hướng Huyết Vân.

"Nhiều năm uy hiếp, liền tại hướng bị phá, ha ha, để cho lão tổ vạn phần sướng khoái a!"

Tiếng cười to, hung hãn cực kỳ một quyền, không hề có giữ lại oanh kích trên Huyết Vân mặt, nhất thời, càng thêm đáng sợ ba động, điên cuồng cuốn ra, mặt thường có thể thấy, không lồ Huyết Vân, có từng đạo khe nứt xé rách ra.

Đem làm cái gì mấy giây sau khi đi qua, toàn bộ Huyết Vân, đã là giống như trương không lồ mạng nhện treo ở bầu trời, từng đạo trong khe nứt, có vô số năng lượng khí tức, bắt đầu không ngừng phát ra.

Đây không phải Huyết Vân vẫn còn ở tích góp lấy một kích cuối cùng, mà là dĩ nhiên bị đánh tan, tất cả ẩn trong này năng lượng, đều muốn theo gió tản đi, chôn vùi tại trong không gian.

Ngẩng đầu nhìn lên trời Lão Quái Vật, lúc này hai mắt đã là vô cùng rét lạnh, hân lạnh lùng quát: "Uy hiếp lão tổ nhiều năm như vậy, liền nghĩ như vậy tản đi, khả năng sao?"

Theo tiếng nói vang lên, kia cự Đại Ma Thần chợt khê động, ma khí nhất thời phô thiên cái địa xông tuôn ra đi, kia sắp sửa tản đi Đạo đạo năng lượng, rõ ràng, tại ma khí chính là bao trùm, dường như là bị thôn phệ đồng dạng.

"Ong!"

Trong lúc bắt chợt, kia hóa thành che chắn kim sắc quang mang, như kia Lôi Đình đồng dạng, chỉ là một cái chớp mắt, liền xuất hiện ở Ma Thần phía trên, mà kim mang bao phủ xuống, dĩ nhiên là đem Huyết Vân bên trong tất cả năng lượng, đều bao vào.

Lão Quái Vật lặng rồi ngẩn người, sau đó cười to: "Hảo, ngươi đã cần, nhớ lại ngươi trợ qua lão tổ, chỗ tốt này, liền đưa cho ngươi."

Đứng sừng sững trong thiên địa Ma Thần nhất thời từ từ tiêu tán, đầy trời ma khí, phảng phất ah ở thời điểm này, một lần nữa biến trở về thiên địa linh khí, ẩn vào hư không bên trong.

Mà giờ khắc này, đã không còn Huyết Vân uy hiếp, trong tế đàn năng lượng, nhiều nhất, cũng chỉ có thể để cho Lão Quái Vật chịu một ít thống khổ, không còn có thể đối với hắn có sinh mạng uy hiếp, bằng không mà nói, cũng sẽ không có vạn huyết đại trận xuất hiện.

"Tiểu tử, cảm ơn ngươi rồi!"

Lão Quái Vật từ thu hồi đứng ở giữa không trung trên mục quang, cúi đầu nhìn nhìn Trần Phàm, có phần có vài phần thành ý nói.

Mục quang lướt xuống, Lão Quái Vật tự nhiên cũng là trước tiên nhìn thấy cái kia tế đàn, cặp mắt của hắn, không khỏi đại hỉ, nguyên lai, tế đàn đã là trống không, bên trong tất cả năng lượng, thì ra, tại vừa rồi cũng bị thần bí kia kim quang cho hấp thu đi.

Lão Quái Vật nhin không được lại nhìn mắt bầu trời, đang tại hấp thu Huyết Vân năng lượng kim sắc quang mang, thờ dài: "Tiểu tử, ngươi ngược lại là may mắn, cư nhiên loại bảo vật này được nhận được."

Trần Phàm cười nhạt một tiếng, tâm thần âm đạm, nếu như có thể đổi về phụ thân, cùng với Trần gia các thời kỳ bình an, những bảo vật này cùng thần vật, lại được coi là cái gì.

"Hiện tại, làm phức tạp lấy lão tổ uy hiếp đều đã không có, tiểu tử, đem phệ linh châu cho lão tổ a, mấy trăm năm bị phong ấn, lão tổ đều chờ không được muốn ly khai nơi này." một lát sau, Lão Quái Vật nói.

"Gấp gáp như vậy? không nghỉ ngơi nhiều một chút?" Trần Phàm hỏi.

Lão Quái Vật nở nụ cười thanh âm, nói: "Khó được ngươi như vậy quan tâm lão tổ, tuy lão tổ biết, ngươi cũng không phải quan tâm, nhưng vẫn là muốn nói với ngươi tiếng cảm ơn!"

"Cảm ơn ngược lại là không cần phải, chỉ là hi vọng ngươi tại thoát khỏi, có thể tuân thủ lời hứa!" Trần Phàm chợt đáp, trong lòng bàn tay một phen, phệ linh châu xuất hiện, ném hướng Lão Quái Vật.

"Tuân thủ hứa hẹn? ha ha!"

Lão Quái Vật cười to thanh âm, tiếp nhận phệ linh châu, nghiền ngẫm nói: "Tiểu tử, ngươi đã biết lão tổ thủ đoạn, chẳng lẽ sẽ không sợ, lão tổ thoát khỏi, sẽ cho ngươi tới điểm thủ đoạn gì sao?"

"Ngươi sẽ sao?" Trần Phàm hỏi ngược lại.

"Vì cái gì sẽ không?"

Lão Quái Vật thanh âm hơi hơi phát lạnh, nói: "Tuy tiểu tử ngươi là hóa Thần Ma tâm đại pháp tốt nhất người thừa kế, vì cái này, lão tổ sẽ không phá hủy ngươi, nhưng, ngươi cũng không phải một cái có thể được chừng không người, nếu như lão tổ muốn tiếp tục lợi dụng ngươi, không thể nói trước, cũng chỉ có thể đối với ngươi làm chút gì đó."

"Nếu ngươi muốn làm cứ làm, không chế cũng tốt, cái gì cũng tốt, ta đều không sao cả, hay là câu nói kia, ta không phải là những người khác, ngươi ah không phải hối hận là được."

Trần Phàm con mắt híp lại đối mặt Lão Quái Vật, trong thần sắc, không thấy có chút kinh hoảng cùng sợ hãi, đề phòng người trước mắt, là nhận thức về sau liền có chuẩn bị tâm lý.

Nếu là ở trước kia, Trần Phàm còn thực không có cách nào ngăn cản Lão Quái Vật làm bất cứ chuyện gì, nhưng hôm nay, trừ phi Lão Quái Vật nguyện ý buông tha cho phe linh châu, bằng không mà nói, hẳn ngươi sẽ phải hối hận.

Nghe được Trần Phàm lời nói này, Lão Quái Vật vậy mà trầm mặc lại, sau một hồi, mới vừa nói nói: "Tiểu tử, ngươi trọng tình trọng nghĩa, tương đối mà nói, ngươi còn có thể tính một người tốt. lão tổ ta chẳng những đối với ngươi có ân cứu mạng, cũng có thụ nghiệp chi ân, có thể tiểu tử ngươi đối với lão tổ, tựa hồ có rất nhiều cảnh giới a?"

Nghe vậy, Trần Phàm cũng là im lặng một lát sau, chậm rãi nói: "Tình nghĩa hai chữ, là không thể trộn lẫn lấy bất kỳ lợi ích là điều kiện tiên quyết, càng không thể lấy tình nghĩa hai chữ đi trói buộc lấy người khác, bằng không, đây cũng không phải là tình nghĩa!"

Lão Quái Vật nhất thời lặng rồi ngăn người, nhìn về phía Trần Phàm trong ánh mắt, ah nhiều hơn rất nhiều phức tạp, có lẽ là một câu nói kia, để cho hắn hiểu được một sự tình, nhưng đồng thời, dường như ah nghĩ tới điều gì, làm hắn trong đồng tử, có tí ti sát ý xuất hiện.

Sát ý này, toàn bộ rơi ở trên người Trần Phàm, một hồi lâu, Lão Quái Vật mới nói: "Tiểu tử, ngươi ở cách xa một ít, tránh tại phá phong thời điểm, sẽ ngộ thương đến ngươi!"

"Hào!"

Trần Phàm gật gật đầu, tự trên tế đàn lướt xuống.

Giữa không trung phía trên, Lão Quái Vật mục quang đã hiển lộ có chút lảng lệ, tại hít sâu vài khẩu khí, mãnh liệt thét dài một tiếng.

Âm thanh này, bao hàm rất nhiều tâm tình!

Mặc dù đối với Lão Quái Vật, Trần Phàm trong lòng có rất nhiều cảnh giới, lại cũng không phủ nhận, phí trước tao ngộ, hay là gọi người thôn thức không thôi, vô luận là ai, bị phong nhiều năm như vậy, cũng sẽ là kiện thống khổ sự tình.

Cái gọi là sống không bằng chết, ah chính là cái này ý tứ, đôi khi, để, hoặc là tính là một loại giải thoát!

Tiếng thét dài ở phía chân trời, kéo dài không thôi quanh quẩn, một hồi khóa sắt lay động thanh âm chói tai, tại một lát sau, ah là theo chân quanh quẩn, Lão Quái Vật đã bắt đầu muốn phá giải nơi này phong ấn.

Trần Phàm mục quang, lúc này gắt gao nhìn chăm chăm phía trước, hẳn cũng rất muốn biết, đến cùng là như thế nào một cái phong ấn, cư nhiên có thể vây khốn thực lực này quá mức Lão Quái Vật nhiều năm như vậy!

Lần đầu tiên nhìn thấy Lão Quái Vật thời điểm, Trần Phàm cho là hắn sắp chết đi, bởi vì liền hô hấp, đều là đứt quãng, nhưng mà, lúc Lão Quái Vật mở mắt nhìn về phía chính mình thời điểm, Trần Phàm mới biết được, loại cảm giác này sai rồi.

Kia một tia ánh mắt, như đến từ trên chín tầng trời Lô Đình, có được vạn quân lực, lúc ấy Trần Phàm không chút nghi ngờ, nếu như Lão Quái Vật có sát tâm, cái nhìn kia, là có thể lấy đi của mình mệnh.

Bực này cường đại tồn tại, cư nhiên, bị nhốt mấy trăm năm, khó có thể tưởng tượng, năm đó đối phó người của hắn, lại có thực lực như thế nào, mà này phong ấn, lại là có được như thế nào uy lực?

Tại khóa sắt chấn động, rõ ràng, có bốn đạo cực kỳ đáng sợ năng lượng khí tức, từ cái này đông tây nam bắc bốn cây cột đá bên trong bốc lên xuất ra.

Khí tức này mới xuất hiện, để cho Trần Phàm thân bất do kỷ nửa quỳ tại mặt đất, thật sự quá cường đại.

Kia khí tức xuất hiện thời điểm, phương này thạch trận, cũng giống như là giống như ngủ say sư tử mạnh mẽ sống lại, vừa mới bình tĩnh trở lại thiên địa, lại lần nữa bắt đầu rồi kịch liệt lay động, mà rung động xu thế, nếu so với rồi mới Huyết Văn mang đến uy thế, cường đại vô số lần.

Ah chỉ có như thế xu thế, mới có thể phong bế Lão Quái Vật a!

Đối mặt với này bốn đạo khí tức, Lão Quái Vật trong thần sắc, lại là có thêm một cỗ khó có thể che dấu tùy tiện cùng hận ý, hẳn lạnh lùng quát: "Bốn Thần Thú, các ngươi một nhọc lão tổ nhiều năm như vậy, hôm nay, là nên tính toán khoản nợ này a?"

"Tứ đại Thần Thú?"

Nửa quỳ Trần Phàm, dị thường kinh hãi!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: phá phong

Chương 90: phá phong

Này ở giữa thiên địa, Thần Thú số lượng cực kỳ ít ỏi, bởi vì muốn muốn tu luyện đến Thần Thú bậc này tình trạng, thật sự rất khó khăn, tựa như cùng là nhân loại đồng dạng, nếu muốn đạt tới chí cao cảnh giới, đồng dạng là khó càng thêm khó!

Vô số thiên phú hơn người hạng người, có được lấy tuyệt hảo khí vận, cùng bền gan vững chí tính cách, nhưng đến cuối cùng, đều như trước không thể trở thành này thiên địa, chí cao vô thượng tồn tại!

Võ đạo chi lộ, có lẽ có nơi cuối cùng, nhưng mà, này phần cuối đỉnh phong, lại là từ xưa đến nay, có thể đạt tới cảnh giới này, cũng không phải quá nhiều!

Loại thú sinh linh cũng như thế, tuy nói so với nhân loại, loại thú sinh linh tuổi thọ, cùng với khác điều kiện đều tốt hơn trên một ít, thế nhưng là, thành tựu Thần Thú chi thân, cũng ít khi thấy!

Thế nhưng, mặc kệ chí cao cảnh giới cùng Thần Thú chi thân là như thế nào khó có thể đạt tới, vô số tái hạ xuống, chắc chắn sẽ có một loại chút cực kỳ xuất sắc hạng người, lấy được vô số sinh linh đều khát vọng cực kỳ thành tựu.

Cho nên, Thần Thú số lượng chẳng quản rất ít, lại cũng không phải là không có!

Loại thú thế giới, sẽ có một chút sinh linh, gặp may mắn, bằng vào bản thân điều kiện cùng với cường đại tâm tính, cuối cùng thành tựu đại đạo, hóa thân thành thần, trở thành trong thiên địa, tân sinh Thần Thú.

Bởi vậy, Thần Thú chủng tộc, tính toán ra, còn là vô số kẻ, chẳng quản người đến sau, vô pháp kế thừa tiền bối vinh quang, đồng dạng đạt tới Thần Thú chi cảnh, có thể chúng cũng là có được lấy Thần Thú huyết mạch, xưng là Thần Thú nhất tộc, cũng không quá phận.

Mà có được Thần Thú huyết mạch loại thú sinh linh, nếu so với cái khác yêu thú đạt tới Thần Thú chi cảnh, nhiều thêm vài phần vận khí!

Nhưng, ah vèn vèn là nhiều một chút vận khí mà thôi, cuối cùng có thể hay không thành tựu Thần Thú chi thân, như cũ còn cần rất nhiều nỗ lực cùng gặp gỡ.

Nhưng mà, tại loại thú trong thế giới, có một cái cực kỳ tồn tại đặc thù. . . không, không phải là một cái, mà là bốn cái!

Này Tứ đại chủng tộc, cũng là Thần Thú nhất tộc, chúng hậu đại, tuy cũng cần đi qua tu luyện, cùng với rất nhiều tôi luyện, phương có thể trở thành chân chính Thần Thú, thế nhưng là, chúng lại có được lấy cái khác Thần Thú hậu đại không sở hữu đặc thù gặp gỡ!

Này gặp gỡ, phảng phất là trời cao ban ân!

Này Tứ đại chủng tộc hậu đại, chỉ cần chúng huyết mạch đầy đủ thuần khiết, chỉ cần thiên phú không phải là quá yếu, chỉ cần có trở thành Cường Giả Chi Tâm cũng vì trả giá nỗ lực, chỉ cần không giữa đường thân vong, như vậy đến cuối cùng, chúng nhất định có thể thành tựu Thần Thú chi thân.

Nhớ kỹ, là nhất định có thể, mà cũng không phải là nếu như hấn Thần Thú hậu đại như vậy!

Này Tứ đại chủng tộc, chính là Lão Quái Vật trong miệng bốn Thần Thú, mà cái gọi là bốn Thần Thú, chính là long, Phượng, hổ, quy!

Long, chính là Thanh Long, Chân Long nhất tộc!

Phượng, Chu Tước, cũng Phượng Hoàng, Bát Từ Điều nhất tộc!

Hổ, Bạch Hổ, thượng cổ hổ tộc!

Quy, Huyền Vũ, cũng xưng Huyền Minh!

Tin đồn, thiên địa sơ khai, đàn sinh đông đảo sinh linh, chỉ có này Tử đại sinh linh, bẩm sinh, chính là Thần Thú, cho nên, chúng hậu đại, cũng là gặp may mắn, đều có thể thành tựu Thần Thú chi thân!

Nếu như không phải là Thần Thú sinh sôi nảy nở quá mức khó khăn, số lượng cực kỳ ít ỏi, lấy Tử đại Thần Thú gặp may mắn, chỉ sợ thế giới này, căn bản không có nhân loại sinh tồn chỗ.

Trong trời đất, loại thú sinh linh vô số kể, từ xưa đến nay, thành tựu Thần Thú chi thân loại thú sinh linh, liên tiếp cũng là xuất hiện qua, thế nhưng, bất kể là hạng gì Thần Thú xuất hiện, đối mặt Tử đại Thần Thú, đều có được đầy đủ tôn kính chỉ tâm.

Bởi vì tại vô số loại thú sinh linh trong nội tâm, Tử đại Thần Thú, là chúng chí tôn, lại càng là chúng tổ tiên, truyền thuyết, loại thú sinh linh tu luyện phương pháp, linh trí mở ra chỉ đạo, đều là do Tử đại Thần Thú truyền thừa.

Kể từ đó, liền đặt định Tử đại Thần Thú tại yêu thú trong thế giới vô thượng địa vị!

Trần Phàm tuyệt đối không nghĩ tới, trấn thủ phong ấn Lão Quái Vật, lại có thể là bốn Thần Thú. . . . thật không biết Lão Quái Vật nắm đó làm sự tình gì, lại gây bốn Thần Thú đồng thời xuất thủ. . . . cái phiền toái này gây, thật là không coi là nhỏ a!

Bất quá, tại bốn Thần Thú đồng thời xuất thủ dưới tình huống, cũng chỉ có thể đem Lão Quái Vật phong ấn, mà vô pháp giết chết, bởi vậy cũng là nhìn ra, Lão Quái Vật tại đỉnh phong thời điểm, một thân tu vị, là bậc nào cường đại!

Nghe được Trần Phàm tiếng kinh hô, Lão Quái Vật nhẹ nhẹ cười cười, nói: "Tiểu tử, đừng quá kinh ngạc, nơi này cái gọi là bốn Thần Thú, cùng trong lòng người nghĩ không đồng nhất, nếu là thật sự đang bốn Thần Thú xuất thủ, lão tổ ta có thể nào chống đỡ hạ xuống?"

"Vậy?" Trần Phàm nghi hoặc nhìn về phía Lão Quái Vật.

Lão Quái Vật trầm giọng nói: "Lão tổ những cái kia đối thủ một mất một còn, không biết sao, lại cùng bốn Thần Thú gia tộc kéo lên quan hệ, cho mượn chúng một chút tinh huyết, mới đưa lão tổ phong ấn tại nơi này."

"Nói cách khác, vạn huyết đại trận, không có bốn Thần Thú tinh huyết, này vô số yêu thú, há sẽ như thế làm?"

"Mặc dù chỉ là bốn tinh huyết của Thần Thú, cũng không phải dễ đối phó như vậy a?" trầm mặc một chút, Trần Phàm hỏi.

Bốn Thần Thú, mặc dù là quảng mà thay đổi một cái ý tứ, có thể từng cái thời đại, tứ đại gia tộc này, đều Thần Thú tôn sư xuất thế, bằng không, cũng không cách nào kéo dài bốn Thần Thú vinh quang cho tới bây giờ.

Có lẽ lúc trước, đối thủ của Lão Quái Vật nhóm cho mượn tới tinh huyết, còn không phải Thần Thú tinh huyết, có thể kia đại cường đại, ah là không cần đi nghĩ vấn.

"Cho nên, lão tổ một mực cam nguyện bị phong ấn, chờ người đem phệ linh châu mang về!"

"Phệ linh châu?"

Trần Phàm mi tâm nhíu nhíu, này hạt châu chẳng quản có chút thần kỳ, chẳng lẽ còn có thể đối kháng được bốn tinh huyết của Thần Thú?

Lão Quái Vật cười cười, cũng không đi giải thích cái gì, cảm ứng đến kia bốn đạo khí tức càng cường thịnh, cặp mắt của hắn, lạnh lùng tinh mang, bạo tuôn ra mà hiện!

"Bốn Thần Thú, lão tổ bị phong mấy trăm năm, tuy nói kết cục này, cùng các người không có quan hệ trực tiếp, nhưng sớm muộn có một ngày, các người cũng phải cho lão tổ một cái công đạo!"

Mặc dù chỉ là tinh huyết tồn tại ở này, có thể bốn Thần Thú rốt cuộc chính là này ở giữa thiên địa, mạnh nhất Thần Thú, chính là Vạn Thú tổ, Lão Quái Vật lời nói này, tựa hồ là bị linh hội nghe hiểu.

Lúc này thời điểm, kia bốn đạo khí tức, càng thêm cuồng mãnh!

Nháy mắt, Trần Phàm rõ ràng nhìn thấy, đem làm cái gì bốn đạo khí tức tựa hồ là đều từ cái này cột đá bên trong tuôn ra hiện ra, bốn đạo hư ảnh, cũng là biến hóa mà ra.

Chính đông phương, thanh mang đại thịnh, tiếng long ngâm, lại càng là bên tai không dứt, thần thể cao lớn, quần quanh lấy cột đá, dữ tợn đầu rồng, tuôn động lấy vô tận uy áp!

Phía nam cột đá, hỏa diễm ngập trời lên, bốn phía nhiệt độ, rồi đột nhiên lên cao, thanh thanh âm, rung động thiên địa, ánh lửa, một đạo cực kỳ ưu nhã thân ảnh, phảng phất Dục Hỏa Trọng Sinh xuất hiện.

Chánh tây, bạch sắc quang mang lập lòe trong trời đất, một cỗ cực đoan bá đạo chi uy, tại tiếng hô gầm vang vọng, tràn ngập ở trên trời địa bất kỳ một

chỗ, to lớn thân ảnh xuất hiện, bề ngề thiên địa xu thế, để cho vạn vật hơi bị kính phục!

Phương bác, Huyền Vũ lẳng lẳng nằm rạp xuống tại cột đá đỉnh, so sánh với cái khác tam đại Thần Thú, nó hiển nhiên là vô cùng an tĩnh, cho dù là kia một thân khí tức tán phát, tựa hồ cũng tràn ngập nhân nhật tường hòa ý tứ.

Chỉ có tại nó kia miễn cưỡng mục quang, phiết hướng Lão Quái Vật, mới để lộ ra cực hạn lẳng lẹ, mà này lẳng lẹ cảm giác, đúng là dễ như trở bàn tay xuyên qua hư không.

"Đây là bốn Thần Thú bản thể sao?"

Ở phía xa, nhìn nhìn bốn đạo hư ảo ảnh, Trần Phàm nhin không được kinh hô lâm bầm.

Bốn Thần Thú truyền thuyết, thế gian bên trong không người không biết, không người không hiểu, nhưng mà, gặp qua bốn Thần Thú, cũng không có quá nhiều người, hiện giờ này bốn Thần Thú, tuy là ảo ảnh, khả năng nhìn thấy, cũng là lớn lao vinh hạnh.

"Bốn Thần Thú bản thể?"

Lão Quái Vật khinh thường cười cười: "Liền chúng, còn không đảm đương nổi Thần Thú danh xưng là!"

Lời không như thế, Lão Quái Vật trong thần sắc, có dị thường ngưng trọng, có thể phong hấn nhiều năm, mặc dù này bốn đạo ảo ảnh bản thể không phải chân chính Thần Thú, cũng là cường đại cực kỳ!

"Đến đây đi!"

Lão Quái Vật ngưng âm thanh quát nhẹ, vây quanh ở trên người hấn khóa sắt, vang dội cực kỳ thanh âm chói tai, tại linh lực dưới tác dụng, mặc dù khóa sắt chính là thần vật, đều có không chịu nổi dấu hiệu.

Cột đá phía trên, bốn Thần Thú hư ảnh đồng thời lướt động, không thể hình dung chỉ uy, phô thiên cái địa, toàn bộ hòn đảo, đều là bị cuốn mà vào, chỉ là một sát, để cho Trần Phàm cảm ứng được, này đảo nhỏ muốn chìm!

Nhưng mà, đối mặt bốn Thần Thú chỉ uy, Lão Quái Vật lại là cười to không chỉ, viên kia phê linh châu, chẳng biết lúc nào, đã xuất hiện ở trước người của hắn.

Trần Phàm hai mắt gắt gao nhìn nhìn, hắn cũng muốn biết, đến cùng này phê linh châu, sẽ mang lại cho Lão Quái Vật như thế nào tương trợ.

Phê linh châu hiện, đi qua Lão Quái Vật thúc dục, bốn đạo, đã từng Trần Phàm chút cảm ứng đến khí tức, lúc này bạo tuôn ra, trong đó một đạo khí tức Trần Phàm quen thuộc nhất, bởi vì là hắn hỗ trợ luyện hóa, tên là thượng cổ dị xà!

Bốn đạo khí tức tuôn động, rõ ràng, tại một lát sau, cũng là bốn đạo ảo ảnh tại này thiên địa bên trong xuất hiện.

Thượng cổ dị xà. . . không có gì ngoài thượng cổ dị xà, còn lại ba đạo bóng dáng, Trần Phàm đồng tử mãnh liệt xiết chặt, lúc ấy tại Thái Nhạc bộc hậu sơn, những cái bóng này, hắn đều gặp.

Nhưng lúc ấy, Trần Phàm không nghĩ quá nhiều.

Hiện giờ, gặp được bốn Thần Thú, Trần Phàm mới bình tĩnh đại ngộ, này bốn đạo thân ảnh, cùng kia bốn Thần Thú trong đó, ít nhiều, cũng có lấy chỗ tương thông.

Thượng cổ dị xà, đối ứng Thần Thú Thanh Long, cái khác ba đạo thân ảnh, cũng là từng người đối ứng lấy một loại Thần Thú!

Tuy, luận khí thế cùng thực lực, phê linh châu chỗ thôn phê Tứ đại sinh linh, còn so ra kém bốn Thần Thú, có thể Trần Phàm đã biết Lão Quái Vật dụng ý.

Huyền hóa ra tới bốn Thần Thú, cũng không phải do Thần Thú bản thể chỗ biến ảo, cũng chính là, chúng không phải chân chính Thần Thú, tuy uy lực cường đại, nhưng cũng không không thể tới đánh một trận.

Mà phê linh châu bên trong Tứ đại sinh linh, đều là cực kỳ bất phàm hạng người, chúng đích thực là so ra kém bốn Thần Thú, cần phải cùng ở chỗ này xuất hiện bốn Thần Thú một tranh giành, vẫn có thể đủ làm được.

Lão Quái Vật quả nhiên mưu tính sâu xa!

Bốn Thần Thú sao mà cường đại, muốn muốn đối phó chúng, dù cho chỉ là tinh huyết biến thành ảo ảnh, tại Lão Quái Vật bản thân bị phong ấn trạng thái, không chiếm được người khác tương trợ, như vậy, cũng chỉ có để cho tương đồng tầng thứ, hoặc là nói, tương đồng huyết mạch loại thú sinh linh đi đối phó.

Bao gồm thượng cổ dị xà ở trong Tứ đại sinh linh, cùng bốn Thần Thú đều có một chút quan hệ.

Xà có thể lột xác hóa thành rồng, thượng cổ dị xà chính là xà bên trong vương giả, huyết mạch của nó, cùng Thanh Long Thần Thú tộc nhất mạch đối với

nhận. . . còn lại tam đại sinh linh, cũng như thế!

"Kiệt kiệt!"

Lão Quái Vật đáng sợ kia tiếng cười, vang triệt thiên địa bên trong!

"Năm đó, lão tổ tại đạt được các nguoi thời điểm, liền nói qua với các nguoi, chỉ cần giúp đỡ lão tổ vượt qua một kiếp, lão tổ tất sẽ giúp đỡ các nguoi tiến thêm một bước. tuy các nguoi đều là tâm bất cam tình bất nguyện, nhưng lão tổ cũng sẽ không nuốt lời, đánh bại đối thủ của các nguoi, máu tươi của bọn nó, liền do các nguoi kế thừa!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: vòm trời lão tổ

Chương 91: vòm trời lão tổ

Giữa không trung phía trên, tám đạo hư ảnh, tiến hành quên sinh tử của ta đại chiến!

Cái gọi là sinh tử, ngược lại không xác thực Stop!

Hai bên đều là hư ảnh, mặc dù bị thua, cũng chỉ là trở về bản nguyên, hóa thành nguyên lai hình thái, không may thương tổn.

Chỉ bất quá, đối với bốn Thần Thú mà nói, máu tươi của bọn nó, không có khả năng rơi vào cái khác sinh Linh Chi Thủ, dù cho bao gồm thượng cổ dị xà ở trong Tứ đại sinh linh, cùng bốn Thần Thú đều có được một ít liên quan.

Xà như hóa rồng, cũng là chân long chi thân, nhưng đối với Thanh Long Thần Thú nhất tộc mà nói, như thế Chân Long Huyết Mạch, cũng không thuần khiết, tại Thần Thú trong tộc đàn, chúng vẫn là bàng chi, không có khả năng thay thế chính thống!

Bàng chi tộc nhân, sao có thể đạt được chính thống huyết mạch?

Nhưng đối với thượng cổ dị xà đại Tứ đại sinh linh mà nói, bốn Thần Thú tinh huyết, chính là vô thượng thần vật, chúng nếu là đạt được, mặc dù không thể một khi trong đó lột xác phạm trần hóa thân, lại là có được trở thành Thần Thú tiềm chất!

Tất cả loại thú sinh linh, chúng chung cực khát vọng, chính là hy vọng có thể thành tựu Thần Thú chi thân, liền giống nhân loại, nếu là có một cái cơ hội, có thể trở thành chí cao vô thượng tồn tại, kia cơ hội này, như thế nào sẽ buông tha cho?

Lão Quái Vật quả nhiên giỏi tính toán, thượng cổ dị xà đại Tứ đại sinh linh, tuy bị luyện hóa tại phệ linh châu, không thể ngăn cản, cũng không thể phản kháng, có thể nếu muốn chúng không hề có giữ lại nghe lệnh làm việc, lại là không thể nào.

Bốn tinh huyết của Thần Thú, liền có thể kêu lên cổ dị xà đại Tứ đại sinh linh, dù cho trong nội tâm không cam lòng, cũng không thể không nghe Lão Quái Vật mệnh lệnh, thật sự là Thần Thú tinh huyết, đối với chúng mà nói, có không thể cự tuyệt lực hấp dẫn.

Đương nhiên, nếu như nơi này bốn Thần Thú, chính là là chân chính Thần Thú lưu lại ở dưới tinh huyết, như vậy, mặc kệ thượng cổ dị xà Tứ đại sinh linh có như thế nào lòng mơ ước, cũng là không dám động thủ.

Yêu thú thế giới, bốn Thần Thú vì tôn!

Không mấy năm qua, tuy không thiếu xuất hiện qua khiêu chiến, thậm chí là khiêu khích, thế nhưng, vậy cần có Thần Thú chi thân thực lực, mới có thể đi làm như vậy.

Không có lực này thực lực, Thần Thú huyết mạch uy áp, không phải là phổ thông loại thú sinh linh đủ khả năng ngăn cản, mặc dù thượng cổ dị xà Tứ đại sinh linh cũng là xuất thân bất phàm.

Bây giờ chúng, đã mất đi bản thể, lưu lại có ý thức, mà tất cả đối với bốn Thần Thú sợ hãi cùng tôn kính, tất cả đều là tồn tại ở ý thức bên trong.

Tám đạo hư ảnh đại chiến, bởi vì từng người đều có so đo, bởi vậy, này đại chiến cũng coi là vô cùng kịch liệt, cuồng phong cuốn trong trời đất, rất có muốn đem này thiên địa đều cho lật tung xu thế.

Đem so sánh ra, Lão Quái Vật thần sắc nhẹ nhõm hơn nhiều, với hần mà nói, ai thắng ai thua đều không trọng yếu, bởi vì, bốn Thần Thú chỉ lực hiện giờ đã bị kiềm chế, hần liền có đầy đủ thời gian, đi phá giải phương này một nhọc hần mấy trăm năm lâu đại trận.

Khóa sắt lay động chói tai thanh âm, lại một lần nữa vang vọng, mà lúc này, bốn Thần Thú đã vô pháp qua ngăn cản Lão Quái Vật.

Khóa sắt mặt ngoài, có ngập trời ma khí tại tuần động, tại một ít ma khí chính là bao trùm, Trần Phàm cũng có thể thấp thoáng nghe thấy, từ khóa sắt bên trong, chỗ truyền tới thể ô thanh âm

Khóa sắt chính là một thần vật, thần vật tự nhiên có linh, hiện giờ bị ma khí chỗ ăn mòn, thần vật chi linh, hiển nhiên là nhận lấy áp lực cường đại.

Trần Phàm nhìn một lát sau, liền lập tức thu hồi ánh mắt.

Vô luận là tám đạo hư ảnh đại chiến, hay là Lão Quái Vật phá còi phong ấn, tại Trần Phàm nơi này, đều là khó được một lần gặp gỡ, cao thủ đang lúc đại chiến, đáng đi quan sát.

Bất quá, có càng thêm làm cho người ta chú ý sự tình phát sinh.

Bầu trời phía trên, óng ánh kim quang, đã là đem Huyết Vân bên trong năng lượng toàn bộ hấp thu không còn, lúc này, bạo tuôn ra mà quay về, lướt trở về Vạn Cổ Bất Hủ lực.

Huyết Vân bên trong năng lượng, ra sao nó khổng lồ, bởi vậy, cho dù là Vạn Cổ Bất Hủ lực, hiện tại cũng cho Trần Phàm một loại cảm giác, gia hỏa này đường như là ăn quá đã no đầy đủ, phảng phất bị chống.

Này cũng sẽ không để cho Vạn Cổ Bất Hủ lực phát sinh cái gì ngoài ý muốn, nhưng chính là tại đây dạng trạng thái, Vạn Cổ Bất Hủ lực, tựa hồ chân chính trên ý nghĩa, đối với Trần Phàm thể hiện ra nó vốn về mặt.

Khí trên biển, kim quang vô cùng sáng lạn tuần động, tại kim quang đang bao vây, Vạn Cổ Bất Hủ lực nhẹ nhàng run rẩy, kia một tờ giấy vàng, tựa như phóng ra tất cả thần bí, ở trên chỗ khắc lấy đường vân, tại lúc này, chợt bắt đầu chậm rãi di động.

Cái gọi là di động, chính là hướng cùng một cái phương hướng, như là xoay tròn động lên.

Tại mới gặp gỡ Vạn Cổ Bất Hủ lực cùng nó phía trên đường vân, Trần Phàm liền cho rằng, đây là một đạo hoàn chỉnh pháp ấn, lấy nó thần bí cùng cường đại, Trần Phàm tin tưởng, nếu như có thể lĩnh hội tới này pháp ấn cũng đem thi triển ra, như vậy, tất nhiên sẽ trở thành hần trọng yếu phi thường một cái thủ đoạn.

Nhưng đáng tiếc, khi đó Trần Phàm, thực lực quá yếu, hoặc là ah là vừa vận đạt được, dù cho pháp ấn hoàn chỉnh hiện ra, Trần Phàm cũng không cách nào lĩnh hội.

Hiện tại, hần là rất cơ hội tốt!

Trần Phàm vội vàng tĩnh khí ngưng thần, tâm thần vẫn không nhúc nhích cảm ứng đến Vạn Cổ Bất Hủ lực.

Kia một đạo đường vân di động, tốc độ vô cùng chậm chạp, phảng phất là cố ý lấy như vậy một loại trạng thái hiện ra cho Trần Phàm, bởi vậy, tại nó di động trong quá trình, để cho Trần Phàm chút nào không tổn sức, liền có thể đem lộ tuyến ghi tạc trong nội tâm.

Nhưng mà, làm Trần Phàm cảm thấy phiền muộn chính là, này một đạo đường vân, quá mức huyền ảo, dù cho bằng vì chậm rãi tốc độ, rõ ràng bày ra cho Trần Phàm, cũng làm cho hần nhớ kỹ, thế nhưng là, quay đầu trở lại lúc đến, Trần Phàm giật mình phát hiện, những cái này đường vân tại trong đầu hần, lại không thể dung hợp quán thông lên.

Cảm giác, phảng phất thì kém rất nhiều chính giữa chỗ mấu chốt, khiến cho vận hành quỹ tích, tại hần nơi này, đứt quãng, vô pháp tương liên một chỗ, càng đừng đề cập lĩnh ngộ.

Trần Phàm có chút mất choáng váng, này Vạn Cổ Bất Hủ lực, không khỏi cũng quá thần bí a?

Tuy hiện tại không thể dung hợp quán thông, càng thêm không thể lĩnh ngộ ra, Trần Phàm hay là nhẫn nại tính tình, đem đường vân toàn bộ vận hành quá trình, đều ghi tạc trong đầu bên trong.

Cho đến hiện tại, Trần Phàm đã là biết, Vạn Cổ Bất Hủ lực, gia hỏa này hần là còn không phải hoàn chỉnh trạng thái, theo hần không ngừng hấp thụ đông đảo năng lượng đến xem, nếu như mình muốn theo hần nơi này, đạt được tính thực tế chỗ tốt, hần là phải chờ tới nó đạt tới hoàn chỉnh trạng thái mới có thể.

Nghĩ đến đây, Trần Phàm chưa phát giác ra cười khổ thanh âm, đoạn này thời gian, Vạn Cổ Bất Hủ lực sở hấp thu đến năng lượng đã rất không ít, vô luận là từ khí, hay là kia Huyết Vân bên trong năng lượng, không khỏi là tinh thuần mà khổng lồ, nhưng như vậy, đều vẫn không thể khiến nó hoàn toàn bày ra.

Trần Phàm thật không biết, đến cùng còn cần bao nhiêu năng lượng, mới có thể để cho Vạn Cổ Bất Hủ lực, lấy chân chính diện mạo, hiện ra ở trước mặt mình?

Mà Huyết Vân chỉ lực cùng từ khí năng lượng. . . , không người nào không phải chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu? nhất là phí trước, đây chính là hứa nhiều năm qua sát lục, chỗ hội tụ quá độ tinh thuần năng lượng, e rằng thế gian này, tại khó có đồng dạng năng lượng xuất hiện.

"Người cái tên này, thật đúng là!"

Trần Phàm bắt đầu đi lại lần nữa cười khò thanh âm, này Vạn Cổ Bất Hủ lực, thật sự quá khó hầu hạ.

Theo kia một đạo đường vân vận hành xong, kim quang dần dần trở lại Vạn Cổ Bất Hủ lực, Trần Phàm liền ah bắt đầu tâm thần thu hồi. . .

"Ông, ông!"

Đang lúc Trần Phàm tâm thần hoàn toàn muốn rời khỏi thân thể thời điểm, đột nhiên cảm ứng được, có một đạo cực kỳ ba động kỳ dị, đột nhiên từ Vạn Cổ Bất Hủ lực bên trong cuốn tới.

Trần Phàm vội vàng truy đuổi đi qua, thế nhưng ba động tốc độ cực kỳ mau lẹ, chỉ là một cái chớp mắt, liền biến mất vô ảnh vô tung, mà kia Vạn Cổ Bất Hủ lực trạng thái, cũng rất giống đã ngủ say, phẳng phất chuyện gì đều chưa từng phát sinh.

Một màn này quả nhiên là kỳ quái cực kỳ, Trần Phàm mượn từ tâm thần, cùng với thần hồn chi lực, tìm tòi toàn thân mình bất kỳ một chỗ chi địa, cũng không có phát hiện, rồi mới cổ này ba động, rốt cuộc là tại nơi này.

Này dường như rồi mới hết thấy, đều là một loại ảo giác tựa như.

Nhưng Trần Phàm có thể xác định, tuyệt không phải là của mình ảo giác, Vạn Cổ Bất Hủ lực nhất định tại thân thể của mình, để lại điểm vật gì, là mình tạm thời chỗ vô pháp phát hiện mà thôi.

May mà, này Vạn Cổ Bất Hủ lực chính là phụ thân lưu lại, Trần Phàm tin tưởng phụ thân là sẽ không hại chính mình, nếu như Vạn Cổ Bất Hủ lực thực gặp nguy hiểm, phụ thân ah quyết định sẽ không đem nó cho lưu lại.

Cho nên Trần Phàm mới không có đối với này tồn tại ở thân thể của mình, rồi lại tìm không được đồ vật mà cảm thấy có bất kỳ khả năng, rất thân nhiên tâm thần liền thôi lui ra khỏi thân thể.

Kỳ thật Trần Phàm không biết, trước đó, Vạn Cổ Bất Hủ lực đã từng có lưỡng lần, ở trong cơ thể hắn lưu lại một điểm đồ vật. . .

Tâm thần rời khỏi bên ngoài cơ thể, Trần Phàm hai mắt cũng là chậm rãi mở ra, phía trước giữa không trung phía trên, tám đạo hư ảnh đang lúc đại chiến, đã đến cực kỳ thâm thiết tình trạng, bốn Thần Thú cùng Tứ đại sinh linh, hai bên đều không để cho, không chút nào lui lại, chúng thật giống như là muốn tình nguyện tiêu tán ở trong thiên địa. . .

Mà một chỗ khác, Lão Quái Vật nơi này!

Trần Phàm lông mày hơi hơi giãn ra, đã không còn bốn Thần Thú kiềm chế, riêng là khóa sắt này thần vật, hiển nhiên đã rất khó tiếp tục phong ấn lấy Lão Quái Vật.

Ngập trời ma khí, khóa sắt mặc dù chưa từng có bất kỳ đứt gãy cùng tổn hại dấu hiệu, thế nhưng là, lại có thể nhìn thấy, Lão Quái Vật hai tay, giờ này khắc này, đã là lấy được tự do!

Hai tay dọn ra, pháp ấn tự nhiên ở giữa không trung hiện ra, cho dù là không có bất kỳ linh lực làm phụ trợ, hóa Thần Ma tâm đại pháp tùy ý thi triển, cũng là làm cho Lão Quái Vật như khôi phục đỉnh phong trạng thái.

Kia nguyên bản còn có năng lực ngăn cản ma khí xâm lấn khóa sắt, hiện tại, tại Lão Quái Vật trong hai tay, lại bị người sau tùy ý biến ảo hình thái, một đời thần vật, xem ra giống như là mìn vật, nhưng từ nào đó Lão Quái Vật đoán!

Đối với cái này, Trần Phàm chút nào không kỳ quái!

Này toàn bộ thạch trận, đối với Lão Quái Vật uy hiếp lớn nhất, không thể nghi ngờ là bốn Thần Thú chi lực, tiếp theo, chính là cái kia một phương tế đàn, sau đó là đại trận bản thân, này thần vật khóa sắt, chỉ là tại đặc biệt thời khắc, có thể đối với Lão Quái Vật có trói buộc mà thôi.

Tứ đại uy hiếp, tại ngày xưa, hoàn mỹ dung hợp tại một chỗ, lúc này mới đưa cho Lão Quái Vật không thể ngăn cản mạnh mẽ đại phong ấn.

Hiện giờ, bốn Thần Thú chi lực bị kiềm chế, tế đàn đã thùng rỗng kêu to, tuy nói đại trận bản thân, còn chưa không thể hiện ra xứng đáng uy lực, này khóa sắt, lại cũng khó có thể trói buộc lại Lão Quái Vật.

"Keng!"

Khóa sắt huy động tại trong không gian, chói tai thanh âm, làm cho lòng người vội vã.

Xích sắt kia, tuy còn từ Lão Quái Vật hai vai, chỗ hai chân xuyên qua, cần phải phá nó, đã khó không được Lão Quái Vật.

Chợt, một hồi khó có thể che dấu sướng khoái cười to, bay thẳng đến chân trời phía trên.

"Ha ha, 300 năm, ta vòm trời lão tổ, cuối cùng tại hôm nay muốn thoát khỏi, không biết, thế gian này, đến cùng còn có bao nhiêu người nhớ rõ lão tổ? Tiêu Tương Tử, Thẩm Thiên cách, thương Vô Ảnh, các người. . . . đều còn sống a?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: thượng cổ chi tranh

Chương 92: thượng cổ chi tranh

Tùy tiện mà sướng khoái trong tiếng cười lớn, khó có thể che dấu, có một cổ cực kỳ tàn nhẫn sát ý tại tuôn động lấy. . . . hiển nhiên, Lão Quái Vật này trong miệng đọc lên ba người, liền là năm đó đưa hấn phong ấn tại nơi này đại cừu gia!

Tầm mắt vây quanh bốn phía, vòm trời lão tổ đồng tử chỗ sâu trong, một tia dữ tợn, đến cuối cùng, hóa thành phô thiên cái địa hận ý.

"Nếu như còn đang chờ đợi, vậy hãy để cho lão tổ nhìn xem, người đến cùng tích súc ít nhiều lực lượng!"

Vừa dứt lời, chỉ nghe một đạo thể lương buồn bã thanh âm vang dội, chợt có thể thấy, đạo kia khóa trụ vòm trời lão tổ khóa sắt, lúc này, tại ma khí chính là vây quanh, vô lực từ trên người hấn trượt xuống.

Nơi bả vai, chỗ đùi, bốn cái lỗ máu, gọi người nhìn mà giật mình, bởi vì 300 năm đi qua, nơi này sớm không tại có máu tươi chảy ra, bởi vậy, kia bốn phía trống rỗng, hiển lộ ra, chính là dày đặc xương trắng.

Khôi phục tự do thân thể, vòm trời lão tổ cũng không có dùng bản thân huyết khí, đi bổ sung lấy trống rỗng, mà là liền khiến chúng nó hiện ra tại này trong trời đất.

Kia một cây khổng lồ khóa sắt, dường như một người mất đi tất cả xương cốt, mềm yếu vô lực quay quanh ở trên trời khung lão tổ trên bàn tay.

Nhìn khóa sắt liếc một cái, vòm trời lão tổ tàn nhẫn cười nói: "Người là thần vật, đến từ không dễ, cho nên yên tâm, lão tổ sẽ không phá hủy người. lão tổ sẽ lưu lại người, để cho bọn họ ah ném thử, bị người khóa trụ tư vị, rốt cuộc là cái gì?"

Khóa sắt bỗng đang run rẩy, nó là thần vật, nghe hiểu được vòm trời lão tổ ý tứ, mà hấn bị để ở chỗ này trói buộc vòm trời lão tổ, hiển nhiên, là người sau đối thủ người vốn có.

Hiện giờ, cũng bị vòm trời lão tổ lấy ra, đi đối phó chủ nhân của nó, sao không gọi khóa sắt bị run rẩy?

Cảm nhận được khóa sắt phản ứng, vòm trời lão tổ cáp cười ha hả, thủ chương chấn động, khóa sắt chính là mang theo cuộn cuộn ma khí, thẳng tắp bắn về phía ra ngoài.

Hôm nay khung lão tổ quả nhiên cường đại, khóa sắt chính là là người khác thần vật, hấn cư nhiên đều chưa từng luyện hóa, liền đem lấy ra trở thành vũ khí của mình đi sử dụng, phần này thủ đoạn, làm cho người ta xem đủ rồi!

Ở trên trời khung lão tổ thực lực cường đại, khóa sắt mặc dù có tâm phản kháng, cũng là vô pháp làm được!

"Oanh!"

Thẳng tắp khóa sắt, trùng điệp oanh kích tại phía trước một chỗ đá lôm chôm quái thạch.

Đầy trời bụi mù nhất thời lướt tại trong không gian, nhưng, kia một phương phương quái thạch, nhưng lại không tại khóa sắt oanh kích hạ vỡ vụn ra, mắt thường có thể thấy, có một đạo màu xanh thâm hào quang, cứ thế mà hiện, đem khóa sắt chi lực, đều cản trở lại.

Đây là thạch trận chi lực!

Trần Phàm có chỗ giật mình, Lão Quái Vật mặc dù bây giờ còn chưa từng khôi phục đỉnh phong trạng thái, có thể sự cường đại của hấn, lại là không thể nghi ngờ, một kích, cư nhiên không phá được thạch trận, phương này đại trận uy lực, có thể nghĩ.

Nhìn thấy một màn này, vòm trời lão tổ không giận ngược lại cười, chỉ bất quá, tiếng cười kia như Dạ Kiều chói tai!

Tiếp theo sát, khóa sắt lại lần nữa tự vòm trời lão tổ trong tay mãnh liệt bắn, lần này, Lão Quái Vật tựa hồ thu hồi lòng khinh thường, khóa sắt phía trên, ma khí cuộn cuộn, xé rách trời cao, nháy mắt, xuất hiện ở thạch trận một chỗ.

"Xùy~~, Xùy~~!"

Tựa hồ là cảm ứng được vòm trời lão tổ một kích này cường đại, toàn bộ thạch trận, phảng phất vận hành, phô thiên cái địa ám thanh sắc quang mang, hăng hái hội tụ một chỗ, tại khóa sắt lúc trước, hóa thành một trường, không lồ che chắn.

Này che chắn, chẳng những tại thủ hộ thạch trận không bị phá hư, lại càng là từ nơi này ám thanh sắc quang mang, giết ra một chuỗi sắc bén vô cùng trường thương, đối với xích sắt kia, hung hăng oanh tới.

"Oanh!"

Khóa sắt cùng trường thương ngang nhiên chạm vào nhau, sóng khí cuộn cuộn, không gian lập tức bóp méo hạ xuống.

Phương này thạch trận bản thân, hiển nhiên ở thời điểm này, chân chính phóng ra toàn bộ uy lực, hoặc là nói, đã tích góp đến đầy đủ lực lượng, đem làm cái gì ám thanh sắc quang mang lấp lánh thời điểm, hôm nay tề trên không, tựa như, tuôn động ra một phương hắc động thật lớn!

Lỗ đen hăng hái xoay tròn, từng đạo sức thiên lôi, bị rất nhanh dẫn, sau đó dung nhập vào ám ánh sáng màu xanh mang bên trong, khiến cho nơi này, óng ánh tia sáng gai bạc trắng, chói mắt vô cùng!

Từng đạo sức thiên lôi, ẩn tại ám thanh sắc quang mang, biến thành chuỗi này trường thương, tuy là hiển lộ có vài phần hư ảo, nhưng mà, ah quả nhiên là sắc bén vô cùng, bá đạo vô cùng!

Va chạm, mặc dù khóa sắt bản thân chính là thần vật, hoặc là, Lão Quái Vật cũng không thể đem uy lực của nó toàn bộ thi triển ra, thế nhưng là, bị chấn toàn thân phát run, cũng có thể nhìn ra, đại trận bản thân uy lực.

Xa xa, Trần Phàm hít một tiếng, vì phong ấn Lão Quái Vật, người sau đối đầu đám người, đích thực là dụng tâm lương đầu khổ, hao tổn quá đa tâm huyết a!

Vô luận là bốn Thần Thú chi lực, hay là trong tế đàn năng lượng, cùng với này khóa sắt, không có chỗ nào mà không phải là thế gian khó tìm chi vật, lại bị bọn họ hội tụ lại với nhau, cộng thêm này đại trận. . . .

Khóa sắt bị chấn quay về, vòm trời lão tổ chưa từng có chút đau lòng, thứ này, rốt cuộc không là chính bản thân hắn, mà hắn trong thần sắc, cũng là không thấy có bất kỳ ngưng trọng.

Hiện giờ Lão Quái Vật, mặc dù không tính là chân chính phá phong, nhưng không có gì ngoài đại trận bản thân, đã không có cái khác uy hiếp, có lẽ tu vi của hắn còn không từng khôi phục năm đó đỉnh phong, nhưng này một phương đại trận, dĩ nhiên là rất khó đem ngăn trở.

Tiếp theo sát, vòm trời lão tổ lách mình mà vào, trong chớp mắt, liền là xuất hiện ở đại trận phần cuối, đứng ở ám thanh sắc quang mang lúc trước.

"CHÍU...U...U!!"

Vòm trời lão tổ vừa tới, hào quang bên trong, trường thương mãnh liệt bắn, thẳng đến phí trước lòng ngực, lẳng lẽ xu thế, để cho hắn râu tóc đều là bay lên lên, cái kia đơn bạc thân ảnh, tựa như đều tại đung đưa.

Bất quá, vòm trời lão tổ động cũng không động, đợi cho trường thương này sắp tới người, hắn rồi mới dò xét xuất thủ chương, đem kia mũi thương cho một phát bất được!

"Hắc hắc, để cho lão tổ cảm thụ một chút, đến cùng, có thể có bao nhiêu uy lực!"

Sắc bén vô cùng trường thương mũi thương, bỗng ở trên trời khung lão tổ trong lòng bàn tay phát ra thanh âm chói tai, từng đạo đáng sợ năng lượng, không ngừng trút xuống xuất ra, oanh kích tại trong lòng bàn tay.

Nhưng như vậy điên cuồng công kích, chẳng những không có để cho vòm trời lão tổ sắc mặt có nửa điểm biến hóa, chính là bàn tay của hắn, đều chưa từng có chút run rẩy qua.

Như thế, ước chừng hơn mười giây sau, vòm trời lão tổ phát ra một tiếng lạnh lùng cười to: "Nguyên lai, cũng chỉ có bực này tình trạng?"

"Oanh!"

Ở trên trời khung lão tổ vừa dứt lời, một cổ ngáp trời hung sát khí, từ trong cơ thể hắn bạo tuôn ra, đây không phải ma khí, nhưng so với ma khí càng thêm thuần túy.

Cổ này hung thần khí tức, chỉ có đã trải qua vô số sát lục, tài năng ngưng luyện ra!

Sát khí tuôn động, ở giữa thiên địa, phảng phất vang dội vô số Lệ Quỷ tại gào thét, sau đó, vòm trời lão tổ đều không để ý sẽ trường thương trong tay, hung sát khí, điên cuồng cuốn tới, tựa như Tu La đồng dạng, hướng ám thanh sắc quang mang phóng đi.

"Bồng bồng!"

Kịch liệt tiếng nổ mạnh nhất thời xuất hiện, này nhìn như không thể phá vỡ, dung hợp với sức thiên lôi ám thanh sắc quang mang, tại hung sát khí thẩm thấu, như là tuyết động gặp Liệt Dương, tại rất nhanh tan rã.

Toàn bộ thạch trận, nhất thời run rẩy lên, càng thêm óng ánh thanh mang, phò thiên cái địa hướng bên này xông tuôn đi qua, bầu trời trên trong hắc động, ah càng ngày càng hơn sức thiên lôi bị đưa tới.

Nhưng mà, lúc này vòm trời lão tổ, hiển lộ càng cường đại hơn, tại hung thần khí tức bao phủ xuống, vô luận điên đi vào ít nhiều năng lượng, tất cả đều là bị cực nhanh tan rã.

Mất thường có thể thấy, cấu thành phương này thạch trận vô số đá lớn chồm cựa thạch, đã là dần dần có khe nứt dần dần trèo leo đi lên, hiển nhiên, vô pháp tiếp nhận được vòm trời lão tổ nhất thuần túy công kích.

Bởi vậy, thạch trận bản thân kiên trì, cũng không tiếp tục quá lâu, phút đồng hồ thời gian không được, liền là có thêm một ít cự thạch, ầm ầm một tiếng nứt toác ra, hóa thành bột mịn!

Có khối thứ nhất, liền có khối thứ hai, chọt. . . vô số cự thạch, lần lượt nổ tung đã trở thành bột phấn, đại trận uy lực, liền ah bởi vậy không ngừng bị suy yếu, tới cuối cùng, bầu trời trên lỗ đen dần dần biến mất, ám thanh sắc quang mang, cũng là tại trong trời đất hóa thành hư vô.

"Oanh!"

Đem làm cái gì cuối cùng một tảng đá lớn sụp đổ, phương này trên đảo nhỏ, Trần Phàm đột nhiên cảm ứng được có sinh cơ tại tuôn động!

Dĩ vãng đảo nhỏ, bởi vì phong ấn tồn tại, tất cả sinh cơ đều là bị cưỡng ép trực xuất hay là chôn vùi, ngày nay đại trận bị phá, phong ấn ah sắp tiêu tán, tự nhiên, muốn khôi phục từng là bộ dáng.

Lẫn nhau nhìn lại, đem làm cái gì đại trận tàn đi nháy mắt, kia bốn cây không lồ cột đá, cũng là có rất nhiều khe nứt bày biện ra, toàn bộ phong ấn, đều là dựa vào thạch trận mà tồn tại.

Như thế, bốn lực lượng Thân Thú, ah trên phạm vi lớn yếu bớt, nguyên bản chúng, còn có thể toàn diện ngăn chặn Tứ đại sinh linh, nhưng bây giờ, đã là âm đạm vô quang!

"Ha ha, ha ha ha ha!"

Sương khoái cực kỳ tiếng cười to, ở trên trời khung lão tổ trong miệng, không ngừng quanh quẩn ở phía chân trời.

"300 năm tuế nguyệt, lão tổ ta rốt cục vẫn phải kiên trì được, các ngươi đã diệt giết không được lão tổ, như vậy, liền chờ lão tổ tàn nhẫn trả thù a, ha ha!"

Tiếng cười bừa bãi mà tùy tiện, vòm trời lão tổ kia đơn bạc thân hình, tại lúc này, kịch liệt run rẩy lên, vô luận là ai, bị phong ấn 300 năm sau, có thể thoát khốn, kia đợi vui sướng, vô pháp dùng ngôn ngữ đi hình dung, cũng chỉ có vòm trời lão tổ chính mình, mới có thể nhận thức đến, những người khác, không thể nào phán đoán!

"Lão Quái Vật!"

Cùng ngày khung lão tổ tiếng cười có chỗ yếu bớt, đã chờ đợi đã lâu Trần Phàm, ngưng âm thanh nói: "Hiện tại, ngươi có thể nói cho ta biết, ta nghĩ biết chuyện Đạo a?"

"Báo cho?"

Thu tất cả nụ cười, vòm trời lão tổ ah không để ý đến giữa không trung tám đạo hư ảnh đại chiến, hắn rất có mấy nghiền ngẫm ý tứ nhìn nhìn Trần Phàm, giống như cười mà không phải cười.

Trần Phàm cũng là chậm rãi giơ lên ngón đầu lên, nhàn nhạt nhìn về phía đi qua.

Mục quang đan chéo, tựa hồ, có tí ti hàn ý tán phát ra. . . làm cho giữa lẫn nhau hư không, cũng có chỗ nhanh nhạy cảm giác.

Vòm trời lão tổ thực lực còn không từng hoàn toàn khôi phục, cũng không có đại trận trấn áp, ngày xưa kia cổ cường đại chi uy, đã là dần dần hiện ra xuất ra.

Thiếu niên này người, đã từng phá vỡ hắn quá nhiều cấm kỵ. . . vòm trời lão tổ ánh mắt dần dần lạnh lùng hạ xuống, nhưng mà, còn không có hoàn toàn lạnh lùng, vòm trời lão tổ nghĩ tới Trần Phàm đã từng nói, cùng với, thấy người sau bình tĩnh như một cái đầm nước sâu thần sắc, lạnh lùng của hắn bắt đầu tiêu tán, cũng là có một vòng nụ cười, phù hiện tại gìa nua trên mặt.

"Tình nghĩa, là không thể trộn lẫn lấy bất kỳ lợi ích là điều kiện tiên quyết, càng không thể lấy tình nghĩa hai chữ đi trói buộc lấy người khác, bằng không, đây cũng không phải là tình nghĩa!"

Vòm trời lão tổ dùng mình mới có thể nghe thấy thanh âm, nhẹ nhàng nỉ non một câu, mới đối với lấy Trần Phàm, trầm giọng nói: "Chuyện của ngươi, hoặc là nói, ngươi chuyện Trần gia, hết thấy căn nguyên, đều muốn ngược dòng tìm hiểu một hồi thượng cổ chi tranh!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: thiên nguyên rửa

Chương 93: thiên nguyên rửa

"Thượng cổ chi tranh? cái gì là thượng cổ chi tranh?"

Trần Phàm nặng nề hỏi: "Này thượng cổ chi tranh, cùng ta Trần gia tao ngộ, có quan hệ gì?"

"Có quan hệ, có quan hệ rất lớn!"

Vòm trời lão tổ ngưng giọng nói: "Bởi vì Hạo Thiên kính, chính là thượng cổ thần vật, ngươi nói, có quan hệ hay không?"

"Hạo Thiên kính!"

Trần Phàm tâm thần ngưng tụ, có khác thường thần sắc tại nhấp nhô, hần lần nữa đi đến vô ma đảo, muốn chính là tương trợ Lão Quái Vật thoát khổn, vì cái gì, là vì Lão Quái Vật có thể cho hần một hy vọng.

Là cái gì hi vọng?

Trước mặt hôm nay khung lão tổ, là qua nhiều năm như vậy, cái thứ nhất, tại nhìn thấy hần, liền một ngụm nói ra thiên nguyên rửa tồn tại người!

Năm đó ở nơi này, nghe được vòm trời lão tổ nói ra chính mình có mang thiên nguyên rửa sự tình, Trần Phàm chấn kinh, tốt đỉnh!

Trần gia cửu đại, kéo dài mấy trăm năm thời gian, tuy nói bị thiên nguyên rửa chỗ giam cầm, nhưng mà, chớ nói ngoại nhân, cho dù là tại Thái Nhạc điện, biết nguyên rửa người, cũng sẽ không quá nhiều.

Những người khác, chỉ biết, Trần gia các thời kỳ, đều là tráng niên mất sớm, căn bản không biết tình hình cụ thể và tí mĩ là như thế nào, Lăng Thiên Phong bọn họ biết, cũng là bởi vì Hạo Thiên kính.

Hôm nay khung lão tổ cư nhiên liếc thấy xuất ra!

Tại kia, vì từ phía trên khung lão tổ trong miệng, đạt được đóng thiên nguyên rửa sự tình, biết rõ hần là đang lợi dụng mình làm sự tình, Trần Phàm ah hết sức đi làm.

Quan hệ lấy tương lai của hần, cùng với toàn bộ Thái Nhạc điện tương lai, không được phép Trần Phàm có chút đại ý.

"Hạo Thiên kính là thượng cổ thần vật, mà ở rất nhiều thượng cổ thần vật, Hạo Thiên kính cũng là cao cấp nhất tồn tại một trong, chỉ tiếc, bây giờ Hạo Thiên kính, đã không có nhớ năm đó cường đại như thế, hoặc là nói, cần có thời gian, cùng với rất nhiều cơ duyên, mới có thể khiến nó khôi phục như lúc ban đầu."

Vòm trời lão tổ hít một tiếng, hiển nhiên là vì Hạo Thiên kính mà cảm thấy đáng tiếc!

"Đây là vì cái gì? chẳng lẽ là bởi vì thượng cổ chi tranh? mà lên cổ chi tranh vậy là cái gì?" Trần Phàm không ngừng mà hỏi.

"Thượng cổ chi tranh a!"

Vòm trời lão tổ trong thanh âm, có khác thường run rẩy, lấy thực lực của hần, giờ này khắc này, vậy mà đều có một tia sợ hãi nổi đồng từ bên trong.

Một hồi lâu, hần mới bình tĩnh nói: "Đầu tiên ngươi muốn biết rõ, thượng cổ, chính là một cái đặc biệt thời gian đoạn, đã không có ai biết, thượng cổ thời

đại, cách chúng ta hiện ở thời đại này, đến cùng đi qua bao nhiêu năm "

"Mà lên cổ chi tranh, chính là tại thời đại kia, một hồi kéo toàn bộ thiên địa thảm thiết đại chiến!"

Trần Phàm thần sắc có chỗ ngưng trọng lên, tuy hiện tại rất nhiều người, đều vô pháp lý giải cái gọi là thượng cổ chi tranh có nhiều kịch liệt, cho dù là vòm trời lão tổ chính mình, có lẽ đều không rõ ràng lắm, nhưng mà, nếu là cuốn toàn bộ thiên địa đại chiến, kia đợi thảm thiết hình dạng, chắc hẳn, cực kỳ đáng sợ.

"Vậy một hồi đại chiến, trong thiên địa, không biết có bao nhiêu cường đại vô cùng cao thủ vẫn lạc, tại những cao thủ này, có người loại cao thủ, Yêu tộc cao thủ, còn có. . ."

Còn có cái gì, vòm trời lão tổ chưa nói, Trần Phàm cũng không hỏi, đối với hắn mà nói, một chút cũng không trọng yếu, hắn chỉ muốn biết, thượng cổ chi tranh, cùng hắn Trần gia thiên nguyên rửa đến cùng có quan hệ gì?

Vòm trời lão tổ lại buông tiếng thở dài, chợt nói: "Vậy một hồi đại chiến, chẳng những là hủy diệt vô số cao thủ, cũng là cho này thiên địa bên trong vô đạo truyền thừa, mang đến thật lớn ảnh hưởng, tại kia về sau một đoạn thời gian rất dài, vô đạo chỉ lộ gần như muốn đoạn tuyệt, lại đã trải qua vô số tuế nguyệt, vừa mới khôi phục từng là phồn thịnh, bất quá, cùng thượng cổ thời đại so sánh, tóm lại hay là yếu một chút."

"Tại sao lại phát sinh trận đại chiến kia?" Trần Phàm hay là nhin không được hỏi, tuy hắn không muốn biết, có thể như vậy một hồi đại chiến, hay để cho hắn có chỗ hiếu kỳ.

Vòm trời lão tổ trầm giọng nói: "Cụ thể nguyên nhân, hiện giờ ai có thể biết được, lão tổ ta cũng là có chỗ gặp gỡ, lấy được loại nào đó truyền thừa, mới biết được đã từng này thiên địa, từng phát sinh từng như vậy một hồi đại chiến. đối với tại nguyên nhân trong đó, lão tổ ah chỉ biết một chút."

"Là cái gì?"

"Đường như là bởi vì phương này thiên địa chứa tử quyền!" vòm trời lão tổ nói, trong ánh mắt, lóe ra một tia tinh mang.

"Chứa tử quyền?"

Trần Phàm lấy làm kinh hãi, thiên địa sao mà rộng lớn, cư nhiên tại thượng cổ thời đại, có người mong muốn thống nhất toàn bộ thiên địa, này không khỏi ah quá điên cuồng a? nhưng đồng thời, cũng là có thể tưởng tượng đến, có dạng này cách nghĩ người kia, nên là bức nào cường đại!

Vòm trời lão tổ thán nói nói: "Bởi vì vậy, thảm thiết đại chiến họa và toàn bộ thế giới, mặc dù nói xong lời cuối cùng, thiên địa cũng không có bị thống nhất, có thể phá hư trình độ, gọi may mắn còn sống sót xuống người, nhìn mà giật mình a!"

"Đến tột cùng là ai, có lớn như thế gan phách?" Trần Phàm hỏi, người như vậy, không thể nghi ngờ, sẽ có ngấp trời bá khí!

Vòm trời lão tổ lắc đầu, nói: "Lão tổ chỉ biết, tại năm đó, người này, được gọi là Ma Quân!"

"Ma Quân?"

Trần Phàm mãnh liệt mà nhìn về phía vòm trời lão tổ, tựa hồ, là đã minh bạch một sự tình.

Vòm trời lão tổ cười cười, nói: "Tiểu tử, ngươi ngược lại là đủ thông minh, không sai, lão tổ đã từng lấy được cái kia truyền thừa, đang là đến từ Ma Quân lưu lại, lão tổ một thân sở học, đều là được từ Ma Quân, hóa Thân Ma tâm đại pháp. . ., đều là vị Ma Quân kia lưu lại."

Lúc này, vòm trời lão tổ nhìn thật sâu mắt Trần Phàm, nói: "Chẳng những là như vậy, Hạo Thiên kính, cũng chính là Ma Quân tùy thân mang theo vô thượng thần vật!"

"Cái gì? làm sao có thể?"

Trần Phàm lại lấy làm kinh hãi.

Đã danh Ma Quân, mà Trần Phàm ah tu luyện hóa Thân Ma tâm đại pháp, mặc dù đối với Ma Quân không có bất kỳ hiểu rõ, có thể thông qua này tâm pháp, cũng là có thể mơ hồ cảm giác đến, Ma Quân bá đạo, tàn nhẫn cùng đáng sợ.

Tuy nói, có thể thành tựu đỉnh phong cao thủ chi vị, đồng đều không phải là cái gọi là người tốt, nhưng mà, Hạo Thiên trong kính, có ẩn hàm lấy khí tức, có một cổ trùng trùng điệp điệp Hạo Thiên chính khí, này cùng Ma Quân tâm pháp không hợp nhau!

Như thế tồn tại, dù cho Ma Quân tu vi ngấp trời, cũng không cách nào thay đổi, trên thực tế, hiện giờ Hạo Thiên kính, cũng không có bất kỳ ma khí nhiễm, đủ để nói rõ, Hạo Thiên kính cũng không bị Ma Quân làm ảnh hưởng.

Như thế chi vật, sao có thể là Ma Quân tùy thân chỗ mang theo thần vật?

Vòm trời lão tổ nói: "Kỳ thật cho tới bây giờ, lão tổ ah không tin, Hạo Thiên kính như thế nào là Ma Quân chi vật, nhưng, lúc ngươi lần đầu tiên xuất hiện ở nơi này thời điểm, lão tổ liền đối với ngươi không xa lạ chút nào, đây là Hạo Thiên kính quan hệ, lúc ấy ngươi, còn không từng đạt được hóa Thân Ma tâm đại pháp!"

Trần Phàm im lặng lại, vòm trời lão tổ lời này, hấn vô pháp phản bác, nếu không phải có Hạo Thiên kính khí tức tồn tại, người sau có thể nào một ngụm nói ra, chính mình có mang thiên nguyên rửa?

Sau một hồi, Trần Phàm mới lại lần nữa hỏi: "Như vậy, thiên nguyên rửa, cùng những cái này trong đó, đến cùng có quan hệ gì?"

Nhìn nhìn Trần Phàm, vòm trời lão tổ mục quang lóe ra, trợn vện qua phút đồng hồ thời gian, rồi mới trầm tư nói: "Tiểu tử, ngươi, cùng với người Trần gia, chỉ sợ cũng chịu tai bay vạ gió."

"Thượng cổ chi tranh những năm cuối, Ma Quân thất bại, liền ah thân từ đạo tiêu! nhưng Ma Quân tự nhiên không cam lòng thất bại, cho nên, để lại hấn suốt đời sở học bị lão tổ ta được đến. thế nhưng truyền thừa, thực sự không phải là Ma Quân chân chính truyền thừa, nói cách khác, Ma Quân Đông Sơn tại lên thủ đoạn, cũng không phải hấn suốt đời sở học."

"Là cái gì?"

Trần Phàm đột nhiên nghĩ đến: "Là Hạo Thiên kính?"

"Đúng vậy, chính là Hạo Thiên kính!"

Vòm trời lão tổ nói: "Lúc Ma Quân muốn vĩnh viễn biến mất tại thế giới này, hấn đem bản thân tinh huyết, vận dụng trời xanh chi lực, rót vào Hạo Thiên trong kính, khiến cho Hạo Thiên kính chia ra làm chín, tán ở thế gian các nơi."

"Đời sau người, giống như có thể khiến Hạo Thiên kính khôi phục hoàn chỉnh, liền có thể đạt được Ma Quân tinh huyết cùng kia một cổ trời xanh chi lực, do đó, có thể tiếp tục Ma Quân chưa nghiệp lớn, mà cái này, cũng thiên nguyên rửa khỏi nguồn!"

Vòm trời lão tổ trầm giọng nói: "Vô luận là Ma Quân tinh huyết, hay là trời xanh chi lực, đều cực kỳ cường đại, bất luận kẻ nào tới tiếp xúc, đồng đều sẽ gặp đến Ma Quân tinh huyết cùng trời xanh chi lực phản phệ, do đó. . . ."

Do đó như thế nào, Trần gia trước sau cửu đại, bao gồm Trần Phàm ở trong, đã tự mình cảm thụ qua!

"Đáng giận!"

Trần Phàm trong ánh mắt, tuôn động lấy đáng sợ màu đỏ tươi vè, khuôn mặt của hấn, cũng là cực độ dữ tợn lại.

Hấn Ma Quân muốn chúa tể thiên địa, Trần Phàm không còn lời để nói, chỉ cần hấn có bản lĩnh, cứ việc đi làm, dù cho thiên thu vạn thế, ah không có quan hệ gì với Trần Phàm, nhưng, hấn ngàn không nên, vạn không nên, vì hấn đã tâm của mình, vậy mà hành hạ Trần gia mấy trăm năm lâu!

Mấy trăm năm qua, Trần gia mỗi một vị tiền bối, đều là chịu đủ lấy thiên nguyên rửa nỗi khổ, thân nhân của bọn hấn, bằng hữu, cùng với xung quanh tất cả mọi người, đều chỉ có thể tro mắt nhìn, nhìn, chờ. . . .

Như thế hận cùng đau nhức, trợn hành hạ Thái Nhạc điện tự thành lập đến nay cho tới bây giờ a!

Ngày nay, biết đầu sỏ gây nên, Trần Phàm có thể nào không hận?

"Tiểu tử. . . ."

Vòm trời lão tổ thở dài thanh âm, hấn cho dù là không rõ ràng lắm thiên nguyên rửa, đến cùng sẽ mang đến như thế nào tra tấn, lại là phi thường rõ ràng, cái gọi là Ma Quân tinh huyết đáng sợ, bản thân hấn, liền là Ma Quân lại truyền đệ tử.

"Như thế nào, tài năng hóa giải được thiên nguyên rửa?" Trần Phàm thờ phỉ phò, chịu đựng phẫn nộ, hai mắt đỏ bừng quát.

"Tập hợp đủ cửu mật Hạo Thiên kính, luyện hóa Hạo Thiên trong kính Ma Quân tinh huyết cùng trời xanh chi lực, thiên nguyên rửa, tự nhiên hóa giải được."

Vòm trời lão tổ chưa phát giác ra lại là một tiếng thở dài, hấn đột nhiên phát giác, sống nhiều như vậy lâu, hôm nay cảm thán, là tối đa.

Ma Quân thủ đoạn thông thiên, hấn tự mình thiết lập ở dưới nguyên rửa, nếu là dễ dàng như vậy giải quyết, Trần gia trước sau cửu đại, cũng sẽ không như thế đau khổ.

Trước mặt thiếu niên, chẳng quản vô cùng ưu tú, là hấn vòm trời lão tổ chưa bao giờ gặp qua thiếu niên thiên tài, thế nhưng là, truy tìm Hạo Thiên kính chi lộ, vòm trời lão tổ cũng nhìn không tốt.

Muốn biết rõ, thiếu niên này, đã chỉ có chỉ là mấy năm tuổi thọ!

"Cửu mật Hạo Thiên kính!" Trần Phàm cười khế, có khó có thể thuyết minh thê lãnh, hấn không nghĩ tới, nguyên lai Hạo Thiên kính, không chỉ một lưỡng mật, mà là tổng cộng có cửu mật nhiều!

"Tiểu tử, sự do người làm, Ma Quân đã có an bài như vậy, như vậy, con đường phía trước liền không nhất định là tuyệt lộ!" vòm trời lão tổ an ủi nói.

"Ma Quân an bài? hắc hắc!" Trần Phàm dày đặc cười lạnh.

Vòm trời lão tổ thần sắc không khỏi run lên, tiếng cười kia, có ẩn hàm lấy dày đặc liệt sát ý, để cho hắn, cũng không thể thừa nhận.

Đây là một cỗ phần nộ đến cực hạn, mới có thể đủ phóng xuất ra sát ý, trong này, bao hàm Trần Phàm, cùng với Trần gia trước bất đại hận cùng đau nhức.

Như sát ý này có thể ngưng tụ thành thực chất, vòm trời lão tổ không chút nghi ngờ, chính là trời xanh, cũng có thể chém đến!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Thanh Long Chi Huyết

Chương 94: Thanh Long Chi Huyết

Bất quá, tại tiếng cười kia, người thiếu niên thần sắc, lại là dần dần bình tĩnh lại, nhiều năm rèn luyện, Trần Phàm đã sớm tâm tính bất phạm, đột nhiên nghe được thiên nguyên rửa lại lịch, hắn tự nhiên vô pháp khắc chế tâm tình.

Nhưng hiện tại, hắn đã bắt đầu tỉnh táo lại, bất kể như thế nào, cuối cùng là có hóa giải thiên nguyên rửa phương pháp chính xác, mặc kệ con đường phía trước là khó khăn bực nào, đều không thể buông tha.

Nhìn nhìn dần dần tỉnh táo lại Trần Phàm, vòm trời lão tổ trong hai mắt, tuân động lấy thật lớn tán thưởng, thiếu niên này người, quá xuất sắc, nếu như hắn hóa giải thiên nguyên rửa, lấy tâm tính của hắn cùng ưu tú, này thiên địa, chỉ sợ sẽ xuất hiện một vị, chí cao vô thượng tồn tại!

Bình tĩnh trở lại, Trần Phàm đột nhiên nghĩ đến cái gì, hỏi: "Mỗi một mặt Hạo Thiên trong kính, đều có Ma Quân tinh huyết cùng trời xanh chỉ lực, cũng chính là, tiếp xúc đến Hạo Thiên kính, đều người bị thiên nguyên rửa, nhưng vì cái gì, sẽ phát sinh ngoại lệ sự tình?"

Cái gọi là tiếp xúc, tự nhiên không phải cùng Hạo Thiên kính đụng vào một chút đơn giản như vậy.

"Người thế nào biết, có cái gọi là ngoại lệ?" vòm trời lão tổ hỏi ngược lại.

Trần Phàm trầm giọng nói: "Liền ta suy đoán, Ngũ Nhạc cả vùng đất Lăng Nhạc điện, có lẽ tồn tại một mặt Hạo Thiên kính!"

"A, như vậy là sao?" vòm trời lão tổ lông mày nhướng lên, có một chút ngoài ý muốn.

Từ hắn đạt được Ma Quân truyền thừa đến nay, nhiều năm thời gian, đều đang tìm lấy Hạo Thiên kính, rốt cuộc, hắn coi như là Ma Quân chính thống nhất truyền nhân, mà Hạo Thiên kính lại đại biểu cho Ma Quân, vòm trời lão tổ vô pháp không tâm động.

Thế nhưng là, cũng không từng có qua Hạo Thiên kính nửa điểm tin tức.

Lại không ngờ tới, nho nhỏ này Ngũ Nhạc cả vùng đất, cư nhiên khả năng tồn tại lưỡng mặt Hạo Thiên kính!

Trần Phàm nói: "Tới đây lúc trước, ta luyện hóa Hạo Thiên kính. . ."

"Người luyện hóa một mặt Hạo Thiên kính?"

Vòm trời lão tổ thiếu chút nữa từng ngụm nước phun tới, nhìn về phía Trần Phàm ánh mắt, cũng là cực đoan quái dị, thậm chí có một tia kính nể.

"Đúng vậy a, làm sao vậy?" Trần Phàm nhú mày mà hỏi.

"Làm sao vậy?"

Vòm trời lão tổ chỉ vào Trần Phàm, hỏi lâu đều nói không nên lời một chữ, đến cuối cùng, chỉ phải lại là thở dài, liền trầm mặc xuống, đến cùng đang suy nghĩ gì, chỉ sợ cũng chỉ có hắn tự mình biết.

"Người tiếp tục mà nói a!" trầm mặc vòm trời lão tổ phát phát tay, thanh âm có tí ti khàn khàn.

Nhìn vòm trời lão tổ liếc một cái, Trần Phàm tiếp tục nói: "Luyện hóa Hạo Thiên kính, ta liền phát hiện Hạo Thiên kính không phải là hoàn chỉnh, chỉ là ta không có cảm ứng rõ ràng, nguyên lai Hạo Thiên kính tổng cộng có cửu mặt nhiều. ngay vào lúc này, Lăng Nhạc điện Lăng Thiên Phong mang theo ta Trần gia Thủy Tổ tín, hướng ta yêu cầu Hạo Thiên kính!"

"Tại Lăng Thiên Phong xuất hiện thời điểm, ta rất rõ ràng cảm ứng được, Hạo Thiên kính có dị thường phản ứng, hơn nữa, tại ta cố ý đem Hạo Thiên kính cho Lăng Thiên Phong đoạt đi thời điểm, gia hỏa này, ah không có nửa điểm phản kháng, dường như không phải là thần vật!"

"Vì vậy ta suy đoán, Lăng Nhạc điện, cũng có một mặt Hạo Thiên kính! ta nghĩ, chỉ có một mặt Hạo Thiên kính, tài năng khiến cho mặt khác Hạo Thiên kính cực rất hứng thú a?"

Vòm trời lão tổ trầm mặc một chút, nói: "Ngươi suy đoán có lẽ đúng!"

"Như vậy, nếu như Lăng Nhạc điện ah có được Hạo Thiên kính, vì sao, bọn họ không có chịu thiên nguyên rửa?" Trần Phàm lạnh lùng nói: "Lăng Nhạc điện hẳn không phải là gần nhất mới đạt được Hạo Thiên kính, bằng không thì, vô pháp giải thích ta Trần gia Thủy Tổ lưu lại tín cho Lăng Nhạc điện hành động này."

Nghe vậy, vòm trời lão tổ nghĩ nghĩ, sau đó trầm tư nói: "Tình huống cụ thể, hẳn là muốn gặp được về sau tài năng giải nghĩa sở, mà ta phỏng đoán là, có lẽ, từ đầu đến cuối cùng, Lăng Nhạc điện người, cũng không có chân chính xúc động đến Hạo Thiên kính, cho nên, ẩn nấp ở Hạo Thiên trong kính Ma Quân tinh huyết cùng trời xanh chi lực, không có bắt đầu tác dụng!"

"Chân chính xúc động?"

Trần Phàm chậm rãi nhắm mắt lại, hẳn tự nhiên mình bạch lời này là có ý gì, Hạo Thiên trong kính, có Đại La Trần Thiên ấn. chỉ có đạt được này thức vũ kỹ, mới xem như chân chính mở ra Hạo Thiên kính.

Nhưng đồng thời, cũng làm cho thiên nguyên rửa gia thân!

Trần Phàm hồi tưởng đến, nếu như Lăng Thiên Phong cũng đã được như vậy vũ kỹ, cùng ngày đánh một trận, người sau sẽ không không thi triển ra, bởi vì này thức vũ kỹ cường đại, là bất cứ người nào cũng không thể cự tuyệt.

Như thế xem ra, Lăng Nhạc điện đích thực là không có mở ra Hạo Thiên kính!

Nghĩ đến đây, Trần Phàm chưa phát giác ra lạnh lùng nở nụ cười âm thanh. . . . Lăng Nhạc này điện, quả nhiên là may mắn vô cùng!

Bất quá, này may mắn cũng phải chấm dứt!

"Tiểu tử, kế tiếp, ngươi hẳn là muốn đi tìm tìm nó Hạo Thiên của hắc kính a?" vòm trời lão tổ hỏi.

Trần Phàm gật gật đầu, đây là khẳng định, không gặp được hoàn chỉnh Hạo Thiên kính, như thế nào đi hóa giải thiên nguyên rửa?

Vòm trời lão tổ nhú mày, ánh mắt có chút phức tạp, đang muốn nói cái gì đó thời điểm, đột nhiên mi tâm hơi hơi xiết chặt, mục quang lập tức nhìn về phía giữa không trung.

Chỗ đó, tám đạo hư ảnh còn đang ra sức đại chiến lấy.

Đã không còn thạch trận bản thân duy trì, kia bốn cây cột đá ah đang không ngừng nổ tung, bốn lực lượng Thần Thú, ah đang không ngừng bị suy yếu, hiện giờ, đã bị Tứ đại sinh linh đè chế gắt gao.

Tin tưởng, không cần bao lâu thời gian, bốn Thần Thú chi lực sẽ vĩnh viễn tàn đi, hóa thành nguyên bản tinh huyết, xuất hiện ở này thiên địa.

Mà Tứ đại sinh linh càng đánh càng hăng, Trần Phàm rõ ràng cảm ứng được, này bốn đạo hư ảnh, mơ hồ, ẩn chứa một tia thôn phệ lực đạo. . . . này tia lực đạo, vòm trời lão tổ không rõ ràng lắm, Trần Phàm tối mình bạch.

Lúc ấy từ khí bốn nguyên chi linh trong thân thể, Trần Phàm thử muốn đem trực xuất, từng mọn phệ linh châu, sau đó trong cuộc sống, tuy không thể trực xuất mất từ khí bốn nguyên chi linh, nhưng hoặc nhiều hoặc ít, bị phệ linh châu cho thôn phệ đi một chút.

Hiện tại xem ra, Tứ đại sinh linh cũng là đang lợi dụng lấy này một chút từ khí bốn nguyên chi linh, mà cái này, cũng là Trần Phàm tại đối mặt vòm trời lão tổ thì tối đại thủ đoạn.

Chỉ cần vòm trời lão tổ không vút bỏ phệ linh châu, thời khắc đem nó mang tại trên thân thể, như vậy, này một chút từ khí bốn nguyên chi linh, liền sẽ mang lại cho vòm trời lão tổ thật lớn phiền toái, nếu là Lão Quái Vật không có kịp thời đề phòng, sẽ để cho hắc chặt vật không thôi.

Đến lúc sau, cũng chỉ có Trần Phàm, có thể giúp được hắc!

Đương nhiên, chỉ cần vòm trời lão tổ không có tâm tư xấu, cái này chết tiết khí bốn nguyên chi linh sẽ thành thật, bây giờ Trần Phàm, nhưng là chân chính luyện hóa từ khí bốn nguyên chi linh, tồn tại ở phệ linh châu bên trong như vậy nho nhỏ một tia, có thể nào cãi lời Trần Phàm mệnh lệnh.

Tứ đại sinh linh dưới áp chế, bốn Thần Thú đã thành nô mạnh hết đà, có lẽ là biết, sẽ phải đạt được bốn Thần Thú tinh huyết, hư ảo Tứ đại sinh linh, đồng thời phát ra một đạo vui sướng tiếng hô.

"Ong..ong!"

Nhưng mà, này vui sướng tiếng hô mới vừa vận xuất hiện, đột nhiên, phương này khu vực mãnh liệt bạo bắt đầu chuyển động, chợt, có bốn đạo, như máu huyết quang, ngập trời lên.

Huyết quang bên trong, bốn Thần Thú hư ảnh đã là biến mất, lưu lại ở dưới, cũng chỉ có một mảnh đạt đến cực hạn cuồng bạo!

"Đây là, tự bạo?"

Vòm trời lão tổ ngậy cả người, chợt cảm khái nói: "Không hổ là bốn Thần Thú, cho dù là một giọt tinh huyết, đều rất có linh tính, tại vô pháp rồi đi cùng diệt định dưới tình huống, lại cũng có được cùng định đồng quy vu tận phương pháp."

Cảm khái về cảm khái, vòm trời lão tổ cũng không có những tay làm mấy thứ gì đó, hần chỉ là trơ mắt nhìn, huyết quang bên trong cuồng bạo, càng mãnh liệt lên, đến cuối cùng, huyết quang đầy trời, đem Tứ đại sinh linh đều là bao vào.

Huyết quang bên trong, Tứ đại sinh linh khí tức, nhanh chóng uể oải hạ xuống, bộ dáng kia, giống như là mùa đông đến, tất cả thực vật đều tại héo rũ tựa như, tốc độ này cực nhanh, ngăn ngừa mấy giây trong thời gian, không ngờ tiêu tán hơn phân nửa năng lượng.

"Lão Quái Vật, ngươi không giúp đỡ sao?" Trần Phàm phui mắt, hỏi.

Vòm trời lão tổ cười tùm tùm, nói: "Bốn Thần Thú cường đại, không phải là lão tổ có khả năng hiểu rõ, ít nhất hiện tại vô pháp hiểu rõ, này bốn tích(giọt) tinh huyết, dĩ nhiên từ chỉ ngập trời, lão tổ như xuất thủ, có thể thành công còn mà thôi, Thần Thú tinh huyết rốt cuộc trân quý vô cùng, nhưng nếu đã thất bại, vậy cái được không bù đắp đủ cái mất."

Trần Phàm ngậy ra một lúc, hiển nhiên không biết rõ, cái gọi là được không bù mất là có ý gì, lại cũng không có đi hỏi nhiều, bắt quá trong nội tâm, nhìn trời khung lão tổ cảnh giới, sâu hơn vài phần.

Lão Quái Vật này, lợi dụng Tứ đại sinh linh thời điểm, còn nói lấy dễ nghe, hiện tại, tình thế không đúng, liền lập tức chẳng quan tâm.

Người như vậy, như vậy tâm tính, Trần Phàm không thể không đề phòng, về sau hai người, thế tất còn sẽ có rất nhiều cùng xuất hiện.

Vòm trời lão tổ là Ma Quân người thừa kế, mà chính mình, ah có được Hạo Thiên kính, sao có thể có thể làm được hình dung người dung?

Huyết quang càng ngày càng thịnh, cuối cùng, liền cũng có thể thấy, hư không tại huyết quang bao trùm, sắp tan rã dấu hiệu, bốn Thần Thú chi lực, lúc này đã là thích bỏ vào cực hạn, trong thiên địa, mùi máu tươi vô cùng nồng nặc lấy.

"CHÍU...U...U!!"

Trần Phàm cùng vòm trời lão tổ hai người, đang nhìn nhìn bốn tích(giọt) Thần Thú máu tươi sắp sửa bạo tạc, rồi đột nhiên, một vòng óng ánh cực kỳ kim mang, cứ thế mà hiện, sau đó hóa thành một đạo cầu vồng, như thiểm điện lướt tiến vào đây trời trong huyết quang.

"Vạn Cổ Bất Hủ lực, ngươi lại muốn làm cái gì?"

Trần Phàm kinh ngạc cả kinh, chẳng lẽ, bốn tinh huyết của Thần Thú, cũng là Vạn Cổ Bất Hủ lực cần có năng lượng sao?

Huyết quang bên trong, kim mang đột nhiên xuất hiện, đúng là làm cho bốn Thần Thú tinh huyết bạo tạc tốc độ cho trì hoãn lên dừng một chút, theo cho dù là nhìn thấy, kim mang như thiểm điện lướt quay về, dường như chỉ là du đãng một vòng tựa như.

Bất quá, Trần Phàm cùng vòm trời lão tổ đều là thấy được, kim mang đã mang một điểm đồ vật trở về.

Trần Phàm vội vàng tâm thần tiến nhập trong cơ thể, đi đến Vạn Cổ Bất Hủ lực địa phương.

Rõ ràng nhìn thấy, kia một tờ kim trên giấy, một giọt tinh huyết, giống như cuộn cuộn nước sôi tại rung chuyển, phát ra cuồng bạo khí tức, nếu như không có xung quanh kim mang áp chế, Trần Phàm không chút nghi ngờ, sẽ trực tiếp đem thân thể của mình cho chống đỡ phát nổ.

Thanh thúy rỗng ngậm thanh âm, tại thể nội hung ác găm thết, từng đạo Long Uy, không ngừng tự tinh huyết bên trong bạo phát đi ra, đáng tiếc, thủy chung là không thể đột nhiên Vạn Cổ Bất Hủ lực kim mang phong tỏa.

"Cư nhiên là Thanh Long tinh huyết! ngươi cái tên này, muốn này tinh huyết có làm được cái gì?"

Nguyên lai tưởng rằng, bốn Thần Thú tinh huyết đều là Vạn Cổ Bất Hủ lực cần có năng lượng, cho nên gia hỏa này mới có thể ứng thế mà động, nhưng hôm nay, chỉ đem trở về Thanh Long tinh huyết, đối với cái khác Tam Thần thú tinh huyết chẳng quan tâm. . . .

Trần Phàm cũng không nhận ra, Vạn Cổ Bất Hủ lực không có có đủ thực lực, đồng thời đem bốn Thần Thú tinh huyết mang về, chỉ là muốn nó cần có năng lượng, Trần Phàm có thể xác định, dù cho bốn mươi tích(giọt) Thần Thú tinh huyết, gia hỏa này đều không chút do dự cùng nhau chỗ ngồi cuốn trở

về.

Vạn Cổ Bất Hủ lực không thể nói chuyện, tự nhiên không có trả lời Trần Phàm nghi hoặc, kia một tờ giấy vàng, kỳ dị đường vân lại lần nữa chậm rãi mà động, dần dần, đem kia bạo loạn Thanh Long tinh huyết cho đã trấn áp hạ xuống, cuối cùng, ẩn vào đến đường vân bên trong, biến mất vô ảnh vô tung. . .

Một lát sau, Vạn Cổ Bất Hủ lực lại lần nữa an tĩnh lại, phảng phất chuyện gì cũng không có phát sinh, mà Thanh Long tinh huyết mang về, cũng không có mang đến cho nó bất kỳ biến hóa, đơn giản như vậy cùng khó hiểu!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: giao dịch

Chương 95: giao dịch

"Tiểu tử, như thế nào đây?"

Thấy được Trần Phàm tâm thần rời khỏi, vòm trời lão tổ cười hỏi.

"Cái gì như thế nào đây?"

Vòm trời lão tổ cười nói: "Thần Thú tinh huyết, tuy cường bạo lực lớn, thế nhưng là, nếu có thể đủ hấp thu luyện hóa, đối với người thân thể cường hãn độ có thật lớn chỗ tốt. tuy ngươi bây giờ còn chưa bắt đầu đi luyện hóa kia tinh huyết, nhưng chắc hẳn, nhất định phải đến một chút chỗ tốt, cùng lão tổ nói một chút, cảm giác như thế nào?"

Những lời này, cũng là nói ra vòm trời lão tổ lửa nóng, bốn tinh huyết của Thần Thú, dù cho này bốn tích(giọt) tinh huyết chủ nhân, còn không có đạt tới Thần Thú cảnh giới, nhưng dù sao chính là bốn Thần Thú hậu đại, máu tươi của bọn nó, sao mà trân quý!

Chỉ cần tu vi còn không có vượt qua qua bốn tích(giọt) tinh huyết chủ nhân, như vậy, nếu là có thể luyện hóa, chỗ tốt thật lớn, nếu như có thể ngăn cản chúng bạo tạc, vòm trời lão tổ tất sẽ không bỏ mặc mặc kệ.

Xem ra, cái gọi là được không bù mất, vẫn có vài phần đạo lý.

Nghe vậy, Trần Phàm lắc đầu, nói: "Này không có quan hệ gì với ta!"

Vạn Cổ Bất Hủ lực vòm trời lão tổ không biết, nhưng kim quang kia, Lão Quái Vật gặp qua, bởi vậy, Trần Phàm ah không có gì hảo giấu diếm

"Quả nhiên là một kiện rất giỏi thần vật!"

Vòm trời lão tổ buông tiếng thở dài, nếu là hắn có được bức này thần vật, há có thể bỏ lỡ còn dư lại ba giọt Thần Thú tinh huyết.

Trần Phàm tất nhiên là rõ ràng bạch ý tứ của Lão Quái Vật, bất quá hắn cũng không thể tránh được, Vạn Cổ Bất Hủ lực, không phải là hắn đủ khả năng thúc dục.

Đã không còn Thanh Long tinh huyết, còn lại ba giọt Thần Thú tinh huyết bạo tạc, không có chút nào bị lùi lại, nháy mắt qua đi, đầy trời huyết quang, phảng phất bị dẫn bạo, phát ra như lời đình âm âm tiếng vang.

Vốn tưởng rằng, như thế bạo tạc, sẽ cho không gian này mang đến kịch liệt phá hư, có thể Trần Phàm không ngờ tới là, huyết quang bạo tạc, chỉ là làm cho kia Tứ đại sinh linh rất nhanh biến mất ở thiên địa, về phần cái khác. . .

Càng ngày càng nhiều sinh cơ, tại huyết quang dần dần bạo lúc chiến, điền vào nơi này, đảo nhỏ các nơi, đều đã có sinh cơ tại tuôn động, vì vậy, không phải là phóng tầm mắt chỉ địa đều là đá lớn chồm quái thạch.

Phảng phất mùa xuân đi đến, hạt giống nảy mầm, sâu trong lòng đất, có từng khỏa màu xanh hoa cỏ, đang khó khăn tại bốc lên đầu, mà vòm trời lão tổ. . .

Liên tại bên người cách đó không xa, bởi vậy, để cho Trần Phàm rất dễ dàng liền cảm ứng được, một cổ đặc biệt cường đại khí tức, giống như kia trong

ngủ say sưa từ mạnh mẽ thức tỉnh, lặng yên tuôn động xuất ra.

Chỉ có Tử đại uy hiếp toàn bộ đánh tan, trấn áp ở trên trời khung lão tổ trên người phong ấn, mới có thể chân chính tiêu thất tại này thiên địa.

"Lão Quái Vật, chúc mừng."

Đã không còn phong ấn trấn áp, vòm trời lão tổ một thân thực lực, hiển nhiên đang dần dần khôi phục, có lẽ không có khả năng trong thời gian ngắn, khôi phục lại năm đó đỉnh phong trạng thái, cần, cũng chỉ là thời gian mà thôi.

Tin tưởng, đến thời gian, vòm trời lão tổ chẳng những sẽ khôi phục, còn có thể càng cường đại hơn!

300 năm bị phong ấn ở nơi này, vòm trời lão tổ thực sự không phải là đang đợi để!

"Đa tạ người!"

Vòm trời lão tổ cười cười, một lát sau, tựa như rút cục làm ra một cái quyết định, chợt nghiêm nghị nói: "Tiểu tử, lão tổ muốn cùng ngươi làm giao dịch!"

"Nói một chút coi!"

Đến tận đây thì lên, Lão Quái Vật đã là lấy được chân chính tự do, 300 năm bị phong mỗi hận, hẳn ah hoàn toàn có thời gian, đi về phía đối đầu người trả thù, Trần Phàm không biết, đến cùng hẳn muốn cùng mình, làm như thế nào giao dịch.

"Nếu như ngươi muốn cho ta tương trợ ngươi báo thù, vậy không bàn nữa."

Hiện giờ Trần Phàm, chỉ có huyền động cảnh tu vi, nói vậy, hiển lộ có chút cuồng vọng, có thể nghe vào vòm trời lão tổ trong tai, tuyệt không cảm thấy cuồng vọng.

Tại thế gian này, nếu nói là có người có thể giúp hẳn báo thù, vòm trời lão tổ tuyệt đối sẽ lựa chọn Trần Phàm!

Người thiếu niên ưu tú, để cho hẳn tin tưởng, tương lai một ngày nào đó, phí trước chẳng những có thể lấy vượt qua chính mình, càng có thể đi lên chí cao vô thượng đỉnh phong!

Chỉ là tại Trần Phàm nơi này, hẳn cũng không úy kỵ phiền toái, lại không có thời gian đi vì cái này chuẩn bị, thiên nam địa bắc, còn có bảy mặt Hạo Thiên kính phải tìm.

Vòm trời lão tổ im lặng một chút, nói: "Lão tổ vốn có ý tứ này, ngươi đã cự tuyệt, lão tổ ah không miễn cưỡng, mà lão tổ muốn cùng giao dịch của ngươi, chính là một chuyện khác."

"Chuyện gì?"

Vòm trời lão tổ từng chữ từng câu nói: "Nếu như có một ngày, thực lực của ngươi đủ rồi, thỉnh ngươi tương trợ lão tổ ta, luyện liền một bức tân thân thể!"

"Tân thân thể?" Trần Phàm thần sắc biến đổi, bất khả tư nghị nhìn lên trời khung lão tổ.

"Tiểu tử, chẳng lẽ ngươi nhìn không ra, bây giờ lão tổ, chỉ là nhất tôn hồn phách sao?"

Vòm trời lão tổ lộ vẻ sâu thâm cười nói: "Năm đó, ba cái kia gia hỏa tuy diệt giết không được lão tổ, lại cũng phá hủy lão tổ thân thể, nếu không phải như vậy, đại trận này, có thể nào một nhọc lão tổ 300... nhiều năm?"

Trần Phàm trầm ngâm một lát, bỏ qua vòm trời lão tổ thể lương, thân nhiên nói: "Như vậy, ta có chỗ tốt gì?"

Đổi lại những người khác, đối với chính mình có ân cứu mạng, cũng có thụ nghiệp chi ân, căn bản không cần giao dịch này, chỉ cần vòm trời lão tổ nói ra, Trần Phàm tận tâm tận lực đi giúp hẳn hoàn thành.

Có thể người này là vòm trời lão tổ, vậy không giống với lúc trước!

Trần Phàm chẳng quan coi như là người tốt, cũng không phải người tốt, nên lòng dạ ác độc thời điểm hẳn hiểu ý hung ác, đồng dạng, nên yêu cầu thời điểm, hẳn cũng sẽ không do dự.

Nghe vậy, vòm trời lão tổ ngược lại phá lên cười: "Đủ trực tiếp, lão tổ thích ngươi như vậy tính cách."

Tiếng cười vang vọng, vòm trời lão tổ lại nói: "Tại ngươi tương trợ lão tổ luyện chế thân thể lúc trước, lão tổ sẽ một mực đi theo ngươi, cho ngươi luyện đan chỉ thuật, chân chính đại thành, tiểu tử, chỗ tốt này, chắc hẳn ngươi sẽ không cự tuyệt a?"

Đích xác, nghe nói như thế, Trần Phàm tim đập thình thịch, thân là võ giả, hẳn cực kỳ rõ ràng, thuật luyện đan đại thành, đối với bản thân hẳn cùng chung quanh hẳn thân nhân bằng hữu mà nói, có như thế nào chỗ tốt.

Mà luyện chế Càn Khôn Luân Hồi Đan, dù cho Trần Phàm hiện tại có đầy đủ tài liệu, ah không có năng lực như thế đem luyện chế ra, những cái này đều muốn dựa vào vòm trời lão tổ dạy bảo, chính mình một thân luyện đan chỉ thuật, cũng là được từ người sau, cho nên, người sau dạy bảo, mới là thích hợp nhất chính mình.

Bất quá. . . Trần Phàm cười cười, nói: "Dạy bảo ta thuật luyện đan, là chính người cần có nhất, cho nên, mặc dù là chỗ tốt rất lớn, nhưng còn chưa đủ!"

"Tiểu tử ngươi, trước kia như thế nào không nhìn ra người là như thế xảo trá?"

Vòm trời lão tổ bật cười thanh âm, sau đó nghiêm mặt nói: "Nếu như lão tổ có thể giúp ngươi tìm còn lại Hạo Thiên kính, này có tính không chỗ tốt?"

"Lão Quái Vật, ngươi có biện pháp?" Trần Phàm mãnh liệt kinh hãi!

Thuật luyện đan trên thế gian, xem như vô cùng trân quý thủ đoạn, có thể tại Trần Phàm nơi này, quan tâm nhất, tự nhiên vẫn là Hạo Thiên kính. . .

"Xem như có một chút biện pháp." vòm trời lão tổ cười nói.

"Có một chút?" Trần Phàm chưa phát giác ra có chút thất vọng.

Vòm trời lão tổ nhẹ khẽ lắc đầu, nói: "Tiểu tử, đừng không biết thỏa mãn, nhiều năm qua, lão tổ gần như đi khắp hơn phân nửa thế giới, cũng không có phát hiện Hạo Thiên kính bóng dáng, ngươi cho rằng, là tốt như vậy tìm sao?"

"Mà bây giờ, nếu như không phải là ngươi nói, khả năng có lưỡng mặt Hạo Thiên kính đã xuất thế, lão tổ như cũ không có chút nào đầu mối."

Trần Phàm đột nhiên ngừng đầu: "Ý của ngươi là nói, thông qua Hạo Thiên kính, là có thể cảm ứng được cái khác Hạo Thiên kính tung tích?"

"Mặc dù không phải là đơn giản như vậy, lại cũng đại khái không xa!"

Vòm trời lão tổ nói: "Đội lão tổ nhìn thấy Hạo Thiên kính, ngươi yên tâm, lão tổ nhất định có thể tìm xuất đầu tự tới tương trợ ngươi, có lẽ, đã lưỡng mặt Hạo Thiên kính dung hợp, đều không cần lão tổ tương trợ, Hạo Thiên kính tự nhiên sẽ có chút cảm ứng."

Lời ở đây, Trần Phàm không do dự nữa, nói: "Hảo, ta đáp ứng ngươi, chỉ đợi có đầy đủ thực lực, tất nhiên giúp ngươi luyện chế một cỗ hoàn mỹ nhất thân thể cho ngươi trọng sinh!"

"Ha ha, đa tạ!"

Vòm trời lão tổ cười to, mà trong tiếng cười, cũng là truyền đến thật sâu khát vọng!

Hắn năm đó thực lực, cũng không có nại bị hủy đi thân thể bị phong ấn ở võ ma trên đảo, 300 năm đi qua, nếu như những cái kia đối đầu người còn sống, một thân tu vi, sẽ càng hơn lúc trước.

Chẳng quản vòm trời lão tổ cũng ở tinh tiến, nhưng dù sao mất đi thân thể, nghĩ muốn báo thù, lại không có đơn giản như vậy.

"Tiểu tử, này võ ma đảo đã không có cái gì hảo đợi đến, rời đi a!"

Vòm trời lão tổ thân ảnh, lập tức trở nên hư ảo hạ xuống, giữa không trung phía trên, phệ linh châu hăng hái xoay tròn lấy, phảng phất có được một cỗ không lồ hấp lực truyền ra, đem phí trước hư ảo thân ảnh cho hấp thu tiến vào.

Phệ linh châu lẳng lặng trôi nổi ở trước người Trần Phàm, vòm trời lão tổ thanh âm, từ trong hạt châu truyền ra: "Bất quá tiểu tử, có một chuyện lão tổ đến báo cho ngươi, lão tổ thực lực bây giờ, tuy không đạt được ngày xưa đỉnh phong, lại vẫn là có thể giúp ngươi làm rất nhiều chuyện. nhưng, mặc kệ ngươi gặp gỡ như thế nào phiền toái, dù cho có sát thân nguy, lão tổ đều sẽ không xuất thủ, bằng không thì, đó là hại ngươi rồi!"

Nghe vậy, Trần Phàm thân nhiên nói: "Đây là tự nhiên!"

Bây giờ vòm trời lão tổ, có thể việc làm rất nhiều, xa đến không nói, chỉ cần hắn xuất thủ, trong khoảnh khắc, Lăng Nhạc điện sẽ tan thành mây khói.

Nhưng những chuyện này, Trần Phàm không có khả năng để cho vòm trời lão tổ xuất thủ!

Mọi chuyện như là dựa vào người khác, như thế nào tiến bộ? Trần Phàm cũng không phải là một cái nhị thế tử, không cần bất cứ chuyện gì, đều do người khác làm thay!

Cho dù là có thiên nguyên rửa gia thân, Trần Phàm đã tâm, từ trước đến nay ah rất lớn, một cái Ngũ Nhạc đại địa, không thỏa mãn được dã tâm của hắn, cho nên, hắn phải không ngừng cường đại lên, mà con đường cường giả, chỉ có thể dựa vào chính mình đi hành tẩu!

"Tiểu tử, đi thôi!"

Vòm trời lão tổ thanh âm lại lần nữa vang lên: "Từ nay về sau trên đường, lão tổ chẳng những hội giáo đạo ngươi luyện đan chỉ thuật, lão tổ một thân sở học, cũng sẽ đều truyền thụ cho ngươi."

Nghe đến đó, Trần Phàm mi tâm chưa phát giác ra rét lạnh hạ xuống, vòm trời lão tổ một thân sở học, không phải là Ma Quân võ học sao?

Tin tưởng bất cứ người nào, nếu có loại này gặp gỡ, chắc chắn mừng rỡ như điên, nhưng Trần Phàm sẽ không!

Trần Phàm đang muốn cự tuyệt, vòm trời lão tổ giống như biết suy nghĩ của hắn, buông tiếng thở dài, nói: "Tiểu tử, Ma Quân tuy hại người rồi Trần gia mấy trăm năm, có thể võ học của hắn, người không cần phải đi cự tuyệt, hóa Thần Ma tâm đại pháp, người đã tu luyện thành công."

"Cái này tâm pháp, ta có thể phế bỏ nó!" Trần Phàm lạnh lùng nói.

"Tiểu tử!"

Vòm trời lão tổ bình tĩnh nói: "Cuộc đời này nếu người có thể tập hợp đủ cửu mật Hạo Thiên kính, liền sẽ trực tiếp đối mặt Ma Quân tinh huyết cùng kia một đạo trời xanh chỉ lực, người nếu là có thể đem Ma Quân võ học dung hợp quán thông, đến lúc đó, luyện hóa này lưỡng đại lực lượng, mới có đầy đủ nắm chắc, biết mình biết người, mới có thể Bách Chiến Bách Thắng."

"Nói cách khác, có lẽ người ah đồng dạng có thể làm được, nhưng cần gì phải đi cầu xa bỏ gần?"

"Lão Quái Vật!"

Trần Phàm trầm ngâm một chút, đúng là hỏi: "Người có được lấy xuất thần nhập hóa thuật luyện đan, vì sao mình không động thủ đi luyện chế tân thân thể?"

Phệ linh châu, vòm trời lão tổ trầm mặc sau một hồi, nói: "Có thể chữa người, không tự y, những lời này, người đã nghe qua sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: Ngũ Nhạc đài

Chương 96: Ngũ Nhạc đài

Nguy nga núi cao, thẳng nhập trong mây, nhìn từ đằng xa đi, dường như là một chuỗi lợi kiếm ra khỏi vỏ, tại này thiên địa đang lúc, thỏa thích phóng thích ra thuộc về nó đặc biệt cổ này uy thế.

Son mạch lòng núi chỗ, có một phương cực kỳ không lồ trống trải chi địa, lão người của Đạo đến nơi này, sẽ liếc một cái nhìn ra, phương này đất trống, thực sự không phải là tự nhiên hình thành, mà là bị người mà sống sinh khai thác ra.

Tại kia giữa đất trống, đứng vững vàng năm tòa không lồ bệ đá, bệ đá hiện lên hình quạt, từ đất trống chỗ sâu trong chậm rãi hướng ra phía ngoài kéo dài ra, mà ở này năm tòa bệ đá phía trước, cũng chính là hình quạt vừa vặn vây quanh ở dưới này một cái đốt, thì là có thêm một tòa cự đại lõi đài!

Ngọn núi này, bản thân tên gọi là gì, đã là bị vô số người cho quên lãng, bây giờ người, chỉ là nhớ rõ, này lòng núi vị trí phương này đất trống tên.

Nơi này, tên là Ngũ Nhạc đài!

Sở dĩ xưng là Ngũ Nhạc đài, chính là là vì, chúa tể Ngũ Nhạc đại địa năm thế lực lớn, năm năm một lần Ngũ Nhạc đại hội, đều lại ở chỗ này tiến hành, cho nên, trong lúc vô hình, để cho núi này, càng làm cho nơi này, dương danh toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa.

Cũng không phải bất kỳ một chỗ khu vực, cũng có thể trở thành năm Đại chúa tể thế lực gặp gỡ nơi!

Hôm nay, chính là năm năm một lần Ngũ Nhạc đại sẽ bắt đầu, cho nên phương này son mạch, đã sớm náo nhiệt, thỉnh thoảng, sẽ có một nhóm người ngựa, vào ở vùng núi này.

Trước thời gian đi tới đây, cũng không phải năm Đại chúa tể thế lực người.

Cái gọi là Ngũ Nhạc đại hội, cũng không phải là chỉ là năm Đại chúa tể thế lực đang lúc gặp gỡ, toàn bộ Ngũ Nhạc cả vùng đất tất cả thế lực, chỉ cần có bị tán thành thực lực cùng tư cách, cũng có thể tới tham gia!

Đây là một lần cơ hội khó được, ở chỗ này có thể tăng trưởng kiến thức, cũng có giao lưu cơ hội, Ngũ Nhạc đại hội, lại càng là một lần Ngũ Nhạc cả

vùng đất, quy mô khổng lồ nhất giao dịch hội.

Ở chỗ này giao dịch, may mắn không cần lo lắng bị người đen ăn đen, ah không cần lo lắng, có người lấy mạnh hiếp yếu, cho nên, có cái gì không thể xuất thủ đồ vật, thả ở chỗ này giao dịch, chính là an toàn nhất.

Lại còn, năm Đại chúa tể thế lực bất kỳ cử động, cũng có thể cải biến toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa bố cục, những cái kia ý lại năm Đại chúa tể thế lực mà sinh tồn đông đảo thế lực, tự nhiên ngay lập tức biết cử động của bọn hắn, như thế có thể gấp dừ hóa lạnh, lấy bất biến ứng vạn biến.

Từ lúc Ngũ Nhạc đại sẽ bắt đầu trước ba tháng, đã có người đi tới đây, sửa sang lấy sơn mạch, đem Ngũ Nhạc đại thu thập sạch sẽ, nghênh đón năm Đại chúa tể chủ nhân đến nơi.

Toàn bộ sơn mạch đều hiển lộ rất náo nhiệt, thế nhưng, không có một tia rối loạn xuất hiện, vẫn chưa có người nào to gan như vậy, dám ở chỗ này nháo sự!

Đem làm cái gì nặng gắt hào quang, bắt đầu vậy hướng phương này sơn mạch thời điểm, tất cả sớm đi đến sơn mạch đông đảo trong thế lực người, chính là lập tức đi ra cư trú chỗ, xuất hiện ở sơn mạch, bọn họ muốn nghênh tiếp năm Đại chúa tể thế lực người đến nơi.

Không có khiến những người này chờ thêm quá lâu, ước chừng hơn mười phút đồng hồ sau, xa xa cả vùng đất, liền là có thêm từng đợt tiếng vó ngựa vang vọng, từng đạo khí thế cường đại, ah bắt đầu ở phương này trong trời đất, không hề có giữ lại bốc lên xuất ra.

Năm Đại chúa tể thế lực, chúa tể Ngũ Nhạc đại địa nhiều năm, tuy, làm cho tất cả mọi người có chỗ tin phục, thế nhưng là, thế gian bên trong người, lại có người nào cam nguyện khuất cư nhân hạ?

Cho nên, liền nhất định phải thể hiện ra vượt qua mọi người thực lực cùng thế lực, phương là có thể đủ duy trì lấy chúa tể địa vị cùng quyền thế!

Tổng cộng năm sóng đội ngũ, tự xa xa rất nhanh mà đến!

Hoi biết thường thức người, chính là biết, từ kia chính đông phương xuất hiện, chính là đông nhạc điện cao thủ, theo thứ tự hạ xuống, chính nam phương, Lăng Nhạc điện người, ở giữa, chính là Ngũ Nhạc cả vùng đất, tư cách già nhất trong núi lớn điện.

Tây vị trí hoa nhạc điện, phương bắc Thái Nhạc điện!

"Cung nghênh năm Đại chúa tể!"

Đem làm cái gì năm Đại chúa tể thế lực còn xí, tung bay tại trong thiên địa thời điểm, từng đạo cung kính hô quát thanh âm, chính tề vang vọng lên.

"Chư vị tất cả đứng lên a, không cần khách khí như thế!"

Trên vó ngựa, đến sơn mạch hạ thời điểm, đột nhiên ngừng lại, năm sóng đội ngũ phía trước, tất cả có một đạo thân ảnh, giục ngựa đi đến trước mọi người.

Ngũ Nhạc tất cả điện trong đó, tuy ngày bình thường tồn tại tranh đấu gay gắt, nhất là gần nhất trong một năm, càng thêm náo nhiệt, bất quá trong lúc này, mọi người tại ngoài sáng, cũng còn bảo trì nhất định lễ tiết tại khách khí, bởi vậy, cũng đều khách khí lẫn nhau chào hỏi.

Trong núi lớn chi chủ, tên là Lâm Khiếu, chính là vị lão giả, nhìn qua, là vị hòa ái dễ gần trưởng lão, bất quá, kiến thức qua tay hấn đoạn người, mới sẽ biết, Lâm Khiếu này, cũng không có hấn biểu hiện ra như vậy hiền lành.

Đông nhạc chi chủ phạm Đông Lai, là một thô khoáng trung niên hán tử, có chất phác giống, giờ tay nhắc chân, cực kỳ cảm giác áp bách!

Hoa nhạc chi chủ liễu Bắc Minh, Lăng Nhạc chi chủ Lăng Thiên Phong. . . cùng với Thái Nhạc chi chủ Phượng tuyết!

Năm người xuất hiện, làm cho vô số người lại lần nữa hạ bái, đứng lên, càng nhiều mục quang, kim lòng không được quăng hướng Phượng tuyết.

Năm đó, Thái Nhạc chi chủ, cũng chính là Trần Phàm phụ thân Trần Chiến Thiên thần bí sau khi mất tích, lớn như vậy Thái Nhạc điện, liền dựa vào Phượng tuyết tại chèo chống lấy.

Khi đó, Ngũ Nhạc cả vùng đất tất cả mọi người, tuy bọn họ cũng không có xem thường nữ tử, lại cũng không cho rằng, Phượng tuyết có thể đem Thái Nhạc điện quản lý tốt, lại còn tiếp tục lấy Thái Nhạc điện vinh quang.

Thậm chí đều có một chút người, tại rục rịch, thừa dịp Thái Nhạc điện bản thân chưa ổn, nghĩ phải làm những gì sự tình.

Nhưng mà, chân chính kết quả, làm cho tất cả mọi người kinh hãi.

Phượng tuyết không nhưng có lấy so với cái khác bốn nhạc chi chủ, chỉ có hơn chứ không kém thực lực, một thân mưu lược cùng thủ đoạn, cũng là bậc cân quốc(phụ nữ) không thua đáng mảy râu.

Lớn như vậy Thái Nhạc điện, tại Phượng tuyết thống trị, vẫn như cũ là phát triển không ngừng, mà bởi vì nữ tử cẩn thận, khiến cho Thái Nhạc điện thế lực càng tăng lớn lên.

Như thế, mới khiến cho đến Ngũ Nhạc cả vùng đất người, không dám khinh thường nữ tử này đồng thời, đối với Phụng tuyết, có lớn nhất kính nể.

Trượng phu thần bí mất tích, ái tử còn tại còn nhỏ, nàng chẳng những muốn thừa nhận lấy mất đi trượng phu đau khổ, còn muốn chiếu cố hài tử, quản lý Thái Nhạc này điện, phần này gian khổ, gọi người thôn thức không thôi.

Cho nên, tại năm Đại chúa tể người, Phụng tuyết nhân khí, không thể nghi ngờ là tối cao, mà bởi vì thân là nữ tử chi thân, Phụng tuyết rất ít tại công khai nơi hiện thân, cũng là để cho nàng, tại Chúa Tể Giả, hiển lộ thân bí nhất.

Chỉ có năm năm một lần Ngũ Nhạc trên đại hội, tài năng nhìn thấy nàng!

"Lâm lão hảo! phạm điện chủ, liễu điện chủ, các người hảo!"

Phụng tuyết cười cùng mấy người khác chào hỏi, lại là có ý đã bỏ sót Lăng Thiên Phong, cùng Lăng Nhạc điện trong đó, không có bất kỳ điều hòa khả năng, Phụng tuyết ah không cần phải giả chứa cái gì.

Mà một màn này, rơi tại cái khác mất người, liền ah xác nhận, hiện giờ Ngũ Nhạc cả vùng đất hỗn loạn cùng chém giết, cũng không phải Thái Nhạc cùng Lăng Nhạc lưỡng nhà tại đùa giỡn, mà là chân chính không chết không thôi.

Đối mặt với Phụng tuyết bỏ qua, Lăng Thiên Phong lạnh lạnh cười: "Phụng tuyết điện chủ, theo đường một năm, không nghĩ tới, cư nhiên cũng không nhận ra bốn tọa sao?"

Nghe vậy, Phụng tuyết nhàn nhạt cười nói: "Một năm trước Thái Nhạc trước điện, người thi triển huyết động đại pháp, mới cùng chỗ con người từ đảo tẩu, bốn tọa còn tưởng rằng, người sợ, không nghĩ tới. . . thương thế của người, xong chưa? bắt quá, cho dù là tôn thương được rồi, từ nay về sau, người cũng ở khó cùng bọn ta bốn người tranh phong a?"

Ở đây đông đảo người, đều là thần sắc biến đổi.

Có chút tin tức, tự nhiên truyền vô cùng nhanh, cộng thêm Thái Nhạc điện có tâm, kia một chuyện, tất nhiên là không có bất kỳ giấu diếm, tựa như như gió truyền khắp toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa.

Lúc ấy còn có người không tin, đường đường Lăng Nhạc điện ở, mặc dù so với Phụng tuyết chênh lệch một chút, có thể tổng không đến mức huyết động đại pháp tài năng đảo tẩu a?

Nhưng bây giờ, Linh Giác cùng thân hồn cảm giác lực hơn người hạng người, quả nhiên phát hiện, cùng Phụng tuyết đội bốn Đại chúa tể người so sánh, Lăng Thiên Phong khí tức, đã đích xác hơi yếu một chút.

Điểm này chênh lệch, không coi là quá lớn, nhưng mà, đã là chân thật tồn tại, cứ thế mãi hạ xuống, Lăng Thiên Phong chắc chắn cùng bốn người đang lúc chênh lệch càng lúc càng lớn, đến lúc đó, Lăng Nhạc điện địa vị liền nguy hiểm.

Vượt quá dự liệu của tất cả mọi người, Lăng Thiên Phong không giận ngược lại cười, trào phúng nói: "Chuyện của mình thì mình tự biết, Phụng tuyết điện chủ, người Thái Nhạc điện tình huống, chỉ sợ nếu so với bốn tọa càng kém a?"

Trong tiếng cười, Lăng Thiên Phong tầm mắt nhanh chóng lướt qua Phụng tuyết, nhìn về phía Thái Nhạc điện cả đám, lúc hán cũng không có nhìn thấy thiếu niên kia người, nó ánh mắt hơi hơi thay đổi một lần, có một chút thất vọng!

Phụng tuyết đang còn muốn nói gì nữa, trong núi lớn chỉ chủ Lâm Khiếu đã là cười nói: "Nhị vị, thân phận của các người đều bày ở chỗ này, cũng không nên mất mặt mũi a!"

"Lâm lão nói chính là!"

Phụng tuyết lập tức ôm quyền nói, trong núi lớn chẳng những tư cách già nhất, Lâm Khiếu cũng là trong năm người nhiều tuổi nhất, đối với hán, tự nhiên muốn bảo trì một phần tôn kính ý tứ.

Lăng Thiên Phong lại lạnh lùng hừ một tiếng, xoay người, vỗ lưng ngựa, cả người giống như mũi tên rời cung, hướng Ngũ Nhạc đài, như thiểm điện lao đi.

"Lăng Nhạc điện người, nhanh chóng lên núi!"

Lời vang lên, đông đảo Lăng Nhạc điện cao thủ, cũng là lập tức từ trên lưng ngựa lướt đi, theo sát Lăng Thiên Phong sau lưng.

Như thế cử động, để cho Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai lông mày đều là nhíu nhíu, bắt quá lấy thân phận của bọn hán, tự là sẽ không nói thêm cái gì, chính là kêu gọi mọi người lên núi.

Phụng tuyết mang theo Thái Nhạc điện người đi ở cuối cùng, nàng nhìn hướng Ngũ Nhạc đài chỗ, lông mày khẽ đen nhíu chặt lấy.

"Hứa lão, người có phát hiện hay không, Lăng Thiên Phong biến hơn nhiều?"

Phụng tuyết bên người, Bạch Phát Lão Giả đồng dạng thần sắc mặt ngưng trọng, hán nói: "Lăng Thiên Phong người này, từ trước đến nay che dấu cực

sâu, mà lại từ không dễ dàng tức giận, ah không lay động tư cách, cư nhiên hôm nay, liền Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai mặt mũi của bọn hắn cũng không cho, đây thật là rất có chút khác thường, hắn không phải không biết, lấy Lăng Nhạc điện hiện giờ tình thế, đắc tội trong núi lớn, đồng nhạc, không cũng tìm được chỗ tốt gì."

"Nói như vậy, liền chỉ có một đáp án."

Phượng tuyết trầm giọng nói: "Vậy là, Lăng Thiên Phong cùng Lăng Nhạc điện, đã làm tốt chỗ có sắp xếp cùng chuẩn bị, hoặc là, bọn họ đã không quan tâm ta Thái Nhạc điện, thậm chí cái khác ba nhạc."

"Điều này sao có thể?" Bạch Phát Lão Giả, và xung quanh mấy người thấp giọng kinh hô.

"Không có cái gì không thể nào, Thái Nhạc điện chỗ chuyện phát sinh, đối với Lăng Thiên Phong mà nói, là cuộc đời này lớn nhất khuất nhục, có thể trước mắt bao người, hắn lại không loạn chút nào, mặc dù gia hỏa này che dấu cực sâu, ta ah không tin, hắn có thể như thế khắc chế. còn có. . ."

Phượng tuyết hít một hơi thật sâu, nói: "Hứa lão, chur vị, các ngươi hắn là còn không có quên Lăng Đạo nho a? lão gia hỏa này, các ngươi cảm thấy, hắn là thật đã chết rồi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 97: không chết không thôi

Chương 97: không chết không thôi

Ngũ Nhạc đài, vạn người chen chúc, để cho này không lộ trống trải chi địa, không còn dư thừa không gian cùng vị trí!

Năm tòa trên bệ đá, ngồi ngay ngắn lấy năm Đại chúa tể người, bọn họ phảng phất Quân Vương đồng dạng, quan sát phía dưới đông đảo người, sau lưng bọn họ, tất cả điện cao thủ sừng sững đứng thẳng, thi triển hết năm Đại chúa tể thể lực cường đại.

Tuy vạn người ở đây, lại không có chút nào hỗn loạn cùng ồn ào thanh âm, tất cả mọi người đang đợi!

Ngũ Nhạc đại hội, đã giằng co rất nhiều năm, truyền thừa đến nay, đã sớm đã có một cái trước chương trình, như thế nào bắt đầu, thì sao chấm dứt, đều là an bài tốt, không có bất kỳ ngạc nhiên chỗ.

Chỉ có tràng kia long trọng giao dịch hội, cùng với, trên lôi đài tỷ thí, mới sẽ cho người có cực rất hứng thú.

Giao dịch hội không - cần phải đi nhiều lời, cái gọi là trên lôi đài tỷ thí, là không có gì ngoài năm Đại chúa tể thể lực, vô số người trong nội tâm một cái thành danh, hay là đạt được tán thành tuyệt hảo cơ hội!

Nơi này cơ hội hội tụ toàn bộ Ngũ Nhạc cả vùng đất nổi danh có hào thể lực, ở chỗ này thành danh, liền có nghĩa là dương danh toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa, mà thành danh về sau mang đến chỗ tốt chính là, có thể tự hành lựa chọn, tiến nhập đến chúa tể trong thể lực.

Đây là thật chỗ tốt!

Năm Đại chúa tể thể lực, không khỏi là truyền thừa mấy trăm năm lâu, bọn họ nội tình, cùng với thân là Chúa Tể Giả, vốn có tài nguyên, không phải là thể lực khác đủ khả năng so sánh được.

Có thể tiến nhập năm Đại chúa tể trong thể lực tu luyện, cơ hội này, không người sẽ buông tha cho!

Mà có thể tại vô số người bên trong nhò thứ nhất, có thể nghĩ, ah là phi thường xuất sắc hạng người, nếu không có dị tâm cũng trung thành và tận tâm, liền may mắn không cần lo lắng, bởi vì tiến nhập muộn, mà không được coi trọng.

Đây cũng là vô số người, không xa ngàn dặm, cũng phải tới tham gia Ngũ Nhạc đại hội một cái trọng yếu nguyên nhân!

Có lẽ là thời gian không sai biệt lắm, ở giữa, Lâm Khiếu đứng người lên, xa nhìn phía dưới đông đảo người, nói: "Chur vị, Ngũ Nhạc đại hội, hiện tại chính thức bắt đầu, lão phu. . ."

"Lâm điện chủ!"

Lời của Lâm Khiếu, đột nhiên bị Lăng Thiên Phong cắt đứt, chỉ thấy hán cũng là đứng lên, nhìn về phía phương hướng, chính là Thái Nhạc điện chỗ bệ đá, Lăng Thiên Phong lạnh lùng nói: "Lâm điện chủ, tại đại sẽ trước khi bắt đầu, bốn tọa đầu tiên muốn giải quyết xong một cột ân oán, không biết được hay không được?"

Lâm Khiếu mi già lạnh lạnh lẽo, Lăng Thiên Phong này, vào hôm nay đã là lần thứ hai không nể mặt hán, người muốn làm gì, có thể, không thể sớm cùng mình chào hỏi sao? không nên tại chính mình lúc nói chuyện, tới tiến hành trách móc?

Lăng Nhạc điện, uy phong thật to a!

Trong nội tâm tuy bất mãn, Lâm Khiếu cũng không nói thêm gì, trực tiếp là đã ngồi trở về, già thành tinh, sống cả đời hán, như thế nào nhìn không ra, hôm nay Lăng Thiên Phong, cùng ngày xưa so sánh, đã đại biến hơn nhiều.

Sự biến hóa này là tốt hay xấu tạm không để ý tới sẽ, có một chút là không thể nghĩ ngờ, Lăng Thiên Phong nếu như biểu hiện như thế tùy tiện, kia đã nói lên, hán có đầy đủ chuẩn bị.

Một điện chỉ chủ, năm Đại chúa tể người một trong, như Lăng Thiên Phong chính là cái lỗ măng người, làm sao có thể đủ làm được trên vị trí này.

Theo lời của Lăng Thiên Phong vang lên, toàn bộ Ngũ Nhạc đài đều là trở nên dị thường yên tĩnh xuống, phí trước trong lời nói chỗ để lộ ra tới lạnh thấu xương, ai nghe không hiểu?

Thái Nhạc điện, Phụng tuyết lông mày kẻ đen nhẹ nhàng xiết chặt, chợt liền giãn ra ra, cùng Lăng Nhạc điện trong đó, sớm muộn sẽ phân ra cái thắng bại cao thấp, thời gian sớm muộn gì, kỳ thật đều là đồng dạng.

Mặc dù hôm nay hán Lăng Nhạc điện làm đủ chuẩn bị, có thể như cảm thấy, có thể dễ dàng ăn Thái Nhạc điện, vậy hán Lăng Thiên Phong cùng cả cái Lăng Nhạc điện, chỉ sợ cũng phải thất vọng.

Lăng Thiên Phong giống như đã minh bạch Phụng tuyết trong nội tâm suy nghĩ, lúc này lạnh lạnh cười cười, cách không quát: "Phụng tuyết, người hai ta điện ân oán, liền vào hôm nay giải quyết mất a. tin tưởng đây cũng là người mong đợi thật lâu thời khắc, để cho bốn tọa nhìn xem, người Thái Nhạc điện, đến cùng có thực lực như thế nào?"

Phụng tuyết thần nhiên nói: "Sẽ như người mong muốn, hi vọng đến lúc sau, các người không muốn quá giết mình là tốt rồi!"

"Giết mình? hắc hắc!"

Lăng Thiên Phong lạnh lùng cười to: "Bốn tọa chỉ sợ, người Thái Nhạc điện sẽ chịu không nổi."

Nghe vậy, Phụng Tuyết Mỹ con mắt hơi rét, nói: "Ta Thái Nhạc điện cũng không sợ bất kỳ khiêu chiến nào, người Lăng Thiên Phong cùng Lăng Nhạc điện, ah không có tư cách, để ta Thái Nhạc điện không chịu nổi."

"Hảo, rất tốt!"

Lăng Thiên Phong cười to thanh âm, nói: "Hôm nay là Ngũ Nhạc đại sẽ bắt đầu, Phụng tuyết, như thế nào không thấy con của người đầu này?"

"Con ta như ở chỗ này, người Lăng Thiên Phong còn có thể như thế trấn định sao?" Phụng tuyết nhẹ giọng cười, trong tiếng nói, có nhàn nhạt mỉa mai.

Nhân sinh trên đời, thân là một cái võ giả, không có khả năng vĩnh viễn đều bảo trì bất bại kỷ lục, Lăng Thiên Phong đương nhiên cũng không thể, nhưng mà, cùng ngày bị Trần Phạm làm cho lợi dụng huyết động đại pháp tài năng đảo tảo, đây không thể nghĩ ngờ là cái thật lớn sỉ nhục, nói không chừng, cũng có thể trở thành Lăng Thiên Phong tâm ma.

Phụng tuyết cố ý nói lời nói này, vì chính là muốn kích thích Lăng Thiên Phong!

Quả nhiên, Lăng Thiên Phong thần sắc, cực đoan âm trầm xuống, hán nhìn lấy Phụng tuyết, như muốn ăn thịt người: "Tiểu súc sinh này không tại ah không quan hệ, lúc Thái Nhạc điện không tồn tại, lớn như vậy Ngũ Nhạc đại địa, tự nhiên cũng không có hán dung thân chỗ!"

"Chỉ sợ người không có thực lực kia!" Phụng tuyết lạnh lùng uống vào.

Lăng Thiên Phong cười to, nhất thời lạnh lùng quát: "Bớt sàm ngôn, hôm nay người hai ta điện không chết không thôi, muốn muốn sống rồi đi Ngũ Nhạc này đài, liền tất cả bằng bốn sự a!"

Tiếng nói hạ xuống, phương này bầu trời, sát ý ngập trời, nhất thời phổ thiên cái địa cuốn ra.

"Lăng điện chủ!"

Lâm Khiếu lại lần nữa lên thanh âm, nặng nề nói: "Người đã biết nơi này là Ngũ Nhạc đài, như vậy, kính xin người tuân thủ Ngũ Nhạc đài quy củ."

Trong núi lớn cùng Lăng Nhạc, Thái Nhạc, cũng không có cái gọi là qua mệnh giao tình, lẫn nhau trong đó, đều là đối thủ cạnh tranh, nếu có thể thấy được đối phương chán nản, Lâm Khiếu cầu còn không được.

Nhưng, nếu như bỏ qua một bên từng người lợi ích không nói, Lâm Khiếu thật sự không nguyện ý để cho Lăng Nhạc điện đạt tới trong nội tâm suy nghĩ, so với Phượng tuyết cùng Thái Nhạc điện, Lăng Thiên Phong tính tình quá lạnh lẽo, làm người đã tâm cũng quá đại.

Cho nên, nếu như găng phải tại Lăng Nhạc cùng Thái Nhạc trong đó làm một cái lựa chọn, Lâm Khiếu hy vọng là Thái Nhạc điện thắng được.

"Lâm lão, quy củ là để, người là sống, hôm nay là do chúng ta chương không Ngũ Nhạc đại địa, cái gọi là quy củ, tự nhiên cũng có thể do chúng ta tới sửa đổi." tây vị trí trên bệ đá, liễu Bắc Minh thân nhiên nói.

Lời này vừa nói ra, gọi người biết, hoa nhạc cùng Lăng Nhạc, có lẽ đã đạt thành loại nào đó hiệp nghị.

"Liều điện chủ, người nói ah quá dễ dàng chút a?"

Phạm Đông Lai Xùy~~ âm thanh cười nói: "Lão Tổ Tông lưu lại quy củ, cũng là người nghĩ sửa liền sửa, hẳn là người cảm thấy, người hoa nhạc điện đã có đủ thực lực, đi cải biến những quy củ này?"

Cùng Lâm Khiếu đồng dạng, phạm Đông Lai ah không nguyện ý Lăng Thiên Phong cùng Lăng Nhạc điện có thu hoạch đến!

"Phạm điện chủ hiểu lầm, bốn tọa cũng không phải là ý tứ này." liễu Bắc Minh ánh mắt hơi hơi phát lạnh, cười nhạt nói.

"Nếu như không phải là ý tứ này, kia cứ dựa theo lấy Ngũ Nhạc đại quy củ tới xử lý, lăng điện chủ, người cứ nói đi?"

Phạm Đông Lai chợt nhìn về phía Lăng Thiên Phong, nói.

"Đương nhiên, bốn tọa cũng không muốn phạm vào nhiều người tức giận."

Lăng Thiên Phong thân nhiên cười cười, nhìn như ôn hòa, lại gọi người không thể xem hiểu, hẳn đến cùng suy nghĩ cái gì.

"Phượng tuyết, liền dựa theo quy củ tới xử lý, người ta quyết đấu một hồi, Điện hạ đệ tử trẻ tuổi một hồi, tất cả đại trưởng lão chọn lựa một hồi, ba trận định thắng bại, người thắng, tiếp tục chứa tể Ngũ Nhạc đại địa, kẻ bại, trên dưới gà chó không yên, máu chảy thành sông! Phượng tuyết, người có dám?"

Lăng Thiên Phong lạnh lùng quát.

Tiếng nói truyền ra, toàn bộ bầu trời phảng phất đều đang run rẩy lấy.

Ở đây tất cả mọi người rõ ràng, Lăng Nhạc cùng Thái Nhạc trong đó, đã vô pháp cùng tồn tại tại Ngũ Nhạc này cả vùng đất, nhưng mà, mọi người còn không có nghĩ đến, Lăng Thiên Phong thái độ, sẽ là như thế dứt khoát!

Mà cái này, để cho Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai, thậm chí liễu Bắc Minh, đều tâm thần hơi bị ngưng ngưng tụ!

Nhiều năm giao thủ, lẫn nhau đối với thực lực của đối phương, đều vô cùng rõ ràng rõ ràng, có lẽ Lăng Nhạc điện tốt hơn, hay hoặc là Thái Nhạc điện mạnh hơn một ít, nhưng, nếu muốn phân ra cái chân chính thắng bại, kết cục nhất định là lưỡng bại câu thương.

Đang là vì như vậy, Ngũ Nhạc trong đó, tuy xung đột khá nhiều, lại cũng cũng không từng bộc phát ra cực kỳ thảm thiết đại chiến, bởi vì vì đại mọi người đều minh bạch, một khi phát sinh lớn như vậy chiến, đối với mọi người đều không có lợi.

Có thể vào hôm nay, Lăng Thiên Phong lại đưa ra như vậy một cái yêu cầu, lòng tin của hắn, đến cùng đến từ đâu?

Lăng Thiên Phong sẽ không so với Phượng tuyết càng mạnh, Lăng Nhạc điện trưởng lão, cũng sẽ không so với Thái Nhạc điện trưởng lão thực lực cường đại hơn, cho dù là Điện hạ trẻ tuổi, Thái Nhạc điện tạm thời còn so ra kém Lăng Nhạc điện, nhưng này lưỡng trận, Lăng Nhạc điện cũng không có tất thắng nắm chắc.

Hắn như vậy quyết định, tại báo cho mọi người một sự thật, đó chính là nói, Lăng Thiên Phong có tuyệt đối nắm chắc!

"Phượng tuyết, người có dám hay không?" Lăng Thiên Phong lại lần nữa lạnh lùng quát.

Đây là một hồi hào đánh bạc, người thua, sẽ hai bàn tay trắng cũng vì ném đi tánh mạng, Lăng Thiên Phong biết mình hiện tại rất tùy tiện, làm ra biểu hiện tới đáng đáp, cũng sẽ gọi người ta nghi ngờ thậm chí do dự.

Bất quá không quan hệ, nơi này là Ngũ Nhạc đại, trước mắt bao người, nếu như Phượng tuyết không dám, Thái Nhạc điện thanh danh, sẽ rớt xuống ngàn trượng, nói cách khác, cần gì phải đem lớn như vậy chiến, để ở chỗ này?

Lăng Thiên Phong muốn chính là để cho Phượng tuyết cùng Thái Nhạc điện, không có bất kỳ đường lui!

Vô số ánh mắt nhìn chăm chú, Phượng tuyết chậm rãi đứng dậy, nhìn nhìn đối diện vị trí Lăng Thiên Phong đám người, nàng thần sắc không thay đổi, lạnh nhạt nói: "Lăng Thiên Phong, bốn tọa đã sớm nói, ta Thái Nhạc điện cũng không sợ bất kỳ khiêu chiến nào. muốn ăn hạ ta Thái Nhạc, liền sợ các người tuổi không tốt!"

"Ha ha! rất tốt a!"

Lăng Thiên Phong cười to: "Như vậy hôm nay, bốn tọa liền cho các ngươi nhìn xem, ta Lăng Nhạc này điện tuổi, đến cùng thể nào!"

"Lăng tức!"

Uống âm thanh vang lên, Lăng Nhạc điện, một đạo thân ảnh, loại quý mị xuất hiện ở trên lôi đài.

Đây là người trẻ tuổi, hấn mặt mày thanh tú, sắc mặt hơi hơi có chút tái nhợt, chính là Ngũ Nhạc Tứ Công Tử bên trong, Lăng Công Tử, lăng tức!

Lăng tức xuất chiến trận đầu, đại biểu cho trẻ tuổi xuất chiến, mọi người chút nào không biết là kỳ quái.

Ngũ Nhạc Tứ Công Tử, chính là phương này cả vùng đất, xuất sắc nhất người trẻ tuổi, Thái Nhạc điện tạm thời không người kế tục, trận đầu này thắng lợi, Lăng Nhạc điện tình thế bất buộc!

Lăng Thiên Phong dám ba trận quyết định lưỡng điện tương lai vận mệnh, thực sự không phải là không có đạo lý.

"Phượng tuyết, phái người a?"

Nhìn nhìn Thái Nhạc điện mọi người, Lăng Thiên Phong lạnh giọng cười, cái kia hai mắt, giống như khát máu hung thú đồng dạng, phảng phất đã thấy được, đối diện kia vị trí trên bệ đá, chỗ phiêu đăng nồng nặc mùi vị huyết tinh. . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: ngoài ý muốn bên trong ngoài ý muốn

Chương 98: ngoài ý muốn bên trong ngoài ý muốn

"Trận này, cũng không cần dựng lên!"

"Đúng vậy, trận này, không cần phải tiến hành!"

Lưỡng Đạo thanh âm, một trước một sau truyền đăng xuất.

Trước một câu, chính là Phượng tuyết theo như lời, mà một câu, lại là trên lôi đài, lăng tức nhàn nhạt thanh âm.

Này hai câu, nói chính là cùng một cái ý tứ, có thể nghe tại cái khác trong tai người, lại là chiếu ra lưỡng loại ý tứ!

Lăng tức chính là Ngũ Nhạc Tứ Công Tử một trong, công nhận ưu tú nhất trẻ tuổi, mà lăng tức xuất thân, để cho hấn tính tình cũng là dị thường cứng cỏi, có lẽ Tứ Công Tử, lấy hấn là đáng sợ nhất.

Thái Nhạc điện tạm thời không người kế tục, mặc dù kia vô cùng yêu nghiệt Trần Phàm, bởi vì niên kỷ quan hệ, hiện giờ, đều khả năng không lớn là lăng tức đối thủ.

Bởi vậy, Phượng tuyết một câu nói kia, chính là nhận thua trận đầu, nàng thấy rõ tình thế, cho nên không cần phải đi cưỡng ép mà mất mặt.

Mà lăng tức ý tứ, rõ ràng là khinh thường!

Lời này truyền đến, Lăng Thiên Phong trên mặt, tiểu ý dạt dào!

Hôm nay thể muốn cho Thái Nhạc điện từ đó tiêu thất tại Ngũ Nhạc cả vùng đất, nhưng nếu như trước đây, có thể thấy được Thái Nhạc điện mọi người tuyệt vọng, cùng với, có thể hết sức đi nhục nhã bọn họ, đó cũng là Lăng Thiên Phong rất muốn nhìn thấy một màn.

Nhưng mà, lăng tức kế tiếp, chẳng những để cho Lăng Thiên Phong chấn động, thần sắc ngốc trệ hạ xuống, toàn trường hết thảy mọi người, không có gì ngoài lăng tức cùng đó của hấn những người này, cái khác tất cả mọi người, tất cả đều mờ mịt hạ xuống.

"Phượng điện chủ!"

Lăng túc ôm quyền, trong lời nói, có Lăng Thiên Phong đều tự nhận không có được kính cẩn cùng kính ý: "Phượng điện chủ, trận này, lăng túc nhận thua, người Thái Nhạc điện chiến thắng!"

Vô số người cũng phảng phất bị điểm trúng huyết đạo, có dũng khí thất thần cảm giác, này tình huống như thế nào? hần lăng túc cư nhiên nhận thua?

Chẳng lẽ lăng túc không biết, đây cũng không phải là đơn thuần tỷ thí, mà là liên quan đến lưỡng Đại chúa tể thế lực sinh tử tồn vong sao?

Ba trận quyết sinh tử, bất kỳ một hồi, đều là cực kỳ trọng yếu, trận này, càng ảnh hưởng lưỡng thế lực lớn sĩ khí, lăng túc cũng không phải là kẻ ngu dốt, hần như thế nào nhận thua, trong đó, đến cùng xảy ra chuyện gì?

"Lăng túc!"

Một hồi lâu, Lăng Thiên Phong mới hồi phục tinh thần lại, nhất thời lạnh lùng quát, không chỉ có hần, toàn bộ Lăng Nhạc điện bên trong, không có gì ngoài lăng túc người, còn lại, đều có lấy lạnh lẽo ánh mắt nhìn hướng lăng túc.

"Điện chủ!"

Lăng túc nghiêng đi thân thể, nhìn về phía Lăng Thiên Phong, liền đã không còn đối mặt Phượng tuyết thời điểm kính cẩn, hần thân nhiên nói: "Điện chủ, thực sự không phải là lăng túc không chịu đánh một trận, càng thêm không nguyện ý nhận thua, nhưng, lăng túc đích xác thua, tại trước đó không lâu, lăng túc thua quá, cho nên hiện tại, ah không thắng được, liền không cần phải đi mất mặt xấu hổ."

Không lâu sau lúc trước, Lăng Nhạc điện tại mộ thành mưu tính thất bại, lăng túc nếu không thua, sẽ không thể nào thất bại.

Chuyện này, Lăng Thiên Phong biết, nhưng mà, hần cũng không cho là, là lăng túc thực lực không đủ mà thất bại, cho nên vào hôm nay, trẻ tuổi đại chiến, hần yên tâm giao cho lăng túc, thật không nghĩ đến. . .

Lăng Thiên Phong giận dữ, mặc dù tại cùng ngày, lăng túc là đã thua bởi Thái Nhạc điện bên trong một người, dẫn đến hôm nay, lưu lại có tâm ma, không dám đi đối mặt Thái Nhạc điện, nhưng vì cái gì muốn lên đài, sớm báo cho biết một tiếng không được sao?

Này chẳng khác nào không công đưa cho Thái Nhạc điện một hồi. . . Lăng Thiên Phong hay là không nghĩ ra lăng túc tại sao phải làm như vậy, lại là mình bạch, người sau đối với Lăng Nhạc điện, đã không có trung tâm xu thế!

"Lăng túc? hảo, người rất tốt!"

Lăng Thiên Phong giận quá mà cười, trong con ngươi sát ý, đã là chút nào không che dấu.

Nhưng những cái này, lăng túc cũng không có để trong lòng, hần nếu như lựa chọn vào hôm nay làm như vậy, cũng dự liệu được hết thảy hậu quả, có lẽ, từ đó về sau hần đem lưng đeo một cái đàng trước phản bội chạy trốn thanh danh, này sẽ đối với hần có ảnh hưởng rất lớn.

Thế nhưng là, hậu quả, so với muốn cùng thiếu niên kia là địch, lăng túc cho rằng đáng!

Đoạn này thời gian trôi qua, cùng ngày lưu lại ở trong cơ thể hần, làm hần vô cùng tim đập nhanh năng lượng khí tức, đã là bị lăng túc cưỡng ép trực xuất ra ngoài, cũng làm cho hần hiểu được, bị người thiếu niên kia cho hù.

Lúc ấy lăng túc, có vô cùng hận ý, hần tự nhận, thiên phú, thủ đoạn, âm mưu, đều không thua cho bạn cùng lứa tuổi, hết lần này tới lần khác tại người thiếu niên kia trong tay ăn con ba ba, nghĩ vậy sự tình, lăng túc hận không thể lập tức tìm đến thiếu niên kia cũng đem đánh chết.

Có thể tính tảo lại, lăng túc mới phát hiện, thiếu niên kia, quá đáng sợ!

Một thân một mình, đối mặt với hần lăng túc, cùng với đối với hần không dám có chút lòng phản kháng đông đảo cao thủ, không chỉ không sợ, ngược lại, thành công chấn nhiếp rồi chính mình, sau đó bồng bềnh mà đi xa.

Vô luận là sự can đảm, hay là thủ đoạn, cùng với hơn người quyết đoán, lăng túc đều tự nhận, hần không bằng thiếu niên kia!

Ngày nay, thiếu niên kia cách hần còn có một chút cự ly, có thể lăng túc biết, điểm này cự ly, không cần bao lâu, thiếu niên sẽ đuổi theo, thậm chí đưa hần vượt qua.

Thiếu niên thiên phú, toàn bộ Ngũ Nhạc cả vùng đất đều rõ như ban ngày!

Cùng người như vậy là địch, trừ phi có đầy đủ nắm chắc đem đánh chết, bằng không mà nói, tốt nhất hay là tới hợp tác, bằng không thì, càng xa càng tốt.

Lăng túc thân phận, đã đã định trước không có khả năng cùng Thái Nhạc điện không có có giao tình, đã như vậy, liền vào hôm nay, cho Thái Nhạc điện đưa lên một phần đại lễ, hảo đối thiếu niên kia ngày sau đối với chính mình không cần có sát tâm!

"Điện chủ, đây là ngài ngày thường dạy bảo ta, để ta muốn thức thời, cho nên, ngài chớ có trách ta!"

Nói xong, lãng tức trực tiếp lướt xuống lôi đài, cũng không trở lại Lăng Nhạc điện, bây giờ trở về, chẳng lẽ không phải là tại tìm chết?

"Thức thời? ha ha!"

Lăng Thiên Phong cười to, trong tiếng cười phẫn nộ, để cho tất cả mọi người có thể nghe ra, vẫn chưa có người nào, đang nhìn đến môn hạ người phản bội, có thể làm được thờ ơ, nhất là lãng tức bực này ưu tú như thế người.

Bất quá, mọi người lại càng là ngạc nhiên phát hiện, Lăng Thiên Phong tuy giận dữ, cũng không có đối với trận đấu tự dung thất bại, mà biểu hiện ra cái gì khác thường về.

Cũng chính là, tuy thất bại một hồi, nhưng Lăng Thiên Phong vẫn có nắm chắc, có thể thắng được còn dư lại lưỡng trận đại chiến.

Tự tin của hắn, đến cùng từ đâu mà đến?

Thái Nhạc điện người, ah tại lúc này thanh tĩnh lại, Phụng tuyết lập tức phát phát tay, nhất thời có hơn mười cái Thái Nhạc điện cao thủ thiểm lược, rơi vào lãng tức trước người.

Lăng Thiên Phong có lẽ có đầy đủ nắm chắc, không để ý trận đấu thắng bại, Thái Nhạc điện không thể không quan tâm, lãng tức nếu như đưa phần đại lễ cho Thái Nhạc điện, Phụng tuyết muốn bảo vệ hắn bình an, ít nhất tại Thái Nhạc điện hay là năm Đại chúa tể thế lực, không được phép bất luận kẻ nào đối với lãng tức động thủ.

Này chẳng những là Thái Nhạc điện nhân nghĩa cử chỉ, cũng là thu mua nhân tâm cử động.

Sau đó, Phụng tuyết mới âm thanh lạnh lùng nói: "Lăng Thiên Phong, trận thứ hai, có thể bắt đầu rồi a?"

"Đương nhiên có thể bắt đầu."

Lăng Thiên Phong lạnh lùng cười cười, một thân nhất thời như mũi tên, vậy mà xuất hiện ở trên lôi đài: "Phụng tuyết, trận thứ hai, liền người cùng ta a!"

Mọi người đang kinh sợ, nhất là Lâm Khiếu, phạm Đông Lai cùng liễu Bắc Minh, lại càng là có chỗ giật mình!

Năm người trong đó, thực lực tương tự, bọn họ tự nhiên có thể cảm ứng ra, luận chân thật tu vi, kỳ thật Lăng Thiên Phong đã yếu đi một bậc.

Tại ngày bình thường, này thoáng yếu một chút, không có cái gì đại sự, không ngại Lăng Thiên Phong tại Ngũ Nhạc cả vùng đất địa vị, nhưng hôm nay, chính là là sinh tử chém giết, hơi hơi yếu, liền có khả năng để cho Lăng Thiên Phong tại đây trận đại chiến sa sút bại.

Bại trận về sau kết cục sẽ là cái gì, người ở chỗ này đều muốn như đến.

Lăng Thiên Phong vì một điện chi chủ, tận lực tìm hôm nay tuyệt hảo thời cơ, nhưng vì sao, muốn đem bản thân hắn cùng cả cái Lăng Nhạc điện đều ép lên tuyệt lộ?

Nếu nói là Lăng Thiên Phong có đầy đủ nắm chắc, có thể đem Phụng tuyết đánh bại, Lâm Khiếu ba người tuyệt đối không tin, coi như là Phụng tuyết mình cũng không tin!

Những người khác không rõ ràng lắm, Thái Nhạc điện cao tăng, và Phụng tuyết chính mình lại vô cùng rõ ràng, tự Trần Phàm làm cho người ta mang về cái kia Tụ Linh cá con, tuy ngăn ngừa mấy tháng thời gian, lại là để cho nàng một thân tu vi, liên tiếp đột phá, chỉ thiếu chút nữa, nàng Phụng tuyết liền có thể đạt tới một cái, không mấy năm qua, tại Ngũ Nhạc cả vùng đất, cũng không từng có người đạt tới qua cực cao cảnh giới!

Cho dù là cách cảnh giới kia còn có một bước ngắn, Phụng tuyết cũng là tin tưởng, chém giết Lăng Thiên Phong, tại không nói gì hạ!

Hắn đã có như vậy yêu cầu, Phụng tuyết tự là sẽ không cự tuyệt, thân ảnh khẽ động, giống như tiên tử hạ phàm xuất hiện ở trên lôi đài, như vậy phong độ tư thái, dù cho Phụng tuyết đã làm mẹ người, vẫn như cũ là làm cho ở đây vô số người hơi bị khuynh đảo.

Lăng Thiên Phong trong mắt, lướt qua một tia nóng rực mục quang, chợt âm thanh lạnh lùng nói: "Hôm nay, người cũng đừng trách bản tọa muốn lật thủ tội hoa, thủ đoạn tàn nhẫn."

Tiếng nói hạ xuống, này trong trời đất, rồi đột nhiên có một hồi ngập trời tiếng rống giận dữ vang vọng, mà, không gian phía trên, một đầu huyết Sur cứ thể hiện ra, như núi áp lực, nhất thời tại Ngũ Nhạc này trên đài, điện cuồng cuộn lấy.

Không có gì ngoài Lâm Khiếu, phạm Đông Lai, liễu Bắc Minh cùng Phụng tuyết, còn lại tất cả mọi người, không khỏi là tại áp lực này hạ thân hình run rẩy, không hổ là Ngũ Nhạc đại địa năm Đại chúa tể người một trong, này vượt qua Thông Huyền đỉnh phong thực lực, làm cho nơi này vô số cao thủ cũng khó khăn lấy thất và!

Huyết Sur ngẩng đầu trong thiên địa, huyết tinh hai mắt, tuôn động lấy cực hạn dữ tợn!

Nhưng mà, lúc nó kia hai mắt mục quang quét về phía Phụng tuyết thời điểm, Lăng Thiên Phong cực Lâm Khiếu ba người rõ ràng cảm ứng được, huyết Sur kia thân ảnh không lồ, lại tại nhẹ nhàng run rẩy, lại còn, run rẩy tần suất càng tăng lớn.

Đem làm cái gì theo Phượng tuyết một bước bước ra, nàng bản thân khí thế, chậm rãi hiện lên, huyết Sư hư ảo thân ảnh, lại đang từ từ lui về phía sau, phảng phất không dám cùng Phượng tuyết đối mặt.

Một màn này, làm cho Lâm Khiếu ba người kinh hãi, bọn họ cùng Phượng tuyết cùng Lăng Thiên Phong vì đồng nhất tầng thứ cao thủ, huyết Sư như vậy biến hóa, tự nhiên là gọi bọn hắn minh bạch, Phượng tuyết thực lực, muốn xa ở trên Lăng Thiên Phong. . . .

"Nguyên lai, Phượng điện chủ mới là chúng ta trong năm người đệ nhất nhân!"

Lâm Khiếu già nua trên mặt, tuôn động lấy một chút cô đơn, hắn lớn tuổi nhất, lại nhưng cùng bốn người khác tại đồng nhất tầng thứ, tuy cao hơn một chút, lại cũng không có phát triển tiềm lực, này cùng phạm Đông Lai bốn người không thể so sánh.

Đương nhiên, chỉ cần hắn còn sống, liền có thể bồi dưỡng được hợp cách người nối nghiệp, trong núi lớn không có việc gì.

Phạm Đông Lai không hiểu cười, nói: "Thái Nhạc điện. . . tuy Trần gia các thời kỳ, vận mệnh nhiều khác, có thể có lẽ bởi vì là như vậy, mới khiến cho đến Thái Nhạc điện phát triển tình thế, một mực rất tốt, điểm này, chúng ta so ra kém a!"

Về phần liễu Bắc Minh, toàn bộ hoàn toàn trầm mặc xuống, trong ánh mắt lạnh lẽo, đã là tột đỉnh!

Ba bước, Phượng tuyết ngừng đặt chân bước, nhìn xa đối diện vị trí Lăng Thiên Phong, trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm, như mũi tên nhọn, bắn ra mà ra.

"Lăng Thiên Phong, hôm nay qua đi, Ngũ Nhạc cả vùng đất, đem không tại có Lăng Nhạc điện!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: Lăng Đạo nho

Chương 99: Lăng Đạo nho

Bạch sắc y phục, tại linh lực cổ động, không gió mà bay, uyển chuyển hàm xúc nụ cười, cũng là tại thời khắc này, chiếu ra trong trẻo nhưng lạnh lùng ý vị.

Nhìn về phía Lăng Thiên Phong, Phượng tuyết trong đôi mắt đẹp dịu dàng, sát ý nghiêm nghị!

Không đề cập tới dĩ vãng hai bên ân oán, Lăng Thiên Phong này cũng là đáng chết!

Nhưng mà, đối mặt lúc này, tu vi đã hơn mình xa Phượng tuyết, Lăng Thiên Phong vẫn vẹn là có thêm một lát giết mình, tại sau một lát, cái kia thần sắc, có một vòng nhàn nhạt nhẹ nhõm.

"Hắc hắc, Phượng tuyết, nghĩ muốn tiêu diệt ta Lăng Nhạc điện, chỉ bằng ngươi, còn làm không được!"

Phượng tuyết lại là cười cười, không cùng hắn có cái gọi là miệng lưỡi chi tranh, thế gian lấy thực lực vi tôn, hết thấy, đều làm sự thật mà nói lời!

Nhẹ nhàng tiếng cười rơi xuống, một cỗ đáng sợ linh lực uy áp, như như gió bão cuốn ra ngoài, chỉ một thoáng, xuất hiện ở Lăng Thiên Phong lúc trước.

"Ông.ong!"

Thiên địa đang run rẩy, khí thế đáng sợ, tựa như có Lôi Đình Vạn Quân chi lực, dễ như trở bàn tay oanh đánh ra ngoài.

Huyết Sư tại Lăng Thiên Phong thúc dục, dữ tợn gầm thét, tuy cũng không có bao nhiêu khí thế gia tăng xuất ra, có thể tại Lăng Thiên Phong liều mạng, vẫn như cũ là có làm cho người ta sợ hãi xu thế.

Nhưng mà, Lăng Thiên Phong cùng Phượng tuyết hai người trong đó hiện giờ chênh lệch đã rất rõ ràng, vô luận hắn như thế nào mà liều mệnh, huyết Sư như thế nào ngực sản, tại tiếp xúc đến kia cỗ khí thế cường đại, liền như tuyết đọng gặp gỡ Liệt Dương, nháy mắt về sau liền tan rã.

Chợt, công kích không thay đổi, như thiểm điện oanh kích tại trên lồng ngực của Lăng Thiên Phong.

"Phốc!"

Lăng Thiên Phong nhất thời phun ra một ngụm máu tươi, toàn bộ phát ra nặng nề kêu thảm thiết, sau đó thân ảnh giống như đoạn cánh chim chóc, nhanh chóng nhanh lùi lại mà quay về, thẳng đến sắp sửa rớt xuống đến dưới lồi đài thời điểm, hắn mới đứng vững thân hình.

Đám người đứng ngoài xem phải sợ hãi, tất cả mọi người là không nghĩ tới, đường đường Lăng Nhạc điện chi chủ, vậy mà, Liên Phượng tuyết một kích đều tiếp không xuống, Lâm Khiếu ba người cũng là hơi khiếp sợ, tuy biết được, Phượng tuyết thực lực đã ở trên bọn họ, thế nhưng là, như thế dễ như trở bàn tay đánh bại Lăng Thiên Phong, nhưng là bọn hắn chỗ không thể tiếp nhận.

"Lăng Thiên Phong, ngươi thua, Lăng Nhạc này điện, liền cũng nên không có."

Ba trận đại chiến, Lăng Nhạc điện liền tiếp thua lưỡng trận, đã là chân chính thua.

Lúc này lời vang lên, tất cả Lăng Nhạc điện người, đều là mặt xám như tro, bọn họ sao liệu đến, cư nhiên, sẽ bại thế thảm như thế cùng nhẹ nhõm?

Mà nó đó của hắn những người này, cũng ở trong thần sắc, tuôn động lấy vẻ không hiểu, mặc dù nói, Lăng Nhạc điện tồn vong, cùng bọn họ không có quá nhiều quan hệ, đã không còn Lăng Nhạc điện, ah không có khả năng có thể lực khác để thay thế Lăng Nhạc điện.

Những cái kia trung với Lăng Nhạc điện thế lực, ah sẽ không thể nào như vậy đã không còn trôi buột!

Chỉ bất quá, như thế thế lực, nói xong cũng đã xong, phần này rung động, gọi người khó có thể tiêu tan. . .

"Thua, hắc hắc, Phượng tuyết, ta Lăng Nhạc điện đâu thua?"

Lăng Thiên Phong vùng vẫy đứng lên, trong ánh mắt, hay là lướt qua một tia kinh khủng, đã sớm biết sẽ bại bởi Phượng tuyết, có thể thất bại như vậy, hắn hiển nhiên cũng là khó có thể tiếp nhận.

"Chẳng lẽ lại, ngươi nghĩ đổi ý?" Phượng tuyết thân nhiên nói, cũng không có chỗ tức giận, Lăng Thiên Phong cũng không phải hắn hợp lại địch, Lăng Nhạc điện những người khác, lại càng là không cần để ở trong lòng.

Tuy Lăng Thiên Phong đổi ý, sẽ có một chút phiền toái, có thể tại thực lực tuyệt đối trước mặt, những cái này đều ah không coi là cái gì, quan trọng nhất là, Lăng Nhạc điện đã mất đi sĩ khí, mà nơi này là Ngũ Nhạc đài, ah không được phép bọn họ đổi ý.

"Hắc hắc, người thắng Vương, kẻ bại khấu, bốn tọa trong nội tâm mình bạch, như thế nào lại đổi ý, nhưng ta Lăng Nhạc điện, còn không có thua!"

Lăng Thiên Phong cười lạnh lạnh, trong ánh mắt kinh khủng tiêu tán, thay đổi tới, tựa như một vòng như trút được gánh nặng nhẹ nhõm.

Phượng tuyết lông mày kẻ đen nhẹ nhàng nhăn lại, chợt nhìn về phía Lâm Khiếu ba người.

Lâm Khiếu ba người im lặng một lát sau, Lâm Khiếu đứng dậy, trầm giọng nói: "Lăng Thiên Phong, Ngũ Nhạc đài quy củ, ngươi hẳn là rõ ràng, mà việc này, cũng là ngươi chọn lựa lên, vạn chúng nhìn trừng trừng, ngươi còn muốn nói điều gì?"

Lâm Khiếu ngược lại hi vọng Lăng Thiên Phong đổi ý, Phượng tuyết thực lực, vượt xa quá bọn họ, tiếp tục nữa, Thái Nhạc điện chính thế thực lực, thế tất sắp sửa dần dần vượt qua cái khác mấy nhạc, thậm chí có một ngày, sẽ để cho bọn họ nhìn lên.

Đến lúc đó, có lẽ Ngũ Nhạc cả vùng đất, đem chỉ có Thái Nhạc điện một cái chứa tế thế lực, này cũng không phải Lâm Khiếu hi vọng thấy.

Chỉ bất quá, Lão Tổ Tông lưu lại quy củ, nếu là có thể tùy ý sửa đổi. . . hẳn Lâm Khiếu cùng trong núi lớn, còn không có có đủ thực lực, đi đổi mặt toàn bộ Ngũ Nhạc cả vùng đất cao thủ.

Lăng Thiên Phong cười tủm tỉm, nói: "Bốn tọa, đã nói rất rõ ràng, bốn tọa thua, nhưng Lăng Nhạc điện còn không có thua. Phượng tuyết, nếu muốn huyết tẩy ta Lăng Nhạc điện, chỉ bằng ngươi, còn làm không được!"

Nghe ở đây, Phượng tuyết lông mày kẻ đen giãn ra, lướt đi mỉm cười, trong trêu nhưng lạnh lùng mà nói: "Lâm lão, phạm điện chủ, liễu điện chủ, hiện tại, có phải hay không nên các ngươi tỏ thái độ sao?"

Thái Nhạc điện có thể một mình ăn Lăng Nhạc điện, bất quá, để đó trong núi lớn, đông nhạc cùng hoa nhạc thế lực không lợi dụng, vậy thì thật là đáng tiếc.

"Phượng điện chủ, có hay không có lời có thể hảo hảo nói?" Liễu Bắc Minh trầm giọng hỏi.

Phượng tuyết cười cười, nói: "Nếu là ta Thái Nhạc điện thất bại, liễu điện chủ, ngươi sẽ bằng không cùng Lăng Thiên Phong nói những lời này đâu này?"

"Này. . ."

"Phượng tuyết, ngươi cũng không cần bức Liễu huynh, hắc, ta Lăng Thiên Phong ngay ở chỗ này, bốn tọa sợ ngươi, còn không làm gì được bốn tọa."

Lăng Thiên Phong cười lớn, trong lời nói, có chút ít khiêu khích ý tứ.

Tiếng nói truyền ra, đông đảo người, đều là tâm thần xiết chặt, đều đến lúc này, Lăng Thiên Phong này sao còn như thế tùy tiện, hẳn nếu có cái gì át chủ bài cùng thủ đoạn, chỉ sợ, cũng sẽ không bại thảm như vậy a?

Phượng tuyết nhẹ nhàng cười cười, không tại nhiều ngôn, bước chân khẽ động, thân ảnh lập tức xuất hiện trước mặt Lăng Thiên Phong, nàng dĩ nhiên là đoán ra, Lăng Thiên Phong khác có một người át chủ bài, át chủ bài, mới gọi Lăng Thiên Phong như thế không có sợ hãi!

át chủ bài không thể nghi ngờ sẽ rất cường đại, cho nên, liền hiện tại đem cái này át chủ bài cho bức ra, ngược lại muốn nhìn, hẳn Lăng Thiên Phong chân chính dựa vào rốt cuộc là cái gì.

Phượng tuyết vừa tới, bàn tay trắng nõn chính là như điện thờ ra, nhìn như chút nào không cái gì lực đạo, chỉ có đang ở trong cục Lăng Thiên Phong mới biết hiểu, chỗ nói đã bị thương hẳn, chính là tại đỉnh phong trạng thái là, một chưởng này, e rằng cũng có thể đánh xơ xác hẳn cho nên sinh cơ.

Nhưng mà, Lăng Thiên Phong cũng không sợ, ngược lại nhìn về phía Phượng tuyết trong ánh mắt, có một tia đắc ý cùng dữ tợn.

Coi như mọi người cho rằng, đường đường Lăng Nhạc điện chi chủ, sắp sửa từ đó vẫn lạc tại Ngũ Nhạc cả vùng đất thời điểm, đột nhiên trong không gian có một đạo như sấm nặng nề thanh âm vang lên, sau đó mọi người liền gặp được, Phượng Tuyết Kiều thân thể, điện đồng dạng lui về phía sau, khoe miệng của nàng bên cạnh, cũng có được một tia máu, chậm rãi hiện ra.

"Xoạt!"

Toàn bộ Ngũ Nhạc đài, cũng là trong lúc đó rối loạn, từng tia ánh mắt có chút ngạc nhiên nhìn qua kia có vài phần chật vật Phượng tuyết, đến tột cùng là ai, hoặc là nói, Lăng Thiên Phong đến cùng có như thế nào át chủ bài, cư nhiên đem cường đại như thế Phượng tuyết đẩy lui cũng đánh chết?

"Hắc hắc, Phượng tuyết, ngươi thật to gan tử, dám mưu toan đánh chết con của ta?"

Tiếng nói truyền ra, đám người đứng ngoài xem tại kinh sợ, con của hắn, phụ thân của Lăng Thiên Phong?

Phụ thân của Lăng Thiên Phong là ai?

"Lăng Đạo nho!"

Lâm Khiếu ba người, nhất thời kinh sợ uống, nhất thời có chút đã minh bạch, Lăng Thiên Phong vì sao có như vậy tùy tiện biểu hiện, nguyên lai phụ thân của hắn Lăng Đạo nho, cũng chưa chết!

Đối với bọn hắn trong miệng người này, Lâm Khiếu ba người cũng không xa lạ gì, nhất là Lâm Khiếu, lại càng là thay vì chính là cùng một thời đại người, nhưng so với Lăng Đạo nho, Lâm Khiếu tự nhận không bằng quá nhiều.

Năm đó tương đồng Ngũ Nhạc đại địa Chúa Tể Giả một trong, Lăng Đạo nho chính là được công nhận, năm người, cường đại nhất một cái, bởi vậy, tại lúc đó, Lăng Nhạc điện cực kỳ bá đạo.

Thẳng đến sau này, Thái Nhạc điện Trần Chiến Thiên lớn lên, cái này mới khiến Lăng Đạo nho có chỗ thu liễm, càng tại mấy năm sau, truyền đến hắn thân vong tin tức.

Nguyên lai, Lăng Đạo nho là ẩn cư, ngày nay xuất hiện, cũng gọi là Lâm Khiếu đợi người biết được, thực lực của hắn, so với năm đó, ah mạnh hơn lớn hơn rất nhiều.

Mà bây giờ cường đại, chỉ sợ là mấy người bọn họ liên hợp lại, cũng sẽ không là đối thủ.

Không gian bị xé mở, một đạo già nua cực kỳ thân ảnh, cũng là chậm rãi xuất hiện ở tầm mắt của mọi người xuống.

Đó là một cái thoát nhìn sắp gần đất xa trời lão già, thân mặc áo bào xanh, thân thể gầy còm giống như củi, cả người thoát nhìn, như là một cỏ cây khô.

Chỉ có như vậy một cái lão nhân, đánh lui Phượng tuyết, mặc dù nói, đây là có âm thầm đánh lén, vội vàng không kịp chuẩn bị nguyên nhân, có thể lão già này thực lực, cũng là không thể nghi ngờ cường đại.

"Lăng Đạo nho, ngươi quả nhiên còn chưa chết!"

Xóa đi bên miệng vết máu, Phượng tuyết lạnh lùng quát.

"Lão phu muốn là chết, Ngũ Nhạc này đại địa, chẳng phải đến phiên ngươi Thái Nhạc điện tới một tay che trời sao?"

Lăng Đạo nho đậm mặt nhìn nhìn Phượng tuyết, nói: "Tiểu nữ oa tử, ngươi cùng chồng ngươi đồng dạng rất thông minh, chi tiết, quả người thông minh, thường thường sẽ chết sớm, hôm nay lão phu xuất hiện, liền muốn sửa một đoạn truyền kỳ, liền từ ngươi Thái Nhạc điện bắt đầu đi!"

Nghe vậy, Phượng tuyết cười cười, lạnh lùng nói: "Mặc dù ngươi còn sống, ah đừng hòng cải biến quá nhiều!"

Luận thực lực, nàng có lẽ không bằng Lăng Đạo nho, nhưng Thái Nhạc điện chính thể thực lực, tại mấy tháng này bên trong, mượn từ kia Tụ Linh cá con, đã là mạnh mẽ lớn hơn nhiều, riêng là nhiều một cái Lăng Đạo nho, ah đừng hòng đối với Thái Nhạc điện tạo thành uy hiếp trí mạng.

"Phải không?"

Lăng Đạo nho cười cười, chợt bước ra một bước, kia còng xuống trong thân thể, một cổ mạnh mẽ đến vượt qua Phượng tuyết quá nhiều kinh người linh lực uy áp, như bão lốc đồng dạng, cuốn ra.

"Rầm rầm rầm!"

Toàn bộ thiên địa, lúc này phảng phất đang run rẩy lấy bạo tạc, từng mảnh từng mảnh hỗn loạn, ở trong hư không, nhất thời trắng trợn tàn sát bừa bãi ra.

"Tiểu nữ oa tử, hiện tại như thế nào?"

Đem làm cái gì cái cuối cùng chữ hạ xuống xong, cổ này kinh người linh lực uy áp, phảng phất đạt đến cực hạn, phương này hư không, rồi đột nhiên có từng đạo khe nứt không ngừng lan tràn ra, đến cuối cùng, tựa như toàn bộ hư không đều muốn tan vỡ.

Tại kia trên không trung, dường như nhận lấy lôi kéo, đầy trời linh khí đều tại lúc này hội tụ qua, một cổ ngập trời uy áp, nhất thời đem đến tất cả mọi người, đều bao phủ đi vào.

Sắc mặt của mọi người, đều tại lúc này kịch liệt biến hóa lên.

Lâm Khiếu ba người, lại càng là nhin không được đứng lên, nhìn về phía Lăng Đạo nho trong ánh mắt, tuôn động lấy vô pháp dùng ngôn ngữ để thuyết minh kinh khủng cùng rung động.

"Lăng Đạo nho. . . cư nhiên, là tam hồn chi cảnh!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: tam hồn vi tôn

Chương 100: tam hồn vi tôn

Toàn bộ Ngũ Nhạc đài, đều tại cổ này cực kỳ đáng sợ linh lực uy áp bao phủ xuống, hết thảy mọi người, bao gồm Phượng tuyết ở trong, đều là thân hình nhin không được khẽ run.

Đã là biết, Lăng Đạo nho thực lực sẽ rất cường đại, có thể Phượng tuyết ah không ngờ rằng, cư nhiên đã cường đại đến loại tình trạng này!

"Tam hồn chi cảnh. . ."

Tam hồn chi cảnh, thực sự không phải là chỉ một một cái cảnh giới, mà là có ba đại cảnh giới, thứ nhất mệnh hồn cảnh, ah xưng nhân hồn cảnh, thứ hai địa hồn cảnh, thứ ba Thiên Hồn cảnh!

Sinh linh hồn phách, có ba hồn bảy vía mà nói, mà tam hồn chi cảnh, liền là đối ứng lấy sinh linh tam hồn mà đến!

Tam hồn cảnh giới, chứ nói tại Ngũ Nhạc này đại địa, chính là phóng tầm mắt toàn bộ thế gian, kia cũng có thể tính thành là cấp bậc tông sư cao thủ, về phần Ngũ Nhạc này đại địa, còn chưa từng nghe nói, có ai đạt tới qua trình độ như thế!

Bây giờ Lăng Đạo nho, chỗ phóng xuất ra khí tức, chính là tam hồn chi cảnh đệ nhất cảnh giới, nhân hồn cảnh!

Khó trách, lấy Phượng tuyết thực lực, cũng là bị dễ như trở bàn tay cho đẩy lui, càng chịu một chút vết thương nhẹ.

Lăng Đạo nho mục quang quét liếc chung quanh, cuối cùng đứng ở kia mấy phương trên bệ đá, thần nhiên nói: "Xem ra những năm nay đi qua, tất cả mọi người còn không có đem lão phu quên."

Nhìn thấy này mục quang nhìn quét qua, Lâm Khiếu cười khan thanh âm, nói: "Lăng huynh người năm đó vì Ngũ Nhạc đại địa đệ nhất nhân, bức này uy phong, chúng ta tự là không thể nào quên."

Lâm Khiếu không chỉ thần sắc có chút mất tự nhiên, năm đó Lăng Đạo nho, tuy mạnh mẽ hơn hẳn, có thể cũng không có to lớn như thế chênh lệch, ngày

nay, thành tựu tam hồn chi cảnh trọng mới xuất hiện, cũng sẽ không là lộ một lần mặt như này đơn giản.

Cái gọi là tam hồn vi tôn, lấy Lăng Đạo nho thực lực hôm nay, hẳn có thể trắng trợn làm bất cứ chuyện gì, ah không cần lo lắng, sẽ có người nói nửa chữ không!

Phạm Đông Lai đồng dạng là ah ngưng trọng rất nhiều, lần này Ngũ Nhạc đại hội, chỉ sợ, sẽ chân chính cải biến Ngũ Nhạc đại địa bố cục.

"Nếu như cũng còn nhận thức lão phu, mọi người coi như là quen biết cũ, làm sao thấy được con ta bị giết, các người lại thờ ơ đâu này?" Lăng Đạo nho cười nhạt thanh âm, nói.

Tiếng nói truyền ra, Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai tâm thần chỉ có càng thêm lạnh chìm!

Xảy ra kim thiên một màn này, bọn họ cuối cùng là xem hiểu, Lăng Thiên Phong sở dĩ như vậy tùy tiện cùng lớn lối, cũng bởi vì Lăng Đạo nho đã xuất quan, điểm này, Lăng Thiên Phong đã sớm biết.

Bằng không mà nói, thân là một điện chi chủ, Lăng Thiên Phong há sẽ lỗ mãng như thế cùng khinh suất?

Nhóm người mình cũng nhìn ra được, Phượng tuyết thực lực, muốn ở trên Lăng Thiên Phong, bản thân hẳn sao nhìn không đến?

Tất cả những cái này, Lăng Thiên Phong đều là cố ý được!

Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai đoán không lầm, những điều này thật là Lăng Đạo nho phụ tử an bài tốt.

Một thành Mộ gia Tụ Linh cá con bị Thái Nhạc điện đạt được, thời gian mặc dù ngắn, tất cũng sẽ để cho Thái Nhạc điện cả đám cùng Phượng tuyết tu vi tiến nhanh.

Tuy Lăng Đạo nho đồng dạng thâm bất khả trắc, vì bảo hiểm một ít, để cho Lăng Thiên Phong dẫn đầu đi dò xét một chút Phượng tuyết thực lực chân chính, Lăng Đạo nho cũng không muốn, hẳn nhiều năm xuất hiện, sẽ trở thành một chê cười!

Mà đồng thời, cũng là muốn mượn một món đồ như vậy sự tình, có một cái đầy đủ mượn cớ, đem Thái Nhạc điện nhỏ tận gốc, đồng thời, chân chính chứa tể Ngũ Nhạc đại địa.

Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai chẳng quản không rõ ràng lắm, Phượng tuyết đám người tu vi tại sao lại tinh tiến như thế thần tốc, nhưng đối với Lăng Đạo nho cùng Lăng Thiên Phong phụ tử âm mưu, cũng đã rõ ràng.

Cho nên, Lăng Đạo nho lời này, bọn họ không dám nhận.

Mặc kệ như thế nào tiếp đều là sai, mặc dù đến cuối cùng, Lăng Đạo nho có lẽ sẽ dùng hẳn bản thân thực lực tới dùng sức mạnh, có thể ít nhất, bọn họ sẽ không cảm thấy đuối lý!

Võ đạo trong thế giới, cường giả vi tôn, cái gọi là đạo lý, vô cùng buồn cười, nhưng ngày nay Lăng Đạo nho thành tựu nhân hồn chi cảnh, tình thế bức người, Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai, cũng không thể không đem cái này chữ lý cho nhớ tới!

"Các người đã không nói, vậy hãy để cho lão phu mà nói!"

Lăng Đạo nho thanh âm hơi hơi lạnh lẽo, nói: "Hôm nay là Ngũ Nhạc đại hội, lão phu cũng không muốn phá hư Lão Tổ Tông lưu lại quy củ, nhưng, Thái Nhạc điện đã nghĩ bố trí con ta cùng cả cái Lăng Nhạc điện tử địa, lão phu kia cũng chỉ có thể lấy bạo chế bạo. về phần trong núi lớn cùng đông nhạc, các người như là đã bỏ qua ta Lăng Nhạc điện, như vậy, thành tâm quy thuận ta Lăng Nhạc điện, bằng không, để!"

Cuối cùng một chữ roi xuống, toàn bộ thiên địa, phảng phất đều đang run rẩy, kia một người chết chữ, tại linh lực bao bọc, như là kiểu tiếng sấm rền, rền vang ở thiên địa, thật lâu không có tàn đi.

Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai sắc mặt hơi bị đại biến, bọn họ vốn đã rõ ràng, Lăng Đạo nho tính toán sự tình, chính là cái này, để thân tai nghe đến, vẫn là tránh không được trong nội tâm giật mình.

"Ha ha, ta Ngũ Nhạc đại địa, chỗ thế gian xa xôi, cho tới nay, cũng không thể cùng với khác khu vực tranh hùng, hành tẩu bên ngoài rèn luyện, ah bị người xem thường. Lăng lão hiện giờ tu vi thâm bất khả trắc, đang dễ dàng dẫn dắt chúng ta, thay đổi ngày xưa bị người bỏ qua cục diện khó xử!"

Kia liễu Bắc Minh đối với Lăng Đạo nho ôm quyền, thanh âm thanh nói, kia khuôn mặt nịnh nọt, gọi người âm thầm xem thường lấy.

Thân là năm Đại chúa tể người một trong, lại có thể như thế không có cốt khí, thật không biết, hoa nhạc điện những cái kia trưởng bối, năm đó sao lại chọn hẳn liễu Bắc Minh!

Chỉ bất quá, tại Lăng Đạo nho còn chưa từng xuất hiện, liễu Bắc Minh cùng Lăng Thiên Phong trong đó, liền có kẻ xướng người họa ý tứ, liền ah không khó lý giải, có lẽ từ lúc Ngũ Nhạc đại sẽ bắt đầu trước, liễu Bắc Minh liền đã biết Lăng Đạo nho không chết tin tức.

Mọi người âm thầm tuy xem thường, nhưng Lăng Đạo nho mang đến kinh thiên áp lực, lại là gọi tất cả mọi người trong nội tâm mình bạch, muốn muốn sống, cũng chỉ có này một cái cơ hội, tam hồn chi cảnh cường đại, không phải là bọn họ đủ khả năng ngăn cản.

Bằng không, liền không có tam hồn vi tôn thuyết pháp!

Lăng Đạo nho thoả mãn cười cười, nói: "Liễu diệt tử chính là hợp thời vụ người, người có lựa chọn như vậy, lão phu cũng sẽ không bạc đãi người, từ đó về sau, Ngũ Nhạc cả vùng đất, đem không tại có năm Đại chúa tể thế lực, chỉ có Ngũ Nhạc mình! chẳng quản không thể để cho người dưới một người, vạn trên vạn người, bất quá người yên tâm, địa vị của người, ngoại trừ lão phu cùng bên ngoài Thiên Phong, không người có thể rung chuyển, nhưng chính là phó mình tôn sư!"

"Đa tạ Lăng lão!"

Liễu Bắc Minh vội vàng cười, chợt trầm giọng quát: "Bốn tọa tuyên bố, hoa nhạc nhất mạch từ hôm nay trở đi, nhập vào Ngũ Nhạc mình. hiện tại, Ngũ Nhạc mình vừa mới thành lập, trăm phê đội tân, chư vị, hay là tích cực một chút hảo!"

Theo liễu lời của Bắc Minh âm rơi xuống, những cái kia trong ngày thường phụ thuộc hoa nhạc điện mà sinh tồn lớn nhỏ thế lực, cũng là vội vàng biểu thị nguyện ý thuận phục, đối với bọn họ mà nói, dù sao đều là làm người, có thể thuận phục càng mạnh cao thủ, tự nhiên là tốt hơn.

Lâm Khiếu cùng phạm sắc mặt của Đông Lai càng thêm khó coi, nguyên bản, nếu như trong núi lớn, đông nhạc, Thái Nhạc, hoa nhạc bốn nhạc liên thủ, mặc dù Lăng Đạo nho thâm bất khả trắc, cũng chưa chắc không có sức phản kháng.

Nhưng bây giờ. . .

"Các người đâu này?"

Lăng Đạo nho chậm rãi xoay người, nhìn về phía Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai, mà từ đầu đến cuối, cũng không có ở nhìn nhiều Thái Nhạc điện đám người cùng Phượng tuyết liếc một cái.

Tất cả mọi người là biết, Lăng Đạo nho có thể dung nạp được bất luận kẻ nào, nhưng không tha cho Thái Nhạc điện người!

Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai lẫn nhau liếc nhau một cái, sắc mặt vô cùng khó coi!

"Lăng lão. . . đông nhạc cũng không phải là ta phạm Đông Lai một người đông nhạc, mà phạm Đông Lai ah không có khả năng, đem ta đông nhạc nhiều năm căn cơ một khi cho chôn vùi, cho nên, Lăng lão hảo ý, phạm Đông Lai tâm lĩnh."

Phạm Đông Lai ôm quyền, trầm giọng nói.

"Lâm Khiếu, người sao?" Lăng Đạo nho hỏi lại.

Lâm Khiếu nặng nề nói: "Lão phu cùng phạm điện chủ chính là là đồng dạng ý tứ. Lăng huynh, lão phu không muốn cùng người là địch, lão phu cũng không có quá lớn dã tâm, thậm nghĩ trông coi trong núi lớn mà thôi, cho nên, kính xin Lăng huynh không muốn ép người quá đáng!"

"Hảo!"

Lăng Đạo nho cười nhạt một tiếng, chỉ là nụ cười kia, dần dần dày đặc lạnh xuống, kia tuôn động tại trong trời đất linh lực uy áp, hóa thành lẫm liệt cuồng phong, đối với Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai hai người bạo tuôn ra đi qua.

"Ong!"

Linh lực cuồng phong chỗ qua, trong không gian bỗng có từng đạo khe nứt rõ ràng bày biện ra.

Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai thân thể nhanh nhảy, tất cả từ trong cơ thể nộ, hùng hồn linh lực, điên cuồng tuôn ra hiện ra, trong lòng hai người minh bạch, chỉ có liên thủ, có lẽ mới có một đường sinh cơ.

Bất quá, hấn hai người còn chưa kịp xuất thủ, tại không lồ kia linh lực cuồng phong trước mặt, đã là một đạo uyển chuyển đáng người xuất hiện, chính là Phượng tuyết!

"Phượng tuyết? lão phu vốn muốn đem các người lưu ở cuối cùng, nếu như người muốn can thiệp vào, cũng tốt, trước hết giải quyết xong các người."

Phượng tuyết lại là cười cười, cũng không nhiều lời, mạnh mẽ linh lực, một chút tại thể nội hội tụ, hôm nay tình thế, đã không được phép nằng có bất kỳ giữ lại, mà Phượng tuyết càng thêm rõ ràng, Lăng Đạo nho sở dĩ muốn trước đối với Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai động thủ, vì chính là Chấn Nhiếp nhân tâm, khiến cho Ngũ Nhạc mình càng thêm thuận lợi thành lập.

Đến lúc đó, Thái Nhạc điện đem càng thêm không chỗ nương tựa, âm mưu, Phượng tuyết tự là sẽ không để cho hấn thực hiện được!

Mạnh mẽ linh lực, cuối cùng như là núi lửa phun mạnh ra ngoài, trong thiên địa, rồi đột nhiên lạnh thấu xương gió lạnh cuốn, khiến cho trong không gian nhiệt độ, rồi đột nhiên là hạ thấp rất nhiều.

Phượng tuyết trắng y như tuyết, kia mạnh mẽ linh lực, tại trước tiên liền phảng phất để cho này hư không bị đông lạnh kết liễu rồi.

"Băng linh quyết, hàn băng phong thiên địa!"

Tại Phượng tuyết động thủ nháy mắt, Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai ah là xuất hiện ở nàng, nếu muốn bảo trụ căn cơ, chỉ có ba người liên thủ, bằng không mà nói, từng cái bị kích phá, kia cũng chỉ có chờ đợi bị giết vận mệnh.

"Khô Mộc thần quyết, vạn vật tàn lụi!"

Lâm Khiếu trong cơ thể, khô héo sắc linh lực, chỉ một thoáng tuôn động này trong hư không, cùng với linh lực khí tức tàn mát ra đi, phảng phất thời gian gia tốc, vền vền là một sát, tựa như mùa đông đến, Ngũ Nhạc đài phụ cận, tất cả thực vật, tại trong chớp nhoáng này bên trong héo rũ hạ xuống.

"Trọc [đục] sóng thần quyết, sóng biển ngập trời!"

Phạm Đông Lai trùng điệp đạp lên mặt đất, lúc đó linh lực cuốn ở trong hư không thời điểm, thật giống ngập trời sóng biển tại lẫn lộn, toàn bộ thiên địa, nhất thời mơ hồ hạ xuống, chỉ có thể nhìn thấy, một đạo hùng hồn linh lực thất luyện, tựa như kia rời bến giao long, hăng hái xuyên qua ở trên hư không bên trong.

Ba đại cao thủ, đồng thời xuất thủ, kia uy thế có lẽ còn không lên Lăng Đạo nho mang đến rung động, thế nhưng là, đã gọi người không dám có bất kỳ khinh thường.

Mà lần này xuất thủ, càng là vì bảo toàn từng người thể lực, chính mình từng người tánh mạng, cho nên, đều là toàn lực ứng phó.

Ánh mắt đậm đặc nhìn kia rất nhanh tới gần ba đạo thể công, Lăng Đạo nho chân đạp hư không, lạnh lẽo thanh âm, cùng với sát ý ngập trời, phóng lên trời!

"Lão phu liền cho các ngươi xem thật kỹ vừa nhìn, lão phu chân chính lực lượng!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: giải quyết

Chương 101: giải quyết

"Oanh!"

Kinh người linh lực, như kia quấy thiên địa phong vân, khiến cho thiên địa khai mới rung chuyển lên.

Tại kia linh lực đích chính trung tâm, Lăng Đạo Nho có chút gù lưng thân hình, lúc này dường như vô cùng cao lớn, vậy đối với lạnh lùng nghiêm nghị mục quang, lợi hại bắn về phía Phượng tuyết ba người.

"Hôm nay, Ngũ Nhạc minh tất thành, mà đầu của các ngươi, ah chính là ta Ngũ Nhạc minh thành lập thời điểm, huyết tể trời xanh tốt nhất lễ vật!"

"Cuồng Sur thần quyết, Sur vũ Trần Thiên hạ!"

Một thức này vũ kỹ, Phượng tuyết ba người đều không xa lạ gì, từng ở trên người Lăng Thiên Phong thấy quá nhiều lần, nhưng mà, lần này lại là do Lăng Đạo nho thi triển ra, tu vi ở giữa to lớn chênh lệch, quyết định vũ kỹ này chỗ bày biện ra tới uy lực.

Bầu trời phía trên, ngàn trọng huyết Sur ngưng hình mà hiện, lần này ngưng hình, không phải là hư ảo, mà là, phảng phất một đầu chân thật huyết Sur xuất hiện!

Nồng nặc cực kỳ hung thần lệ khí, gọi người khó có thể thừa nhận, kia một đôi màu đỏ tươi hai mắt, cũng là giống như Lăng Đạo nho đồng dạng, tuôn động lấy cực hạn sát ý.

"Đi thôi!"

Lăng Đạo nho nhẹ giọng vừa quát, ngàn trọng to lớn huyết Sur, chính là đạp không, đầy trời linh lực nhất thời gào thét mà đến, đều dung tiến vào huyết Sur bên trong, khiến cho những người kia, cảm ứng càng thêm đáng sợ!

"Oanh, oanh, oanh!"

Ba đạo cường đại công kích, cuối cùng tại một lát sau, trước mắt bao người, cùng không lồ kia huyết Sur, ngang nhiên đụng vào một chỗ.

Loại kia nổ mạnh thanh âm, giống như tiếng sấm ầm ầm tại trên bầu trời vang dội không thôi, kia một luồng sóng khuếch tán mà ra linh lực sóng xung kích, đem kia phía dưới công trình kiến trúc, đều là san thành bình địa.

Toàn bộ Ngũ Nhạc đài, như là bị lật ngược đồng dạng, tất cả ở chỗ này người, lúc này đều đã tán đến xa xa, dù là như thế, đem làm cái gì linh lực sóng xung kích tới gần, tu vi hơi yếu một ít, vẫn bị chấn miêng phun máu tươi.

Không lồ huyết Sur, bất động như núi, chưa từng bị chút nào đẩy lui, phản nhìn Phượng tuyết ba người, tu vi yếu một chút Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai, lại càng là chân đạp lấy hư không liên tiếp lui về phía sau, máu tươi từ miệng bọn họ phun ra.

Về phần Phượng tuyết, tuy thoát nhìn tốt lên rất nhiều, có thể kia thân thể mềm mại, vẫn là đang run rẩy lấy.

Ngũ Nhạc cả vùng đất tam Đại chúa tể người, vậy mà vừa đối mặt, cũng bị kích thương đánh lui!

"Lâm Khiếu, phạm Đông Lai, hiện tại quy thuận, còn kịp!" mắt thấy hai người kia, Lăng Đạo nho thần nhiên nói.

"Băng Thần quyết, phong thiên!"

Ổn định thân hình, Phượng tuyết không chút nào quản Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai sẽ có như thế nào lựa chọn, nó thân khẽ động, đầy trời gió lạnh, lại lần nữa tuôn động này thiên địa bên trong.

Trong núi lớn cùng đồng nhạc có lẽ có đường lui, Thái Nhạc điện tuyệt đối đã không còn đường lui.

Ở giữa thiên địa, vô số thiên địa linh khí nhanh chóng xông tuôn đi qua, tại Phượng tuyết một đôi bàn tay trắng nõn, như biển rộng làn sóng lớn cuốn, gió lạnh trong chớp mắt kết băng, lấy Phượng tuyết làm trung tâm, điên cuồng lan tràn ra ngoài, trong tích tắc, toàn bộ Ngũ Nhạc đài, đều bị băng phong hạ xuống.

Lạnh lẽo đến cực hạn hàn ý, tại nháy mắt, hóa thành một mảnh Hàn Long, không bị trói buộc xuyên toa vu đóng băng trong thế giới, hướng không lồ kia huyết Sur, hung hăng oanh kích mà đi.

"Chút tài mọn!"

Lăng Đạo nho lạnh lùng khê hừ, ngay cả là tại hàn băng phong ấn, phảng phất là thân không thể di động, có thể tại đây dứt lời hạ, quanh người hán ngoại hàn băng, từng khúc vỡ vụn ra.

Mà, Lăng Đạo nho nhẹ nhàng khê điểm, linh lực chỗ qua, hàn băng nhất thời hóa thủy!

"Rống!"

Giữa không trung, huyết Sur mãnh liệt mà động, hồng mắt xung quanh hàn băng, nháy mắt, cùng kia Hàn Long hung mãnh va chạm với nhau.

Không lồ Hàn Long, tại huyết Sur lợi trảo, hiển lộ không chịu nổi một kích, bị dễ như trở bàn tay cho xé rách, sau đó, huyết Sur thể công không giảm, thân hình không lồ, kinh người linh lực sóng khí cuốn ra, đem Phượng tuyết cả người đều là bao phủ đi vào.

"Phốc!"

Phượng tuyết thân ảnh mãnh liệt run rẩy, tự giữa không trung trên như điều bị đứt dây chặt vật rơi xuống phía dưới, ngum lớn máu tươi cũng là bởi vì này phun mạnh ra ngoài.

Nhưng đối với Phượng tuyết, Lăng Đạo nho hiển nhiên là không có bất kỳ lưu tình, hán hai mắt bỗng hàn, huyết Sur như rồng, chạy như điên hạ xuống, mong muốn đem Phượng tuyết chém giết ở chỗ này.

"Đã thương mẹ ta, các ngươi đáng chết!"

Thấy Phượng tuyết hãm vào nguy cơ, Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai, cùng với Thái Nhạc điện tất cả mọi người, đang muốn chuẩn bị cùng đối phương thể sống chết đánh một trận, trong lúc bất chợt, bầu trời này, vang dội một hồi lạnh lùng hét to.

Mà, có một đạo thiếu niên thân ảnh, tựa như tia chớp lướt đến, sát thời gian này, liền là xuất hiện ở Phượng tuyết trước người.

"Phụ thân, hán chính là Trần Phàm!"

Nhìn thấy thiếu niên xuất hiện, Lăng Thiên Phong tâm thần lập tức là nhẹ nhõm hơn nhiều.

Thái Nhạc điện thể diệt không thể, Thái Nhạc điện tất cả mọi người phải chết, nhưng mà, tại không có nhìn thấy Trần Phàm xuất hiện lúc trước, Lăng Thiên Phong tâm, có như vậy một loại bất an.

Thật sự là thiếu niên này người, đã từng để lại cho hắn quá mức khắc sâu ký ức.

Chẳng quản thiên nguyên rửa, thiếu niên đã không có bao nhiêu năm có thể sống, thế nhưng người thiếu niên kiểu loại yêu nghiệt tu luyện thiên phú, gọi Lăng Thiên Phong không dám có bất kỳ khinh thường.

Lấy người thiếu niên thiên phú, e rằng tại mấy năm sau, cộng thêm thủ đoạn của hắn, cho dù là phụ thân Lăng Đạo nho cũng không tại có tuyệt đối ưu thế.

Ngày nay thiếu niên xuất hiện, vậy quá tốt bất quá, bởi vì Thái Nhạc điện tất cả cây đều ở nơi này, chỉ cần đem cây đều chặt đứt, kia sẽ không sợ Thái Nhạc điện có bất kỳ Đông Sơn tại lên cơ hội.

"Mẹ, ngài có nặng lắm không?"

Huyết Sư tại thượng, Trần Phàm không chút nào quản, hắn vội vàng nâng dậy Phượng tuyết, trong hai mắt, tuôn động suy nghĩ niệm cùng lo lắng, nhưng càng nhiều, hay là chỗ sâu trong tuôn động lấy hàn ý.

May mắn tới kịp, nói cách khác, mẫu thân và Thái Nhạc điện tất cả mọi người, đều sẽ trở thành chính mình vĩnh cửu tiếc nuối!

Tại Trần Phàm nâng dậy Phượng tuyết thời điểm, tất cả mọi người mục quang, đều hơi bị khản xiết chặt.

Kia lơ lửng tại giữa không trung, đang chuẩn bị thu Phượng tuyết tánh mạng huyết Sư, lại bởi vì Trần Phàm xuất hiện, lặng yên biến mất.

Quá nhiều người, tự nhiên sẽ không cho là đây là Trần Phàm bản sự, liền ngay cả Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai đám người cũng nhìn không ra cái gì khác thường, chỉ có Lăng Đạo nho chính mình rõ ràng, đang là vì Trần Phàm.

"Trần Phàm, Trần Chiến Thiên chi tử?"

Lăng Đạo nho nhẹ giọng nỉ non, hắn hiện tại rốt cục có chút minh bạch, vì sao con của mình cùng tôn tử, tại nhắc đến thiếu niên này người thời điểm, sẽ có kim lòng không được sợ hãi.

"Mẹ rất tốt, mẹ không có việc gì!"

Phượng tuyết cười vuốt ve nhữ tử kia phong trần một môi gương mặt, yêu mến bên trong, có một vòng khản trương: "Tiểu Phàm, ngươi không nên tới."

Mẫu thân là thật không có trở ngại, mặc dù có tổn thương, đều không đủ đến nổi mệnh, Trần Phàm rồi mới yên tâm, nghe lời của mẫu thân, hắn cười cười, nói: "Mẹ, chuyện kể tiếp, giao cho hài nhi a?"

Phượng tuyết vội vàng kéo lại Trần Phàm, khản trương mà nói: "Tiểu Phàm, Lăng Đạo nho đã là nhân hồn cảnh cao thủ, ngươi nhanh chút rời đi a!"

Phượng tuyết biết, con của mình có cao thâm mạc trắc át chủ bài, nhưng mà, này đến bài, còn chưa đủ để lấy cùng người hồn cảnh cao thủ là địch.

"Nhân hồn cảnh, tam hồn chi cảnh?"

Trần Phàm quay đầu sang, nhìn về phía Lăng Đạo nho, người sau phát tán ra tới khí tức, đích xác rất cường đại, loại kia cường đại, nếu so với võ ma trên đảo thú hoàng, đều là mạnh hơn một ít.

Nếu như thú hoàng cách tam hồn chi cảnh còn có một bước ngắn, Lăng Đạo nho này nho đã có thể xác định, là nhân hồn cảnh cao thủ.

Nhân hồn cảnh cao thủ, khó trách mẫu thân bọn họ cũng không là đối thủ!

"Tiểu tử, đừng quá lo lắng, gia hỏa này mặc dù là nhân hồn cảnh võ giả, bất quá, cảnh giới này cũng không bị cô động quá hoàn mỹ, cho nên, cho dù là so với ma ngạc Vương mạnh hơn một ít, nhưng là mạnh có hạn."

Vòm trời lão tổ thanh âm, ở trong cơ thể Trần Phàm chậm rãi vang lên.

Trần Phàm cười cười, hắn căn bản không có lo lắng, cảm thương mẫu thân, chớ nói Lăng Đạo nho chỉ là mới vào nhân hồn, mặc dù nhân hồn Đại viên mãn cảnh giới, hôm nay, đều muốn là mẫu thân đòi lại một cái công đạo.

"Mẹ, ngài yên tâm, hài nhi không phải là lỗ mãng người, ngài trước nghỉ ngơi một chút. nếu như hài nhi không được, ngài xuất hiện ở tay cũng không muộn a!"

Trần Phàm cười nói một tiếng, chợt hướng Lăng Đạo nho đi đến.

"Tiểu tử, hảo khí phách, không hổ là Trần con trai của Chiến Thiên."

Nhìn nhìn Trần Phàm đi tới, Lăng Đạo nho sát ý nghiêm nghị nở nụ cười thanh âm, lại nói: "Ngươi Trần gia các thời kỳ người, quả nhiên sự can đảm nếu so với thực lực xuất sắc hơn!"

Nghe vậy, Trần Phàm lạnh nhạt cười khề, cách Lăng Đạo nho hơn 10m cự ly thì ngừng lại, rồi mới nhàn nhạt nói: "Ta người Trần gia có rất nhiều lá gan, càng thêm có thực lực, nói cách khác, người năm đó như thế nào bị cha ta sợ tới mức đi giả chết?"

"Làm càn!"

Lăng Đạo nho không khỏi lạnh lùng gầm lên, chuyện này, xem như hấn cuộc đời này bên trong sĩ nhục lớn nhất, hiện tại bị Trần Phàm tại trước mặt mọi người nói ra, gọi Lăng Đạo nho hận cực.

"Thả không tha bất chấp mọi thứ, nhìn chính là thực lực, mà không phải khẩu khí!"

Trần Phàm cười cười, thanh âm kia, rồi đột nhiên vô cùng lạnh thấu xương lên: "Lăng Đạo nho, người ta hai nhà, này mấy trăm năm qua ân oán, liền vào hôm nay, triệt để làm một cái đoạn a!"

"Chi bằng người?"

Phần nộ qua, Lăng Đạo nho cất tiếng cười to, hấn có thể nhìn ra, Trần Phàm ưu tú cực kỳ, nhưng hiện tại, người sau còn không có chân chính lớn lên.

"Đúng vậy, chi bằng ta!"

Trần Phàm rất nghiêm túc đáp lại một câu.

Võ đạo chi lộ, từ khi cảm giác ứng sơ cấp cảnh giới bắt đầu, đến tới nguyên cảnh, huyền động cảnh, sau đó Thông Huyền cảnh. . . Thông Huyền, chính là tam hồn chi cảnh!

Bất quá, tại Thông Huyền cùng tam hồn trong đó, còn có một cái tầng thứ, tên là lột xác phàm trần cảnh!

Cái gọi là lột xác phàm trần, chính là lột xác đi thân thể phàm thai, khiến cho bản thân dung nhập trong trời đất, do đó có thể dung luyện thần hồn, đạt tới tam hồn chi cảnh!

Ngũ Nhạc cả vùng đất năm Đại chúa tể người, Lâm Khiếu, phạm Đông Lai, liễu Bắc Minh, Lăng Thiên Phong cùng mẫu thân Phượng tuyết, đều tại lột xác phàm trần cảnh giới.

Trần Phàm có thể cảm ứng được, trong khoảng thời gian này, hấn là mượn Tự Linh cá con diệu dụng, để cho mẫu thân đạt đến lột xác phàm trần đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa, là có thể cảm ứng tam hồn chi cảnh.

Thực lực như vậy, cũng bị Lăng Đạo nho nhẹ nhõm đánh bại, tam hồn chi cảnh cường đại, đã không cần quá nhiều đi thuyết minh.

Như tại dĩ vãng, Trần Phàm còn thực không có cách nào đi đối phó cao thủ như vậy, nhưng bây giờ đã bất đồng, không đề cập tới Trần Phàm bản thân, lại lần nữa võ ma đảo một nhóm, để cho bản thân tu vi đạt đến huyền động trung kỳ, thân thể cường hấn độ càng thêm đáng sợ.

Đồng thời, cũng đã được hoàn chỉnh hóa Thần Ma tâm đại pháp!

Một năm lúc trước, Thái Nhạc đại điện trước, dựa theo không hoàn chỉnh hóa Thần Ma tâm đại pháp, liền để cho lột xác phàm trần cảnh giới Lăng Thiên Phong thi triển huyết động đại pháp mới có thể đào tẩu.

Vào hôm nay, chẳng quản Lăng Đạo nho cường đại hơn rất nhiều, Trần Phàm nhưng có nắm chắc, để cho hấn tất cả mong đợi cùng khát vọng, toàn bộ chôn vùi!

Này chẳng những là đối với mình thân vốn có thù đoạn có đầy đủ tự tin, mấu chốt nhất chính là, Lăng Đạo nho nơi này, có một khóa đủ để gây nên hấn vào chỗ chết bom hẹn giờ.

Lúc này bom hẹn giờ xuất hiện, có lẽ đều không cần Trần Phàm như thế nào động thủ, hấn Lăng Đạo nho bản thân, đều lập tức sống không bằng chết!

Đã ra = tác giả rùi nha! khi có chương mới mình sẽ cv ngay!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Cường Cường Đối Chiến

Chương 102: Cường Cường Đối Chiến

"Ha ha!"

Trần Phàm tự tin, để cho Lăng Đạo Nho nhìn không được lại lần nữa cất tiếng cười to, tiếng cười qua đi, chính là một cỗ kinh thiên lực uy áp, tuôn động này thiên địa bên trong.

"Tiểu tử, ngươi quá cuồng vọng, bắt quá, lão phu thích ngươi này cuồng vọng, bằng không mà nói, nếu ngươi không xuất hiện, lão phu còn muốn phòng bị ngươi ngày sau trả thù. hiện tại cũng rất tốt, lão phu có thể chân chính đem Thái Nhạc điện nhỏ tận gốc!"

"Chỉ sợ ngươi lão gia hỏa này kết quả là sẽ hối hận."

Trần Phàm cười cười, thủ chương nhẹ nhàng nắm chặt, cái kia đầu đầy tóc đen, tại lúc này, dần dần hóa từ!

"Phụ thân, cẩn thận một chút!"

Thấy được Trần Phàm bây giờ biến hóa, Lăng Thiên Phong nhìn không được hô, hắn là một khi bị rấn cắn, mười năm sợ thùng giềng, một năm trước tại Thái Nhạc điện, hắn cũng là giống như phụ thân Lăng Đạo Nho hiện tại như vậy, có cường đại tự tin.

Có thể đến cuối cùng, sự thật chứng minh, khinh thường thiếu niên này, sẽ trả giá cực kỳ đáng sợ giá lớn.

"Yên tâm!"

Lăng Đạo Nho phát phát tay, hắn có đầy đủ cẩn thận cùng cẩn thận, bằng không mà nói, tại năm đó Trần Chiến Thiên như mặt trời ban trưa thời điểm, hắn cũng sẽ không lựa chọn đi giả chết.

Liên xong con trai mình cùng tôn tử đối với thiếu niên này người vô cùng kiêng kị, Lăng Đạo Nho cũng sẽ không có bất kỳ lòng khinh thường.

Nhưng đồng thời, Lăng Đạo Nho cũng có được đầy đủ tự tin, thế gian này, có quá nhiều thần kỳ mật pháp, thi triển những cái này mật pháp, đều sẽ có chứ rất cường đại hiệu quả.

Nhưng mà, bất luận một loại nào mật pháp, đều sẽ có cực hạn tính, một ít tầng thứ, cái nào đó lĩnh vực, là không thể nào nhờ vào mật pháp, là có thể đạp đi vào.

Tam hồn vi tôn, tam hồn chi cảnh, chính là võ đạo bên trong, cực kỳ trọng yếu một tầng thứ, nó trên khái trời xanh, hạ liên đại địa, như cũng không đủ cảm ngộ cùng lực lượng, quyết định vô pháp bước vào đến cái tầng thứ này, càng thêm không phải là dựa vào mật pháp, là có thể vọt vào.

Bởi vì tam hồn, cũng đại biểu cho trong thiên địa, thần bí nhất tồn tại! thần bí, không phải là bất kỳ mật pháp thủ đoạn, là có thể thăm dò vào quan sát cùng lĩnh ngộ.

Cho nên, chẳng quản Lăng Đạo Nho từ Lăng Thiên Phong cùng Lăng Dương trong miệng, nghe nói qua quá nhiều đóng chuyện Trần Phàm, cũng biết Trần Phàm có một tay, cực kỳ xinh đẹp mật pháp, nhưng nói thật, hắn không ra làm sao lo lắng.

Nhân hồn cảnh giới, cũng là để cho hắn đối với chính mình, có cường đại lòng tin!

Vạn chúng nhìn trừng trừng, người thiếu niên một đầu tóc đen, lúc này, đều hóa từ. . . . . tóc tím tung bay, từ sắc linh lực, như là từng đạo như lời đình, tản ra đáng sợ bá đạo cảm giác, cuốn tại này trong trời đất.

"Quả nhiên, Thuế Phàm chi cảnh!"

Lăng Đạo Nho giả nua trên mặt, tuôn động quá độ một chút nụ cười, khiến hắn biết, mặc kệ Trần Phàm mật pháp có nhiều thần kỳ, thủy chung, cũng khó có khả năng bước vào đến tam hồn chi cảnh.

Đây là luật thép, chớ nói Trần Phàm mới chỉ có huyền động chi cảnh, dù cho bây giờ Trần Phàm, đã là lột xác phạm trần cảnh giới, cũng không có khả năng dựa theo mật pháp, nhảy vào tam hồn chi cảnh.

Điểm này, Trần Phàm tất nhiên là trong lòng biết rõ ràng, hắn từ trước đến nay lại không có hi vọng, thi triển hóa Thần Ma tâm đại pháp, có thể để cho thực lực của mình tạm thời có thể cùng Lăng Đạo Nho ngang hàng.

Chân chính thủ thắng thủ đoạn, thực sự không phải là hóa Thần Ma tâm đại pháp, mà thi triển phương pháp này, Trần Phàm muốn, cũng chỉ là có có thể tại Lăng Đạo Nho công kích đến, không đến mức trong chớp mắt tan vỡ thực lực mà thôi.

Có thể dù vậy, tại trong mắt mọi người, này đã đầy đủ rung động, huyền động chi cảnh, trong chớp mắt đạt tới lột xác phạm trần đỉnh phong, so với Phương tuyết thực lực, cũng mạnh hơn một phần, cho dù là tạm thời, phóng tâm mắt toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa, lại có ai có thể đủ làm được?

Khó trách, kẻ này bị khen ngợi vì Ngũ Nhạc cả vùng đất, mấy trăm năm qua, ưu tú nhất hậu bối, không có một trong!

Nhìn nhìn Trần Phàm, Lăng Đạo Nho tuy không úy kỵ phí trước thực lực hôm nay, trong lòng trên sát ý, lại là vô cùng lạnh thấu xương, cho thiếu niên này thời gian nhất định, Ngũ Nhạc này cả vùng đất, còn có ai có thể cùng chống lại?

Vừa nghĩ đến đây, Lăng Đạo Nho cười tủm tỉm, nói: "Trần Phàm, một trận chiến này, đoạn ngươi ta hai nhà ân oán, thắng bại, tất có một phương không còn hậu thế đang lúc. không nếu chúng ta vượt mức, còn có hai không thể đổi ý tiền đặt cược, như thế nào?"

Thiếu niên tóc tím con mắt màu tím, tại đây trời từ sắc quang hoa trong bao, như nhất tôn chân chính Ma Thần!

Nghe được lắng lời của đạo nho, Trần Phàm khẽ cười nói: "Tốt, ngươi nói xem!"

"Nếu ngươi thua, báo cho lão phu Hạo Thiên kính chân chính bí mật, thứ hai. . ."

Lăng Đạo Nho tầm mắt nhìn về phía nơi xa Phụng tuyết, đồng tử, cực kỳ tự nhiên toát ra một vòng thường nhân lửa nóng: "Lão phu muốn kết hôn mẫu thân của ngươi làm thiếp!"

"Xoạt!"

Đầy trời xôn xao âm thanh vang lên, mọi người tại đây, không khỏi là mắng thầm Lăng Đạo Nho vô sỉ, hẳn có lẽ không phải là thật sự tại mơ ước Phụng tuyết sắc đẹp, nói như vậy, lại có thể chọc giận Trần Phàm!

Cao thủ cuộc chiến, tối kỵ nhất tâm phù khí táo!

Lăng Đạo này Nho, chính là tiền bối cao nhân, cư nhiên tại một văn bối trước mặt, như thế âm mưu quỷ kế, chưa phát giác ra là làm cho người ta có chút xem thường.

"Ha ha!"

Trần Phàm cười lạnh lạnh tiếng vang triệt, một lát sau, từ sắc quang trụ, phá tan tầng mây, một cổ cực đoan cường đại uy áp, cũng là vào lúc này bao phủ ra, khắp đại địa, phảng phất đều là vào lúc này vì vậy mà run rẩy lên.

Tiếp theo sát, thiếu niên thân ảnh biến mất, khi xuất hiện lại, đã ở Lăng Đạo Nho trước người, một cái tại từ sắc quang hoa bao bọc ở dưới nắm tay bạo đập ra đi, kia vàng sáng bên trong, tuôn động lấy gọi người rõ ràng có thể thấy hắc sắc khí lưu!

"Lão hỗn đản, rơi vào trong tay của ta, yên tâm, Bồn Thiếu Chủ sẽ không giết ngươi cùng con của ngươi cùng tôn tử, Bồn Thiếu Chủ sẽ đem bọn ngươi cả đời giam cầm, sau đó, gọi các ngươi ném thử, sống không bằng chết cùng đoạn tử tuyệt tôn tư vị là cái gì?"

Trần Phàm hiển nhiên đã bị Lăng Đạo Nho khơi dậy chân hỏa, nhưng mọi người như trước bội phục tâm tính của hắn, như thế dưới con thịnh nộ, cư nhiên, còn có thể khắc chế tại ngày xưa lãnh tĩnh, quả nhiên là danh xứng với thực!

Mà ở kia xa xa, bởi vì Lăng Đạo Nho xuất hiện, thần sắc một mực có chỗ khẩn trương lắng tức, tại lúc này đồng tử rồi đột nhiên co rút lại!

Trần Phàm rồi mới tốc độ, cùng với hắn ra quyền thì chỗ tuôn động ra hắc sắc khí lưu, những cái này, đều làm lắng tức cảm giác phải vô cùng quen thuộc. . .

"Nguyên lai, Trần Phàm chính là Dạ Hoàng, Dạ Hoàng chính là Trần Phàm!"

Lắng tức rốt cục nghĩ tới, hắn ở sâu trong nội tâm, đối với Trần Phàm các loại tâm tình, cũng từ giờ khắc này, toàn bộ biến mất, bởi vì đến lúc này thôi, hắn mới chân chính hiểu được Trần Phàm ưu tú!

Chỉ có đi qua võ ma đảo rèn luyện người, mới sẽ biết, nếu muốn ở võ ma đảo xưng hoàng, là bức nào khó khăn!

Lắng tức tự nhận, mình cũng là xuất sắc hạng người, lại cũng không có chút nào nắm chắc cho rằng, hắn mình có thể tại võ ma trên đảo, làm được giống như Trần Phàm loại tình trạng này, cho dù là mười bên trong một trong, đều là không thể nào được!

Một quyền kia đánh ra, tất cả mọi người thấy được, Lăng Đạo Nho phía trước không gian lập tức hồng mất hạ xuống, một cổ hỗn loạn khí tức, nhất thời lan tràn xuất ra.

"Tiểu tử, lão phu sẽ cho ngươi biết, thực lực tuyệt đối trước mặt, bất kỳ thủ đoạn, đều sẽ là vô dụng cử chỉ!"

Đối mặt một quyền này, Lăng Đạo Nho sải bước ra, cái kia già nua thân hình, nhất thời có so sánh với Trần Phàm, càng muốn cường hoành linh lực, điên cuồng bạo tuôn ra, chợt, cũng là một quyền trùng điệp đánh ra.

"Oanh!"

Lưỡng quyền cứng rắn tiết một chỗ, kinh người năng lượng ba động, như gió bão cuốn ra, hai người quanh thân vị trí trong không gian, vô số khí lưu nhao nhao bỏ trốn tản đi, chân chính hình thành một mảnh chân không khu vực.

Lưỡng đạo thân ảnh, cũng là vừa chạm vào liền phân, Trần Phàm trợn vệt rút lui hơn 10m, phương mới đứng vững thân hình, kia Lăng Đạo Nho, vệt vệt nhẹ nhàng lui lại lưỡng bước, bờ vai hơi hơi nhoáng một cái, liền đem tất cả bạo tuôn ra mà đến còn sót lại năng lượng cho đánh tan.

Luận chân chính lực lượng, hiển nhiên hay là Trần Phàm thua.

Bất quá, người ở chỗ này đều không cho rằng, Trần Phàm đã thua.

Lấy lăng người của đạo nho hồn cảnh giới thực lực, hẳn vệt vệt là đem Trần Phàm bức lui, thậm chí để cho người sau một chút tổn thương cũng không có, này đã có thể hiển lộ, phí trước muốn đem Trần Phàm đánh bại, thậm chí đánh chết, lại không nhẹ Dị có thể làm được.

Nhìn về phía đối phương, Lăng Đạo Nho tâm thần cũng rét lạnh hạ xuống, ánh mắt của hắn lóe ra, lạnh lùng nói: "Tiểu tử, thi triển thần kỳ mật pháp, thực lực của ngươi, cũng chỉ có thể làm được trình độ như vậy sao?"

"Gấp cái gì?"

Trần Phàm cười nhẹ, nháy mắt, mọi người rõ ràng nhìn thấy, từ sắc quang hoa, rồi đột nhiên, một đạo ngập trời hắc sắc khí lưu, ở phía chân trời giữa không trung, dĩ nhiên hình thành một phương to lớn hắc sắc vòng xoáy.

Vô số thiên địa linh khí, lúc này rất nhanh xông tràn vào quá độ, mấy hơi thở trong thời gian, đã phảng phất đem màu đen kia vòng xoáy cho lấp đầy, mà, tự kia vô cùng to lớn vòng xoáy, có một đạo thân ảnh, lặng yên xuất hiện!

Bầu trời phía trên, chừng trăm trượng lớn nhỏ hư ảo thân ảnh, chính là như vậy cứ thể hiện ra, một màn này, đem đến vô số người hơi bị rung động.

Trần Phàm trong cơ thể, phệ linh châu bên trong vòm trời lão tổ, cũng là cảm ứng được bầu trời trên biến hóa, thần sắc của hắn, đồng dạng toát ra thật sâu chấn kinh.

Hóa Thân Ma tâm đại pháp cảnh giới cao nhất, liền đem Ma Thần chi thân cho ngưng luyện ra, Trần Phàm chính là Ma Thần thân thể, muốn làm đến một bước này, cũng không phải rất khó khăn.

Nhưng mà, vòm trời lão tổ như thế nào cũng không nghĩ tới, tự rời đi vô ma đảo đến bây giờ, lúc này mới bao lâu thời gian, thiếu niên này, cư nhiên đã làm được.

Tuy bây giờ cô đọng, còn không phải Ma Thần chi thân hoàn mỹ nhất trình độ, lấy Trần Phàm tu vi, cũng phát huy không ra quá uy lực cường đại, có thể tại năm đó, hắn vòm trời lão tổ làm được một bước này thời điểm, trợn vệt mất hết ba năm thời gian!

Thiếu niên tu luyện thiên phú, đúng là tuyệt thế yêu nghiệt!

Bầu trời giữa không trung, trăm trượng lớn nhỏ thân ảnh, sừng sững đứng sừng sững, ở trên trời khung lão tổ trong mắt, cũng không cường đại Ma Thần chi thân, tại cái khác mắt người, lại là hiển đến cực kỳ đáng sợ.

Bọn họ có thể cảm ứng đến, khổng lồ thân ảnh, có cực kì mạnh mẽ linh lực tại dao động, làm cho mảnh không gian này đều là tùy theo trở nên chấn động vãn vẹo.

"Đi thôi!"

Trần Phàm nhẹ nhàng vừa quát, cự Đại Ma Thần chi thân, chính là hướng Lăng Đạo Nho, một quyền hung ác oanh tới, toàn bộ hắc sắc vòng xoáy, tại lúc này toàn bộ dung tiến vào một quyền kia, đáng sợ chi uy, tràn ngập toàn bộ thiên địa.

Cảm thụ được khổng lồ kia thân ảnh mang đến kịch liệt cảm giác áp bách, Lăng Đạo Nho thần sắc đều hơi bị ngưng trọng lên, trong lòng hắn, không còn chút nào nữa khinh thường ý tứ.

"Rống!"

Huyết quang nhất thời tại trong không gian lan tràn, cuối cùng, hóa thành một đầu đồng dạng khổng lồ huyết Sư.

Huyết Sư ngửa mặt thét dài, kia màu đỏ tươi hai mắt, có cực hạn về hung ác hiển hiện, mà, bốn vuốt đập không, giống như Bôn Lôi đồng dạng, xông về phía kia to lớn Ma Thần chi thân.

Trong thiên địa, nhất thời cực kỳ nặng nề lên. . . .

Chương 103: Hạo Thiên kính tái hiện

Chương 103: Hạo Thiên kính tái hiện

Chật vật Ngũ Nhạc chung quanh đài, vô số người mục quang, đều là như ngừng lại giữa không trung phía trên.

Đối với phần lớn người đến giảng, bọn họ đều hi vọng khổng lồ kia, giống như Ma Thần thân ảnh sẽ chiến thắng.

Ngũ Nhạc đại địa, năm thế lực tại Chúa Tể Giả, tuy cũng là bám vào người khác, thế nhưng là, bởi vì có năm thế lực lớn, cho nên bọn họ còn có có thể lựa chọn không gian, cùng với tự do trình độ.

Nhưng nếu như bị Lăng Đạo Nho thành lập Ngũ Nhạc mình, độc đại Ngũ Nhạc cả vùng đất, như vậy sau này, thế tất yếu chịu càng thêm mãnh liệt kiểm chế, mà tương đối mà nói, bọn họ càng thêm không ủng hộ Lăng Đạo Nho, người này phong cách hành sự, quá gọi người không thể đồng ý.

Có thể tưởng tượng đến, tại một cái, thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết tàn nhẫn pháp tắc, rất khó sẽ cho người thật lớn trình độ trên sinh hoạt không gian.

Cho nên, những người này hi vọng Trần Phàm chiến thắng!

Bầu trời giữa không trung, lưỡng Đạo thân ảnh khổng lồ, từng người mang theo ngập trời thế công, tại nháy mắt, ầm ầm đụng vào một chỗ.

Cực hạn hắc sắc, cùng màu đỏ tươi huyết sắc, như lưỡng đạo cột sáng đan chéo cùng một chỗ.

Tại va chạm nháy mắt, lẫn nhau trong đó, phảng phất cũng không có bộc phát ra đáng sợ nhất uy lực, nhưng mà, Phượng tuyết Lâm Khiếu phạm Đông Lai đám người lại là có thể cảm ứng được, kia lưỡng đạo cột sáng trùng kích, từng người đều tuôn động lấy cực kỳ quý dị năng lượng ba động.

Tại đây năng lượng ba động bao trùm, phảng phất là liên này hư không cũng có thể bị hòa tan, bởi vậy, mắt thường có thể thấy, lưỡng đại khổng lồ thân ảnh, liên cũng ở vô hình, uy lực yếu bớt đồng thời, thân ảnh tại dần dần hư ảo hạ xuống.

"Bồng!"

Tới cuối cùng, hai bên lực lượng tựa hồ cũng tiêu thất hầu như không còn, vô luận là khổng lồ hắc sắc Ma Thần, hay là kia huyết Sur, đều trong cùng một lúc, biến mất vô ảnh vô tung.

Toàn bộ đại địa, nhất thời một mảnh yên tĩnh!

Bọn họ rung động tại rồi mới kia gần như là vô thanh vô tức đại chiến, càng thêm giết mình tại người thiếu niên thù đoạn, muốn biết rõ, Lăng Đạo Nho thực lực, dĩ nhiên là siêu phàm nhập thánh tồn tại, lại là, không thể nghiền ép đối thủ. . .

Mà một màn này, cũng là làm cho Lăng Đạo Nho tâm thần triệt để ngưng trọng lên, cư nhiên như vậy, đều không gây thương tổn thiếu niên kia mây may.

Lăng Đạo Nho ngưng trọng, Trần Phàm cũng không có đi chú ý cái gì, hẩn hiện tại, nhìn như cường đại, có thể cùng người hồn cảnh cao thủ, dựa theo bản thân át chủ bài cường ép đánh một trận, hơn nữa làm được lực lượng tương đương, duy chỉ có Trần Phàm tự mình biết, đồng dạng thù đoạn công kích, hẩn vô pháp tiếp tục quá lâu.

Cho nên, phải nhanh một chút đem Lăng Đạo Nho giải quyết xong, bằng không mà nói, thua thiệt, sẽ là chính bản thân hẩn cùng cả cái Thái Nhạc điện.

Hít một hơi thật sâu, Trần Phàm hai tay mãnh liệt khẽ động, đầy trời từ sắc quang Hoa Trung, ma khí nhất thời ầm vào không thấy, chợt, một đạo huyền ảo ẩn quyết, rất nhanh bị mưa bút xuất ra.

Một luồng nhàn nhạt tối tăm sắc, tại trong không gian hiện ra!

Mà này tối tăm sắc, cùng ma khí chính là nhan sắc, tuy thoạt nhìn tương tự, nhưng nếu đi xâm nhập cảm ứng, liền sẽ phát hiện, ma khí phát tán ra tới khí tức, chính là tàn nhẫn, ẩn chứa sát lục ý tứ, này sợi tối tăm sắc, lại là tuôn động lấy cực hạn bá đạo!

Nháy mắt, tối tăm ẩn quyết hóa thành minh văn, nhìn từ đằng xa đi, phảng phất là một vòng rút nhỏ vô số lần hắc nhật lơ lửng tại Trần Phàm giữa lòng bàn tay.

"Đại La Trần Thiên ấn!"

Nho nhỏ hắc nhật, phóng lên trời, trong chớp mắt, tựa như hóa thành chân chính nắng gắt, bầu trời trên kia một vòng chói mắt ánh sáng mặt trời chói lọi, tại lúc này, bị này hắc nhật đều bao trùm hạ xuống, làm cho toàn bộ thiên địa, phảng phất bị tấm màn đen chỗ che lấp.

"Đại La Trần Thiên ấn, trấn áp!"

Không hề hắc nhật, vào lúc này mang theo một cỗ tàn nhẫn từ vong khí tức, vô cùng bá đạo hướng phía dưới Lăng Đạo Nho hung hăng trấn áp xuống.

Như vậy uy thế, không thể hình dung, tin tưởng như vậy một màn, cũng sẽ ở mọi người trong đầu, đáng kể, thời gian dài bảo tồn hạ xuống.

Hắc nhật rơi xuống, không gian đều vỡ toang ra, một bức thế gian tận thế cảnh tượng, lấy như thế rung động phương thức, hiện lên hiện tại vô số người ánh mắt, bọn họ đều là cảm ứng đến, nếu để cho này hắc nhật rơi xuống, như vậy, này toàn bộ sơn mạch, e rằng, đều đem sẽ bị cưỡng ép san thành bình địa.

"Đáng giận a!"

Đáng sợ chi uy, cũng là làm cho Lăng Đạo Nho hít một hơi thật sâu, bất quá, hắc trong hai tròng mắt, vậy mà không có mấy may ngưng trọng, ngược lại, có một vòng nụ cười thần nhiên hiện ra.

"Trấn áp, lão phu ngược lại muốn nhìn, ngươi làm sao có thể đủ trấn áp?"

Lăng Đạo Nho chậm rãi xòe hai tay tâm, một vòng nhàn nhạt từ sắc quang hoa nhất thời dâng lên, tại kia vàng sáng, một mặt cỗ xưa gương đồng, biến hóa, chính là Hạo Thiên kính!

"Hạo Thiên kính!"

Trần Phàm trong cơ thể, vòm trời lão tổ kinh hô, hắc chính là là Ma Quân danh chính ngôn thuận truyền thừa người, tự nhiên là đối với Ma Quân bên người đệ nhất thần vật, có cực kỳ không đồng dạng như vậy ý muốn.

Nhưng mà, vòm trời lão tổ càng thêm rõ ràng, Trần Phàm đã luyện hóa qua Hạo Thiên kính, mà này luyện hóa, ý vị như thế nào, vòm trời lão tổ càng thêm minh bạch, đây tuyệt đối không phải là một kiện cái gọi là chuyện tốt, .

Nhưng cái này, hắc lại không thể cùng Trần Phàm nói rõ!

Xa xa, Trần Phàm ánh mắt vì ngưng tụ, Phượng tuyết mục quang cũng là run rẩy một cái.

Cùng ngày Lăng Thiên Phong mang đi Hạo Thiên kính, làm như vậy là vì cái gì, mẫu tử hai người đều là trong lòng biết rõ ràng, trước mắt, nên là nghiệm chứng cùng ngày cách làm đến tốt cùng là bằng không chính xác.

Nhưng Phượng tuyết cũng không có luyện hóa qua Hạo Thiên kính, vô pháp kể từ bây giờ Hạo Thiên kính trên phát hiện bất kỳ mảnh khóc, Trần Phàm lại là cảm ứng mười phần rõ ràng, Hạo Thiên này kính, quả nhiên phát sinh một ít biến hóa!

Hạo Thiên kính vừa hiện, kia từ phía chân trời phía trên rơi xuống hắc nhật, liền mãnh liệt ngừng dừng một cái.

Tuy kể tiếp, hắc nhật tiếp tục rơi xuống, thế nhưng là, tất cả mọi người đã cảm ứng đến, này hắc nhật uy lực, đã là giảm bớt rất nhiều.

Người bên ngoài chỗ đó rõ ràng, Đại La Trần Thiên ấn, thoát thai tại Hạo Thiên kính, ngày nay, Hạo Thiên kính xuất hiện, thù hộc bị trấn áp đối tượng, một thức này vũ kỹ uy lực, tự nhiên không lớn bằng lúc trước!

Nhưng, còn không chỉ có dừng ở này!

Tại Lăng Đạo Nho thúc dục, Hạo Thiên trong kính, từ sắc quang hoa càng ngày càng thịnh, đến cuối cùng, gần như cũng là tràn ngập toàn bộ bầu trời, tại đây vàng sáng tràn ngập, kia một vòng hắc nhật, chẳng những phảng phất đã thành một kiện bài trí phẩm, thậm chí, từ sắc quang hoa đang tại từng bước tầm ăn lấy hắc nhật, phảng phất muốn đem trọn cái hắc nhật, đều là thôn phệ tiến vào.

Quá nhiều người, đều không rõ ràng lắm Hạo Thiên kính chính là là vật gì, hiện giờ nhìn thấy, này không chút nào thu hút tầm gương, cư nhiên lớn như vậy uy lực, những cái kia hi vọng Trần Phàm chiến thắng người, từng cái một, toàn bộ đều có được vẻ âm đạm.

Đều là võ đạo Tu Luyện Giả, tuy cảnh giới tầng thứ không kịp Trần Phàm, lại cũng minh bạch, hiện giờ một thức này, xem như Trần Phàm cường đại nhất thủ đoạn công kích, này thức thủ đoạn đều không có chút nào uy lực có thể bày ra, kể tiếp, cùng chờ đợi, nhất định sẽ là thất bại.

Bởi vì Trần Phàm thực lực bây giờ, thực sự không phải là bản thân tu luyện mà đến!

"Ha ha!"

Lăng Đạo Nho nhìn không được phá lên cười, hai tay khẽ động, Hạo Thiên kính bắn thẳng bầu trời, chỉ một thoáng, tất cả Hắc Ám bị khu trục tản đi, chỉ còn lại, óng ánh từ sắc quang hoa, cùng người thiếu niên kia xa xa tương đối.

"Tiểu tử, lão phu nhìn ngươi, hiện tại còn có thủ đoạn gì nữa?"

Trong tiếng cười lớn Lăng Đạo Nho, cũng không có trông thấy, Trần Phàm lúc này bên khóc miệng, thoát đi một vòng nụ cười thần nhiên, này tiểu ý, ần

chứa dày đặc lãnh ý.

Chợt, Trần Phàm tâm thần khẽ động, tại thần hồn chi lực tràn ngập mà ra thời điểm, hần tự tay ở trên hư không, đối với kia Hạo Thiên kính, nhẹ nhàng vẫy vẫy tay.

Lăng Đạo Nho thần sắc mãnh liệt đại biến, bởi vì hần cảm ứng được, Hạo Thiên này kính, vậy mà, có nghe theo ý tứ của Trần Phàm

Điều này sao có thể?

Đạt được Hạo Thiên kính đã qua một năm, Lăng Đạo Nho gần như phần lớn thời giờ, đều đặt ở luyện hóa Hạo Thiên kính phía trên, tuy tới cuối cùng, bằng thực lực của hần, cũng không có đem Hạo Thiên kính chân chính luyện hóa, thế nhưng là, lẫn nhau trong đó, không phải là lạ lắm.

Lại còn, những người khác không biết, Lăng Đạo Nho cùng Lăng Nhạc điện cao tăng cực kỳ rõ ràng, Lăng Nhạc điện, bắt đầu vốn là có một mặt Hạo Thiên kính.

Mấy trăm năm hạ xuống, cố nhiên là vô pháp như Thái Nhạc điện như vậy, để cho mặt này Hạo Thiên kính vì mình sử dụng, có thể thời gian dài như vậy ăn cần săn sóc, giống như là người một nhà đồng dạng.

Kể từ đó, tự Thái Nhạc điện ở bên trong lấy được Hạo Thiên kính, tài năng vô cùng nhẹ nhõm, đem chúng hợp hai làm một!

Cho dù là Thái Nhạc điện đã từng luyện hóa kia mặt Hạo Thiên kính, hiện giờ cũng là Lăng Nhạc điện, đã từng bị Lăng Đạo Nho xóa đi Thái Nhạc điện các thời kỳ người lưu ở Hạo Thiên kính trên ấn ký.

Nhưng vì cái gì, Trần Phàm Hình như có thể thao túng Hạo Thiên kính?

Lăng Đạo Nho tự nhiên là vô pháp lý giải, Trần Phàm từng lưỡng độ luyện hóa Hạo Thiên kính, tại Hạo Thiên kính, để lại thần hồn của hần ấn ký, ấn ký này, tại Lăng Nhạc điện người, vô pháp chân chính luyện hóa Hạo Thiên kính dưới tình huống, thần hồn lực lượng không có vượt qua Trần Phàm dưới tình huống, quả quyết là không phát hiện được, càng thêm không có khả năng phá hủy!

Mà Lăng Đạo Nho càng sẽ không biết, Trần Phàm tu luyện qua hóa Thần Ma tâm đại pháp, này tâm pháp, chính là Ma Quân lưu lại, chẳng khác nào Trần Phàm coi như là Ma Quân một người đệ tử, Hạo Thiên kính, cũng là Ma Quân bên người đệ nhất đại thần vật.

Như thế, còn có Trần Phàm tại Hạo Thiên trong kính để lại thần hồn của hần ấn ký, Hạo Thiên kính có linh, há lại sẽ tiếp tục nghe theo Lăng Đạo Nho mệnh lệnh?

Phương này cả vùng đất tất cả mọi người, nhất thời trợn mắt hốc mồm, không trung trên thần vật, rõ ràng là thuộc về Lăng Đạo Nho, như thế nào hiện tại, tại Trần Phàm triệu hoán hạ chậm rãi mà đi?

Bọn họ tự nhiên cũng có thể thấy được, thực sự không phải là Hạo Thiên kính muốn đối với Trần Phàm có chỗ bất lợi, mà là, cam tâm tình nguyện tiếp nhận Trần Phàm triệu hoán!

"Chết tiệt, trở về!"

Lăng Đạo Nho tức giận uống vào, từng đạo ấn quyết không ngừng thi triển ra, nhưng mà, kia Hạo Thiên kính, như cũ là thông dong lướt hướng Trần Phàm, không chút nào quản lý hần đảm nhiệm ý tứ gì.

Nhìn nhìn Hạo Thiên kính đi xa, Lăng Đạo Nho đột nhiên phát hiện, cùng ngày, Lăng Thiên Phong vốn là không có cơ hội gì mang về Hạo Thiên kính, có thể hết lần này tới lần khác dần theo trở về.

Cùng ngày, còn cảm thấy đây là thiên đại vận khí, hiện tại xem ra, có lẽ. . . hần là này là đôi phương đã tính kế tốt lắm.

"Đáng chết!"

Lăng Đạo Nho không ngừng tức giận mắng, lại chỉ có thể trơ mắt nhìn, Hạo Thiên kính, từ vừa bắt đầu còn có mấy phản kháng cự, đến cuối cùng thuận theo, cho đến hiện tại, xuất hiện ở Trần Phàm trước người.

"Rốt cục trở về, ông bạn già, một năm không thấy, ngươi đã hoàn hảo?"

Trần Phàm ngâm khẽ ngâm mà cười cười, duỗi ra, vuốt ve Hạo Thiên kính!

Tự nhiều năm trước Hạo Thiên kính xuất thế tại Ngũ Nhạc cả vùng đất, tổ tiên Trần Thiên hữu đạt được, trải qua cửu đại, mới bị Trần Phàm chỗ luyện hóa, lưỡng người trong đó, mặc dù không có thời gian quá dài tiếp xúc, cự tuyệt tự nhiên có một cỗ, phảng phất bẩm sinh thân cận cảm giác, tựa như thân nhân.

Hạo Thiên kính nhẹ khẽ run, chợt hóa thành tử mạng, tự Trần Phàm mi tâm bên trong chui vào. . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Trấn Áp

Chương 104: Trấn Áp

đám người đứng ngoài xem đều tỉnh, tất cả đều là nhìn không chớp mắt nhìn về phía thiếu niên kia!

Hiện giờ thiếu niên, đã là hai mắt nhắm nghiền lại. . .

Những người khác có lẽ không rõ lắm Trần Phàm hiện tại đến cùng cái gì, Lăng Đạo Nho lại rất rõ ràng, cho nên, thừa dịp Trần Phàm vẫn không nhúc nhích, mạnh mẽ linh lực, Hóa thành từng đạo cực kỳ đáng sợ cuồng phong, đối với Trần Phàm phô thiên cái địa cuốn mà đi.

Lần này công kích, cũng Lăng Đạo Nho tại toàn lực ứng phó, giống như đem xung quanh cả phiên không gian đều bao trùm hạ xuống, chẳng những muốn cho Trần Phàm không hề có tránh né không gian, cũng làm cho Phượng tuyết đám người muốn cứu viện, cũng là vô pháp đột phá đi vào.

Ngay cả là Hạo Thiên kính bị Trần Phàm mang đi, nhưng nếu muốn tùy tâm sở dục sử dụng, trong thời gian ngắn, Trần Phàm cũng đừng hòng xử lý đến, rốt cuộc này đã không phải là nguyên lai Hạo Thiên kính.

Lăng Đạo Nho vô pháp lý giải, vì cái Trần Phàm gì sẽ chọn tại đại chiến trong thời gian, đi cảm thụ tâm Hạo Thiên kính, nhưng đối với hắn mà nói, đây cũng là một lần đại cơ hội tốt.

rồi mới đạo kia công kích, nếu như không có hạo lời của Thiên Kính, Lăng Đạo Nho tuy không sợ, tự nhận thực lực của mình, có thể tiếp được, thế nhưng là, một khi để cho Trần Phàm dung hợp với hoàn toàn mới Hạo Thiên kính, chỗ phát huy được uy lực, thế tất yếu càng thêm cường đại, đến lúc đó, chính mình liền chưa chắc là đối thủ.

Có thể không bị thương chính mình mấy may, liền có thể đem địch nhân chém giết, loại chuyện tốt này, nơi nào đây tìm?

Phô thiên cái địa linh lực cuồng phong, nháy mắt chính là che trùm lên thiếu niên quanh thân, mảnh không gian này, cũng tại lúc này, chân chính biến thành một phương hỗn loạn khu vực, loại kia lằng lể cảm giác, đều đủ để đem người xé thành phần vụn.

Mất thấy, muốn đưa hắn thân hình chân chính vùi lấp hạ xuống, người thiếu niên trong cơ thể, một đạo óng ánh cực kỳ tử sắc quang hoa, tựa như tự hành tuần động xuất ra, nhưng do kia đầy trời linh lực cuồng phong cuốn tới, đều là chưa từng rung chuyển tử sắc quang hoa mấy may.

Lăng Đạo Nho sắc mặt hơi bị đại biến, không chút nghĩ ngợi, sai bước ra, liền là xuất hiện ở thiếu niên trước người, mà, ắn chứa hấn suốt đời tu vi một quyền, bỗng nhiên oanh đánh ra ngoài.

Vô số người đồng tử đều là co rút nhanh, không biết, kia cường đại tử sắc quang hoa, có thể hay không ngăn lại Lăng Đạo Nho này đáng sợ một quyền?

"Oanh!"

Cuồng bạo linh lực, rốt cục oanh kích tại tử sắc quang hoa, chấn thiên rung chuyển, bảo lốc đồng dạng xông tuôn ra ra, nhưng mà, tất cả mọi người hay là nhìn thấy, tử sắc quang hoa mặc dù tại run rẩy không ngừng, có thể thủy chung là chưa từng tản đi.

Mà không đợi Lăng Đạo Nho tiếp tục công kích, người thiếu niên hai con ngươi, đã là lặng yên mở ra.

Này một đôi con ngươi, lúc này, một con mắt đồng tử, vẫn như cũ là quanh quẩn lấy tử sắc quang mang, mặt khác một con mắt đồng tử, tựa như khôi phục màu sắc nguyên thủy, tuần động lấy hắc sắc.

Thế nhưng là, màu đen kia, cùng nguyên lai đồng tử hắc sắc, lại cực không giống nhau, kia phảng phất là một đạo Hắc Viêm tại trong con mắt bốc lên, nhìn qua, đẹp đẽ vô cùng, cũng cực kỳ quý dị!

"Đại La Trấn Thiên ấn!"

thiếu niên nhẹ nhàng phun ra mấy chữ, hai tay của hắn, rõ ràng, lại lần nữa có một vòng hắc nhật lặng yên xuất hiện, nhưng bây giờ hắc nhật, lại là bày biện ra một vòng óng ánh tử mang.

Tuy này tử mang, chỉ có thể chiếm theo lấy một phương cực tiểu chỗ, lại là chân thật tồn tại, cũng gọi là người minh bạch, tử mang xuất hiện, sẽ để cho này hắc nhật uy lực, sẽ có cực trên phạm vi lớn gia tăng!

Đang ở trong cực, Lăng Đạo Nho tự nhiên là trước tiên là có thể cảm ứng được hắc nhật uy lực biến hóa, bởi vậy, không kịp suy nghĩ nhiều, thân ảnh như thiểm điện lui về phía sau, cùng lúc đó, một đầu dữ tợn huyết Sur, lại lần nữa xuất hiện!

"Cuồng Sur thần quyết, Sur thần phá thiên!"

Trần ngập sát ý rít gào, vang vọng tại trong thiên địa, huyết quang nhất thời tuôn động, một cỗ ngập trời hung hãn khí tức, cũng là từ huyết Sur trong cơ thể, bạo tuôn ra, tựa như hóa thành tính thực tế ngưng tụ, từng đạo huyết quang, tại huyết Sur dưới sự thao túng, hóa thành cường đại huyết sắc quang trụ!

này đại chiến tiến hành đến lúc này thôi, hai người đều là thi triển cuối cùng át chủ bài, Lăng Đạo Nho tự cũng là minh bạch, hãn chí cần giữ được Trần Phàm Đạo này công kích, về sau toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa, liền đến phiên hãn làm chủ.

Bởi vậy, đến khi trong cơ thể linh lực, vận chuyển tới cực hạn thời điểm, huyết Sur thân ảnh, phảng phất ngày không lồ, tiếp theo sát, Lăng Đạo Nho cả người xuất hiện ở huyết Sur trên không, rõ ràng, cả người hãn hư ảo hạ xuống, đứng là rất nhanh, Cùng huyết Sur tương dung lại với nhau.

Tại chân chính tương dung, tất cả mọi người kinh khủng thấy được, kia nguyên bản có một ít linh tính huyết Sur, lúc này, phảng phất là một cái Huyền thú. . .

Yêu thú đều có linh trí, nhưng đạt đến Huyền thú cấp yêu thú khác, chính là có được lấy cùng nhân loại hoàn toàn giống nhau linh trí, làm cho loại này yêu thú, hiểu được nhân loại đều hiểu sự tình.

Vũ kỹ, tâm pháp, đối tất cả các loại, Huyền thú cũng có thể tu luyện, thi triển, chỗ bày ra uy lực, cũng không phải Phàm thú cấp yêu thú khác đủ khả năng so sánh được.

Huyết Sur vốn chỉ là ngưng tụ luyện ra được hư ảo đồ vật, cũng tại Lăng Đạo Nho dung nhập, Hóa thành một cái Huyền thú cấp bậc tồn tại, bậc này thủ đoạn, quả thực đáng sợ!

"Rống!"

Huyết Sur ngửa mặt thét dài, kia từng đạo huyết sắc quang trụ, tại huyết Sur dưới sự thao túng, như không lồ kia huyết sắc mũi tên nhọn, hướng kia giữa không trung phía trên bốc lên lấy hắc nhật, hung ác bạo bắn xuyên qua.

"Hạo Thiên kính!"

Trần Phàm lại lần nữa nhẹ nhàng quát to một tiếng, nhất thời, Hạo Thiên trong kính, có vạn đạo từ sắc quang hoa lao ra, cuối cùng đều là dung tiến vào hắc nhật, phương viên trong trời đất, tất cả linh khí, tất cả đều là bị cưỡng ép hấp nạp qua, một vòng hắc nhật, tại lúc này nhanh chóng thu nhỏ lại.

đến cuối cùng, hóa thành bàn tay cờ hắc sắc minh văn!

Nho nhỏ hắc sắc minh văn xuất hiện, lại gọi xung quanh hư không tất cả đều vận vẹo mớ hồ hạ xuống, theo Trần Phàm một quyền đánh ra, màu đen kia minh văn, tựa như hóa thành một khóa hắc sắc lưu tinh, mang theo cực hạn tốc độ, xuyên việt qua hư không.

Mà hắc sắc minh văn, như trước có một luồng từ mang tồn tại, khiến cho nhìn qua quý dị vô cùng.

nháy mắt , tại vô số khăn trương mục quang nhìn chăm chú, màu đen kia minh văn chính là cùng dẫn đầu đến huyết sắc quang trụ chỗ trao sò.

"bồng! "

đáng sợ huyết sắc quang trụ, tại hắc sắc minh văn , lại như tuyết động đồng dạng, nhanh chóng tiêu tan sạch, sau đó, hắc sắc minh văn tiếp tục hướng xông về trước đi, Lấy Dễ như trở bàn tay Xu thế, Sờ sờ Đem tất cả huyết sắc quang trụ, đều là chấn tiêu ở trên trời địa bên trong.

hóa đi những cái này huyết sắc quang trụ, hắc sắc minh văn tiếp tục lấy tốc độ như tia chớp, xuất hiện ở đầu kia không lồ huyết Sur trước mặt.

bàn tay cờ minh văn ẩn quyết, tại lúc này, quá hiện thuộc về nó đáng sợ cao chót vót, ngập trời hắc mang, tại sợi từ mang nương theo, hướng huyết Sur, bao phủ đi qua.

"Rống!"

Huyết Sur lạnh lùng rống to, một luồng sóng cuồng bạo vô cùng linh lực điên cuồng tràn ngập xuất ra, không ngừng đánh thẳng vào kia hắc mang, mong muốn đem lấy hắc mang tách ra mà đi.

Bất quá, làm Lăng Đạo Nho cực kỳ ngoài ý chính là, hãn thi triển, này đối với hãn mà nói, cũng coi là tối vị cường đại át chủ bài, cũng tại hiện giờ này hắc sắc minh văn bao phủ, vậy mà, không có chút nào tác dụng.

Ngập trời hắc mang, như vạn năm không tiêu tan sương mù dày đặc, mặc kệ những cái kia linh lực là như thế nào cuồng bạo, cũng không thể để cho nó yếu bớt mây may.

Lăng tâm thần của đạo nho, nhất thời trở nên có chút bất an, trước mắt một màn này, chưa từng tại lo nghĩ của hắn bên trong xuất hiện qua.

Mà ở phía xa Trần Phàm, nhìn thấy kia gần như là giăng co cục diện, bàn tay hắn giật giật, trước người Hạo Thiên kính, như thiểm điện xuất hiện ở hắc sắc minh văn phía trên.

"Trấn áp!"

Một đạo ngập trời từ sắc quang trụ, thẳng tắp lướt tiến hắc sắc minh văn, sát thời gian này, làm cho này hắc sắc minh văn, như là nước sôi sôi trào lên.

"Xùy~~, Xùy~~!"

Theo như thế ba động tăng lên, hắc sắc minh văn, chính là trực tiếp trấn áp xuống!

Sau đó vô số người sợ hãi thấy được, khổng lồ huyết minh sư tử bên ngoài thân thể mặt, huyết quang bắt đầu tiêu tán, từng đạo khe nứt, cũng dần dần bày biện ra, thể lương kêu thảm thiết, lại càng là bên tai không dứt.

Mọi người rốt cuộc biết, trận này kinh thiên động địa đại chiến, sắp sửa lấy Lăng Đạo Nho thất bại mà chấm dứt.

Lăng Nhạc điện tất cả mọi người, lúc này, tất cả đều là mặt xám như tro, liễu Bắc Minh đợi hoa nhạc mọi người, cũng là từng cái một sắc mặt cực khó coi, bọn họ như thế nào cũng không nghĩ tới, Lăng Đạo Nho sẽ thua bởi một cái tiểu tiểu thiếu niên!

"CHÍU...U...U!!"

Tại kia huyết Sư toàn thân cao thấp, đều là che kín một đạo như giống như mạng nhện khe nứt, một đạo quang ảnh, cũng là ở đó mặt chặt vật mãnh liệt bắn, sau đó hướng xa hơn, như thiểm điện bay vút rời đi, chính là Lăng Đạo Nho!

Lưu lại rừng xanh còn đó, sợ gì không có củi đun!

Miền là còn sống rời đi nơi này, Lăng Đạo Nho tin tưởng, Lăng Nhạc điện sẽ không bị diệt, hắn cũng có cơ hội đông sơn tái khởi, bởi vì hắn biết rõ, Trần Phàm loại trạng thái này, mật pháp, không có khả năng nghĩ thi triển liên thi triển, còn lần này qua đi, người thiếu niên tất cũng sẽ trạng thái đại giảm, chỉ cần mình có thể khôi phục lại, là được lập tức giết lên Thái Nhạc điện, rửa sạch hôm nay tất cả sỉ nhục.

Đến lúc đó, tất cả thất bại, sẽ do Thái Nhạc điện tới lưng đeo, hắn Lăng Đạo Nho vẫn là cao cao tại thượng, chúa tể Ngũ Nhạc đại địa vương giả!

Nhưng mà, hắn muốn chạy trốn, Trần Phàm lại sao cho hắn đào tẩu, Lăng Đạo Nho có thể nghĩ đến, Trần Phàm như thế nào không nghĩ được?

Ngập trời hắc sắc quang mang, trong chớp mắt, hóa thành một đạo lăng lệ cực kỳ hắc sắc chùm sáng, chỉ là mấy cái hô hấp trong thời gian, liền xuất hiện ở Lăng Đạo Nho phía sau!

"Tiểu tử, ngươi dám!"

Lăng Đạo Nho lạnh lùng hét lớn, trong cơ thể linh lực điên cuồng thúc dục xuất ra, hóa thành một phương linh lực che chắn.

Nhưng hắn tại đỉnh phong trạng thái thời điểm, cũng không thể ngăn cản như vậy công kích, hắn hiện tại, lại đâu ngăn cản hạ xuống?

Hắc sắc chùm sáng, cuối cùng là xuyên qua linh lực che chắn, trực tiếp từ lăng bờ vai đạo nho xuyên thấu qua. . . . đây cũng không phải là là chính xác có điều mất lắm, mà là, Trần Phàm cũng không nghĩ liên đơn giản như vậy giết đi Lăng Đạo Nho.

Cho dù là không có sát Lăng Đạo Nho, tại màu đen kia chùm sáng xông vào phí trước trong cơ thể thời điểm, lấy dễ như trở bàn tay xu thế, một đường hạ xuống, cường ép đưa hắn khí hải, cho sống sờ sờ làm vỡ nát, cũng chính là, Lăng Đạo Nho suốt đời tu vi, tại lúc này, nửa phần cũng không còn!

"A!"

Lạnh thấu xương kêu thảm thiết, vang vọng bầu trời, tất cả mọi người là nhìn thấy, trước đó không lâu còn mưu toan thống nhất quản lý toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa kiều hùng, lúc này, ngã roi trên mặt đất, tuy không chết, lại cùng phổ thông lão nhân không có gì lưỡng dạng.

"Trần Phàm, giết đi lão phu, giết đi lão phu!"

Võ giả coi trọng nhất, thường thường không phải là cái mạng này, mà là thực lực, hiện giờ mất đi tu vi, Lăng Đạo Nho quả nhiên là sống không bằng chết!

Giữa không trung phía trên, Trần Phàm như trút được gánh nặng nhẹ nhàng thở ra, sau đó lưng la lưng lay hạ xuống tới.

Đem làm cái gì trong cơ thể kia lực lượng khổng lồ giống như thủy triều thoái lui thời điểm, vô cùng đáng sợ suy yếu cảm giác, chợt vọt tới, không thể hình dung đau nhức kịch liệt, cũng là tùy theo tuôn động tại Trần Phàm thân thể các nơi.

Một trận chiến này, Trần Phàm thắng, có thể trả giá cao, lại là những người khác chỗ vô pháp tưởng tượng đến được!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: thiếu niên vô tình

Chương 105: thiếu niên vô tình

"Tiểu Phàm!"

Phượng tuyết lập tức chạy đến đỡ nhi tử, sắc mặt tại trong chớp mắt đại biến, nhi tử trong cơ thể hỗn loạn, cho dù là nàng xuất thủ, có lẽ cũng không thể trấn đè xuống, hiển nhiên rồi mới trận chiến ấy, dù cho chiến thắng, nhi tử cũng phải gánh chịu lấy vô pháp dự liệu giá lớn.

"Mẹ, ta không sao."

Trần Phàm lộ ra cái khuôn mặt tươi cười, dùng chỉ có mẫu tử hai người tài năng nghe thấy thanh âm, nói: "Mẹ, ta đã tìm được hóa giải thiên nguyên rùa phương pháp, ngài về sau, có thể không cần lo lắng ta."

Phượng pháp xác thực tìm đến, nhưng mà, có thể hay không thực hiện, lại là cái không biết bao nhiêu, nhưng ở chỗ này, cũng không ngại Trần Phàm đối với mẫu thân vung như vậy một cái dối!

"Thật sự?"

Đội thấy được nhi tử không hề giống nói là dối thái độ, Phượng tuyết vui đến phát khóc, nếu không phải tại Ngũ Nhạc đài, nếu là ở Thái Nhạc điện, nếu là ở phần mộ tổ tiên, Phượng tuyết sẽ trực tiếp quỳ rạp xuống đất.

Nàng cũng không phải phải lấy thương thiên đại địa, bởi vì thương thiên đại địa ah không có tư cách chịu nàng một quỳ, nàng là muốn đi báo cho Trần gia các thời kỳ tiền bối, trước sau cứu đại, Trần gia, rốt cục gông cùm xiềng xích lấy vận mệnh, sắp sửa bị cải biến.

Nhìn nhìn mẫu thân, Trần Phàm trong nội tâm cười cười, một cái dối, có thể đổi lấy mẫu thân an tâm, đây tuyệt đối đáng.

Trần Phàm nhẹ giọng nói: "Mẹ, trước tiên đem chuyện nơi đây giải quyết xong a!"

Phượng tuyết nhanh chóng xóa đi nước mắt, khi ánh mắt từ nhi tử trên người thu hồi, quét về phía xung quanh bát phương thời điểm, nàng, lại lần nữa hóa thân thành Ngũ Nhạc đại địa chủ lâm thị người một trong cái kia thân phận.

Nàng tất cả mềm mại cùng ôn nhu, đều chỉ có thể ở nhi tử cùng trượng phu trước mặt bày ra, hiện giờ trượng phu sống chết không rõ, nhi tử chính là nàng duy nhất dựa vào.

Lúc Phượng tuyết mục quang nhìn quét mà ra thời điểm, hết thấy mọi người, bao gồm Lâm Khiếu, phạm Đông Lai, liễu Bắc Minh, cho dù là Lăng Thiên Phong, lúc này, đều chậm rãi hạ thấp đầu.

Không đề cập tới Trần Phàm đánh tan Lăng Đạo nho, riêng là Phượng tuyết thực lực, tại trong tràng, cũng không có người đủ thực lực thay vì đánh một trận.

"Phượng điện chủ."

Rốt cục, hay là liễu Bắc Minh phá vỡ trong sân trầm mặc, hẳn biết, nếu như mình không chủ động một chút, kết cục, chỉ sợ sẽ không so với Lăng Đạo nho tốt hơn ít nhiều.

Phượng tuyết phát phát tay, ngăn trở liễu Bắc Minh, sau đó nghiêng đầu nhìn về phía nhi tử, nhẹ nhàng nói: "Tiểu Phàm, Lăng Nhạc điện người, người muốn xử lý như thế nào?"

Lăng Nhạc điện mọi người, mục quang nhất thời đều nhìn về thiếu niên kia, hiện giờ, thiếu niên này, là chân chính có thể chủ thị bọn họ sinh người chết!

"Rất đơn giản!"

Trần Phàm nghĩ cũng không có suy nghĩ nhiều, chính là trực tiếp nói: "Không có gì ngoài Lăng Thiên Phong phụ tử, còn lại tất cả mọi người, phàm là tất cả đại trưởng lão Đường chủ cấp bậc người, Sát!"

Những người này, tại Lăng Nhạc điện, đều là loại cao tăng, bọn họ tại Lăng Nhạc điện Quá nhiều năm, cả đời tâm huyết đều thả tại cái thế lực này, cho nên, quyết định không thể nào thu phục, cũng chỉ có thể giết đi.

"Lăng Nhạc điện những người khác, phạm là tại Lăng Nhạc điện vượt qua mười năm trở lên người, Sát!"

Người như vậy, đồng dạng có nhất định trung tâm, lưu lại có là một tai họa.

"Vậy chút xuất sắc hạng người, bị Lăng Nhạc điện đại lực tài bồi qua người, Sát!"

Lăng Nhạc điện chịu hoa chur nhiều thời gian cùng tinh lực tài nguyên đi tài bồi một người, không thể nghi ngờ rất xuất sắc, mà như vậy bị tài bồi, tự cũng đúng Lăng Nhạc điện mang ơn, người như vậy, giữ lại không được!

Thực sự không phải là mỗi người, đều cùng lăng tước đồng dạng, có đặc thù gặp gỡ cùng kinh lịch.

Ba cái chữ Sát, chấn toàn trường ông ông tác hưởng, Lăng Nhạc điện là sự thất bại ấy, tự muốn thừa nhận sau khi thất bại kết cục, nhưng mọi người còn không có ngờ tới, thiếu niên làm việc, sẽ như thế quyết đoán.

Hắn làm như vậy, đã là đem Lăng Nhạc điện nhổ tận gốc, từ đó về sau, lại cũng sẽ không có đồng sơn tái khởi khả năng.

Thế nhưng, không ai lên tiếng phản đối, đó cũng không phải sợ Trần Phàm cùng Thái Nhạc điện, mà là, như đổi thành bọn họ, cũng sẽ đồng dạng đi làm, nhân sinh trên đời, nên hung ác muốn hung ác, làm người tốt, bình thường dễ nhanh hơn.

Mà này ba cái 'Giết' chữ, để cho Lăng Nhạc trên điện hạ hết thấy mọi người, tất cả đều sắc mặt tái nhợt như giấy vàng, toàn thân run rẩy.

"Ít điện chủ!"

Cách đó không xa, lăng tước vội vàng vội vàng hô.

"Tiểu Phàm, lăng tước coi như là đối với ta Thái Nhạc điện có chút ân tình, không nên làm khó hắn." Phượng tuyết nói.

Trần Phàm gật gật đầu, nói: "Lăng tước, đem người của người mang ra là được."

Nói xong, dừng một lát sau, Trần Phàm lại nói: "Còn dư lại những người kia, toàn bộ mang về, xác nhận đối với ta Thái Nhạc điện không tại có bất kỳ địch ý, là đi hay ở, tùy bọn hắn liền."

"Cảm ơn ít điện chủ, cảm ơn ít điện chủ!"

Lăng Nhạc điện những cái kia có thể sống mệnh người, vội vàng quỳ xuống, có thể sống, ai nguyện ý đi tìm chết?

Lúc này, Trần Phàm mục quang, mới chậm rãi nhìn về phía run rẩy Lăng Thiên Phong cùng Lăng Dương, hắn tàn nhẫn cười, nói: "Hai vị, trước khi đại chiến, ta cùng Lăng Đạo nho chỗ đánh đánh bạc, các người hẳn là đều nghe được a?"

"Trần Phàm, người muốn thế nào?" Lăng Thiên Phong miễn cưỡng đứng thẳng lên thân thể, quát.

Chỉ là thanh âm kia, nghe gọi người mình bạch, rõ ràng dùng khí chưa đủ.

"Như thế nào đây?"

Trần Phàm lạnh lùng nói: "Ta nói rồi, muốn cho các người tổ tôn đời thứ ba, hảo hảo nắm thử, sống không bằng chết, đoạn tử tuyệt tôn tư vị, cho nên hiện tại, liền bắt đầu a!"

"Người ."

Một cái 'Dám' chữ còn chưa rơi xuống, Phượng tuyết người nhẹ nhàng lần đến gần, lòng bàn tay nhẹ nhàng khắc ở trên lồng ngực của Lăng Thiên Phong, người sau phun ra một ngụm máu tươi, cả người liền là vô lực ngã xuống trên mặt đất.

Trần Phàm ngẩng đầu, cười nói: "Hứa lão, sống không bằng chết thủ đoạn các người có, đoạn tử tuyệt tôn thủ đoạn, không biết các người có thể hay không?"

Thái Nhạc điện chỗ trên bệ đá, kia Bạch Phát Lão Giả cười vang nói: "Tiểu Phàm, người hãy yên tâm, mặc dù lão phu sẽ không, nhưng lão phu sẽ học, những người khác cũng sẽ học."

"Vậy hảo!"

Trần Phàm cười cười, xoay chuyển ánh mắt, nhìn về phía liễu Bắc Minh đội hoa nhạc mọi người, hắn mặc dù không có thấy được, liễu Bắc Minh tại Lăng Đạo nho xuất hiện, làm ra biểu hiện tới nịnh nọt, bất quá, đem làm cái gì mẫu thân, Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai ba người liền thủ đối kháng Lăng Đạo nho thời điểm, gia hỏa này ở một bên quan sát, cùng với hiện giờ thấp thòm cùng khẩn trương, Trần Phàm liền ah không khó phỏng đoán.

"Ít điện chủ!"

Liễu Bắc Minh miễn cưỡng cười cười, nụ cười kia hết sức xấu hổ, sớm biết như thế .

"Liễu điện chủ, người cũng hẳn là tiền bối."

Trần Phàm mục quang, trong lúc đó cực kỳ rét lạnh hạ xuống, đối với liễu người như Bắc Minh, Trần Phàm từ trước nhất chán ghét, mặc dù là vì mạng sống, hẳn không thể không quy hàng, muốn biểu hiện ra một ít thái độ, có thể thực hiện người cơ bản khí tiết cũng không còn, loại người này, càng thêm đáng chết.

Trần Phàm ah tin tưởng, nếu như hôm nay chiến thắng chính là Lăng Đạo nho, như vậy, liễu Bắc Minh sẽ biểu hiện ra, so với Lăng Đạo nho đám người càng thêm tàn nhẫn thủ đoạn, bởi vì hẳn muốn lấy lòng tàn chủ tử.

Mà như vậy lấy lòng, sẽ là Thái Nhạc điện vô số người chết thảm tại hắn liễu trong tay Bắc Minh.

Cho nên, đối với liễu Bắc Minh sát ý, càng thêm nồng nặc!

"Mẹ, này hoa nhạc, liền không cần phải tồn tại!"

Tiếng nói truyền ra, không gian nhất thời ngưng kết xuống, bọn họ đều có chút không nghĩ được, vì sao Trần Phàm đối đãi hoa nhạc thái độ, nếu so với đối đãi Lăng Nhạc nhất mạch thái độ càng thêm hung ác?

Chỉ có Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai như có điều suy nghĩ gật gật đầu, bọn họ đã minh bạch một ít.

Lăng Nhạc điện mọi người, vốn là đội để chi thân, biết rõ sẽ chết, cho nên, trước khi chết, có lẽ có thể sẽ hết sức toàn lực bạo phát, lại không nghĩ rằng, Trần Phàm chỉ là giết một chút nên giết người, để lại không nên giết người.

Kể từ đó, những cái kia đáng chết người, mặc dù còn có liễu mạng chi tâm, ah sẽ được mà đem liễu mạng tâm, gọt yếu rất nhiều.

Hoa nhạc thì bằng không thì, bọn họ cũng không có cảm giác mình sẽ là hẳn phải chết kết cục, cho nên liền không tồn tại liễu mạng chi tâm, trong lúc đó đã nghe được đề tuyên án, bọn họ liền làm không ra liễu mạng cử động, này sẽ làm Thái Nhạc điện làm việc, muốn nhẹ nhõm rất nhiều.

Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai, nhìn về phía thiếu niên mục quang, nhất thời ngưng trọng cùng thâm trầm hơn nhiều.

Thiếu niên này mới bao nhiêu a? vậy mà phong cách hành sự đã già như vậy nói, hơn nữa ah hiểu được nắm chặt tình thế, nên vô tình thời điểm, ah sẽ không chút nào mềm lòng .

Đội một thời gian, lúc hắn có được chân chính lực lượng, có lẽ, hẳn đều không cần chủ động nói muốn chúa tể Ngũ Nhạc đại địa, Ngũ Nhạc này đại địa, thì sẽ bị hắn chỗ chúa tể!

"Lâm lão, phạm điện chủ!"

"Ít điện chủ!"

Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai vội vàng ôm quyền, lúc này, bọn họ đã vô pháp coi Trần Phàm là thành một thiếu niên.

Trần Phàm Tiểu Tiểu, nói: "Nhị vị đều là tiền bối, Lâm lão lại càng là trưởng bối, các người như vậy, là gây sát Trần Phàm. hiện giờ Ngũ Nhạc đại địa bố cục đã sửa đổi, hoa nhạc cùng Lăng Nhạc đều đem không còn, về sau chỉ còn lại chúng ta tam Đại chúa tể thế lực, hi vọng chúng ta ba nhạc trong đó, về sau sẽ có tốt đẹp chính là giao lưu, mà hoa nhạc cùng Lăng Nhạc tài nguyên, ah thỉnh lưỡng vị tiền bối phái người, cùng ta người của Thái Nhạc cùng nhau đi thanh toán, Tam Gia tổng cộng phân ra, như thế nào?"

Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai mục quang bỗng đang lóe lên, bọn họ tự nhiên lo lắng, Thái Nhạc lấy được hoa nhạc cùng Lăng Nhạc khổng lồ kia tài nguyên, sẽ sử dụng đến Thái Nhạc thế lực, càng ngày càng tăng, đến lúc sau liền .

Thật không nghĩ đến, Trần Phàm có thể làm như vậy!

"Ít điện chủ quả nhiên nhân trung chi long, như vậy làm việc, ta hai người bội phục!"

Tương đồng chúa tể thế lực, hai người tất nhiên là rất rõ ràng, hoa nhạc cùng Lăng Nhạc tài nguyên là bức nào phong phú, có thể được chia thứ nhất, đối với tương lai từng người thế lực, có thiên đại chỗ tốt.

Biết rõ đây là Trần Phàm cố ý, muốn bọn họ bỏ đi mất đối với Thái Nhạc điện địch ý, đây cũng là một cái mưu kế, có thể Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai vô pháp cự tuyệt.

Nếu là cự tuyệt, càng thêm cũng không đủ thực lực, đi kiểm chế tương lai Thái Nhạc điện.

Chỉ là tiếp nhận, từ giờ trở đi, không thể đủ đối với Thái Nhạc điện có bất kỳ cử động, bằng không, sẽ ngàn người chỉ trích.

Mà đi qua chuyện ngày hôm nay kiện, Thái Nhạc điện tại Ngũ Nhạc cả vùng đất thanh danh, tất sẽ đạt tới đỉnh phong, lại càng thêm không phải là bọn họ lưỡng nhạc đủ khả năng can thiệp rồi.

Cho nên, cũng chỉ có thể là tiếp nhận!

Nhìn thấy Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai không có cự tuyệt, Trần Phàm tiểu ý càng thêm nồng đậm, hôm nay đã đầy đủ làm cho người ta nhìn chăm chú, liền không cần phải lại đi treu chọc trong núi lớn cùng đông nhạc, bằng không thì, cùng Lăng Nhạc điện cách làm không có gì lưỡng dạng.

Mà bản thân hắn, không ngày sau, ah đem rời đi Ngũ Nhạc đại địa, không cần phải tự cấp Thái Nhạc điện gây kẻ tiếp đại phiền toái, tin tưởng, có chính mình lấy lòng, cùng với chính mình chỗ bày ra thủ đoạn, cùng mẫu thân thực lực, tương lai Ngũ Nhạc đại địa, sẽ có một đoạn thời gian rất dài bình tĩnh, đây mới là Trần Phàm suy nghĩ thấy.

Hoàn thành những cái này, Trần Phàm thở ra thật dài khẩu khí, nhất thời trước mắt tối sầm, cả người, từ từ hôn mê hạ xuống .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: cảnh cáo

Chương 106: cảnh cáo

Ngũ Nhạc đài chỗ chuyện đã xảy ra, cũng là như cuồng như gió, cuối cùng cuốn đến Ngũ Nhạc đại địa bất kỳ một chỗ!

Cái gọi là người thắng làm vua, kẻ bại khầu!

Bởi vậy, đang không ngừng phủ lên, Thái Nhạc điện Trần Phàm, chính là không ngừng khuếch đại, đến cuối cùng, đem Trần Phàm hình dung, phảng phất là thiên thần hạ phạm

Cũng bởi như thế, Thái Nhạc điện tuy cuối cùng không có đi nhiều làm cái gì, có thể tại Ngũ Nhạc cả vùng đất mỗi người trong nội tâm, Thái Nhạc điện, đã thành chân chính chí tôn, mà thiếu niên Trần Phàm, thì là trở thành vô số người thần tượng trong lòng.

Một cái mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên, lại là làm được vô số đám tiền bối cũng không có làm được sự tình, chiến tích, phần này thành tựu, gọi quá nhiều người rung động, lại có thể nào không là bội phục?

Về phần tình huống chân thật, ngoại nhân liền không rõ ràng lắm.

Hoa nhạc cùng Lăng Nhạc, chẳng quản còn có vô số kẻ cao thủ, có thể tại Thái Nhạc, trong núi lớn và đông nhạc tam phương liên thủ, cộng thêm lưỡng nhạc cao thủ lại mất đi chiến ý, liền ah rất nhanh bị thua, kia tượng trưng cho năm Đại chúa tể thế lực Ngũ Nhạc đài, tại cái ngày đó, huyết tính vị, ngập trời lên!

Mà đối với trận này do Trần Phàm tự tay khơi mào tới hỗn chiến, trong núi lớn cùng đông nhạc cao thủ, bao gồm Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai ở trong, trong nội tâm đều là chưa từng có may may phản đối.

Bọn họ chẳng những cũng ở trong đây mặt, không có trả giá quá nhiều, liền lấy được đầy đủ chỗ tốt, càng thêm là minh bạch, Thái Nhạc xu thế, đã là không thể nào đi chống lại.

So với Lăng Nhạc điện cùng Lăng Đạo nho đám người, Phượng tuyết cùng Trần Phàm và toàn bộ Thái Nhạc điện, chịu lấy người yêu mến rất nhiều, bởi vậy, bọn họ căn bản không thể lấy cái gọi là đại nghĩa, đi trôi buốc lấy Thái Nhạc điện.

Nếu như không thể ngăn cản, liền ah biết thời biết thế, tiếp tục hợp tác một bữa, làm hai người yên tâm chính là, Thái Nhạc điện không có xưng bá Ngũ Nhạc đại địa dã tâm, mà cho dù là có, Thái Nhạc điện cũng sẽ không giống Lăng Đạo nho như vậy, tiến hành cái gọi là thuận ta thì sống, nghịch người Vương bá đạo.

Đây không thể nghi ngờ là để cho Lâm Khiếu cùng phạm Đông Lai cảm đầu lưỡng Đại chúa tể thế lực, trong nội tâm cũng không có tồn hạ đối với Thái Nhạc điện có quá nhiều địch ý.

Đương nhiên, từng người cạnh tranh còn sẽ có, bất luận kẻ nào cũng không cam khuất cư nhân hạ, nhất là lưỡng Đại chúa tể thế lực.

Bất quá loại này cạnh tranh, sẽ không diễn biến thành không từ thù đoạn không chỗ cố kỵ, ít nhất tại rất dài trong một thời gian ngắn, không sẽ phát sinh chuyện như vậy, Trần Phàm tin tưởng, chỉ cần hắn còn sống, như vậy, mặc kệ tương lai phát sinh như thế nào biến cố, trong núi lớn cùng đồng nhạc, cũng sẽ không quá mức đi làm khó dễ Thái Nhạc điện.

Như vậy ah là đủ rồi!

Trong căn phòng an tĩnh, Trần Phàm khoanh chân mà ngồi, đóng chặt lại hai mắt, từng đạo thiên địa linh khí, lượn vòng tại chung quanh hắn, theo vững vàng hô hấp, không ngừng tràn vào thân thể của hắn bên trong.

Đây là Trần Phàm trở lại Thái Nhạc bọc hậu ngày thứ mười!

Cùng Lăng Đạo nho đánh một trận, cuối cùng là chiến thắng, có thể Trần Phàm trả giá cao, là những người khác chỗ vô pháp tưởng tượng.

Chẳng những gần đây hồ vượt qua yêu thú cường hãn thân thể, bị phá hủy như là một cỗ sắp tàn mất khung xương, khí hải, một tia linh lực đều là không tồn tại!

Trần Phàm trọn vẹn hôn mê sáu ngày, mặc dù là thân thể có thể tự hành chậm rãi khôi phục, mà khi hắn từ trọng thương trong hôn mê sau khi tỉnh lại, lại là phát hiện, hắn không thể dùng tu luyện phương thức, tăng nhanh bản thân thương thế khôi phục.

Bởi vì thân thể phá hư quá lợi hại, bất kỳ linh lực tuôn động tại trong thân thể, đều đối với cỗ thân thể này tạo thành hủy diệt tính đã kích, chỉ có thể dựa vào thân thể tự hành khôi phục năng lực, cùng với cực kỳ ôn hòa đan dược, tới từ từ khôi phục.

Này nhất đẳng, chính là đợi bốn ngày thời gian, mới khiến cho đến Trần Phàm, miễn cưỡng có thể vận dụng công pháp, dùng tu luyện tới khôi phục thương thế.

Cho dù là như vậy, lấy tâm tính của Trần Phàm cùng tu luyện thiên phú, chừng nửa canh giờ, liền đến được cực hạn, như cường ép tiếp tục nữa, sẽ cho thân thể tạo thành không có thể nghĩ tổn thương, thậm chí sẽ nguy hại đến võ đạo căn cơ.

Cho nên, chẳng quản Trần Phàm rất muốn mau một chút khôi phục thân thể, sau đó đi kỹ càng tìm kiếm này tân Hạo Thiên kính, nghĩ biện pháp dò xét đến cái khác Hạo Thiên kính tung tích, hiện tại cũng chỉ có thể như con kiến lên cây, từ từ hơi bị.

Nửa canh giờ chớp mắt liền qua, Trần Phàm từ từ thối lui ra khỏi tu luyện, một lần nữa có dò xét thân thể thương thế, lúc này mới bắt đầu dĩ kết thúc tu luyện.

"Sớm tốc độ như vậy hạ xuống, chỉ sợ không có một cái Nguyệt, rất khó để cho thân thể phục hồi như cũ."

Trần Phàm buông tiếng thở dài, chưa phát giác ra cười khổ âm thanh.

Đối với thường nhân mà nói, một tháng thời gian không coi vào đâu, đang tu luyện trong trạng thái, rất nhanh liền sẽ đi qua, có thể thời gian đối với Trần Phàm mà nói, quá trân quý, cũng quá không thể lãng phí.

"Một tháng thời gian, hắc hắc, tiểu tử, một tháng về sau nếu có thể phục hồi như cũ, cũng không hề lưu lại hạ bất kỳ di chứng, vậy cho dù tiểu tử ngươi tổ tiên có đức."

Vòm trời lão tổ lạnh lùng tiếng cười, đột nhiên truyền ra.

"Lão Quái Vật, ngươi có ý tứ gì?"

Trần Phàm ngậy ra một lúc, thần sắc cũng là lập tức ngưng trọng hạ xuống.

Mượn hóa Thần Ma tâm đại pháp tạm thời tăng thực lực lên sự tình, Trần Phàm không là lần đầu tiên, Lăng Thiên Phong tu vi, tuy so ra kém Lăng Đạo nho, có thể tại lúc đó, Trần Phàm cũng chỉ có tội nguyên chi cảnh.

Lần trước, hao tổn mất, là tinh khí thần, còn lần này, hóa Thần Ma tâm đại pháp đã hoàn chỉnh, cũng không cái gì bỏ sót, tuy có hao tổn, nhất định không có trước tới nghiêm trọng.

Có thể sự thật là, Trần Phàm chỗ bị thương, muốn xa so với lần trước nghiêm trọng rất nhiều.

Bởi vậy, đối với vòm trời lão tổ tiếng cười lạnh, Trần Phàm ah cảm thấy chỗ không ổn.

"Kỳ thật, đây cũng là lão tổ sai lầm, không có trước thời gian đã nói với ngươi!"

Vòm trời lão tổ trầm giọng nói: "Hóa Thần Ma tâm đại pháp, vô cùng thần diệu, vô cùng quý dị, bằng không thì, cũng sẽ không là Ma Quân dựa vào sinh tồn chí cao vô thượng tâm pháp. nhưng chúng ta bây giờ biết, chỉ là có thể ngưng tụ Ma Thần chi thân, cùng với tăng thực lực lên này lưỡng dạng công hiệu, tiểu tử, ngươi không cảm thấy kỳ quái sao?"

"Ma Quân?"

Trần Phàm hừ lạnh một tiếng, mặc kệ hần từ nơi này cái gọi là Ma Quân nơi này lấy được ít nhiều chỗ tốt, kia phần hận ý, chưa từng có chút yếu bớt, bất quá, đối với vòm trời lão tổ, hần còn là chấp nhận.

Ma Thần chi thân, cùng với tăng thực lực lên, chẳng quản đều là phi thường đáng sợ, nhưng như vậy công pháp, thể gian vô số kẻ, Trần Phàm tin tưởng, tại càng thêm rộng lớn trong trời đất, tất nhiên sẽ có rất nhiều công pháp, có đồng dạng hiệu quả, lại còn muốn càng thêm thần kỳ.

Vòm trời lão tổ tiếp tục nói: "Lão tổ đạt được Ma Quân truyền thừa nhiều năm như vậy, mặc dù chưa từng hoàn toàn lĩnh hội tới Ma Quân tinh túy, lại là có chỗ hiểu rõ, tu luyện hóa Thân Ma tâm đại pháp, tựa hồ ngươi cùng ta, cũng còn chênh lệch một chút như vậy đồ vật."

"Là cái gì?" Trần Phàm vội vàng truy vấn, tuy hận Ma Quân, lại cũng sẽ không phủ nhận hóa Thân Ma tâm đại pháp uy lực.

"Theo lão tổ phỏng đoán, hần là thiếu một đạo chỉ dẫn, mà này chỉ dẫn, hần là Ma Quân tinh huyết." vòm trời lão tổ nói.

Trần Phàm im lặng lại, Ma Quân tinh huyết, Hạo Thiên trong kính có, nhưng mà, lại là căn bản dò xét không tra được, có lẽ, thật sự phải chờ tới đem cửu mặt Hạo Thiên kính tập hợp đủ, tài năng đạt được Ma Quân tinh huyết.

"Cho nên, lão tổ cảnh cáo ngươi!"

Vòm trời lão tổ ngưng âm thanh nói: "Sau này trong năm tháng, bất kể như thế nào, ngươi cũng không muốn sử dụng hóa Thân Ma tâm đại pháp tới tăng thực lực của ngươi lên, mặc kệ gặp như thế nào nguy hiểm, đều không nên dùng."

"Đây không phải lão tổ tại nói chuyện giết gân, ngươi hần cũng cảm ứng được, lần này, gần như đem thân thể ngươi hoàn toàn phá hủy, nếu không phải là thân thể ngươi vốn là cường hần, mà kia lăng người của đạo nho hồn cảnh giới cũng bất hoàn mỹ, nói cách khác, ngay cả là ngươi có thể chém giết Lăng Đạo nho, nhục thể của ngươi, ah đem triệt để tan vỡ hạ xuống."

Điểm này, Trần Phàm đích thực là cảm nhận được, đem làm cái gì từ trong hôn mê sau khi tỉnh lại, khiến hần biết, nhục thể của mình, phảng phất là bị chia làm vô số khối, cái gọi là đầu lia ngó ý còn vuron tơ lòng, cùng hần ngày đó tình huống cực kỳ tương tự.

Như không tất yếu, thật sự là không nên dùng cái này thần thông!

Bất quá . Trần Phàm nhàn nhạt nở nụ cười một tiếng, nếu như lần nữa gặp đồng dạng sự tình, sự việc liên quan mẫu thân cùng xung quanh thân nhân bằng hữu an nguy, như vậy, mặc dù chính mình muốn thịt nát xương tan, đồng dạng thi triển, hần cũng sẽ không chút do dự đi làm.

"Còn có một chuyện, tiểu tử ngươi cũng phải nhớ cho kĩ."

Vòm trời lão tổ thanh âm, càng thêm ngưng trọng: "Kế tiếp, chắc hần ngươi liền sẽ rời đi Ngũ Nhạc đại địa, đi đến càng thêm rộng lớn trong trời đất rèn luyện cùng tìm Hạo Thiên kính. lão tổ nói cho đúng là, tại ngươi còn không có có đủ thực lực có thể tự bảo vệ mình thời điểm, mặc dù có động ra chân chính Ma Thần chi thân, ngươi đều muốn áp chế không cần thi triển."

"Đây là vì sao?" Trần Phàm nghi ngờ hỏi.

"Hắc hắc!"

Vòm trời lão tổ một tiếng cười lạnh, nói: "Thượng cổ chi tranh, chẳng quản đi qua vô số tuế nguyệt, thế nhưng là, Ma Quân cũng có thể lưu lại truyền thừa, ngươi cho rằng, Ma Quân năm đó đối thủ, cũng sẽ không lưu lại chút gì đó sao?"

"Một khi khiến những người này biết, ngươi là Ma Quân lại truyền đệ tử, tiểu tử, chính ngươi suy nghĩ, sẽ phát sinh chuyện gì."

"Lão Quái Vật, ngươi bị phong tại vô ma đảo 300 năm, sẽ không cũng là nguyên nhân này a?" Trần Phàm không khỏi hỏi.

"Lão tổ?"

Vòm trời lão tổ lạnh lùng nói: "Lão tổ sự tình cùng không quan hệ, mà lão tổ đối với ngươi lạnh lợi, đừng hỏi mấy cái này có không có, hảo hảo nhớ kỹ lão tổ, nói cách khác, cho dù là lão tổ khôi phục đỉnh phong thực lực, cũng không thể bảo vệ ở ngươi."

Nghe vậy, Trần Phàm nhợt cười nhợt nói: "Lão Quái Vật, ngươi yên tâm đi, ta đối với chính mình cái mạng này, vẫn rất quý trọng, ta ah sẽ cố gắng đi tu luyện thuật luyện đan, nhanh chóng cho ngươi khôi phục bản tôn."

Phệ linh châu bên trong, vòm trời lão tổ phảng phất ngủ rồi .

Trần Phàm ah không tại quá nhiều đi nói cái gì đó, vòm trời lão tổ, hần đều nhớ kỹ, Ma Quân làm hại trong thiên địa, tự nhiên là bị vô số người chỗ không ủng hộ, như Ma Quân truyền nhân tái hiện thế gian, tất nhiên sẽ nhắc lên gió tanh mưa máu.

Mặc dù nói, công pháp không rất xấu, nhân tâm mới có chính tà, có thể thế gian này bên trong người, lại là có quá nhiều mua danh chuộc tiếng hạng người, nếu là có một cái cơ hội, có thể để cho bọn họ thỏa thích đi giết chóc, mà không cần lưng đeo cái gì, còn có thể đạt được thật lớn thanh danh .

Chuyện như vậy, Trần Phàm tin tưởng, sẽ có vô số người muốn cướp lấy đi làm!

Trần Phàm không quản được về sau sẽ phát sinh chuyện gì, nhưng cũng là minh bạch, duy có bản thân đầy đủ cường đại, mới có thể đối lấy bản thân, cùng bên người thân nhân, các bằng hữu an bình cùng tự do!

Điểm này, còn tại tuổi nhỏ thời điểm hần, liền đã biết, cũng ah từ lúc đó bắt đầu, liền một mực ở nỗ lực.

"Đúng rồi!"

Trần Phàm mãnh liệt nghĩ tới một chuyện, vội hỏi: "Lão Quái Vật, Hạo Thiên kính đã ở, ngươi có nghĩ đến hay không tìm cái khác Hạo Thiên kính phương pháp?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 107: dò xét Hạo Thiên kính

Chương 107: dò xét Hạo Thiên kính

Chậm chạp chữa thương, trọn vẹn giăng co hơn một tháng lâu, Trần Phàm thân thể, mới xem như dần dần khôi phục đến ngày xưa đỉnh phong.

Hần không thể không cảm thán, đối mặt Lăng Đạo nho thời điểm, vì toàn bộ Thái Nhạc điện, vì hết thảy mọi người, hần không hối hận lúc ấy cử động, nhưng nặng như vậy tổn thương, hay là hần từ lúc chào đời tới nay lần đầu tiên!

Dùng hóa Thần Ma tâm đại pháp tới tăng thực lực lên di chứng, đích xác vô cùng đáng sợ, ah rất làm cho người ta tim đập nhanh!

Bất quá, đem làm cái gì khí hải, linh lực dần dần tràn đầy thời điểm, là có thể phát hiện, linh lực so với dĩ vãng càng thêm có ánh sáng trạch, cũng càng tăng cường vượt qua, hiển nhiên, cùng Lăng Đạo nho một hồi đại chiến, đối với Trần Phàm thực lực, còn là có thêm không nhỏ tiến triển.

Mặc dù là không thể đạt tới huyền động hậu kỳ cường độ, lại cũng cách không xa.

Này cuối cùng là một cái tương đối khá tin tức!

Tại trạng thái khôi phục, Trần Phàm tâm thần lập tức khê động, thần hồn chi lực hiện lên, hướng Hạo Thiên kính mà đi.

Trần Phàm Vãn Thiên khung lão tổ, hần có biện pháp nào không từ Hạo Thiên kính nơi này, đạt được đóng cái khác hạo tin tức về Thiên Kính, vòm trời lão tổ cũng không trả lời hần.

Loại kia chẳng quan tâm trầm mặc, gọi Trần Phàm biết, còn lại bảy mặt Hạo Thiên kính tung tích, không có dễ dàng như vậy đạt được tin tức của bọn nó.

Cho nên, Trần Phàm cũng chỉ có thể chính mình đi thử một lần, lại còn, lưỡng mặt Hạo Thiên kính dung hợp, Trần Phàm cũng cần cực kỳ đi một lần nữa luyện hóa một phen.

Loại này thần vật, linh tính Quá chân, chẳng quản bởi vì lúc trước Trần Phàm để lại thần hồn ấn ký, khiến cho dung hợp Hạo Thiên kính, không có đối với hần sản sinh quá lớn kháng cự cảm giác, vẫn còn làm không được tùy tâm sở dục.

Có thần hồn ấn ký tồn tại, Trần Phàm hiện giờ nếu độ đi luyện hóa Hạo Thiên kính, tự nhiên là không có Quá đại phiền toái, chỉ một lát Thần qua đi, này tân sinh Hạo Thiên kính, tựa như cùng là cánh tay của hần, không tại có chút lạ lẫm.

Mà lúc này, Trần Phàm thần sắc trở nên ngưng trọng lên.

Vòm trời lão tổ vô pháp trả lời vấn đề của hần, như vậy, Trần Phàm cũng chỉ có thể chính mình từ Hạo Thiên kính nơi này đi dò xét, bản thân hần cũng là minh bạch, có lẽ như vậy một lần dò xét, không có quá lớn hiệu quả, nhưng là muốn thử trên thử một lần.

Mỗi một mặt Hạo Thiên trong kính, đều ẩn chứa Ma Quân tinh huyết cùng kia cái gọi là trời xanh chi lực, hiện giờ lưỡng mặt Hạo Thiên kính dung hợp, Ma Quân tinh huyết cùng trời xanh chi lực số lượng, tất nhiên cũng là nhiều hơn một chút.

Trần Phàm muốn nhìn một chút, chính mình đến cùng, có thể hay không vận tốt như vậy, sớm đem này lưỡng đồ tốt cho tìm đến, nếu như có thể mà nói,

thiên nguyên rủa, sẽ lập tức hóa giải, loại chuyện này, vô pháp không cho Trần Phàm khẩn trương.

Đương nhiên, Trần Phàm vô cùng rõ ràng, hảo vận như thế, khả năng không lớn sẽ xuất hiện, nhưng một cử động kia, lại là thế tại phải làm.

Không vì cái gì khác, coi như là sớm một cái chuẩn bị, ngày sau thắng nếu tìm được cái khác Hạo Thiên kính, cũng vì chi tướng dung, liền cũng có thể cười xe nhẹ đi đường quen đi dò xét.

Đem so sánh ra, hiện tại đi làm, tự nhiên muốn càng thêm dễ dàng nhiều, rốt cuộc chi là lưỡng mặt Hạo Thiên kính dung hợp!

"Tiểu tử, cẩn thận một chút, đừng làm cho bản thân thần hồn lực lượng sa vào đến Hạo Thiên trong kính, nói cách khác, mặc dù là sẽ không đối với sinh mệnh của người tạo thành nguy hiểm, thế nhưng thần hồn lực lượng mất đi, lại là vĩnh cửu tính mất đi, cũng không có khả năng khôi phục."

Vòm trời lão tổ ngưng trọng nói.

Nghe vậy, Trần Phàm lông mày cũng là khấn xiết chặt, ngược lại là không nghĩ tới, lại có thể là nguy hiểm như vậy.

Thần hồn chính là từng cái sinh linh trọng yếu nhất, cho dù thân thể tiêu vong, cũng không thể để cho thần hồn có nửa điểm hao tổn, thân là võ giả, Trần Phàm tất nhiên là vô cùng rõ ràng.

Thần hồn tồn tại, chẳng những có nghĩa là luân hồi chi đạo, đối với tu luyện, cũng là dị thường trọng yếu, cho nên, nửa điểm tổn hại, đều gọi người không thể tiếp nhận.

Nhưng, Hạo Thiên kính lại là nhất định phải đi dò xét khe đảo.

Trần Phàm hít một hơi thật sâu, thần hồn chi lực chợt mà động, tiến nhập đến Hạo Thiên trong kính.

"Xùy~~, Xùy~~!"

Thần hồn lực lượng vừa mới tiến, liền là có thêm một hồi kịch liệt ba động rất nhanh xuất hiện, phảng phất là tự Hạo Thiên trong kính, xuất hiện một cỗ cường đại lực kéo, dù cho Trần Phàm đã bị vòm trời lão tổ nhắc nhở qua, có chuẩn bị, vẫn là bị này lực kéo, cưỡng ép cho mang đi.

Về tới!"

Trần Phàm nhẹ giọng quát chói tai, càng thêm không lờ thần hồn lực lượng, nhất thời bạo tuôn ra mà vào!

Cùng lúc đó, tại Hạo Thiên trong kính, đã từng lưu lại thần hồn ấn ký, cũng là rồi đột nhiên tại vận hành, muốn dùng cái này tới báo cho Hạo Thiên kính, hẳn thực sự không phải là địch nhân. mặc dù nói, cử động như vậy, đều bị Hạo Thiên kính cho rằng là có địch ý.

Có lẽ là Trần Phàm ứng đối thoả đáng, bản thân thần hồn chi lực, cùng cỗ này đến từ Hạo Thiên trong kính cường đại lực kéo, ở thời điểm này, giằng co lại với nhau, người sau cũng không có tiếp tục đi cưỡng ép làm cái gì, thần hồn của Trần Phàm lực lượng, cũng giống như treo trên bầu trời tại nơi này.

Nhưng tóm lại là không có sa vào đến trong này.

Trần Phàm hơi hơi nhẹ nhàng thở ra, gia tăng thần hồn chi lực đưa vào, tại giằng co lấy đồng thời, có một tia một luồng thần hồn chi lực, lặng yên đi dò xét lấy thần bí Hạo Thiên kính!

Hiện giờ thần hồn chi lực, tựa hồ là bởi vì hạo lực lượng Thiên Kính tất cả đều bị kiềm chế, để cho Trần Phàm đạo lực lượng này, không chỗ nào ngăn trở trong này thông suốt lấy.

Hạo Thiên trong kính, phảng phất là một cái vô biên vô hạn không gian, mà thần hồn chi lực, ah như là Cô Hồn Dã Quỷ, không mục đích gì tại đi tới .

Bất tri bất giác, cũng không biết đi qua bao lâu, tựa như đã đến nơi cuối cùng, thần hồn chi lực rốt cục ngừng để lại.

Phía trước, dường như mây mù lượn quanh, dường như có một mảnh khổng lồ công trình kiến trúc tồn tại, mà Trần Phàm trực tiếp là quăng hướng một chỗ, tại cái đó an tĩnh trong sân, một đôi thân ảnh, lẳng lẳng đứng vững .

"Cha, mẹ ."

Trần Phàm thanh âm, cơ hồ là từ yết hầu bên trong khô khan sụp đổ xuất ra.

Mặc dù phụ thân tại trong trí nhớ rất mơ hồ, thế nhưng là, đều không cần mẫu thân ở bên người, Trần Phàm hay là nhìn một lần, liền nhận ra, cái kia to lớn cao ngạo, phảng phất có thể cùng thiên tranh phong nam tử, chính là của hắn phụ thân.

"Cha, mẹ!"

Ở sâu trong nội tâm, tất cả tưởng niệm cùng chờ đợi, toàn bộ tại thời khắc này bạo phát đi ra, buông ra bước chân, lấy tốc độ nhanh nhất, chạy hướng này tòa an tĩnh sân nhỏ.

"Tiểu Phàm!"

Trong sân hai người, cũng là gặp được con của bọn hắn, nhất thời trên mặt dào dạt xuất triu mến nộ cười, kia to lớn cao ngạo thân ảnh, lại càng là sai bước ra, xuất hiện ở nhi tử trước người, sau đó một tay đem nhi tử chặt chẽ nắm ở trong lòng.

"Cha, ta thật là nhớ ngài!"

Phụ thân ôm ấp hoài bão, mặc dù không có mẫu thân như vậy ấm áp, nhưng lại có đặc biệt an tâm, đó là mặc dù thiên sụp xuống, đều không cần đi lo lắng an tâm.

"Ha ha, cha ah rất nhớ ngươi, tới, để cho cha hảo hảo nhìn xem ngươi."

To lớn cao ngạo thân ảnh nhẹ nhàng nâng dậy Trần Phàm, mà cười nói: "Tuyệt Nhi, bất tri bất giác, nguyên lai chúng ta Tiểu Phàm cũng đã trưởng thành."

"Cha, những năm gần đây, ngài đến cùng đi nơi nào?" Trần Phàm lúc này mới ngẩng đầu, nhỏ giọng hỏi.

Nghe vậy, to lớn cao ngạo thân ảnh vừa cười vừa nói: "Tiểu Phàm, ngươi phải nhớ kỹ, mặc kệ cha đi chỗ nào, kỳ thật, đều cùng với các ngươi, biết không?"

Đúng vậy a, mặc kệ phụ thân ở chỗ nào, lòng của hắn, vĩnh viễn đều cùng mình, cùng với mẫu thân là cùng một chỗ, chính mình người một nhà, là không thể nào tách ra.

Trần Phàm chợt ngay tại phụ thân bên người, một tay nắm lấy phụ thân tay, tay kia, kéo mẫu thân cánh tay, hướng phụ thân nói qua, những năm gần đây, hắn chỗ kinh lịch hết thảy.

Có quá nhiều đau khổ cùng đau nhức, nhưng Trần Phàm cũng không nói, hắn chỉ nói hắn vui về sự tình, để cho hắn cảm thấy chuyện hạnh phúc, những khổ kia đau nhức, đều theo phụ thân trở về, tất cả đều đã trở thành qua lại mây khói, về sau người một nhà, sẽ không có ... nữa lòng chua xót sự tình phát sinh.

To lớn cao ngạo thân ảnh lẳng lặng nghe, không có nói câu nào, chỉ là tại trong ánh mắt, không ngừng toát ra rất nhiều tự trách cùng áy náy, hắn như thế nào nghe không ra, nhi tử là tại tốt khoe xấu che?

Người một nhà, tại đây an tĩnh trong sân, tan mất tất cả áp lực cùng thế gian bên trong hỗn loạn, thỏa thích đi hưởng thụ lấy điều này chẳng lẽ mới xuất hiện niềm vui gia đình.

Thời gian, liền tại đây vui vẻ cùng trong hạnh phúc, nhanh chóng trôi qua, cho đến.

Trần Phàm nhìn nhìn phụ thân, hắn giơ tay lên, muốn đi vuốt ve một chút phụ thân khuôn mặt, muốn nhìn một chút, phụ thân râu mép, còn hay không cùng khi còn bé đồng dạng như vậy quăn quýt người.

Nhưng, bàn tay tại giữa không trung thời điểm, lại là ngừng lại!

Không phải là Trần Phàm không muốn, mà là không thể, càng thêm không dám. tay của hắn, cứ như vậy dừng lại tại giữa không trung, hồi lâu sau, mới chậm rãi thu trở về, một ngụm trọc khí, chậm rãi phun ra.

"Hạo Thiên kính, cảm ơn ngươi! mặc dù là hư ảo không chân thực, nhưng ngươi cuối cùng cũng là để ta cùng phụ thân có gặp lại thời khắc, cũng cho ta hưởng nhận lấy, đã lâu niềm vui gia đình, cảm ơn ngươi rồi!"

Tiếng nói nhẹ nhàng rơi xuống, Trần Phàm bên người, phụ thân biến mất không thấy, mẫu thân cũng là không thấy, liền ngay cả bản thân hắn, cũng ở đây Phương Thiên địa, biến mất vô ảnh vô tung.

Nơi này vẫn như cũ là Hạo Thiên kính trong không gian, rồi mới hết thấy tất cả, cũng chỉ là ảo giác!

Trần Phàm trong nội tâm lớn nhất khát vọng, chính là người một nhà đoàn tụ, vì vậy ở chỗ này, liền xuất hiện như vậy một màn.

Nếu như Trần Phàm tâm tính không đủ kiên định, hoặc là, hắn quá mức muốn đi lưu luyến rồi mới hạnh phúc, như vậy, đời này kiếp này, hắn đem tại ảo cảnh này bên trong không thể đi ra.

May mà, Trần Phàm cũng không có trầm luân hạ xuống, chẳng quản một màn kia rất hạnh phúc, có thể cuối cùng là hư ảo, hắn muốn, tuyệt không phải mình tại ảo cảnh, cùng phụ thân mẫu thân đi hưởng thụ niềm vui gia đình.

Trần Phàm ah không nghĩ tới, tiến nhập Hạo Thiên trong kính, nguy hiểm lớn nhất, không phải là thần hồn chi lực bị hấp vào tiến vào mà vô pháp thu hồi, mà là này ảo cảnh mang cho hắn nguy cơ.

Nhưng, lại muốn đa tạ Hạo Thiên kính, này thủy chung là Trần Phàm trong nội tâm khát vọng nhất sự tình.

Đem làm cái gì ảo cảnh tiêu thất, phương này thiên địa, bày biện ra tới, chính là một mảnh bao la mờ mịt, không có bất kỳ vật chất, càng thêm không có

khả năng có chỗ vị sinh linh xuất hiện, ở chỗ này, có thể tiếp xúc đến, cũng chỉ là vô biên vô hạn, dường như Hỗn độn bên trong trạng thái.

Thần hồn chi lực lan tràn ra ngoài, nhưng mà, mỗi một tác không gian, cũng phảng phất là giống như đúc, để cho Trần Phàm liền nửa điểm bất đồng cũng không thể cảm ứng đến.

Trộn vụn qua cá biệt đã lâu Thần, Trần Phàm mới bắt đầu dĩ thử dài một tiếng, thu hồi thần hồn chi lực, rồi đi Hạo Thiên kính!

Chỉ là, tại Trần Phàm vừa mới rời khỏi, tựa như Hỗn độn bên trong kia phiến không gian, đột nhiên, có một đạo quý dị đỏ sậm hào quang, lặng yên hiện ra hiện, lập tức lại là rất nhanh ẩn nấp không thấy .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: lẳng túc lễ vật

Chương 108: lẳng túc lễ vật

"Tiểu tử, có thu hoạch hay không?"

Thấy được Trần Phàm bình an sau khi trở về, vòm trời lão tổ liền vội vàng hỏi.

Hắn cũng biết, Trần Phàm nghĩ phải lấy được tin tức, tất nhiên là không dễ dàng như vậy đạt được, nhưng tới một mức độ nào đó, vòm trời lão tổ nếu so với Trần Phàm càng thêm khát vọng.

Trần Phàm nhẹ khẽ lắc đầu, nói: "Không thu hoạch được gì!"

"Là như thế này a!"

Vòm trời lão tổ thần sắc, nhất thời có chút không hiểu, không biết là thất vọng, vẫn có chỗ vui sắc.

"Vậy kế tiếp, ngươi muốn làm như thế nào?" một lát sau, vòm trời lão tổ hỏi lại lấy.

"Ta nghĩ, là thời điểm rồi đi Ngũ Nhạc đại địa."

Trần Phàm ngưng âm thanh đạo, cái khác bảy mặt Hạo Thiên kính, sẽ không thể nào đều tồn tại ở Ngũ Nhạc cả vùng đất, điểm này, không cần đi hoài nghi.

Thế gian to lớn, bất kể như thế nào, đều muốn tìm được còn lại Hạo Thiên kính, rồi đi Ngũ Nhạc đại địa, là phải làm cử động.

Mà Ngũ Nhạc đại địa thủy chung cũng là tại vắng vẻ, vô đạo hưng thịnh trình độ, cùng với tài nguyên thậm chí truyền thừa nội tình, đều Quá rút lại phía sau. Trần Phàm đã không có bao nhiêu năm thọ hạn.

Tại đại nạn tiến đến lúc trước, Trần Phàm không dám cam đoan, có thể tìm đến tất cả Hạo Thiên kính, bởi vậy, hắn cũng phải vì chính mình trước một bước đi nghịch thiên mà đi, gia tăng bản thân tuổi thọ.

Mà hành động này, cần có hết thảy chuẩn bị, sẽ lấy được, Trần Phàm đã được, còn lại nào chuẩn bị, liền cần đến cái khác trong trời đất đi đạt được.

Nhất định phải sớm đi, đem Càn Khôn Luân Hồi Đan cho luyện chế ra, đây là đạt được tất cả Hạo Thiên kính lúc trước, duy nhất sinh cơ.

Trầm mặc một hồi, vòm trời lão tổ lại hỏi: "Vậy ngươi kế tiếp, nghĩ đi chỗ nào?"

Vạn dặm trời quang, vạn dặm không mây!

Chói mắt nắng gắt hào quang từ phía chân trời trên chiếu xuống, rơi vào trên thân người, chưa phát giác ra có một tia nóng rực cảm giác.

Trần Phàm đưa tay ra mời kích thước lưng áo, nhìn về phía xa xa, trên mặt, có tiểu ý tại tuôn động lấy.

Hiện giờ Ngũ Nhạc đại địa, đã xem như bố cục ổn định xuống, nhờ vào Tụ Linh cá con tác dụng, tin tưởng mẫu thân cùng với tất cả đại trưởng lão cùng

Đường chủ nhóm, Đoạn trong thời gian, tu vi tất nhiên sẽ có tiến.

Một khi để cho mẫu thân đột phá đạt đến tam hồn chi cảnh, toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa, đem không tại có người có thể là mẫu thân đối thủ, theo thời gian trôi qua, Thái Nhạc điện chúa tể chi vị, sẽ càng ổn định, không cần lo lắng.

"Tiểu Phàm!"

Phượng tuyết tự xa xa bay tới, lông mi, có một tia mệt mỏi vẻ, mặc dù nàng đã là lột xác phạm trần đỉnh phong cao thủ, đoạn này thời gian, phải xử lý hoa nhạc cùng chuyện Lăng Nhạc, không khỏi cũng là tâm lực có chỗ tiêu tụy.

Bất quá, có thể nhìn ra, Phượng tuyết tâm tình là vui sướng, nhiều năm địch nhân, một khi bị nhổ tận gốc, phóng tầm mắt toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa, Thái Nhạc điện đã không còn có thể chiến địch, trượng phu cùng chư vị đấng tiên bối lưu lại gia nghiệp, nàng cuối cùng không có phụ lòng.

Để cho nàng vui vẻ, không gì qua được Ngũ Nhạc trên đài, Trần Phàm sau khi xuất hiện nói qua với nàng kia lời nói!

Kỳ thật, Thái Nhạc điện sẽ không có việc gì, từ trước đến nay cũng không phải Phượng tuyết chuyện quan tâm nhất, chẳng quản có trượng phu cùng chư vị đấng tiên bối nói rõ, nhưng, nếu như thiên nguyên rửa chưa trừ diệt, bảo vệ phần này gia nghiệp, lại có thể thế nào?

"Mẹ!"

Trần Phàm cười ngênh đón tới, nhìn nhìn mẫu thân dung nhan, lòng của hắn, đột nhiên đau.

Ảo cảnh bên trong một màn kia, Trần Phàm vô pháp quên, tuy đó là giả, không chân thực, nhưng mà, mẫu thân nụ cười, Trần Phàm tin tưởng, kia lại là chân thật.

Suy nghĩ nhiều, để cho mẫu thân nụ cười, cứ như vậy một mực tiếp tục giữ vững a!

"Tiểu Phàm, làm sao vậy?"

Thân là mẫu thân, Phượng tuyết tất nhiên là tối nể từ biến hóa rất nhỏ, tổng có thể trước tiên nắm chắc đến.

"Không có việc gì a, chỉ là đau lòng mẹ ngài, đoạn này thời gian, mệt không?"

Trần Phàm cười, đem tất cả tâm tình đều cường ép đè hạ xuống.

Mặc kệ tương lai đường, sẽ là như thế nào khó đi, vì mẫu thân nụ cười, mình cũng phải kiên cường đi xuống đi, bất kể như thế nào, đều không thể gọi mẫu thân tại thương tâm.

"Mẹ vui vẻ, sao sẽ cảm thấy mệt mỏi đâu này?"

Phượng tuyết yêu thương vuốt ve nhi tử khuôn mặt, nói khẽ: "Ngươi có phải hay không, muốn ly khai Ngũ Nhạc đại địa sao?"

Mẫu thân tâm, luôn là nhỏ nhất chán.

Trần Phàm gật gật đầu, không có đi nói thêm cái gì, mẫu thân nếu như đều như vậy nói, liền cũng là minh bạch, hắn kế tiếp muốn đi việc làm là cái gì.

"Đúng rồi mẹ, biết lắng túc ở chỗ nào sao?"

Nhắc lên lắng túc, Trần Phàm mi tâm nhăn nhu một cái, người này, bỏ mặc lấy hắn, có lẽ sẽ trở thành một tai họa.

Đó của hắn một tay phê hồn thủ đoạn, quá mức quý dị, cũng quá gọi người khó lòng phòng bị, chẳng quản lấy mẫu thân đám người tu vi, không lo lắng sẽ bị khống chế ở, có thể không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất.

Nếu như Thái Nhạc điện trong có người bị khống chế được, như vậy, liền có khả năng đối với những người khác, thậm chí đối với tất cả đại trưởng lão cùng với mẫu thân mang đến ân hình uy hiếp.

tình hình, cũng không phải Trần Phàm mong muốn ý thấy.

"Lắng túc a!"

Phượng tuyết cười nói: "Đoạn này thời gian, hắn một mực ở trên dưới, đang chờ ngươi đó!"

"Đợi ta?"

Trần Phàm mỉm cười nói: "Vậy để cho hắn tới gặp ta sao, không có đưa hắn an bài thỏa đáng, ta cũng không thể an tâm rồi đi Ngũ Nhạc đại địa."

Phượng tuyết ngây ra một lúc, hiển nhiên là không ngờ được, vì cái gì nhi tử đối với lắng túc sẽ nhìn nặng như vậy? chẳng quản người sau quý vì Ngũ Nhạc Tứ Công Tử một trong, rất là xuất sắc.

Hơn mười phút đồng hồ sau, lăng tước liền bị dẫn tới trước mặt Trần Phàm, ngày nay đối mặt với Trần Phàm, lăng tước trong nội tâm, phảng phất không còn có bất kỳ kiệt ngạo cùng địch ý, còn dư lại, dường như đều là cung kính.

"Ít điện chủ!"

Trần Phàm phát phát tay, nói: "Người tại đợi ta, có biết hay không, là ta chủ động cho người tới gặp ta sao?"

"Lăng mỗ biết, ít điện chủ đối với Lăng mỗ cũng lo lắng." Lăng quét sạch tích nhớ rõ, mộ thành ra, lúc tự mình thi triển phệ hồn châu thủ đoạn tay, Trần Phàm trong ánh mắt chỗ toát ra tới đạo kia nghiêm nghị sát cơ.

Lúc ấy hẳn không có giết chính mình, lăng tước còn tưởng rằng, là lưu lại chính mình có giá trị lợi dụng, sau đó lăng tước mới hiểu được, không phải là Trần Phàm không muốn giết, mà là khi đó hẳn, không có kích năng lực giết được tự mình.

Đương nhiên, nếu như thi triển đối phó Lăng Đạo nho phụ tử thủ đoạn, tất nhiên là lưỡng nói!

Đến giờ này ngày này, lăng tước không chút nghi ngờ, Trần Phàm như muốn giết hẳn, hẳn liền tuyệt đối không thể có thể còn sống bỏ trốn mất dạng!

Cho nên, lăng tước đang chờ Trần Phàm, hẳn tuyệt đối không phải là đang đợi dễ, mà là tại đợi cơ hội sinh tồn.

Nghe vậy, Trần Phàm thần nhiên nói: "Người đã biết, ta đây ah không tại nói thêm cái gì, sống hay chết, nhìn chính người nắm chắc!"

"Vâng!"

Lăng tước hiển nhiên sớm có chuẩn bị, lòng bàn tay một phen, có một mai ngọc bội xuất hiện, sau đó đem ngọc bội đưa cho Trần Phàm, thành kêu lên: "Đây là tặng cho ít điện chủ lễ vật, nếu như ít điện chủ còn cảm thấy Lăng mỗ chết tiết, như vậy, Lăng mỗ để không thù oán ngôn!"

Ngọc bội, chỉ là phổ thông ngọc chế thành, không có quá dài tước nguyệt dấu vết, ngọc bội mặt ngoài, ah không có bất kỳ linh tính ba động, coi như là cát chứa, ngọc bội kia thủ công ah hiển lộ rất thô ráp.

Nhưng nếu là lăng tước dùng để bảo vệ tánh mạng đồ vật, tất không phải là vật tầm thường.

Một luồng thần hồn chỉ lực, vô thanh vô tức xâm nhập đến trong ngọc bội, nhất thời, có kỳ dị ong.ong thanh âm, tại thần hồn lực lượng hạ chậm rãi xuất hiện, chốc lát sau, có một đoạn kỹ càng tin tức, hiện ra tại Trần Phàm trong đầu bên trong.

"Mai này ngọc bội, ta nhận lấy."

Nhìn nhìn lăng tước, Trần Phàm lạnh nhạt nói: "Nhưng người phải nhớ kỹ, võ đạo vi tôn trong thế giới, tuy không cần cố kỵ bất kỳ thủ đoạn nào, có thể có một số việc, ah quả thật có vi người cùng, hay là buông tha hảo. nếu muốn trở thành người trên người, từ trước đến nay cũng không phải dựa vào đường ngang ngõ tắt là có thể thành công."

Lăng tước ôm quyền nói: "Đa tạ ít điện chủ! phệ hồn châu, ta sẽ tại thực lực của mình, có thể không sợ những người kia thời điểm, đem hủy diệt, mà từ đó về sau, cũng sẽ không dùng nó may mắn."

Trần Phàm gật gật đầu, nói: "Như vậy cũng tốt! nếu như Lăng Công Tử cảm thấy, không có chỗ có thể đi, không bằng liền lưu ở Thái Nhạc điện được rồi "

Không có được ngọc bội kia lúc trước, chớ nói lưu lại lăng tước tại Thái Nhạc, giết lòng của hẳn, đều đã có.

Nghe vậy, lăng tước cười nói: "Lăng mỗ không quen bị quản chế bầu không khí, cho nên đa tạ ít điện chủ hảo ý, như vậy cáo từ!"

"Tạm biệt, không tiễn!"

Đi ra hơn 10m, lăng tước đột nhiên trở lại, nghiêm mặt nói: "Trong cuộc đời này, ta đã thấy rất nhiều người, cho dù là nổi danh mặt khác ba đại công tử, ta cũng không có coi bọn họ là thành là đối thủ cùng địch nhân, chỉ có ít điện chủ. hi vọng một ngày kia, ta có thể có tư cách, có thể cùng ít điện chủ buông tay đánh một trận!"

Trần Phàm cười cười, phát phát tay, không thể phủ nhận, lăng tước xem như rất ưu tú, chỉ tiếc, còn không có thể trở thành chính mình võ đạo chi lộ, cần nhìn thẳng vào đối thủ.

"Tiểu tử, ngọc bội kia rất không đơn giản a, bên trong cất giấu chút gì đó này nọ?"

Vòm trời lão tổ tò mò thanh âm vang lên, phổ thông ngọc bội, sẽ không khiến cho người khác chú ý, có thể vòm trời lão tổ là bức nào tồn tại, tất nhiên là có thể thấy được ngọc bội không chỗ tầm thường.

"Hai tin tức, nhất thức vũ kỹ!"

Nói đến đây, Trần Phàm thần sắc hơi hơi ngưng trọng lên.

Cái gọi là hai tin tức, một cái trong đó, là hóa giải phe hèn châu phương pháp, lảng túc biết, chỉ có làm như vậy, mới có thể đánh tan bản thân hèn tại Trần Phàm trong nội tâm cảnh giác, do đó thả hèn một con đường sống.

Một cái khác tin tức, lại là đóng Hạo Thiên kính!

Chẳng quản Hạo Thiên kính tồn tại, có quá nhiều người không rõ ràng lắm, nhưng không thể gạt được lảng túc, hèn không chế người, không thiếu Lăng Nhạc trong điện có phần có phân lượng người, biết Hạo Thiên kính cũng là chuyện đương nhiên.

Mà tin tức này, ghi lại lấy, là Lăng Nhạc điện đạt được mặt khác một mặt Hạo Thiên kính quá trình, hoặc là đúng, đúng như thế nào lấy được.

Cái này tương đối có ý tứ, cũng làm cho Trần Phàm cảm thấy hứng thú.

Năm đó trời giáng thần vật Hạo Thiên kính, dẫn tới toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa một mảnh gió tanh mưa máu, cuối cùng rơi vào Trần gia tổ tiên Trần Thiên hữu trong tay.

Nhưng đồng thời, lại là tất cả mọi người không biết, khác có một thần vật, gần như sau đó không lâu hiện thế, cũng là Hạo Thiên kính!

Lưỡng mặt Hạo Thiên kính, gần như một trước một sau xuất hiện, thời cơ không khỏi Quá đúng dịp một ít, mà phía sau xuất hiện Hạo Thiên kính, dĩ nhiên là vô thanh vô tức, cũng không có khiến cho quá nhiều người chú ý.

Trần Phàm cũng là hoài nghi tới, trong đó có hay không có cái gì kỳ quái, nhưng một mực không chiếm được đáp án chuẩn xác.

Hiện nay, rốt cục từ ngọc bội kia, lấy được một ít dấu vết để lại.

Lảng túc lễ vật, quả nhiên là tới vô cùng kịp thời, có thể cho Trần Phàm ngày sau đang tìm cái khác Hạo Thiên kính thời điểm, ít đi một ít đường quanh co, đây coi như là cái kinh hi ngoài ý muốn.

Về phần kia nhất thức vũ kỹ, lấy Trần Phàm tu vi hiện tại, còn vô pháp đi tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Huyền động hậu kỳ

Chương 109: Huyền động hậu kỳ

Ba ngày sau sáng sớm, Trần Phàm sớm liền ra gian phòng, bên ngoài viện, liền gặp được mẫu thân Phụng Tuyết, cùng Thái Nhạc điện một đám trưởng lão, còn có thật nhiều người.

Bọn họ là để đưa tiễn, mà bọn họ cũng biết, người thiếu niên lần này đi xa, sẽ không cùng lần trước đồng dạng, chỉ qua một năm sẽ trở về!

Cho nên, một sáng sớm, có thể tới, tất cả đều để đưa tiễn.

Từ trước đến nay, Trần Phàm chính là bọn họ trong suy nghĩ thiên chi kiêu tử, tự Ngũ Nhạc đại đánh một trận, địa vị, càng thêm không thể thay thế.

Hiện giờ Ngũ Nhạc đại địa, Thái Nhạc điện mặc dù không có xưng hoàng, có thể bao gồm trong núi lớn cùng đông nhạc ở trong, đều là chấp nhận Thái Nhạc điện hoàng giả địa vị, không đề cập tới Trần Phàm tương lai thành tựu, riêng là Phụng Tuyết cực kỳ tất cả đại trưởng lão, liền đủ để ứng phó được lưỡng Đại chúa tể thế lực liên thủ tiến công.

Mà Thái Nhạc điện hiện giờ thành tựu cùng địa vị, đều là vì trước mặt thiếu niên này!

Hắn muốn đi, hơn nữa là đi xa, chẳng biết lúc nào mới có thể trở về, mọi người có thể nào không đến đưa hèn đoạn đường!

"Tiểu Phàm, mẹ đưa ngươi xuống núi!"

Trần Phàm không có cự tuyệt, cũng sẽ không cự tuyệt, hắn làm sao không rõ ràng lắm, chuyến đi này, không phải là vĩnh biệt, lại muốn vô số tuế nguyệt, có lẽ tài năng mẫu tử trọng gặp nhau!

Trần Phàm cảm lấy tay của mẫu thân, đang lúc mọi người đưa tiễn, đi đến đường xuống núi, kế tiếp, chính là hấn một thân một mình lộ trình!

"Mẹ, trở về a, chư vị trưởng lão, mọi người cũng đều trở về a!"

Trần Phàm vẫy tay, nhẹ giọng nói.

"Mẹ cùng mọi người xem, người đi trước!"

Phượng Tuyết nhẹ nhàng nói nói, nàng đem tất cả ly biệt về u sầu tất cả đều đặt ở nội tâm, nàng không muốn ở thời điểm này, để cho nhi tử có bất kỳ ly biệt đau khổ, tuy này đau nhức như cũ là tồn tại.

Trần Phàm không tại nói thêm cái gì, mãnh liệt quay người lại, nhanh như mũi tên nhọn loé sáng mà ra . như vậy phân biệt, thật sự Quá đau nhức, đau nhức đến cho dù là tâm tính của hấn, đều không thể không dùng loại biện pháp này đi ứng phó cổ này đau đớn!

"Ít điện chủ, bảo trọng a, nhất định phải sớm đi trở về a!"

Sau lưng, từng đạo tiếng quát khê, nhện không được vang lên, Trần Phàm lại càng là nhện không được ngừng thân thể, nghiêng người nhìn trở về, tuy đã rất xa, có thể mỗi người diện mạo, hấn đều nhìn vô cùng rõ ràng.

Mẫu thân, các vị trưởng lão . còn có tự mộ Thành mang về Trần sư đẳng người!

"Mẹ, ngài yên tâm, lại lần nữa trở về, ta nhất định là hảo hảo trở về, cũng nhất định sẽ đem cha mang về."

Thiếu niên âm thầm thề, chợt quay đầu chạy lướt qua đi xa, trong mắt nước mắt, tại hấn quay người thời điểm, đã bị thổi khô . từ đó về sau, hấn đem đọc thân đi đối mặt con đường phía trước trên tất cả khó khăn cùng một cát, hấn không cho phép chính mình sẽ có lúc này như vậy mềm yếu!

"Tiểu tử, kế tiếp, người muốn đi nơi nào?"

Bất tri bất giác, đã là bóng đêm hàng lâm đại địa, hùng hực bên đông lửa, thiếu niên lẳng lặng ngồi xếp bằng, trong thần sắc, đã không tại có sáng sớm ly biệt thời điểm, mới xuất hiện kia phân bơ vơ.

"Thiên Nam đại địa!"

Trần Phàm thân nhiên nói, trong đầu tự nhiên hiện ra Mạt Nhi thân ảnh tới!

Năm đó rời đi Mạt Nhi, là vì Thiên nguyên rửa nguyên nhân, Trần Phàm không muốn chính mình tàn thân thể, ảnh hưởng tới Mạt Nhi đích nhân sinh cuộc sống, cho nên, hấn đi rất quyết đoán, lúc ấy cũng hiển lộ rất vô tình.

Lại tiến vô ma đảo, trong lúc vô tình cùng hồ linh gặp nhau, đã biết Mạt Nhi tình hình gần đây, Trần Phàm rất tự trách, lại không cho là mình làm sai, hấn tin tưởng, thời gian sẽ Yên Diệt hết thảy.

Tuy Mạt Nhi vẫn chưa quên chính mình, có thể Trần Phàm biết, chỉ cần mình không xuất hiện, vĩnh viễn tại nàng trong sinh hoạt tiêu thất, như vậy, nàng cuối cùng sẽ là từng giọt từng giọt đem mình quên mất, do đó vượt qua cuộc sống mới của nàng.

Thế nhưng là, tại Hạo Thiên trong kính, đã trải qua một màn kia ảo giác, Trần Phàm mới biết được, nguyên lai, có một số việc, là vô pháp bởi vì tuế nguyệt xói mòn mà quên đi, ví dụ như, cảm tình!

Mạt Nhi là sẽ không quên chính mình, mà chính mình, càng thêm quên không được Mạt Nhi!

Nếu như vậy, Trần Phàm lựa chọn đi đến Thiên Nam đại địa!

Hấn muốn đi thấy Mạt Nhi, để cho Mạt Nhi một lần nữa bên người tự mình xuất hiện, để cho Mạt Nhi bắt đầu vui vẻ, về phần Thiên nguyên rửa .

Nếu như đến cuối cùng, vẫn là hóa giải không hết Thiên nguyên rửa, như cũ phải chết, như vậy, cũng phải tại nhân sinh cuối cùng một đoạn đường trình, đi bồi bạn Mạt Nhi.

Trần Phàm không rõ ràng lắm như vậy, đến cùng là đúng hay sai, ít nhất hấn biết, hấn đã cho mình một cái công đạo, đồng thời, cũng làm cho Mạt Nhi biết, chính mình là chân chính rời đi thế gian.

Tuy, biết được để cho Mạt Nhi rất thương tâm thống khổ, chẳng lẽ Mạt Nhi hiện tại liền rất vui vẻ sao? đồng thời, điều này cũng sẽ làm Mạt Nhi bắt đầu toàn bộ cuộc sống mới, không đến mức bởi vì sự hiện hữu của mình, mà cự tuyệt tất cả mọi người đối với nàng thật lòng hảo!

"Thiên Nam đại địa?"

Vòm trời lão tổ tò mò hỏi: "Tiểu tử, nghĩ như thế nào đến sẽ đi Thiên Nam đại địa?"

"Không được sao?" Trần Phàm hỏi ngược lại.

"Hắc hắc!"

Vòm trời lão tổ cười nói: "Thiên Nam đại địa, thế nhưng là một phương hỗn loạn thiên địa, chỗ đó rỗng rảnh lẫn lộn, có vô số cao thủ, không có bất kỳ một cái thế lực có thể quyết định toàn bộ đại địa cục diện, cho nên, ở trên trời nam đại địa, là một phương chân chính thực hành luật rừng thiên địa. tiểu tử, cái địa phương kia, không phải là người nhỏ nhỏ này Ngũ Nhạc đại địa có thể so sánh, cho dù là dùng võ ma đảo hỗn loạn, có lẽ đều so với không hơn."

Nghe vậy, Trần Phàm thần nhiên nói: "Cuộc sống như vậy, mới có thể càng thêm đặc sắc, không phải sao?"

Vòm trời lão tổ ngẩn người, chợt cười to nói: "Không tệ, không tệ! võ ma đảo Dạ Hoàng, còn có thể sợ ai? mà Thiên Nam đại địa hỗn loạn, có lẽ, sẽ làm người phát triển nhanh hơn."

Ở trên trời khung lão tổ trong mắt, Trần Phàm liền là một khối ngọc thạch, nếu muốn để cho khối ngọc này thạch, thể hiện ra ngọc óng ánh hào quang, cần nếu không ngừng tôi luyện đập nện, Phương là có thể!

Mà Thiên Nam đại địa, không thể nghĩ ngờ là Trần Phàm kế tiếp tốt nhất rèn luyện địa phương!

Càng là chỗ hung hiểm, chỉ cần có lấy đầy đủ kiên trì cùng tâm tính, như vậy, lại càng có thể kích phát ra một cái tiềm năng của người, cái gọi là võ giả, chính là không ngừng để cho bản thân tiềm năng bị kích phát ra, sau đó không ngừng đi đạt được càng thêm lực lượng cường đại.

"Đúng rồi, lãng tặc đưa cho người trong ngọc bội, ghi lại lấy đóng hạo chuyện Thiên Kính, đến cùng nói gì đó?" một lát sau, vòm trời lão tổ lại lần nữa hỏi.

Trần Phàm thờ hất ra, nói: "Ngũ Nhạc đại địa xuất hiện lưỡng mặt Hạo Thiên kính, lần đầu tiên, vì ta Trần gia Thủy Tổ đạt được, lúc ấy đưa tới vô số gió tanh mưa máu, nhưng mặt khác một mặt, lại là vô thanh vô tức bị Lăng Nhạc điện đạt được. trong ngọc bội ghi lại lấy tin tức, đem cái này nghi hoặc giải quyết."

"A, là cái gì?" vòm trời lão tổ cũng là vội vàng truy vấn, đối với cái này cái, hắn cũng rất tò mò, thân là Ma Quân chân chính truyền nhân, ngay cả điều này cũng không biết, hắn cũng cảm giác mình có chút mất mặt.

Trần Phàm nói: "Trong ngọc bội tin tức chỉ ra, nếu như Hạo Thiên kính xuất thế, tất nhiên là lưỡng mặt Hạo Thiên kính cùng nhau xuất thế."

"Này có thể đại biểu lấy cái gì?"

Vòm trời lão tổ mãnh liệt phục hồi tinh thần lại, quát: "Cũng chính là, nếu như tiếp theo người phát hiện một mặt Hạo Thiên kính, như vậy, tất nhiên sẽ có mặt khác một mặt Hạo Thiên kính tồn tại?"

"Đại khái chính là cái này ý tứ!"

Tin tức này, cũng đích thực là để cho Trần Phàm tại ngày sau truy tìm Hạo Thiên kính trong quá trình, ít một chút đường quanh co, bắt quả lại nói tiếp, nếu như liền một mặt Hạo Thiên kính cũng không thể phát hiện, tin tức này, có cũng được mà không có cũng không sao!

Tựa hồ xem thấu Trần Phàm ý nghĩ, vòm trời lão tổ nói: "Mặc kệ như thế nào, đây cũng là cái tin tức tốt, chính là không rõ ràng lắm, tin tức này, đến cùng phải hay không thật sự!"

Trần Phàm đáp: "Chắc có lẽ không giả bộ, cho dù là giả, cũng chưa hẳn không thể đi thử trên thử một lần, chỉ cần có cơ hội này là được."

Vòm trời lão tổ mi tâm hơi hơi nhú một cái, nói: "Bất quá, cái đó và người lúc trước nghi hoặc, dường như không có quan hệ gì a?"

"Có quan hệ."

Trần Phàm nói: "Hạo Thiên kính chính là thần vật, càng kỳ thác Ma Quân tinh thần, cho nên Hạo Thiên kính xuất thế, sẽ càng thêm cẩn thận! trong đó một mặt, khiến cho vô số người tranh đoạt, sẽ xuất hiện vô số gió tanh mưa máu, mà còn dư lại kia một mặt, liền che dấu âm thầm, hấp thu những cái này tinh huyết. làm như vậy, cũng sẽ không bị người phát hiện, kỳ thật Hạo Thiên kính xuất thế, càng nhiều, là một cái âm mưu, là Ma Quân âm mưu!"

Lời đến cuối cùng, Trần Phàm thanh âm lạnh lẽo cực kỳ, Trần gia, bao gồm hắn ở trong, cử đại người, chính là tại cái này âm mưu, thống khổ không chịu nổi, gọi người sống không bằng chết.

Nhưng đồng thời, cũng là có một vòng thôn thức!

Như thế thần vật, cho dù là gọi người biết, nó xuất thế không có hảo ý, e rằng, cũng ngăn không được vô số người tranh đoạt chi tâm.

Thế gian, võ đạo Tu Luyện Giả rất nhiều, bởi vậy, đối với các loại đối với võ đạo mà nói có tương trợ đồ vật, nhu cầu lượng tự nhiên là sẽ càng nhiều.

Vô luận là công pháp, vũ kỹ, đan dược, linh vật, thần vật. . ., chỉ cần giá trị đầy đủ cao, sự xuất hiện của bọn nó, đều đưa tới vô số người hơi bị tranh đoạt.

"Ma Quân!"

Vòm trời lão tổ kim lòng không được cảm thán thanh âm, không hổ là Thiên này địa, đã từng thiếu một ít liên thống trị phương này thiên địa kiêu hùng, cho dù là chết đi nhiều năm, như cũ tại Thiên này địa, quấy vô số phong vân.

"Lão Quái Vật, nếu như ngươi có rãnh rỗi, hay là đi còn nhiều nghiên cứu một chút Hạo Thiên kính a, thời gian của ta không nhiều lắm, ngươi cũng giúp ta quý trọng lấy một ít." Trần Phàm chợt lạnh lùng nói.

Vòm trời lão tổ nhất thời cười nói: "Cái này ngươi yên tâm, ngươi là giúp đỡ lão tổ báo thù thí sinh tốt nhất, bất kể như thế nào, lão tổ cũng sẽ không cho ngươi có việc."

"Vậy hảo!"

Trần Phàm hồ hững một tiếng, theo cho dù là tiến nhập đến trong khi tu luyện, có vòm trời lão tổ, cho dù là rộng mở chi địa, hắn cũng không lo lắng có người nào đó hoặc yêu thú quấy rầy đến hắn.

Mà vòm trời lão tổ, ít nhất tại hắn tâm thần thể, còn không có luyện chế ra trước, Trần Phàm tin tưởng, hắn sẽ đem mình mệnh, nhìn so với bản thân hắn còn trọng yếu hơn.

Vô số thiên địa linh khí, bắt đầu điên cuồng xông tuôn đi qua, cuối cùng đều quay quanh tại thiếu niên quanh thân ngoại.

Coi chừng Pháp vận hành đến tận cùng thời điểm, những cái này linh khí, phảng phất cuồng như gió, theo Trần Phàm hô hấp vọt vào thân thể của hắn bên trong.

Thời gian nhanh chóng trôi qua mà đi, rất nhanh, sắc trời bắt đầu ánh sáng phát ra!

Mà vừa lúc này, Trần Phàm một thân khí tức, như sôi trào lấy hồ nước, dâng xuất từng tầng pháp phòng bất định rung động, mà những rung động này lan tràn ra ngoài thời điểm, xung quanh hư không, lập tức có chút mờ hồ hạ xuống.

"Huyền động hậu kỳ chi cảnh sao? tiểu tử này, quả nhiên là thể gian khó gặp tu luyện thiên tài, nhưng đáng tiếc, hắn lại là nhận được Hạo Thiên kính."

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Thiên Nam đại địa

Ngay nga trên ngọn núi, một đạo thiếu niên thân ảnh, phong trần mệt mỏi xuất hiện, hơi hiện vài phần non nớt trên mặt, hiện ra mấy phần mệt mỏi thần thái, hắn, chính là Trần Phàm!

Từ Thái Nhạc điện xuất phát, mãi cho đến nơi này, Trần Phàm trọn vẹn mất hết gần tới có tầm một tháng thời gian!

Thế giới này, không lồ quá mức kinh người, vô số đám tiền bối cũng nói qua, cho dù là đứng ở đỉnh phong trên cao thủ, đều chưa hẳn tại toàn bộ thế giới mỗi một chỗ đều để lại dấu chân, như thế có thể nghĩ, thế giới này to lớn, là như thế nào kinh người.

Ngũ Nhạc đại địa, xem như thế gian Trung Phi thường xa xôi một phương thiên địa, mà Thiên Nam đại địa, tuy cũng không tính là thế giới giải đất trung tâm, có thể cách Ngũ Nhạc đại địa, còn là có thêm một đoạn rất dài cự ly.

Này một tháng thời gian, Trần Phàm đi ra Ngũ Nhạc đại địa, đi đến một phương lạ lẫm trong trời đất, sau đó trải qua quay vòng, rốt cục sắp đến nơi muốn đến.

Sơn phong trên đỉnh, Trần Phàm xa nhìn về phía trước đại địa, nhìn không được nhẹ giọng lầm bầm: "Phía trước, chính là Thiên Nam đại địa a?"

Dưới chân sơn mạch, là lưỡng mảnh đại địa chia cắt tuyến, mà phía trước tuy đã là Thiên Nam đại địa vực, bất quá, chính là một mảnh chỗ hẻo lánh, liên miên không dứt đại bình nguyên, gọi người không cảm giác được có quá nhiều sinh linh ở chỗ này sinh tồn lấy.

Này ngày nữa nam, chỉ vì tìm Mạt Nhi!

Mạt Nhi hiện tại, hẳn là đã ở linh tiên học viện tu luyện, cái gọi là linh tiên học viện, đối với Trần Phàm mà nói, lại là một cái tân danh từ, nhưng nghĩ đến,

có thể khiến Mặt Nhi bức này thiên tài thiếu nữ, đều muốn tiến vào chỗ tu luyện, này linh hiền học viện, tất nhiên cũng là tên tuổi cực kỳ đại, cho nên, muốn tìm được học viện vị trí cụ thể, hẳn là không khó.

Trần Phàm cũng không có tại trên ngọn núi nghỉ ngơi quá lâu, hơn mười phút đồng hồ sau, liền lập tức đi động tới bước chân, buông ra tốc độ, hướng tiền phương bình nguyên rất nhanh chạy lướt qua đi qua.

"Mặt Nhi, ta đến rồi!"

Thân ảnh phá không lướt đi, chớp mắt, chính là tiêu thất tại phương này dưới trời đất.

Bạch vực!

Đây là một cái thành trì danh tự, ở trên trời nam cả vùng đất, đây là một tòa vô cùng phổ thông thành trì, bởi vì Trần Phàm một đường đi tới, đem làm cái gì vượt qua toàn bộ bình nguyên, chính là tiến nhập đến tòa thành trì này.

Nhưng mà, như thế xa xôi một tòa thành trì, lại là có thêm Trần Phàm bắt ngờ phồn hoa trình độ.

Cao vút tường thành, rộng rãi đường đi, người đến người đi náo nhiệt. nếu là đem thành này tri đặt ở Ngũ Nhạc cả vùng đất, chỉ sợ, chỉ có tất cả Đại chúa tể thế lực, trực tiếp nhất chương không kia mấy tòa thành trì, mới có thể mà so sánh với nhau.

Mà kia mấy tòa thành trì, xem như Ngũ Nhạc cả vùng đất phồn hoa nhất chỗ, Thiên Nam này cả vùng đất, nhất xa xôi một tòa thành trì, có thể mà so sánh với nhau.

"Không hổ là Thiên Nam đại địa!"

Trần Phàm nhẹ giọng đây này lăm bầm, dĩ vãng hấn, tính là có chút ếch ngồi đáy giếng.

"Tiểu tử, cảm thấy có chút rung động a? hắc hắc, này giờ mới bắt đầu, càng là xâm nhập Thiên Nam đại địa, cho ngươi rung động còn có thể càng nhiều, chờ ngươi đến linh hiền học viện, liền sẽ phát hiện, các ngươi cái kia gọi là Ngũ Nhạc đại địa, kỳ thật, cái gì cũng không phải."

Vòm trời lão tổ tại quái thanh mà cười cười, theo đoạn này thời gian ở chung, hai người quan hệ trong đó, cũng là thân cận rất nhiều, rốt cuộc cho tới bây giờ, cùng với rất dài một đoạn thời gian, hai người là vinh nhục cùng, bởi vậy, có thể nói, cũng đều nói, bao gồm Trần Phàm sắp sửa đi địa phương.

Trần Phàm thấp giọng cười nói: "Ta hiện tại cảm thấy, ta Đường này Đường Thái Nhạc điện Thiếu chủ, thậm chí có loại nông dân vào thành cảm giác!"

"Hắc!"

Vòm trời lão tổ thanh âm hơi hơi ngưng trọng một ít, hấn nói: "Tiểu tử, đừng nói ta đã kích ngươi, ngươi kia cái gì Thiếu chủ thân phận, ở chỗ này, chỉ là chê cười. ở chỗ này, đảm nhiệm thân phận như thế nào, tuy có thể đưa đến Chấn Nhịếp tính, nhưng, như bản thân thực lực chưa đủ, vậy cũng đồng dạng là chuyện cười."

"Mạnh được yếu thua, người thích nghi thì sinh tồn! đây là Thiên Nam đại địa duy nhất pháp tắc!"

"Lão Quái Vật, ngươi nếu như biết linh hiền học viện, như vậy, ngươi phải biết đi như thế nào a?" Trần Phàm lập tức hỏi.

Tuy, phải lấy được đóng linh hiền học viện tin tức cũng không khó, nhưng nếu như vòm trời lão tổ biết, cũng liền không cần phải đi hỏi những người khác.

"Cái này lão tổ còn thật không biết, chính ngươi đi nghe ngóng a! được rồi, không cùng ngươi tiểu tử nói nhảm, lão tổ đi nghiên cứu Hạo Thiên kính."

Vòm trời lão tổ nhất thời trầm mặc xuống, Trần Phàm cũng là ở chỗ này hít một hơi thật sâu, so với Ngũ Nhạc đại địa, tựa hồ Thiên Nam này đại địa trong hư không, thiên địa linh khí đều muốn nồng đậm một ít.

Nhìn nhìn người xung quanh, Trần Phàm cũng là vì Thiên Nam này đại địa cảm thấy có làm chấn kinh!

Trong đám người, cao thủ số lượng, rất nhiều!

Mà cái gọi là cao thủ, lấy Trần Phàm ánh mắt đến xem, ít nhất đều là Huyền động cảnh giới trở lên, những cao thủ này, ở chỗ này, cư nhiên rất nhiều, cũng chỉ là có được lấy phổ thông thân phận.

Nói thí dụ như, bên đường bày quầy hàng, một ít trong tứ lâu chạy Đường. những người này, nếu như tại Ngũ Nhạc đại địa, chẳng quản cũng không cách nào trở thành một Phương hùng, nhưng là tuyệt đối sẽ có vô cùng không kém địa vị.

Muốn biết rõ, tuyên Dương Thành Mộ Dung tộc, cũng mới Huyền động hậu kỳ, mà như vậy, liền chúa tể một tòa thành trì!

Huyền động cảnh cao thủ, ở chỗ này, trực tiếp biến thành làm việc lật vật cùng chân chạy. Trần Phàm thật lòng cười khổ một tiếng, quả nhiên tại một ít không lồ trong trời đất, càng thêm dễ dàng đi tu luyện.

Nhưng mà, mặt khác, cũng cần cực cao thực lực, mới có thể đủ tự do sinh tồn lấy.

Cực kỳ đánh giá một phen, Trần Phàm mới thu hồi ánh mắt, chợt hướng cách đó không xa một tòa tửu quán tiến lên đi qua, loại địa phương này, từ trước đến nay đều là dễ dàng nhất nghe được một ít tin tức, cũng là hồi đường tốt nhất nơi.

Vào khỏi tửu quán, liền lập tức có người kêu gọi ngồi xuống, Trần Phàm tùy ý chọn một ít thức ăn, đang chờ đợi trong quá trình, cũng là nghe xung quanh các thực khách nói chuyện phiếm.

Bất quá, nơi này có lẽ là Thiên Nam đại địa nhất xa xôi thành trì, bởi vậy, cũng không nghe được cái gọi là có lực bạo tính chủ đề, ngẫu nhiên nhắc đến một ít xem như đề cho Trần Phàm cảm giác điểm hứng thú sự tình, lại là điểm đến là dừng, đề cho Trần Phàm chưa từng đạt được nửa điểm hữu dụng tin tức.

"Vị này Tiểu ca, có thể hay không muốn hỏi thăm người một chút sự tình."

Tại tính tiền thời điểm, Trần Phàm gọi lại chạy Đường người trẻ tuổi, hỏi.

"Ha ha, tiểu công tử muốn hỏi cái gì chẳng quản hỏi, ta muốn là biết, nhất định là tri vô bất ngôn (không biết không nói), ngôn vô bất tẫn (biết gì nói đấy)!"

Người trẻ tuổi rất là nhiệt tình, cũng tại này nhiệt tình bên trong, có tí ti giao hoạt.

Trần Phàm nhàn nhạt cười, trong lòng bàn tay, mấy mai Đồng linh tệ chính là lật ra xuất ra. không có lợi sự tình, là sẽ không có người làm, cho dù là hỏi chuyện đơn giản như vậy.

Nhàn nhạt tinh thuần linh khí tức phát ra, làm người tuổi trẻ kia hiển lộ càng thêm nhiệt tình, trong thần sắc, chưa phát giác ra cũng là hiện ra mấy phần vẻ cung kính.

Thiên Nam đại địa tuy muốn lớn hơn Ngũ Nhạc địa cao hơn nhiều cái tầng thứ, nhưng linh tệ bạc này đồ vật, như cũ không phải là người bình thường chỗ tùy ý có thể tiếp xúc đến, người trẻ tuổi cũng có được tới nguyên cảnh thực lực, lại tới làm chạy Đường, như thế liền cũng biết, thân thể của hắn gia cũng không giàu có, xuất thân của hắn cũng không được khá lắm, mấy mai Đồng linh tệ, coi như là một bút không tệ thu nhập vào.

Mà tiện tay có thể lấy ra Đồng linh tệ người, cũng không phải hắn bạc này thân phận người, đủ khả năng đắc tội.

"Tiểu ca, linh hiền học viện người nên biết a? xin hỏi, muốn đi như thế nào?" Trần Phàm sau đó hỏi.

"Tiểu công tử, ngài nhưng là phải tiến linh hiền học viện tu luyện?" người trẻ tuổi thần sắc càng cung kính, tại Thiên Nam này đại địa, linh hiền học viện tiếng tăm lừng lẫy, phàm trần là có thể ra vào tu luyện người, lúc xuất ra, cũng là có thể danh chấn một phương.

Mà tự nhận có thể tiến nhập linh hiền học viện tu luyện người, không khỏi là xuất sắc hạng người, người như vậy, càng thêm không phải là người trẻ tuổi có thể đắc tội.

Trần Phàm gật gật đầu, nói: "Nếu như người cũng biết, cùng ta nói kỹ càng vừa nói."

Người trẻ tuổi vội hỏi: "Tiểu công tử, nếu là ngài hiện tại muốn vào linh hiền học viện, cũng có chút đã chậm, theo trẻ biết, lần này linh hiền học viện chiêu sinh đã kết thúc, nếu như muốn tiến, phải chờ thêm lưỡng năm."

"Lưỡng năm?"

Trần Phàm lông mày nhất thời nhanh nhử lại, lưỡng năm thời gian, cho hắn mà nói, thật sự quá dài, nếu như không thể vào linh hiền học viện, thì như thế nào có thể nhìn thấy Mạt Nhi?

Cũng không thể tại linh hiền học viện chỗ vị trí ngoại vi nán nã, nhìn xem có thể hay không có vận khí tốt, gặp ra ngoài Mạt Nhi a?

Cho dù là Trần Phàm nguyện ý làm như vậy, chỉ sợ linh hiền học viện người, cũng không cho phép hắn như vậy, sẽ coi hắn là thành gian tế gì gì đó bắt lại.

"Bất quá tiểu công tử cũng không cần quá lo lắng, kỳ thật còn có một cái biện pháp, có thể tiến nhập linh hiền học viện." người trẻ tuổi nói.

"Phương pháp gì, nói mau?" Trần Phàm vội hỏi.

Người trẻ tuổi nói: "Linh hiền học viện tuy chiêu sinh hoạt động chấm dứt, nhưng ở tiếp theo chiêu sinh đến nơi trong khoảng thời gian này, nếu có ai đầy đủ ưu tú, lại còn lấy được một phương thế lực lớn đề cử, như vậy, liền có khả năng bị linh hiền học viện phá lệ tuyển nhận tiến vào."

Ưu tú? Trần Phàm tự nhận chính mình đầy đủ ưu tú, nhưng thế lực lớn đề cử, Thiên Nam này đại địa, hắn thế nhưng là đưa mắt không quen, muốn đi nơi nào tìm thế lực lớn nhất đề cử chính mình?

Không cần nghĩ cũng biết, Thiên Nam đại địa thế lực lớn, cũng không phải là Ngũ Nhạc đại địa thế lực lớn có thể so sánh được, muốn thỉnh động những thế lực này vì chính mình đề cử, trả giá cao, chỉ sợ cũng Trần Phàm chỗ trả không nổi.

"Chỉ là tiểu công tử, phương pháp này cũng không phải quá dễ dàng, linh hiền học viện cho ra danh ngạch chỉ có ba cái, phóng tầm mắt toàn bộ Thiên Nam đại địa, không biết có bao nhiêu tuổi trẻ ưu tú đồng lứa, bởi vì các loại nguyên nhân bỏ lỡ chiều sinh thời gian Đoạn, hay là còn chưa đủ xuất sắc, nhưng sau lưng có thể lực lớn duy trì, người như vậy rất nhiều, nhưng danh ngạch chỉ có ba cái."

Trần Phàm trầm mặc một lúc lâu sau, đem trong tay Đồng linh tệ đưa cho người trẻ tuổi, sau đó lại nói: "Đem linh hiền học viện địa chỉ cùng phương vị. . . Nói cho ta biết a!"

Người trẻ tuổi một bả tiếp nhận Đồng linh tệ, cẩn thận từng li từng tí cất kỹ, nói: "Linh hiền học viện ở trên trời nam đại địa linh hiền giới, về phần đi như thế nào, tiểu công tử, ngài có thể đến trên đường cửa hàng, mua một trương linh đồ, trên cơ bản, những cái này linh đồ đều hội chế toàn bộ Thiên Nam đại địa các nơi khu vực vị trí cụ thể."

"Có một trương linh đồ trên tay, chỉ cần không phải tất cả thể lực lớn bí mật, như vậy, tiểu công tử cũng có thể dựa theo linh đồ tìm đến ngài muốn đi địa phương."

"Hảo, đa tạ tiểu ca."

Trần Phàm chợt không tại chân chờ cái gì, đứng dậy lập tức đi ra tửu quán, sau đó án chiếu lấy người trẻ tuổi chỉ điểm đường, bước nhanh hướng một chỗ cửa hàng đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: linh đồ

"Lão trượng ngươi hảo, ta muốn một trương hoàn chỉnh Thiên Nam đại địa linh đồ!"

Đi vào cửa hàng, Trần Phàm thẳng đến quầy hàng, đối với sau quầy lão già nói.

"Linh đồ có ba loại, tất cả không có cùng, không biết tiểu công tử muốn loại nào?" lão già mắt nhìn Trần Phàm, hỏi.

"Ta muốn đi linh hiền giới, lão trượng cảm thấy loại kia linh đồ thích hợp ta, liền cho ta kia một loại được rồi"

Trước đó, Trần Phàm không có nghe nói qua linh đồ, Ngũ Nhạc cả vùng đất, cũng cũng không có loại vật này, hắn cũng không có đi tường hỏi ba loại linh đồ đến cùng có cái gì bất đồng, đối với hắn mà nói, không cần phải.

"Đi linh hiền giới?"

Lão già gật gật đầu, chợt từ một cái bị đặc thù thủ đoạn phong ấn lấy trong quầy, lấy ra một cuốn hiện ra Ngân sắc quang mang tấm da dê, theo rồi nói ra: "Năm miếng Ngân linh tệ, đa tạ!"

Trần Phàm lông mày hơi nhăn, ngược lại là không nghĩ tới, một cuốn cái gọi là linh đồ, đã vậy còn quá quý, năm miếng Ngân linh tệ giá trị, đã là vô cùng cao.

Bất quá Trần Phàm cũng không có đi mặc cả, hiện tại trọng yếu nhất, muốn chính là hướng về linh hiền giới tiến đến.

Thanh toán Ngân linh tệ, cầm đến linh đồ, Trần Phàm lập tức đem mở ra nhìn lại.

"Tiểu công tử, này cuốn linh đồ, chính là linh đồ, tốt nhất một loại, ngươi có thể trực tiếp dùng thần hồn chi lực đi dò xét, một lần qua đi, linh đồ bên trong tất cả kỹ càng, sẽ một mực nhớ kỹ."

Nhìn thấy Trần Phàm cử động như vậy, lão già cười cười, nói, hiển nhiên cũng là nhìn ra, Trần Phàm trước kia cũng chưa có tiếp xúc qua linh đồ.

"Hả?"

Trần Phàm lông mày giương lên, nếu thật là nói như vậy, năm miếng Ngân linh tệ giá cả, ngược lại cũng không tính là đắt tiền thái quá.

Cần thần hồn chi lực đi nhìn quét đồ vật, cũng có lấy một ít linh tính, mà linh đồ chính là là người khác vẽ chế ra, kia chắc hẳn, hẳn là dùng thần hồn chi lực phác họa mà ra, đây là rất gây phiền toái một việc.

Tâm thần khẽ động, mi tâm, bỗng có một luồng thần hồn chi lực tuôn ra, mà cầm trong tay ngân sắc tấm da dê bao bọc mà vào.

"Ông!"

Đem làm cái gì thần hồn chi lực cùng linh đồ tiếp xúc nháy mắt, này ngân sắc tấm da dê giống như nhẹ nhẹ run rẩy một cái, chợt, một cổ cực kỳ tinh thuần năng lượng khí tức, tự linh đồ bên trong hiện lên, dường như một cái dẫn đường sứ giả đồng dạng, dẫn dắt thần hồn của Trần Phàm chi lực, lướt tiến vào linh đồ bên trong.

"Quả nhiên là rất thần kỳ!" Trần Phàm nhìn không được cảm thán thanh âm, tại đây phần thủ đoạn, Ngũ Nhạc cả vùng đất, còn không ai có thể thi triển xuất ra, chỉ sợ mẹ của mình, cùng với kia đạt đến nhân hồn cảnh Lăng Đạo nhỏ đều chưa hẳn có thể làm được.

Đây cũng không phải hai người tu vi không đủ, mà là, không có nhập môn thủ đoạn, cũng liền vô pháp làm được! chỉ là một phần địa đồ, chính là gọi người khắc sâu minh bạch, lưỡng Phương trong thiên địa to lớn chênh lệch.

Chốc lát sau, linh vị trí vẽ trên bản đồ chế nội dung, chính là hoàn chỉnh kỹ càng xuất hiện ở Trần Phàm trong đầu, cũng bao gồm linh hiền giới vị trí cụ thể, mà linh hiền học viện dấu hiệu, cũng là tồn tại.

Kỹ càng xem một lần, Trần Phàm mới thao túng thần hồn chi lực lui ra ngoài, quả nhiên như cùng là lão già theo như lời, này một phần linh đồ trên nội dung, dĩ nhiên hình thành một đoạn ký ức, chỉ cần hần nghĩ, tùy thời cũng có thể xuất hiện, lại còn mới tinh như trước.

Linh đồ, xem như Trần Phàm rời đi Ngũ Nhạc đại địa, có một cái mới lạ phát hiện, chỉ bất quá, lúc Trần Phàm thần hồn chi lực lui ra ngoài, trong tay hần này cuốn ngân sắc tấm da dê, cũng là trong chớp mắt mất đi sáng bóng, lại lần nữa dùng con mắt nhìn sang, liền sẽ phát hiện, tấm da dê đã là trống rỗng, đem làm cái gì thật là có chút thần kỳ.

"Tiểu công tử, cảm thấy còn hài lòng không?"

Có lẽ là Trần Phàm còn trẻ, nhưng lấy ra năm miếng Ngân linh tệ không chút do dự cử động, để cho lão già đối với thân phận của hần có chỗ hiếu kỳ, vì vậy cười hỏi một câu.

Có thể không phải là người nào cũng có thể lấy ra Ngân linh tệ, như vậy một thiếu niên người, nhấc tay Ngân linh tệ không có quá nhiều đau lòng, đủ thấy gia thế không kém, mà nhìn hần đối với linh đồ lại là dốt đặc cán mai, lão già thân là người làm ăn, sống hơn nửa đời người, tất nhiên là có thể đoán ra, Trần Phàm thực sự không phải là người địa phương, hoặc là nói, đến từ cái khác tích xa đại địa.

May mắn lão già chỉ là thuần túy người làm ăn, tuân thủ nghiêm ngặt lấy người làm ăn quy củ, cũng không có sinh lòng ác ý, nói cách khác, một hồi đại phiền toái, Trần Phàm là trốn không hết.

Cái gọi là tài không ngoài lộ, đạo lý này Trần Phàm sao không hiểu, chỉ bất quá, hần lúc này, cũng không có trên nhiều như vậy.

Nghe đến lão già, Trần Phàm cười nói: "Rất hài lòng, đa tạ lão trượng chỉ điểm, cáo từ!"

Nói xong, Trần Phàm lập tức rời đi cửa hàng, sau đó án chiếu lấy trong đầu địa đồ chỉ phương hướng, rất nhanh rời đi Bạch vực Thành, hướng linh hiền giới chỗ xa xôi vị trí tiến đến.

Chạy đi tự nhiên là vất vả, may mà trong lòng có lo lắng, có áp lực, càng có khát vọng, bởi vậy, trên đường đi Trần Phàm, cũng không có cảm thấy có quá cực khổ, hần cảm giác mình tốc độ quá chậm.

Hơn nữa, Trần Phàm cũng ở đau khổ suy nghĩ, phải như thế nào mới có thể tiến nhập đến linh hiền học viện!

"Tiểu tử, còn có đại khái trăm dặm cự ly, chính là vệ thành, tại vệ Thành, có một tòa truyền tông linh trận, tuy không thể mang người trực tiếp đến linh hiền giới, cũng là có thể làm cho người không cần mệt mỏi như vậy chạy đi."

Linh đồ bên trong nội dung, Trần Phàm cũng là cùng vòm trời lão tổ nói qua, Lão Quái Vật này, kiến thức nhiều quảng, dĩ vãng thân thể vẫn còn ở tự do thời điểm, đã từng du lịch qua rất nhiều đại địa, cho nên nhiều khi, có một số việc, Trần Phàm cũng là thói quen cùng hần thương lượng một chút.

"Đúng vậy a!"

Trần Phàm gật gật đầu, non nớt trên gương mặt, mệt mỏi vẻ rất nặng, Thiên Nam đại địa quá mức bao la, mặc dù lấy thực lực của hần cùng cứng cỏi tính tình tại chạy đi, hơn nửa tháng đi qua, cách... này linh hiền giới, còn có rất quảng đường dài.

Nếu là không có cái gọi là truyền tông linh trận, bằng tốc độ của hần, chỉ sợ hơn nửa năm cũng chưa chắc có thể đến.

"Vệ Thành, kế tiếp mấy cái thành trì, cũng có lấy truyền tông linh trận, có thể làm cho ta từng bước đi tới gần linh hiền giới."

Nói đến đây, Trần Phàm thanh âm thâm trầm hơn nhiều: "Chỉ là Lão Quái Vật, tiến nhập linh hiền học viện sự tình, sợ có độ khó tương đối a!"

Nếu như Bạch vực Thành phương đó từ quán bên trong người trẻ tuổi theo như lời nói, là thực, kia đích thực là cái đại phiền toái.

Đại thế lực . tại Thiên Nam này cả vùng đất, có thể được xưng là thế lực lớn người, kia tuyệt đối không phải là một hai Thái Nhạc điện đủ khả năng so với, điểm này, Trần Phàm sẽ không phủ nhận.

Như thế thế lực, nếu muốn bọn họ giúp mình đề cử, chỗ muốn trả giá cao không thể tưởng tượng, thậm chí còn, chính mình có thể đủ cảm xuất thủ giá lớn, bọn họ chưa hẳn có thể nghĩ, chẳng lẽ lại, bắt người đi chống đỡ? Trần Phàm cười khổ âm thanh.

"Tiểu tử, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, tiểu tử ngươi ngày bình thường hành sự cũng coi như quyết đoán, sao gặp được chuyện tình cảm, cũng trở nên như thế hồ đồ rồi?"

Vòm trời lão tổ trong lời nói có chuyện, để cho Trần Phàm hai mắt sáng ngời, vội hỏi: "Lão Quái Vật, ngươi có biện pháp?"

"Không có cách nào!"

Phệ linh châu, vòm trời lão tổ thân nhiên nói: "Thế gian bất kỳ một chỗ, đều là cường giả vi tôn, từ trước mỗi một vị cường giả, đều là bị người truy đuổi, cũng sẽ phải chịu rất nhiều thế lực chiêu dụ. mà cường giả vì cái gì có thể trở thành cường giả? đó là bởi vì, mỗi một cường giả, đều có được lấy không tể tu luyện thiên phú, cùng với hơn người tâm tính!"

"Tiểu tử, những ngươi này đều có, tiềm lực của ngươi, càng thêm đáng sợ, chỉ cần hợp thời thời điểm, thể hiện ra thiên phú của ngươi cùng tâm tính, sau đó để lộ ra yêu cầu của ngươi, lão tổ cũng không tin, linh hiền học viện những người kia, sẽ không để ý tới ngươi bức này thiên tài. muốn biết rõ, Thiên Nam này khắp mặt đất, cũng không phải là chỉ có linh hiền học viện!"

"Ta hiểu!"

Trầm mặc một hồi, Trần Phàm trên mặt, dào dạt xuất một vòng nụ cười tự tin, chợt không tại nhiều nghĩ, hướng ngoài trăm dặm vệ Thành rất nhanh mà đi.

Vòm trời lão tổ nói không sai, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, cho dù là linh hiền học viện đại môn đã đóng thật chắc, chỉ cần chân tâm muốn vào, chung quy sẽ là tìm đến biện pháp.

Chưa từng đã có, từ bơ vơ đến bây giờ có được hi vọng, chỗ trải qua, kia một cột không phải là bức người rèn luyện, những cái này, cũng không có để cho Trần Phàm có do dự chút nào cùng lui về phía sau qua, thật sự là không nên ở chỗ này, có phương pháp mới biểu hiện ra hiện .

Mà cũng là gọi người biết, thế gian, bất cứ người nào, mặc kệ cường đại hay không, trong nội tâm, đều có được nhất mềm mại tồn tại, một khi va chạm vào lĩnh vực này, vô luận như thế nào tâm tính, đều sẽ có lo được lo mất!

Đến vệ Thành, Trần Phàm không kịp một lát nghỉ ngơi, chính là lập tức tới đến truyền tông linh trận, ở chỗ này, cũng lần đầu tiên gặp được, trong ngày thường gần như là tin đồn bên trong đồ vật.

Quảng trường khổng lồ, có một phương, không biết dùng cái gì tài liệu tạo thành thành khổng lồ chi vật, tản ra cực kỳ nồng đậm tối tăm hào quang, tại tia sáng này, một đạo dị thường tinh thuần khí tức, liên tục không ngừng phát ra.

Mà ở quái vật khổng lồ mặt ngoài, có vô số quang án đang lóe lên, mỗi một đạo quang án, đều là giống như phù văn đồng dạng, tản mát ra đáng sợ linh lực ba động, làm cho người có chỗ tim đập nhanh!

Tất cả quang án đan chéo tại giữa không trung, đem quái vật khổng lồ này bao phủ mà vào, chính là hình thành tin đồn bên trong truyền tông linh trận!

"Tiểu tử, đừng cảm thấy ly kỳ, đây chẳng qua là bình thường nhất truyền tông linh trận, cách xa nhau chi địa, cũng chỉ ven ven có mấy trăm dặm mà thôi, lúc ngươi nhìn thấy chân chính truyền tông linh trận, tại rung động cũng không muộn."

Trong cơ thể, vòm trời lão tổ nhật cười nhật nói.

"Chân chính truyền tông linh trận?"

Trần Phàm có chút không dám tưởng tượng, này cái gọi là phổ thông linh trận, đều đã như thế làm cho người ta rung động, kia cái gọi là chân chính truyền tông linh trận, lại nên là bộ dáng gì?

Vòm trời lão tổ nói: "Tại thế gian này, cường đại nhất mấy chỗ trong khu vực, bọn họ vốn có truyền tông linh trận, đủ xây dựng mấy vạn dặm chi địa, thậm chí mười mấy vạn dặm chi địa, kia đợi quy mô, mới chân chính tráng lệ!"

"Mấy vạn dặm, mười mấy vạn dặm?"

Trần Phàm tự nhận, từ khi tiến nhập Thiên Nam đại địa đến nay, thấy nhận thức đã nhiều, tất cả kiến thức, đều tại Ngũ Nhạc cả vùng đất chưa từng thấy đến, nhưng bây giờ, vẫn là không khỏi bị làm kinh sợ một chút, kia đợi cự ly, mặc dù thân là võ giả, trong đầu, cũng là thiên văn số tự.

Thử nghĩ một chút, kéo dài qua toàn bộ Ngũ Nhạc đại địa, chỉ cần một ngày, hoặc là mấy ngày thời gian là có thể làm được, này là như thế nào khái niệm?

"Được rồi, đừng xem, đi thôi!"

Thu hồi kinh ngạc, Trần Phàm giao phó sử dụng truyền tông linh trận phí tổn, chính là một bước bước vào linh trận về sau.

Một hồi nhẹ nhàng hào quang nhất thời bạo tuôn ra mà đến, đem Trần Phàm bao bọc mà vào, chợt, một thân chính là giống như quỷ mị biến mất, chờ hắt lại lần nữa xuất hiện thời điểm, sẽ xuất hiện tại một phương khác thành trì.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: bách chiến vực

Không lẽ truyền tông linh trận trong trận, một đạo quang hoa lặng yên tuôn ra dâng xuất, đem làm cái gì vàng sáng tiêu tán, một đạo thiếu niên thân ảnh, phong trần một mối xuất hiện ở truyền tông linh trận cửa ra vào vị trí!

"Hô!"

Nhìn qua lạ lẫm thành trì, Trần Phàm trùng điệp thờ hắt ra, đây là hắt từ vệ Thành tiếp xúc truyền tông linh trận bắt đầu, trần trọc hơn mười người thành trì, mới đi đến được này tên phim vì bách chiến vực địa phương.

Bách chiến vực, thực sự không phải là Trần Phàm chỗ dưới chân thành trì danh tự, mà là phương viên mấy vạn dặm chỉ địa danh tự!

Tại toàn bộ Thiên Nam đại địa, bách chiến vực xem như cường đại nhất một trong một phương thiên địa, cũng là hỗn loạn nhất khu vực, riêng là phương này cả vùng đất, thì có vô số thế lực, trong đó những cái kia cực hạn thế lực, vốn có thực lực, cũng không phải Trần Phàm trong ngày thường đủ khả năng tương tượng đến.

Mà danh như ý nghĩa, cái gọi là bách chiến vực, chính là một cái, đem 'Chiến' chữ thuyết minh phát huy tác dụng vô cùng một phương đại địa.

Nơi này cực kỳ rộng rãi lẫn lộn, các thức các sắc nhân vật đều ở trong đó, nếu là Thiên Nam đại địa chính là là hoàn toàn thực hành luật rừng, như vậy, bách chiến vực, thì là đem cái này pháp tắc, thể hiện nhất tinh túy!

Muốn tại đây phiên khu vực bên trong tự do bình an sinh tồn được, liền muốn có một thân hơn người thực lực, bằng không mà nói, hay là thành thành thật thật, cụp đuôi tới làm người, bằng không, lúc nào đó, chết như thế nào, e rằng sẽ không biết.

Bước vào này phiên khu vực, Trần Phàm cũng phảng phất có thể cảm ứng được, không gian này, tràn ngập một cỗ khác sát phạt khí tức, cùng với, như có như không mùi vị huyết tính.

Thậm chí nhìn thấy mỗi người, đều mặt mang lấy một ít sát khí, những nụ cười kia, đều lộ ra một chút lạnh lẽo.

Đi ra truyền tông linh trận, Trần Phàm cũng không có hướng đi đến linh hiền giới linh trận đi đến, này bách chiến vực, là cách linh hiền giới gần nhất một chỗ khu vực, tòa thành trì này, cũng có được đi đến linh hiền giới truyền tông linh trận.

Đoạn này thời gian, Trần Phàm một mực ở chạy đi, thời kỳ chưa từng có cao nhiều thời gian nghỉ ngơi, dù là hắt tính bền dẻo rất đủ, cũng là có chỗ không chịu đựng nổi.

Như là đã tiếp cận linh hiền giới, cũng liền không tắt yếu quá mức sốt ruột, trước hảo hảo nghỉ ngơi một chút, đem tinh thần cấp dưỡng hảo, đồng thời cũng tìm xem xem, tiến nhập linh hiền học viện phương pháp.

Nếu quả thật những phương pháp kia đều không thể thực hiện được, vậy cũng nhìn xem, đến cùng có cơ hội gì, có thể khiến cho toàn bộ bách chiến vực, thậm chí linh hiền giới cùng linh hiền học viện chú ý.

Tuy làm như vậy, có thể sẽ mang đến cho Trần Phàm thật lớn phiền toái, bất quá vì tiến nhập linh hiền học viện, đây cũng là không có cách nào bên trong biện pháp.

Hơn nữa . lại có cái gì tốt sợ?

Thực lực hôm nay, tuy không thể như tại Ngũ Nhạc cả vùng đất, bị trở thành cao thủ chân chính mà đối đãi, nhưng mặc dù nơi này là Thiên Nam đại địa, hỗn loạn bách chiến vực, có phiền toái, Trần Phàm cũng từng sẽ không sợ!

Tại trong thành này tìm gia khách sạn, sau khi vào phòng, Trần Phàm ngã đầu đi nằm ngủ, đảo mắt đã tiến nhập đến mộng đẹp, thật sự là đoạn này thời gian đến nay, hẳn quá mệt mỏi.

Nếu như không phải là trong lòng có kiên trì, có khát vọng, có chờ đợi, cho dù hẳn là Trần Phàm, cũng kiên trì không đến bây giờ!

Một ngày một đêm thời gian rất nhanh đã trôi qua, lúc Trần Phàm tỉnh lại thì, đã là một cái khác sáng sớm.

Ấm áp dương quang, tự cửa sổ trong khe hở nghiêng chiếu vào, chiếu vào có vài phần lười biếng trên người, để cho Trần Phàm từ từ duỗi lưng một cái.

"Qua nhiều năm như vậy, này chỉ sợ là ta ngủ được tới để một cái cảm giác."

Đi vắng trong cuộc sống, mặc kệ nhiều mệt mỏi, cho dù ở tầng thứ sáu trong giấc ngủ, Trần Phàm đều bảo trì một phần cảnh giác, đêm qua, lại là hẳn đem phần này cảnh giác cho bồi trừ đi.

"Nói như vậy, người có phải hay không nên cảm ơn lão tổ ta đâu này?" vòm trời lão tổ cười nói, tiếng cười kia, có không hiểu ý tứ.

Tuy cùng Trần Phàm cũng là gần nhất trong khoảng thời gian này mới chân chính bắt đầu tiếp xúc, bắt quá, nhận thức Trần Phàm, biết hẳn thân có Thiên nguyên rửa bắt đầu, vòm trời lão tổ liền biết, thiếu niên này, cùng với khác bạn cùng lứa tuổi đều không đồng nhất, cũng không có khả năng đồng dạng, càng thêm không thể đồng dạng!

Trừ phi là từ chí đã sinh, không tại nhớ nhưng sinh mệnh, bằng không, dù cho chỉ có một tia muốn sống ý niệm, có Thiên nguyên rửa bên người, đều đem khác người.

Vòm trời lão tổ có thể cảm nhận được, Trần Phàm trong nội tâm kia cố áp lực.

Không có ai, tại một sau khi sinh, đã bị trời xanh chỗ nguyên rửa, tại đây phần gấp gờ, còn có thể làm được tiêu sái tự nhiên!

Nghe vậy, Trần Phàm cười cười, vòm trời lão tổ, hẳn có thể an tâm một ít, này cố nhiên là một nguyên nhân, nhưng càng nhiều hay là, rồi đi Ngũ Nhạc đại địa nguyên nhân.

Thiên Nam đại địa, không thể nghi ngờ muốn càng thêm nguy hiểm, nhưng đồng thời, đối với Trần Phàm mà nói, cũng là giải trừ trên người một loại chút gông xiềng, có lẽ có lấy càng lớn trách nhiệm bên người, bất kể như thế nào, đi qua một sự tình, cũng có thể buông xuống.

Ví dụ như, Thái Nhạc điện đã không cần hẳn đi lo lắng!

"Tiểu tử, ra ngoài đi một chút đi dạo một vòng a! này bách chiến vực, lão tổ ngược lại là đã lâu nhiều năm. phát triển ngược lại là rất nhanh, để cho lão tổ đều hoàn toàn lạ lẫm nơi này."

Một lát sau, vòm trời lão tổ nói.

"Hào!"

Trần Phàm lập tức từ rời giường đi ra gian phòng, coi như là vòm trời lão tổ không nói, hẳn cũng là phải ở trong thành này xem thật kỹ nhìn.

Bách chiến vực rất lớn, có hơn mười Phương Thành trì cấu thành, này còn không bao gồm bình nguyên và sơn mạch khu vực, bởi vì chỗ này Liệt Thành cách linh hiển giới gần nhất, bởi vậy, cũng coi là bách chiến vực, nhất là phồn hoa thành trì, đôi khi, cũng bị trở thành là bách chiến vực bên trong chủ thành.

Như vậy một tòa thành trì, cần phải hảo hảo đi xem một chút, cũng có thể ở chỗ này, kỹ càng lý giải một chút linh hiển học viện, cùng với, tìm đến tiến nhập linh hiển học viện biện pháp.

Toàn bộ bách chiến vực náo nhiệt, Trần Phàm còn vô pháp đi nhận thức, rốt cuộc này một đường đi tới, đều là ngồi trên truyền tống linh trận, chợt có chạy đi thời điểm, cũng không có quá nhiều tâm tư đi xem một chút trên đường đi phong cảnh.

Tại đây Liệt Thành, xem như Trần Phàm đi đến Thiên Nam đại địa, lần đầu tiên, lấy người xa lạ thân phận, đi đánh giá tòa thành trì này.

Mấy mắt qua đi, đối với Liệt Thành, Trần Phàm liền có một cái tới trực quan cảm giác, đó chính là, cao phồn hoa!

Rộng rãi mà sạch sẽ đường cái, bị người lưu chỗ tràn ngập, mà ở đường đi lưỡng bên cạnh các loại cửa hàng cửa hàng, đều là có thể làm cho Trần Phàm cảm ứng đến, có từng đạo linh tính truyền ra, hiển nhiên, cũng không phải phổ thông đồ vật.

Nhưng cho dù là không phổ thông, tại đây Liệt Thành, vậy mà đều chỉ có thể là thả tại một ít trong cửa hàng, trở thành phổ thông thương phẩm đi bán, này đủ để chứng minh, Liệt Thành, hiếm có đồ vật, có lẽ không phải ít, trong cửa hàng những cái này, tại Liệt Thành người trong mắt, chỉ có thể là lơ lửng bình thường.

Trần Phàm ngược lại là không có tiến nhập những cái này trong cửa hàng đi dạo chơi, với hẳn mà nói, tuy hẳn cảm thấy những vật này rất tốt, chỉ tiếc, hẳn mong muốn đồ vật, sẽ không tại một ít trong cửa hàng xuất hiện.

Lúc Thiên một mai Vô Hoa Quả xuất hiện ở tuyến Dương Thành, kia coi như là vô cùng may mắn, hơn nữa cũng không phải bị phế vứt bỏ trong góc.

Luyện chế Càn Khôn Luân Hồi Đan cần có tài liệu, tất cả đều vô cùng quý hiếm, tin tưởng, nơi này là Thiên Nam đại địa, phồn hoa nhất một chỗ thành trì, người nơi này, chắc có lẽ không không có có nhân lực.

Bất quá, tuy Trần Phàm cũng không có đi vào từng tòa cửa hàng, có thể tại tùy ý đi dạo, hắn cũng cảm nhận được một ít đồ vật, tản ra cực kỳ đặc thù linh tính, đây không thể nghi ngờ là để cho hắn có chút tâm động.

Nếu như không phải là thân gia rất không phải phong phú, Trần Phàm chỉ sợ sẽ nhìn không được đem những vật này mua được hảo hảo nghiên cứu.

Hết thấy linh tính đặc thù đồ vật, không khỏi là hiếm quý bách quái, nhưng đồng thời, mua sắm những vật này, cũng là một loại đánh bạc, vận khí tốt, thứ này sẽ mang đến bất khả tư nghị chỗ tốt, vận khí không tốt, chẳng khác nào mua về một đồng vô dụng phế vật.

Đang là vì như vậy, những vật này, mới có thể trong cửa hàng bày đặt, nói cách khác, sớm đã bị người thu mua đi.

"Tiểu tử, không bằng đi phòng đấu giá nhìn xem?"

Vòm trời lão tổ có lẽ là bởi vì có chỗ cầu nguyên nhân, đối với Trần Phàm, hắn là chân chính quan tâm, đoạn này thời gian, một thân sở học, không hề có giữ lại, nhất là một tay cao thâm mạc trắc luyện đan chi thuật.

Hắn cũng biết, Trần Phàm đang tìm xin mấy vị Thiên tài địa bảo, mà những vật này, tầm thường địa phương có thể sẽ không xuất hiện, Liệt Thành là bách chiến vực chủ thành, có cực kỳ hỏa bạo nhân khí, đi đến phòng đấu giá thử thời vận cũng là có thể thực hiện.

Trần Phàm không có phản đối, chính là chen vào dòng người, đối với Thành bên trong đi đến.

Nếu có thể ở tiền nhập đến linh huyền học viện lúc trước, liền đem Càn Khôn Luân Hồi Đan luyện chế ra, vậy không còn gì tốt hơn, ít nhất tại đối mặt Mạt Nhi thời điểm, Trần Phàm có thể làm được tự nhiên rất nhiều.

Trong đám người chen lấn gần hơn một canh giờ, mới đi đến ở vào trong thành to lớn phòng đấu giá.

Không hổ là Liệt Thành, một cái phòng đấu giá, đều tu kiến như hoàng cung.

Mất nhìn, Trần Phàm liền hướng về trong phòng đấu giá đi đến, nhưng mà, mới đi vài bước, đột nhiên một hồi quát chói tai âm thanh tự cách đó không xa một cái cửa hàng bên trong truyền ra.

"Chết tiệt tiểu nha đầu, lại đây ăn vụng lão tử được liệu, tốt nhất đừng làm cho lão tử bất được ngươi, nói cách khác, đem ngươi mua được trong sân."

Cái gọi là sân nhỏ, là người đàn ông cũng có thể nghe hiểu được.

Trần Phàm cau mày, tuy nói trộm đồ vật không là chuyện gì tốt, lại cũng không cần ác độc như vậy công kích người a? hơn nữa kia tiếng quát bên trong nói, còn là một tiểu nha đầu, liền càng không thể như vậy.

Quay đầu, theo thanh âm truyền đến vị trí nhìn lại, cửa hàng lúc trước, một trung niên nhân hung thần ác sát sức chạy, tại tiền phương của hắn, có một đạo nhỏ nhắn xinh xắn thân ảnh tại chạy trốn.

Trần Phàm lúc này mỉm cười, kia nhỏ nhắn xinh xắn thân ảnh, tốc độ cực nhanh, chớ nói trung niên nhân kia thực lực tất nhiên vô pháp đuổi đến, coi như là chính mình tốc độ cao nhất buông ra cũng chưa chắc đuổi đến.

Mà trung niên nhân kia một cái 'Lại' chữ, cũng là để cho Trần Phàm biết, này nhỏ nhắn xinh xắn thân ảnh, đã không là lần đầu tiên làm như vậy, chắc có lẽ không có việc.

Chợt, Trần Phàm thu hồi ánh mắt, đang muốn tiếp tục đi về hướng phòng đấu giá, lại chưa từng ngờ tới, kia nhỏ nhắn xinh xắn thân ảnh, đột nhiên tăng nhanh tốc độ, cũng chuyển biến phương hướng, đúng là hướng hắn mà đến.

Nhìn nàng dạng như vậy tử, dường như là tạm thời nảy lòng tham, nhưng, trong lòng Trần Phàm, lại là mạc danh kỳ diệu nổi lên một vòng cảm giác cổ quái, hắn cảm thấy, người thiếu nữ này, tựa hồ là chuyên môn xông nàng mà đến.

Chỉ là một cái chớp mắt, thiếu nữ liền xuất hiện ở bên cạnh của hắn, mà ở nàng sau khi dừng lại, kia cho rằng không đuổi kịp trung niên nhân, vô cùng dữ tợn cười, không lớn một lát sau, cũng là đuổi theo.

Sau đó, kia lẳng lẹ tiếng quát, như núi lửa bạo phát đi ra.

"Tiểu nha đầu, lão tử nhìn ngươi chạy đi đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: thiếu nữ áo tím

Thiếu nữ áo tím, ước chừng mười hai mười ba tuổi, chạm ngọc phấn hồng mỗ, tinh xảo như một cái búp bê, làm cho người ta vừa thấy, liền không nhịn được có thương tiếc cảm giác.

Nàng kia một đôi tràm bảo thạch màu lam hai mắt, tràn ngập không cách nào hình dung linh động vẻ, đồng thời nhìn qua, cũng làm cho người cảm thấy có vài phần đẹp đẽ.

Nhưng, tại người thiếu nữ này trên người, cư nhiên không có bất kỳ linh lực ba động, điều này làm cho Trần Phàm chấn kinh vô cùng!

Lấy Trần Phàm cường đại thần hồn chi lực, cho dù là tu vi cao hán một hai cảnh giới người, hán cũng có thể bị bắt được đối phương chân thật tu vi, nếu như vô pháp phát giác được chân thật tu vi, cũng là không nắm chắc đến đối phương linh lực ba động.

Lúc này tại thiếu nữ trên người xuất hiện tình huống, bình thường chỉ có lưỡng loại, một là, thiếu nữ bản thân không cái gì tu vi, không có tu luyện qua, mặt khác một loại tình hình là, thiếu nữ thực lực, xa ở trên Trần Phàm, thu liễm cao hoàn mỹ, để cho Trần Phàm cảm ứng không được.

Vô luận là loại tình huống đó, đều làm Trần Phàm vô cùng chấn kinh!

Như thiếu nữ bản thân không có tu luyện qua, không có bất kỳ tu vi, như vậy, nàng rồi mới kia mau lẹ như điện tốc độ, như thế nào thi triển xuất ra?

Tuy nói, thế gian, còn có mặt khác một mảnh con đường tu luyện, chính là Trần Phàm tại võ ma trên đảo tự nghiệm thấy, không ngừng cường hóa thân thể, để cho thân thể chi lực, đạt tới có linh lực cường hãn, tiếp theo, bày biện ra khác loại lực lượng đáng sợ.

Thế nhưng, chăm chú tu luyện thân thể, đạt tới trình độ nhất định, cũng sẽ tuân động gắng sức lượng cảm giác, có thể thiếu nữ này, bất kỳ cùng lực lượng liên hệ cũng không có.

Nếu như là thiếu nữ thực lực xa ở trên Trần Phàm, kia càng thêm là không thể tưởng tượng, thiếu nữ mới bao nhiêu niên kỷ a?

Mặc dù nàng thiên phú như yêu, bực này niên kỷ, sao có thể có thể có như thế tu vi?

Trần Phàm tự nhận đã đầy đủ ưu tú, nếu là không có ngày nguyên rửa vì đau khổ, năm đó không cần cưỡng ép đi áp chế tu vi tinh tiến, tới giờ này ngày này, có thể đạt tới Thông Huyền đỉnh phong chi cảnh, kia đã là cực hạn!

Nhưng này thiếu nữ áo tím?

Võ đạo sở dĩ hưng thịnh, đó là bởi vì trên con đường này, có quá nhiều thần kỳ, ví dụ như, có thể mang cho người lực lượng cường đại, tha thiết ước mơ trường thọ.

Theo võ đạo tu vi tinh tiến, nhân loại tuổi thọ sẽ tăng dài hơn nhiều, tại đồng thời, cũng là làm cho người ta có thể thanh xuân vĩnh viễn dừng lại, nhưng mà, bất kể như thế nào thanh xuân vĩnh viễn dừng lại, đều cũng không có khả năng phản lão hoàn đồng!

Thiếu nữ áo tím niên kỷ, hán là chân thật. như thế bày biện ra tới, lại sao không làm cho người cảm thấy giật mình?

Mà thiếu nữ áo tím hiện giờ, có lẽ là bởi vì bị trung niên hán tử kia ác mắng, cảm nhận được ủy khuất, tràm bảo thạch màu lam trong hai tròng mắt, làm cho đau lòng người nước mắt, nhẹ nhàng trượt hạ xuống.

Nhưng lần này điểm đạm đáng thương biểu tình, hiển nhiên không để cho trung niên hán tử kia có bất kỳ thu liễm, hán nhe răng cười thanh âm, ngược lại càng thêm phóng đại.

"Tiểu nha đầu, nhìn lão tử như thế nào trừng trị ngươi?"

Nói chuyện thời điểm, một đôi bàn tay trùng điệp bắt hạ xuống.

"Ca ca!"

Lấy thiếu nữ áo tím tốc độ, hán là có thể tránh đi, có thể nàng bây giờ, dường như tìm được tránh gió cảng, động cũng không động, chỉ là ngẩng đầu nhìn về phía Trần Phàm, nhẹ giọng hô.

Trần Phàm lạng rồi ngẩn người, không rõ trên người mình, rốt cuộc là kia một chút hấp dẫn ở thiếu nữ áo tím, để cho nàng gặp nguy hiểm cũng không né

tránh, lại vẫn hô chính mình một tiếng ca ca?

Bất quá, Trần Phàm hay là xuất thủ, hấn đem trung niên nhân ngăn lại, sau đó nói: "Vị đại ca kia, nàng tiểu tiểu cô nương, ngay cả là phạm sai lầm, người ác độc mắng cũng mắng qua, chẳng lẽ còn muốn đánh người sao?"

"Ác độc?"

Trung niên nhân lạnh giọng cười nói: "Tiểu tử, người có biết hay không, nha đầu kia gần một tháng đến nay, tại ta cửa hàng, trộm đã ăn bao nhiêu được liệu? không hảo hảo từng trị nàng một trận, sao rõ ràng được lão tử trong nội tâm phần nộ?"

"Ca ca, là hấn không tốt. hấn nhìn thấy ta, liền không có hảo ý, muốn đem ta chộp tới bán, cho nên, ta mới ăn vụng hấn được liệu." thiếu nữ áo tím vội vàng giải thích nói, xem ra, tuổi còn nhỏ nàng, cũng là biết làm như vậy không đúng, nhưng nàng cảm thấy, có lý do đi làm như vậy.

"Tiểu nha đầu, người chớ nói nhảm!" trung niên nhân nhất thời lạnh lùng quát.

Trần Phàm cười nhạt một tiếng, thanh âm hơi hơi phát lạnh: "Vị đại ca kia, người cùng tiểu nha đầu này, đều là ta mới vừa quen, ta không tốt đi bình luận các người ai đang nói xạo, bất quá, đường phố này, tương tự người như vậy cửa hàng rất nhiều, tiểu nha đầu tại một tháng trong thời gian, không đi trộm người khác, chuyên đi ăn vụng người được liệu, nếu như nói nàng là kẻ cắp chuyên nghiệp, người cảm thấy, nói ra có người tin tưởng sao? ít nhất ta không tin!"

Trần Phàm đương nhiên không có trông mặt mà bắt hình dong, cảm thấy này thiếu nữ áo tím linh tính mười phần, trời sinh nhận người thích, liền đối với nàng có lòng trắc ẩn, mà là này ngăn ngừa mấy câu trong lúc nói chuyện với nhau, hấn đã nhìn ra, thiếu nữ vừa mới nói, không có ở nói dối.

"Người?"

Trần Phàm lại nói: "Thật tình rốt cuộc là như thế nào, người trong lòng mình rõ ràng, xin khuyên các câu tiếp theo, về sau làm người làm việc, hay là cần giữ bốn phận một chút hảo, nói cách khác, thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo những lời này, người có lẽ không tin, nhưng nhất định tồn tại!"

Trung niên nhân thần sắc biến đổi, lại vẫn là nuốt không trôi khẩu khí này, hấn lạnh giọng quát: "Vậy nó nàng ăn vụng ta nhiều như vậy được liệu, chẳng lẽ, để cho nàng không công ăn vụng sao?"

"Nếu như là ta, đã sớm một mồi lửa đốt đi người cửa hàng!" Trần Phàm thản nhiên nói.

Thế gian, có lẽ vì sinh tồn, có quá nhiều người làm ác, Trần Phàm không ủng hộ, lại cũng có thể đi lý giải, nhưng, đối với một cái tiểu cô nương, cư nhiên cũng có thể thi ác, đây cũng không phải là tàn nhẫn hai chữ, đủ khả năng thỏa thích thuyết mình ra.

Nhìn tại thiếu nữ áo tím liên tục trộm hấn một tháng được liệu phân thượng, coi như là để cho hấn lấy được giáo huấn, Trần Phàm mới không muốn làm nhiều mấy thứ gì đó.

"Tiểu tử, người tìm."

Lời không chưa nói xong, trung niên nhân mãnh liệt đột nhiên ngừng lại, hấn đột nhiên nghĩ tới, rồi mới bắt thiếu nữ áo tím thời điểm, bị thiếu niên này tùy ý liên cho ngăn cản hạ xuống.

Bản thân hấn mặc dù không là cái gì rất giỏi cao thủ, khả năng đủ tại đây phồn hoa chi địa, khai mở trên một nhà quy mô không nhỏ cửa hàng, tóm lại là có vài phần thực lực, hãy nhìn, thực lực của mình, tại thiếu niên trước mặt, cũng không bị coi trọng. mà nhìn thiếu niên này bộ dáng, là muốn tiến phòng đấu giá.

Liệt Thành thân là bách chiến Vực Chủ Thành, như thế thành trì bên trong phòng đấu giá, bất kể là ai cũng có thể tưởng tượng đến, có thể đi vào người, tất nhiên là có được lấy đầy đủ tài lực, mà tài lực, thường thường cũng có nghĩa là thể lực.

Không có thể lực cường đại, làm sao có thể đủ tụ tập lên khổng lồ tài lực tới?

Nghĩ đến đây, trung niên nhân lập tức đánh tan tất cả trong lòng trên nộ khí, tuy còn có điều không cam lòng, lại cũng chỉ có thể thôi lui, không dám tiếp tục đi dây dưa cái kia thiếu nữ áo tím, càng thêm không dám đi đắc tội Trần Phàm.

"Tiểu nha đầu, hiện tại không sao, nhanh chút về nhà a! bất quá nhớ kỹ, trộm đồ vật thủy chung là không tốt, về sau cho dù bị uy khuất, cũng không thể làm như vậy, biết không?"

Trần Phàm xoa nhẹ hạ thiếu nữ áo tím cái đầu nhỏ, ôn hòa cười nói.

"Ca ca, ta không có nhà, ta là một người." thiếu nữ áo tím trong hai tròng mắt, chưa phát giác ra còn có nước mắt trượt xuống xuất ra.

"Một người?"

Trần Phàm khẽ giật mình, có chút nói không ra lời, thiếu nữ bơ vơ, khó trách, bị uy khuất, cũng chỉ có thể chính mình giúp mình trút giận.

"Ca ca, ta có thể đi theo người sao?"

Thiếu nữ giữa đầu, là chẳng rơi lệ: "Ta một người, không có nhà! ta không biết muốn đi nơi nào, vẫn là cô lẻ loi bơ vơ, rất nhiều người muốn bắt ta, rất nhiều yêu thủ cũng muốn ăn ta, ca ca, mang theo ta được không nào? ta sợ!"

Trần Phàm trong nội tâm nhất thời có đau xót, hẳn có thể tưởng tượng đến, thiếu nữ một thân một mình, du đãng tại đây phương thế gian, tao ngộ đến các loại gian khổ, bởi vì hắn đã từng cũng tự mình nhận thức qua.

Nhưng mà, so với chính mình, thiếu nữ áo tím hiển nhiên muốn càng thêm bơ vơ, nàng rốt cuộc không có người thân yêu mến, càng thêm không có tránh gió cảng, chính mình bất kể như thế nào, còn có một cái Thái Nhạc điện, còn có yêu thương chính mình, đem mạng của mình nhìn nặng nhất mẫu thân!

Cho nên, Trần Phàm không chút do dự gật đầu đáp: "Hảo! người đã kêu ca ca ta, vậy sau này, người chính là ta muội muội của Trần Phàm, ta cam đoan, sẽ không để cho người chịu khổ, cũng sẽ không khiến bất luận kẻ nào khi dễ người."

"Ca ca, ca ca!"

Thiếu nữ áo tím mãnh liệt nhào tới Trần Phàm trong lòng, mặc dù là ban đầu quen, có thể thiếu nữ tại lúc này làm ra biểu hiện tới tâm tình, lại là cực kỳ tự nhiên, phẳng phất, Trần Phàm chính là nàng thất lạc nhiều năm thân nhân.

Mà loại này tình cảm, vậy mà tại Trần Phàm nơi này cũng có, chẳng biết tại sao, hắn cảm giác mình, nhất định phải hảo hảo chiều cổ, bảo vệ tốt người thiếu nữ này.

Đây là huyền diệu khó giải thích một loại cảm tình, tới quá đột ngột cũng quá mạnh mẽ, nhưng mà, mặc kệ Trần Phàm như thế nào suy nghĩ, đều là không nghĩ ra, cho nên đến cuối cùng, Trần Phàm cũng chỉ có thể đem quy nạp tại một chữ, duyên!

Hắn cùng với người thiếu nữ này hữu duyên!

"Được rồi, đừng khóc a!"

Trần Phàm chưa từng có đỡ dành qua tiểu hài tử, lại không ngại hắn tại lúc này đối với thiếu nữ áo tím tốt.

"Đói bụng rồi không có, ca ca dẫn người đi ăn cái gì a!"

"Ta không đói bụng, no bụng được!" thiếu nữ áo tím đình chỉ ní non, tự Trần Phàm trong lòng rồi đi, ngẩng đầu, lê hoa đái vũ, càng làm cho người cảm thấy đau lòng, bất quá bây giờ nàng, tựa hồ là bởi vì tìm được dựa vào, một chút ngậy thơ nụ cười, dần dần hiện lên xuất ra.

"Ca ca, ta vừa rồi ăn một đại gốc được liệu, cho nên, kẻ tiếp lương ngày thời gian, đều không cần ăn cái gì."

Nghe được chuyện đó, Trần Phàm sắc mặt không khỏi trì trệ, đây là ý gì, chẳng lẽ lại, chính mình tân thu cô em gái này từ, đúng là lấy được liệu những vật này là thức ăn sao?

"Tiểu tử, thiếu nữ này có chút cổ quái, chỉ sợ rất không đơn giản, người đến cẩn thận một chút. nàng thoát nhìn rất đơn thuần rất ngây thơ, nhưng cũng là tại nhìn thấy người, trực tiếp đối với người mà đến. đem như vậy một cái thiếu nữ giữ ở bên người, chưa chắc là chuyện tốt."

Vòm trời lão tổ trong thanh âm, có không đồng dạng như vậy ngưng trọng, lấy thực lực của hắn cùng nhãn lực, cư nhiên, cũng nhìn không ra thiếu nữ này may chi tiết, này đủ để chứng minh, thiếu nữ lại lịch không tầm thường.

"Cái này ta biết, nhưng bất kể như thế nào, ta hiện tại cũng sẽ không vứt bỏ nàng mà không để ý!"

Thiếu nữ cổ quái cùng không đơn giản, Trần Phàm như thế nào nhìn không ra, nhưng những cái này cũng không muốn nhanh, thiếu nữ bơ vơ, hẳn hiểu rõ vô cùng, nàng nếu như cùng mình hữu duyên, kia mặc kệ duyên phận này là tốt hay xấu, Trần Phàm đều nguyện ý đón lấy.

"Đúng rồi, ca ca còn không biết người tên là gì đâu này?"

"Ta là Thiên Thiên!"

"Thiên Thiên!"

"Ừ, Thiên Thiên! danh tự không phải là chính ta lấy, cũng không phải người khác cho ta lấy, ta có ký ức thời điểm, liền biết ta là Thiên Thiên."

Chương 114: đấu giá hội

Trong phòng đấu giá, người ta tập nập, so sánh với bên ngoài trên đường phố chen chúc, cũng là không chút nào yếu nửa phần, để cho không lộ hội trường đấu giá, hiển lộ Không Gian vô cùng nhỏ hẹp.

Bên cạnh nhìn quanh một hồi lâu, rốt cục tại một chỗ xa xôi góc hẻo lánh bên cạnh, tìm được lưỡng cái vị trí, Trần Phàm vội vàng mang theo Thiên Thiên ngồi xuống, bực này râm rộ, Trần Phàm dĩ vãng chưa bao giờ thấy qua.

Có thể cho dù là chưa từng thấy qua, hẳn cũng biết, có thể xuất hiện ở trong phòng đấu giá đồ vật, đều là bất phẩm chi vật, bởi vậy thường thường giá trị liên thành, có thể đạt được những vật này người, không khỏi là tài đại khí thô, có một phương nội tình hùng hậu thể lực.

Bởi vậy, nhìn thấy nhiều người như vậy, để cho Trần Phàm có chỗ hiếu kỳ.

Hỏi thăm không người ở ngoài xa, Trần Phàm mới biết được, hóa ra hẳn vận khí không tệ, hôm nay, sẽ có một hồi to lớn đấu giá hội cử hành, hơi bị hấp dẫn mà đến, chẳng những là Liệt Thành bên trong tất cả thể lực lớn, toàn bộ bách chiến vực, thậm chí xa hơn một ít thể lực lớn, đều là chạy tới.

Như thế cũng là đã chứng minh, Liệt Thành đích thực là bách chiến vực hoàn toàn xứng đáng chủ thành!

"Cũng không biết, trận này cái gọi là to lớn trên đấu giá hội, có hay không ta mong muốn đồ vật."

Trần Phàm thấp giọng đây này lẩm bẩm, cảm thụ được, này do ngọc thạch tạo thành trên chỗ ngồi, truyền đến từng trận nhàn nhạt linh khí, để cho hắn có chỗ cảm khái, liền chỗ ngồi đều là như thế chú ý, phổ trương quả nhiên rất lớn.

Toàn bộ hội trường đấu giá quy hoạch, cực kỳ sạch sẽ cùng hoàn mỹ, tại kia phía trước nhất, cũng không phải như Trần Phàm hiện tại chỗ ngồi chỗ ngồi, mà là từng tòa dung nạp nước cờ người tiểu lâu các.

Những cái này lầu các rất tinh xảo, đồng dạng cũng rất bí mật, làm cho người ở bên ngoài, vô pháp nhìn thấy tiểu trong lầu các tình hình, nhưng nghĩ đến, đang ở tiểu trong lầu các, tất nhiên là có thể nhất thấy rõ ràng trên đài đấu giá bất kỳ chi tiết.

Có thể tiến nhập tiểu trong lầu các khách nhân, nghĩ đến thân phận rất là bất phẩm, to lớn đấu giá hội, đặc sắc nhất rao hàng, hẳn cũng sẽ tại một ít tiểu lầu các bên trong sản sinh.

Bởi vậy, tiểu lầu các xuất hiện, tự sẽ khiến đến một số người thân phận sẽ phi thường bí ẩn, không bị người chỗ nhẹ dễ dàng phát giác được.

Đương nhiên, nếu như thành tâm muốn che dấu, vẫn sẽ có rất nhiều biện pháp.

Trong phòng đấu giá tuy không còn chỗ ngồi, có quá nhiều người, nhưng cũng không có ồn ào hỗn loạn thanh âm, tất cả mọi người đang lẳng lẳng cùng chờ đợi, tuy, cũng không phải mỗi người, cũng có thể ở chỗ này có thu hoạch đến, như vậy một hồi to lớn đấu giá hội, ngược lại cũng có thể làm cho người ta căng căng kiến thức.

Trần Phàm sẽ đi tới đây, một là nghĩ thử thời vận, mặt khác cũng không phải là không có ôm phát triển kiến thức nguyên nhân!

Theo thời gian chuyển dời, một đoạn thời khắc, khổng lồ hội trường đấu giá, một hồi to rõ tiếng chuông đột nhiên vang lên, chợt, tại kia bằng phẳng trên đài đấu giá, một đạo cột sáng tự cái bàn chính giữa bạo tuôn ra, đem trọn cái bàn đấu giá đều là bao phủ tiến vào.

"Hảo một đạo cường đại kết giới!"

Trần Phàm nhìn không được trong lòng chấn kinh, quang trụ ở dưới kết giới, chỉ sợ là, lột xác phạm trần đỉnh phong, thậm chí mới vào nhân hồn cảnh cao thủ, đều không nhất định có thể cưỡng ép đem phá vỡ.

Trần Phàm mặc dù cách này lưỡng đại cảnh giới còn có rất quảng đường dài, có thể hẳn rốt cuộc tại dĩ vãng, nhờ vào hóa Thần Ma tâm đại pháp, cùng Lăng Đạo nho phụ tử sinh tử đại chiến qua, bởi vậy, có thể cảm thụ được.

Sử dụng thủ đoạn như thế, cũng là có thể nhìn ra, tức sẽ xuất hiện vật phẩm, là bực nào quý trọng!

Tại kết giới kia, một vị Bạch Phát Lão Giả cứ thể xuất hiện.

Lão giả tức mục đứng thẳng, cười mà không tiếng động, một khi xuất hiện, chính là làm cho người ta một cỗ áp lực cường đại, điều này hiển nhiên là vị cường đại cao thủ, mà ở Trần Phàm phỏng đoán, lão giả này, mặc dù so với Lăng Đạo nho yếu nhược trên một ít, nhưng là vẹn vẹn là cách nhau một đường.

Nhận thức lão giả này người, lúc này liền có một hồi tiếng thán phục truyền ra.

"Không nghĩ tới, này lần đấu giá hội, dĩ nhiên là do Liệt Dương tông Khô Mộc Trường Lão tới chủ trì, quả nhiên là đại thủ bút a!"

"Có thể làm cho Khô Mộc Trường Lão chủ trì đấu giá hội, hắc hắc, lần này xem như chuyển đi này không tệ."

Nghe tiếng bàn luận xôn xao, Trần Phàm cũng là nhìn nhiều người kia vì khô mộc lão nhân vài lần.

Mặc dù là vừa tới Liệt Thành, cũng không nhận ra Khô Mộc lão nhân, nhưng Liệt Dương tông tên tuổi, Trần Phàm lại là từ những người khác trong miệng, không chỉ một lần nghe nói qua.

Toàn bộ Liệt Thành, Liệt Dương tông là hoàn toàn xứng đáng bá chủ, ít nhất là một cái trong số đó, nghe người ta nói, Liệt Dương tông Tông chủ một thân thực lực, đã là đạt đến tam hồn chi cảnh bên trong cảnh giới thứ hai, địa hồn cảnh!

Có cao thủ như thế tọa trấn, Liệt Dương tông thực lực, không thể nghi ngờ, mà phòng đấu giá này, chính là Liệt Dương tông sản nghiệp!

Vô luận là tại kia một thành trì, phòng đấu giá, đều là lợi ích thu được lớn nhất cũng là nhanh nhất sản nghiệp, Liệt Dương tông có thể có lấy như thế một phương phòng đấu giá, cũng là có thể tưởng tượng đến cái thế lực này thực lực.

Khô Mộc hiện thân không lâu sau, chính là ôm quyền nhìn chung quanh xung quanh một vòng, mà rồi nói ra: "Hoan nghênh chư vị quang lâm ta Liệt Dương tông hôm nay trận này to lớn đấu giá hội, đa tạ!"

"Chắc hẳn chư vị đều đã rõ ràng đấu giá hội quy củ, cho nên lúc này, lão phu cũng không muốn nói nhiều, còn hi vọng mọi người tuân thủ lấy quy củ, không muốn phát sinh cái gì hiểu lầm mới tốt. kế tiếp, này một lần đấu giá hội, chính thức bắt đầu!"

Tiếng nói hạ xuống, vô số đạo chờ đợi mục quang, tất cả đều là hướng Khô Mộc lão nhân hai tay trong đó.

Liệt Dương Tông Sở cử hành to lớn đấu giá hội, từ trước đến nay cũng không có gọi người thất vọng qua, lần này cũng hẳn là như vậy, cho nên, tới người tới chỗ này rất muốn biết, lần đấu giá hội này, đến cùng sẽ xuất hiện những cái kia làm cho người vô cùng động tâm đồ vật.

Khô Mộc lão nhân cũng không có làm cho ở đây tất cả mọi người chờ đợi, tay hất tâm nhẹ nhàng nắm chặt, chính là có một đạo quang đoàn xuất hiện, tại kia quang đoàn, có một cổ nhàn nhạt mùi thuốc phiêu tán xuất ra, hiển nhiên, này là một quả đan dược!

"Đây là Thần Vương Đan, lột xác phạm trần đỉnh phong cao thủ tại trùng kích tam hồn chi cảnh thì phục dụng, có thể thật lớn cam đoan, không bị tâm ma làm phức tạp, có thể làm cho tấn cấp chi lộ, trở nên dễ dàng rất nhiều! giá bắt đầu giá cả, một trăm Kim Linh tệ!"

Sau khi nói xong, Khô Mộc lão nhân chậm rãi nhắm mắt lại.

Trần Phàm đồng tử khấn xiết chặt, này kiện vật phẩm thứ nhất, liền như thế làm cho người đổ mắt, quả nhiên là trận to lớn đấu giá hội.

Tam hồn chi cảnh, thường thường cũng bị người xưng là Thiên Địa Kiềm, ý tứ là chỉ, đi thông Hạo Thiên cầu!

Như thế là được nhìn ra, tam hồn chi cảnh đối với võ giả mà nói tầm quan trọng, mà đang là vì trọng yếu như vậy, có Thông Thiên Kiềm lương danh xưng, cảnh giới này, tuyệt không phải là có thể đơn giản đạt tới.

Vô số ưu tú võ giả, đều tại trùng kích cảnh giới này thời điểm thất bại, do đó nhẹ thì tê liệt vô lực, nặng thì hóa thành đất vàng.

Nguyên nhân ngay ở chỗ hai chữ —— tâm ma!

Tâm ma là cái quái gì, khó có thể dùng ngôn ngữ đi giải thích, Vô Ảnh vô hình, lại chân thật tồn tại, tam hồn, nhân hồn, địa hồn, Thiên Hồn!

Thần hồn chính là sinh linh căn bản, cái gọi là tam hồn chi cảnh, kỳ thật chính là đang tu luyện thần hồn, để cho thần hồn cùng thân thể, cùng linh lực, tương liên, tiến tới phát huy ra cùng đại tự nhiên sánh ngang uy lực.

Đang là vì như vậy, mới có tâm ma sản sinh!

Này tâm ma cực kỳ đáng sợ, phạm là ý chí tâm tính, hơi có buông lỏng lười biếng, như vậy, liền sẽ bị tâm ma chỗ xâm nhập, từ đó đem lại cũng không cách nào thoát khỏi.

Cho dù là may mắn, bị tâm ma chỗ xâm, còn có thể xông vào tam hồn chi cảnh, có thể bởi vì tâm ma vô pháp thoát khỏi, tương lai con đường tu luyện, sẽ trở nên vô cùng khó khăn, thử nghĩ một chút, tâm ma thời khắc tồn tại, làm sao có thể đủ chuyên tâm tu luyện?

Thần Vương Đan, có thể thật lớn hạn độ cam đoan không bị tâm ma chỗ nhiễu, bức này công hiệu, sẽ để cho vô số võ giả tâm động.

Chỉ bất quá, giá tiền này cũng là thường nhân khó có thể thừa nhận.

Kim Linh tệ, cho dù là mẫu thân Phượng Tuyết hiện giờ tu vi, một tháng ở trong, cũng sẽ không luyện chế ra mấy mai, mà còn cần đầy đủ tài liệu.

Như vậy tính toán, trăm mai Kim Linh tệ, cần lột xác phạm trần đỉnh phong cao thủ, gần tới một năm thời gian mới có thể có được. mà cái giá này, còn là giá mở đầu, cũng không phải là giá sau cùng!

"120 mai!"

Khô Mộc lão nhân vừa mới nói xong hạ không lâu sau, liền lập tức có người lên tiếng hô giá.

Thần Vương Đan tác dụng thật sự gọi người vô cùng tâm động, bởi vậy, cái giá này mới xuất hiện, chớp mắt đã bị vượt qua.

"150 mai!"

"180!"

"Lưỡng trăm!"

Trong khoảng thời gian ngắn, này Thần Vương Đan giá cả, đã bị mang lên 300 Kim Linh tệ, điều này làm cho Trần Phàm âm thầm cắn lưỡi, hắn vẫn là xem thường hôm nay nam đại địa, cùng với Thiên Nam cả vùng đất vô già, đối với Thần Vương Đan khao khát.

300 Kim Linh tệ, cũng chỉ là dừng lại mấy giây thời gian, chính là bị vượt qua mà đi, cuối cùng, giá cả đến 350 mai Kim Linh tệ thời điểm, rốt cục không tại có người ra giá, bị trong đó một vị cao thủ cho đầu giá đi.

"Thiên Thiên, cảm thấy nhàm chán sao?"

Thừa dịp khe hở thời gian, Trần Phàm quay đầu hỏi, Thiên Thiên tiểu cô nương một cái, tại nơi này, không khỏi có chút buồn tẻ.

Thiên Thiên ngọt ngào cười, nói: "Có chút ít trò chuyện a, tại ca ca bên người, như thế nào nhàm chán?"

Trần Phàm trong nội tâm lại là hơi bị đau xót, hắn nghe xuất, Thiên Thiên không phải là bởi vì hắn mà qua loa, là thật tâm, nhiều năm bơ vơ, hiện giờ rốt cục có dựa vào, chỗ nói nhàm chán, chính là thân ở núi đao biển lửa, nàng đều sẽ cảm giác rất đúng hạnh phúc.

Trần Phàm không khỏi đem Thiên Thiên chặt chẽ nắm ở trong lòng, cô bé này, nhất định phải hảo hảo đau lòng lấy nàng a!

"Kế tiếp, là đệ nhị kiện vật phẩm bán đầu giá!"

Khô Mộc lão nhân thanh âm, lại lần nữa vang lên, mà ánh mắt mọi người, bởi vì Thần Vương Đan nguyên nhân, đã là hiển lộ càng thêm mong đợi.

Tại hắn giữa lòng bàn tay, đã là lại có một đạo quang đoàn chậm rãi xuất hiện, đem làm cái gì quang đoàn, có cái bóng mơ hồ chậm rãi mà ra thời điểm, một đạo cực đoan sắc bén chi khí, nhất thời quét ngang, để cho này kết giới, đều là tại rất nhỏ đựng đưa.

Hội trường đầu giá, một hồi xôn xao tiếng vang triệt, liền ngay cả Trần Phàm cũng là trầm thấp kinh hô âm thanh: "Thật là sắc bén một thanh vũ khí, chi sợ này phẩm chất, đã ở Linh cấp thượng phẩm a?"

Vũ khí cùng công pháp vũ kỹ đồng dạng, cũng chia Phẩm cấp, Linh cấp cùng Thần cấp, tại Thần cấp phía trên, hắn là còn có càng cường đại hơn, nhưng đồng dạng, đây không phải là Trần Phàm lý giải phạm trù bên trong.

Có thể làm cho ít nhất lột xác phạm trần cảnh cao thủ khó có thể cưỡng ép đánh vỡ kết giới run rẩy, vũ khí này, không thể nghi ngờ có Linh cấp thượng phẩm phẩm chất!

Đối mặt với này nhóm vũ khí, Trần Phàm cũng là động tâm roài, cho đến hiện tại, hắn đều còn không có một chuỗi tiện tay vũ khí đâu.

Lúc đó quang đoàn, bóng dáng từ mơ hồ chuyển thành rõ ràng thời điểm, Trần Phàm càng thêm tâm động!

Đó là một chuỗi, hiện ra nhàn nhạt thanh mang trường thương, sắc bén vô cùng, nếu là có thể lấy được nó, Trần Phàm liền có thể đưa hắn chỗ tu luyện nhất thức vũ kỹ, thỏa thích phát huy được, vậy sẽ trở thành hắn một cái khác át chủ bài lớn.

Trần Phàm trong ánh mắt, nhất thời hiện lên một tia nóng rực .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Hải tâm tuyệt viêm

"Thương này, tên là Bá Thương, trọng có 1500 cân, lấy tự thâm sơn hấp thu Nhật Nguyệt tinh hoa hơn một ngàn năm tinh thạch chế tạo thành, nó sắc bén cùng phẩm chất, tin tưởng mọi người rồi mới cũng cảm nhận được. giá bắt đầu giá, lưỡng trăm Kim Linh tệ!"

Trên đài đấu giá, Khô Mộc lão nhân thân nhiên nói.

Bá Thương giá cả, lại vẫn tại Thần Vương Đan phía trên. Trần Phàm mi tâm nhăn nhu một cái, nhưng chợt giãn ra ra, Thần Vương Đan chẳng quản được hiệu vô cùng thần kỳ, nhưng nói cho cùng, chỉ thích hợp lột xác phàm trần đỉnh phong cao thủ phục dụng.

Còn lại tầng thứ cùng cảnh giới cao thủ, Thần Vương Đan liền biến thành bài trí, mà Bá Thương bất đồng, chỉ cần có lực lượng đủ mức cử động, kia là có thể phát huy ra lực lượng Bá Thương.

Mặc dù chính mình không cần phải, cũng có thể cho bằng hữu của mình, hay là văn bối, bởi vậy, luận thực dụng tính, Bá Thương tại phía xa Thần Vương Đan, mắc hơn một ít, cũng là đương nhiên!

Cũng là giống như Trần Phàm sở liệu, lúc Khô Mộc lão nhân tiếng nói hạ xuống, ra giá thanh âm, chính là nối liền không dứt vang lên, thậm chí, những cái kia tiêu trong lầu các, cũng là có một ít thanh âm truyền ra.

Xem ra, thực chính là mình không dùng được, cũng có thể mua được trở thành nhân tình đi chuyển giao.

Tuy Kim Linh tệ rất trân quý, nhưng chỉ cần có đủ thực lực cùng có được không lồ thể lực, đạt được Kim Linh tệ, nếu so với Bá Thương tới dễ dàng một chút.

Mấy phút đồng hồ thời gian mà thôi, Bá Thương này giá cả, đã đến 500 Kim Linh tệ, mà còn tại phát triển động lên, bậc này tốc độ tăng tốc độ, gọi Trần Phàm có chỗ động dung, Thiên Nam này cả vùng đất, quả nhiên là tài đại khí thô thể lực rất nhiều.

Lại là đợi một lát sau, đợi cho ra giá người đã không nhiều lắm, Trần Phàm mới trầm thấp quát: "Sáu trăm ba mươi mai Kim Linh tệ!"

Trần Phàm nguyên bản có Kim Linh tệ có thể đếm được trên đầu ngón tay, tuy nói toàn bộ Thái Nhạc điện chào chống lấy hắn, mà Thái Nhạc điện cũng truyền thừa mấy trăm năm, tích lũy hạ xuống, vẫn rất có một ít Kim Linh tệ.

Bất quá, Trần Phàm cũng không thể đủ ích kỷ, đem tất cả Kim Linh tệ đều lấy ra chính mình dùng, nếu như độc hưởng tất cả tài nguyên, sẽ làm cho nhân tâm đại tán, vậy càng thêm cái được không bù đắp đủ cái mất.

Ngày nay Trần Phàm Kim Linh tệ, cũng là tại đã diệt Lãng Nhạc cùng hoa Nhạc, hắn chỗ phân ra đến một bộ phận.

Này một bộ phận Kim Linh tệ, tại ngày xưa thoát nhìn rất nhiều, có thể ở chỗ này, chân tâm không nhiều lắm, Trần Phàm toàn bộ thân giá, đều không cao hơn năm ngàn mai Kim Linh tệ.

Mà có thể có cái số này, còn là bởi vì, là hắn thất bại Lãng Đạo nho phụ tử âm mưu, làm cho cả Ngũ Nhạc đại địa không đến mức bị khống chế, trong núi lớn Lâm Khiếu cùng đông Nhạc phạm Đông Lai, chẳng quản không muốn Thái Nhạc điện một nhà phát triển an toàn, lại cũng có chỗ cảm kích, bởi vậy, khi biết Trần Phàm cần Kim Linh tệ thời điểm, bọn họ liền chủ động bỏ qua Lãng Nhạc cùng hoa Nhạc Kim Linh tệ.

Lưỡng Đại chúa tể thể lực, tất cả có mấy trăm năm nội tình, có thể cộng thêm tới Kim Linh tệ số lượng mới như vậy một ít, có thể nghĩ, thứ này khó có thể đạt được.

Có thể ở trên trời nam cả vùng đất, những cái này số lượng không coi là cái gì, lưỡng đại ở giữa thiên địa chênh lệch, rõ ràng như thể hiện lên hiện tại trước mặt Trần Phàm, gọi người cảm khái lấy.

"Sáu trăm năm mươi mai!"

Trần Phàm vừa hô xong giá, cái giá này, liền lập tức bị người đuổi kịp và vượt qua, mà chợt, lại là có tân giá cả xuất hiện.

Ước chừng phút đồng hồ thời gian qua đi, Bá Thương này giá cả, đã là đến 800 mai!

Điều này làm cho Trần Phàm có chút khó có thể thừa nhận, trầm ngâm một lát sau, liền cũng bỏ qua Bá Thương.

Tuy hắn còn có dư lực, có thể theo tốc độ như vậy hạ xuống, đạt được Bá Thương, ít nhất ngàn mai Kim Linh tệ, kia đồng giá cách, liền quá cao một ít, vì một chuỗi Bá Thương, trả giá lớn như thế giá lớn, có chút không đáng.

Nhìn thấy Trần Phàm bỏ qua, có thể nhưng có chút thất vọng, trong cơ thể, vòm trời lão tổ cười nói: "Tiểu tử, chỉ là một chuỗi Linh cấp thượng phẩm vũ khí mà thôi, hà tất nhớ mãi không quên đâu này? yên tâm đi, có cơ hội, lão tổ dẫn ngươi đi cái địa phương, đến lúc sau gọi ngươi biết, cái gì là chân chính Thần Bình Lợi Khí!"

Nghe vậy, Trần Phàm cười cười, hắn không phải là một cái sẽ xoắn xuýt người, bởi vậy, thất vọng tâm tình, cũng là rất nhanh liền tiêu tán mất.

Bá Thương đạt được hay không, mặc dù rất trọng yếu, nhưng còn chưa tới không phải lấy được không thể tình trạng!

Cuối cùng, Bá Thương này, quả nhiên là tiếp cận ngàn mai Kim Linh tệ giá cả, bị một tòa tiểu các người trong lầu cho đấu giá được.

Đối với những thứ này tiểu các người trong lầu vật, Trần Phàm có nòng nặc lòng hiếu kỳ, đi đến Thiên Nam đại địa, tự nhiên là muốn tìm Mạt Nhi, nhưng đồng thời, cũng là tăng trưởng kiến thức.

Mà võ giả cái gọi là kiến thức, một mặt là đi biết các nơi phong tình cùng thần bí, càng thêm trọng yếu, hay là nhìn một cái, những cái kia được vinh dự cao thủ chân chánh phong phạm.

Chỉ có cùng cường giả trao sò, mới có thể không ngừng tinh tiến, chỉ là một mặt canh giữ ở một phương chi địa, làm kia cao cao tại thượng chường không giả, người như vậy, vĩnh viễn cũng không thành được châu báu.

Thiên Ngoại Hữu Thiên, người giỏi còn có người giỏi hơn, chính là ý tứ này!

Tại Thần Vương Đan cùng Bá Thương lần lượt có chủ nhân, liên tiếp, lại là có thêm vài dạng trân quý khiến người ta động tâm vật phẩm xuất hiện ở Khô Mộc tay của lão nhân.

Không có bất kỳ ngoại ý muốn phát sinh, những vật này, đều là lấy vượt qua vật phẩm bản thân giá cả cho đấu giá ra ngoài, hòa bạo trình độ, cũng là cuốn toàn trường, riêng là đứng ngoài quan sát, gọi Trần Phàm mở rộng tầm mắt.

Tại một ít tham dự đấu giá trong tay người, Kim Linh tệ phảng phất là tiện tay nên đồ vật, loại kia ra giá tốc độ, cùng với giá cả tăng phúc độ, để cho Trần Phàm xem đủ rồi!

Đồng thời cũng là để cho Trần Phàm khắc sâu cảm nhận được, nếu muốn du lịch phương này thế gian, không có có đủ thực lực, căn bản không thể nào làm được. bởi vì thực lực, liền có nghĩa là Kim Linh tệ số lượng.

Nghĩ phải lấy được chính mình muốn đồ vật, nếu muốn từ chính quy con đường bên trong đạt được, không có vàng linh tệ vì chèo chống, không có khả năng đạt được.

Mặc dù là để cho Trần Phàm mở rộng tầm mắt, lại cũng để cho hắn có điều mắt nhìn qua, những cái này xuất hiện trên quý vật phẩm, ngoại trừ lúc trước xuất hiện Bá Thương, liền không còn có một kiện vật phẩm, là mà hắn cần.

Theo thời gian trôi qua đi qua, từng cái từng cái vật phẩm đấu giá bị người đập đi, lần này to lớn đấu giá thịnh hội, cũng là sắp sửa gần kết thúc.

"Lần này, xem ra là không có cái gì thu hoạch được."

Trần Phàm thì thảo thanh âm, ánh mắt kia, đột nhiên định dạng tại Khô Mộc lão nhân hai tay trong đó, mới xuất hiện quang đoàn.

Này quang đoàn, hiện lên nhàn nhạt lam sắc, đồ vật bên trong, cũng là như thế nhàn sắc, hình thái phảng phất là một đạo hòa diễm đồng dạng, tản ra một cỗ dị thường nhiệt độ cao, thế nhưng là, đây không phải là chân thật hỏa diễm, dường như là vật gì đó huyền hóa ra tới tựa như.

"Đây là?"

Trần Phàm còn đang suy đoán vật ấy danh tự, Khô Mộc lão nhân nhàn nhạt thanh âm vang vọng tại toàn bộ hội trường đấu giá.

"Vật ấy, tên là Hải tâm tuyệt viêm, lấy tự Thâm Hải chi vật, chính là khó gặp Trần Phàm, dùng để luyện được nhập Đan, hay là luyện chế cái khác chi vật, đồng đều là có thêm cực kỳ chuyện tốt phụ trợ hiệu quả."

"Quả nhiên là Hải tâm tuyệt viêm!"

Trần Phàm đồng tử chỗ sâu trong, một tia cực đoan lửa nóng, từ từ hiển hiện, cuối cùng, đem trọn cái đồng tử đều là bao trùm hạ xuống.

Hải tâm tuyệt viêm, gần như là trong truyền thuyết vật phẩm, nó đến từ vạn dặm sâu hải bên trong, trong truyền thuyết, nó ngàn năm phát triển, ngàn năm thành hình, tại quá ngàn năm, phương mới thành thực!

Trước sau tổng cộng ba thời gian ngàn năm, mới có thể hình thành Hải tâm tuyệt viêm, vật ấy mặc kệ hữu dụng hay không, riêng là khoảng thời gian này, cũng đủ để gọi người chấn kinh rồi.

Mà như thế tài năng hình thành đồ vật, như thế nào là vô dụng chi vật?

Không có gì ngoại Khô Mộc lão nhân chỗ giới thiệu những cái này, Hải tâm tuyệt viêm có một cái làm cho người ta không thể cự tuyệt đáng sợ tác dụng, tin đồn, Hải tâm tuyệt viêm có thể chính thể phục dụng hạ xuống.

Nếu là có thể ngăn cản được Hải tâm tuyệt viêm bên trong năng lượng trùng kích, như vậy, sẽ ở người khí hải, ngưng tụ thành một đạo vĩnh viễn không tắt diệt hỏa diễm.

Có này đạo hỏa diễm tồn tại, tất cả linh lực, sẽ tại hỏa diễm thiêu cháy, bị không ngừng cô đọng, mãi không kết thúc!

Từng cái võ giả linh lực, vốn là hấp thu thiên địa linh khí luyện hóa tồn tại, tới nguyên chi cảnh thời điểm, sẽ có một lần chiều sâu cô đọng thời cơ, để cho linh lực trở nên càng thêm tinh thuần.

Huyền động chỉ cảnh, dung hợp cái khác linh vật linh tính, cũng làm cho linh lực phát sinh một ít biến hóa, trừ đó ra, linh lực nếu như muốn tiếp tục bị cô đọng, vậy cần đặc thù thủ đoạn, cùng một ít thần kỳ chi vật.

Hải tâm tuyệt viêm chính là này thần kỳ chi vật một loại, nhưng so với cái khác thần kỳ chi vật, Hải tâm tuyệt viêm tác dụng, hiển nhiên càng thêm triệt để, bởi vì, nó trực tiếp tồn tại ở khí hải, không gián đoạn cô đọng lấy linh lực.

Có thể thử nghĩ một chút, linh lực đang không ngừng bị cô đọng, ngày qua ngày, năm phục một năm, vĩnh viễn không đình chỉ, loại tình huống này, chỗ sinh ra linh lực, sẽ là hạng gì tinh thuần?

Có được bậc này tinh thuần linh lực, vượt cấp, thậm chí vượt cấp mà chiến, đều là có thể thực hiện trong phạm vi.

Ở đây võ giả, đều là cao thủ, tự nhiên kiến thức nhiều quảng, những cái kia tiểu các người trong lầu, càng là cao thủ trong cao thủ, đối với Hải tâm tuyệt viêm, càng thêm là rõ ràng.

Cho nên, giờ này khắc này, ánh mắt mọi người, đều là tuân động lấy đáng sợ lửa nóng.

Nếu là có thể đạt được Hải tâm tuyệt viêm, lại còn phục dụng, mang cho người chỗ tốt, tuyệt đối là không cách nào hình dung.

Mà đối với Trần Phàm mà nói, Hải tâm tuyệt viêm hiệu dụng, tuyệt không chỉ là như vậy, hắn cũng tuyệt không có thêm Hải tâm tuyệt viêm phục dụng, đang giận trong biển ngưng tụ thành hóa diễm.

Trần Phàm cần Hải tâm tuyệt viêm, chỉ có một lý do, thứ này, chính là luyện chế Càn Khôn Luân Hồi Đan một mặt thuốc chủ yếu, không hơn!

"Hải tâm tuyệt viêm quý trọng trình độ, đã không dùng lão phu tưởng thêm kể rõ, cho nên, nó giá bắt đầu giá cả, định tại lưỡng thiên kim linh tệ!"

Tiếng nói hạ xuống, vô số chân động thanh âm truyền ra, cái giá này, quá mức ngẩng cao.đắt đỏ, làm cho vô số khát vọng đạt được, lại bởi vì giá cả mà ngưng bước, nhưng thần kỳ như thể chi vật, thế gian không chỉ quá mức thừa thớt, nghĩ phải lấy được, cũng là phi thường khó khăn.

Bởi vậy, ngẩng cao.đắt đỏ giá cả, cũng không có để cho quá nhiều người, đánh tan trong mắt lửa nóng!

Trần Phàm cũng giống như vậy, lưỡng thiên kim linh tệ giá bắt đầu giá cả, là hắn cũng chịu không nổi, hắn chỉ có không được ba ngàn Kim Linh tệ, chỉ cần mấy lần, sợ là liền vô lực đi theo.

E rằng, hiện tại bất kể là ai, cũng không thể dự đoán, Hải tâm tuyệt viêm cuối cùng giá sau cùng cách sẽ là bao nhiêu.

Nhưng bất kể như thế nào, cũng phải đi thử trên thử một lần, không có khả năng dễ dàng bỏ qua.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116: tranh đoạt

Phục dụng Hải tâm tuyệt viêm, chỉ cần ngăn cản được năng lượng của nó trùng kích, như vậy, sẽ ở khí hải, ngưng tụ một đoàn hỏa diễm, do đó cô đọng lấy linh lực, mãi không kết thúc!

Hải tâm tuyệt viêm loại này phi phạm hiệu dụng, đối với võ giả mà nói, chính là chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu thần vật!

Nhưng, mọi thứ có Âm Dương, thế sự không có tuyệt đối!

Hải tâm tuyệt viêm chẳng quản thần kỳ vô cùng, đồng thời, cũng sẽ gọi người vô cùng kiêng kỵ, bởi vì, Hải tâm tuyệt viêm bản thân, có độc, có kịch độc!

Tuy thân là võ giả, đang bảo đảm linh lực dồi dào, đối với Độc kháng tính, đều đề cao mạnh, thậm chí tu vi đạt tới cảnh giới nhất định, còn có thể làm được Bách Độc Bất Xâm.

Nhưng mà, Hải tâm tuyệt viêm Độc, thực sự không phải là người vì cái gì chế tạo ra, cũng không giống một ít yêu thú, bản thân liền có đủ răng nọc, tiến tới cầm giữ có kịch độc.

Hải tâm tuyệt viêm bản thân không độc, chỉ là bởi vì, đem làm cái gì phục dụng, năng lượng của nó cùng nhân loại bản thân linh lực lẫn tiếp xúc thời điểm, sẽ phát sinh một loại biến hóa, mà sau khi biến hóa kết quả chính là, sinh ra kịch độc!

Từ một cái khía cạnh khác mà nói, kịch độc, chính là bản thân kết quả, bởi vì kịch độc, có bản thân linh lực cấu thành, cũng là nguyên nhân này, mới khiến cho đến trừ độc quá trình, chẳng những vô cùng phiền toái, cũng là rất khó có thể làm được.

Kịch độc vốn là bản thân linh lực cấu thành, bản thân linh lực, thì như thế nào có thể đem này kịch độc cho trực xuất ra đây? muốn thành công luyện hóa Hải tâm tuyệt viêm, khiến nó hiệu quả chân chính bày ra, vô luận là ai, chỉ sợ cũng không có tuyệt đối lòng tin cùng nắm chắc.

Đây là Hải tâm tuyệt viêm lớn nhất một cái tác dụng phụ!

Nếu như không có đáng sợ tác dụng phụ, Trần Phàm tin tưởng, Liệt Dương tông tuyệt sẽ không đem cái này lấy ra đấu giá, như thế chi vật, có thể làm một cái vô giá thực lực, có không cách nào hình dung chỗ tốt, là bất kể ít nhiều Kim Linh tệ cùng cái khác Thiên tài địa bảo đều không đổi được.

Trần Phàm hi vọng, có tác dụng phụ, sẽ để cho những người muốn tranh đoạt người, dần dần cho bỏ qua, rốt cuộc, mặc kệ đồ vật có nhiều hảo, nhưng nếu như mệnh cũng không còn, đạt được cũng là uổng công.

Lam sắc quang đoàn bên trong, Hải tâm tuyệt viêm bóng dáng dần dần rõ ràng lên!

Cái gọi là Hải tâm tuyệt viêm, thực sự không phải là Nhất ngọn lửa, mà là một cây thực vật!

Vật ấy, ước đến vài chục cen-ti-mét chỉ cao, toàn thân trên dưới hiện lên trạng thái trong suốt, ánh sáng màu lam lấp lánh, cực kỳ huyền lệ, nhìn qua, như nhất tôn hoàn mỹ tác phẩm nghệ thuật.

Đơn giản là Hải tâm tuyệt viêm nhìn từ đằng xa đi thời điểm, như là một đạo đang tại hùng hực thiêu đốt lên hỏa diễm, phương là đến tên này chứ!

"Lưỡng Thiên một trăm mai Kim Linh tệ!"

Toàn bộ phòng đấu giá, ước chừng yên lặng mấy phút sau, rốt cục có người mở miệng ra giá.

Này mấy phút đồng hồ thời gian, tất cả mọi người hiển nhiên đều tại suy tính, Nhất này gốc Hải tâm tuyệt viêm giá sau cùng cách, tất nhiên sẽ là cái đáng sợ con số, có hay không có thể thừa nhận lên.

Mà mặc dù thừa nhận Khởi cũng đấu giá thành công, lại có thể bằng không ngăn cản ở Hải tâm tuyệt viêm tác dụng phụ?

Hiện giờ trong phòng đấu giá, chẳng quản mỗi người mục quang hay là tuôn động lấy nóng rực, thế nhưng là, tất cả đều từ lần đầu nghe thấy Hải tâm tuyệt viêm thì cái loại kia trong sự kích động bình tĩnh lại.

Như thế, vẫn còn ở ra giá, vô luận là tài lực, vẫn là đối với thực lực bản thân, đều có được vô cùng rõ ràng phán đoán.

Sự thật đang là như thế này, tất cả ra giá thanh âm, đều đã là từ từng cái tiểu lầu các bên trong truyền ra, toàn bộ đại sảnh, đã là lác đác vài đạo thanh âm.

Có thể thêm vào, vẫn rất có một số người, phải nói, còn là có thêm một ít thế lực tại cạnh tranh lấy Hải tâm tuyệt viêm!

Xem ra, Hải tâm tuyệt viêm lực hấp dẫn thật sự rất lớn!

Mặc dù có kia cường đại tác dụng phụ, có thể nếu như có thể tìm đến hóa giải biện pháp, Hải tâm tuyệt viêm liền có thể thành tựu xuất một phương tuyệt đỉnh cao thủ, mặc dù phương pháp kia rất khó, liền Liệt Dương tông có lẽ đều làm không được, lại không ngại những cái này thế lực lớn nghĩ phải lấy được.

Trần Phàm nhắm mắt lại, cũng không có lên tiếng, bây giờ còn xa xa không được ra giá thời cơ, hơn nữa hắn cũng biết, có thể làm cho chính mình ra giá cơ có thể hay không quá nhiều.

Đấu giá cái đồ vật này, Trần Phàm rất quen, dĩ vãng tại Thái Nhạc điện vô sự có thể làm thời điểm, sẽ xuống núi đến Thái Nhạc điện chủ thành đi xem một chút, bởi vì Thiên nguyên rửa quan hệ, hắn đi tới đa địa phương, cũng là phòng đấu giá, Trần Phàm nghĩ thu thập được đủ nhiều quý trọng vật phẩm, nhìn xem những thiên địa này đang lúc trân quý chi vật, có thể hay không giảm bớt, thậm chí hóa giải được Thiên nguyên rửa.

Đương nhiên, đây là không bao lâu một loại hy vọng xa vời!

Lại là như thế này, để cho Trần Phàm đối với đấu giá một chuyến này, có hán độc đảo lý giải.

Đấu giá đấu giá, đương nhiên là người trả giá cao đến, nhưng đôi khi, cũng không phải là là tuyệt đối, cái gọi là đấu giá, kỳ thật cũng là một loại tâm lý chiến thuật, nhiều tiền tự nhiên là hảo, nhưng tiền cũng không phải là cứ thế biến ra.

Cho nên, muốn bằng trả giá thật nhỏ, đạt được mong muốn đồ vật, cho nên, Trần Phàm đang đợi thời cơ tốt nhất!

Từng cái tiểu các người trong lầu, hẳn phải là này bách chiến vạn, thậm chí là Thiên Nam cả vùng đất đều tiếng tăm lừng lẫy thế lực lớn, vì Hải tâm tuyệt

viêm, tại đấu giá đấu giá thời điểm, chút nào cản trở cũng không có, quả nhiên mỗi cái đều tài đại khí thô vô cùng.

Chỉ là hơn mười phút đồng hồ đi qua, Hải tâm tuyệt viêm giá cả, đã đến bốn ngàn hai trăm mai Kim Linh tệ, cái số này, mặc dù không phải là Trần Phàm vốn có toàn bộ Kim Linh tệ, nhưng nếu như có thể lấy cái giá này đấu giá được, Trần Phàm trên tay còn dư lại, liền cũng chỉ có mấy trăm mai.

Mà giá cả đến cái số này, ra giá tốc độ liền càng ngày càng chậm, tuy tất cả thế lực lớn đều là thực lực hùng hậu vô cùng, nhưng Kim Linh tệ cũng không phải là cái gì đồng nát sắt vụn, có thể tùy ý có thể ném.

Bởi vậy, khi nhìn thấy chậm rãi ra giá tốc độ, Trần Phàm hai mắt mãnh liệt mở ra, hàm chứa trầm thấp thanh âm khàn khàn, vang vọng tại đây yên lặng trong phòng đấu giá.

"4800 mai Kim Linh tệ!"

Thanh âm truyền ra, nhất thời đám người đứng ngoài xem có một hồi xôn xao thanh âm, dẫn tới vô số người âm thầm cắn lưỡi, rồi mới ra giá, mặc dù là tất cả thế lực lớn tại tranh đoạt, lại tối đa chỉ có Nhất lưỡng trăm tăng tiền, chủ nhân của thanh âm này, vậy mà thoáng cái thêm 600 Kim Linh tệ, thủ bút cùng khí phách, làm cho người ta thần phục.

Mà như vậy hiệu quả, cũng là Trần Phàm cần có!

Đấu giá trong quá trình, cũng là có tìm đường sống trong cỏi chết thuyết pháp, Trần Phàm thoáng cái thêm nhiều như vậy, tất nhiên sẽ cho những người khác tạo thành to lớn áp lực tâm lý, mặc dù những người kia sau lưng đều có một phương thế lực lớn cũng không ngoại lệ.

Bởi vì ai cũng không biết, dù cho tăng giá vượt qua bốn ngàn tám, này đạo thanh âm chủ nhân còn hay không sẽ tăng giá, lại tăng thêm thiếu? tại đây dạng bảng giá tăng phúc, đến cuối cùng, dù cho lấy được Hải tâm tuyệt viêm, lại có đáng giá hay không?

Đương nhiên, nếu như Hải tâm tuyệt viêm không có lớn như vậy tác dụng phụ, vậy cho dù là liều trên chỗ có thân gia đều đáng, đáng tiếc, trên thế giới này không có nếu như!

Tại đây dưới áp lực mặt, 4800 mai bảng giá, tựa hồ đã muốn thành định cục, liền ngay cả trên đài đấu giá Khô Mộc lão nhân, đều đem muốn tuyên bố Hải tâm tuyệt viêm đấu giá chấm dứt.

Bất quá, Trần Phàm tâm cũng không có từng hạ, chỉ cần Hải tâm tuyệt viêm còn chưa tới tay, liền không thể buông lỏng, đây cũng là hấn trước sau như một tới tác phong, vô ma trên đảo, nguy hiểm như thế, hơi có lười biếng, liền có thể vạn kiếp bất phục!

Này là sinh tử rèn luyện tới phẩm chất!

"Bốn ngàn chín trăm mai!"

Ước chừng là phút đồng hồ, một đạo nặng nề thanh âm, chậm rãi từ một chỗ tiểu trong lầu các truyền ra.

Trần Phàm lông mày nhẹ giơ lên, nói: "Vẫn là 4800 mai Kim Linh tệ, bất quá, cộng thêm một mai chí linh Đan!"

"Chí linh Đan?"

Trong sân người, lại lần nữa chấn động chấn động, chí linh Đan, mặc dù không phải là vô cùng giỏi đan dược, đối với người bình thường mà nói, đó cũng là hiếm có một loại khôi phục tính đan dược, tại đại chiến thời điểm, có thể thật lớn hạn độ khôi phục tiêu hao hết linh lực, coi như là một loại bảo vệ tánh mạng đan dược.

Đặt ở trên thị trường, chí linh Đan giá cả, cũng đáng vài trăm Kim Linh tệ, nói cách khác, Nhất này lần tăng giá cả, lại là mấy trăm Kim Linh tệ!

Càng ngày càng nhiều người, đều nhìn về bất thành linh thanh âm chỗ, chính là cái kia một ít trong lầu các, phảng phất cũng là có mục quang xuyên thấu mà đến.

Chỉ bất quá, mọi người thấy chính là, có một người, tại rộng lớn áo đen, không thấy được dung mạo của hắn cùng thân hình, mà bên cạnh hắn đồng bọn, cũng là có chỗ che lấp.

Phòng đấu giá loại địa phương này, rộng rãi lẫn lộn, tuy phòng đấu giá có phòng đấu giá quy củ, nhưng rồi đi, cái quy củ này liền không tồn tại, bị người nhận ra, cũng không là một chuyện tốt.

"Vị bằng hữu kia, ngươi thật lớn khí phách, 4800 mai Kim Linh tệ cùng một mai chí linh Đan, hắc hắc, coi như là ta Thiên Huyền các, đều cảm thấy một ít hết sức."

Một đạo hơi có vài phần âm nhu thanh âm, từ một chỗ tiểu trong lầu các truyền ra, mà chỗ này lầu các, chính là đem Trần Phàm nguyên lai bảng giá đề cao một trăm Kim Linh tệ này tòa.

Thiên Huyền các là cái gì thế lực, Trần Phàm chưa từng nghe qua, bất quá hắn nghe được trong lời nói sau lưng hàm nghĩa, đơn giản muốn Thiên Huyền các tên tuổi, tới dọa mình một chút, hi vọng chính mình thức thời một chút buông tha cho.

Trần Phàm nhật nhựt nở nụ cười thanh âm, thanh âm khàn khàn nói: "Các hạ nếu như muốn, cứ tiếp tục ra giá, không nói muốn, Khô Mộc tiền bối, cũng không có người tăng giá, này Hải tâm tuyệt viêm liền là của ta a?"

Khô Mộc đang muốn gật đầu, kia cái gọi là Thiên Huyền các người, lần nữa đem âm nhu thanh âm truyền ra: "Khô Mộc tiền bối, tại giá tiền của hân, nhiều hơn một trăm Kim Linh tệ!"

Trần Phàm tâm thần chưa phát giác ra lạnh lẽo, gia hỏa này, chẳng lẽ là muốn cố ý tại buồn nôn lấy chính mình?

"4800 mai Kim Linh tệ, cộng thêm tám miếng chỉ linh Đan!"

Trần Phàm trầm giọng quát, nếu như đối phương muốn buồn nôn hân, hoặc là muốn lấy thể đề người, Trần Phàm liền trực tiếp cho hân một cái mãnh liệt.

Chỗ khai ra bằng giá, đã là vượt qua hơn vạn Kim Linh tệ, Trần Phàm cũng không tin, cái gọi là Thiên Huyền các, có thể tùy tiện tiện tiện liền có thể lấy ra nhiều Kim Linh như vậy tệ tới cùng hân chơi đùa!

Thanh âm tuy nhẹ, nhỏ, lại truyền giác ngộ, vô số người vô số ánh mắt phóng mà đến, phảng phất là muốn đem áo đen ở dưới đạo thân ảnh kia bóc lột cái tinh quang tựa như.

Chính là trên đài cao Khô Mộc lão nhân, thần sắc cũng có chỗ chấn động, hân rất ít chủ trì đấu giá hội, nhưng mỗi một lần chủ trì thời điểm, liền có nghĩa là, xuất hiện vật phẩm, sẽ dễ cho đến rất nhiều người tâm động, cùng loại với hôm nay tình huống, cũng không ít thấy!

Nhưng mà, trực tiếp tăng giá cả mấy ngàn Kim Linh tệ người, Khô Mộc lão nhân vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Ở đây những người này cũng không biết, đối với Trần Phàm mà nói, chỉ cần đạt được Hải tâm tuyệt viêm, ít nhiều tài phú cũng có thể bỏ qua.

Tài phú không có, có thể lại tránh, Hải tâm tuyệt viêm, lại là liên quan hân Trần Phàm tánh mạng, lưỡng người trong đó, há có có thể so sánh tính?

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 117: hắc ám Ma Thi

Chương 117: hắc ám Ma Thi

"Người rốt cuộc là ai?"

Yên tĩnh một lúc sau, Thiên Huyền các chỗ tiểu trong lầu các, một tiếng quát chói tai, cuộn cuộn truyền ra!

Trong thanh âm, có âm hàm lấy lạnh thấu xương sát ý, làm cho Không Gian, đều tại rất nhỏ run rẩy, rõ ràng, đối mặt Trần Phàm cử động, Thiên Huyền các người kia, là bức nào tức giận.

Trần Phàm lại là cười nhật một tiếng, nói: "Nơi này tựa hồ là đấu giá hội hiện trường, Khô Mộc tiền bối, ngài nói đúng không?"

Trên đài đấu giá, Khô Mộc lão nhân lập tức bình tĩnh, nghiêng nhìn Thiên Huyền các vị trí tồn tại, hân trầm giọng nói: "Kính xin các hạ tuân thủ ta phòng đấu giá quy củ, không để cho chúng ta làm khó, để tránh đưa tới không tất yếu hiểu lầm."

"Văn bối nhất thời nói lỡ, kính xin Khô Mộc tiền bối đừng nên trách!"

Tiểu trong lầu các, âm nhu thanh âm, mang theo một tia cung kính cùng lãnh ý nói: "Bất quá, cũng có Nhất lời muốn nói, Khô Mộc tiền bối, chừ vị, 4800 mai Kim Linh tệ, cộng thêm tám miếng chỉ linh Đan, liền là chúng ta ở đây một số người, đều khả năng không lớn tùy tiện lấy ra, ta không tin, người có thể cầm xuất ra?"

"Người' là ai, tất cả mọi người không cần đi suy đoán!"

Những lời này, tuy không tới phiên Thiên Huyền các người nói, như vậy cũng là có lấy thể đề người cảm giác, bất quá, Khô Mộc lão nhân cũng cũng không có đi ngăn cản, bởi vì hân cũng muốn biết, đến tột cùng là bằng không là ăn nói lung tung.

Trần Phàm mày kiếm nhảy lên, thanh âm tự áo đen bên trong truyền ra: "Ta có thể hay không cầm xuất ra, này không có quan hệ gì với người, mà xin hỏi

Khô Mộc tiền bối, tiến nhập phòng đấu giá thời điểm, còn cần trước trên báo có bao nhiêu thân gia sao?"

Trong thanh âm, có một chút lãnh ý, Thiên Huyền các người, không khỏi cũng quá ý thế hiếp người một chút, mà phòng đấu giá này cùng Khô Mộc lão nhân, tựa hồ cũng quên cái gọi là quy củ a?

"Vị bằng hữu kia, lão phu thất lễ, kính xin chớ trách!"

Khô Mộc lão nhân chợt lại nói: "Hải tâm tuyệt viêm, 4800 mai Kim Linh tệ, cộng thêm tám miếng chí linh Đan, này giá cả, còn có người thêm sao?"

"Hừ!"

Thiên Huyền các chỗ tiêu trong lầu các, truyền ra một tiếng hừ lạnh, lại là không có ở tiếp tục cạnh tranh, hơn vạn Kim Linh tệ, mặc dù Thiên Huyền các là thế lực lớn, cũng không phải đơn giản chỗ có thể động dụng, Hải tâm tuyệt viêm mặc dù hảo, vẫn còn không cách nào làm cho bọn họ phi phải lấy được không thể, hơn nữa, này Hải tâm tuyệt viêm cũng không phải là là bọn hắn chân chính mục tiêu.

Còn lại trong lầu các, cũng là không tại có động tĩnh truyền ra, có lẽ có người cũng dự đoán được Hải tâm tuyệt viêm, nhưng Trần Phàm Nhất này bức đường như liễu mạng tư thế, khiến cho bọn hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Một lát sau, Khô Mộc lão nhân lập tức tuyên bố Hải tâm tuyệt viêm người sở hữu!

Trong phòng đấu giá vật phẩm, đích thực là có thể đi qua đấu giá, đem vật phẩm giá trị vô hạn phóng đại.

Nhưng mà, thủy chung là cần phải có một cái điểm mấu chốt, trừ phi là hai bên hai bên đều không để cho, mới có thể cho phép một mực kéo dài nữa, trừ đó ra, đến nhất định thời điểm, liên nhất định phải đình chỉ.

Bằng không mà nói, rất dễ dàng nhận người ghi hận, Liệt Dương tông tuy vô cùng cường đại, lại cũng không có nghĩa là vô địch thiên hạ!

Nghe được Khô Mộc lão nhân tuyên bố, Trần Phàm rốt cục nhẹ nhàng thở ra, Hải tâm tuyệt viêm, cũng là rốt cục tới tay, nếu như không phải là đấu giá hội vẫn còn tiếp tục, Trần Phàm rất muốn ngay lập tức đem Hải tâm tuyệt viêm đạt được tay, chỉ có loại nào, mới tại rất đang an tâm.

Hải tâm tuyệt viêm, Vô Hoa Quả . luyện chế Càn Khôn Luân Hồi Đan Chủ được, đã chỉ kém lưỡng vị!

Buồng lòng sau khi xuống tới, Trần Phàm lực chú ý lại không có đặt ở kế tiếp tiếp tục đấu giá phía trên, với hắn mà nói, những vật khác, trừ phi là luyện chế Càn Khôn Luân Hồi Đan cần có Thiên tài địa bảo, cái khác, còn rất khó để cho hắn cảm thấy hứng thú.

Theo đấu giá hội sắp sửa gần kết thúc, mới xuất hiện vật phẩm, cũng giống như vậy so với đồng dạng trân quý thần kỳ, mặc dù Trần Phàm đã không có tâm tư, nhưng cũng là có chỗ tâm động.

Những vật này, Ngũ Nhạc cả vùng đất không có, mà nếu như không phải là Khô Mộc lão nhân giới thiệu, đại đa số, Trần Phàm cũng không nhận ra!

"Chư vị, kế tiếp, là vốn lần đấu giá hội cuối cùng ba dạng vật phẩm, đầu tiên."

Khô Mộc lão nhân tiếng nói phiêu đăng, trước người của hắn, rồi đột nhiên có một hồi cuồng bạo khí tức tràn ngập, để cho xung quanh kết giới tại nhẹ nhàng run rẩy.

Ánh mắt mọi người lập tức quăng tới, cuối cùng ba dạng vật phẩm, đó là áp ngọn nguồn rung đồ vật, vô pháp không cho người hơi bị hiếu kỳ!

Cuồng bạo khí tức bên trong xuất hiện, rõ ràng, đúng là một cỗ hình thể mười phần thân thể cao lớn, cơ hồ là đem trọn cái bàn đấu giá, không có gì ngoài Khô Mộc lão nhân chỗ Không Gian ngoại tất cả địa phương đều là chiếm cứ hạ xuống.

Nhìn qua, phảng phất là một cỗ Cường Đại yêu thú thi thể, bởi vì phát ra khí tức, cùng yêu thú hoàn toàn giống nhau, chẳng quản dường như chết đi đã lâu, có thể kia khí tức, như trước phi thường cường đại, đủ để cho đến lột xác phạm trần cảnh giới cao thủ, có chỗ tim đập nhanh!

Nhưng mà, này cỗ thi thể cũng không phải yêu thú, nó cũng không có yêu thú hình dạng, cái gọi là hình thể khổng lồ, cũng chỉ là một cái cự nhân mà thôi, liên bộ dáng của nó, cùng nhân loại giống như đúc.

"Đây là cái gì?"

Không đợi Khô Mộc lão nhân giới thiệu, Trần Phàm tâm thần lập tức hỏi.

"Tiểu tử!"

Vòm trời lão tổ thanh âm, tự phê linh châu, nóng bỏng truyền ra: "Tiểu tử, này cỗ thi thể, bất kể như thế nào, ngươi đều muốn bang lão tổ đạt được qua, mặc kệ trả giá như thế nào giá lớn, ngươi nhất định phải tới tay!"

Trần Phàm hơi hơi kinh ngạc kinh sợ, này vẫn là lần đầu tiên, nghe được vòm trời lão tổ cấp thiết khát vọng, dĩ vãng, cho dù là hắn tại nhắc tới cừu nhân của hắn thời điểm, đều chưa từng có như vậy biểu hiện.

"Lão Quái Vật, đây rốt cuộc là cái gì?"

Vòm trời lão tổ hít một hơi thật sâu, trầm giọng nói: "Nếu như lão tổ không đoán sai, đây chính là tin đồn bên trong, hắc ám Ma Thi!"

"Cái gì là hắc ám Ma Thi?" Trần Phàm vội vàng truy vấn, trong thanh âm, cũng là có một tia run rẩy.

Tuy không biết cái gì là hắc ám Ma Thi, nhưng chỉ bằng này đã vẫn lạc hồi lâu thi thể, còn có thể tàn nát ra cường đại cuồng bạo khí tức, cùng với vòm trời lão tổ khát vọng, chính là gọi Trần Phàm biết, này cái gọi là hắc ám Ma Thi, nhất định không giống tầm thường.

Vòm trời lão tổ nặng nề nói: "Tại thượng cổ thời đại, tồn tại một cái thể lực cường đại, cái thể lực này, am hiểu nhất, thực sự không phải là võ đạo thực lực, mà là, lợi dụng trong thiên địa các loại sinh linh thân thể, luyện chế ra một cỗ, có đủ linh trí linh thức, lại không có độc lập thần hồn khô lồi, loại này khô lồi, được mệnh danh là, hắc ám Ma Thi!"

"Hắc ám Ma Thi cường đại hay không, quyết định ở luyện chế người thực lực cao thấp, cùng với, bị luyện chế nguyên liệu cường đại!"

"Nhưng bất kể như thế nào, cho dù là bình thường nhất hắc ám Ma Thi, thực lực đều tại tam hồn chi cảnh, tin đồn, kia đạt đến đỉnh phong hắc ám Ma Thi, một thân thực lực, mặc dù vô pháp đạt đến Thiên này địa đang lúc cường đại nhất cao thủ tình trạng, thế nhưng là, cũng vượt xa tam hồn chi cảnh!"

Trần Phàm ngược lại hút miệng khí lạnh, vượt xa tam hồn chi cảnh, khái niệm, là hán bây giờ căn bản liền vô pháp lý giải, mà bình thường nhất hắc ám Ma Thi, lại cũng có được sánh ngang tam hồn chi cảnh cao thủ, nếu như hán lấy được này là hắc ám Ma Thi, kia chẳng lẽ không phải là ở bên người, có một cái tương đối cường đại cao thủ với tư cách là bảo tiêu sao?

Tựa hồ xem thấu suy nghĩ của Trần Phàm, vòm trời lão tổ nói: "Tiểu tử, trước mắt hắc ám Ma Thi, đã là đã không còn linh trí linh thức, dùng lời của chúng ta nói, nó đã chết đi rất nhiều năm, cho dù ngươi là có ngấp trời thủ đoạn, tại không có nắm đó kia cái thể lực thủ đoạn, căn bản không có khả năng để cho này hắc ám Ma Thi khôi phục từng là thực lực."

"Nếu là như vậy, ngươi tại sao phải cần phải đến không thể?" Trần Phàm nghi ngờ hỏi.

Hắc ám Ma Thi thắng nếu không thể khôi phục, tới tay, cũng bắt quá một cỗ vô dụng thi thể mà thôi.

"Ngươi biết cái gì?"

Vòm trời lão tổ thanh âm run rẩy nói: "Hắc ám Ma Thi, cường đại vô cùng, tức cũng đã vẫn lạc, có thể nhục thể của nó, lại là tương đối hoàn mỹ, tiểu tử, dùng nó vội tới lão tổ luyện chế thân thể, chẳng lẽ không phải là tốt nhất tài liệu?"

Điểm này thường thức, Trần Phàm hiểu!

Mới thân thể, càng là cường hãn, vòm trời lão tổ thần hồn dung nhập, chẳng những khôi phục thực lực tốc độ sẽ rất nhanh, đồng thời, cũng là có thể từ nơi này hắc ám Ma Thi, đạt được đầy đủ chỗ tốt, thậm chí, có thể kế thừa này là hắc ám Ma Thi nguyên lai hết thảy.

Đến lúc đó, vòm trời lão tổ chẳng những bản thân thực lực sẽ có bất khả tư nghị tăng tiến, chính là nhục thể của hán, cũng đem vô cùng cường hãn, chỗ tốt này, Lão Quái Vật tự sẽ không bỏ qua.

"Tiểu tử, bang lão tổ đạt được này là hắc ám Ma Thi, ngày sau, lão tổ nhất định trùng điệp hồi báo cho ngươi."

Nghe vậy, Trần Phàm cười lớn Thanh nói: "Lão Quái Vật, ngươi cần, ta tất nhiên là đem hết toàn lực tương trợ ngươi, có thể ngươi cũng nên biết, ta mặc dù là Nhất điện Thiếu chủ, có thể Thái Nhạc điện nội tình, căn bản không thể cùng nơi này bất kỳ một cái nào thể lực so sánh, thân thể của ta gia, còn chưa đủ để lấy đầu giá được này là hắc ám Ma Thi."

Một cây Hải tâm tuyệt viêm, mất hết Trần Phàm gần như tất cả Kim Linh tệ, còn đập lên tám miếng chí linh Đan, hán tuy có Luyện Đan Sư thân phận, có thể Ngũ Nhạc đại địa tài nguyên cũng không phong phú, có thể khiến hán luyện chế ra quý trọng đan dược, thật sự không nhiều lắm.

Coi như là chí linh Đan, hiện giờ tình hình kinh tế cũng không có bao nhiêu.

Hơn nữa, luyện đan chi thuật, Trần Phàm cũng không có siêu phàm nhập thánh, luyện đan chi thuật, như cũ có tầng thứ cao thấp chi phân, tương đối mà nói, Trần Phàm tại phương diện này thành tựu, bất quá là so với nhập môn tiến thêm một bước.

Luyện đan chi thuật, có ngũ đại đẳng cấp, chính là nhập môn cấp, Tụ Linh cấp, hóa Thần cấp, tông sư cấp, Đại tông sư cấp! mà nghe nói, tại Đại tông sư cấp phía trên, còn có một cái tầng thứ.

Chỉ là cái tầng thứ này, vô số năm trôi qua, mặc kệ hiện lên ít nhiều thiên phú tuyệt hảo Luyện Đan Sư, đều chưa từng vượt qua Đại tông sư cấp, trở thành kia một cái khác lĩnh vực, chí cao vô thượng tồn tại!

Đương nhiên, đừng nói Đại tông sư cấp Luyện Đan Sư, chính là tông sư cấp Luyện Đan Sư, phóng tầm mắt toàn bộ trong trời đất, vô luận như thế nào thể lực cường đại, đều đối với nó khách khách khí khí.

Luyện Đan Sư cùng thân phận Y sư, tới một mức độ nào đó, nếu so với võ giả càng cao hơn quý!

Trần Phàm hiện giờ, vền vẹn tại Tự Linh cấp, kia chỉ linh Đan, nếu như không có vòm trời lão tổ tay bắt tay lúc hướng dẫn, nếu như thần hồn của Trần Phàm chỉ lực không là phi thường hùng hậu, hẳn cũng là luyện chế không đi ra.

"Cái này người liền an tâm một ít a, hắc ám Ma Thi, hiện giờ có thể không có bao nhiêu người có thể nhận ra, Thiên Nam đại địa tuy cũng là một phương đại thiên địa, có thể tại toàn bộ thế giới, còn không coi là cái gì. tuy lão tổ không rõ ràng lắm, này Liệt Dương tông vì sao lại có một cổ hắc ám Ma Thi, nhưng người ở chỗ này, tuyệt đối là nhận thức không ra nó, cho nên, đạt được hắc ám Ma Thi, có lẽ tiêu phí giá lớn, sẽ không quá thái quá."

Nói đến chỗ này, phê linh châu, đột nhiên một đạo chùm sáng mãnh liệt bắn, Trần Phàm tâm thần khẽ động, xoáy lên này đạo quang báo, khiến nó xuất hiện ở tay mình bàn tay.

"Tu Di giới?" Trần Phàm mục quang xiết chặt!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Tu Di giới

Chương 118: Tu Di giới

Nhìn qua trong tay giới chỉ, tâm tính của Trần Phàm, cũng nhận không được nữa một hồi thần phục.

"Lão Quái Vật, ta hiện tại tin tưởng, người trước kia thật sự là cái đại nhân vật." một lát sau, Trần Phàm vừa cười vừa nói.

Kỳ thật vòm trời lão tổ trước kia là bằng không đầy đủ cường đại, này đã không cần hoài nghi, nói một câu nói như vậy, chỉ là bởi vì khiếp sợ trong lòng.

Tu Di giới, cũng đồng dạng thần vật, mặc dù không có cái khác thần vật cường đại lực công kích, lại là có thêm cái khác thần vật chỗ chưa từng có đủ năng lực cùng công hiệu.

Cái gọi là Tu Di, lấy tự phạt lời nói nạp Tu Di tại giới tử!

Ý tứ của Tu Di, có thể lý giải là vô cùng khổng lồ, thậm chí vô biên vô hạn, Tu Di giới, cũng liền có nghĩa là, trong giới chỉ Không Gian vô biên vô hạn, có thể dung nạp vạn vật ý tứ!

Đương nhiên, vô biên vô hạn hiển lộ có chút khoa trương một ít, nhưng Tu Di giới dung lượng, lại là cực kỳ khổng lồ.

Thân là Thái Nhạc điện thiếu điện chủ, Trần Phàm tự nhiên cũng có được tương tự Tu Di giới công hiệu đồ vật, nhưng mà, cùng Tu Di giới so với, quả thật chính là kiến hôi cùng núi cao có khác.

Tại thế gian này, có được một mai Tu Di giới, đó chính là thực lực cùng thân phận biểu tượng!

Bất kỳ cực kỳ vật trân quý, nhưng nếu không có đủ thực lực, như thế nào có thể có được, mặc dù là nhận được, thì như thế nào cam đoan không bị người khác cho đoạt đi?

Vòm trời lão tổ ngưng Thanh nói: "Tiểu tử, chiếc nhẫn kia bên trong đồ vật, là lão tổ Nhất này thân cất chứa, tuy phong phú, tuy rất nhiều, có thể tiểu tử người cũng cho lão tổ ta tính lấy một chút dùng, dùng bại hết."

"Hắc!"

Trần Phàm giao hoạt cười, nói: "Lão Quái Vật yên tâm, ta cũng không phải là lòng tham không đáy hạng người, có vật của ta muốn, ta sẽ không khách khí, không phải là ta cần có, ta cũng sẽ không tâm động."

Vòm trời lão tổ chợt trầm mặc xuống, hẳn sẽ đem Tu Di giới giao cho Trần Phàm, tự cũng là do sử dụng ý tứ, rồi mới một câu kia, cũng chỉ là cảnh cáo một chút Trần Phàm, không muốn đắc ý quên hình, vô luận vật gì, không duyên cớ có được, cũng sẽ không quý hiếm, đây là tại nhắc nhở Trần Phàm.

Khổng lồ trong phòng đấu giá, tất cả mọi người là để nhìn chăm chăm kia chiếc hắc ám Ma Thi, qua một hồi lâu, từng người mới chậm rãi thu hồi ánh mắt, mỗi người trong ánh mắt, cũng có lấy một ít nghi hoặc, hiển nhiên, không biết này thi thể chân chính lai lịch.

Trên đài đấu giá, Khô Mộc lão nhân nói: "Này cổ thi thể, là ta Liệt Dương tông Tông chủ đại nhân, tại trong núi sâu rèn luyện thi vô ý phát hiện, tuy cho

đến hiện tại, cũng còn không rõ ràng lắm này thì thể chân chính giá trị là cái gì, bất quá, nó thân thể cứng rắn vô cùng, chúng ta sử dụng chư nhiều phương pháp, cũng không có thể đem mở ra, mặc dù là có không muốn phá hư nguyên nhân, cũng đủ để chứng minh nó thân thể cường hãn."

"Trừ đó ra, chúng ta cũng là phát hiện, này thì thể, còn ẩn chứa Nhất cổ năng lượng cường đại, nếu như có thể đạt được, đem luyện hóa quy về bản thân, chắc hẳn có thể làm cho tu vi tiến nhanh!"

"Cho nên, nó giá bắt đầu giá vì, ba ngàn Kim Linh tệ!"

Nghe được Khô Mộc lão nhân giới thiệu, Trần Phàm hơi hơi nhẹ nhàng thở ra, quả nhiên, vẫn chưa có người nào nhận ra đây là hắc ám Ma Thi, như thế, cạnh tranh, sẽ dễ dàng một chút.

Mà ở Khô Mộc lão nhân tiếng nói hạ xuống, trong sân cũng không có hô giá thanh âm xuất hiện.

Khô Mộc lão nhân chẳng quản giới thiệu có chút tỉ mỉ, hơn nữa, mọi người tại đây cũng cái cao thủ, nhãn lực của bọn hắn, cũng là có thể phát hiện đến hắc ám Ma Thi một ít kỳ lạ chỗ.

Nhưng mà, những cái này kỳ lạ, liền ngay cả Liệt Dương tông cũng không thể rõ ràng đến ra, ở giữa sân mấy thế lực lớn, chẳng quản tự nhận sẽ không so với Liệt Dương tông yếu, có thể cũng không cách nào lướt qua Liệt Dương tông.

Bởi vậy, tất cả mọi người có chút trầm mặc, bọn họ biết, thứ này bí mật bị giải khai, không thể nghi ngờ, sẽ đạt được thiên đại chỗ tốt, chỉ khi nào đã thất bại, sẽ hoa giá cao đạt được một cổ phế vật, này đánh bạc tính chất quá lớn, không thể không làm cho người cẩn thận một ít.

Nhìn thấy trong sân an tĩnh, kia một mực bảo trì phong phạm vân khinh Khô Mộc lão nhân, ánh mắt, chưa phát giác ra hiển lộ ra một tia vô cùng lo lắng, nếu là lưu phách, tự nhiên sẽ không đối với Liệt Dương tông thanh danh tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì, thế nhưng là, những người kia bán không được, tương đối mà nói, đối với Liệt Dương tông mà nói, lại là có chút cái được không bù đắp đủ cái mất.

Lúc trước vì đạt được nó, Liệt Dương tông hao tổn đại giá lớn, cũng không muốn, như vậy trở thành phế vật đặt ở trong tông!

"3100 Kim Linh tệ!"

Cuối cùng tại phút đồng hồ thời gian, một giọng nói chậm rãi vang lên, Khô Mộc lão nhân cũng chợt thở ra một hơi, cho dù là không có ai đang tiếp tục tăng giá, liền cái giá này bán đi, tốt xấu, cũng có thể bù đắp một chút trở về, chung quy so với đặt ở trong tông không người hỏi thăm tốt.

Có thể lúc Khô Mộc lão nhân đã nhận ra thanh âm chủ nhân, hắn mí mắt nhẹ nhàng nhấp nháy dừng, chủ nhân của thanh âm kia, rồi mới hao tổn hơn vạn Kim Linh tệ tới tay Hải tâm tuyệt viêm, hiện giờ lại?

Khô Mộc lão nhân không phải là hoài nghi Trần Phàm có hay không tài lực, mà là, người sau nếu như tại không tầm thường trong góc ngồi lên, tất nhiên thân phận sẽ không quá hiển hách, bằng không mà nói, sẽ là trong phòng đấu giá khách quý, tiểu trong lầu các, có hẳn một chỗ chỉ địa.

Tuy thế gian các nơi, đều có Tầng Long Ngọa Hồ đồng lứa, không nguyện ý quá mức làm cho người ta nhìn chăm chú, nhưng Khô Mộc lão nhân tự nhận, đi đến phòng đấu giá này người, trước đó bọn họ cũng đã có dò xét, trừ phi là loại kia tu vi cao thái quá hạng người, bằng không thì, vô pháp ở chỗ này che dấu.

Mà loại này, cao đến vô cùng thái quá cao thủ, Khô Mộc lão nhân còn không có phát hiện, như vậy nói cách khác, hiện giờ này đạo thanh âm chủ nhân, thực sự không phải là cao hiển hách.

Thế nhưng là, liền một người như vậy, cư nhiên khí phách lớn như vậy cùng thủ bút, gọi người sao không kinh hãi?

"Ba ngàn lưỡng trăm Kim Linh tệ!"

Trần Phàm tiếng nói hạ xuống không lâu sau, chính là lại có một giọng nói vang dội, mà nghe được thanh âm này, Trần Phàm đuôi lông mày hơi hơi xiết chặt, bởi vì âm thanh này, đang là đến từ Thiên Huyền các, mới vừa cùng hắn tranh đoạt Hải tâm tuyệt viêm người kia.

"Gia hỏa này, cùng ta gach lên sao?"

Vì Hải tâm tuyệt viêm, mặc dù đối phương là Thiên Huyền các người, Trần Phàm cũng không cố trên quá nhiều, nhưng đồng dạng, hắc ám Ma Thi chính là vòm trời lão tổ cực kỳ khát vọng chi vật, cũng là không thể không đắc tội.

Bất quá, Trần Phàm cũng không có tiếp tục, hắn muốn xem trước một chút, không có gì ngoài Thiên Huyền các, đến cùng còn có những người nào, đối với hắc ám Ma Thi cảm thấy hứng thú, nếu như chỉ là Thiên Huyền các, kia cho dù là có ý nhắm vào, cũng chỉ có thể tới gach lên.

Nếu như còn có thế lực khác, liền có thể chậm rãi chờ đợi thời cơ tốt nhất xuất hiện.

Trong phòng đấu giá, lại là một hồi thời gian ngắn trầm mặc, Trần Phàm thấy được Khô Mộc lão nhân bắt đầu dĩ muốn tuyên bố cuối cùng kết quả, hắn đang muốn ra giá, rốt cục có một đạo thanh thúy Thanh tự mặt khác một chỗ tiểu trong lầu các vang lên.

"3300 Kim Linh tệ!"

Nghe được thanh âm này, Thiên Huyền các chỗ, kia âm nhu tiếng cười, giả bộ tiêu sái truyền ra: "Nếu như trên Thanh Tông khắc sâu trong lòng Tiên Tử muốn, kia tại hạ cũng chỉ phải nhịn đau bỏ những thứ yêu thích."

"Đáng giận!"

Trần Phàm trầm thấp thăm mắng Thanh gia hỏa này quả nhiên là châm đối với chính mình tới, chợt, Trần Phàm chỉ phải lên tiếng nói: "Ba ngàn 400 Kim Linh tệ!"

"3500!"

Trần Phàm thanh âm vừa Khởi đạo kia âm nhu thanh âm liền theo sát lấy xuất hiện, châm này đối với Chi Ý, đã là phi thường rõ ràng.

"Ba ngàn sáu!"

Nếu là cố ý nhằm vào, liền cũng không có cái gọi là thời cơ không thời cơ, Trần Phàm lập tức lên tiếng hô.

"Ba ngàn bảy!"

Không ngoài sở liệu, âm nhu thanh âm lại một lần vang lên.

Hai người thanh âm, chính là liên tiếp không ngừng vang lên, kia giá cả, cũng là tùy theo tăng vọt mà lên, cũng không lâu lắm, đã đến tám ngàn 600 kinh người giá tiền.

"Tám ngàn bảy!"

Kia âm nhu thanh âm, không vội không Từ vang vọng, mà ở thanh âm, có một tia trào phúng cùng giễu cợt, người này hiển nhiên cũng là hiểu thế hạng người, biết Trần Phàm cần này hắc ám Ma Thi.

"Lão Quái Vật, chúng ta buông tha đi!" Trần Phàm tâm thần rét lạnh vô cùng.

"Không thể!" vòm trời lão tổ vội vàng nói.

Trần Phàm lạnh lùng cười cười, nói: "Để cho hán phái đi thi như thế nào, bằng thực lực của ngươi, chỉ cần hán rời đi Liệt Thành, thứ này, ngươi còn sợ cầm không trở lại sao?"

"Lời tuy như thế, nhưng không khỏi cao phiến toái, hơn nữa lão tổ còn không nghĩ gây thêm rắc rối! tiểu tử, lão tổ trong giới chỉ, có đầy đủ Kim Linh tệ, chẳng quản kêu giá!"

Vòm trời lão tổ xuất hiện, tất sẽ khiến cho sóng to gió lớn, hán tuy cường đại, rốt cuộc không có thân thể, cũng không tại đỉnh phong trạng thái, hơi có biến cố, khả năng vạn kiếp bất phục.

"Ta tuy không đau lòng, lại cũng không muốn bị trở thành kẻ đàn!"

Nhìn lên trời Huyền các chỗ tiểu lâu các, áo đen ở dưới mực quang, có tí ti rét lạnh.

Bất quá, vòm trời lão tổ lời cũng có đạo lý. Trần Phàm chợt đề xuống trong lòng lửa giận, lạnh nhạt quát nhẹ: "Một vạn Kim Linh tệ!"

Vừa dứt lời, Trần Phàm lại nói: "Này thi thế, ta đích xác rất dự đoán được, cho nên, không quan tâm Kim Linh tệ, bất quá, trong nội tâm của ta tự có điểm mấu chốt, các hạ chẳng quản nhằm vào qua, nhưng phải nhắc nhở các câu tiếp theo, ngàn vạn chờ tới khi ta điểm mấu chốt thời điểm, ngươi còn không biết tình, nói cách khác, rốt cuộc là ai tại thua thiệt, vậy xem vạn khí."

Thiên Huyền các chỗ tiểu trong lầu các, kia âm nhu thanh âm lạnh lùng khẽ hừ, nói: "Vị bằng hữu kia, ngươi là đang uy hiếp ta sao?"

"Không thể nói là uy hiếp, mà là nhắc nhở một chút!" Trần Phàm thản nhiên nói.

"Không cần!"

Âm nhu thanh âm, bỗng có một hồi lạnh lẽo: "Một vạn lẻ một!"

"Một vạn Nhất!" Trần Phàm không hề nhượng bộ chút nào!

"Một vạn một ngàn Nhất!"

"Một vạn hai!"

"Một vạn hai nghìn Nhất!"

"Một vạn năm!"

"Người?"

Âm nhu thanh âm chủ nhân, có chút cùng không nổi nữa, Trần Phàm rồi mới, không có khả năng đối với hắn không có sản sinh ảnh hưởng, hắn là có thể cộng vào, nhưng nếu như Trần Phàm bỏ qua?

"Người rốt cuộc là ai?"

Âm nhu thanh âm có chút hỗn hển, thân là Thiên Huyền các người, hơn nữa địa vị cực kỳ bất phàm, những năm gần đây, còn chưa bao giờ bị như thế đối đãi qua, hắn tự nhiên sẽ không cho là chính mình sai rồi.

Trần Phàm cười nhạt một tiếng, nói: "Khô Mộc tiền bối, nếu như không có người tiếp tục tăng giá, này cỗ thi thể, hắn là thuộc về ta a?"

Này đồng dạng là đang nhắc nhở lấy Khô Mộc lão nhân, là thời điểm thấy tốt thì lấy, Thiên Huyền các người cố ý nhắm vào, ai nấy đều thấy được, Nhược tiếp tục nữa, mặc kệ ai cuối cùng đạt được, hắn Liệt Dương tông chi sợ cũng sẽ có điều phiền toái.

Khô Mộc lão nhân mắt nhìn Thiên Huyền các chỗ, một lát sau, nói: "1,5 vạn Kim Linh tệ, này thi thể, về người!"

"Đa tạ Khô Mộc tiền bối!"

Trần Phàm chợt thu hồi ánh mắt, trong lòng, vẫn là nhân nhật tức giận tại tuôn động, 1,5 vạn Kim Linh tệ, mặc dù là vòm trời lão tổ, lại cũng bỏ ra quá nhiều tiền tiêu uổng phí, Thiên Huyền các .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 119: khô ~ thảo

"Kế tiếp, là cuối cùng kiện vật phẩm thứ hai ."

Vừa mới có chỗ từ rồi mới trong lúc khiếp sợ phục hồi tinh thần lại mọi người, mục quang lại lần nữa có chút tan rã lại.

Khô Mộc lão nhân hai tay trong đó, xuất hiện một đạo óng ánh cực kỳ kim sắc quang đoàn!

Kia quang đoàn diện tích rất nhỏ, ước chừng chỉ có ba cái bàn tay cỡ, nhưng quang đoàn cực kỳ huyền lệ, nhất là, có một đạo vô pháp lý giải ba động, bỏ qua xung quanh kết giới, nhẹ nhàng phiêu tại toàn bộ hội trường đấu giá bên trong.

Trần Phàm tâm thần ngưng ngưng tụ, tiếp xúc đến này ba động, hắn rõ ràng cảm ứng được, dường như có một đạo không giống tầm thường khí tức, từ cái này ba động bên trong vọt tới.

Tiếp xúc đến này khí tức, Trần Phàm chỉ cảm thấy tinh thần chấn động, một loại sáng khoái tinh thần cảm giác, trong chớp mắt xông lên đầu!

"Đây rốt cuộc là vật gì?"

Riêng là phát ra khí tức, liền khôi phục người mệt mỏi, để cho trạng thái trong chớp mắt khôi phục đỉnh phong, kia bản thể của nó, lại nên có như thế nào thần kỳ đâu này?

Kim sắc quang mang bao phủ xuống, bày biện ra tới, là một cây hơn mười centimet cao thực vật, này thực vật, như là một cây thảo, toàn thân nhìn qua rất là dài nhỏ, ở trên kim mang tràn ngập, như ánh mặt trời chiếu.

"Chư vị, đây là khô ~ thảo ."

Trong tiếng nói, Từng đạo một chút bối rối, không ngừng tự phòng đấu giá các nơi vang lên, hiển nhiên, này khô ~ thảo, vô cùng rất giỏi.

"Lão Quái Vật, cái gì là khô ~ thảo?" Trần Phàm liền vội vàng hỏi, có thể được xếp hạng cuối cùng kiện vật phẩm thứ hai lấy ra đấu giá, thứ này, định có chỗ hơn người.

"khô ~ thảo a!"

Vòm trời lão tổ trầm ngâm một lát sau, nói: "Khô ~ thảo, trong truyền thuyết, có Lưỡng đại công hiệu quả, thứ nhất, cô này có tâm, như thể gian vạn vật đồng dạng, mùa xuân nảy mầm, mùa đông héo rũ, tên cô khô tâm!"

"Nếu cô được đến vậy tâm, có thể luyện chế thành chúng ta mặt khác một lòng tạng (bản), thời khắc máu chốt, Có thể người bảo lãnh một mạng!"

"Thứ hai!"

Vòm trời lão tổ tiếp tục nói: "Bởi vì cô khô trong lòng còn có, cô này kinh lịch vạn năm tuế nguyệt mà không già, cho nên, khô ~ thảo, không chỉ có vĩnh viễn dừng lại dung nhan hiệu quả, trong truyền thuyết, có thể khởi tử hồi sinh, chỉ cần vẫn còn một hơi, mặc kệ nhiều nghiêm trọng tổn thương, cũng có thể rất nhanh khôi phục lại."

"Thần kỳ như vậy?"

Vòm trời lão tổ gật gật đầu, nói: "Tuy lão tổ chưa từng gặp qua, cũng không có được qua khô ~ thảo, thế nhưng là, từng cái biết vật ấy người, đều là như thể tôn sùng, như thể kính ra, cho dù là có chút bị khuyếch đại, khô ~ thảo, cũng có thể có chênh lệch không nhiều lắm thần kỳ."

Trần Phàm lặng rồi ngẩn người, vội hỏi: "Nếu như ta được đến, hội bằng không giúp ta hóa giải Thiên nguyên rủa?"

"Tiểu tử, ngươi liền đừng suy nghĩ nhiều, Thiên nguyên rủa, chính là trời xanh chi lực ẩn ở trong, tục ngữ nói, Thiên Mệnh không thể sửa, nếu muốn nghịch thiên hành sự, chỉ có luyện hóa trời xanh chi lực."

vòm trời lão tổ thân nhiên nói.

Nghe vậy, Trần Phàm chưa phát giác ra có một vòng vẻ thất vọng lướt qua, hẳn đúng là vẫn còn nhìn trời nguyên rủa rõ ràng không nhiều đủ, rốt cuộc, trực tiếp hiện ra bên ngoài, chỉ là tuổi thọ mà thôi.

Thiên này nguyên rủa mặc dù đối với Trần Phàm tạo thành áp bách rất nhiều, có thể tính ra một lần đó, cũng chỉ là đối với tu vi áp chế, không có gì ngoài cùng thọ hạn ra, Thiên nguyên rủa tựa hồ là không tồn tại.

Thiên nguyên rủa không phải là tổn thương, càng thêm không phải là bị trực tiếp công kích, khô ~ thảo tác dụng, ở trên người hẳn liền hiển lộ cực kỳ có hạn.

Bất quá, không có vượt qua quá lâu, Trần Phàm mục quang, liền trở nên có vài phần nghiền ngẫm lên.

"Cả trận đấu giá hội, những cái kia thế lực lớn người, cũng không có mấy lần xuất thủ, xem ra, bọn họ tất cả mục tiêu, đều là đặt ở này khô ~ thảo trên cơ thể, ha ha, chuyện kể tiếp, nhất định sẽ chơi rất khá."

Trên đài đấu giá, Khô Mộc lão có người nói: "Khô ~ thảo, chắc hẳn cũng không cần lão phu quá nhiều giới thiệu a? hiện tại bắt đầu giá bắt đầu, lên đập giá, một vạn Kim Linh tệ!"

Lời này vừa nói ra, toàn trường đều có loại ngốc trẻ cảm giác, bức này giá bắt đầu giá, chỉ sợ không phải người bình thường đủ khả năng tham dự vào?

tuy giá cả cao thái quá, nhưng rất nhanh, đã có người bắt đầu rồi đấu giá, hơn nữa, thanh âm kia, chưa từng có do dự chút nào.

Thế gian này, quý trọng chi vật tuy rất nhiều, nhưng cá nhân mệnh, đều chỉ có một mảnh, đạt được khô ~ thảo, tương đương với có mặt khác một cái mạng bên người, đây đối với những cái kia cường đại cao thủ mà nói, không thể nghi ngờ rất là hấp dẫn người.

Mà những cao thủ này, há lại sẽ cao quan tâm Kim Linh tệ? cho bọn hắn mà nói, Kim Linh tệ, chỉ là thời gian!

Bởi vậy, đem làm cái gì có người bắt đầu đấu giá, ngăn ngừa phút đồng hồ thời gian vừa qua khỏi, này khô ~ thảo giá cả, đã bị mang lên 1,5 vạn Kim Linh tệ, Này đã cùng Trần Phàm lúc trước đạt được hắc ám Ma Thi thi giá cả ngang hàng.

Lại còn, còn chưa kết thúc, cạnh tranh vẫn còn tiếp tục lấy!

Trần Phàm cũng là phát hiện, tất cả tham dự người cạnh tranh, đều là đến từ những cái kia tiểu trong lâu các thế lực lớn, thời kỳ, Thiên Huyền các người, cũng là hô nhiều lần.

như thế xem ra, bao gồm Thiên Huyền các ở trong tất cả thế lực lớn, chân chính mục tiêu, hẳn phải là này khô ~ thảo.

"Tiểu tử, ngươi đối với này khô ~ thảo không động tâm sao?"

Mắt thấy Trần Phàm đang quan sát, không có chút nào muốn tham dự đến cạnh tranh trong hàng ngũ, vòm trời lão tổ vừa cười vừa nói.

Tuy này khô ~ thảo, vô pháp hóa giải Thiên nguyên rủa, có thể dùng để bảo vệ tánh mạng, chính là là phi thường chuyện tốt thần kỳ chi vật, có nó trên tay, ít nhất là không cần lo lắng lúc nào sẽ đột nhiên bị người giết chết.

Trần Phàm cười nhạt Thanh nói: "Bảo vệ tánh mạng đồ vật đích xác rất tốt, chỉ là ta lo lắng, có nó, ta sẽ càng thêm trắng trợn, Lão Quái Vật, ngươi liền

không lo lắng sao?"

Phệ linh châu, vòm trời lão tổ hơi có hư ảo thần sắc, đột nhiên run rẩy một cái, hiển nhiên, hẳn nghe hiểu Trần Phàm trong lời nói ý tứ.

Thiên nguyên rửa, một nhọc Trần Phàm nhiều năm, lại càng là một nhọc Trần gia trước sau mấy trăm năm, hóa giải nó biện pháp tuy đã xuất hiện, có thể con đường phía trước quá mức khó khăn.

Trần Phàm phải đối mặt, cơ hồ là một người chết (vấn) cục!

Mấy năm tuổi thọ, đừng nói tìm được toàn bộ Hạo Thiên kính, có thể tập hợp đủ nhiều hơn phân nửa, vận khí cũng đã là đầy đủ hảo!

Cho nên, dưới loại tình huống này, Càn Khôn Luân Hồi Đan liền hiển lộ rất trọng yếu!

Nhưng, Càn Khôn Luân Hồi Đan rốt cuộc còn kém Lưỡng vị Chủ được, lúc nào có thể thu tới tay, đây không phải Trần Phàm đủ khả năng quyết định.

Bởi vậy, tại một ít thời điểm, Trần Phàm nhìn như bình tĩnh, kì thực trong nội tâm vô cùng sốt ruột.

Lúc Nhất cá nhân, tại trùng điệp dưới áp lực, mặc kệ tâm tính là như thế nào cứng cỏi, có lẽ cũng sẽ ở nào đó thời khắc này, làm ra không thể tưởng tượng sự tình, Trần Phàm cũng không ngoại lệ, hẳn chỉ bất quá, so với những người khác muốn càng thêm thanh tĩnh một ít, có thể sớm biết, hẳn có lẽ sẽ làm ra điên cuồng cử động.

Lúc này, nếu như Trần Phàm lấy được khô ~ thảo, như vậy, đem làm cái gì đặc biệt thời điểm đến nơi, Trần Phàm liền đem càng thêm điên cuồng, Nhất là vì đại nạn đem đến, một cái khác chính là, hẳn tương đương với có Lưỡng cái mạng bên người.

Đem làm cái gì vô tri không sợ, biến thành không có sợ hãi không sợ, chỗ làm được sự tình, sẽ trở nên không chỗ có kỵ!

"ngươi là trọng tình trọng nghĩa người!" sau một hồi, vòm trời lão tổ trầm giọng nói.

Nghe vậy, Trần Phàm không thể bỏ trí bằng không cười, không có tiếp tục lấy cái đề tài này, chỉ cần vòm trời lão tổ minh bạch ý của hẳn là được rồi, Về phần khô ~ thảo, đối với Trần Phàm mà nói, chỉ là một cái mượn cớ mà thôi.

Tại Trần Phàm cùng vòm trời lão tổ ngăn ngại nói chuyện với nhau trong thời gian, này khô ~ thảo giá cả, đã là kinh người đạt đến một vạn tám ngàn mai Kim Linh tệ, mà cái số này, tại sau một lát, liền lập tức bị đổi mới.

Mấy cái này thể lực lớn, quả nhiên mỗi cái đều là nhân vật có tiền!

Trần Phàm cũng mừng thầm, kia Hải tâm tuyệt viêm bởi vì có một cái trí mạng nhược điểm, cho nên, cảm thấy vô pháp gánh chịu người, cũng không có xuất thủ cạnh tranh, đối với những thứ này thể lực lớn mà nói, quá cao giá cả, cũng có nghĩa là không có lợi nhất, lúc này mới bị hẳn cho lấy được.

mà kia hắc ám Ma Thi, cũng là người ở chỗ này kiến thức không nhiều đủ quảng, nói cách khác, chỉ bằng bây giờ kịch liệt, chẳng quản vòm trời lão tổ Tu Di giới bên trong cực kỳ thịnh soạn, Có thể có được, chỉ sợ cũng phải trả quá lớn giá lớn.

Hiện tại, lúc này chút thể lực chân chính bắt đầu, mới gọi Trần Phàm biết, đạt được Hải tâm tuyệt viêm cùng hắc ám Ma Thi, là như thế nào may mắn!

Bất quá, may mắn về may mắn, thời kỳ chỗ chuyện không vui, Trần Phàm cũng không có quên.

Mất nhìn Thiên Huyền các vị trí tồn tại, Trần Phàm bên khoe miệng, giờ lên một vòng lạnh lùng đường cong.

"dự đoán được khô ~ thảo, sẽ không để cho các người thực hiện được, ít nhất, cũng phải trả gấp mấy lần trở lên giá lớn mới có thể!"

Kịch liệt cạnh tranh vẫn còn tiếp tục, lúc đó giá cả, Đạt tới hai vạn ba ngàn mai Kim Linh tệ, trong sân vẫn còn tiếp tục đấu giá người, đã chỉ có Tam Gia.

Trong đó một nhà, chính là Thiên Huyền các, mặt khác một nhà, là bị kia Thiên Huyền các người, xưng là khắc sâu trong lòng Tiên Từ trên Thanh Tông, hoàn hữu một nhà, Trần Phàm không biết thân phận chân thật, nhưng nghĩ đến, có thể tiếp tục cùng Thiên Huyền các cùng trên Thanh Tông tranh đoạt, lại ở vào lầu các, tất nhiên cũng là một phương thực lực hùng hậu thể lực lớn.

Bởi vì chỉ có Tam Gia tại cạnh tranh, cho nên giá cả dâng lên, cùng với lẫn nhau trong đó, đều không có dừng chút nào lưu lại, bởi vì sợ là hơi có do dự, mà bị người khác đoạt lấy tiên cơ, đến cuối cùng hội mất đi khô ~ thảo.

Trong thời gian thật ngắn, khô ~ thảo giá cả, rõ ràng đã đến ba vạn Kim Linh tệ!

đáng sợ con số, làm cho trong phòng đấu giá những người khác, đều là thần sắc chấn kinh, đối với người bình thường mà nói, ba vạn Kim Linh tệ, vậy đơn giản phải không có thể tưởng tượng giống như.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: báo ứng khó chịu

"Ba vạn lẻ một trăm Kim Linh tệ!"

Lúc này mấy chữ, hồi hột vang lên thời điểm, toàn bộ có chút nặng nề phòng đấu giá, như là bình tĩnh hồ nước, trong lúc đó rơi xuống một tảng đá lớn tựa như, chấn động xuất từng tầng rung động.

Vô số người mục quang, nhất thời hướng thanh âm truyền đến vị trí nhìn lại, khi nhìn thấy, là cái kia thần bí Hắc bào nhân khai ra cái giá này, người ở chỗ này, đều là có chỗ kinh sợ trẻ.

Người này, không khỏi cũng quá .

Thiên Huyền các chỗ tiểu trong lầu các, nhất thời có một hồi khác thường động tĩnh truyền ra, hiển nhiên, Thiên Huyền các người không nghĩ tới, thời điểm mấu chốt, lại có người xuất ra cạnh tranh.

Mà khi nghe rõ ràng thanh âm, nhất thời cũng đã minh bạch, có lẽ, đây không phải tại cạnh tranh khô ~ thảo, chỉ là đơn thuần tới phá hư mà thôi.

"Ha ha, vị bằng hữu kia, thật lớn khí phách cùng sự can đảm!"

Trên Thanh Tông chỗ tiểu trong lầu các, mới vừa nghe qua thanh thúy thanh âm truyền ra, âm thanh này, cũng không có địch ý, nghĩ đến đối với Trần Phàm hành động bây giờ, rất là thương thức.

Lần nhau đều là thể lực cường đại, trên Thanh Tông tự nhiên là không nguyện ý Thiên Huyền các đạt được khô ~ thảo!

"Hắc hắc, quả nhiên có gan!"

Kia một đạo âm nhu thanh âm, cũng là lạnh lùng nở nụ cười Thanh chợt quát: "Ba vạn một ngàn Kim Linh tệ!"

"Ba vạn ngàn lẻ một mai Kim Linh tệ!"

Lúc này đạo thanh âm truyền ra, kẻ đàn cũng là biết, kia Hắc bào nhân là cố ý rồi, bằng không thì, như thế nào thêm một mai?

"Người tự tìm chết?"

Âm nhu thanh âm, vô cùng lạnh thấu xương, nếu là ở nơi này có thể giết người, không có ai hoài nghi, Hắc bào nhân, chỉ sợ sẽ lập tức đối mặt Thiên Huyền các lửa giận.

"Nơi này là phòng đấu giá, đang tiến hành đấu giá, các hạ ngàn vạn không sẽ mất đi chừng mực."

Những cái này uy hiếp, đối với Trần Phàm mà nói, không có nửa điểm uy hiếp tính!

Thiên Huyền các hẳn là rất cường đại, ít nhất không phải là Trần Phàm đủ khả năng đối mặt, bất quá hẳn người này, từ trước đến nay ân oán rõ ràng, Hải tâm tuyệt viêm một lần đó có thể không tính, hắc ám Ma Thi lần này, Thiên Huyền các trực tiếp xếp đặt hẳn một đạo.

Hiện giờ có cơ hội này trả trở về, Trần Phàm tự sẽ không bỏ qua!

Mà Trần Phàm càng không phải là cái lỗ mắng người, sẽ không bởi vì một hơi mà đi đắc tội cường đại Thiên Huyền các, trong lòng của hắn, tại Thiên Huyền các người, cạnh tranh hắc ám Ma Thi cố ý nhằm vào thời điểm, trong lòng của hắn liền đã có so đo.

Muốn đi vào linh hiền học viện, hiện giờ cũng chỉ có thể để cho thể lực cường đại tới đề cử, Trần Phàm ở chỗ này đưa mắt không quen, trên thể lực lớn trong nhà tự đề cử mình, không sẽ đưa đến quá lớn hiệu quả, mặc dù hẳn thiên phú đích xác đủ yêu!

Nhất này lần đấu giá hội, có lẽ chính là một cái rất cơ hội tốt!

Làm cho người ta bắt đoán không ra thân gia nội tình, ngày sau tại bày ra một chút cùng niên kỷ không tương xứng thực lực, bày biện ra bản thân tu luyện thiên phú, chắc hẳn, cũng không cần hắn chủ động tìm tới cửa đi, tự sẽ có người tới tìm hắn.

Mặc kệ những ngưỡng người này tốt hay xấu, hẳn Trần Phàm danh tiếng, ít nhất có thể vang vọng toàn bộ Liệt Thành, mà Liệt Thành cách linh hiền giới gần nhất, truyền tới linh hiền giới, tự là sẽ không rất khó khăn.

Vòm trời lao tổ có một câu nói không sai, lấy chính mình ưu tú, chỉ cần biểu lộ muốn đi vào lĩnh vực học viện ý tứ, học viện, hẳn là liền sẽ không buông tha cho chính mình.

Cho nên, trong lúc này, muốn cho Trần Phàm hai chữ, có thể oanh động lên!

Mà nhằm vào Thiên Huyền các, không thể nghi ngờ là cơ hội tốt nhất, làm như vậy, lại có thể đủ chống lại Thanh Tông có chỗ chỗ tốt, sau đó nói không chừng có thể kết giao với người của Thanh Tông, có sao mà không làm đâu này?

"Chùng mực?"

Âm nhu thanh âm chủ nhân, tựa hồ trong chớp mắt bình tĩnh lại, hần lạnh lạnh quát: "Kim Linh tệ tuy rất trân quý, vốn lấy ta Thiên Huyền các thực lực, mấy vạn Kim Linh tệ, căn bản không cần quá mức quan tâm, khô ~ thảo, ta Thiên Huyền các thể tại nhất định phải, người cứ việc phóng ngựa qua, bắt quá, cũng nhắc nhở người một câu, trong lòng của ta, đồng dạng cũng có điểm mấu chốt, người tốt nhất cẩn thận một chút. Nhất này vài câu phụng trả lại cho người!"

"Ha ha, không cần người nhắc nhở, muốn khô ~ thảo, ra giá đi, bằng không thì, nó liền là của ta." Trần Phàm lạnh nhạt nói.

"Người?"

Âm nhu thanh âm cười tủm tỉm, nói: "Ba vạn một ngàn một trăm mai!"

"Lại thêm một mai!" Trần Phàm theo sát lấy hô.

"Ba vạn một ngàn Lưỡng trăm mai!"

"Tiếp tục thêm một mai!"

Trong sân đấu giá, đột nhiên trở nên vô cùng quý dị, vô luận Thiên Huyền các người như thế nào ra giá, thần bí này Hắc bào nhân, thủy chung tại Thiên Huyền các giá cả, thêm một mai!

Mọi người đang thương thức trận này ngày bình thường sẽ không thể nào có đấu giá hội đồng thời, cũng ở hiếu kỳ lấy thần bí Hắc bào nhân thân phận, tại đây bách chiến vạn, thậm chí toàn bộ Thiên Nam cả vùng đất, dám như thế đi đối mặt Thiên Huyền các thế lực, cũng không thấy nhiều.

Không biết, thần bí này Hắc bào nhân đến tột cùng là ai, dám làm như vậy?

Nhưng mặc kệ Hắc bào nhân là ai, trong lòng mọi người đều biết hiểu, nếu để cho Thiên Huyền các người biết phí trước thân phận chân thật, như vậy, không chỉ là hắc bào nhân này, sau lưng của hẳn hết thấy, e rằng, đều là khó tránh khỏi Thiên Huyền các lửa giận!

Ít nhất tại đây bách chiến vạn, Thiên Huyền các có đủ thực lực, cho dù là Liệt Dương tông, cũng sẽ không đi dễ dàng trêu chọc Thiên Huyền các.

Đương nhiên, Thiên Huyền các cũng sẽ không cố ý đi trêu chọc Liệt Dương tông!

Chỉ là hắc bào nhân này như thế làm càn, dù cho hẳn là Liệt người của Dương Tông, sau đó, đều muốn cho Thiên Huyền các một cái hài lòng nói rõ.

Đấu giá vẫn còn tiếp tục, kia Hắc bào nhân tựa hồ cùng Thiên Huyền các để dập đầu rút cuộc, trước trước sau sau, trọn vẹn hơn mười phút đồng hồ đi qua, đều không thấy chút nào Hắc bào nhân buông tay, chỉ là tại một mặt mạng giá cả, hơn nữa nâng giá tốc độ mười phần cực nhanh, không chút nào cho Thiên Huyền các nửa điểm suy nghĩ cơ hội. điều này làm cho Thiên Huyền các người hận cực, có thể bọn họ lại không cam lòng đi buông tha cho.

Khô ~ thảo, thật sự rất khó khăn được, bỏ qua lần này, ai cũng không biết, về sau đến cùng lúc nào mới sẽ xuất hiện mặt khác một cây.

Bởi vậy, biết rõ kia Hắc bào nhân là có ý, bọn họ cũng chỉ có thể cắn răng tiếp tục nữa, mà Thiên Huyền các danh chấn Thiên Nam đại địa, tự là không thể giống như Hắc bào nhân đồng dạng, mỗi một lần thêm một mai Kim Linh tệ!

Như thế tiếp tục hạ xuống, trong lúc bất tri bất giác, bởi vì Trần Phàm cố ý nâng giá, đã làm cho Thiên Huyền các giá cả, so với lúc trước ba vạn, đã là sống sờ sờ tăng lên hơn một vạn Kim Linh tệ.

"Vị bằng hữu kia, có chừng có mực là được, Thiên Huyền các người, không dễ chọc!"

Trần Phàm trong tai, vang lên một giọng nói, này đạo thanh âm chủ nhân, hẳn phân biệt xuất ra, chính là trên người của Thanh Tông.

Đối với trên Thanh Tông chỗ phương hướng, Trần Phàm lặng lẽ gật gật đầu, lập tức lại lần nữa ra giá!

"43000 Kim Linh tệ!"

Thiên Huyền các, kia âm nhu thanh âm cắn răng giam, hung hăng báo ra cái số này.

"Thiên Huyền các quả nhiên tài đại khí thô, bội phục! này khô ~ thảo, liền về người Thiên Huyền các." áo đen, Trần Phàm cố nén cười, nói.

Nếu là Trần Phàm có thể thấy được tiểu trong lâu các, tất nhiên là có thể phát hiện, Thiên Huyền các mấy người, đã là sắc mặt cực độ xanh mét, chẳng quản lấy được khô ~ thảo, có thể không có nửa điểm tới tay về sau vui sướng.

Lần này, bọn họ xem như bị Trần Phàm hung hăng chơi một vỏ, trả giá cao, muốn lớn hơn Trần Phàm nhiều, đây quả thật là báo ứng khó chịu.

Nhưng đồng thời, sát ý ngập trời, cũng là tại mấy người kia trong cơ thể tuần động lấy . kia âm nhu thanh âm mục quang, lại càng là gắt gao nhìn chăm chăm Trần Phàm chỗ vị trí.

"Không quản người là ai, ta cam đoan, người cũng không thể còn sống rời đi Liệt Thành!"

Đem làm cái gì khô ~ thảo đầu giá sau khi kết thúc, Khô Mộc lão nhân cũng là làm cho mọi người nghỉ ngơi thật tốt một lát sau, hai tay của hắn trong đó, mới lại lần nữa có một đạo quang đoàn lạng yên hiện ra.

Lúc này, tuy rất nhiều người trong nội tâm, cũng còn tại vì rồi mới sự tình mà cảm thấy rung động, có thể vẫn là nhìn không được, từng đạo có chút khản trương mục quang, quăng hướng trên đài đầu giá.

Coi như là Thiên Huyền các, trên Thanh Tông đợi thể lực lớn mục quang, cũng là chút nào không ngoại lệ.

Bởi vì vì bọn họ cũng đều biết, đây là cuối cùng một kiện vật phẩm bán đầu giá, cũng là Nhất này lần áp ngọn nguồn rung chi vật, bọn họ rất ngạc nhiên, đến cùng là vật gì, rõ ràng còn xếp hạng khô ~ thảo về sau.

Đơn thuần thực dụng giá trị, tựa hồ, khô ~ thảo tác dụng, đã là khó có thể bị phục chế.

Cho nên, Trần Phàm cũng là vô cùng hiếu kỳ, những người khác chỉ biết khô ~ thảo, lại không biết hắc ám Ma Thi.

Tuy hắc ám Ma Thi thực dụng tính không cao, có thể giá trị của nó, tuyệt đối là không thể hình dung, như thế chi vật, cùng với khô ~ thảo, cư nhiên đều còn không thể trở thành áp trực chi vật.

Đang lúc mọi người khản trương mục quang nhìn chăm chú, áp trực chi vật ngoại đạo kia quang đoàn, dần dần bắt đầu ẩn vào, đem quang đoàn bên trong vật phẩm, từ từ hiện lên hiện tại tầm mắt của mọi người bên trong.

Trần Phàm tầm mắt mãnh liệt xiết chặt, đó là một trương, cực mỏng trang giấy, không biết dùng cái gì tài liệu chế tạo thành, nhìn qua, phẳng phát không có nửa điểm trọng lượng.

Mà này trang giấy, đã hiển phải vô cùng cổ xưa, mới vừa xuất hiện, thì có một cỗ vô cùng già nua khí tức truyền lưu, phẳng phát tới từ cách xa thượng cổ thời đại!

Ảm đạm thanh mang bao vây lấy trang giấy quanh thân, trong lúc mơ hồ, tản ra một đạo đường như đến từ thiên ngoại kỳ dị khí tức, thần bí, và cường đại!

Như thế hiện ra, đều không cần Khô Mộc lão nhân giới thiệu, ở đây đông đảo người cũng là biết được, trang giấy này chính là phi phạm chi vật!

Tại đạo tia ánh mắt nhìn chăm chú, Khô Mộc lão nhân giờ lên trang giấy, ngưng trọng thanh âm nhất thời truyền khắp toàn trường: "Chư vị, đây là một tấm bản đồ, đi qua Tông chủ đại nhân, cùng với ta Liệt Dương tông tất cả các trưởng lão nhất trí phân tích tường tra, cho rằng, đây là một trương, đến từ thượng cổ thời đại kết quả."

"Thượng cổ thời đại?"

Đám người đứng ngoài xem xôn xao, chấn kinh thanh âm, nếu so với khô ~ thảo xuất hiện, còn muốn tới kịch liệt!

Rốt cuộc, khô ~ thảo chẳng quản vô cùng thần kỳ, thế nhưng là, tất cả mọi người hoàn hữu duyên gặp được một lần, Thiên này địa đang lúc, chắc hẳn, còn có cái khác khô ~ thảo tồn tại, chỉ bất quá mọi người khó có thể phát hiện mà thôi.

Nhưng mà kia thượng cổ chi vật . thượng cổ thời đại, cho tới nay, đã không biết bao nhiêu tuế nguyệt!

Tuế nguyệt trôi qua, thương hải tang điền, toàn bộ thiên địa, đều là phát sinh không thể hình dung biến hóa, huống chi là trong trời đất vạn vật?

Căn bản cũng không có người biết, thượng cổ thời đại, đến cùng là như thế nào một cái thời đại, cũng càng thêm không có khả năng có người, tới kiến thức thượng cổ thời đại phồn thịnh cùng hưng suy, bởi vì thời gian không có khả năng đảo lưu!

Bởi vậy, trang giấy này cư nhiên là thượng cổ chi vật, như tại sao không gọi người giật mình?

Nghe mọi người chấn kinh thanh âm, Khô Mộc lão nhân lại nói: "Mà trong này chỗ ghi lại lấy, hẳn là một phương thể lực lớn Truyền Thừa chi địa, cũng chính là trong truyền thuyết, thượng cổ linh giấu!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 121: thượng cổ linh giầu

Đem làm cái gì 'Thượng cổ linh giầu' bốn chữ, từ Khô Mộc lão trong dân cư truyền sau khi đi ra, toàn bộ hội trường đầu giá, như chà xát một hồi mãnh liệt Long Quyển Phong, làm cho tất cả mọi người, bao gồm tiểu trong lầu các những người kia, tất cả đều là có một loại tốt đỉnh rung động!

Loại rung động này, không thua gì nghiêng trời lệch đất!

Thế gian bất kỳ một chuyện, bất kỳ một vật, phạm là cùng 'Thượng cổ' hai chữ nhắc lên quan hệ, như vậy việc này cùng này vật bản thân không có bất kỳ tác dụng, lại cũng giá trị liên thành!

Vô số chờ tuế nguyệt trôi qua mà qua, liền thiên địa đều hơi bị cái biến, nhưng này một chuyện một vật, lại có thể bảo tồn cho tới bây giờ thời đại này, giá trị của nó, há có thể đi so sánh?

Thân là võ giả, tự là không thể nào đem những vật này trở thành là đồ cớ tới cất chứa, có thể chứng trải qua vô số tuế nguyệt mà Bất Hủ, liền cũng có nghĩa là, võ giả liền có thể từ, lĩnh ngộ đến trong trời đất huyền bí!

Đương nhiên, loại này lĩnh ngộ, cần thật lớn cơ duyên!

Mà lên Cổ Linh giầu. Trần Phàm tự nhiên biết thượng cổ linh giầu, bốn chữ này, nhưng phạm là võ giả, cũng sẽ không lạ lắm!

Cái gọi là thượng cổ linh giầu, chính là thượng cổ thời đại thế lực lớn, tại vô pháp tiếp tục truyền thừa hạ xuống thời điểm, cử cả cái thế lực chi lực, vận dụng thiên địa pháp tắc, lấy đặc thù thủ đoạn, đem trọn cái thế lực cho niêm phong bảo tồn giấu tại ở giữa thiên địa, thẳng đến đời sau một ngày nào đó, niêm phong bảo tồn chi lực dần dần tiêu tán, sau đó tái hiện trong trời đất.

Có thể đem trọn cái thế lực niêm phong bảo tồn, để tại không mấy năm sau lại thấy ánh mặt trời, do đó lấy một loại phương thức khác truyền thừa hạ xuống thế lực lớn, vốn có thực lực, gần như không có thể nghĩ, ít nhất, không phải là ở đây cái gì Liệt Dương tông, Thiên Huyền các trên Thanh Tông nhóm thế lực đủ khả năng va chạm vào.

Những thế lực này, tại bách chiến vạn thắng, thậm chí tại toàn bộ Thiên Nam đại địa đều là thế lực cường đại, có thể phóng tầm mắt toàn bộ thế gian, bọn họ lại không có ý nghĩa.

Mà lên Cổ thế lực lớn, có thể đem truyền thừa bảo tồn hạ xuống, vốn có thực lực, liền Viễn không phải là những thế lực này có thể tới sánh vai.

Chẳng trách hồ, nghe được 'Thượng cổ linh giầu' bốn chữ, tiểu trong lầu các những cái kia thế lực lớn, đều từng cái một, có một cỗ mãnh liệt xúc động, nghĩ không muốn để ý quy củ, trực tiếp động thủ đánh cướp.

Thật sự là thượng cổ linh giầu quá mức quý trọng, cũng quá mức đáng sợ, khó trách có thể xếp hạng cuối cùng, trở thành là áp lực chi vật!

Đây là một trường ghi lại lấy thượng cổ linh giầu địa đồ, nếu là có thể từ trên bản đồ, tìm đến thượng cổ linh giầu địa điểm, lại còn lấy được hoàn chỉnh thượng cổ linh giầu, như vậy, ở đây bất kỳ một cái nào thế lực, mặc kệ bản thân thực lực mạnh yếu, chỉ cần đạt được, cho thời gian nhất định, tương lai, tất nhiên sẽ trở thành Thiên này địa, số một số hai thế lực lớn.

Nhớ kỹ, là Thiên này địa, thực sự không phải là Thiên Nam đại địa!

Khiếp người chấn kinh qua đi, trên Thanh Tông địa phương, tựa hồ là vị kia khắc sâu trong lòng Tiên Từ lên tiếng hỏi: "Khô Mộc tiền bối, nếu như là chân chính thượng cổ linh giầu, Liệt Dương tông hẳn là cũng sẽ không đem lấy ra đầu giá, mặc kệ có thể quay bán đến giá bao nhiêu giá trị, đều so ra kém tám bản đồ này bản thân giá trị, đúng không?"

Tiếng nói truyền ra, vô số người trong lòng lửa nóng, giống nếu là bị một chậu nước lạnh dội xuống, mặc dù không có hoàn toàn dập tắt, lại cũng bình tĩnh rất nhiều.

Áo đen, Trần Phàm cũng là âm thầm gật gật đầu, này khắc sâu trong lòng Tiên Từ quả nhiên tâm tế như phát, tại đây rung động, đều còn có thể phát hiện trong đó một ít chỗ mấu chốt.

"Ha ha, tiểu khắc sâu trong lòng, quả nhiên là không thể gạt được người!"

Khô Mộc lão nhân cười ha hả nói, mà nghe hắn đối với khắc sâu trong lòng Tiên Từ xưng hô, rõ ràng, trên Thanh Tông cùng Liệt Dương tông quan hệ

trong đó không sai, hoặc là nói, Khô Mộc lão nhân cùng khắc sâu trong lòng Tiên Từ giao tình phi phạm.

"Có một chút hảo gọi mọi người biết, tấm bản đồ này, chỗ ghi lại lấy, hẳn là thượng cổ linh giấu, thế nhưng, đây cũng không phải là là hoàn chỉnh một tấm bản đồ, y theo lão phu phỏng đoán, chỉ là trong đó một phần tư, thậm chí là ít hơn."

Ngừng lại một lát sau, Khô Mộc lão nhân lại lần nữa nói.

Trong sân bầu không khí, lại là lại lần nữa bị đè nén vài phần, chỉ cần tấm bản đồ này là thực, bất kể là vài phần một trong, như vậy, đều có được phi phạm giá trị.

"Khô Mộc tiên bối, có thể tại đấu giá lúc trước, để ta đợi trước giám định và thưởng thức một phen? rốt cuộc, thượng cổ chi vật, quá mức thừa thớt, ai cũng không thể xác định, đến cùng này có phải là thật hay không?"

Khô Mộc lão nhân thần sắc xoay mình lạnh, nhìn Thiên Huyền các chỗ phương vị, lạnh giọng nói: "Ngươi tại nghị vấn lão phu cùng cả cái Liệt Dương tông?"

"Vấn bối không dám!"

Kia âm nhu thanh âm vội vàng nói: "Vấn bối chẳng qua là cảm thấy, sự việc liên quan trọng đại, cho nên, muốn càng thêm cẩn thận một ít."

Nghe vậy, Khô Mộc lão nhân lạnh lùng nói: "Cẩn thận là tốt phẩm chất, nhưng ngươi đừng quên, ta Liệt Dương tông nhiều năm danh dự, còn không được phép ngươi tới đây nghị vấn lấy."

Bất kỳ một cái nào thế lực, đều có con đường phát tài, mà danh nghĩa có phòng đấu giá giả, càng thêm quan tâm bản thân thanh danh, như nếu không, đã không còn thanh danh, những người khác không dám qua?

"Đúng, đúng!"

Khô Mộc lão nhân này mới thu hồi ánh mắt, nói: "Này thượng cổ chi vật, giá bắt đầu giá, tám ngàn Kim Linh tệ!"

Nếu thật là thượng cổ chi vật, chứ nói tám ngàn, tám vạn đều đáng đi thu mua, bởi vậy, này giá bắt đầu giá tuy cao thái quá, lại là cũng không có để cho mọi người nhiệt tình có chút yếu bớt.

Lần này, chẳng những là tiêu trong lầu các thế lực lớn, những người khác, cũng tất cả đều nóng lòng thử một lần, mặc dù không xác định có hay không có thể có được tay, thử trên thử một lần cũng có thể, vạn nhất vạn khí tốt đâu này?

Tại ý nghĩ như vậy, này áp trực chi vật cạnh tranh, có thể nói là cực đoan kịch liệt, giá cả cũng là một đường kéo lên, mấy phút đồng hồ thời gian trôi qua, đã là vượt qua hai vạn cái số này!

"Tiểu tử, đây chính là thượng cổ chi vật, ngươi không tâm động sao?"

Nhìn thấy Trần Phàm không nhúc nhích chút nào, vòm trời lão tổ ngược lại có chút tò mò. thế gian này bên trong bất cứ người nào, chỉ sợ cũng không thể cự tuyệt cùng thượng cổ hai chữ có liên quan đến đồ vật.

Trần Phàm cười cười, thần nhiên nói: "Lão Quái Vật, ngươi ta hai người vốn có thượng cổ chi vật, chẳng lẽ còn thiếu sao?"

Vòm trời lão tổ cười hắc hắc, đích thực là, bản thân hắn chính là thượng cổ Ma Quân truyền nhân, truyền thừa, dù cho tất cả thượng cổ truyền thừa cùng nhau xuất hiện, cũng sẽ là trong đó cực hạn tồn tại.

Mà Trần Phàm, có được Hạo Thiên kinh, cũng không thiếu cái gọi là thượng cổ chi vật!

"Bất quá tiểu tử, thứ tốt, tự nhiên là càng nhiều càng tốt, cho dù là không có tác dụng gì, thay vì rơi xuống hán trong tay người, còn không bằng chính mình đoạt lấy." vòm trời lão tổ dày đặc cười nói.

"Hả?"

Trần Phàm đuôi lông mày vừa nhấc, nói: "Lão Quái Vật, ngươi không khỏi cũng lòng quá tham một ít a? khó trách Tu Di của ngươi giới, như thế phong phú, xem ra năm đó, ngươi không có thiếu làm vào nhà cướp của sự tình."

"Như thế nào, tiểu tử ngươi muốn vì dân trừ hại?" vòm trời lão tổ thanh âm phát lạnh, âm thanh lạnh lùng nói.

Nghe vậy, Trần Phàm thần nhiên nói: "Vi dân trừ hại ngược lại không đến mức, ta rốt cuộc còn không có rộng như vậy đại lòng dạ, ta chỉ là muốn nói, con người của ta cũng không tham lam, cho nên cũng hi vọng, ở bên cạnh ta người, cũng không muốn lòng tham."

Tại phê linh châu, vòm trời lão tổ hư ảo khuôn mặt, một chút rét lạnh, như cùng là mặt trời đã khuất hàn băng đồng dạng, từng điểm từng điểm hòa tan ra.

Đối với kia Trương ghi lại lấy thượng cổ linh giấu địa đồ cạnh tranh, càng ngày càng trắng nhiệt hoá, hiện giờ, giá cả đã vượt qua tứ Vạn Kim linh tệ đại

quan, lại còn vẫn còn ở đẳng lên, cũng không lâu lắm, so với Thiên Huyền các rồi mới đạt được khô ~~ thảo giá cả, đều cao hơn nhiều.

Cho tới bây giờ, còn có thể tham dự đến đấu giá bên trong, đã chỉ còn lại tiểu trong lầu các mấy thế lực lớn, mà theo thời gian trôi qua, dần dần, cũng là có mấy thế lực lớn chậm rãi bỏ qua.

Rốt cuộc, giá cả càng ngày càng cao, đã không phải là những cái kia hơi kém một chút thế lực lớn đủ khả năng tiếp nhận, đây chỉ là một tấm tàn đồ, thực sự không phải là hoàn chỉnh, hơn nữa, thực lực không đủ mạnh đại, lấy được tàn đồ, cũng chưa chắc có thể thời gian dài giữ.

Vô luận tại kia một cái thời đại, thu thập tài phú nhanh nhất đường tắt, vĩnh viễn là cướp đoạt!

Lúc đó giá cả, nhảy lên tới tiếp cận mười vạn Kim Linh tệ thời điểm, trong sân vẫn còn ở đấu giá thế lực, đã chỉ có Thiên Huyền các, trên Thanh Tông, cùng một phương khác thế lực.

"Mười vạn Kim Linh tệ! đây là ta Địa Long cửa đủ khả năng xuất giá tiền cao nhất, nếu như các ngươi còn có thể cùng đi lên, lão phu cũng liền buông tha." một chỗ tiểu lầu các, một giọng già nua chậm rãi nói.

Thiên Huyền các, âm nhu thanh âm cười nói: "Ta Thiên Huyền các vừa ý đồ vật, những người khác muốn cướp đi, còn không dễ dàng như vậy, mười vạn một ngàn mai Kim Linh tệ!"

"Ta tuy không muốn cùng Thiên Huyền các tranh đoạt, có thể tấm bản đồ này quá mức trân quý, cho nên, ngưng ngừng! mười một Vạn Kim linh tệ!" trên Thanh Tông, kia khắc sâu trong lòng Tiên Tử xinh đẹp cười nói.

Bực này giá cả, trực tiếp là để cho Địa Long cửa vị lão giả kia trầm mặc xuống, Thiên Huyền các, giống như truyền ra một tiếng hừ lạnh, một lát sau, mới vừa có thanh âm truyền ra: "Tại thêm một ngàn Kim Linh tệ!"

"Ha ha, Thiên Huyền các dù gì cũng là Thiên Nam đại địa tiếng tăm lừng lẫy thế lực, như thế nào như thế không phóng khoáng đâu này? mười hai vạn!" khắc sâu trong lòng Tiên Tử cười khê, nói.

Như vậy giá cả, làm cho quá nhiều người đều ngược lại hút miệng khí lạnh, mười hai Vạn Kim linh tệ, cho dù là trên Thanh Tông bực này thế lực lớn, cũng cần thời gian rất lâu tài năng luyện chế ra, vì đạt được này tàn đồ, thật đúng là dốc hết sức.

Mà cái giá này, cũng là để cho Thiên Huyền các người một thời gian dài trầm mặc, đến cuối cùng, hay là bất đắc dĩ bỏ qua.

Tàn đồ tuy rất trân quý, có thể vượt qua mười hai vạn Kim Linh tệ, cũng làm cho người quá mức đau lòng.

Kiện vật phẩm cuối cùng hoa Lạc người ta, trận này to lớn đấu giá hội liền cũng là kết thúc.

Trần Phàm tùy ý mang theo Thiên Thiên, hướng đấu giá hội hậu trường bước nhanh tới, đi nhận lấy Hải tâm tuyệt viêm cùng kia chiếc hắc ám Ma Thi!

Sau khi tiến vào trận, Trần Phàm cùng Thiên Thiên lập tức bị người tới một chỗ an tĩnh trong mật thất cùng chờ đợi.

To lớn đấu giá hội, đều đưa tới các sắc nhân các loại, trên Thanh Tông, Thiên Huyền các những cái này thế lực lớn, tất nhiên là không sợ có người hội khi bọn hắn trên đầu động tay chân, những người khác liền không thể không lo lắng, bởi vậy, nhận lấy vật phẩm đấu giá, cũng phần lớn là bí ẩn lấy.

Ước chừng đợi hơn mười phút đồng hồ sau, mật thất đại môn chậm rãi mở ra, Khô Mộc lão nhân thân ảnh, liền là xuất hiện ở mật thất, nhìn thấy Trần Phàm cùng Thiên Thiên, hắn cười nói: "Vị bằng hữu kia, không có ý tứ, để cho người chờ lâu."

"Đích thực là đợi lâu, cũng là phiền toái Khô Mộc tiền bối!"

Khô Mộc lão nhân ngẩng cả người, có chút không hiểu nhiều lắm trong lời nói ý tứ, hắn nào biết, Thiên nguyên rửa, mỗi thời gian một ngày, đối với Trần Phàm mà nói, đều cực kỳ ngắn ngủi.

Kể từ khi biết Càn Khôn Luân Hồi Đan phương pháp luyện đan, vì tập hợp tài liệu, đã có tam... nhiều năm, Hải tâm tuyệt viêm đã là Trần Phàm, hơn 10' sau thời gian, tại chỗ này, đồng dạng rất trân quý!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Ảo tâm Phá Ách Đan

Tuy nghe không rõ, Khô Mộc lão nhân cũng cũng không có đi tinh tế tìm hiểu, mỗi người đều có bí mật của mình, cùng những người khác không quan hệ . càng không phải là những người khác có thể tùy ý đi dò xét.

Vì vậy tại một lát sau, Khô Mộc lão nhân lấy ra Hải tâm tuyệt viêm cùng hắc ám Ma Thi, Trần Phàm tại tì mi kiểm tra rồi một lần, phương là đem đầy đủ Kim Linh tệ cùng tám miếng chí linh Đan giao cho phí trước, chợt hai tay khẽ động, đem Hải tâm tuyệt viêm cùng hắc ám Ma Thi thu vào vòm trời lão tổ Tu Di giới.

Hắc ám Ma Thi không lồ như vậy, bản thân hắc đặt vật phẩm vật kia, Không Gian thể nhưng là chưa đủ.

Khô Mộc lão nhân đồng tử nhẹ nhàng khấn xiết chặt, hiển nhiên, Trần Phàm cử động, cho hắn biết, người sau nhất định có được lấy một mai Tu Di giới, ít nhất, cũng là có một kiện cùng Tu Di giới công hiệu tương đồng không gian trữ vật.

Có thể dung nạp hắc ám Ma Thi không lồ như vậy thì thể . Khô Mộc lão nhân có thể phỏng đoán đến, này không gian trữ vật phạm vi tất nhiên rất lớn, mặc dù không phải là Tu Di giới, đó cũng là di tức trân quý.

"Vị bằng hữu kia, không biết ngươi xưng hô như thế nào?"

Một người như vậy, tự nhiên là đáng kết giao, bởi vậy, Khô Mộc lão nhân có chút liêu mạng phần mà hỏi.

Không có gì ngoài Trần Phàm có được trân quý không gian trữ vật, cùng với hắn tại phòng đấu giá biểu hiện, để cho Khô Mộc lão nhân muốn tới kết giao một cái khác trọng yếu nguyên nhân chính là, tại nhìn quét chí linh Đan thời điểm, rõ ràng phát hiện, này tám miếng chí linh Đan phẩm chất, đúng là bảo tồn tương đối hoàn hảo, như vừa mới luyện chế ra đồng dạng.

Tám miếng chí linh Đan tự nhiên không là vừa vận luyện chế ra được!

Khô Mộc lão nhân bản thân chính là Thuế Phàm đỉnh phong cao thủ, lại đang Liệt Dương trong tông thân chức vị cao, nhãn lực tất nhiên là không giống tầm thường, đồng dạng cũng kiến thức nhiều rộng.

Bất kỳ đan dược, tại bị luyện chế ra, nếu như thời gian đặt ở quá dài, đều sẽ từ từ để cho dược lực trôi qua, trừ phi có cực kỳ ổn thỏa bảo tồn phương pháp, bằng không, đan dược hội dần dần mất đi hiệu lực, cho đến trở thành vô dụng chi vật.

Mà loại này ổn thỏa bảo tồn phương pháp, không có gì ngoài Luyện Đan Sư, những người khác, là không thể nào biết. so với võ giả truyền thừa, Luyện Đan Sư truyền thừa, muốn càng thêm hà khắc, cũng càng thêm giữ bí mật.

Cho dù là phụ tử, phụ nữ, mẫu tử, huynh đệ đội lệ thuộc trực tiếp thân nhân, nếu như ngươi không có bước vào con đường này thiên phú cùng tư cách, như vậy, ngươi căn bản cũng không có khả năng tiếp xúc đến cái nghề nghiệp này may mắn, dù cho thân nhân của ngươi, có một người, chính là tông sư, hoặc là đại cấp bậc tông sư Luyện Đan Sư.

Cho nên, có thể đem đan dược bảo tồn tương đối hoàn hảo giả, tất nhiên, hắn bản thân chính là Luyện Đan Sư!

Luyện Đan Sư cái thân phận này . nếu như Trần Phàm chỉ là phổ thông Luyện Đan Sư, có lẽ còn chưa đủ để lấy để cho Khô Mộc lão nhân coi trọng, nhưng có thể lấy ra chí linh Đan, hơn nữa duy nhất một lần tám miếng, đây cũng không phải là phổ thông Luyện Đan Sư!

Phổ thông Luyện Đan Sư, cũng luyện chế không ra chí linh Đan tới!

Một cái có thể luyện chế chí linh Đan Luyện Đan Sư, ít nhất tại hóa Thần cấp đứng bên trong . đương nhiên, Khô Mộc lão nhân không biết, Trần Phàm có thể làm được, dựa theo chính là hắn hùng hậu thần hồn chi lực, cùng với vòm trời lão tổ ở bên chi điểm!

Bởi vậy, một cái ít nhất hóa chính là thần cấp Luyện Đan Sư, đem làm cái gì đến Khởi Khô Mộc lão nhân thậm trọng đối đãi!

"Tại hạ Trần Phàm!"

Trong lúc nói chuyện, Trần Phàm nhắc lên đi một thân trường bào màu đen, nhìn nhìn Khô Mộc lão nhân, cười nói.

Nếu như muốn mượn này Nhất chuyện lần đấu giá hội, làm cho cả Liệt Thành, thậm chí bách chiến vực, cũng biết có Trần Phàm một người như vậy, tại Khô Mộc lão nhân trước mặt, Trần Phàm tất nhiên là không có tiếp tục cất dấu thân ảnh của mình.

Áo đen, cư nhiên, là một thiếu niên người!

Khô Mộc lão nhân chấn kinh, tựa như cùng là hắn lấy ra thượng cổ chi vật, trong phòng đấu giá cái khác cái loại người đó chấn kinh.

Trước khi tới đây, Khô Mộc lão nhân đã đã đoán Trần Phàm vô số lần, rốt cuộc, dám không chút nào cho Thiên Huyền các mặt mũi, hơn nữa lại có thể duy nhất một lần lấy ra hơn vạn Kim Linh tệ cùng tám miếng đến người của Linh đan, không phải là người bình thường.

Cũng mặc kệ Khô Mộc lão nhân như thế nào phỏng đoán, đều chưa từng nghĩ tới, Trần Phàm sẽ là người thiếu niên người!

Sau một hồi, Khô Mộc lão nhân mới hồi phục tinh thần lại, thanh âm hàm chứa lấy khàn khàn nói: "Tiểu huynh đệ gọi người giặt mình a, thế gian này, quả nhiên là một đời người mới thay người cũ!"

Bằng chừng ấy tuổi, dĩ nhiên là một cái ít nhất hóa chính là thần cấp Luyện Đan Sư, hơn nữa, tại Khô Mộc lão nhân cảm giác, hần cư nhiên cũng là vô pháp chân chính nhìn mặc Trần Phàm chân thật tu vi.

"Khô Mộc tiền bối quá khen, tại hạ bất quá là so với thường nhân, nhiều một chút vận khí mà thôi!"

Hon người tu luyện thiên phú, chính là bẩm sinh, cũng coi là một loại vận khí, rốt cuộc sinh ra việc này, dù ai cũng không cách nào đi chừng không, Lục Đạo Luân Hồi cũng là thiên địa pháp tắc, không phải là bị ai chừng không.

Khô Mộc lão nhân lắc đầu, hần là nhân vật bậc nào, như thế nào không rõ ràng lắm, cho dù có hon người đích thiên phú, nếu như không có hậu thiên nỗ lực, như cũ là vô pháp thu hoạch đủ thực lực.

Một lát sau, Khô Mộc lão nhân thán nói nói: "Tiểu huynh đệ nhân vật như vậy, lão phu Nhất này cuộc đời đều chưa từng thấy qua, ha ha, xem như lão phu tam sinh hữu hạnh."

Trần Phàm lông mày nhẹ nhàng nhú một cái, chuyện đó không khỏi quá mức long trọng một ít, hần chợt nói: "Khô Mộc tiền bối, tại hạ còn có chuyện bên người, sẽ không liên ở lâu, cáo từ trước."

"Tiểu huynh đệ tạm tạm dừng bước!"

Khô Mộc lão nhân vội vàng nói: "Nếu như tiểu huynh đệ không phủ nhận ngươi là vị Luyện Đan Sư, như vậy, có một chuyện, muốn mời tiểu huynh đệ người hỗ trợ."

Quay người lại từ, Trần Phàm vừa cười vừa nói: "Lấy Liệt Dương tông thế lực, mời được cấp bậc ở trên ta Luyện Đan Sư, chắc có lẽ không rất khó khăn, tiền bối bận rộn, chỉ sợ là bất lực."

Nhà mình sự tình tự mình biết, Tự Linh cấp bậc Luyện Đan Sư, tại Ngũ Nhạc cả vùng đất, có lẽ có thể cao cao tại thượng, tại Thiên Nam này đại địa, chỉ sợ cùng nhập môn học đồ không có gì Lưỡng dạng.

Tuy nói, có thể tại cái tuổi này thì có Tự Linh cấp bậc thành tựu, đủ để đã chứng minh không thể hình dung tiềm lực, nhưng Luyện Đan Sư cùng võ giả bất đồng, muốn có chỗ đề thăng, cũng không phải chăm chỉ liền có thể làm được.

Nghe vậy, Khô Mộc lão nhân cười khò thanh âm, nói: "Tiểu huynh đệ trong lời nói ý tứ, lão phu tự cũng là minh bạch, chỉ bất quá, Luyện Đan Sư đều là đại đại tương truyền, trừ phi có đặc biệt gặp gỡ, bằng không, rất khó giống như Y sư như vậy, có thể đứng bệnh hốt thuốc."

Ý tứ này Trần Phàm minh bạch, luyện chế Nhất viên đan dược, cần luyện đan chi thuật, còn cần một trương phương pháp luyện đan!

Cái gọi là phương pháp luyện đan, là ghi lại lấy Nhất viên đan dược cần có loại tài liệu nào, hỏa hầu. . ., không có những cái này, Luyện Đan Sư tựa như cùng là không bột đồ gột nên hồ.

Mặc dù nói, thế gian, hội có một chút Luyện Đan Sư, dựa theo bản thân bản lĩnh, khắc khổ nghiên cứu, thử vô số phương pháp, chế biến ra một trương mới phương pháp luyện đan, nhưng như vậy Luyện Đan Sư, dù sao cũng là số ít.

Hon nữa, còn là bởi vì Luyện Đan Sư truyền thừa quá mức hà khắc cùng giữ bí mật, tương đồng Luyện Đan Sư, nếu như không có rất sâu quan hệ, lẫn nhau trong đó, là không thể nào đem trong tay phương pháp luyện đan giao cho đối phương đọc khác.

Có lẽ là nguyên nhân này, mặc dù Liệt Dương tông có thể mời được càng cao hon Minh Luyện Đan Sư, cũng chưa chắc có thể luyện chế ra, Liệt Dương tông cần có đan dược.

Im lặng một lát sau, Trần Phàm hỏi: "Nhưng không biết Khô Mộc tiền bối cần gì đan dược?"

"Một loại tên là Áo tâm phá ách đan dược!" Khô Mộc lão nhân ngưng âm thanh nói.

"Áo tâm Phá Ách Đan?"

Trần Phàm mi tâm nhảy lên, loại đan dược này, trên người hần không có, bất quá thân là Luyện Đan Sư, hơn nữa bên người có một cái không biết loại nào cấp bậc, dù sao thuật luyện đan rất cao mình vòm trời lão tổ, đối với thế gian bên trong đan dược, không nói biết toàn bộ, nhưng cũng biết rất nhiều.

Áo tâm Phá Ách Đan, hần nghe vòm trời lão tổ nhắc tới qua, loại đan dược này, chính là cực kỳ ít lưu ý đan dược, nói nó ít lưu ý, là vì, viên thuốc này ngày bình thường dùng đến thời điểm cũng không nhiều, nhưng hết lần này tới lần khác chỗ dược liệu cần thiết, đều là cực kỳ trân quý.

Cho nên, có thể người luyện chế, đích thực là không nhiều lắm.

"Tiểu huynh đệ, nếu như ngươi có Áo tâm Phá Ách Đan, cho dù là ngươi có phương pháp luyện đan cũng được, ta Liệt Dương tông nguyện ý dùng nhiều tiền tới mua, ngươi chỉ cần ra giá là được." Khô Mộc lão nhân nói.

Trần Phàm nhìn Khô Mộc lão nhân liếc một cái, xem ra, này Ảo tâm Phá Ách Đan, đối với Khô Mộc lão nhân, hoặc là đối với Liệt Dương tông mà nói, đến giam trọng yếu, nói cách khác, về sau giả lão luyện, quả quyết là sẽ không nói ra lời như vậy.

Chỉ là đáng tiếc, Lưỡng này dạng, Trần Phàm cũng không có.

"Tiểu tử, Ảo tâm Phá Ách Đan phương pháp luyện đan, lão tổ Tu Di giới trong có, đáp ứng lão tiểu tử đó thỉnh cầu, để cho lão tiểu tử đó truyền lời trở về, để cho Liệt Dương tông, trở thành đề cử người tiến linh hiền học viện thế lực."

Đang muốn cự tuyệt, đột nhiên truyền đến vòm trời lão tổ thanh âm

Trần Phàm trong nội tâm vui vẻ, này quả nhiên là đập phá thiết hại vô mệnh xử, đắc lai toàn bất phí công phu (*đi mòn gót giày tìm chẳng thấy, đến khi đạt được chẳng tốn công)!

Chỉ bất quá, trước đó, đầu tiên phải hiểu, cuối cùng Khô Mộc lão nhân chính mình cần, hay là Liệt Dương tông cần.

Vừa nghĩ đến đây, Trần Phàm nói: "Khô Mộc tiền bối, ta nghĩ biết tiên tri, đến cùng, người cần này Ảo tâm Phá Ách Đan là vì cái gì?"

Lời này vốn không nên hỏi, có liên giao dịch, không có theo được rồi, không thể dò xét đưng bí mật của người.

Bởi vậy, dù cho Khô Mộc lão nhân rất cần Ảo tâm Phá Ách Đan, lúc này cũng là trầm mặc không nói lời nào.

Trần Phàm cũng không nóng nảy, lẳng lặng cùng chờ đợi, nếu như chỉ là Khô Mộc lão nhân cần muốn mà nói, một mai Ảo tâm Phá Ách Đan, tuy có thể cho người sau thiếu nợ kẻ tiếp thiên đại nhân tình, có thể đó cũng không phải Trần Phàm cần có.

Im lặng hồi lâu sau, có lẽ là Khô Mộc lão nhân cũng không có từ Trần Phàm nơi này thấy được bất kỳ khác thường, lại có lẽ là thiếu niên thanh tịnh mục quang, làm cho người ta cảm thấy, người sau là một cái giá trị phải tin tưởng người .

Nhưng nguyên nhân chân chính, có lẽ là Khô Mộc lão nhân tại đánh cuộc một lần!

Đánh bạc thắng, từ nay về sau mọi sự đều trôi, không tại có bất cứ phiền phức gì, mà cho dù là thua . sớm muộn có một ngày, Liệt Dương tông phiền toái sẽ xuất hiện, hiện tại thua, chẳng qua là đem thời gian sớm mà thôi, Liệt Dương tông sớm có chuẩn bị.

Bởi vậy, im lặng qua đi, Khô Mộc lão nhân trầm giọng nói: "Tiểu huynh đệ, nhà của ta Tông chủ đại nhân, tại đạt được người chỗ đấu giá đi kia chiếc không lồ thi thể thời điểm, bị thương!"

"Bị thương?" Trần Phàm ngay ra một lúc, có thể khiến một vị địa hồn cảnh cao thủ bị thương. Đây cũng không cao đơn giản.

Bất quá, đối với Liệt Dương tông mà nói là vận rủi, đối với Trần Phàm mà nói, lại là khó được tin tức tốt.

"Tiểu tử, để cho người của bọn hắn, dẫn người đi hắc ám Ma Thi xuất hiện địa phương, nhanh!"

Vòm trời lão tổ thanh âm, lại một lần nữa xuất hiện gấp không thể chờ dòn dập.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 123: Thần linh

"Khô Mộc tiền bối!"

Ở trên trời khung lão tổ thanh âm rơi xuống, Trần Phàm nói: "Ảo tâm Phá Ách Đan, ta có, nhưng cần một chút thời gian ."

Khô Mộc lão nhân đại hi, vội hỏi: "Không nóng nảy, không nóng nảy, lúc nào tiểu huynh đệ cảm thấy trạng thái tốt nhất thời điểm, tại đi luyện chế cũng được, tất cả tài liệu gì gì đó, tiểu huynh đệ chẳng quản nói rõ hạ xuống, để cho chúng ta đi chuẩn bị."

Trần Phàm liền nở nụ cười, Nhất này lần tham gia buổi đấu giá này, xem như gặt hái lớn.

Bỗng chỉ chốc lát, Trần Phàm lại nói: "Khô Mộc tiền bối, tại giao phó Áo tâm Phá Ách Đan lúc trước, có một số việc, cần nói rõ với người Bạch."

Khô Mộc lão nhân này mới hồi phục tinh thần lại, nói: "Tiểu huynh đệ thỉnh chờ trách, thật sự là lão phu rồi mới quá kích động, không biết tiểu huynh đệ có điều kiện gì, cứ việc nói xuất ra, Nếu như Liệt Dương tông không có, nghĩ biện pháp cũng đều vì người làm được."

"Chuyện làm thứ nhất, ta muốn đến nhà của người Tông chủ đại nhân bị thương cái địa phương kia đi xem một cái."

"Có thể, lão phu sẽ đích thân dẫn người đi, không biết tiểu huynh đệ lúc nào đây?" Khô Mộc lão nhân hỏi.

"Ba ngày sau đó a!"

Vòm trời lão tổ tuy rất sốt ruột, tổng cũng phải cho Trần Phàm xử lý một chút việc tư, Hải tâm tuyệt viêm trên tay, hấn đến trước hảo hảo lý giải một chút này quý trọng chi vật, so với phí trước, Trần Phàm thời gian quá gấp.

Khô Mộc lão nhân hỏi lại: "Tiểu huynh đệ, người còn có cái gì cần?"

"Cái khác cần, sẽ chờ Áo tâm Phá Ách Đan giao cho các người thời điểm tại nói cũng không muộn." Trần Phàm cười cười, nói.

Chỉ cần thuận lợi, có lẽ rất nhanh, đi đến Thiên Nam đại địa tâm nguyện, là có thể đã đạt thành, tâm tình của Trần Phàm, bởi vậy cũng là vậy rất tốt.

Mà lời này nghe vào Khô Mộc lão trong tai người, để cho hấn đối với Trần Phàm hảo cảm, trong chớp mắt đề thăng rất nhiều!

Những người khác, tại loại tình hình này, không khỏi là rao giá trên trời, sợ muốn còn quá ít, thiếu niên này, tuy nói ra một cái điều kiện, lại cũng không có nói không cái gì phân biệt.

Không tại người khác nguy nan thời điểm thừa cơ làm việc, để cho Khô Mộc lão nhân rất là thương thức Trần Phàm.

"Tiểu huynh đệ, ba ngày thời gian có thể chuẩn bị rất nhiều sự tình, không khỏi quá mức phiền toái, các người sẽ ngụ ở Liệt Dương tông a?" Khô Mộc lão nhân phát ra từ nội tâm khách khí, nói.

Trần Phàm khoát tay, nói: "Ta còn có chút việc tư cần phải đi xử lý, thì không cần. ba ngày sau, Khô Mộc tiền bối tại hội trường đấu giá đại môn đợi ta là được."

Chợt, Trần Phàm đem luyện chế Áo tâm Phá Ách Đan cần có tài liệu, nói kỹ càng xuất ra.

Ghi nhớ, Khô Mộc lão có người nói: "Hảo, lão phu đưa tiểu huynh đệ!"

Đang muốn lúc rời đi, Trần Phàm đột nhiên nghĩ đến một chuyện, nói: "Khô Mộc tiền bối, có thể hay không giúp ta tìm hiểu một chút, hoa hồng Liên Từ, Hóa Viêm thần tủy Lưỡng chủng dược liệu?"

Hoa hồng Liên Từ, Hóa Viêm thần tủy, cộng thêm Vô Hoa Quả, Hải tâm tuyệt viêm, chính là luyện chế Càn Khôn Luân Hồi Đan tứ vị Chủ dược!

Khô Mộc lão nhân trầm ngâm một chút, lập tức nói: "Lưỡng này chủng dược liệu đều là cực kỳ hiếm có, so với Hải tâm tuyệt viêm, e rằng đều là thừa thốt rất nhiều, bất quá tiểu huynh đệ yên tâm, lão phu sẽ để cho người phía dưới, tận tâm đi giúp người nghe ngóng."

"Đa tạ Khô Mộc tiền bối."

Trần Phàm ôm quyền, chợt rời đi mật thất, tại Khô Mộc lão nhân đưa hấn cùng Thiên Thiên tổng xuất hậu trường, chính là tách ra.

Hành tẩu rời đi phòng đấu giá trong thông đạo, Trần Phàm tầm mắt đột nhiên khản xiết chặt, ở phía trước, xuất hiện mấy đạo thân ảnh.

P phía trước nhất, là người trẻ tuổi, mười tuổi bộ dáng, dài vô cùng anh tuấn, e rằng so với nữ tử, đều cảm thấy đẹp hơn vài phần, chính là loại này tướng mạo, để cho người trẻ tuổi này hiển lộ có vài phần âm nhu cảm giác.

P phía sau của hấn, đi theo một vị áo đen lão già, cùng tam cái trung niên hấn tử!

Không có gì ngoài người trẻ tuổi kia, kia áo đen lão già, một thân khí tức di động, rõ ràng, so với Khô Mộc lão nhân, cũng là không kém chút nào, ba cái kia trung niên trắng hán, cũng là có Thuế Phàm cảnh giới tu vi.

Cho dù là người trẻ tuổi chính mình, thực lực cũng là đạt đến Thông Huyền chi cảnh. bức này đội hình, cho dù là tại Thiên Nam này khắp mặt đất, coi như là không yếu, mà người tuổi trẻ kia, lại càng là ưu tú, Ngũ Nhạc đại địa cái gọi là Tứ Công Tử, so với hấn, quả thật liền không thể so sánh.

Hai bên đều là không nhận ra, tự sẽ không đập vào cái chiêu gì hô, chỉ bất quá, tại lẫn nhau gặp thoáng qua thời điểm, người tuổi trẻ kia bước chân có chút dừng lại, không biết phát hiện cái gì.

"Vị tiểu huynh đệ này, ta có phải hay không đã gặp ở nơi nào người?"

Người tuổi trẻ kia thanh âm vừa Khởi Trần Phàm tâm thần liền hơi hơi xiết chặt, hấn nghe được đạo này thanh âm chủ nhân, cuối cùng ai!

Bất quá bây giờ, Trần Phàm có thể không có thời gian đi quản những cái này, nắm tay của Thiên Thiên, bước nhanh hướng đi ra ngoài.

"Tiểu huynh đệ, tại hạ Thiên Huyền các Thần linh, không biết ngươi có cho hay không mặt mũi, cùng ta phiếm vài câu đầu này?"

Thanh âm vang lên, người tuổi trẻ kia cũng là loại quý mị xuất hiện ở Trần Phàm trước người, cái kia áo đen lão già, mang theo tam cái trung niên trắng hán, đem hai người đường lui chặn lại.

Thiên Huyền các Thần linh, chính là trong phòng đấu giá, Trần Phàm nghe được đạo kia âm nhu thanh âm chủ nhân!

Này vận khí còn thật sự không tệ, nhanh như vậy, liền gặp nhau lại với nhau, mà này Thần linh cảm giác thật sự là chuẩn, hai người trong đó, tuy chưa thấy qua, lại cũng giao phong ngăn ngại qua.

"Thần Công Tử, ngươi ta vốn không quen biết, đây là ý gì?"

Nhìn nhìn người trẻ tuổi, Trần Phàm nhàn nhạt mà hỏi.

Nghe vậy, Thần linh mi tâm nhíu nhíu, hẳn tuy cảm thấy Trần Phàm giống như đã từng quen biết, có thể âm thanh này lúc xuất ra, lại là cực kỳ lạ lẫm, tự phụ hẳn, cũng đang hoài nghi mình có hay không nhận lầm.

Bất quá, cái thông đạo này, chẳng quản không phải là duy vừa ly khai hội trường đấu giá đường, có thể không luận con đường kia, đều có hán Thiên Huyền các người đang âm thầm nhìn chăm chăm, ở trong đấu giá hội, để cho hẳn không duyên cớ dùng nhiều hơn vận Kim Linh tệ mới mua hàng khô ~ thảo người kia, cho đến hiện tại, hẳn cũng không có phát hiện.

Gần như hết thấy mọi người, đều đã ly khai, chỉ còn lại trước mắt hai người, cho nên, Thần linh mới đưa Trần Phàm hai người ngăn lại.

"Không có ý gì, chẳng qua là cảm thấy, tiểu huynh đệ còn trẻ bất phàm, Thần mỗ động chầm dứt trao tâm tư, muốn cùng tiểu huynh đệ ngươi đem tư ngôn hoan, không biết tiểu huynh đệ có thể cho cái mặt mũi?" Thần linh chợt cười nói, âm nhu thanh âm, có tí ti lạnh lẽo.

"Thật xin lỗi, ta còn có chuyện quan trọng bên người, Thần Công Tử hảo ý, tâm linh, cáo từ!"

Nói qua, Trần Phàm mang theo Thiên Thiên, bỏ qua cho Thần linh, tiếp tục bước nhanh mà đi.

"Tiểu huynh đệ, ta Thiên Huyền các mặt mũi, Thiên Nam này cả vùng đất, có thể không có bao nhiêu người dám không để cho, Bồn công tử là tốt tâm muốn mời, ngươi ngàn vạn đừng cho rằng, Bồn công tử là tốt tâm, ngươi liền có thể cự tuyệt, chọc giận lời của Bồn công tử."

"Chọc giận ngươi, chẳng lẽ, ngươi còn dám ở chỗ này giết người hay sao?"

Thần linh lời còn chưa dứt, một đạo khác thanh thúy thanh âm vang vọng, chỉ thấy, tại Trần Phàm lúc đến trên đường, lại có mấy đạo thân ảnh xuất hiện, mà chỉ nghe đạo kia thanh thúy thanh âm, Trần Phàm liền cũng biết, vừa tới những người này, nói chuyện người kia, chính là trên Thanh Tông, được xưng là khắc sâu trong lòng Tiên Từ vị nào.

Kia khắc sâu trong lòng Tiên Từ, cực kỳ tuổi trẻ, cùng Thần linh niên kỷ xấp xỉ, mười bảy mười tám tuổi bộ dáng, da da trắng như Tuyết, đôi mắt đẹp u tình, lông mày Như Nguyệt, bạch y váy dài lác nhệ trong đó, chân chính như là Tiên Từ.

"Giết người tự nhiên sẽ không, nhưng giáo huấn hẳn một phen, cũng là có thể."

Nhìn thấy khắc sâu trong lòng Tiên Từ một đoàn người, nhất là nhìn thấy khắc sâu trong lòng Tiên Từ bản thân, Thần linh trong thần sắc, rồi mới rét lạnh trong nháy mắt đã không còn thấy đầu nữa, đổi lại một bức, tự nhận là là phi thường âm áp nộ cười, chỉ là trong ánh mắt, không che dấu được có một phần lửa nóng Chi Ý.

"Nơi này là Liệt Dương tông phòng đấu giá, cũng không phải là ngươi Thiên Huyền các, ngươi Thiếu Các Chủ uy phong, hay là thiếu bày một chút hảo."

Nói chuyện thời điểm, khắc sâu trong lòng Tiên Từ mục quang lướt qua Trần Phàm.

Ý tứ Trần Phàm hiểu, này khắc sâu trong lòng Tiên Từ xem như có một bức hảo tâm tràng, tại đấu giá hội thời điểm, nhắc nhở chính mình một lần, hiện giờ lại điểm ra Thần linh thân phận chân chính.

"Ha ha, đa tạ khắc sâu trong lòng Tiên Từ chỉ điểm."

Thần linh vừa cười vừa nói, nộ cười kia, cũng tại một lát sau chặt chẽ vừa thu lại, quát khê: "Vị tiểu huynh đệ này, giữa chúng ta nói chuyện còn chưa kết thúc, không chào mà đi, tựa hồ thật không có có lễ phép a?"

Ở trong đấu giá hội, bởi vì Thần linh cố ý trước đây, Trần Phàm sau đó cũng là xếp đặt hẳn một đạo, lại nói tiếp, lẫn nhau cũng không có rơi xuống chỗ tốt gì, chỉ có Liệt Dương tông đến lợi.

Đây không phải cái gì quá không được sự tình, nhưng này Thần linh, ý vào thân phận, Nhất đang dây dưa. người này tâm tính, có thể thấy không phải là đồng dạng nhe răng tất báo!

"Thần Công Tử, ta không nhận ra ngươi, cũng không cần phải cùng ngươi nói cái gì, cáo từ!"

"Ha ha!"

Có lẽ là mỹ nhân ở bên cạnh, Thần linh biểu hiện không dám quá phận, bắt quá, hấn hiển nhiên cũng không muốn liên khinh địch như vậy buông tha, lập tức thần nhiên nói: "Bồn công tử là tốt nghĩ thâm cùng ngươi kết giao bằng hữu, ngươi đã không nguyện ý, Bồn công tử cũng sẽ không cưỡng cầu, nhưng ngươi cự tuyệt Bồn công tử hảo ý, coi như là không để cho ta Thiên Huyền các mặt mũi, cứ như vậy cho ngươi rời đi, ngày sau, chẳng phải là ai cũng không có ở ta Thiên Huyền các trên đầu giẫm một cước sao?"

"Lư Trường Lão, bắt lấy hấn, sau đó hảo hảo tra một chút, Bồn công tử nhìn người từ trước đến nay không có sai, hấn hấn phải là người Bồn công tử muốn tìm."

"Vâng, Thiếu chủ!"

Kìa áo đen lão nhân đối với Thần linh khẽ khom người, mà hậu thân như quý mỹ, điện đồng dạng Xạ sắp xuất hiện.

"Lư lão quái, ta Liệt Dương tông khách nhân, há cũng là ngươi có thể xằng bậy?"

Khô Mộc lão nhân thanh âm, lạnh lùng vang vọng, kỳ nhân cũng là hăng hái xuất hiện ở nơi này, cường đại khí cơ, trực tiếp là xuất hiện ở Thần linh trên người.

Áo đen lão già cách Trần Phàm thân cận quá, Khô Mộc lão nhân chẳng quản tới kịp, nhưng cũng không cách nào đưa hấn ngăn lại, liền cũng chỉ có thể lấy Thần linh làm con tin, để cho phí trước thu tay lại.

"Khô Mộc tiền bối, văn bối không tin, ngươi sẽ đối với văn bối động thủ, cho nên, Lư Trường Lão, chẳng quản ra tay!"

Đối mặt Khô Mộc lão nhân khí cơ, Thần linh đứng chấp tay, hiển thị rõ Thiên Huyền các Thiếu chủ khí phái.

Chỉ bắt quá, này của hấn chủng khí phái, không phải là nguyên vốn hấn đối với chính mình có bao nhiêu tự tin, mà là đến từ hấn đối với Thiên Huyền các tự tin, loại này tự tin, xây dựng quá dễ dàng, tan vỡ, cũng càng thêm dễ dàng.

Nhìn nhìn sắp đến nơi áo đen lão già, Trần Phàm hai mắt phát lạnh, cười nhạt: "Khô Mộc tiền bối, giết đi Thần linh, có lẽ sẽ rất phiền toái, nhưng làm những chuyện khác, tin tưởng Liệt Dương tông, hấn là bầy bình a?"

Khô Mộc lão nhân đang có chút không biết nên làm như thế nào thời điểm, nghe nói như thế, nhất thời cười to: "Tiểu huynh đệ yên tâm, lão phu biết phải làm sao!"

"Tiểu tử, ngươi tự tìm chết?"

Trần Phàm cười khê: "Ngươi Thiên Huyền các Thiếu chủ còn không sợ tử, ta lư mạnh một cái, sợ cái gì? Khô Mộc tiền bối, chẳng quản động thủ, ta ngược lại muốn nhìn, Thiên Huyền các Thiếu chủ, đến cùng có vài phần sự can đảm?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124: duyên Pháp

Rộng rãi trong thông đạo, bầu không khí trở nên có vài phần quái dị lên!

"Lư Trường Lão, trở về!"

Đem làm cái gì Thần linh cuối cùng nhịn không được hoán đổi về áo đen lão già, một đạo kinh thiên sát ý, chính là tự Thần linh trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra!

Vậy mà tại trước mắt bao người, hấn mất thể diện, hơn nữa, vẫn là tại khắc sâu trong lòng trước mặt Tiên Tử!

Nhưng mà, mặt, hấn không thể không ném, bởi vì hấn không dám đánh bạc!

"Tiểu huynh đệ, ngươi không sao chứ?"

Khô Mộc lão nhân bước nhanh đi đến trước mặt Trần Phàm, vừa rồi một màn quá nguy hiểm, dù cho Thần linh còn có thể kiên trì một giây, có lẽ Trần Phàm đã trọng thương, thậm chí thân chết rồi, áo đen lão già cường đại, hấn vô cùng rõ ràng.

"Ha ha, không có việc gì, bất quá, là muốn đa tạ Thần Công Tử tự tin còn chưa đủ!"

Đã đáp lên Liệt Dương tông căn này tuyền, Trần Phàm liền không có tính toán dùng những phương pháp khác để chứng minh bản thân hấn, tin tưởng, chỉ cần Liệt Dương tông có Lương ba phần nhân nghĩa, đạt được Áo tâm Phá Ách Đan, sẽ vì chính mình hướng lĩnh hiền học viện đi chứng minh chính mình ưu tú.

Cho nên, Trần Phàm đã không có muốn đi gây Thiên Huyền các, trong phòng đấu giá sự tình, đã phụng còn cấp Thiên Huyền các, xem như sự tình đi qua, thật không nghĩ đến, này Thần linh lại có thể như thế hùng hổ dọa người.

Nếu là như vậy, Trần Phàm cũng liền không ngại đi triệt để nhục nhã lấy Thần linh, người sau là địch nhân, Trần Phàm cũng không cần có bất kỳ cổ kị.

"Ngươi?"

Thần linh gần như muốn một ngụm máu tươi phun tới, từ nhỏ đến lớn, thiên phú hơn người hấn, chịu ngàn vạn sùng ái, lúc nào, có qua tình hình như vậy phát sinh ở trên người hấn?

Giận dữ ngoài, Thần linh tựa hồ còn không có hoàn toàn mất đi lý trí, biết nơi này là Liệt Dương tông, Khô Mộc lão người đã xuất hiện, hấn không thể làm loạn.

Bất quá, lửa giận còn chưa tán, Thần linh như thế nào nuốt xuống được đây?

Hấn nhìn lấy Trần Phàm, lạnh giọng quát: "Tiểu tử, hôm nay cho Liệt Dương tông một cái mặt mũi, tạm thời buông tha ngươi, hi vọng ngươi vĩnh viễn đều sinh hoạt tại Liệt Dương trong tông, bằng không thì, cái mạng nhỏ của ngươi, Bồn công tử thu định rồi."

"Thần linh!"

Khô Mộc lão nhân thanh âm phát lạnh, nói: "Tiểu huynh đệ, chính là ta Liệt Dương tông trong vạn người không có một khách quý, mặc kệ hấn ở chỗ nào, ta Liệt Dương tông cũng tuyệt không được phép bắt luận kẻ nào đã thương một tia nửa chút nào, cho nên, ngươi thu hồi ý nghĩ này a, nói cách khác, nơi đây sự tình, Nhà của ta Tông chủ đại nhân nhất định sẽ tìm phụ thân ngươi hảo hảo nói một chút."

tiếng nói truyền ra, Thần linh đợi Thiên Huyền các người, cùng với khắc sâu trong lòng Tiên Tử lên một lượt người của Thanh Tông, đều là thần sắc run rẩy một cái, Liệt Dương tông quý vị Liệt Thành bá chủ, tại toàn bộ bách chiến vạn, thậm chí Thiên Nam cả vùng đất, đều là tiếng tăm lừng lẫy.

Muốn để cho này nhóm thế lực đi bảo vệ một người, thật không đơn giản!

Thiếu niên này người, đến tột cùng là lai lịch gì, cư nhiên, có thể khiến Liệt Dương tông như thế coi trọng?

Sau một lát, Thần linh cười lạnh lạnh nói: "Khô Mộc tiền bối, ngươi cũng không dùng để uy hiếp văn bối, tiểu tử này là người xa lạ, không hấn như vậy cùng ngươi Liệt Dương tông có cái gì quá sâu giao tình, giết hấn đi, còn không đến mức sẽ để cho ngươi Liệt Dương tông cùng ta Thiên Huyền các khai chiến."

Khô Mộc lão có người nói: "Đây không phải uy hiếp, mà là cảnh cáo! Thần linh, , lão phu để ở chỗ này, ngươi tốt nhất không muốn đi thử, bằng không thì, hậu quả kia ngươi hội chịu không nổi."

Thần linh ánh mắt, rồi đột nhiên vô cùng âm hàn, hấn nghe ra, Khô Mộc lão nhân những lời này, không phải là đang hù dọa hấn .

"Thiếu Các Chủ, chúng ta rồi đi trước đang nói!" áo đen lão già tại Thần linh bên tai nhẹ giọng nói ra.

Thần linh gật gật đầu, hừ lạnh một tiếng, chợt phẩy tay áo bỏ đi, nhưng tại trước khi rời đi, cùng Trần Phàm gặp thoáng qua thời điểm, lạnh lạnh cực kỳ thanh âm, nhẹ nhàng truyền vào người sau trong tai.

"Tiểu tử, hôm nay là ngươi vận khí tốt. Bồn công tử có thể cam đoan với ngươi, về sau ngươi, tuyệt sẽ không có vận khí như vậy, mà ngươi cũng phù hộ chính mình, tốt nhất đừng rơi vào Bồn công tử trong tay, bằng không, sống không bằng chết bốn chữ, tuyệt đối hình dung không được kết quả của ngươi."

Nói xong, nghênh ngang rời đi.

"Tiểu huynh đệ, lão phu đưa các ngươi ra ngoài!"

đợi đến Thần linh đám người sau khi rời đi, Khô Mộc lão nhân cùng trên người của Thanh Tông lên tiếng chào hỏi, liền tặng hai người hướng ngoài thông đạo đi đến.

Trong thông đạo, khắc sâu trong lòng Tiên Tử nhìn qua biển mắt thiếu niên bóng lưng, lông mày kẻ đen nhẹ chau lại, mà rồi nói ra: "Chưa từng có gặp qua Khô Mộc tiền bối thận trọng như thế qua, thiếu niên này, e rằng thực có vài phần lai lịch."

"Khắc sâu trong lòng, đây là Liệt Dương tông cùng Thiên Huyền các sự tình, Chúng ta không cần phải nhúng tay, trở về a!"

Khắc sâu trong lòng Tiên Tử gật gật đầu, nhưng vẫn là nói: "ta cảm giác, cảm thấy, thiếu niên này rất không tầm thường, nói không chừng, hắc hội mang đến cho chúng ta cái gì kinh hi ngoại ý muốn cũng không nhất định. chỗ ở trưởng lão, Các người Mang theo Thượng cổ tàn Đồ Về trước tông, ta nghĩ chiếu cố hắc."

Phòng đấu giá, như cũ là người ta tấp nập, như nước chảy!

Khô Mộc lão nhân ngưng âm thanh nói: "Tiểu huynh đệ, Thần linh làm người, cực kỳ tự phụ cùng tàn nhẫn, lần này các người đã trở mặt, Liền theo lão phu đến Liệt Dương tông chỗ ở hạ a?"

"Không có việc gì!"

Trần Phàm cười cười, nói: "tại Liệt Thành, hắc còn không dám xằng bậy, điểm này, Khô Mộc tiền bối hắc là nếu so với ta càng có lòng tin, đúng không? yên tâm, ta không có việc gì, cáo từ trước!"

Liệt Dương tông đích thực là chỗ an toàn, nhưng là nhiều người nhiều miệng, Hơn nữa cao thủ số lượng Quá nhiều, Trần Phàm không muốn có một số việc cho bại lộ ra ngoài, ví dụ như, vòm trời lão tổ tồn tại!

Kế tiếp, luyện chế Áo tâm Phá Ách Đan, cùng với nghiên cứu hắc ám Ma Thi, Lão Quái Vật đều sẽ xuất hiện, một khi là bị phát hiện, khó tránh khỏi hội đưa tới một ít không cần phải chấn động.

"Tiểu huynh đệ tạm biệt!"

Đưa mắt nhìn Trần Phàm hai người tiến vào đám người, Khô Mộc lão nhân mãnh liệt phát phát tay, trầm giọng nói: "Đi theo vị tiểu huynh đệ này, cho dù là các người từ, cũng không thể để cho hắc xuất nửa một ít chuyện, hơi không lâu sau, lão phu gặp qua Tông chủ đại nhân, thì sẽ có trong tông cao thủ chạy đến."

"Vâng!"

Khô Mộc lão nhân sau lưng Không Gian, truyền đến chỉ có hắc có thể nghe được thanh âm

"Nhớ kỹ, không được đi trộm xem tiểu huynh đệ bí mật, kẻ trái lệnh, tử!" Khô Mộc lão nhân lại nói.

"Vâng!"

Không Gian nhẹ nhàng run rẩy, sau đó khôi phục bình tĩnh, nếu có Cường Đại Cao Thủ ở chỗ này, liền sẽ phát hiện, đã là có thêm mấy đạo thân ảnh, không biết từ nơi ấy xuất hiện, lập tức sẽ không nhập trong đám người, đuổi theo Trần Phàm mà đi.

Trở lại khách sạn, Trần Phàm lập tức tiến vào gian phòng, đem xung quanh hết thảy, tất cả đều là bố trí xong, cảm thấy không có gì chỗ sơ suất, lúc này mới đem kia Hải tâm tuyệt viêm cho đem ra.

Đây là Trần Phàm lần đầu tiên, hảo hảo tường tận xem xét Hải tâm tuyệt viêm, dài nhỏ thân cảnh, vô cùng tinh xảo, toàn thân như hỏa điểm bóng dáng, mặc dù không một chút nhiệt độ cao phát ra, có thể không gian này, hay là mơ hồ rất nhiều.

"Ca ca, này Hải tâm tuyệt viêm, năng lượng rất mạnh, nếu để cho ta ăn nó đi, tối thiểu, có thể hai giữa tháng đều không cần ăn cái gì." nhìn nhìn Hải tâm tuyệt viêm, Thiên Thiên trong ánh mắt, lóe ra như bảo thạch hào quang, nói.

Trần Phàm cùng phệ linh châu bên trong vòm trời lão tổ đều là lặng rồi ngẩn người, mới quen tiểu cô nương, quả nhiên là thiên phú dị bẩm, cư nhiên cũng có thể đem Hải tâm tuyệt viêm trở thành đồ ăn vật tới ăn, thế gian này, còn có cái gì, là nàng không có thể ăn?

"Thiên Thiên, về sau a, ca ca sẽ cho người tìm rất nhiều ăn ngon, nhưng thứ này, người cũng không thể ăn, ca ca muốn dùng nó cứu mạng." Trần Phàm sau đó vừa cười vừa nói.

Thiên Thiên gật đầu, nói: "Ta biết a, bằng không thì ca ca cũng sẽ không khản trương như vậy. ca ca, ta mệt mỏi, ta trước ngủ."

Tiểu nha đầu dường như là mệt mỏi thật sự, trực tiếp tại Trần Phàm trên giường nằm xuống, Tam Lưỡng xem, vậy mà liền nặng nề ngủ đi.

Lúc này, vòm trời lão tổ hư ảo thân ảnh, mới xuất hiện trong phòng, hắc mắt nhìn Thiên Thiên, nói: "Tiểu tử, này tiểu nữ oa tử . người về sau tự cẩn thận một ít."

Trần Phàm cũng là đang nhìn Thiên Thiên, trong ánh mắt, tự nhiên có một vòng thương tiếc toát ra, Nghe được vòm trời lão tổ, hắc nói: "Ta cùng nàng, mặc dù không có đồng dạng tạo ngộ, thế nhưng là, ta có thể cảm động lây đến nàng bơ vơ, những cái kia đều là thực, vô pháp giấu diếm. cho nên, mặc kệ tương lai sẽ phát sinh chuyện gì, ta cũng sẽ không ném nàng mặc kệ."

"Cái này tùy người."

Vòm trời lão tổ hư ảo ánh mắt, rồi đột nhiên một mảnh lửa nóng: "Tiểu tử, này Hải tâm tuyệt viêm không có gì đẹp mắt, nếu người muốn nhìn thấu nó, liền thời khắc dùng thần hồn chỉ lực ăn cần sẵn sóc, ngày sau lấy ra luyện hóa, cũng sẽ không có quá lớn kháng cự tính. mau đưa hắc ám Ma Thi lấy ra, để cho lão tổ hảo hảo nhìn một cái!"

Trần Phàm chợt vùng tay lên, hảo hảo thu về Hải tâm tuyệt viêm, không hề hắc ám Ma Thi nhất thời xuất hiện, Nhất cổ cuồng bạo khí tức, cũng là bởi vì này tán phát tại gian phòng bên trong.

Không hề thi thể, giống như còn sống đồng dạng, chẳng những kia khí tức một mực ở tán phát, bộ ngực của nó, Hình như tại hơi hơi phập phồng, như tại hô hấp.

hắc ám Ma Thi toàn thân cao thấp, bảo tồn Tương đối Hoàn hảo, không có chút nào bị hư hao qua dấu hiệu, từ trong cơ thể nó, cũng là có thể cảm ứng được, có một cỗ cực kỳ cường đại mà tinh thuần lực lượng.

Nghĩ đến, chính là lực lượng này nguyên nhân, mới khiến cho đến Liệt Dương tông đem này hắc ám Ma Thi cho lấy được tay, cũng vì bỏ ra bao gồm Liệt Dương tông Tông chủ đều bị thương giá lớn.

"đây là lão tổ về sau thân hình, hắc hắc, chỉ cần lão phu có thể cùng nó tương dung, lão phu tự tin, tam năm thời gian, đủ để cho lão phu vượt qua dĩ vãng đình phong, kể từ đó, mặc dù 300 năm đi qua, những cái này gia hỏa thực lực tăng tiến rất nhiều, lão phu cũng có nắm chắc có thể đối phó bọn họ."

Nhìn nhìn hắc ám Ma Thi, vòm trời lão tổ không ngừng than thở, trong mắt lửa nóng, Càng nồng đậm lên.

Trần Phàm chau mày một cái, nói: "Lão Quái Vật, vì cái gì người muốn đi hắc ám Ma Thi bị phát hiện địa phương? chẳng lẽ còn có cái gì Cổ quái Hay sao?"

"Người biết cái gì?"

vòm trời lão tổ nhìn Trần Phàm liếc một cái, lại ngay lập tức đem mục quang quăng tại ám hắc trên người Ma Thi, hắc nói: "Hắc ám Ma Thi coi như là thượng cổ kết quả, nó nếu như xuất hiện, người cảm thấy, hắc ám Ma Thi phụ cận, lại không có những vật khác cùng nhau xuất hiện sao? nói cách khác, kia Liệt Dương tông Tông chủ tại sao lại bị thương? hơn nữa, cần hay là Áo tâm Phá Ách Đan đâu này?"

Trần Phàm tâm thần khẩn xiết chặt, vội hỏi: "Lão Quái Vật, ý của người là nói, hắc ám Ma Thi xuất hiện địa phương, kỳ thật, cũng là một phương Truyền Thừa chi địa?"

"Đang Là như thế này! "

Vòm trời lão tổ cười nói: "Vốn đang không có cơ hội đến hỏi một chút lão tiểu tử kia, hiện tại được rồi, cơ hội không công đưa lên cửa, tiểu tử, người vận khí rất tốt a, vậy mà tùy tùy tiện tiện, Liền có thể đạt được này rất nhiều chỗ tốt."

Nghe vậy, Trần Phàm Xùy~~ âm thanh nói: "Liệt Dương tông Tông chủ, địa hồn cảnh cao thủ đều bị trọng thương, người cảm thấy ta có thể làm cái gì?"

"Hắc, người này cũng không biết, những cái này thượng cổ truyền thừa, cũng không phải ai đến thực lực cường đại, ai liền có thể có được, hết thảy, đều chú ý một cái duyên Pháp, lão tổ năm đó đạt được Ma Quân truyền thừa, cũng là như thế!"

Vòm trời lão tổ cười nói: "Người duyên Pháp, chính là này hắc ám Ma Thi, chờ xem tiểu tử, ba ngày sau, sẽ để cho người mở rộng tầm mắt được!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 125: cỗ quái lực lượng

Thời gian chậm rãi trôi qua, lúc Trần Phàm cùng vòm trời lão tổ đang nghiên cứu lấy hắc ám Ma Thi đồng thời, khổng lồ Liệt Thành, cũng không có bởi vì sự xuất hiện của bọn hắn, mà phát sinh bất kỳ biến hóa, nhiều nhất, nhiều một chút trà dư tửu hậu nói chuyện phiếm, mà nói chuyện phiếm bên trong vai chính, hiển nhiên cũng sẽ không là bọn hắn.

Liệt Thành một loại, cực cao lầu các trên đỉnh, Thần linh ngồi ngay ngắn ở trước bàn, vuốt vuốt chén rượu trong tay, phía trước tầm mắt rộng rãi, gần như có thể đem một phần tư cái Liệt Thành thu hết vào mắt.

Bây giờ Thần linh, hiển nhiên tâm tình rất là không tốt, thế cho nên, sau lưng đang tại vì hấn nắm bắt bờ vai cô gái xinh đẹp, đều là vô cùng khản trương, hầu hạ Thần linh nhiều năm, cô gái xinh đẹp rất là rõ ràng phỉ trước tâm tính, Nhược lúc này chộc giận hấn, vứt bỏ tánh mạng, đều xem như vạn hạnh sự tình.

"Thiếu Các Chủ!"

Ước chừng hơn mười phút đồng hồ sau, xung quanh Không Gian ba động một chút, chợt, một bộ áo đen lão già, loại quý mị xuất hiện.

"Lưu Trường Lão, tìm đến người sao?" Thần linh cũng không quay đầu lại, hỏi.

Áo đen lão già nói: "Chỗ đặt chân tìm được, bắt quá Thiếu Các Chủ, có đại lượng Liệt Dương tông cao thủ tại bảo hộ lấy hấn, muốn đem ám sát, thuộc hạ không có thực lực này."

"Àm!"

Lại là Thần linh đem cái chén trong tay, trùng điệp té lặn quay trên mặt đất, cả kinh nó sau lưng kia cô gái xinh đẹp vội vàng quỳ rạp xuống đất, run rẩy thân thể, một câu đều nói không ra.

"Người lui xuống trước đi!" áo đen lão già nhú nhú mày, nói.

Nàng kia vội vàng dập đầu mới xuất hiện thân cũng như chạy trốn rồi đi nơi này .

"Lưu Trường Lão, người cảm thấy, tiểu tử kia đến cùng cùng Liệt Dương tông là quan hệ như thế nào? tiểu tử kia rõ ràng là người xa lạ a?" Thần linh không có cam lòng nói.

Hôm nay một màn này, để cho hấn nghĩ đến thời điểm, liền toàn thân, có lạnh thấu xương sát ý tại tuôn động lấy.

Mắt mặt còn tại tiếp theo, cho dù là tại khắc sâu trong lòng trước mặt Tiên Tử mắt mặt, vậy cũng không sao, thế nhưng, lấy thân phận của hấn cùng định lực, lại bị sóng sờ sờ dọa lùi, điều này làm cho Thần linh vô pháp tiếp nhận.

Cái kia đánh bạc, hấn không dám nhận, liền cũng có nghĩa là, tâm cảnh của hấn, đã không tại hoàn mỹ.

Cho nên, nhất định phải đem thiếu niên kia giết chết, bằng không, tâm tính bất hoàn mỹ, ngày sau chắc chắn mang đến cho hấn thiên đại phiền toái.

Nhưng tuyệt đối cũng không nghĩ tới, thiếu niên này, cư nhiên cùng Liệt Dương tông có như thế sâu quan hệ, có Liệt Dương tông bảo hộ, không nhúc nhích được hấn. tuy nói Thiên Huyền các cũng không sợ Liệt Dương tông, nơi này dù sao cũng là Liệt Thành, Liệt Dương tông chính là cố định hổ, có thiên thời địa lợi nhân hoà!

Cho dù là thiếu niên kia không có khả năng cả đời đều đứng ở Liệt Thành, đồng dạng, hấn Thần linh cũng không có khả năng cả đời canh giữ ở Liệt Thành chờ .

Trầm mặc sau một hồi, áo đen lão già trầm giọng nói: "Lấy thuộc hạ đối với Khô Mộc cùng Liệt Dương tông hành sự lý giải, chỉ sợ, thiếu niên này đối với Liệt Dương tông mà nói, cực kỳ trọng yếu."

"Thiếu Các Chủ, chúng ta Nhược muốn ở chỗ này đem giết chết, chỉ sợ là rất khó làm được."

"Mặc kệ có nhiều khó, đều nhất định phải giết chết hấn!"

Thần linh khuôn mặt, đã là vô cùng dữ tợn, hấn lạnh lùng quát: "Lưu Trường Lão, mau truyền tin trở về, để ta cha phải thêm cao thủ qua, sau đó canh giữ ở này Liệt Thành ra, ta cũng không tin, sẽ không có bất kỳ cơ hội nào."

Áo đen lão già vội vàng khuyên nhủ: "Thế nhưng là Thiếu Các Chủ, làm như vậy, không thể gạt được Liệt Dương tông, Nhược đến lúc sau kinh động đến Liệt Dương tông Tông chủ lời của Liệt Sơn, e rằng sẽ khiến chúng ta cùng Liệt Dương tông hiểu lầm, này chỉ sợ cũng?"

"Sợ cái gì, nếu muốn khai chiến, ta Thiên Huyền các há có thể sợ hấn Liệt Dương tông?"

Lời này, rõ ràng là rất cuồng vọng, rất vô tri, thân là Nhất các Thiếu Các Chủ, Thần linh càng như thế không lạnh tĩnh, vì tư oán, cư nhiên không tiếc khơi mào Lưỡng thế lực lớn đại chiến .

Nhưng mà, đang nói những lời này thời điểm, tại Thần linh trên mặt, vậy mà mây may nhìn không đến phần nộ của hấn, trong ánh mắt, cũng không có chút nào dữ tợn, một câu nói kia, tựa như là hấn tại cực độ bình tĩnh hạ chỗ nói ra.

"Lưu Trường Lão, đi làm a! trước hết để cho Thạch gia tam huynh đệ nhìn chăm chăm tiểu tử kia, giám thị lấy nhất cử nhất động của hấn, bất kỳ tình huống, đều muốn lập tức tới nói cho ta biết."

Thần linh rất bình tĩnh, không thấy tâm tình bên trong có bất cứ chấn động gì . dù cho đối với hấn vô cùng quen thuộc áo đen lão già, cũng không thể nghĩ thông suốt, nhà mình Thiếu chủ, sao hội đột nhiên, tâm tính chuyển biến như thế nhanh chóng?

Đưa mắt nhìn áo đen lão già rời đi, Thần linh cười nhạt một tiếng, vẫn là không có bất kỳ thần sắc biến hóa, cho đến sau một hồi, hần đột nhiên nhẹ nhàng hít một tiếng.

"Không biết cuộc sống như vậy, còn muốn bao nhiêu lâu? tuy, là vì Thiên Huyền các, ta bụng làm dạ chịu, nhưng mà, thời gian quá lâu, chỉ sợ cũng sẽ nổi điên, tiêu tử này xuất hiện, có lẽ, có thể cải biến một chút ta trước mắt tình huống!"

"Nếu như có thể mà nói!"

Thần linh bình tĩnh trong ánh mắt, xoay mình hiện một vòng lãnh ý: "Nếu như có thể, nhỏ như vậy tử, Bồn công tử quyết định, sẽ để cho ngươi nhẹ nhõm chết đi, tuyệt không cho ngươi cảm nhận được nửa phần thống khổ!"

Cùng là Liệt Thành, tồn tại một chỗ, toàn bộ Liệt Thành bên trong tất cả công trình kiến trúc, cũng không thể so sánh Cổ bảo.

Từ bên ngoài nhìn lại, Cổ bảo chỉ là diện tích lớn một chút, cái khác, cũng không có kỳ lạ chỗ, nhưng, khi biết Cổ bảo chủ nhân là của người đó thời điểm, cũng sẽ không có người lại cảm thấy, Cổ bảo này rất tầm thường.

Cổ bảo, không lồ kia chánh điện, Khô Mộc lão nhân cung kính đứng vững, tại hần đối diện mặt, tượng trưng cho quyền lực phía trên vương tọa, có một trung niên nhân, lặng lẽ ngồi ngay ngắn!

Trung niên nhân này, lưng hùm vai gấu, cho dù là ngồi lên, đều tựa hồ nếu so với tầm thường người cao hơn rất nhiều, hiển nhiên là thân hình của hần rất cao đại!

Thong dong đồng tử, thỉnh thoảng hội lướt qua một tia tinh mang, thân là thượng vị giả, kia một cỗ tự nhiên toát ra tới uy nghiêm, có thể bị người rõ ràng bị bắt được.

Người này, chính là Liệt Dương tông Tông chủ, Liệt Sơn!

"Khô Mộc Trưởng Lão!"

Liệt Sơn đứng dậy, như một cái cự nhân, hần trầm giọng mà nói: "Ý của ngươi là, mặc dù lúc ấy ngươi không có kịp thời đi đến, Thiên Huyền các Lưu thép crôm, đều chưa hần có thể làm đó bị thương nặng cái tên là Trần Phàm thiếu niên?"

"Vâng!"

Khô Mộc lão nhân đáp: "Tông chủ, thuộc hạ nhìn rõ ràng, tại Lưu thép crôm khí thế cường đại, Trần Phàm thân thể nhanh nhạy, thực sự không phải là hần tại giả bộ trấn định, mà là tại tự lực, đang chuẩn bị. Trần Phàm có thể làm như vậy, có lẽ tại người khác trong mắt, cảm thấy Trần Phàm chỉ là tại lấy mạng đi giành được, có thể thuộc hạ cảm thấy, hần đang chuẩn bị phản kích!"

"Phản kích?"

Liệt Sơn đồng tử nhẹ nhàng lóe lên.

Khô Mộc lão có người nói: "Một cái hoàn hữu năng lực phản kích người, liền nhất định sẽ không thể nào bị Lưu thép crôm dễ dàng trọng thương, thậm chí đánh chết!"

Sau một lát, Liệt Sơn nói: "Khô Mộc Trưởng Lão, nếu như ngươi nói, không có chút nào chênh lệch, như vậy thiếu niên này, chính là trong vạn người không có một. không, phóng tầm mắt toàn bộ Thiên Nam đại địa, hoặc là tại toàn bộ thế gian, thiên phú của hần, có lẽ đều là xuất sắc nhất."

Khô Mộc lão nhân gật gật đầu, Liệt Sơn lời này, vốn chính là của hần ý tứ!

Mười sáu tuổi bên cạnh niên kỷ, chẳng những bản thân tu vi không kém, càng đem luyện đan chi thuật tu luyện đến ít nhất hóa Thần cấp đỉnh, người như vậy, thế gian địa phương khác còn có thể mặt khác phục chế một ra tới?

"Tông chủ, thuộc hạ hiện tại duy nhất lo lắng là, Trần Phàm kỳ nhân, hội bằng không là thế lực khác phái tới, dò xét ta Liệt Dương tông hư thật." Khô Mộc lão nhân lại nói.

Liệt Sơn vẫy vẫy tay, cười nói: "Nhất này điểm sẽ không cần lo lắng, nếu như Trần Phàm thật sự có như lời ngươi nói xuất sắc như vậy, tiềm lực như thế kinh người hạng người, thực sẽ ở hần còn không có chân chính lớn lên, liền đi làm trọng yếu như vậy cùng sự tình nguy hiểm? đổi thành bốn tọa, cũng không có thể làm như vậy!"

Tiếng cười rơi xuống, Liệt Sơn thần sắc hơi hơi ngưng trọng lên: "Hiện tại bốn tọa lo lắng, là Thiên Huyền các!"

"Vì cái gì?" Khô Mộc lão nhân không hiểu hỏi, chẳng quản Liệt Sơn có tổn thương trên người, có thể những người khác cũng không biết rõ tình hình, Thiên Huyền các, sẽ không phải bởi vì nho nhỏ này sự kiện, mà cùng Liệt Dương tông khai chiến đi?

"Chuyện này, ngươi cũng không cần biết. Khô Mộc Trưởng Lão!"

Liệt Sơn bình tĩnh nói: "Đi báo cho mấy vị hộ pháp, để cho bọn họ đi trông coi Trần Phàm, không có khả năng để cho Thiên Huyền các người quấy rầy đến Trần Phàm hoàn hữu, nếu như trên người của Thanh Tông cũng ở, Khô Mộc Trường Lão, người cùng quan hệ của các nàng rất tốt, liền đại biểu bốn tọa đi mời các nàng hỗ trợ làm một chuyện, mặt thiết giám thị Thiên Huyền các tổng bộ, phàm là mây may gió thổi cỏ lay, ngay lập tức đem tin tức truyền về báo cho biết bốn tọa."

"Vâng, thuộc hạ ngay lập tức đi xử lý!"

Khô Mộc lão nhân biết, chỉ cần hắn đem chuyện Trần Phàm nói cho Liệt Sơn, tất nhiên sẽ khiến coi trọng, nhưng hắn không nghĩ tới, cái gọi là coi trọng đã vậy còn quá trọng, hơn nữa, nghe Liệt Sơn khêu khí, tựa hồ cùng Thiên Huyền các trong đó, sắp sửa khai chiến tựa như.

Khô Mộc lão nhân đi rồi, Liệt Sơn một thân một mình, ngồi trên phía trên vương tọa, tĩnh nhìn về phía trước, vậy đối với hồ trong mắt, có dị thường lạnh thấu xương tinh mang tại tuôn động lấy.

"Thần nứt ra, giữa chúng ta, sợ là đã có gần tới hai mươi năm không gặp à? người hay là trước sau như một giáo hoạt, nhưng người tuyệt đối không nghĩ tới, người cái gọi là lừa dối, cũng không thành công, ít nhất, còn không có giấu diếm được bốn tọa!"

"Lần này, liền mượn Trần Phàm xuất hiện, bốn tọa để cho âm mưu của người không chỗ nào che giấu!"

Màn đêm dần dần hàng lâm, Trần Phàm cùng vòm trời lão tổ, cũng là đem hắc ám Ma Thi từ trên xuống dưới, đều nghiên cứu cẩn thận một lần, chẳng quản là không thể nào phát giác được hắc ám Ma Thi là như thế nào luyện chế, cuối cùng, cũng là đối với nó có chỗ hiểu được.

Hào hào thu về hắc ám Ma Thi, Trần Phàm không khỏi đưa tay ra mời lưng mới, ngày hôm nay, tuy không có làm cái đại sự gì, một mới cảm giác, lại là bức người mà đến.

"Lão Quái Vật, ta đi nghỉ ngơi một chút, người trông coi nơi này."

Nghe vậy, vòm trời lão tổ cười hắc hắc, nói: "Tiểu tử, người liền an tâm ngủ đi, này chỗ khách sạn, hiện giờ liền con ruồi đều đừng hòng bay đi vào."

"Hà?"

Trần Phàm đuôi lông mày nhẹ nhàng nhảy lên, xem ra, đây là Liệt Dương tông cử động.

Liệt Dương tông tuy là hảo tâm, nhưng cái đó và giám thị không có gì Lưỡng dạng, cùng trực tiếp vào ở Liệt Dương trong tông, cũng là không có gì khác nhau.

"Ca ca, đau nhức, đau quá!"

Có vòm trời lão tổ, ngược lại không cần Liệt Dương tông tới hộ pháp, Trần Phàm đang muốn nghĩ cách ngày mai trở về cự hảo tâm của bọn hắn, trên giường, đã ngủ hồi lâu tiểu nha đầu, đột nhiên đau nhức kêu lên.

"Thiên Thiên, người làm sao vậy?"

Mặc dù còn cách nhất định cự ly, Trần Phàm như cũ thấy được, tiểu nha đầu sắc mặt, hiện giờ trắng xám như giấy vàng, toàn thân, đều đang run rẩy, càng thêm quý dị là, một cổ cực kỳ lực lượng cường đại khí tức, đang từ nàng nhỏ nhắn xinh xắn thân hình, chậm rãi tuôn ra dâng xuất tới!

"Thiên Thiên."

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: đáng sợ

Thiếu nữ khuôn mặt, trắng xám như giấy vàng, thân thể cứng ngắc lấy đang kịch liệt run rẩy, nàng nhanh nhắm mắt, lại là kia mí mắt, đều có được tơ máu lan tràn xuất ra, này Trương tính xảo không thể hình dung khuôn mặt, ở thời điểm này, có dùng khí cực đoan vận vận.

"Thiên Thiên!"

Trần Phàm tâm thần đều hàn, như thế tình hình, hắn sao lại không biết, Thiên Thiên đang tại thừa nhận một loại cực hạn thống khổ!

"Lão Quái Vật, xem thật kỹ nhìn, đến cùng này là chuyện gì xảy ra?"

Lúc này Thiên Thiên, cực kỳ đáng sợ, Trần Phàm thực lực, vô pháp tới gần, không thể kỹ càng đi dò xét, đến cùng tiểu nha đầu làm sao vậy.

"Có lẽ, cùng trong cơ thể nàng cổ lực lượng kia có quan hệ!" sau một lát, vòm trời lão tổ trầm giọng nói.

"Lực lượng?"

Trần Phàm mãnh liệt tỉnh táo lại, bất khả tư nghị nhìn nhìn thừa nhận đau nhức kịch liệt trung Thiên Thiên.

Nhận thức nàng thời điểm, Trần Phàm lại không có phát hiện nàng thân phụ lấy võ đạo tu vi, liền ngay cả vòm trời lão tổ cũng không có phát giác được, này đủ để chứng minh, Thiên Thiên hẳn là không có tu luyện qua.

Vòm trời lão tổ nhân vật bậc nào, há có thể dấu điểm qua hần?

Nhưng mà, lúc này lại ở trong cơ thể Thiên Thiên, có một cổ vô cùng lực lượng cường đại, chẳng quản lực lượng này đối với Thiên Thiên chính là uy hiếp, có thể nó chân thật tồn tại, nếu như không phải là tự hành bạo phát, cư nhiên, mấy ngày liên khùng lão tổ đều chưa từng phát hiện.

Không khỏi, điều này cũng thật là quý dị a!

"Lão Quái Vật, có thể hay không xem kỹ một chút?"

Vòm trời lão tổ lắc đầu, nói: "Cổ lực lượng này, có phong ấn chi lực, lão tổ chính là thần hồn thân thể, nếu là dựa vào thân cận quá, có lẽ liền lão tổ đều bị trấn áp."

"Vậy làm sao bây giờ?"

Từ trước đến nay đều rất ít hoảng hốt, cũng chưa từng chân tay luống cuống Trần Phàm, lúc này, đứng ngồi không yên, cực kỳ bất lực!

Vòm trời lão tổ không giúp được bận rộn, bản thân hần cũng làm không là cái gì, chẳng lẽ, muốn trơ mắt nhìn Thiên Thiên chịu thống khổ sao?

Trần Phàm mãnh liệt cắn răng, bàn chân đạp trên mặt đất, trùng điệp hướng giường đi về trước đi!

Hôm nay, cũng không phải Thiên Thiên loại đau này lần đầu tiên phát tác, trước đó, hẳn là thừa nhận qua vô số lần. Trần Phàm tâm, đau đớn!

Tiểu tiểu cô nương, lúc này mới bao nhiêu niên kỷ a, vậy mà tại thời gian dài, thừa nhận như thế đau nhức, chẳng quản Trần Phàm vô pháp cảm nhận được cổ này đau nhức, có thể qua nét mặt của Thiên Thiên, là có thể tưởng tượng đến, loại đau này, sẽ phi thường tàn nhẫn cùng đáng sợ!

Hần Trần Phàm, tuy sau khi sinh, ngay tại thừa nhận Thiên nguyên rửa mang đến áp lực thật lớn, thế nhưng, hần còn có người nhà, có bằng hữu, lòng của hần mặc dù là cô độc, có thể này của hần cá nhân, cũng không cô đơn!

Hơn nữa, Thiên nguyên rửa, cũng không có để cho Trần Phàm thừa nhận qua Thiên Thiên bây giờ loại đau này!

"Ta tuyệt đối không thể lấy ở bên trơ mắt nhìn!"

Gian phòng cũng không cao, Trần Phàm cách... này cái giường vị trí, cũng bất quá mấy mét mà thôi.

Thế nhưng là, tại đây mấy thước cự ly, lại phảng phát thiên địa ngăn cách, hành tẩu tại đây mãnh tựa như trời cùng đất cầu, Trần Phàm càng như cùng là đối mặt với trong thiên địa, nhất thuần túy năng lượng tại đánh thẳng vào.

Vô luận con đường phía trước như thế nào gian nguy, Trần Phàm cũng không Tăng lùi bước qua, lúc này càng thêm không có khả năng!

Nhưng mà, hiện tại chỗ đối mặt một màn, là hần vô pháp tưởng tượng đến.

Ở trong cơ thể Thiên Thiên tuôn động lực lượng, phảng phát có linh, tựa hồ cảm ứng được Trần Phàm cử động, lúc hần một bước, ầm ầm một tiếng, không hề có dấu hiệu tự phí trước trong cơ thể bạo bùng lên.

"Ong, ong!"

Trong gian phòng đó, bỗng Nhược vòi rồng đột kích, từng đợt sóng khí, giống như kia rời bến giao long, quấy lầy phương này hẹp tiểu thiên địa!

Tinh thuần vô cùng lực lượng khí tức, để cho vòm trời lão tổ lập tức trở lại phệ linh châu, ngay cả mặt mũi đối với cái này lực lượng dừng khí cũng không có.

Lấy vòm trời lão tổ thực lực, tuy hần bây giờ là thần hồn thân thể, mặc dù là này trong sức mạnh, có khắc chế hần phong ấn chi lực, có thể khiến hần xuất hiện cử động như vậy, kia đạo lực lượng cường đại, cũng là có thể tưởng tượng đến.

May mà, này một cỗ lực lượng xuất hiện, thực sự không phải là vì muốn phá hư cái gì, bởi vậy, trong gian phòng đó hết thấy bài trí cũng khỏe hảo, chỉ là, ngăn cản Trần Phàm tiến lên!

Trần Phàm trước người, tựa như xuất hiện một đạo vô hình mà cường đại che chắn, để cho hắn trước tiến thêm một bước, đừng nói là cực kỳ khó khăn, đều cảm thấy là chuyện không thể nào.

Bởi vậy, Trần Phàm hao hết thủ đoạn, cũng chưa từng đem này che chắn cho đột phá, hắn chỉ là, bước ra nửa bước mà thôi.

"Xùy~~!"

Một chân xuất hiện ở kia đạo lực lượng bao phủ xuống, Trần Phàm rõ ràng cảm ứng được, này cái chân, tựa như không thuộc về mình, nháy mắt, hắn toàn thân cao thấp, đều là cứng ngắc.

Lực lượng cường đại, để cho hắn liền nửa điểm sức chống cự cũng không có, liền trực tiếp đem cả người hắn trói buộc tại đương trường, dĩ vãng để cho hắn ngao nghể tại bàn cùng lứa tuổi trung linh lực, mới vừa vận tự khí hải trung xuất hiện thời điểm, đã bị cường ép cho đã trấn áp hạ xuống, khiến cho linh lực co đầu rút cổ đang giằng trong biển, phảng phất cũng sợ đến đang run rẩy.

Đem làm cái gì bản thân cùng linh lực tất cả đều bị trói buộc lại thời điểm, một cỗ vô pháp áp chế kịch liệt đau khổ, vào lúc này rất nhanh thâm thấu đến hắn thân hình mỗi một chỗ.

"A!"

Một hồi trầm thấp, như dã thú tiếng gầm gừ, Cường nhện không được tự Trần Phàm giữa cổ họng lan truyền xuất ra, loại đau này, phảng phất tự trong xương tủy phát ra, ngăn ngừa mấy hơi thở trong thời gian, để cho Trần Phàm cảm thấy bản thân, đã rơi vào khăng khít địa ngục.

Vô cùng mãnh liệt cùng đáng sợ đau nhức, liền ngay cả thần bí nhất thần hồn, lại cũng là có thể đủ lan đến đến, một loại điên cuồng ý vị, trong chớp mắt tại Trần Phàm đồng tử bên trong hiển hiện.

Cái gọi là đau nhức triệt nội tâm, cũng không đủ lấy hình dung trước mắt vạn trung một trong!

Trần Phàm hai mắt, chẳng những điên cuồng vô cùng, lại càng là tràn ngập nồng nặc màu đỏ tươi, phảng phất con mắt đã bị máu tươi chỗ nhuộm dần.

Hắn miễn cưỡng ngẩng đầu, nhìn về phía trên giường tiểu nữ hài nhi, loại đau này, mấy hơi thở thời gian, để cho hắn đau mình muốn chấm dứt chính mình, thế nhưng là tiểu cô nương này Nhi, lại là phải được thưởng đi thừa nhận như thế đau nhức.

"Thiên Thiên!"

Thanh âm trực tiếp từ trong cổ họng phát ra, bởi vì trong mắt điên cuồng, càng bởi vì trong nội tâm thương tiếc, cùng với, nhiều năm qua tạo thành là được cứng cỏi, tại sau một lát, Trần Phàm mãnh liệt đem cái chân còn lại, cũng là bước đi vào!

"A!"

Trần Phàm đau, nhện không được lại lần nữa gào thét một tiếng, đồng thời ở nơi này, trong cơ thể thần hồn chi lực, cũng là bị cường ép lôi kéo, hướng Thiên Thiên chậm rãi phiêu đảng đi qua.

Tại Thiên Thiên không bị tra tấn thời điểm, liền ngay cả vòm trời lão tổ đều không phát hiện được cỗ lực lượng kia tung tích, cho nên, cũng chỉ có thể ở thời điểm này.

Trần Phàm không nghĩ tới, bản thân thần hồn chi lực, vừa mới nhích tới gần Thiên Thiên, còn không kịp làm bất cứ chuyện gì, cỗ lực lượng kia, chính là cường ép đem này thần hồn chi lực cho tan rã.

Mà, lại càng không có để cho Trần Phàm có cái khác phản ứng, lúc hắn cả người đều xuất hiện ở đạo này lực lượng trong bao thời điểm, lực lượng chân chính cao chót vót, ở thời điểm này, mới bày ra.

Hai tay da thịt, từng khúc vỡ vụn ra, máu tươi cuộn cuộn chảy ra...

Trần Phàm này là, tại vô ma trên đảo, được xưng là hoàn mỹ nhất, ít nhất là một cái trong số đó thân thể, tại hiện giờ đạo lực lượng này đè xuống, hiển lộ không chịu nổi một kích!

Vén vén là nháy mắt qua đi, Trần Phàm toàn thân cao thấp, do trong ra ngoài, gần như, đã không có một chỗ hoàn hảo chỗ.

"Ong!"

Lúc Trần Phàm thân thể, sẽ phải toàn bộ tan vỡ thời điểm, Vạn Cổ Bất Hủ lực lặng yên mà động!

Một đạo kim mang, như kia thiên ngoại khách đến thăm, cứ thế xuất hiện tại trong thân thể, vừa mới xuất hiện, kia một cỗ tàn sát bừa bãi Trần Phàm không có bất kỳ phòng ngự thủ đoạn lực lượng, tựa như cảm giác được khắc tinh xuất hiện, lập tức như thiểm điện rút lui mà quay về.

Tới hiện giờ, Trần Phàm đã biết, Vạn Cổ Bất Hủ lực mỗi một lần có hành động, từ trước đến nay cũng sẽ không thất bại, đồng dạng, nếu muốn khiến nó chuyển động, cũng không kiện chuyện đơn giản.

Kim mang lan tràn ra, mấy giây, Trần Phàm trong cơ thể, đã không tại có kia đạo lực lượng khí tức cùng dấu vết, mà kim mang lập tức bạo tuôn ra, xuất hiện ở phương này trong hư không.

Kim mang chói mắt, đem trọn cái gian phòng đều là bao trùm lấy đi vào, những cái kia phát ra lực lượng, không chỗ nào che giấu!

Nhưng lần này, chẳng những Trần Phàm có chút nhớ nhung không được, tựa hồ liền Vạn Cổ Bất Hủ lực chính mình cũng không nghĩ tới, tại nó kim mang bao phủ xuống, tất cả lực lượng cũng bị bao bọc, nhưng mà, nhưng lại không bị Vạn Cổ Bất Hủ lực mang đi, như cũ là một tia không rơi, trở lại Thiên Thiên trong cơ thể!

Đạt được Vạn Cổ Bất Hủ lực, nó mỗi một lần hành động, đều có chỗ lấy được, chỉ riêng lần này.

Bất quá, Vạn Cổ Bất Hủ lực cũng không có lập tức an tĩnh lại, cả cái gian phòng trung tĩnh mang, lập tức rút thành một đạo, một mình đem Thiên Thiên bao phủ tiến vào, sau đó, Trần Phàm kinh người cảm ứng được, như chùm sáng kim mang, đứng là tại từng giọt từng giọt hướng Thiên Thiên trong cơ thể thâm thấu tiến vào.

Xem ra, Vạn Cổ Bất Hủ lực, nó không muốn làm cho chính nó vô công mà quay về!

Nhưng sự tình phát triển, hiển nhiên vượt ra Trần Phàm dự kiến.

Kim mang thâm thấu mà vào, đến từ Thiên Thiên lực lượng trong cơ thể khí tức, tại lấy tốc độ cực nhanh yếu bớt, mấy giây mà thôi, kia khí tức đã là cảm ứng không được, tra tấn tiểu nha đầu đau nhức, cũng ở thời điểm này đều không thấy.

Cũng là tại kia đạo lực lượng khí tức tiêu tán nháy mắt, kim mang như thiểm điện tự Thiên Thiên trong cơ thể lướt đi, sau đó trở lại Vạn Cổ Bất Hủ lực trung!

Chớp mắt, Vạn Cổ Bất Hủ lực liền an tĩnh lại, phảng phất sự tình gì cũng không có phát sinh tựa như, mà Trần Phàm cũng cảm ứng đến, lần này, Vạn Cổ Bất Hủ lực không có chút nào thu hoạch.

Điều này làm cho Trần Phàm có dừng khí kinh hãi cảm giác, Vạn Cổ Bất Hủ lực thần kỳ, hắn đã lĩnh giáo qua nhiều lần, một này trang giấy vàng đáng sợ trình độ, đã sớm không cần đi hoài nghi.

Có thể vào hôm nay, Thiên Thiên lực lượng trong cơ thể, chẳng quản dường như là bị Vạn Cổ Bất Hủ lực áp chế yên tĩnh trở lại, lại cũng sống sờ sờ đã tránh được người sau trấn áp, có thể thấy lực lượng này cường đại cùng đáng sợ.

Một này thiết thực phát sinh, cực kỳ mau lẹ, coi như là Trần Phàm chính mình, cũng không có bắt rõ ràng, này cùng hắn hiện tại trọng thương có quan hệ, nhưng Thiên Thiên hiện tại không sao, chính là lớn nhất an ủi.

Chỉ bất quá, kia một đạo lực lượng, nếu như không đem triệt để giải quyết, như vậy, Thiên Thiên tra tấn, sẽ một mực tồn tại, mà nghĩ tới rồi mới đau nhức kịch liệt, mặc dù Trần Phàm, lúc này đều hàm răng đang run rẩy.

"Tiểu tử, ngươi trước tu dưỡng, lão tổ đi chăm sóc cái nha đầu này!"

Thấy được vòm trời lão tổ lập tức xuất hiện, Trần Phàm cũng không có cự tuyệt cái gì, hắn hiện tại, chỉ sợ, nếu so với Thiên Thiên trạng thái càng kém, rồi mới kia một cổ lực lượng, đem toàn thân hắn đều là phá hủy, kia đợi sống tịch tĩnh cảnh, như là cuồng phong thổi đến quá lớn địa phương.

Đem trong cơ thể tình huống dò xét tỉ mỉ, Trần Phàm cười khổ một tiếng, chợt tiến nhập đến trong khi tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 127: khắc sâu trong lòng tử

Lúc Trần Phàm từ trong khi tu luyện lui sau khi đi ra, đã là Lưỡng ngày sau!

"Tiểu tử, ngày mai sẽ phải đi hắc ám Ma Thị xuất hiện địa phương, thương thế của ngươi, không sao a?"

Vòm trời lão tổ sống nhờ tại phệ linh châu, mà phệ linh châu cũng ở trong cơ thể Trần Phàm, nhưng đối với người sau thân thể tình huống, cũng không phải hẳn đủ khả năng nắm chặt.

"Không có gì lớn ngại, không sẽ ảnh hưởng ngày mai hành động."

Trần Phàm thân nhiên nói thanh âm, chợt hỏi: "Thiên Thiên người đâu? nàng thế nào?"

"Tiểu nha đầu rất tốt, trong sân một người chơi lấy." vòm trời lão tổ thanh âm, có vài phần trầm ngưng, hắn nói: "Tiểu tử, nguy hiểm người cũng đã cảm ứng được, vẫn còn phải như thế mạo hiểm? người trọng tình trọng nghĩa, lão tổ không đề cập tới có đáng giá hay không đến, thậm chí hỏi, nếu người đã xảy ra chuyện, nhiều năm nỗ lực, tương lai hi vọng, những cái này, người cũng không muốn muốn sao?"

Trần Phàm cười cười, không nói gì thêm, nếu như sẽ xảy ra chuyện, tự nhiên nhiều năm qua nỗ lực đã không còn, tương lai hi vọng cũng nhìn không đến, thế nhưng, Trần Phàm sẽ không vì chính mình cử động mà hối hận!

Thế sự có thể vì, có việc không nên làm!

Muốn hẳn nhìn lấy Thiên Thiên chịu khổ, chính mình lại ở bên cạnh cái gì cũng không làm, Trần Phàm làm không được!

Đối với hắn mà nói, trọng yếu nhất, tự nhiên là muốn đem Thiên nguyên rửa cho hóa giải, nhưng nếu vì cái này, mà trở nên vô tình vô nghĩa.

Người như vậy sinh, cũng không phải Trần Phàm muốn.

"Thiên Thiên trạng thái như thế nào?" Trần Phàm chợt thay đổi cái chủ đề, mỗi người giá trị quan đều bất đồng, hắn cũng không nghĩ đi qua cái biến người khác giá trị quan.

"Tiểu nha đầu này!"

Nhắc tới Thiên Thiên, vòm trời lão tổ thanh âm lại đang ngưng trọng một ít: "Tiểu nha đầu nàng, rất cổ quái! lão tổ cho rằng, tại đã gặp phải loại kia tra tấn, chẳng quản đến cuối cùng là bị trấn áp, nhưng đã từng thống khổ qua, chỉ sợ muốn nghỉ ngơi thật tốt một đoạn thời gian, có thể ở trên trời Minh, nàng tỉnh ngủ qua đi, lại hảo như sự tình gì cũng không có phát sinh qua."

"Nói tiếp!" mỗi ngày khung lão tổ dừng lại, Trần Phàm nói.

"Hiện tại, lão tổ gần như có thể xác định, tiểu nha đầu tại biến người mệnh mông, liếc một cái liền cùng ở người, vì chính là, trong cơ thể người thân bí như vậy đồ vật."

Vòm trời lão tổ trầm giọng nói: "Vật đồ tốt, có thể tương trợ tiểu nha đầu, trấn áp trong cơ thể nàng kia cổ cường đại mà lực lượng đáng sợ!"

"Thì ra là thế này!"

Trần Phàm cuối cùng đã minh bạch, cũng ở vui mừng, may mắn trong lúc vô tình cùng Thiên Thiên gặp nhau, bằng không thì, không có Vạn Cổ Bất Hủ lực trấn áp, tiểu nha đầu đau nhức.

"Lão Quái Vật, người cảm thấy, có thể hay không đem tiểu nha đầu trong cơ thể cổ lực lượng kia, chân chân chính chính trấn áp xuống?"

Nếu như chỉ có thể trị phần ngọn không trị vốn, cuối cùng là không thể để cho tiểu nha đầu đạt được chân chính tự do, tương lai Đường quá dài, vạn nhất có một ngày, hắn và Thiên Thiên không cùng một chỗ, như vậy, tiểu nha đầu chẳng lẽ không phải muốn tiếp tục sống không bằng chết?

Tiểu nha đầu thủy chung muốn lớn lên, không có khả năng cả đời này, đều cùng hắn một chỗ!

Trầm ngâm một lát sau, vòm trời lão tổ nói: "Người vật kia, có thể trấn áp, chắc hẳn, cũng là có thể hóa giải được tiểu nha đầu lực lượng trong cơ thể, chỉ bất quá bây giờ, chính người đều vẫn không thể chân chính đem vật kia chừng khống, như thế nào đi hóa giải?"

Trần Phàm chợt im lặng hạ xuống, cổ lực lượng kia cường đại, cùng mang đến tra tấn, hắn đã cảm động lấy, nhưng này chúng cảm thụ, Trần Phàm biết, cũng không và tiểu nha đầu mười trung một trong.

Nói cách khác, tiểu nha đầu đau nhức, tại hắn đã chịu gấp mười trở lên!

Như thế đau khổ, không phải người thường có khả năng thừa nhận!

Thế nhưng là, Trần Phàm bây giờ có thể làm, cũng chỉ là tại tiểu nha đầu thống khổ thời điểm, cùng bên người nàng, tuy Vạn Cổ Bất Hủ lực có thể hỗ trợ trấn áp cổ này đau nhức, nhưng cũng là tại kia lực lượng sau khi xuất hiện, Vạn Cổ Bất Hủ lực mới có thể có hành động.

Cổ này đau nhức, đầu tiên hội gây vò lấy tiểu nha đầu!

"Vạn Cổ Bất Hủ lực, người đến cùng là như thế nào tồn tại? ta lại muốn ... làm như thế nào, mới có thể đem người chân chính chừng khống?"

Trần Phàm trọng buông tiếng thở dài, chọt đi ra gian phòng.

"Thiên Thiên!"

Mười hai mười ba tuổi niên kỷ, là vô lo vô nghĩ, thỏa thích cười, cao giọng khóc niên kỷ, nhưng những... này, đều không có quan hệ gì với Thiên Thiên, trên người nàng, chỉ có kia tưởng tượng không được cùng sống không bằng chết!

"Ca ca!"

Thiên Thiên rúc vào Trần Phàm trong lòng, thân thể tại nhẹ nhàng run rẩy: "Ca ca, thật xin lỗi, ta đi theo ngươi, kỳ thật là có mục đích là."

"Tiểu nha đầu!"

Trần Phàm nhin không được cảm thán, ôm chặt Thiên Thiên, sau một hồi, mới hỏi: "Cỗ lực lượng kia là chuyện gì xảy ra, ở trên người ngươi, tồn tại bao lâu đâu này?"

Những sự tình này, Trần Phàm vốn không muốn hỏi, cũng không thể không hỏi!

Có lẽ, tại biết căn nguyên, đều không cần Vạn Cổ Bất Hủ lục, cũng có thể nghĩ đến những phương pháp khác, đi trợ giúp Thiên Thiên triệt để đi thoát khỏi ngày xưa ác mộng.

Thiên Thiên như bảo thạch hai mắt, nhất thời ảm đạm xuống, nàng khẽ lắc đầu, nói: "Ta cũng không rõ ràng lắm, ta chỉ biết, tại ta hiểu sự tình về sau, nó liền xuất hiện, sau đó, từng cái Nguyệt, đều phát tác một lần."

Một tháng một lần, như vậy hơn mười năm đi qua?

Trần Phàm không dám nghĩ như, tuổi còn nhỏ nàng, lúc này của nàng sinh, đều còn không có chân chính bắt đầu, cũng đã bị sống không bằng chết hành hạ hơn mười năm!

"Thiên Thiên, ta phải làm gì, mới có thể giúp đỡ ngươi?" Trần Phàm tâm, càng thêm đau nhức!

Tiểu nha đầu nhẹ giọng nói: "Không cần ca ca làm cái gì, chỉ cần tại ta phát bệnh thời điểm, ca ca ở bên cạnh, nỗi thống khổ của ta, liền tự nhiên giảm bớt. chỉ là ca ca, thật xin lỗi, cũng làm cho ngươi đau đớn."

"Ta không đau a!"

Trần Phàm liền bận rộn vừa cười vừa nói, đây tự nhiên là lời nói dối, nhưng, thực sự không phải là không để cho Trần Phàm lấy được được chỗ tốt, kia đạo lực lượng, chẳng quản phá hủy thân thể của hắn, có thể tại chữa trị hoàn hảo, Trần Phàm phát hiện, thân thể cường hãn độ, so với trước kia, mạnh hơn một phần!

Lấy Trần Phàm hiện giờ thân thể cường hãn trình độ, muốn trở nên càng thêm Cường, độ khó lớn vô cùng, ngược lại là không ngờ rằng, Thiên Thiên lực lượng trong cơ thể xâm nhập, lại đến giúp hắn.

"Đúng rồi, Thiên Thiên!"

Trần Phàm đột nhiên nghĩ đến, lập tức nói: "Trong cơ thể ngươi cỗ lực lượng kia, mang theo phong ấn hiệu quả, bởi vậy, xuất hiện thời điểm, linh lực của ta bị gắt gao ngăn chặn. ta nghĩ, nếu như là ngươi bản thân có linh lực, nói không chừng, tại nó xuất hiện, có thể đến giúp chính ngươi."

"Không có tác dụng đâu!"

Thiên Thiên hai mắt càng thêm ảm đạm, nàng thấp giọng nói: "Không tu luyện khá tốt, nếu như tu luyện, tinh thuần linh lực, hội bị hấp thu đi, tiếp theo, lực lượng của nó, sẽ càng cường đại hơn."

Trần Phàm ngây cả người, trong ánh mắt, nhất thời rét lạnh vô cùng!

Nếu như cỗ lực lượng này, là Thiên Thiên sinh hạ lúc đến liền có, xem như bẩm sinh, không thể nói trước cái gì, nhưng nếu như, này là người, vậy người này, liền cao nên chết rồi.

Nhưng ở Trần Phàm nơi này, cho dù là bẩm sinh, vậy cũng không thể cho phép, Thiên Thiên sao mà vô tội, trời xanh cũng không tránh khỏi quá tàn nhẫn đi?

"Tiểu công tử, bên ngoài có một cái tên là Khắc sâu trong lòng nữ tử, bảo là muốn gặp một lần tiểu công tử ngươi."

Tiểu viện tử, khách sạn gần sai vật đến đây truyền lấy.

"Khắc sâu trong lòng tử, nàng muốn gặp ta?"

Trần Phàm mi tâm chớp chớp, đối với nữ tử này, hắn mặc dù có một hảo cảm hơn, rốt cuộc trước sau, nàng nhắc nhở qua chính mình Lưỡng lần, có thể

trước mắt muốn thấy mình, tựa hồ có chút đường đột, thời cơ dường như cũng không đúng?

Bất quá, khắc sâu trong lòng từ nếu như đều đến nơi này, tự cũng là không thể cự tuyệt.

Trần Phàm chợt mang theo Thiên Thiên đi ra sân nhỏ.

Tại khách sạn trong đại sảnh, Trần Phàm lại một lần nữa gặp được khắc sâu trong lòng từ, nàng hôm nay, tựa hồ cùng ngày hôm qua có một chút không đồng nhất.

Ngày hôm qua khắc sâu trong lòng từ, một bộ trường bào màu trắng, hiển lộ càng thêm thanh thuần, lại càng không Phụ Nguyên Tử danh tiếng, có thể đồng thời, từ cao cao tại thượng, cùng người phạm kéo ra cự ly.

Nàng hôm nay, thì là hiển lộ có vài phần dí dỏm, tóc quăn quýt trở thành đuôi ngựa, màu xanh nhạt quần áo, hiển lộ ra hoạt bát khí tức, để cho nàng thoát nhìn, tựa như cùng là đã rơi vào thế gian từ.

Tuy tương đồng từ, có thể thế gian từ, thân là phạm nhân Trần Phàm, tất nhiên là càng thêm dễ dàng là có thể tiếp xúc đến.

"Từ hảo, không biết từ muốn gặp ta, có chuyện gì không?"

"Chẳng lẽ không có việc gì, không thể tới tìm người tâm sự sao?" khắc sâu trong lòng từ nháy mắt mấy cái, dí dỏm nói.

Trần Phàm nhất thời không lời, hai người tuy có qua gặp mặt một lần, có thể nói cho cùng, lẫn nhau trong đó hay là lạ lẫn, thật không biết muốn trò chuyện cái gì?

"Hảo tính xảo nha đầu a, người tên là gì?"

Khắc sâu trong lòng từ lực chú ý, lập tức chuyển đến trên người Thiên Thiên, nàng dung nhan, cũng đủ làm cho e rằng mấy nam tử vì nàng cam tâm tình nguyện làm lấy sự tình, bằng không thì, vì sao lại có từ danh xưng là?

Có thể Thiên Thiên tính xảo, để cho nàng cũng nhận không được nữa cảm thán.

"Đây là ta muội muội, Thiên Thiên!"

"Muội muội của người?"

Khắc sâu trong lòng từ mắt nhìn Trần Phàm, lại nhìn mắt Thiên Thiên, nhất thời giống như cười mà không phải cười nói một tiếng, ánh mắt kia, lại có điểm tà ác ý vị, dường như là đang nói, Trần Phàm có ý xấu!

Trần Phàm bất đắc dĩ cười cười, tuy cùng khắc sâu trong lòng từ trong đó không có bất kỳ tiếp xúc, có thể nếu như được gọi là từ, nghĩ đến, ngày bình thường hẳn là đoan trang hào phóng.

"Từ, không biết người tìm ta, đến cùng sự tình gì?" Trần Phàm chợt hỏi.

"Ngược lại không có việc gì, chủ yếu là muốn cùng người phiếm vài câu, đương nhiên, nếu như nói chuyện đầu cơ, không ngại giữa chúng ta, có thể thẳng thắn thành khẩn một ít."

Khắc sâu trong lòng từ cũng là thu liễm tuyệt sắc dung nhan trên tức Chi Ý, cười nói.

Nghe vậy, Trần Phàm nói: "Từ, lời nói khả năng đến tội, người ta trong đó, có thể không tính là có nhiều quen thuộc, giữa lẫn nhau, hẳn là không có cộng đồng chủ đề a?"

"Ai nói không có?"

Khắc sâu trong lòng từ xinh đẹp cười: "Chúng ta có thể tâm sự, Thần linh!"

"Thần linh?"

Trần Phàm thanh âm hơi hơi phát lạnh, gia hỏa này, hẳn có thể không có quên.

"Thần là Thiên Huyền các Thiểu Các Chủ, tương lai Các chủ người thừa kế, Thần linh ưu tú, tất nhiên là không cần nhiều lời. người này, làm người tương đối tự phụ, kiêu ngạo, coi trời bằng vung, phạm là hẳn cho rằng, liên nhất định là chính xác, hơn nữa nhất định sẽ làm được."

Khắc sâu trong lòng từ thân nhiên nói: "Người coi như là đắc tội hẳn, lấy ta đối với hẳn rõ ràng, hẳn tuyệt đối sẽ không buông tha người!"

Trần Phàm cười cười, không nói gì, một cái Thần linh, hẳn còn thật không có để ở trong mắt, Thiên Huyền các tuy rất cường đại, nhưng cũng cũng không vô địch thế lực.

Một lát sau, khắc sâu trong lòng từ lại nói: "Hoặc là, người là cho rằng, có Liệt Dương tông tại sau lưng bảo vệ người, Thần linh không nhúc nhích được

ngươi. nếu như ngươi thực nghĩ như vậy, kia ta cho ngươi biết, ngươi gặp nhiều thua thiệt."

"Ngay cả là Liệt Dương tông, đều ngăn ngăn không được, Thần linh sát lòng của ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Tam Đại viện

Trần Phàm lòng mày nhú lại, khắc sâu trong lòng từ đặc biệt tìm tới cửa, chắc có lẽ không chỉ nói những cái này, mà Thần linh đối với hắn sát tâm, đã sớm trong lòng hiểu rõ!

Khắc sâu trong lòng từ quét mắt bên ngoài, nói: "Ta biết ngươi ở nơi này, Thần linh cùng Thiên Huyền các tự cũng rõ ràng, nếu như không phải là không có Liệt người của Dương Tông ở bên ngoài trông coi, ngươi cảm thấy, ngươi bây giờ có thể yên lặng ở chỗ này sao?"

"Chỉ tiếc, trên thế giới này không có nếu như, trở thành tồn tại, chính là sự thật!" Trần Phàm lạnh nhạt mà nói: "Từ đặc biệt tới tìm ta, chính là vì nói vậy cái?"

Nghe vậy, khắc sâu trong lòng từ cười cười, nói: "Xem ra ngươi còn không có nghe rõ ý của ta, ngay cả là Liệt Dương tông, đều không bảo vệ được ngươi!"

"Theo từ ý tứ, ta chết chắc rồi?" Trần Phàm cười hỏi một câu, ngược lại là có một chút minh bạch khắc sâu trong lòng từ ý đồ đến.

Khắc sâu trong lòng từ nói: "Cũng không hẳn vậy, chỉ cần ngươi nghĩ, Thiên Huyền các cùng Thần linh không làm gì được ngươi."

"Nghe ý tứ này, từ có biện pháp bảo vệ ta một mạng?"

"Đúng vậy! nói cách khác, ta cần gì phải chạy đến tìm ngươi?" khắc sâu trong lòng từ cười nói.

Nghe được chuyện đó, Trần Phàm lòng mày thoáng xiết chặt, lập tức nói: "Lời nói đại bất kính, ngươi trên Thanh Tông, chưa chắc sẽ so với Liệt Dương tông càng mạnh, Liệt Dương tông đều không bảo vệ được ta, trên Thanh Tông, dựa vào cái gì?"

Khắc sâu trong lòng từ ngao ngễ nói: "Bằng, là ta trên Thanh Tông thực lực!"

"Hả?"

Trần Phàm có chỗ nghi hoặc, bách chiến vạn, thậm chí toàn bộ Thiên Nam đại địa, Liệt Dương tông đều là số một thế lực, trên Thanh Tông cùng Thiên Huyền các tuy mạnh, vẫn còn vô pháp vượt qua Liệt Dương tông.

Nếu như Liệt Dương tông không ngăn cản được Thiên Huyền các, khắc sâu trong lòng từ tự tin, đến cùng từ nơi ấy tới?

Thấy được Trần Phàm nghi hoặc, khắc sâu trong lòng từ cười hỏi: "Ngươi có biết hay không, Thiên Nam cả vùng đất, Tam Đại viện?"

"Tam Đại viện? là cái gì?" cái này, Trần Phàm còn thật không biết.

Đi đến Thiên Nam đại địa, Trần Phàm cũng không có đi cao quan tâm nhiều hơn những chuyện khác.

Khắc sâu trong lòng từ nói: "Tam Đại viện, chính là tam ngôi học viện, theo thứ tự là linh hiền học viện, Thiên Hoàng học viện, cùng với, cuồng võ học viện!"

Nguyên lai, tại Thiên Nam này cả vùng đất, cũng không phải là chỉ có linh hiền học viện, mà ngày đó Hoàng học viện cùng cuồng võ học viện có thể cùng linh hiền học viện cùng tồn tại, cho thấy, hai người cũng là thanh danh hiển hách nơi tu luyện.

Chỉ bất quá?

Trần Phàm hỏi: "Đây Tam Đại viện, cùng ngươi trên Thanh Tông, cùng với Thiên Huyền các, Liệt Dương tông trong đó, dường như không có quan hệ gì a?"

Học viện, danh như ý nghĩa, chính là truyền đạo thụ học chỗ, có thể dung nạp trăm sông, nhưng chắc có lẽ không cùng bất kỳ thế lực có quá sâu quan hệ, chỉ có bảo trì trung lập, mới có thể khách quan mà có chỗ công bình.

Bằng không, những người khác như thế nào đến trong học viện tu tập?

"Đứng thẳng hậu thế, há có thể cô lập với thế gian trung?"

Khắc sâu trong lòng tử nói: "Tam Đại viện sáng lập đến nay, đều đã có hơn một ngàn niên lịch lịch sử, bọn họ tuy tuân theo lấy truyền đạo thụ nghiệp công chính, vừa vận trên thế gian, cũng thế không thể tránh né, sẽ phải chịu rất nhiều hạn chế, mà muốn đem những cái này hạn chế nhất nhất hóa giải được, liền cũng chỉ có thể làm ra một ít thủ đoạn."

Trần Phàm lông mày nhẹ nhàng nhướn một cái!

Khắc sâu trong lòng tử tiếp tục nói: "Nhiều năm trước tới nay, cho dù là Tam Đại viện cách biệt bên ngoài, vì ứng phó đến từ một ít áp lực, dần dần từng người đều là Chấp Pháp Đội thành lập, mà những Chấp Pháp Đội này, tới cuối cùng, đều từng người hình thành một phương thế lực."

Lời ở đây, Trần Phàm đột nhiên có chỗ minh bạch: "Từ ý tứ là, trên Thanh Tông, kỳ thật chính là tam trong đại viện, một loại viện Chấp Pháp Đội?"

"Không sai!" khắc sâu trong lòng tử không có phủ nhận, nàng tự ngao cười, nói: "Chỉ có như thế, ta trên Thanh Tông mới có thực lực, để cho Thiên Huyền các cùng Thần linh, đánh tan sát lòng nguoi. bởi vì Thiên Huyền các, cũng là trong đó một viện Chấp Pháp Đội!"

Trần Phàm thần sắc ngưng ngưng tụ, hần như thế nào cũng không nghĩ tới, Lưỡng thế lực lớn sau lưng, lại có như thế phức tạp bối cảnh!

Tam Đại viện . đối với Thiên Huyền các, Trần Phàm hiện tại, vô pháp không kiêng kị!

Tuy nói học viện bản thân, sẽ không tham dự đến thế lực khác trong tranh đấu, càng sẽ không chủ động đi khiêu khích thế lực khác, làm như vậy, liền vi phạm với thành lập học viện nguyên lai dụng ý.

Thế nhưng, từng cái tiếng tăm lừng lẫy học viện, bản thân chính là, một phương vô cùng thế lực cường đại, loại này cường đại, muốn tại phía xa trên Thanh Tông, Thiên Huyền các, Liệt Dương tông phía trên!

Hơn một ngàn năm học viện, thời kỳ, không biết bồi dưỡng được ít nhiều đệ tử!

Những học viên này, đến từ thế gian các nơi, có Thiên Nam đại địa, cũng có đến từ cái khác thiên địa, các học viên sau lưng, hoặc nhiều hoặc ít, đều có một chút thế lực tồn tại.

Có lẽ những thế lực này, ngày bình thường là không coi là cái gì, nhưng nếu như liên hợp lại, tuyệt đối cũng là một cỗ vô cùng lực lượng đáng sợ!

Các học viên người bị học viện dạy bảo, thì sẽ cảm kích học viện, một khi nghe được học viện gặp nạn, đều không cần những học viên này thế lực sau lưng liên hợp lại, chỉ cần ngày xưa các học viên đều gặp trở về, tập hợp đủ một chỗ lực lượng, ít nhất không phải là Thiên Nam cả vùng đất những thế lực này đủ khả năng ứng phó.

Mà nếu như, tại đông đảo đệ tử, xuất hiện một vị cực kỳ xuất sắc, ngày nay cũng đã thành dài quá đệ tử, vậy sẽ làm cho học viện bản thân lực ảnh hưởng, lực uy hiếp, càng thêm gọi người kiêng kị cùng chấn kinh!

Thiên Huyền các sau lưng, dĩ nhiên là tam trong đại viện trong đó một viện?

Đây là Trần Phàm tuyệt đối không nghĩ tới, mà hần giờ phút này, cũng là liền vội vàng hỏi: "Ừ, Thiên Huyền các sau lưng học viện, không phải là linh hiên học viện a?"

Nếu như linh hiên học viện, phiền toái liền thật sự lớn rồi !

Thiên Huyền các chính là linh hiên học viện Chấp Pháp Đội diễn biến mà đến, có lẽ hiện giờ đã là dần dần thoát ly linh hiên học viện, có thể lẫn nhau quan hệ trong đó, nên là vô cùng tốt.

Linh hiên học viện, Trần Phàm không thể không tiến, đến lúc đó, e rằng tận lực nhằm vào, thậm chí là trực tiếp ám sát, có lẽ đều không thể thiếu.

Mặc kệ học viện thế nào không tranh quyền thế, chỉ cần truyền đạo thụ nghiệp, nhưng người dù sao cũng là người, đều có tư tưởng, đều có tư dục, Thiên Huyền các, có khả năng cảm xuất, để cho học viện động tâm điều kiện.

"Linh hiên học viện?"

Khắc sâu trong lòng tử mắt nhìn Trần Phàm, như có điều suy nghĩ cười cười, nói: "Không phải là linh hiên học viện, là cuồng võ học viện!"

Trần Phàm lập tức trùng điệp nhẹ nhàng thở ra, hần cũng không muốn, ngày de vào linh hiên học viện, sẽ là một đồng phiền toái, cũng sẽ liên lụy Mạt Nhi, kia liền không phải của hần bốn ý.

"Nhìn dáng vẻ của nguoi, tựa hồ đối với linh hiên học viện có không đồng dạng như vậy cảm giác a? chẳng lẽ lại, nguoi là hướng về phía linh hiên học

viện mà đi?"

Trần Phàm gật gù đầu, cái này, không có gì hảo giấu điểm.

Khắc sâu trong lòng từ cười cười, nói: "Hiện giờ linh hiền học viện tuyển nhận học viên thời gian đã qua, nếu như ta không có đoán sai, trong lòng ngươi nhất định là ý định, muốn cho Liệt Dương tông vì ngươi đề cử, sau đó tiến vào linh hiền học viện, đúng không?"

Không đợi Trần Phàm trả lời cái gì, khắc sâu trong lòng từ tuyệt sắc trên dung nhan nụ cười, dần dần thu liễm, thay đổi tới, chính là một bức vô cùng ngưng trọng biểu tình, nàng nghiêm nghị nói: "Nếu như ngươi thật sự là nghĩ như vậy, như vậy ta khuyên ngươi, nhanh chóng rời đi nơi này, để tránh tặng không tánh mạng!"

"Vì cái gì?" Trần Phàm khó hiểu.

Khắc sâu trong lòng từ nói: "Tiến nhập linh hiền học viện, có thể làm cho ngươi thoát khỏi chốn từ Thiên Huyền các cùng Thần linh áp lực, nhưng ngươi có biết hay không, ngươi có thể cho bất kỳ thế lực tới đề cử ngươi, liền là không thể để cho Liệt Dương tông đi làm chuyện này."

"Bởi vì, Liệt Dương tông cùng linh hiền học viện trong đó, chính là kẻ thù truyền kiếp!"

Khắc sâu trong lòng từ ngưng trọng nói: "Nhìn như hiện giờ, Liệt Dương tông cùng linh hiền học viện lẫn nhau cũng còn có thể khắc chế, nhưng kỳ thật, là không chết không thôi, chỉ cần có một cây nho nhỏ ngòi nổ, như vậy, Luồng thế lực lớn ở giữa sinh tử sát phạt, lập tức hội kéo ra mớ mìn!"

"Sao có thể như vậy?"

Trần Phàm tâm thần trầm trọng rất nhiều, tại Thiên Nam đại địa, hắn đưa mắt không quen, thật vất vả cùng Liệt Dương tông kéo lên quan hệ, có thể cho người sau vì chính mình làm kia đề cử sự tình, lại chưa từng nghĩ, trong này, lại có như thế ảm tình!

"Ngươi không muốn không tin, nhưng phàm là Thiên Nam đại địa người, đều là biết đoạn chuyện xưa này, ngươi đại khái có thể đến hỏi một chút, ta có hay không đang nói láo." khắc sâu trong lòng từ nói.

"Không cần hỏi!"

Đây là đại sự, khắc sâu trong lòng từ mặc kệ có lý do gì cùng mượn cớ, cũng sẽ không cảm lừa gạt người, cho nên, đây là thật.

Nhìn Trần Phàm liếc một cái, khắc sâu trong lòng từ nói: "Rất nhiều năm trước, này phiên khu vực, tên là Liệt vực, quản lý toàn bộ Liệt vực, chính là Liệt Dương tông! ngày nay, Liệt vực bị bách chiến vực thay thế, Liệt Dương tông, cũng chỉ là Liệt Thành bá chủ."

"Những cái này, cũng là bởi vì cùng linh hiền học viện phát sinh một hồi thảm thiết cực kỳ đại chiến chỗ đến! hiện giờ ngươi phải biết, Liệt Dương tông, không giúp được ngươi dự đoán được nhập học danh ngạch, hơn nữa, Liệt Dương tông cũng không đủ thực lực, tại Thiên Huyền các trùng kích hạ bảo trụ người."

"Hiện giờ Liệt Dương tông, nhìn như còn có đầy đủ thực lực, uy hiếp Thiên Nam đại địa, nhưng kỳ thật, đã là miệng cộp gan thỏ! đã cùng linh hiền học viện không chết không thôi, lại càng thêm không có khả năng, tại kết thù tại cuồng võ học viện!"

"Ngươi đừng nhìn hiện tại Liệt Dương tông tại bảo vệ ngươi, nhưng nếu như Thiên Huyền các cùng với Thần linh, thể hiện ra tất sát lòng ngươi, ta dám cam đoan, Liệt Dương tông tất nhiên sẽ buông tha cho ngươi."

Khắc sâu trong lòng từ nay theo như lời Thiên những lời này, cũng gọi Trần Phàm chấn kinh, những chuyện này, cũng đều là hắc chỗ không biết rõ tình hình, chỉ có một câu cuối cùng. cùng Liệt Dương tông hợp tác, ít nhất tại Áo tâm Phá Ách Đan còn không có giao cho bọn họ lúc trước, mặc dù Thiên Huyền các đại binh tiếp cận, Liệt Dương tông đều còn sẽ không buông tha cho chính mình.

Bất quá, muốn để cho Liệt Dương tông tới đề cử chính mình tiến nhập linh hiền học viện chuyện này, sợ là đã phao thang, đến tìm phương pháp khác. chỉ là, trong thời gian ngắn, thì như thế nào có thể làm cho thế lực khác cam tâm tình nguyện vì hắc đề cử? Trần Phàm có chút đau đầu!

"Uy, ngươi đang suy nghĩ gì đấy?"

Thấy Trần Phàm có chút buồn bức biểu tình, khắc sâu trong lòng từ tựa hồ rất hài lòng, nàng vừa cười vừa nói: "Kỳ thật ngươi nghĩ tiến học viện tu luyện, không nhất định phải đi linh hiền a, đi ta Thiên Hoàng học viện cũng giống như vậy."

"Nếu như ngươi muốn đi Thiên Hoàng học viện, ta lập tức có thể vì ngươi an bài, không cần đi qua bất kỳ khảo thí kiểm tra đánh giá, trực tiếp tiến nhập học viện tu tập, như thế nào đây?"

"Đa tạ tử hạo ý, không có gì ngoài linh hiền ngoài học viện, ta không chọn học viện khác!"

Trần Phàm lắc đầu, vô luận là thực lực như thế nào hùng hậu học viện, mặc dù linh hiền học viện là kém nhất đại học viện, hắc đều.

Chỉ là bởi vì, tại linh hiền trong học viện, có hắc tha thiết ước mơ muốn gặp đến cô bé kia!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129: chiêu dụ

"Uy, ta nói ngươi người này, cao bướng bỉnh một chút a?"

Nghe được Trần Phàm cự tuyệt, khắc sâu trong lòng từ lạng rồi ngẩn ngơ, hiển nhiên là không ngờ rằng, phí trước có thể làm như vậy.

Thiên Hoàng học viện, vô luận là thanh danh hay là thực lực, cũng không tại linh tiên học viện, tiểu tử này, chính mình cho hắn như thể ưu việt điều kiện, cư nhiên, hắn còn có thể cự tuyệt xuất ra?

Trần Phàm ôm quyền nói: "Đa tạ từ hảo ý, càng nhiều tạ từ hôm nay đặc biệt tới cùng ta nói những lời này."

Nếu như không biết những cái này, ngày sau tùy tiện hướng Liệt Dương tông nhắc tới tiến nhập linh tiên học viện sự tình, Trần Phàm mà không sợ Liệt Dương tông trở mặt, có thể đến lúc đó, dù ai cũng không cách nào dự liệu, sự tình sẽ như thế nào phát triển.

Nếu là đưa tới linh tiên học viện hiểu lầm, đó mới là lớn nhất phiền toái!

"Không có gì hảo tạ, những chuyện này, chỉ cần ngươi muốn biết, tùy tiện tìm người cũng có thể hỏi xuất ra."

Khắc sâu trong lòng từ tựa hồ vẫn còn ở tức giận Trần Phàm cự tuyệt, lúc này đứng người lên, nói: "Nói đến thể thôi, chính ngươi suy nghĩ thật kỹ một chút, ta đi."

Cô gái này ngược lại hấp tấp, muốn tới thì tới, nói đi là đi!

Nàng chuyển này, để cho Trần Phàm lấy được một ít hữu dụng tin tức, nhưng đối với chính nàng mà nói, xem như chạy không một chuyến, chẳng quản khắc sâu trong lòng từ tâm địa không sai, không phải là cái coi thường người khác người, nhưng hai người gian giao tình, còn không có đạt tới nàng cố ý chạy qua tới tự nói với mình một sự tình phân thượng.

Cho nên, nàng có mưu đồ. nhìn nhìn khắc sâu trong lòng từ bóng lưng rồi đi, Trần Phàm lập tức nói: "Từ, đa tạ ngươi ba lần hảo ý!"

"Ba lần?"

Khắc sâu trong lòng từ mãnh liệt xoay người lại, mục quang lấp lánh, có chút nhớ nhưng không thông trong lời nói ý tứ.

Trần Phàm cười nói: "Đấu giá hội, từ Tăng nhắc nhở qua ta, nói, Thiên Huyền các người, không dễ chọc!"

"Thì ra là ngươi!"

Khắc sâu trong lòng từ chưa phát giác ra lấy làm kinh hãi, đấu giá hội, cái kia thần bí Hắc bào nhân, nguyên lai chính là trước mặt thiếu niên này, khó trách, Thần linh hội vô duyên vô cớ tìm tới hắn!

"Ngươi là gan rất lớn a!" hoàn hồn, khắc sâu trong lòng Từ Thanh Lãnh nói.

Nàng nguyên lai còn tưởng rằng, Thần linh tìm hắn gây phiền phức, có chút ý thể hiếp ngươi, nguyên lai, sớm trước đây, thiếu niên này, đã đi tìm Thần linh phiền toái.

Biết rõ đối phương là Thiên Huyền các người, còn không buông không bỏ, không thể không nói, thiếu niên này là gan đích xác khá lớn, đổi thành những người khác, sao dám làm như vậy?

"Người không phạm ta, ta không phạm người! tóm lại, đa tạ từ."

Khắc sâu trong lòng từ ý đồ đến, Trần Phàm có lẽ suy đoán không được, nhưng nếu như nàng tiết lộ nhiều như vậy, Trần Phàm cũng có thể nhiều nói một sự tình, áo đen ở dưới hắn đó, hẳn là tại đồng đảo trong lòng người, có đủ tương đối sức nặng.

Mà hiện giờ bóc trần áo đen ở dưới cái kia thân phận, mình tại những người này trước mặt, sức nặng nên nặng hơn, nhất là tại khắc sâu trong lòng từ nơi này.

"Ngươi tên là gì, ngươi cuối cùng ai?" khắc sâu trong lòng từ không muốn đi hoài nghi quá nhiều, có thể thiếu niên đột nhiên thẳng thắn, làm nàng có chút

bất an, hoặc là nói, để cho trong nội tâm nàng, đột nhiên cảm thấy có chút không thoải mái.

Cái gọi là không thoải mái, chính là này chớp mắt, thiếu niên khổng chế nói chuyện tiết tấu!

"Ta là Trần Phàm, đi đến Thiên Nam đại địa, chỉ vì tiến linh hiền học viện, chỉ đơn giản như vậy." Trần Phàm nhạt cười nhạt nói.

"Trần Phàm, hảo một cái Trần Phàm!"

Khắc sâu trong lòng Từ Khinh nhẹ thờ hất ra, nói: "Nếu như ngươi muốn cho ta trên Thanh Tông hỗ trợ, này là không thể nào, chúng ta sẽ không vì học viện khác đề cử ưu tú người."

"Nếu như vậy, sẽ không phiền toái từ."

Khắc sâu trong lòng từ trong ánh mắt, đột nhiên lướt qua một vòng giao hoạt, nàng nói: "Nếu như ngươi nguyện ý gia nhập ta trên lời của Thanh Tông, như vậy, sẽ có thể giúp ngươi tiến nhập linh hiền học viện, thế nào, có nguyện ý hay không?"

Trần Phàm cười nhạt một tiếng, nói: "Nếu như đến cuối cùng, chỉ có con đường này có thể đi, gia nhập trên Thanh Tông, ngược lại cũng không phải là không được."

"Vậy ngươi liền phải nhanh một chút lo lắng hảo, bởi vì, thời gian không nhiều lắm."

Khắc sâu trong lòng từ cười nói: "Tôi đa còn có một tháng, do thể lực lớn đề cử tiến nhập học viện sự tình cũng sẽ chấm dứt, trong đoạn thời gian này, nếu như tên của ngươi, không thể ra hiện tại linh hiền học viện những lão gia hỏa kia trong tay, mặc kệ ngươi như thế nào ưu tú, đều phải chờ tới Lưỡng năm sau."

"Nếu như ta đầy đủ ưu tú, cũng không thể phá lệ sao?" Trần Phàm hỏi.

"Đầy đủ ưu tú?"

Khắc sâu trong lòng từ nhìn nhiều Trần Phàm liếc một cái, nói: "Không thể phủ nhận, lấy tu vi của ngươi, ở những người bạn cùng lứa tuổi, cũng coi là xuất sắc, nhưng cách đầy đủ ưu tú, tựa hồ còn kém rất nhiều. Thiên Nam đại địa, thiên phú tuyệt đỉnh giả, nhiều vô số kể, ngươi Trần Phàm muốn đồ trạng nguyên? không có khả năng!"

Trần Phàm không thể bố trí bằng không nỡ nụ cười thanh âm, lập tức nói: "Từ còn hay không có nó lời của hần? không đúng sự thật, ta sẽ không giúp ngươi, cáo từ!"

"Uy, Trần Phàm, ta trên Thanh Tông đại môn, thời khắc vì ngươi mở rộng ra, ngươi suy nghĩ thật kỹ một chút."

Nhìn nhìn thiếu niên rời đi bóng lưng, khắc sâu trong lòng từ lông mày khẽ đen lại là nhẹ chau lại, thiếu niên này, không thể nghi ngờ rất thần bí, cũng rất tốt, là đáng đi chiêu dụ đối tượng.

Nhưng, ngay tại rời mới, khắc sâu trong lòng từ bỗng nhiên cảm giác được, chính mình dường như không để ý đến cái gì tựa như, thế cho nên, có là một loại trọng điểm, bản thân bây giờ không nghĩ ra.

"Cuối cùng cái gì?"

Khắc sâu trong lòng từ dùng sức hồi tưởng đến, lại thủy chung không chiếm được muốn đáp án.

"Ca ca, ngươi thật sự chỉ là muốn vào linh hiền học viện sao?" hướng hậu viện đi đến, Thiên Thiên đột nhiên hỏi.

Trần Phàm gật gật đầu, lông mày không tự chủ nhanh nhú lại, Liệt Dương tông sẽ không giúp mình, trên Thanh Tông hỗ trợ có điều kiện, không có gì ngoài Lưỡng này cái thể lực ngoại. chủ yếu hơn chính là, không có quá nhiều thời gian để cho hần lựa chọn.

Gia nhập trên Thanh Tông, ngược lại thực sự không phải là không thể, vì Mạt Nhi, có thể làm bất cứ chuyện gì, nhưng ở còn không có hoàn toàn hiểu rõ trên Thanh Tông trước kia, cùng với không rõ xác thực khắc sâu trong lòng từ chân thật ý đồ, Trần Phàm sẽ không tùy tiện hành sự.

Thiên Thiên lại nói: "Ca ca, ta nhận thức một cái lão đầu, hần nói, hần là linh hiền học viện người, nếu không, tìm hần đi giúp đỡ chút."

"Thiên Thiên, ngươi nhận thức linh hiền học viện người?" Trần Phàm hiếu kỳ hỏi.

Có thể danh chấn Thiên Nam đại địa, để cho thế gian các nơi ưu tú thiếu niên nam nữ, bao gồm Mạt Nhi ở trong, đều là Bạt Sơn Thiệp Thủy đi đến linh hiền học viện tu luyện, đủ để chứng minh này học viện phi phàm chỗ.

Linh hiền trong học viện lão đầu, hần không phải là hội hột hạng người, có lẽ so với vòm trời lão tổ, còn kém rất nhiều, nhưng cũng có khả năng phát hiện Thiên Thiên một ít cổ quái chỗ.

Thiên Thiên thiên chân vô tà (*ngây thơ như cún), nàng nói nhận thức, cũng sẽ không là đơn thuần biết là một loại người đơn giản như vậy.

Nếu như không phải là đơn giản nhận thức, lão nhân kia không có đem Thiên Thiên mang về linh hiền học viện, nhưng để tùy lang thang bên ngoài, một mình chịu đủ tra tấn cùng gian khổ. Trần Phàm hai mắt, nhất thời rét lạnh hạ xuống.

"Ca ca, ngươi đừng như vậy, không phải là như ngươi nghĩ."

Cảm nhận được hàn mang lướt qua, Thiên Thiên phỏng đoán đến Trần Phàm trong nội tâm suy nghĩ, vội hỏi: "Lão đầu kia đối với ta rất tốt, hấn có rảnh, sẽ thường xuyên đến xem ta, cho ta mang ăn cái gì, sỡ dĩ không có mang đi ta, là ta không nguyện ý!"

"Vì cái gì?"

Thiên Thiên cúi đầu, nói: "Ta không muốn làm cho quá nhiều người biết ta, ta không muốn bọn họ coi ta là thành quái vật, tại đồng đảo ánh mắt khác thường hạ còn sống, ta tình nguyện cô độc một người."

"Thiên Thiên, về sau có ca ca cùng ngươi, ngươi sẽ không cô độc."

Trần Phàm cầm chặt tay của Thiên Thiên, tâm thần đau đớn đau xót, chợt truyền âm nói: "Lão Quái Vật, lúc cần thiết, ngươi giúp ta một lần a!"

"Ngươi nghĩ làm như thế nào?" vòm trời lão tổ tại phệ linh châu, trầm giọng mà hỏi.

"Ta tuy tán thành chính mình đầy đủ ưu tú, thế nhưng trước mắt, ta còn vô pháp đem này ưu tú phát huy tác dụng vô cùng biểu hiện ra ngoài, cho nên, lúc ta cần thời điểm, ngươi liền xuất thủ một lần!"

Tiểu khách sạn nhỏ, tại khắc sâu trong lòng từ sau khi rời đi, một lần nữa trở nên yên tĩnh trở lại.

Hành tẩu trong đám người, cảm thụ được khách sạn phụ cận truyền lại tới một cỗ nhân nhạ áp lực Chi Ý, khắc sâu trong lòng Từ Khinh âm thanh tự nhủ: "Liệt Dương tông rất coi trọng Trần Phàm, cư nhiên, vì hấn, không tiếc muốn đi cùng Thiên Huyền các chính diện giao phong."

"Hấn đến cùng lai lịch ra sao, lại dựa vào cái gì để cho Liệt Dương tông có thể như thế đi làm?"

"Khắc sâu trong lòng từ, vừa đi ven đường nghĩ sự tình, hội rất nguy hiểm, nhất là ngươi như vậy tuyệt sắc mỹ nữ!"

Phía trước thân ảnh phiêu lướt mà đến, một cái so với nữ tử, đều muốn xinh đẹp vài phần thân ảnh, chậm rãi xuất hiện, chính là Thần linh!

"Thần linh, ngươi tới làm gì?"

Khắc sâu trong lòng từ theo bản năng trái dôi một bước, như vậy vị trí, đúng lúc là đem phía sau nàng cách đó không xa khách sạn, cho vật che chắn hạ xuống, ít nhất Thần linh chỗ, là nhìn không đến kia vị trí khách sạn.

Thần linh đuôi lông mày nhẹ nhàng nhảy lên, nói: "Khắc sâu trong lòng từ cũng có thể tới, chẳng lẽ ta không thể có?"

Nghe vậy, khắc sâu trong lòng từ thanh âm hơi hơi trầm xuống, nói: "Thần linh, ngươi muốn làm sự tình khác, ta không ngăn cản ngươi, càng thêm không có khả năng ngăn ngươi, nhưng nếu như ngươi là muốn đi tìm thiếu niên kia phiền toái, ta đây khuyên ngươi một câu, đem ý nghĩ này cho bỏ đi mất a, hấn, ngươi không thể gây!"

"Ta vì sao không thể gây?"

Thần linh lạnh lùng cười cười, chợt minh bạch qua đi, ngưng âm thanh nói: "Khắc sâu trong lòng từ, ngươi muốn bảo vệ hấn?"

"Không phải là ta, là ta trên Thanh Tông muốn bảo vệ hấn!"

"Trên Thanh Tông?"

Thần linh cười to thanh âm, chợt nói: "Khắc sâu trong lòng từ, đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi, gần nhất những năm gần đây, ngươi trên Thanh Tông làm có một số việc, đã là càng tuyến, tại tiếp tục như vậy, sợ tự thân các ngươi cũng khó khăn bảo vệ."

"Có hay không càng tuyến, không phải là ngươi Thần linh định đoạt, ta trên Thanh Tông cùng Thiên Hoàng học viện, cũng không phải ngươi Thiên Huyền các cùng cuồng võ học viện. Thần linh, cuối cùng cùng với ngươi nói một câu, thiếu niên kia, ngươi không muốn đi tìm hấn phiền toái, sự tình đi qua coi như xong, cáo từ!"

Khắc sâu trong lòng từ bước nhanh rời đi, lưu lại trong thần sắc, hàm chứa âm trầm Thần linh, nhìn nhìn tiền bối đi xa bóng lưng, một lát sau, hấn nhàn nhạ nở nụ cười âm thanh.

"Ta chính đang rầu rĩ, nếu như ồn ào, động tĩnh không đủ lớn, nếu như không làm khó, liền lo lắng mất đi một cơ hội. hiện tại lại vừa vặn, trên Thanh Tông cũng đúc kết đi vào, khắc sâu trong lòng từ, ngươi mà lại cho ta xem nhìn, ngươi đến cùng có thể đi đến loại tình trạng nào, hàng vạn hàng nghìn, đều đừng gọi ta thất vọng a!"

Tiếng nói lưu lại ở chỗ cũ, Thần linh kỳ nhân, thì đã là hướng hướng tiền phương kia vị trí khách sạn giẫm chặn tại chỗ mà đi!

Cùng lúc đó, một cỗ nhân nhật, lại cực kỳ lăng lệ sát ý, cũng bắt đầu chậm rãi tại mảnh không gian này trung xuất hiện .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: giao phong

Lầm lẩm sát ý, quanh quẩn trong hư không!

Mấy đạo thân ảnh, như thiểm điện xuất hiện ở khách sạn lúc trước, cầm đầu lão già trầm giọng nói: "Thiếu Các Chủ, mời trở về đi!"

Thần linh khẽ ngẩng đầu, sát ý chưa từng chút nào yếu bớt, hần nhìn hướng tiền phương, nhật cười nhật nói: "Không nghĩ được, lâu chưa từng lộ diện Liệt Dương tông tam Đại hộ pháp, cư nhiên vào hôm nay, đã trở thành người khác bảo tiêu."

Cầm đầu lão già thần sắc không thay đổi, không có chút nào bị Thần linh lời ảnh hưởng đến, chỉ là chậm rãi nhắm hai mắt lại, nháy mắt, nó cả người, phảng phất là vượt qua lập tại ở giữa thiên địa nguy nga núi cao, để cho Thần linh, nửa bước khó đi!

Thần linh không cách nào nữa tiến lên nửa bước, nhưng ánh mắt của hần, lại là trở nên cực kỳ lợi hại, quét ngang giữa không trung, chợt, trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm, vang vọng lên!

"Người nên biết Bồn công tử tới, người cũng hiểu thêm Bồn công tử ý đồ đến, có Liệt Dương tông cao thủ che chở, người thật sự có thể An Nhiên vô sự, bất quá, Bồn công tử nghĩ, như vậy không phải là giải quyết sự kiện phương pháp tốt nhất, chẳng lẽ người cũng muốn, vĩnh viễn đều như vậy?"

"Xuất ra đánh một trận a! để cho Bồn công tử nhìn xem, người đến cùng dựa vào cái gì, đáng Liệt Dương tông như thế bảo vệ người?"

Trong khách sạn, Trần Phàm lông mày thoáng vừa nhấc, trong ánh mắt có tí ti băng lãnh, Thần linh làm người, không khỏi cao tùy tiện một chút, kết hợp thân phận của hần, nhất là có cuồng võ học viện hội chỗ dựa, như vậy tùy tiện cũng là nên.

Nhưng, này cùng lúc trước Thần linh, tựa hồ có chút không đồng nhất!

Thiên Huyền các vốn vì bách chiến vực, thậm chí Thiên Nam đại địa cực kỳ thế lực, lại có cuồng võ học viện vì chỗ dựa, tại hội trường đấu giá, hần liền không nên bị chính mình cho Chấn Nhiếp ở.

Liệt Dương tông vì linh hiền học viện chỗ nhiếp, có thể duy trì bây giờ uy thế, đã vô cùng khó khăn, khả năng không lớn đi đắc tội cuồng võ học viện, mặc dù Liệt Dương tông chỉ chủ nhu cầu cấp bách Áo tâm Phá Ách Đan, lại cũng sẽ không đem toàn bộ Liệt Dương tông, đặt ở cuồng võ học viện mặt đối lập.

Bởi vậy, tại lúc đó, Khô Mộc lão nhân sẽ không thể nào đối với Thần linh làm mấy thứ gì đó, rốt cuộc, người sau chính là Thiên Huyền các tương lai Các chủ người thừa kế!

Điểm này, Thần linh hần là vô cùng rõ ràng, có thể hết lần này tới lần khác, Thần linh khiếp đảm!

Ngày nay, lại biểu hiện ra như thế tùy tiện cùng sự can đảm, thật sự gọi người có chút bất đoán không ra.

Bất quá, mặc kệ Thần linh tại sao lại trước sau như thế không nhất trí, một trận chiến này, Trần Phàm phi tiếp không thể, Liệt Dương tông đã không giúp được hần, tiến nhập linh hiền học viện sự tình, phải nhờ vào chính mình.

Cầm Thần linh, thậm chí toàn bộ Thiên Huyền các, hướng linh hiền học viện chứng minh chính mình đầy đủ ưu tú!

Khách sạn cửa lớn, Trần Phàm thân ảnh, chậm rãi hiện ra!

Thần linh mục quang lóe lên, có một vòng thật sâu tiểu ý lặng yên hiển hiện .

"Tiểu huynh đệ!"

Liệt Dương tông cầm đầu lão già vội vàng đi đến Trần Phàm bên người, nói: "Tiểu huynh đệ đại có thể không cần phải đi để ý tới Thần linh, tất cả phiền toái, có ta Liệt Dương tông ngăn đón, nơi này là Liệt Thành, bất luận kẻ nào muốn làm càn, đều phải trả nhất định giá lớn!"

Lời này, chẳng những là nói cho Thần linh nghe, càng thêm là muốn ổn lấy Trần Phàm tâm.

Khắc sâu trong lòng từ đã tới, tuy không rõ ràng lắm, nàng cùng Trần Phàm trong đó đến cùng nói qua cái gì, có thể có một số việc, Trần Phàm nên biết.

"Tiền bối yên tâm, ta đã nói, từ trước đến nay giữ lời!"

Vị lão giả này trong nội tâm lo lắng, Trần Phàm tất nhiên là minh bạch, nếu như sớm biết linh hiền học viện cùng Liệt Dương tông ở giữa ân oán, có lẽ, hẳn liền sẽ không đáp ứng Khô Mộc lão nhân thỉnh cầu.

Trong lúc này, hẳn muốn đi vào linh hiền học viện, nếu như còn muốn cùng Liệt Dương tông có quan hệ, tự cũng sở làm cho linh hiền học viện hiểu lầm, nhưng đáp ứng trước đây, biết ở phía sau, Trần Phàm cũng không muốn lật lọng.

Người nếu không tín, tại sao làm người?

Lão giả trong lòng nhẹ nhàng thở ra, ngược lại nói: "Đa tạ tiểu huynh đệ!"

Một này âm thanh cảm tạ, phát ra từ nội tâm, đừng nói ở trên trời nam đại địa, chính là phương viên mấy phương trong trời đất, cũng không có bao nhiêu người, có thể đi bỏ qua linh hiền học viện, càng thêm không có khả năng cùng linh hiền học viện là địch.

Trần Phàm mặc dù không có cùng linh hiền học viện là địch, nhưng như vậy làm, bị biết, cũng sẽ là cái phiền toái.

"Tiểu huynh đệ, người thỉnh nghỉ ngơi thật tốt đi thôi, những chuyện nhỏ nhặt này, giao cho lão phu tới xử lý." Lão giả lại đang nói.

"Nếu là việc nhỏ, để cho văn bối tới xử lý tốt." Trần Phàm cười nói.

Xa xa, Thần linh cũng cười cười, nói: "Tang hộ pháp, chúng ta đánh một trận, chính là trẻ tuổi gian giao phong, nếu người ngăn cản, không khỏi có chút không hợp tình hợp lý, có lẽ, điều này cũng sẽ đối với hắn tương lai võ đạo tu luyện tạo thành nhất định ảnh hưởng."

Tang hộ pháp chính là tiền bối, già thành tinh, như thế nào nghe không ra Thần linh ý tứ?

E sợ mà không chiến, nhu nhược già!

Thần linh thực lực có lẽ ở trên Trần Phàm, nhưng thực sự không phải là mạnh cao thái quá, giữa lẫn nhau chênh lệch, cũng không phải là rất lớn, loại tình huống này, nếu là như cũ e sợ chiến, như thế nào đi đi khó khăn võ đạo hành trình?

Trần Phàm là một người kiêu ngạo, điểm này, Thần linh nhìn ra, bằng không, tại hội trường đấu giá, đối mặt Lưu thép crôm sát ý, hẳn sẽ không có khả năng bảo trì tương đối lãnh tĩnh, cũng bức bách chính mình bắt đắc dĩ buông tha cho!

Nếu như hắn đủ kiêu ngạo, có đủ sự can đảm, Thần linh tự cũng sẽ không bỏ qua cho hắn ưu điểm!

"Tiểu huynh đệ, người cẩn thận!"

Lời đến phân thượng, Tang hộ pháp tự cũng không có ngăn trở lý do, chỉ có thể lui qua một bên.

Trần Phàm cười khẽ thanh âm, vài bước, tại Thần linh đối diện vị trí dừng lại, nhìn nhìn hắn, Trần Phàm tâm thần, cảm thấy ngưng trọng lên, người trẻ tuổi này, trước sau biểu hiện, cao không nhất trí!

Liên Thần linh giờ này khắc này biểu hiện, nói hắn vì một phương anh kiệt, chút nào không quá phận!

Hắn hiểu thời thế, nắm chắc ở tình thế, dừng mưu đều có. mặc dù chỉ là mặt đối với chính mình một người, để cho Thần linh không có quá lớn kiêng kỵ, có thể Trần Phàm tin tưởng, một người tính tình, không có tạo ngộ trọng đại biến cố, không có khả năng chuyển biến nhanh như vậy, như thế cực hạn.

Trần Phàm có thể khẳng định, nếu như đem bây giờ Thần linh, đặt ở hai người lần đầu tiên gặp mặt một màn kia, Thần linh tuyệt đối sẽ không bị chính mình Chấn Nhiếp ở!

"Thấy rõ ràng bốn công tử sao?" Thần linh cười nhạt một tiếng, hỏi.

Trần Phàm đáp: "Nhìn không ra!"

"Không rõ tốt nhất, nếu người nhìn đã minh bạch, đó chính là tứ kỳ của người!"

Thần linh cười sang sảng, trong tiếng cười, nó thân như điện, vượt qua hai người ở giữa cự ly, cương mãnh một quyền, giống như núi cao nện hạ xuống.

"Thông Huyền cảnh sơ kỳ!"

Nhìn nhìn tại trong mắt, hăng hái phóng đại nắm tay, Trần Phàm hơi hơi thở hắt ra, bởi vì địa vực hạn chế, Ngũ Nhạc cả vùng đất tài nguyên, cùng với võ đạo truyền thừa, Viễn không bằng Thiên Nam đại địa hưng thịnh, bởi vậy, nơi này cao thủ số lượng càng nhiều, cũng càng cường đại hơn, đồng dạng, trẻ tuổi, cũng là muốn càng thêm ưu tú.

Lăng túc đội Ngũ Nhạc Tứ Công Tử, tại Ngũ Nhạc đại địa, đã là đầy đủ ưu tú, có thể cùng Thần linh trong đó, vẫn có một đoạn không nhỏ chênh lệch, vô luận là tu vi, hay là tiềm lực!

Phá không mà đến một quyền, cường ép xuyên qua hư không, xuất hiện ở Trần Phàm trước bộ ngực, giống như lời đỉnh lực lượng, điên cuồng trút xuống xuất ra, toàn bộ Không Gian, đều là hơi bị rung động.

"Bồng!"

Đối mặt Thần linh này cường thế một quyền, Trần Phàm không chút nào tránh lui, đồng dạng như núi một quyền, hung hăng vung ra ngoài.

Hư không, nhất thời vang dội một hồi nặng nề tiếng va đập vang, tại đây trong hỗn loạn, Lưỡng đạo thân ảnh, đều là thân ảnh nhanh lùi lại mà quay về, liền bọn họ từng người lui về phía sau cự ly đến xem, hiển nhiên, hay là Trần Phàm rơi hạ phong.

Nhưng, Thần linh vì Thông Huyền sơ kỳ, Trần Phàm tại Huyền động hậu kỳ, hai người kém một tầng thứ, càng thêm bởi vì cảnh giới bất đồng, như thế chênh lệch, một quyền này, không những Thần linh mình cũng bị bức lui, đối phương lại càng là một chút thương thế cũng không có, như vậy đụng nhau kết quả, đã đủ để gọi người cảm thấy kinh ngạc.

"Người quả nhiên là có gọi người kiêng kỵ tư cách!"

Thân hình ổn định, Thần linh trong tròng nhưng lạnh lùng cười, cuộn cuộn linh lực, chính là từ trong cơ thể nộ bạo tuôn ra mà ra.

Tiếp theo sát, tại thanh sắc quang mang trong bao, Thần linh thân ảnh, như như dải lụa lướt qua phía chân trời, vền vền chỉ là một cái chớp mắt, liền là xuất hiện ở trước mặt Trần Phàm

Thanh mang hóa đao, chém rách hư không đồng thời, cũng đứng lấy Trần Phàm đỉnh đầu, nổi giận chém hạ xuống!

Đối mặt này nhanh như như thiểm điện một đao, Trần Phàm thân ảnh hơi hơi lui lại một bước, nháy mắt, một đao hắc sắc thất luyện, phảng phất che đầy thiên địa tám màn đen xuất hiện, chợt, một cỗ lực lượng bá đạo, cường hãn xông bùng lên.

"Keng!"

Tại một hồi kim loại giao kích thanh âm dần dần tán đi, phụ cận xem cuộc chiến Tang hộ pháp bọn người mới thấy được, Trần Phàm hai tay trong đó, hắc mang hóa thương, đem Thần linh một đao kia, cường ép bức cho trở về.

"Môn đạo còn khá sâu a!"

Thần linh thanh tiếng cười lạnh vang vọng, chớp mắt, thanh sắc quang mang, phảng phất ánh sáng mặt trời chói lọi chi quang, đem trọn cái hư không đều là che lấp hạ xuống, tại tia sáng kia ở giữa, Thần linh tay cầm sắc bén trường đao, chậm rãi khẽ động, đầy trời linh khí, liền cùng với thanh sắc quang mang, tất cả đều dung nhập vào hắc đao trong tay thân bên trong.

"Thiên thần quyết, một đao diệt ma!"

Linh lực tuôn ra lay động trong không gian, một đạo không cách nào hình dung đao mang, sau một khắc, kéo dài qua toàn bộ phía chân trời, mang theo vô cùng cường đại sắc bén, hướng phía dưới Trần Phàm, nổi giận chém hạ xuống!

Đao mang chỗ qua, hư không thật giống như bị chém thành Lưỡng nửa, tồn tại ở bên trong tất cả vật chất, đều tan rã không thấy!

"Diệt ma?"

Trần Phàm trong ánh mắt, tuôn động lấy cỗ quái mục quang, trong tay linh lực biến thành trường thương, lại là chưa từng có chán chờ chút nào, nhất thương, nhẹ nhàng đâm ra!

"Oanh!"

Một thương đâm ra, tựa như có ngập trời Hắc Viêm tràn ngập tại trong không gian, mắt thường có thể thấy, toàn bộ phía chân trời bởi vậy mơ hồ hạ xuống, chỉ có kia một đạo giống như Hắc Viêm thương mang, như vũ cánh bay lên minh tước, bắn về phía kia mong muốn diệt ma một đao!

"Đông!"

Lưỡng đạo đáng sợ công kích, ở giữa không trung chạm vào nhau, toàn bộ Liệt Thành, đều tựa hồ bởi vậy run rẩy một lát, tối sầm một Thanh Lưỡng đạo quang mang, đều như Liệt Dương, phóng thích ra đáng sợ nhất năng lượng, lẫn nhau không hề nhượng bộ chút nào, dẫn tới hư không từng đợt kịch liệt bạo tạc.

Như thế tàn sát bừa bãi, trọn vẹn nửa phút đồng hồ sau, Lưỡng đạo quang mang mới dần dần tiêu tán.

Giữa không trung phía trên, Thần linh cười to: "Tiểu tử, người quả nhiên rất giỏi, hôm nay liền đến đây là kết thúc, Bốn công tử còn có chuyện quan trọng bên người, lần sau gặp nhau, tất nhiên lấy tính mệnh của ngươi! đi trước!"

"Thần Thiếu Các Chủ, tuy này Liệt Thành, thực sự không phải là ta Trần Phàm chứ ông không Địa nhưng người nói đến là đến, nói đi là đi. không khỏi, cũng quá không tôn trọng ta Trần Phàm a?"

Không trung phía trên, cùng với Trần Phàm lời vang lên, lại như quý mị, một luồng lặng yên mà hiện!

Tiếp theo sát, u mang hóa thành một đạo minh văn, tiến tới, minh văn phảng phất một vòng hắc nhật, đối với Thần linh, nhẹ nhàng trấn áp xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Thần linh che dấu

Một vòng hắc nhật, vô thanh vô tức xuất hiện ở phía chân trời, tuy này luân hắc nhật, cũng không có chân chính ánh sáng mặt trời chói lọi như vậy, có nóng rực vô cùng nhiệt độ, thế nhưng là, chỉ cần phát giác được này hắc nhật tồn tại người, đồng đều là có thể cảm ứng được, hắc nhật bên trong, vốn có lấy cuồng bạo bá đạo.

Nơi này là Liệt Thành, là cao thủ nhiều như mây Liệt Thành, không chút khách khí nói một câu, tại cái này thành trì, tùy tiện xuất ra một người, cũng có thể tại Ngũ Nhạc cả vùng đất, trở thành một phương chi huy giả.

Mà nếu như tận lực chọn lựa một người, không cần chọn lựa cao cấp nhất những người kia, cùng loại với Thần linh bên người áo đen lão già, Khô Mộc lão nhân. . ., bọn họ Nhược đến Ngũ Nhạc đại địa, đem phương đó đại địa cho thống trị, cũng chưa hẳn là không thể nào.

Thành trì, nhiều như thế cao thủ. nhưng hiện tại, mỗi một cao thủ, đều là đối với kia hắc nhật xuất hiện, không chỉ cảm thấy lạ lẫm, càng có một cổ cảm thấy trầm trọng cảm giác.

Hắc nhật bên trong cuồng bạo cùng bá đạo, làm cho đại đa số người đều cảm thấy có chút vô lực.

Thành trung một chỗ trên nhà cao tầng, khắc sâu trong lòng từ lẳng lặng nghiêng nhìn hắc nhật, mục quang cũng là lặng yên lướt qua, phương đó đại chiến địa phương, trong đôi mắt đẹp, có tí ti lòng hiếu kỳ.

"Khắc sâu trong lòng, hiện tại xem ra, ánh mắt của người quả thật rất tốt!"

Khắc sâu trong lòng từ sau lưng, đứng một người đạo cô, mà đạo này cô thần sắc, cùng Thành trung đại bộ phận người đều đồng dạng, đối với kia hắc nhật xuất hiện, cảm thấy một tia chấn kinh.

Bọn họ này nhóm cao thủ, chính là đặt ở toàn bộ bách chiến vực, thậm chí Thiên Nam đại địa, cũng có thể được gọi là cao thủ, có thể để cho bọn họ chấn kinh, dù cho chỉ có một tia, cũng đủ để tự ngạo.

"Chỉ là ánh mắt hảo, cũng không có tác dụng gì."

Khắc sâu trong lòng từ cười nhẹ: "Sur thúc, thiếu niên kia gọi Trần Phàm, hẳn muốn đi, linh hiển học viện!"

"Linh hiển học viện?"

Đạo cô hơi hơi ngần người, chợt cười nói: "Cũng may mắn hẳn là muốn đi linh hiển học viện, bằng không thì, nếu như muốn đi chính là cuồng võ học viện, chỉ sợ này Thần linh liền không có biện pháp khai báo."

Nghe vậy, khắc sâu trong lòng từ lắc đầu, nói: "Sur thúc, người nghĩ lầm rồi, Thần linh người kia, cao không đơn giản."

"Việc này, ta đang muốn hỏi người, Liệt Dương tông thỉnh cầu, người vì sao phải đáp ứng, tổng sẽ không cần vì trả Khô Mộc lão gia hóa kia nhân tình a?" đạo cô trầm giọng hỏi.

"Thiếu nhân tình, chỉ là ta khắc sâu trong lòng, cùng trên Thanh Tông không quan hệ, cùng Thiên Hoàng học viện càng thêm không có liên quan."

Khắc sâu trong lòng từ trầm tư nói: "Sur thúc, những năm gần đây, Thiên Huyền các hành sự càng ngày càng cao điều, tương ứng, lại là cuồng võ học viện càng ngày càng trầm mặc. không có cuồng võ học viện duy trì, Thiên Huyền các không có khả năng lên giọng, nhưng cuồng võ học kịch bản thân, đã liên tục mấy năm, cũng không tại tuyển nhận đệ tử, liền ngay cả ba năm một lần Tam Đại viện thịnh hội, đều là không có tham gia, sur thúc, người

không cảm thấy kỳ quái sao?"

"Là rất kỳ quái, cho nên, ta trên Thanh Tông, thậm chí Thiên Hoàng học viện, thậm chí linh hiền học viện, đều đang âm thầm điều tra, chỉ là người cũng biết, Tam Đại viện lẫn nhau trong đó, rất khó đi dò xét đến đối phương học viện bí mật."

Nói đến đây, đạo cô thần sắc hơi động một chút, nói: "Khắc sâu trong lòng, người là muốn từ Thiên Huyền các nơi này ra tay?"

Khắc sâu trong lòng từ gật gật đầu, nói: "Bất kể như thế nào, Thiên Huyền các cũng là cuồng võ học viện Chấp Pháp Đội, chẳng quản nhiều năm qua, cùng ta trên Thanh Tông đồng dạng, có chút độc lập xuất ra, có thể nếu không có học viện ở sau lưng che chở, khó có thể có hôm nay rầm rộ, cho nên, nhất định có thể tra được mấy thứ gì đó."

"Nhưng người vì sao phải cùng Liệt Dương tông liên thủ, cử động lần này sẽ không sợ khiến cho linh hiền học viện hiểu lầm sao?" đạo cô hỏi lại.

Khắc sâu trong lòng từ cười cười, nói: "Linh hiền học viện cùng Liệt Dương tông ở giữa phân tranh, bất quá là nhiều năm trước sinh tồn vấn đề, không thể không tranh giành, tới hiện giờ, Liệt Dương tông thực lực không lớn bằng lúc trước, đã cũng không đủ thực lực cùng linh hiền học viện tranh phong, chỉ cần Liệt Dương tông không có biểu hiện ra đầy đủ địch ý, lấy linh hiền học viện bằng quan thái độ, cũng khả năng không lớn lại đối với Liệt Dương tông xuất thủ, cho nên, chúng ta không cần lo lắng cái gì."

"Còn có một chút, Thần nứt ra phụ tử, che dấu quá sâu, tại chúng ta không thể trực tiếp xuất thủ dưới tình huống, cũng chỉ có nhờ vào Liệt Dương tông thế lực đi làm việc, mà Lưỡng này thế lực lớn giao phong, chỉ sợ cũng xem như cuồng võ học viện, đều không được tùy ý tới can thiệp, rốt cuộc, Thiên Huyền các hiện tại đã là độc lập một phương thế lực, mà thực sự không phải là đơn thuần Chấp Pháp Đội."

Im lặng một lát sau, đạo cô trầm giọng nói: "Này của người chút, ta sẽ trên bả cho Tông chủ đại nhân, tại Tông chủ đại nhân còn không từng có rõ ràng mệnh lệnh lúc trước, khắc sâu trong lòng, mọi thứ, người đều được nếu tam châm chúc, nếu là bị cho rằng càng tuyên, chẳng những trên Thanh Tông hội không bảo vệ được người, Thiên Hoàng học viện, cũng sẽ không bảo vệ được trên Thanh Tông!"

"Sự thúc yên tâm, nơi đây sự tình sau khi kết thúc, ta sẽ lập tức xoay chuyển trời đất Hoàng học viện tu luyện, đến lúc đó, cho dù có chuyện gì, cũng sẽ không giải quyết được gì!"

Khắc sâu trong lòng từ ngao ngễ nói, ít nhất tại Thiên Nam này cả vùng đất, dám trực diện khiêu khích, thậm chí nhằm vào Thiên Hoàng học viện, ít lại càng ít, mà những cái kia có thực lực này cùng tư cách, cũng sẽ không dễ dàng đi làm như vậy.

"Như vậy là tốt rồi!" đạo cô cũng là nhẹ nhàng thở ra, mục quang chợt đặt ở phía chân trời, như thiểm điện rơi xuống kia luân hắc nhật phía trên.

Hắc nhật trấn áp hạ xuống, cuồng bạo mà lực lượng bá đạo, gần như tháo nước trong không gian hết thấy mọi thứ vật chất, làm cho người ta thân ở trong đó, cảm thấy hô hấp không thoải!

Nhìn xa hắc nhật rơi xuống, Thần linh trong lòng hơi hơi rung mình, vì Trần Phàm này thức thủ đoạn cảm thấy có chút kinh ngạc, bất quá, thần sắc hắc cũng không có bất kỳ hoảng hốt, hiển nhiên, cũng không có quá mức quan tâm một ngày thức thủ đoạn!

"Trần Phàm? ha ha! Bồn công tử mặc dù là người cuồng vọng lớn lối, nhưng chỉ bằng người, còn không ngăn cản được Bồn công tử làm bất cứ chuyện gì!"

Óng ánh thanh mang, tại Thần linh trong tay bạo thịnh, nháy mắt qua đi, một chuỗi tầm hơn mười trượng lớn nhỏ đao mang, từ kia thanh mang bên trong ngưng tụ ra hiện, chợt, phá vỡ thương khung, đối với đó này luân trấn áp mà đến hắc nhật, trọng chém qua đi!

"Ông!"

Lưỡng giả va chạm, cũng không có kinh thiên động địa tiếng vang truyền lay động trời Địa chỉ có Lưỡng đạo quang mang, tại trong chớp mắt, tràn ngập toàn bộ phía chân trời, hào quang bao phủ xuống, thiên không bắt đầu trở nên mơ hồ, gọi người không thể dùng mắt thường nhìn rõ ràng, đến cùng Lưỡng đạo quang mang tranh phong, ai có thể đạt được kẻ thắng lợi cuối cùng.

Cho đến Lưỡng đạo quang mang cuối cùng sắp sửa tiêu tán thời điểm, trên không trung mới bộc phát ra một đạo kịch liệt động tĩnh, cuồng phong cuốn, năng lượng phô thiên cái địa xông tuôn ra đi qua, đến lúc này, kia Lưỡng đạo Cường đại năng lượng trùng kích, mới thể hiện ra đáng sợ uy lực.

Bất quá, tại đây uy lực còn lại thỏa thích tàn sát bừa bãi tại Không Gian thời điểm, giữa không trung đạo thân ảnh kia, đã không biết lúc nào biến mất không thấy.

Thần linh tuyệt không có trong này bị xoắn nát, hắc hắc là rồi đi.

Cũng chính là, Trần Phàm âm thầm thủ đoạn, cũng không để lại Thần linh, nhưng không có ai đi cười nhạo Trần Phàm, lấy Thần linh tính cách, hắc rồi đi thời điểm, không có lưu lại một câu ngoan thoại, này đủ để chứng minh, rồi mới một kích, đã làm cho Thần linh thật không tốt qua.

"Tiểu huynh đệ, người không sao chứ?"

Tang hộ pháp lập tức xuất hiện bên người Trần Phàm, trong thanh âm khách khí, cũng là biến thành ôn hòa rất nhiều, trước đó, đối với Trần Phàm khách khí, chỉ là bởi vì người sau có thể luyện chế ra Áo tâm Phá Ách Đan, mà bây giờ, thực lực của hắn, cũng làm cho Tang hộ pháp có chỗ tán thành.

Bằng chừng ấy tuổi, cư nhiên tại võ đạo cùng luyện đan Lưỡng đại trong lĩnh vực, đều là lấy được như thế kiêu nhân thành tích, ở trước mặt hắn, Tang hộ pháp thật sự là cảm giác mình không có gì hảo đặc ý.

Nếu khiến Trần Phàm phát triển đến hắn cái tuổi này, Tang hộ pháp không chút do dự khẳng định, phí trước vốn có lực lượng, tuyệt đối sẽ tại chính mình gấp trăm lần trở lên.

"Không có gì lớn sự tình." Trần Phàm khoát tay, trên mặt có một ít trắng xám.

Bất quá tương đối cùng những cái này mà nói, Thần linh hôm nay xuất hiện, cùng người sau gần như là thăm dò rồi đi, để cho Trần Phàm cảm thấy, càng thêm có ý tứ.

Vị Thiên Huyền này các Thiếu Các Chủ hành sự phương thức, đem làm cái gì thật là có chút Thiên Mã Hành Không, gọi người đoán không ngừng hắn đến cùng muốn làm cái gì, bất quá không quan hệ, tin tưởng hắn còn hội tìm đến mình, muốn tìm nhiều, mục đích của hắn, liền nhất định có thể bị vạch trần.

Cho đến lúc đó, nên là mình hướng linh hiền học viện chứng minh thời gian.

Trần Phàm cười nhạt một tiếng!

"Tiểu huynh đệ, vậy ngày mai?" Tang hộ pháp liền vội vàng hỏi.

"Yên tâm, không sẽ ảnh hưởng chuyện ngày mai, ngày mai sáng sớm thời điểm, phái người tới cho ta biết một tiếng là được."

Tùy ý hàn huyên vài câu, Trần Phàm liền lập tức quay lại trong khách sạn.

"Lão Quái Vật, phát hiện cái gì?"

Một quay về chỗ ở, Trần Phàm cũng không kịp đi cùng Thiên Thiên nói lên hai câu, tâm thần lập tức truyền âm hỏi.

Cùng Thần linh ngắn ngủi giao phong vừa chấm dứt, liền truyền đến vòm trời lão tổ động tĩnh, ở bên ngoài có Tang hộ pháp đám người ở, chẳng quản không lo lắng vòm trời lão tổ hội bị phát hiện, ít nhiều cũng là có một ít bất tiện.

"Cái kia gọi Thần linh người trẻ tuổi, đã ăn tàng rất nhiều!"

Nghe vòm trời lão tổ ngưng trọng tiếng nói, Trần Phàm tâm thần cũng là xiết chặt, hỏi: "Đã ăn tàng rất nhiều, Lão Quái Vật, lời này là có ý gì?"

"Thần linh như cũ là Thần linh, bất quá, cảm giác, hắn dường như cũng không phải hắn, loại cảm giác này rất kỳ quái, phảng phất tại nhục thể của hắn bên trong, có một cái khác thần hồn tồn tại tựa như."

Trần Phàm kinh sợ chán không thôi, thật sự là lời nói này, nghe cao khó đọc, cũng quá mức bất khả tư nghị, cái gì gọi là thần thể bên trong, có một cái khác thần hồn? tuy đây là ví von, có thể như thế ví von, vốn cũng không tầm thường.

Một lúc lâu sau, Trần Phàm nói: "Lão Quái Vật, ý của ngươi là nói, Thần linh hiện giờ, hắn còn có thể nắm trong tay bản thân hắn, nhưng có phải là ... hay không, tại cái nào đó thời khắc mấu chốt, sẽ có một cái khác càng cường đại hơn tồn tại, đi nắm trong tay nhục thể của hắn, do đó là hắn cũng trở nên càng cường đại hơn lên?"

"Đại khái cũng là ý tứ này, bất quá, loại chuyện này, sao có thể sẽ phát sinh?"

Vòm trời lão tổ trầm tư nói: "Nhất thể tồn song hồn, gần như không có khả năng, mặc dù Thần linh có thủ đoạn có thể làm được, mặt khác một đạo hồn phách, như thế nào lại cam tâm làm như vậy? cường ép hơi bị hậu quả, chớ nói Thần linh Thông Huyền cảnh giới tu vi, dù cho hắn là vượt qua tam hồn chi cảnh cao thủ, đều là không chịu nổi."

"Có khả năng, cũng không khó làm được." Trần Phàm dường như có chỗ minh bạch, ngữ khí khẳng định nói.

"Như thế nào?" vòm trời lão tổ vội hỏi.

Trần Phàm hít một hơi thật sâu, mỗi chữ mỗi câu nói: "Kỳ thật cũng rất đơn giản, Lão Quái Vật, nhục thể của ta bên trong, hiện giờ, cũng không tồn tại trừ ta thần hồn ra, nhất khác một đạo hồn phách sao?"

"Đây?"

Vòm trời lão tổ nhất thời trầm mặc lại, thật lâu chưa từng mở miệng nói chuyện!

Chương 132: Mãng Sơn

Hôm sau, sắc trời còn chưa ánh sáng phát ra, ngay tại tám màn đen bên trong, Trần Phàm mang theo Thiên Thiên, tại Khô Mộc lão nhân cùng Tang hộ pháp cùng với Liệt Dương tổng mật khác vài người cao thủ thủ hộ, lặng lẽ rời đi Liệt Thành, mà, hướng đông bắc phương hướng, nhanh như như thiểm điện lao đi.

Mấy đạo thân ảnh, như lưu tinh cản nguyệt hăng hái lướt qua Không Gian, tại loại này tốc độ cao nhất chạy đi, mấy trăm dặm chi địa, lặng yên bị Lạc tại sau lưng.

Lúc ngày sắc ánh sáng phát ra, nắng gắt tại dao viễn trên đường chân trời xuất hiện thời điểm, một nhóm mấy người, rốt cục tại một tòa rậm rạp núi xanh trước dừng lại!

"Tiểu huynh đệ, núi này tên là Mãng Sơn, lấy mệnh mạng Chi Ý, kia chiếc không danh không lồ thi thể, chính là lúc này trong núi phát hiện."

Chỉ lên trước mặt nguy nga núi xanh, Khô Mộc lão nhân trầm giọng nói, trong âm thanh của hắn, còn mang theo một tia run rẩy, hiển nhiên, lúc ngày phát sinh ở chuyện nơi đây, vẫn là không cách nào làm cho hắn tiêu tan.

Sơn như kỳ danh, kéo xuất mấy ngàn dặm phạm vi, cỏ cây xanh um tươi tốt, sinh cơ bùng bùng, đích xác đạt đến mệnh mạng Chi Ý.

Nhưng mà, tại đây bùng bùng sinh cơ, tựa hồ, còn ẩn chứa một cổ kỳ lạ cảm giác.

Cổ này cảm giác, Trần Phàm vậy mình cũng nói không rõ, sở dĩ sẽ xuất hiện, cũng là bởi vì hắc ám Ma Thi nguyên nhân.

Bất quá, chính là bởi vì vậy nguyên nhân, để cho Trần Phàm có chút đã tin tưởng vòm trời lão tổ, núi này chỗ sâu trong, có lẽ, thực tồn tại một cái thượng cổ truyền thừa địa phương.

Hơi chút một hồi nghỉ ngơi, cả đám tại Khô Mộc lão nhân dưới sự dẫn dắt, bắt đầu hướng trong núi chạy lướt qua mà đi.

Nếu như không phải là cảm ứng bên trong, bởi vì hắc ám Ma Thi nguyên nhân, để cho Trần Phàm phát giác được một cổ kỳ lạ cảm giác, như vậy, Mãng Sơn cùng với khác sơn mạch, tại Trần Phàm cảm giác, hẳn là là giống nhau.

Đương nhiên, bởi vì Mãng Sơn phạm vi, tự nhiên là nếu so với cái khác sơn mạch càng thêm hùng vĩ, sinh cơ càng thêm nồng đậm, trong núi sinh linh, tự cũng là càng thêm cường đại.

May mà, bọn họ đoàn người này, đội hình rất là không kém, có Khô Mộc lão nhân vị này Thuế Phàm đỉnh phong cao thủ, mà Tang hộ pháp, so sánh với Khô Mộc lão nhân, còn phải mạnh hơn Một, hẳn là vị bước chân vào nhân hồn cảnh giới cao thủ, còn lại ba người, cũng có Thuế Phàm cảnh giới thực lực,

Như thế đội hình, đã là rất tốt, có lẽ còn vô pháp hoành hành toàn bộ Thiên Nam đại địa, nếu muốn độc bá nhất phương, cũng là không khó làm được.

Bởi vậy, cộng thêm Trần Phàm cùng Thiên Thiên, bảy người một đường chỗ qua, chưa từng gặp bất kỳ sinh linh đến đây gây sự với bọn họ.

"Thiên Thiên, một không? có muốn hay không ca ca tới cống người?"

Mặc kệ đi vào trong đó, đều muốn mang theo Thiên Thiên, này là không thể sửa đổi sự tình, mặc dù nói, thân thể của Thiên Thiên tình huống, một tháng mới có một lần tra tấn, có thể Trần Phàm không yên lòng.

Mà thôi Thiên Thiên kia cổ quái tốc độ, Trần Phàm cũng không cho rằng, nàng cùng bên người tự mình, hội mang đến cho mình cái gì không tiện.

"Ta không phiền lụy a!"

Thiên Thiên vừa cười vừa nói, tiểu trên mặt đẹp, chẳng những không có một mồi thần sắc, phản đến tinh thần vô cùng hào, phảng phất tại trong núi sâu sinh tồn, nếu so với tại trong cuộc sống trung tốt hơn rất nhiều.

Mà đối với tiểu nha đầu, Khô Mộc lão nhân cùng Tang hộ pháp đội năm người, cũng là rất cảm thấy lấy hiếu kỳ!

Thực lực của bọn họ, Viễn ở trên Trần Phàm, tuy còn làm không được, đối với Thiên Thiên lý giải nếu so với Trần Phàm sâu, nhưng vô giả bản năng, bởi vì thực lực duyên cớ, Trần Phàm có thể cảm ứng được, bọn họ cảm ứng càng thêm rất nhỏ.

Tiểu nha đầu này, bản thân không có nửa phần tu vi, nhưng tốc độ kia, nếu như toàn lực thi triển, bọn họ cho rằng, so với bọn họ đều vẫn nhanh hơn

một chút, điều này thật sự là rất cổ quái.

Bất quá, bởi vì Trần Phàm nguyên nhân, bọn họ tự là không thể nào đi hỏi cái gì.

Mà lúc này đây, Trần Phàm cũng mới phát hiện đến, này đại tự nhiên hoàn cảnh, tựa hồ đối với tiểu nha đầu vô cùng ưu ái, Thiên Thiên chưa từng tu luyện qua, bởi vì nàng nói qua, một khi bắt đầu tu luyện, luyện hóa mà đến linh lực, sẽ để cho trong cơ thể nàng cổ quái lực lượng càng cường đại hơn.

Cho nên, Thiên Thiên chưa từng tu luyện qua, hoặc là nói, nàng dĩ vãng Tăng tu luyện qua, nhưng bỏ qua.

Có thể ở chỗ này, Trần Phàm có thể cảm ứng đến, trong thiên nhiên rộng lớn, cùng vùng núi này trung bình bình sinh cơ, cùng với, trong trời đất linh khí, hội tự nhiên mà vậy tràn vào Thiên Thiên trong cơ thể, tiểu nha đầu đối với những thứ này, cũng là phi thường hưởng thụ.

"Lão Quái Vật, ngươi có ý kiến gì không?" Trần Phàm lập tức truyền âm hỏi.

So với kiến thức, đừng nói mọi người tại đây, coi như là toàn bộ Thiên Nam đại địa, đều ít có người có thể so ra mà vượt vòm trời lão tổ.

Trần Phàm có thể phát hiện, vòm trời lão tổ tự cũng phát hiện đến, trầm mặc một lát sau, người sau trầm giọng nói: "Tiểu tử, Thiên Thiên tiểu nha đầu thể chất, rất có chút kỳ lạ, tuy lão tổ chưa từng tới gần nàng tỉ mỉ xem qua, liền trước mắt làm ra biểu hiện tới, nàng, có lẽ thực sự không phải là nhân loại!"

"Lão Quái Vật, ngươi có ý tứ gì?"

Trần Phàm tự không sẽ để ý Thiên Thiên cuối cùng nhân loại, hay là khác biệt sinh linh, những cái này đều không quan hệ, hần chỉ biết, Thiên Thiên từ hồ qua ca ca hần, nàng chính là của hần muội muội.

Chỉ là Lão Quái Vật trong thanh âm, có một chút cổ quái, điều này làm cho Trần Phàm có chút không khoái.

Nghe vậy, vòm trời lão tổ nói: "Tiểu nha đầu trong cơ thể kia cổ lực lượng cường đại, lão tổ suy đoán, cùng ông trời của ngươi nguyên rủa có chút tương tự, cũng là một loại nguyên rủa chi lực, bất đồng chính là, ông trời của ngươi nguyên rủa, sẽ không làm cho người ta thân thể mang đến tra tấn, tiêu hao hết, là tuổi thọ."

"Mặc kệ tiểu nha đầu tâm tính như thế nào cứng cỏi, có như thế nào kiên trì, cổ lực lượng kia thủy chung quá mức cường đại, nhiều năm dưới sự tra giày vò, nếu như tiểu nha đầu thân thể không đủ mạnh mẽ hần, cổ lực lượng kia, đã sớm phá hủy nhục thể của nàng."

"Mà tiểu nha đầu chưa bao giờ đọc lướt qua qua võ đạo chi lộ, mặc dù từng có, cũng chỉ là vừa chạm vào tức cách. tiểu tử, ngươi cũng là võ giả, hần là minh bạch, trong một tình hình, tiểu nha đầu không có khả năng muốn muốn tu luyện xuất cường hần thân thể, gần như không có khả năng!"

Vòm trời lão tổ nghiêm nét mặt nói: "Cho nên lão tổ suy đoán, tiểu nha đầu không phải nhân loại, nàng có lẽ từ nhỏ chính là Huyền thú thân thể, có cường hần thân thể, như thế, tài năng ngăn cản hạ năm phục một năm tra tấn. hoặc là, tiểu nha đầu đã từng ăn qua loại nào đó đặc thù đan dược, khác nàng thân thể cực đoạn cường hần, nhưng này chủng tỷ lệ rất nhỏ, nếu như thân thể cường hần độ, là có thể dùng đan dược tới đúc thành, như vậy, cái gọi là thân thể hoàn mỹ, liền tuyệt không lý kỳ."

"Còn có, tiểu nha đầu cùng đại tự nhiên trong đó, có thân cận như thế, ngươi thì nên biết, này tuyệt không phải là một người, đủ khả năng làm được."

Vòm trời lão tổ, để cho Trần Phàm tâm thần xiết chặt, hần kim lòng không được nắm chặt một chút Thiên Thiên bàn tay nhỏ bé, nếu như nàng từ nhỏ chính là Huyền thú chi thân, cũng tại không cái gì tu vi, sớm biến hóa làm người, quá trình này, khó có thể lý giải, mà tất nhiên lại là một đoạn khó có thể miêu tả gian khổ chi lộ.

Nàng còn nhỏ như vậy, trời cao tại sao phải tàn nhẫn như vậy?

Tựa hồ là cảm nhận được Trần Phàm trong nội tâm cổ này lãnh ý, Thiên Thiên lung lay cánh tay của Trần Phàm, nhu nhu nụ cười, phảng phất là tại trấn an lấy hần.

"Đến linh hiền học viện, nhất định phải nghĩ ra biện pháp, để cho Vạn Cổ Bất Hủ lực có thể nghe chính mình điều lệnh, ít nhất, để cho mình có thể câu thông được nó, đi hóa giải Thiên Thiên trong cơ thể nguyên rủa chi lực."

Trần Phàm âm thầm cắn răng gầm!

Một nhóm bảy tốc độ của con người vô cùng nhanh, dường như cũng không lâu lắm, liền đến được sơn mạch chỗ sâu trong, tụ tập mà đến sinh cơ, càng thêm khổng lồ, tiểu nha đầu nụ cười trên mặt, cũng là tùy theo càng ngày càng gọi người thoải mái.

Bất quá, tại đến nào đó một nơi thời điểm, kia một cổ, tại Trần Phàm vừa mới tiếp xúc đến Mãng Sơn thời điểm, liền phát hiện cổ này kỳ lạ cảm giác, càng thêm rõ ràng lên.

Đây là tại báo cho Trần Phàm, bọn họ mục đích của chuyến này Địa rất nhanh sẽ đạt đến.

Theo càng thêm xâm nhập, sinh hoạt ở trong Mãng Sơn những cái kia sinh linh, cũng là Cường lớn hơn rất nhiều, tuy bởi vì Trần Phàm một này người đi đường đội hình, chưa từng có cái gì yêu thú xuất tới quấy rầy bọn họ, từng đợt gào thét thanh âm, đã là đem rừng nhiệt đới an tĩnh đánh phá.

"Tiểu huynh đệ, lướt qua phía trước Đại Hạp Cốc, liền có thể đạt tới mục đích của chuyến này, bất quá, kia Đại Hạp Cốc, sinh tồn lấy một cái cường đại Huyền thú, chúng ta một này người đi đường đội hình, có lẽ không đều nó, nếu muốn vô thanh vô tức xuyên qua, lại là không làm được."

Khô Mộc lão nhân chỉ vào phía trước, nói.

"Vậy là Huyền thú, tại cấp bậc gì?" Trần Phàm chột hỏi.

"Nhân hồn cảnh giới trung kỳ!"

Trần Phàm lông mày chưa phát giác ra nhú một cái, như thế cấp yêu thú khác, đã không tại tầm thường, nhân hồn cảnh trung kỳ, nhìn như chỉ so với Tang hộ pháp mạnh một tầng thứ, có thể loại thú sinh linh trời sinh thân thể cường đại, đủ để đem một tầng thứ chênh lệch kéo lớn hơn nhiều.

Một này thú linh hồn cảnh trung kỳ Huyền thú, chỉ sợ là muốn cho Khô Mộc lão nhân năm người liên thủ, mới có thể đem đánh bại.

"Khô Mộc tiền bối, ngăn chặn kia Huyền thú, ta cùng Thiên Thiên đi qua, đối đãi chúng ta rồi xa, các người lập tức rời đi Mãng Sơn, ta sẽ tại Áo tâm Phá Ách Đan luyện chế thành công, quay về Liệt Thành tìm người nhóm."

Trầm ngâm một lát sau, Trần Phàm liền làm ra quyết định.

Hắc ám Ma Thi xuất hiện chỗ này thượng cổ truyền thừa Địa Trần Phàm không muốn làm cho Liệt người của Dương Tông biết, cũng không phải hấn ích kỷ, mà là những địa phương này, càng ít người biết càng tốt, tránh đưa tới rất nhiều phiền toái không cần thiết. mà sau đó, Trần Phàm cũng tự sẽ cho Liệt Dương tông đầy đủ chỗ tốt.

"Tiểu huynh đệ, này không an toàn!" Khô Mộc lão nhân vội hỏi.

Nghe vậy, Trần Phàm cười cười, nói: "Yên tâm đi, hoàn cảnh như vậy, ta sinh hoạt qua nhiều năm, sớm đã thành thói quen, chẳng những không có nguy hiểm, ngược lại là ta rất khỏe rèn luyện chi địa."

"Này?"

Khô Mộc lão nhân chột nhìn về phía Tang hộ pháp, người sau thấy tận mắt qua Trần Phàm thực lực, hấn tới có quyền lên tiếng.

Tang hộ pháp nghĩ nghĩ, liền cũng không có phản đối, Trần Phàm tuổi còn nhỏ, liền có thể lấy được thành tựu như thế, lại sẽ không là tại nhà ẩm trung Dưỡng Khởi.

"Vậy hảo, tiểu huynh đệ, hết thấy thành cẩn thận một chút."

Khô Mộc lão nhân cũng không tại nói thêm cái gì, ngược lại dẫn đầu, hướng hướng tiền phương nơi xa Đại Hạp Cốc thiểm lược mà đi.

"Xùy~!"

Khô Mộc lão nhân mới vừa vận khởi hành, từ mọi người phía sau, từ xa tới gần, từng đạo bén nhọn phá không kinh phong, chói tai vang vọng tại phía chân trời, để cho vùng núi này trung đông đảo sinh linh, đều là phát ra hơi có chút kinh khủng rống lên một tiếng.

"Cái chỗ này, non xanh nước biếc, chim hót hoa nở, hoàn cảnh ưu mỹ, Trần Phàm, người ngược lại là vì chính mình tìm vị trí rất tốt chôn xương chi địa!"

Một đạo âm nhu thanh âm, tại ngày này địa gian trung vang lên, có mấy đạo thân ảnh, cường ép phá vỡ hư không, lưu tinh đồng dạng xuất hiện ở trước mọi người phương, từng người trong ánh mắt, có lạnh lùng sát ý.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133: chặn giết

Giữa không trung phía trên, mấy đạo thân ảnh lăng không đứng thẳng, nồng nặc sát ý, chấn kinh rồi xung quanh sơn mạch, những người này, chính là lấy Thần linh cầm đầu Thiên Huyền các cao thủ.

Trần Phàm ngược lại là không ngờ rằng, Thần linh cư nhiên truy tung qua, chính mình một này người đi đường hành tung, mặc dù không tính là mười phần

giữ bí mật, lại cũng không phải người khác đơn giản có thể dò xét đến, Thần linh có thể dẫn người đuổi theo, phần này thủ đoạn, ngược lại cũng đáng được làm cho người ta nói tiếng bội phục.

Thần linh mục quang nhìn chung quanh xung quanh một vòng, mà cười nhìn nhìn Trần Phàm, nói: "Cái chỗ này, rất thích ứng người an nghỉ, cũng hi vọng người, sẽ thích ta vì người tuyển địa phương."

"Người rất tự tin, có thể trong mắt của ta, người càng thêm tự đại!"

Trần Phàm mỉm cười, đèn kịt hai con người, rồi đột nhiên tuôn động lấy thấu xương băng hàn, lạnh lẽ Chi Ý, chấn động xung quanh hư không.

Thần linh cười cười, nói: "Bốn công tử từ trước đến nay làm việc, đều trắng trợn, muốn làm, cũng từ trước đến nay cũng không có làm được qua, tự đại cũng tốt, tự tin cũng thế, hôm nay, người đều không thể không chết."

"Phải không?"

Trần Phàm đột nhiên thần bí cười cười: "Thần Thiếu Các Chủ, không biết kia khô ~ thảo, người có phải hay không mang tại trên thân thể đầu này? nếu như không mang, ta sợ nơi này, sẽ trở thành người chôn xương chi địa, nói như vậy, trong phòng đầu giá, người liền được không đến khô ~ thảo."

Nghe vậy, Thần linh thần sắc không thay đổi chút nào, ngược lại tại đồng tử, tuôn động lấy một vòng treu tức mục quang: "Trần Phàm, nếu như không có phòng đầu giá phát sinh một màn kia, ta nghĩ, người hẳn là một cái đáng Bốn công tử dùng nhiều tiền lời kéo người, nhưng hiện tại đáng tiếc, người không có cơ hội đó kia."

Trần Phàm cười cười, lại không ngôn ngữ, một số người, tổng cho rằng đã là nắm chắc thắng lợi, cho nên tâm tính tốt, nào ngờ, những người khác như thể nào dễ treu?

"Thần linh, nói hết lời sao?"

Trần Phàm bên người, Tang hộ pháp lạnh nhạt nói, trong thanh âm, không có quá nhiều tâm tình, phảng phất Thiên Huyền các người tìm tới, cũng không phải tới tìm phiền toái.

"Tang hộ pháp, ngưng ngưng!"

Thần linh hơi hơi ôm quyền, cười nói: "Hôm nay cử động lần này chỉ vì Trần Phàm, cùng Liệt Dương tông không có nửa điểm quan hệ, Thiên Huyền các cũng không muốn cùng Liệt Dương tông là địch, nếu như bởi vậy, mà để cho Liệt Dương tông chịu chút tổn thất, kính xin Tang hộ pháp nghĩ [mô phỏng] xuất cái tờ đơn, tất cả điều kiện, Thần mô đều thay thế ta cha đã đáp ứng."

"Cho người mượn một câu quay về cho người! đáng tiếc, ta Liệt Dương tông muốn, người Thiên Huyền các không có, hơn nữa, cho dù là có, ta Liệt Dương tông cũng không muốn, Trần Phàm huynh đệ là ta Liệt Dương tông khách nhân tôn quý nhất, về sau, cũng sẽ là ta Liệt Dương tông không thể không xem bằng hữu. Thần linh, lão phu cho Thần nứt ra mặt mũi, nếu người như vậy rồi đi, lão phu có thể trở thành sự tình gì cũng không có phát sinh."

Tang hộ pháp lạnh lùng nói.

Trong lời nói ý uy hiếp, để cho Thần linh không khỏi nở nụ cười: "Tang hộ pháp, thực lực của người, tất cả mọi người rất rõ ràng, nhân hồn sơ kỳ chi cảnh, đích xác có khiếp người tư cách, nhưng nếu như người còn không có già mà hồ đồ, người nên nghĩ đến, Bốn công tử sẽ đến, chẳng lẽ hội không có vạn toàn chuẩn bị sao?"

"Tiêu Trường Lão, xuất ra gặp lão bằng hữu a!"

Theo Thần linh tiếng nói hạ xuống, phía sau của hắn, kia một cái rộng lớn áo bào xanh ở dưới thân ảnh, lộ ra một trương khuôn mặt tái nhợt, chậm rãi xuất hiện ở mọi người giữa tầm mắt.

"Tiêu Mục, người quả nhiên còn chưa chết!"

Nhìn thấy này áo bào xanh lão già, Tang hộ pháp thanh âm, cũng có chút kích động lên, hiển nhiên hai người trong đó, có những người khác khó có thể lý giải ân oán.

"Hắc hắc, lão phu Nhược chết rồi, người một mình trên thế giới này, chẳng lẽ không phải rất tịch mịch? Tang lão đầu, trải qua nhiều năm không thấy, để cho lão phu nhìn một cái, thực lực người đến cùng tinh tiến ít nhiều?"

Người kia vì Tiêu Mục áo bào xanh lão già, thân hóa thiểm điện, xuất hiện ở trên không trung, chợt nghiêm nghị quát.

"Lão phu như thế nào sợ người?" Tang hộ pháp dày đặc quát lạnh nói, tiếp theo sát, thân ảnh cũng tại trên không trung xuất hiện.

"Tang hộ pháp!"

Son mạch bên trong, Khô Mộc lão nhân trầm giọng hét lên một tiếng.

"Khô Mộc tiền bối, người cũng đừng hô, bởi vì người cũng sẽ không có trở không, Lưu Trường Lão!"

Một bộ áo đen lão già, trong nháy mắt tại Khô Mộc lão nhân trước người xuất hiện, khủng bố linh lực bão lốc, rồi đột nhiên bạo phát đi ra, để cho Khô Mộc lão nhân không tại có chút tâm trạng, đi chăm sóc xung quanh.

Thần linh chợt lại lần nữa phát tay, lại là ba người mãnh liệt bắn, đem Liệt Dương tông mặt khác ba đại cao thủ ngăn lại.

"Hiện tại, ngươi không tại có bất kỳ dựa vào. không biết nói như vậy, ngươi hội bằng không còn có lúc ngày như vậy sự can đảm đâu này?"

Nhìn về phía dưới, Thần linh cười hỏi.

Trần Phàm thân nhiên nói: "Ngươi tới thử trên thử một lần chẳng phải sẽ biết!"

Nói chuyện đồng thời, hắn cũng là xiết chặt nắm Thiên Thiên cái tay kia, cũng không phải lo lắng Thiên Thiên an toàn, lấy tiểu nha đầu tốc độ, người ở chỗ này, chỉ cần tiểu nha đầu có chủ tâm muốn đi, chỉ sợ còn không cần được nâng.

Trần Phàm chính là lo lắng, tiểu nha đầu không chịu đi!

Đối phương không có gì ngoài Thần linh, còn có một vị khác cao thủ, lấy một địch nhị, Trần Phàm tự nhận không phải là đối thủ, có thể muốn ly khai nơi này, thực sự không phải là làm không được, nhưng này có một cái điều kiện tiên quyết, đó chính là tâm không cố kỵ.

"Ha ha, Bồn công tử thì sẽ gọi ngươi biết, cái gì gọi là khóc không ra nước mắt, trời cao không cửa!"

Thần linh đáp không mà đến, không hề linh lực, nhất thời phóng lên trời, từng đạo thanh mang, không ngừng sau lưng hắn ngưng tụ, trong lúc mơ hồ, hình như có một chuỗi trường đao, tại chậm rãi biến hóa lấy.

"Trần Phàm, Bồn công tử mặc dù là người chẳng ra gì, lại cũng thương hoa tiếc ngọc, tại ngươi không có chết lúc trước, Bồn công tử cam đoan, tuyệt không động tới ngươi tiểu nha đầu kia một chút, bất quá, nếu như ngươi chết, tiểu nha đầu này tương lai đích nhân sinh cuộc sống, chỉ sợ, cũng khó chạy trốn tay của Bồn công tử tâm."

"Vậy ngươi lại càng thêm đáng chết!"

Trần Phàm lạnh lùng hét lớn, nhẹ nhàng buông ra tay của Thiên Thiên, cũng là nói cho ý tứ của chính nàng, thân ảnh chợt mãnh liệt bắn, từ sắc linh lực, cũng là phổ thiên cái địa cuốn ra.

Ngắm nhìn kia sắp phát sinh đại chiến, Thiên Thiên xanh thắm sắc hai cái đồng tử, không những có chút, ngược lại, để lộ ra lạnh lẽo vô cùng sát ý.

Nàng xem thấy Thần linh, lâu bầu nói: "Nếu ngươi làm thương tổn ca ca, ta tất nhiên muốn đem ngươi đánh vào tầng mười tám trong địa ngục!"

Giữa không trung phía trên, thanh sắc linh lực cùng từ sắc linh lực, song song từng người chiếm cứ nửa ngày hư không, tại hai bên trao động tới địa phương lúc này, đã đều mơ hồ hạ xuống, hình thành một phương đáng sợ chân không khu vực.

"Hôm nay, liền gọi ngươi mở mang kiến thức một chút, Bồn công tử thực lực chân chính!"

Thanh mang bên trong, Thần linh lạnh giọng hét lớn, chợt vươn tay, hướng Trần Phàm chỗ, chỉ nhẹ nhàng đè xuống.

"Oanh!"

Ngón tay đè xuống, Không Gian đều vận vẹo, một đạo khổng lồ thanh sắc quang trụ, như là từ núi lửa trung phun phát ra, cuồng bạo lực lượng khí tức, chợt cuốn tới.

Một kích này, tuyệt đối nếu so với ngày hôm qua giao phong, tới càng thêm đáng sợ!

Trần Phàm ngẩng đầu nhìn lại, sắc mặt không cái gì sợ hãi, tại ánh mắt cực đoan lạnh lùng nghiêm nghị đồng thời, tay áo huy động, ngập trời từ quang tuôn động, một đạo chói mắt từ sắc tầm lụa, cũng là quét ngang, cuối cùng trực tiếp là cùng kia thanh sắc quang trụ cứng rắn tiếp xúc cùng một chỗ.

"Oanh!"

Cả hai ngạnh bính, nhất thời có kinh thiên thanh âm vang vọng, linh lực cuồng phong tứ tán mờ đi ra, phía dưới đại địa, nổ tung xuất từng đạo to lớn khe nứt, vô số cây cối, bị khe nứt chỗ vùi lấp không thấy.

Lập tức một lát sau, Lưỡng đạo năng lượng thất luyện, đều là biến mất vô ảnh vô tung đi, Thần linh một kích này, không có cho Trần Phàm tạo thành bất kỳ tổn thương.

Tại ngày hôm qua, Thần linh có ẩn tàng, hắn Trần Phàm như thế nào thực lực quá phát hiện ra?

"Thần linh, nếu như thế công của ngươi, cũng chỉ có những điều này, như vậy, kết quả nhất định sẽ làm cho ngươi rất tuyệt vọng."

Trần Phàm giữa con ngươi, ngập trời sát ý tại hội tụ, Thần linh Nhược vền vền là châm đối với chính mình, thế thì sẽ không để cho hắn quá mức tức giận,

nhưng, Thần linh không nên, tại rồi mới, đối với Thiên Thiên thể hiện ra hứng thú thật lớn.

Long có nghịch lân, Trần Phàm nghịch lân, là thân nhân của hấn cùng bằng hữu, bất luận kẻ nào Nhược đối với hấn thân nhân cùng bằng hữu thể hiện ra mây may dị tâm, vậy đều đáng chết!

"Phải không?"

Thần linh nghiêm nghị cười khê, hai tay khê động, sau lưng hấn, óng ánh thanh mang chỗ ngưng tụ ra tới trường đao, nhất thời biến hóa, lóe ra vô tận hàn mang, xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hấn.

"Bôn công tử nói qua, hôm nay sẽ để cho ngươi kiến thức đến Bôn công tử thực lực chân chính, rồi mới kia một chút, chẳng qua là tập thể dục mà thôi, ngươi có cái gì muốn đặc ý?"

Trường đao trên tay, Thần linh cả người, trong chớp mắt đều, trở nên vô cùng sắc bén, tựa như cả người hấn tinh khí thần, đã cùng chuỗi này trường đao dung hợp tại một chỗ.

"Thiên thần quyết, một đao chém luân hồi!"

Trường trên đao, thanh mang bạo thịnh, gần như che khuất bầu trời, đem trọn cái đại địa, phảng phất đều là bao phủ đi vào, tiếp theo sát, trăm trường đao mang, kéo dài qua toàn bộ hư không, hướng Trần Phàm, nổi giận chém hạ xuống.

Một đao kia, phảng phất là có thể chém rách thương khung đồng dạng, rơi xuống thời điểm, từng đạo khe nứt, không ngừng bày biện ra, vền vền là trong nháy mắt, kia hư không, thật giống như bị một trương khổng lồ mạng nhện nơi bao bọc ở.

Một đao chém luân hồi!

Một này trên đao, chẳng những có cực kỳ lực lượng cường đại, càng mang theo một cỗ đặc thù hương vị, phảng phất là đến từ U Minh địa ngục hấp lực, muốn cho tiến nhập đến kia luân hồi bên trong.

Một đao chỉ uy, đã đủ tuyệt diệt một phương đại địa!

Bất quá, cứ như vậy uy thế, còn chưa đủ để lấy làm cho Trần Phàm có chút tâm tình biến hóa, mặc kệ Thần linh là như thế nào cường đại, liền hấn hiện tại, cũng mới Thông Huyền cảnh thực lực.

Trần Phàm cả đời này, cùng Thuế Phàm, thậm chí cùng tam hồn chi cảnh cao thủ đều đại chiến qua, chẳng quản đó là mượn hóa Thần Ma tâm đại pháp, nhưng đối mặt kia áp lực, là hấn này là thân thể.

Cùng những cao thủ kia so sánh, Thần linh mang đến áp lực, thật sự là yếu hơn nhiều!

Từ mang bên trong, Trần Phàm lấy tay như điện, hô hấp trong đó, đầy trời từ mang, trong tay hấn, hóa thành một chuỗi sắc bén trường thương, trên thân thương, hình như có Chân Long đồ án, bởi vậy, này trong hư không, tựa như cũng có long ngâm âm thanh vang dội.

Tiếp theo sát, trường thương quét ngang vào hư không, một đạo khổng lồ từ sắc thương mang, cũng là phảng phất hóa thành tứ Thần Thú đứng đầu chân long, mang theo một cỗ Cường mà lực lượng bá đạo, hướng kia trăm trường đao mang, không chút khách khí xông tuôn ra đi qua.

Toàn bộ thiên địa, tại lúc này, cũng phảng phất là dừng lại một giây, từng mảnh từng mảnh Không Gian, tại Lưỡng giả trong đó hóa thành hư vô, một cỗ vô hình bão lốc, thỏa thích tại trong không gian tàn sát bừa bãi lấy.

Cuối cùng tại giây thời điểm, nhất thương một đao, từng người múa bút chùng lấy hủy diệt một phương lực lượng, tại giữa không trung, ngang nhiên va chạm với nhau.

"Đồng!"

Này thiên địa, bỗng đang kịch liệt chấn động cùng run rẩy trung!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: át chủ bài ra hết

Rậm rập trên bầu trời, Lưỡng đạo năng lượng thất luyện ngang nhiên chạm vào nhau, một hồi cuồng bạo linh lực vồ vồ, như là kia núi lửa phun trào đồng dạng, bay thẳng đến chân trời phía trên.

Nháy mắt, ngày động địa lay động, đáng sợ năng lượng rung động, phảng phất là kia vũ trụ lỗ đen, tại thỏa thích cắn nuốt, chỉ là trong nháy mắt thời gian, mấy ngàn mét đại địa, trong chớp mắt mất đi tất cả sinh cơ, một mảnh hoang vu, bởi vậy hiện ra ở trên trời địa bên trong.

Lưỡng đạo thân ảnh, đều tại mãnh liệt đánh trúng, bị lực phản chấn, chấn động hăng hái lui về phía sau, mỗi lui lại một bước, chân của bọn hắn chừng đều là làm cho Không Gian phát sinh một hồi kịch liệt bạo tạc, mà lưu lại một rất nhanh đã bị Yên Diệt đích chỗ trống.

"Trần Phàm!"

Xa xa, Thần linh lạnh lùng quát, hần tựa như không nghĩ tới, lúc này của mình kích, lại bị đối phương lông tóc ít bị tổn thương cho ngăn cản hạ xuống.

Trần Phàm cũng chỉ là lạnh nhạt cười, cũng không đi để ý tới Thần linh quá nhiều, không thể phủ nhận, Thông Huyền cảnh cao thủ rất cường đại, mà thân là Thiên Huyền các Thiếu Các Chủ, có được bất phẩm thân phận hần, cũng là lấy được vô số vô giả không sở hữu tài nguyên, so với ngang nhau tăng thứ cao thủ, Thần linh không thể nghi ngờ hội Cường lớn hơn nhiều.

Nhưng, vô luận Thần linh như thế nào xuất sắc cùng ưu tú, cũng sẽ không mang cho Trần Phàm bất kỳ áp lực, những năm gần đây, hần chỗ người thấy qua cùng vật, cho dù là Thần linh, đều chưa hần có thể tiếp xúc đến.

Nhìn Trần Phàm không có chút nào tâm tình khuôn mặt, Thần linh hiển nhiên đã tức giận, sau một khắc, chân hần chừng trùng điệp đập mạnh hư không, thân ảnh như điện mang đồng dạng tạt bắn ra.

Giờ này khắc này, thanh mang đầy trời chiếu rọi, toàn bộ phía chân trời, cũng bị thanh mang nơi bao bọc, từ xa nhìn lại, tựa như Thanh Viêm . . .

"Ngưng!"

Thần linh mãnh liệt vừa quát, thanh mang nhất thời ngưng tụ, một chuỗi trường đao, lần nữa tại hần trong lòng bàn tay xuất hiện, mà đối với so với lúc trước trường đao, bây giờ trường đao, phảng phất thực chất, lạnh lẽo hào quang, chói mắt lóe ra, một đạo linh tính, cũng là rõ ràng quanh quần ở thiên địa.

Vậy mà, dùng bản thân linh lực chỗ biến ảo chi vật, đã đạt đến Linh cấp chi vật phẩm chất, tuy còn không phải chân chính Linh cấp, lại cũng so với đơn thuần dùng linh lực biến ảo chi vật mạnh mẽ quá nhiều.

"Thiên thần quyết, một đao phá thương khung!"

Thanh sắc trường đao, từng trận đao minh thanh, như kinh lôi thanh âm quanh quần trong trời đất, lúc đó đao mang, tự trường trong đao vùng thân mà hiện thời, toàn bộ thiên không, tựa như nhiệt độ rồi đột nhiên lên cao, mãnh liệt đều vận vẹo hạ xuống, mà, có mãnh liệt khí tức hủy diệt, tại đây vận vẹo trung bốc lên lấy.

Thả mắt nhìn đi, giữa không trung, đao kia đao mang, phảng phất lưỡi hái tử thần, vừa mới rơi xuống, phương viên chi địa sinh cơ, đã toàn bộ bị phá hủy, toàn bộ trong trời đất, chỉ có một đao kia, mang theo vô kiên bất tòng chi lực, trùng trùng điệp điệp hướng hướng tiền phương, nổi giận chém hạ xuống!

Giờ này khắc này, đều cả thiên không đều tại gào thét, phảng phất, là không chịu nổi mạnh mẽ như vậy đại một đao.

Nhìn qua mãnh liệt bắn mà đến đao mang, Trần Phàm ánh mắt có chỗ ngưng trọng lên, mặc kệ hần như thế nào không biết là Thần linh hội mang đến cho hần như thế nào áp lực, nhưng người sau bản thân thực lực bày ở chỗ này, Trần Phàm còn không phải một cái cuồng vọng đến bỏ qua người khác người.

"Liền cho ta xem nhìn, ngươi lực lượng này, đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu!"

Trần Phàm tâm thần khẽ động, trong cơ thể từ sắc linh lực không tại bạo tuôn ra, lấy mà đợi chỉ, chính là một đạo đen xì như mực hắc mang, trong chớp mắt cuốn hứa, dường như tám mền đen hàng lâm.

Tại kia hắc mang bên trong, Trần Phàm hai tay khẽ động, rất nhanh kết lấy ấn quyết, nháy mắt qua đi, bàn tay cơ mình vẫn, như một đạo hoàn mỹ tác phẩm nghệ thuật đồng dạng, hiện lên hiện tại trong hư không.

"Đại La Trấn Thiên ấn!"

Nhất thức Đại La Trấn Thiên ấn, lúc ngày Tăng để cho Lăng Thiên Phong, cùng với Lăng Đạo nho không chịu nổi đánh một trận, tuy Trần Phàm thực lực hôm nay ven ven tại Huyền động hậu kỳ, nhưng, hiện giờ Đại La Trấn Thiên ấn, đã là tại Lưỡng mặt Hạo Thiên kính dung hợp, một lần nữa tế luyện, uy lực, tự cũng không phải lúc trước đủ khả năng so sánh được.

Mình vẫn trong tay xuất hiện, chợt hóa thành một đạo hắc nhật, lóe ra vô tận u mang, tại Trần Phàm quyền trong nội tâm, bị hung hăng vung ra ngoài.

Đạo kia hắc nhật, lúc này, như một đạo hắc hải mà đi lưu tình, chỗ lướt qua, cũng không có cho hư không tạo thành bất kỳ phá hư, nhưng mà, như cảm giác lực vô cùng Mẫn Duệ người, là có thể cảm ứng được, hắc nhật lướt qua chỉ địa, đã biến thành một bên chết địa phương.

Tại không lẽ kia đạo mang trước mặt, hắc nhật hiển lộ cực kỳ nhỏ bé, như kiến hôi cùng voi gian khác nhau.

Nhưng mà, lúc đó hắc nhật cùng đạo mang chạm vào nhau thời điểm, thân ở phía xa Thần linh, thân hình đột nhiên nhẹ run lên một cái, hẳn có thể cảm ứng được, hắc nhật bên trong, có ẩn hàm lấy cường đại vô cùng lực phá hoại.

"Đồng!"

Thiên địa đang run rẩy, vô kiên bất tồi đạo mang, muốn thử đồ đem kia hắc nhật từ trung một phân thành hai, cũng mặc kệ đạo mang như thế nào thúc dục, thủy chung lay không nhúc nhích được hắc nhật nửa phần.

Nhưng đem làm cái gì hắc nhật bắt đầu bạo lúc chiến, đạo mang phía trên thanh sắc quang mang, trong chớp mắt bắt đầu yếu bớt, tiến tới, lại có chủng bị thôn phệ thế, sau một lát, hắc nhật chân chính bạo tạc, hắc mang cuốn ra, như Hắc Viêm lan tràn. . .

Không lẽ đạo mang, gần như trong nháy mắt, đều bị Hắc Viêm nơi bao bọc, những người khác nhìn không đến, Thần linh chính mình rõ ràng, đạo mang chi lực, tại dần dần bị suy yếu hạ xuống, cứ như vậy tiếp tục nữa, một kích này, đến cuối cùng, cũng sẽ trở thành một ché cười.

Cho nên, Thần linh tuyệt đối sẽ không nhưng từ nào đó chuyện như vậy phát sinh!

Lúc đó Hắc Viêm đầy trời lên thời điểm, Thần linh đột nhiên động một cái, toàn bộ hóa thành một đạo mũi tên nhọn, dĩ nhiên là lướt tiến vào ngập trời Hắc Viêm bên trong.

Xa xa, Trần Phàm nhìn nhìn một này mạc lông mày nhẹ nhàng nhíu một cái, hẳn từ trước đến nay đều là không đồng nhất cái người chủ quan, Thần linh có thể làm như vậy, vậy biểu thị, hẳn có đầy đủ nắm chắc, phá vỡ lực lượng Hắc Viêm, lại còn, tiến hành cường đại phản kích.

Bởi vậy, tại Thần linh thân ảnh biến mất nháy mắt, trước người của hắn, Hạo Thiên kính lặng yên phiêu trôi lên. . .

"Ong, ong!"

Còn không đợi Trần Phàm làm cái gì, phía trước trong không gian, một hồi kịch liệt ba động rồi đột nhiên phát sinh, chợt, một đạo óng ánh thanh mang, như quang trụ bay thẳng đến chân trời, tại kia thanh mang, đứng Thần linh, mà ở Thần linh trong tay, thanh sắc trường đao, như cũ hàn mang bức người.

Trần Phàm tầm mắt mãnh liệt khấn xiết chặt, Thần linh trong tay thanh sắc trường đao, tựa hồ phát sinh một chút biến hóa!

Điểm này biến hóa cũng không rõ ràng, nếu không phải Trần Phàm cảm giác lực kinh người, căn bản không sẽ phát hiện.

Nhưng liền một chút như vậy biến hóa, lại là làm cho Thần linh cả người, tựa hồ thực lực tinh tiến hơn nhiều.

"Chân chính Linh cấp chi vật!"

Trần Phàm rốt cục biết được biến hóa này là cái gì, nguyên lai Thần linh trong tay thanh sắc trường đao, thực sự không phải là cái gì do linh lực biến thành hư ảo chi vật, căn bản chính là chân chính Linh cấp bình khí.

Lúc trước, là Thần linh cố ý dùng thủ đoạn như vậy, mê hoặc địch nhân của hắn, những địch nhân này, cũng bao gồm Trần Phàm chính mình.

"Thật đáng sợ tâm cơ!"

Nếu như không phải là rồi mới một kích, lại một lần nữa phong bế Thần linh thể công, chỉ sợ, hắn căn bản không có thể làm như vậy.

Chân chính Linh cấp chi vật, cùng giống nhau Linh cấp chi vật, trong này khác nhau, thật giống như, một cái là mờ ra linh trí yêu thú, một cái, hay là dã thú, Lưỡng giả trong đó, ai mạnh ai yếu, khác biệt ở nơi nào, liếc một cái liền biết!

"Trần Phàm, bạn cùng lứa tuổi, ngươi vẫn là thứ nhất, để ta Thanh Loan này đạo lấy chân chính hình thái người xuất hiện, cho nên, bị giết chết, ngươi cũng có thể cảm thấy không uổng." thanh mang bên trong, Thần linh lạnh lùng quát.

"Không uổng?"

Trần Phàm bật cười lớn, nói: "Một chuỗi Linh cấp chi vật mà thôi, Thần linh, nếu như ngươi cảm thấy, chỉ bằng nó, liền có thể chiến thắng ta, không thể không nói, ngươi thật sự quá cuồng vọng một ít."

"Yên tâm, ta sẽ cho ngươi biết, ta đến tột cùng là cuồng vọng, vẫn có đầy đủ tự tin!"

Lời của Trần Phàm, cũng không có để cho Thần linh có chút tức giận, hắn ha ha cười cười, trong tay chỉ đạo, nhất thời nhẹ nhàng vung xuống.

"Lịch!"

Phía chân trời, thậm chí có một đạo thanh thúy tiếng chim hót tại vang vọng, mà ở này tiếng chim hót, một đạo quang ảnh, như thiểm điện xuất hiện ở sôi trào bên trong Hắc Viêm.

Phương này mới, để cho kia vô kiên bất tồi đạo mang, không có chút nào kháng cự lực Hắc Viêm, lại tại đây quang ảnh, bị tiêu trở thành hư vô.

Lúc này Thần linh, hiển nhiên không có nửa điểm lưu thủ, càng thêm chưa từng chần chờ chút nào, hai tay khê động, trường đao trực tiếp đối với Trần Phàm chỗ, trùng điệp chém hạ xuống.

"Oanh!"

Trước người hấn phương hư không, lập tức sụp đổ lui ra, bày biện ra hư vô hình dạng, một đạo chi uy, tại thời khắc này mới cũng coi là trăm phá thương khung!

Không lồ linh lực, lúc này, không ngừng tự Thần linh trong cơ thể bạo tuôn ra, sau đó, tất cả đều là lướt tiến trong tay hấn thanh sắc trường đao ở trong.

"Lịch!"

Lại tại nháy mắt, lại là một đạo thanh thúy tiếng chim hót, vang triệt thiên địa!

Mà lúc này tiếng chim hót, có khắp màu thiên thanh vàng sáng, che khuất bầu trời, ngay tại Trần Phàm nhìn chăm chú, vàng sáng bắt đầu dung Tụ, một cái khổng lồ, chừng trăm trượng lớn nhỏ Thanh Điều, ngưng hình mà ra.

Không lồ Thanh Điều, phảng phất bẩm sinh thì có đầy đủ cao quý, nó hai mắt, lấy xem kỹ mục quang, ngạo nghễ nhìn chăm chú trong thiên địa bất kỳ một vật.

Cùng nó hai mắt đối mặt, cho dù là Trần Phàm, đều từ trong nội tâm, có một đạo không nói gì sợ hãi dần sinh ra.

Mà Mãng Sơn này bên trong, trong lúc không lồ Thanh Điều xuất hiện thời điểm, vô số kinh khủng thanh âm, nối liền không dứt vang vọng, nếu là có người thấy, liền sẽ phát hiện, vô số mãnh thú, yêu thú, thậm chí là Huyền thú, đều là quỳ lạy tại trên mặt đất.

Chúng đối với kia Thanh Điều, chính là phát ra từ nội tâm thành kính cùng cung kính, mà loại này biểu hiện, thực sự không phải là bởi vì Thanh Điều cường đại, tựa hồ, là vì Thanh Điều bản thân.

"Đây rốt cuộc là người gì?"

Trần Phàm cũng không rõ ràng lắm son mạch bên trong cái khác loại thú sinh linh, lúc này biến hóa cùng tâm tình, hấn chỉ biết, mình tại này Thanh Điều trước mặt, đều tốt như như cùng là kiến hôi đồng dạng, có một cỡ sợ hãi.

Tâm tính của mình, sao mà cứng cỏi, cho dù là đối mặt Từ Thần, cũng khó có khả năng có run rẩy Chi Ý, cư nhiên tại đây Thanh Điều trước mặt, chính mình tâm tính vậy mà khởi động sóng dậy, này đầu Thanh Điều, đến cùng là vật gì?

Bằng Thần linh thực lực, có thể nào huyền hóa ra như thế chi vật tới? dù cho trong tay hấn thanh sắc trường đao, chính là một Linh cấp chi vật.

"Đây là Thần Điều Thanh Loan, Thần linh trường đao trong tay, cũng không phải Linh cấp chi vật, tiểu tử, ngươi cẩn thận rồi!" phệ linh châu, vòm trời lao tổ ngưng trọng quát.

"Dĩ nhiên là Thanh Loan?"

Trần Phàm đồng tử xiết chặt, khó mà tin được, phía chân trời bên trong, không lồ kia Thanh Điều, cư nhiên, sẽ là thanh loan điều!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Thanh Loan chi lực

Không lồ thanh loan điều, cũng không có làm cho người ta đột ngột cảm giác, nó toàn thân cao thấp, có mỗi một cây đều hoàn mỹ cực kỳ lông vũ, cao ngạo hiện ra tại ở giữa thiên địa, tận tình nó ưu nhã!

Thần Điều Thanh Loan, cũng chính là Thần Thú Thanh Loan!

Thần Thú trong thế giới, không thể nghi ngờ, lấy từ Thần Thú vi tôn, Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ!

Long, Phượng, hổ, quy. . . không có gì ngoài này từ Thần Thú, trong thiên địa cái khác, gần như tất cả Thần Thú, tất cả đều là hậu thiên tu luyện mà đến, những Thần Thú này, không khỏi là kinh lịch vô số kiếp nạn, trên thế gian trung pháp phòng pháp phòng, khó khăn hành tẩu cùng trên con đường tu luyện, không ngừng nghênh đón trời xanh chi kiếp, đến cuối cùng, cuối cùng thành Thần Thú chi thân.

Nhưng, có một Thần Thú ngoại lệ!

Thế gian có một Thần Thú, tin đồn, này Thần Thú, không cần đi qua tu luyện, nó chỉ cần đản sinh ở trên trời địa đem làm cái gì về sau, như vậy, theo nó dần dần lớn lên, cái gọi là phát triển, thực sự không phải là người khác mà liễu mệnh tu luyện, mà là lớn lên!

Theo nó dần dần lớn lên, trong cơ thể nó huyết mạch, hội tự hành tiến hành một lần lại một lần lột xác, quá trình này, sẽ không bởi vì bất kỳ ngoại lực mà gián đoạn. . . cho đến, trong cơ thể nó chỉ huyết, hóa thành Thần Thú chi huyết, nó bản thân, sẽ thành tựu Thần Thú chi thân!

Này Thần Thú, chính là Thanh Loan!

Tin đồn, Thanh Loan bình thiên địa khí vận mà sinh, tuy xuất thế thời gian so ra kém từ Thần Thú, cho nên, không có nổi tiếng tại từ Thần Thú, nhưng tựa hồ, trời xanh đối với nó vô cùng ưu ái, bất kỳ tai kiếp cũng sẽ không hàng lâm ở trên người nó, thế cho nên, làm cho người ta cảm thấy, Thanh Loan chính là trời xanh chi tử.

Bởi vậy, Thanh Loan lại được xưng là Thần Điều, để khác biệt với Thần Thú!

Cho nên Trần Phàm chấn động vô cùng, như thế Thần Điều, Thần linh sao có thể có thể chương không ở? còn nghĩ chỉ hóa thành một chuỗi Thần cấp thần binh, cái này càng thêm không thể nào.

Mặc dù Thần linh vận khí đầy đủ hảo, tại Thanh Loan vừa mới đản sinh thời điểm liền lấy được nó, cũng không cách nào đem chi đạt được.

Trời xanh chi tử, Thần Điều Thanh Loan, sinh ra, cũng sẽ không chịu bất kỳ kiếp nạn, khiến cho nó có thể vô lo vô nghĩ, An Nhiên phát triển đúc thành Thần Thú chi thân!

Khó trách đang cùng Thanh Loan hai mắt đối mặt thời điểm, Trần Phàm hội mạc danh kỳ diệu trong lòng, hiện lên xuất một cỗ sợ hãi, phí trước là trời xanh chi tử, mà hắn, thân phụ ngày chi nguyên rủa, Lưỡng giả trong đó, đã có bản năng đối địch xu thế!

Nhìn nhìn như nhất tôn hoàn mỹ tác phẩm nghệ thuật Thần Điều Thanh Loan, Trần Phàm trong mắt, có một tia chưa bao giờ có ngưng trọng lặng yên hiện ra, hắn có thể không sợ Thần linh mang đến bất kỳ áp lực, duy chỉ có Thanh Loan này điều ngoại trừ!

Nếu như thanh loan điều đúng như trong truyền thuyết như vậy, nó là trời xanh chi tử, như vậy hôm nay, Trần Phàm sẽ gặp được, cuộc đời này, đáng sợ nhất nguy cơ, mà này nguy cơ, rất có thể, là vô pháp hóa giải, Trần Phàm cũng không nhận ra, chính mình vốn có hết thấy át chủ bài, có thể đi đối mặt Thần Điều Thanh Loan, dù cho này đầu Thanh Loan, còn cũng không phải thành thực kỳ!

"Tiểu tử, ngươi cũng không cần lo lắng quá mức, này Thanh Loan, thực sự không phải là chân chính Thần Điều Thanh Loan!"

Lời tuy như thế, vòm trời lão tổ thanh âm như cũ là ngưng trọng vô cùng: "Nếu như lão tổ không có đoán sai, Thần linh, hoặc là Thiên Huyền các người vận khí tốt, lấy được một giọt Thanh Loan tinh huyết, sau đó, đem chi dung nhập vào trong tay hắn Thần cấp thần binh, do đó, có thể kích hoạt Thanh Loan tinh huyết, hiện ra Thanh Loan chi thân."

Điểm này, Trần Phàm cũng đã đoán được, vô luận Thần linh người sau lưng là như thế nào cường đại, cho dù là cuồng võ trong học viện những Lão Quái Vật đó, cũng khó có khả năng tuần phục Thần Điều Thanh Loan.

Có thể cho dù là như vậy, một giọt Thanh Loan Huyết, mang đến khủng bố, cũng không phải thương nhân đủ khả năng tưởng tượng đến.

Võ ma trên đảo, từ Thần Thú tinh huyết, phụ trợ tại đại trận, một nhọc vòm trời lão tổ 300 năm, dù cho về sau bị phá, kia cũng không phải vòm trời lão tổ cùng lực lượng Trần Phàm, toàn bộ dựa vào là cái khác thủ đoạn, hơn nữa, kia từ Thần Thú tinh huyết chủ nhân, còn không phải chân chính Thần Thú, như thế, mới có thể để cho vòm trời lão tổ phá vậy khốn mà ra.

Thanh loan điều cùng từ Thần Thú bất đồng!

Từ Thần Thú hậu đại, đều cần khó khăn rèn luyện, đồng dạng muốn trải qua rất nhiều kiếp nạn, phương là có thể đủ thành tựu Thần Thú chi thân, thanh loan điều không nên làm như vậy.

Trong cơ thể nó huyết mạch sẽ không ngừng lột xác tiến hóa, dù cho một giọt tinh huyết, cũng sẽ phát sinh loại nào đó biến hóa, mặc dù không thể cùng bản thể đồng dạng, thành tựu cái gọi là Thần Thú chi thân, ai có thể vô pháp biết, loại biến hóa này cực hạn, cuối cùng cái gì.

"Trần Phàm, cảm thấy sợ chưa? tuyệt vọng tư vị là như thế nào, có thể cùng Bồn công tử nói một chút sao?" thanh mang bên trong, Thần linh lạnh nhạt cười to, nhìn về phía Trần Phàm mục quang, đã là tràn ngập trời tức Chi Ý.

Nghe vậy, Trần Phàm cười cười, thật sự là hắn bị Thần Điều Thanh Loan chỗ nhiếp, lại không có nghĩa là, hắn như vậy sợ hãi, càng sẽ không vì vậy mà tuyệt vọng, mặc dù Thanh Loan chính là trời xanh chỉ tử, có lớn lao uy năng, muốn cho hắn bỏ tay đợi tử, tuyệt đối không thể có thể!

Nhìn nhìn Trần Phàm trong ánh mắt chỗ thấu bắn ra kiên định mục quang, Thần linh không khỏi cảm thấy vô cùng chán ghét!

Thân là Thiên Huyền các Thiểu Các Chủ, Thần linh bẩm sinh, muốn so với rất nhiều người, có vô cùng ưu việt điều kiện, bản thân hắn cũng là như thế xuất sắc, cho nên, từ nhỏ đến lớn, toàn bộ Thiên Nam cả vùng đất, cùng tuổi bên trong, vô luận như thế nào đi đây, hắn đều trên bảng nổi danh!

Xuất sắc thiên phú, không gì sánh kịp xuất thân, đợi tất cả các loại điều kiện, để cho Thần linh có không giống với bình thường người trẻ tuổi kiêu ngạo, loại kiêu ngạo này, mặc dù không thể làm, có thể dưới cái nhìn của hắn, chỉ có bản thân có điều kiện này, mới có thể làm được kiêu ngạo!

Kẻ yếu, không có tư cách giả, sao có thể có thể kiêu ngạo lên?

Thế nhưng là trong mắt thiếu niên này, niên kỷ so với hắn còn muốn nhỏ một chút, vốn có tiềm lực, lại vẫn ở trên hắn, nhất là, lại biểu hiện so với hắn còn muốn kiêu ngạo, điều này làm cho Thần linh vô pháp dễ dàng tha thứ!

"Lịch!"

Đem làm cái gì Thần linh huy động trong tay thần binh, không hề thanh loan điều lên tiếng mà động, hai cánh giương cánh, này toàn bộ phía chân trời, tựa hồ cũng đang kịch liệt run rẩy, từng đợt vòi rồng, tự hai cánh lúc trước phóng xuất ra, kia một cổ đặc biệt khí tức, tại vòi rồng bên trong, phiêu đảng khắp cả sơn mạch trên bầu trời.

Kia trong đó, ẩn chứa Thần Điều Thanh Loan đặc biệt uy áp!

Chốc lát, đầy khắp núi đồi chi địa, vô số loại thú sinh linh, như thần tử gặp được hoàng giả, phát ra thấp kêu buồn bã ý, chúng không có phản kháng, càng không dám phản kháng!

Nhưng từ nào đó Thần Điều Thanh Loan uy áp khẽ quét mà qua, thực lực hơi yếu một bậc giả, liền tại đây uy áp, sống sờ sờ mất đi sinh cơ, biến thành một cỗ thi thể.

Thần Điều Thanh Loan mục tiêu sau cùng, tự nhiên vẫn là Trần Phàm!

Lưỡng đạo tự hai cánh trung xuất hiện vòi rồng, tại giữa không trung trên hợp thành một đạo, mà, điên cuồng cuốn tới!

"Hô!"

Trần Phàm thật sâu hít và một hơi, chột thần sắc kiên nghị, hai tay nắm chặt, hắc sắc trường thương, biến hóa, cuộn cuộn linh lực không ngừng bạo tuôn ra hiện, rót vào trường thương, nháy mắt, trường thương ra, phảng phất là Hắc Viêm sôi trào lầy.

Một cổ đáng sợ ba động, lặng yên tại trường thương xung quanh nhấp nhô. . . sau một lát, trường thương mãnh liệt bắn mà ra!

"Thí thần quyết, thương phá U Minh!"

Trăm trượng trường mang, nhất thời hiện tại trong không gian, cuộn cuộn Hắc Viêm, che kín lấy trường mang bất kỳ một chỗ, chỗ lướt qua, kia Hắc Viêm mặc dù không có bất kỳ nhiệt độ cao, thế nhưng là, như trước để cho chỗ qua hư không, tại trong chớp mắt, hóa thành hư vô!

Đối mặt với Thần Điều Thanh Loan công kích, dù cho một thức này, còn không phải nó cường đại nhất tiến công, Trần Phàm đều không thể không lấy cường đại nhất nhất thức đi ngăn cản.

Có lẽ, nhờ vào Hạo Thiên kính, thi triển Đại La Trấn Thiên ấn, uy lực hội càng lớn một chút, nhưng trước mặt Thanh Loan, Trần Phàm không dám vận dụng Hạo Thiên kính, vạn nhất xuất hiện một chút chỗ sơ suất, hậu quả liền sẽ là Trần Phàm cuộc đời này, đều không có nửa điểm trở mình khả năng.

Cuồng bạo mà bá đạo nhất thương, cho dù là đối mặt Thần linh, Trần Phàm đều có lòng tin, đem gia hỏa này bức lui, nhưng mà, đối mặt là Thần Điều Thanh Loan. . .

Hắc Viêm đầy trời, nháy mắt, xuất hiện ở vòi rồng lúc trước, mà, không chút khách khí cuốn đi qua.

"Phanh!"

Hắc Viêm một đường chỗ qua, không có gì không đốt, vạn vật đều không tồn, có thể tại đây đạo vòi rồng trước mặt, Hắc Viêm như là trong gió ánh nến, chỉ là duy trì một lát thời gian, chính là bị toàn bộ cho thổi tắt.

Nhìn thấy một màn này, Trần Phàm ánh mắt, nhãn không ngừng run rẩy một chút, hắn đã biết, Thần Điều lực lượng Thanh Loan, sẽ phi thường khủng bố, nhưng hôm nay chính mình gần như là cường đại nhất một kích, thậm chí ngay cả ngăn cản cũng đỡ không nổi một lát, như thế lực lượng, không khỏi cũng quá cường đại a?

Quả nhiên là Thần Điều Thanh Loan!

Ầm ầm Trần Phàm một kích này, khổng lồ vòi rồng, cũng không vì vậy mà có chỗ dừng lại, cũng mang theo vốn có uy lực, hướng Trần Phàm, bạo tuôn ra mà ra.

"Oanh, oanh!"

Lúc đó một đạo vòi rồng, oanh kích tại Trần Phàm nơi ở, rõ ràng, cái địa phương kia, tại trong khoảng khắc, biến thành một phương, chân có mấy ngàn mét to lớn hố sâu, tại đây hố sâu, có nước ngầm không ngừng toát ra, cuối cùng, hình thành một cái hồ nước.

Một cái do thanh loan điều trực tiếp tạo thành hồ nước!

Mà thôi hồ này làm trung tâm, từng đạo khe nứt, bốn phương tám hướng kéo dài mở đi ra, những nơi đi qua, vô số núi đá cùng cây cối bị vùi lấp, cho dù là phụ cận một ngọn núi thể, cũng là trong thời gian ngắn sụp đổ lui ra, từ đó về sau, thế gian này, Mãng Sơn này bên trong, liền thiếu đi một tòa cao ngất son phong.

Dao viễn một chỗ, một đạo thân ảnh, chặt vật mãnh liệt bắn, tại tránh qua, tránh né vòi rồng uy lực còn lại, đạo này thân ảnh, mới ngừng lưu ở một nơi, hẳn, chính là Trần Phàm.

Nhìn nhìn rồi mới đứng thẳng, gần như thương hải tang điền biến hóa, Trần Phàm cũng nhận không được khoe miệng xé ra, Thần Điều lực lượng Thanh Loan, không khỏi cũng quá mức một ít a?

Rồi mới một kích kia, chỉ sợ cũng xem như Thuế Phàm đỉnh phong cảnh cao thủ, đều thi triển không đi ra!

"Trần Phàm, như thế nào đây?"

Thanh Loan trên lưng, Thần linh lăng không đứng thẳng, trong đôi mắt, có lạnh thấu xương sát ý, mà ở kia sát ý, có một tia rõ ràng sáng tỏ nghiền ngẫm.

Cùng tuổi bên trong, so với hẳn Thần linh ưu tú, còn có thật nhiều, Thần linh làm người tuy cuồng vọng, lại cũng không coi trời bằng vung, ít nhất hẳn biết, trước mặt thiếu niên này người, nếu như lấy thực lực chân thật đánh nhau, chính mình có lẽ rất khó từ sau giả tay ở bên trong lấy được đầy đủ chỗ tốt.

Cho nên, nhìn nhìn một cái ưu tú như thế, lại tiềm lực kinh người bạn cùng lứa tuổi, ở trước mặt hẳn là như thế chặt vật, Thần linh liền không nhận được đắc ý.

Lại còn nghĩ đến, bạn cùng lứa tuổi, sẽ giống như kia dê đội làm thịt, cùng chờ đợi chính mình đi tề hẳn thời điểm, Thần linh tâm tình, liền trở nên vô cùng khá hơn.

Tại Thần linh trong nội tâm, Trần Phàm không còn là một cái có thể chịu được đánh một trận đối thủ, người sau hiện tại chỉ là một cái, chờ chết kẻ đáng thương mà thôi, cho nên, hẳn cao cao tại thượng nhìn nhìn Trần Phàm, trêu tức Chi Ý mười phần!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: đã hết chỉ năng

Một này Phương Thiên địa phương dường như bị giam cầm hạ xuống!

Giữa không trung phía trên, khổng lồ thanh loan điều vũ cánh dục vọng bay cao, tại trên lưng nó, Thần linh lăng không đứng thẳng, trêu tức trong ánh mắt, có hòa tan không ra lạnh thấu xương sát cơ.

Ngắm nhìn Thần Điều Thanh Loan, Trần Phàm nhẹ nhàng thở dài một hơi, hai tay thò ra, phô thiên cái địa hắc mang, lại một lần nữa tuôn động xuất ra, tại kia hắc mang, sắc bén trường thương, tản ra cực kỳ mãnh liệt bá đạo khí tức.

Thần Điều Thanh Loan, là Trần Phàm một này sinh cho tới bây giờ, gặp phải, không có gì ngoài vòm trời lão tổ, nhất định nhân cường đại, tới một mức độ nào đó, nó nếu so với vòm trời lão tổ càng thêm đáng sợ.

Ban đầu ở vũ ma đảo, vòm trời lão tổ dù sao cũng là bị khốn trụ, có người xông vào, chính là mà hẳn cần.

Thanh loan điều bất đồng, tại Thần linh chừng không, nó không có khả năng đối với Trần Phàm sản sinh mấy may hảo cảm, có lẽ bởi vì ngày chỉ nguyên rủa quan hệ, thanh loan điều xuất thủ hội càng thêm lăng lẹ. tuy nó hiện giờ có khả năng phát huy được thực lực, bất quá tại Thuế Phàm chi cảnh mà thôi!

"Trần Phàm, trò chơi kết thúc, cuộc đời của ngươi, cũng kết thúc!"

Giữa không trung, Thần linh tâm, tựa hồ rốt cục thỏa mãn, ánh mắt của hắn, lại không cái gì trên tức, đều bị lạnh thấu xương sát ý nơi bao bọc, sau một khắc, nó thân như điện, quan sát lướt xuống.

Cùng lúc đó, không lồ thanh loan điều cũng là tùy theo lướt động, tốc độ của nó, nếu so với Thần linh mau hơn rất nhiều lần, gần như tại Thần linh vừa mới vút không thời điểm, nó không lồ kia thân hình mang đến bóng mờ, đã là đem Trần Phàm địa phương bao phủ tiến vào.

Cảm nhận được Thần linh đối với Trần Phàm sát ý, thanh loan điều sáng ngời trong ánh mắt, cũng là phù lướt qua một vòng Lãnh tức, chợt hai cánh chấn động, trong thiên địa, tất cả cuồng phong đều thật giống như bị hội tụ mà đến, hình thành một đạo khổng lồ Long Quyền Phong trụ, tự giữa không trung phía trên, đối với Trần Phàm phân nộ nện hạ xuống.

Long Quyền Phong trụ, có cực kỳ lực lượng đáng sợ, thanh loan điều chính là Thần Thú, liền đã định trước, nó bản thân thực lực, chẳng quản chỉ ở Thuế Phàm sơ kỳ chi cảnh, thế nhưng là, có khả năng phát huy được lực lượng, đều có khả năng vượt qua Thuế Phàm cảnh!

Thần linh có được như vậy át chủ bài, trẻ tuổi, hắn gần như có thể đi ngang!

Đương nhiên, mỗi một người đều có át chủ bài, càng là ưu tú, vốn có át chủ bài liền càng cường đại hơn, Thần linh nhờ vào thanh loan điều, có thể cùng Thuế Phàm cảnh cao thủ đại chiến, những người khác, cũng chưa hẳn là không thể làm đến.

Tháng nếu không phải hóa Thần Ma tâm đại pháp quá mức bá đạo, thân thể của Trần Phàm, không chịu nổi phản phệ hậu quả, vô pháp thi triển ra, bằng không mà nói, Thần linh tất nhiên không có khả năng như thế tùy tiện!

Hiện giờ nói vậy chút đều không có gì lớn dùng, mắt nhìn Long Quyền Phong trụ bạo lướt mà đến, Trần Phàm ánh mắt, trước sau như một kiên nghị, thanh loan điều mặc dù đối với hắn mà nói, đã là rất cường đại, nhưng còn chưa tới chạy trốn chết tình trạng.

Còn nữa, Trần Phàm cũng tin tưởng, Ứng này nên là Thần linh cường đại nhất át chủ bài, ít nhất là một trong, như thế át chủ bài, Thần linh không có khả năng không hề cố kỵ thi triển ra.

Cũng chính là, thanh loan điều xuất hiện, tất nhiên có thời gian hạn chế, hơn nữa, thi triển phương pháp này, Thần linh bản thân, cũng không có khả năng không chịu ảnh hưởng, tựa như cùng Trần Phàm hóa Thần Ma tâm đại pháp đồng dạng.

Thần Điều lực lượng Thanh Loan quá cường đại, không phải là Thần linh có thể tự nhiên thừa nhận hạ xuống!

Chỉ cần chống đỡ đi qua, chưa hẳn cũng sẽ không có chuyển cơ!

Sắc bén trường thương, mang theo bá đạo vô cùng lực lượng, cuộn cuộn đem đưa đâm về ra ngoài, kia phảng phất hắc sắc hỏa diễm, cuốn phía chân trời, phảng phất là cả thiên không đều muốn vào lúc này thiêu đốt lên.

Mà ở kia Hắc Viêm bên trong, sắc bén trường thương bắn mạnh tới, hắc mang tràn ngập tại ở giữa thiên địa, như vậy thế công, làm cho người ta sợ hãi cực kỳ.

"Không biết tự lượng sức mình!"

Mắt nhìn lấy Trần Phàm không chút nào lui, ngược lại toàn lực tiến công, Thần linh lạnh lùng cười cười, hắn thừa nhận, phí trước rất xuất sắc, là bạn cùng lứa tuổi, hiếm có thiên tài, nhưng mà, chênh lệch cực lớn bày ở chỗ này, cũng không phải là dựa vào loại này dũng mãnh về phía trước khí thế, là có thể bù đắp trở về.

Giây thời gian qua đi, không lồ Long Quyền Phong trụ, cùng hắn hắc mang biến thành trường thương, tại giữa không trung phía trên, lại lần nữa ngang nhiên chạm vào nhau!

Kinh thiên động địa va chạm nhau, ở trên bầu trời muốn nổ tung lên, khủng bố năng lượng rung động cuốn tới, làm cho phương này thế giới, tựa như tận thế tiến đến.

Tại vậy đối với đứng đích chính trung tâm, hắc mang tại trong chớp mắt, đã bị Long Quyền Phong trụ chỗ Yên Diệt, lực lượng cường đại, cũng là như điện đồng dạng, trùng điệp đụng vào Trần Phàm che kín lấy linh lực trên thân thể.

"Bồng!"

Trần Phàm thân thể như gặp phải trọng kích, nhất thời rơi xuống phía dưới, hung hăng bắn vào mặt đất, kia mãnh đại địa đều là sụp đổ hạ xuống.

"Ca ca!"

Xa xa, Thiên Thiên trạm bảo thạch màu lam hai cái đồng tử, đạo kia lãnh ý, càng nồng nặc lên, đến cuối cùng, nếu là có người tại nhìn chăm chú ánh mắt của nàng, hội rõ ràng phát hiện, lúc này Thiên Thiên trong hai mắt, vậy mà đã không tại có chút nhân loại tình cảm, chỗ tuân ra hiện ra, chính là cực hạn dữ tợn.

Một vòng, phảng phất đến từ U Minh Giới khí tức, dường như tự nâng thân thể, chậm rãi phiêu lướt xuất ra.

"Trần Phàm, chắc hẳn hiện tại, ngươi đáng chết tâm a?"

Nhìn thấy Trần Phàm rốt cục bị thương, Thần linh nhất thời Lãnh cười ra tiếng, hẳn nhìn lấy kia mảnh tan vỡ đại địa, trong mắt sát ý lướt qua, chột thả người, không chút nào cho Trần Phàm bất kỳ thờ dốc cơ hội.

"Ong!"

Nhưng ngay tại Thần linh sẽ phải thừa cơ lấy đi Trần Phàm tánh mạng thời điểm, thiên không, đột nhiên từ mang bạo thịnh, như là Tử Nhật tại trong không gian xuất hiện, đem trọn cái đại địa, đều phủ lên cực kỳ đẹp đẽ lên.

Phương đó tan vỡ đại địa phía trên, chẳng biết lúc nào, một mặt cổ xưa gương đồng lơ lửng giữa không trung, óng ánh từ mang từ trong gương bạo bắn ra, chớp mắt bên trong, hình thành một phương từ sắc vòng xoáy.

Tại đây từ sắc vòng xoáy, xung quanh trong trời đất thiên địa linh khí, như thiểm điện bạo tuôn đi qua, tất cả đều nhét vào đến từ sắc vòng xoáy.

"Oanh!"

Nháy mắt, tan vỡ đại địa chấn chiến mà khai mở, một đạo thân ảnh, như điện lướt đi, xuất hiện ở này từ sắc vòng xoáy trước.

Nhất thời, đầy trời linh khí, tại từ mang dưới sự dẫn dắt, tuôn động tại đây đạo thân ảnh hai tay.

Thần linh đồng tử hơi hơi rung mình, hẳn không nghĩ tới, rồi mới một kích kia, vậy mà đối với Trần Phàm tạo thành tổn thương, không có hẳn trong tưởng tượng nghiêm trọng như vậy, mà giờ khắc này, trong trời đất chỗ bày biện ra tới cuồng bạo, cũng là vô cùng kinh người.

"Tiểu tử này, vẫn còn có cường đại át chủ bài! bắt quá. . ."

Thần linh lạnh lùng cười cười, quát: "Thanh loan điều, giết hắn đi a, để cho hắn trọn đời cũng không đến siêu sinh!"

Ra ngoài ý định, thanh loan điều vậy mà không có nghe từ Thần linh mệnh lệnh, nó dậm chân tại giữa không trung, thanh sắc hai cánh chấn động, từng đạo cuồng phong hội tụ tại nó quanh thân, Thần linh có thể cảm ứng đến, Thần Điều Thanh Loan, lại tại nhẹ nhàng run rẩy, phảng phất, gấp không biết cường đại.

"Thanh loan điều, làm sao vậy?"

Thần linh kinh hãi, từ khi đạt được chuỗi này Thanh Loan đạo, nhân duyên tế hội, dò xét tra được trong đạo bí mật, lại còn luyện hóa Thanh Loan tinh huyết, Thần linh liền chưa từng có đã từng gặp, thanh loan điều như thế tâm tình.

"Lịch!"

Thanh thanh âm, vang triệt thiên địa, thật lâu chưa từng tàn đi!

Mà nghe được như thế tiếng kêu, Thần linh yên tâm rất nhiều, thanh loan điều thân hình mặc dù đang run rẩy, có thể kia run rẩy, không phải là sợ hãi, mà là một loại phản nộ, là nguyên vốn trong xương tủy phản nộ.

Tuy Thần linh không rõ ràng lắm, đến cùng Trần Phàm làm cái gì, để cho Thanh Loan tức giận như thế, nhưng đối với Thần linh mà nói, đây là chuyện tốt, hẳn tới đây mục đích, chính là vì sát Trần Phàm, cùng với tiếp sau cử động.

Chỉ cần Trần Phàm bị giết chết, cái khác, cũng không tại Thần linh cân nhắc bên trong.

"Lê-eeee-eezz~!!"

Hạ trong nháy mắt, thanh loan điều trong tiếng kêu, trực tiếp tràn đầy ngập trời lệ ý, kia cổ lửa giận, dường như đã vô pháp khắc chế!

Đối diện xa xa, từ sắc vòng xoáy trước, nghiêng nhìn thanh loan điều biến hóa, Trần Phàm thần sắc hơi động một chút, quả nhiên, lúc Hạo Thiên kính xuất hiện, chính mình lớn nhất hạn độ thúc giục Hạo Thiên kính, Thanh Loan này điều, sẽ xem chính mình vì sinh tử đại địch.

Bất quá, Trần Phàm hoàn toàn không để ý những cái này, chẳng lẽ, không có Hạo Thiên kính xuất hiện, thanh loan điều liền sẽ bỏ qua chính mình sao?

Hạo Thiên kính, đầy trời linh khí bị áp súc tuôn động tại Trần Phàm hai tay trong đó, lúc đó số lượng, đã là đạt tới một cái cực hạn, Trần Phàm hai tay mãnh liệt huy động, một phương huyền ảo ẩn quyết, hiện ra ở thiên địa.

"Đại La Trán Thiên ấn!"

Ẩn quyết hóa thành minh văn, nho nhỏ minh văn, lúc này, chẳng những có u mang bao phủ, Hạo Thiên trong kính, kia chói mắt từ sắc quang bó, cũng là xuyên qua tại minh văn bên trong, một cổ hủy diệt cảm giác, nhộn nhạo tại trong thiên địa.

Mà giờ khắc này, thanh loan điều phần nộ, tựa hồ càng thêm ngập trời, liền cặp mắt của nó, đều tại lúc này, tràn ngập vô tận dữ tợn.

Hai cánh chấn động, không lồ thân ảnh, như mũi tên xuất hiện ở trước người Trần Phàm, mà, một đạo ngọn lửa màu xanh, từ miệng nó, điên cuồng chỗ ngồi cuốn đi ra.

Ngọn lửa màu xanh vừa hiện, ngày này địa trung nhiệt độ, rồi đột nhiên lên cao, trong khoảng khắc, phương viên ngàn mét hư không, nhất thời mơ hồ hạ xuống, tựa như đã bị đốt cháy trở thành hư vô!

Mắt nhìn phía trước, Trần Phàm thần sắc không thay đổi, hần chỉ là nắm chặt nắm tay, tại nắm tay, kia mai nho nhỏ mình vẫn, lúc này, đang tại nhẹ nhàng run rẩy, ngay tiếp theo Trần Phàm nắm tay, đều đang run rẩy!

"Bồng!"

Run rẩy nắm tay, rốt cục vung ra ngoài, Trần Phàm ra quyền tốc độ cực kỳ chậm chạp, phảng phất, một này quyền, có ngũ nhạc son xuyên ở trong đó.

Một quyền kia vung ra, trầm trọng chi lực, nhất thời tứ dật ra, áp toàn bộ Không Gian, có không chịu nổi phụ trọng tiếng vang, kia một đạo u mang trung mình vẫn, thì là như là cổ sao chổi thiểm lược, cuối cùng, đâm vào ngọn lửa màu xanh.

"Oanh, oanh!"

Không có gì không đốt ngọn lửa màu xanh, hắc sắc mình vẫn âm âm một tiếng muốn nổ tung lên, đầy trời u mang, nhất thời áp đảo người tai mắt, đang không ngừng tiêu trừ lấy xung quanh hỏa diễm.

Lấy Hạo Thiên kính chỗ thúc dục Đại La Trấn Thiên ấn, đích xác vô cùng bá đạo, nhưng mà, ngọn lửa màu xanh, tựa hồ là thanh loan điều bốn mạng hỏa diễm, chẳng quản tại mình vẫn trùng kích, hỏa diễm chỉ quang tại dần dần yếu bớt, có thể cuối cùng là chưa từng toàn bộ tàn đi, lúc Đại La Trấn Thiên ấn uy lực đã không có, ngọn lửa màu xanh, như cũ tại trong không gian lóe ra.

"Xùy~!"

Hỏa diễm như trụ, xuyên qua phía trước hư vô, hướng Trần Phàm mãnh liệt bắn mà đến.

"Hạo Thiên kính!"

Trần Phàm quát nhẹ, Hạo Thiên kính tự hành lướt đến trước người của hắn, mà màn sáng hiện ra, hóa thành một mặt không lồ tấm gương, đem Trần Phàm canh giữ ở sau lưng.

Hạo Thiên kính chính là vô thượng thần khí, mặc dù chỉ là Lưỡng tướng mạo dung, Trần Phàm cũng không lo lắng, ngọn lửa màu xanh, có thể đốt phá Hạo Thiên kính làm bị thương hắn.

Bất quá, lúc đó ngọn lửa màu xanh, còn không Tăng cùng Hạo Thiên kính tiếp xúc thời điểm, một đạo nhỏ nhắn xinh xắn thân ảnh, đột nhiên xuất hiện ở Hạo Thiên trước gương, lệnh Trần Phàm thần sắc, lập tức cô động lại . . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Thiên Thiên

"Thiên Thiên!"

Trần Phàm kinh ngạc cực kỳ, ở trước người hắn xuất hiện, chính là Thiên Thiên tiểu nha đầu này!

Hiện giờ chính mình, nhờ vào Hạo Thiên kính chi lực, mới có thể đủ tại giữa không trung phía trên, tạm thời lảng không mà đứng, nhưng tiểu nha đầu này, không dựa vào bất kỳ ngoại lực, vậy mà liên bình tĩnh xuất hiện ở trong hư không.

Hơn nữa, từ tiểu nha đầu trên người, Trần Phàm còn cảm ứng được một cỗ chưa từng có cảm ứng qua khí tức, khí tức này, phảng phất đến từ U Minh khu vực!

"Thiên Thiên, trở về!"

Mặc kệ tại tiểu nha đầu trên người chuyện gì xảy ra, Trần Phàm cũng không thể để cho nàng đi đối mặt đến từ địch nhân uy hiếp, chỉ cần hấn còn sống!

Nhưng mà, lúc Trần Phàm muốn kéo quay về Thiên Thiên thời điểm, lại là đột nhiên phát hiện, trước mắt tiểu nha đầu, như là một tòa, nguy nga núi cao, một cỗ đáng sợ cường đại khí tức, để cho Trần Phàm vô pháp tiến lên nửa bước.

"Lão Quái Vật!"

"Tiểu tử, hiện tại cũng đã không cần nghi vấn, tiểu nha đầu bản thể, có lẽ, là phi thường cường đại Huyền thú, ít nhất là Huyền thú!"

Vòm trời lão tổ ngưng âm thanh nói: "Lão tổ cuộc đời, liền Thần Thú đều gặp qua, Huyền thú cấp yêu thú khác, lại càng là gặp qua rất nhiều, nhưng, trong ấn tượng, chưa bao giờ có cùng tiểu nha đầu đồng dạng khí tức Huyền thú."

"Ta không phải là phải nghe người nói vậy chút, đem tiểu nha đầu mang về!" Trần Phàm phản nộ quát.

Trong lúc này, Trần Phàm chỗ đó quan được quá nhiều, tiểu nha đầu hiện tại, không dùng được thủ đoạn gì, thoát nhìn rất cường đại, thể nhưng là thanh loan điều tuyệt có thể hay không đơn giản đối phó địch nhân, chỉ cần có mình tại, Trần Phàm liền không muốn phải nhìn tiểu nha đầu chịu bất kỳ tổn thương.

"Tiểu tử, người là quan tâm tất loạn, tiểu nha đầu không có việc gì, hơn nữa, chẳng lẽ người liền không muốn biết tiểu nha đầu bản thể đến cùng là cái gì không?"

"Không muốn biết!"

Vòm trời lão tổ cười cười, nói: "Tiểu tử, chỉ có biết tiểu nha đầu bản thể, như thế, có lẽ mới có phương pháp, không nhờ vào trong cơ thể người biểu diễn, giúp nàng hóa giải được kia cái gọi là nguyên rủa chi lực a!"

Trần Phàm nhất thời trầm mặc xuống, vòm trời lão tổ những lời này, hấn vô pháp phản đối.

Ở phía xa, nhìn thấy Thiên Thiên đột nhiên xuất hiện, Thần linh con người cũng là thay đổi một lần, hấn cũng là không nghĩ tới, cư nhiên tiểu nha đầu này, ở thời điểm này hội động thân mà ra.

Bất quá, Thần linh không có đem Thiên Thiên để ở trong mắt, tuy tiểu nha đầu này bây giờ nhìn lại có chút cổ quái, có thể hấn không cho rằng, chỉ bằng nàng, có thể ngăn được thanh loan điều!

Trần Phàm là hấn phải chết không thể, tiểu nha đầu này chết rồi, ngược lại là có chút đáng tiếc, đơn thuần dung nhan đến xem, nàng sau khi lớn lên, tất nhiên khuynh quốc khuynh thành, chỉ tiếc, nàng ngăn cản ở trước người Trần Phàm, vậy cũng nhất định phải chết!

Thần linh tuy tâm động tại Thiên Thiên, lại còn không có bởi vì nữ sắc, mà bỏ qua nghĩ muốn đi việc làm.

Trên thế giới này, có thể làm cho hấn Thần linh có thể vì chi thần hồn điên đảo, duy có một cái nữ tử!

Nữ tử kia. . . . Thần linh trong đầu, không khỏi hiện ra một đạo bóng hình xinh đẹp, mà ánh mắt của hấn, cũng có trong chớp mắt ôn nhu!

"Ta làm như vậy, toàn bộ cũng là vì người, hi vọng tương lai gặp nhau thời điểm, người không được quên ta, lại càng không muốn cự tuyệt ta đối với người ý nghĩ - yêu thương!"

Trong mắt ôn nhu, trong chớp mắt hóa thành lạnh thấu xương sát ý, nếu muốn nhìn thấy nàng, vậy nhất định phải đem chuyện nơi đây, lấy hoàn mỹ nhất hình thái hoàn thành, cho nên, bất kể là ai tại phía trước, đều phải chết!

Kia không có gì không đốt ngọn lửa màu xanh, phảng phất cũng là cảm ứng được Thần linh tâm tình, trong chớp mắt, càng thêm nóng rực, mà chợt, hóa thành hỏa diễm chi trụ, cuộn cuộn đem đưa hướng hướng tiền phương vọt tới.

Nếu như ngăn cản không dưới, như vậy, bất kể là Thiên Thiên, hay là Trần Phàm, đều đem bị này ngập trời hỏa diễm chợt bao phủ, tiến tới, có lẽ sẽ hóa thành tro tàn!

Nhìn xa hỏa diễm chi trụ lướt đến, Thiên Thiên ánh mắt càng thêm băng lãnh, cùng lúc đó, mắt của nàng Đồng, trạm lam sắc quang mang, tựa hồ, ngưng hóa thành thực chất, tự động từ chỗ sâu trong, bạo lướt mà ra.

Phương này hư không, bởi vì xanh thăm hào quang lao đi, mà có rất nhỏ chấn động, một đạo có thể nói khí tức quý dị, cũng là chậm rãi tại Thiên Thiên quanh thân tuần động lấy.

Nhưng mà, ở trong quá trình này, Thiên Thiên bản thân, vẫn không nhúc nhích, liền hai tay đều là chưa từng gợn lên qua một chút.

Thẳng đến kia ngọn lửa màu xanh chi trụ, sẽ phải đánh trúng Thiên Thiên thân thể thời điểm, tiểu nha đầu tại nhẹ nhàng động một chút, nhưng, nàng cũng chỉ là hơi ngừng đầu lên.

"Ngâm!"

Nháy mắt, một đạo thanh thúy ngậm thanh âm, đột nhiên vang vọng, tại này trong thanh âm, đúng là ẩn chứa một cỗ đáng sợ dữ tợn Chi Ý, trong thiên địa, cứ thế cuồng phong hiện ra, hội tụ tại Thiên Thiên xung quanh.

Kia một đạo, phảng phất đến từ U Minh khu vực khí tức, lúc này, tại trong không gian bạo thịnh lên!

Mãnh liệt bắn mà đến hỏa diễm chi trụ, bị Thiên Thiên quanh thân cuồng phong, sóng sờ sờ ngăn đỡ được, tiếp theo sát, không thể hình dung U Minh khí tức, cùng với cuồng phong cuốn, hướng thanh loan điều điện bắn đi.

Lúc này, Trần Phàm thấy rõ ràng, Thần Điều Thanh Loan, cho dù là tại Thần Thú trong thế giới, đối mặt chí tôn tứ Thần Thú, cũng sẽ không cúi đầu nó, đem làm cái gì cảm ứng được kia U Minh khí tức, vậy mà, toàn thân cao thấp, không ngừng run rẩy, nó kia dữ tợn trong ánh mắt, kim lòng không được, có một vòng sợ hãi hiển hiện.

"Lịch!"

Thần Điều Thanh Loan thanh âm, tràn ngập sợ hãi cùng sợ hãi, lúc nó thân thể một loại, thoáng cùng kia U Minh khí tức lần tiếp xúc thời điểm, nó kia hoàn mỹ thanh sắc lông vũ, vậy mà tróc ra.

Đương nhiên, Thanh Loan này điều thực sự không phải là thật thể, kia thanh sắc lông vũ, cũng không phải là tróc ra, mà là trong khoảng khắc, hóa thành hư ảo!

Thần Điều Thanh Loan sợ hãi Chi Ý, trong chớp mắt đến đỉnh phong, nó thân ảnh hăng hái nhanh lùi lại, mà hóa thành đầy trời thanh mạng, thiểm điện đồng dạng, Xạ trở về Thanh Loan trong đạo, mặc kệ Thần linh như thế nào thúc dục, không còn chịu ra.

Mà lúc này Thần linh cũng không nên qua, hấn sắc mặt tái nhợt, khí tức có chút bất ổn, hiển nhiên, là thúc dục Thần Điều Thanh Loan sau khi xuất hiện, muốn trả giá cao.

Thần linh ánh mắt dữ tợn nhìn Trần Phàm, hấn chẳng thể nghĩ tới, một cái không chút nào thu hút tiểu nha đầu, cư nhiên tại trọng yếu nhất bước ngoặt, hóa giải thể công của hấn. . . . thật là có chút không cam lòng!

Có thể bất kể thế nào không cam lòng, Thần linh cũng biết, hôm nay đã là không tại có cơ hội giết Trần Phàm, hấn ngược lại quyết đoán, lập tức bứt ra rút đi.

Chi bất quá, hấn mới vừa vận khẽ động, Thiên Thiên thân ảnh, giống như như quỷ mị xuất hiện ở trước người hấn, một quyền, hung hăng đập xuống.

"Đã thương ca ca ta, ngươi cứ như vậy đi?"

"Tiểu tiện nhân, ngươi tự tìm chết!"

Thần linh ánh mắt bỗng hàn, sát ý không che dấu chút nào bạo tuôn ra mà ra.

Có thể làm cho thanh loan điều sợ hãi rút trở về, tiểu nha đầu này thủ đoạn, đã vô cùng đáng sợ, nhưng mà, Thần linh lại không cho rằng, thủ đoạn như vậy, có thể cầm để đối phó hấn.

Thanh loan điều rút cuộc chỉ là một giọt tinh huyết biến thành, cũng không phải là thật thể!

"Thiên Thiên, mau trở lại!"

Trần Phàm cũng không cho rằng, Thiên Thiên có đủ thực lực đi đối mặt Thần linh, người khác không biết, Trần Phàm chẳng quản cũng biết không nhiều lắm, lại là mình bạch, rồi mới nhiếp lui thanh loan điều, hấn là cùng Thiên Thiên bản thể có quan hệ.

Nhưng mà, một quyền kia đánh ra, chính là lập tức xé rách Không Gian, tuy Thần linh sớm có phòng bị, hùng hậu linh lực, cũng là tự trong cơ thể hấn bạo tuôn ra, hóa thành cường thế tiến công, có thể tại một này quyền, hấn tất cả phòng bị, đã thành vì bài trí.

Lực lượng cường đại, phá hủy Thần linh linh lực đồng thời, cũng là đánh vào trên ngực của hấn, để cho Thần linh giống như đã đoạn cánh chim chóc, hướng trên mặt đất rơi xuống mà đi.

"Thiếu Các Chủ!"

Quan sát Thiên Huyền các cao thủ vội vàng phi thân, đem Thần linh ở giữa không trung tiếp được.

"Đi!"

Thần linh cũng không quay đầu lại, tại vị cao thủ này nâng, nhanh như như thiểm điện lướt hướng về phía xa xa phía chân trời.

Một màn này, nhìn Trần Phàm có chút da đầu run lên, Thiên Thiên rồi mới một quyền kia, không có bất kỳ linh lực ba động, cũng chính là, toàn bộ là đến từ năng thân thể lực lượng!

"Tiểu nha đầu này thân thể chi lực, vậy mà như thế cường đại!"

Trần Phàm ghen hờn nhìn trần trối nhìn phía xa tiểu nha đầu, như vậy thân thể chi lực, cho dù là hấn Trần Phàm, nhiều năm qua khó khăn dưới việc tu luyện, đều chưa từng đạt tới.

Như thế xem ra, Thiên Thiên bản thể, tất nhiên là mười phần cường hấn tồn tại . . .

Mà làm xong những cái này, Thiên Thiên thân thể mềm mại đột nhiên run rẩy lên, chợt dường như mất đi tất cả khí lực, cả người hướng trên mặt đất trông rơi xuống.

"Thiên Thiên!"

Trần Phàm rất nhanh lướt đi, một tay đem tiểu nha đầu ôm ở trong lòng, tiếp xúc Thiên Thiên thân thể mềm mại nhảy mất, hấn mi tâm nhất thời chặt chẽ nhú lại.

Bây giờ tiểu nha đầu, vậy mà cực kỳ suy yếu, phảng phất rồi mới thi triển, mang nặng toàn thân lực lượng đều tháo nước như vậy, lại còn, kia khí tức vô cùng hỗn loạn, mà hô hấp lại càng là không khoái, dường như cực độ trọng thương trung người bị thương.

"Thiên Thiên, ngươi như thế nào đây?"

Tiểu nha đầu miễn cưỡng mở ra con mắt, nhu nhu cười cười, nói: "Ca ca, ta không sao, chỉ là có chút hư thoát, để ta ngủ một giấc, tỉnh sẽ không sao."

"Vậy ngươi hảo hảo ngủ!"

Trần Phàm đem Thiên Thiên chặt chẽ ôm vào trong ngực, chỉ là trong chốc lát đi qua, tiểu nha đầu liền ngủ say hạ xuống, mà theo nàng ngủ say, tựa như trạng thái có chỗ khôi phục, ít nhất, kia hô hấp không tại đứt quãng, điều này làm cho Trần Phàm yên tâm rất nhiều.

"Lão Quái Vật, ngươi cảm thấy, Thiên Thiên bản thể, hội là cái gì?" đợi cho tiểu nha đầu ngủ say qua đi, Trần Phàm mới nhẹ giọng mà hỏi.

Phệ linh châu, vòm trời lão tổ trầm mặc sau một hồi, phương là đáp lại nói: "Ngày này địa quá mức rộng lớn, có sinh linh, cũng là vô cùng nhiều, mặc dù Thần Thú chủng tộc cực kì thừa thớt, có thể không nhất định sẽ bị nhân loại chỗ toàn diện biết được! bởi vậy, lão tổ cũng không cách nào phán đoán Thiên Thiên bản thể, cuối cùng cái gì."

"Nhìn nàng lúc trước xuất thủ, vền vền là một đạo khí tức, để cho đến Thần Điều Thanh Loan có như thế kinh khủng hình dạng. . ."

Vòm trời lão tổ trầm giọng nói: "Phương này dưới trời đất, loại thú sinh linh, lấy tứ Thần Thú vi tôn, mà ở tứ Thần Thú, còn có một ít, cực kỳ đáng sợ Thần Thú, ví dụ như, Thần Điều Thanh Loan, hay hoặc là, viễn cổ phệ cốt ung, địa tâm Viêm Long thú đội đã nào...!"

"Tại một ít đáng sợ Thần Thú, có thể đối với Thần Điều Thanh Loan trực tiếp sản sinh Chấn Nhiếp, cũng chỉ có Lưỡng chủng, vừa là cửu vân ma mãng xà, mặt khác chính là, Bát Bộ thanh minh hồ!"

Nghe vậy, Trần Phàm vội hỏi: "Suy đoán của ngươi là cái gì?"

Vòm trời lão tổ lắc đầu, nói: "Bất kể là cửu vân ma mãng xà, hay là Bát Bộ thanh minh hồ, mặc dù đối với Thần Điều Thanh Loan có chỗ Chấn Nhiếp, nhưng này là tương đối, cũng chính là, lấy thực lực luận cao thấp, không có tuyệt đối mà nói, cho nên, không thể nào suy đoán!"

"Một điểm nữa, tiểu nha đầu rồi mới chỗ phóng xuất ra khí tức, cũng là mới nghe lần đầu, chẳng quản lão tổ cũng chưa từng cùng những Thần Thú này tiếp xúc qua, cảm nhận được đến, tiểu nha đầu cũng không phải kẻ trên một loại!"

"Lai lịch của nàng. . . không thể nào suy đoán!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 138: thượng cổ chi địa

"Tiểu huynh đệ, ngươi không sao chứ? tiểu nha đầu nàng?"

Thần linh sau khi rời đi, Thiên Huyền các mấy vị khác cao thủ, tự cũng là không dám ở nơi đây ở lâu, chớp mắt, tất cả đều tản trở về, Tang hộ pháp cùng Khô Mộc lão nhân một đám, vội vàng đi tới Trần Phàm bên người.

Thấy được hấn chỉ bị một chút tổn thương, cả đám tâm thần buông lỏng rất nhiều, đồng thời, đối với Trần Phàm, cũng là khác nhiều một chút giác quan.

Rồi mới, tất cả mọi người đều tại đại chiến, lại như cũ chú ý Trần Phàm cùng Thần linh đại chiến!

Thần linh chỗ bày ra những thủ đoạn này, cho dù bọn họ là thế hệ trước cao thủ, tất cả có thủ đoạn, đều không cho rằng, đối lại là bọn hấn mà nói, có thể nhẹ nhõm ứng phó được.

Thiếu niên này, chẳng quản cũng là ứng phó không thoải mái, nhưng cũng không có bị thương quá nặng, như thế thực lực, làm cho người ta không thể không bội phục!

"Chúng ta đều tốt, tiểu nha đầu chỉ là ngủ rồi, không có chuyện gì đâu." Trần Phàm thu hồi tâm thần, đáp.

Không thể suy đoán xuất tiểu nha đầu bản thể cuối cùng cái gì, điều này cũng làm cho có nghĩa là, nếu muốn hóa giải trong cơ thể nàng nguyên rủa chi lực, không thể đủ y theo lấy thân phận của nàng đi tiến hành, mà Vạn Cổ Bất Hủ lực. . .

Khô Mộc lão nhân chợt tự trách nói: "Tiểu huynh đệ, xin lỗi, lần này, là lão phu có chút coi thường, không nghĩ tới, Thần linh gia hỏa này, cư nhiên lá gan lớn như vậy, dám ở chỗ này tới chặn giết chúng ta!"

Liệt Dương tông mặc dù đã không phải là bách chiến vực duy nhất bá chủ, có thể thực lực như cũ không thể bỏ qua, phóng tầm mắt toàn bộ Thiên Nam đại địa, không có gì ngoài Tam Đại viện ra, cái khác bất kỳ thế lực, nếu muốn khiêu khích Liệt Dương tông, đều tốt hơn hảo suy nghĩ một chút.

Thiên Huyền các sau lưng, chẳng quản có cường võ học viện, cũng làm cho Khô Mộc lão nhân bọn họ cảm thấy, nơi này là liệt Thành trong khu vực, bọn họ còn không đến mức như thế gan lớn, nhưng người tính toán lại là không bằng trời tính!

"Tiền bối không cần tự trách cái gì, lại nói tiếp, vậy cũng là chuyện tốt!"

Trần Phàm vừa cười vừa nói, tuân động lấy một chút sát ý, nếu như không có hôm nay đại chiến, hấn cũng sẽ không hiểu rõ Thần linh nơi này, đến cùng có bao nhiêu át chủ bài, một chuỗi Thanh Loan đao, hóa ra Thần Điều Thanh Loan!

Nếu như một thức này, không phải là Thần linh cuối cùng át chủ bài. . . Thần linh xuất hiện, để cho Trần Phàm hiểu được người này thâm trầm cùng che dấu, để cho hấn sẽ không đi khinh thường Thần linh, đây là chuyện tốt một cột, tuy Trần Phàm từ sẽ không đi xem thường bất kỳ một cái nào đối thủ.

"Tiểu huynh đệ yên tâm, từ nơi đây sau khi trở về, ta Liệt Dương tông nhất định sẽ cho tiểu huynh đệ một cái công đạo!"

Khô Mộc lão nhân nghiêm nghị nói, tuy Trần Phàm không sẽ được mà nhiều đi trách tội cái gì, nhìn hấn thần sắc, cũng không vẻ không vui, nhưng Liệt Dương tông nhất định phải có thái độ xuất ra, bằng không, hội rét lạnh nhân tâm.

"Cái này thực không cần, chư vị tiền bối, chúng ta hay là khởi hành a!"

Trần Phàm nở nụ cười thanh âm, ôm Thiên Thiên dẫn đầu hướng hướng tiền phương hạp cốc đi đến.

Bởi vì linh hiền học viện, Liệt Dương tông đã là có chỗ khó khăn, không cần phải tại đi trên chọc một cái có cường võ học viện vì chỗ dựa Thiên Huyền các, tuy nói Liệt Dương tông cũng không úy kỵ Thiên Huyền các.

Mà cùng Liệt Dương tông trong đó, chẳng quản cũng chỉ là lẫn nhau hợp tác lợi dụng quan hệ, đến cùng cũng là người quen, tính là bằng hữu, Trần Phàm vô pháp tương trợ Liệt Dương tông cái biến một ít hiện trạng, tự cũng không muốn cái thế lực này, bởi vì việc nhỏ, mà phát sinh trọng đại biến cố.

Phía trước cái hạp cốc kia, cũng là bởi vì rồi mới đại chiến, mà phát sinh kịch liệt biến hóa, nếu không phải đang ở phụ cận, đã gặp, chi sợ cũng sẽ không nhận thức xuất ra.

Khô Mộc lão nhân cùng Tang hộ pháp liếc nhau một cái, liền cũng không tại nói thêm cái gì, cùng sau lưng Trần Phàm, xuyên qua này đã bừa bãi không chịu nổi hạp cốc.

Đến lúc đem phải mặc qua này hạp cốc thời điểm, Liệt Dương tông mọi người vội vàng xuất hiện ở Trần Phàm trước người, hạp cốc, có một đầu nhân hồn trung kỳ Huyền thú.

Như thế tu vi yêu thú, luận huyết mạch, so ra kém thanh loan điều, nhưng thực lực, sẽ ở thanh loan điều phía trên, Liệt Dương tông mọi người tự là sẽ không để cho Trần Phàm đi mạo hiểm

Bất quá, lúc một đi người tới hạp cốc ngoại thời điểm, cũng không có nhìn thấy đầu kia cái gọi là cường đại Huyền thú, nghĩ đến, là rời đi nơi này.

Trần Phàm thần sắc hơi hơi xiết chặt, hôm nay, hấn xem như đối với Thần Thú có một cái trực quan lý giải.

Nhân hồn cảnh yêu thú, tại thanh loan điều một giọt tinh huyết, vậy mà cũng phải lui lại xa xa, loại thú trong thế giới đẳng cấp sâm nghiêm, gọi người có chút giật mình.

Không có nhìn thấy đầu kia nhân hồn cảnh Huyền thú, Liệt Dương tông mọi người cũng là nhẹ nhàng thở ra, không có ai muốn cùng như thế yêu thú là địch.

Khô Mộc lão nhân cũng là vội vàng nói: "Tiểu huynh đệ, vật kia là cách nơi này, sở ngoài ngàn mét một cái trong hố sâu lấy được, địa phương rất tốt tìm, chúng ta sẽ không giúp ngươi."

Tuy không rõ ràng lắm Trần Phàm tại sao lại tìm cái chỗ này, nhưng nếu như hắn sẽ đến, tự nhiên có đầy đủ dụng ý, mà dụng ý, không nên là Khô Mộc lão nhân nên biết.

"Bất quá tiểu huynh đệ đến cần thận một chút, địa phương đó, có một chút thần bí, cái kia hố sâu, tiểu huynh đệ cũng dẹp yên tâm tình chớ vào đi, nhà của ta Tông chủ đại nhân tôn trọng, chính là ở nơi này chịu."

Khô Mộc lão nhân lại lần nữa nói, chợt, cũng lấy ra một cái vòng tay giao cho Trần Phàm, là này trừ vật vòng tay, bên trong có luyện chế Áo tâm Phá Ách Đan tất cả tài liệu.

Tu Di Giới Chỉ, cho dù là Liệt Dương tông thế lực, cũng khó có khả năng tùy tiện cảm xuất ra.

"Hảo, đa tạ chư vị tiền bối." Trần Phàm gật gật đầu, liền cũng không tại chần chờ, hướng hướng tiền phương tiếp tục đi đến.

Đưa mắt nhìn Trần Phàm đi xa, cho đến thân ảnh không thấy, Tang hộ pháp mới trầm giọng nói: "Khô Mộc lão đệ, sự tình hôm nay, sau khi trở về, thực muốn bẩm báo cho Tông chủ đại nhân sao?"

"Đương nhiên!"

Khô Mộc lão nhân thanh âm hơi hơi phát lạnh, nói: "Nhìn như Thần linh thăm nghĩ tìm Trần Phàm phiền toái, nhưng chân chính nhằm vào, còn là chúng ta Liệt Dương tông! Tang huynh, người hắn là còn không có quên, Thần linh đã từng biểu đạt ra tới nguyện vọng."

"Tự là sẽ không quên!"

Tang hộ pháp trong ánh mắt, đã có lấy vẻ băng lãnh tại tuôn động.

"Cho nên, nơi đây sự tình, không thể không cho Tông chủ đại nhân biết, mặc kệ muốn đối với Thiên Huyền các làm chuyện gì, đều không phải chúng ta đủ khả năng đoán, tuy làm như vậy, sẽ ảnh hưởng Tông chủ đại nhân, đối với chúng ta sức nặng, cũng còn hiển không đủ."

Lời ở đây, Khô Mộc lão nhân có chút bất đắc dĩ, nhìn về phía Trần Phàm chỗ đi phương hướng mục quang, vẻ chờ đợi rất là nồng nặc.

Mấy ngàn mét chi địa, mặc dù Trần Phàm ôm Thiên Thiên, cũng là rất nhanh liền vượt qua, mà Khô Mộc lão trong dân cư theo như lời hố sâu, cũng là rõ ràng cũng không khó tìm.

Tại một phương không lồ chày đá, Trần Phàm gặp được phương đó hố sâu.

Bốn bề vắng lặng, vòm trời lão tổ cũng là tự phê linh châu trung xuất hiện, hần giờ phút này, giống như Trần Phàm, đứng thẳng ở hố sâu trước, trong thần sắc, tuôn động lấy nồng nặc chấn kinh.

Này hố sâu, phạm vi diện tích cũng không quá lớn, làm cho trên một vòng cự ly, cũng bất quá mấy chục thước mà thôi, thế nhưng chiều sâu, lại là tầm mắt vô pháp xuyên thấu đến cùng, làm cho người ta không thể phỏng đoán, đến cùng hố nhiều bao nhiêu.

Đứng ở hố sâu biên giới nhìn về phía hố phía dưới, dường như đang nhìn không biết một thế giới khác tựa như.

Mặc dù không có bất kỳ năng lượng khí tức tại tuôn động, thế nhưng là, một cỗ đáng sợ cảm giác, như cũ là tuôn động tại vô hình trong không gian, dường như tại hố ngọn nguồn, có cực kỳ cường đại tồn tại.

"Lão Quái Vật, hạ xuống sao?" một lát sau, Trần Phàm hỏi.

"Đừng quá sốt ruột!"

Vòm trời lão tổ hiếm thấy có chỗ ngưng trọng, hần nói: "Nếu như nơi này, thật sự là thượng cổ cửa vào Truyền Thừa chi địa, không có khả năng nửa điểm phòng thủ cũng không có, như thế quang minh chính đại, đừng nói thượng cổ thời đại những cường đó thế lực lớn, chính là hiện giờ thời đại này, bất kỳ một cái nào thế lực cũng không có thể làm như vậy."

Nếu như muốn đem thế lực truyền thừa hạ xuống, kia tất sẽ có hoàn thiện thủ đoạn, có lẽ bởi vì tuế nguyệt trôi qua, những thủ đoạn này hội dần dần yếu bớt, cho đến một ngày nào đó, trọng mới xuất hiện trong trời đất, nhưng, bất kể như thế nào, trừ phi này truyền thừa đã bị người đạt được, bằng không mà nói, này truyền thừa chỗ, không có khả năng như thế hiện ra ở thiên địa.

Mà hiện giờ vị trí này truyền thừa địa phương, . . . Liệt Dương tông liền hắc ám Ma Thi cũng không biết, hiển nhiên, liệt người của Dương Tông, còn không có được nơi này truyền thừa, cho nên, như thế nào là không hề có phòng ngự hiện ra?

"Tiểu tử, ngươi mang theo tiểu nha đầu lui xa một ít, lão tổ đi thử trên thử một lần!"

Trần Phàm theo lời, nhanh chóng thối lui đến ngoài ngàn mét!

Vòm trời lão tổ chợt khẽ động, hơi có vài phần hư ảo thân ảnh, hướng dưới hố sâu phiêu lướt mà đi.

"Ong..ong!"

Vòm trời lão tổ thân ảnh, vừa mới xuất hiện tại hố, không gian kia nhất thời chấn động, từng đoàn từng đoàn năng lượng rung động, không biết từ chỗ nào xông ra, tốc độ mười phần cực nhanh, trong chớp mắt, đã là đem vòm trời lão tổ bao bao ở trong đó.

Xa xa, Trần Phàm đồng tử mãnh liệt co rút lại, toàn bộ liệt Thành người cũng biết, Liệt Dương tông Tông chủ Liệt Sơn thực lực, đã ở địa hôn chi cảnh, có được thực lực như vậy, mới có thể đề cho Liệt Dương tông danh chấn toàn bộ Thiên Nam đại địa, mặc dù chịu linh hiền học viện áp chế, Liệt Dương tông như trước sinh tồn.

Có lẽ đó cũng không phải Liệt Sơn một người công lao, lại cũng nhìn ra Liệt Sơn bốn sự cùng cường đại.

Nhưng chính là như vậy một cao thủ, tại không biết tên địa phương gây thương tích, lúc ấy Trần Phàm còn cảm thấy có chút khó tin, hiện giờ xem ra, đừng nói Liệt Sơn này địa hôn chi cảnh, cho dù là Thiên Hồn cảnh cao thủ, đến nơi này, tùy tiện tiến nhập hố sâu, đều đồng dạng bị chấn thương.

Kia bao vây lấy vòm trời lão tổ năng lượng, mặc dù không có cường đại đến không thể địch nổi tình trạng, nhưng mà, lại là xen lẫn một cỗ phong ấn chi lực, sẽ ở vô thanh vô tức, bỏ qua bản thân linh lực, thâm thấu tiến người trong thân thể, tiến tới, đem một trong thân thực lực cho phong ấn chặt.

Ảo tâm Phá Ách Đan tác dụng, liền ở chỗ này!

Không hổ là thượng cổ thể lực truyền thừa địa phương quả nhiên là thiết trí đầy đủ bảo hiểm cùng đáng sợ.

"Lão Quái Vật, như thế nào?"

Sa hố trong động, vòm trời lão tổ thân ảnh hơi khẽ chấn động, không hề linh lực bạo tuôn ra, đem phô thiên cái địa mà đến năng lượng, tất cả đều là ngăn cản tại thân thể ra, tổn thương không được hấn nửa phần.

Đây cũng chính là vòm trời lão tổ, đổi lại một người khác, cho dù là vòm trời lão tổ, nếu như hấn có thân thể, chỉ sợ, cũng là không thể nào ở chỗ này như thế nhẹ nhõm.

Vô hình vô ảnh phong ấn chi lực, chỉ cần hơi không cẩn thận, dù cho tu vi cao thâm, cũng có thể bị xâm nhập trong cơ thể. vòm trời lão tổ không có thân thể, chỉ là một đạo thần hồn, những cái này phong ấn chi lực, còn vô pháp tại trong thời gian ngắn đối với thần hồn tạo thành tổn thương, lấy vòm trời lão tổ thực lực, cũng đủ để ứng phó qua.

"Này hố sâu, tạm thời đối với chúng ta không có quá lớn uy hiếp, nhưng lão tổ cảm ứng đến, hố sâu, có lẽ khác có Càn Khôn. tiểu tử, mặc dù có hắc ám Ma Thi, ngươi cũng cẩn thận một chút một ít, nơi này dù sao cũng là thượng cổ Truyền Thừa chi địa, lão tổ cũng không đủ nắm chắc tự bảo vệ mình!"

"Yên tâm!"

Trần Phàm không do dự nữa, thân ảnh khẽ động, xuất hiện ở hố sâu bên cạnh, chợt, không hề kia hắc ám Ma Thi, cũng là trôi nổi ở giữa không trung bên trong. . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: chấp nhận

Đem làm cái gì hắc ám Ma Thi thân ảnh không hề, xuất hiện ở hố sâu bên trong thời điểm, một đạo đạo ánh sáng, tự trong hố sâu các nơi phô thiên cái địa mãnh liệt bắn mà đến. . .

Trong chớp mắt, chẳng những là Thiên Khung lão tổ, liền ngay cả Trần Phàm, cũng là cảm ứng được, này là không biết mất đi sinh cơ bao nhiêu năm hắc ám Ma Thi, phảng phất, tại kia đạo đạo ánh sáng bao phủ xuống, một lần nữa toả sáng sinh cơ tựa như.

"Tiểu tử, cẩn thận một chút!"

Thiên Khung lão tổ trầm giọng quát, thân ảnh khẽ động, xuất hiện ở hắc ám Ma Thi phụ cận, phòng bị gia hỏa này.

Hắn chẳng quản cũng là kiến thức nhiều quảng, tại thể gian này trung sinh tồn mấy trăm năm, nhưng mà, này mấy trăm năm thời gian, tại thượng cổ thời đại cự ly đến nay đoạn này tuế nguyệt trường hà, liền bọt nước cũng không tính.

Trên chuyện cổ, Thiên Khung lão tổ biết cũng không phải là quá nhiều, mà lên cổ thể lực thủ đoạn, hắn cũng vẹn vẹn là lĩnh giáo qua một lần.

Tuy này hắc ám Ma Thi đối với Trần Phàm mà nói, có lẽ là một lần duyên phương pháp, có thể cũng không thể cam đoan, này duyên phương pháp liền nhất định sẽ làm cho người ta mang đến chỗ tốt, nói không chừng, là một lần kiếp nạn.

Kia từng đạo ánh sáng, thực sự không phải là lung tung xuất hiện ở hắc ám trên người Ma Thi, ánh sáng mỗi một lần rơi xuống, đều hiển lộ có vài phần huyền diệu, mà rơi ở dưới phương vị, nếu là đem toàn bộ phác họa ra, liền sẽ phát hiện, kia phảng phất là một đạo ấn quyết.

Đem làm cái gì càng ngày càng nhiều ánh sáng, ổn trọng có tự rơi tại ám hắc Ma Thi trên thân thể thời điểm, không lộ gia hỏa, tựa như có được sức sống tựa như, ít nhất tại Trần Phàm cảm giác, nó cùng trước kia, trở nên đã có một ít không giống với lúc trước.

Kia một đạo huyền diệu khó giải thích ấn quyết, cũng giống như là sắp sửa hoàn thành, có lẽ là duyên có, bất động lơ lửng hắc ám Ma Thi, đột nhiên động khẽ động.

Nhỏ nhỏ cử động, để cho Thiên Khung lão tổ như lâm đại địch, hắn không có khả năng đi ngăn cản đạo này ấn quyết thành hình, bởi vì muốn hắc ám Ma Thi, mới có thể chân chính tiến nhập đến phương này thượng cổ Truyền Thừa chi địa.

Đương nhiên, cho tới bây giờ, tuy hồ sâu phía dưới khác có Càn Khôn, nhưng cũng không thể cam đoan, đến cùng hội có phải có cái gọi là thượng cổ truyền thừa tồn tại.

Nhưng bất kể như thế nào, trước mắt cử động, không thể bị ngăn cản dừng lại!

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, hơn mười phút đồng hồ sau khi đi qua, kia một đạo huyền diệu ấn quyết rốt cục thành hình, tự hắc ám Ma Thi, một đạo tối tăm quang trụ, rồi đột nhiên mãnh liệt bắn phía chân trời phía trên.

Kia một đôi đóng chặt không biết bao nhiêu năm hai mắt, tại lúc này, rõ ràng mở ra.

"Ông!"

Thân ảnh không lộ, rồi đột nhiên tại lúc này, như một đạo thiểm điện, bộc phát ra thuộc về như lôi đình cường đại lực phá hoại, lấy nó làm trung tâm, phương này hư không, lấy tốc độ cực nhanh bạo liệt ra.

"CHÍU...U...U!!"

Tối tăm quang trụ thực, hắc ám Ma Thi thân ảnh như điện, thẳng đến Trần Phàm mà đi!

Thiên Khung lão tổ sớm có chuẩn bị, hắc ám Ma Thi vừa động, ngập trời linh lực liền ở phía sau giả trước người, hình thành một đạo cường đại thủ hộ che chắn, chẳng những là đem hắc ám Ma Thi ngăn lại, thậm chí phương này Không Gian, đều bị giam cầm ở.

Hiện giờ Thiên Khung lão tổ, chẳng quản mất đi thân thể, vô pháp có được đỉnh phong thời kỳ thực lực, có thể dưới cái nhìn của Trần Phàm, Thiên Khung lão tổ ít nhất cũng có được lấy vượt qua tam hồn chi cảnh thực lực cường đại.

Như thể lực lượng, cho dù muốn xưng bá toàn bộ Thiên Nam đại địa, có lẽ đều có khả năng xử lý đến.

Nhưng mà, chính là như vậy lực lượng cường đại tạo thành thủ hộ che chắn, tại ám hắc Ma Thi trùng kích, lại là như một tờ giấy trắng, từ trung dễ như trở bàn tay vỡ vụn ra.

Trần Phàm cùng Thiên Khung lão tổ con mắt, đồng thời khấn xiết chặt, cường đại như vậy hắc ám Ma Thi, hiển nhiên, nó phẩm chất, không tại phổ thông trong hàng ngũ.

Hắc ám Ma Thi phẩm chất càng cao, đối với Thiên Khung lão tổ mà nói, tương lai đem nó luyện chế thành hắn mới thân thể, đối với hắn ngày sau vô đạo thành tựu, sẽ có càng lớn hỗ trợ.

Bởi vậy, Thiên Khung lão tổ không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, bất quá, hắn cũng là người biết chuyện, trước mắt cũng không thể để cho hắc ám Ma Thi tôn thượng tới Trần Phàm, bằng không mà nói, hết thảy tương lai cũng sẽ không có.

"Đại gia hỏa, cho lão tổ trở về!"

Linh lực như núi, trọng áp tại ám hắc Ma Thi, khiến nó nửa bước khó đi, cùng lúc đó, Thiên Khung lão tổ quát: "Tiểu tử, đem trên người nó đạo này ấn quyết nhớ kỹ."

Trần Phàm vốn là người thông tuệ, lúc này có Thiên Khung lão tổ đang nhắc nhở, cái kia có thể không biết đây là ý gì?

Nhưng, vô luận là Trần Phàm cùng Thiên Khung lão tổ, tựa như đều không để ý đến một việc.

Cái chỗ này, chính là hắc ám Ma Thi xuất thế địa phương, cũng chính là, là này nhà của nó, cái nhà này vẫn tồn tại, liền cũng có nghĩa là, hắc ám Ma Thi có thể từ nhà của nó, đạt được liên tục không ngừng duy trì!

Hồ sâu, lại lần nữa đạo đạo ánh sáng bạo tuôn ra, không ngừng rót vào hắc ám Ma Thi, khiến cho những người kia lực lượng, dần dần tăng lớn, đến cuối cùng, Không Gian phát ra kịch liệt chấn bạo thanh âm, vậy mà lấy Thiên Khung lão tổ thực lực, cũng không thể ngăn chặn nó.

"Không hồ là hắc ám Ma Thi, không hồ là thượng cổ truyền thừa địa!"

Thiên Khung lão tổ một tiếng hét dài, một đạo ma khí, phảng phất Ma Vân hình thành, vào đầu hướng hắc ám Ma Thi trấn đè xuống.

Trần Phàm tại lúc này lông mày khẩn xiết chặt, đột nhiên quát: "Lão Quái Vật, không cần để ý hội, khiến nó qua!"

Thiên Khung lão tổ thần sắc giật mình, chợt là đã minh bạch cái gì, thân ảnh lập tức lui về phía sau, ngập trời ma khí, cũng là trong chớp mắt tại hắc ám trong lòng bàn tay biến mất.

Đã không còn trôi buộc, hắc ám Ma Thi tốc độ không thể hình dung, phảng phất thuần di đồng dạng, trong nháy mắt, xuất hiện ở Trần Phàm trước người.

Giờ khắc này, chẳng những là Thiên Khung lão tổ, xưa nay lãnh tinh Trần Phàm, tim đập đều tại gia tốc!

Gọi Thiên Khung lão tổ thối lui, để cho hắc ám Ma Thi trực tiếp tìm đến mình, Trần Phàm đang đánh cuộc như vậy một lần.

Bất kể như thế nào, hắc ám Ma Thi bị Trần Phàm đạt được đã có vài ngày thời gian, mà mấy ngày nay, tuy cũng có Thiên Khung lão tổ cùng nhau tại xem hắc ám Ma Thi, nhưng Thiên Khung lão tổ chính là thần hồn thân thể, ngày sau luyện chế mới thân thể, muốn động thủ chính là Trần Phàm, cho nên, chân chính dò xét là Trần Phàm, Thiên Khung lão tổ chỉ là tại phụ trợ.

Bởi vì như vậy, hắc ám Ma Thi từ trên xuống dưới, trong trong ngoài ngoài, đều có Trần Phàm linh lực cùng thần hồn chi lực, chạy qua dấu vết.

Những cái này dấu vết mặc dù không thể nói rằng cái gì, nhưng là đại biểu cho, hắc ám thân thể của Ma Thi, để lại Trần Phàm ấn ký.

Chẳng quản một này điểm một chút ấn ký, cũng không tính chuyện này, có thể ít nhất một này chiếc hắc ám Ma Thi, đã là để xuống Trần Phàm lạc ấn, toàn bộ thể gian, không có gì ngoài luyện chế ra này là hắc ám Ma Thi người kia trọng sinh phục sinh, tại sẽ không có một người khác, có thể cho này là hắc ám Ma Thi tán thành!

Đúng, chính là tán thành!

Trần Phàm đang đánh cuộc, chính là hắc ám Ma Thi đối với chính mình tán thành!

Nếu như nó có thể tán thành chính mình, cũng liền biểu thị, Thiên Khung lão tổ theo như lời duyên phương pháp hai chữ, đối với Trần Phàm mà nói, chính là chuyện tốt, bằng không mà nói, cái gọi là thượng cổ Truyền Thừa chi địa, càng xa càng tốt, không có có đủ thực lực, đừng vọng tưởng đi đạt được.

Liệt Dương tông Tông chủ Liệt Sơn bị thương, chính là tốt nhất chứng minh!

Khổng lồ hắc ám Ma Thi ở trước người Trần Phàm, giống như là một tòa núi nhỏ, bóng mờ, mang đến to lớn cảm giác áp bách, làm cho Trần Phàm thân thể, như là trong biển rộng một thuyền lá nhỏ, đang không ngừng loạng choạng.

Trần Phàm thân thể, đều là nhanh nhảy dựng lên, trong cơ thể linh lực tại cao tốc vận hành, Hạo Thiên kính cũng đã là xuất hiện ở hai tay trong đó, chỉ cần hắc ám Ma Thi thoáng có chỗ di động, Hạo Thiên kính sẽ tại linh lực thúc dục, hóa thành không thể phá vỡ che chắn, ngăn cản lấy hắc ám Ma Thi.

Thời gian một chút đi qua, một lớn một nhỏ Lưỡng đạo thân ảnh, cứ như vậy giằng co lấy, hồ sâu, vẫn như cũ là đạo đạo ánh sáng liên tục không ngừng chiếu xạ hướng hắc ám Ma Thi, khiến cho đại gia hỏa này phát tán ra tới lực áp bách, càng cường đại lên.

Đối diện với mấy cái này, Trần Phàm không có bất kỳ hành động thiếu suy nghĩ, chỉ cần hắc ám Ma Thi không có bất kỳ cử động, hắn là quyết định không có khả năng có bất kỳ động tác.

"Rống!"

Nào đó thời khắc này, dường như là hắc ám Ma Thi trạng thái, nhờ vào những cái kia ánh sáng, khôi phục đến đỉnh phong thời điểm, một tiếng thâm thiết tiếng gào hét, rồi đột nhiên vang vọng.

Liền cũng ở thời điểm này, Trần Phàm cùng Thiên Khung lão tổ tinh thần, song song nói đến đến tối cao tình trạng. . .

"Bồng!"

Thân ở giữa không trung hắc ám Ma Thi, mãnh liệt nửa quỳ hạ xuống, lực lượng cường đại, trực tiếp đem Không Gian đều là đánh rách tả tơi ra, một đạo giống như giống như mạng nhện khe nứt, nhanh chóng tứ tán ra.

Nhưng tại ám hắc Ma Thi lúc trước, Trần Phàm chỗ khu vực, lại là hoàn hảo không tổn hao gì, không có chịu bất kỳ phá hư.

"Tiểu tử, ngươi thành công!"

Hắc ám Ma Thi hướng trên đỉnh đầu, Thiên Khung lão tổ trùng điệp thờ hất ra, tiếng cười có một chút run rẩy, mặc dù là Trần Phàm đang đánh cuộc, hắc đồng dạng vô cùng khản trương.

Trần Phàm cũng là nứt ra răng cười cười, hắc có thể cảm giác được, phía sau lưng của mình, đều đã bị mồ hôi cho thấm ướt.

Hắc ám Ma Thi nửa quỳ ở trước người Trần Phàm, nó hai cái đồng tử vô thần, không có bất kỳ tâm tình biểu đạt ra, lại là gọi người rõ ràng biết, nó đã đồng ý Trần Phàm!

"Hắc hắc, tiểu tử, lão tổ nhận thức ngươi cũng nhiều năm, này vẫn là lần đầu tiên, gặp ngươi như thế khản trương." thấy được Trần Phàm nhẹ nhõm xuống biểu tình, Thiên Khung lão tổ không khỏi cười nói.

Trần Phàm trùng điệp thờ hất ra, nói: "Lão Quái Vật, chó chê mèo lắm lông, ngươi cảm thấy có ý tứ sao?"

Thiên Khung lão tổ thần sắc trì trệ, chợt bất đắc dĩ vừa cười thanh âm, đơn thuần tâm tính, chính mình thật sự là so ra kém tiểu gia hỏa này.

"Được rồi, có hay không nên xuống?"

Trần Phàm gật gật đầu, ôm Thiên Thiên, thả người nhảy lên, hướng dưới hố sâu lao đi.

"CHÍU...U...U!!"

Trần Phàm vừa động, hắc ám Ma Thi kia thân ảnh không lồ, cũng là lập tức khẽ động, xuất hiện ở dưới Trần Phàm phương, nâng hắc, Bôn Lôi lướt xuống, sau lưng bọn họ, Thiên Khung lão tổ theo sát tới.

Trước mắt thoát nhìn, hắc ám Ma Thi đã cùng cấp thuộc về Trần Phàm, có nó hỗ trợ, tại đây phương trong khu vực, hội giảm bớt rất nhiều phiền toái, có thể toàn bộ Truyền Thừa chi địa, nếu vẫn đầy đủ, hắc ám Ma Thi sẽ không có khả năng dẫn bọn hắc bình yên vô sự đi tới phương này truyền thừa địa phương.

Cho nên, Thiên Khung lão tổ vẫn không có buông lỏng!

Dưới đường đi trượt, trơn vẹn hơn mười dặm, cũng còn chưa từng thấy đến chỗ sâu nhất, dựa theo như thế cự ly, đã tương đương với tiến nhập đến lòng đất chỗ sâu trong.

Bất quá, theo càng lúc càng thâm nhập lòng đất, một cổ đến từ đã lâu già nua khí tức, bắt đầu xuất hiện ở Trần Phàm cùng Thiên Khung lão tổ cảm giác bên trong.

Cổ này già nua khí tức, có lẽ là bởi vì quá mức đã lâu, thế cho nên, có nồng đậm thê lương ý tứ.

Trong một khí tức bao phủ xuống, đều làm người cảm thấy, thời gian, có phải hay không đang tại rút lui, để cho Trần Phàm hai người, đang tại xuyên qua đường hầm thời gian, sau đó trở lại quá khứ?

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: cung điện

Một phương thế giới, ngăn cách một phương khác thế giới!

Sâu trong lòng đất, phẳng phát vạn trượng hạ xuống, Trần Phàm cùng Thiên Khung lão tổ đều đã vô pháp tính toán, đến cùng, nơi này cách mặt đất có nhiều xa. . . . . bọn họ chỉ biết, hiện giờ vị trí chi địa, đã là cách xa trần thế!

Ở chỗ này, có chỉ là vô tận u tĩnh, địa này ngọn nguồn chỗ sâu trong, mệnh mỏng một mảnh, không có gì ngoài cực kỳ mỏng manh không khí ra, cũng chỉ còn lại có lòng loẹt thổ nhưỡng.

Nhưng mà, này tựa như đường hầm thời gian hố bốn phía, lại chưa từng bởi vì tuế nguyệt trôi qua, địa chất biến hóa, mà có buông lỏng dấu hiệu.

Nhìn nhìn kỳ thật không có bất kỳ cảnh tượng bốn phía, Trần Phàm nhìn không được cảm thán thanh âm, cũng chỉ có tại vô đạo trong thế giới, tài năng xây dựng xuất như thể thần kỳ, này đã không phải là người bình thường lực đủ khả năng làm được.

"Tiểu tử, để cho hắc ám Ma Thi mở ra nơi này bí mật a!" nhìn chung quanh sờ mắt, Thiên Khung lão tổ lập tức nói.

Sâu trong lòng đất, cũng không cái gì cái gọi là đồ vật xuất hiện, cổ này lúc trước cảm ứng được giả nua khí tức, lại cũng không biết từ lúc nào biến mất, lấy Thiên Khung lão tổ cường đại, đều là chưa từng từ nơi này phát hiện đến chút nào kỳ lạ chỗ, thượng cổ thể lực này, bọn họ vốn có thủ đoạn, thật sự là gọi người thần phục.

Đương nhiên, Thiên Khung lão tổ chính là Ma Quân truyền nhân, Ma Quân truyền thừa, phóng tầm mắt toàn bộ thượng cổ thời đại, đều là cường đại nhất, ít nhất là một cái trong số đó!

Trần Phàm gật gật đầu, không chần chờ cái gì, hắc tự hắc ám trên người Ma Thi lướt xuống, người sau cũng không chờ đợi, thân ảnh khê động, trực tiếp là hướng vách núi đánh tới.

Một đạo u mang, phóng lên trời, chột bạo liệt ra, như vô số đạo chùm sáng, lan ra, đem nơi này toàn bộ bao phủ mà vào, nháy mắt, địa ở dưới đáy, cũng là có thêm một đạo quang mang theo bắn ra, cùng kia u mang, tại giữa không trung tiếp xúc.

"Ông, ông!"

Nhỏ hẹp hư không bỗng đang run rẩy, vền vền là một lát, mảnh không gian này, tất cả đều vận vẹo mơ hồ hạ xuống, Lưỡng đạo quang bó tựa hồ đã tương dung, tự giữa không trung phía trên, nghiêng vậy hạ xuống!

Phương này Không Gian dường như bị xé mở, phẳng phát có được một cái vô hình Không Gian đại môn, từ từ kéo ra!

"Tiểu tử, đi!"

Thiên Khung lão tổ khẽ quát một tiếng, dẫn đầu mãnh liệt bắn mà vào, Trần Phàm theo sát phía sau, mang theo Thiên Thiên tiến nhập đến đó phiến vô hình Không Gian trong cửa lớn, đem làm cái gì hắc ám Ma Thi cái cuối cùng sau khi tiến vào, Không Gian run rẩy chậm rãi đình chỉ, hết thấy, đều trở lại lúc trước nguyên điểm.

Mặc dù lại lần nữa có người đến nơi này, không có hắc ám Ma Thi chỉ dẫn, cũng không có khả năng tiến nhập đến một phương khác trong thế giới.

"Xoát!"

Tam đạo thân ảnh, mãnh liệt bắn mà ra!

Gần như là cách một thế hệ một phương hư không, để cho Trần Phàm cùng Thiên Khung lão tổ song song nhường này.

Phương viên chi địa, vô biên vô hạn, tầm mắt có thể đạt được, tất cả đều thể lương hoang vu, có một đạo hết sức tang thương khí tức, phiêu dâng vào hư không, tại tuế nguyệt trôi qua trong quá trình, khiến cho này tang thương khí tức càng nồng nặc lên.

Mà ở như vậy thể lương cùng hoang vu bên trong, chẳng những có tang thương khí tức, lại càng là tuôn động lấy một cỗ hủy diệt khí tức, tuy này hủy diệt ý tứ, đã là yếu đến cực hạn, vẫn như trước bị Trần Phàm cùng Thiên Khung lão tổ chuẩn xác bắt được.

Đúng là như thể hủy diệt, mới sáng tạo ra phương này hư không hoang vu!

Thiên Khung lão tổ thần sắc ngưng tụ, nói: "Phương này thượng cổ thể lực, khi còn sống thực lực của bọn hắn, nhất định phi thường cường đại!"

Chỉ có thực lực cường đại giả, tài năng tại chân thật trong trời đất, mặt khác mở ra một phương Không Gian, đang ở thế giới này, rồi lại độc lập với thế giới này.

Trong trời đất, linh khí số lượng cực kỳ nồng đậm, chính là phổ thông hô hấp, đều phẳng phát có được linh khí bị hút vào trong cơ thể.

Nhưng ý tứ lời của này, cũng là nói, có càng cường đại hơn cao thủ, đem cái thể lực này cho phá hủy!

Bằng không, dù cho bởi vì tuế nguyệt trôi qua, mang đi rất nhiều đồ vật, khiến nơi này thể lương cùng hoang vu, cũng không nên tồn tại hủy diệt lực lượng khí tức. . . .

Tiến nhập Phương Hạo này hắc hư vô Không Gian, hắc ám Ma Thi phẳng phát sống lại đồng dạng, nó cái gọi là sống, tất nhiên là không thể so với người trọng sinh, chỉ là dường như một lần nữa có được linh trí linh thức, tất cả hành động, đều không cần người khác đi chương không.

Hắc ám Ma Thi linh hoạt tự nhiên, nó lực lượng cường đại, lúc trước Trần Phàm cũng đã là kiến thức qua, được xưng tụng là cường đại tồn tại!

Thế nhưng đáng tiếc, hắc ám Ma Thi đã sớm mất đi linh trí linh thức, sở dĩ bây giờ có thể đủ như thể hành động, cũng chỉ là bởi vì quay về đến nơi này, có phương này trong không gian năng lượng tại chèo chống lấy nó, một khi rời đi, mất đi những năng lượng này, hắc ám Ma Thi sẽ cùng đạt được nó thời điểm đồng dạng, biến thành một cỗ không có chút nào tức giận thì thể.

Hơn nữa, ngay cả là hắc ám Ma Thi có thể đem không gian này trung năng lượng hấp thu, tới duy trì hành động của nó, e rằng, cũng không phải Trần Phàm đủ khả năng chừng không.

Mỗi một cỗ hắc ám Ma Thi, đều có đặc biệt chương không phương pháp, mà phương pháp này cửa, chỉ có đem nó luyện chế ra người kia mới biết hiểu.

Trần Phàm cùng Thiên Khung lão tổ, cùng tại ám hắc Ma Thi sau lưng, nhanh như như thiểm điện chạy lướt qua bước tới.

Có được linh trí linh thức, lúc này hắc ám Ma Thi, từ nhìn mặt ngoài, hiển nhiên cùng nhân loại đã không có bao nhiêu khác biệt, nó có thể nhận thức đường, càng có thể cảm giác đến trong không gian tất cả biến hóa.

Mỗi lần tại một chỗ trong không gian, có tương đối nồng nặc khí tức hủy diệt tồn tại, hắc ám Ma Thi đều như cùng là nỗi giận đồng dạng, lực lượng cường đại, lập tức đánh hướng phương đó Không Gian, như muốn đem kia khí tức hủy diệt cho Yên Diệt.

Như thế cử động, cũng là có thể nhìn ra, phương này thiên địa, đã từng chịu cường Đại Cao Thủ phá hủy. . .

"Tiểu tử, ngươi xem!"

Thiên Khung lão tổ đột nhiên chỉ hướng tiền phương, Trần Phàm vội vàng nhìn sang, liếc một cái, thần sắc ngưng kết xuống.

Ước chừng ngoài ngàn mét, một đạo khổng lồ bóng dáng, như là nguy nga sơn mạch, đứng sừng ở ở giữa thiên địa, một đạo đáng sợ uy thế, từ kia bóng dáng bên trong, từ từ tán phát ra rồi.

Này khổng lồ bóng dáng, tự không là cái gì sơn mạch, nó là, một tòa cực kỳ rộng lớn cung điện!

Dù cho vô số năm đi qua, mặc dù nơi này đã từng bị phá hủy, có thể kia cung điện, như trước có thể dùng rộng lớn hai chữ để hình dung!

Từ khoảng cách này nhìn sang, kia cung điện, phảng phất là một tòa cỡ nhỏ thành trì, cao tới mấy chục thước tường thân, như Tường Đồng Vách Sắt, chẳng quản đã có nhiều chỗ địa phương bị phá hủy, như cũ vẫn là có thể cảm thụ được, cung điện này tại hoàn mỹ nhất thời điểm, là như thế nào khí phái!

Nhưng những... này đều không trọng yếu, để cho Trần Phàm cùng Thiên Khung lão tổ cảm thấy kinh hãi chính là, tại cung điện trên không, thấp thoáng tản ra một đạo, bọn họ quen thuộc khí tức. . .

Trần Phàm cùng Thiên Khung lão tổ liếc nhau một cái, đều thấy được lẫn nhau trong ánh mắt, có một vòng do dự, hai người đều đang suy nghĩ, cung điện này, có hay không muốn vào đi, thậm chí là, đi tới đây, bản thân cũng đã là cái sai lầm!

Hết thấy, chỉ là bởi vì đạo kia quen thuộc khí tức!

Mà có thể làm cho Trần Phàm cùng Thiên Khung lão tổ đồng thời cảm thấy quen thuộc, giữa bọn họ, duy nhất ràng buộc, liền chỉ là, hóa Thần Ma tâm đại pháp, nói cách khác, bọn họ đều tu luyện qua Ma Quân công pháp, tự nhiên, làm bọn hắn đều rõ hơn khí tức, tự cũng là hóa Thần Ma tâm đại pháp mang đến, ma khí!

Cung điện trên không, vậy mà, tuôn động lấy một đạo ma khí!

Này chẳng phải là đang nói mình, năm đó phá hủy nơi này thủ phạm, liền là Ma Quân sao? cho dù không là Ma Quân, vậy cũng nhất định là Ma Quân bọn thủ hạ làm.

Trần Phàm cùng Thiên Khung lão tổ hai người, một cái là Ma Quân trực tiếp người thừa kế, một cái khác, người mang Hạo Thiên kính, đồng dạng cũng tu luyện qua Ma Quân công pháp, tính toán ra, bọn họ cũng là cái chỗ này địch nhân!

Nếu không phải hắc ám Ma Thi không có độc lập thần hồn, nó thức tỉnh, chỉ là mượn nơi này năng lượng, hơn nữa, trên người của nó, còn giữ Trần Phàm lạc ấn, nói cách khác, chỉ bằng hắc ám Ma Thi đối với cái này địa lưu luyện cùng thủ hộ, nó e rằng hội đem hết toàn lực, cũng phải phá hủy hai người.

"Tiểu tử, làm sao bây giờ?" Thiên Khung lão tổ nhất thời cũng không có chủ ý.

Hắn và Trần Phàm có lẽ không là địch nhân, nhưng tại cái khác mắt người trung không có thể như vậy nghĩ.

Phương này truyền thừa địa có thể tồn tại ở trong trời đất, đủ để chứng minh, chủ nhân cường đại!

Cường đại người, thì sẽ lưu lại cường đại thủ đoạn, tới thủ hộ Truyền Thừa chi địa, trừ phi thực lực tự nhận có thể so với chủ nhân đáng sợ hơn, nói cách khác, nghĩ phải lấy được nơi này truyền thừa, chỉ có duyên phương pháp hai chữ mới có thể làm được.

Hắc ám Ma Thi mặc dù là Trần Phàm duyên phương pháp, có thể hiện tại xem ra, duyên phương pháp, chưa chắc là hảo!

Hai người vốn có đồ vật, rất khó, để cho chủ nhân nơi này tiếp nhận, kể từ đó, tiến nhập trong cung điện, sắp sửa đối mặt nguy hiểm, là Thiên Khung lão tổ cũng không cách nào phỏng đoán.

Trầm ngâm sau một hồi, Trần Phàm ánh mắt ngưng tụ, nói: "Đều đã đến nơi này, kia thì tiếp tục đi tiếp, lâm trận bỏ chạy, không phải là ta Trần Phàm phong cách hành sự, Lão Quái Vật, nếu ngươi cảm thấy không thoải mái, ngươi liền rời đi trước!"

Bất kể như thế nào, Thiên Khung lão tổ mới xem như Ma Quân hàng thật giả thật truyền nhân, Trần Phàm bản thân, bất quá là gián tiếp đạt được, mà ngày chi nguyên rủa, rất có thể, ở chỗ này, sẽ trở thành hắc lớn nhất Hộ Thân Phù.

Thiên Khung lão tổ thần sắc trệ trệ, chợt cười to nói: "Tiểu tử, ngươi còn không sợ không lo lắng, chẳng lẽ lão tổ còn có thể sợ? đi!"

Cuối cùng một chữ rơi xuống, Thiên Khung lão tổ thân ảnh như điện, thẳng đến cung điện đại môn mà đi!

Nhìn bóng lưng của hắc, Trần Phàm một tiếng cười khế, vỗ vỗ bên người hắc ám Ma Thi, đem Thiên Thiên lưng (vác) tại sau lưng, cũng là bước nhanh hướng cung điện lao đi.

Mà ở lướt đi thời điểm, Trần Phàm thần sắc cũng xiết chặt, tiểu nha đầu xem ra tiêu hao rất nhiều, nhảy xuống nước tự tử ngủ, tuy cảm ứng, trạng thái chính đang từ từ biến tốt, thế nhưng là, một mực ở ngủ say, vô luận như thế nào động tĩnh, nàng đều vẫn chưa tỉnh lại.

Trần Phàm thật không biết, đối với Thiên Thiên mà nói, cuối cùng là chuyện tốt, hay là. . .

Tới gần cung điện, nhất là tại cung điện trước cổng chính thời điểm, kia một đạo tới từ cung điện uy thế, trở nên càng thêm đáng sợ, bất kể là Trần Phàm, hay là Thiên Khung lão tổ, đều tại thời khắc này, cảm thấy nguy hiểm.

Xem ra, thân phận của bọn hắc, hoặc là nói, bọn họ vốn có, đã là bị phát hiện, chớ nói phải ở trong cung điện gặp được nguy hiểm gì, cho dù là tiến nhập cung điện, có lẽ cũng sẽ không quá dễ dàng.

Mà tới được nơi này, hắc ám Ma Thi thoát nhìn, lại càng thêm như một cỗ khô lồi, một cỗ thủ bên người Trần Phàm, sinh tử không bỏ khô lồi, thân là khô lồi, chỉ có tại chủ nhân có mệnh lệnh dưới tình huống mới có thể xuất động.

Bây giờ Trần Phàm, cũng không có đối với nó truyền đạt cái gì mệnh lệnh!

Không phải là Trần Phàm không muốn, mà là, Trần Phàm cũng không biết, cái gọi là mệnh lệnh, phải như thế nào tài năng truyền đạt, cho nên, muốn muốn tiến nhập cung điện, liền có thể dựa vào hắc và Thiên Khung lão tổ

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: điện trung

Đại môn lúc trước, Trần Phàm cùng Thiên Khung lão tổ lẳng lặng đứng vững, chung quanh của bọn hắc, đáng sợ uy thế, giống như nước chảy bao vây mà đến, Thiên Khung lão tổ Thượng không biết là có cái gì, rốt cuộc hắc thực lực cường đại, nhưng Trần Phàm liền. . .

Kia một cỗ uy thế, phảng phất là muốn đem nhân sinh sinh xé mở tựa như, để cho khuôn mặt của Trần Phàm, đều có vài phần dữ tợn rõ ràng bày biện ra.

Hùng hồn linh lực, từ trong cơ thể nộ bạo phun ra, tại Trần Phàm thân thể, hình thành một đạo linh lực che chắn, tại ngăn cản lấy đạo này uy thế trùng kích, Trần Phàm biết, nếu như ngăn cản không xuống, như vậy, tốt nhất thì không muốn nhập điện!

Tại Trần Phàm ngăn cản tới từ cung điện trung áp lực, Thiên Khung lão tổ phiêu đến lớn trước mặt cửa, mà, nhẹ nhàng lấy tay!

"Ông!"

Một hồi kịch liệt năng lượng ba động, rồi đột nhiên bạo tạc lên, lấy Thiên Khung lão tổ cường đại, có lẽ là vội vàng không kịp chuẩn bị, hay hoặc là, thật sự là khó có thể ngăn cản, cuối cùng bị sóng sờ sờ đẩy lui, thần hồn của hắc thân thể, tại lúc này, cũng phảng phất hư nhược một ít.

"Không hổ là thượng cổ thế lực cường đại, vô số năm đi qua, khổng lồ kết giới uy lực đã không tại đoạn tuyệt yếu bớt, mà lão tổ chẳng quản cũng không tại đỉnh phong trạng thái, cư nhiên, có thể làm được trình độ như vậy!"

Nhìn xa phía trước cung điện đại môn, Thiên Khung lão tổ trong ánh mắt, rồi đột nhiên lạnh lùng vô cùng.

Nhưng mà, còn không có đợi Thiên Khung lão tổ làm cái gì, khác có một đạo thân ảnh, điện đồng dạng bạo bắn ra, xuất hiện ở cung điện trước cổng chính, chính là Trần Phàm!

"Oanh!"

Trần Phàm vùng vẫy như núi, tử sắc linh lực, như cuồng phong cuốn mà hiện, trùng điệp oanh kích tại đại trên cửa. lực lượng Trần Phàm, có lẽ vô pháp rung chuyển cả tòa cung điện, nhưng cung điện này đại môn, cũng là bị cưỡng ép đẩy ra.

Phía sau, Thiên Khung lão tổ ánh mắt hơi đổi, không nghĩ được, tiểu tử này nhanh như vậy, liên thích ứng này cổ cường đại áp lực.

Mà chỉ cần Trần Phàm không sử dụng Hạo Thiên kính, không đem Đại La Trấn Thiên ấn uy lực thi triển tại cực hạn, hóa Thần Ma tâm đại pháp ấn nấp trong cơ thể, tựa hồ, cung điện ngoại cường đại kết giới, liên cảm ứng không được sự hiện hữu của hắn.

Đại môn chậm rãi đẩy ra, càng thêm nồng đậm tang thương khí tức, như sóng xông tập kích qua, thân ở trong đó, có thể cảm ứng được tuế nguyệt rất nhanh trôi qua, càng là có thể cảm giác mơ hồ đến, năm đó ở nơi này, phát sinh như thế nào một hồi thảm thiết đại chiến.

Đại môn, chính là một phương khổng lồ quảng trường, từng tòa đình đài lầu các, tại quảng trường bốn phía, chỉ chít như sao trên trời xây dựng, mà những kiến trúc này vật, đều là ngay ngắn trật tự, phẳng phát là một đạo trận pháp khởi nguyên.

Chỉ bất quá, tất cả công trình kiến trúc, cũng đã trở thành tàn triển miên bức tường đồ, không còn nữa lúc trước tinh xảo, mặc dù không có bụi bặm khắp nơi, có thể loại kia thê lương cảnh tượng, như cũ gọi người thổn thức không thôi.

Mặc kệ khi còn sống như thế nào cường đại, hay hoặc là quyền thế như thế nào ngấp trời, sau khi chết, cũng đành phải thổi phồng đất vàng dầu thân, tất cả vinh hoa phú quý cùng ngấp trời quyền thế, đem từ nay về sau cùng chi vô duyên!

Cho dù là đã từng mong muốn thống nhất toàn bộ thiên địa Ma Quân, thân sau khi chết, đồng dạng hai bàn tay trắng!

Thế gian này, có thể Vĩnh Hằng tồn tại, e rằng, chỉ có —— ngày!

Có thể mặc dù xung quanh hết thấy, cũng không tại có ngày xưa rầm rộ, dù cho tất cả kiến trúc, đều đã thành tàn triển miên bức tường đồ, tại Trần Phàm cùng Thiên Khung lão tổ cảm giác, nơi này, như trước vẫn là tương đối hoàn mỹ!

Cái gọi là hoàn mỹ, mất thường thấy được những cái này, bảo tồn tương đối hoàn hảo, mà là, chỉ chít như sao trên trời lấy những kiến trúc này vật, chẳng quản rất nhiều vị trí đều đã thành phế tích, thậm chí trở thành tro tàn, do chúng chỗ xây dựng ra một đạo trận pháp, vẫn tồn tại.

Kia một cổ tại cung điện ngoài cửa lớn, bức lui Thiên Khung lão tổ lực lượng cường đại, để cho Trần Phàm không thể không đi thích ứng đáng sợ áp lực, chính là từ trận pháp này bên trong, từ từ truyền đăng xuất.

Một này cổ lực lượng, chẳng những để cho cung điện này thân ở tại trong kết giới, còn có thể lấy loại trạng thái này giữ hạ xuống, toàn bộ Không Gian, cũng là do nó, mà tồn tại cùng trong trời đất, lại cách biệt tại bên ngoài Hồng Trần!

Đến từ chính thượng cổ thời đại thế lực lớn, đích xác cường đại phi phạm.

Bất quá, bởi vì tuế nguyệt trôi qua, trận uy lực của phương pháp tại dần dần yếu bớt, chính là như thế này, mới đưa đến phương này Không Gian, sẽ từ từ xuất hiện tại trong trời đất.

Phương đó hồ sâu liền là cái rất ví dụ tốt, bằng không mà nói, liệt người của Dương Tông, cũng sẽ không tại hồ sâu, đạt được hắc ám Ma Thi!

Một này thiết thực đủ loại, đều biểu thị, phương này thế giới, sắp sửa hiện thế!

Trần Phàm cùng Thiên Khung lão tổ chẳng qua là vận khí tốt, tại thế giới này còn không có chân chính xuất hiện thời điểm, liền sớm tiến nhập đến nơi này, nếu như tại vượt qua một đoạn thời gian, cái chỗ này, đem sẽ trở thành liệt Thành, thậm chí bách chiến vạn, tất cả thế lực lớn tranh nhau muốn đi vào địa phương.

Thượng cổ truyền thừa địa phương ai sẽ không đồ mất, dù cho phương này truyền thừa, tại thượng cổ thời đại tính không là cái gì!

Trừ đó ra, Trần Phàm cùng Thiên Khung lão tổ còn phát hiện, cung điện trên không, đạo kia tuôn động lấy ma khí, chỗ nhắm ngay mục tiêu, chính là một này phương khổng lồ trận pháp.

Xem ra, năm đó tiến công nơi này địch nhân, cũng chưa hoàn toàn phá hủy mất trong cung điện hết thấy, bằng không mà nói, trận pháp sẽ không thể nào tồn tại, phương này Truyền Thừa chi địa, cũng đã sớm tại thời gian vui lấp, dung nhập vào trong bụi đất, không có khả năng có cơ hội xuất hiện hậu thế gian.

Nhưng vô số năm đi qua, đạo này ma khí còn chưa tiêu tán, vẫn còn ở tập trung vào phương này đại trận, có thể làm được trình độ như vậy, có thể thấy năm đó tên địch nhân kia, là bậc nào đáng sợ cùng cường đại!

"Lão Quái Vật, ngươi cảm thấy, nơi này hủy diệt, thật sự là tới từ ở tay của Ma Quân bút?" nhìn sau một hồi, Trần Phàm nhẹ giọng hỏi.

Thiên Khung lão tổ im lặng một lát sau, đáp: "Không thể 100% khẳng định, nhưng ít ra cùng Ma Quân có quan hệ!"

"Năm đó, Ma Quân quân lâm thiên hạ, vô số thế lực lớn lọt vào đồ sát, tiến tới Yên Diệt tại trong trời đất, những cái này, tự nhiên không là Ma Quân một người là có thể làm được, dưới Ma Quân, còn có vô số cao thủ và hãn lâm việc. những cao thủ này, nói không chừng cũng nhận được qua Ma Quân chỉ giáo cùng truyền thừa!"

"Tiểu tử, ngươi ta đều muốn cẩn thận một chút!"

Thiên Khung lão tổ nghiêm nét mặt nói: "Phương này kết giới, hẳn là duy trì không được bao lâu thời gian, nếu như đại trận có thể phá hủy này ma đạo khí, có lẽ chỗ này Không Gian còn có thể nhiều tồn tại một ít thời gian, trái lại, đại trận Nhược bị phá hủy, Truyền Thừa chi địa này, sẽ trong khoảng khắc hư ảo hóa."

"Vô luận là loại tình huống đó, đối với chúng ta mà nói, đều chưa chắc là chuyện gì tốt."

Trần Phàm gật gù đầu, Thiên Khung lão tổ ý tứ hẳn hiểu được.

Đại trận Nhược phá hủy ma khí, kế tiếp, tự cũng sẽ chạm đối với hắn và Thiên Khung lão tổ, rốt cuộc, hai người vốn có, sẽ bị cam chịu (*mặc định) trở thành địch nhân, nếu như là đại trận bị hủy, phương này Không Gian Yên Diệt, liền mang theo bọn hắn hai người, chỉ sợ cũng khó tránh khỏi kiếp nạn.

Trước mắt, bọn họ cũng chỉ có thể tại đây Lưỡng loại tình huống, vô luận kia một loại đến trước khi đến, mau chóng đi tìm kiếm nơi này, nhìn xem có thể hay không được cái gì chỗ tốt.

"Như vậy, chúng ta tách ra hành động a!"

Trần Phàm lại không chần chờ, tùy tiện tìm đơn thuốc hướng về phía, như thiểm điện bay vút đi qua.

Tại Trần Phàm khởi hành thời điểm, Thiên Khung lão tổ cũng tùy thân mà động, thực lực của hắn, xa ở trên Trần Phàm, tự nhiên tốc độ cũng không phải phí trước có khả năng so với, chớp mắt, thân ảnh đã là biến mất không thấy.

Đối với Thiên Khung lão tổ thực lực, Trần Phàm đã khát vọng, lại hâm mộ, bất quá, hắn đối với chính mình càng thêm có lòng tin, chỉ cần ngày chi ngày rửa không tại trở thành trí mạng chi lực, kiếp này hắn, nhất định có thể vượt qua Thiên Khung lão tổ.

Trần Phàm vừa mới lao đi, hắc ám Ma Thi khổng lồ thân thể, liền là xuất hiện ở trước mặt hắn, đem con đường của hắn cho chặn đường hạ xuống, sau đó, hắc ám Ma Thi thay đổi một cái phương hướng, nhanh chóng lướt đi.

Hắc ám Ma Thi sẽ không nói chuyện, tất nhiên là vô pháp biểu đạt ra rõ ràng ý tứ, nhưng nó đã có linh trí linh thức, làm dễ dàng bất kỳ cử động, đều tồn tại nhất định ý tứ, liền nhìn ngươi có thể hay không hiểu.

Trần Phàm hiện tại đã không cần đi lý giải cái gì, lập tức chuyển đổi phương hướng, theo sau hắc ám Ma Thi mà đi.

Cũng không lâu lắm, hắc ám Ma Thi mang theo Trần Phàm, tựa như đi tới cung điện phía sau, nơi này dĩ vãng, hẳn là một hoa viên, tuy hết thấy mọi thứ đều đã thành phế tích thậm chí là tro tàn, như cũ vẫn là có thể phân biệt xuất ra.

Xuyên qua hoa viên, đi đến cung điện về sau một chỗ yên lặng chỗ, ở chỗ này, u tĩnh cực kỳ, đồng dạng cũng là bí mật vô cùng, nghĩ đến, tại năm đó, là phương này thế lực cao thủ đứng đầu chỗ tu luyện.

Cho nên, nơi này bị hủy trình độ, vượt xa Trần Phàm một đường đi tới, thấy được bất kỳ một nơi.

Hắc ám Ma Thi dừng bước, mà Trần Phàm cũng là trông thấy, tại đây bí mật, có một chỗ độc lập tiểu viện tử, sân nhỏ ra, năng lượng khí tức nhàn nhạt hiển hiện, tuy đã không thể đem trọn cái sân nhỏ đều bao bọc đi vào, tuy nhiên là tồn tại.

Nhìn thoáng qua, Trần Phàm không tại có do dự chút nào, thả người nhảy lên, hướng kia sân nhỏ chạy lướt qua mà đi, hắc ám Ma Thi nếu như dẫn hắn đến nơi này, kia đã nói lên, viện này, khả năng có toàn bộ truyền thừa khu vực, nhất vật trân quý, ít nhất, sẽ không so với địa phương khác tới chênh lệch.

Mà Trần Phàm cũng không hoài nghi chút nào, hắc ám Ma Thi hội hại hắn!

Chẳng quản chưa từng luyện hóa qua hắc ám Ma Thi, cũng không có được khống chế hắc ám Ma Thi phương pháp, có thể Trần Phàm biết, một con rối như vậy, lòng trung thành của nó, tới một mức độ nào đó, vượt xa thế gian bất kỳ sinh linh, cũng bao gồm nhân loại ở trong.

Kỳ thật, nhân tâm tối không lường được!

Muốn dự đoán được một người trung tâm, hoặc là, có thể cùng người này thành vì cùng sinh cùng tử bằng hữu huynh đệ, cần thời gian rất lâu ở chung, trả giá, mới có thể xử lý đến.

Mà những cái này, tại ám hắc trên người Ma Thi, tất cả đều không cần!

Lúc Trần Phàm tới gần thời điểm, kia lưu lại tại sân nhỏ xung quanh năng lượng, đột nhiên tập kết một chỗ, mà, hóa thành một đạo đáng sợ năng lượng thất luyện, như rời bên giao long, đối với Trần Phàm, mãnh liệt bắn qua!

"Bồng!"

Từ sắc linh lực, như cuồng phong cuộn cuộn, trực tiếp là lấy một loại cứng đối cứng đáng đáp, cùng kia đạo năng lượng thất luyện va chạm với nhau.

Muốn tiến sân nhỏ, liền phải chịu đựng được đạo này năng lượng trùng kích, trừ đó ra, bất kỳ mưu lợi phương thức, ở chỗ này đều không thể làm, nói cách khác, người hoặc là có thể tiến nhập đến trong sân, nhưng chưa hẳn có thể có được che dấu trong sân cái gọi là truyền thừa!

"Bồng!"

Thanh âm trầm thấp vang lên, hai cỗ linh lực xông đụng vào nhau tạo thành sóng khí, nhất thời nhấc lên từng đạo Phong Toàn (gió xoáy).

Sóng khí cuốn, Trần Phàm thân thể, cũng là nhanh chóng lui về phía sau, hiển nhiên, kia đạo năng lượng thất luyện, chẳng quản đã không có năm đó uy lực, lại cũng không phải hiện giờ Trần Phàm, đủ khả năng đơn giản đối phó.

Bị cưỡng ép sau khi bức lui, kia đạo năng lượng thất luyện cũng không tiếp tục truy kích, trở lại sân nhỏ giữa không trung, lẳng lặng lẫn quần.

Bất quá, Trần Phàm phảng phất từ này năng lượng thất luyện, cảm nhận được một tia khác tâm tình, kia tựa hồ là, khát vọng, bức thiết!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 142: biển lửa

Nhìn cách đó không xa sân nhỏ, Trần Phàm đột nhiên nhẹ giọng cười cười, chợt, đem trên lưng Thiên Thiên nhẹ nhàng đặt ở hắc ám Ma Thi nơi này, mà, ...

Một thân linh lực, không hề có giữ lại xông tuôn ra, nhất thời, toàn bộ sân nhỏ chỗ Không Gian, phảng phất, có Từ Nhật treo móc ở giữa không trung, óng ánh từ mang, chiếu sáng thiên địa, để lộ ra mấy phần đẹp đẽ cảm giác.

"Lại đến!"

Trần Phàm khẽ quát một tiếng, thân ảnh điện xạ mà ra!

Bởi vì Trần Phàm cử động, kia sân nhỏ, tựa hồ cũng nhẹ nhàng run rẩy một chút, nháy mắt, bất động lẫn quần năng lượng, tựa như hóa thành một đạo sấm sét, vạch phá không trung, đối với Trần Phàm bạo lướt mà đi.

Toàn bộ hư không, liền lúc này đạo sấm sét năng lượng trùng kích, kịch liệt chấn động, phảng phất sắp sửa tan vỡ!

Hiển nhiên, đạo này năng lượng hiện tại có ẩn hàm lấy lực đạo, tại phía xa vừa rồi phía trên!

Trần Phàm đồng tử co rút lại, từ sắc linh lực, tại giờ này khắc này, như vô cùng thương mang, trực tiếp là cùng kia kiểu tiếng sấm rền năng lượng oanh kích lại với nhau.

"Oanh!"

Cuồng bạo linh lực ba động cuốn tới, toàn bộ đại địa đang run rẩy đồng thời, rạn nứt một đạo nhìn mà giật mình khe nứt, Trần Phàm thân ảnh lại lần nữa nhoáng một cái, rất nhanh nhanh lùi lại!

Mà kia đạo năng lượng, cũng là ngược lại lướt mà quay về, lượn vòng tại sân nhỏ trên không.

Bất quá, tại sau một lát, năng lượng tứ tán ra, như không khí dần dần phai nhạt, cuối cùng, phảng phất dung tiến vào trong sân, lại lần nữa nhìn lại, không lớn sân nhỏ, đã không tại có bất kỳ bố trí phòng vệ, tựa như đại môn đã xuất hiện.

Đối với cái này một chút, Trần Phàm cũng không có bất kỳ về kinh nghi xuất hiện, rồi mới hấn, chẳng quản bị bức lui, có thể từ loại trình độ nào đó mà nói, chỉ cần đạo này năng lượng không có đưa hấn cho phá hủy, như vậy, coi như là hấn thông qua khảo nghiệm.

Trần Phàm chợt từ hắc ám Ma Thi trên tay tiếp nhận Thiên Thiên, quay người hướng sân nhỏ bước đi.

Lúc hấn tiến nhập trong sân, hắc ám Ma Thi thì là trong sân, giống như như tiêu thương đứng sừng sững, giống như thủ hộ thần đồng dạng, mà giờ khắc này, cái nhà này, tại thủ đoạn nào đó, tuy tồn tại ở ngày này địa, có thể càng dường như là hư không tiêu thất đồng dạng.

Bước vào tiểu viện, trước mắt tầm mắt rồi đột nhiên một bông hoa, nhưng chớp mắt về sau liền khôi phục thanh minh, nhưng mà, trước mắt thấy được cảnh tượng, cùng lúc trước tại sân nhỏ ngoại thấy được, đã hoàn toàn khác nhau.

Nơi này, dường như không trong sân, mà là, một mảnh sâu thẳm hạp cốc chi địa.

Trần Phàm cũng không chần chờ, dọc theo đường phía trước, rất nhanh đi về phía trước đi, ước chừng mấy phút sau, cuối cùng đến hạp cốc phần cuối!

Tại phía trước, chính là một phương, thẳng nhập trong đám mây vách núi!

Trên vách núi đá, toàn bộ không cái gì lục ý, có, cũng chỉ là kia vô tận thâm lương khí tức, chỉ có một chỗ son động, đục tại vách núi, từ bên trong đó, Trần Phàm cảm ứng được linh lực ba động khí tức.

Trần Phàm chợt nhảy lên vách núi, lướt tiến vào phương đó trong son động!

Trong son động, vậy mà có khác Động Thiên!

Đó này trong như là một chỗ son động? bên trong diện tích, cực kỳ khổng lồ, càng giống là một phương vũ trụ mênh mông Không Gian. ở chỗ này, Trần Phàm cực kỳ nhỏ bé, như kiến hôi.

Ngửa đầu nhìn quanh, loại kia áp bách cảm giác, loại kia khổng lồ chấn động Trần Phàm trong lòng đều là hung hăng run lên.

Chỗ bất đồng chính là, tại Phương Hạo này hấn trong không gian, có một đạo khí tức, đó chính là nóng rực, vô cùng nóng rực!

Loại này nóng rực cảm giác, Trần Phàm không hoài nghi chút nào, nếu để cho nó lan tràn đến chân thật trong thế giới, như vậy, chớ nói một cái liệt Thành, cho dù là mười cái liệt Thành, có lẽ tại loại này nóng rực, đều hóa thành tro tàn.

Vô số năm đi qua, nơi này lại vẫn giữ như thế uy thế, có thể nghĩ, năm đó sinh sống người ở chỗ này, nên là như thế nào cường đại!

Nhưng, cho dù là mạnh mẽ như vậy đại, đến cuối cùng, cũng còn vô pháp thủ được phương này thế giới. . . Trần Phàm thần sắc thật sâu ngưng tụ, trong thế gian, không có vô địch thiên hạ cao thủ, bởi vậy, mới có vô số người, theo đuổi lấy vô đạo cực hạn.

Nếu muốn bảo vệ tốt bên người thân nhân, bằng hữu, không đến mức phát sinh tiếc nuối sự tình, vậy cũng chỉ có thể để mình không ngừng cường đại lên, cho đến. . . phương này thiên địa, đều muốn bởi vì hấn mà run rẩy thời điểm!

Thế nhưng là, đến đó to như vậy bước, chẳng lẽ, là có thể chứa tể chúng sinh sao?

Trần Phàm muốn cũng không phải chứa tể chúng sinh, chỉ là muốn muốn chính mình người một nhà đoàn viên, tại không bị thế gian bất cứ chuyện gì tới quấy rầy.

Nhưng, thân ở trong Hồng Trần, liền tránh không được có rất nhiều phiền toái, thực lực như thế nào, mới có thể để cho những cái này phiền toái, cách xa mình và xung quanh người?

Vô đạo đỉnh phong?

Trần Phàm như có điều suy nghĩ gật gật đầu, nhưng đột nhiên nhớ tới, phụ thân lưu ở Vạn Cổ Bất Hủ lục trung câu nói kia.

"Hạo Thiên chi cảnh, chính là ngày cực kỳ gây nên! như vậy, cực hạn về sau vậy là cái gì?"

Trần Phàm từng cấp ra một đáp án, nhưng mà, hấn cũng không thể xác định, đáp án này đến tột cùng là bằng không chính xác, bởi vậy, cũng không thể nào đi phán đoán cái gì, thế nhưng, Trần Phàm lại không chút nghi ngờ, một son càng có một núi cao, cái gọi là đỉnh phong, cũng chẳng qua là tương đối mà nói, cũng không có chân chính đỉnh phong!

Như vậy, có phải hay không vượt qua đỉnh phong, là có thể tại ngày này địa, tự do tự tại đây này?

Vấn đề này, Trần Phàm như cũ cho không ra xác thực đáp án, nhưng, lại trở thành Trần Phàm từ đó về sau, rất nhiều mục tiêu trung một cái, hơn nữa còn là rất lớn một cái.

Đương nhiên, trước đó, đầu tiên, phải hon hóa giải ngày chi nguyên rùa, bằng không, hết thấy khả năng đều là uống công, thậm chí là chê cười!

Thu hồi trong đầu phân loạn suy nghĩ, Trần Phàm ôm Thiên Thiên, bước nhanh bước ra.

"Oanh!"

Một bước, trời đất quay cuồng, phảng phất biến hóa nghiêng trời lệch đất trực tiếp bày biện ra, chỉ thấy đến, này mệnh mông Không Gian, xuất hiện một mảnh, trông không đến phần cuối hỏa hồng hải dương.

Mà cái gọi là hỏa hồng hải dương, vậy mà, tất cả đều là do hỏa diễm chỗ cấu thành!

Là này một cái biển lửa!

Trần Phàm trong lòng chấn động, hắn có thể cảm ứng đến, này mảnh biển lửa, thực sự không phải là dùng linh lực biến thành, Trần Phàm cũng không rõ ràng lắm, đây rốt cuộc muốn như thế nào thủ đoạn, tài năng xây dựng xuất ra, hắn chỉ biết, biển lửa, chính là là chân thật.

Mà bây giờ Trần Phàm, đang tại trong biển lửa!

Trần Phàm như có điều suy nghĩ gât gât đầu, muốn nhìn, lửa này Hải xu thế, chính mình thị phi muốn đi xông vào một lần, đương nhiên, cũng đại khái có thể rời đi, chỉ là nói như vậy, đi tới đây liền hoàn toàn đã không còn ý nghĩa.

Trần Phàm chợt đem Thiên Thiên nhẹ nhàng thả trên mặt đất, sau đó, thân hình hướng hướng tiền phương, bạo tiến lên.

"Oanh!"

Này mệnh mông phía chân trời phía trên, không biết lúc nào, xuất hiện một đoàn không thể hình dung mây đen tầng, gần như đều muốn đặt ở hỏa trên biển, phảng phất có thể chạm vào!

Trong tầng mây, óng ánh lói quang tuôn động, từng đạo to lớn Lô Đình, như Nộ Long, từ mây đen bên trong giương nanh múa vuốt gào thét hạ xuống, cuối cùng hung hăng oanh ở phía dưới màu lửa đỏ trên biển mặt.

Nhất thời, này hỏa Hồng Sắc Hải Dương ba đảo mãnh liệt, từng đạo thủy triều, cuốn tại trong trời đất, lấy bài sơn đảo hải xu thế, điên cuồng xông tuôn ra lấy.

Cái gọi là thủy triều, cái gọi là ba đảo, toàn bộ đều hỏa diễm!

Vô số hỏa diễm, phô thiên cái địa trùng kích mà đến, sóng sò sò đem Trần Phàm thân ảnh ngăn cản hạ xuống, càng đưa hắn dần đến hỏa trên biển, nhất thời, một cỗ cực đoan nóng rực cảm giác, trong chớp mắt truyền khắp toàn thân, loại cảm giác đó, phảng phất là cả người đều đặt mình trong tại núi lửa hoặc nồi cháo trung tựa như.

Nhưng, này mảnh biển lửa nhiệt độ, muốn xa xa so với núi lửa hay là sôi trào lấy nồi cháo muốn tới cường đại cùng đáng sợ!

Vừa mới tiếp xúc đến biển lửa, đáng sợ nhiệt độ cao, đã ăn mòn mà đến, một cửa hắn đôi giày trong khoảnh khắc hóa thành tro tàn, hai chân, chẳng quản Trần Phàm phản ứng kịp thời, từ sắc linh lực đem bản thân bao phủ mà vào, vẫn như trước là bị nhiệt độ cao gây thương tích, song trên chân, làn da trán rạn nứt, từng đạo máu tươi không ngừng chảy ra.

Mà những cái này máu tươi, tại dưới nhiệt độ, trong chớp mắt liền biến thành khói hồng. . .

Đáng sợ nhiệt độ cao, đáng sợ biển lửa!

Tuy Trần Phàm rõ ràng, là này một hồi thí luyện, là khảo nghiệm, nhưng Trần Phàm càng thêm rõ ràng, nếu như hắn không thông qua, như vậy, hắn đem có khả năng, trở thành biển lửa một phần tử. . .

"Nếu là như vậy!"

Cảm thụ qua biển lửa đáng sợ, Trần Phàm trên mặt, hiển lộ ra một tia nụ cười, hắn nhẹ giọng nói: "Vậy cho ta xem nhìn, đến cùng lửa này Hải, có như thế nào uy lực, thuận tiện cũng kiểm nghiệm một chút, ta tự nhận là bất phàm tâm tính, cuối cùng thật không nữa chính bất phàm!"

Tiếng nói nhẹ nhàng rơi xuống, Trần Phàm trần trụi hai chân, tại từ sắc linh lực bao bọc, trực tiếp là khoanh chân ngồi xuống, mà, hai mắt chậm rãi nhắm lại, nhưng từ nào đó này ngập trời hỏa diễm ba đảo, đem hắn toàn thân cao thấp, đều là bao bọc đi vào.

"Oanh, oanh!"

Hỏa diễm như sóng, không ngừng trùng kích qua, cho dù là là tự nhiên thân linh lực bảo hộ, Trần Phàm qua như trước vô cùng đau khổ.

Mất thường có thể thấy, tại thời gian cực ngắn, kia từng đạo nhiệt độ cao, tại Trần Phàm xung quanh lần quần, phát ra khí tức, linh lực vô pháp đem chi hoàn toàn ngăn cách ra.

Bởi vì nhiệt độ cao thiêu cháy, khuôn mặt của hắn, cực độ bắt đầu vụn vụn, hiển lộ khó có thể thừa nhận thống khổ, mà những cái này nhiệt độ cao, cũng là theo hô hấp của hắn, một tia một chút, tiến nhập trong thân thể.

Trần Phàm linh lực, dung hợp với tử khí bốn nguyên chi linh linh tính, tương đối khởi đại đa số người linh lực, đều cường hãn hơn rất nhiều, nhưng mà, đối diện với mấy cái này đáng sợ nhiệt độ cao, hơn nữa còn là nối liền không dứt, vĩnh viễn không ngừng tuyệt nhiệt độ cao, linh lực không những rất khó đem chi khu trừ ra ngoài, ngược lại, linh lực đều có chủng bị hòa tan dấu hiệu.

Mà cơ thể Trần Phàm, tại nhiệt độ cao nung, cũng là dần dần vỡ vụn ra, từng đạo máu tươi phun ra, chớp mắt liền hóa thành khói hồng bay đi, một cỗ khó có thể hình dung đau nhức, tại lúc này, chiếm cứ tinh thần của hắn.

Bất quá, như thế nào lửa này Hải như thế nào tra tấn người, Trần Phàm thân thể, thủy chung bất động như núi, nếu như liền này khảo nghiệm đều gây khó dễ, như thế nào đi đối mặt tương lai?

Hơn nữa, biển lửa trùng kích, tại Thiên Thiên đã chịu nhiều năm tra tấn trước mặt, căn bản không đáng giá được nhắc tới.

Lúc ngày ban đêm, bản thân hắn chỉ bất quá hơi hơi tiếp xúc đến từ Thiên Thiên trong cơ thể cỗ này năng lượng, loại đau này cảm giác, liền như vạn đạo gai sắt nhập tâm, có thấu xương đau nhức, Thiên Thiên chính mình, lại nên thừa nhận như thế nào đau nhức?

Tiểu nha đầu bằng chừng ấy tuổi, hơn mười năm đều thừa nhận hạ xuống, còn sống như thế sáng lạn, chính mình không có lý do gì, sẽ thua bởi một tiểu nha đầu a?

Trần Phàm bên khóe miệng, chậm rãi giờ lên một vòng kiên nghị cảm giác. . . mà, thân ảnh của hắn, liền tại ngập trời trong biển lửa, dần dần nhìn không thấy!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Chí Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.